34 a

Trondhjems Telegrafinspektørkreds

Norsk Lovtidende.

2den Afdeling.

Samling af Love, Resolutioner m. m.

Udgivet efter offentlig Foranstaltning.

1897.

Udgiver: E. R. Bætzmann.

Trondhjems Telegrafinspektørkreds

Kristiania.
Grøndahl & Søns Bogtrykkeri.

Norsk Lovtidende

2den Afdeling.

1897.

1897

Kongelig Resolution[1]), hvorved bl. a. er bestemt: 2 Jan.

A. Fra 1ste Januar 1897 at regne bliver det residerende Kapellani og Kaldskapellaniet i det hidtilværende samlede Gran Prestegjæld under Hadeland og Land Provsti i Hamar Stift at nedlægge, hvorhos Sognene Brandbu og Tingelstad samtidig fraskilles Prestegjældet for at oprettes til et eget Brandbu Prestegjæld under samme Provsti og Stift. I dette Prestegjæld, hvor Brandbu Sogn bliver Hovedsogn, skal der foruden Sognepresten ansættes en Kaldskapellan.

B. Fra samme Tid skal det nye Prestegjæld fraskilles Gran ogsaa i kommunal Henseende og overgaa til et eget, Brandbu, Herred, dog saaledes, at Naturalarbeidet paa de offentlige Veie i begge Herreder bliver at svare efter den nugjældende Rodeinddeling, indtil denne afløses af ny saadan for hvert af de 2 Herreder Gran og Brandbu.

C. Til Prestegaard for Brandbu Sognekald udlægges den nuværende Kapellangaard Raasum, G.-No. 55, Br.-No. 1, af Skyld Mark 10,74 i Brandbu Sogn.

D. Sognepresten i Brandbu Prestegjæld tillægges alle inden dette faldende visse og uvisse Indtægter og desuden:

a. Kr. 12 500 af de Gran Sognepræstembede tilhørende Kapitaler, og

b. under Forbehold af Storthingets Samtykke Kr. 800 af den Gran Sognepræstembede tillagte Erstatning af Prestegaardsfondet for de Gran Prestegaard fraſolgte Parceller[2]) (eller for Sognepræst Legangers Embedstid af de Renter,

[1]) Vedk. Regj.foredrag er indtaget i Depts.tid. for 1897, No. 22 og 23.
[2]) Jfr. Res. 13 Marts 1897.

2 Jan. som han oppebærer i Henhold til Lov af 19de Juni 1882 § 9).

E. Hamar Biskop bemyndiges til at træffe de nødvendige midlertidige Bestemmelser om Konfirmationsforberedelsen og Konfirmations Afholdelse i Prestegjældene Gran og Brandbu og om Gudstjenesternes Fordeling mellem Kirkerne og Præsterne i Brandbu Prestegjæld.

— — — — — — — — — — — —

H. Brandbu Kaldskapellani, hvis Indehaver, foruden den ovennævnte Løn af Sognepræsten[1]) tillægges Ret til en Offerdag aarlig i hver af Prestegjældets Kirker i Høsttiden, bliver at kundgjøre ledigt med Forpligtelse for den vordende Embedsmand til at tage Bolig paa et af Hamar Biskop bestemt Sted i Nærheden af Brandbu Prestegaard og til at finde sig i de Bestemmelser, som maatte blive afgivne om Gudstjenesternes Fordeling mellem Prestegjældets Kirker og Præster.

— — — — — — — — — — — —

[1]) 1200 Kr. aarlig.

2 Jan. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved i Henhold til Straffeprocesslovens § 132 bestemmes:

1. Over Forhandlingerne ved Forhørsretterne og Meddomsretterne føres særskilt Retsbog for hver enkelt Sag.
2. De ved de nævnte Retter afsagte Domme tilligemed Domsgrunde bliver at indføre i en dertil autoriseret Domsbog.
3. Det overlades Justits-Departementet at bestemme, hvorvidt de i Post 1 omhandlede Retsbøger in originali kan forsendes fra vedkommende Retsskriverkontorer.

[1]) Vedk. Regj.foredrag er indtaget i Depts.tid. for 1897 No. 8 og 9. Jfr. Cirk. 25 Jan. 1897.

2 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Nærø Herredsstyrelse i Møde den 26de Oktober 1896 vedtagne Plan for en inden Herredet oprettendes Sparebank, dog saaledes, at Ordene „jfr. § 18" udgaar af Planens § 22.

5 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Enkefru Birgitte Kolstad af Kristiania ved hendes Testamente af 15de December 1894 oprettede „Skræddermester Johan Kolstad og Hustru Birgitte Kolstads Legat" til Bedste for værdige Trængende af Borgerklassen, særlig af Skræddерfaget, samt paa de for dette Legat under 25de September 1896 udfærdigede Statuter.

5 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at Modum Herreds 2 Jordemoderdistrikter omreguleres og deles i

følgende 3: 1. Snarums Distrikt, omfattende Snarum Sogn samt de Gaarde, som ligger nordenfor en Linie trukket fra Sysle Jernbanestation til „Hugget", 2. Vikesunds Distrikt, der begrændses af Linien mellem Bonstoen og Sysle Station, af Snarumselven til og med Gjethus og videre til Sønstebybækken, 3. Aamots Distrikt indbefattende den Del af Herredet, som ligger sønden for denne Linie og Linien Bonstoen—Hugget. 5 Jan.

Høieste Resolution, hvorved de ved Haugesunds Kommunestyres Beslutninger af 15de Oktober 1895 og 28de August 1896 vedtagne Taxter og Regler for Benyttelsen af Kommunens Brygger i Medhold af Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 § 55 stadfæstes som gjældende indtil videre. 5 Jan.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa de i Generalforsamling den 19de Februar 1896 vedtagne Forandringer af §§ 6 og 8 i den ved Høieste Resolution af 30te Marts 1886 approberede Plan for „Trondhjems Brandforsikringsselskab", saaledes at Selskabet fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder. 5 Jan.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, foranlediget ved Foreſtilling fra en Sorenskriver om Beregning af Gebyr for Thinglæsning af et Skjøde, hvorved underet er overdraget en Flerhed af Eiendomme, beliggende dels inden hans Sorenskriveri og dels udenfor samme. 5 Jan.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at da det er det bekjendt, at Revisionsdepartementet stadig har befulgt den Regel, at særskilte Gebyrer bliver at beregne efter Værdien af de inden hver Thinglæsningsjurisdiktion beliggende Eiendomme, antager det, at Sorenskriveren uanseet Justitsdepartementets i Skrivelse af 6te Juli 1874[1]) udtalte Formening kun bør lægge Værdien af de inden hans Sorenskriveri beliggende Eiendomme og ikke det paagjældende Skjødes hele paalydende Beløb til Grund for Gebyrsberegningen.

*) Se derimod Skr. 20 April 1870.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt, hvori Departementet paa Foranledning meddeler, at Eids Kirke i Nordfjord, der tilhører Eids Sogns Menighed, antages i Henhold til Bestemmelsen i Landskattelovens § 25 Litr. f. at maatte være fritagen for at erlægge Formues- og Indtægtsskat af de i Daviken beliggende Gaarde, som eies af nævnte Kirke. 7 Jan.

7 Jan. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania, foranlediget ved Forespørgsel fra Branddirektøren i Kristiania om, hvorvidt der i Henhold til Lov af 8de Juni 1895 angaaende Foranstaltninger til Betryggelse mod Ildsfare i større Vaaningsbygninger kan paabydes Anskaffelse af Redningsapparat i et Værelse i 3die Etage af en Bygning, der vel har to Trapper, men hvor Adgangen til disse fra vedkommende Værelse kun fører gjennem et Kjøkken. I Anledning heraf meddeler Departementet, at det med Branddirektøren er enigt i, at der paa Grund af Kjøkkenets Ildsfarlighed ikke kan paaregnes at være uhindret Passage fra det omhandlede Værelse til Trapperne, og at Betingelserne for Anvendelsen af ovennævnte Love Bestemmelser ligeoverfor et saadant Værelse derfor antages at maatte være tilstede; jfr. iøvrigt en i Lovtidenden indtaget Skrivelse fra Departementet til Amtmanden i Buskeruds Amt af 8de Januar 1896 ang. et lignende Spørgsmaal.

8 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Kristiania Brændevinssamlag ved Beslutning af dets Repræsentantskab i Møde den 15de November 1895 oprettede „Christiania Brændevinssamlags Legat" samt paa de for dette Legat af nævnte Repræsentantskab i Møder den 15de November 1895 og 6te November 1896 vedtagne, under 14de sidstnævnte Maaned udfærdigede Statuter.

8 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Inderst Hans Pedersen Egeberg ifølge hans udaterede Erklæring oprettede Legat til Bedste for fattige, stræbsomme Folk i Urskog og for Hedningemissionen samt paa de for dette Legat den 7de September 1896 udfærdigede Statuter.

8 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Fredrikshalds Samlag for Brændevinshandel ved sammes Generalforsamlings-Beslutninger af 28de Marts 1894, 23de Januar og 28de Marts 1895 samt ved en i Henhold til disse Beslutninger af Samlagets Bestyrelse under 27de December 1895 udfærdiget Forskrivelse oprettede „Legat for Fredrikshalds Bys Vel" samt paa de i Samlagets Generalforsamlinger den 10de Februar og 10de November 1896 vedtagne, under 11te sidstnævnte Maaned udfærdigede Vedtægter.

9 Jan. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Kirkedepartementet, hvori paa Foranledning meddeles, at den Omstændighed, at en Auktion ved overordnet Ret er underkjendt, ikke antages i og for sig at give Krav paa erlagte Sportlers Tilbagebetaling.

.1 Jan. **Kundgjørelse***) fra Justitsdepartementet:
I Henhold til Lov om Forældelse af Fordringer af 27de

*) Bekjendtgj. 20 Jan. i Lovtid. 1ste Afd. No. 2.

Juli 1896 § 17 bestemmes herved, at den i samme § omhandlede Anmeldelse til Retten af Fordring, som for Tiden ikke kan paatales ved norsk Domstol, saa nøiagtigt som muligt bør angive Fordringshaverens og Skyldnerens Person (Navn, Stilling og Bosted) samt Fordringens Beløb. Derhos skal Anmeldelsen indeholde Oplysning om: 11 Jan.

1. Skyldgrunden med Angivelse af den Tid, da Fordringen stiftedes og forfaldt til Betaling;
2. de Omstændigheder, der hindrer Fordringshaveren fra at paatale Fordringen ved norsk Domstol.

Støttes Fordringen til Gjældsbrev eller andet Dokument, bliver derhos en bekræftet Gjenpart af samme at medsende.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Bratsbergs Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at om end en kommunal Tjenestemand efter Omstændighederne kan antages at have et berettiget Krav paa at holdes skadesløs for de Proceskostninger, der forvoldes ved Søgsmaal paa Grund af det kommunale Hverys Udførelse, kan det ialfald ikke findes beføiet at lade disse Omkostninger bæres af Staten. 11 Jan.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Medicinaldirektøren, hvori Departementet paa Foranledning erklærer sig enigt i, at der ikke antages at være Adgang for Apothekere til istedetfor de til Fremstilling af Extrakter i Farmakopøen paabudte Perkolatorer af Glas eller Stentøi at benytte Perkolatorer af emaljeret Jernblik, da disse sidste efter det oplyste formenes at maatte ansees som Perkolatorer af Metal, hvis Anvendelse i Farmakopøen er forbudt. 12 Jan.

Departementet erklærer sig ligeledes enigt med Medicinaldirektøren i hans Forstaaelse af Departementets Cirkulære af 1ste Juni 1896 Post 8 om, at ethvert selvstændigt Apothek bør være forsynet med de der nævnte Apparater til Lægemidlernes Undersøgelse. Som det fremgaar af selve Ordlyden, har det, bemærker Departementet, ikke været Meningen at opstille et absolut Paabud om, at Apothekene skal være forsynede med de opregnede Apparater, og der kan saaledes ikke være noget til Hinder for, at disse ombyttes med andre Apparater, naar Apothekeren godtgjør for Visitator, at han med dem kan paa tilfredsstillende Maade foretage de fornødne Undersøgelser af Lægemidler (jfr. Farm. Indl. No. 8).

Videre udtaler Departementet, at det ogsaa maa slutte sig til Medicinaldirektørens Udtalelse om, at det maa være overladt til Visitator at bedømme, hvorvidt de Vagtrum, som skal findes ved ethvert Apothek, kan ansees at tilfredsstille de Fordringer til Størrelse og Udstyr m. v., som maa ansees paakrævet af Forholdene, paa samme Maade som han har at afgjøre Spørgsmaalet med Hensyn til Apothekets øvrige Rum.

13 Jan. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Biskopen i Kristiania Stift, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sognepræst, om en Gut i Konfirmationsalderen, der var hjemmedøbt, men hvis Daab ikke var stadfæstet i Kirken, kunde konfirmeres uden forudgaaende Stadfæstelse af hans Hjemmedaab.

I Anledning heraf meddeler Departementet — overensstemmende med, hvad det i tidligere lignende Tilfælde har udtalt og i Tilslutning til Biskopens Erklæring —, at forsaavidt det er paa det rene, at vedkommende Gut er hjemmedøbt med Vand i den treenige Guds Navn, antages han at kunne konfirmeres, uden at nogen Stadfæstelse af Hjemmedaaben finder Sted.

13 Jan. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Haugesunds Formandskab, hvori paa Forespørgsel meddeles, at Adgangen til at erholde Statsbidrag til Aflønning af Folkeskolens Lærerpersonale efter Byskolelovens § 15 ikke antages at berøres af, at der ogsaa paalægges de Lærerinder, hvis Løn kun er 50 Øre pr. Undervisningstime, at udrede en vis Procent af sin Løn til en Vikarkasse.

13 Jan. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Bergens Stift, hvori paa Forespørgsel meddeles, at Departementet antager, at den i den nye Skolelovs § 35 indeholdte Forpligtelse til at give 2 Maaneders Opsigelse maa kunne gjøres gjældende ogsaa ligeoverfor de under den ældre Skolelov ansatte Lærere og Lærerinder.

14 Jan. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til Amtmændene:

Formanden i Kommissionen for den farmaceutiske Medhjælperexamen har henledet Departementets Opmærksomhed paa, at den Apothekerne ved Lov om Farmaceuters Uddannelse m. v. af 18de Juni 1884 dens § 3, 2det Punktum, paalagte Forpligtelse til at sørge for den antagne Lærlings Uddannelse til Medhjælper ikke i alle Tilfælde synes at blive tilstrækkelig paagtet, idet flere af Eleverne møder frem til Examen med en paatagelig Mangel paa Instruktion.

Samtidig har han gjort gjældende, at en fornyet Paamindelse om de for Elevernes Arbeidsjournaler og Herbarium foreskrevne Regler vilde være ønskelig.

Ved Reglementet for farmaceutisk Medhjælperexamen af 16de April 1886 er herom i § 8 paabudt:

„Journalerne skal ved hvert enkelt deri beskrevet Præparat være forsynet med vedkommende Apothekers eller Provisors Paategning om, naar og under hvis Veiledning Eleven har udført Arbeidet. Paa samme Maade skal der være fremgaaet med Herbariet, der forøvrigt skal være ordnet efter Linnés eller et naturligt System. Saavel Arbeidsjournalen som Her-

bariet skal forevises ved vedkommende Apotheks Visitation og herom forsynes med Visitators Paategning." 14 Jan.

Idet man herved indskjærper ovenstaaende Bestemmelser, jfr. ogsaa Departementets Cirkulære om Visitation af Apothekerne af 1ste Juni 1896, Post 10, bemærkes, at forsaavidt Herbariet bestaar af løse Blade, bør der vedlægges en Fortegnelse, hvorpaa de indsamlede og bestemte Arter opføres i numerisk Orden og med Angivelse af Tiden, naar de er samlede.

I Arbeidsjournalen bør endelig hvert Arbeide betegnes ved særskilt Journalnummer, ligesom den bør være ledsaget af Register.

Høieste Resolution*), hvorved de af Porsgrunds og Skiens Kommunestyrer henholdsvis under 30te November 1896 og 30te December s. A. fattede Beslutninger om Opkrævning af Isbrydningsafgift paa Frierfjorden stadfæstes i Medhold af Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 § 30, saaledes at Beslutningerne bliver gjældende for Aaret 1897. 15 Jan.

Den ved ovennævnte Beslutninger vedtagne Taxt for Afgiften er saalydende:

„1.	Af Papir og Celluloſe . .	50	femti	Øre	pr. 1000 Kg.
2.	= tør Træmasse . . .	35	tretifem	=	pr. —
3.	= vaad Træmasse . . .	15	femten	=	pr. — „
4.	= Korn	10	ti	=	pr. —
5.	= Kobbermalm og Stykgods	20	toti	=	pr. bestuvet Reg.ton.
6.	= høvlet Last	15	femten	=	pr. do.
7.	= Props, Minetømmer og Skibningsved	3	tre	=	pr. do.
8.	= al anden Trælast, samt Kul, Salt, Rujern, Is, Koks, Sten og Varer af lignende Værdi	5	fem	=	pr. do.
9.	Af delvis eller fuldt lastede Dampskibe	5	fem	=	pr. indbr. Reg.ton.
10.	= fuldt lastede Seilskibe .	5	fem	=	pr. do.
11.	= delvis lastede Seilskibe . dog ikke mindre end for ballastede Skibe.	5	fem	=	pr. bestuvet Reg.ton.
12.	= ballastede Seil- eller Dampskibe	2	to	=	pr. indbr. Reg.ton.
13.	= Dampskibe i fast Rute i indenrigsk Fart . .	2	to	=	pr. do.

*) Bekjendtgj. 20 Jan. i Lovtid. 1ste Afd No. 2.

15 Jan. For Papir, Cellulose eller Træmasse betales altid Afgift efter Tarifen, hvorimod der for andre Varer intet betales, naar de sendes i Dampskibe i fast Rute i indenrigsk Fart.

De i Lægtere indlastede Varer betaler sædvanlig Afgift.

Naar et Fartøi er fuldlastet med Varer, der svarer ens Afgift pr. bestuvet Registerton, beregnes Afgiften af Varerne efter Skibets indbrændte Registerton.

Dampskibe i indenfjords Rute, Buxerdampskibe, Lægtere og Jagter i Ballast eller lastede med Brænde betaler intet."

15 Jan. **Skrivelse** fra Udenrigsministeren til Indredepartementet, hvorved meddeles, at Republiken Peru fra 1ste Februar 1897 har tiltraadt den internationale Overenskomst angaaende Udvexling af Postanvisninger.

15 Jan. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, foranlediget ved en af Amtmanden indsendt Regning fra en praktiserende Læge over Skyds- og Kostgodtgjørelse for efter Indstevning at have afgivet Møde som Vidne ved Behandlingen af en Paternitetssag, hvorunder han bl. a. sees at have forklaret, at det af ham forløste Barn var velskabt og ingen Kjendetegn havde paa fortidlig Fødsel, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at da Regningsudstederen efter de om Vidnepligt i Almindelighed gjældende Regler maatte ansees pligtig til at meddele de af ham gjorte Jagttagelser med Hensyn til Barnets Fuldbaarenhed, og da Vidner ikke mere i Paternitetssager end i andre civile Retssager tilkommer nogen Godtgjørelse for de med Møde for Retten inden deres Værnething forbundne Udgifter, finder Departementet ikke at kunne samtykke i, at Regningen anvises til Udbetaling af Delinkventfondet.

16 Jan. **Plakat** indeholdende Regler til Forebyggelse af Sammenstød mellem Fartøier samt Signaler for Havsnød *).

Vi Oscar, o. s. v. Gjør vitterligt: I Medhold af Love af 28de August 1854 og 28de September 1857 angaaende Signaler og Regler for Styring til Forebyggelse af Sammenstød mellem Fartøier byder og befaler Vi herved som følger:

Paa alle norske Fartøier skal iagttages følgende Regler til Forebyggelse af Sammenstød mellem Fartøier m. v.:

Indledning.

Disse Regler skal følges af alle Fartøier i rum Sø samt i alle dermed i Forbindelse staaende Farvand, der befares af søgaaende Fartøier.

---

*) Bekjendtgj. 20 Jan. i Lovt. 1ste Afd. No. 2.

I de efterfølgende Regler bliver ethvert Dampfartøi, der er under Seil og ikke under Damp, at betragte som Seilfartøi og ethvert Fartøi under Damp, selv om det tillige er under Seil, at betragte som Dampfartøi. 16 Jan.

Ordet „Dampfartøi" skal indbefatte ethvert Fartøi, fremdrevet ved Maskineri.

I disse Regler er et Fartøi „underveis" (under way), naar det ikke er tilankers eller fastgjort til Land eller paa Grund.

Regler angaaende Lyssignaler m. v.

Ordet „synlig", anvendt i disse Regler paa Lyssignaler, betyder: synlig i en mørk Nat med klar Luft.

§ 1. Reglerne angaaende Lyssignaler skal iagttages i alt Slags Veir fra Solnedgang til Solopgang, i hvilken Tid ingen andre Lys, der kan blive forvexlede med de foreskrevne Lyssignaler, maa vises.

§ 2. Et Dampfartøi underveis (under way) skal føre:

a. Paa eller foran Fokkemasten, eller, om ikke nogen saadan findes, da i den forreste Del af Fartøiet, i en Høide over Skroget af mindst 6 Meter, og hvis Fartøiets Bredde er over 6 Meter, da i en Høide over Skroget ikke mindre end Fartøiets Bredde — dog saa, at Høiden aldrig behøver at overskride 12 Meter — en Lanterne, Toplanterne, med klart, hvidt Lys, saaledes indrettet, at den kaster et uafbrudt Lys over en Bue af Horisonten paa 20 Kompasstreger, og saaledes anbragt, at den lyser 10 Streger paa hver Side af Fartøiet, nemlig fra ret forud til 2 Streger agtenfor tvers paa hver Side, samt af en saadan Beskaffenhed, at Lyset er synligt i en Afstand af mindst 5 Kvartmil.

b. Paa Styrbord Side en Lanterne — Sidelanterne — med grønt Lys, saaledes indrettet, at den kaster et uafbrudt Lys over en Bue af Horisonten paa 10 Kompasstreger, og saaledes anbragt, at den lyser fra ret forud til 2 Streger agtenfor tvers om Styrbord, samt af saadan Beskaffenhed, at Lyset er synligt i en Afstand af mindst 2 Kvartmil.

c. Paa Bagbord Side en Lanterne — Sidelanterne — med rødt Lys, saaledes indrettet, at den kaster et uafbrudt Lys over en Bue af Horisonten paa 10 Kompasstreger, og saaledes anbragt, at den lyser fra ret forud til 2 Streger agtenfor tvers om Bagbord, samt af saadan Beskaffenhed, at Lyset er synligt i en Afstand af mindst 2 Kvartmil.

d. De nævnte grønne og røde Sidelanterner skal paa den ind mod Fartøiet vendende Side være forsynede med Skjærme, der rækker mindst 92 Centimeter foran Vægen i Lanternerne, saa at de forebygger, at Lyset sees over den modsatte Boug.

e. Et Dampfartøi underveis (under way) kan foruden den under

16 Jan. a nævnte hvide Toplanterne føre endnu en saadan Lanterne, indrettet ganske som den første. Disse to Lanterner skal anbringes i Fartøiets Midtskibsplan, saaledes at den ene er mindst 4.6 Meter høiere end den anden, samt i en saadan Stilling til hinanden, at den nedre Lanterne er forenfor den øvre. Den vertikale Afstand mellem disse Lanterner skal være mindre end den horisontale Afstand.

§ 3. Et Dampfartøi, der bugserer et andet Fartøi, skal foruden Sidelanternerne føre to Lanterner med klart, hvidt Lys, anbragte den ene lodret over den anden og mindst 1.83 Meter fra hinanden, og naar det bugserer mere end 1 Fartøi tillige en lignende tredie Lanterne 1.83 Meter over eller under de to sidstnævnte Lanterner, dersom Afstanden fra Dampfartøiets Agterstavn til det sidste Fartøis Agterstavn overstiger 183 Meter.

Enhver af disse Lanterner skal være af samme Indretning og Beskaffenhed samt være anbragt paa samme Maade som den under § 2 a nævnte Toplanterne med Undtagelse af den tredie Lanterne, der kan føres i en Høide af ikke mindre end 4.3 Meter over Skroget.

Et Dampfartøi, der bugserer, kan som Styremerke for det bugserede Fartøi føre en liden Lanterne med hvidt Lys agtenfor Skorstenen eller Agtermasten, men denne Lanterne maa ikke kaste Lyset forenfor tvers.

§ 4.

a. Et Fartøi (Seilfartøi eller Dampfartøi), som paa Grund af et eller andet Uheld ikke er under Kommando, skal i samme Høide som den i § 2 a nævnte Toplanterne og, hvis det er et Dampfartøi, da istedetfor denne hvide Lanterne føre to Lanterner med rødt Lys paa det Sted, hvor de bedst kan sees, den ene lodret over den anden og mindst 1.83 Meter fra hinanden samt af saadan Beskaffenhed, at Lyset fra dem er synligt i en Afstand af mindst 2 Kvartmil.

Om Dagen skal saadant Fartøi paa det Sted, hvor de bedst kan sees, føre to sorte Kugler eller kugleformige Signalfigurer, hver af dem 61 Centimeter i Diameter, den ene lodret over den anden og mindst 1.83 Meter fra hinanden.

b. Et Fartøi, der er ifærd med at udlægge eller optage Telegrafkabel, skal i samme Stilling som den i § 2 a paabudne Toplanterne og, om det er et Dampfartøi, istedetfor denne føre tre Lanterner, den ene lodret over den anden og mindst 1.83 Meter fra hinanden. Den øverste og den nederste af disse Lanterner skal vise rødt Lys og den mellemste hvidt Lys, og de skal være af saadan Beskaffenhed, at Lysene er synlige hele Horisonten rundt i en Afstand af mindst 2 Kvartmil.

Om Dagen skal saadant Fartøi paa det Sted, hvor de bedst kan sees, føre tre Signalfigurer af mindst 61 Centimeters

Diameter, den ene lodret over den anden og mindst 1.83 16 Jan.
Meter fra hinanden; den øverste og den nederste Figur skal være kugleformig og rød af Farve, og den mellemste af Udseende som en Terning med opadvendt Spids og hvid af Farve.

c. De i denne Paragraf omhandlede Fartøier skal, naar de ingen Fart gjør, ikke føre Sidelanterner, men naar de gjør Fart, skal de føre dem.

d. De Lanterner og Signalfigurer, som ved denne Paragraf er paabudne at skulle vises, skal af andre Fartøier betragtes som Signal for, at det Fartøi, som viser dem, ikke er under Kommando og derfor ikke kan styre af Veien.

Disse Signaler er ikke Signaler for Fartøi, der er i Nød og forlanger Hjælp. Saadanne Signaler omhandles i § 31.

§ 5. Et Seilfartøi underveis (under way) og ethvert Fartøi, der bliver bugseret, skal føre de samme Lanterner, som i § 2 er foreskrevne for et Dampfartøi underveis (under way), med Undtagelse af de deri omhandlede Lanterner med hvidt Lys, hvilke de aldrig skal føre.

§ 6. Naar, saaledes som Tilfældet kan være paa mindre Fartøier underveis (under way) i ondt Veir, Sidelanternerne ikke kan føres paa sine bestemte Pladse, skal de dog være ved Haanden, tændte og færdige til Brug. Ved Nærmelse af eller til andre Fartøier skal disse Lanterner i betimelig Tid for at forebygge Sammenstød vises paa sin respektive Side af Fartøiet paa saadan Maade, at de bliver saa synlige som mulig, og at det grønne Lys ikke sees om Bagbord og det røde Lys ikke om Styrbord, samt at Lyset fra dem, om mulig, heller ikke kan sees mere end 2 Streger agterfor tvers paa de respektive Sider. For at gjøre Brugen af disse flytbare Lanterner sikrere og lettere, skal de være malede udvendig med den for deres Lys bestemte Farve og være forsynede med behørige Skjærme.

§ 7. Dampfartøier af under 40 og Seil- og Rofartøier af under 20 Tons Bruttodrægtighed samt Robaade skal, naar de er underveis (under way), ikke være forpligtede til at føre de i § 2 a, b og c omhandlede Lanterner, men dersom de ikke fører dem, skal de være forsynede med følgende Lanterner:

1. Dampfartøier under 40 Tons skal føre:
   a) I den forreste Del af Fartøiet eller paa eller foran Skorstenen, hvor den bedst kan sees, og i en Høide over Rækken af mindst 2.75 Meter en Lanterne med klart, hvidt Lys, saaledes indrettet og anbragt, som i § 2 a foreskrevet, samt af saadan Beskaffenhed, at Lyset er synligt i en Afstand af mindst 2 Kvartmil.
   b) Grønne og røde Sidelanterner, indrettede og anbragte saaledes, som foreskrevet i § 2 b og c, samt af saadan

16 Jan.

Beskaffenhed, at deres Lys er synligt i en Afstand af mindst 1 Kvartmil; eller en sammensat Lanterne, der viser et grønt og et rødt Lys fra ret forud til 2 Streger agtenfor tvers paa de respektive Sider. Denne Lanterne skal føres ikke mindre end 92 Centimeter lavere end den hvide Lanterne.

2. Smaa Dampbaade af den Slags, som bruges af søgaaende Fartøier, kan føre den hvide Lanterne i en mindre Høide end 2.75 Meter over Rækken, dog saaledes, at den føres ovenover den i Punkt 1 b omhandlede sammensatte Lanterne.
3. Fartøier under 20 Tons, der roes eller er under Seil, skal have ved Haanden en Lanterne med grønt Glas paa den ene Side og rødt Glas paa den anden, hvilken Lanterne ved Nærmelse af eller til andre Fartøier i betimelig Tid for at forebygge Sammenstød skal vises saaledes, at det grønne Lys ikke bliver synligt om Bagbord og det røde ikke om Styrbord.
4. Robaade skal, hvad enten de er under Roning eller Seil, have ved Haanden en Lanterne med hvidt Lys, som for Tilfældet skal vises i betimelig Tid for at forebygge Sammenstød.

De i denne Paragraf omhandlede Fartøier skal ikke være forpligtede til at føre de i § 4 a og § 11 sidste Del foreskrevne Lanterner.

§ 8. Lodsfartøier, som ligger ude for at lodse, skal ikke vise de for andre Fartøier foreskrevne Lyssignaler, men skal paa Mastetoppen føre en Lanterne med hvidt Lys, der er synligt hele Horisonten rundt, og desuden med korte Mellemrum, der aldrig maa overstige 15 Minutter, vise et eller flere Blus (flare up light).

Ved klos Nærmelse til eller af andre Fartøier skal de have sine Sidelanterner tændte, færdige til Brug, og med korte Mellemrum blinke med dem eller vise dem for at angive, i hvilken Retning de stævner, idet det iagttages, at det grønne Lys ikke bliver synligt om Bagbord og det røde Lys ikke om Styrbord.

Et Lodsfartøi af saadan Klasse, at det maa lægge til Siden af Fartøier for at sætte Lods ombord, kan vise en Lanterne med hvidt Lys istedetfor at føre den paa Mastetoppen, og kan istedetfor de omhandlede Sidelanterner have ved Haanden, færdig til Brug, en sammensat Lanterne med grønt Glas paa den ene Side og rødt Glas paa den anden, til Benyttelse, som ovenfor beskrevet.

Lodsfartøier, som ikke ligger ude for at lodse, skal føre de samme Lanterner som andre Fartøier af tilsvarende Drægtighed.

§ 9*).

— — — — — — — — — — — — —

*) Se § 36, hvorefter § 10 i Plakaten af 28de Januar 1885 fremdeles indtil videre bliver gjældende. Denne sidstnævnte Paragraf lyder som følger:

§ 10. Et Fartøi, som indhentes af et andet, skal fra Hakke- 16 Jan.
brættet vise det sidstnævnte Fartøi en Lanterne med hvidt Lys eller et Blus (flare up light).

Det hvide Lys, der i Henhold til denne Artikel skal vises, kan føres i en fast anbragt Lanterne; men i saa Fald skal denne være saaledes indrettet, anbragt og skjærmet, at den kaster et uaf-

---

Aabne Baade og Fiskefartøier under 20 Registertons Nettodrægtighed er ikke forpligtede til at føre Sidelanterner under Seilads eller Roning, naar de ikke har sine Garn, Trawls, Bundskraber eller Liner i Vandet, men enhver saadan Baad eller ethvert saadant Fartøi skal i Stedet derfor have i Beredskab en Lanterne med grønt Glas paa den ene og rødt Glas paa den anden Side, hvilken Lanterne ved Nærmelse af eller til et andet Fartøi skal vises saa betimelig, at Sammenstød kan forebygges, og paa saadan Maade, at det grønne Lys ikke bliver synligt om Bagbord og det røde ikke om Styrbord.

De efterfølgende Bestemmelser i denne Paragraf gjælder kun for Fiskefartøier og Baade i europæiske Farvand nordenfor Kap Finisterre:

a. Alle Fiskefartøier og Fiskebaade af 20 Registertons Nettodrægtighed og derover skal, naar de gjør Fart, og naar det ikke ved de efterfølgende Bestemmelser i denne Paragraf paabydes dem at føre og vise de deri omhandlede Lanterner, føre og vise de samme Lanterner, som er paabudne for andre Fartøier, naar de gjør Fart.

b. Alle Fartøier, som fisker med Drivgarn, skal vise to Lanterner med hvidt Lys paa det Sted, hvor de bedst kan sees. Disse Lanterner skal anbringes saaledes, at den lodrette Afstand mellem dem ikke bliver under 1.80 Meter og ikke over 3 Meter og den vandrette Afstand mellem dem, maalt i en Linie langskibs, ikke bliver under 1.5 Meter og ikke over 3 Meter. Den laveste af disse Lanterner skal anbringes forrest, og begge skal være saaledes indrettede, at de lyser stadig Horisonten rundt samt med tilstrækkelig Lysstyrke til i mørk Nat med klar Luft at kunne sees i en Afstand af mindst 3 Kvartmil.

c. Et Fartøi, som fisker med Line, skal, naar det har Linerne ude, føre de samme Lanterner, som er paabudne for et Fartøi, der fisker med Drivgarn.

d. Dersom et Fartøi, medens det fisker, bliver liggende fast som Følge af, at dets Redskab har fæstet sig i Grunden eller anden Forhindring, skal det vise den Lanterne og gjøre det Taagesignal, som er paabudt for et Fartøi tilankers.

e. Fiskefartøier og aabne Baade kan naarsomhelst benytte Blus i Forbindelse med de Lanterner, som de ifølge denne Paragraf er paabudne at føre og vise. Alle Blus, som vises af et Fartøi, der fisker med Trawl, Bundskrabe eller hvilketsomhelst Slags Slæbenet, skal vises fra den agterste Del af Fartøiet, undtagen naar Fartøiet hænger med Agterenden til sin Trawl, Bundskrabe eller Slæbenet, i hvilket Tilfælde de skal vises fra Bougen.

f. Ethvert Fiskefartøi og enhver aaben Baad, der ligger tilankers, skal fra Solnedgang til Solopgang vise en Lanterne med hvidt Lys, som er synlig hele Horisonten rundt i en Afstand af mindst 1 Kvartmil.

g. I Taage, Tykke eller Snefald skal ethvert Fartøi, der fisker med Drivgarn, Trawl, Bundskrabe eller lignende, samt ethvert Fartøi, der fisker med Line, naar det har Linerne ude, med Mellemrum af ikke over to Minutter afvexlende give et Stød i Taagehornet og ringe med Klokken.

16 Jan. brudt Lys over en Bue af Horisonten paa 12 Kompasstreger, nemlig fra ret agterud til 6 Streger paa hver Side af Fartøiet, og saaledes, at Lyset er synligt i en Afstand af mindst 1 Kvartmil. Denne Lanterne skal derhos føres saa nær som mulig i samme Høide som Sidelanternerne.

§ 11. Et Fartøi af under 46 Meters Længde, der ligger tilankers, skal forud, paa det Sted, hvor den bedst kan sees, dog ikke i større Høide over Skroget end 6 Meter, føre en Lanterne, saaledes indrettet, at den viser et klart, ensartet og uafbrudt hvidt Lys, der er synligt hele Horisonten rundt i en Afstand af mindst 1 Kvartmil.

Et Fartøi af 46 Meters Længde og derover, der ligger tilankers, skal i den forreste Del af Fartøiet og i en Høide af ikke under 6 Meter og ikke mere end 12 Meter over Skroget føre en lignende Lanterne samt paa eller ved Hakkebrættet, ikke mindre end 4.6 Meter lavere end den forreste Lanterne, føre endnu en anden saadan Lanterne.

Fartøiets Længde skal anses for at være den i dets Maalebrev angivne Længde.

Et Fartøi, staaende paa Grund i eller i Nærheden af en Farled, skal foruden den eller de ovennævnte Lanterner føre de i § 4 a foreskrevne to røde Lanterner.

§ 12. Ethvert Fartøi kan i fornødent Fald for at paakalde Opmerksomhed, foruden de Lyssignaler, der er foreskrevne i disse Regler, vise et Blus (flare up light) eller bruge et hvilketsomhelst Knaldsignal, der ikke kan forvexles med et Nødsignal.

§ 13. Intet i disse Regler skal være til Hinder for Anvendelsen af saadanne specielle Regler, som en Nations Regjering maatte give for Benyttelse af særegne Positions- og Signallanterner ombord i to eller flere Krigsfartøier eller Fartøier, der seiler under Konvoi, eller for at anvende saadanne af Rederierne antagne Kjendingsignaler, som er godkjendte af deres respektive Regjeringer og paa behørig Maade registrerede og offentliggjorte.

§ 14. Et Dampfartøi, der alene er under Seil, men har sin Skorsten oppe, skal om Dagen forud, hvor den bedst kan sees, føre en sort Kugle eller Signalfigur, 61 Centimeter i Diameter.

Lydsignaler i Taage etc.

§ 15. Alle de i denne Paragraf foreskrevne Signaler for Fartøier underveis (under way) skal gives:

1. Af Dampfartøier med Damppiben eller Sirenen.
2. Af Seilfartøier samt af Fartøier, der bugseres, med Taagehornet.

Med Ordene „langt Stød", anvendte i denne Paragraf, menes et Stød af 4 til 6 Sekunders Varighed.

Et Dampfartøi skal være forsynet med en kraftig Damppibe eller Sirene, hvori Lyd frembringes ved Damp eller anden Kraft, der træder istedetfor Damp, og denne Damppibe eller Sirene skal være saaledes anbragt, at Lyden derfra ikke afbrydes ved nogen Forhindring ombord. Det skal tillige have et kraftigt Taagehorn, der er indrettet til at give Lyd ved Hjælp af mekaniske Midler, og desuden en stærkt lydende Klokke*). 16 Jan.

Et Seilfartøi af 20 Tons Bruttodrægtighed og derover skal være forsynet med lignende Taagehorn og Klokke.

I Taage, Tykke, Snefald eller svære Regnbyger skal, hvad enten det er Dag eller Nat, de i denne Paragraf foreskrevne Signaler gives paa følgende Maade:

a) Et Dampfartøi, som gjør Fart, skal mindst hvert andet Minut give et langt Stød.

b) Et Dampfartøi underveis (under way), der ligger med stoppet Maskine og uden at gjøre Fart, skal mindst hvert andet Minut give to lange Stød med omtrent et Sekunds Mellemrum.

c) Et Seilfartøi underveis (under way) skal mindst hvert Minut give: naar det ligger med Styrbords Halse, et Stød; naar det ligger med Bagbords Halse, to paa hinanden følgende Stød; naar det har Vinden agtenfor tvers, tre paa hinanden følgende Stød.

d) Et Fartøi, som ligger tilankers, skal mindst hvert Minut ringe hurtig med Klokken i omtrent fem Sekunder.

e) Et Fartøi, som bugserer et Fartøi, der er ifærd med at udlægge eller optage Telegrafkabel, og et Fartøi underveis (under way), der paa Grund af, at det ikke er under Kommando, er ude af Stand til at gaa af Veien for et Fartøi, der nærmer sig, eller som er ude af Stand til at manøvrere saaledes, som disse Regler foreskriver, skal istedetfor de under a og c i denne Paragraf foreskrevne Signaler mindst hvert andet Minut give tre paa hinanden følgende Stød, nemlig et langt Stød, efterfulgt af to korte. Et Fartøi, som bliver bugseret, har Lov til at gjøre dette Signal, men maa ikke gjøre noget andet Signal.

Seilfartøier og Baade af under 20 Tons Bruttodrægtighed, skal ikke være forpligtede til at gjøre de ovennævnte Signaler, men skal, dersom de ikke gjør dem, mindst hvert Minut gjøre et andet kraftigt Lydsignal.

Farten skal være moderat i Taage m. m.

§ 16. Ethvert Fartøi skal i Taage, Tykke, Snefald eller svære Regnbyger gaa med moderat Fart og under omhyggeligt Hensyn til de forhaandenværende Omstændigheder og Forhold.

*) I alle Tilfælde, hvor disse Regler foreskriver Benyttelsen af en Klokke, kan i Stedet derfor anvendes en Tromme ombord i tyrkiske Fartøier eller en Gonggong, hvor saadan benyttes, af mindre søgaaende Fartøier.

16 Jan. Et Dampfartøi, som hører — tilsyneladende forenfor tvers — Taagesignal fra et Fartøi, hvis Plads ikke kan bestemmes med Sikkerhed, skal, forsaavidt de forhaandenværende Omstændigheder tillader det, stoppe sin Maskine og derpaa navigere med Forsigtighed, indtil Faren for Sammenstød er over.

Regler for Styring og Seilads.

Almindelig Bemerkning. Fare for Sammenstød.

Hvorvidt der er Fare for Sammenstød kan, naar Omstændighederne tillader det, bringes paa det rene ved vedvarende opmerksom Peiling af det Fartøi, som nærmer sig. Dersom Peilingen ikke kjendelig forandrer sig, skal saadan Fare anses at være forhaanden.

§ 17. Naar to Seilfartøier nærmer sig hinanden saaledes, at der kan opstaa Fare for Sammenstød, skal det ene gaa af Veien for det andet efter følgende Regler:

a. Et Fartøi, som seiler rumt, skal gaa af Veien for et Fartøi, som ligger bidevind.

b. Et Fartøi, som ligger bidevind med Bagbords Halse, skal gaa af Veien for et Fartøi, som ligger bidevind for Styrbords Halse.

c. Naar begge Fartøier seiler rumt med Vinden ind paa forskjellige Sider, skal det Fartøi, som har Vinden ind om Bagbord, gaa af Veien for det andet.

d. Naar begge Fartøier seiler rumt med Vinden ind paa samme Side, skal det Fartøi, som er til Luvart, gaa af Veien for det, som er i Læ.

e. Et Fartøi, som seiler med Vinden agterind, skal gaa af Veien for det andet Fartøi.

§ 18. Naar to Dampfartøier, som styrer modsatte Kurser eller næsten modsatte Kurser, møder hinanden saaledes, at der kan opstaa Fare for Sammenstød, skal begge vige af til Styrbord, saa at de kan passere hinanden paa Bagbord Side.

Denne Regel bliver kun at anvende i de Tilfælde, hvor Fartøier, styrende modsatte Kurser eller næsten modsatte Kurser, møder hinanden paa saadan Maade, at der kan opstaa Fare for Sammenstød, og kommer ikke til Anvendelse for Fartøier, som, naar de holder sine respektive Kurser, maa gaa klar af hinanden.

Det eneste Tilfælde, hvori Regelen skal anvendes er, naar begge Fartøier stævner lige eller næsten lige mod hinanden, eller med andre Ord:

Om Dagen i Tilfælde, hvor hvert af Fartøierne ser det andet Fartøis Master overet eller næsten overet med sine egne, og —

om Natten i Tilfælde, hvor hvert af Fartøierne er i saadan Stilling, at det ser begge Sidelanterner paa det andet Fartøi.

Regelen kommer ikke til Anvendelse om Dagen i Tilfælde, hvor et Fartøi ser et andet Fartøi forud, hvis Kurs skjærer dets

egen Kurs, eller om Natten i Tilfælde, hvor det ene Fartøis røde Sidelanterne viser mod det andet Fartøis røde Sidelanterne, eller hvor det ene Fartøis grønne Sidelanterne viser mod det andet Fartøis grønne Sidelanterne, eller, hvor en rød Lanterne uden en grøn Lanterne eller en grøn Lanterne uden en rød Lanterne sees forud, eller hvor saavel en grøn som en rød Lanterne sees paa engang i hvilkensomhelst anden Retning end forud. 16 Jan.

§ 19. Naar to Dampfartøier styrer Kurser, der skjærer hinanden saaledes, at der kan opstaa Fare for Sammenstød, skal det Fartøi, som har det andet paa sin Styrbord Side, styre af Veien for dette.

§ 20. Naar et Dampfartøi og et Seilfartøi styrer saadanne Kurser, at der kan opstaa Fare for Sammenstød, skal Dampfartøiet styre af Veien for Seilfartøiet.

§ 21. Naar ifølge nogen af de foranstaaende Regler det ene af to Fartøier skal styre af Veien, skal det andet Fartøi holde sin Kurs og sin Fart.

Anm. Naar et saadant Fartøi paa Grund af tykt Veir eller andre Aarsager er kommet saa nær det andet, at Sammenstød ikke kan undgaaes ved Forholdsregler alene fra det Fartøis Side, som skulde styre af Veien, skal ogsaa det andet Fartøi tage saadanne Forholdsregler, som bedst vil hjælpe til at forebygge Sammenstødet (se §§ 27 og 29).

§ 22. Ethvert Fartøi, som ifølge disse Regler er forpligtet til at styre af Veien for et andet Fartøi, skal, dersom de forhaandenværende Omstændigheder tillader det, undgaa at gaa forenom det andet Fartøi.

§ 23. Ethvert Dampfartøi, som ifølge disse Regler er forpligtet til at styre af Veien for et andet Fartøi, skal, naar det nærmer sig dette, i fornødent Fald mindske sin Fart eller stoppe eller bakke.

§ 24. Uanseet, hvad der indeholdes i disse Regler, skal ethvert Fartøi, som indhenter et andet, styre af Veien for dette.

Ethvert Fartøi, der haler ind paa et andet Fartøi fra en hvilkensomhelst Retning, der er mere end 2 Streger agtenfor tvers af dette, d. e. i en saadan Stilling i Forhold til det Fartøi, som det indhenter, at det om Natten vil være ude af Stand til at se nogen af dette Fartøis Sidelanterner, skal ansees for at være et indhentende Fartøi; og ingen paafølgende Forandring i de to Fartøiers Beliggenhed til hinanden skal gjøre det indhentende Fartøi til et Fartøi, hvis Kurs skjærer det andet Fartøis Kurs, saaledes som dette er at forstaa i disse Regler, eller fritage det for dets Forpligtelse til at holde sig klar af det indhentede Fartøi, førend dette er endelig passeret og klaret.

16 Jan. Da det indhentende Fartøi om Dagen ikke altid med Sikkerhed kan vide, om det er forenom eller agtenfor ovennævnte Retning i Forhold til det andet Fartøi, skal det i Tvivlstilfælde gaa ud fra, at det er et indhentende Fartøi, og styre af Veien.

§ 25. I trange Løb skal ethvert Dampfartøi, naar det kan ske uden Fare, holde sig paa den Side af Farvandet eller af Midtrenden, som ligger paa Fartøiets Styrbord Side.

§ 26. Seilfartøier underveis (under way) skal holde af Veien for Seilfartøier eller Baade, som fisker med Garn eller Line eller Trawl.

Denne Regel giver ikke Fartøi eller Baad, der er beskjæftiget med at fiske, Ret til at ligge i Veien for Seiladsen i et Farvand, der benyttes af andre Fartøier end Fiskefartøier eller Baade.

§ 27. Ved Anvendelsen og Fortolkningen af disse Regler skal der tages behørigt Hensyn til alle de for Navigeringen og for Sammenstød forhaandenværende Farer samt til enhver særegen Omstændighed, som maatte gjøre det nødvendigt at afvige fra de ovenstaaende Regler for at undgaa øieblikkelig Fare.

Lydsignaler for Fartøier i Sigte af hinanden.

§ 28. Med Ordene „kort Stød", anvendte i denne Paragraf, menes et Lydsignal af omtrent et Sekunds Varighed.

Naar Fartøier er i Sigte af hinanden, skal et Dampfartøi, som er underveis (under way), idet det udfører nogen i disse Regler hjemlet eller foreskreven Manøvre, tilkjendegive denne Manøvre ved følgende Signaler med Damppiben eller Sirenen:

Et kort Stød, der betyder: Jeg forandrer min Kurs Styrbord hen.

To korte Stød, der betyder: Jeg forandrer min Kurs Bagbord hen.

Tre korte Stød, der betyder: Min Maskine gaar med fuld Fart agterover.

Intet Fartøi maa under nogen Omstændighed forsømme behørige Forsigtighedsregler.

§ 29. Intet i disse Regler skal fritage noget Fartøi, dets Reder, Fører eller Mandskab for Følgerne af nogensomhelst Forsømmelse af at føre Lanterner eller give Signaler eller holde behørig Udkig eller i det hele iagttage saadanne Forsigtighedsregler, som almindelig Sømandsskik eller Tilfældets særegne Omstændigheder maatte tilsige.

Forbehold med Hensyn til Regler for Seilads i Havne, Elve eller andet indenlandsk Farvand.

§ 30. Intet i disse Regler skal være til Hinder for Anvendelsen af særlige af vedkommende Autoritet paa lovlig Maade

givne Regler for Seilads i Havne, Elve eller andet indenlandsk Farvand*). 16 Jan.

Nødsignaler.

§ 31. Naar et Fartøi er i Nød og forlanger Hjælp fra andre Fartøier eller fra Land, skal det anvende eller vise følgende Signaler, enten i Forbindelse med hinanden eller hvert for sig, nemlig:

Om Dagen —

1. Skud eller andre Knaldsignaler, affyrede med omtrent et Minuts Mellemrum.
2. Det i den internationale Signalbog med N C betegnede Nødsignal.
3. Afstandsignal, bestaaende af et firkantet Flag med en Kugle eller noget, der ligner en Kugle, over eller under Flaget.
4. Vedvarende Alarm med hvilketsomhelst Taagesignalapparat.

Om Natten —

1. Skud eller andre Knaldsignaler, affyrede med omtrent et Minuts Mellemrum.
2. Blus paa Fartøiet (saasom en brændende Tjære- eller Oljetønde e. a. d.).
3. Raketter eller Lyskugler, der udkaster Stjerner af hvilkensomhelst Farve eller Art, afbrændte en af Gangen med korte Mellemrum.
4. Vedvarende Alarm med hvilketsomhelst Taagesignalapparat.

Særskilte Forskrifter gjældende i norske Havne, Elve eller andet indenlandsk Farvand.

§ 32. Aabne Fiskebaade og andre aabne Baade er under Seil eller Roning i norske Indenskjærs-Farvand, Havne, Indsøer eller Elve ikke forpligtede til at vise noget Signal. Dog skal de til Forebyggelse af Sammenstød vise behørig Agtpaagivenhed og iagttage alle Forsigtighedsregler, som de forhaandenværende Omstændigheder tilsiger.

§ 33. Naar det om Sommeren i Tiden mellem Solnedgang og Solopgang er saa lyst, at Fartøier og Baade utvivlsomt kan se hinanden paa to Kvartmils Afstand, er de i norske Indenskjærs-Farvand, Indsøer eller Elve fritagne for at benytte de i de foregaaende Paragrafer paabudne Natsignaler.

§ 34. Naar et Dampfartøi ved Ankomst til Sund eller andet Farvand, som er saa smalt, at tvende Fartøier ei uden Fare kan passere hinanden i samme, bemerker et mødende Fartøi, skal det ikke løbe ind i saadanne Farvand, forinden det andet Fartøi er

*) Se §§ 32—35.

16 Jan. passeret. Et Dampfartøi skal altid tilkjendegive sin Ankomst til saadanne Farvand ved Damppiben.

§ 35. Det er Toldvæsenets Krydsfartøier tilladt under Seilads i norske Indenskjærs-Farvand istedetfor de i denne Plakat foreskrevne Sidelanterner at anvende et Blus, som ved Nærmelse til eller af andre Fartøier skal vises saa betimelig, at Sammenstød kan forebygges.

§ 36. Nærværende Plakat træder i Kraft 1ste Juli 1897, fra hvilken Tid de ældre Plakater, indeholdende Regler til Forebyggelse af Sammenstød mellem Fartøier m. v., ophæves, dog med Undtagelse af § 10 i Plakat af 28de Januar 1885, der forbliver gjældende indtil videre.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

16 Jan. **Kongelig Resolution***), hvorved den af Egersunds Havnestyre i Møder den 26de August 1895 og 27de Oktober 1896 fattede og af Stedets Kommunestyre vedtagne Beslutning angaaende Ansættelse af Havnelods for Egersund samt angaaende Taxtregulativ for Benyttelse af Lodsen stadfæstes i Henhold til § 24 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894, saaledes at Beslutningen bliver gjældende indtil videre.

Den nævnte Beslutning er saalydende:

„Fartøier, der indkommer for at oplægge, er pligtige at henlægge og fortøie, saaledes som af Havnefogden bestemmes, og skal Fartøiet, dersom det er mindst 50 Tons drægtigt, dertil benytte en af Havnestyret ansat Lods, som Fartøiet selv betaler.

Denne Betaling fastsættes saaledes:

Fartøier over	50	til og med	100	Tons	Drægtighed	betaler Kr.	1,00
— „	100	—»—	150	—»—	„	„	2,00
— „	150	—»—	300	—»—	„	„	3,00
— „	300	—»—	500	—.—	„	„	4,00
— „	500	Tons	Drægtighed	betaler			„5,00.“

16 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved den Kongelige Resolution af 13de Februar 1864 angaaende Afholdelsen af de almindelige Sage- og Skattethinge i Hedemarkens Fogderi, Hedemarkens Amt, fra og med Aaret 1897 at regne forandres derhen, at Høstthingene istedetfor i December Maaned afholdes i sidste Halvdel af November samt i December Maaneder.

16 Jan. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvori Departementet meddeler, at Bestemmelsen i Landskattelovens § 25, Byskattelovens § 17, begges Litr. a ikke antages at kunne forstaaes saaledes, at den hjemler en Kommune Fritagelse for at erlægge Formues- og Indtægtsskat af fast Eiendom, som den maatte have i nogen fremmed Kommune.

*) Bekjendtgj. 20 Jan. i Lovt. 1ste Afd. No. 2.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sorenskriver om, hvorledes han rettest burde forholde sig ligeoverfor en fra en Sagfører paa en afdød Mandsperſons Arvingers Vegne fremkommen Begjæring om Anlæggelse af Søgsmaal i Henhold til § 24 i Lov af 6te Juli 1892 mod en Pige i Anledning af, at denne efter Arvingernes Mening urettelig havde udlagt Afdøde som Fader til et af hende født Barn. Af de Sagen medfulgte Dokumenter saaes, at Amtmanden havde udfærdiget en Resolution, hvorefter der til Dækkelse af det Bidrag, som Faderen i Henhold til nævnte Lov pligter at udrede til Barnets Underholdning og Opdragelse m. v. indtil videre, dog ikke længere end til det fyldte 15de Aar, bliver „at afholde det Fornødne i N. N.s Bos Midler, efterat Fordringshaverne er fyldestgjorte"; Bidraget saaes derhos at være fastsat til 60 Kroner aarlig. — I Anledning heraf meddeler Departementet, at Spørgsmaalet henhører under Sorenskriverens egen Afgjørelse, men at det efter Omstændighederne, og da Formen for den af Amtmanden udfærdigede Resolution ſees at have været Gjenstand for Misforstaaelse, finder at burde udtale Følgende: 18 Jan.

Da det efter Loven alene henhører under Overøvrigheden at bestemme Opfostringsbidragets Størrelse, medens selve Bidragspligtens eller med andre Ord Paternitetsspørgsmaalets Afgjørelse henhører under Domstolene, har Amtmandens Resolution i det foreliggende Tilfælde alene Betydning, forsaavidt angaar Bidragets Størrelse, medens Resolutionens Bestemmelse om, at „det Fornødne bliver at afholde i N. N.s Bos Midler" ikke — saaledes som Sorenskriveren synes at have opfattet den — kan antages at indeholde noget bindende Paalæg om Bidragets Afholdelse i Boet, der bringer dette i nogen anden Stilling ligeoverfor Pigens Paastand om Opfostringsbidrag, end om Resolutionen — saaledes som den efter Departementets Mening retteſt burde have været affattet — alene havde indeholdt, at Bidraget, *forsaavidt* det ved Dom eller Arvingernes Erkjendelse afgjøres, at Afdøde har været Fader til Barnet, bestemmes til det anførte Beløb. Hvad nu angaar Spørgsmaalet om, *hvilken processuel Fremgangsmaade vil blive at befølge med Hensyn til Paternitetens Afgjørelse, naar Faderen ikke længere er ilive*, bemærker Departementet, at Bestemmelserne i Lovens §§ 23 og 24, der hjemler Moderen et særeget Beneficium ligeoverfor Faderen i nævnte Henseende, er, som ogsaa af Sorenskriveren paapeget, byggede paa Forudsætningen om, at Faderen er ilive, hvorfor det under de foreliggende Omstændigheder synes at maatte være *Moderens Sag at optræde med Søgsmaal mod Arvingerne eller Boet til Paternitetens Anerkjendelse*.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til Amtmændene: 18 Jan.
Man skal herved paa Foranledning meddele, at det ansees

18 Jan. stridende mod Lov angaaende Forbud mod at tilvirke Øl af Surrogater for Malt af 28de Juni 1890 at blande tørret Byg i Malt ved Øltilvirkning. Hermed skal man under Henvisning til samme Lovs § 2 bede Politiets Tjenestemænd inden Deres Embedsdistrikt gjort bekjendt, hvorhos Indholdet af dette Cirkulære bedes bragt til vedkommende Nærings-drivendes Kundskab. — — —.

19 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa den af Farsunds Kommunebestyrelse i Møde den 2den Januar 1897 vedtagne Beslutning, indeholdende Forandring i de gjældende Regler for Skatteligningen i Ladestedet.

19 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Maalselvens Sparebank i Møde den 4de Mai 1896 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor dens ældre, ved Høieste Resolutioner af 6te April 1861, 5te Oktober 1883 og 4de Oktober 1895 stadfæstede Plan.

20 Jan. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til Amtmændene:

Ved Høieste Resolution af 7de Februar 1896 er der naadigst meddelt Approbation paa en af vedkommende Komité udfærdiget Plan for Falstad Opdragelsesanstalt i Ekne Sogn, Nordre Trondhjems Amt [1]).

Efter Planen er der aabnet det Offentlige Adgang til at indsætte indtil 25 Gutter i Anstalten i Henhold til Straffelovens Kap. 6 § 8. Paa Grund af en Anstalten overgaaet Ildebrand har denne Adgang dog foreløbig ikke kunnet bruges. Anstalten er imidlertid gjenopført og vil nu kunne træde i fuld Virksomhed. Der bliver derfor nu at afgive Bestemmelse om, af hvilke Distrikter Anstalten skal kunne benyttes.

I saa Henseende bestemmes herved, at Gutter skal kunne indsættes i Anstalten i Henhold til den citerede Lovbestemmelse fra samtlige Jurisdiktioner i Romsdals, Søndre Trondhjems, Nordre Trondhjems, Nordlands, Tromsø og Finmarkens Amter.

[1]) Den ved Høieste Resolution af 7de Februar 1896 stadfæstede Plan for Falstad Opdragelsesanstalt er saalydende:

§ 1. Stiftelsen Falstad, der er oprettet ved Bidrag fra Trondhjems Sparebank og Trondhjems Brændevinssamlag, er bestemt til at virke som Opdragelsesanstalt for forsømte Gutter.

§ 2. Anstaltens Formaal er ved Undervisning, ved passende Arbeide og Beskjæftigelse og i det Hele ved en i kristelig Aand ledet Opdragelse at uddanne saadanne Gutter til hæderlige og nyttige Medlemmer af Samfundet.

§ 3. Anstalten er beregnet paa foreløbig at optage 50 Gutter.

I Henhold til Straffelovens Kap. 6 § 8 kan indlages indtil Halvparten af det Antal Børn, Anstalten til enhver Tid kan optage.

Forøvrigt optages fortrinsvis Gutter fra Trondhjem, dernæst fra bi-

Forinden Inddømmelse i Anstalten kan finde Sted, maa 20 Jan.
forinden Betænkning fra Fattigkommissionen paa det Sted, hvor Gutten hører hjemme, ogsaa være erhvervet Direktionens Samtykke til Guttens Optagelse. Begjæring herom rettes til Direktionen, men indsendes til Anstaltens Forstander. Den skal være ledsaget af:

1. Daabs- og Vakcinationsattest,
2. Oplysning om de Livsforhold, hvorunder Gutten er vokset op, samt om hans foregaaende Vandel, meddelt af Værge eller kommunal Autoritet,
3. Lægeattest for, at Vedkommende ikke er abnorm og ikke lider af nogen smitsom Sygdom eller legemlig eller aandelig Svækkelse, som gjør ham uskikket til Deltagelse i Anstaltens Undervisning eller Arbeide.

Til Undgaaelse af Forsinkelse ved Paadømmelsen skal Departementet henstille, at der i Sager, hvori Gutter i Alderen mellem 10 og 15 Aar er sigtede, allerede under Efterforskningen eller

---

dragsydende Kommuner og endelig, forsaavidt Plads haves, fra enhver anden Kommune.

§ 4. I Opdragelsesanstalten optages i Regelen kun Gutter imellem det fyldte 10de—16de Aar og beholdes ligeledes i Anstalten i Regelen ingen over det fyldte 19de Aar.

§ 5. Optagelse i Anstalten er betinget af Direktionens Samtykke for hvert enkelt Tilfælde, samt af at Gutten forbliver i Anstalten, saalænge Direktionen finder det fornødent, i Regelen ikke under 3 Aar.

§ 6. Til Optagelse i Anstalten udkræves videre:

a. Daabs- og Vakcinationsattest.
b. Af Værge eller kommunal Autoritet meddelt Oplysning om de Livsforhold, hvorunder Gutten er vokset op, samt om hans foregaaende Vandel. For inddømte Gutter kan fornødne Legitimationer forlanges tilveiebragte gjennem Anstaltens Bestyrelse.
c. Lægeattest for, at Vedkommende ikke er abnorm og ikke lider af nogen smitsom Sygdom eller legemlig eller aandelig Svækkelse, som gjør ham uskikket til Deltagelse i Anstaltens Undervisning eller Arbeide. Hvis det trods den af Anstalten ved Guttens Ankomst godkjendte Lægeattest dog senere viser sig, at han lider af Feil eller Sygdomsanlæg, der hindrer ham i at nyde godt af den opdragende Behandling eller i at deltage i Skoleundervisningen eller i de forefaldende Arbeider, forpligtes vedkommende Kommune eller Værge — forsaavidt angjældende Gut ikke er inddømt — efter Direktionens nærmere Bestemmelse efter modtagen Meddelelse herom uopholdelig paa egen Bekostning at afhente Gutten.

§ 7. Anstalten sørger ved Siden af Gutternes Undervisning og Oplærelse til Arbeide, for deres Bespisning, Beklædning og Pleie i det Hele under deres Ophold i Anstalten.

Undervisningen er væsentlig i Overensstemmelse med den for Folkeskolen anordnede.

Arbeidet bestaar hovedsagelig i Jordarbeide, Havedyrkning og andet til Landbruget henhørende samt forskjellige passende Husflids- og Haandverksarbeider.

Kosten vil være som paa Landet almindelig, — sund og tilstrækkelig.

20 Jan. Forunderſøgelſen erhverves de Erklæringer og Legitimationer, ſom vil være fornødne, om Retten ſkulde anſe det gavnligt for Angjældendes Fremtid at anvende Inddømmelſe i Opdragelſesanſtalt. Det bemærkes, at Direktionen for Falſtad Opdragelſesanſtalt har udtalt, at Svar paa Foreſpørgſel om Optagelſe antages at kunne afgives, inden det endnu er afgjort, om angjældende Gut vil blive dømt til Indſættelſe i Anſtalten.

Ved en Guts Indſendelſe til Anſtalten bliver Sagens Akter og øvrige Dokumenter at medſende, jfr. dette Departements Cirkulærer af 21de Februar 1890 og 11te Juni 1891.

Ved Anbringelſen i Anſtalten ſkal hver Gut være forſynet med mindſt 1 Sæt gode og ordentlige Klæder, 2 Skjorter, 2 Par Strømper og 1 Par Sko. Desuden maa han medbringe et Exemplar af Luthers lille Katekismus, af Pontoppidans Forklaring ſamt af Vogts mindre Bibelhiſtorie og Landſtads Salmebog.

Omkoſtningerne ved Indſendelſen bliver at udrede paa ſædvanlig Maade af Delinkventfondet. Det ſamme gjælder Omkoſt-

---

Beklædningen ſkal være tarvelig, men god og afpaſſet efter Aarstiderne.

Det nærmere herom ſaavelſom om Orden, Diſciplin og Gutternes Behandling m. v. faſtſættes ved reglementariſke Beſtemmelſer.

§ 8. Betalingen bliver i Regelen indtil og ikke over Kr. 200 — to hundrede — aarlig for hver Gut, deri ogſaa medregnet for Beklædning. Betalingen erlægges kvartaliter og forſkudsvis. Forøvrigt lægges den nærmere Beſtemmelſe herom i Direktionens Hænder.

§ 9. Anſtalten ſtaar under Overtilſyn af Kirkedepartementet, hvorhos Trondhjems Stiftamtmand og Juſtitsdepartementet ved en af dets Embedsmænd naarſomhelſt har Adgang til at inſpicere Anſtalten og øve Kontrol med de indſatte Børns Behandling.

Anſtaltens Anliggender beſtyres af en Direktion beſtaaende af:
et af Trondhjems Formandſkab valgt Medlem,
en Præſt, valgt af Biſkopen i Trondhjems Stift,
et af Stiftamtmanden i Trondhjem valgt Medlem,
et af Trondhjems Fattigkommiſſion valgt Medlem ſamt
et af Trondhjems Skoleſtyre valgt Medlem.

Direktionens Medlemmer fungerer i 4 Aar, men kan gjenvælges, om de dertil er villige. Af Medlemmerne fratræder vexelvis 3 og 2, første Gang 3 efter Lodtrækning 1ſte Juli 1897.

Direktionen vælger Formand af ſin Midte.

Mindſt 3 Medlemmer maa være tilſtede i Møde, for at gyldig Beſtemmelſe kan fattes.

§ 10. Direktionen drager Omſorg for og fører Kontrol med Anſtaltens Virkſomhed, Økonomi, Regnſkabsvæſen og Forvaltning i det Hele ſamt afgiver de i ſaa Henſeende fornødne Beſtemmelſer, deriblandt om hvilke Protokoller og Bøger, der til enhver Tid ſkal føres ved Anſtalten.

Mindſt en Gang om Aaret ſamles Direktionen i Anſtalten for at underſøge Forholdene ved ſamme. Derhos eneſ Direktionens Medlemmer om ſkiftevis at føre Indſeende med Anſtaltens Virkſomhed.

Endelig beſørger Direktionen gjennem Forſtanderen aarlig afgivet en Beretning om Anſtaltens Virkſomhed og Tilſtand i det ſidſt forløbne Aar med Extrakt af Regnſkabet. Beretningen bliver at trykke og et paſſende Antal Exemplarer af ſamme at indſende ſaavel til Kirke- ſom Juſtitsdepartementet.

ningerne ved Opholdet, — ikke over 200 Kr. aarlig pr. Gut —, 20 Jan.
hvilke efter Planen skal erlægges forskudsvis og kvartaliter, samt Udgifterne ved Anskaffelsen af de Klædningsstykker og Bøger, som efter det ovenanførte skal medbringes til Anstalten, og Omkostningerne ved Gutternes Tilbagebringelse i Tilfælde af Rømning.

Fremdeles vil i Medhold af Kongelig Resolution af 22de Mai 1885 af nævnte Fond blive at afholde de Udgifter, som fornødiges for paa hensigtsmæssigste Maade at sende Gutterne, naar de skal forlade Anstalten, enten til deres Hjem eller til et andet Sted, hvor man har faaet dem anbragte.

Hvad oven er sagt med Hensyn til Omkostningerne, kommer ogsaa til Anvendelse i Tilfælde, hvor Justitsdepartementet har samtykket i, at det Offentlige overtager Udgifterne ved Anbringelse i Anstalten af Gutter, der har forøvet Forbrydelser, men mod hvem Tiltale er frafaldt i Henhold til Straffeprocesslovens § 85, No. 3, jfr. Revisionsdepartementets Cirkulære af 18de December 1891 (i Lovtidenden).

---

§ 11. Den umiddelbare Ledelse og Tilsyn med Anstalten føres af en Forstander med Bistand af de fornødne Lærere og Betjente. Specielt har Forstanderen ved Gutternes Udgang af Anstalten efter bedste Evne at søge disse anbragte hos skikkelige Folk og jevnlig at lade forhøre om deres Opførsel. Han aflægger ogsaa aarlig Regnskab, der revideres af Mænd, Direktionen dertil opnævner.

Med de sanitære Forholde ved Anstalten føres Indseende af en dertil antaget Læge.

§ 12. Forstanderen ansættes af Direktionen med Kongelig Approbation.

Lægen og Lærerne antages af Direktionen.

De øvrige Betjente antages enten af Forstanderen eller af Direktionen efter dennes nærmere Bestemmelse.

Anstaltens Reglement undergives Approbation af Trondhjems Stiftsdirektion.

De fornødne Instrukser udfærdiges af Direktionen.

§ 13. Direktionen bestemmer saavel Forstanderens som Betjeningens Aflønning og Ansættelsesvilkaar.

§ 14. Det til Anstaltens Oprettelse af Trondhjems Sparebank og Trondhjems Brændevinssamlag i Form af afdragsfrit og rentefrit Laan modtagne Bidrag er uopsigeligt, saalænge Anstalten vedbliver at være et under offentligt Tilsyn og Kontrol stillet og efter en af Kongen eller vedkommende Myndigheder approberet Plan styret privat Foretagende, oprettet ved Bidrag som her nævnte Laan.

Ved Nedlægning af Anstalten eller dennes Overdragelse til Staten tilbagebetales Laanene efter 6 Maaneders Opsigelse.

§ 15. Forandringer i eller Tillæg til denne Plan maa, som denne selv, have Kongelig Approbation for at blive gyldig.

Med Hensyn til de øvrige Opdragelsesanstalter af lignende Art se: Res. 25 Mai 1878, Cirk. 25 April 1879 og Cirk. 24 Nov. 1888 for „Toftes Gave"; Res. 16 Septbr. 1882 og Cirk. 27 Jan. 1883 for „Ulfsnæsøens" og Res. 8 Juni 1888 og Cirk. 24 Novbr. s. A. for „Lindøens" Opdragelsesanstalt.

21 Jan. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementets Marineafdeling til Generalkrigskommissæren, hvori Departementet i Anledning af en gjennem det herværende tyske Konsulat fremført Besværing over en Indrulleringschefs Negtelse af at paamønstre 33 Mand, der var forhyrede for et et udenlandsk Selskab tilhørende Dampskib, meddeler, at det med Generalkrigskommissæren er enigt i at antage, at der ikke paahviler Indrulleringens Tjenestemænd nogen Forpligtelse til at paamønstre Mandskaber, som er forhyrede til fremmede i Udlandet liggende Fartøier, men at norsk Matros, som forhyrer sig med et fremmed i Udlandet værende Skib, er underkastet det fremmede Lands Søfartslov, og at der derfor, da de i nærværende Tilfælde omhandlede Kontrakter i og for sig intet lovstridigt indeholder, ikke var noget til Hinder for, at Indrulleringschefen havde attesteret samme.

22 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa en i Henhold til Biskop A. Grimelunds den 12te Juni 1888 opretted Testament af vedkommende Legatbestyrelse den 28de November 1896 udfærdiget ny Fundats for det ved Høieste Resolution af 30te April 1886 stadfæstede „Hans Grimelunds Legat", nu til Bedste for trængende Familier inden Vestre og Østre Aker Prestegjæld.

23 Jan. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Aker Herred, Akershus Amt, under 17de November 1896 fattet Beslutning om Forandring af § 8 i de ved Kongelig Resolution af 30te Mai 1894 approberede Politivedtægter for bemeldte Herred, hvorefter nævnte § skal lyde saaledes:

„Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dands eller anden Lystighed maa ikke finde Sted uden Politiets Tilladelse."

23 Jan. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Trøgstad Herred, Smaalenenes Amt, under 5te September, 13de November og 17de December 1896 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

23 Jan. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til Lov af 28de Mai 1881 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets Ladesteder med særskilt Kommunebestyrelse meddeles Stadfæstelse paa en af Ladestedet Aasgaardstrands Formænd og Repræsentanter under 29de Mai og 4de

*) Bekjendtgj. 28. Jan. i Lovtid. 1ste Afd. No. 3.
**) Bekjendtgj. 28. Jan. i Lovtid. 1ste Afd. No. 3, hvor Vedtægterne er indtagne.

December 1896 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Ladested. 23 Jan.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Herø Herred, Romsdals Amt, under 17de November 1896 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 23 Jan.

Kongelig Resolution[1]): 23 Jan.

„A. I Henhold til § 4 i Lov om Ed af 10de Mai 1893 bestemmes:

I.

1. At den for Dommere befalede Ed aflægges skriftlig saaledes:

„At jeg som Dommer vil handle og domme saaledes, som jeg for Gud og min Samvittighed kan forsvare, at jeg hverken af Had eller Venskab, hverken for Gunst eller Gave eller af anden Aarsag vil vige fra Ret og Retfærdighed, det sværger jeg, saasandt hjælpe mig Gud den Almægtige og Alvidende."

2. Ved Edfæstelse af mandtalsførte Retsvidner, Skjøns- og Meddomsmænd skal Dommeren (Rettens Formand), efter kortelig at have forklaret de disse paahvilende Pligter, tiltale den, som skal aflægge Eden, saaledes: „Sværger De, at De med Samvittighedsfuldhed vil opfylde de Pligter, som paahviler Retsvidner, Skjøns- og Meddomsmænd?" Den Tilspurgte svarer derefter staaende og med oprakt høire Haand: „Det sværger jeg, saasandt hjælpe mig Gud den Almægtige og Alvidende."

3. Personer, som vægrer sig ved at aflægge Ed, fordi deres Troesbekjendelse eller religiøse Opfatning ikke tillader Ed, eller fordi de ikke tror paa en almægtig og alvidende Gud, afgiver en til Dommer- eller Retsvidneeden svarende Forsikring paa Ære og Samvittighed.

II.

1. Ved Eds Aflæggelse af Vidner benyttes følgende Forklaring af Eden og Formaning istedetfor den, der er indtaget i Slutningen af Lovbogen:

„Ligesom det er ethvert Menneskes Pligt at sige Sandheden, ærlig og oprigtig, uden Bagtanker og Menneskefrygt, saaledes skal I som Vidner ved Eders Forklaring bistaa den af Gud indsatte Øvrighed til Sandhedens Oplysning. Be-

[1]) Vedk. Regj.foredrag er indtaget i Deptstid. for 1897 No. 15.

*) Bekjendtgj. 28. Jan. i Lovtid. 1ste Afd. No. 3, hvor Vedtægterne er indtagne.

23 Jan. tænker derfor, at det ikke er et ligegyldigt Ord, som gaar over Eders Læber, men et høist alvorligt og vigtigt, hvorfor I nøie maa overveie Alt, hvad I siger, at ikke Eders Ord skal føre Dommerne bag Lyset, og Retfærdigheden skal lide ved Eders Skyld. Og dette Eders Udsagn skal I høitidelig stadfæste med Eders Ed, hvorved I under Paakaldelse af den almægtige og alvidende Gud forsikrer, at I vil tale (har talt) Sandhed, den rene og fulde Sandhed, saa at I intet forklarer (har forklaret), som I ikke ved, og intet fordølger (har fordulgt), af hvad I ved til Oplysning om det, hvorom Eders Forklaring er begjæret, ei heller bruger (har brugt) nogen Forbeholdenhed, men oprigtigen tager (har taget) Ordene i den Mening, i hvilken I ved, at de bliver forstaaede.

Saa mærk Eder vel, at Gud er her tilstede og hører Eders Ed. Og betænk, hvem Han er, som I saaledes kalder til Vidne. Han er den Almægtige, som har Eders Velfærd og Skjæbne i Tid og Evighed i sin Haand. Han er den Alvidende, som ved og kjender alle Ting, og for hvem Eders lønligste Tanker ikke er skjult. Og han er Sandhedens Gud. Hvo, som siger Sandheden, han ærer Gud og er Ham kjær. Men hvo, som kalder Ham til Vidne paa det, som strider mod Sandheden, han spotter Gud og faar en Løgners og Meneders Løn.

Derfor er den, som sværger en falsk Ed, visselig sin egen værste Fiende, hvad han end mener at vinde ved sin Synd. Han vil blive strengt straffet af den menneskelige Ret og vil bære en Mensvorens skammelige Navn. Han vil plages af en stadig Angst og Pine i sin egen Samvittighed, han vil miste sin Lykke paa Jorden og udelukke sig selv fra den Guds Naade, hvis Navn han falskelig har paakaldt.

Dette skal enhver betænke, før han aflægger Ed, og ikke handle mod Gud og sin Samvittighed. Sig derfor Sandheden og i Fremodighed og efter Eders bedste Overbevisning, fordølg intet, men sig den rene og fulde Sandhed for Guds Ansigt, uden Falskhed og Svig. Dertil hjælpe Eder Gud!"

2. Ved Afgivelse af høitidelig Forsikring af Vidner istedetfor Ed benyttes følgende Forklaring af samme og Formaning:

„Ligesom det er ethvert Menneskes Pligt at sige Sandheden, ærlig og oprigtig, uden Bagtanker og Menneskefrygt, saaledes skal I som Vidner ved Eders Forklaring bistaa Øvrigheden til Sandhedens Oplysning. Betænker derfor, at det ikke er et ligegyldigt Ord, som gaar over Eders Læber, men et høist alvorligt og vigtigt, hvorfor I nøie maa overveie Alt, hvad I siger, at ikke Eders Ord skal føre Dommerne bag Lyset, og Retfærdigheden skal lide ved Eders Skyld. Og dette Eders Udsagn skal I stadfæste med en høitidelig Forsikring,

hvorved I paa Ære og Samvittighed og under samme An- 23 Jan.
svar, som om Ed var aflagt, forsikrer, at I vil tale (har talt) Sandhed, den rene og fulde Sandhed, saa at I intet forklarer (har forklaret) som I ikke ved, og intet fordølger (har fordulgt), af hvad I ved til Oplysning om det, hvorom Eders Forklaring er begjæret, ei heller bruger (har brugt) nogen Forbeholdenhed, men oprigtigen tager (har taget) Ordene i den Mening, i hvilken I ved, at de bliver forstaaede.

Saa mærk Eder vel, at I forsikrer paa Eders Ære, at I vil tale (har talt) den rene Sandhed og intet fordølge (fordulgt). Det er et Menneskes Ære at tale og vidne Sandhed og saaledes hjælpe til at fremme Retfærdigheden. Men hvo, som fordølger eller forvansker Sandheden, vanærer og beskjæmmer sig selv. Han vil blive strengt straffet af den menneskelige Ret ligesom en Meneder, han vil tabe Agtelsen for sig selv og miste sin Ære blandt Menneskene, og han skal bære en Løgners og Meneders skammelige Navn.

Og mærk fremdeles, at I ved Eders Forsikring paaberaaber Eders Samvittighed. Der er intet større Gode for et Menneske end en ren og uskadt Samvittighed; thi dermed følger indre Tryghed og Fred. Men hvo, som i sit Vidnesbyrd forlader den rene Sandheds Vei, fordærver sig selv og faar en ond Samvittighed; han vil plages af en stadig Angst og Pine i sit Indre og kan ikke leve og dø i Fred.

Dette skal enhver betænke, før han aflægger den høitidelige Forsikring, og ikke handle mod sin Ære og Samvittighed. Sig derfor Sandheden frimodig og efter Eders bedste Overbevisning, fordølg intet, men sig den rene og fulde Sandhed uden Falskhed og Svig."

B. De i foranstaaende Litr. A, Post II omhandlede Formularer bliver med de efter Forholdets Beskaffenhed fornødne Tillempninger af sammes 1ste Led ogsaa at benytte ved Aflæggelse af Partsed og Afgivelse af høitidelig Forsikring istedetfor saadan Ed."

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 23 Jan.

1. At Aure Thinglag i Nordmør Fogderi, Romsdals Amt, fra den Tid, som af Amtmanden nærmere bestemmes, deles i to Thinglage, nemlig Aure Thinglag og Valsøfjordens Thinglag, svarende til Herrederne af samme Navn.
2. At Amtmanden i Romsdals Amt bemyndiges til at bestemme Tid, Sted og Dageantal for Sage- og Skattethingene i disse Thinglage.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at det uanseet 23 Jan.
Bestemmelserne i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837, dens §§ 2 og 9, om at Valg paa Formænd og Re-

23 Jan. præsentanter skal foregaa paa de almindelige Skattething, i Medhold af samme Lovs § 60 tillades afholdt et extraordinært Thing til Tid og Sted, som af Amtmanden nærmere bestemmes, til Afholdelse af Valg paa Formænd og Repræsentanter for det ved Kongelig Resolution af 22de December 1896[1]) oprettede Grip Herred af Nordmør Fogderi, Romsdals Amt.

[1]) Jfr. Deptstid. No. 12 for 1897, hvor det til Grund for nævnte Ref. liggende Regj.foredrag er indtaget.

25 Jan. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til Amtmændene:

Ved Kongelig Resolution af 2den Januar sidstleden er det i Henhold til Straffeproceslovens § 132 naadigst bestemt:

— — — — — (se foran Side 2) — — — — — — — — —

Hvilket herved meddeles til Underretning og videre Kundgjørelse for de inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt ansatte Dommere og Retsskrivere ved de Underretter, hvorunder Straffesagers Behandling er henlagt, samt Byfogder, Politimestre, Fogder og antagne offentlige Forsvarere med Tilføiende, at Departementet i Henhold til Resolutionens Post 3 foreløbig kun for Kristianias Vedkommende har bestemt, at de i Post 1 omhandlede Retsbøger bliver at forsende in originali fra Justitskontoret, idet man har troet at burde afvente nærmere Erfaringer, inden saadan Bestemmelse træffes for den øvrige Del af Landet.

Den forandrede Protokollationsmaade, der forudsættes ikke at skulle komme til Anvendelse i de Sager, hvis Behandling allerede er paabegyndt, antages at gjøre det paakrævet, at der overensstemmende med vedliggende Schema føres særskilt Sagelister over alle Forhørsretssager. Sagelisterne over Meddomsretssager, i hvilke saaledes ingen Forhørsretssager fremtidig bliver at indføre, antages derhos at burde føres overensstemmende med ligeledes vedlagte Schema.

Istedetfor de i Cirkulære af 25de Januar 1890 omhandlede Navneregistre bliver fremtidig at føre et fælles alfabetisk Navneregister til Sagelisterne og Domsbogen i en dertil særskilt indrettet Bog, hvor de Sigtedes og Tiltaltes Navne bliver at indføre under behørig Henvisning til Sagelistens Løbenummer for Aaret.

De i Straffeproceslovens § 290 omhandlede Vedtagelser af Straf bliver fremtidig at indføre i Domsbogen og Vedkommendes Navne at notere i Navneregistret under Henvisning til det Sted i Domsbogen, hvor Vedtagelsen er indført.

Man antager derhos, at vedkommende Forhørs- eller Meddomsretssagers Bilag, der forudsættes fremtidig at ville følge de forsendte Afskrifter af Retsbøgerne in originali, med fornøden Fuldstændighed bør noteres i Sagelisten eller maaske helst paa Sagens Omslag, hvorhos de ved Forsendelsen bør sammenhæftes eller særskilt indpakkes samt ledsages af en Fortegnelse, forsaavidt de ikke paa anden Maade, f. Ex. i Retsbogen, er tilstrækkelig nøie betegnede.

Forhørsrets-Sageliste.

Meddomsrets-Sageliste.

Løbe-No.	Angjældendes Navn eller Forhørets Anledning.	Undersøgelsens Gjenstand.	Naar Sagen indkom.	Sessioner.	Naar sluttet

Løbe-No.	Tiltaltes Navn*).	Fødsels-Aar og Dag.	Naar Sagen indkom.	Naar berammet.	Aktor.	Forsvarer og Dagen for hans Beskikkelse.	Arrest.	Henvisning til Forhørsretssagelistens Løbe-No.	Naar Tiltalebeslutning er udfærdiget.	Forbrydelse.

*) I denne Rubrik bliver i Parenthes at tilføie Sagens Art, hvor denne ikke er Justitssag („Politisag", „privat Sag").

Arrest.	Expederet		Bilag.	Anmerkninger.*)
	naar.	til hvem.		

*) I Sager, hvori Dom afsiges, bliver Bemerkning herom at gjøre i denne Rubrik under Henvisning til det Sted i Domsbogen, hvor Dommen er indført.

Naar foretaget og paatjendt.	Dom.	Hvor Dommen er indført.	Sagsomkostninger til det Offentlige.	Salærer til		Naar Sagen er expederet.	Antal Bilag.	Anmerkninger.
				Aktor.	Forsvarer.			

28 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af vedkommende Indbyderkollegium den 14de December 1896 udfærdigede Statuter for „Hans Gudes Legat af 13de Marts 1895".

28 Jan. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, hvori i Anledning af en Skrivelse fra Amtmanden i Stavanger Amt meddeles, at da Høle Herreds Skolejord efter det af Skolestyret oplyste føder 2 Kjør, 6 à 8 Faar samt avler 4 Tønder Korn og 20 Tønder Poteter og saaledes ikke ved Optagelse af et Laan til videre Opdyrkning paa Kr. 300.00 kan antages at forringes under Lavmaalet, antager Departementet, at der intet kan være til Hinder for Laanets Optagelse.

29 Jan. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori Departementet paa Foranledning meddeler, at der ikke antages at være noget til Hinder for, at en gift Kvinde, selv om hun lever i Formuesfællesskab med sin Mand, med Hjemmel af N. L. 3—19—1 undergives Værgemaal, naar forøvrigt de i nævnte Artikel omhandlede Betingelser er tilstede, cfr. Lov om Formuesforholdet mellem Ægtefæller af 29de Juni 1888 § 11 (jfr. §§ 12 og 31), ligesom Departementet ikke anser det tvivlsomt, at det her som ellers tilligger de i Lov af 28de September 1857 § 4 omhandlede Myndigheder at beskikke Værge. Foranlediget ved en Bemærkning af Amtmanden tilføier Departementet, at den Omstændighed, at der anordnes Værgemaal for den ene af to Ægtefæller, der lever i Formuesfællesskab, ikke med Nødvendighed behøver at have nogen Indflydelse paa den anden Ægtefælles Adgang til at vedblive Fællesboets Bestyrelse, særlig hvis Værgemaalets Anordning væsentlig har til Hensigt at betrygge Varetagelsen af Vedkommendes rent personlige Anliggender, cfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 10de April 1883. — Om hvorvidt der i det foreliggende Tilfælde er Grund til at anordne Værgemaal for vedkommende gifte Kvinde samt om, hvorvidt dette i Tilfælde bør ske strax i Henhold til de allerede foreliggende Oplysninger eller først efter indhentede yderligere Erklæringer overensstemmende med den Kongelige Resolution af 30te September 1865, finder Departementet, da Afgjørelsen heraf henhører under Amtmanden, ikke at burde udtale sig.

30 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at det Lønsbidrag, som det paahviler Sognepræsten i Rakkestad Præstegjæld under Mellem Borgesyssel Provsti i Kristiania Stift aarlig at udrede til den i Præstegjældet ansatte residerende Kapellan, herefter bliver at udbetale denne med en Fjerdedel hvert Kvartal.

30 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at Ud-

førelsen af Magistratsforretningerne i Ladestedet Mo- 30 Jan.
sjøen i Henhold til Lov af 11te April 1874 § 3 fra 1ste Juli 1897 indtil videre overdrages til Fogden i Søndre Helgelands Fogderi [1]).

[1]) Jfr. Ref. 13 Marts 1897.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Rektoren ved Kristian- 30 Jan.
sands Kathedralskole, hvori paa Foranledning meddeles, at den nye Skolelov ikke kan antages at indeholde noget Forbud mod ogsaa at optage Elever, som ikke tilhører noget Kirkesamfund. Det er imidlertid en Selvfølge, at ogsaa disse Elever maa finde sig i, at Skolen overensstemmende med det i Lovens § 2 givne ubetingede Paabud søger at medvirke til deres kristelige Opdragelse. For selve Undervisningen i Religion vil de imidlertid kunne fordre sig fritagne i Henhold til Skolelovens § 7.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Indredepartementet, 30 Jan.
der havde oversendt en Forespørgsel fra Generalkonsulatet i London om, hvorvidt de i Henhold til Sjøfartslovens § 323 ved en Sjøforklaring tilkaldte sagkyndige Bisiddere kan anses berettigede til at lade tilføre Protokollen en paa de indhentede Oplysninger grundet Udtalelse eller Bedømmelse af, hvad der maa anses at have foraarsaget en indtruffen Sjøulykke, — i hvilken Anledning Justitsdepartementet meddeler, at det med Generalkonsulen er enigt i, at saadanne Udtalelser eller Erklæringer ligger udenfor det Formaal, en Sjøforklaring har, og derfor ikke bør tilføres Protokollen.

Kongelig Kundgjørelse*) [1]), hvorved i Henhold til § 2 i 1 Febr.
Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848 kundgjøres, at Havnene i Arabien, Persien og Forindien samt Formosa og Pescadorerne i Østasien skal indtil videre anses smittede af den orientalske Pest, og at de i ovennævnte Lov indeholdte Anordninger om Kvarantæne mod Pest i Overensstemmelse hermed straks bliver at bringe i Anvendelse.

[1]) Vedk. Regj.foredrag er indtaget i Dept.stid. for 1897 No. 8.
Ved i Cirk. af 5 Febr. at meddele denne Kundgjørelse gjør Justitsdept. opmærksom paa, at Losningskvarantæne for Tiden alene kan holdes ved Kvarantæneindretningen ved Kristiansand, se § 8 i Lov om Kvarantænevæsenet af 12 Juli 1848 og § 11 i Reglementet om Kvarantænevæsenet af 10 Februar 1849.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Kristi- 2 Febr.
ans Amt, hvori Departementet i Anledning af en fremkommen Begjæring om Udfærdigelse af Resolution angaaende Underholdningsbidrag til et udenfor Ægteskab født Barn, hvis

*) Bekjendtgj. 2 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 4.

2 Febr. angivelige Fader ved den antagelige Konceptionstid var i en Alder af ca. $13^1/_4$ Aar, meddeler, at man antager, at der ikke er tilſtrækkelig Grund til at afſlaa den fremkomne Begjæring, hvorimod den angivelige Barnefaders unge Alder antages at burde komme i Betragtning ved Beſtemmelſen af Underholdningsbidragets Størrelſe (jfr. Lov af 6te Juli 1892 § 1 ſidſte Paſſus).

5 Febr. **Kongelig Reſolution**, afgivet i ſammenſat Statsraad, hvorved er beſtemt, at den Vicekonſuls- og Konſulatſekretærpoſten ved Generalkonſulatet i Havre tillagte Løn af 4500 Kroner aarlig herefter fra og med Begyndelſen af 1897 ſkal udgaa med et til 5000 Kroner aarlig forhøiet Beløb.

5 Febr. **Kongelig Reſolution**, afgiven i ſammenſat Statsraad, hvorved er beſtemt, at et ulønnet ſvenſk og norſk Konſulat ſkal oprettes i Johannesburg med Diſtrikt omfattende den ſydafrikanſke Republik.

5 Febr. **Høieſte Reſolution**, hvorved meddeles Stadfæſtelſe paa de af Forſtanderſkabet for Solum Præſtegjælds Sparebank ſeneſt i Møde den 16de Januar 1897 vedtagne Forandringer i §§ 10, 11 og 12 i Bankens ved Høieſte Reſolution af 31te Juli 1895 ſtadfæſtede Plan.

6 Febr. **Kongelig Reſolution** *), hvorved i Overensſtemmelſe med Lov om høiere Almenſkoler af 27de Juli 1896 §§ 68 og 73 beſtemmes:

1) at Lovens Beſtemmelſer om Undervisningen ſamt om Prøver og Vidnesbyrd (§§ 5—17) fra Begyndelſen af Skoleaaret 1897—98 ſættes i Kraft ved alle høiere Almenſkoler foruden ſom beſtemt ved Kongelig Reſolution af 8de September 1896 for Middelſkoleklaſſe I ogſaa for Middelſkoleklaſſe II, dog ſaaledes, at denne Klaſſes Elever fritages for Haandgjerning ved Middelſkoleexamen, der altſaa Aar 1900 bliver at afholde første Gang efter den nye Ordning;
2) at Gymnaſieklaſſe I først fra Skoleaaret 1900—1901 bliver at indrette efter den nye Lov.

6 Febr. **Kongelig Reſolution** **), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæſtelſe paa en af Herredsſtyrelſen for Aasnes Herred, Hedemarkens Amt, under 21de Juli og 17de December 1896 fattet Beſlutning om Tillæg til de ved Kongelig Reſolution af 4de Juni 1892 approberede Politivedtægter for bemeldte Herred.

---

*) Bekjendtgj. 10 Febr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 5.
**) Bekjendtgj. 10 Febr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 5, hvor de omhandlede Tillæg er indtagne.

Kongelig Resolution *), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Vaale Herred, Jarlsberg og Larviks Amt, under 20de April, 2den Juni og 2den December 1896 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 6 Febr.

Kongelig Resolution *), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Skaatø Herred, Bratsberg Amt, under 17de December 1896 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 6 Febr.

Kongelig Resolution **), hvorved Stadfæstelse i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles paa en af Gjerstad Herredsstyrelse, Nedenes Amt, under 3die Oktober 1896 fattet og 17de November næstefter gjentagen saalydende Beslutning: 6 Febr.

„Pigtraad til Gjærde maa ikke anvendes mod offentlig Vei eller mod Naboeiendom".

Kongelig Resolution **), hvorved Stadfæstelse i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles paa en af Kjelvik Herredsstyrelse, Finmarkens Amt, under 4de Juli 1896 fattet Beslutning, gaaende ud paa, at Pigtraadgjærder, som for Fremtiden opføres inden Herredet, maa have høist 4 Tommer mellem hver Traad, samt at Pigtraadgjærde ikke maa opføres nærmere Alfarvei end 2 Meter. 6 Febr.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at de i Plan af 8de Juli 1896 for Uddannelse og Tilgang af Søofficerer, dens Kap. V omhandlede værnepligtige Kapteiner i Marinen bliver at beskikke af Kongen i Statsraad, dog uden at ansees som Embedsmænd eller meddeles Bestalling. 6 Febr.

Cirkulære fra Kirkedepartementet til Amtmændene: 6 Febr.

Foranlediget ved en Forespørgsel fra dette Departement om, hvorvidt Bestyrelser af de ved Stats- og Kommunebidrag bestaaende Folkebiblioteker har Ret til at bestille sine Bøger og faa disse fremsendt som portofri Sag, har Departementet for de offentlige Arbeider, Poststyrelsen, udtalt, at Spørgsmaalet ikke kan besvares afgjørende i sin Almindelighed, men at, forsaavidt Forholdet er saa, at disse Biblioteker drives for Kommunernes Regning, saaledes at den eventuelle Porto endelig

*) Bekjendtgj. 10 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 5, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 10 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 5.

6 Febr. vilde falde disse tillast, antages det, at saadan portofri Forsendelse kan finde Sted. — Med denne Udtalelse skal man bede Bestyrelserne for de i Amtet bestaaende Folkebibliotheker gjort bekjendt, idet man henviser til den som Bilag ved Sth. Prp. No. 1, 1897, Hovedp. IV, Kap. 11 trykte Fortegnelse over Folkebibliotheker, som i Løbet af Tidsrummet 1877—96 har erholdt Bidrag af Statsbevilgningen til Folkebibliotheker.

6 Febr. **Cirkulære** fra Kirkedepartementet til samtlige Skolestyrer:

Efter Anmodning af Departementet for de offentlige Arbeider, Poststyrelsen, meddeles herved, at Skolestyrer ikke kan rekvirere eller faa sig tilsendt Skolebøger, Salmebøger etc. som portofri Sag, naar Meningen er, at Udgiften ved Anskaffelsen ikke skal udredes endelig af Kommunekassen. Der maa saaledes erlægges Porto, naar Bestillingerne er privat Kommission eller Bøgerne er bestemt til at forhandles videre[1]).

[1]) Jfr. Skr. 17 Decbr. 1896.

8 Febr. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, der efter Henstillen fra Statsadvokaten i Buskeruds Lagsogn havde begjæret Departementets Udtalelse angaaende Lovligheden af to i Indberetninger fra en Lensmand omhandlede Fællesindkjøb af Brændevin med paafølgende Fordeling mellem Deltagerne.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det i Skrivelser til et Par andre Overøvrigheder har udtalt[1]), at Indkjøb for fælles Regning af et til senere Fordeling mellem Deltagerne bestemt Parti Brændevin ikke antages at være i Strid med Lovgivningen, forudsat, at Vedkommende, der optræder som Indkjøber, ikke beregner sig nogen Fordel for sit Bryderi, eller optræder saaledes, at det rammes af den nye Brændevinslovs § 13. Hvorvidt det sidste vil være Tilfældet, vil, bemærker Departementet, bero paa, om hans Virksomhed med at faa Indkjøbet istand kan karakteriseres som Optagelse af Bestilling paa Brændevin, hvad der selvfølgelig vil afhænge af Omstændighederne i hvert enkelt Tilfælde.

[1]) Skrivelser 3die Oktober, 16de December og 22de December 1896.

9 Febr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de i Fredrikshalds Haandværks- og Industriforenings Generalforsamlinger den 8de April og 9de November 1896 vedtagne Vedtægter for det af nævnte Forening oprettede „Fredrikshalds Haandværkeres Aldershjem".

9 Febr. **Høieste Resolution**, hvorved den af Aamots Herredsstyrelse i Møde den 27de August 1895 fattede Beslutning om Overtagelse af „Ole og Oline Almus' Legat" som kommunal Stiftelse approberes i Medhold af § 39 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837, forsaavidt Kommunen derved kan paafores Udgifter i et længere Tidsrum end 5 Aar.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Bolsø Sparekasse under 10de November 1888 vedtagne Plan for Banken med de i Forstandermøde den 24de September 1896 vedtagne Forandringer. 9 Febr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Stadsbygdens Herreds Sparebank i Møde den 14de September 1896 vedtagne Forandring af § 19 i Bankens ved Høieste Resolution af 11te September 1891 stadfæstede Plan. 9 Febr.

Cirkulære fra Indredepartementet: 9 Febr.

Da Departementet har bragt i Erfaring, at der i de Trondhjemske Grænsedistrikter undertiden overføres Hornkvæg (Storfæ) fra Sverige uden dertil erhvervet Tilladelse, skal man henlede Opmærksomheden paa, at saadan Indførsel er forbudt ved Plakat af 23de November 1895, der bestemmer, at Indførsel af Hornkvæg (Storfæ), Faar og Gjeder fra Sverige kun skal finde Sted over Fredrikshald og Kristiania paa nærmere fastsatte Betingelser. Idet nævnte Indførselsforbud saaledes indskjærpes, skal man tilføie, at Vedkommende, der maatte ønske saadanne Dyr indført, efter derom til Departementet indsendt Andragende for hver Gang vil indtil videre kunne vente Tilladelse given paa nærmere fastsatte Betingelser, hvoriblandt særlig skal fremhæves Tuberkulinundersøgelse af det til Livdyr bestemte Kvæg samt Mærkning af samtlige indførte Dyr. Undersøgelserne bliver at foretage paa Importørens Bekostning.

Høieste Resolution*), hvorved i Henhold til § 4 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 meddeles Approbation paa den af Arendals Kommunestyre i Møde den 1ste December 1896 vedtagne Forandring af § 16 i det ved Høieste Resolution af 30te Januar 1878 approberede Reglement og Taxt for Feievæsenet i Arendal. 12 Febr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det i Henhold til Hoffrøken Kathinka Marie Falbes Testament af 22de Mai 1892 oprettede Legat til bedste for værdige Fattige af Kristiania samt paa de for dette Legat af Kristiania Fattigkommission den 18de December 1894 vedtagne Statuter. 12 Febr.

Kongelig Resolution**), hvorved 13 Febr.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herreds-

*) Bekjendtgj. 22 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 6, hvor de forandrede Bestemmelser er indtagne.

**) Bekjendtgj. 22 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 6, hvor Vedtægterne er indtagne.

13 Febr. styrelsen for Laardals Herred, Bratsberg Amt, under 23de Juni og 7de December 1896 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, dog med Undtagelse af sammes § 5,

2. den Kongelige Resolution af 3die Mai 1890, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Laardals Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

13 Febr. **Kongelig Resolution***), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Aakre Herred, Stavanger Amt, under 21de November 1896 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, dog med Undtagelse af § 5, 2det Punktum,
2. den Kongelige Resolution af 23de April 1881, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Skudenæs Herred, af hvilket det nuværende Aakre Herred da udgjorde en Del, ophæves for sidstnævnte Herreds Vedkommende fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

13 Febr. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til § 1 i Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen i Frostens Herred, Nordre Trondhjems Amt, under 11te November 1896 fattet saalydende Beslutning:

„Til Opførelse af Gjærde fra nyt af og Reparation af gammelt Gjærde mod Alfarvei og som Mærkegjærde maa ikke benyttes Pigtraad inden Frostens Herred".

13 Febr. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til § 1 i Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen i Fjære Herred, Nedenes Amt, under 27de Oktober 1896 fattet Beslutning, saalydende:

„1. Det skal være forbudt inden Fjære Herred at anvende Pigtraad til Gjærde mod alfar Vei og mod anden Mands Eiendom uden dennes Samtykke i en mindre Høide fra Jorden end 1,3 Meter.

2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder, der efter Post 1 ikke er lovlige, maa ikke repareres med Pigtraad, men med andet ufarligt Materiale".

---

*) Bekjendtgj. 22 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 6, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 22 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 6.

Kongelig Resolution*), hvorved Departementet for de offentlige Arbeider i Henhold til Lov af 16de Mai 1896 om Foranstaltninger til Betryggelse mod Fare og Ulemper ved elektriske Anlæg m. v. bemyndiges til at udfærdige de i nævnte Lovs § 1 omhandlede Forskrifter angaaende saadanne Anlægs Indretning og Benyttelse og at meddele den i samme Lovs § 2 omhandlede Tilladelse til Iværksættelse af elektriske Anlæg med saa høi Spænding, at deraf antages at kunne opstaa Fare for Menneskeliv eller den offentlige Sikkerhed, samt til i Medhold af Lovens § 3 at bestemme, hvor høi Spændingen skal være, forat sammes § 2 skal komme til Anvendelse, og endelig at anordne det i § 4 omhandlede Tilsyn med Overholdelsen af de i Medhold af den ovennævnte Lov udfærdigede Forskrifter. 13 Febr.

Kongelig Resolution, hvorved efterstaaende af Direktionen for Norsk Hovedjernbane vedtagne Udkast til Reglement for Pensionering af Enker og Børn efter Funktionærer ved den nævnte Bane approberes som gjældende indtil videre. 13 Febr.

Hovedbanens

Reglement for Pensionering af afdøde Jernbanefunktionærers Enker og Børn.

§ 1. Fra 1ste Januar 1897 af at regne udredes Pension til Enker og Børn efter Funktionærer, der ved sin Død var Medlemmer af Hovedbanens Understøttelseskasse, overensstemmende med nedenstaaende Regler.

§ 2. Pensionerne beregnes af den samme Middellønning, hvoraf Afdødes Pension skulde være beregnet, dersom han paa Dødsdagen var aftraadt paa Pension, eller hvoraf denne er beregnet, dersom han ved sin Død var pensioneret eller paa Vartpenge, og fastsættes — i nærmeste Beløb af hele Kroner — for Enke til 20 pCt. aarlig, eller, hvis hun bliver Enke efter det fyldte 60de Aar, til 25 pCt., samt for hvert ægtefødt eller ved senere Ægteskab legitimeret Barn indtil dets fyldte 18de Aar til 15 pCt. aarlig af den nævnte Middellønning. Uægte Børn, der af Faderen er anerkjendte og underholdte, har samme Rettigheder som ægte Børn. Er begge Forældre døde og var pensionsberettigede, erholder hvert Barn 20 pCt. aarlig af den nævnte Middellønning. Enkers og Børns Pensioner maa ikke tilsammen overstige 50 pCt. af Middellønningen og ikke under nogen Omstændighed overstige Kr. 1500.00 aarlig.

§ 3. Hverken Enke eller hendes Børn er berettigede til Pension, dersom Ægteskabet er indgaaet, efterat Tjenestemanden er

*) Bekjendtgj. 22 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 6.

13 Febr. afgaaet paa Pension. Ligeledes bortfalder Pension, hvis det kan bevises, at Ægteskabet er afsluttet i Øiemed at forskaffe Vedkommende Pension. Pensionsret bortfalder ligeledes for efterladt Enke og hendes Børn ved hendes Indtrædelse i nyt Ægteskab. Bliver hun atter Enke, uden at hendes senere Ægtefælle som Medlem af Kassen har erhvervet hende og Børnene en lige stor eller større Pension, kommer hun og Børnene atter i Besiddelse af sin tidligere Pensionsret.

§ 4. Godkjendt Pensionskrav bliver effektivt fra den Dag, vedkommende Funktionærs Aflønning ophører. Pensionen udbetales ved Udgangen af hver Maaned til og med den, hvori Pensionisten dør, eller for Børnepensionens Vedkommende den, hvori Barnet fylder det 18de Aar. Til hvem Pensionen til forældreløst Barn skal udbetales, bestemmes af Kassens Bestyrelse eller den, som af samme dertil bemyndiges.

Pensionsbeløb, der ikke hæves inden 5 Aar, efterat de er forfaldne, tilfalder Understøttelseskassen.

13 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved Departementet for de offentlige Arbeider i Henhold til § 90 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 bemyndiges til paa Ansøgning at meddele specielle Dispensationer fra de i nævnte Lov omhandlede Bestemmelser og Byggeforskrifter.

13 Febr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Kirkedepartementet, hvori Departementet i Anledning en fra sidstnævnte Departement oversendt Regning fra en Lensmand over Tilkommende for at have forkyndt en i en beneficeret Sag afsagt Dom udtaler, at de ved Forkyndelse og Iværksættelse af Domme i beneficerede Sager paaløbende Udgifter ikke hører til dem, der efter de almindelige Regler skal udredes af Bevilgningen til beneficerede Sagers Udførelse.

15/3 Febr.

Règlement

spécial additionel à la Convention concernant les relations postales entre la Norvège et la Russie du 16/4 mai 1895.

Le Directeur Général des Postes de Norvège et le Directeur Général des Postes et des Télégraphes de l'Empire de Russie (y compris le Grand Duché de Finlande) vu l'article

(Oversættelse).

Særskilt Tillægsreglement

til Konventionen af 16/4 Mai 1895 angaaende Postforbindelsen mellem Norge og Rusland.

Poststyrelsen i Norge og Generalpost- og Telegrafdirektøren i Keiserdømmet Rusland (heri indbefattet Storfyrstendømmet Finland) er i Henhold til Artikel 13 i Konventionen af 16/4 Mai

13 de la Convention du 16/4 mai 1895 sont convenus de ce qui suit:

Art. 1.

Dans les relations postales entre la Norvège et la Finlande sera introduit le service des abonnements aux journaux et autres publications périodiques, des mandats de poste et des envois grevés de remboursement tels que: les correspondances recommandées et les lettres avec valeur déclarée.

L'échange des correspondances grevées de remboursement, aussi bien que des mandats de poste est admis exclusivement pour les envois originaires et à destination de la Norvège ou de la Finlande.

Art. 2.

Lorsque des abonnements aux journaux et autres publications périodiques sont pris par les bureaux de poste de Norvège à ceux de Finlande ou bien par les bureaux de poste de Finlande à ceux de Norvège, le bureau qui prend l'abonnement ne payera point de droits supérieurs à ceux débités par le bureau qui doit effectuer l'abonnement aux mêmes journaux et publications périodiques dans son propre pays avec addition pour les journaux qui sont expédiés en transit par d'autres pays des frais de transit qui reviennent à ces pays.

1895 kommet overens om følgende: 15 Febr.

Art. 1.

I Postforbindelsen mellem Norge og Finland skal indføres Tjeneste med Abonnement paa Tidender og andre periodiske Tidsskrifter, Postanvisninger og Postopkrævningsforsendelser, nemlig rekommanderede Brevforsendelser og Værdibreve.

Udvexlingen af Postopkrævningsforsendelser og Postanvisninger omfatter udelukkende Forsendelser udgaaede fra og bestemte til Norge eller Finland.

Art. 2.

Naar norske Postanstalter tegner Abonnement paa Tidender og andre periodiske Tidsskrifter hos finske Postanstalter eller finske Postanstalter hos norske Postanstalter, skal den Postanstalt, som tegner Abonnementet, ikke betale høiere Afgifter end dem, som debiteres af den Postanstalt, som effektuerer Abonnementstegningen, ved indenrigsk Abonnement paa samme Tidender eller Tidsskrifter, med Tillæg for de Tidender, som sendes i Transit gjennem fremmede Lande af den Transitafgift, som tilkommer disse Lande.

$\frac{5}{3}$ Febr.

Art. 3.

Tous les journaux et autres publications périodiques seront expédiés ou par les frontières de la Norvège et de la Finlande ou bien en transit par d'autres pays.

Le service des mandats de poste pourra s'effectuer par les mêmes voies, pourvu que ces mandats soient transmis dans des enveloppes fermées, adressées aux bureaux destinataires.

Les correspondances grevées de remboursement seront expédiées, ou par les frontières de la Norvège et de la Finlande, ou bien en transit par la Suède exclusivement.

Art. 4.

Le montant de chaque mandat de poste et de chaque envoi grevé de remboursement ne doit pas dépasser 500 francs ou une somme approximative dans la monnaie du pays d'origine.

Art. 5.

Les mandats de poste et les correspondances grevées de remboursement dont les destinataires sont partis pour la Russie (excepté la Finlande) sont renvoyés immédiatement en rebut au pays d'origine pour être rendus à l'expéditeur. La même règle s'applique aux mandats de poste expédiés de la Norvège à la Finlande et dont les destinataires sont partis pour un autre pays que la Suède.

Art. 3.

Alle Tidender og andre periodiske Tidsskrifter sendes enten over den norsk-finske Grænse eller i Transit gjennem andre Lande.

Udvexlingen af Postanvisninger kan foregaa ad samme Veie, naar Postanvisningerne lægges i lukkede Konvolutter, adresserede til Bestemmelsesstederne.

Forsendelser med Postopkrav sendes enten over den norsk-finske Grænse eller i Transit udelukkende over Sverige.

Art. 4.

Ingen Postanvisning og intet paaheftet Postopkrav maa overstige 500 Francs eller det dertil omtrent svarende Beløb i Afsendelseslandets Mynt.

Art. 5.

Postanvisninger og Brevpostforsendelser med Postopkrav, hvis Adressater er afreiste til Rusland (undtagen Finland), tilbagesendes strax som ubesørgelige til Afsendelseslandet for at tilbagegives Afsenderen. Det samme gjælder Postanvisninger fra Norge til Finland, hvis Adressater er afreiste til et andet Land end Sverige.

Art. 6.

Au service de tous les envois mentionnés dans l'article 1 dans tout ce qui n'est pas prévu par le présent Règlement spécial seront appliquées les dispositions correspondantes des traités postaux internationaux en vigueur tels que: l'Arrangement concernant le service des mandats de poste, la Convention de l'Union postale universelle, l'Arrangement concernant les lettres et boîtes avec valeur déclarée et les Règlements pour l'exécution de ces traités.

Art. 7.

Toutes les relations auxquelles l'application des dispositions du présent Règlement spécial donnera lieu, devront s'opérer directement entre l'Administration des Postes de Norvège et la Direction des Postes de Finlande.

Art. 8.

Le présent Règlement spécial entrera en vigueur à partir du 1er mars/17 février 1897 et aura la même durée que la Convention concernant les relations postales entre la Russie et la Norvège conclue le 4/16 mai 1895.

Fait en double original à Kristiania et à St. Pétersbourg le 15/3 février 1897.

(Underskrifter.)

Art. 6. 15/3 Febr.

Paa Tjenesten angaaende samtlige de Forsendelser, som omhandles i Art. 1, skal i alle de Tilfælde, som ikke omhandles i nærværende Specialreglement, anvendes de tilsvarende Bestemmelser i de gjældende internationale Postoverenskomster sc: Overenskomsten angaaende Tjenesten med Postanvisninger, Hovedpostkonventionen, Overenskomsten angaaende Breve og Æsker med angiven Værdi og de tilhørende Expeditionsreglementer.

Art. 7.

Al Forhandling, hvortil Anvendelsen af Bestemmelserne i nærværende Specialreglement maatte give Anledning, skal foregaa direkte mellem Poststyrelsen i Norge og Poststyrelsen i Finland.

Art. 8.

Nærværende Specialreglement træder i Kraft fra 1ste Marts / 17de Februar 1897 at regne og skal have samme Varighed som Konventionen af 4/16 Mai 1895 angaaende Postforbindelsen mellem Rusland og Norge.

Udfærdiget in duplo i Kristiania og i St. Petersburg den 15/3 Februar 1897.

(Underskrifter.)

18 Febr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Havnefogden i Stavanger, angaaende Beregningen af Havnefogedpenge af Fartøier, der anløber Havnen, ikke alene for Kulforsyning og Proviantering, men tillige paa Grund af Storm, Maskinskade, Lastens Forskyvning eller lignende Aarsager.

Forsaavidt Havnefogden sees at forudsætte, at der under saadanne Omstændigheder ifølge § 16 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 af vedkommende Fartøi skal erlægges fulde Havnefogedpenge, meddeler Departementet, at denne Forstaaelse af Paragrafen ikke kan anses for at være lovmedholdelig, idet det — bortseet fra de i nævnte Paragraf specielt omhandlede Undtagelser med Hensyn til Dampfartøier, der anløber Havnen i regelmæssig Rute eller for Kulforsyning og Proviantering, samt Lystfartøier — er en ufravigelig Regel, at det blotte Anløb af en Havn — uanseet dettes Aarsager — ikke begrunder Forpligtelse til at erlægge Havnefogedpenge, hvorimod saadan Forpligtelse er afhængig af, at der losses eller lades i Havnen (Paragrafens 1ste Passus).

Med Hensyn til Udtrykket „kun for Kulforsyning og Proviantering" i Paragrafens 4de Passus, hvorved Havnefogden sees at have fæstet sig, bemærkes, at, som det vil fremgaa af det af Havnefogden citerede Sted af Storthingsforhandlingerne for 1894 (Bind 8, Side 461), tilsigter det nævnte Ord alene at forhindre den Forstaaelse af § 16, at et Fartøi ved i en Havn at indtage Kul eller Proviant skulde kunne paastaa sig berettiget til blot at erlægge $^1/_4$ Havnefogedpenge, selv om det dersteds lossede eller ladede og saaledes indgaar under Hovedregelen i Paragrafens 1ste Passus, jfr. Lovens § 64.

19 Febr. **Høieste Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 § 1 bestemmes:

For den inden Modums Herred i Buskeruds Amt liggende Del af Tyri- og Holsfjorden samt af Drammenselven med deri faldende Bielve og Bække saa langt som Ørret eller Sik fra Hovedvasdraget gaar op, saavelsom i de af Elven og Bækkene dannede og ved høiere Vandstand i Forbindelse dermed staaende Tjern og Evjer, skal der indtil videre gjælde følgende Fiskeriregler istedetfor de ved Høieste Resolution af 18de Juni 1894 fastsatte:

1. Det skal være forbudt til Fangst af Fisk at bruge:
   a. alle Slags Krogredskaber fra 1ste September til 31te December — begge Dage medregnede.
   b. Lyster.
   c. Kurve.

*) Bekjendtgj. 22 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 6.

d. Kilenot. 19 Febr.
e. andre bundne Redskaber, hvis Masker i vaad Tilstand holder mindre end 39 Millimeter mellem Knuderne; dog tillades det paa Steder, som ved Flom overspommes, og i Viger og Bugter, som af Flommen dannes, at benytte saadanne Redskaber uden bestemt Maskevidde til Fangst af Brasen, Abor og Gjedde, ligesom det tillades overalt i Tiden fra 1ste April til 31te Juli til Fangst af Abor at benytte Garn, som i vaad Tilstand holder kun 26 Millimeter mellem Knuderne.
f. Teiner, Sløer eller lignende Indretninger med mindre Aabninger end 45 Millimeter mellem Sprinklerne; dog kan til Fangst af Abor og Gjedde anvendes saadanne Redskaber med mindre Sprinkelaabninger.

2. Fra 1ste Oktober til 25de November, begge Dage medregnede, skal alt Fiske være forbudt undtagen Stamfiske til Besættelse af Udklækningsapparater, som af Fiskeriinspektøren erklæres at være i forsvarlig Stand. Fangsten af Stamfisk maa dog kun foregaa med bundet Redskab og ikke før 15de Oktober, samt kun forsaavidt der er ansat offentligt Opsyn med Fiskeriet.
3. Foranførte Bestemmelser er uden Indflydelse paa den om Fredning af Lax og Sørret gjældende Lovgivning samt paa de særskilte Fiskeriregler, der er udfærdigede for Snarumselven, Semoa og Bingselven.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa den af Tromsø Kommunebestyrelse i Møde den 23de December 1896 besluttede Forandring i de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden. 19 Febr.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Rigsforsikringsanstalten, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet ikke antager, at Postlovens Bestemmelser om Postforsendelsers Portofrihed ogsaa medfører, at Modtagelsesbeviser for portofri Forsendelser erhverves portofrit. 19 Febr.

Kongelig Resolution*), hvorved 20 Febr.
1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Kvædfjords Herred, Tromsø Amt, under 29de December 1896 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 2den April 1868, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gade-

*) Bekjendtgj. 27 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 7, hvor Vedtægterne er indtagne.

20 Febr. uorden og Roligheds-forstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for en Del af Kvædfjords Præstegjæld, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

20 Febr. **Kongelig Resolution***), hvorved den af Porsgrunds Kommunestyre under 29de December 1896 fattede Beslutning om Opkrævning til Indtægt for Stedets Havnekasse af et Tillæg af 1 pCt. til alle Toldindtægter af Varer ved Porsgrunds Toldsted samt Tonnageafgift af lossende eller ladende Fartøier med 5 Øre pr. Reg.ton af Fartøier i udenrigsk og $2^1/_2$ Øre pr. Reg.ton af Fartøier i indenrigsk Fart stadfæstes i Medhold af Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 §§ 28 og 29 som gjældende for Aaret 1897 og indtil videre.

20 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved i Henhold til Lov indeholdende Bestemmelser angaaende Jernveie til almindelig Benyttelse af 12te August 1848, § 1 d bestemmes, at Jernbaneanlæggene fra Voss til Taugevand, fra Kristiania til Gjøvik og fra Ekersund til Flekkefjord skal være fritagne for Skatter og Afgifter af den Grund, som er eller bliver erhvervet til samme, og af tilhørende Bygninger i et Tidsrum af 100 Aar, for de to førstnævnte Anlægs Vedkommende at regne fra 1ste Januar 1895 og for det sidstnævnte Anlæg fra 1ste Januar 1896.

20 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

I. At Gudstjenesterne i Ullensaker Præstegjæld under Øvre Romerikes Provsti i Kristiania Stift herefter skal fordeles ligelig mellem Præstegjældets tre Kirker, dog saaledes, at der altid forrettes i Hovedkirken paa de tre store Høitiders første Dag.

II. At det overdrages Kristiania Biskop at afgive de nødvendige Bestemmelser om Gudstjenesternes Fordeling mellem Sognepræsten og den residerende Kapellan.

III. Forberedelsen af Konfirmanderne fra det til Ullensaker Hovedsogn hørende Furuset Kapeldistrikt bliver med efterfølgende Konfirmation at udføre af den residerende Kapellan og skal herefter foregaa inden Kapeldistriktet paa Betingelse af, at der til enhver Tid ydes Kapellanen paa hans Reiser i den Anledning saadan Skydsgodtgjørelse, som Kristiania Stiftsdirektion finder antagelig.

IV. Det Lønsbidrag, som det paahviler Ullensaker Sognepræst at udrede til den residerende Kapellan, forhøies fra 1ste April 1897 at regne til 1200 Kroner aarlig, der udredes med en Fjerdedel hvert Kvartal, mod at Kapellanen uden særskilt Godtgjørelse udfører alle paa Hver-

*) Bekjendtgj. 27 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 7.

dage forefaldende ministerielle Forretninger inden Hovin Annex, som ikke Sognepresten maatte ønske selv at udføre. 20 Febr.

V. Ullensaker Sognepræst skal herefter holde Kontor en Dag ugentlig ved Trøgstad Jernbanestation.

VI. De af Ullensaker Herredsstyrelse i Møder den 29de Juni og 24de Oktober 1896 fattede Beslutninger om Tilveiebringelse af Kontorlokale for Sognepresten ved Trøgstad Jernbanestation og af Konfirmandlokale ved Furuset Kapel, om Overtagelse af disse Lokalers Oplysning, Opvarmning og Renhold og om Bevilgning indtil videre af en Skydsgodtgjørelse paa 50 Kroner aarlig til den residerende Kapellan paa Reiser i Anledning af Konfirmandforberedelsen i Kapeldistriktet, — approberes i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39, forsaavidt Kommunen derved paadrages Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

Kongelig Resolution, hvorved det i Medhold af § 1 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 tillades, at der som Medlem af Ladestedet Aasgaardstrands Bygningskommission i Sundhedskommissionens Ordførers Sted indtil videre fungerer en anden Læge, som dertil beskikkes af Stedets Magistrat og Formandskab. 20 Febr.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Stiftamtmanden i Bergen, der til Departementet havde oversendt Udskrift af en af Bergens Kommunestyre fattet Beslutning om Ophævelse af Kommunestyrets tidligere Beslutning angaaende en Gades Regulering, idet Stiftamtmanden havde anbefalet Beslutningen til Kongelig Approbation, forsaavidt saadan maatte findes paakrævet, hvorhos han i Tilfælde havde begjæret Departementets Udtalelse med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der er Adgang for Kommunestyret til at ophæve en af dette efter Forslag fra Reguleringskommissionen tidligere vedtagen Reguleringsbeslutning, selv om Reguleringskommissionen modsætter sig Beslutningens Ophævelse. 20 Febr.

Departementet meddeler i Anledning heraf, at det efter det Foreliggende maa være enigt med Stiftamtmanden i, at ligesaalidt som Kongelig Approbation er meddelt eller synes at have været paakrævet for den tidligere Reguleringsbeslutnings Vedkommende, ligesaalidt vil saadan Approbation udkræves for, at en iøvrigt lovmedholdig fattet Beslutning om nævnte Reguleringss Ophævelse kan erholde endelig Gyldighed. Sagen vil derfor ikke af Departementet blive gjort til Gjenstand for underdanigst Foredrag.

20 Febr. Med Hensyn til den opstaaede Tvist om, hvorvidt en saadan Ophævelse gyldigen vil kunne ske uden Reguleringskommissionens Medvirken eller endog mod dennes Protest, bemærker Departementet, at det efter Stiftamtmandens Begjæring ikke vil undlade at udtale sig om dette Spørgsmaal, om der end ikke ved Lovgivningen er tillagt Departementet nogen Beføielse til med bindende Virkning at træffe nogen Afgjørelse i et saadant Tilfælde, der heller ikke vides tidligere at have været Departementet forelagt.

Departementet finder, at der i nævnte Henseende maa lægges særlig Vægt paa den Stilling, der ved Bygningslovgivningen for Bergen er anvist Reguleringskommissionen i Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om Gadereguleringer eller Ophævelse af saadanne. Efter Bygningsloven for Bergen af 12te August 1848 § 7 er det nemlig, saaledes som Departementet forstaar denne Paragraf, Reguleringskommissionen, der har at træffe Afgjørelse om, hvorvidt der skal foretages en Gaderegulering, idet dog Reguleringsbeslutningen maa forelægges Kommunestyret til Stadfæstelse, forsaavidt dens Befølgelse — hvad vel i de fleste Tilfælde vil forekomme — paaforer Kommunen Udgifter. Naar saadan Stadfæstelse af Kommunestyret engang er meddelt, maa Reguleringen imidlertid være at betragte som endelig, og forsaavidt der senere maatte findes Grund til at foretage nogen Forandring, maa saadan paa samme Maade besluttes af Reguleringskommissionen og vedtages af Kommunestyret, jfr. ovennævnte § 7, sidste Passus.

Den Forstaaelse af Reguleringskommissionens Myndighed, som her er fremholdt, medfører, at den fattede Reguleringsbeslutning, saafremt Enighed om dens Ophævelse ikke opnaaes, bliver bindende ligeoverfor Nybygning og saaledes i Tilfælde kan komme til at paadrage Kommunen Udgifter, medens den paa den anden Side ikke forpligter Kommunen til af egen Drift ved Expropriation eller ved Indkjøb af Eiendomme at bidrage til eller paaskynde Reguleringens Gjennemførelse.

22 Febr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania Stift, hvori Departementet i Anledning af et Andragende fra en gift Kvinde om, at den meddelte Konfirmation paa et af hendes afdøde Fader i Henhold til Arvelovens § 37 opretted Testament maa blive ophævet, saaledes at hendes Arvepart efter Faderen kan blive hende udbetalt, — meddeler, at der ikke antages at være lovlig Adgang til at indvilge Ansøgningen.

23 Febr. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

I Præstegjældene Søndre Aurdal, Nordre Aurdal og Etnedalen, alle under Valders Provsti i Hamars Stift bliver Gudstjenesterne at fordele mellem Sognene saaledes, at der af Aarets Søn- og Helligdage vexelvis tillægges:

I. Søndre Aurdal: 23 Febr.

Bagns Hovedkirke	23
Reinli Annexkirke	7
Bægndalen Do.	15
Hedalen Do.	15

Første Dag af de 3 store Høitider tilfalder altid Hovedsognet, 2den Juledag og 2den Paaskedag Reinli, 2den Pintsedag og Skjærtorsdag (eller Langfredag) Bægndalen, Nytaarsdag og Langfredag (eller Skjærtorsdag) Hedalen Sogne.

II. Nordre Aurdal:

Aurdals Hovedkirke	20
Skrautvaals Annexkirke	15
Svenes Do	13
Ulnes Do.	12

Første Dag af de 3 store Høitider og første Søndag efter Paaske tilfalder altid Hovedsognet, anden Dag fordeles vexelvis mellem Annexerne, saa at der hvert Aar falder en af dem paa hvert Sogn.

III. Etnedalen:

Bruflat Hovedkirke	40
Nordre Etnedalen Annexkirke . . .	20

Første Dag af de 3 store Høitider tilfalder altid Hovedsognet, Nytaarsdag, Bededag og Kristi Himmelfartsdag fordeles vexelvis mellem Sognene.

Det tillades dog Sognepræsten i Sommermaanederne at sløife 2 à 3 Gudstjenester i Hovedkirken og istedet afholde Bibellæsning paa Prestegjældets Sætre.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Testamente af 15de September 1894 oprettede „Ole og Maren Pedersens Legat" til Fredriksværns Kommune samt paa de for dette Legat af Fredriksværns Herredsstyre vedtagne Statuter. 23 Febr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Testamente af 20de November 1894 oprettede „Lærerinde Inger Fuglbergs Legat for trængende Skolebørn ved Stavangers Folkeskole" samt paa Fundats for dette Legat af 23de November 1896. 23 Febr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Gavebrev af 21de November 1895 fra Bestyrelsen for Sarpsborgs Samlag for Brændevinshandel oprettede „Legat til Sarpsborgs Bys Vel" samt paa de den 21de November 1895 og 7de September 1896 vedtagne Statuter for dette Legat. 23 Febr.

23 Febr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved et af Bestyrelsen for Kongsbergs Samlag for Brændevinshandel i Henhold til Generalforsamlings-Beslutning af 21de Oktober 1895 under 30te Januar 1896 udfærdiget Gavebrev oprettede „Legat til Kongsbergs Bys Vel" samt paa de i Samlagets Generalforsamlinger af 10de Februar, 22de Juni og 15de August 1896 vedtagne Statuter, de sidste dog med den Forandring, at de i disses § 10 omhandlede Beslutninger om Forandringer i Statuterne tiltrænge for at blive gyldige naadigst Approbation istedetfor — som i Paragrafen bestemt — Approbation af Amtmanden.

23 Febr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift i Anledning af Spørgsmaalet om, hvorvidt en Lærer, der under 3die November 1894 blev ansat som saadan i en Skolekommune i Søndre Bergenhus Amt, men først den 10de Juli 1895 erholdt Afsked fra sin tidligere Lærerpost i Bratsbergs Amt, den han med Skolestyrets Samtykke lod betjene af en Vikar, medens han selv fungerede i den nye Post, — var berettiget til for 1ste Halvaar 1895 at oppebære Alderstillæg saavel af Bratsbergs som af Søndre Bergenhus Amtsskolekasse.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det er enigt med Direktøren i, at en Lærer ikke har lovlig Adgang til samtidig at oppebære Alderstillæg paa to Steder.

24 Febr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania, foranlediget ved en indkommen Regning over et af Kristiania Forhørsret ansat Salær for en Sagfører som Forsvarer under en Bevisoptagelse til Brug under en i Sverige anlagt Straffesag, — i hvilken Anledning Departementet under Henvisning til sin i Lovsamlingerne indtagne Skrivelse af 24de Februar 1845 meddeler, at, da Udredelsen af det omhandlede Beløb formentlig maa paaligge den svenske Stat, bliver Beløbet alene forskudsvis at udrede af Delinkventfondet, idet der for samme bliver at søge Refusion ved Henvendelse til vedkommende svenske Myndighed.

24 Febr. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Byfogden i Hammerfest om, hvorvidt en Person, der under 19de Marts 1889 fik Borgerskab til Hammerfest som Skrædder, men som fraflyttede Byen Høsten 1895 og derefter opsagde sit Borgerskab, var pligtig til, efter nu atter at være tilflyttet Byen, at løse nyt Borgerbrev efter Lov om Forandring i Haandværkerlovgivningen af 29de Juni 1894, § 1, der kræver Svendeprøve som Betingelse for Haandværksborgerskab. — I Anledning heraf meddeler Departementet under Henvisning til sin i Lovtidenden indtagne Skrivelse til Kristiania Stift af 30te April 1895, at det an-

tager, at Vedkommende paanyt maa kunne erholde Borgerskab til Hammerfest som Skrædder uden Aflæggelse af Svendeprøve. 24 Febr.

Cirkulære fra Kirkedepartementet til Skoledirektørerne: 25 Febr.

I Skrivelse til Skoledirektøren i Bergens Stift af 18de denne Maaned har Departementet paa derom skeet Forespørgsel udtalt, at man er mest tilbøielig til at antage, at der ikke i Skoleloven er noget til Hinder for, at et Skolestyre fatter Beslutning om, at en af Aarets lovbefalede Skoledage skal anvendes til Undervisning i Træplantning, idet denne Undervisning formentlig maa kunne betragtes som en Del af Undervisningen i Naturkundskab.

Med denne Udtalelse har man troet at burde gjøre Hr. Direktøren bekjendt, idet man skal anmode om, at den ogsaa maa blive meddelt Skolestyrerne inden Deres Distrikt.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, der havde udbedet sig Departementets Udtalelse om, hvorvidt en af en Lensmand beregnet Godtgjørelse for Udfærdigelse af Gjenpart af Vidnestevning i en beneficeret Sag kunde anvises til Udbetaling af de til beneficerede Sagers Udførelse bevilgede Midler, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at da det maa være den befalede Sagførers Pligt selv at besørge taget de fornødne bekræftede Afskrifter af Dokumenter, som han lader forkynde, antager Departementet, at det omhandlede Beløb ikke bør udredes af Statskassen. 25 Febr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet er enigt med Direktøren i, at der efter Skoleloven ikke er Adgang til i en til fast Ansættelse bestemt Post at ansætte paa Prøve (Skolelovens § 29, 2det og 3die Passus) Personer, der ikke ved Ansættelsen er i Besiddelse af de for fast Ansættelse fornødne Betingelser, men først i Prøveaaret skal erhverve samme. Derimod antager Departementet, at der intet er til Hinder for, at en Lærerinde, der ikke tidligere har været ansat i fuldstændig Lærerpost i Folkeskolen, overensstemmende med Skolelovens § 29, 2det og 3die Passus, ansættes paa et Aars Prøve, uagtet intet Forbehold maatte være taget derom i Kundgjørelsen. 26 Febr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt, hvori paa Forespørgsel fra Vanse Formandskab meddeles, at Vanse Skolekommune i Henhold til Landsskolelovens § 10 antages forpligtet til at skaffe de i „Lister Provstis Børnehjem", beliggende inden Vanse Kommune, optagne skolepligtige Børn fra andre Skolekommuner inden Provstiet Undervisning i sin Folkeskole 26 Febr.

26 Febr. uden Ret til herfor at kræve nogen Godtgjørelſe enten af Børnehjemmet eller af de Skolekommuner, hvor Børnene hører hjemme.

27 Febr. **Kongelig Reſolution***), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæſtelſe paa en af Herredsſtyrelſen for Flatanger Herred, Nordre Trondhjems Amt, under 8de Juni, 31te Auguſt og 30te November 1896 fattet Beſlutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

27 Febr. **Plakat** indeholdende Beſtemmelſer om Tuberkulinunderſøgelſe og Mærkning af Hornkvæg, der indføres fra Sverige**).

Vi Oscar, o. ſ. v. Gjøre vitterligt: I Kraft af Lov om Foranſtaltninger mod ſmitſomme Husdyrſygdomme af 14de Juli 1894 § 17 beſtemmes herved følgende yderligere Foranſtaltninger i Anledning af Indførſel af Hornkvæg fra Sverige:

1) Hornkvæg (Storfæ), der indføres fra Sverige, og ſom agtes benyttet til Livdyr, ſkal, førend det ſlippes ud i fri Handel, underſøges ved Tuberkulin af vedkommende kommunale Kontroldyrlæge;
2) Hornkvæg, der indføres for at anvendes til Slagt, ſkal paa venſtre Laar i Huden mærkes med et indbrændt S (Slagt);
3) Hornkvæg, der ved den efter Indførſelen foretagne Tuberkulinunderſøgelſe findes lidende af eller miſtænkt for Tuberkuloſe, ſkal paa høire Laar i Huden mærkes med et indbrændt T (tuberkuløs) og maa, forſaavidt det ikke af Importøren føres tilbage til Sverige, kun afhændes til umiddelbar Nedſlagtning;
4) Hornkvæg, der ved Underſøgelſen findes fri for Tuberkuloſe, ſkal mærkes i Øret med et Metalmærke, hvorpaa er indſtemplet Ordet „Sund" og Aarſtallet for den ſtedfundne Underſøgelſe;
5) den her paabudne Tuberkulinunderſøgelſe ſkal foretages i et dertil af vedkommende Kommune indrettet Fjøs ſaa ſnart ſke kan, efterat Dyret er kommen til Ro paa Fjøſet, og der maa til Underſøgelſen ikke medgaa længere Tid end 48 Timer, regnet fra Ankomſten, Helligdag ikke iberegnet.

Den almindelige Sundhedsunderſøgelſe og den for Slagtedyrene foreſkrevne Brændmærkning ſkal foretages ſnareſt muligt efter Dyrets Ankomſt til Kommunernes Kvægtorv;

6) ſom Erſtatning for de med heromhandlede Underſøgelſe, Mærkning, Opſtaldning og Fodring af Dyrene ſamt Anſkaffelſe af Tuberkulin, Inſtrumenter, Fjøſets Rensning og Desinfektion m. v. forbundne Omkoſtninger ſkal vedkommende Kommune

*) Bekjendtgj. 6te Marts i Lovtid. 1ſte Afd. No. 8, hvor Vedtægterne er indtagne.
**) Bekjendtgj. 6te Marts i Lovtid 1ſte Afd. No. 8.

være berettiget til at afkræve Importøren en af Kommuneſtyret fastſat og af Departementet for det Indre godkjendt Afgift for hvert Dyr; 27 Febr.

7) Departementet for det Indre bemyndiges til forøvrigt at fastſætte nærmere Beſtemmelſer angaaende den heromhandlede Underſøgelſes Ordning ſamt foretage de Forandringer, ſom maatte findes henſigtsmæssige med Hensyn til den her fastſatte Mærkning af Dyrene.

Denne Plakat træder i Kraft den 15de Juli 1897.

Hvorefter alle Vedkommende ſig underdanigſt have at rette.

Kongelig Reſolution, hvorved er beſtemt: 27 Febr.

1. At der for Miniſterpas fra og med 1ſte Marts 1897 erlægges et Gebyr til Statskaſſen, ſtort Kr. 10,00, dog ſaaledes, at den norſke Regjerings Formand, der udfærdiger de nævnte Pas, bemyndiges til at eftergive Gebyret, hvor dette tilſiges af Reiſens Øiemed, eller hvor dets Erlæggelſe vilde falde trykkende for Vedkommende,
2. at Finants-Departementet bemyndiges til at udfærdige de nærmere Forſkrifter med Hensyn til Gebyrernes Indkaſſering og Regnſkabsaflæggelſen vedkommende ſamme.

Kongelig Reſolution, hvorved det uanſeet Beſtemmelſerne i §§ 2 og 9 i Lov om Formandſkaber paa Landet af 14de Januar 1837 om, at Valg paa Formænd og Repræſentanter ſkal foregaa paa første Thingdag ved det almindelige Skattething, i Medhold af ſamme Lovs § 60 tillades, at de nævnte Valg for Frogn Herred, Aker og Follo Fogderi, Akershus Amt, afholdes paa 2den Thingdag. 27 Febr.

Kongelig Reſolution, hvorved er beſtemt: 27 Febr.

1. At et Udkaſt til Reglement for Jernbaners Benyttelſe i Krigstid i militært Øiemed (Feltjernbanereglement) approberes.
2. At Armeſtyrelſen bemyndiges til at foretage de mindre væſentlige Forandringer i Reglementet, ſom til enhver Tid maatte findes paakrævede.

Parolbefaling fra Marinekommandoen, hvorved bl. a. meddeles, at Søofficerer, der i private Anliggender permitteres til Udlandet med Tilladelſe til at bære Uniform, vil have ved vedkommende Legation at ſøge Oplysning om, i hvilke Tilfælde Uniform paſſende kan benyttes. 27 Febr.

Skrivelſe fra Kirkedepartementet til Hamar Stiftsdirektion, foranlediget ved Foreſpørgſel fra Fattigkommiſſionen i et Herred om, hvorvidt en udenfor Herredet boſat Perſon antoges at være forpligtet til at erſtatte Herredets Fattigvæſen dettes Udlæg ved hans uforſørgede Sønnebørns ſaavelſom ved diſſes Faders Under- 1 Marts.

1 Marts. hold. — I denne Anledning meddeler Departementet, at det ikke finder at burde udtale sig om det foreliggende specielle Tilfælde, der i Mangel af mindelig Overenskomst vil kunne blive gjort til Gjenstand for Domstolenes Afgjørelse, men at det med Hensyn til Spørgsmaalet i sin Almindelighed om, hvorvidt et Fattigvæsen er berettiget til at kræve Erstatning af en Mands Forældre for sine Udlæg ved dennes og hans ægtefødte Børns Forsørgelse, antager, at dette Spørgsmaal maa besvares bekræftende saavel for Børnenes Vedkommende, forsaavidt og saalænge disse er under 15 Aar gamle og lever sammen med sin Fader, som for dennes Vedkommende (jfr. den i Oth. Prp. No. 10 for 1896 Side 50 indtagne Skrivelse fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt af 30te Juli 1885, sammenholdt med Høiesteretsdom af 2den December 1893 i Retstid. for 1894, Side 815 flg.).

2 Marts. **Regler og Tarter for Trondhjem** i Henhold til Lov om Forhyrings-, Fæste- og Engagementskontorer af 12te Juni 1896 §§ 6 og 7 *), vedtagne af Kommunestyrelsen den 18de Februar 1897 og approberede af Stiftamtmanden i Trondhjem under 2den Marts s. A.:

1. Bevillinger af den i Lov af 12te Juni 1896 om Forhyrings-, Fæste- og Engagementskontorer omhandlede Art meddeles indtil videre af Formandskabet.
2. Forinden Bevilling meddeles, har Vedkommende at stille Sikkerhed for et Beløb af indtil Kr. 400,00 efter Formandskabets nærmere Bestemmelse.
3. Virksomheden maa ikke drives sammen med Beværtning eller Logihus.

2 Marts. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Bergens Stift, hvori Departementet i Anledning af en af en Sognestyrelse fattet Beslutning om, at Kommunens Skolehuse, forsaavidt Skolens Gjerning ikke derved hindres eller forstyrres, indtil videre skal staa til fri Afbenyttelse for almindelig offentlige Møder m. v., meddeler, at Bedømmelsen af hvorvidt Skolens Gjerning vil hindres eller forstyrres ved saadanne Møder, maa tilligge Skolestyret, der ifølge Skolelovens § 48 1ste Passus har at vaage over alt, der kan tjene til Undervisningens Tarv. Den ved Sognestyrelsens ovennævnte Beslutning givne almindelige Tilladelse til at bruge Skolehusene antages saaledes ikke at kunne benyttes, medmindre Skolestyret i ethvert enkelt Tilfælde finder, at der ikke af Hensyn til Skolens Interesser er noget at indvende mod den ansøgte Brug. Nogen anden Mening antages heller ikke, bemærker Departementet, at burde lægges i den af Direk-

*) Bekjendtgj. 17 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 10.

tøren citerede Skrivelse til Skoledirektøren i Kristiansands Stift af 19de Februar 1890 (jfr. derhos den i Lovtidenden indtagne Skrivelse til Skoledirektøren i Tromsø Stift af 2den Marts 1893). 2 Marts.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at der ved Meddelelse af Tilladelse til Drift af Telefonanlæg eller til Fornyelse af tidligere given Tilladelse til saadan Drift fremtidig indtil videre bliver at opstille almindelige Koncessionsvilkaar overensstemmende med et af Departementet for de offentlige Arbeider udarbeidet Udkast[1]). 3 Marts.

[1]) Udkastet er saalydende:

Under Forudsætning af, at der gives Undertegnede Tilladelse til Drift af Telefonanlæg — — — — — — — — — — — — — — vedtages som Betingelse for denne Tilladelse nedenstaaende Bestemmelser:

1. Ved Anlægget befølges den med Andragendet fremlagte og godkjendte Anlægsplan. Uden særskilt Tilladelse af Departementet for de offentlige Arbeider maa denne Plan ikke fraviges eller udvides paa anden Maade end ved Anlæg af Abonnentlinjer eller ved Oprettelse inden en Afstand af indtil 5 Kilometer fra vedkommende Centralstation af Talestationer, alt indenfor det Omraade, som Koncessionen omfatter. Saadanne Talestationer med tilhørende Linjer er i Tilfælde underkastet samme Regler, som gjøres gjældende for Hovedanlægget.
2. Telefonapparater maa ikke uden speciel Tilladelse af Departementet for de offentlige Arbeider anbringes paa Eiendomme, som allerede forinden staar i Forbindelse med Rigstelefon- eller Telegrafstation, ligesom der i det hele hverken direkte eller indirekte maa bidrages til, at der etableres Telefonforbindelse mellem Steder med saadanne Stationer.
3. Ved Telefonledningernes Anlæg, Vedligeholdelse og Drift befølges i alle Henseender de Regler, som til enhver Tid maatte foreskrives af Departementet for de offentlige Arbeider saavel af Hensyn til private som af Hensyn til offentlige Interesser (Telegrafvæsen, Veivæsen, Jernbanevæsen o. s. v.). Koncessionshaveren er i saa Henseende underkastet den Kontrol, som af samme Departement anordnes, og forpligtet til efter Departementets nærmere Bestemmelse at deltage i de med Kontrollen forbundne Udgifter.
4. Paa Forlangende af Departementet for de offentlige Arbeider har Koncessionshaveren at etablere Samtrafik med Rigstelefonens Linjer med Forpligtelse til:
   a) For egen Regning efter Telegrafdirektørens Anvisning at tilveiebringe de til Samtrafiken fornødne tekniske Indretninger ved Anlæggets Stationer og mod Refusion af Halvdelen af Udgifterne derved at istandbringe og vedligeholde de i denne Anledning forlangte Ledninger mellem Anlæggets og Statens Centralstationer, forsaavidt der ikke efter det Offentliges Forlangende og paa Vilkaar, som nærmere bestemmes af Departementet for de offentlige Arbeider, anordnes fælles Centralstation for Anlæggets Linjer og Rigstelefonforbindelserne;
   b) uden Godtgjørelse i Form af Abonnement eller paa anden Maade at besørge den ved Samtrafiken fornødne Betjening ved Anlæggets Stationer efter de til enhver Tid gjældende reglementariske Bestemmelser og Forskrifter;

3 Marts.

c) at holde Anlæggets Ledninger og Apparater i bedst mulig Stand til Undgaaelse af Ulemper for Rigstelefontjenesten samt at paase, at Betjeningen er tilfredsstillende instrueret og opøvet af Hensyn til Expeditionen paa Rigstelefonens Linjer;

d) at overtage Opkrævning af og Garanti for de Telegrafvæsenet tilkommende Gebyrer for Samtaler paa Rigstelefonlinjerne fra de i Forbindelse med Anlæggets Centralstation værende Talestationer og udenbys Telefonforbindelser efter Regning fra Telegrafvæsenets Station, mod at Telegrafvæsenet opkræver og udbetaler til Anlæggets Bestyrelse mulige Gebyrer for Samtaler i omvendt Retning; Koncessionærens Garanti omfatter dog kun de Tilfælde, da vedkommende Samtale paa Rigstelefonlinjerne er rekvireret gjennem Anlæggets Centralstation; de Anlægget i Samtrafiken tilkommende Gebyrer bliver at beregne efter samme Tidsvarighed, som for Rigstelefonlinjerne bestemt, og maa ikke uden særskilt Tilladelse overstige de Taxter, som beregnes for Benyttelse af de samme, Anlægget tilhørende Ledninger udenfor Samtrafik med Rigstelefonlinjerne, hvorhos Reglerne for disse Taxters Beregning, forsaavidt Samtrafiken angaar, i det Hele bliver at tillempe efter Rigstelefonens Reglement, saafremt der er Uoverensstemmelser, som kan foranledige Vanskeligheder for Rigstelefontjenesten eller den hertil hørende Regnskabsførsel;

e) at holde Rigstelefonen stadig à jour gjennem dens nærmeste Station om Anlæggets Abonnenter ved Angivelse af Navn, Abonnentsnummer, Kontortid o. lign. samt at overtage et for det paaregnelige Behov ved Anlæggets Abonnentforbindelser og Talestationer fuldt tilstrækkeligt Antal af en af Telegrafvæsenet besørget Fælleskatalog for de ved Rigstelefonlinjerne forbundne Anlæg. Antallet af disse Kataloger, der bliver at overtage til en Pris, der dækker de med sammes Udgivelse forbundne Omkostninger, maa opgives inden en af Telegrafdirektøren nærmere fastsat Tidsfrist.

5. Paa Forlangende overtages Befordring af Telegrammer paa Telefonlinjerne paa de Vilkaar og med Jagttagelse af de Regler, som bestemmes af Telegrafvæsenet, ligesom i det Hele taget, naar offentlige Interesser kræver det, Linjerne tillades benyttede af det Offentlige efter de Bestemmelser, som af Departementet til enhver Tid maatte gjøres gjældende.

6. For Telefonering i Mobiliseringstilfælde befølges de Regler, som derfor maatte blive foreskrevne.

7. Der meddeles Telegrafadministrationen de statistiske Opgaver vedkommende Anlægget, som maatte forlanges; den samme Forpligtelse gjælder med Hensyn til Levering af nøiagtige Rids eller Tegninger af Anlægget, med Ledningerne aflagte paa et tilstrækkelig detailleret Kart, samt Afgivelse af nærmere Oplysninger om Anlægget i det Hele taget; disse Opgaver og Tegninger bliver i Tilfælde at levere inden et af Telegrafadministrationen nærmere opgivet Tidspunkt.

8. Uden Tilladelse af Departementet for de offentlige Arbeider maa Koncessionen hverken helt eller delvis overlades til nogen anden, ligesaalidt som der maa dannes særskilte Afdelinger med selvstændig Bestyrelse for Udnyttelse af Dele af Koncessionen; Forandring af Anlæggets eller det koncessionshavende Selskabs Navn maa ogsaa kun finde Sted med Departementets Samtykke.

9. Den norske Stat er berettiget til med et Aars Varsel at indløse Anlægget eller Dele af samme mod Erstatning, hvis Størrelse i Mangel af mindelig Overenskomst bestemmes efter Taxt. Taxten afgives af en Kommission paa 3 Medlemmer, hvoraf ét opnævnes af Anlæggets Bestyrelse, ét af Telegrafdirektøren og ét af Departementet for de offentlige Arbeider. Dog kan Departementet fastsætte Medlemmernes Antal til 5, hvoraf to opnævnes af Bestyrelsen, to af Telegrafdirektøren og ét af Departementet. 3 Marts.

Det af Departementet opnævnte Medlem bliver Kommissionens Formand, hvis Stemme i Tilfælde af Stemmelighed gjør Udslaget; forøvrigt afgjøres de Kommissionen forelagte Spørgsmaal ved simpel Stemmeflerhed.

For Kommissionens Medlemmer bliver der paa samme Maade at opnævne Suppleanter.

Saafremt Anlæggets Bestyrelse ikke inden 30 Dage efter derom at have modtaget Opfordring har foretaget saadant Valg, som ovenfor omhandlet, eller undlader det eller de af den valgte Medlemmer at møde, bliver Taxten med bindende Virkning at afgive af de øvrige valgte Medlemmer.

Ved Taxeringen skal der alene sees hen til Anlæggets tekniske Værdi paa det Tidspunkt, da Værdsættelsen sker, d. v. s. til Materiellets og de tekniske Indretningers Art og Stand samt til gjældende Materialpriser og almindelige Arbeidsomkostninger ved Udførelsen, med Hensyntagen til den Værdiforringelse, Anlægget i saadan teknisk Henseende maatte have undergaaet, og uden at Anlæggets Rentabilitet o. lign. kommer i Betragtning.

Saafremt Indløsning kun forlanges af en Del af Anlægget, skal Taxtkommissionen, naar den efter Omstændighederne anser det ubilligt ligeoverfor Koncessionshaveren, at alene denne Del indløses, afgive Udtalelse om, hvilke andre Dele af Anlægget den finder, i Tilfælde samtidig bør indløses.

Taxtforretningen bliver at afgjøre inden et af Departementet fastsat Tidspunkt; de med sammes Afholdelse forbundne Omkostninger udredes af det Offentlige.

10. Koncessionen bortfalder, saafremt den ikke bliver benyttet inden det Tidspunkt, som maatte bestemmes af Departementet for de offentlige Arbeider, og forsaavidt den givne Tilladelse kun delvis benyttes inden saadant Tidspunkt, indskrænkes Koncessionen til kun at omfatte de Forbindelser, som inden dette Tidspunkt er etableret.

11. Tvist om Forstaaelsen af ovenstaaende Bestemmelser afgjøres med bindende Virkning ogsaa for Anlæggets Vedkommende af Kongen.

Skrivelse fra Indredepartementet til Finantsdepartementet, 3 Marts. der havde udbedet sig førstnævnte Departements Udtalelse angaaende Anvendeligheden af Lov om Brændevins Salg og Udskjænkning af 24de Juli 1894 § 12 ligeoverfor Passagerdampskibe fra Udlandet, — i hvilken Anledning Departementet bemærker, at den nævnte Paragraf — tidligere Lov 14de Juni 1879 — ikke nogensinde har været bragt i Anvendelse paa de hertil fra Udlandet ankommende og der hjemmehørende Passagerdampskibe.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Indredepartementet, 4 Marts. hvori førstnævnte Departementet paa Forespørgsel om Forstaaelsen

4 Marts. af Sjøloven s § 82, jfr. § 84, meddeler, at det antager, at overveiende Grunde taler for den Forstaaelse af § 82 sidste Led, hvorefter Mandskabet ikke skal være berettiget til i Henhold til samme at kræve Afsked, medmindre der paa den Tid, da Skibet skal afgaa, paa Bestemmelsesstedet herskr saadan Sygdom, som i Bestemmelsen omhandles[1]). Departementet bemærker i saa Henseende, at ligesom Bestemmelsens Grund og Øiemed fyldestgjøres ved en saadan Forstaaelse, saaledes synes det ogsaa under Odelsthingets Forhandlinger (se navnlig Bemærkninger af Repr. J. Olsen og Departementets Chef, Oth. Forh. for 1893 Side 501 og 504) blot at have været Meningen at hjemle Mandskabet Ret til at erholde Afsked, før Reisen paabegyndes. Og denne Forstaaelse synes ogsaa at finde Støtte i den i Bestemmelsen opstillede Skjelnen mellem de Tilfælde, hvor Reisen allerede er paabegyndt, og de Tilfælde, hvor den endnu ikke er det. Departementet finder heller ikke, at der fra den i § 84 indeholdte Regel kan hentes noget Argument mod en saadan Forstaaelse, idet den nævnte §, som det fremgaar af dens sidste Punktum, aabenbart kun har havt for Øie de Tilfælde, hvor Sjømanden efter Kontrakten eller §§ 82—83 har Ret til at erholde Afsked ved Skibets Ankomst til Havnen.

[1]) Overensstemmende hermed har Indredepartementet i Skrivelse af 17 Marts 1897 udtalt sig.

4 Marts. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til Amtmændene:

Paa Foranledning har Departementet troet herved at burde bede bekjendtgjort for de inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt ansatte civile Embedslæger og Apothekere, at Kvinder, for at kunne antages som Lærlinge paa Apothek, maa have underkastet sig Middelskoleexamens Fagprøver i samme Udstrækning som for Gutter bestemt, og at det heraf sammenholdt med det gjældende Reglement for Middelskolens Afgangsexamen følger, at Kvinder, hvis Middelskoleexamen kun har omfattet den indskrænkede Prøve i Mathematik, maa forinden de kunne antages som Lærlinge supplere sin Examen i dette Fag med ikke alene mundtlig Tillægsprøve, som omhandlet i Departementets og Medicinaldirektørens Rundskrivelser af henholdsvis 2den September 1886 og 4de September 1895, men ogsaa med en skriftlig Tillægsprøve.

5 Marts. **Høieste Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at Hitterens og Fillans Jordemoderdistrikter i Søndre Trondhjems Amt omreguleres i 4 Distrikter, nemlig Dolm, Kvenvær, Fillan og Sandstad Jordemoderdistrikter, svarende til Sognene af samme Navn.

5 Marts. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at efter Departementets Opfatning er ikke en Byfoged, blot fordi han tillige er Magistrat i Byen, inhabil til at paadømme en Sag,

hvori denne er Part, naar ikke hans Befatning med Sagen i nævnte Egenskab har været af den Art, at han derved maa anses at være bleven personlig interesseret i dens Udfald, jfr. Schweigaards Proces I § 32 og navnlig Hagerups Civilproces I S. 158—160. 5 Marts.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, hvori Departementet i Anledning af Andragende fra et Aktieselskab om Bevilling til ved offentligt Proklama med prækklusiv Virkning at indkalde sine Aktieeiere[1]), — meddeler, at det antager, at der ikke haves Adgang til at give saadan Bevilling, hvorfor det ikke finder Føie til at gjøre Andragendet til Gjenstand for underdanigst Foredrag. 8 Marts.

[1]) Selskabet, der var stiftet for at udgive en Avis, havde udstedt noget over 300 Aktier.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, foranlediget ved en fra Justitsdepartementet oversendt Skrivelse fra Amtmanden angaaende en i et lokalt Blad paaklaget Fremgangsmaade ved Realisation af konfiskeret Brændevin. Da det saavel af vedkommende Fogeds som af Fogedfuldmægtigens Erklæringer syntes at fremgaa, at den omhandlede Fremgangsmaade med at sælge konfiskeret Brændevin underhaanden til Angjældende var almindelig, anmoder Departementet Amtmanden om at tilkjendegive samtlige de under ham hørende Politimyndigheder, at saadant Salg ikke bør finde Sted, men at Brændevinet bør foranstaltes bortfolgt ved offentlig Auktion (kfr. Indredepartementets i den almindelige Lovsamling indtagne Skrivelse af 2den Marts 1853 samt Departementets tvende i Lovtidenden indtagne Skrivelser til Amtmanden af 20de Juni 1890 og 24de Januar 1896), saaledes altsaa, at der ikke ved Auktionen underet opraabes eller til én Kjøber gives Tilslag for et mindre Kvantum end 250 Liter. 8 Marts.

Skrivelse fra Indredepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania, foranlediget ved en Forespørgsel fra en Agent om, hvorvidt en udenlandsk Forretningsdrivende, som her i Landet besøger sine Kunder og forhandler om Salg af sine Varer, er forpligtet til at løse Handelspas i Henhold til Loven af 27de Juli 1896, naar det endelige Salg affluttes af Vedkommendes faste, her i Landet bosatte Agent, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det med Kristiania Politikammer og Stiftamtmanden antager, at Spørgsmaalet maa besvares bekræftende. 8 Marts.

Høieste Resolution *), hvorved den af Moss Kommunebestyrelse under 23de Februar 1897 i Medhold af Lov af 18de 9 Marts.

*) Bekjendtgj. 12 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 9.

9 Marts. Juni 1884 § 20 fattede Beslutning om, at Smaasalg af Vin, Mjød og Cider fra 1ste Januar 1898 al være forbudt andre end dem, der vinder Bevil[illegible]g paa denne Næring, — stadfæstes som gjældende indtil vi[illegible]re.

Høieste Resolution *), hvorved i Henhold til Lov om Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at det indtil videre skal være forbudt i Søndre Bergenhus Amt at udsætte eller bruge Snarer til Fangst af Aarhane, Aarhøne og Rype i Tiden fra og med 15de Marts til og med 31te Oktober.

Nærværende Resolution træder straks i Kraft.

9 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa „Skibsreder Mathias H. Roeds Legat til Bedste for Trængende i Tjømø Præstegjæld" samt paa de af Legatopretteren den 13de November 1896 fastsatte Statuter for dette Legat.

9 Marts. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Gavebrev af 12te August 1896 oprettede „Lukkas Balkes Legat" for Tjenere og Husmænd inden Løiten Herred til Paaskjønnelse for lang og tro Tjeneste eller Arbeide samt paa de for dette Legat vedtagne Regler.

9 Marts. **Høieste Resolution**, hvorved den af Fenstad Sogns Formænd og Repræsentanter i Møde den 1ste Februar 1897 vedtagne Plan for en inden Sognet under Navn af „Fenstad Kommunesparebank" oprettendes Sparebank stadfæstes, dog med Forbehold, at Ordene „jfr. § 18" i Planens § 23 udgaar af samme.

9 Marts. **Cirkulære** fra Kirkedepartementet til Sognepræsterne:

Foranlediget ved en gjennem det statistiske Centralbureau hertil indkommen Forestilling skal man anmode Hr. Sognepræsten om i forefaldende Tilfælde at afgive den i Departementets Cirkulære af 24de Juli 1877 Post 8 omhandlede Meddelelse om ministerielle Forretninger, der skal indføres uden Løbenummer i andre Præstegjælds Kirkebøger, umiddelbart efter Forretningens Udførelse.

9 Marts. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til Amtmændene:

Som Hr. Amtmanden bekjendt er det i Forbindelse med den ved Lov af 27de Juli 1896 foretagne Forandring i Fattiglovgivningen, hvorved Erhvervelse af Hjemstavnsret er gjort afhængig af norsk Statsborgerret, ved en anden Lov af samme Dag, indeholdende Forandring i Lov om norsk Statsborgerret af 21de April 1888, bestemt, at Bevilling som norsk Statsborger i Almindelighed kun skal meddeles den, der stiller Sikkerhed for, at han og hans Familie ikke vil tiltrænge offentlig Fattig-

*) Bekjendtgj. 12 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 9.

underſtøttelſe, inden Hjemſtavnsret er erhvervet i no- 9 Marts.
get norſk Fattigvæſensdiſtrikt, forſaavidt ſaadan Hjemſtavns-
ret ikke allerede tilkom ham paa den Tid, da Loven traadte i
Kraft. Efter den forſtnævnte Lov erhverver nu indflyttede Udlæn-
dinger overensſtemmende med de for Indlændinger gjældende Be-
tingelſer Hjemſtavnsret ved, at de efter det fyldte 15de Aar har i
to paa hinanden følgende Aar, der i Tilfælde bliver at regne fra
Statsborgerbrevets Udſtedelſe, havt ſtadigt Ophold i et og ſamme
Fattigvæſensdiſtrikt.

Da det har viſt ſig, at vedkommende Myndigheder ved den
forberedende Behandling af Andragender om norſk Statsborgerret
fra Perſoner, ſom ikke allerede har vundet Hjemſtavnsret i Riget,
ikke altid har været fuldt opmærkſomme paa den Forandring, ſom
Statsborgerretsloven efter det Anførte har undergaaet i Henſeende
til Fordringerne til Sikkerhed for, at Vedkommende ikke ſkal falde
Fattigvæſenet til Byrde, inden Hjemſtavnsret i Tilfælde vil være
erhvervet, finder Departementet herved at burde henlede Opmærk-
ſomheden paa, at fornøden Legitimation i denne Henſeende
nu alene kan tilveiebringes i Form af Sikkerhedsſtil-
lelſe og ikke ſom før tillige ved, at det paa anden betryggende
Maade godtgjøres, at Vedkommende ikke vil falde Fattigvæſenet
til Byrde.

I Forbindelſe hermed ſkal man bede iagttaget ved Behand-
lingen af Statsborgerandragender fra Perſoner, der er i ſaadan
Stilling, ſom nævnt, at der til nærmere Bedømmelſe af den ſtillede
Sikkerhed afgives udtrykkelig Udtalelſe fra vedkommende lokale Øv-
righed — i Byerne Magiſtraten og paa Landet Fogden (efter Kon-
ferance med Lensmanden) — om, hvorvidt ſamme kan anſees fyl-
deſtgjørende. Man forudſætter, at der i ſaa Henſeende indhentes
fornødne Oplysninger ſaavel om vedkommende Anſøgers ſom — for-
ſaavidt Sikkerheden, hvad almindeligt vil være Tilfældet, ſtilles
ved, at der af andre Perſoner garanteres for Anſøgeren, — om
Garantiſternes økonomiſke Stilling, hvilke Oplysninger bør medfølge
Andragendet ved dets Indſendelſe til Departementet. Da Depar-
tementet har Grund til at antage, at Garantiſterne ikke altid har
for Øie Betydningen af det Anſvar, ſom de ſaaledes paatager ſig,
bør Vedkommende efter Omſtændighederne foreholde dem perſonlig
Betydningen og Omfanget heraf. I Forbindelſe hermed ſkal man,
da det gjentagende har hændt, at Erklæringer om Overtagelſe af
ſaadan Garanti har været byggede paa Forudſætningen om An-
ſøgerens fortſatte Ophold i ſamme Fattigvæſensdiſtrikt, af hvilken
Grund de ikke har kunnet anſees fyldeſtgjørende, ſærlig bede paa-
ſeet, at deslige Erklæringer er affattede overensſtemmende med den
i Loven af 27de Juli f. A. benyttede Udtryksmaade og altſaa i
ſin Almindelighed gaar ud paa, at „Anſøgeren og hans Familie

9 Marts. ikke vil tiltrænge offentlig Fattigunderstøttelse, inden Hjemstavnsret er erhvervet i noget norsk Fattigvæsensdistrikt".

Idet Departementet skal bede de inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt værende Magistrater, Fogder og Lensmænd gjort bekjendte med Foranstaaende, skal man samtidig anmode Hr. Amtmanden om ved fremtidige Indsendelser af Andragender om Statsborgerret at paase, at der er tilveiebragt Legitimation for de i Andragenderne meddelte Oplysninger om Ansøgernes Alder og Fødested (ved Fødsels- eller Daabsattest, Udflytningsattest fra Hjemlandet eller lign.). Ligeledes vil det være ønskeligt, at det herefter iagttages, at Rigtigheden af Ansøgernes Opgivende om, hvor og hvorlænge de har opholdt sig i Riget, er bekræftet af troværdige Mænd.

9 Marts. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet ikke finder at burde fastholde sin i Skrivelser af 23de Februar 1883 og 26de Marts 1889 udtalte Opfatning, at en Kommunebestyrelse er berettiget til at ilægge Afgift for ulovlig foretaget Salg og Udskjænkning af Øl. Spørgsmaalet om en Kommunebestyrelses Berettigelse hertil henhører, bemærker Departementet, under Domstolenes Afgjørelse; men Departementet er for sit Vedkommende nu af den Mening, at Spørgsmaalet maa besvares benægtende.

10 Marts. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Rigsadvokaten:

Da de ved Skrivelse herfra af 30te Juni 1896 til et Forsøg foretagne Forandringer i de tidligere gjældende Regler for Fangers Indsættelse i Bodsfængslet ikke har havt den tilsigtede Virkning, idet Fangebelægget efter i nogen Tid at have været i Nedgang atter er i stærk Stigning og for Tiden endog større, end Anstalten bekvemmelig kan rumme, er det nødvendigt at foretage en yderligere Forandring for at formindske Tilgangen til Anstalten. Man bestemmer derfor, at § 1 i de af Departementet under 30te Juni 1896 udfærdigede Regler forandres saaledes, at Maximumsgrændsen for idømt Strafarbeide nedsættes fra 4 til 3 Aar. Denne Forandring træder i Kraft efterhaanden som Meddelelse om samme indløber til vedkommende Tjenestemænd.

10 Marts. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori paa Foresporgsel fra en Lensmand meddeles, at Departementet finder det lidet anbefalelsesværdigt, at en Forligelseskommission holder Møder i Retsferierne, om det end synes tvivlsomt, om dette ved Bestemmelsen i Lovb.'s 1—3—4 kan anses som ligefrem forbudt. Under enhver Omstændighed er Departementet med Amtmanden enigt i, at den Omstændighed, at Forligelseskommissionen har holdt Møde i Retsferien, ikke kan

hjemle Adgang til at nægte Exekution af en af Forligelseskommissionen i Mødet afsagt upaaanket Kjendelse[1]). 10 Marts.

[1]) Jfr. Skr. 4 Juni 1851.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania Stift, hvori Departementet i Anledning af et indkommet Andragende fra en Dame, der havde absolveret juridisk Embedsexamen med Karakteren Laudabilis, om Autorisation som Overretssagfører, — meddeler, at der efter den gjældende Lovgivning ikke antages at være Adgang til at tilstaa Kvinder saadan Autorisation (jfr. Departementets Udtalelser i Oth. Med. No. 1 for 1896, Side 11—12)[1]). 11 Marts.

[1]) Jfr. Indst. O. No. 139 for 1896 og Sth.tid. for f. A., Forh. i Oth. S. 1316.

Høieste Resolution*), hvorved i Henhold til § 1 i Lov af 26de August 1854, indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet, samt § 24 i Lov af 3die Mai 1871 angaaende Behandling af ildsfarlige Gjenstande, approberes et Udkast til Reglement for Brandvæsenets Ordning i Røstedstrandens Brandkommissionsdistrikt i Lier Herred, Buskerud Fogderi og Amt. 12 Marts.

Kongelig Resolution**), hvorved 13 Marts.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Hisø Herred, Nedenes Amt, under 17de Oktober 1896 og 19de Januar 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, dog med Undtagelse af sammes § 5,
2. den Kongelige Resolution af 11te Mai 1878, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Hisø Prestegjæld, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution**), hvorved 13 Marts.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Lund Herred, Stavanger Amt, under 16de Januar 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,

*) Bekjendtgj. 17 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 10, hvor Reglementet er indtaget.

**) Bekjendtgj. 17 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 10, hvor Vedtægterne er indtagne.

13 Marts. 2. den Kongelige Resolution af 13de Mai 1865, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende for Lunde Sogn af Lunde Prestegjæld, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

13 Marts. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 28de Mai 1881 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets Ladesteder med særskilt Kommunebestyrelse, meddeles Stadfæstelse paa en af Namsos Formænd og Repræsentanter under 12te December 1896 fattet Beslutning om Tillæg til § 14 i de ved Hans Kongelige Høihed Kronprindsregentens Resolution af 2den Mai 1896 stadfæstede Politivedtægter for bemeldte Ladested.

13 Marts. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til § 88 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 samt § 1 i Lov indeholdende adskillige Bestemmelser om Bygningsvæsenet m. v. af 17de Juni 1869 bestemmes:

1. At den almindelige Bygningslovgivning skal være gjældende for Halskjelsviks Brandkommissionsdistrikt i Voldens Herred, Søndmør Fogderi, Romsdals Amt.
2. At nævnte Sted overgaar til særskilt Kommune i Bygningsvæsenets Anliggender.
3. At det overdrages Amtmanden efter indhentet Udtalelse fra vedkommende Herredsstyre, overensstemmende med ovennævnte Lov af 27de Juli 1896 § 88 sidste Passus at afgive Bestemmelse angaaende Grændserne for denne Bygningskommune.

13 Marts. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 § 28 bestemmes, at Henaaens Vasdrag med de i samme af Hensyn til Flødningen opførte Damme og andre Indretninger i Modums og Hole Herreder, Buskeruds Amt, overlades til almindelig Benyttelse.

13 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved Storthingets Beslutning af 18de Februar 1897 angaaende Bevilgning af Kr. 300 aarlig fra 1ste Juli 1897 at regne som Tillæg til den Fogden i Søndre Helgeland under 17de Juli 1895 og 28de Juli 1896 tilstaaede Kontorholdsgodtgjørelse befales tagen tilfølge [1]).

[1]) Se Sth. Prp. No. 19 og Indst. S No. 17 for 1897. Tillægget er bevilget, saalænge Fogden udfører Magistratsforretningerne i Ladestedet Mosjøen. Jfr. Res. 30 Jan. 1897.

*) Bekjendtgj. 17 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 10, hvor Tillægget er indtaget.

**) Bekjendtgj. 17 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 10.

Kongelig Resolution, ved hvilken den af Storthinget under 24de Februar 1897 fattede Beslutning, hvorved Storthinget samtykker i, at Marineingeniører af laveste Lønningsklasse tilpligtes at sikre sin Hustru Enkepension paa de for Embedsmænd fastsatte Vilkaar[1]), befales tagen tilfølge. 13 Marts.

[1]) Se Sth. Prp. No. 22 og Indst. S No. 26 for 1897.

Kongelig Resolution, hvorved det under Betingelse af, at Kristiansands Kommune afholder alle med Examens Afholdelse forbundne Udgifter med Undtagelse af Skyds- og Kostgodtgjørelse til Examinator og Godtgjørelse til Censorer og Inspektører, bestemmes, at Skipperexamen skal afholdes i Kristiansand. 13 Marts.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 24de Februar 1897 fattede Beslutning om Samtykke til Fordeling mellem Gran og Brandbu Sognepræstembeder af den det tidligere Gran Sognekald tillagte Erstatning af Præstegaardsfondet for fraskilte Dele af Gran Præstegaard[1]) befales tagen tilfølge. 13 Marts.

[1]) Se Sth. Prp. No. 26 og Indst. S No. 16 for 1897. Ved den nævnte Beslutning har Storthinget samtykket i, at den det tidligere Gran Sognekald tillagte Erstatning paa Kr. 1 400 af Præstegaardsfondet for fraskilte Dele af Grans Præstegaard overensstemmende med Lov af 19de Juni 1882 § 14 deles saaledes, at der af denne Erstatning tillægges Gran Sognekald Kr. 600 og Brandbu Sognekald Kr. 800. — Jfr. Ref. 2 Jan. 1897.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles, at der i Postreglementet (af 28de September 1894) som næst sidste Passus i Kap. XI § 9 er tilføiet: „De af Afsenderen paa en Værdiforsendelse anbragte Segl maa alle vise Aftryk af samme Signet, og der maa til alle Segl være benyttet et og samme Slags Lak." 15 Marts.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 16 Marts.

1. At den til Lebesby Lægedistrikt hørende Del af Gamvik Sogn, Tanen Herred, fraskilles Tanens og tillægges Kjøllefjords Jordemoderdistrikt.
2. At den øvrige Del af Tanen Herred deles i 2 Jordemoderdistrikter, nemlig:
   a. det ene, Berlevaags Jordemoderdistrikt, omfattende Strækningen fra Tanen Herreds Østgrændse til og med Troldfjorden paa Tanafjordens Østside og fra Digermulen paa Tanafjordens Vestside vestover, saalangt Tanens Lægedistrikt gaar,
   b. det andet, Tanens Jordemoderdistrikt, omfattende de Dele af Tanen Herred, der ligger indenfor Troldfjorden—Digermulen, med Forpligtelse for Jordemoderen til at betjene

16 Marts. Fødende ogsaa paa Strækningen fra Digermulen vestover til og med Finkongkjeilen.

16 Marts. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trondhjems Stift, hvori paa Forespørgsel fra Molde Skolestyre meddeles, at der ikke antages at være noget til Hinder for, at der gives fremmede Kommuners Børn Adgang til Byens Folkeskole, og at der herfor afkræves Skolepenge, hvis Størrelse fastsættes af Kommunebestyrelsen. Departementet gjør imidlertid opmærksom paa, at Adgangen til at fordre Skolepenge kun gjælder de Børn, der bor udenfor Byen. Indlogerer derimod vedkommende Forældre sine Børn i selve Byen, er Barnet at anse som boende i Byen og vil i Henhold til Byskolelovens § 9 kunne fordre sig optaget i Byens Folkeskole uden derfor at erlægge nogen Godtgjørelse.

16 Marts. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvorved i Anledning af en indkommen Forespørgsel meddeles, at det ansees for utvivlsomt, at Efterladenskaberne efter en afdød svensk født Inderst, der i de sidste 26 Aar af sit Liv havde opholdt sig i et og samme Thinglag her i Riget, maatte blive at undergive Skiftebehandling sammesteds og at fordele i Overensstemmelse med norsk Rets Regler. — I Anledning af, at Forespørgselen var undertegnet af vedkommende Sorenskrivers edsvorne Fuldmægtig, tilføier Departementet, at saadanne Henvendelser til Departementerne bør undertegnes af Sorenskriveren selv.

18 Marts. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet antager, at Seminarister og andre Skolesøgende, der opholder sig i en By i flere Aar, maa ansees som bosatte inden vedkommende Kommune og saaledes, naar de øvrige Betingelser er tilstede, være stemmeberettigede i Henhold til Brændevinslovens § 6, saafremt de er over 25 Aar.

19 Marts. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori Departementet med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det er hvert særskilte Sogns Formænd og Repræsentanter, der har at decidere Regnskaber, der udelukkende angaar Sognet og ikke det hele Herred, henholder sig til sin af Amtmanden citerede Skrivelse af 26de Februar 1880.

19 Marts. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet er enigt med Amtmanden i, at en Lensmand maa være berettiget til ved Modtagelsen af det ved en Omligning fremkomne Tillæg til tidligere erlagt Statsskat at beregne Afskrivningsgebyr overensstemmende med

Sportellovens § 115, saafremt det nævnte Tillæg først indbetales, efterat den i Lov af 23de Juli 1894 § 21 fastsatte Frist af 4 Uger er forløben, hvorimod Afskrivningsgebyr ikke vil kunne beregnes, hvis Tillægget indbetales før Udløbet af denne Frist. 19 Marts.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori Departementet paa Foranledning meddeler, at Drammens Kommune i Henhold til Bestemmelsen i Statsskattekundgjørelsen af 15de August 1896 § 4 maa ansees fritagen for at svare Formues- og Indtægtsskat til Statskassen for nogle Kommunen tilhørende, i andre Skattedistrikter beliggende Eiendomme. 19 Marts.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, foranlediget ved Skrivelse fra Skiens Skolestyre om, „hvorvidt en Kommune maa udstyre sin Folkeskoles anden Afdeling med frivillig Undervisning, selv om man uden denne kan naa det Maal, som er antydet i Departementets Rundskrivelse af 16de Oktober 1896 som Betingelse for Optagelse i en firaarig Middelskoles 1ste Klasse" —, i hvilken Anledning Departementet udtaler følgende: 20 Marts.

Ifølge Lov om høiere Almenskoler af 27de Juli 1896 afhænger Spørgsmaalet om et Barns Optagelse i Middelskolen af, om det bestaar en Optagelsesprøve.

Loven gaar ud fra, at ved saadan Optagelsesprøve til en firaarig Middelskole Fordringerne stilles saaledes, at derved kræves det Maal af Kundskaber og Færdigheder, som bør være naaet ved Udgangen af en Byfolkeskoles anden Afdeling, der er udstyret med frivillig Undervisning. De Fordringer, Departementet i alt væsentligt i Overensstemmelse med de i Rundskrivelse af 16de Oktober 1896 givne Antydninger agter at foreslaa fastsat ved Kongelig Resolution, antager det under almindelige Forhold vanskelig vil kunne tilfredsstilles, uden at Folkeskolens 1ste Afdeling har 24 Timer ugentlig, i hvert Fald i 2den og 3die Klasse og at der tillægges 2den Afdeling eller maaske blot dennes øverste Klasse nogen frivillig Undervisning.

Da imidlertid, som ovenfor sagt, Loven har gjort Optagelsen afhængig af Prøven, og Folkeskolens Standpunkt kan være meget forskjelligt paa forskjellige Steder, tør man ikke benegte, at hvor Forholdene er gunstige, Folkeskolens 2den Afdeling ogsaa uden frivillig Undervisning kan give tilstrækkelig Forberedelse for den firaarige Middelskole.

Hvis derfor et Byskolestyre med Fremlæggelse af nøiagtige Oplysninger om sin Folkeskole (Timetal, Lærerpersonale, Elevtal i Klasserne, Gjennemførelse af Krav paa Hjemmearbeide af Eleverne o. s. v.) udtaler som sin bestemte Formening, at gjennemsnitlig flinke Elever kan tilfredsstille Optagelsesfordringerne ved

20 Marts. Udgangen af 2den Afdeling uden frivillig Undervisning, antager Departementet, det vil være muligt paa Andragende fra vedkommende Kommune at samtykke i, at man der indtil videre undlader at udstyre Folkeskolens 2den Afdeling med frivillig Undervisning.

Naar Optagelsesprøven, som der efter Departementets Forslag skal gives Folkeskolens Lærerpersonale Adgang til at tage Del i, nogle Gange er afholdt med rimelig Strenghed, vil det med større Sikkerhed kunne bedømmes, om Kravet paa frivillig Undervisning i 2den Afdeling maa gjøres gjældende ligeoverfor Kommunen.

20 Marts. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori Departementet paa Foranledning meddeler, at Bestemmelsen i Lov af 23de Juli 1894 § 10, 1ste Passus, om Udlæggelse af en Forklaring angaaende Udfaldet af Klagebehandlingen efter Departementets Mening maa anses efterkommet, naar der udlægges en Navnefortegnelse, hvori for hver enkelt af de paagjældende Skatydere er tilføiet Oplysning om, hvorvidt og i hvilken Udstrækning der er foretaget Forandring i Ansættelserne, samt i Tilfælde Oplysning om den ved Omberegningen fremkomne Skat. Nogen fuldstændig Afskrift af Klagebehandlingen anser Departementet saaledes ikke Ligningskommissionen forpligtet til at besørge udlagt.

20 Marts. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementets Marineafdeling til Departementet for det Indre, der under Henvisning til en Skrivelse fra de forenede Rigers Konsul i Quebec angaaende en stedfunden Paamønstring af en Kvinde som Steward paa et norsk Skib havde udbedt sig Departementets Udtalelse i Sagen.

I Anledning heraf meddeler Departementet, efter om Sagen at have indhentet Generalkrigskommissærens Erklæring, overensstemmende med denne, at der formenes at være fuld Adgang til at antage Kvinder til at udføre det en Steward paa et Fartøi paahvilende Arbeide. Men da Lov af 29de Juni 1888 alene handler om Mønstring af Mandskaber, som derhos forudsættes at være indført i Søfartsrullerne, antages det ikke at kunne tillades en Kvinde at blive paamønstret, hvorimod det i Lighed med, hvad der i Lovens § 7 bestemmes med Hensyn til Dampskibes Restaurations- og Tjenerpersonale, der ikke henhører til de Søfarendes Klasse, formentlig kan tilstedes hende at blive opført paa Bemandingslisten som en i Skibets Tjeneste værende Person.

22 Marts. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at Omkostningerne ved en Sjøforklaring, afgivet i Anledning af, at en af de paa et Far-

tøi Ombordværende var falden overbord og druknet, antages 22 Marts.
at maatte udredes af Rekvirenten[1]).

[1]) Herved er altsaa den i Justitsdepartementets Skr. af 5 Decbr. 1896 udtalte Mening frafaldt.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre 22 Marts.
Trondhjems Amt, hvori paa Forespørgsel meddeles, at Departementet med Amtmanden antager, at § 10 i Lov om Underholdningsbidrag m. v. til uægte Børn af 6te Juli 1892 er saaledes at forstaa, at Tvangsarbeidsresolution, hvor Lovens Betingelser iøvrigt foreligger, kan udfærdiges, naar Angjældende i mindst et halvt Aar fra Resolutionens Udfærdigelse eller den i samme bestemte Forfaldstid har undladt at erlægge skyldigt Bidrag, selv om dette kun staar til Rest for et kortere Tidsrum end 6 Maaneder (jfr. Oth.Prp. No. 10 for 1892 S. 64, 2den Spalte, Indst. O. No. 47 for s. A., Sth. Forh. No. 6 b S. 131, 2den Sp.).

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det 23 Marts.
af Cand. jur. Henrik Christian Wirring Borch i Kristiania ved Testamente af 20de April 1891 oprettede Legat til Fordel for Kristiania Theaters Scenes Kunstnere og Kunstnerinder samt paa de for dette Legat af Kristiania Theaters Repræsentantskab under 1ste December 1896 vedtagne Statuter.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa 23 Marts.
det af Enkefru Sophie Svendsen i Tromsø ved Testamenter af 28de September 1885 og 27de December 1892 med Tillægsbestemmelse af 29de Januar 1893 og 30te Januar 1895 oprettede „Kjøbmand Peder Hansens og Hustru Pauline Hansens Legat ved Enkefru Sophie Svendsen til Bedste for værdige og trængende Enker og Døtre af Borgerklassen i Tromsø" samt paa de for dette Legat af dettes Bestyrelse den 19de December 1896 vedtagne Regler.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa 23 Marts.
den af Dverberg og Bjørnskind Sogneſtyrelser i kombinerede Møder den 16de Juli og 6te November 1896 vedtagne Plan for en inden Herredet under Navn af „Dverberg Sparebank" oprettendes Sparebank, dog med Forbehold, at de i sidstnævnte Møde af Planens § 16 udeladte Ord „som han maa forudsætte er rene Forretningsveksler" paany indtages i samme.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den 23 Marts.
af vedkommende Grundlæggere i Møde den 9de Januar 1897 vedtagne Plan for en inden Holandets Herred, Søndre Trondhjems Amt, oprettendes Sparebank.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Buske- 23 Marts.
ruds Amt, foranlediget ved Foreſtilling fra en Sorenſkriver an-

23 Marts. gaaende et af en Kvinde indgivet Andragende om Ophævelse af Formuesfællesskab og Afholdelse af Underholdningsbidrag i Henhold til Lov af 29de Juni 1888 §§ 34 og 36, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at Spørgsmaalet, om Betingelserne for Indvilgelse af Andragendet om Formuesfællesskabets Ophævelse er tilstede — derunder ogsaa det præjudicielle Spørgsmaal, om saadant Formuesfællesskab for Tiden trods en af Manden i Amerika i 1886 erhvervet Skilsmissedom efter norsk Ret fremdeles endnu kan ansees bestaaende, — maa blive at løse af Sorenskriveren og Overformynderne (Lov af 29de Juni 1888 § 34, jfr. § 33) paa eget Ansvar, og at Departementet ikke finder at kunne udtale sig om det nævnte Spørgsmaal.

23 Marts. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt, foranlediget ved Foresporgsel fra en Sparebank, der fra en Lensmand havde modtaget Underretning om, at der ved Udpantningsforretninger for skyldig Herredsskat hos to Skatydere var taget Udlæg i deres i Sparebanken indestaaende Penge, — om, hvorledes den i dette Tilfælde skulde forholde sig. — I denne Anledning udtaler Departementet, at Sparebanken som Følge af de stedfundne Udpantninger var pligtig til, saafremt nogen af vedkommende Skattedebitorer skulde ønske at udtage sine i Banken indsatte Penge uden at kunne tilveiebringe Legitimation for at have indfriet de paagjældende Skattekrav med Omkostninger, at tilbageholde et tilstrækkeligt Beløb til Fyldestgjørelse heraf, samt, om det maatte blive forlangt, at udbetale Skatindkræveren det Fornødne til Dækkelse af Skattekrav med Omkostninger.

24 Marts. **Kongelig Resolution***), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Jevnaker Herred, Kristians Amt, under 12te September 1896 og 30te Januar 1897 fattet Beslutning til nye Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 21de December 1893, ved hvilken Stadfæstelse blev meddelt paa en af Herredsstyrelsen for Jevnaker Herred under 18de August og 29de September s. A. fattet Beslutning til Politivedtægter for nævnte Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte nye Politivedtægter træder i Kraft.

24 Marts. **Kongelig Resolution***), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter

*) Bekjendtgj. 29 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 11, hvor Vedtægterne er indtagne.

for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Mo Herred, Bratsberg Amt, under 29de Januar 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, 24 Marts.

2. den Kongelige Resolution af 4de Oktober 1886, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadenorden og Roligheds forstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Mo Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 29de Mai 1886 § 1 bestemmes, at det indtil videre skal være tilladt at udlægge Selvskud for Bjørn i Kandalsfjeldet i Breims Herred, Nordre Bergenhus Amt. 24 Marts.

Kongelig Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa en af Herredsstyrelsen i Høvaag Herred, Nedenes Amt, i Møde den 15de Januar 1897 fattet saalydende Beslutning: 24 Marts.

„Anvendelse af Pigtraad til Gjærde skal for Fremtiden være forbudt inden Høvaag Herreds Omraade."

Kongelig Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa en af Herredsstyrelsen i Bjugns Herred, Søndre Trondhjems Amt, i Møde den 20de August 1896 fattet saalydende Beslutning: 24 Marts.

„Det skal være enhver forbudt inden Bjugns Herred at anvende Pigtraad til Grændsegjærder og Gjærder mod offentlige Veie; allerede opsatte Pigtraadgjærder maa ikke repareres med Pigtraad."

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. befales tagen tilfølge den af Storthinget den 25de Februar 1897 fattede Beslutning om Lønningsregulativ for det ved Tilvirkningen af Brændevin og Malt ansatte Kontrolpersonale for Tidsrummet fra 1ste Juli 1897 til 1ste Juli 1898.[1] 24 Marts.

[1]) Se Sth. Prp. No. 13 og Indst. S. No. 34 for 1897. Regulativet er overensst. m. det tidligere gjældende; se Note til Res. 9 April 1896.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Opsætningen af Landstormens Opbud efter den nye Organisationsplan nu skal finde Sted. 24 Marts.

Kongelig Resolution, hvorved Nedsættelsen i Brandkontingenten for de i Indretningens Kjøbstads-Afdeling forsikrede Bygninger i efternævnte Byer fra 1ste Januar 1897 indtil videre 24 Marts.

*) Bekjendtgj. 29de Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 11.

24 Marts. bestemmes for Sandefjord til 30 %, for Fredrikstad til 28 %, for Lillehammer til 27 % og for Vadsø til 22 %, samt at der tilstaaes Bebyggelserne i Veblungsnes i Romsdals Fogderi og i Halkjeldvik i Søndmør Fogderi, begge i Romsdals Amt, en Nedsættelse af respektive 40 % og 20 % i den af dem hidtil erlagte Kontingent.

24 Marts. **Kongelig Resolution**, given paa Kommandovei, hvorved approberes efterstaaende

Reglement for Sokrigsskolen.

I.

Organisation og Disciplin.

§ 1. Eleverne i Sokrigsskolens nederste Afdeling benævnes Sokadetter.

Afdelingen inddeles i 3 Klasser, der benævnes 1ste (yngste), 2den og 3die (ældste) Klasse, og rekrutteres ved aarlig Optagelse af Elever i yngste Klasse.

§ 2. Eleverne i øverste Afdeling er Sekondløitnanter, der i Henhold til Planens § 14 optages som faste Elever, og som, naar de har fyldestgjort de i Planens § 22 opstillede Betingelser, indstilles til at erholde Ansættelse i det faste Officerskorps.

§ 3. Til Chef for Sokrigsskolen udnævner Kongen en Søofficer, til hvem Skolens specielle Bestyrelse overdrages.

Marinekommandoen giver ved Regulativ nærmere Bestemmelse angaaende Undervisning, Disciplin, Straffe etc., og beordrer efter Chefens Forslag det fornødne Antal Subaltern-Officerer til at gjøre Tjeneste som Inspektionsofficerer ved Skolen.

Inspektionsofficererne bør i Regelen tillige være Lærere ved Skolen, og den yngste skal forrette Tjeneste som Adjutant hos Chefen.

§ 4. Chefen for Sokrigsskolen har i enhver Henseende samme Stilling og samme Kommando og Jurisdiktionsmyndighed over de ved Skolen ansatte Officerer, der ikke henhører til nogen anden Militær-Afdeling eller til Værftet, og over dens Elever, som er tillagt Cheferne for Marinens Korpser i Henhold til de for Marinen gjældende Reglementer og den militære Straffelov.

Han erholder den fornødne juridiske Bistand af Marinens Auditør.

Han fører Overopsynet med Skolens Økonomi, og staar i saa Henseende direkte under Forsvars-Departementet.

§ 5. Chefen skal have nøie Tilsyn med og er ansvarlig for, at alle Bestemmelser vedkommende Skolens Disciplin, indre Orden, videnskabelige Virksomhed og Økonomi efterkommes samt at de gjældende Reglementer og Regulativer nøie befølges.

§ 6. Chefen fører Overopsynet med Elevernes Flid og militære Forhold, og skal iagttage Alt, hvad der kan bidrage til deres Tarv og hensigtsmæssige Uddannelse. 24 Marts.

Han bør af og til være tilstede ved den daglige Undervisning og, forsaavidt Omstændighederne tillader det, ved enhver Examen, der afholdes ved Søkrigsskolen.

Han vaager over Kadetternes Sædelighed, deres Sundheds Vedligeholdelse samt deres Renlighed og Orden saavel paa som udenfor Skolen. Han skal have Indseende med, at de erholder gode og anstændige Kvarterer, og det tillades ikke nogen Kadet at leie Logi uden med Chefens Samtykke.

Eleverne af øverste Afdeling skal skriftlig opgive til Chefen sit Logi saavelsom Forandring i dette, naar saadan foregaar.

§ 7. Ved Søkrigsskolen skal der være et Skoleraad, bestaaende af Skolens Chef, Inspektionsofficerer og Lærere.

Under Vinterkurset samles Skoleraadet i Regelen hver Maaned eller oftere, om Chefen finder det fornødent.

§ 8. Chefen skal i Regelen konferere med Skoleraadet, forinden han fatter Beslutning i Sager vedkommende Undervisningen, saasom om den daglige Timeplan, Undervisningsmethoden, om hvilke Lærebøger der bør anvendes, samt om Forslag til Anskaffelse af Instrumenter, Karter og Bøger.

Forøvrigt har Skoleraadet under Chefens Forsæde:

1. at bedømme Elevernes Evner, Flid og Fremgang;
2. at udtale sig om Forslag til Forandringer i Reglement og Regulativ, forsaavidt angaar Undervisningen.

§ 9. Forslag til Forandringer i Undervisningsregulativet skal efter at være behandlet i Skoleraadet af Chefen tilstilles Marinekommandoen til Afgjørelse.

Gjenpart af Skoleraadets Forhandlinger indsendes af Chefen, i Regelen hver Maaned, til Marinekommandoen.

§ 10. Søkrigsskolens militære Lærere ansættes og afskediges af Marinekommandoen, efterat Chefens Forslag og Betænkning desangaaende er indhentet.

Skolens civile Lærere, der benævnes Docenter, bliver, efterat Marinekommandoen har havt Anledning til at udtale sig om Ansøgerne, at ansætte ved Kongelig Konstitution given i Statsraad, forsaavidt de ikke indehar anden Embedsstilling, i hvilket Tilfælde de ansættes og afskediges af Marinekommandoen, efterat Skolens Chef derom har afgivet Forslag. For Docenterne gjælder 3 Maaneders Opsigelse fra begge Sider, idet der med Hensyn til Opsigelse i Tilfælde forholdes som ved Antagelse.

§ 11. Inspektionsofficerer og Lærere skal rette sig efter de Bestemmelser, som indeholdes i Skolens Plan, Reglement, Regulativ og øvrige Forskrifter, samt efter de Instruktioner, som af Chefen gives dem.

24 Marts. De staar umiddelbart under Chefen eller den Officer, som i hans Forfald har Bestyrelsen.

§ 12. Inspektionsofficererne er Elevernes nærmeste militære Foresatte. Alle Meldinger og Andragender fra Eleverne til Chefen sker gjennem den jourhavende Inspektionsofficer.

§ 13. De Sekondløitnanter, der er faste Elever af Søkrigsskolens øverste Afdeling, kan efter Chefens nærmere Bestemmelse beordres til at assistere Inspektionsofficererne i deres Tjeneste som saadanne, dog uden herfor at kunne fordre nogen Godtgjørelse.

§ 14. Chefen kan, naar Tjenesten tillader det, tilstaa de til Søkrigsskolen hørende Officerer, Lærere og Elever Permission inden Riget i Ferierne, hvortil for de Læreres Vedkommende, der ikke ere Inspektionsofficerer, ogsaa regnes den Tid, da der ingen Undervisning er iland, og udenfor disse for en Tid af indtil 14 Dage, idet dog Meddelelse af Permission paa længere Tid end 1 Uge indmeldes til Marinekommandoen.

Permission udenfor Ferierne for en længere Tid end 14 Dage meddeles af Marinekommandoen.

§ 15. Forseelser, der begaaes af Søkrigsskolens Elever, bør i Almindelighed ikke, uden i de af Chefen særskilt bestemte Tilfælde, revses af Inspektionsofficererne, men anmeldes for Chefen.

Grovere Forseelser samt Forbrydelser, der begaaes af nogen Elev eller af nogen af de under Chefens Jurisdiktion staaende Officerer, og som i Henhold til den gjældende militære Straffelovgivning ikke egner sig til Afgjørelse ved Revselse eller ved Straf efter Vedtagelse uden Dom — eller som for Kadetternes Vedkommende ikke antages at kunne affones ved nogen Straf efter de for Søkrigsskolen gjældende Straffebestemmelser — indmeldes til Marinekommandoen, der bestemmer, til hvilken Ret Sagen skal henvises.

Forseelser, der begaaes af Skolens Lærere som saadanne, indmeldes til Marinekommandoen.

§ 16. Dersom en Kadet viser en saa afgjort Mangel paa Flid eller Evner eller et saa misligt Forhold i moralsk eller i militær Henseende, at han maa antages at burde afskediges, skal Chefen derom afgive Forestilling til Marinekommandoen efter at have hørt, i første Tilfælde Skoleraadet, i sidste Tilfælde Inspektionsofficererne.

§ 17. Dersom nogen af øverste Afdelings faste Elever vedvarende viser et saa forsømmeligt Forhold, at det ikke kan ansees tjenligt, at han længere vedbliver ved Skolen, skal Chefen derom afgive Forestilling til Marinekommandoen efter først at have hørt Skoleraadet, hvorefter Forsvars-Departementet foranlediger Sagen afgjort ved naadigst Resolution.

§ 18. De Sekondløitnanter, der i Henhold til Planens § 19 skal deltage i øverste Afdelings nederste Klasses Undervisningskur-

sus i fremmede Sprog, staar kun i hvad der vedrører Skolediscip- 24 Marts.
linen under Chefen for Søkrigsskolen.

§ 19. I saadant Antal, som det kan anses tilraadeligt med Hensyn til Undervisningens heldige Fremme for de faste Elever, kan foruden disse ogsaa andre Officerer af Marinen tillades baade at deltage i Undervisningen i et eller flere Fag ved Skolens øverste Afdeling og at underkaste sig Examen i samme.

Tilladelse hertil meddeles af Marinekommandoen, efterat Søkrigsskolens Chef er givet Anledning til at udtale sig om Andragendet, der skal angive, i hvilken Udstrækning Deltagelse i Undervisningen attraaes.

Sekondløitnanter, der i Henhold hertil er admitterede til Skolen, erholder ikke derved nogen Ret til at komme i Betragtning til Ansættelse i det faste Officerskorps, selv om de absolverer Examen i samtlige Fag.

Dersom Chefen i noget Tilfælde tror, at en admitteret Officers Undervisning ved Skolen bør ophøre, indsender han desangaaende Forestilling til Marinekommandoen, som afgiver Bestemmelse i Sagen.

Kun i hvad der vedrører Skolediciplinen staar disse Officerer under Chefen for Søkrigsskolen.

II.

Nederste Afdeling.

A. Optagelse til Kadet.

§ 20. Optagelseseksamen afholdes hvert Aar i September Maaned saa betimeligt, at de Aspiranter, der bliver at antage, kan erholde Ansættelse forinden Skolekursets Begyndelse den 1ste Oktober.

Mindst 6 Uger før Optagelseseksamen skal Chefen offentlig bekjendtgjøre:

a. hvormange ledige Pladse, der skal besættes;
b. naar Fremmøde til Skolen skal finde Sted;
c. hvilke Betingelser, der i Henhold til Planens § 5 kræves opfyldte for Optagelse.

§ 21. Forinden Aspiranterne tilstedes Adgang til Optagelseseksamen, underkastes de en Legemsundersøgelse af en Kommission, bestaaende af to af Marinens Sanitetsofficerer, af hvilke den ene skal være Søkrigsskolens Læge, samt en tilforordnet Søofficer. Kommissionens Medlemmer beordres af Marinekommandoen.

Denne Kommission har — overensstemmende med de i Skolens Regulativ fastsatte Bestemmelser — at undersøge, hvorvidt Aspiranterne lider af Nærsynthed, Farveblindhed, Tunghørthed, Stammen eller anden Legemsfeil, der maa antages at gjøre dem uskikkede til Søkrigstjenesten.

24 Marts. Kommissionen afgiver til Skolens Chef Indberetning om Udfaldet af Undersøgelsen.

Ingen, som af Kommissionens Flertal er erklæret utjenstdygtig, optages som Kadet.

§ 22. Ved Optagelseseksamen fordres i Overensstemmelse med Lov af 17de Juni 1869 om offentlige Skoler for den høiere Almendannelse:

1. i Norsk: at Aspiranten læser tydeligt og udtryksfuldt og besidder noget Kjendskab til Modersmaalets Skjønliteratur samt med Orden og Tydelighed i sprogrigtig Form og uden orthografiske Feil kan behandle en lettere Opgave;
2. i Tysk: at han besidder sikker Kundskab i det væsentlige af Grammatiken, rigtig og med Færdighed kan oplæse og oversætte forhen ulæste Stykker, som ingen særegne Vanskeligheder indeholder, samt at han ved Hjælp af Ordbog kan skrive en Stil uden grovere Feil;
3. i Engelsk: at han besidder sikker Kundskab i det væsentlige af Grammatiken, rigtig og med Færdighed kan oplæse og oversætte et forhen ulæst Stykke af en lettere Forfatter samt ved Hjælp af Ordbog kan skrive en Stil uden grovere Feil;
4. i Fransk: at han besidder sikker Kundskab i det væsentlige af Formlæren samt nogenlunde rigtig kan oplæse og med Færdighed oversætte, hvad der til Middelskoleeksamen fordres gjennemgaaet af en Lærebog;
5. i Mathematik:
   a. at han besidder Indsigt og Færdighed i praktisk Regning — derunder indbefattet Brugen af Logarithmer — anvendt paa Opgaver fra det daglige Liv, samt i Regning med Bogstavstørrelser og i Løsning af Ligninger af 1ste Grad;
   b. at han besidder Færdighed i at udføre de almindelige og praktisk anvendelige geometriske Konstruktioner og Beregninger, og kan gjøre Rede for den plane Geometri efter en kortfattet Lærebog.

§ 23. Aspiranterne underkastes en skriftlig og en mundtlig Examen.

Til den skriftlige Examen gives følgende Opgaver:

1. En Opgave i Norsk.
2. En tysk Stil.
3. En engelsk Stil.
4. Nogle Opgaver i Tal- og Bogstavregning samt i geometriske Konstruktioner og Beregninger.

De skriftlige Opgaver besørges udarbeidede af Overstyret for de høiere Almenskoler, og bliver af Marinekommandoen tilstillede Sørigsskolens Chef i forseglet Omslag, der først

aabnes paa Examensdagen i Overvær af Lærer og Inspek- 24 Marts.
tionsofficer.

§ 24. Den mundtlige Examen omfatter følgende Fag:
Norsk,
Tysk,
Engelsk,
Fransk og
Mathematik.

§ 25. Enhver Prøve bedømmes af Examinator i Forbindelse med 2 Censorer.

Ved den mundtlige Prøve skal Censorerne i Forveien have gjort Udvalg blandt de af Examinator foreslaaede Spørgsmaal.

Skoleraadets Medlemmer er forpligtede til, efter Chefens nærmere Bestemmelse, at fungere som Censorer.

Om fornødent afgiver Marinekommandoen efter Forestilling fra Chefen Bestemmelse angaaende Antagelse til Censorer af andre end Skoleraadets Medlemmer.

§ 26. For hver Prøve gives en Karakter, der udtrykkes ved følgende Karaktergrader:

1. — 1.5. — 2. — 2.5. — 3. — 3.5. — 4. — 4.5. — 5. — 6.

Ved de skriftlige Besvarelser og den mundtlige Examination giver Examinator og Censorer hver sin Karakter, beregnet i Tiendedele. Ved Fællescensuren bliver Karakteren at bestemme efter Middeltallet af de tre Karakterer, der afrundes til nærmeste Karaktergrad til Bestemmelse af, om Examen er bestaaet eller ei.

For at bestaa Examen kræves:

1. At ved den skriftlige Examen Karakteren ikke for noget af de fire Arbeider er under 4.5.

   Dog kan man i et Fag udenfor Norsk bestaa med 5.0, naar Middeltallet af Examinators og Censorernes Karakterer for vedkommende Besvarelse ikke falder under denne Grændse, og Middeltallet af Karaktererne for de tre øvrige Fag er mindst rent Godt (3.0).
2. At ved de øvrige Prøver Karakteren ikke i noget Fag er under 5.0.
3. At Hovedkarakteren ikke er under 3.25.

De nærmere Bestemmelser angaaende Optagelsesexamen fastsættes i et af Marinekommandoen udfærdiget Regulativ.

§ 27. I den ved Examen bestemte Følgeorden indstiller Chefen Aspiranterne til Ansættelse i de ledige Nummere, og ledsager Indstillingen med specielle Udtalelser om Aspiranterne, forsaavidt han dertil finder Grund.

Skulde to eller flere Aspiranter erholde noiagtig samme Hovedsum af Karakterer, indstilles de i den Orden, som angives af deres Hovedkarakterer ved Middelskolens Afgangsexamen.

24 Marts. I en autoriseret Examensprotokol indføres de af Censorerne givne Karakterers Medium.

Protokollen undertegnes af Skolens Chef og Censorerne. Verificeret Afskrift sendes Marinekommandoen med Indstillingen og meddeles enhver Aspirant, saavidt ham angaar.

Aspiranterne skal, før de indstilles til Kadetter, afgive skriftlig Erklæring om, at de indgaar paa de i Planens § 5, Punkt 6 og § 19 sidste Passus omhandlede Forpligtelser.

Søkadetter ansættes af Marinekommandoen.

B. Skoleaarets Anvendelse.

§ 28. I Søkrigsskolens nederste Afdeling anvendes Skoleaaret saaledes:

Fra 1ste Oktbr. til 21de Decbr., begge inkl.:	Undervisning paa Skolen for 1ste og 2den Klasse.
= 22de Decbr. til 8de Januar —=—	Juleferie.
= 9de Januar til sidste Halvdel af April:	Undervisning paa Skolen for 1ste og 2den Klasse.
= sidste Halvdel af April til henved Midten af Mai	Examen i Landvidenskaberne for 1ste og 2den Klasse.
= Midten af Mai til en af de sidste Dage af Septbr.:	Omkring 10 Ugers Øvelser paa Exercerskib og omkring 4 Ugers Øvelser med passivt Minemateriel for 1ste Klasse; omkring 10 Ugers Øvelser med Kanonbaade — derunder Deltagelse i et Afdelingstogt — og omkring 4 Ugers Øvelser med aktivt Minemateriel for 2den Klasse; efter endte Mineøvelser samlede Øvelser for 1ste og 2den Klasse paa søgaaende Orlogsskib i 5 à 6 Uger; Examen i Minevæsen efter endte Mineøvelser og Examen i Søvidenskaberne efter endt Søtogt med søgaaende Orlogsskib.

Fra 1ste Oktbr. til 15de Oktbr.: Ekvipering for 3die Klasse af det til Vintertogt bestemte Fartøi. 24 Marts.

- 15de Oktober til 1ste Mai: Søtogt for 3die Klasse; Examen i Søvidenskaberne efter endt Togt.

Marinekommandoen kan efter Chefens Forslag gjøre mindre væsentlige Forandringer i foranstaaende Fordeling af Tiden.

§ 29. Foruden den i § 28 bestemte Juleferie gives tillige Paaskeferie, hvori indgaar den mellem Helligdagene liggende Lørdag.

Endvidere gives Kadetterne fri to Dage, førend Examen om Vaaren begynder, samt efter Omstændighederne en à to Dage efter Debarkeringen fra Øvelsesskibene.

Desuden kan Chefen ved særegne Leiligheder give fri en enkelt Dag.

C. Undervisningen iland.

§ 30. Det ugentlige Antal Undervisningstimer for de forskjellige Fag i Skolens nederste Afdeling fastsættes for hver Klasse saaledes:

Undervisningsfag.	Timer ugentlig. 1ste Klasse.	2den Klasse.
1. Norsk	4	3
2. Engelsk	3	2
3. Sømandskab og praktisk Dampmaskinlære	3	2
4. Mathematik	3	4
5. Hydrografi	1	—
6. Navigation og fysisk Geografi	10	7
7. Naturlære	2	4
8. Dampmaskinlære	2	3
9. Artilleri	2	2
10. Minevæsen	1	1
11. Tegning og Skrivning	3	4
12. Retslære	—	2
13. Legemsøvelser, Exercitier og Vaabenøvelser	5	5
	39	39

Efter Chefens Forslag kan Marinekommandoen i foranstaaende ugentlige Timeplan foretage de mindre væsentlige Forandringer, som Erfaring maatte vise ønskelige.

Efter Overlæg med Skoleraadet kan Chefen lade flere Klasser undervise sammen i enkelte Fag, naar saadant maatte anses hensigtsmæssigt og stemmende med Undervisningens Tarv.

Forsaavidt der bliver Anledning til Undervisning i Dans, bestemmes Tiden for Undervisningen af Chefen.

24 Marts. § 31. Marinekommandoen giver ved Regulativ de nærmere Bestemmelser angaaende:

1. Maalet for Undervisningen i de forskjellige Fag i hver Klasse;
2. hvilke Læreboger, der skal benyttes;
3. den daglige Timeplan for Undervisningen, hvorved iagttages:
   a. at de fastsatte ugentlige Undervisningstimer saavidt muligt fordeles ligeligt paa Ugens 6 Arbeidsdage;
   b. at de Undervisningsfag, der antages at kræve størst Aandsanstrængelse, søges henlagt til Dagens første Timer;
   c. at Hjemmearbeidet saavidt muligt fordeles lige paa alle Dage i Ugen.
4. Karaktergivningen, hvorved iagttages:
   a. at Karaktererne gives i Hele og Tiendedele saaledes, at 3 er høieste og 0 laveste Karakter;
   b. at enhver Lærer ved Undervisningstidens Slutning i dertil autoriserede Karakterprotokoller skal indføre en Karakter for vedkommende Kadets Flid.

   Skulde der være noget at udsætte paa en Kadets Opførsel i Timen, anføres saadant i en Anmærkningsrubrik i Karakterprotokollen.

For hver Kadet udfærdiges i Almindelighed maanedlig en Karakterseddel, der skal indeholde Medium af Karaktererne i hvert enkelt Fag tilligemed et Uddrag af de tilføiede Anmærkninger. Karakterseddlerne bekjendtgjøres ved Parolen eller paa anden hensigtsmæssig Maade og tilstilles derpaa vedkommende Forældre eller Værge.

§ 32. Forsaavidt Anledning gives og Omstændighederne tillader det, bør Kadetterne være nærværende ved de vigtigere Værfts- og Skibsarbeider.

D. Tjenstgjøring, Undervisning og Øvelser paa Exercerskib, paa Kanonbaadstogt, under Øvelser med passivt og aktivt Minemateriel og paa Togt med søgaaende Orlogsskib.

§ 33. Efter Marinekommandoens nærmere Ordre embarkerer efter endt Examen iland Kadetterne af 1ste Klasse paa Exercerskib og Kadetterne af 2den Klasse paa Kanonbaad eller andre til Afdelingstogt bestemte Fartøier.

Efter disse Øvelsers Afslutning deltager Kadetterne af 1ste og 2den Klasse henholdsvis i Øvelserne med passivt og aktivt Minemateriel.

Efter omkring 4 Ugers Øvelser med Minemateriel embarkerer Kadetterne af 1ste og 2den Klasse paa søgaaende Orlogsskib.

Omkring 15de Oktober embarkerer Kadetterne af 3die Klasse paa søgaaende Orlogsskib til Togt paa 6 à 7 Maaneder.

Samtidig med Kadetterne embarkerer de til Exercerskibet og

til de forskjellige Søtogter bestemte Inspektionsofficerer og Lærere. 24 Marts.

Hvor Omstændighederne tillader det, kan efter Marinekommandoens nærmere Bestemmelse Søkrigsskolens Chef for en kortere Tid deltage i de Togter, paa hvilke Kadetterne gjør Tjeneste.

Marinekommandoen giver ved Regulativ de nærmere Bestemmelser angaaende Tjenstgjøring, Undervisning og Øvelser saavel paa Exercerskibet som paa de øvrige Fartøier, paa hvilke Kadetterne er embarkerede.

§ 34. Paa Exercerskibet fordeles Kadetterne som Halvtropschefer og Menige ved Kompani, og deltager i Infanteriexercitien saavelsom i Skiveskydning med Haandvaaben. De fordeles som Regel ikke til Kanonexercitie sammen med det øvrige Mandskab, men øves i Kanonexercitie og Skiveskydning med det paa Exercerskibet værende nyere Materiel, og gives desuden Anledning til Kanonexercitie ombord i de ved Stationen oplagte Fartøier. De øves i Manøvre med Kanonbaade af 2den og 3die Klasse og i Skiveskydning fra disse Fartøier med Maskinkanoner og hurtigskydende Kanoner. De øves i Signalering og Telegrafering samt Baadtjeneste. Exercitiereglementer for det Skyts, hvormed Kadetterne under Øvelserne paa Exercerskibet har Anledning til at exercere, gjennemgaaes.

Læreren holder under Øvelserne 1 à 2 Forelæsninger ugentlig i Sømandskab, Signalering, Telegrafering eller lignende.

Paa Kanonbaadstogtet benyttes Tiden før Afdelingstogtets Begyndelse til Øvelse for Kadetterne i Dampbaadsmanøvre, i at gaa efter Kart, i Klargjøring af Maskine og Kjedler for Gang samt at passe dem under Gang. De sættes derhos ind i Skibstjenesten og det ombordværende Materiel og Brugen af samme. Endvidere øves de i Signalering, Kompaskorrektion og Deviationsunderfølgelse.

Under Afdelingstogtet deltager de i alle forefaldende Exercitier og i Skarpskydning med de forskjellige Vaaben, og gives fuldt Kjendskab til Tjenesten ved en Kystforsvarsafdeling, Rekognoscerингsøvelser derunder indbefattet, hvorhos de, foruden at øves videre i det før Afdelingstogtets Begyndelse lærte, sættes grundig ind i Signalering og Telegrafering, særlig paa længere Afstande, samt i Bevogtningstjeneste.

Begynder Afdelingstogtet samtidig med Exercerskibets Togt, bliver det under „Kanonbaadstogt" nævnte saavidt muligt at gjennemgaa i de første Uger af Afdelingstogtet.

Forsaavidt Omstændighederne tillader det, øves de tillige i Manøvre med Dampsluppe, samt deltager i Exercitie paa andre af Afdelingens Fartøier og i Tjeneste paa Signalstationer og i Landstigningsexercitie.

Læreren holder under Øvelserne 1 à 2 Forelæsninger ugentlig i Sømandskab og praktisk Dampmaskinlære, Signalering, Tele-

24 Marts. grafering og Bevogtningstjeneste. Disse Forelæsninger gives, om Omstændighederne tillader det, saadan Udstrækning, at det for Klassen fastsatte Pensum helt gjennemgaaes; i ethvert Fald skal Pensumet i Dampmaskinens Brug og Behandling samt i Signalering og Telegrafering helt gjennemgaaes.

Under Øvelserne med passivt Minemateriel gjennemgaaes Materiellet, og Kadetterne øves i Klargjøring og Desarmering af Miner, Spledsning af Kabler og Ledningstraade samt Stationstjeneste. Desuden øves de paa Udlægningsfartøierne.

Læreren holder under Øvelserne 1 à 2 Forelæsninger ugentlig i Minevæsen.

Under Øvelserne med aktivt Minemateriel gjennemgaaes Materiellet. Kadetterne fordeles daglig til Tjeneste ombord i de forskjellige Fartøier, hvor de deltager i de forefaldende Øvelser, saasom Torpedobaadsmanøvre, Skydning med Torpedoer, Torpedobaads-Signalering og Telegrafering m. m.

Læreren holder under Øvelserne 1 à 2 Forelæsninger ugentlig i Minevæsen.

Paa Sommertogt med søgaaende Orlogsskib fordeles Kadetterne til bestemte Seils Losgjøring, Beslagning og Rebning. De skal i det Hele deltage saameget som muligt i Arbeiderne saavel paa Toppen som paa Dækket.

De ældste Kadetter deltager i Tilsynet med den indre Tjeneste ombord, saasom med Skibets Renholdelse, Rofartøier, Proviantens Uddeling, Mandskabets Tøi o. s. v., alt under Opsyn og Veiledning af vedkommende Skibsofficer.

Somandskabslæreren holder paa Togtet gjennemsnitlig 1 à 2 Forelæsninger ugentlig i Somandskab; under disse Forelæsninger gjennemgaaes saameget af begge Klassers Pensum, som Tiden tillader, og som ikke paa tidligere Togter i Sommerens Løb er gjennemgaaet.

Paa Vintertogtet med søgaaende Orlogsskib gives Kadetterne en videregaaende Øvelse i det paa Sommertogtet gjennemgaaede, hvorhos de øves saavel i Manøvre med Fartøiet under Damp som i at forestaa og lede Klargjøring af Maskine og Kjedel for Gang, skjøtte dem under Gang og haandtere Maskinen ved alle forekommende Manøvrer med denne. De øves ligeledes i at manøvrere Skibsbaade under Damp.

De deltager i alle forefaldende Exercitier og Skarpskydning med de forskjellige Vaaben, og gives det Kjendskab til Reglementer og Tjenesten, som udfordres for at gjøre Subalternofficers Tjeneste ombord.

I praktisk Navigation øves de i med Nøiagtighed og Færdighed at kunne tage og beregne alle til Navigationen hørende Observationer, holde Bestik, lodde, logge, styre og foretage en foreløbig Opmaaling eller Krokering af en Havn, et Løb eller lig-

nende. De skal turvis veksle med at udregne og affætte Middags- 24 Marts.
bestikket, der, efter at være gjennemseet og attesteret af Navigationslæreren, indgives til Skibschefen.

Navigationslæreren skal benytte de givne Anledninger til at gjøre Kadetterne bekjendt med de Kyster, som passeres, samt øve dem i at gisse Distancer fra Land og fra Skibe.

De gives derhos fornøden Øvelse i Landtoning.

Sømandskabslæreren holder paa Togtet 1 à 2 Forelæsninger ugentlig i Sømandskab; under disse Forelæsninger gjennemgaaes det for Klassen fastsatte Pensum.

Derhos gives Undervisning i Theori for Navigation, i fysisk Geografi, og i saadan Udstrækning som Omstændighederne tilsteder i Dampmaskinlære, Artilleri, Minevæsen samt Sundheds- og Sygepleie. Skibslægen, af hvem Undervisningen i Sundheds- og Sygepleie meddeles, holder saavidt gjørlig 4 Foredrag heri maanedlig.

Saavidt Omstændighederne tillader det, fastsættes som Maal for de praktiske Øvelser:

1. at Kadetterne kan udføre de almindeligst forekommende Skibsmanøvrer for Seil saavel i godt som i ondt Veir;
2. at de forstaar at anvende de væsentligste af de ombord forefaldende Forsigtighedsregler, som bør iagttages under klart Skib, i Storm, i Tordenveir m. v.
3. at de kjender og forstaar rigtig at anvende de gjældende Styringsregler til Forebyggelse af Sammenstød paa Søen;
4. at de kan udføre alle Slags Matrosarbeide saasom Splednіng, Knobning, Rebning og Beslagning af Seil, Op- og Nedtagning af Rær, Stænger m. v.;
5. at de har det Kjendskab til Dampmaskinens Brug og Behandling, som antages at burde fordres af Chefen for et mindre Dampskib;
6. at de fuldstændig kjender og kan anvende de saavel for Orlogsmarinen som for Handelsmarinen gjældende Signalsystemer.
7. at de kan styre og manøvrere Skibsbaade saavel under Roning som under Seil og Damp;
8. at de har det Kjendskab til Reglementer og Tjenesten, som udfordres for at kunne gjøre Subalternofficers Tjeneste ombord;
9. at de med Nøiagtighed og Færdighed kan tage alle til Navigationen hørende Observationer, holde Bestik med alt dertil hørende samt er øvet i Styring, Lodning og Logning og i at tage Landtoninger;
10. at de besidder Færdighed i Exercitie og Skydning med Kanoner og Haandskydevaaben;
11. at de kan foretage en foreløbig Opmaaling eller Krokering af en Havn, et Løb eller lignende.

§ 35. Paa samtlige Togter gjør Kadetterne Vagt i Skifter,

24 Marts. til hvilke Fordeling for hvert Togt gjøres af Sokrigsskolens Chef.

Det Vagtskifte, der gaar af Vagt, har Pikettjeneste.

Saavel tilankers som i Søen fordeles de vagthavende Kadetter til Kommandoen, Bestikhold etc. efter Skibschefens Bestemmelse paa saadan Maade, at det største Udbytte for deres Uddannelse kan naaes.

§ 36. Skibschefen bestemmer efter Forslag fra ældste Inspektionsofficer det nærmere angaaende Tiden for Kadetternes praktiske Øvelser og hvorledes disse indordnes under den almindelige Skibstjeneste.

Paa Exercerskibet og under Øvelserne med passivt og aktivt Minemateriel bør Tiden for Kadetternes Øvelser i Regelen falde sammen med Øvelsestiden for den øvrige Del af Besætningen, hvadenten Øvelserne foregaar sammen med denne eller særskilt for Kadetterne.

Paa de øvrige Togter anvendes under sædvanlige Forhold mindst 2 Timer Formiddag og 2 Timer Eftermiddag hver Arbeidsdag til praktiske Øvelser for Kadetterne. Lørdag Eftermiddag har de dog i Regelen fri.

§ 37. Som almindelig Regel bliver at iagttage, at Kadetterne søges givet den størst mulige Øvelse i alt, hvad der staar i Forbindelse med deres praktiske Uddannelse.

§ 38. For enhver særskilt udført Øvelse eller Exercitie gives Kadetterne Karakter af vedkommende Lærer eller Instruktør, og efter Nattevagt af den vagthavende Officer Karakter for Udførelsen af Vagttjenesten og for „Opførsel" samt for „Kommando", naar Vagttjenesten har givet Anledning til disse Bedømmelser.

Med Hensyn til Karaktergivningen iagttages, hvad derom er foreskrevet i dette Reglements § 31 Punkt 4, Litr. a.

Samtlige Karakterer indføres i dertil autoriserede Protokoller.

§ 39. Til Veiledning ved den endelige Bedømmelse ved Vintertogtets Slutning afgives paa dette Togt en Gang hver Maaned Bedømmelse af Kadetternes Flid, Fremgang, Dygtighed og Opførsel. Kommissionen for denne Bedømmelse dannes af de i § 43 nævnte Censorer.

Den samme Bedømmelse foretages paa Exercerskibet og Kanonbaadstogtet ved halvt Togt. Kommissionen dannes af de i § 43 nævnte Censorer.

Enhver Bedømmelse indføres i en autoriseret Protokol.

E. Examina.

1. I Landvidenskaberne.

§ 40. Ved den i Planens § 11 a omhandlede Examen i Landvidenskaberne, der afholdes til den i dette Reglements § 28 angivne Tid, er Skoleraadets Medlemmer forpligtede til efter Chefens nærmere Bestemmelse at fungere som Censorer.

Marinekommandoen afgiver efter Foreſtilling fra Søkrigs- 24 Marts.
ſkolens Chef Beſtemmelſe angaaende Antagelſe til Cenſorer af Andre end Skoleraadets Medlemmer, naar dette anſees fornødent.

§ 41. Cenſorerne — af hvilke der, foruden vedkommende Lærer, ved Opflytningsexamener ſkal være en, og ved Afgangsexamener to for hvert Fag — ſkal, forinden Examinationen begynder, gjøre fornødent Udvalg blandt de af Læreren i Faget foreſlaaede ſkriftlige og mundtlige Spørgsmaal.

Examenspenſumet for de forſkjellige Klaſſer beſtemmes ved Regulativ.

§ 42. For Beſvarelſen af enhver ſkriftlig Opgave og ethvert mundtligt Spørgsmaal gives af hver Cenſor en Karakter i Tal; disſe Karakterers Medium, udtrykt i hele Tal, Tiendedele og Hundrededele, udgjør Examinandens endelige Karakter for Faget.

Karakteren for militært og moralſk Forhold gives af Søkrigsſkolens Chef og Inſpektionsofficerer. Medium af disſe Karakterer er Examinandens endelige Karakter for militært og moralſk Forhold.

Høieſte Karakter for hvert Fag ved de forſkjellige Examener er:

Examensfag og Bedømmelſesgjenſtande.	1ſte Klaſſe.	2den Klaſſe.
Norſk	3	6
Engelſk	3	6
Mathematik	6	9
Hydrografi	3	3
Navigation og fyſiſk Geografi	6	9
Naturlære	3	6
Dampmaſkinlære	6	9
Artilleri	6	9
Tegning og Skrivning	3	6
Retslære	„	3
Legemsøvelſer, Exerciter og Vaabenøvelſer	3	6
Militært og moralſk Forhold	9	12
Sum af de høieſte Karakterer	51	84

Den laveſte Karakter er 0.

2. I Søvidenſkaberne.

§ 43. Efter endte Øvelſer paa Exercerſkib aflægges ingen Examen, men Kadetterne bedømmes af en Kommiſſion, beſtaaende af Chef, Næſtkommanderende, de udkommanderede Inſpektionsofficerer og Lærere ſamt vedkommende Kompanichef.

Bedømmelſesgjenſtandene er:

1. Vaabenexercitier;

24 Marts. 2. Praktisk Behandling af Dampmaskinen og Dampbaadsmanøvre;
3. Militært og moralsk Forhold.

Efter endte Øvelser paa Kanonbaadstogt afholdes ingen Examen, men Kadetterne bedømmes af en Kommission, bestaaende af 1ste Flagadjutant, Fartøiets Chef og Næstkommanderende samt de udkommanderede Inspektionsofficerer og Lærere.

Bedømmelsesgjenstandene er:
1. Vaabenexercitier:
2. Praktisk Behandling af Dampmaskinen og Dampbaadsmanøvre;
3. Dueligheð som Sømand og til Officer;
4. Militært og moralsk Forhold.

Ved Afslutningen af Øvelserne med passivt Minemateriel afholdes Examen ombord.

Bedømmelsesgjenstandene er:
1. Theoretisk Kundskab i passivt Minevæsen;
2. Praktisk Behandling af Minematerriellet;
3. Militært og moralsk Forhold.

Bedømmelseskommissionen bestaar af Chefen for Øvelserne, Næstkommanderende og de udkommanderede Inspektionsofficerer og Lærere.

Ved Afslutningen af Øvelserne med aktivt Minemateriel afholdes Examen ombord i aktivt Minevæsen.

Bedømmelsesgjenstandene er:
1. Theoretisk Kundskab i aktivt Minevæsen;
2. Praktisk Behandling af Minematerriellet;
3. Militært og moralsk Forhold.

Bedømmelseskommissionen bestaar af Afdelingschefen, ældste Fartøischef og de udkommanderede Inspektionsofficerer og Lærere.

Ved Afslutningen af Sommertogtet med søgaaende Orlogsskib afholdes Examen ombord i Sømandskab og praktisk Dampmaskinlære.

Bedømmelsesgjenstandene er:
1. Theoretisk Kundskab i Sømandskab og praktisk Dampmaskinlære;
2. Manøvre;
3. Praktisk Behandling af Dampmaskinen og Dampbaadsmanøvre;
4. Vaabenexercitier;
5. Praktisk Navigation;
6. Arbeider tilveirs;
7. Dueligheð som Sømand og til Officer;
8. Militært og moralsk Forhold.

Bedømmelseskommissionen bestaar af Chef, Næstkommanderende og de udkommanderede Inspektionsofficerer og Lærere.

Ved Afslutningen af Vintertogtet med søgaaende Orlogsskib afholdes Examen ombord i Sømandskab og praktisk Dampmaskinlære, samt Tillægsexamen i Navigation og fysisk Geografi.

Bedømmelsesgjenstandene er de samme som efter afsluttet Sommertogt med søgaaende Orlogsskib. 24 Marts.

Bedømmelseskommissionen bestaar af Chef, Næstkommanderende og de udkommanderede Inspektionsofficerer og Lærere.

§ 44. Er under Øvelserne ombord i Orlogsskib nogen Inspektionsofficer eller Lærer tillige Chef eller Næstkommanderende, eller nogen Inspektionsofficer tillige Lærer, afgiver Marinekommandoen Bestemmelse angaaende Tiltrædelse som Censor af nogen anden af Skibets eller Afdelingens Officerer, saaledes at Bedømmelseskommissionen altid kommer til at bestaa af mindst tre Medlemmer.

§ 45. Karakteren for theoretiske Kundskaber og for praktisk Udvikling tilligemed deres høieste Karakterer gives efter nedenstaaende Tabel.

Medium af Censorernes Karakter, udtrykt i hele Tal, Tiendedele og Hundrededele, bliver den endelige Karakter for hver Bedømmelsesgjenstand.

Efter endte Sommerøvelser for 1ste og 2den Klasse tages Medium af de under de forskjellige Øvelser erholdte Karakterer i samme Bedømmelsesgjenstand. Summen af disse bliver den endelige Karakter i Søvidenskaberne.

Examensfag og Bedømmelsesgjenstande.	1ste Klasse.	2den Klasse.	3die Klasse.
Theoretisk Kundskab i Sømandskab og praktisk Dampmaskinlære	3	6	6
Manøvre	6	9	9
Praktisk Behandling af Dampmaskinen og Dampbaadsmanøvre	3	9	9
Theoretisk Kundskab i Minevæsen	6	6	6
Praktisk Behandling af Minemateriel . . .	3	3	3
Praktisk Navigation	3	6	9
Theoretisk Kundskab i Navigation og fysisk Geografi	„	„	9
Vaabenexercitier	6	9	9
Arbeider tilveirs	3	3	3
Dueligheed som Sømand og til Officer . . .	6	9	12
Militært og moralsk Forhold	9	12	12
Sum af høieste Karakterer	48	72	87

Den laveste Karakter er 0.

3. Almindelige Bestemmelser.

§ 46. I en autoriseret Protokol indføres ved hver Examen og Bedømmelse de endelige Karakterer for ethvert Fag og enhver Bedømmelsesgjenstand, bestemte saaledes som i §§ 42 og 45 foreskrevet.

24 Marts. Særskilt Udtalelse om en Kadets Evner, Dueligheд og Forhold i det Hele gives, forsaavidt det ansees nødvendigt.

Ved Karaktergivningen efter Vintertogtet gives for hver Elev af 3die Klasse en særskilt Udtalelse om hans antagelige Dueligheд som Sømand til Koffardis.

Protokollen undertegnes af Examinatorerne og Censorerne; bekræftet Afskrift af den tilstilles Marinekommandoen, og forsaavidt hver enkelt Kadet angaar, tillige vedkommende Forældre eller Værge.

Examens Udfald meddeles Kadetterne ved Parolen eller paa anden hensigtsmæssig Maade.

§ 47. Det nærmere angaaende Examenspensa og Regler for Examinationen bestemmes af Marinekommandoen ved Regulativ.

F. Opflytning i Klasserne, Rangeringsorden og Afgang.

§ 48. For at bestaa Examen saavel ved Opflytning som ved Afgang kræves, at Eleven opnaar mindst Halvdelen af høieste Karakters Hovedsum samt mindst halv Karakter for ethvert Fag og enhver Bedømmelsesgjenstand. Dog ansees Examen bestaaet, om end Eleven i Landvidenskaberne for i det høieste tre Fags Vedkommende, hvoraf dog intet maa være Navigation eller Artilleri, og i Søvidenskaberne for Bedømmelsesgjenstanden „Arbeider tilveirs" ikke opnaar mere end $^1/_3$ af den bestemte høieste Karakter.

Marinekommandoen kan dog, efter Indstilling fra Skolens Chef, meddele en Elev, som ved Opflytningsexamen til 2den Klasse for et enkelte Fag i Landvidenskaberne har faaet lavere Karakter end efter de her nævnte Regler fastsat, men forøvrigt har vist Flid og godt Forhold, Tilladelse til midlertidig at opflyttes i 2den Klasse for forinden Juleferiernes Begyndelse at underkaste sig fornyet Examination i dette Fag.

For at kunne optages som fast Elev af Søkrigsskolens øverste Afdeling kræves, at Eleven ved Afgangsexamen fra Skolens nederste Afdeling opnaar mindst $^2/_3$ af høieste Karakters Hovedsum og $^2/_3$ af høieste Karakter for Bedømmelsesgjenstandene: „Militært og moralsk Forhold" og „Dueligheд som Sømand og til Officer", samt mindst halv Karakter for hver af de øvrige Examensfag og Bedømmelsesgjenstande.

Ved Afgangen fra 3die Klasse vil Medium af de ved Afgangsexamen tillands og tilsøs i Bedømmelsesgjenstanden „Militært og moralsk Forhold" givne Karakterer være det bestemmende ved Afgangen til Skolens øverste Afdeling.

§ 49. Opflytning fra 1ste og 2den Klasse til henholdsvis 2den og 3die Klasse finder Sted hver Høst før Vinterkursets Begyndelse. Følgeordenen ved Opflytningen bestemmes ved Summen af de Karakterer, der er givne ved de i Planens § 11 nævnte Examener og Bedømmelser.

Chefen kan udnævne indtil 8 af de ældste Kadetter af 3die 24 Marts.
Klasse til Kadetunderofficerer. Deres Tjeneste bestemmes ved en af Chefen udfærdiget Instrux.

Afgang fra Skolens nederste Afdeling finder Sted om Vaaren efter Vintertogtets Slutning. Følgeordenen ved Afgangen bestemmes ved Summen af de paa Vintertogtet erholdte Karakterer tilligemed Medium af de paa tidligere Togter erholdte Karakterer for „theoretisk Kundskab i Minevæsen" og „praktisk Behandling af Minemateriel", den efter Øvelserne paa Kanonbaadstogt erholdte Karakter for „praktisk Behandling af Dampmaskinen og Dampbaadsmanøvre" samt af Karaktererne ved sidst aflagte Examen i Landvidenskaberne.

§ 50. Den Kadet, som i Henhold til Planens § 13 har faaet Tilladelse til at vedblive ved Skolen for senere at underkaste sig den hele eller en Del af Examen og som bliver siddende tilbage i Klassen, rangerer foran de i Klassen nyopflyttede Kadetter.

Bliver en Elev ifølge dette Reglements § 48 midlertidig opflyttet i 2den Klasse, rangerer han efter de øvrige Kadetter i Klassen.

Har han bestaaet den ene af Klassens Examener, kan Chefen tillade ham at deltage i den høiere Klasses Undervisning i alle eller enkelte Fag.

Naar han har bestaaet den manglende Examen, opflyttes han i den høiere Klasse, og rangerer da efter de i Klassen tidligere værende Kadetter.

Bestaaet Examen i Søvidenskaberne, men ikke i Landvidenskaberne, giver Rangeringsorden foran den, som har bestaaet Examen i Landvidenskaberne, men ikke i Søvidenskaberne.

Med Hensyn til Tiden for en Examens Gjentagelse afgiver Marinekommandoen for hvert enkelt Tilfælde nærmere Bestemmelser efter Indstilling fra Skolens Chef.

§ 51. Kadetter, der har bestaaet Afgangsexamen saavel tillands som tilsøs, meddeles af Søkrigsskolens Chef et Testimonium, hvori de ved Afgangsexamen erholdte særskilte Udtalelser, specielle Karakterer og Hovedkarakteren anføres.

I den Følgeorden, som i Henhold til § 49 er bestemt ved Afgangsexamen, indstiller Chefen Kadetterne til Ansættelse som Sekondløitnanter. Ansættelsen sker af Forsvarsdepartementet. Efterat denne Ansættelse har fundet Sted samt tillige efter Optagelsen af nye Elever indsender Chefen Styrkeliste til Marinekommandoen.

G. Uniformering.

§ 52. 1. Troie af mørkeblaat Klæde med to Rader forgyldte Ankerknapper af Mellemsort og med nedliggende Krave, hvorpaa anbringes et Anker med Krone over broderet i Guld (Model) paa hver Side.

24 Marts. 2. Vest af mørkeblaat Klæde eller hvidt Tøi med nedliggende Krave og 1 Rad smaa Ankerknapper.

3. Benklæder af mørkeblaat Klæde eller hvidt Tøi.

Til daglig Tjeneste kan ogsaa benyttes Benklæder af blaat og hvidt stribet Tøi.

4. Hue af mørkeblaat Klæde efter samme Model som reglementeret for Marinens Officerer, med Hovedbaand af 3,9 cm. bredt sort riflet Silkebaand, hvorpaa foran anbringes, for Kadetter af 3die Klasse Nationalkokarden (2 cm. i Diameter) og over denne et Anker med Krone broderet i Guld (som for Underbefalingsmænd af somilitære Korps bestemt), og for de øvrige Kadetter Nationalkokarden.

5. Vinterhue som for Officerer bestemt med Nationalkokarde.

6. Sort Halstørklæde.

7. Hvide Vaskeskinds Handsker.

8. Pijæk af mørkeblaa Dyffel med 2 Rader forgyldte store Ankerknapper.

9. Søtrøie af mørkeblaa Dyffel, Knapper som paa Pijæken.

10. Sorte Regnklæder.

11. Kadetterne af ældste Klasse bærer Sabel som for Søofficererne bestemt med Gehæng af sort Skind (efter Model); Kadetunderofficererne bærer Felttegn af Guldbouillon og mørkeblaa Silke samt rundt Ærmet paa Trøie, Pijæk og Søtrøie en 0,6 cm. bred Guldgalon, anbragt omtrent 9 cm. fra Ærmets nedre Kant og dannende et Øie opover paa dets Overside. De øvrige Kadetter af ældste Klasse bærer Felttegn af Sølv og mørkeblaa Silke. — Kadetterne af de to yngste Klasser bærer Dolk (efter Model) med Gehæng som for Kadetterne af ældste Klasse bestemt.

Ankerknapperne skal være af samme Slags, som er reglementeret for Marinens Officerer.

De nærmere Bestemmelser angaaende Uniformeringen fastsættes af Marinekommandoen ved Regulativ.

Det er Kadetterne forbudt at bære civile Klæder.

24 Marts. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Indredepartementet, der i Anledning af en fra en Konsul indkommen Forespørgsel havde udbedt sig Justitsdepartementets Udtalelse om, hvorvidt Sjøforklaring, naar nogen af de Ombordværende er omkommen, kan afgives for de forenede Rigers Konsuler, uden at Edsaflæggelse finder Sted. I Anledning heraf meddeler Departementet, at Sjøfartslovens § 323, sammenholdt med § 320, antages at maatte være saaledes at forstaa, at Vidnerne i det omhandlede Tilfælde ikke mindre end i andre Tilfælde, hvor Sjøforklaring afgives for Konsulen eller Retten, skal afhøres under Ed.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, hvori paa Foresporgsel fra Kristiania Skolestyre meddeles, at Departementet er mest tilbøieligt til at antage, at Bestemmelsen i Byskolelovens § 4 om, at Dissenteres Børn paa Forældrenes Forlangende helt eller delvis bliver at fritage for Undervisningen i Kristendomskundskab, bør forstaaes paa samme Maade som den tilsvarende Bestemmelse i Lov om høiere Almenskoler af 27de Juli 1896 § 7, saaledes at Fritagelse for Religionsundervisningen kan fordres for alle de Børn, der ikke tilhører Statskirken. 25 Marts.

Skrivelse fra Poststyrelsen til Postmesteren i Kongsvinger, hvori paa Foranledning meddeles, at der ikke for Straffesagers Vedkommende er gjort nogen Undtagelse fra den almindelige Bestemmelse i Postloven af 12te Mai 1888 § 5 om, at der for Lokalpostforsendelser, hvor Ombæring finder Sted, ikke gjælder nogen Portofrihed, men at der alene i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 § 157 er bestemt, at paa Steder, hvor Ombæring af Postsager ellers ikke finder Sted, skal dette under visse Betingelser og mod Refusion af Udgifter dog ske med Breve angaaende Straffesager. 25 Marts.

Forskrifter om Medicinforsyning paa Fartøier, der fra Tromsø og Finmarkens Amter udrustes til Fangst paa Ishavet samt paa Fartøier, der fra faste Etablissementer paa Kysten af nævnte Amter driver Hvalfangst*). 27 Marts.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Henhold til den Os ved Lov om Sjøfarten af 20de Juli 1893 §§ 26 og 45 givne Bemyndigelse fastsættes følgende i Tillæg til Kongelig Resolution af 21de Juli 1894 angaaende Forskrifter om Medicinforsyning og Kosthold paa norske Skibe:

Fartøier, der fra Tromsø og Finmarkens Amter udrustes til Fangst paa Ishavet, og Fartøier, der fra faste Etablissementer paa Kysten af nævnte Amter driver Hvalfangst, skal være forsynet med Medikamenter, Instrumenter og Bandager i Overensstemmelse med efterstaaende Fortegnelse.

For saadanne Fartøier bortfalder Forpligtelsen til at være forsynet med den i Kongelig Resolution af 21de Juli 1894 § 1 omhandlede Lægebog, hvorimod Skibsføreren skal gjøre sig bekjendt med og efterkomme nedenstaaende Anvisninger.

Aarligt Eftersyn og Fornyelse af Medicinforsyningen skal finde Sted overensstemmende med Kongelig Resolution af 21de Juli 1894 § 4.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

*) Bekjendtgj. 1 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 12.

Medicinforsyning m. v.

for Fartøier, der fra Tromsø og Finmarkens Amter udrustes til Fart paa Ishavet, og for Fartøier, der fra faste Etablissementer paa Kysten af nævnte Amter drive Hvalfangst.

No.	Medikamenter.	Vægt. Gram.		
1.	Kopaivabalsam.	40.00		10 Draaber 3 Gange daglig sammen med 5 Jerndraaber (No. 8) i lidt Vand mod **Dryppert.** Endvidere Indsprøitning (se No. 19). Pungbind bør benyttes. Spirituosa maa ikke nydes. Tynd The og Kaffe kan tillades. Ved **Pungdryppert** anvendes Blyvandsomslag (No. 2) over Pungen, der maa støttes op og ikke hænge frit ned mellem Laarene, naar den Syge er i Køien.
2.	Blyeddikke.	75.00	1 Spiseske til en Olflaske Vand.	Bruges til Omslag over **Hævelse efter Stød og Slag** (se desuden under No. 1).
3.	Borsalve (Vaselinum boricum)	100.00		Salve til **mindre Saar**, efterat de er omhyggelig renset med Omslag af Karbolvand (se No. 11).
4.	Klorsurt Kali	10 Pulv. à 15.00	1 Pulver til $^1/_2$ Liter varmt Vand.	Opløsningen bruges som Gurglevand ved **Ondt i Halsen.**
5.	Engelsk Salt	200.00		**Afføringsmiddel.** 1 Spiseske fuld opløst i Vand.
6.	Hostedraaber (Tr. opii benzoica).	200.00		1 Theske fuld i Vand 2—3 Gange daglig ved **Forkjølelseshoste.**
7.	Jodkalium	6 Port. à 10.00	1 Portion til 300 Gram Vand.	1 Spiseske fuld af Opløsningen 3 Gange daglig efter Maden ved om sig gribende dybere gaaende **Læggesaar**; desuden Karbolvandomslag paa Saarene.

8.	Jerndraaber (Sol. chloret. ferric. spirituosa).	100.00		15 Draaber 3 Gange daglig i Vand. Bruges sammen med No. 1 (Bals. cp.) ved **Dryppert** og med No. 13 (Extr. chin. fluid.) ved **Skjørbug**, der ytrer sig ved Mathed, graableg Ansigtsfarve, røde opsvulmende, let blødende Striber langs Tandkjødranden, tildels større eller mindre blaa Flekker under Huden (især paa Læggene) og flugtende Smerter i Lemmerne. Kosten maa ved sidstnævnte Sygdom være ferskt Kjød og Poteter.
9.	Kamferdraaber (Æth. spir. camph.)	100.00		20 Draaber hver 2den Time ved **Forkjølelse** og sammen med Opiumsdraaber ved **Diarrhoe** (løs Afføring) (se No. 16).
10.	Kamferolie (Lin. am. camph.)	250.00		Til Indgnidning ved **flugtende Smerter og Stivhed i Kroppen.**
11.	Karbolsyre	150.00	1 Spiseske til en Olflaske Vand til Karbolvand. Giftmærke.	Karbolvand bruges til Afvaskning og Omslag paa ethvert **Saar**, hvor lidet det er, for at undgaa Værk og Blodforgiftning. Saaret afvaskes med ren Bomuld, dyppet i Opløsningen, hvorefter et 8-dobbelt Omslag af bløde Gazebind, dyppet i Opløsningen, lægges over Saaret og derudenpaa Guttaperkapapir; dette fæstes over Saaret med et Bind. Omslaget skiftes 1 à 2 Gange daglig. Omslaget eller Borsalve (se No. 3) maa bedække Saaret, indtil det er fuldstændig tilgroet. Disse Omslag bruges ogsaa paa **Værkebylder**, saavel før som efterat der er gaaet Hul paa dem.
12.	Lakserolie	250.00		1–2 Spiseskeer fuld som **Afføringsmiddel**. Gives bedst i sort Kaffe.
13.	Mavedraaber (Extr. chin. fluid).			10 Draaber i lidt Vand ved **Fordøielsesuorden** og **Skjørbug** (se No. 8).
14.	Nafta	30.00		10 Draaber nogle Gange daglig ved **Aandenød.**

No.	Medikamenter.	Vægt. Gram.		
15.	Natron (dobbelt kulsurt)	100.00		1 Theske fuld 3 Gange daglig $^1/_2$ Time før Maaltidet ved **Smerter under Brystet, Opstød** og **Halsbrand.**
16.	Opiumdraaber (Tr. opii.)	20.00	Giftmærke	4—5 Draaber sammen med 20 Kamferdraaber hver 2den Time ved **Diarrhoe** (løs Afføring). Som smertestillende eller søvnbringende Medicin gives en enkelt Dose paa 10 à 20 Draaber. Kosten ved Diarrhoe bør være Havre- eller Bygsuppe og Kavringer.
17.	Tanddraaber Kreosot 3.00 Spir. dilut. Glycerin. aa 5.00			Ved **Tandpine.** Tandhullet pensles med lidt ren Bomuld, viklet om en spids Træpinde og dyppet i Tanddraaber eller i Opiumsdraaber (se No. 16).
18.	Terpentin	250.00		Kun til udvortes Brug ved **Stingsmerter**; rundt Brystet, hvor Stingen føles, vikles et Skjærf temmelig fast.
19.	Zinkpulver (Sulf. zinc.)	10 Pulv. à 0.75	1 Pulver til 300 Gr. kogt Vand.	Til Indsprøitning ved **Dryppert** 2 Gange daglig. Lad Urinen først. Dertil Draaber (se under No. 1 og 8).
20.	Øiensalve (Ungv. oxyd. hydrargyric.)			Efterat Øielaagene er rengjort ved Hjælp af ren Bomuld, dyppet i kogt lunkent Vand, pensles lidt Salve langs deres Rand.
21.	Øredraaber Acid. salicyl. 2.00 Ol. oliv. 100.00			Ved **Øresmerte** lægges Bomuld dyppet i Draaberne ind i Øret; fornyes 4 Gange daglig. Varme Vandomslag gjør ofte god Nytte.
22.	**Forbindingssager.**			Forbindingssagerne maa altid indpakkes i rent Papir, naar nogen af dem har været benyttet.

	Renset Bomuld	5 Pakker à 50.00	
	Bløde Gazebind	15 Stkr. à 6 Meter	
	Stivelsesgazebind	8 Stkr. à 5 Meter	
	Persienneskinner	6 Stkr.	
	Guttaperkapapir	2 Meter	
23.	**Diverse Gjenstande.**		
	Dryppertsprøite	2 Stkr.	
	Pungbind (Suspensorier)	2 Stkr.	
	Medicinglas		
	à 300 Gr.	2 Stkr.	med Kork.
	à 50 "	3 Stkr.	med Kork.
	à 30 "	3 Stkr.	med Kork.
	Signaturer	10 Stkr.	

Benbrud. Er et Ben brukket, bør en Mand trække lempelig i i den nedre Ende af Lemmet, medens en anden holder igjen ovenfor Bruddet, indtil Benet saavidt muligt faar sin naturlige Form og Længde. Medens Benet holdes i denne Stilling, vikles et blødt Gazebind rundt Lemmet, saalangt som forbi Leddet ovenfor og nedenfor det brækkede Ben; udenpaa lægges derpaa i samme Længde som Bindet Persienneskinner, dyppet i varmt Vand og med Bomuldsdotter under Enderne, saavel paa Siderne af det brækkede Ben, som fortil og bagtil. Persienneskinnerne fæstes nu ved, at et Stivelsesgazebind, dyppet i varmt Vand, rulles løst udenpaa dem i deres hele Længde 2—3 dobbelt rundt det brækkede Lem og glattes efterpaa ud med Hænderne.

NB. Skibsføreren maa altid forvisse sig om, at enhver Mand, som han forhyrer, er frisk, specielt at han ikke lider eller har lidt af **Vanskelighed ved Urinladningen**, da saadan kan foranledige livsfarlige Tilfælde.

Medicinlisten fastklæbes til Indsiden af Medicinkistens Laag. Kun Skibsføreren har Adgang til Medicinkisten, hvis Indhold aldrig maa berøres med uvaskede Hænder.

27 Marts. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 15de September 1851 og 6te Juli 1892 § 58 stadfæstes den af Nedenes Amtsformandskab under 2den Juli 1895 fattede Beslutning om Vedtægt til Beskyttelse af Broer i offentlige Veie inden Amtet saalydende:

„Det forbydes Kjørende anderledes end i Skridt at passere de Broer i offentlig Vei, for hvis Vedkommende dette af Amtmanden maatte blive bestemt."

27 Marts. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til § 25 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæstelse paa de af Stavanger Kommunestyre i Møde den 20de December 1895 og 11te December 1896 besluttede Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Stavanger Havn.

27 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved Storthingets Beslutning af 25de Februar 1897 angaaende Universitetets Indtægter og Udgifter for Budgetaaret 1897—98 [1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1897, Hovedp. IV, Kap. 2 og Indst. S XXI for s. A. Ved nævnte Beslutning er bl. a. bevilget som faste nye Lønninger ved Universitetet:

1.	En ordinær Professorpost i Theologi	Kr. 4 500
2.	Et Docentur i Lappisk og Kvænsk	„ 2 400
3.	Docenturet i Nervesygdomme	„ 1 800
4.	Professorembede i Zoologi for Dr. F. Nansen . . .	„ 4 500
5.	Alderstillæg for Præparanten ved det mineralogiske Institut for Aarene 1896—97 og 1897—98 à Kr. 200	„ 400
6.	Løn for 1ste Amanuensis ved det meteorologiske Institut Kr. 2 500 med Alderstillæg Kr. 500 efter 5 og Kr. 500 efter 10 Aar, for Budgetterminen	„ 1 100
7.	Løn for 2den Amanuensis ved Do. Kr. 2 000 med Alderstillæg Kr. 500 efter 5 og Kr. 500 efter 10 Aar, for Budgetterminen	„ 700
8.	Alderstillæg for 3die Amanuensis ved Do. Kr. 200 efter 5 og Kr. 200 efter 10 Aar	„ 200
9.	Yderligere personligt Tillæg for Bibliothekfjener Jacobsen.	„ 100

27 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. befales taget tilfølge Storthingets Beslutninger af 9de Marts 1897 ang. Bevilgninger til Abnormskolevæsenet for Budgetterminen 1897—98 [1]).

[1]) Se Indst. S IX for 1897 og det der citerede. Ved de nævnte Beslutninger er bl. a. bevilget:

a.	Til en Direktør for Abnormskolevæsenet (Gage) . . .	Kr. 4 600
b.	Alderstillæg (fra 1ste Januar 1897 til 30te Juni 1898)	„ 1 200
c.	Kontorholdsgodtgjørelse.	„ 800

(Jfr. Ref. 18 Mai 1896).

27 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at der i Henhold til Lov om offentlige Tjenestemænds Skyds- og Kostgodtgjørelse af

*) Bekjendtgj. 1 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 12.
**) Bekjendtgj. 1 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 12, hvor Forskrifterne er indtagne.

10de Juli 1894 § 25 tilstaaes Inspektøren for de statsunderstøttede Industri- og Husflidsskoler Skydsgodtgjørelse efter det i nævnte Lov for offentlige Tjenestemænd i Almindelighed fastsatte Regulativ og Kostgodtgjørelse efter samme Lovs 2den Klasse, samt at disse Udgifter udredes af Bevilgningen til Skyds- og Diætudgifter i Kirke- og Undervisningsvæsenets Anliggender. 27 Marts.

Kongelig Resolution, hvorved den af Statsraad J. R. Sverdrup udarbeidede Katekismeforklaring (Sognepræst H. U. Sverdrups Katekismeforklaring omarbeidet og forkortet) godkjendes som Lærebog i Folkeskolen. 27 Marts.

Kongelig Resolution[1]), hvorved er bestemt: 27 Marts.

1. At Translatørbevillinger for Fremtiden meddeles af Justitsdepartementet.
2. At det skal paahvile den, der forundes Bevilling som Translatør, Forpligtelse til for den til enhver Tid i Loven fastsatte Betaling at forrette som Translatør i det eller de Sprog, hvori der er meddelt ham Bevilling som saadan.
3. At herefter i Henhold til Punkt 1 meddelt Bevilling, naar vedkommende Translatørs Forhold dertil findes at give Foranledning, skal kunne tilbagekaldes af Justitsdepartementet.

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indtaget i Depts.tid. for 1897 No. 20 og 21.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 9de Marts 1897 fattede Beslutning angaaende Samtykke til, at de for to Statsadvokatembeder midlertidig opførte Gager bevilges som faste[1]), befales tagen tilfølge. 27 Marts.

[1]) Se Sth. Prp. No. 31 og Indst. S No. 49 for 1897.

Kongelig Resolution, hvorved det uanseet Bestemmelserne i §§ 2 og 9 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 om, at Valg paa Formænd og Repræsentanter skal foregaa paa 1ste Thingdag ved det almindelige Skattething, i Medhold af samme Lovs § 60 tillades, at de nævnte Valg for Skatval og Laanke Sogne af Nedre Stjørdalens Herred, Nordre Trondhjems Amt, afholdes paa 2den Thingdag. 27 Marts.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at den Kongelige Resolution af 15de April 1893 angaaende Omordningen af den almindelige Brandforsikrings-Indretnings Bestyrelse[1]) forandres saaledes[2]), at dens § 1, Litr. b. og c. samt 5te, 6te og de 3 første Passus i 7de Affnit af § 7 bliver saalydende: 27 Marts.

§ 1. b. Stemmeberettiget er enhver myndig Person, der inden Valgdistriktet (Lensmandsdistrikt, Kjøbstad eller Ladested) eier

[1]) Indtaget i Lovtid. 2den Afd. for 1894 Side 223—228.

[2]) Ved Kommunikationen af nærv. Resol. har Arbeidsdept. i Cirkulære til Amtmændene af 2den April 1897 tilføiet følgende:

I Henhold til en af det i forrige Aar samlede extraordinære Repræ-

27 Marts. i Indretningen forsikret Eiendom. Saafremt Brugsret til Eiendom er bortsat paa Livstid, og Brugeren betaler Brandkontingenten, overgaar Stemmeretten til Brugsrettens Indehaver. Kommuner, Selskaber og økonomiske Foreninger udøver sin Stemmeret gjennem en af dens lovlige Bestyrelse dertil bemyndiget inden Valgdistriktet bosiddende myndig Person.

Hvor 2 eller flere eier eller paa omhandlede Maade bruger forsikret Eiendom i Forening, kan kun den af dem, som dertil af de andre bemyndiges, afgive Stemme. Ingen kan afgive mere end 1 — en — Stemme i hver Afdeling.

Hvis nogen af de ovennævnte Stemmeberettigede har erhvervet sit Stemmeretsfundament i Valgaaret, har han inden Udgangen af April Maaned at legitimere sig for Valgbestyreren. Inden samme Tidsfrist maa Valget af Befuldmægtiget for Kommuner, Selskaber og økonomiske Foreninger være meldt Valgbestyreren.

---

sentantskab vedtagen Anmodning til Indretningens Direktion har denne besluttet, at der ved hver Valghandling til Udkaarelse af Repræsentanter for Landafdelingen skal foreligge en Fortegnelse over de i nævnte Afdeling stemmeberettigede Interessenter inden Amtet med Bemærkning om, hvilke af disse ikke er valgbare.

Som Følge heraf skal man til Brug ved de Valg, som i aar skal afholdes, anmode Hr. Amtmanden om at foranledige, at Fogderne inden Deres Amt lensmandsdistriktsvis efter Brandkontingent-Beregningen snarest muligt lader udfærdige en Fortegnelse over de i Indretningens Landafdeling forsikrede Eiendomme med Tilføiende af Navnet paa den, der som Eier eller Bruger af Eiendommen i Henhold til Resolutionens Litr. b. nu er stemmeberettiget, samt med en Bemærkning, forsaavidt den, der opføres som stemmeberettiget, efter Resolutionens Litr. c. ikke maatte være valgbar. Disse Fortegnelser bliver derefter af Fogderne at tilstille Lensmændene til mulig Berigtigelse.

De, der ved i Valgaaret at være blevne Eiere eller Brugere paa Livstid af tidligere forsikrede Eiendomme maatte have erhvervet Stemmeretsbetingelser, bliver kun at medtage, forsaavidt de selv inden April Maaneds Udgang har legitimeret dette for Valgbestyreren.

Forsaavidt der i Amtets Byer og Ladesteder findes Bygninger forsikrede i Indretningens Landafdeling, skal man anmode Hr. Amtmanden om at træffe Forføining til, at der ogsaa af vedkommende Beregningsudstedere der udfærdiges lignende Fortegnelse over disse Eiendomme med deres Eiere eller Brugere, hvilke Fortegnelser ligesom de, der af Lensmændene er berigtigede og supplerede, snarest muligt efter April Maaneds Udgang direkte bliver at indsende til Hr. Amtmanden.

Fortegnelserne bedes derpaa af Hr. Amtmanden besørget trykte underet som Fortegnelse over de inden Amtet i Landafdelingen stemmeberettigede Interessenter i Indretningen og 5 Exemplarer heraf betimelig inden Valget tilstillet hver af Amtets Valgbestyrere til Brug ved Valgene og til Udlæggelse paa de sædvanlige Steder.

Det bemærkes, at der vil blive tilstaaet Fogderne samt Brandtaxtbestyrerne i Byerne Godtgjørelse for Udfærdigelsen af Fortegnelserne efter indsendt Opgave over Arkantallet samt over den Tid, der er medgaaet til Udfærdigelsen.

Hr. Amtmanden anmodes om ved Indsendelsen til Brandforsikrings-Indretningen af Regning over Trykningsomkostningerne at lade medfølge et Par Exemplarer af den trykte Fortegnelse.

§ 1. c. Valgbar til Repræsentant er enhver myndig Person, 27 Marts.
der den 1ste Mai det Aar, Valget skal foregaa, paa foran omhandlede Maade eiede eller brugte og paa Valgtiden eier eller bruger Eiendom forsikret i vedkommende Afdeling af Indretningen.

§ 7, 5te, 6te og de tre første Passus i 7de Afsnit: — —

— — — — — — — — — — — — —

Der vælges særskilt for Kjøbstadsafdelingen og for Landafdelingen saaledes at de, hvis Stemmeret er grundet paa inden Valgdistriktet beliggende i Landafdelingen forsikret Eiendom, afgiver Stemme paa Repræsentant for denne Afdeling, og de, hvis Stemmeret er grundet paa inden Valgdistriktet beliggende i Kjøbstadafdelingen forsikret Eiendom, afgiver Stemme paa Repræsentant for Kjøbstadafdelingen. Hver Interessent har kun 1 Stemme; men er Vedkommende stemmeberettiget paa Grund af inden Valgdistriktet beliggende Forsikringer saavel i Land- som Kjøbstadafdelingen, er Interessenten berettiget til at afgive 1 Stemme for hver Afdeling.

Valgbestyreren er berettiget til i Tilfælde at kræve Legitimation for, at den Stemmende overensstemmende med § 1 Litr. b. er Eier eller Bruger af inden Distriktet beliggende forsikret Eiendom eller lovlig Repræsentant for saadan Eiendom.

Der er Adgang til foruden mundtlig ogsaa at stemme ved Fremsendelse af skriftlig Stemmeseddel; men maa isaafald denne fremsendes til Valgbestyreren i lukket Konvolut, mærket „Stemmeseddel paa Brandforsikringsrepræsentant". Stemmesedlen maa tydelig angive, paa hvilken forsikret Eiendom i Distriktet Stemmeretten er grundet, og maa være egenhændig undertegnet. Hvis Stemmeretten grundes paa Forsikringer baade i Kjøbstadafdelingen og Landafdelingen, maa i Stemmesedlen angives, hvilken Afdeling den gjælder.

Kongelig Resolution, hvormed meddeles Stadfæstelse paa 27 Marts.
de af Bærums Sparebanks Forstanderskab i Møde den 26de Februar 1897 vedtagne Forandringer af §§ 8, 9 og 19 i Bankens ved Høieste Resolution af 21de Mai 1892 stadfæstede Plan.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Stad- 27 Marts.
fæstelse meddeles paa den af Aamli Herredsstyrelse i Møder den 3die September 1896 og den 21de Januar 1897 vedtagne Plan for en inden Herredet oprettendes Sparebank.

Kongelig Resolution, hvorved Forsvarsdepartementet be- 27 Marts.
myndiges til indtil videre at ansætte 2 Maskinmestre af Haandværkskorpset som Overmaskinmestre, hvilke gives Rang som Sekondløitnanter i Marinen, men forøvrigt bliver staaende paa samme Vilkaar som Maskinmestre.

Skrivelse fra Udenrigsministeren til Indredepartementet, 27 Marts.
hvorved meddeles, at det britiske Protektorat Sarawak fra 1ste Juli 1897 vil tiltræde den universelle Post-

27 Marts. konvention. Konventionens Taxter vil blive opkrævet efter følgende Forhold: 8 cents de dollar = 25 centimes, 3 cents de dollar = 10 centimes og 1 cent de dollar = 5 centimer.

27 Marts. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til Amtmændene:

Under 20de Februar sidstleden har Rigsadvokaten tilskrevet Departementet saaledes:

„Straffeprocesslovens § 125 fastsætter med Hensyn til Gjengivelsen af de af Sigtede, Vidner eller Sagkyndige udenfor Hovedforhandlingen afgivne Forklaringer, hvis Indhold i foreskrevet Omfang skal indtages i Retsbogen, at forsaavidt en Forklaring stemmer med en allerede tidligere i Retsbogen gjengiven, er en Henvisning til denne tilstrækkelig. Af denne Bestemmelse fremgaar efter min Mening med Sikkerhed, at det alene er til en tidligere for Retten afgiven og en i Retsbogen gjengiven Forklaring, at Henvisning kan ske, men at det derimod ikke er tilladt at henvise til udenretslige Udtalelser, Politirapporter og deslige. Imidlertid sees Protokollationen af saavel Sigtedes som Vidnernes Forklaringer i Forhørsretterne meget ofte at foregaa paa den Maade, at Administrator lader tilføre, at Vedkommende paa speciel Examination forklarede sig overensstemmende med den i den udenretslige Efterforskning (Politirapporten) indtagne Forklaring, som derefter blev oplæst og af ham blev vedtaget som rigtig. En saadan Fremgangsmaade medfører for dem, der senere faar Befatning med Sagen, adskillig Bryderi og Ulempe, særlig hvis der under Hovedforhandlingen bliver Spørgsmaal om Dokumentation og Oplæsning af Forklaringerne, og Ulempen bliver end større, naar, som oftere hænder, der efter ovenommeldte Protokollation kommer en Tilføielse om „dog med følgende Rettelser og Tillæg" eller lignende. Man ved da tilsidst neppe, hvad der af Vedkommende egentlig er forklaret, og det er i ethvert Fald et altfor stivt Forlangende, at Lagrettemændene efter Oplæsning af en saadan Forklaring skal kunne strikte fastholde, hvad der af Vedkommende angaaende Sagens Omstændigheder er udtalt eller provet."

I Forbindelse hermed har Rigsadvokaten derhos henledet Departementets Opmærksomhed paa det uheldige i den Protokollationsmaade, som almindelig benyttes, at de afhørte Sigtede og Vidner i Gjengivelsen af senere afhørende Sigtedes eller Vidners Forklaringer betegnes med Nummer istedetfor med Navn, da det ved Oplæsning af saadanne Forklaringer er en Selvfølge, at Navnene altid maa indskydes af den Oplæsende, hvad der mange Gange virker uklart og forstyrrende.

Foranlediget herved finder Departementet, der har havt Anledning til at blive bekjendt med de af Rigsadvokaten ovenfor paapegede Mangler ved Protokollationen, at burde bede samtlige Dommere inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt, til hvem Straffe-

sagers Behandling er henlagt, indskjærpet, at en Gjengivelse i 27 Marts.
Retsbogen af Sigtedes, Vidners eller Sagkyndiges Forklaringer ikke kan ske ved en Henvisning til Vedkommendes Forklaringer for Politiet under den udenretslige Efterforskning, men at de Forklaringer, som Vedkommende — udenfor Hovedforhandling — afgiver for Retten første Gang, de udtaler sig om Sagen, skal i det i Straffeprocesslovens § 125 foreskrevne Omfang indtages i Retsbogen. Vedkommende Dommere bedes derhos gjort opmærksomme paa, at allerede afhørte Sigtede eller Vidner i Gjengivelsen af senere afhørende Sigtedes eller Vidners Forklaringer bør betegnes med Navn og ikke alene med Nummer.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordre 27 Marts.
Trondhjems Amt, hvori Departementet efter at være bleven bekjendt med, at en tidligere forundt Bevilling til fri Sagførsel til Søgsmaals Anlæg mod to Personer angaaende Rettighed til Fiske i et af Ansøgeren bygslet Fiskevand agtedes benyttet til Førelse af en privat Straffesag mod de samme Personer for Forbrydelse mod Straffelovens Kap. 22 § 12, udtaler, at en saadan Benyttelse af den nævnte Bevilling maa ansees for uhjemlet. Nogen Fritagelse for Retsgebyrer eller noget Krav paa Sagførerhonorar i Henhold til hin samme Bevilling antages saaledes ikke at tilkomme Sagsøgeren under den omtalte Straffesag (smlg. H. R. D. i Retstid. for 1896 Side 801 flg.; særlig Side 805).

Cirkulære fra Revisionsdepartementet til Amtmændene: 27 Marts.
Da det er forbundet med Ulempe, at de Extraktudskrifter af Ligningsforretningerne, som ifølge Finantsdepartementets Rundskrivelse af 16de September 1896 skulle afgives til Oppebørselsbetjentene og af disse indsendes hertil, indkomme enkeltvis, anmodes Hr. Amtmanden om at bevirke, at Udskrifterne af Fogderne indsendes for samtlige Skattedistrikter samlet eller i Forbindelse med Kontributionsregnskaberne.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen (No. 12 29 Marts.
for 1897), hvorved bl. a. meddeles følgende:

Fra 1ste April 1897 underholdes følgende nye Postaabnerier:

1. Alnes i Søndmør paa Dampskibsanløbsstedet Alnes i Borgunds Herred, Søndmørs Fogderi, Romsdals Amt, Aalesunds Postdistrikt;
2. Flemmen paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Tingvolds Herred, Nordmørs Fogderi, Romsdals Amt, Kristiansunds Postdistrikt;
3. Hervik i Ryfylke paa Dampskibsanløbsstedet Hervik i Tysværs Herred, Ryfylke Fogderi, Stavanger Amt og Postdistrikt;
4. Hjørungavaag paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i

29 Marts. Hareid Sogn af Ulsteins Herred, Søndmørs Fogderi, Romsdals Amt, Aalesunds Postdistrikt;

5. Hovdevaag paa Dampskibsanløbsstedet Hovden i Kinns Herred, Sønd- og Nordfjords Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt;

6. Lyngstad paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Eide Herred, Nordmørs Fogderi, Romsdals Amt, Kristiansunds Postdistrikt;

7. Løvøen i Fosen paa Dampskibsanløbsstedet Løvøen i Aafjordens Herred, Fosens Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt;

8. Nykvaag paa Nykvaag i Bø Herred, Lofoten og Vesteraalens Fogderi, Nordlands Amt, Svolvær Postdistrikt, med Postforbindelse under Dampfartstiden med Dampskib og udenfor denne Tid med 1 Gang ugentlig Bipost til Hovdens Postaabneri i Fisketiden;

9. Omsund paa Dampskibsanløbsstedet Sæter i Kvernes Herred, Nordmørs Fogderi, Romsdals Amt, Kristiansunds Postdistrikt;

10. Rinderøen paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Akerø Herred, Romsdals Fogderi og Amt, Molde Postdistrikt;

11. Skartveid paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Fisters Herred, Ryfylke Fogderi, Stavanger Amt og Postdistrikt.

Fra samme Tid vil Engevikhavns Postaabneri blive benævnt „Sævereid", Gaupedalens „Gaupen" og Sævereids „Kyrping".

30 Marts. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, hvori paa Forespørgsel fra Formanden i et Herreds Skolestyre meddeles, at Departementet er enigt med Direktøren i, at der maa være Adgang til i Henhold til Landsskolelovens § 34, 2det Led at afskedige en i Skrivelsen nævnt Lærerinde, der ved at slutte sig til Sekterer, der nyder Nadveren i private Huse administreret af Lægmænd, handler ukirkelig og lovstridig og med Grund kan befrygtes at ville komme til at lede Undervisningen i et ukirkeligt og sekterisk Spor.

30 Marts. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Forsvarsdepartementets Marineafdeling, hvori udtales, at en Sømand maa antages berettiget til Hyre indtil Afmønstringsdagen, naar Afskedigelsen foregaar paa et Sted, hvor efter gjældende Bestemmelser Afmønstring skal foretages.

30 Marts. **Telegram** fra Arbeidsdepartementet til en Privatmand i Aalesund, hvori paa Foranledning udtales, at sammenhængende Bygning bestaaende af Sjøbod og Vaaningshus ikke antages at kunne opføres med større Grundflade end 300 m.².

Telegram fra Arbeidsdepartementet til Bygningskommis- 2 April.
sionen i Aalesund, hvorved meddeles, at ifølge Bygningslovens § 28 sammenholdt med § 48, jfr. § 62, 2det Passus, maa Sjøbod, der opføres Nabogrund nærmere end 1,50 Meter, forsynes med Brandvæg mod samme.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Stav- 5 April.
anger Amt, der havde udbedet sig Departementets Udtalelse med Hensyn til tvende Valg paa henholdsvis en Forligelseskommissær og en Forligelseskommissær og Suppleant for et Ladested, ved hvilke Udfaldet var fremkommet ved fuldstændig nyt Omvalg, efterat de fleste Stemmer først var faldne med lige Antal paa henholdsvis tre og to Mænd. I Anledning heraf meddeler Dept., at det under Hensyn til Lovgivningens Bestemmelser i lignende Tilfælde (jfr. Valgloven af 24de Juni 1828 § 18 og Formandskabslovene af 14de Januar 1837 § 2) antager, at i Tilfælde af Stemmelighed ved Forligelseskommissærvalg (Lov af 8de September 1842 § 1) bør Lodtrækning og ikke Omvalg blive at foretage.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kri- 6 April.
stiania Stift, hvori Departementet paa Forespørgsel fra et Herreds Skolestyre meddeler, at det ligesom Direktøren antager, at en Mand, der har betalt Skat for 1896, men som ikke er opført som skattepligtig i Ligningen for indeværende Aar, ikke ved Kredsmøder, der skal afholdes i indeværende Aar, er stemmeberettiget ved Afgjørelsen af Sager, der medfører Kredsudgifter.

Telegram fra Arbeidsdepartementet til Bygningskommis- 6 April.
sionen i Bodø, hvorved meddeles, at de i Bygningslovens § 48 for Sjøboders Vedkommende foreskrevne Mellemrum ikke kan benyttes til Oplagssted for Kul eller andre brændbare Sager (Bygningslovens § 28, sidste Passus, jfr. § 27).

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordre 6 April.
Trondhjems Amt, hvori paa Forespørgsel fra en Sorenskriver meddeles, at Departementet med denne er enigt i, at den en Eiendom tilliggende Ret til Landslod ikke kan særskilt matrikuleres og derfor, forsaavidt den er matrikuleret inden den berettigede Eiendom, rammes af Forbudet i Forordningen af 18de December 1764 sidste Punktum mod Fraskillelse fra en Gaard af Herligheder, der er matrikulerede under samme.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Bygningskommis- 7 April.
sionen i Levanger, hvori bl. a. meddeles, at der ved „Nabogrund" i § 28 i Bygningsloven af 27de Juli 1896 maa forstaaes saavel ubebygget som bebygget Grund. Derimod vil det, bemærker Dept., hvor der er Spørgsmaal om Bygninger, som er opførte, forinden den nye Bygningslov traadte

7 April. i Kraft, formentlig neppe kunne komme i Betragtning, at Bebyggelsen sammenlagt med Bebyggelsen paa Naboeiendommen overskrider 300 m², idet Bestemmelsen i § 28, 2det Passus, alene har til Hensigt at give Eiere af sammenstødende Grund Anledning til gjennem særskilt Overenskomst at opnaa en Lempning i Lovens Forskrifter, hvor der er Spørgsmaal om Byggearbeider, der skal udføres i Henhold til denne Lov. Der antages derfor ikke at være Adgang til ved Til- eller Nybygning at kræve Brandmur (eller aabent Mellemrum) mod den paa samme Eiendom forefindende Bebyggelse, medmindre ogsaa denne allerede indtager eller ved den projekterede yderligere Bebyggelse vil komme til at indtage et større Areal end ovenfor anført.

9 April. **Skrivelse** fra Medicinaldirektøren til Stadsfysikus i Stavanger, der havde forespurgt, om der, naar Tilfælde af Barselfeber er indtruffet i en Jordemoders Praxis, er lovlig Adgang til at formene hende at praktisere, efterat der fra Sundhedsvæsenets Side er foranstaltet Renselse af hendes Person, Gangklæder, Instrumenter og — som i det foreliggende Tilfælde — endog hendes Bolig.

I Anledning heraf meddeles under Henvisning til Lov af 16de Mai 1860 § 15 og Medicinaldirektørens Skrivelse til Hedemarkens Amt af 29de November 1879[1]), at der neppe vil kunne reises nogen berettiget Indvending mod, at Sundhedskommissionen efter det foreliggende Tilfældes Beskaffenhed finder sig foranlediget til for nogen Tid at suspendere Jordemoderen, selv om denne er bleven underkastet en af Sundhedsvæsenet foranstaltet fuldstændig Desinfektion. Om man end ligeoverfor denne Sygdom i endnu høiere Grad end ved de fleste andre smitsomme Sygdomme antages berettiget til at lægge Hovedvægten paa en gjennemført Renselse, hvorved Sygdomsspirer kan fjernes fra Fødselshjælperskens Person, Klæder, Instrumenter og Omgivelser, har man dog, saavidt vides, i Almindelighed til yderligere Betryggelse anseet det ønskeligt, at en Jordemoder, i hvis Praxis der er indtruffet et eller flere Tilfælde af Barselfeber, ialfald under Forhold, hvor der er flere Jordemødre at henvende sig til, en Tid afholder sig fra al Fødselshjælp. I Medicinaldirektørens Cirkulære af 12te Januar 1880[1]), hvormed fulgte en Veiledning for Jordemødre til Forebyggelse af Barselfeber, anføres der saaledes i 9de Passus, „at det hensigtsmæssigste i Regelen vil være, at den forsatte Pleie (i Tilfælde af Barselfeber) af den syge Kone overdrages til Personer, der ikke har noget med Fødende og Barselkvinder at gjøre, medens Jordemoderen, naar Bad og Desinficering er foretaget, efter en kortere Frist igjen overtager sin Virksomhed.

[1]) Indtaget i „Norsk Medicinallovgivning."

I Mellemtiden bør hun jevnlig færdes ude i frisk Luft. 9 April.
Denne Veiledning er i Professor Schønbergs „Lærebog for Jordemødre," Kristiania 1897, indtaget uforandret, og Overlæge Vogt har i sin Lærebog af 1894 en lignende Bestemmelse. Man synes i det hele at være enig om, at en Suspension, under hvilken Jordemoderen med Fritagelse fra sine daglige Forretninger mest mulig kan udsættes for den desinficerende Indflydelse af frisk Luft og Lys, i ethvert Fald bør anbefales. Noget mere bestemt om en saadan Suspensions Varighed tør Medicinaldirektøren ikke udtale sig om. Under almindelige Omstændigheder vilde han dog, bemærker han, neppe føle nogen Opfordring til at anbefale den udstrakt til et længere Tidsrum end 8 Dage.

Lov angaaende Forandring i Forordning af 27de Marts 1686 om en extraordinær Bededag.*) [1] 12 April.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 17de Marts dette Aar, saalydende:

De Bestemmelser i Forordning af 27de Marts 1686 om en extraordinær Bededag, hvorved almindelig Handel er forbudt fra Kl. 6 Eftermiddag Dagen før Bededag, samt de Bestemmelser i anførte Forordning, hvorved Bededagen stilles forskjellig fra andre Høitidsdage, ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Sth. Dok. No. 98 og Indst. O. No. 105 for 1896 samt Sth.tid. for 1897, Forh. i Oth. S. 75—83 og i Lth. S. 2—7.

Høieste Resolution**), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Sveen Herred i Søndre Bergenhus Amt under 12te Mai og 22de Oktober 1896 fattede Beslutninger om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 12 April.

Kongelig Resolution**), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Frøien Herred i Søndre Trondhjems Amt under 1ste December 1896 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 12 April.

Kongelig Resolution**), hvorved Approbation i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de 12 April.

*) Bekjendtgj. 14 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 13.
**) — — — — — — , hvor Forskrifterne er indtagne.

12 April. Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Alten Herred i Finmarkens Amt under 27de August 1896 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

12 April. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kjøbstaden Hammerfests Kommunebestyrelse under 20de Mai og 18de December 1896 fattede Beslutninger om Forandring af § 30 i de ved Kongelige Resolutioner af 6te Marts 1863, 5te April 1879 og 6te Februar 1891 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden, saalydende:

Om ethvert paa Byens Grund eller paa Fartøi i Byens Havn indtræffende Dødsfald maa, forinden Begravelse finder Sted, tilveiebringes en efter et bestemt Schema af en examineret Læge udfærdiget Anmeldelse, som bliver at aflevere til Sognepræsten og af denne at tilstille Sundhedskommissionen. Hvis den afdøde ikke har benyttet examineret Læge, bliver Liget at syne og Anmeldelse at udfærdige af en af Kommunebestyrelsen dertil antagen Læge.

12 April. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Viks Herredsstyrelse, Nordre Bergenhus Amt, under 20de Januar 1897 fattede Beslutning:

„Pigtraadgjærde er i det hele forbudt inden Herredet. Gammelt Pigtraadgjærde maa ikke repareres med Pigtraad".

12 April. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Hjørundfjords Herredsstyrelse, Romsdals Amt, under 30te December 1896 fattede Beslutning:

„1. Det skal inden Hjørundfjords Herred, Romsdals Amt, være forbudt at opføre Gjærde af Pigtraad langs alle Veie saavel private som offentlige, hvoriblandt Gangsti, som er udlagt til fælles Benyttelse.

2. Tidligere af Pigtraad opført Gjærde paa de efter Punkt 1 forbudte Steder maa ikke repareres med Pigtraad men med glat Traad eller andet ufarligt Materiale."

12 April. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa en af Herredsstyrelsen i Sundals Herred, Romsdals Amt, i Møde den 9de December 1896 fattet saalydende Beslutning:

*) Bekjendtgj. 14 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 13.

„Anvendelse af Pigtraad som Gjærde skal inden Sundals Herred være tilladt kun i følgende Tilfælde: 12 April.

1. Paa egen Eiendom.
2. Som Skiftegjærde og Gjærde mod Udmark, naar alle vedkommende Naboer og havneberettigede derom er enige.
3. Ovenpaa andet Gjærde i en Høide af mindst 1,50 m. over Jorden, dog saaledes at alle Vedkommende derom maa være enige, saafremt Gjærdet deler mod Nabo.

I de under 1 og 2 nævnte Tilfælde maa Gjærdet bestaa af mindst 4 Traade og være mindst 1,25 m. høit fra Jorden til øverste Traad.

Langs alfar Vei maa Pigtraad ikke benyttes".

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Rissens Herredsstyrelse, Søndre Trondhjems Amt, under 21de Januar 1897 fattede Beslutning: 12 April.

„Det skal være forbudt inden Rissens Herred at anvende Pigtraad til Gjærde langs offentlig Vei, medmindre der anbringes en Rem af Træ øverst. Ligeledes skal en Rem anbringes øverst der, hvor Gjærde stoder mod offentlig Vei i en Afstand af 30 — tretti — Meter, regnet efter Gjærdet".

Telegram*) fra Indredepartementet til Opsynschefen ved Lofotfisket, hvorved Departementet i Henhold til Lov af 29de Marts 1890 og den Departementet ved Kongelig Resolution af 8de April næstefter givne Bemyndigelse bestemmer, at Lofotopsynets Virksomhed skal fortsættes indtil Maanedens Udgang i den Udstrækning, hvori dette af Opsynschefen findes fornødent, og inden Rammen af den givne Bevilgning. 12 April.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at der i Henhold til Lov om offentlige Tjenestemænds Skyds- og Kostgodtgjørelse af 10de Juli 1894 § 25 tilstaaes Direktøren for Abnormskolevæsenet for Reiser i det Offentliges Anliggender Skydsgodtgjørelse efter det i nævnte Lov for offentlige Tjenestemænd i Almindelighed fastsatte Regulativ og Kostgodtgjørelse efter samme Lovs 2den Klasse, samt at disse Udgifter udredes af Bevilgningen til Skyds- og Diætudgifter i Kirke- og Undervisningsvæsenets Anliggender. 12 April.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 12 April.

1. At det tillades, at Gudstjenesterne i Kirken i Sollien Præstegjæld under Nordre Østerdalen Provsti i Hamar Stift indtil videre sløifes 9 à 10 Søndage aarlig efter Ha-

*) Bekjendtgj. 14 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 13.

12 April. mars Biskops nærmere Bestemmelse, og at der istedet paa disse Dage afholdes Søndagstjeneste med Prædiken i Atnebroen Skolehus for Beboerne af Præstegjældets nordlige Del.

2. At det paalægges Sognepræsten i Sollien Præstegjæld at forrette disse Søndagstjenester uden at tilstaaes Skydsgodtgjørelse paa Reiser i den Anledning.

12 April. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved er bestemt:

1. At der tillades oprettet 3 nye Apotheker i Kristiania nemlig
   a. ved Skillebæk,
   b. paa eller ved Rodeløkken, dog ikke søndenfor Helgesens Gade,
   c. paa eller ved Møløkken, dog ikke søndenfor Arendals Gade og den projekterede Bro nedenfor Ventse Brug —
   og at Justitsdepartementet bemyndiges til at afgive den fornødne nærmere Bestemmelse om disse Apothekers Beliggenhed.
2. At det for ethvert af disse Apothekers Vedkommende skal gjøres til Betingelse, at Apotheket under Bevillingens Fortabelse skal være bragt i fuldstændig Stand inden et Aar efter dens Udfærdigelse, og at den vordende Apotheker ansættes paa de ved Love om Apothekerbevillinger af 25de Februar 1860 og 6te Juni 1877 og ved de Kongelige Resolutioner af 10de December 1850, 22de December 1860 Post 3 b. og 17de Oktober 1891 bestemte Vilkaar samt med Forpligtelse til uden Godtgjørelse at fungere som Lærer for dem, der forbereder sig til Apothekereksamen, og at være Medlem af den i Henhold til Lov om Farmaceuters Uddannelse m. v. af 18de Juni 1884 anordnede Kommission til Afholdelse af Apothekereksamen og af Kommissionen til Afholdelse af den farmaceutiske Medhjælpereksamen samt at stille sit Officin til Disposition til Afholdelse deri af farmaceutisk Medhjelpereksamens praktiske Prøve.
3. At der til et praktisk farmaceutisk Institut i Kristiania bliver af de nye Apothekers Indehavere at erlægge en aarlig Afgift, som indtil videre fastsættes for Indehaverne af de under Post 1 a og b. nævnte Apotheker til Kr. 400 for hver og for Indehaveren af det under Post 1 c nævnte Apothek til Kr. 300, hvilken Afgift bliver at beregne fra den Dag, Apotheket aabnes til Afbenyttelse, og at udrede kvartalsvis.
4. At de vordende Apothekere tilpligtes at finde sig i saadan Bestemmelse, som i Tilfælde maatte blive afgivet om Erlæggelse af en aarlig Afgift til et mulig oprettendes Fond til Indløsning af de reelle Apothekerprivilegier.

[1]) Vedk. Regj.forebr. er indt. i Deptstid. for 1897 No. 18 og 19.

Kongelig Resolution, hvorved meddeles Approbation paa de af Overbestyrelsen for Vang's og Furnes's Brandkasse under 2den December 1896 vedtagne Forandringer i og Tillæg til §§ 17 og 21 i den for Brandkassen ved Kongelig Resolution af 7de Marts 1896 approberede Plan, dog hvad Tillægget til § 17 angaar kun i dets af Foreningens Vedkommende foreslaaede subsidiære Form — saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder. 12 April.

Kongelig Resolution, hvorved Departementet for de offentlige Arbeider i Henhold til Lov om Vasdragenes Benyttelse m. V. af 1ste Juli 1887 § 48 bemyndiges til at afgjøre de i nævnte § omhandlede Tvistemaal med Hensyn til Indretning af en tilfredsstillende Gjennemgang eller Forbigang for Trævirke i Vasdrag, hvor en Grundeier ønsker at benytte Vandet til industrielt Anlæg, Fiskeri eller paa anden Maade, der nødvendiggjør dets Opdæmning eller Afstængning. 12 April.

Kongelig Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af vedkommende Grundlæggere i Møder den 12te Januar og 27de Februar 1897 vedtagne Plan for en inden Lenvikens Herred, Tromsø Amt, under Navn af „Gesund Sparebank" oprettendes Sparebank. 12 April.

Kongelig Resolution, hvorved de af Storthinget under 19de Marts 1897 fattede Beslutninger angaaende Lønning- og Kvarterreglement for Marinen for Budgetaaret fra 1ste Juli 1897 til 30te Juni 1898[1]) befales taget tilfølge. 12 April.

[1]) Se Sth. Prp. No. 17 og Indst. S No. 61 for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 223—225.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Biskopen i Kristiania Stift, hvori paa Foranledning meddeles, at Reglerne om Meddelelse af Reisetilladelse for de under de geistlige Overøvrigheder sorterende Embedsmænd er at søge i Kongelig Resolution af 12te Juli 1848, der har afløst de tidligere i saa Henseende gjældende Regler (jfr. det til Grund for Resolutionen liggende underdanigste Foredrag, der findes trykt i Departementstidenden for s. A. Pag. 619 flg.). Som Følge heraf tilkommer det nu Biskoperne at permittere Præster for et Tidsrum af indtil 3 Maaneder, under Jagttagelse af, at vedkommende Embede imidlertid besørges bestyret paa forsvarlig Maade og uden Udgift for det offentlige, og at der om de Forføininger, som træffes i saadan Anledning i Overensstemmelse med de gjældende Regler, og om de Grunde, der har foranlediget Reisetilladelsen, afgives Indberetning til dette Departement. 12 April.

13 April. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles, at Eide i Kvernes Postaabneri fremtidig vil blive benævnt Eide i Nordmør.

14 April. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvori Departementet, foranlediget ved Forespørgsel fra Formanden i en Ligningskommission, udtaler, at Ligningskommissionen antages forpligtet til ved Ansættelsen af en nærmere omhandlet Skatyders Klasse at medregne som Forsørget Skatyderens i Sverige bosatte Fader, saafremt han bekoster dennes Underhold.

20 April. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Sørret m. v. af 20de Juni 1891 § 4 bestemmes, at den ugentlige Fredningstid for Kilenøter, Laxeværp, Kroggarn og Laxekar indtil videre fastsættes til Tiden fra Fredag Aften Kl. 6 til Mandag Aften Kl. 6 i den Del af Bolstadfjorden og Bolstadstrømmen i Søndre Bergenhus Amt, der i Øst begrændses af en Linie, som gaar ud fra „Saubotsbækken" paa nordøstre Side til „Heldersnæsset" paa Fjordens modsatte Side, og i Vest af en Linie gaaende ud fra det ved Hellen østenfor Paradis fremstikkende Næs til en paa Fjordens modsatte Side vestenfor Stenbruddet i Søen fremstikkende større jordfast Sten. Nærværende Resolution træder i Kraft straks.

20 April. **Kongelig Resolution**, hvorved efterstaaende Reglement for de høiere Almenskoler[1]) approberes, hvorhos bestemmes, at Reglementets 1ste Afdeling træder i Kraft straks undtagen Forskrifterne for Optagelsesprøven i Middelskolens 1ste Klasse, der først gjøres gjældende fra Udgangen af Skoleaaret 1897—1898. Bestemmelserne i 2den Afdeling træder i Kraft fra Vaaren 1899, idet dog Kirke-Departementet bemyndiges til i Tilfælde at lade enkelte §§ i denne Afdeling gjøres gjældende fra et tidligere Tidspunkt.

[1]) Jfr. L. 27 Juli 1896 og Sth. Med. No. 16 for 1897. Det tidligere gjældende Reglement for de off. høiere Almenskoler er udfærdiget af Kirkedept. i Henhold til Lov af 17 Juni 1869 og Kgl. Res. af 6 Novbr. s. A. Det er trykt i 1873 (Udfærdigelsesdatum ukjendt). Det tidligere Reglement for Middelskolens Afgangsexamen er approberet ved Kgl. Res. af 14 Mai 1886. Undervisningsplan for Middelskolen er udfærdiget af Dept. under 8 April 1897.

*) Bekjendtgj. 21 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 14.

Reglement

20 April.

for de høiere Almenskoler.

1ste Afdeling.

Om Elevernes Optagelse og Afgang, om Skolens Orden og Tugt, om Lærerne.

I. Om Elevers Optagelse og Afgang.

§ 1. Ved enhver Skole kundgjøres hvert Aar mindst 8 Uger før Optagelsesprøvens Afholdelse den Tid, inden hvilken nye Elever skal anmeldes, og Tiden for Optagelsesprøvens Afholdelse. I Kundgjørelsen skal angives, hvilke Oplysninger der maa meddeles ved Anmeldelsen.

§ 2. Anmeldelsen sker af Elevens Forældre eller Foresatte skriftlig eller mundtlig. Den skal være ledsaget af Opgave over Forældrenes Navn og Stilling, Aldersattest for Eleven, samt naar det gjælder Optagelse i Gymnasiet, Vidnesbyrd om bestaaet Middelskoleexamen. Ved Anmeldelse til Middelskolens 1ste Klasse kræves Vidnesbyrd fra en Byfolkeskole om, at Eleven har gjennemgaaet dens 2den Afdeling, eller Vidnesbyrd om anden tidligere Undervisning, som kan antages at svare dertil. Anmeldes en Elev til 2den—4de Klasse eller til Gymnasiets 2den eller 3die Klasse, kræves desuden Opgave over, hvad han i de forskjellige Fag har gjennemgaaet, og har han tidligere været Elev af andre Skoler, fremlægges Vidnesbyrd fra den Skole, som han sidst har besøgt.

§ 3. Efter disse Oplysninger afgjør Skolens Rektor (Bestyrer), hvorvidt enhver af de anmeldte Elever kan stedes til Optagelsesprøven, og om nogen kan optages uden Prøve.

Uden Prøve optages Elever i Gymnasiets 1ste Klasse, naar de fremlægger Vidnesbyrd om bestaaet fuldstændig Middelskoleexamen, samt i Middelskolens 2den—4de Klasse og i Gymnasiets 2den og 3die Klasse, naar de overflyttes umiddelbart fra en anden examensberettiget Skole med samme Ordning og fra denne medbringer tilfredsstillende Vidnesbyrd om Kundskaber og Opførsel.

Elever, som har Middelskoleexamen med indskrænket Fagkreds, maa ved Prøve godtgjøre, at de ogsaa i de Fag, hvori de ikke har aflagt fuldstændig Examen, har Forudsætninger for med Frugt at kunne følge Undervisningen. Herfra kan Rektor (Bestyrer) fritage dem, som kun agter at gjennemgaa Gymnasiets 1ste Klasse eller som skjønnes at være modne til at deltage i Undervisningen og samtidig indhente det manglende (L. § 22).

§ 4. Optagelsesprøven afholdes enten ved Udgangen af et Skoleaar eller ved det nye Skoleaars Begyndelse.

§ 5. Prøve til Optagelse i Middelskolens 2den til 4de Klasse eller i Gymnasiets 2den eller 3die (eller efter § 3 sidste Led 1ste) Klasse foretages i Regelen efter nærmere Bestemmelse af

20 April. Rektor (Bestyrer) af Lærere, der i det forløbne Aar har undervist de Elever, som er eller bliver opflyttet i den Klasse, hvortil Vedkommende er anmeldt eller antages at passe. Forøvrigt kan Rektor (Bestyrer) paalægge enhver Lærer at deltage i dens Afholdelse.

§ 6. Prøver til Optagelse i en Middelskoles 1ste Klasse bedømmes af to Lærere. Stedets Folkeskoles Bestyrelse gives Adgang til at vælge den ene af disse blandt de Lærere ved Folkeskolen, som dertil maatte være villige.

Hvis Folkeskolens Bestyrelse ingen vælger, opnævnes begge de Lærere, som skal deltage i de forskjellige Prøver, af Rektor (Bestyrer). Dog kan Undervisningsraadet tilforordne Deltagere i Prøvens Afholdelse.

§ 7. Til Optagelse i en fireaarig Middelskoles 1ste Klasse fordres i:

Religion: At Eleven kan gjengive de vigtigste bibelske Fortællinger og har erhvervet et fyldigere Kjendskab til Jesu Liv, samt at han har lært Textordene i Katekismens fem Parter og kan gjøre Rede derfor i Overensstemmelse med Luthers Forklaring, som dog kun for de to første Parter kræves lært udenad, og fremdeles, at han kan nogle Salmer, deriblandt Hovedfesternes Festvers.

Norsk: At Eleven kan læse et let Stykke af fortællende Indhold tydelig og jevnt med forstandig Betoning og Pausering, og at han kan gjøre Rede for Indholdet deraf;

at han ved en skriftlig Prøve (Diktat og Gjenfortælling) viser, at han kan skrive de almindeligst forekommende Ord rigtig i lette Forbindelser (uden direkte Tale), og at han fortelig kan gjengive et oplæst Stykke af ganske let fortællende Indhold, alt udført med Orden og Tydelighed.

Af Grammatik forudsættes saameget lært, som naturlig hører med til en Undervisning, der sætter sig et saadant Maal. Man gaar saaledes ud fra, at Eleven saavel under Læsningen som under de skriftlige Øvelser har erhvervet noget Kjendskab til Brugen af Skilletegnene, at han kan paapege Hovedleddene i den enkelte Sætning og kjender de vigtigste Taledele.

Historie: Fortællinger af Verdenshistorien, udførligere og mere sammenhængende af Fædrelandshistorien.

Geografi: Det vigtigste af Topografien samt at være orienteret paa Kart og Globus.

Naturhistorie: Noget Kjendskab til de for Menneskets vigtigste Dyr, deres Udseende og Levesæt, samt til vort Lands vigtigste Træer og Kulturplanter.

Regning: De fire Regningsarter i ubenævnte og benævnte hele og decimale Tal, herunder ikke Multiplikation og Division med decimalt Tal som Multiplikator eller Divisor. Sikkerhed og Raskhed i Hovedregning med mindre Tal.

Skrivning: Øvelse i latinsk Haandskrift.

Tegning: Nogen Øvelse i at tegne simple retlinjede og 20 April.
krumlinjede Figurer.

Haandgjerning: a) for Gutter: Nogen Øvelse i Træ-
sløid.

b) for Piger: At Eleven har lært de sædvanlige Forøvelser i 1) Strikning: Oplægning og Strikning af rette og vrange Maskер, anvendt til Forfærdigelse af Strømper (ogsaa Hæl og Taa), 2) Som: Forsting, Attersting, Faldesting, Indresøm, Kastesøm, Knaphulsting og Stopning.

§ 8. Den i foregaaende § angivne Prøve ordnes saaledes, at der prøves i 1) Diktat, 2) skriftlig Gjenfortælling, 3) Regning, 4) Religion og Læsning med mundtlig Gjenfortælling, 5) de øvrige Fag — paa følgende Maade:

Først afholdes Fællesprøve i Diktat, hvortil anvendes et lidet Stykke af fortællende Indhold paa 6 à 8 trykte Linier. Dette læses først op en Gang i sin Helhed og dikteres derefter.

Umiddelbart efterat Diktaten er skrevet, prøves paa samme Maade i skriftlig Gjengivelse af en liden Fortælling paa 10 à 12 trykte Linier. Denne Fortælling læses op to Gange.

Medens disse skriftlige Besvarelser bedømmes, anstilles Fællesprøve i Regning paa Tavle og Enkeltprøve i Hovedregning (jfr. Undervisningsplanen Side 34).

Resultaterne af de skriftlige Prøver i Norsk sammenholdes med Prøverne i Regning, hvorefter Optagelsesprøven fortsættes for dem, som ikke findes uantagelige i disse Fag.

Den tilbagestaaende Del af Prøven udføres paa den Maade, at hver enkelt først prøves i Religion og Norsk mundtlig, dernæst efter en Pause i de øvrige Fag, eller omvendt. Prøven maa ikke medtage mere end to Dage.

§ 9. Hvor en Middelskoles Kursus er kortere end 4 Aar, ordnes Optagelsesprøven af Overstyret ved særskilte Bestemmelser for hver enkelt Skole.

§ 10. Naar det gjælder Optagelse i høiere Klasser, anordner Rektor (Bestyrer) det fornødne med Hensyn til Fremgangsmaaden ved Prøven i Overensstemmelse med Lovens § 21 sidste Led og § 22.

§ 11. Efter endt Optagelsesprøve afgjør Skoleraadet efter de ved Anmeldelsen indkomne Oplysninger og de af vedkommende Lærere (§ 6) givne Meddelelser om Prøvens Udfald, om en anmeldt Elev skal optages.

§ 12. De optagne Elever har for Rektor (Bestyrer) at opgive sin Bopæl, og forsaavidt de ikke har Forældre paa Stedet, en der eller i den nærmeste Omegn boende, som vil træde dem i Forældres Sted, eller til hvem Skolen kan henvende sig som deres Foresatte. Indtræder heri nogen Forandring under en Elevs Skolegang, maa derom gives Underretning.

20 April. § 13. Naar en Elev skal forlade Skolen, inden han har gjennemgaaet dens hele Kursus, maa dette anmeldes for Rektor (Bestyrer) af hans Forældre eller Foresatte. Paa Forlangende gives der ham Vidnesbyrd om hans Kundskaber, Færdigheder, Flid og sædelige Forhold (Lovens § 16).

Ved Udtrædelse af Skolen bør, om muligt, meddeles Oplysning om den udgaaende Elevs fremtidige Bestemmelse.

II. Om Skolens Orden og Tugt.

§ 14. Undervisningen fordeles efter Lovens §§ 25 og 26 paa mellem 226*) og 233**) Arbeidsdage om Aaret med i Regelen 6 Undervisningstimer paa 45 Minuter daglig.

§ 15. Mellem to paa hinanden følgende Undervisningstimer gives 5—10 Minuters Fritid; dog bør efter 3die Time mindst gives 15 Minuter fri.

§ 16. I hvert Klasseværelse skal findes opslaaet et Exemplar af Klassens Timetabel. Et Exemplar af Hovedtabellen (jfr. § 34) skal findes opslaaet paa et for samtlige Lærere tilgjængeligt Sted.

§ 17. I enhver Klasse skal der føres en Protokol, hvori Læreren i Regelen efter hver Examination anteguer en Karakter. Paa hvilken Maade Karakterer og Vidnesbyrd for Eleverne bliver at meddele Hjemmet, afgjøres for hver enkelt Skole i dens nærmere Bestemmelser om Tugt og Orden (L. § 31). Ligeledes skal i hver Klasse forefindes en Dagbog, hvori Lærerne indfører, hvad der er at bemærke med Hensyn til Elevers Fraværelse, deres Flid, Orden og Opførsel osv.

§ 18. Paa Skolen skal Eleverne stadig være under Læreres Opsyn. Til den Ende fordeler Rektor saavidt mulig ligelig mellem Lærerne Inspektion saavel i den Tid, Eleverne forsamles, som i Friminuterne. Ved hver Times Slutning skal Læreren være den sidste, som forlader Klassen, ligesom han skal være tilstede i Klassen, naar Eleverne kommer ind efter Friminuterne, medmindre han hindres ved Inspektion.

Det paasees, at Eleverne, naar de efter sidste Time forlader Skolen, strax fjerner sig ordentlig og sømmelig.

§ 19. Enhver Elev skal baade i og udenfor Skolen vise enhver af Skolens Lærere Opmerksomhed og Lydighed. I sin indbyrdes Omgang skal Eleverne opføre sig som gode Kammerater og vogte sig vel for paa nogen Maade at krænke eller skade hverandre.

*) Med Maximum af Fridage: 139 d: 53 Søndage, Bededag og Kristi Himmelfartsdag og 14 Ugers Ferier ($6 \times 14 = 84$ Dage.)

**) Med Minimum af Fridage: 132 d: 52 Søndage, Bededag og Kristi Himmelfartsdag og 13 Ugers Ferier ($6 \times 13 = 78$ Dage).

§ 20. Eleverne skal, rene og ordentlig paaklædte, indfinde 20 April.
sig nogle Minuter før den til Undervisningens Begyndelse fastsatte Tid og medbringe de til Undervisningen fornødne Læreboger og andre Hjælpemidler.

§ 21. I Timerne skal enhver Elev med Opmærksomhed og Flid følge Undervisningen og gjøre sit Arbeide.

Friminuterne er det Meningen Eleverne skal benytte til frit og livlig at røre paa sig, men ogsaa da maa de vogte sig for al Raahed og Vildskab.

§ 22. Ethvert skriftligt Arbeide hjemme eller paa Skolen maa udføres pent og ordentlig. Sine Bøger og øvrige Skolesager skal Eleverne behandle varsomt og pyntelig. De maa vogte sig for at tilsmudse eller beskadige, hvad der tilhører Skolen eller deres Medelever, og er i Tilfælde pligtige til at erstatte Skaden.

§ 23. Hænder det, at en Elev er blevet hindret i at forberede sig i noget Fag eller i at udføre et paalagt Arbeide, skal han ved Timens Begyndelse underrette vedkommende Lærer, der har at gjøre Bemærkning derom i Klassens Dagbog (se § 17).

§ 24. Naar en Elev ved Sygdom eller af anden tvingende Aarsag er hindret fra at komme paa Skolen, maa Anmeldelse herom snarest mulig sendes fra Hjemmet. Varer Forfaldet flere Dage, skal han, naar han atter kommer paa Skolen, medbringe skriftligt Vidnesbyrd om Forfaldets Varighed og Aarsag.

Forøvrigt maa ingen Elev være fraværende fra nogen Undervisningstime uden Skolens Tilladelse.

§ 25. Ønskes en Elev, som ikke tilhører Statskirken, helt eller delvis fritagen for Undervisningen i Religion, eller ønskes en Elev paa Grund af særlige Omstændigheder fritagen for Undervisning i enkelte Fag eller Dele af Fag (L. § 7), maa Hjemmet derom henvende sig til Skolens Rektor.

§ 26. Eleverne maa ikke besøge Kafeer, Restaurationer eller lignende Forlystelsessteder, med mindre de er i Følge med sine Foresatte. Undtagelser herfra kan tillades af Rektor.

De maa ikke uden Rektors Tilladelse paa nogen Maade optræde offentlig (f. Ex. ved dramatiske Forestillinger, Koncerter, Turnfester m. m.). De maa ikke uden Rektors Tilladelse danne Foreninger sig imellem, heller ikke optages som Medlemmer af andre selskabelige Foreninger. Tobaksrøgning paa Gade eller andre offentlige Steder er forbudt.

Eleverne skal forøvrigt i sit Forhold saavel i som udenfor Skolen rette sig efter de nærmere Bestemmelser om Skolens Tugt og Orden, som fastsættes for enhver Skole.

§ 27. Raad og Veiledning i alt, hvad der angaar deres Skoleforhold, kan og bør Eleverne først og fremst søge hos sin Klasseforstander.

§ 28. Hvad der under Skolens Haandhævelse af Tugt og

20 April. Orden (Lovens §§ 27—31) ved Siden af Irettesættelse kan anvendes som „anden lempelig Straf", bliver at anføre i de nærmere Bestemmelser om Tugt og Orden, som efter Lovens § 31 af Overstyret skal fastsættes for hver enkelt Skole paa Forslag af dens Skoleraad.

Legemlig Revselse med Spanskrør kan for hyppigere Forgaaelser eller grovere Forseelser af Rektor (Bestyrer) bestemmes tildelt Gutter i Middelskolen. Revselsen udføres af Rektor (Bestyrer) eller den Lærer, han overdrager det til. Ved saadan Revselse skal ogsaa en anden Lærer være tilstede.

§ 29. Om en Elev efter Lovens §§ 28 og 30 for en Tid er udelukket af eller nægtet Adgang til Skolen, bortfalder ikke Forpligtelsen til at erlægge Skolepenge for den Tid.

III. Om Lærerne.

(Jfr. L. §§ 32—47).

§ 30. Enhver Lærer skal paa bedste Maade søge at fremme Skolens Arbeide for sine Elevers Udvikling. Han maa omgaaes dem med Venlighed og ikke mindst, naar han nødes til at formane, irettesætte og tugte, bevare sindig Selvbeherskelse. Med tænksom og samvittighedsfuld Gjennemførelse af gjældende Bestemmelser saavel om Undervisningen som om Tugt og Orden maa han omhyggelig og skjønsomt baade veilede dem til under stadig Fremgang i forstandig Selvvirksomhed at vinde Kundskaber og Færdigheder og hjælpe dem til at bekjæmpe det Onde og befæstes i alt godt.

Ogsaa udenfor Skolen bør han, naar han dertil har Leilighed, følge Elevernes Færd med Opmærksomhed.

§ 31. Rektor skal i betimelig Tid indsende til Overstyret (L. § 44,2) Forslag til Fordelingen af Fag mellem de forskjellige Lærere for det følgende Skoleaar, og efterat samme er approberet, Afskrift af den derefter udarbeidede Timetabel. Ved dennes Affattelse skal han paase, at Arbeidet saavidt muligt fordeles ligelig for Eleverne paa de forskjellige Ugens Dage.

§ 32. Rektor bør besidde nøiagtigt Kjendskab til Elevernes Standpunkt og de enkelte Læreres Methode. Hvor han finder noget at bemærke ved denne, skal han meddele Læreren sine Vink i saa Henseende. Forstandigt Samarbeide maa han søge at fremme gjennem fælles Overveielser dels i samlet Skoleraad, dels i Møder af den enkelte Klasses Lærere eller af de forskjellige Lærere i samme Fag. Ligeledes har han at paase, at der ikke i noget Fag paalægges Eleverne saa meget Hjemmearbeide, at de derved hindres i at forberede sig i andre Fag, eller deres Fritid utilbørlig indskrænkes.

§ 33. Skoleraadets Udtalelse skal Rektor foruden i de i Lovens § 44 angivne Tilfælde ogsaa høre:

1. angaaende Valg af Klasseforstandere, 20 April.
2. angaaende Inspektionens Fordeling mellem Lærerne,
3. angaaende enkelte Elevers Fritagelse for Dele af Undervisningen (L. § 7),
4. angaaende Undtagelser fra Lovens § 23.

§ 34. Rektor paaser, at de forskjellige Lærere saavel i Timerne som i Fritiden overholder god Orden. Hertil skal han i fornødent Tilfælde yde Lærerne Raad og Hjælp.

§ 35. Rektor har Ret til, naar særegne Grunde taler derfor, at tilstaa Lærerne indtil en Uges Permission.

Naar en Lærer er permitteret eller af andre Grunde er forhindret fra at besørge sine Undervisningstimer, har Rektor, forsaavidt ikke derfor noget er til Hinder, at fordele de ledige Timer mellem de øvrige Lærere eller paa anden Maade sørge for, at Eleverne sysselsættes.

§ 36. Rektor anordner det nødvendige med Hensyn til Afgangs- og Aarsprøver og meddeler Prøvernes Udfald med passende Høitidelighed.

§ 37. Rektor besørger Udgivelse og Fordeling af Skolens Aarsberetning (Lovens § 67), ligesaa de nødvendige Kundgjørelser med Hensyn til Elevers Optagelse, Prøvers Afholdelse og Ansøgninger om Fripladse og Stipendier.

§ 38. Rektor er ansvarlig for Skolens Arkiv og fører dens Protokoller sc.:

1. Mandtalsprotokollen, indeholdende Fortegnelse over samtlige Skolens Elever, hvilken føres efter et af Overstyret vedtaget Schema.
2. Journal.
3. Kopibog, almindelig og særskilt for Vidnesbyrd for afgaaende Elever.
4. Protokol, indeholdende de forskjellige Skoleprøvers Udfald.
5. Katalog over Skolens Bibliothek og Inventarium. — Har en Lærer efter § 41 overtaget Tilsynet med nogen af Skolens videnskabelige Samlinger, kan Rektor forlange, at den samme Lærer ogsaa fører Katalogen derover.

§ 39. Er Skolepengene for en Elev ikke erlagt overensstemmende med de for Skolen gjældende Regler, er Rektor, naar han derom af Kassereren er underrettet, forpligtet til at nægte Eleven Adgang til Skolens Undervisning.

§ 40. Samtlige Lærere er forpligtede til at deltage i Inspektionen efter Rektors Fordeling (§ 18), til, naar Rektor bestemmer det som Klasseforstandere at føre det nærmeste Tilsyn med Eleverne i en eller flere Klasser, hvori de læser (L. § 40), til at overtage Tilsynet med de videnskabelige Samlinger, som nærmest henhører under deres Undervisning (§ 38), og til at indfinde sig

20 April. saavel i Skoleraadet som i engere Lærermøder efter Rektors Tilsigelse (§ 32).

§ 41. Naar en Lærer ved Sygdom eller andre tvingende Grunde er forhindret fra at besørge sine Forretninger, skal han uopholdelig meddele Rektor Underretning derom.

Ønsker nogen Lærer en kortere Fritagelse for sine Forretninger ved Skolen, skal han derom i betimelig Tid henvende sig til Rektor.

§ 42. Skoleraadet (L. §§ 41—45) paaligger det efter Rektors Indkaldelse ogsaa at træde sammen for at overlægge om Skolens Anliggender i Almindelighed, Elevernes Fremgang og Standpunkt og i det hele, hvad der kan tjene til Undervisningens og god Ordens Fremme, samt om enhver Sag, hvorom Overstyret maatte forlange dets Erklæring eller Rektor ønsker at høre dets Mening.

IV. Andre Bestemmelser.

§ 43. Ændringer i denne Afdelings Bestemmelser udenfor §§ 6—9, 11, 33 og 42 kan besluttes af Overstyret.

§ 44. De i denne Afdelings Kapitel I givne Bestemmelser gjøres gjældende for samtlige examensberettigede høiere Almenskoler, ligesaa Bestemmelsen i Kapitel II § 28, 2det Led, om legemlig Revselse. De øvrige Bestemmelser gjælder kun de offentlige høiere Almenskoler.

2den Afdeling.

Reglement for Middelskoleexamen.

I. Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Middelskoleexamen afholdes ved Slutningen af hvert Skoleaar fra den Dag, som Undervisningsraadet bestemmer.

§ 2. Elever af en examensberettiget Middelskoles øverste Klasse fremstiller sig til Examen ved sin Skole. — For de Elevers Vedkommende, som er opflyttet eller optaget paa Prøve i denne Klasse, maa det seneste 2 Maaneder efter Undervisningens Begyndelse eller efter Optagelsen være afgjort, om de kan forblive i Klassen.

I Henhold til § 7 første og andet Led i Loven af 27de Juli 1896 bortfalder Prøve i Religion for Elever, som enten ikke tilhører Statskirken eller af Skolens Bestyrer er fritaget for Faget, fordi særlige Omstændigheder er tilstede.

For Elever, som i Henhold til Lovens § 7 andet Led paa paa Grund af legemlige Mangler af Skolens Bestyrer er fritaget for et eller flere af følgende Fag: Tegning, Haandgjerning, Gymnastik, bortfalder Prøven i vedkommende Fag.

Endelig kan, om Skolens Fagkreds er uden Indskrænkning,

Elever fremstille sig til Prøve blot i 1 fremmed Sprog eller blot i det indskrænkede Pensum i Matematik eller med begge disse Indskrænkninger, naar de seneste inden Jul af Skolens Bestyrer i Henhold til Lovens § 7 andet Led har faaet Fritagelse for det andet fremmede Sprog eller Tilladelse til i Matematik at indskrænke sig til et praktisk Kursus i Konstruktion med dertil knyttede Udmaalinger og Beregninger eller begge Dele. 20 April

De, som uden at have gjennemgaaet en examensberettiget Middelskoles øverste Klasse, ønsker at fremstille sig til Examen, melder sig som Privatister ved en saadan Skole.

En af en examensberettiget Middelskole i Skoleaaret udgaaet Elev kan dog alene med Overstyrets Samtykke stedes til en Middelskoles Afgangsexamen.

§ 3. Privatisternes Anmeldelse, som maa være indsendt til Skolens Bestyrer inden 15de Marts, skal være ledsaget af:

1. Attest, som viser, at de inden Udgangen af Juni vil have fyldt sit 15de, eller hvis de fremstiller sig til Prøve i en indskrænket Fagkreds, sit 16de Aar, eller skriftlig Meddelelse fra Undervisningsraadet om dets Samtykke til at fremstille sig, uanseet at de ikke har opnaaet den Alder.
2. Tilfredsstillende Vidnesbyrd om deres Opførsel og Forhold i det sidste Aar.
3. Oplysning om den Undervisning, de har modtaget, og de benyttede Læreboger. Forsaavidt de i det sidste Aar har været Elever af en examensberettiget Middelskole, maa fremlægges Bevidnelse om Overstyrets Samtykke til, at de stedes til Middelskoleexamen (jfr § 2 sidste Led). Har de i det sidste Aar søgt en ikke examensberettiget Skole eller Kursus, som forbereder til Middelskoleexamen, kræves Vidnesbyrd fra samme samt Oplysning om, hvorlænge de har været Skolens (Kursets) Elever.
4. Oplysning a) om de, som ikke tilhørende Statskirken, forlanger sig fritaget for Prøve i Religion, og b) om de agter at underkaste sig Examen uden eller med Indskrænkning i Fagkredsen; i sidste Tilfælde opgives, om Indskrænkningen gjælder det matematiske Pensum, og om de kun vil prøves i et af de fremmede Sprog, og i saa Fald i hvilket af dem.
5. Angivelse af det Udvalg, som de i Henhold til Lovens § 8, 2, 3, 4 lægger op i Norsk, Tysk, Engelsk, og af hvad de forøvrigt har gjennemgaaet i de to sidste Fag.
6. De Bøger, hvori Examinanderne i det sidste Aar har indført sine skriftlige Opgaver i Norsk, Tysk, Engelsk og Matematik. Disse Bøger skal være forsynet med Attestation af vedkommende Lærer.
7. For Examinander, som i Henhold til Lovens § 15 c begjærer sig fritaget for Prøve i et eller flere af følgende Fag: Tegning,

20 April. Haandgjerning, Gymnastik paa Grund af legemlige Mangler, fyldestgjørende Attest for, at de ikke har kunnet deltage i Undervisning i vedkommende Fag.

§ 4. Bestyrere af examensberettigede Middelskoler skal hver for sin Skole inden 1ste April have anmeldt for Undervisningsraadet Antallet af de Elever, som fremstiller sig til Examen, samt af de Privatister, som har meldt sig til samme.

Hvis der ved en Skole har meldt sig et uforholdsmæssig stort Antal Privatister, træffer Undervisningsraadet de fornødne Foranstaltninger.

Undervisningsraadet kan ogsaa under andre Omstændigheder henvise Privatister til en anden Skole end den, ved hvilken de har meldt sig, eller paa anden Maade besørge deres Examination.

§ 5. For Adgang til Examen betales en Afgift af 20 Kroner. Elever, som i det sidste Skoleaar har havt mindst halv Friplads eller tilsvarende Stipendium, fritages for Afgiften.

II. Den skriftlige Prøve.

§ 6. De skriftlige Opgaver er:

1. En Opgave i Norsk af fortællende, beskrivende eller skildrende Art. Ved Bedømmelsen sees dels paa Examinandens almindelige aandelige Udvikling, dels og især paa hans Evne til at behandle Opgaven med Orden og Tydelighed, i en sprogrigtig Form og uden Feil i Retskrivningen (Ortografi og Interpunktion).
2. En tysk Stil. Stilopgaven bør kun indeholde Ord og Udtryk, som meget hyppig kommer til Anvendelse i jevn og simpel Fremstilling, og passende Oplysninger gives, medens Stilen forøvrigt skrives uden Hjælpemidler. Den skal vise, at Eleverne kjender de almindeligste Ord og har Sikkerhed i Anvendelsen af Grammatikens Regler. *)
3. En let engelsk Gjenfortælling.
4. Som Regel to Opgaver i praktisk Regning, hentede fra det daglige Liv, samt en i hver af følgende Disciplíner:
   a) Aritmetik og Algebra (Opgaven maa ikke kræve Bevisførelse),
   b) geometriske Konstruktioner,
   c) geometriske Beregninger.

§ 7. Opgaverne gives af Undervisningsraadet og tilstilles Skolerne under Raadets Segl i Forbindelse med en Meddelelse om, i hvilken Orden, paa hvilke Dage og i hvilken Tid de skal besvares. Opgaverne aabnes paa den for hvert Fag bestemte Dag af Skolens Bestyrer i Overvær af to Lærere.

*) Paa Andragende fra en Skole kan Undervisningsraadet for dens Elever istedetfor en tysk Stil forordne en let tysk Gjenfortælling.

Under Udarbeidelsen skal Examinanderne, der bør sidde i en passende Afstand fra hinanden, være under et uafbrudt og tilstrækkeligt Tilsyn, som ordnes af Skolens Bestyrelse, saafremt der ikke gjennem eller af Undervisningsraadet er givet Forskrifter derom. 20 April.

Besvarelserne skal indføres paa et af Undervisningsraadet normeret Papir.

III. Den mundtlige Prøve.

§ 8. Den mundtlige Prøve omfatter følgende Fag:

1. Religion, 2. Norsk, 3. Tysk, 4. Engelsk, 5. Historie, 6. Geografi, 7. Naturkundskab, 8. Regning og Matematik.

Undervisningsraadet kan bestemme, at en examensberettiget Middelskoles Elever ikke bliver at prøve i alle Fag; dog maa der afholdes Prøve i mindst 4 Fag.

Undervisningsraadets Bestemmelser om den mundtlige Prøves Ordning tilstilles Skolerne gjennem Examensformanden ikke mere end 14 Dage før Examens Begyndelse.

Privatister aflægger altid fuldstændig mundtlig Prøve.

§ 9. I de enkelte Fag stilles følgende Fordringer:

I Religion prøves Eleverne

a) ved Udgangen af Klasse III:

Her undersøges, om Examinanden har sikkert Kjendskab til det væsentlige Indhold af den bibelske Historie og til den kristelige Barnelærdom efter den evangelisk-lutherske Bekjendelse i det Omfang, som er givet ved de af Undervisningsraadet godkjendte Læreboger. Videre undersøges hans Kjendskab til de bibelske Skrifter, særlig de historiske, hans Øvelse i at finde frem i Bibelen samt hans Kjendskab til den bibelske Geografi. Desuden kræves, at Examinanden skal kunne mindst 20 Vers af de i Undervisningsplanen opgivne Salmer;

b) Ved Udgangen af Klasse IV undersøges om Examinanden har sikkert Kjendskab til de vigtigste Begivenheder af Kirkens Historie i det Omfang, som er givet ved de af Undervisningsraadet godkjendte Læreboger.

Privatister har Adgang til at prøves i det hele Pensum under et.

I Norsk kræves, at Examinanden læser tydelig og udtryksfuldt saavel Landsmaalet som det almindelige Bogmaal, og at han kan gjøre Rede for udvalgte Stykker af Literaturen i begge Maal. Af et af Undervisningsraadet godkjendt Udvalg lægges op mindst 80 Sider, deraf ikke mindre end 20 Sider af Landsmaalsliteraturen. Man lader Examinanden læse op et eller et Par Stykker af dette Pensum og prøver hans Evne til at gjøre Rede for det læste; der kræves, at han dels ved selve Oplæsningen, dels ved friere Gjengivelse af det oplæste eller under nærmere Gjennemgaaelse

20 April. deraf skal vise, at han har fuld Forstaaelse af Indholdet og, i Tilfælde dettes Sammenhæng med det hele, samt at han kan give sproglige, literaturhistoriske og andre Oplysninger i det Omfang, Undervisningsplanen angiver.

I Tysk kræves, at Examinanden af et af Undervisningsraadet godkjendt Udvalg Læsestykker har gjennemgaaet ca. 230 Sider, af hvilke mindst 70 lægges op til Examen. Man lader Examinanden først læse op og oversætte et forhen ulæst let Stykke. Dernæst oplæser han et Stykke af, hvad han har lagt op til Examen og gjengiver Indholdet paa Tysk. Er denne Gjengivelse tilfredsstillende, kan Oversættelse bortfalde. Endelig rettes der paa Tysk Spørgsmaal til ham, knyttet til det foreliggende Stykke, dets Personer, Situationer o. lign., hvilke Eleven har at besvare paa Tysk. Men ved Siden deraf kan der ogsaa gjøres Spørgsmaal paa Norsk, naar det f. Ex. gjælder at faa Rede paa, om Eleverne har den rette Forstaaelse af et eller andet, hvorved Anvendelsen af det fremmede Sprog viser sig uhensigtsmæssig.

I Engelsk kræves, at Examinanden af et af Undervisningsraadet godkjendt Udvalg Læsestykker har gjennemgaaet mindst 140 Sider, af hvilke ikke under 60 Sider lægges op til Examen.

Man lader Examinanden først læse op og oversætte et forhen ulæst let Stykke, som alene maa indeholde de almindeligst forekommende Ord. Dernæst oplæser han et Stykke af, hvad han har lagt op til Examen og gjengiver Indholdet paa Engelsk. Er denne Gjengivelse tilfredsstillende, kan Oversættelse bortfalde. Endelig rettes der paa Engelsk Spørgsmaal til ham, knyttet til det foreliggende Stykke, dets Personer, Situationer o. lign., hvilke Eleven har at besvare paa Engelsk. Men ved Siden deraf kan der ogsaa gjøres Spørgsmaal paa Norsk, naar det f. Ex. gjælder at faa Rede paa, om Eleverne har den rette Forstaaelse af et eller andet, hvorved Anvendelsen af det fremmede Sprog viser sig uhensigtsmæssig.

I Historie undersøges, om Examinanden har Kjendskab til Hovedtrækkene af Verdenshistorien, udførligst for den nyere Tids og Fædrelandets vedkommende samt Kjendskab til vor borgerlige Samfundsordning — alt i det Omfang, som er givet ved godkjendte Lærebøger.

I Geografi undersøges, om Examinanden har Oversigt over Geografien, særlig Topografien, med fuldstændigere Kjendskab til Fædrelandets Geografi — i det Omfang, som er givet ved godkjendte Lærebøger.

I Naturkundskab prøves Eleverne

a) ved Udgangen af Klasse III:

Det kræves, at Examinanden har nøiere Kjendskab til de mærkeligste Dyr, deres Organer og Levevis, fortrinsvis til de indenlandske og til de for Menneskets vigtigste, samt at han har

samlet det gjennemgaaende Stof til en systematisk Oversigt over Dyreriget i den Udstrækning, som ved Undervisningsplanen er angivet. 20 April.

Endvidere kræves, at Examinanden kjender 50 almindelige indenlandske Planter, særlig saadanne, der er vigtige for Mennesket, samt de vigtigste udenlandske Nytteplanter, at han har noget Kjendskab til Planternes Vækst og Ernæring og kjender de karakteristiske Mærker for ca. 10 fremtrædende indenlandske Plantefamilier (Korsblomstrede, Skjermplanter, Erteblomstrede, Læbeblomstrede, Kurvblomstrede o. l.).

Proven bør saavidt muligt støtte sig til forelagte Naturgjenstande; hvor disse ikke strækker til, bør de erstattes af gode Afbildninger eller Præparater.

Hver Examinand bør fremlægge det af ham selv istandbragte Herbarium.

b) Ved Udgangen af Klasse IV:

Det kræves, at Examinanden har Kjendskab til det menneskelige Legemes Bygning og dets Organers Virkemaade med Grundtræk af Sundhedslæren (hvorunder ogsaa at han har faaet Undervisning om de berusende Drikkes Virkninger og Farer); endvidere at han har Kjendskab til de vigtigste Naturfænomener og Lovene for de deri virkende Kræfter — alt i det Omfang, som er givet ved godkjendte Læreboger.

I Regning og Matematik prøves, om Examinanden i den Udstrækning, som Undervisningsplanen angiver, besidder

a) Indsigt og Færdighed i praktisk Regning, anvendt paa Opgaver fra det daglige Liv, omfattende Reduktion til Enheden (med Anvendelse paa Reguladetri, Procent-, Rente-, Rabat-, og Diskontoregning), Delings- og Blandingsregning, Kvadratroduddragning, Udmaaling og Beregning af Flader, Udregning af Prisme, Pyramide, Cylinder, Kegle og Kugle samt endelig Vegtberegninger. Særlig prøves, om Examinanden har Færdighed i Hovedregning. Examinandernes Øvelse i simpel Regnskabsførsel bedømmes efter deres fremlagte Regnskabsbøger.

b) Kjendskab til Aritmetik og Algebra efter en kortfattet Lærebog, der omhandler Læren om rationale Størrelser til og med Potenser samt det nødvendigste om Rodstørrelser, Ligninger af 1ste Grad med en og flere ubekjendte (kun med Talkoefficienter).

c) Kjendskab til den plane Geometri efter en kortfattet Lærebog, der omfatter Sætningerne om Trianglers Ligedannethed samt Færdighed i de almindelige og praktisk anvendelige Konstruktioner og Beregninger, hvorunder lettere Opgaver i Polygon- og Cirkelberegning.

For Examinander, der efter Lovens § 10 3dje Led i Matematik kun har gjennemgaaet et praktisk Kursus i geometrisk

20 April. Konstruktion med dertil knyttede Udmaalinger og Beregninger, indskrænkes Fordringerne til:

1) Indsigt og Færdighed i praktisk Regning som ovenfor under Litr. a anført,
2) Færdighed i at udføre lettere geometriske Konstruktioner i følgende Omfang:

Rette Liniers, Cirkelbuers og Vinklers Addition, Subtraktion og Halvering. Konstruktion af Vinkler, Perpendikulærer, Parallæler. Den rette Linies Deling i flere lige store Dele. De simpleste geometriske Steder og lette Anvendelser heraf. Konstruktion af Triangler, Parallelogrammer og andre Polygoner med opgivne Stykker. Polygoners Omgjøring til andre Polygoner med opgivne Sider og Vinkler. Cirkelen (Korde, Sekant, Tangent, Sektor). Tangentkonstruktioner. Cirklers indvendige og udvendige Berøring. Konstruktion af ind- og omskrevne regulære Polygoner med Sideantal 3, 6, 12, 4, 8, 16. Anvendelse af den pythagoreiske Læresætning. Konstruktion af Mellemproportionalled med Anvendelser.

IV. Prøve i Skrivning, Tegning, Haandgjerning, Gymnastik, Husstel.

§ 10.

a) Skrivning. Enhver Examinand har at udarbeide en Prøveskrift, der som Prøve i Haandskrift skal være et Diktat af 12 trykte almindelige Textlinier (40 à 45 Bogstaver paa Linien), som oplæses et Par Gange og derpaa dikteres i en Tid af omtrent 12 Minuter. Examinandens Skjønskrift bedømmes efter de fremlagte Regnskabsbøger.

Diktatet vælges af Skolens Bestyrer, der tillige har at bestemme, naar Prøven skal finde Sted.

b) Tegning. Examinanderne har at aftegne perspektivisk fritstaaende Gjenstande af enkle Former.

c) Haandgjerning.

1. For Gutter: Examensberettigede Skolers Elever fremlægger de i det sidste Aar af dem forarbeidede Gjenstande samt de dertil hørende, af dem udførte Arbeidstegninger, begge Dele med Attestation af vedkommende Lærer.

Privatister udfører efter en af Undervisningsraadet opgivet Model eller tilsendt Arbeidstegning en Gjenstand i en bestemt Tid under Censorernes Tilsyn.

Saadan Prøve kan af Undervisningsraadet ogsaa forordnes for Elever af examensberettigede Skoler.

2. For Piger, saafremt de ikke vælger Gutternes Arbeide: Examensberettigede Skolers Elever fremlægger af de to sidste Aars Pensum Arbeider, der viser Færdighed i at strikke, sy, lappe og stoppe samt i at tilklippe og forfær-

dige enkle Klædningsstykker (et Linned eller et Par Underbenklæder). For sidstnævntes Vedkommende fremlægges ogsaa Modeltegning. 20 April.

Privatister udfører i en bestemt Tid under Censorernes Tilsyn et af Undervisningsraadet opgivet Prøvearbeide.

Saadan Prøve kan af Undervisningsraadet ogsaa forordnes for Elever af examensberettigede Skoler.

d. Gymnastik: For examensberettigede Skolers Elever gives Vidnesbyrd af Faglæreren, medmindre Undervisningsraadet bestemmer Prøve efter en tilsendt Tabel.

For Privatisters Vedkommende prøves efter en fra Undervisningsraadet tilsendt Tabel, om de rigtig kan udføre de valgte Bevægelsesformer.

e. Husstel, hvor dette er optaget som Fag for Piger: Examinanderne tilbereder og anretter en Ret Mad. Hertil hører ogsaa alle nødvendige Forberedelser og Rengjøring af de nødvendige Kogekar. Derefter giver de et Opgjør over den færdige Rets omtrentlige Kostende, idet Priserne paa Raastofferne bliver dem opgivet.

V. Censuren.

§ 11. Undervisningsraadet opnævner for en Kreds af Skoler en Examensformand og to Censorer eller om Antallet af Examinander gjør det ønskeligt, to eller flere Par Censorer med en Suppleant for hvert Par for hver af de skriftlige Prøver (Skrive- og Tegneprøverne deri indbefattet) ved samtlige Skoler i Kredsen og en Censor for hver af de mundtlige Prøver ved hver enkelt af Kredsens Skoler.

§ 12. De skriftlige Besvarelser samt Skrive- og Tegneprøverne bedømmes af de for Kredsen opnævnte Censorer eller det af de opnævnte Par Censorer, som Examensformanden bestemmer.

Besvarelserne indsendes ufortøvet til Formanden eller efter Formandens Bestemmelse direkte til Censorerne. Formanden besørger Udfaldet af Bedømmelsen meddelt Kredsens Skoler.

Hvor Omstændighederne gjør Kredsinddeling uhensigtsmæssig, ordner Undervisningsraadet det fornødne til Prøvens Afholdelse.

§ 13. For de mundtlige Fags Vedkommende afgiver Faglæreren 3 Uger før Examens Begyndelse efter Samraad med Skolens Bestyrer eller den af Lærerne, denne dertil bestemmer, Karakterer for det af Eleverne ved Undervisningen naaede Standpunkt.

Disse Karakterer bliver at opføre paa Afgangsvidnesbyrdet, saafremt der ingen Prøve holdes i vedkommende Fag.

Ved den mundtlige Prøve examineres i Regelen af Faglæreren, men Censor bestemmer efter forudgaaende Aftale, hvor og i hvilket Omfang Examinanden skal prøves.

20 April. § 14. Haandgjerning, Gymnastik og Husstel bedømmes af Faglæreren, efter Undervisningsraadets Bestemmelse med eller uden Censor.

§ 15. Censorer og Examinatorer skal, hvis de finder noget at bemærke ved Proven eller Censuren, gjennem Skolens Bestyrer give Examensformanden skriftlig Meddelelse derom.

§ 16. For de skriftlige Arbeider i 1) Norsk, 2) Tysk, 3) Engelsk, 4) Regning og Matematik gives følgende Karakterer:

Udmærket godt,
Mellem udmærket godt og meget godt,
Meget godt,
Mellem meget godt og godt,
Godt,
Mellem godt og temmelig godt,
Temmelig godt,
Mellem temmelig godt og maadeligt,
Maadeligt,
Slet.

De foreløbige Karakterer gives af Censorerne i Tal med Tiendedelsbetegnelse. Den endelige Karakter bestemmes ved Middeltallet af de af Censorerne givne Karakterer. Dog skal, hvis Censorerne er uenige om, hvorvidt et Arbeide bør faa en rejicerende Karakter, dette forelægges den 3die Censor, og den endelige Karakter bestemmes ved Middeltallet af de tre Censorers Karakterer.

Ved Bestemmelsen af den endelige Karakter giver

1—1.25 udmærket godt (Talværdi 1.0).
1.26—1.75 mellem udmærket godt og meget godt (Talværdi 1.5).
1.76—2.25 meget godt (Talværdi 2.0).
2.26—2.75 mellem meget godt og godt (Talværdi 2.5).
2.76—3.25 godt (Talværdi 3.0).
3.26—3.75 mellem godt og temmelig godt (Talværdi 3.5).
3.76—4.25 temmelig godt (Talværdi 4.0).
4.26—4.50 mellem temmelig godt og maadeligt (Talværdi 4.5).
4.51—5.0 maadeligt (Talværdi 5.0).

Hvad der er ringere end 5.0 bliver slet.

Hvis Censorerne finder, at et Arbeide er uordentlig eller slurvet udført, sendes det gjennem Examensformanden til vedkommende Skoles Bestyrer, forat der kan tages Hensyn dertil ved Bedømmelsen af Examinandens Orden i skriftlige Arbeider.

For de mundtlige Fag samt for Skrivning, Tegning, Haandgjerning, Gymnastik og Husstel gives følgende Karakterer:

Meget tilfredsstillende,
Tilfredsstillende,
Nogenlunde tilfredsstillende,
Ikke tilfredsstillende.

For de to Prøver i Religion og Naturkundskab gives en fore- 20 April.
løbig Karakter ved Udgangen af 3die og en ved Udgangen af 4de Klasse, hvilke slaaes sammen til en endelig Karakter. De to Prøver i Naturkundskab tillægges lige Vægt; i Religion tillægges Prøven ved Udgangen af 3die Klasse dobbelt Vægt.

Ved Beregningen af Karakteren for Skrivning tillægges begge Prøver lige Vægt.

§ 17. Forat en Examinand skal bestaa Examen, kræves:

1. at ved den skriftlige Prøve Karakteren for norsk Stil ikke er ringere end temmelig godt og for de tre, eller hvis der tages Prøve blot i 1 fremmed Sprog, for de to øvrige Arbeider ikke ringere end mellem temmelig godt og maadeligt.

   Dog kan Examen bestaaes med maadeligt for et af de skriftlige Arbeider udenfor norsk Stil, naar Middeltallet af de endelige Karakterers Talværdi (se § 16) for de øvrige tre (i Tilfælde to) skriftlige Arbeider ikke er under godt.

2. at for de mundtlige Fag samt for Skrivning, Tegning, Haandgjerning, Gymnastik, Husstel Karakteren mindst er nogenlunde tilfredsstillende.

   Naturhistorie og Naturlære betragtes i denne Henseende som 2 Fag; i Religion maa Karakteren ikke for nogen af de to Prøver være ringere end nogenlunde tilfredsstillende.

   En Examinand, der har bestaaet den skriftlige Prøve, men i et af de mundtlige Fag eller i en eller to af de under 2) nævnte Færdigheder eller i et af de mundtlige Fag og i en af Færdighederne har faaet Karakteren „ikke tilfredsstillende", har dog Adgang til inden Udgangen af næste Skoleaars første Halvdel at underkaste sig fornyet Prøve i vedkommende Fag eller Færdigheder. Hvis han ved denne faar antagelig Karakter, erholder han Vidnesbyrd om bestaaet Examen.

§ 18. Enhver examensberettiget Skole har at føre en Protokol, hvori Examinanderne indføres med sine Specialkarakterer.

Særskilt opføres 1. Examinander med fuldstændig Examen (a. Skolens Elever, b. Privatister) og 2. Examinander med Prøve i indskrænket Fagkreds (a. Skolens Elever, b. Privatister). Vidnesbyrd om bestaaet Middelskoleexamen affattes efter Schemaer anordnede af Undervisningsraadet (1. for fuldstændig Examen og 2. for Examen med indskrænket Fagkreds).

Vidnesbyrdet skal indeholde Examinandernes Specialkarakterer for Kundskabsfag og Færdigheder samt desuden Karakter for Orden i skriftlige Arbeider og for examensberettigede Skolers Elever tillige for Flid og Opførsel.

Hovedkarakter gives ikke.

Karakter for Orden i skriftlige Arbeider, Flid og Opførsel betegnes ved:

20 April. Meget tilfredsstillende,
Tilfredsstillende,
Nogenlunde tilfredsstillende,
Ikke tilfredsstillende.

Karakteren for Orden i skriftlige Arbeider gives af Skolens Bestyrer eller med Undervisningsraadets Tilladelse af en af Skolens Lærere, som beskikkes af Bestyreren) sammen med Afgangsklassens Klasseforstander og en anden af Afgangsklassens Lærere, der vælges af Skoleraadet, efter de Bøger, hvori Examinanderne i det sidste Aar har indført sine skriftlige Opgaver i Norsk, Tysk, Engelsk og Matematik, samt i Tilfælde tillige efter deres skriftlige Examensarbeider (jfr. § 16).

Karakteren for Flid og Opførsel gives i Skoleraad af Bestyreren og Afgangsklassens Lærere, hvorved væsentlig tages Hensyn til det sidste Skoleaar.

Hvis en Examinands Orden i skriftlige Arbeider karakteriseres som „ikke tilfredsstillende", eller en Examinand viser slet Opførsel i Examenstiden, udfærdiges for ham ikke Vidnesbyrd om bestaaet Examen.

Extraordinær Examen, Tillægsprøver og Prøver i enkelt Fag.

§ 19. Forsaavidt nogen Examinand ved Sygdom eller andet ligesaa gyldigt Forfald bliver hindret fra at fremstille sig til Examen eller fuldende den i den for Examens Afholdelse foreskrevne Tid, kan Undervisningsraadet, efterat vedkommende Skoles Bestyrelse har udtalt sig om Sagen, anordne en extraordinær Examen afholdt, dog kun i næste Skoleaars første Halvdel. Gjælder Forfaldet kun den skriftlige Examen, kan Examinanden stedes til den mundtlige Prøve for senere at underkaste sig den skriftlige.

De, som har bestaaet Examen med indskrænket Fagkreds, har Adgang til gjennem en Tillægsprøve et andet Aar at fuldstændiggjøre sin Examen.

Der er ogsaa Adgang for dem, som maatte ønske det, til at aflægge Prøve i et enkelt eller flere af Middelskolens Undervisningsfag.

Denne Tillægsprøve og Prøverne i enkelte Fag afholdes regelmæssig i Forbindelse med den ordinære Middelskoleexamen, hvorfor Anmeldelse derom bør ske som i § 3 bestemt. Paa Andragende, indsendt gjennem vedkommende Skoles Bestyrelse, kan dog Undervisningsraadet tillade saadan Prøve afholdt udenfor den reglementerede Tid.

Skriftlige Opgaver ved Prøver udenfor den reglementerede Tid gives af Undervisningsraadet eller den, som Raadet dertil bemyndiger.

Ved Tillægsprøver og Prøver i enkelte Fag erlægges Kr. 6,00 for hvert Fag, hvori der er baade skriftlig og mundtlig Prøve, ellers Kr. 4,00 pr. Fag. 20 April.

Udfaldet af Tillægsprøven bliver at notere saavel i Skolens Examensprotokol (§ 18) som paa Examinandens Afgangsvidnesbyrd med Bemærkning, naar og hvor han har underkastet sig den.

Udfaldet af Prøver i enkelte Fag noteres ligeledes i Skolens Examensprotokol, og der udstedes Vidnesbyrd om dem.

§ 20. Efter afholdt Examen skal Skolernes Bestyrelser indsende Beretninger om Prøvens Udfald til Undervisningsraadet. Examinanderne ordnes som angivet i § 18, 2det Led.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 20 April.

1. At den af Storthinget under 29de Marts 1897 fattede Beslutning angaaende Bevilgning af Gager og Kontorudgifter for to Byfkriverembeder i Kriftiania[1]) bliver at tage tilfølge.
2. At der istedetfor det nuværende Byfkriverembede i Kriftiania fra 1ste Mai 1897 at regne oprettes to Byfkriverembeder — med Gager som ved den nævnte Storthingsbeslutning bevilget[2]) — mellem hvilke Forretningerne indtil videre fordeles paa den Maade, som af Juftits- og Politi-Departementet nærmere bestemmes.
3. At der fra den nævnte Tid med Hensyn til de Embederne tilliggende Sportler bliver at forholde efter Bestemmelserne i Lov om en forandret Lønningsmaade for visse civile Embeder af 14de Mai 1872 og
4. At fra samme Tid Juftits- og Politi-Departementet bemyndiges til mod saadan Legitimation, som efter Omstændighederne findes antagelig, indtil videre at lade udbetale Byfkriverne, hvad der udenfor den dem efter den nævnte Lovs § 13 sidste Punktum tilkommende Godtgjørelse udfordres til Bestridelse af deres Kontorudgifter.

[1]) Se Sth. Prp. No. 35 og Indst. S No. 66 for 1897 samt Sth.tid. for f. A., Forh. i Sth. S. 289—295. Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts-tid. for 1897 No. 22.

[2]) Gagen er Kr. 5400 for hvert, hvorhos der som personligt Tillæg til Byfkriver Sørensfen er bevilget Kr. 600 aarlig.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at den ved Kongelig Resolution af 19de August 1885 indstiftede Redningsmedalje bliver at ledsage af et efter et vedlagt Schema affattet Diplom, der undertegnes af Indre-Departementets Chef. 20 April.

Kongelig Resolution, hvorved den i de Kongelige Resolutioner af 11te December 1894 og 3die April 1895 fastsatte Kostgodtgjørelse for Brokontrolløren ved Jernbaneanlæggene og Skinnekontrolløren ved Statsbanerne under Reiser og Ophold i Udlandet udenfor Sverige og Danmark i Tjenesteanliggender forandres til Kr. 15,00 pr. Døgn. 20 April.

20 April. **Kongelig Resolution**, hvorved approberes efterstaaende Udkast til Statuter for Lillesand—Flaksvand Jernbane:

1. Lillesand — Flaksvand-Jernbanens Aktiekapital er Kr. 421 050,00 — fire Hundrede en og tyve Tusinde femti Kroner — indbefattet de for Udgifter til Grund og Gjærdehold udfærdigede Aktier. Denne Aktiekapital kan med Undtagelse af Aktiebeløbet vedkommende Udgifter til Grund og Gjærdehold ikke forøges uden Statsmyndighedernes Samtykke.

2. Aktiebreve lydende paa Jhændehaveren udstedes for Kr. 500, Kr. 250 og Kr. 100.

3. Stemmeberettigede Aktieeiere er Staten, Nedenes Amtskommune, Lillesands Kommune og Herrederne Heirefos, Vegusdal, Vestre Moland, Mykland og Birkenæs, der samtlige har Stemme i Forhold til det af enhver af dem oprindelig tegnede Aktiebeløb, saaledes at:

Vegusdal	gives	1	Stemme.
Mykland	„	2	—
Heirefos	„	2	—
Vestre Moland	„	3	—
Birkenæs	„	5	—
Lillesand	„	6	—
Staten	„	5	—
Amtet	„	2	—

Enhver af de Stemmeberettigede kan paa Generalforsamlingen lade sig repræsentere ved saa mange Fuldmægtige, som der haves Stemmer.

4. Generalforsamling afholdes hvert Aar, efter 3 Ugers Varsel til hver af de Stemmeberettigede, i Begyndelsen af Juni Maaned i Lillesand, hvor Bestyrelsen har sit Sæde.

5. Generalforsamlingen vælger 5 Direktører, hvoraf mindst 2 fra Landdistrikterne, og 3 Suppleanter. Af Direktionen udtræder hvert Aar vexelvis 2 og 3, første Gang 2 efter Lodtrækning. Valget paa Suppleanter fornyes hvert Aar. Generalforsamlingen ledes af Direktionens Formand.

Det forbeholdes derhos Staten Adgang til gjennem vedkommende Regjeringsdepartement at beskikke et Medlem af Direktionen.

6. Direktionen vælger selv sin Formand. I Direktionen kan ingen Beslutning fattes, medmindre 3 Medlemmer møder og er enige.

7. Det paaligger Direktionen:

a. at ansætte og afskedige Driftsbestyrer og øvrige Bestillingsmænd og at bestemme Lønninger for den hele Betjening,

b. at forelægge Kongen Forslag om Taxter for Transporter paa Banen, om Driftsreglement og om Regler for Dannelsen af Drifts- og Reservefond samt af Pensionsfond for Banens Funktionærer,

c. at tilstille Departementet for de offentlige Arbeider Afskrift af det paa Generalforsamlingerne forhandlede samt foruden den aarlige Driftsberetning for hver Maaned Regnskabsextrakter vedkommende Banens Drift og maanedlige Udskrifter af Direktionens Forhandlingsprotokol, 20 April.
d. at forelægge Styrelsen for Statens Jernbaner Forslag til Tjenestereglement,
e. at fastsætte Togenes Antal og Afgangstider,
f. at paase Vedligeholdelsen og Fornyelsen af Selskabets Eiendele,
g. at forelægge Generalforsamlingen Regnskab for det forløbne Driftsaar, der regnes fra 1ste Januar til 31te December,
h. at bestemme den Kaution, der bor stilles af Kassereren,
i. at afgive Beslutning om Erstatningskrav,
k. at indsende til Styrelsen for Statens Jernbaner behørige Opgaver vedkommende Banen og dens Trafik til Benyttelse for den almindelige Jernbanestatistik,
l. at meddele Generalstaben alle til Bedømmelse af Banens Transportevne fornødne Data.

Direktionens Forhandlingsprotokol underskrives af de mødende.

8. Det paaligger Generalforsamlingen:

a. at fatte Beslutning om Anvendelse af Driftens Overskud og Dækkelse af Underskud. Underskud ved Driften overføres paa følgende Aars Driftskonto. Forsaavidt Dækkelse af Underskud sker ved Tilskud fra Aktieeierne, som have vedtaget at bidrage til saadan Dækkelse, bliver det tilskudte Beløb at opføre som Forskud og tilbagebetales af følgende Aars Overskud, inden Udbyttet paa Aktierne bestemmes,
b. at vælge Revision og decidere Regnskabet,
c. at bestemme Direktionens og Revisionens Løn,
d. at fatte Beslutning om Optagelse af Laan.

For at gyldig Beslutning kan fattes, maa Halvparten af samtlige Stemmer være repræsenterede i Mødet.

9. Laan for Banens Regning, der agtes forrentet og amortiseret af Driftsudbyttet, kan ikke optages uden med Statsmyndighedernes Samtykke. Beslutning om Uddeling af Udbytte er undergivet Kongens Approbation.

10. Taxter for Transporter paa Banen, Driftsreglement og Regler for Dannelse af Drifts- og Reservefond samt af Pensionsfond for Banens Funktionærer fastsættes af Kongen efter Forslag af Direktionen. Militærtransporter bliver paa Forlangende at udføre efter samme Regler som for Statsbanerne bestemt.

11. Kongen har Adgang til at bestemme, hvorledes den fornødne Kontrol fra Statens Side med Banens Vedligehold og Drift bliver at ordne, samt derunder at udfærdige Instrux for en mulig ansættendes Kontrollør og at træffe Bestemmelse om, hvorledes og af hvem han vil blive at aflønne.

20 April. 12. Det forbeholdes vedkommende Regjeringsdepartement paa Statens Vegne at beskikke en Regnskabsrevisor ved Banen, at udfærdige Instrux for samme og at fastsætte hans Aflønning, der bliver at udrede af Banen.

13. Forslag om Forandring eller Tillæg til disse Statuter maa gjennem Direktionen være tilstillet enhver af de stemmeberettigede Aktieeiere inden 2 Maaneder før Generalforsamlingen. Til Antagelse af saadant Forslag udkræves $^2/_3$ af de mødende Stemmer, og Generalforsamlingen anses ikke beslutningsdygtig, medmindre $^2/_3$ af samtlige Stemmer er repræsenterede.

En Lovbeslutning bliver først gyldig ved Kongelig Approbation.

20 April. **Kongelig Resolution**, hvorved Storthingets Beslutninger af 29de Marts 1897 angaaende faste Lønninger og Lønstillæg vedkommende Toldvæsenet og Diætgodtgjørelse for Krydsbetjente samt angaaende Alderstillæg og Procenter af Toldintrader for Toldfunktionærer[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. VIII, Kap. 2, jfr. Sth. Prp. No. 8, S. 45—143 og Indst. S No. 68 for 1897 samt Sth.tid. for f. A., Forh. i Sth. S. 295—303. — Ved de nævnte Beslutninger er bl. a. bevilget:
Til Toldinspektørerne i Larvik og Kristiansand aarlige Gager af Kr. 6000.
Til en Overtoldkontrollør ved Kristiania Toldsted Gage stor Kr. 5000.
Til 2 Toldassistenter ved Kristiania Toldsted Gager efter Regulativet.

20 April. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Vadsø Toldkassererembede inddrages.
2. At den Toldbetjent, hvem Udførelsen af Toldoppebørselsforretningerne ved Vadsø Toldsted overdrages, tilstaaes en Godtgjørelse af Kr. 1000 aarlig, der bliver at opføre paa de Storthinget foreliggende Gagelister.

20 April. **Brugsregler***) for Skiaaker Bygdealmenning, vedtagne i Skogstyremøde 1ste August 1896 og 11te Marts 1897, samt approberede af Departementet for det Indre den 20de April 1897.

20 April. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Stiftamtmanden i Trondhjems Stift, hvori paa Forespørgsel fra et Firma meddeles, at Departementet antager, at Handelsborgere med Ret til Engroshandel efter § 2 i Lov om Brændevins Salg og Udskjænkning af 24de Juli 1894 maa henregnes til de i Lovens § 1 Litr. b. omhandlede „efter denne Lov til Udsalg og Udskjænkning berettigede", til hvem Brænderieiere og Destillatører kan sælge Brændevin i hvilkesomhelst Kvantiteter.

---

*) Bekjendtgj. 29de April i Lovtid. 1ste Afd. No. 15, hvor Reglerne er indtagne.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Buske- 20 April.
ruds Amt, hvori paa Foresporgsel fra en Sorenskriver udtales, at der i et Tilfælde, hvor en Arvelader, der efterlader sig Livsarvinger, borttestamenterer fast Eiendom til andre end disse, antages ved Udfærdigelsen af Hjemmelsdokument paa Eiendommen til Testamentsarvingerne at burde beregnes stemplet Papir efter $^3/_4$ af Eiendommens Værdi.

Skrivelse fra Udenrigsministeren til Indredepartementet, 20 April.
hvorved meddeles, at den britiske Koloni Ceylon har tiltraadt den i St. Petersburg den 22de Juli 1875 afsluttede internationale Telegrafkonvention.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trond- 21 April.
hjems Stift, hvori paa Foresporgsel fra et Herreds Skolestyre meddeles, at Departementet er mest tilbøieligt til at antage, at en Gaardmandskone, hvis Mand i ca 5 Aar har opholdt sig i Amerika, og tvende Gaardmandskoner, hvis Mænd kun midlertidig er fraværende og for kortere Tid, ikke er stemmeberettigede i Kredsmøder ved Afgjørelsen af Sager, der medfører Kredsudgifter, da de ikke er skattepligtige. En Meieriforpagter, der er skattelagt for indeværende Aar, antager Departementet derimod er stemmeberettiget ved de i indeværende Aar afholdendes Kredsmøder.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementets Marineafdeling til 21 April.
Overlodsen i det søndenfjeldske Distrikt, hvori meddeles, at Poststyrelsen har erklæret sig enig med Departementet i, at Overlodsers og Lodsoldermænds Forsendelse af Lodsers Laan af Lodsunderstøttelseskassen eller af indbetalte Afdrag paa disse Laan maa være portofri, da saadanne Forsendelser indgaar under de dem paahvilende Forretninger vedrørende Lodsvæsenet, hvorimod Lodsers Indsendelse af Afdrag til Lodsoldermand, Overlods eller Lodsunderstøttelseskassens Kasserer maa betragtes som privat og som saadan være Portotvang underkastet.

Meddelelse*) fra Indredepartementet om, at samme i Hen- 22 April.
hold til Kongelig Resolution af 2den November 1896 angaaende Etableren af et extraordinært Opsyn m. v. under Fiskerierne ved Finmarkens Kyst i Vaaren 1897 har bestemt, at nævnte Opsyn skal træde i Kraft den 19de April 1897.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristi- 22 April.
ansands Stift, hvori paa Foranledning udtales, at da Afgjørelsen af, hvorvidt Skolens Læse- og Lærebøger skal være affattede paa Landsmaal eller i det almindelige Bogmaal, ifølge Skolelovens § 72 tilligger Skolestyret, kan det ikke

*) Bekjendtgj. 29 April i Lovt. 1ste Afd. No. 15.

22 April. anſees lovmedholdigt, at Skoleſtyret overlader det til Forældrene og Lærerne i Forening at træffe Valget. Forældrenes Indſlydelſe paa Sagens Afgjørelſe er i ſelve Loven indſkrænket til, at der, forinden Skoleſtyret fatter ſin Beſlutning, ſkal være indhentet Erklæring fra Kredſen.

22 April. **Skrivelſe** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, foranlediget ved en til den almindelige Brandforſikringsindretning indkommen Foreſpørgſel fra en Mand paa Namsos, om der er Adgang til paa Mørkloft og Tag at benytte brændte Lerrør iſtedetfor almindelige Lodpiber.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at den omhandlede Anvendelſe af brændte Lerrør antages at ville komme i Strid med Beſtemmelſen i § 59, 3die Paſſus, i den fra 1ſte Januar 1897 i Kraft traadte Lov om Bygningsvæſenet for Landets Byer udenfor Kriſtiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896, hvorefter Pibe (ſaavel Lodpibe ſom Skorſtenspibe) ſkal være opført med mindſt $^1/_2$ Stens Tykkelſe af velbrændt Murſten i godt Forband, indvendig muret nøiagtig glat, ſtenſkuret og koſtet ſamt udvendig pudſet eller fuget.

22 April. **Skrivelſe** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Liſter og Mandals Amt, hvori paa Foreſpørgſel meddeles, at Departementet ſom ildfaſt Tagtækningsmateriale i Bygningslovens Forſtand anſer, hvad der ved Forſikring i den almindelige Brandforſikringsindretning til enhver Tid betragtes ſom ſaadant. Efter de i ſaa Henſeende nu gjældende Regler, der indeholdes i Indredepartementets Bekjendtgjørelſe af 21de Juli 1876 ſamt i Arbeidsdepartementets Skrivelſe af 27de Juni 1893 og i Skrivelſe fra den almindelige Brandforſikringsindretnings Direktion af 22de December 1896 (begge i Lovtidenden), er af de almindeligſt anvendte Tagtækningsmaterialier følgende for Tiden anſeet for ildfaſte:

1. Metalplader,
2. Skiferſten,
3. Tagſten,
4. Torv,
5. Seyſel Asfalt,
6. Tagpap af ſaadan Beſkaffenhed ſom omhandlet i Indredepartementets ovennævnte Bekjendtgjørelſe af 21de Juli 1876 (impregneret Pap af mindſt $1^1/_4$ mm. Tykkelſe og med Sandbelæg; den efter Tækningen foretagne Overſtrygning maa holdes forſvarlig vedlige),
7. Asfaltſkifer,
8. Weber Falchenbergs impregnede Lærred.

22 April. **Skrivelſe** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt, der i Anledning af en mellem Florø Kommunes

Reguleringsmyndigheder og en Grundeier sammesteds opstaaet Tvist angaaende Spørgsmaalet om Udlæggelse af Grund til Gaderegulering havde begjæret Departementets Udtalelse om, hvorvidt en Reguleringskommission med Hjemmel af § 1 i Lov af 26de Mai 1877 indeholdende Tillæg til den almindelige Bygningslov af 6te September 1845 er berettiget til uden Expropriation at fordre udstukne, men endnu ikke udlagte Gadetomter ryddiggjorte til fri Afbenyttelse. 22 April.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at dette Spørgsmaal antages at maatte besvares benægtende, idet ovennævnte Bestemmelse, der i det væsentlige er gjentaget i § 9 i den fra 1ste Januar 1897 i Kraft traadte nye Bygningslov af 27de Juli 1896, alene paalægger vedkommende Gaardeiere Forpligtelse til ved Bebyggelse at holde sig de paa lovbestemt Maade istandbragte Reguleringsbestemmelser efterrettelig. Kommunen er saaledes formentlig ikke mod vedkommende Grundeiers Protest berettiget til at forlange Gadegrunden udlagt uden gjennem Afholdelse af formelig Expropriationsforretning. En anden Sag er, at der muligvis ikke tilkommer Grundeieren nogen Erstatning, hvorom selvfølgelig Afgjørelse vil blive at træffe under Expropriationsforretningen, se den tidligere Lov af 26de Mai 1877, §§ 2—4 og den nye Lov af 27de Juli 1896, §§ 10—14.

Høieste Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 bestemmes, at der for Fiskeriet i Ytre og Øvre Rendalens Herreder, Hedemarkens Amt, skal gjælde følgende Regler: 23 April.

I. Sik, Ørret og Røie maa ikke fiskes:

a. i Storsjøen fra 8de til 28de Oktober,
b. i Akrestrømmen op til øvre Skrebæk fra 10de til 30te Oktober,
c. i Lombnessøen op til Broen ved Kværnæsodden fra 12te Oktober til 1ste November,
d. i Lombnessøen fra Broen ved Kværnæsodden til Renas Udløb i Lombnessøen fra 14de Oktober til 3die November,
e. i Rena op til Hornsethstrømmen fra 16de Oktober til 5te November,
f. i Rena fra Hornsethstrømmen op til det Punkt, hvor Øvre Rendalens Fiskeri begynder, fra 18de Oktober til 7de November,
g. i Øvre Rendalens ytre Notlag fra 20de Oktober til 9de November,
h. i Øvre Rendalens øvre Notlag op til Kløftet fra 22de Oktober til 11te November,

*) Bekjendtgj. 29. April i Lovtid. 1ste Afd. No. 15.

23 April. i. i Tysla, saalangt som Sik gaar, samt i Undset- og Finstadaaen op til Finstadsjøen fra 24de Oktober til 11te November — alle Datoer inklusive.

II. I Aursøerne paa Ellevoldskjølen samt i Misteren og de deri faldende Elve, Bække og Vande med Undtagelse af Fugaaen med Fugsjøen og af Renaaen ovenfor Faldet maa intet Fiske foregaa fra 25de August til 31te Oktober inklusive; dog gjælder dette Forbud ikke for den Kværnesgaardene tilhørende Sløe i Misteren.

III. Brugen af Lyster, Sløe, Dæmning samt Teine, der ikke bestaar af bundet Redskab, skal være forbudt overalt. Dog skal dette Forbud ikke være til Hinder for den fortsatte Brug af de hidtil lovligt benyttede Sløer i Tysla, af Kværnesgaardenes Sløe i Misteren, af Kværnes's Sløe i Grøsjøbækken, af S. Finstads og Ø. Høyes Sløe ved Missøhougen samt af Sømaaens og Sømaahougens Sløer i Sømaaen.

IV. I de ifølge Post I og II fredede Strækninger skal det til enhver Tid være forbudt at benytte bundne Redskaber, der i vaad Tilstand holder mindre end 33 mm. mellem Knuderne (fra Knudes til Knudes Midtpunkt); dog kan i et Tidsrum af 5 Aar fra 1ste Januar 1896 at regne ældre Notbolker benyttes med lige Længde paa begge Yderarme, naar disse tilsammen ikke udgjør over Notens halve Længde. Ligesaa skal det i Tiden fra 10de Mai til 15de Juni være tilladt til Fangst af Gjedde, Abbor og Mort at benytte bundne Redskaber af hvilkensomhelst Maskevidde.

V. I de ifølge Post II fredede Dele af Mistervasdraget skal det være forbudt at benytte Rev. Det samme skal gjælde for de i Post I Litr. b, c, d, e, f, g, h og i nævnte Strækninger, forsaavidt angaar Tiden fra 20de August til 20de November inklusive.

VI. Brugen af Oter skal være forbudt overalt i de i Post I nævnte Vande samt i Misteren og søndre Misterfjøen.

VII. Høieste Resolution af 23de September 1890 indeholdende Regler for Fiskeriet i Ytre og Øvre Rendalens Herreder ophæves.

23 April. **Høieste Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Fredning af Lax og Sørret m. v. af 20de Juni 1891 § 23 bestemmes:

At den ved Høieste Resolution af 27de Marts 1893 Post 1, c meddelte Tilladelse til i Lister og Mandals Amt indtil Udgangen af 1896 i Kilenøter, der er forsynede med 2 Rum, at anvende Masker af den hidtil lovlige Størrelse, 52 mm. i Notens yderste Rum, det saakaldte Storrum, skal være gjældende indtil Udgangen af Aaret 1898.

*) Bekjendtgj. 29. April i Lovtid. 1ste Afd. No. 15.

Høieste Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om Brandvisitationer i Kjøbstæderne af 22de Mai 1875 bestemmes, at de ved Høieste Resolution af 18de November 1881 afgivne Bestemmelser om Brandvisitationernes Udførelse i Kjøbstaden Kristiansand forandres derhen, at disse fremtidig bliver at udføre ved: 23 April.

a. Brandmesteren som Administrator,
b. en af de faste Brandmandskaber, og
c. en (lønnet) Murmester, Tømmermester eller anden kyndig Mand, som opnævnes af Magistrat og Formandskab efter Forslag af Stadsingeniøren,

hvorhos Feiermesteren i vedkommende Distrikt skal være tilstede for at gaa tilhaande med Oplysninger, dog uden at have Stemme.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den 23 April. af Stordalens Herredsstyrelse i Møder den 26de September 1896 og 3die April 1897 vedtagne Plan for en inden Herredet under Navn af „Stordalens Sparebank" oprettendes Sparebank.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Trondhjems Stift, der havde begjæret Departementets Udtalelse angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt en Dissentermenigheds Forstander er pligtig eller berettiget til at fremsende til Øvrigheden til Eftersyn de Protokoller, som det paaligger ham at føre, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at ligesom det antages utvivlsomt, at vedkommende Forstander vil være berettiget til paa Øvrighedens Begjæring at indsende Protokollerne til denne til Eftersyn, saaledes vil han efter Departementets Mening ogsaa være pligtig til at efterkomme en saadan Begjæring, naar dette kan ske uden væsentlig Ulempe[1]). 23 April.

[1]) Sml. Kgl. Skr. 31. Aug. 1870 i den alm. Lovsamling.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra den befalede Sagfører for Citantinden i en beneficeret Sag om, hvorvidt Sagen burde forfølges videre, uagtet Citantinden var afgaaet ved Døden. 24 April.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det Citantinden tilstaaede beneficium papertatis med fri Sagfører kun gjaldt hende personlig og ikke eventuelt hendes Bo eller Arvinger, hvorfor Sagens videre Udførelse, om den fortsættes, maa ske for Vedkommendes egen Regning.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. oversendes nyt Aftryk af Postreglementets (af 28de September 1894) Sider 63—64, hvoraf sees, at Reglementets § 35 b (indtaget under 31te December 1896) udgaar. 24 April.

*) Bekjendtgj. 29. April i Lovtid. 1ste Afd. No. 15.

26 April. **Skrivelse** fra Medicinaldirektoren til Amtmanden i Kristians Amt, hvori paa Foranledning af et indtruffet Tilfælde henstilles, at en Apothekers Opmærksomhed gjennem Distriktslægen maa blive henledet paa Ønskeligheden af, at Apothekerne paa Grund af den udstrakte og betydningsfulde Anvendelse, som Difteriserum har faaet ved Behandlingen af en af vore vigtigste epidemiske Sygdomme, saavidt mulig søger til enhver Tid at holde sig forsynet dermed.

26 April. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Foged angaaende Forstaaelsen af § 22 i Lov om Brændevins Salg og Udskjænkning af 24 Juli 1894, i hvilken Anledning Departementet erklærer sig enigt med Amtmanden, der havde udtalt, at den omhandlede Lovparagrafs Bestemmelse om Konfiskation formenes at burde have Anvendelse i alle Tilfælde, hvor ulovlig Afhændelse eller Udskjænkning har fundet Sted, saaledes ogsaa, hvor Overtrædelsen bestaar i, at en indskrænket Rettighed er overskredet. Til den Omstændighed, at Tilfældet angaar en Overskridelse af Rettighed, formenes derimod — bemærker Amtmanden — at burde tages Hensyn ved Konfiskationens Udstrækning. Med Hensyn til Spørgsmaalet betræffende Realisationen af konfiskeret Brændevin, henviser Amtmanden til Departementets i Lovsamling og Lovtidende indtagne Skrivelser af 21de April 1852, 2den Marts 1853 og 24de Januar 1896.

27 April. **Høieste Resolution***), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 § 1 bestemmes:

A. At det i Aamots, Elverums og Storelvedalens Herreder, Hedemarkens Amt, indtil videre skal være forbudt:
   1. At fange eller dræbe noget Slags ikke særlig undtaget Fisk eller at benytte Fiskeredskaber indrettede til Fangst af saadan Fisk eller at lade Redskaber henstaa saaledes, at Fisk derved kan fanges eller dens frie Gang hindres:
      a. i Vande og Vasdrag, hvori findes Ørret, Røie eller Sik, i Tidsrummet fra og med 16de September til og med 15de November;
      b. i Vande og Vasdrag, hvori findes Har, i Tidsrummet fra og med 1ste April til og med 31te Mai.
   2. At anvende til Fiskeri Sløe, Mjæle (Teine), Lyster og opførte Dæmninger samt den saakaldte „Tumning" og
   3. At anvende til Fiskeri Garn, Not eller andet bundet Redskab med mindre Masker end 32 mm. mellem Knuderne i vaad Tilstand.

*) Bekjendtgj. 29. April i Lovtid. 1ste Afd. No. 15.

Disse Bestemmelser skal dog ikke gjælde Ofen Sø samt Vande og Elve, hvori Ørret, Røie, Sik eller Har ikke forekommer. Heller ikke skal de gjælde for Fiskeri under Flomtiden i de saakaldte Evjer og Løker, hvori Gjedde og Abor pleier at gaa ind. Inden Storelvedalens Herred skal de kun gjælde Glommen. 27 April.

B. At Høieste Resolution af 17de Mai 1890 indeholdende Regler for Fiskeri i Aamots og Elverums Herreder ophæves.

C. Nærværende Resolution træder i Kraft straks.

Høieste Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes som gjældende indtil videre, dog ikke udover et Tidsrum af 3 Aar fra 15de Marts 1897 at regne: 27 April.

1. At Fredningstiden om Høsten for Tiur, Røi, Aarfugl og Ryper i Aasgaard, Stangvik, Valsøfjorden, Surendal og Halse Herreder, Romsdals Amt, udvides til og med 31te August.
2. At det i de samme Herreder skal være forbudt til Fangst af de nævnte Vildtsorter, Ryper undtagne, at benytte Snarer, Faldstokke eller Hov.

Høieste Resolution**), hvorved i Henhold til § 4 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 meddeles Approbation paa de af Larviks Kommunestyre i Møde den 28de December 1896 vedtagne Forandringer i det ved høieste Resolution af 16de Mai 1882 approberede Reglement med Taxt for Feiervæsenet i Larvik. 27 April.

Høieste Resolution, hvorved Departementet for det Indre bemyndiges til paa hensigtsmæssig Maade at lade Plakat af 7de Marts 1864 angaaende visse Forskrifter om Sofart i Krigstid paany indskjærpe til Jagttagelse fra norske Embedsmyndigheders og Indvaaneres Side. 27 April.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Akershus Amt, hvorved meddeles Departementets Samtykke til, at de i Kongelig Resolution af 2den Januar 1897 omhandlede Retsbøger over Forhandlingerne ved Forhørs- og Meddomsretterne ved Akers Kriminaldommerembede indtil videre i Almindelighed bliver at forsende in originali fra Embedskontoret (jfr. Post 3 i den ovennævnte Resolution). 28 April.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, foranlediget ved Foresporgsel fra Bygningskommissionen 28 April.

*) Bekjendtgj. 29. April i Lovtid. 1ste Afd. No. 15.

**) Bekjendtgj. 29. April i Lovtid. 1ste Afd. No. 15, hvor de nye Bestemmelser er indtagne.

28 April. i Kristiansund angaaende Lovligheden af et fotografisk Atelier, der agtedes indrettet i Loftetagen i en Bygning i nævnte By.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det med Bygningskommissionen er enigt i, at Anordning af det omhandlede Atelier ikke vil kunne forbydes, naar den foran samme liggende horizontale Tagflade samt de vertikale Sidevægge beklædes med ildfast Materiale, og derhos Rammeværket til Atelierets Glasvæg og Tag enten bestaar af Metal eller, saafremt det gjøres af Træ, udvendig beklædes med ildfast Materiale, se Bygningsloven af 27de Juli 1896 § 42 jfr. § 43.

28 April. **Regler***) for Benyttelsen af den Del af Dragaas Statsalmenning, som er beliggende indenfor Holtaalens Herred, approberede af Departementet for det Indre den 29de April 1897.

30 April. **Høieste Resolution****), hvorved de af Elverums Herredsstyrelse i Møder den 22de Oktober 1895 og 14de September 1896 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 i følgende Form:

Regler

angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand for Elverum.

§ 1. Herredet bliver for Øiemedet at inddele i følgende 5 Kredse:

1. Heredsbygdens Kreds grændser fra Kynna langs Vaaler Grændse til Loiten, derfra nordover langs denne til Jernbanelinien Hamar—Elverum, følger denne til Elverum Jernbanestation, derfra om Taarneborg og Løkting Vinterveien (Dalveien) over Aakjernene og Lisøen til Kynna, videre langs denne til Vaaler Grændse indbefattende G.No. 1 Bjølset — G.No. 11 Vesterhoug samt G.No. 30 Gaarder — G.No. 87 Agaasen, begge inkl.
2. Strandbygdens Kreds grændser til Jernbanelinien fra Stationen til Loitens Grændse, følger saa denne til Aamots Grændse og saa videre langs denne til Juluja, denne opefter til Storhulvatten, derfra Vinterveien over Strandkjølen og langs Løkjerna til Glommen, derfra efter denne til Elverum Jernbanestation, indbefattende G.No. 12 Terningen — G.No. 29 Bæk, begge inkl.
3. Hernes Kreds grændser mod Nord og Vest til Strandbygdens Kreds, gaar fra Storhulvatten langs Juluja over Bergersøen

*) Bekjendtgj. 8. Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 16, hvor Reglerne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 8 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 16.

videre efter Kynna til „Dalveien" og saa denne til Jernbane- 30 April.
stationen (Heredsbygdens Grændser mod Nord), indbefattende G.No. 88 Løvberget—G.No. 105 Meljordet, begge inkl.

4. Nordre Skogbygds Kreds er Strækningen mellem Juluſa, Aamot, Oſen og Tryſilveien, indbefattende G.No. 106 Øſtjordet—G.No. 152 Finjokvern, begge inkl.

5. Søndre Skogbygds Kreds er Strækningen mellem Tryſilveien, Tryſil, Vaaler, Kynna og Juluſa, indbefattende G.No. 153 Veſtre Sætre—G.No. 200 Elverums Almenning, begge inkl.

§ 2. For det hele Herred vælger Herredsſtyrelſen en Brandchef med Suppleant og for hver Kreds en Kredsforſtander med Suppleant, der ſamtlige vælges blandt de af Bygdens Indvaanere, der enten eier, beſtyrer eller bruger matrikuleret Jord.

De vælges for tre Aar og kan undſlaa ſig for Gjenvalg i ligeſaa lang Tid, ſom de har fungeret. I Tilfælde af Afgang ved Dødsfald eller af anden Aarſag afholdes nyt Valg paa Funktionær i den afgangnes Sted for den tilbageværende Del af Funktionstiden.

§ 3. Brandchefen har Overledelſen, inſtruerer Kredsforſtanderne og de blandt Mandſkaberne anſættendes Rodemænd, har i Skogbrandstilfælde at indfinde ſig paa Aaſtedet, foreſtaa Slukningsarbeidet og træffe Beſtemmelſe om Indkaldelſe af fornødent Mandſkab ſamt i det hele at føre Indſeende med nærværende Reglers Overholdelſe. Brandchefen ſkal aarlig underhandle med de paa Terningmoen liggende Militære for i Tilfælde at kunne rekvirere Aſſiſtance derfra, i hvilket Tilfælde han kan disponere det til Koſtholdsgodtgjørelſe for Militærene nødvendige Beløb. Brandchefen kan disponere indtil Kr. 50 — femti — pr. Aar til at ſætte ſig i Forbindelſe med Folk, der i den tørreſte Aarstid maatte opholde ſig f. Ex. i Flotsberget, Rotberget, Ringsaaſen, Øxenaaſen og Hovindberget eller andre bekvemt beliggende Steder, hvorved diſſe forpligter ſig mod Betaling, ſtrax Ild opdages, at gaa til nærmeſte Telefonapparat og melde dette for Kredsforſtanderne.

Det paaligger Kredsforſtanderne at holde Øie med, at Beſtemmelſerne i Lov af 14de Juli 1893 angaaende Brug af Ild i Skog og Mark m. v. overholdes, og at Overtrædelſer anmeldes.

Saaſnart han erfarer, eller har Grund til at antage, at Skogbrand er opſtaaet paa nogen til hans Grund hørende Eiendomme, da har han øieblikkelig at underrette Brandchefen derom og indkalde ſin Kreds's Mandſkab til Brandſtedet og der lede Slukningsarbeidet, indtil Brandchefen maatte indfinde ſig, og ſamtidig efter Omſtændighederne at varſle en eller flere af de nærmeſtboende Kredsforſtandere om ſnareſt mulig at indfinde ſig paa Brandſtedet med ſine Mandſkaber. Tiltrænges mere Mandſkab, kan Kredsforſtanderen eller Brandchefen, naar denne har indfundet ſig, hurtigſt ved udſendt Telefonmeddelelſe, Budſtikke eller paa anden henſigtsmæſſig Maade indkalde de øvrige Kredsforſtandere inden Herredet

30 April. med sine Mandskaber. Erfarer en Kredsforstander, at Skogbrand er opstaaet i nogen af de andre Kredse inden Herredet, har han derom snareſt mulig at varsle vedkommende Kredsforstander, som derefter har at iagttage det fornødne overensstemmende med foranstaaende.

Udbryder der Ild samtidig paa flere Steder, har Brandchefen at fordele Mandskaberne efter bedste Skjøn.

§ 4. Enhver Eier af matrikuleret Eiendom inden Herredet har i Skogbrandstilfælde uopholdelig efter Brandchefens eller Kredsforstanderens Tilsigelse at skaffe et Antal Mandskaber med Kost og Redskaber i Forhold til sin Matrikulskyld, saaledes at den, som inden Herredet har en samlet Skyld:

fra og med 2 Mark indtil 5 Mark, skaffer 1 Mand,
fra og med 5 Mark indtil 15 Mark, skaffer 2 Mænd,
fra og med 15 Mark indtil 25 Mark, skaffer 3 Mænd,
fra og med 25 Mark indtil 35 Mark, skaffer 4 Mænd,

o. s. v. i samme Forhold opover.

Mandskaberne udskrives fra enhvers Bopæl i Forhold til Eierens samlede Skyld inden Herredet.

Udenbygdsboende Eier har til vedkommende Kredsforstander at opgive et for denne bekvemt beliggende Sted inden Herredet, hvor Tilsigelse af vedkommende pligtige Mandskaber kan finde Sted, ligesom Kredsforstanderen ogsaa altid skal være berettiget til at leie det pligtige Mandskab paa vedkommende udensbygdsboendes Regning.

§ 5. Brandchefen og Kredsforstanderne tilstaaes en Godtgjørelse af 5 — fem — Kroner pr. Dag, de i Stillings Medfør maa opholde sig i Marken eller paa Reiser, samt 3 — tre — Kroner pr. Dag for Hest, om saadan benyttes.

Brandmandskaberne skal efter Brandchefens og Kredsforstandernes Skjøn og Bestemmelse have en rimelig Betaling, dog ikke over 25 Øre pr. Time. I extraordinære Tilfælde, hvor enkelt Mandskab har vist særskilt Dygtighed, kan Brandchefen, om han saa synes, paaskjønne dette ved Extrabetaling. Lønningerne udbetales af Herredskassereren efter Brandchefens Anvisning, idet dertil indrettet Anvisningsbog bør medtages i Marken til Opgjør, naar Mandskaberne hjemsendes.

§ 6. Foruden de i § 4 omhandlede Mandskaber er enhver inden Herredet bosat voxen Mand, som er arbeidsdygtig og skikket til at deltage i Slukningsarbeidet, og som ikke har Forfald, der kjendes gyldigt, paa Brandchefens eller Kredsforstandernes Tilsigelse — naar saa findes paakrævet — forpligtet til at indfinde sig paa Brandstedet medhavende Kost, saavidt mulig forhaandenværende Redskaber, saasom Øx, Spade, Hakke eller Bøtte, og der udføre, hvad Brandchefen, Kredsforstanderen eller Rodemænd paalægger ham, mod saadan Godtgjørelse, som omhandlet i § 5.

§ 7. Det opbudte Slukningsmandskab skal ikke ophøre med

Slukningsarbeidet eller forlade Brandstedet, førend Brandchefen eller vedkommende Kredsforstander dertil giver Tilladelse eller Ordre. Antager man, at Ilden er slukket, har Brandchefen eller Kredsforstanderen at udvælge nogle Mænd, som efter Tur har at holde Vagt, indtil man er fuldstændig sikker for Ildens videre Opblussen. Saavidt muligt har Brandchefen eller Kredsforstanderen paa Stedet at indhente Oplysninger om, hvordan Ilden er opstaaet, og derom snareste mulig at indgive Indberetning til Herredsstyrelsen. 30 April.

§ 8. Brandchefen eller vedkommende Kredsforstander kan uden Hensyn til Indsigelse fra Eierens Side — for at begrænse eller standse Ilden — fælde tilstødende Skog, nedrive Gjærder, grave Diger, optænde Modild og forøvrigt iagttage de til Ildens Slukning nødvendige Forholdsregler. Forinden der skrides til nogen større Foranstaltning af foranstaaende Art, bør — saavidt Tid og Omstændigheder maatte tilstede det — 2 Kredsforstandere raadspørges.

§ 9. Enhver inden Herredet, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, har derom snareste at underrette Brandchefen eller en Kredsforstander.

§ 10. I Tiden fra 1ste Juni til 10de August maa Brandchefen, Kredsforstanderne og deres Suppleanter ikke foretage Reiser udenfor Herredet uden at have sørget for duelige Stedfortrædere, som for Tilfældet antages af Formandskabets Ordfører, som straks har at underrette Brandchefen.

§ 11. Finder Herredsstyrelsen, at Brandchefen eller nogen Kredsforstander viser sig skjødeslos eller udueli i Udførelsen af sit Hverv, kan den afskedige Vedkommende og vælge en ny i hans Sted.

§ 12. Umiddelbart efter hver Skogbrand har Kredsforstanderne gjennem Brandchefen at indgaa med Indberetning til Herredsstyrelsen om, hvorvidt deres respektive Mandskabsydere har skaffet det bestemte Antal Mandskaber overensstemmende med § 4 i rette Tid, og forøvrigt oplyse, om nogen har gjort sig skyldig i Forsømmelse af Pligter, paalagt efter foranstaaende Regler.

Indberetningerne bør tillige indeholde Oplysninger om Ildens Udbredelse, Slukningsomkostningerne, Skadens Størrelse og øvrige Omstændigheder, som antages at være af Interesse.

§ 13. Samtlige Udgifter, som overensstemmende med foranstaaende Regler maatte paaløbe til Foranstaltninger til Forebyggelse og Slukning af Skogbrand, forskydes eller betales af Herredskassen efter Anvisning af Brandchefen og udlignes som Skat paa Herredets Skogeiere efter den Værdi, disses Skogeiendomme af Ligningskommissionen i det samme Aar er ansat til. Skatten beregnes og inddrives af Herredskassereren som anden Skat, efter en fra Ligningskommissionen afgivet Opgave over den samlede Værdi af hver enkelt Skatteyders Skogeiendomme, dog medtages

30 April. ikke nogen, hvis Skogeiendomme af Ligningskommissionen er værdsat til under Kr. 500, da disse skal være fritaget for denne Skat.

I Henhold til ovenstaaende paaligger det Ligningskommissionen at værdsætte ogsaa de Eiendomme, som ikke er i privat Eie.

§ 14. Opstaar Skogbrand i noget til Elverum stødende Præstegjæld, der antages at kunne blive farlig for Bygdens Skoge, kan Brandchefen efter Konferance med 2 af Kredsforstanderne sende et mindre Mandskab med en eller to Kredsforstandere derhen til Hjælp. Antages Branden ikke at ville overskride Elverums Grændser, sendes intet Mandskab, uden at vedkommende Herreds Brandchef derom andrager og garanterer Reiseudgifter og sædvanlig Dagløn.

Brandchefen og tvende Kredsforstandere kan, naar de under en større Skogbrand finder, at de Mandskaber, som kan opdrives i Bygden, ikke magter at slukke Ilden, rekvirere Hjælp fra tilstødende Bygder, og har Brandchefen i dette Tilfælde Ret til at disponere over et Beløb af indtil Kr. 400 til disses Aflønning. Disse Udgifter bliver at udligne som foran bestemt.

§ 15. I Henhold til § 6 i Lov af 14de Juli 1893 straffes Overtrædelser af foranstaaende paabudte Bestemmelser og Regler med Bøder.

§ 16. Disse Regler træder i Kraft 1ste Juni 1897.

30 April. **Høieste Resolution***), hvorved de af Aamots Herredsstyrelse i Møder den 25de Februar 1895 og 7de September 1896 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896.

30 April. **Høieste Resolution***), hvorved de under 19de December 1896 af Storelvedalens Herredsstyrelse vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til § 5 i Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893, jfr. Lov af 27de Juli 1896 om Ændring i forstnævnte Lov.

30 April. **Drifts-Reglement** for Person- og Godsbefordringen ved Nestun—Osbanen**), approberet 30te April 1897 af Departementet for de offentlige Arbeider i Henhold til samme ved Kongelig Resolution af 20de s. M. given Bemyndigelse, saaledes at Reglementet bliver gjældende indtil videre.

---

*) Bekjendtgj. 8 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 16, hvor Reglerne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 8 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 16, hvor Reglementet er indtaget.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Bogbinder John Fredrik Strand ved hans Testamente af 25de Juli 1879 oprettede „Bogbinder J. F. Strands Legat for kvindelig Haandværksdrift i Christiania" samt paa de for dette Legat under 12te Januar 1897 udfærdigede Statuter. 30 April.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Froken Othilde Hermanda Augusta Olsens Testamente af 25de Marts 1886 oprettede „Fru Helene Marie Olsens Legat" og paa de for dette Legat den 24de November f. A. udfærdigede Statuter. 30 April.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trondhjems Stift, hvori paa Foresporgsel fra Trondhjems Skolestyre meddeles, at da Byskolelovens § 65 udtrykkelig bestemmer, angaaende Anvendelsen af legemlig Straf, at den „kun kan ske efter Samraad med og i Overvær af Bestyrer, Klasseforstander eller Medlærer", har Skolestyret efter Departementets Mening ikke lovlig Adgang til i Forskrifterne om Tugt og Orden at træffe Bestemmelser, hvorefter det kan indtræffe, at legemlig Straf bliver anvendt, uden at nogen af de i Loven udtrykkelig nævnte Personer er tagne med paa Raad eller er tilstede. 30 April.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori Departementet i Anledning af en Ansøgning fra flere Personer om gratis Bevilling til underet at udføre en af dem til Bergens Overret indanket Sag mod et Konkursbo angaaende Lovmæssigheden af en af vedkommende Sorenskriver afsagt Decision, hvorved de kun erkjendtes som uprioriterede Fordringshavere i nævnte Bo. I Anledning heraf meddeler Departementet, at nogen Kumulationsbevilling ikke er anseet for nødvendig til Paaanke underet af hvad der i Underinstansen er gjort til én Sag. 30 April.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, hvori paa Foresporgsel fra Distriktslægen i Levanger meddeles, at de Regler, der i Henhold til den nye Bygningslovs § 52, sidste Passus, vil blive udarbeidet for Levanger By med Hensyn til Indretning af Lokumer og Kreaturstalde m. v., ikke antages at ville være gjældende for det Byen omgivende Belte af 200 m., idet det efter nævnte Lovparagraf og Lovens § 88 formentlig maa være Sundhedskommissionen i det Distrikt, hvori Beltet er beliggende, der i Forening med vedkommende Bygningskommission har at udarbeide de Regler, der skal være gjældende for Beltet. 30 April.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 1 Mai.

*) Bekjendtgj. 8 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 16, hvor Forskrifterne er indtagne.

1 Mai. meddeles paa den af Kjøbstaden Lillehammers Kommunebestyrelse under 26de Oktober 1896 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden.

1 Mai. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Søndre Undals Herred i Lister og Mandals Amt under 21de August 1896 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

1 Mai. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Orlandet Herred i Søndre Trondhjems Amt under 15de Oktober 1896 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

1 Mai. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Bjugn Herred i Søndre Trondhjems Amt under 5te November 1896 fattede Bestutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

1 Mai. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kjøbstaden Vardøs Kommunebestyrelse under 4de og 5te Marts samt 26de November 1896 fattede Beslutninger om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden.

3 Mai. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Indredepartementet, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet ikke antager, at Paabudet i Sjøfartslovens § 40, sidste Passus om, at Sjøforklaring udenfor Riget snarest muligt skal afgives for vedkommende udenlandske Myndighed eller i Tilfælde for den norske Konsul, kan ansees fyldestgjort, om Skibsføreren udsætter med Optagelse af Sjøforklaring betræffende Dødsfald, foranlediget ved Ulykkestilfælde ombord, indtil Skibet ankommer enten til Norge eller til en Konsulsstation, hvis Indehaver er bemyndiget til at modtage edelig Forklaring.

3 Mai. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Departementet for de offentlige Arbeider, der havde forespurgt om, hvorvidt en Sorenskriver er forpligtet til at foranledige indhentet de for-

*) Bekjendtgj. 8 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 16, hvor Forskrifterne er indtagne.

nødne Oplysninger til Meddelelse af en af vedkommende 3 Mai.
Postmester begjæret Vederheftighedsattest for en under ham
sorterende Postaabners Kautionister, — i hvilken Anledning
Justitsdepartementet meddeler, at det er tilboieligt til at antage, at
Spørgsmaalet bør besvares benægtende, idet det bemærker, at det
ikke i Bestemmelsen i Sportellovens § 78 tredie Punktum kan finde
Hjemmel for en saadan Forpligtelse, der synes at ligge udenfor
Notarialembedets begrebmæssige Funktioner.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Jarls- 3 Mai.
berg og Larviks Amt, hvori Departementet — foranlediget ved en
opstaaet Meningsforskjel om Lovligheden af endel ikke særskilt
matrikulerede Eiendomsparcellers Sammenføining i
Kassebogen og Panteregisteret med andre, særskilt ma-
trikulerede Brug tilhørende Eieren af de Hovedbol, hvorfra
Parcellerne var udgaaet, — udtaler som sin Opfatning, at Eien-
domsdele, der — uagtet fraskilte vedkommende Eiendom ved behørig
Skyldedelingsforretning — paa Grund af Bestemmelsen i Lov af
4de Juli 1884 § 4 ikke egner sig til særskilt Matrikulering eller
til at udgaa af Matrikulen, ikke i nogetsomhelst Diemed vil kunne
udskilles i Kassebogen fra den samlede Eiendoms Skyld og saaledes
heller ikke sammenføies i Kassebogen med andre, særskilt matrikule-
rede Eiendomme. Da Lov af 15de Juni 1878 § 2 ikke hjemler
Sammenføining i Panteregisteret, medmindre vedkommende Brug
tidligere paa lovlig Maade er forenede i Kassebogen, antages der-
for saadanne Sammenføininger heller ikke at kunne foretages i Pante-
registeret.

Skrivelse fra Indredepartementet til Kommissionen for 4 Mai.
Statskontrol med Skibes Sjødygtighed, der havde forespurgt:

1. hvorvidt Bestemmelserne i Love af 18de Juni 1884
om Udskjænkning og Udsalg af Øl, Vin m. v. i Kjøb-
og Ladesteder samt paa Landet, resp. §§ 10 og 7,
kun gjælder Passager-Dampskibe, eller om de ogsaa kommer
til Anvendelse paa Lastedampskibe.
2. hvorvidt det er lovligt, at Fører af Seilskib under
Reisen sælger til hver enkelt af sit Mandskab Brænde-
vin, der er medtaget for egen Regning.

I Anledning heraf udtaler Departementet:

ad 1. De nævnte Lovbestemmelser antages at gjælde alle Damp-
skibe, som medhaver Passagerer.

ad 2. Departementet antager, at det omhandlede Spørgsmaal
maa besvares benægtende, samt at formentlig § 22 i Lov
af 24de Juli 1894 om Brændevins Salg og Udskjænkning
i Tilfælde maa komme til Anvendelse.

Cirkulære fra Direktøren for det civile Veterinærvæsen: 4 Mai.
For at forebygge, at Miltbrand blandt de paa Løren-

4 Mai. skogen og tilstødende Havnestrækning græssende Husdyr i Løbet af Sommeren skal vinde forsvarmæssig Udbredelse, skal man indskjærpe Nødvendigheden af, at Dyreiere, hvis Dyr græsser paa nævnte Havnegang, fører et nøie Opsyn med sin Buskap. Denne bør hver Aften bringes sammen og, hvis noget Dyr mangler, maa Grunden hertil snarest muligt bringes paa det rene. Hvis noget Dyr findes sygt eller kan mistænkes for at lide af indvortes Sygdom, bør det strax føres hjem til Gaarden, adskilles der og Dyrlæge tilkaldes. Skulde Dyret være saa sygt, at det ikke kan føres hjem, bør det adskilles i et Hus eller bindes paa Havnegangen og Dyrlæge hentes derhen. Der bør ligeledes føres nøie Opsyn med, hvorvidt Kadavere af Hunde og Katte eller af vilde Dyr, saasom Elgsdyr, Ræve og Harer, skulde henligge nogetsteds paa Havnegangen. Hvis saadanne findes, bør de uopholdelig tildækkes med Jord eller Granbar samt Stene, saaledes at de blive utilgjængelige for andre Dyr og Insekter, indtil de snarest muligt kan opbrændes eller tilfredsstillende nedgraves.

Forøvrigt skal man, foruden hvad foran er paabudt, henlede Opmærksomheden paa, at ifølge Lov af 14de Juli 1894 om Foranstaltninger mod smitsomme Husdyrsygdomme og de i Henhold til denne Lov givne Forskrifter, særskilt Cirkulære af 28de September 1891 angaaende Miltbrand, maa miltbrandssyge Dyr eller for Miltbrand mistænkte Dyr ikke dræbes uden paa det Sted, hvor Dyret agtes nedgravet eller brændt eller hvor nøiagtig Desinfektion kan finde Sted; under Transporten derhen maa der sørges for, at Adskillinger fra det syge Dyr ikke giver Anledning til Smitteudbredning. Ved Dyrets Nedslagtning bør det særlig undgaaes, at Blodet spildes omkring.

Da Blodet af Miltbrandssyge er særlig smittefarligt, maa Aareladning eller andre blodige Operationer ikke foretages paa saadanne Dyr uden af autoriseret Dyrlæge og isaafald under Iagttagelse af behørige Forsigtighedsregler.

Hunde og Katte bør saavidt mulig holdes indespærrede paa Gaardene og hindres i at streife om i Skog og Mark.

Da Miltbrand er en til Mennesket let overførbar og livsfarlig Sygdom, bør alle, som har med miltbrandssyge eller døde Dyr og smittebefængte Gjenstande at gjøre, iagttage den yderste Forsigtighed og i Tilfælde rense alle sine Klæder ved Kogning eller Desinfektion i en Desinfektionsovn samt paa det omhyggeligste vaske og rense sin Person; Skotøi, der har været benyttet paa Steder, hvor Miltbrandssmitte kan antages at være tilstede, bør vaskes og børstes med Sæbevand og 3 pCt. Karbolvand. Ingen, der har Saar, Rifter eller Hudløsheder, maa komme i Berøring med Miltbrandsdyr eller smittebefængte Gjenstande.

Hvis nogen efter at have stelt med Miltbrandsdyr, faar

Blemmer eller Finner paa Huden, bør han snareſt muligt henvende 4 Mai.
ſig til Læge.

Melk af Dyr, der mistænkes for eller lider af Miltbrand, maa ikke tilblandes Melk fra andre Dyr eller overhovedet anvendes. Saadanne Dyrs Melk bør i Tilfælde melkes i egne Kar, der senere grundigt maa vaskes med kogende Opløsning af Lud. Melken kan koges og derefter anvendes.

Hvis der i en Besætning er indtruffet et Tilfælde af Miltbrand, maa de andre Dyr i denne Besætning nøie undersøges af Dyrlæge, og hvis de findes ubetinget sunde, kan Melken fra disse Dyr uden Fare benyttes.

Cirkulære fra Direktøren for det civile Veterinærvæsen til 5 Mai.
Amtmændene:

Foranlediget ved et nylig indtruffet Tilfælde af dræbende Forgiftning, foraarsaget ved Forvexling af Karbolsyre med anden Medicin, maa jeg anmode Hr. Amtmanden om at henlede de i Deres Embedsdistrikt praktiserende Dyrlægers Opmærksomhed paa Vigtigheden af ikke at udlevere Karbolsyre (acidum phenylicum sive carbolicum) eller lignende farlige Stoffe uden at forsyne Flasken med Giftmærke samt gjøre Vedkommende opmærksom paa Stoffets Giftighed og tilraade Midlets Opbevaring under Laas og Lukke.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til en Privatmand, foran- 7 Mai.
lediget ved en af denne indgivet Forestilling angaaende den Enken efter en Sognepræst paa Landet tilkommende Enkesæderente af Pensionsfondet for Geistliges Enker, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det ikke finder at kunne fravige den Opfatning, at nævnte Præsteenke efter en i det ved Deling formindskede Sognekald ansat Sognepræsts Død maa være pligtig til at dele Sognekaldets Enkesæderente med dennes efterladte Enke, uanseet at den førstnævnte Enkes Mand havde været Sognepræst i det tidligere udelte Sognekald og den sidstnævntes kun i Kaldet af samme Navn efter Fraſtillelse af tvende til eget Sognekald overgaaede Annexsogne. Departementet finder nemlig, at den i nævnte Forestilling hævdede Opfatning, hvorefter den første Enke efter Kaldets Deling ikke skulde være pligtig til at dele Enkesæderenten med eventuelle Enker i noget af de ved Delingen opstaaede nye Kald, ikke har nogen Rimelighed for sig, ligesom den, bemærker Departementet, heller ikke stemmer med Praxis. Hun vilde nemlig paa denne Maade ved Delingen være kommet i en heldigere Stilling med Hensyn til Enkesæderente end før (da hun jo utvivlsomt var forpligtet til at dele med andre Enker i det samlede Kald) medens det Eneste, hun med Rette kan gjøre Fordring paa, selvfølgelig er, at hun ikke ved Delingen skal komme i en ufordelagtigere Stilling end før, og i saa Henseende synes hun ikke at have noget at be-

7 Mai. klage sig over, naar hun henvises til at dele med mulige Enker i det ene af de ved Delingen opstaaede nye Sognekald og da navnlig det, der omfatter Hovedsognet i det tidligere udelte Præstegjæld, og som saaledes nærmest maa siges at være en Fortsættelse af dette[1]).

[1]) Jfr. Skr. 21 Septbr. 1893.

7 Mai. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Distriktslæge om, hvorvidt en Læge, naar han bliver vidende om, at der er indtruffet et Dødsfald, som antagelig vil foranledige retslig Forfølgning mod nogen, bør foretage nogen Undersøgelse i den Anledning uden at oppebie Begjæring fra Paatalemyndigheden.

I Anledning heraf udtaler Departementet, at Lægen i et saadant Tilfælde ikke bør foretage nogen Undersøgelse, medmindre Begjæring enten fra Paatalemyndigheden eller fra Retten foreligger, og at Undtagelse blot bør finde Sted, hvor der øiensynlig vil være Fare ved Ophold.

7 Mai. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementets Arméafdeling til Fæstningernes Kommandantskaber:

Ved Lov af 14de Juli 1894 antages § 21 i den militære Straffelov af 23de Marts 1866 at være forandret derhen, at det nu er tilladt Fanger, der udholder ensomt Fængsel, at beskæftige sig med saadant Arbeide, som de selv vælge, eller som bliver dem paalagt.

Som Følge heraf bestemmer Departementet, at Cirkulære herfra af 30te Januar 1867 (indtaget i den militære Lovsamling) skal undergaa følgende Modifikationer, forsaavidt angaar Indredningen m. v. af de ensomme Fængsler:

1. Den i nævnte Cirkulæres Punkt 1 omhandlede Lysaabning bliver at gjøre saa stor, at den selv om Vinteren tillader Læsning af almindelig trykt Stil i den lyse Tid af Døgnet.

   Ved Anvendelse af mat Glas i Ruderne eller paa anden hensigtsmæssig Maade forhindres dog fremdeles al Udsigt og Kommunikation med Udenverdenen.
2. I den Tid af Aaret, i hvilken det ikke er arbeidslyst fra Kl. 8 Morgen til Kl. 6 Eftermiddag kan i fornøden Udstrækning anvendes kunstigt Lys mellem disse to Klokkeslet.
3. Ethvert Rum forsynes med et simpelt Bord uden Skuffe.

I Forbindelse hermed skal man gjøre opmærksom paa, at dersom Fangen selv intet Arbeide vælger, er det Offentlige kun berettiget, men ikke forpligtet til at paalægge ham saadant.

De med Anskaffelsen af fornødne Redskaber og Materialier m. v. forbundne Udgifter blive — hvad enten de behøves for Arbeide, som Fangen vælger, eller for Arbeide, som paalægges ham — at udrede af vedkommende Fæstningskasse. Forsaavidt Fangen

ønsker at benytte egne Sager, skal der dog intet være til Hinder 7 Mai.
herfor, naar dette ikke medfører Brud paa nødvendig Orden i Fængslet og det af vedkommende Kommandantskab ansees ubetænkeligt.

Efter Konference med Generalauditøren samt Justits- og Politidepartementet skal Departementet endvidere meddele, at det antages at maatte være Fangen tilladt at beskjæftige sig med Læsning eller Skrivning — begge Dele dog kun forsaavidt de indgaar under Betegnelsen Arbeide, saaledes at f. Ex. Morskabslæsning og Brevskrivning er udelukket. Forøvrigt er selvfølgelig Fangen under alt Arbeide underkastet Kommandantskabets Kontrol og maa rette sig efter dets Bestemmelse.

Lov indeholdende Forandringer i Lov af 28de Juni 8 Mai.
1887 med Tillægslov af 30te April 1892 om Brændevins Tilvirkning og Ombestillation.*)[1])

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 9de April dette Aar, saalydende:

Efternævnte Paragrafer i Lov af 28de Juni 1887 med Tillægslov af 30te April 1892 om Brændevins Tilvirkning og Ombestillation skal herefter lyde som følger:

§ 18. Et Brændevinsbrænderi ansees at være i Drift fra Apparaternes Aabning til deres Forsegling. Saa ofte et Brændevinsbrænderi sættes i Drift, bliver Afgift af samme mindst at beregne for et Tidsrum af 15 Døgn og af en Tilvirkning af mindst 700[2]) Liter (efter Vægt 560[3]) kg.) Alkohol i Gjennemsnit pr. Døgn, om end Driften har været kortere og Tilvirkningen pr. Døgn har været ringere. Herfra sker kun Undtagelse i det Tilfælde, at et Brænderis Drift ved Ulykkestilfælde standser i to samfulde Døgn eller længere, i hvilket Tilfælde Afgift ikke beregnes for saa mange Døgn eller Dele deraf, hvori Driften af denne Grund har været standset. De under Driften mellemkommende Søn- og Helligdage sættes ud af Betragtning ved Beregningen af den daglige Gjennemsnitstilvirkning.

§ 19. Afgiften for tilvirket Brændevin beregnes efter den af Kontrollen ved Maaling eller Veining samt Gradering fundne Mængde og Styrke af Brændevinet umiddelbart efter sammes Tilvirkning i Brænderiet. For Brændevin, der henligger paa de nedenfor i §§ 21—23 omhandlede Oplag, bliver Afgiften, forsaavidt denne har undergaaet nogen Forandring mellem Brændevinets Indlæggelse og Udtagelse,

[1]) Se Odth. Prp. No. 15 og Indst. O No. 14 for 1897.
[2]) før 750.
[3]) før 600.

*) Bekjendtgj. 12 Mai i Lovt. 1ste Afd. No. 17.

8 Mai. at opkræve efter den Afgiftssats, der gjælder, naar Brændevinet udgaar af Oplaget.[1])

§ 21. Ethvert Brænderi skal anvise et lige ved Brænderiet liggende Lokale, hvor afgiftspligtigt Brændevin kan henlægges under det Offentliges Laas eller Segl. Brændevinet skal kunne henligge paa saadant Oplag med uopkrævet Afgift indtil Udgangen af April i den anden Brændetermin efter den, hvori Brændevinet henlagdes paa Oplag.[2])

§ 22. Naar Eieren kræver Brændevin stillet til Raadighed, maa forinden Udleverelsen Afgiften enten godtgjøres at være erlagt, eller et Parti frigjort eller fortoldet Brændevin med en tilsvarende Mængde Alkohol være henlagt paa Oplag i Stedet, eller Sikkerhed, som af Departementet er godkjendt, være stillet for Afgiftsbeløbet, i hvilket sidste Tilfælde der tilstaaes Udsættelse med Betalingen indtil den sidste Dag i den fjerde[3]) Maaned efter den, hvori Brændevinet stilles til Eierens Raadighed, dog i intet Tilfælde længere end til Udgangen af April i den anden Brændetermin efter den, hvori Brændevinet henlagdes paa Oplag.[4])

Frigjort Brændevin, der i Henhold til denne Paragraf henlægges paa Oplag, ansees med Hensyn til Afgiftspligt i alle Dele som trædende i Stedet for det udtagne Brændevin.

§ 23. Brændevin kan med Forpligtelsen til at svare den beregnede Afgift deraf overføres fra et til et andet Brænderis Oplag.

Destillationsforretninger kan af Finants- og Tolddepartementet meddeles Tilladelse til at oprette Oplag, hvortil Brændevin kan overføres paa lige Maade og med samme Rettigheder og Forpligtelser som for Brænderiernes Oplag bestemt.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Det udhævede er nyt.
[2]) før: „i den følgende Brændetermin".
[3]) før: „anden".
[4]) før: „i næste Brændetermin".

8 Mai. **Kongelig Kundgjørelse** angaaende Afgift til Statskassen af Stempelpapir og Stempelmærker samt stemplede Spillekort i Budgetterminen fra 1ste Juli 1897 til 30te Juni 1898.*)[1])

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: Saasom Storthinget under 21de April dette Aar har fattet Beslutninger angaaende Afgift til Statskassen af Stempelpapir og Stempelmærker samt stemplede Spillekort i Budgetterminen fra 1ste Juli 1897 til 30te Juni

[1]) Se Sth. Prp. No. 11 og Indst. S No. 93 for 1897.

*) Bekjendtgj. 12 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 17.

1898, hvorefter Afgiften for Stempelpapir og Stempelmærker bliver at erlægge efter den for indeværende Budgetaar gjældende Tarif og Afgiften for stemplede Spillekort bliver at erlægge med 60 — sexti — Øre af hvert Spil, 8 Mai.

saa ville Vi herved naadigst befale disse Beslutninger bragt i Udøvelse.

Kongelig Resolution *), hvorved meddeles Approbation paa den af Hamars Kommunebestyrelse under 2den Juni og 29de December 1896 fattede Beslutning angaaende Forandring i § 4 1ste Punkt i det ved Kongelig Resolution af 11te Februar 1884 approberede Reglement for Kjøbstaden Hamars Brandkorps, saaledes at Forandringen strax træder i Kraft. 8 Mai.

Kongelig Resolution **), hvorved i Henhold til § 25 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæstelse paa de af Namsos Kommunestyre under 28de December 1895 og 12te December 1896 besluttede Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Namsos Havn. 8 Mai.

Kongelig Resolution ***), hvorved i Medhold af § 34 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 bestemmes, at der indtil videre skal erlægges Havnefogedpenge i de inden Drøbaks Lodsoldermandskab beliggende Udhavne Nærsnæs, Hallangspollen, Filtvedt, Sætrepollen, Emmestad og Hvidsten efter de i nævnte § sammenholdt med Lovens § 16 foreskrevne nærmere Regler. 8 Mai.

Kongelig Resolution, hvorved det nanseet Bestemmelserne i §§ 2 og 9 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 om, at Valg paa Formænd og Repræsentanter skal foregaa paa første Thingdag ved det almindelige Skattething, — i Medhold af samme Lovs § 60 tillades, at de nævnte Valg for Borgesykognen Herred, Strinden og Selbu Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, afholdes paa anden Thingdag. 8 Mai.

Kongelig Resolution, hvorved det i Medhold af § 1, sidste Passus, i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 bestemmes, at Lensmanden i Sogndal indtil videre indtræder i Politimesterens Sted som Medlem af og Formand i Ladestedets Bygningskommission. 8 Mai.

---

*) Bekjendtgj. 12 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 17, hvor den forandrede Bestemmelse er indtaget.

**) Bekjendtgj. 12 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 17, hvor Vedtægterne er indtagne.

***) Bekjendtgj. 12 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 17.

8 Mai. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Medhold af § 3 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Approbation paa den af Larviks Magistrat og Formandskab i Møde den 30te November 1896 udfærdigede Instrux for Stadskonduktøren sammesteds.

8 Mai. **Kongelig Resolution**, hvorved det af Storthinget under 5te April 1897 besluttede Regulativ for Aflønning af Officerer af Sjøetaten under Tjenstgjøring tilsjøs[1]) befales taget tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 17 og Indst. S No. 83 for 1877. Regulativet er overensstemmende med det tidligere gjældende (Se Lovtid.s 2den Afd. for 1894, S. 401 jfr. Aarg. 1895 S. 143) med Undtagelse af, at det i § 4, 2det Punktum skal hedde: „under Togt i fremmede Farvande" istedetfor som tidligere: — — „til fremmede Farvande", samt at der er indkommet en ny § 12, saalydende: „Marineingeniører og Maskinmestre med Officers Grad oppebærer samme Tillæg under Sjøtjeneste paa Reiser som for Officerer af tilsvarende Grad bestemt", hvorefter den gamle § 12 er bleven § 13.

8 Mai. **Kongelig Resolution**, given paa Kommandovei, hvorved er bestemt, at der for Overmaskinmestere reglementeres Uniform som nu bestemt for Sekondløitnanter i Marinen med den Forskjel, at Kraven paa Uniformsfrakken og Kjolen bliver af sort Fløiel, og at Diet paa Guldgalonen paa Ærmets Overkant bortfalder.

10 Mai. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet ikke antager, at ved Nedlæggelsen af Værk, Brug eller Fabrik, der sammen med andre i Nærheden liggende Værker, Brug eller Fabrikker har opretholdt egen Brugsskole, Retten og Forpligtelsen til at holde Brugsskole uden videre overføres paa de nye Værker, Brug eller Fabrikker, der istedetfor det nedlagte anlægges paa samme Sted (ved samme Vandfald).

Retten eller Forpligtelsen til at holde Brugsskole antages nemlig knyttet til det eller de enkelte bestemte Brug, for hvilke Forholdet er stiftet. Derimod vil der i Henhold til Landsskolelovens § 42 intet være til Hinder for, at Herredsstyrelsen med alle vedkommende Brugseieres Samtykke fatter Beslutning om, at ogsaa nye Anlæg skal høre under Brugsskolen. Hvilken Ret nye Anlæg — hvad enten de kommer til at deltage i Brugsskolens Drift eller ikke — har ligeoverfor den gamle Brugsskoles Midler, maa bero paa Overenskomster og Kontrakter i det enkelte Tilfælde.

11 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa Udkast til Plan for Sulens Brandforsikringsselskab, saaledes at Foreningen kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

Høieste Resolution, hvorved et af Sandnes's Kommune- 11 Mai.
styre under 30te Marts 1896 vedtaget Taxtreglement for Benyttelsen af Ladestedets Brygger i Medhold af Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 § 55 stadfæstes som gjældende indtil videre.

Cirkulære fra Medicinaldirektøren til Sundhedskommissioner- 11 Mai.
nes Ordførere:

Ved hoslagt at oversende Hr. Ordføreren et Exemplar af de Blanketter, der benyttes ved Ansøgninger om Tuberkulinunderſøgelſe af Kvægbeſætninger paa offentlig Bekoſtning, henstilles det til Dem ved Leilighed i Sundhedskommissionen at fremholde disse Undersøgelsers Betydning for Bekjæmpelsen af Tuberkulosen, samt i det hele efter den Anledning, De dertil maatte have, at henlede Almenhedens Opmærksomhed paa dem og forøvrigt paa bedste Maade at medvirke til denne vigtige Sags Fremme.

Anſøgning

om Tuberkulin-Underſøgelſe paa offentlig Bekoſtning.

(Smlgn. Bestemmelserne i Husdyrloven af 14de Juli 1894, Kap. 3 og Kap. 8).

Undertegnede ansøger herved om at erholde min Kvægbesætning, bestaaende af ..... Oxer ..... voxent Kvæg og ..... Ungdyr og Kalve, tilsammen: ..... dyr

undersøgt med Tuberkulin paa offentlig Bekostning.

Undersøgelsen agtes udført ved Dyrlæge .....

....., som dertil har erklæret sig villig paa de af det Offentlige fastsatte Vilkaar.

Efter foretagen Undersøgelse forpligter jeg mig til:

1. snareſt mulig at ſkille de tuberkuloſe ſamt de for Tuberkuloſe miſtænkte Dyr fra den sunde Del af Besætningen, enten ved at hensætte disse i et andet smittefrit Rum, eller ved at lade opføre en tæt Skillevæg mellem begge Afdelinger efter behørig Desinfektion af den Afdeling af Fjøset, der er bestemt for de sunde Dyr, eller efter Omstændighederne paa anden for Smitte betryggende Maade at holde den syge og sunde Afdeling skilt fra hinanden,
2. saavidt mulig at hindre at Smitte overføres fra den syge til den sunde Del af Besætningen ved at anvende særskilte Vandings- og Fodringskar og idetheletaget særskilt Stel for begge Afdelinger, samt ikke at lade de angrebne og mistænkte Dyr komme paa fælles Beite med de sunde Dyr,
3. at lade det af Tuberkuloſe smittede Fjøs behørig desinficere,

11 Mai. alt i Tilfælde efter nærmere Anordning af Veterinæradministrationen;

4. snarest mulig at lade slagte saadanne Dyr, der efter Dyrlægens nærmere Undersøgelse findes lidende af Jurtuberkulose eller almindelig udbredt Tuberkulose med Lungetæring eller Afmagring, og ikke at sælge eller til min Husstand benytte Melk fra saadanne Dyr uden i kogt Tilstand,
5. ikke at sælge noget angrebet eller mistænkt Dyr uden til Slagt, samt ikke at sælge noget hjemmeslagtet tuberkuløst Dyr, uden at (forsaavidt dertil er Anledning) Dyret af Dyrlæge eller ved Forevisning paa Kjødkontrolstation er fundet tjenligt til Menneskeføde,
6. at lade de til Opdræt bestemte nyfødte Kalve strax hensætte i et smittefrit Rum og underkaste en Tuberkulinprøve, før de indsættes blandt de sunde Dyr, og ikke fodre dem med Melk fra tuberkuløse Dyr uden i kogt Tilstand (dog kan de nyfødte Kalve i de første to Døgn gives raa Modermelk, naar Juret er sundt og Moderen idethele taget kun i ringe Grad er angreben af Tuberkulose),
7. ikke at indsætte nyindkjøbte Dyr i den sunde Del af Besætningen, med mindre de ved forudgaaende Tuberkulinprøve er fundet fri for Tuberkulose,
8. at lade de angrebne og mistænkte Dyr forsyne med et blivende Merke, forsaavidt saadant af Veterinæradministrationen bestemmes.

Besætningen er undersøgt med Tuberkulin i Aaret.....

(Gaardens Navn).....

(Herred).....

(Amt).....

(Datum).....

(Tydelig Underskrift):.....

Andragendet bekræftes og anbefales:
(Den undersøgende Dyrlæges Underskrift):

.....

Anm. Andragendet maa kun omfatte hele Besætningen, ikke enkelte eller nyindkjøbte Dyr. Forsaavidt Besætningen er undersøgt før med Tuberkulin, maa dette anføres.

Til
Indredepartementet.

Anm. Denne Ansøgning indsendes gjennem vedkommende Amtmand til Indredepartementet.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Biskopen i Tromsø Stift, hvori Dept. i Anledning af Ordningen af den midlertidige Betjening af et Sognekald meddeler, at det Kongelige Reskript af 31te Mai 1815 vistnok overdrager til Biskoperne i ledige Embeder at konstituere, „hvem de efter Omstændighederne dertil tjenligst maatte eragte", men at den saaledes givne Bemyndigelse, der selvfølgelig i det hele ikke kan tages bogstavelig, dog efter Departementets Mening ikke kan antages at strække sig saa langt, at Biskoperne uden videre skulde kunne kalde en fast ansat geistlig Embedsmand bort fra hans egentlige Virkefeldt til Betjening af et andet ledigt Embede. Hvor Forholdene, saaledes som i det foreliggende specielle Tilfælde, antages undtagelsesvis at gjøre en saadan Fremgangsmaade tilraadelig, bør Departementets Samtykke dertil indhentes paa Forhaand, og det samme gjælder for saadanne Tilfælde som et i Biskopens Skrivelse omhandlet, hvor han har antaget en Sognepræst til at udføre Fiskeværsbetjening udenfor hans Embedsdistrikt, saaledes at han i længere Tid bliver fraværende fra sit Embede.[1] 12 Mai.

[1]) Jfr. Skr. 1 Juni 1897.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles, at der under indeværende Aars Turistsæson vil blive underholdt et Postaabneri i Advent Bay paa Spitsbergen. 12 Mai.

Foreløbig Instrux for Marineingeniører, approberet af Forsvarsdepartementet: 15 Mai.

1. Marineingeniørerne, hvis egentlige Fredsstation er Carljohansværn, henhører under Marinens Haandværkskorps. Dettes Chef er deres nærmeste militære Foresatte, naar de ikke er bortkommanderede.
2. Som Militære har de at rette sig efter de for Tjenesten i Marinen til enhver Tid gjældende Love, Reglementer og øvrige Bestemmelser.
3. De kan saavel i Krigstid som til Øvelse beordres til Tjeneste ombord i hvilketsomhelst af Marinens Fartøier. For saadan Tjeneste meddeles de, saalænge Tjenestereglementet ikke herom indeholder det fornødne, egen Instrux.
4. Naar de ikke er embarkerede, tjenstgjør de som Regel ved Hovedværftet; men de kan ogsaa beordres til Tjeneste ved et andet af Marinens Etablissementer, i Forsvarsdepartementet eller til Kontrol og Modtagelse af Materialier eller Materiel, der anskaffes indenlands eller udenlands. De kan i Lighed med Marinens øvrige Officerer beordres til Medlemmer af Marinens faste militærtekniske Kommissioner eller Komiteer, der maatte blive nedsatte for at behandle Spørgsmaal vedkommende Marinen.
5. Ved Hovedværftet tjenstgjør de, hvis ikke anderledes for Til-

15 Mai. fældet bestemmes, enten ved de mekaniske Værksteder eller ved Skibsbyggeriet og staar med Hensyn til denne Tjeneste direkte under Værkstedsdirektøren eller Skibsbygningsinspektøren. Deres Tjeneste skal i dette Tilfælde væsentlig bestaa i at assistere vedkommende Arbeidschef saavel ved Konstruktion af Skibe og Maskiner som ved Overopsynet med de paagaaende Arbeider og de oplagte Krigsskibes Vedligeholdelse og Krigsberedskab.

6. Marineingeniørerne skal saavidt muligt sørge for altid at holde sig à jour med Marinematerriellets Udvikling i fremmede Lande.

15 Mai. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sorenskriver om, hvorvidt Gebyret for Thinglæsningen af et Skjøde, hvorved overdrages saavel fast Gods som Løsøre, bliver at beregne efter hele den i Dokumentet omhandlede Værdi eller kun efter den Del af samme, der er nævnt som Kjøbesum for de faste Eiendomme, — i hvilken Anledning Departementet beder Sorenskriveren meddelt, at Spørgsmaalet, efter hvad det har bragt i Erfaring, af Revisionsdepartementet gjentagende Gange har været afgjort til Gunst for den sidstnævnte Mening, og at Justitsdepartementet slutter sig hertil.

15 Mai. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Bratsberg Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Formanden i et Meierisamlag om, hvorvidt det var nødvendigt at løse Handelsborgerskab for at drive Meieriet, samt om hvorvidt Meieriet var anmeldelsespligtigt efter Firmaregisterloven:

I Anledning heraf erklærer Departementet sig enigt med Amtmanden, der havde udtalt:

1. Paa Grund af den i Interessentskabskontraktens § 13[1]) indtagne Bestemmelse, hvorefter Salg af flere Slags almindelige Handelsvarer vil kunne foregaa i Meieriets Udsalg, maa det vel antages, at Selskabet er forpligtet til at løse Handelsborgerskab.
2. Dels som Følge heraf og dels paa Grund af Bestemmelsen i Interessentskabskontraktens § 11[2]) maa det formentlig ligeledes antages, at Interessentskabet i Henhold til Lov af 17de Mai 1890 § 8, sammenholdt med § 33 c og § 35 og Departementets Rundskrivelse af 23de November 1892 Post V har at indgive Firmaanmeldelse.

[1]) I Kontraktens § 13 hedder det: „Varer, som er lette at levere, og som kan haves i samme Rum som Melken uden at skade denne, kan modtages og afhændes mod at Samlaget faar 10% af Beløbet som Varerne sælges for" — — —.

[2]) I § 11 hedder det: „Nye Medlemmer, der optages, efter at Meieriet er sat i Gang, er som de oprindelige disse Bestemmelser underkastet;" — — —.

Lov om Søndagslukning af Barber- og Frisørforretninger.*)[1] 17 Mai.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 9de April dette Aar, saalydende:

§ 1. Barber- og Frisørforretninger skal holdes lukkede i Tiden fra Kl. 12 Nat før Søn- og Helligdage til den paafølgende Hverdagsmorgen Kl. 7.

§ 2. Naar to eller tre Helligdage følger paa hverandre, er det tilladt at holde Forretningerne aabne den anden af disse indtil Kl. 10 Formiddag, dog saa, at der kan holdes aabent Skjærtorsdag Morgen, ikke Langfredag.

§ 3. Overtrædelse af disse Bestemmelser straffes med Bøder.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Dok. No. 8 m. Till. og Indst. O No. 13 for 1897.

Plakat om norske Skibes Forpligtelse til at have ombord Anvisning til Benyttelse af Redningsapparater.*) 17 Mai.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Henhold til den Os ved Lov om Sjøfarten af 20de Juli 1893 § 26 givne Bemyndigelse fastsættes Følgende:

Ombord i ethvert norsk søgaaende Fartøi skal der findes en overensstemmende med vedlagte Aftryk affattet Anvisning til Benyttelse af Redningsapparater, hvilken bliver at opslaa i Folkelugarerne.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Anvisning til Benyttelse af Redningsapparater.

Er Skib strandet, og Redningsraket udskydes fra Land, søg da at faa Tag i Linen snarest mulig. — Hal ind paa denne, til Du faar en Stjerteblok med en iskaaren endeløs Løber. — Gjør Stjerten fast til Masten omtrent 15 Fod over Dækket, eller, hvis Masten er gaaet overbord, paa det høieste sikre Sted paa Skibet. — Gjør Raketlinen løs fra Stjerteblokken, og signaler til Land ved at vifte med et Flag eller Huen om Dagen og med en Lanterne om Natten.

En Trosse vil da af Folk iland blive paastukket Løberen og halet ud til Skibet. Gjør Tampen af Trossen fast 1 à 2 Fod over Stjerteblokken, og pas paa, at der ikke kommer noget Tørn af Løberen om Trossen. Naar Trossen er fast, stik da Udhaleren af og signaler igjen.

---

*) Bekjendtgj. 19 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 18.

17 Mai. Redningsmandskabet haler da Trossen stiv, og haler ud langs denne en Redningsstol. Lad strax en Mand sætte sig i denne, og signaler igjen. Han vil da blive halet iland, og Redningsstolen halet ud igjen og saaledes fremdeles, til alle Mand er komne iland.

Kan Trossen af en eller anden Grund ikke bringes ud til Skibet, vil en Redningsbøie blive sendt ud istedet, og de ombordværende i den halet tillands gjennem Brændingen En for En.

Et heldigt Udfald afhænger af, at der vises Koldblodighed og at disse Regler nøie følges.

Kvinder, Børn, Passagerer og hjælpeløse Personer sendes iland først.

17 Mai. **Kongelig Resolution***), hvorved er bestemt, at Bøder for Overtrædelse af de for Kjøbstaden Flekkefjord ved Kongelig Resolution af 18de Juni 1895 stadfæstede Politivedtægter skal tilfalde Bykassen.

17 Mai. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at de ved Kongelig Resolution af 15de September 1849 bestemte Grændser mellem Østre og Vestre Akers Lensmandsdistrikter i Aker og Follo Fogderi, Akershus Amt, fra den Tid, som af Amtmanden nærmere bestemmes, forandres saaledes, at de kommer til at falde sammen med de ved Kongelig Resolution af 16de Februar 1861 fastsatte Grændser mellem Østre og Vestre Akers Præstegjælde.

17 Mai. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Henhold til § 15 i den ved Kongelig Resolution af 29de Marts 1884 jfr. Kongelig Resolution af 28de November 1891 approberede Plan for Bergens Pensionsindretning meddeles Stadfæstelse paa det i Generalforsamling den 3die Marts 1897 vedtagne Tillæg til Planens § 2, saalydende:

„For Fremtiden bliver intet nyt Medlem at optage i Pensionsindretningen".

17 Mai. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt:

1. At den af Storthinget under 29de April 1897 fattede Beslutning angaaende Bevilgninger til Rigshospitalet og Fødselsstiftelserne og Jordmoderskolerne i Kristiania og Bergen for Budgetaaret 1897—98[1]) samt angaa-

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. V, Kap. 9, Tit. 3—5 og Indst. S. No. 98 for 1897. Under de nævnte Bevilgninger er bl. a. indbefattet følgende Lønninger ved den under No. 2 omhandlede nye Afdeling:

1 Overlæge, der overensstemmende med Kongelig Resolution af 14de September 1872 er antaget at burde bestikkes for et Tidsrum af 10 Aar	Kr. 1200
1 Kandidat	= 400
foruden fri Bolig, Lys og Brænde.	
2 faste Sygepleiersker à Kr. 200	= 400

*) Bekjendtgj. 19 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 18.

ende Samtykke til Indkjøb af Gaarden St. Olafs Plads No. 2 m. v. befales tagen tilfølge. 17 Mai.

2. At der af Rigshospitalets kirurgiske Afdeling B ved Udskillelse af Afdelingen for Øiensygdomme (under Afdelingens nuværende Overlæge) fra 1ste Juli 1897 oprettes en ny almindelig kirurgisk Afdeling med egen Overlæge, og at Justits-Departementet bemyndiges til at afgive de nærmere fornødne Bestemmelser i Anledning af Udskillelsen.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at Værnes Herred og Sogn i Fosens Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, for Eftertiden bliver at benævne Agdenes Herred og Agdenes Sogn. 17 Mai.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de i Generalforsamling i Understøttelsesforeningen for norske Sagførere og deres Enker den 25de Februar 1897 enstemmig vedtagne Forandringer i de ved Høieste Resolution af 14de April 1896 stadfæstede Love for Foreningen. 18 Mai.

Høieste Resolution, hvorved det i Generalforsamlinger den 10de Juni 1895 og 28de September 1896 i Aure Herreds frivillige Brandassuranceforening vedtagne Tillæg til § 8 i den ved Høieste Resolution af 26de Februar 1878 approberede Plan for Foreningen approberes saaledes, at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder. 18 Mai.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa Plan for Nes gjensidige Brandforsikringsforening for Bygninger og Løsøre, saaledes at Foreningen kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder. 18 Mai.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa det i Generalforsamlinger den 18de April og 10de Oktober 1896 vedtagne Udkast til ny Plan for Søndre og Nordre Frons gjensidige Brandforsikringsselskab, saaledes at Selskabet fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder. 18 Mai.

Skrivelse fra Justits-Departementet til Revisions-Departementet, der havde udbedt sig førstnævnte Departements Udtalelse med Hensyn til Forstaaelsen af § 486 i Lov af 13de Juni 1894 indeholdende Forandringer i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 i to nærmere betegnede Punkter, i hvilken Anledning Justits-Departementet meddeler: 18 Mai.

1. Den omhandlede § antages at burde forstaaes saaledes, at

18 Mai. Maximum for Vidners Land- og Baadskydsgodtgjørelse er den i Regulativet i Lov angaaende offentlige Tjenestemænds Skyds- og Kostgodtgjørelse af 10de Juli 1894 § 2 bestemte ordinære.

2. Dept. antager, at der kan kræves Erstatning for Udlæg efter tredie Passus i nævnte § 486, naar den samlede Godtgjørelse, som efter Paragrafens første Passus Litr. c vilde tilkomme Vidnet, ikke dækker hans Befordringsudgifter for denne Del af Reisen, samt at Flotmandspenge efter Paragrafens andet Passus kan kræves, naar Udgifterne ved Dampskibsbefordringen ikke dækkes af Godtgjørelsen efter første Passus Litr. b.

19 Mai. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Finantsdepartementet, hvori paa Foranledning meddeles, at der ikke er Adgang for private Personer eller Institutioner til gjennem Statens Oppebørselsbetjente at faa portofrit indsendt Pengesedler til Norges Bank til Ombytning med andre Seddelsorter eller Mynt eller til at erholde portofrit tilbagesendt de ombyttede Sedler eller Myntsorter.

Saafremt der derimod i et Distrikt er almindelig Mangel paa mindre Sedler eller Smaamynt, og en Oppebørselsbetjent derfor i Almenhedens Interesse finder at maatte begjære Penge vexlede, kan Pengenes Frem- og Tilbagesendelse ske portofrit, se Skr. af 29de Juni 1889, indtaget i Lovtidenden.

20 Mai. **Skrivelse** fra Indredepartementet til en Konsul, hvori Departementet slutter sig til en af Justitsdepartementet udtalt Anskuelse angaaende Forstaaelsen af Sjøfartslovens § 90 gaaende ud paa, at Reglerne i §'ens andet Afsnit maa finde Anvendelse ogsaa paa anden Form af venerisk Sygdom end Syphilis, naar denne er paadragen ved usædeligt Forhold, og at saaledes Rederiet ikke er pligtigt til isaafald at udrede Omkostningerne ved Sømandens Pleie.

21 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ifølge Skrivelse af 24de Oktober 1896 fra Arvingerne efter Ole Kristensen Fjeldsgaard af Afdøde skjænkede „Ole Kristensen Fjeldsgaards Legat (Kr. 400,00) til Bedste for Fattige i Finslands Sogn" samt paa de for dette Legat under 10de Mars 1897 udfærdigede Statuter.

21 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa Udkast til Plan for Hetlands gjensidige Brandforsikringsforening for Løsøre, Besætning og Avling, saa at Foreningen kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder, dog saaledes, at Bestemmelsen i Udkastets § 15 sidste Punktum udgaar.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Bø Sparebank[1]) i Møde den 9de April 1897 vedtagne Forandring af § 9 i Bankens ved Høieste Resolution af 23de August 1895 stadfæstede Plan. 21 Mai.

[1]) i Bratsberg Amt.

Skrivelse fra Udenrigsministeren til Departementet for de offentlige Arbeider, hvorved meddeles, at „Deutsche See-Telegraphen-Gesellschaft" for dets Undervandskabel mellem Vorkum og Vigo har tiltraadt den i St. Petersburg den 22de Juli 1875 affluttede internationale Telegrafkonvention. 21 Mai.

Lov om Norges Landbrugshøiskole.*)[1]) 22 Mai.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 9de April dette Aar, saalydende:

I. Høiskolens Bestemmelse.

§ 1. Norges Landbrugshøiskole har til Formaal at meddele en paa videnskabeligt Grundlag hvilende Undervisning til Uddannelse af Jordbrugere, Skogbrugere, Havebrugere, Udskiftningsmænd og Meieriester samt at fremme den videnskabelige Forskning paa de Omraader, Høiskolen omfatter.

II. Undervisningen.

§ 2. Høiskolen har to Klasser:

a) en Fællesklasse, som er etaarig, og

b) en Fagklasse, der er delt i følgende Afdelinger:

1. Jordbrugsafdelingen, som er etaarig,
2. Udskiftningsafdelingen, som er do. ,
3. Havebrugsafdelingen, som er do. ,
4. Meieriafdelingen, som er do. ,
5. Skogbrugsafdelingen, som er toaarig.

§ 3. Høiskolen optager Elever hvert Aar; det kan dog bestemmes, at Skogbrugselever skal optages kun hvert andet Aar.

§ 4. Undervisningen er tvungen og bestaar i Forelæsninger, Overhøringer, Øvelser og Udfærder.

Skoleraadet kan, hvor der er særlige Grunde tilstede, indrømme Elever Fritagelse for enkelte Dele af Undervisningen.

§ 5. I Fællesklassen begynder Undervisningen ved Midten af August Maaned og skal som Regel være tilendebragt inden 20de Juni det paafølgende Aar.

[1]) Se Sth. Dok. No. 72 og Indst. O. XIV for 1896, Indst. O. III for 1897 samt Sth. Tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 92—240 og i Lth. S. 34—80. Vedk. Sanktionsforedrag er indtaget i Deptstid. for 1897 No. 31. Jfr. Res.r 19de Juni og 19de Aug. 1897 (Deptstid. for 1897 No. 35 og 36).

*) Bekjendtgj. 25de Mai i Lovt. 1ste Afd. No. 19.

22 Mai. Undervisningen omfatter Mathematik, Landmaaling, Fysik og Meteorologi, Kemi, Mineralogi og Geologi, Botanik, Zoologi, Jordbundslære, Tegning, Bogholderi, Nationaløkonomi og for Skog- og Havebrugselever Skog- og Havebrug.

§ 6. I Fagklassen begynder Forelæsningerne ved Midten af August. Afgangsprøven skal i Regelen være tilendebragt inden Juni Maaneds Udgang.

§ 7. Undervisningen i Jordbrugsafdelingen omfatter:

Landbrugshistorie, Jordens Kultivering, Jordbrugets Kulturplanter, Plantekultur, Plantesygdomslære, Husdyrlære, anvendt Kemi, Driftslære, Tegning, Redskabs- og Maskinlære, Bygningslære, Landmaaling, Bogholderi, Landbrugsret.

§ 8. Undervisningen i Udskiftningsafdelingen omfatter:

Landbrugshistorie, Jordens Kultivering, Jordbrugets Kulturplanter, Bonitering og Værdsættelse af Jord og Skog, anvendt Kemi, Driftslære, Mathematik, Landmaaling, Karttegning, Udlodning og Beskrivelse, Bygningslære og Bygningstegning, Bogholderi, Landbrugsret.

§ 9. Undervisningen i Havebrugsafdelingen omfatter:

Jordens Kultivering, Plantekultur, almindelig Havebrugslære, Kjøkkenhaven, Planteskoledrift, Frugthaven, Blomsterhaven, Birøgt, Plantesygdomslære, anvendt Kemi, Bygningslære, Tegning, Bogholderi, Landbrugsret.

§ 10. Undervisningen i Meieriafdelingen omfatter:

Landbrugshistorie, Jordbrugets Kulturplanter, Driftslære, Husdyrlære, Meierilære, Redskabs- og Maskinlære, anvendt Kemi, Tegning, Bogholderi, Landbrugsret.

§ 11. Undervisningen i Skogbrugsafdelingen omfatter:

I. Første Aar.

Skogskjøtsel, Skogteknologi, Skogtaxation, Skogbotanik, Plantesygdomslære, Skogzoologi, Bygningslære, Mathematik, Landmaaling, Tegning, Bogholderi, Landbrugsret, Planteskolearbeider.

II. Andet Aar.

Undervisningen begynder ved Midten af Juli og bør være afsluttet inden Midten af Mai næste Aar.

Den bestaar væsentlig i praktiske Øvelser, som bør omfatte:

Inddeling af Skog til Hugst, Udlægning af Hugster efter udarbeidet Driftsplan, Udfærdigelse af Drifts- og Salgskontrakter, Tømmermaalinger og Beregninger, Skogkultur, Fröklængning, Tilvæxtberegninger, Bogholderi.

III. Prøver.

§ 12. Høiskolens Kursus afsluttes med en Afgangsprøve, der for Skogbrugsafdelingen er delt i to Afdelinger, en væsentlig theoretisk det første Aar og en praktisk ved Kursets Afslutning.

Prøven bestaar i en skriftlig og en mundtlig Del samt Be- 22 Mai.
dømmelse af visse af Eleverne i Kursets Løb udførte Arbeider.

§ 13. De nødvendige Censorer beskikkes af vedkommende Departement.

§ 14. Skoleraadet kan tilstede en Elev at forblive i samme Klasse indtil 2 Aar, for Skogbrugsafdelingens Vedkommende indtil 3 Aar.

§ 15. Bestaaet Afgangsprøve i en Fagafdeling giver Adgang til at gjennemgaa og aflægge Prøve i Høiskolens andre Fagafdelinger i samtlige eller enkelte Fag.

§ 16. Havebrugs- eller Meierielever, som ved Attest fra Læge godtgjør, at Mangler ved deres Syn hindrer dem fra at deltage i Tegning, Landmaaling og Nivellering, kan fritages fra disse Fag og dog underkaste sig den almindelige Afgangsprøve. Vedkommendes Afgangsvidnesbyrd maa da indeholde Bemerkning derom.

IV. Eleverne.

§ 17. For at blive optaget som Elev ved Høiskolen kræves:

1. I Regelen at have fyldt 19 Aar.
2. Attest for godt moralsk Forhold.
3. Lægeattest for Sundhed samt for ikke at have saadanne Legemsfeil, der kan hindre Deltagelse i Undervisningen.
4. Kjendskab til Modersmaalets Form- og Orddannelseslære, Sætnings- og Periodebygning; sprogrigtigt Udtryk ved skriftlig og mundtlig Behandling af kjendt Stof.
5. God Kundskab i praktisk Regning og elementær Mathematik samt i Historie og Geografi.

Desuden:

6. a. For Jordbrugs- og Udskiftningselever:
at have bestaaet Afgangsprøve ved Amtslandbrugsskole med praktisk-theoretisk Kursus og desuden have mindst ét Aars Jordbrugspraxis;
eller at have bestaaet Afgangsprøve ved en offentlig Vinterlandbrugsskoles tovintres Kursus og desuden have mindst to Aars Jordbrugspraxis;
eller paa tilfredsstillende Maade at godtgjøre at have tilsvarende Uddannelse.

b. For Skogbrugselever:
at have bestaaet Afgangsprøve ved en offentlig Skogbrugsskole med praktisk-theoretisk Undervisning og desuden have mindst 1 Aars Skogbrugspraxis;
eller paa tilfredsstillende Maade godtgjøre at have tilsvarende Uddannelse.

c. For Havebrugselever:
at have bestaaet Afgangsprøve ved en offentlig Havebrugs-

22 Mai. skole med praktisk-theoretisk Undervisning og desuden have mindst to Aars Øvelse i praktisk Gartneri;
eller paa tilfredsstillende Maade godtgjøre at have tilsvarende Uddannelse.

d. For Meierielever:
at have bestaaet Afgangsprøve ved en offentlig Meieriskole;
eller paa tilfredsstillende Maade godtgjøre at have tilsvarende Uddannelse.

Ved Ankomsten til Høiskolen underkastes antagne Aspiranter en Prøve i de under Punkt 4 og 5 nævnte Fag.

Aspiranter, der melder sig i Henhold til Punkt 6 b, c og d samt sidste Led af a, kan prøves ogsaa i andre Fag.

§ 18. Forsaavidt det kan ske uden Fortrængsel for indenlandske Ansøgere, kan Skoleraadet tilstede Udlændinger Adgang til Undervisningen og Prøverne.

§ 19. Hospitanter kan tilstedes Adgang til at overvære Høiskolens Undervisning, naar de opfylder de i § 17, Punkt 1, 2 og 3 opstillede Fordringer.

De har Ret til at overvære Høiskolens Undervisning, men kan ikke underkaste sig Afgangsprøven.

§ 20. Undervisningen meddeles uden Betaling.

Ved Optagelsen paa Høiskolen samt for at faa Adgang til Afgangsprøven har Eleverne at erlægge bestemte Afgifter.

For Adgang til:
1. det kemiske Laboratorium,
2. Disfektionssalen og
3. Udfærder, der varer over et Døgn,

har saavel Hospitanter som Elever at erlægge bestemte Afgifter. Afgifternes Størrelse fastsættes af Kongen. Elever med hele eller halve Fripladse er fritagne for Erlæggelse af Afgifter for Indskrivning og Afgangsprøve.

§ 21. Eleverne kan erholde Kost og Bolig paa Høiskolen mod en aarlig Afgift.

Der uddeles hele og halve Fripladse i den Udstrækning, som Storthinget bestemmer.

Ogsaa Hospitanter kan, dog uden Fortrængsel for Eleverne, erholde Kost og Bolig paa Høiskolen mod en Afgift, der bestemmes af Skoleraadet.

V. Lærerne.

§ 22. Høiskolens faste Lærere udnævnes af Kongen, dog uden Bestalling som Embedsmænd.

Naar nogen Lærerstilling ved Høiskolen skal besættes, bør Skoleraadets Betænkning være indhentet.

§ 23. Assistenter hos de faste Lærere ansættes, forsaavidt Bevilgning dertil er givet, af Skoleraadet.

De af Storthinget bevilgede eller Høiskolen paa anden Maade 22 Mai.
tildelte Stipendier uddeles blandt saadanne fra Høiskolen udeksami-
nerede Kandidater, der har vist fremragende Flid og Dygtighed, og
som ønsker at fortsætte sine Studier ved Skolen.

Stipendierne uddeles aarlig; i Regelen kan ingen erholde Stipendiet længere end tre Aar. Stipendiaterne er pligtige til at holde et begrænset Antal Forelæsninger og fungere som Lærernes Assistenter i den Udstrækning, som Skoleraadet bestemmer.

VI. Styrelsen.

§ 24. Høiskolen bestyres af en Direktør, der beskikkes af Kongen.

§ 25. Høiskolens faste Lærere danner under Direktørens Forsæde et Skoleraad. Skoleraadet har at optage Elever, uddele Fripladse, til vedkommende Regjeringsdepartement afgive Forslag om Uddeling af Stipendier samt iøvrigt at fatte de særlige Bestemmelser angaaende Undervisning, Prøver, Orden og Disciplin.

Forat gyldig Beslutning skal kunne fattes, maa mindst to Trediedele være tilstede. I Tilfælde af Stemmelighed er Direktørens Stemme den afgjørende.

§ 26. Høiskolen staar direkte under vedkommende Regjeringsdepartement.

VII. Eiendommen.

§ 27. Det Høiskolen tilhørende Jordbrug skal drives paa en økonomisk og rationel Maade og være indrettet paa at tjene til Anskueliggjørelse af Undervisningen i de anvendte Fag. Den af Direktøren med Departementets Godkjendelse lagte Driftsplan maa nøie følges uden andre Forandringer end saadanne, som uforudseede Omstændigheder gjør nødvendige.

§ 28. Jordbruget og Havebruget kan anvendes til Lærlingers Uddannelse i Arbeidsdygtighed paa den Maade, som Direktøren med Godkjendelse af vedkommende Departement bestemmer.

VIII. Almindelige Bestemmelser.

§ 29. De nærmere Bestemmelser angaaende Undervisning, Prøver, Orden og Disciplin fastsættes af Kongen efter Forslag af Skoleraadet.[1])

§ 30. Forsaavidt der maatte blive oprettet en Veterinærhøiskole, kan Landbrugshøiskolens første Klasse anvendes som Forberedelsesskole for denne med de Forandringer, som maatte ansees nødvendige.

§ 31. Denne Lov træder i Kraft efter Kongens nærmere Bestemmelse, saasnart Omstændighederne tillader det.[2])

[1]) Se Res. 19de Aug. 1897.
[2]) Se Res. 19de Juni 1897.

22 Mai. Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

22 Mai. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til § 89 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse som gjældende indtil videre paa den af Fredrikstads Kommunestyre i Møde den 2den Februar 1897 fattede Beslutning angaaende Undtagelse fra Bygningslovgivningens Forskrifter af visse Dele af nævnte By m. v.

Den stadfæstede Beslutning er saalydende:

Følgende Strækninger skal være undtagne fra Bygningslovgivningens Forskrifter:

1. Den Del af Fredrikstad Byes Marker, som ligger østenfor en Linie trukken 100 Meter paralel med Østsiden af Veien til Sarpsborg fra Bygrændsen i Nord og til Veikrydset ved Amtssygehuset. Ligesaa hvad der ligger Øst og Syd for Veien fra Amtssygehuset til Vaterland og i ret Forlængelse af denne til Baadpiren sammesteds.
2. Den Del af det i Bygningslovens § 88 omhandlede Belte paa 200 Meter udenfor Bygrændsen, som støder op til Bymarkernes Grændser, og som ligger paa Kragerøen paa den anden Side af Vesterelven.

22 Mai. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt:

1. At det tillades, at der paa en dertil udseet Tomt ved Arne Fabriker i Arne Annexsogn af Haus Prestegjæld under Østeroen Provsti i Bergens Stift opføres et Kapel, for saalænge det vedligeholdes i forsvarlig Stand, at benyttes til gudstjenstligt Brug for den til nævnte Fabriker knyttede Befolkning.
2. At Bergens Biskop bemyndiges til indtil videre at træffe de nødvendige nærmere Bestemmelser om Afholdelse af Gudstjenester i Arne Kapel og om Fordelingen af Helligdagsgudstjenesterne mellem Kirkerne i Haus Prestegjæld.

22 Mai. **Kongelig Resolution**, hvorved den ved Kongelig Resolution af 22de December 1874 fastsatte Ordning med Hensyn til Fordelingen af Gudstjenesterne mellem Sognepræst og den residerende Kapellan i Tromsø forandres derhen, at for Eftertiden Høimesse- og Aftensangsgudstjenesterne skal forrettes vexelvis af Sognepræsten og den residerende Kapellan, alene med den Undtagelse, at førstnævnte altid prædiker til Høimesse paa den første Dag af de tre store Høitider.

24 Mai. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Nedenes

*) Bekjendtgj. 25 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 19.

Amt, hvori — paa Foreſpørgſel om, hvorvidt der er Adgang til ligeoverfor en Fattigkommiſſion at anvende Iſæggelſe af Mulkt til Frembringelſe af en af en anden Kommiſſion begjært Erklæring angaaende Hjemſtavnsſpørgsmaal, — under Henviſning til Juſtitsdepartementets i Departementstidenden for 1831, S. 160—61, indtagne Skrivelſe af 31te Januar ſ. A. meddeles, at Departementet for ſit Vedkommende antager, at Spørgsmaalet i Analogi med de i denne Skrivelſe nævnte Lovbeſtemmelſer, navnlig Canc. Prom. af 13de Oktober 1787 og Reſcr. af 26de Marts 1790, maa beſvares bekræftende. 24 Mai.

Skrivelſe fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, foranlediget ved Foreſpørgſel fra Aalesunds Bygningskommiſſion, om den i Henhold til den tidligere Bygningslov af 6te September 1845 § 51 givne Kongelige Reſolution af 23de September 1865, hvorved det i Aalesund er tilladt at opføre Bygninger med 3 Etager, naar 1ſte Etage er af Mur, forbliver gjældende efter 1ſte Januar 1897, fra hvilken Tid ovennævnte Lov er ophævet. 24 Mai.

I Anledning heraf meddeler Dept., at da den omhandlede Tilladelſe ifølge ovennævnte § 51 i den tidligere Bygningslov er given ſom en almindelig Undtagelſe fra nævnte Lovs Forſkrifter og disſe er ophævede ved den nye Bygningslov af 27de Juli 1896 § 92, uden at der ved denne Lov er gjort nogen Undtagelſe for ſaadanne Beſtemmelſer, ſom her omhandlet, ſaaledes ſom ſkeet for de i Henhold til Lov af 19de Mai 1860 § 5 ſtadfæſtede Bygningsforſkrifter, er Dept. nærmeſt tilbøieligt til med Amtmanden at antage, at Beſtemmelſen er traadt ud af Kraft fra 1ſte Januar 1897. Denne Opfatning ſtøttes ogſaa ved, hvad der er anført i Forarbeiderne til den nye Bygningslov, ſe Oth. Prp. No. 10 for 1891, Bilag 1 og 2, Side 65, 1ſte og 2den Spalte, hvoraf vil ſees, at det har været Lovens Forudſætning, at de tidligere udfærdigede Beſtemmelſer, hvorved der paa enkelte Steder er tilladt Lempelſer fra den ældre Bygningslovgivnings Forſkrifter, vil blive at undergive ny Granſkning efter Udfærdigelſen af den nye Bygningslov.

Skrivelſe fra Poſtſtyrelſen til Expeditionsſekretæren i Arbeidsdepartementet, hvori paa Foranledning meddeles, at private Kontraktører ved Statens Jernbaneanlæg ikke kan korreſpondere portofrit vedkommende Anlæggene. 24 Mai.

Høieſte Reſolution*), hvorved de af Binger Herredsſtyrelſe i Møder den 20de Mai og 14de September 1895 ſamt 27de 28 Mai.

*) Bekjendtgj. 3 Juni i Lovtid. 1ſte Afd. No. 20, hvor Reglerne er indtagne.

28 Mai. April 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896.

28 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Konfirmation paa de af Direktionen i Selskabet for Norges Vel forfattede Statuter for „Baron Harald Wedel-Jarlsbergs Legat" til nævnte Selskab.

28 Mai. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at det paaligger Formanden i en Lignings- eller Overligningskommission, saafremt et Medlem af samme maatte vides ved Forfald eller af anden Grund at være forhindret fra at deltage i noget af Kommissionens Møder, at indkalde Suppleant i det paagjældende Medlems Sted. Har Formanden ikke iagttaget dette, antages dog de fattede Beslutninger at være gyldige, hvis $^2/_3$ af det fastsatte Medlemsantal har deltaget i Forhandlingerne (Lov af 23de Juli 1894 § 25).

28 Mai. **Cirkulære** fra Direktøren for det civile Veterinærvæsen til Amtmændene:

Efter derom af Indredepartementet truffen Bestemmelse skal alt Kvæg, der ved de paa offentlig Bekostning foretagne Undersøgelser findes lidende af Tuberkulose eller mistænkes derfor, mærkes paa høire Laar i Huden med et indbrændt T (Tuberkulos).

Departementet har bestemt, at dette Paabud skal gjælde fra 15de Juli 1897.

I Henhold hertil tør jeg bede de i Hr. Amtmandens Embedsdistrikt praktiserende Dyrlæger, der har paataget sig nævnte Undersøgelser, gjort bekjendt med ovenstaaende og anmodet om inden anførte Frist at anskaffe paa egen Bekostning Brændjern til Indbrænding af Bogstavet T.

29 Mai. **Skrivelse** fra Finants- og Tolddepartementet til en Overkontrollør, der havde anholdt om Departementets Udtalelse om, hvorvidt der er noget til Hinder for, at vedkommende Underkontrollør forbliver ved et Malteri, der foreløbig indstiller sine Stobsætninger for atter senere at fortsætte med disse, naar blot den ved § 15 b i Lov om Tilvirkning af Malt af 12te Oktober 1857 bestemte Minimumstilvirkning er naaet, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at der under de anførte Omstændigheder ikke antoges at være Grund til at ophæve den ved Malteriet etablerede Kontrol.

Paa Forespørgsel om, hvorvidt Stobsætninger af meget smaa Kvanta Korn, der tydelig skjønnes foretagne pro

forma, kan anſees ſom Stobſætninger i Lovens Forſtand, meddeler Dept., at der, da Maltlovgivningen ikke indeholder nogen Beſtemmelſe om, at Stobſætningerne ſkal være af en vis Størrelſe, ikke antages at kunne reiſes nogen Indvending mod en ſaadan Fremgangsmaade. 31 Mai.

Skrivelſe fra Indredepartementet til en Konſul, hvori udtales, at Udgifterne ved Anſkaffelſe af de til forliſte Sofolks Hjemſendelſe nødvendige Klædningsſtykker ogſaa efter den nye Sofartslovs § 98 antages at burde udredes af det Offentlige, uanſeet om Sømændene maatte være i Beſiddelſe af kontante Midler til Dækkelſe af disſe Udlæg, — alt under Forudſætning af, at Sømændene enten ved Forliſet har miſtet ſine Klæder, eller at de, hvoraf de maatte være i Beſiddelſe, er utilſtrækkelige til, at Hjemreiſen under de forhaandenværende Omſtændigheder forſvarligen kan iværkſættes. 31 Mai.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poſtſtyrelſen, hvorved bl. a. meddeles, at Ullensaker Poſtaabneri fra 1ſte Juni 1897 vil blive benævnt „Jeſſum". 31 Mai.

Høieſte Reſolution, hvorved der med Hjemmel i Lov om Poſtvæſenet af 12te Mai 1888 § 38 tilſtaaes følgende Funktionærer Atteſtationsret for portofri Brevvexling i vedkommende Beſtillingers Medfør: 1 Juni.

Aſſiſtenten ved den under det meteorologiſke Inſtitut ſorterende Nedbørmaaling,
Politimeſtres ſørſte Betjent efter vedkommende Poſtanſtalt foreviſt ſkriftlig Bemyndigelſe, der maa fornyes ved hvert Kalenderaars Begyndelſe,
Statens Meieriaſſiſtenter,
Juſtermeſteren i Kriſtiania,
Kaſſereren og Regnſkabsføreren ved Juſtervæſenet,
Underkontrollører ved Brændevins- og Malttilvirkningen,
Regnſkabsførere ved Minedetachementer,
Korpsſergenter.

Skrivelſe fra Kirkedepartementet til Biſkopen i Tromsø Stift, der havde foreſpurgt, om Departementets Skrivelſe af 12te Mai 1897 (ſe foran S. 159) var ſaaledes at forſtaa, at han heller ikke havde Myndighed til at overdrage Perſonelkapellaner Betjeningen af ledige Embeder eller til at benytte dem til geiſtlig Betjening i Fiſkevær uden derom paa Forhaand at ſøge Departementets Samtykke, naar de dertil var villige og fik ſin Sognepreſts Tilladelſe. 1 Juni.

I Anledning heraf meddeles, at Departementet i ſin ovennævnte Skrivelſe kun har havt for Øie Indehaverne af de ordinære geiſtlige Embeder, ikke Perſonelkapellaner. Overfor disſe antages

1 Juni. saaledes Biskopen under de anførte Betingelser at have den omspurgte Myndighed med den Begrændsning, som følger af den Forpligtelse til at betjene vedkommende Embede, som Lov af 17de Juni 1869 § 4 paalægger Personelkapellaner i ledige Kald, idet dog forudsættes, at Biskopen indberetter til Departementet om enhver saadan med en Personelkapellan truffen Forføining og oplyser om Varigheden af hans Fravær fra hans egentlige Stilling.

2 Juni. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trondhjems Stift, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet i Overensstemmelse med Justits- og Politi-Departementet, hvis Betænkning om Sagen det har indhentet, antager en Sorenskriver forpligtet til uden Gebyr at afgive en i Anledning af en afskediget Folkeskolelærers Pensionsandragende af vedkommende Skolestyre begjæret Aktudskrift af en af den nævnte Lærer vedkommende Paternitetssag.

2 Juni. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Tromsø Stift, hvori Departementet paa Foranledning erklærer sig enigt med Direktøren i, at et Skolestyre maa have Ret til i Henhold til Landsskolelovens § 15 at forelægge Bøder ogsaa for Udeblivelse fra den i samme Lovs § 7 omhandlede særskilte Undervisning.

2 Juni. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania Stift, foranlediget ved en Henvendelse fra Stadsfysikus i Kristiania, der havde udbedt sig Departementets Udtalelse om, hvorvidt en veneriſk Syg, hvis Sygdom erfaringsmæssig endnu er i et Stadium (for Syfilis i mindst 2 Aar efter den primære Affektion), som med visse ubestemte og ubestemmelige Mellemrum kan frembyde smittende Symptomer, og saaledes blive farlig for andre, i hele dette Tidsrum kan gjøres til Gjenstand for Sundhedskommissionens Bestemmelser i Henhold til §§ 15 og 21 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at den Omstændighed, at en veneriſk Sygdom i et vist Tidsrum „kan frembyde" smittende Symptomer, efter Departementets Opfatning er altfor svævende til uden udtrykkeligt Lovbud at begrunde en saa udstrakt Myndighed over de enkelte Individers personlige Frihed, som de ovennævnte §§ i Sundhedsloven hjemler Sundhedskommissionen, men at hertil i Almindelighed vistnok maa kræves, at vedkommende Person kan godtgjøres virkelig „at lide" af en smittende Form af Sygdommen, hvorved dens Udbredelse til andre kan befrygtes. Som det vil sees af Sundhedslovens § 21 i. f., er, bemærker Departementet, tvungen Indlæggelse paa Sygehus heller ikke ubetinget, men begrændset til de Tilfælde, hvor Vedkommende ikke uden Ophold

kan skaffe sig en efter Lægens Formening betryggende Pleie i Hjem- 2 Juni.
met eller en anden privat Bolig.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristi- 3 Juni.
ansands Stift, hvori paa Forespørgsel fra et Herreds Skolestyre meddeles, at det, hvor ikke særlige Omstændigheder foreligger, der kan lede til et andet Resultat, maa være Akkordtageren, der bliver at forelægge Mulkt, naar han ved at antage skolepligtige Børn i sin Tjeneste foranlediger, at de forsømmer Skolen (Landsskolelovens § 16).

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Regjeringsadvokaten, 3 Juni.
foranlediget ved Forespørgsel fra denne angaaende Beregningen af de opnævnte Skjøns- og Meddomsmænds Godtgjørelse for de i en Aastedssag mellem Bodsfængslets Inspektion og Eierne af tre Matr. No. i Kristiania foretagne Befaringer af Grændsen mellem de sidstnævnte Eiendomme og Aakebergløkken, — i hvilken Anledning Departementet udtaler, at det under Forudsætning af, at Sagen rettelig er anlagt underet mod Eierne af de paagjældende Eiendomme, efter Departementets Mening ikke er tvivlsomt, at Mændenes Godtgjørelse, saaledes som af Regjeringsadvokaten antaget, maa blive at beregne alene med Kr. 1,60 daglig for hver.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det 4 Juni.
af Arvingerne efter Salve Olsen Fuskeland ved Gavebrev, dateret „April 1893" skjænkede „Salve Olsen Fuskelands Legat" til Bedste for Husarme i Holme Sogn samt paa de for dette Legat den 9de Februar 1897 vedtagne Statuter.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 4 Juni.

1. At der meddeles Stadfæstelse paa det af Sognepræst Karl Houen ved Gavebrev af 29de Juni, thinglæst 17de August 1894 oprettede „Hans Thomas Houens og Hustrus Legat for Tjenestepiger".
2. At Legatet med Hensyn til Regnskabsvæsen m. v. stilles under den for offentlige Stiftelser sædvanlige Kontrol.

Lov om udenfor Riget værende Stemmeberettiges Deltagelse i Valgmandsvalgene.*)[1]) 5 Juni. No. 1.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 11te Mai dette Aar, saalydende:

[1]) Se Dok. No. 119 og Indst. O No. 136 for 1896, Odth. Prp. No. 4 og Indst. O. V for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Odth. S. 338—467 og i Lth. S. 109—148. Vedk. Sankt.foredr. er indt. i Deptstid. for 1897, No. 24 og 25. Jfr. Grl.best. 20de Juni 1896, Just.depts. Cirk.r 30te Juni 1897 m. Bilag, Skr. til Amtm. i Stav. Amt 19de Juli, til Amtm. i S. T.hjems Amt 26de Aug., til Amtm. i Bratsb. Amt 15de Sept. s. A. samt Cirk.r 26de Aug. (i. f.) og 17de Sept. s. A.

*) Bekjendtgj. 10de Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 21.

5 Juni. No. 1.

Om Retten til at stemme.

§ 1. Stemmeberettiget, som paa Grund af saadant lovligt Forfald som i Grundlovens § 60 omhandlet er udenfor Rigets Grænser, naar Valgforsamling afholdes, kan skriftlig indsende Stemmeseddel til Valgstyret

enten før Afreisen fra Riget

eller — saafremt han paa Valgforsamlingens Afholdelsestid ikke har været fraværende fra Riget over 36 Maaneder (kfr. § 8) — fra udenrigsk Sted.

§ 2. Stemmeberettiget, som vil afgive Stemmeseddel i Medhold af nærværende Lov, skal hos Mandtalsføreren i den Valgkreds, han tilhører, erhverve Mandtalspas, som udfærdiges overensstemmende med nedenstaaende Skema.

Naar Mandtalspas er udfærdiget, skal Anmerkning derom straks ske i Mandtallet og Udfærdigelsesdagen tilføies.

Om Stemmesedlen.

§ 3. Stemmesedlen maa for at være gyldig

a. ikke være afgivet tidligere end 3 Maaneder eller for dem, der fra Norge farer paa Ishavet med norsk Skib, 5 Maaneder før Valgforsamlingens Afholdelse (kfr. § 8);

b. være af hvidt Papir og uden Underskrift eller vedheftet eller paaført Mærke.[1])

§ 4. Stemmeseddel kan lyde

enten paa de bestemte Personer, som ønskes valgt til Valgmænd; lyder saadan Stemmeseddel paa flere Personer, end der skal vælges, bliver det eller de paa Sedlen sidst anførte Navne at anse som uskrevne;[2])

eller paa bestemt Parti eller Partiliste uden Angivelse af Personer.

§ 5. Paa Parti eller Partiliste uden Angivelse af Personer kan dog kun stemmes, saafremt Partiet

a. har organiseret sig under bestemt Partinavn og gjennem sit Hovedstyre anmeldt dette for Justitsdepartementet, som uopholdelig har at indrykke den indkomne Anmeldelse i den offentlige Kundgjørelsestidende.

Efterat saadan Anmeldelse er skeet, kan et valgt Partinavn eller Navn, som er udsat for at forveksles med dette, ikke antages af noget andet Parti, førend det Parti, som oprindelig antog Navnet, for Justitsdepartementet har anmeldt, at Partiet er opløst, eller det under tre paa hinanden følgende Valg ikke i nogen Valgkreds har opstillet Partiliste. Ogsaa Partiets Opløsning eller Ophør skal uopholdelig kundgjøres;

[1]) Jfr. L. 1ste Juli 1894 § 5 og L. 23de Juli 1894 No. 1 § 7.
[2]) Jfr. L. 23de Juli 1894 No. 1 § 7, 5te Punktum.

b. har inden Valgforsamlingens Begyndelse tilstillet Valgstyret den for Valgkredsen bestemte Partiliste, som skal bære Partiets Navn og være undertegnet af Partiets lokale Styre for Valgkredsen eller, hvis saadant ikke findes, af Partiets Hovedstyre eller den eller dem, som af dette dertil maatte være bemyndiget. 5 Juni. No. 1.

Den indleverede Partiliste vedlægges Valgprotokollen og skal efter Valgets Tilendebringelse af Valgstyret opbevares under fælles Forsegling, indtil Spørgsmaalet om Valgets Gyldighed er endelig afgjort af Storthinget.

Indleveret Partiliste bliver ogsaa gjældende for Omvalg, medmindre den er tilbagekaldt eller ny Liste indsendt til Valgstyret.

Om Fremgangsmaaden ved Afgivelse af Stemme.

§ 6. Stemmesedlen skal af den Stemmeberettigede personlig samt i Enrum og usect af andre indlægges i en særskilt Konvolut, som ligeledes af ham personlig lukkes (kfr. § 18 tredje Led).

Konvoluten med iværende Stemmeseddel skal derefter tilligemed en dateret og af den Stemmeberettigede underskrevet Følgeskrivelse indlægges i Konvolut eller Omslag, som skal adresseres til Valgstyret for den Valgkreds, den Stemmeberettigede tilhører.

Forefindes i nogen Konvolut flere Stemmesedler, skal, hvis de er indbyrdes overensstemmende, samtlige kasseres, og hvis de alle er enslydende, kun en af dem godkjendes.[1])

§ 7. Den i § 6 omhandlede Følgeskrivelse skal

a. meddele Oplysning om de Omstændigheder, som nødvendiggjør den Stemmeberettigedes Fravær fra Riget;

b. indeholde Erklæring paa Ære og Samvittighed fra den Stemmeberettigede om, at Stemmesedlen af ham personlig og frivillig samt i Enrum og usect af andre er indlagt i den Konvolut, hvori den fremsendes;

c. være forsynet med paategnet Bevidnelse for, at Underskriften er ægte og afgivet til Tid og Sted, som Følgeskrivelsen udviser;

d. være forsynet med paategnet Bevidnelse om, at det i § 2 omhandlede Dokument har været tilstede, og at den, som har undertegnet Følgeskrivelsen og begjært den i Litra c foreskrevne Bevidnelse, svarer til de i Dokumentet angivne Kjendemerker.

§ 8. Ved Beregning af de i § 1 og § 3 Litr. a omhandlede Frister medregnes den Dag, da Afreise fandt Sted, eller Stemmeseddel blev afgivet, medens den Dag, da Valgforsamlingen holdes, ikke medregnes.

Afreisen fra Riget ansees, saafremt den Stemmeberettigede ikke tilhører Besætning paa norsk Fartøi, skeet seneste den Dag, da Mandtalspasset er udfærdiget, og saafremt han tilhører Besætning

[1]) Jfr. L. 23de Juli 1894 No. 1 § 7, 4de Punktum.

5 Juni. No. 1.

paa norsk Fartøi, den Dag, da sidste Paamønstring eller Udexpedition i Norge fandt Sted til Fart paa Udlandet.

Stemmesedlen anses afgivet den Dag, da Følgeskrivelsen underskrives.

§ 9. Ved Afgivelse af Stemmeseddel før Afreisen fra Riget skal den Stemmeberettigede personlig forevise sit Mandtalspas for Notarius publicus eller, saafremt han tilhører Besætning paa norsk Fartøi, for vedkommende Indrulleringsbetjent og i dennes Nærvær

a. underskrive Følgeskrivelsen, som derefter af Notarius publicus eller Indrulleringsbetjenten erholder de i § 7 Litra c og d paabudne Bevidnelser;
b. lægge Følgeskrivelsen og Konvoluten med iværende Stemmeseddel ind i og tillukke den Konvolut eller det Omslag, som skal adresseres til Valgstyret.

Skrivelsen til Valgstyrelsen skal i frankeret og rekommanderet Stand af Notarius publicus eller Indrulleringsbetjenten uopholdelig oversendes til Valgstyrets Formand med Oplysning om, naar og hvor Følgeskrivelsen er underskrevet af den Stemmeberettigede.

§ 10. Afgivelse af Stemme fra udenrigsk Sted sker, saafremt den Stemmeberettigede ikke tilhører Besætning paa norsk Fartøi, paa norsk Konsulatkontor, hvor det, som den Stemmeberettigede ifølge § 9 Litra a og b har at udføre, skal foretages i Nærvær af den norske Konsul, der udfærdiger de ifølge § 7 Litra c og d paabudne Bevidnelser samt meddeler Oplysning om, hvorvidt den stemmende tilhører Besætning paa norsk Fartøi eller ikke.

Den af den Stemmeberettigede udfærdigede Skrivelse til Valgstyret skal i frankeret og rekommanderet Stand af Konsulen uopholdelig oversendes til Valgstyrets Formand med Oplysning om, naar og hvor Følgeskrivelsen er underskrevet af den Stemmeberettigede.

Istedetfor norsk Konsulat kan benyttes en Notarius publicus paa vedkommende udenrigske Sted.

§ 11. Tilhører den Stemmeberettigede derimod Besætning paa norsk Fartøi, sker Afgivelse af Stemme fra udenrigsk Sted paa følgende Maade:

Den Stemmeberettigede forevíser sit Mandtalspas for Skibsføreren. Naar saa er skeet, paaligger det Skibsføreren at sammenkalde Besætningen til Valg inden sin Midte af 2 Mænd. Valget, som sker ved skriftlig Afstemning, foretaaes af Skibsføreren og indføres i den i Sjøfartsloven af 20de Juli 1893 § 35 foreskrevne Dagbog (Journal).

Skibsføreren og de valgte Mænd skal

a. meddele Oplysning om gjældende Regler for Stemmesedlens Udseende og Følgeskrivelsens Affattelse samt Fremgangsmaaden ved Stemmeseddels Indsendelse;
b. derefter give den Stemmeberettigede Adgang ombord til i

Enrum og uſeet af andre at indlægge ſin Stemmeſeddel i den paabudne ſærſkilte Konvolut, hvorom Indførſel ſkal ſke i Dagbogen; 5 Juni. No. 1.

c. derpaa paaſe foretaget, hvad der i § 9 Litra a og b er foreſkrevet, og paa Følgeſkrivelſen meddele de i § 7 Litra c og d paabudne Bevidnelſer tilligemed Oplysning om, naar og hvor den Stemmeberettigede ſidſte Gang paamønſtredes eller udexpederedes i Norge til Fart paa Udlandet.

I Dagbogen indføres, for hvilke Stemmeberettigede Bevidnelſe afgives, ſaavelſom hvilken Valgkreds de tilhører;

d. efter Forretningens Afſlutning oplæſe, hvad der er indført i Dagbogen, ſamt foreſpørge, om nogen af Beſætningen har noget at bemærke ved det, ſom er paſſeret eller protokolleret, i hvilket ſidſte Tilfælde ogſaa de fremkomne Bemerkninger ſkal indføres i Dagbogen, ſom undertegnes af Skibsføreren og de af Beſætningen valgte Mænd.

Det paahviler Skibsføreren uopholdelig at indſende de færdige Skrivelſer i frankeret og rekommanderet Stand til vedkommende Valgſtyres Formand med Oplysning om, naar og hvor Følgeſkrivelſen er underſkrevet af den Stemmeberettigede, ſamt i Dagbogen at atteſtere, at ſaa er ſkeet.

Er Beſætningen under Fartøiets Henliggen i Havn mindre end 4 Mand, afgives Stemme paa den i § 10 beſtemte Maade.

§ 12. Det paaligger norſke Konſuler og norſke Skibsførere uopholdelig at give Juſtitsdepartementet telegrafiſk Underretning, ſaaſnart det kommer til deres Kundſkab, at nogen, ſom har erholdt Bevidnelſe overensſtemmende med §§ 9, 10 og 11, i Løbet af de nærmeſt paafølgende 3 Maaneder er afgaaet ved Døden.

§ 13. Til Beſætningen regnes, foruden Skibsføreren og Skibsmandſkabet, tillige enhver, ſom har faſt Anſættelſe ombord, ſelv om han ikke er paamønſtret.

Om Forfaldsanmeldelſens Opbevaring og Prøvelſe.

§ 14. Valgſtyrets Formand ſkal have en af Overøvrigheden autoriſeret Bog, ſom indrettes efter et af Juſtitsdepartementet beſtemt Skema, og hvori under fortløbende Nummer ſkal indføres indkommende Forfaldsanmeldelſer, ſamt naar de blev modtaget.

Vedkommende Nummer anføres ogſaa paa Omſlaget.

Bogen tilligemed ſamtlige før Valgforſamlingen indførte Skrivelſer ſkal fremlægges i Valgforſamlingen.

§ 15. Forfaldsanmeldelſerne aabnes og prøves først, efterat Paaraabet under Valgforſamlingen er færdigt.

Ved Aabningen iagttages, at Følgeſkrivelſen og den Konvolut, ſom indeholder Stemmeſedlen, paategnes det ſamme Nummer, ſom Forfaldsanmeldelſens Omſlag har erholdt.

Naar ſamtlige Forfaldsanmeldelſer er gjennemgaaet og prøvet,

5 Juni. No. 1.

forholdes der overensstemmende med andet og tredie Punktum i Lov af 1ste Juli 1884 § 5.

§ 16. Indkommer fra en Stemmeberettiget flere Følgeskrivelser, ansees den, som er seneſt dateret, for at have tilbagekaldt tidligere daterede.

Indkommer der fra en Stemmeberettiget flere Følgeskrivelser med samme Datum, eller følger der med en Følgeskrivelse flere Konvoluter med Stemmesedler, lægges alle hans indsendte Stemmesedler i en og samme Konvolut med offentligt Stempel, og forholdes der overensstemmende med Reglen i Loven af 23 Juli 1894 § 7, fjerde Punktum.

§ 17. Stemmeseddel, indsendt i Medfør af nærværende Lov, fritager ikke vedkommende Stemmeberettigede for personligt Møde ved Valgforsamlingen, saafremt Forfaldet maatte hæves saa betimelig, at Fremmøde kan finde Sted.

Stemmeseddel, som er afgivet uden Hjemmel i nærværende Lov, vinder ikke Gyldighed derved, at den Stemmeberettigede inden Valget er kommen tilbage til Riget.

Om Omvalg.

§ 18. Under de samme Omstændigheder, hvorunder der i Medhold af § 1 skriftlig kan indsendes Stemmeseddel til Valgforsamling, kan der ogsaa indsendes Stemmeseddel for Tilfælde af Omvalg.

Ved Beregningen af de i § 1 og § 3 omhandlede Frister af 36 Maaneder og 3 eller 5 Maaneder tages ved Omvalg kun Hensyn til den oprindelige Valgforsamling, uden at Tiden for Omvalget kommer i Betragtning.

Indsendes med samme Følgeskrivelse Stemmeseddel til det oprindelige Valg og til Omvalget, maa hver af Stemmesedlerne være indlagt i særskilt Konvolut. Er paa Konvoluterne ikke angivet, hvilken af dem der gjælder det ene eller det andet Valg, kan Valgstyret betragte, hvilken af dem det vil, som bestemt for Omvalget. Denne skal i uaabnet Stand tilligemed Følgeskrivelsen eller en bekræftet Gjenpart af denne opbevares under Valgstyrets Segl for Tilfælde af Omvalg.

Almindelige Bestemmelser.

§ 19. Blanketter til de i § 2 bestemte Mandtalspas samt Porto og Telegramudgift ifølge §§ 9, 10, 11 og 12 bekostes af Statskassen.

For Udfærdigelse af Mandtalspas, Atteſter, Paategninger og Bevidnelser, som afgives i Henhold til nærværende Lov, tilkommer norske offentlige Tjeneſtemænd og Borgere ingen Betaling.

§ 20. Det paaligger Skibsfører paa norsk Fartøi at have denne Lov opslaaet i Mandskabets Opholdsrum ombord. 5 Juni. No. 1.

§ 21. Saafremt nogen enten forsætlig eller af grov Uagtsomhed tilsidesætter de lovbefalede Forskrifter for Udførelsen af nogen i denne Lov omhandlet Forretning eller undlader at opfylde nogen ham paahvilende Pligt, skal han ansees med en Bod fra Kr. 40,00 til Kr. 800,00 til Hjemstavnskommunens Fattigkasse og erstatte de ved hans Forseelse foranledigede Udgifter.

Ved Bodens Fastsættelse kommer det som skjærpende Omstændighed i Betragtning, om paa Grund af Forseelsen nogen Stemmeberettiget ikke har faaet afgive Stemme ved eller nogen Valgmand er blevet tilbagevist fra Valgforsamling, eller nogen Repræsentants Fuldmagt ved Storthinget kjendt ugyldig, eller at Forseelsen er gjentaget.

Forser nogen sig tredje Gang i Udførelsen af Forretninger, som ifølge nærværende Lov paahviler ham paa Embeds- eller Bestillings Vegne, ansees han med en Bod fra Kr. 1 200,00 til Kr. 3 200,00 eller skal efter Omstændighederne have sit Embede eller sin Bestilling forbrudt.

§ 22. Snarest muligt efter nærværende Lovs Ikrafttræden skal Berammelse ske af Valgforsamlinger i Anledning af de i 1897 forestaaende Valg af Repræsentanter.

Ved senere Valg skal Valgforsamlinger berammes med mindst 4 Maaneders Varsel.

§ 23. Denne Lov træder i Kraft straks.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Skema til Mandtalspas:

Mandtalspas.

N. N.
Mandtalsfører i N. N. Valgkreds
(i N. N. Amt)
gjør vitterligt:

Da N. N. har anmeldt at ville under Ophold i Udlandet deltage i Valgmandsvalget for ovennævnte Valgkreds, saa bevidnes herved, at

N. N.

hvis Signalement er følgende:

Hjemstavn:
Alder:

5 Juni. No. 1.

Høide:
Statur:
Øine:
Haar:
Særkjende:
Egenhændig Underskrift:
er indført som Stemmeberettiget i Mandtallet for N. N. Valgkreds.

N. N. (Sted) den N. N. (Datum) N. N. (Aar)

(Udstederens Navn)
L. S.

L.-No.

Meddelt
uden Betaling.

5 Juni. No. 2.

Lov angaaende Udfærdigelse af et Præmieobligationslaan *) [1])

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordenlige Storthings Beslutning af 1ste Mai d. A., saalydende:

Lovene angaaende Lotterier og andre Lykkespil af 14de Juni 1851 og 27de Juli 1895 skal ligesaa lidt som Lov af 23de Mai 1857 angaaende Kommuners Adgang til at udstede Obligationer, lydende paa Jhændehaveren, eller de iøvrigt gjældende Bestemmelser om Adgang til at udfærdige deslige Obligationer være til Hinder for, at der under en eller flere Kommuners Garanti udstedes og udbydes til Salg paa Jhændehaveren lydende Obligationer af et Præmieobligationslaan til nominelt Beløb af høist $7\frac{1}{2}$ Million Kroner, hvilke Obligationer skal lyde paa ikke under Kr. 10,00 og ikke over Kr. 20,00 og indfries i Løbet af høist 60 Aar efter en af Kongen approberet Plan.

Det Overskud, som bliver tilbage, efterat det nødvendige Beløb er afsat til Dækkelse af Udgiften ved Obligationernes Indfrielse overensstemmende med Planen, tilfalder med lige store Brøkdele følgende Formaal:

1. Fridtjof Nansens Fond til Videnskabernes Fremme, paa Betingelse af, at Fondets Styrelse tiltrædes af Kirkedepartementets Chef og to af Storthinget for tre Aar ad Gangen valgte Medlemmer.
2. Bergens Museum til et Fond for Udvidelse af Musæets videnskabelige Virksomhed og dets Arbeide i Oplysningens Tjeneste,

[2]) Se Dok. No. 4 og Indst. O. VI for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 469—491 og i Lth. S. 86—102.

*) Bekjendtgj. 10de Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 21.

paa Betingelse af, at Musæets Bestyrelse tiltrædes af to af Kirkedepartementet opnævnte Medlemmer. 5 Juni. No. 2.

3. Det nye Nationaltheater i Kristiania til Bygningens Fuldførelse og til Reservefond, paa Betingelse af, at der af det mulige Overskud af Theatrets Drift for den Kapital, som er tilveiebragt ved Hjælp af Præmielaanet, beregnes Udbytte efter samme Procent, som for Aktiekapitalen maatte blive bestemt, hvilket Udbytte i saa Fald bliver at henlægge til et Pensionsfond for Skuespillere og øvrige lønnede Funktionærer ved Nationaltheatret og disses Efterladte.
4. Gjenreisningen af Trondhjems Domkirkes vestre Skib.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov angaaende Tillæg til Lov af 22de Mai 1869 om Kontrol med Befordring af Udvandrere til fremmede Verdensdele, dens §§ 1 og 6.*)[1] 5 Juni No. 3.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 10de Mai 1897 saalydende:

Lov af 22de Mai 1869 om Kontrol med Befordring af Udvandrere til fremmede Verdensdele, dens §§ 1 og 6 gives følgende Tillæg:

§ 1. Hovedkontorer maa alene oprettes paa Steder, som af Kongen bestemmes.

§ 6. Agenten skal for enhver ved ham befordret Udvandrer indbetale til Politimesteren Kr. 0,50. For de saaledes oppebaarne Beløb skal Politimesteren aflægge Regnskab til vedkommende Regjeringsdepartement, der bestemmer, hvor stor Del af Beløbet der skal tilstaaes som Godtgjørelse for Arbeide og Omkostninger ved Emigrantkontrollen. Muligt Overskud indbetales i Statskassen.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Oth. Prp. No. 8 og Indst. O. No. 25 for 1897.

Kongelig Resolution**), hvorved 5 Juni.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Skudenes Herred, Stavanger Amt, under 26de Marts 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,

*) Bekjendtgj. 10de Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 21.
**) Bekjendtgj. 10de Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 21, hvor Vedtægterne er indtagne.

5 Juni. 2. den Kongelige Resolution af 23de April 1881, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for det daværende Skudenes Herred, af hvilke det nuværende Skudenes Herred da udgjorde en Del, ophæves for sidstnævnte Herreds Vedkommende fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

5 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved Flaa Herredsstyrelses Beslutning af 5te Februar 1897 om, at det skal være tilladt at udlægge Selvskud i Udmarken i Flaa Herred, Søndre Trondhjems Amt, til Udryddelse af Ulv og Gaupe, dog saaledes, at i Tiden fra og med 15de Mai til og med 30te September maa Selvskud kun udlægges paa Aate, som Rovdyrene selv har dræbt, og Gildret kun være spændt om Natten fra Klokken 8 Aften til Klokken 7 Morgen, — stadfæstes som gjældende indtil videre, dog ikke længere end til Udgangen af Aaret 1899.

5 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af § 5 i Lov af 29de Juni 1894 om Forandringer i Lovgivningen om Haandværksdriften bestemmes, at den for Kjøbstæderne gjældende Lovgivning om Haandværksdriften kommer til Anvendelse i Ladestedet Stenkjær.

5 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til den ved Lov om Sjofarten af 20de Juli 1893 givne Bemyndigelse bestemmes følgende:

Ombord paa Dampfartøier med indelukket Maskinrum, der herefter bygges, eller som undergaar en betydeligere Reparation paa Maskine eller Kjedel, skal der foruden den hidtil benyttede Metalkrane eller Skrueventil findes anbragt et Ventilapparat efter et af vedkommende Kommission for Tilsyn med Dampskibe eller af Indredepartementet godkjendt System, hvorved Damprøret fra Kjedlen til Maskinen hurtig kan afstænges saavel fra Maskinrummet som fra Dækket.

5 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Henhold til Slutningsbestemmelsen i de ved Hs. Kongelige Høihed Kronprinsregentens Resolution af 12te Mai 1888, jfr. de Kongelige Resolutioner af 4de Oktober 1890, 3die December 1892, 20de Juli og 27de September 1895, stadfæstede Love og Forsikringsbetingelser for Livsforsikringsselskabet „Brage" meddeles Stadfæstelse paa de af Selskabets Generalforsamling den 8de April 1897 enstemmig vedtagne Forandringer i Lovenes §§ 7 og 10.

5 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved Storthingets under 5te Mai

*) Bekjendtgj. 10de Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 21.

1897 fattede Beslutning om Bevilgning til Sindssygevæsenet for Budgetaaret 1897—98[1]) befales taget tilfølge. 5 Juni.

[1]) Se Indst. S. No. 16 for 1897 og det der citerede. Ved nævnte Beslutning er bl. a. bevilget under Udgifterne til Rotvold Asyl:

a. Løn til Agronomen Kr. 1 000 og personligt Tillæg til samme Kr. 300, mod at den nu fastsatte Løn, Kr. 560, og det ham tidligere tilstaaede personlige Tillæg, Kr. 440, bortfalder.

b. Begynderløn til Vogterne, beregnet efter det paa Eg gjældende Regulativ, med sædvanligt Alderstillæg efter 2 og 5 Aars Tjeneste.

Kongelig Resolution, hvorved en Form for Ægteskabsstiftelse inden det unitariske Samfund „Broderskabets Kirke" i Kristiania godkjendes i Henhold til § 8 i Lov om kristne Dissentere m. v. af 27de Juni 1891, jfr. Lov indeholdende Forandring i samme Lov, af 27de Juli 1896. 5 Juni.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at Standkvarteret for Fæstnings- og Bjergartillerikorpset og dettes Bataljoners Staber skal omfatte hele det Oscarsborgs Befæstninger tilliggende Territorium samt Drøbak By. 5 Juni.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at Rigets Kystsignalstationer med Mandskab og Inventarium indtil videre henlægges under vedkommende somilitære Distriktschefs Kommando og Opsyn efter Marinekommandoens nærmere Instrux.[1]) 5 Juni.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indtaget i Deptstid. for 1897 No. 32.

Arrangement particulier concernant les relations télégraphiques entre la Norvège et les Pays-Bas en transit par l'Allemagne.*)

En vertu de l'article 17 de la Convention télégraphique internationale de St. Pétersbourg les soussignés sous réserve de l'approbation des Gouvernements respectifs, ont arrêté d'un commun accord les dispositions suivantes:

Article prémier.

Les taxes par mot des télégrammes ordinaires, échangés

(Oversættelse).

Special-Overenskomst angaaende Telegrafkorrespondancen mellem Norge og Nederlandene over Tyskland.*) 5 Juni.

I Henhold til Artikel 17 i den i St. Petersburg affluttede internationale Telegrafkonvention er Undertegnede, under Forbehold af de respektive Regjeringers Approbation blevne enige om følgende Bestemmelser:

Artikel 1.

Taxterne pr. Ord i almindelige Telegrammer, der udvexles mellem

*) Nærværende Overenskomst er for Norges Vedkommende approberet ved Kongelig Resolution af 5te Juni 1897 og er efter Aftale mellem de respektive Administrationer gjort gjældende fra 1ste Juli. f. A.

5 Juni.

entre la Norvège et les Pays-Bas en transit par l'Allemagne, sont fixées comme suit:

la Norvège 8 centimes taxe terminale,

l'Allemagne (y compris la Taxe de transit du cable Allemand-Norvègien) 12 centimes taxe de transit,

les Pays-Bas $5^1/_2$ centimes taxe terminale.

Article 2.

Les taxes mentionnées à l'article premier du présent arrangement, seront appliquées à partir de la date de l'entrée en vigueur du Règlement international, révisé à Budapest.

Article 3.

Le présent arrangement demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé et jusqu'à l'expiration de six mois, à partir du jour, où la denonciation en sera faite par l'une des parties contractantes.

Fait en triple expédition à Kristiania, à Berlin et à la Haye le 15 mai 1897.

Le Directeur Général des Télégraphes de Norvège

Rasmussen.

Pour le Département des Postes de l'Empire d'Allemagne, Le Sous-Secrétaire d'Etat

Fischer.

Le Directeur Général des Postes et des Télégraphes des Pays-Bas

de Bloeme.

Norge og Nederlandene over Tyskland, fastsættes saaledes:

Norge Terminaltaxt 8 Centimer,

Tyskland (iberegnet Transittaxten for den tysk-norske Kabel) Transittaxt 12 Centimer,

Nederlandene Terminaltaxt $5^1/_2$ Centimer.

Artikel 2.

De i nærværende Overenskomst Artikel 1 omhandlede Taxter bliver at anvende fra den Dato, fra hvilken det i Budapest reviderede internationale Reglement træder i Kraft.

Artikel 3.

Nærværende Overenskomst forbliver i Kraft paa ubestemt Tid og indtil Udløbet af 6 Maaneder fra den Dag, paa hvilken Opsigelse sker fra en af de kontraherende Parters Side.

Udfærdiget in triplo i Kristiania, i Berlin og i Haag den 15de Mai 1897.

Generaldirektøren for det norske Telegrafvæsen

Rasmussen.

For det keiserlige tyske Postdepartement Under-Statssekretæren

Fischer.

Generaldirektøren for det nederlandske Post- og Telegrafvæsen

de Bloeme.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, hvori paa Foresporgsel fra en Sognepræst meddeles, at en Lærer ved Folkeskolen paa Landet, hvis Løn ikke overstiger det af vedkommende Amtsformandskab fastsatte Lavmaal, ikke under den nugjældende Skolelov antages at kunne forpligtes til at afgive nogen Del af sin Løn til Erhvervelse af Pension. Derimod er antagelig intet til Hinder for, at en saadan Forpligtelse paalægges Lærerne, naar Indskudet kan dækkes af det Beløb, hvormed deres Løn overstiger Lavmaalet. 5 Juni.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvori i Anledning af Spørgsmaalet om Betimeligheden af et af en Lensmand i Henhold til Lov af 6te Juli 1892 (No. 4), § 15 nedlagt Forbud mod, at en som Fader til et uægtefødt Barn udlagt Person skulde udvandre, udtales, at Fordringerne til det Bevis, som bør kræves for Angjældendes Udvandringshensigt efter Beskaffenheden af det Retsmiddel, hvorom der her handles, ikke bør stilles for høit. 8 Juni.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Biskopen i Kristiania Stift, hvori paa Foresporgsel meddeles, at Departementet med Biskopen finder, at efter den ved Lov om Ægteskabslysning af 1ste Juli 1893 foretagne Forandring af Lysningens Karakter maa denne nu nærmest sættes i Klasse med de i Lov af 10de Juni 1876 omhandlede kirkelige Forretninger, som en Menighedspræst kan udføre for Medlemmer af andre Menigheder inden Statskirken. Det følger heraf, at ogsaa den sidstnævnte Lovs §§ 2 og 3 om den forrettende Præsts Pligt til at paase Jagttagelsen af alle foreskrevne formelle Bestemmelser og om Erlæggelsen af den Vedkommende tilkommende Betaling bliver gjældende for denne Forretning. 9 Juni.

Høieste Resolution*), hvorved er bestemt: 11 Juni.

1. At Høieste Resolution af 20de Marts 1896 indeholdende Bestemmelser om Fredning af Lax og Sørret i Nordre Trondhjems Amt ophæves, forsaavidt angaar Laxefisket i Namsenelven paa Strækningen fra Bjøra til Sellotten i de saakaldte Laxegaarde med de fra ældre Tider brugelige Laxegarn.
2. At nærværende Resolution træder i Kraft straks.

Kongelig Resolution**), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Rennesø Herred, Stav- 12 Juni.

*) Bekjendtgj. 16 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 22.
**) — — — — — — —, hvor Vedtægterne er indtagne.

12 Juni. anger Amt under 13de Marts 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

12 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Øre Herred, Romsdals Amt, under 24de April 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

12 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Hadsel Herred, Nordlands Amt under 11te Mai 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 17de Marts 1884, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse m. V. blev gjort gjældende for Hadsel Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

12 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved Storthingets under 7de og 8de Mai 1897 fattede Beslutninger angaaende Telegrafvæsenets Driftsbudget for Budgetaaret fra 1ste Juli 1897 til 30te Juni 1898[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. VII. B, Kap. 10, Dok. No. 5 og Indst. S. III A. for 1897 samt Sth.tid. for f. A., Forh. i Sth. S. 694—789. Blandt de nævnte Beslutninger er følgende:

Fra 1ste Juli 1897 gjælder følgende Lønsregulativ for de ved Telegrafvæsenet ansatte Funktionærer med Undtagelse af Revisionskontorets Personale, Rigstelefonbetjeningen og Fisketelegrafister:

1. Faste Lønninger:

For Direktøren	Kr.	6 400,00
„ Sekretæren i Telegrafstyrelsen	„	3 400,00
„ Fuldmægtigen ved den administrative Afdeling	„	2 800,00
„ 1ste og 2den Assistent —„—	„	1 400,00
„ 3die Assistent —„—	„	1 000,00
„ Chefen for den tekniske Afdeling (Overingeniør)	„	4 800,00
„ 1ste Ingeniør ved den tekniske Afdeling (Afdelingsingeniør II)	„	2 880,00
„ andre Ingeniører ved samme Afdeling (Ingeniørassistenter)	„	1 680,00
„ Hovedkassereren	„	4 200,00
„ Bogholderen	„	3 200,00
„ Assistenten ved Bogholderkontoret	„	1 400,00
„ Kontoristen ved den tekniske Afdeling	„	1 000,00
„ andre Kontorister (kvindelige Assistenter) ved Telegrafstyrelsens Kontorer	„	900,00
„ Inspektører	„	3 800,00

*) Bekjendtgj. 16 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 22, hvor Vedtægterne er indtagne.

12 Juni.

For	Ingeniører ved Kredsstyrelsen (Ingeniørassistenter)			Kr.	1 680,00
„	Kontoristers ved Kredsstyrelsen			„	900,00
„	Kabelmestere			„	2 000,00
„	Bestyrere og Fuldmægtige af	1ste	Lønningsklasse	„	3 200,00
„	—„— —„—	2den	—„—	„	2 800,00
„	—„— —„—	3die	—„—	„	2 400,00
„	—„— —„—	4de	—„—	„	2 000,00
„	1 Bestyrer, tillige Postmester			„	720,00
„	—„— —„—			„	600,00
„	Assistenter ved Skranketjenesten			„	1 200,00
„	andre Assistenter			„	1 000,00
„	Reservetelegrafister			„	1 000,00
„	Bestyrerinder			„	1 400,00
„	Telegrafistinder			„	900,00
„	Elever			„	800,00

2. Alderstillæg:

A. Chefen for Telegrafstyrelsens tekniske Afdeling (Intendanten) erholder efter 4 Tjenesteaar et Alderstillæg af Kr. 400,00 aarlig. 1ste Ingenior ved den tekniske Afdeling erholder som Alderstillæg efter 3 Tjenesteaar Kr. 480,00 og efter 6 Tjenesteaar Kr. 960,00 aarlig. De øvrige Ingeniører ved nævnte Afdeling samt Ingeniører ved Kredsstyrelsen erholder som Alderstillæg efter 2, 4 og 6 Tjenesteaar, regnet fra Vedkommendes Ansættelse som Telegrafassistenter, henholdsvis Kr. 240,00, Kr. 480,00 og Kr. 720,00 aarlig.

B. Bogholderen, Fuldmægtigen ved den administrative Afdeling samt Bestyrere og Fuldmægtige ved Stationerne erholder som Alderstillæg efter 4 Tjenesteaar Kr. 400,00 aarlig. Bestyrere, der tillige er Postmestere, erholder et Alderstillæg af Kr. 200,00 aarlig efter 5 Tjenesteaar.

C. Mandlige Assistenter ved Telegrafstyrelsens Kontorer og ved Stationerne erholder som Alderstillæg efter 3, 6, 9, 12 og 15 Tjenesteaar henholdsvis Kr. 200,00, Kr. 400,00, Kr. 600,00, Kr. 800,00 og Kr. 1 000,00 aarlig.

D. Bestyrerinder erholder som Alderstillæg efter 5, 10 og 15 Tjenesteaar henholdsvis Kr. 100,00, Kr. 200,00 og Kr. 300,00 aarlig.

E. Kvindelige Assistenter eller Kontoristers ved Telegrafstyrelsen og Kredsstyrelsen samt Telegrafistinder ved Stationerne erholder som Alderstillæg efter 3, 6, 9, 12 og 15 Tjenesteaar henholdsvis Kr. 100,00, Kr. 200,00, Kr. 300,00, Kr. 400,00 og Kr. 500,00 aarlig.

F. Kabelmestere erholder som Alderstillæg efter 5, 10 og 15 Tjenesteaar henholdsvis Kr. 200,00, Kr. 400,00 og Kr. 600,00 aarlig.

G. Forannævnte Alderstillæg tildeles og optjenes efter følgende Regler:

a. Optjeningen regnes fra Ansættelsesdagen.

b. Gaar nogen af de ovenfor under B nævnte Funktionærer over i anden af de under samme Bogstav anførte Stillinger, regnes Tjenestetiden i den tidligere Stilling med til Erhvervelse af Alderstillæg i den nye Stilling.

c. Den samme Regel gjælder for de under C og E nævnte Funktionærer.

d. Ved Overgang fra nogen af de under C nævnte Stillinger til de under B anførte og ligesaa fra de under E om-

12 Juni. handlede til de under D anførte bortfalder de i Stillingerne optjente Alderstillæg.

G. e. Gaar nogen Funktionær over i en Stilling, der er lavere aflønnet end den tidligere indehavte (fraregnet Alderstillæg), medregnes Tjenestetiden i den tidligere Stilling til Erhvervelse af Alderstillæg i den nye. For mandlige Assistenter, der gaar over i laveste Bestyrer- eller Fuldmægtigklasse, regnes Tjenestetiden efter Tildelingen af det høieste Alderstillæg i den tidligere Stilling med til Erhvervelse af Alderstillæg i den nye Stilling. Den samme Regel gjælder ved kvindelige Assistenters eller Telegrafistinders Oprykning i Bestyrerindestilling; dog medregnes ved saadan Oprykning kun et Tidsrum af indtil 5 Aar.

16 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa saadan Forandring i de under 5te Januar 1870 udfærdigede, ved Høieste Resolution af 4de September 1885 stadfæstede Statuter for „Enkefru Olava Nickelsens Legat til Bedste for Mænd og Kvinder af Arbeidsklassen" i Drammen, at den Hans E. T. Coldevin i disse tillagte Ret til for sin Levetid at nyde godt af Legatet efter hans Død tilkommer hans Enke, saalænge hun lever.

16 Juni. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, hvori paa Foresporgsel fra en Udskiftningsformand meddeles, at Bestemmelsen i Lov om Forkyndelser, Varsler i civile Sager m. m. af 4de Juni 1892, dens § 1, 3die Passus, ikke har medført nogen Forandring med Hensyn til den Betaling, der ifølge Udskiftningsloven af 13de Marts 1882 tilkommer Lensmanden for Tilkjendegivelse af Udskiftningsforretningers Berammelse. Bestemmelsen herom indeholdes, bemærker Departementet, som bekjendt i Udskiftningslovens § 16, 2den Passus in fine, der henviser til Sportellovens § 107, medens den nævnte Bestemmelse i Loven af 4de Juni 1892 kun omhandler Forkyndelser efter Sportellovens §§ 104—106 og 126. Se Odelsth. Prp. No. 11, Side 6, 2den Spalte, i Bind 3 a af Sth. Forh. for 1891.

16 Juni. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles følgende:

IV. Som Følge af Nedlæggelsen af de italienske Postanstalter i Tunis, la Goletta og Susa kommer Art. XXXVIII, 9° i Ekspeditionsreglementet til Hovedpostkonventionen til at lyde saaledes:[1])

„9° Republiken San Marino og den italienske Postanstalt i Tripolis i Berberiet som hørende under den italienske Poststyrelse".

V. Ved at meddele, at Art. III, § 3, 1ste Passus i Ekspeditionsreglementet til den internationale Postanvisningsoverenskomst fra 1ste Juli forstkommende skal lyde saaledes:[2])

[1]) Meddelt Poststyrelsen i Skr. fra det internationale Postbureau i Bern af 25. Marts 1897.

[2]) Meddelt Poststyrelsen i Skr. fra det internationale Postbureau i Bern af 21. Mai 1897.

3. Telegramanvisninger affattes saaledes: 16 Juni.

Mulige Angivelser (skrevne helt ud eller med de i Telegraftjenesten vedtagne Forkortelser).
- Magtpaaliggende [Urgent] (D),
- Svar betalt [Réponse payée] (R P),
- Collationering [Collationnement] (TC),
- Telegram med telegrafisk Modtagelsesbevis [Télégramme avec accusé de réception télégraphique] (P C),
- Telegram med postalt Modtagelsesbevis [Télégramme avec accusé de réception postal] (P C P),
- Post rekommanderet [Poste recommandée] (P R),
- Ekspres betalt [Exprès payé] (X P),
- Ekspres [Exprès].

Anvisning / Mandats — (Postkontorets Løbenummer).

Post / Postes — (Navnet paa Bestemmelsesstedets Postkontor).

(I Tilfælde Meddelelse om Udbetaling). [Avis de payement s'il y a lieu].

Hr. / Monsieur
Fru / Madame
Froken / Mademoiselle
indbetaler / paie — (Afsenderens Navn og Beløbets Størrelse, angivet med Tal og med Bogstaver i Bestemmelseslandets Mynt).

For / Pour
Hr. / Monsieur
Fru / Madame
Froken / Mademoiselle
— (Nøiagtig Angivelse af Modtageren, hans Opholdssted og, om muligt, Bopæl).

skal man henlede Postanstalternes Opmærksomhed paa de forandrede Bestemmelser angaaende telegrafisk og postalt Modtagelsesbevis.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet med Amtmanden antager, at en Skatyder, der ønsker sin Klage behandlet af den særskilte Overskattekommission, med Virkning vil kunne fremsætte Forlangende herom inden den i Landsskattelovens § 48 fastsatte Frist, uden at det kan komme i Betragtning, om Forlangendet indeholdes i selve Klagen eller i en Ligningskommisionen senere tilstillet særskilt Skrivelse. Naar der i Departementets Skrivelse til Amtmanden i Bratsbergs Amt af 12te Mai 1891, saaledes som af Amtmanden bemærket, synes at være udtalt en anden Opfatning, beror dette alene paa en Unøiagtighed ved den i Skrivelsen anvendte Udtryksmaade. 16 Juni.

17 Juni. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori i Anledning af en Foresporgsel om, hvorvidt der er lovlig Adgang for en Ligningskommission til efter Lignings- og Overligningskommissionens Afslutning af Klagebehandlingen paany at træde sammen og skattelægge en under den oprindelige Ligning urettelig forbigaaet Skattepligtig, naar denne selv har fremsat Ønske derom, udtales, at Spørgsmaalet antages at maatte besvares benægtende.

17 Juni. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvori Departementet angaaende Forstaaelsen af den kommunale Landsskattelovs § 53 udtaler, at der ikke fra Lovens Side antages at være noget til Hinder for, at de to Medlemmer af en Overskattekommission, der skal tages fra Nabokommunerne, tilhører en og samme Kommune, eller at de opnævnes fra en Bykommune, uanseet at vedkommende Klage gjælder Ligningen for et Landdistrikt.

Departementet anser det imidlertid bedst stemmende med Lovens Tanke, at de to udenbygdsboende Medlemmer af en Overskattekommission, hvor særegne Omstændigheder ikke maatte begrunde Fravigelse, tages fra forskjellige Kommuner.

18 Juni. **Høieste Resolution***), hvorved de af Eidskogens Herredsstyrelse i Møde den 14de April 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet, approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896.

19 Juni. **Kongelig Resolution****), hvorved er bestemt:

1. Fra 13de Juli d. A. skal det over Landgrændsen paa Strækningen fra Iddefjorden til den sydlige Grændse af Nordlands Amt indtil videre kun være tilladt at indføre toldbare Varer, der ikke ere ledsagede af Passerseddel, ad følgende fra Sverige førende Veie:

Veien fra Uddevalla forbi Vasbotten ind i Søndre Enningdalen,
Veien fra Venersborg over Høgen og Kornsjø,
Allingmoveien,
Veien gjennem Aremark forbi Laxerød,
Veien over Orje Bro i Ødemark,
Veien over Trosterud gjennem Romskogen,
Veien over Almenningen i Eidskog Vestmark,
Veien over Magnor,

*) Bekjendtgj. 22. Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 23, hvor Reglerne er indtagne.
**) Bekjendtgj. 22. Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 23.

en af Veiene gjennem Vingers Østmark efter Tolddepartementets nærmere Bestemmelse, 19 Juni.

Veien over Brandval Finskog,

Veien gjennem Grue Finskog over Rævholt Kapel,

Veien over Aasnes Finskog til Flisen Jernbanestation,

Veien mellem Dalarne og Trysil—Elverum,

Veien fra den svenske Toldstation Flotningen over Drevsjø Hytte til Fæmund,

Veien fra den svenske Toldstation Funæsdalen gjennem Brækkebygden,

Veien over Sul gjennem Værdalen samt en eller flere af Veiene gjennem Lierne i Nordre Trondhjems Amt efter Tolddepartementets nærmere Bestemmelse.

2. Tolddepartementet bemyndiges til at tillade saadan Vareførsel ogsaa ad andre fra Sverige førende Veie.

Kongelig Resolution*), hvorved er bestemt: 19 Juni.

1. At den af Storthinget under 18de Mai 1897 fattede Beslutning om Bevilgning m. v. for Budgetterminen 1ste Juli 1897 til 30te Juni 1898 til Norges Landbrugshøiskole[1]) befales tagen tilfølge.
2. At Lov om Norges Landbrugshøiskole af 22de Mai 1897 træder i Kraft den 1ste Juli s. A. i den Udstrækning, som fornødiges til Optagelse af Lærlinge samt til Igangsættelse fra 15de August s. A. af et Landbrugskursus i den i Lovens § 5 omhandlede Fællesklasse[2]).

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. VI, Kap. 2, Tit. 2—10 og Indst. S XXVII for 1897.

[2]) Jfr. Reſ. 19. Aug. 1897.

Kongelig Resolution**), hvorved 19 Juni.

1. i Henhold til Lov af 28de Mai 1881 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets Ladesteder med særskilt Kommunebestyrelse meddeles Stadfæstelse paa en af Sogndals Formænd og Repræsentanter under 18de Marts 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Ladested,
2. den Kongelige Resolution af 13de Februar 1864, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjort gjældende for Ladestedet Sogndal, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution**), hvorved 19 Juni.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for

*) Bekjendtgj., saavidt Post 2 angaar, i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.

**) Bekjendtgj. 23de Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24, hvor Vedtægterne er indtagne.

19 Juni. Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Avaldsnes Herred, Stavanger Amt, under 10de April 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, dog med Undtagelse af sammes § 5, 1ste Passus,

2. den Kongelige Resolution af 2den Februar 1867, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for Avaldsnes Præstegjælds Landdistrikt, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

19 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Støtens Herred under 28de November 1896 og 1ste Mai 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

19 Juni. **Kongelig Resolution****), hvorved det i Medhold af Lov af 25de Januar 1866, indeholdende Tillæg til de om Bygningsvæsenet i Bergen gjældende Bestemmelser tillades — uanseet § 9, 3die Passus, i Lov angaaende Bygningsvæsenet i Bergen af 12te August 1848 —, at det i Sandvigen ubebyggelige 38 m.s Belte paa det af et vedlagt Reguleringsudkast omfattede Strøg indskrænkes til en 20 m. bred Gade paa Betingelse af, at alle nyopførendes Bygninger paa Gadens østre Side ligeoverfor Sjøboderne opføres af Grundmur, samt at der, saalænge Reguleringen ikke er gjennemført, ikke tillades nogen ny Bebyggelse paa den hidtil ubebyggelige Grund, hvorved den almindelige Brandforsikringsindretnings Resiko paa Stedet kan blive forværret.

19 Juni. **Kongelig Kundgjørelse** angaaende forskjellige mindre Skatter og Afgifter til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste Juli 1897 til 30te Juni 1898***)[1]).

[1]) Se Sth. Prp. No. 7 og Indst. S No. 119 for 1897. Skattebeslutningen er overensstemmende med den for den foregaaende Budgettermin gjældende, i Lovtid.s 2den Afd. for 1891, S. 183 indtagne.

19 Juni. **Kongelig Resolution****), hvorved en af Hammerfest Kommunestyre under 28de December 1896 fattet Beslutning stadfæstes i Henhold til Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 § 29 som gjældende indtil videre, forsaavidt den for Stedet nu gjældende Tonnageafgift af Lystfartøier, 5 Øre pr. Reg.ton af den maalte Drægtighed, er besluttet nedsat til 3 Øre pr. Reg.ton, og saaledes at Tur og Retur Nordkap regnes for et Anløb.

---

*) Bekjendtgj. 23. Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 23. Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.

***) —»— —»— hvor Kundgjørelsen er indtaget i sin Helhed.

Kongelig Resolution [1]), hvorved er bestemt: 19 Juni.

1. At det i Aarene 1900, 1901 og 1902 tillades Examinander ved Latinartium istedetfor i Græsk at underkaste sig Prøve i et Pensum af den græske Literatur i Oversættelse, i Tysk og enten i Engelsk Mundtlig og Skriftlig eller i Engelsk Mundtlig og Geografi;
2. At Kirke- og Undervisningsdepartementet bemyndiges til at udfærdige de nærmere Bestemmelser om Prøven i de ovenfor nævnte Fag, der kan træde istedetfor Græsk ved Latinartium.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts.tid. for 1897 No. 37.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at §§ 155, 1 og 158, 1 i det ved Kongelig Resolution af 6te Marts 1889 approberede Reglement for Landtjenesten ved den norske Marine forandres derhen, at de bliver saalydende: 19 Juni.

§ 155, 1

1. Kommissionen bestaar af:
   a) Den kommanderende Admiral — men i Stedet for denne Admiralstabens Chef, naar saadan er særskilt udnævnt — som Formand, de i Kristiania stationerede to ældste Officerer af Admiralstaben og Forsvarsdepartementets Marineafdelings tekniske Assistent.
   b) Chefen for Hovedværftet, Skibsbygningsinspektøren, Direktøren for det mekaniske Værksted, Toimesteren og Takkelmesterne, Bestyreren af Minevæsenet, Marinens Navigationsvæsen samt Marinens Land- og Vandbygningsvæsen;

   hvorhos Marinekommandoen særskilt for Behandlingen af en foreliggende Sag kan tilkalde en eller flere andre Sofficerer samt Marineingeniørerne til Medlem af Kommissionen.

   Af de under b nævnte Medlemmer indkalder Kommandoen kun de eller dem, der for hver enkelt vigtigere Sags Afgjørelse efter Sagens Natur kan antages at være bedst skikket til at raadslaa om den, og Marineingeniørerne kun ved Behandlingen af Sager vedrørende Skibsbygning og Maskinvæsen.

§ 158, 1

1. Kommissionen bestaar af Chefen for Hovedværftet som Formand, Marinens samtlige Arbeidschefer og Marineingeniørerne. Bestyreren af Marinens Navigationsvæsen tiltræder dog kun Kommissionen, naar nogen dette vedrørende Sag behandles, og Marineingeniørerne kun ved Behandlingen af Sager vedrørende Skibsbygning eller Maskinvæsen.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Bergens Stift, hvori paa Forespørgsel fra en Lærer og Kirkesanger meddeles, at naar han først fratræder sin Post i Slut- 21 Juni.

21 Juni. ningen af Juli eller i Begyndelsen af August, anser man det rimeligst, at han for det Aar oppebærer Afkastningen af den til Posten knyttede Jordvei, dog saaledes, at det ikke kan tillades ham at bortføre Gaardens Avling, medmindre han isteden skaffer et passende Kvantum naturlig eller kunstig Gjødning.

21 Juni. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Akershus Amt, hvori Departementet i Anledning af en Forespørgsel om, hvorvidt en Amtsfuldmægtig kan vælges som Repræsentant, meddeler, at Spørgsmaalet antages at maatte besvares bekræftende.

22 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til § 5 i den ved Kongelig Resolution af 28de Januar 1882 stadfæstede Fundats for Stiftelsen til Statsminister Fredrik Stangs Minde meddeles Stadfæstelse paa følgende af Stiftelsens Bestyrelse foreslaaede Tillæg til Fundatsens § 2:

„Af den hele Renteindtægt udredes forøvrigt $1^1/_2$ pCt. til Universitetet som Godtgjørelse for Udgifterne ved Forvaltningen af Stiftelsens Formue".

22 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Kragerø Brændevinssamlag ved Beslutning i Generalforsamling den 17de Juli 1895 oprettede „Legat for Kragerø Bys Vel" samt paa de for dette Legat i Samlagets Generalforsamling den 28de April 1897 vedtagne Statuter.

23 Juni. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Stiftamtmanden i Tromsø Stift, foranlediget ved en Henvendelse fra Tromsø Havnestyre angaaende, hvorvidt Turistskibe, der ankrer op umiddelbart udenfor Havnens Grænser og derfra bringer sine Passagerer ind til Byen, kan ansees forpligtede til at betale Havnefogedpenge og Tonnageafgift i Henhold til §§ 16 og 29 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det med Havnestyret er enigt i, at det omhandlede Spørgsmaal maa besvares benægtende.

23 Juni. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, foranlediget ved, at en af Bygningskommissionen i Hamar afgiven Udtalelse angaaende Forstaaelsen af § 6, Post 3, i de for nævnte By ved Kongelig Resolution af 16de Februar 1881, jfr. Kongelig Resolution af 13de Februar 1891, approberede skjærpede Byggeforskrifter var begjæret forelagt Departementet til Prøvelse overensstemmende med § 5 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det er enigt i den af Bygningskommissionens Flertal hævdede Forstaaelse af Byggeforskrifternes ovennævnte Bestemmelse, hvorefter den deri om-

handlede Afstand af 3 m. overensstemmende med § 82 i ovenanførte Lov af 27de Juli 1896 bliver at beregne fra Bygningens mest fremspringende Dele eller i det omhandlede Tilfælde fra Tagskjægget. 23 Juni.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trondhjems Stift, hvori Departementet paa Forespørgsel fra et Herreds Skolestyre erklærer sig enigt med Direktøren i, at i Henhold til Landsskolelovens § 40 2det Passus maa ogsaa det Misforhold i Fordelingen af Byrderne mellem et Herreds Kredse, der er en Følge af, at Kredsene har paataget sig at bære Udgifterne ved sine Skolehuses Opførelse, af Herredsstyrelsen søges udjevnet ved Skatteligningen eller ved Bidrag af Herredskassen. 24 Juni.

Cirkulære fra Direktøren for det civile Veterinærvæsen: 24 Juni.

Da det for Expeditionen af Dyrlægernes Skyds- og Kostregninger er ønskeligt, at Regningerne indsendes regelmæssigt og for bestemte Tidsrum, tør jeg bede de i Hr. Amtmandens Embedsdistrikt praktiserende Dyrlæger anmodet om saa snart som muligt efter hvert Kvartals Udløb at indsende samtidig Skydsregning og Skyds- og Kostregning i Anledning af Tuberkulinundersøgelserne. Særlig skal jeg for de sidstnævnte Regningers vedkommende bede Dyrlægerne anmodet om, forsaavidt angaar Aarets 2det Kvartal (Budgetaarets 4de), at sende Regningerne i 1ste Halvdel af Juli Maaned, forat Honorarerne for de i Budgetaaret foretagne Tuberkulinundersøgelser saa snart som muligt kan bestemmes og anvises.

Høieste Resolution*), hvorved de af Eidsvolds Herredsstyrelse i Møder den 21de Januar 1896, 29de April og 3die Juni 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896, dog saaledes, at § 16 skal lyde: „Nærværende Regler træder i Kraft den 15de August 1897." 25 Juni.

Arrangement particulier concernant les relations télégraphiques entre la Norvège et la Russie**).	(Oversættelse). **Special-Overenskomst** angaaende Telegrafkorrespondancen mellem Norge og Rusland**).

25 Juni.

*) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 26, hvor Reglerne er indtagne.

**) Nærværende Overenskomst er for Norges vedkommende approberet ved Kongelig Resolution af 13 Marts 1897. Deklarationerne i Anledning af samme er udvexlede den 25de Juni s. A.

25 Juni. En vertu de l'article 17 de la Convention télégraphique internationale de Saint Pétersbourg, les soussignés, sous réserve de l'approbation des Gouvernements respectifs, ont arrêté d'un commun accord les dispositions suivantes:

Article prémier.

Les taxes terminales par mot pour les correspondances ordinaires échangées entre la Norvège et la Russie sont fixées comme suit:

1. Pour la correspondance transmise par l'intermédiaire des Offices étrangers:
   a. Pour les télégrammes échangés entre la Norvège d'une part et la Russie d'Europe (excepté la Finlande) et le Caucase de l'autre part.
      Norvège . 10 centimes
      Russie . . 15 —
   b. Pour les télégrammes échangés entre la Norvège d'une part et la Finlande de l'autre:
      Norvège . 10 centimes
      Russie . . 15 —
2. Provisoirement pour les télégrammes échangés par le fil direct Grænse Jacobselv-Vorièma entre la Norvège d'une part et le littoral de Mourman jusqu'au Soumski-Possad de l'autre part:
   Norvège . . . 10 centimes
   Russie . . . . 15 —

I Henhold til Artikel 17 i den i St. Petersburg afsluttede internationale Telegrafkonvention er undertegnede under Forbehold af de respektive Regjeringers Approbation blevne enige om følgende Bestemmelser:

Artikel 1.

Terminaltaxterne pr. Ord i almindelige Telegrammer, der udvexles mellem Norge og Rusland, fastsættes saaledes:

1. For den Korrespondance, der formidles gjennem fremmede Bestyrelser.
   a. For Telegrammer, der udvexles mellem Norge paa den ene og europæisk Rusland (undtagen Finland) og Kaukasien paa den anden Side.
      Norge . . . 10 Centimer
      Rusland. . 25 —
   b. For de Telegrammer, der udvexles mellem Norge paa den ene og Finland paa den anden Side.
      Norge . . . 10 Centimer
      Rusland. . 15 —
2. Foreløbig for de Telegrammer, der udvexles paa Direktlinien Grænse-Jakobselv-Vorièma mellem Norge paa den ene og Murmankysten til Soumski-Possad paa den anden Side:
   Norge . . . . . 10 Centimer
   Rusland. . . . 15 —

Article 2.

Pour la correspondance échangée entre la Norvège d'une part et la Russie d'Asie de l'autre part les taxes prescrites pour ce trafic par les tableaux de tarif du Règlement international sont appliquées sans modification.

Article 3.

Les taxes susmentionnées seront appliquées à partir de la date de la mise en vigueur du Règlement international révisé à Budapest.

A dater du même jour est abrogé l'arrangement spécial antérieur au sujet de la correspondance télégraphique entre la Norvège et la Russie.

Article 4.

Le présent Arrangement demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé et jusqu'à l'expiration de six mois à partir du jour ou la denonciation en sera faite par l'une des parties contractantes.

Fait en double expédition à St. Pétersbourg le 3 février/22 janvier 1897.

Le Directeur Général des Télégraphes de Norvège

Rasmussen.

Le Directeur Général des Postes et des Télégraphes de Russie

N. Pétroff,
Lieutenant Général.

Artikel 2.

25 Juni.

For den Korrespondance, der udvexles mellem Norge paa den ene og asiatisk Rusland paa den anden Side, anvendes uden Forandring de Taxter, som for denne Korrespondance er fastsat i det internationale Reglements Taxttabeller.

Artikel 3.

De ovennævnte Taxter bliver at anvende fra den Dato, fra hvilken det i Budapest reviderede Reglement træder i Kraft.

Fra samme Dag ophæves den tidligere Special-Overenskomst angaaende Telegrafkorrespondancen mellem Norge og Rusland.

Artikel 4.

Nærværende Overenskomst forbliver i Kraft paa ubestemt Tid og indtil Udløbet af sex Maaneder fra den Dag, paa hvilken Opsigelse sker fra en af de kontraherende Parters Side.

Udfærdiget in duplo i St. Petersburg den 3die Februar/22de Januar 1897.

Generaldirektøren for det norske Telegrafvæsen,

Rasmussen.

Generaldirektøren for det russiske Post- og Telegrafvæsen,

N. Petroff,
General-Løitnant.

25 Juni.

Protocole.

Nous soussignés, le Directeur Général des Télégraphes de Norvège et le Directeur Général des Postes et des Télégraphes de Russie sommes convenus de proposer à nos Gouvernements respectifs de confirmer par des Déclarations Ministérielles l'Arrangement particulier ci-joint, concernant les taxes pour les télégrammes échangés entre la Norvège et la Russie.

Fait en double original à St. Pétersbourg le 3 février/22 Janvier 1897.

Rasmussen. **N. Petroff,** Lieutenant Général.

Protokol.

Undertegnede, Generaldirektøren for det norske Telegrafvæsen og Generaldirektøren for det russiske Post- og Telegrafvæsen, er komne overens om at foreslaa for vore respektive Regjeringer at stadfæste ved ministerielle Deklarationer vedlagte Special-Overenskomst angaaende Taxterne for de Telegrammer, der udvexles mellem Norge og Rusland.

Udfærdiget in duplo i St. Petersburg den 3die Februar/22de Januar 1897.

Rasmussen. **N. Petroff,** General-Løitnant.

25 Juni. **Meddelelse fra Indredepartementet***) om, at det ved Kongelig Resolution af 2den November 1896 etablerede og den 22de April 1897 ikrafttraadte extraordinære Opsyn under Fiskerierne ved Finmarkens Kyst efter Departementets Ordre er hævet den 21de Juni 1897.

25 Juni. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori i Anledning af Forespørgsel fra Drammens Magistrat, om der for de af Reguleringskommissionen i Henhold til Lov om Eiendomsrettens Begrændsning i Naboforhold af 27de Mai 1887 afgivne Skjøn skal erlægges Sportler til Statskassen og Medlemmerne af Kommissionen, — meddeles, at Departementet med Amtmanden antager, at saadanne Sportler ikke skal erlægges.

25 Juni. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementets Marineafdeling til Generalkrigskommissæren, hvori i Anledning af den ved Drammens Toldsted stedfundne Udexpedition af et i Arendal hjemmehørende Skib meddeles, at Departementet, der tiltræder Generalkrigskommissærens Udtalelse om, at Bestemmelsen i Mønstringslovens § 16 gjælder ikke blot, naar Fartøiet udklareres direkte til Udlandet, men ogsaa i Tilfælde af, at det udklareres via et andet Toldsted, har tilskrevet Finans- og Tolddepartementet og Skibets Reder, at det antager, at Skibets Fører efter Mønstringslovens §§ 5 og 16 har været uberettiget til at udsætte

*) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 26.

Paamønstringen til efter Skibets Ankomst til Arendal, og at Skibet i Medfør af de samme §§ urettelig er klareret paa Drammens Toldbod. 25 Juni.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, foranlediget ved, at en beneficeret Sag i Henhold til et mellem Parterne indgaaet Forlig var bleven hævet, samt at Retten ifølge den befalede Sagførers Paastand havde tilkjendt ham et Salær af Statskassen for Sagens Udførelse. I Anledning heraf beder Departementet vedkommende Dommer og den befalede Sagfører meddelt, at en beneficeret Part ikke antages at have Myndighed til uden Departementets Samtykke at forlige eller hæve en Sag saaledes, at det Offentlige skal udrede noget af dens Omkostninger. 26 Juni.

Kongelig Kundgjørelse angaaende de Toldafgifter, som indtil videre skal erlægges til Statskassen*)[1]). 28 Juni.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: Saasom det nu forsamlede Storthing den 28de denne Maaned har fattet Beslutninger af følgende Indhold:

I. Den nugjældende Toldtarif forlænges til at gjælde ud over 30te Juni, indtil ny Toldtarif maatte blive vedtaget.

II. Fra og med 13de Juli d. A., og indtil ny Toldtarif maatte blive vedtaget, indtages som ny

§ 3. 1. Ved Reise landværts fra Sverige til Norge skal det med Undtagelse af Spillekort, der er underkastede saavel Stempelafgift som Told, samt Brændevin og Spiritus tilligemed deraf tilberedte Drikke saavelsom Vin, for hvilke sidste Varer Told skal erlægges, være tilladt toldfrit at medføre af til Indførsel tilladte, Told underkastede Naturprodukter eller Tilvirkninger følgende mindre Partier, nemlig:

Brød 10 Kg., Flesk 10 Kg., Garn, alle Slags, tilsammen 5 Kg., Kaffe og Kaffesurrogater, tilsammen 5 Kg., Malt 10 Kg., Risengryn 5 Kg., Sukker 5 Kg., Kornvarer, umalede, 40 Kg., Kornvarer, malede, 25 Kg., Tobak 1 Kg., Vævede Tøier, alle Slags, tilsammen 15 Meter, dog ikke udover en samlet Værdi af Kr. 25,00, Øl 5 Liter samt Andre Varer til en samlet Værdi af Kr. 20,00.

For Vare, som af Reisende medføres i større Mængde end ovenfor fastsat, skal Told overensstemmende med, hvad der ellers gjælder, erlægges for hele den af Varen indførte Kvantitet.

Den i nærværende Passus omhandlede Toldfrihed gjælder ikke for Varer, som indføres i Handelsøiemed enten for paa fæd-

[1]) Se Indst. S No. 181 for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1209—1211. Jfr. Res. 6 Aug. og Kundgj. 9 Septbr. 1897.

*) Bekjendtgj. 29 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 25.

28 Juni. vanlig Maade at sælges eller for at leveres som Erstatning for udført Arbeide, ei heller for Varer, som indføres af Handlende eller for Handlendes Regning, forsaavidt de er af de Slags, med hvilke han driver Handel.

Reisende skal, om nogen Toldfunktionær fordrer det, være forpligtet til foruden at opgive Bedrift og Hjemsted at aflevere en under edelig Forpligtelse afgiven skriftlig Forsikring om, at de Varer, han medfører, ikke indføres i Handelsøiemed saaledes som ovenfor omhandlet. Indføres Varerne ikke for Reisendes egen Regning, skal saadan Forsikring afgives af den, for hvis Regning de indføres.

Undlader nogen at afgive saadan Forsikring, skal Varerne paa sædvanlig Maade toldbehandles.

2. Varer, som over Svinesund eller Idefjorden østenfor Svinesund føres fra Sverige til Norge i Færge, Pram eller Baad under 4 Tons Drægtighed eller om Vinteren over Isen, skal med Hensyn til Toldvæsenet ansees som landværts indførte, forsaavidt de ikke enten sjøværts er ført til den svenske Side af nævnte Færgested eller Fjord og derfra siden overførte til den norske Side, eller de er overførte til den sidste for derfra umiddelbart at bringes videre sjøværts.

3. Hvis i Grænsetrakterne nogen eier eller bruger Eiendom paa begge Sider af Grænsen, kan Udsæd, Kreaturer og Redskaber, som behøves for Eiendommens Drift, føres toldfrit over Grænsen til Norge.

4. Varer, som af Grænsebefolkningen til Husholdningsbehov føres fra Norge til Sverige for at forædles gjennem Blegning, Farvning, Garvning, Maling, Spinding, Vævning eller anden lignende Bearbeidelse eller til Reparation, og som efter saadan Forædling eller Reparation gjenindføres, skal ved Gjenindførselen være frie for Toldafgifter.

5. Trækdyr og Kjøretøier, som aabenbart blot anvendes til Transport af Gods eller Personer fra Sverige til Norge, er ei underkastede Toldafgifter.

6. Til Forebyggelse af Misbrug af de i 3die, 4de og 5te Pasfus gjorte Indrømmelser har Finants- og Tolddepartementet eller i særskilt Tilfælde vedkommende Toldmyndighed ved Grænsen at meddele de nærmere Kontrolforskrifter, som kan ansees fornødne.

Finants- og Toldepartementet bemyndiges til for Indførselen til visse Landsdele eller ad visse Veie at forhøie de i denne Paragraf fastsatte Maxima for den toldfrie Indførsel samt til at bestemme, at Toldfriheden skal for visse mindre Kvanta tilstaaes, om end Varen indføres for at sælges, naar den er tilvirket i et til Norge stødende svensk Grænsedistrikt, er et Produkt af Landbrug eller Husflid og Indførselen sker for Producentens Regning. Departementet skal derhos være bemyndiget til helt eller

delvis at undlade at lade opkræve Indførselstold af, hvad der ind- 28 Juni.
føres over Landgrænsen nordenfor Nordre Trondhjems Amt.

§§ 3—10 bliver §§ 4—11.

Saa ville Vi herved naadigst befale disse Storthingets Beslutninger bragte i Udøvelse.

Kongelig Kundgjørelse angaaende de Afgifter af 28 Juni.
Brændevins- og Malttilvirkningen, som ud over den 30te Juni skal erlægges til Statskassen*)[1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: Saasom det nu forsamlede Storthing den 28de denne Maaned har fattet en Beslutning af saadant Indhold:

De nuværende Bestemmelser om Afgifter til Statskassen af Malt- og Brændevinstilvirkningen gjøres gjældende ud over den 30te Juni 1897.

Saa ville vi herved naadigst befale denne Storthingets Beslutning bragt i Udøvelse.

[1]) Se Indst. S No. 182 for 1897. Jfr. Res. 6 Aug. og Kundgj. 9 Septbr. 1897.

Lov angaaende Retsanmodninger i borgerlige 28 Juni.
Sager**)[1]). No. 1.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 12te Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Naar nogen af Parterne under en her i Landet anlagt borgerlig Sag ønsker foranstaltet Bevisoptagelse ved udenlandsk Domstol, kan han hos den Ret, ved hvilken Sagen henstaar, begjære udfærdiget en Retsanmodning om den attraaede Bevisoptagelse. Vedkommende Part har isaafald — foruden at oplyse, hvad der tilsigtes godtgjort ved den attraaede Bevisoptagelse — tillige at meddele alle de nærmere Oplysninger, som udfordres til Anmodningens Udfærdigelse. Hvor det forlanges af Retten, maa han derhos stille Sikkerhed for de med Bevisoptagelsen antagelig forbundne Omkostninger.

§ 2. Retten afgjør, om og i hvilken Udstrækning Begjæringen skal efterkommes. Afgjørelsen sker, saafremt Sagen henstaar for Høiesteret, overensstemmende med Regelen i Lov af 12te September 1818 § 16 og ellers ved Kjendelse overensstemmende med Reglerne i Lov af 4de Juni 1892 § 25 1ste og 2det Afsnit. Paaanke af Kjendelse, der gaar ud paa Udfærdigelse af Retsanmodning, kan ske overensstemmende med Reglerne i den sidstnævnte Paragrafs 3die Afsnit, men har ikke opsættende Virkning.

[1]) Se Oth. Prp. No. 18 og Indst. O No. 11 fra 1897.

*) Bekjendtgj. 29 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 25.
**) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 26.

28 Juni. No. 1.

Forinden Afgjørelsen træffes, skal der være givet Modparten Anledning til at udtale sig.

§ 3. Beslutter Retten, at Begjæringen helt eller delvis skal imødekommes, udfærdiger den uden Betaling en Anmodning til vedkommende fremmede Domstol om, at Bevisoptagelsen maa finde Sted. For Høiesterets, Overretternes og Kristiania Byrets Vedkommende saavelsom i andre Tilfælde, hvor Retten bestaar af flere Medlemmer, udfærdiges Anmodningen af Rettens Formand.

Anmodningen bliver, medmindre anderledes af Kongen er bestemt[1]), at fremsende gjennem vedkommende Regjeringsdepartement. Den skal indeholde en kort Fremstilling af det Forhold, der ligger til Grund for Søgsmaalet, samt en noiagtig Angivelse af, hvad der begjæres foretaget. Ønskes nogen særlig Form eller Fremgangsmaade iagttagen, bør dette udtales, og særlig bør det oplyses, hvorvidt nogen af Parterne skal varsles til Forretningen og i Tilfælde med hvilket Varsel. Hvor ikke Samtykke foreligger, bør Parterne altid begjæres varslede med saadant Varsel, som efter norsk Lovgivning gjælder for Indstævning her til Riget fra vedkommende fremmede Land[2]), eller om dette Varsel findes uforholdsmæssig langt, med saadant kortere Varsel, som Retten overensstemmende med Reglerne i Lov af 4de Juni 1892 § 15 maatte bestemme.

Nærmere Forskrifter om Anmodningens Indhold og Affatning kan gives af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 4. I Sag, hvor Retten paa Embeds Vegne har at drage Omsorg for Sagens tilstrækkelige Oplysning, kan Retten ogsaa af egen Drift beslutte Udfærdigelse af Retsanmodning om Bevisoptagelse. Dog skal den isaafald, forinden Beslutning fattes, have givet Parterne Anledning til at udtale sig, saafremt de har afgivet Møde under Sagen.

Ligeledes kan Retsanmodning om Bevisoptagelse begjæres udfærdiget, hvor Søgsmaal endnu ikke er anlagt; dog maa Forligsmægling have været anstillet, hvor saadan efter Forskriften i Lov om Forligelsesvæsenet af 20de Juli 1824 § 34 er fornøden. Begjæringen bliver at fremsætte for den Ret, ved hvilken Søgsmaal i Anledning af det paagjældende Forhold i Tilfælde vilde være at anlægge, efter forudgaaende Stævnemaal til Modparten. For Begjæringens Behandling betales Kr. 10,00.

§ 5. Om Udfærdigelse af Retsanmodninger i andre Tilfælde end ovenfor omhandlet kan de fornødne Bestemmelser gives af Kongen.

§ 6. Anmodninger fra fremmede Domstole eller judicielle Myndigheder om Bevisoptagelse eller andre retslige Handlinger i borgerlige Sager bliver, forsaavidt ikke anderledes af Kongen be-

[1]) Se Kgl. Res.r af 14 April 1818 og 4 Decbr. 1856.
[2]) Se Lov 4 Juni 1892 § 14.

stemmes [1]), alene at efterkomme, hvor de fremsendes gjennem vedkom- 28 Juni.
mende norske Regjeringsdepartement. No. 1.

§ 7. Skal Bevisoptagelse finde Sted i Henhold til saadan Anmodning, som omhandles i foregaaende Paragraf, har Dommeren paa Embeds Vegne at foretage det fornødne til Bevisoptagelsens Fremme; dog kan han under særlige Omstændigheder med Samtykke af vedkommende Regjeringsdepartement hertil antage en Sagfører, der isaafald ved Forretningens Afslutning bliver at tilkjende et passende Salær.

Forudgaaende Forligsmægling skal være unødvendig, ligesom Varsel til Parterne ikke behøver at gives, medmindre det udtrykkelig maatte være forlangt.

Er i Anmodningen nogen særskilt Form eller Fremgangsmaade forlangt iagttaget, skal dette saavidt muligt ske, medmindre dens Jagttagelse maatte være at anse som forbudt efter norsk Ret.

§ 8. Nærmere Forskrifter om, hvad der skal iagttages i Anledning af saadan Anmodning, som omhandles i § 6, kan gives af Kongen.

Under Forudsætning af Gjensidighed kan Kongen derhos bestemme, at Efterkommelsen af saadanne Anmodninger skal ske uden Betaling.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Kgl. Res.r af 14 April 1818 og 4 Decbr. 1856.

Lov om Udligning af Indtægts- og Formuesskat i 28 Juni.
Kristiania*) [1]). No. 2.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 12te Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Kristiania Kommunestyre kan ved Vedtægt, stadfæstet af Kongen, bestemme, at Byen med Hensyn til Udligning af Indtægts- og Formuesskat deles i Distrikter, hvori Ligning paa den Maade, som nedenfor omhandles, foregaar særskilt for hvert Distrikt.

§ 2. For hvert Distrikt vælger Kommunestyret blandt Distriktets Beboere saa mange Ligningsmænd med Varamænd, som Vedtægten bestemmer. Disse Mænd samt en af Kommunestyret særskilt valgt Formand og en ligeledes særskilt valgt Næstformand, hvilke kan være bosatte udenfor Distriktet, danner dettes Ligningsnævn. Der kan i Vedtægten bestemmes, at flere Nævn kan have fælles Formand og Næstformand.

For Ligningsnævnenes Medlemmer gjælder med Hensyn til Valgbarhed, Pligt til at modtage Valg, Tjenstgjøringstid, Ugildhed,

[1]) Se Oth. Prp. No. 25 og Indst. O No. 40 for 1897.

*) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 26.

28 Juni. No. 2.

Ansvar for Udeblivelse og Taushedspligt, hvad der om Ligningskommissionen er bestemt (jfr. dog § 6). Det samme gjælder om Nævnets Beslutningsdygtighed. Møderne berammes af Formanden, hvis Stemme ogsaa gjør Udslaget i Tilfælde af Stemmelighed.

Ligningskommissionen dannes af Nævnenes Formænd samt endnu et Medlem af hvert Nævn, der vælges af sammes Medlemmer.

§ 3. Snareſt muligt efter Udvælgelsen sammentræder under Forsæde af Ligningskommissionens Formand Medlemmerne af samtlige Ligningsnævn til Fastsættelse af de almindelige Regler for Ligningen.

Ligningsnævnene ansætter derpaa hvert for sit Distrikt de i samme bosatte Skattepligtiges Formue og Indtægt, forsaavidt deraf skal svares Skat til Byen. Ligesaa ansætter de med samme Begrændsning Formue og Indtægt for i Distrikterne hjemmehørende unavngivne Interessentskaber og Indretninger samt navngivne Selskaber, der lignes underet. Dog kan Nævnets Formand kræve en hvilkensomhelst enkelt Ansættelse henvist til Ligningskommissionens Afgjørelse. Han skal kræve saadan Henvisning, naar han finder en foreslaaet Afgjørelse stridende mod Lovgivningen eller mod de af Kommunestyret foreskrevne eller af Ligningsnævnene i det ovennævnte Fællesmøde fastsatte Ligningsregler eller beroende paa feilagtig Besvarelse af et Principspørgsmaal.

Ligningskommissionen kan derhos foretage fornoden Berigtigelse, naar det godtgjøres, at nogen Skatyder urettelig er lignet flere Gange, at nogen Skatyders Formue eller Indtægt af Nævnet er opført med et urigtigt Beløb paa Grund af indløbne Beregningsfeil, eller at en Skattepligtig af Nævnet er urettelig forbigaaet.

Forsaavidt Skat til Staten af Indtægt eller af Indtægt og Formue er paabudt, foretager Ligningskommissionen endvidere i Nævnenes Ansættelser de Forandringer, som for Statsskattens Vedkommende foranledіges ved de Meddelelser, som i Henhold til Lov af 23de Juli 1894 § 7, andet Led, og § 10 i Slutningen indkommer til den fra andre Ligningskommissioner.

§ 4. Klage over Ansættelse, som udelukkende hidrører fra et Ligningsnævn, bliver at paakjende af dette i Stedet for af Ligningskommissionen. Herved finder § 3, andet og tredie Led, tilsvarende Anvendelse; forsaavidt Berigtigelse efter sidstnævnte Led medfører Forhøielse for nogen Skatyder af den i Ligningsforretningen opførte Skat eller Skatlæggelse af nogen, som er forbigaaet af Ligningsnævnet, skal der imidlertid her først gives Skatyderen Anledning til at udtale sig.

§ 5. Jovrigt forholdes med Ligningen og Klager over samme efter den gjældende Lovgivning, dog saaledes, at den i Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 37, andet Led, foreskrevne Udlæggelse af en Afskrift af Ligningsforretningen

for de i Byen hjemmehørende Skatydere skal kunne ske paa forskjel- 28 Juni.
lige Steder for de forskjellige Distrikter, og at den i samme Lovs No. 2.
§ 38, første Led, omhandlede Frist for Indgivelse af Klager til Ligningskommissionen forlænges til 4 Uger.

Ingen Skatteansættelse bliver ugyldig, fordi Ansættelse af Indtægt eller Formue eller Paakjendelse af Klage maatte være udført af et urigtigt Ligningsnævn eller af Ligningsnævn i Stedet for af Ligningskommissionen eller omvendt.

§ 6. Det kan i Vedtægten bestemmes, at Tjenstgjøringstiden for Ligningsnævnenes Medlemmer forlænges indtil 4 Aar og for Varamændene indtil 2 Aar, samt at den for Udeblivelse fra Møder i Ligningsnævn, Lignings- eller Overligningskommission bestemte Bod forhøies indtil Kr. 50,00.

§ 7. Ethvert Ligningsnævns Forhandlinger indføres i en særskilt af Kommunestyrets Ordfører autoriseret Protokol. Indberetningerne til Ligningskommissionen om dets Ansættelser indrettes efter Schema, foreskrevet i Vedtægten.

§ 8. De nærmere Forskrifter, som fornødiges til Gjennemførelse af det i ovenstaaende Paragrafer omhandlede, gives i Vedtægten.

§ 9. Hvad der i den gjældende Lovgivning er foreskrevet om Forpligtelse til at gaa Ligningskommissionen tilhaande med Oplysninger og om Ansvar for at søge den vildledet i dens Ansættelser, skal ogsaa gjælde i Forhold til Ligningsnævnene. Det samme gjælder Forskrifterne om Adgang for Amtsskattekommissionen til at lade et eller flere af sine Medlemmer deltage i Ligningskommissionens Forhandlinger og om Adgang for denne til at lade et eller flere af sine Medlemmer anstille Undersøgelser og modtage Forklaringer angaaende Skattesager.

§ 10. Nærværende Lov kommer ikke til Anvendelse paa Ligninger, der er paabegyndte, før den ovenomhandlede Vedtægt træder i Kraft.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov angaaende Værnepligtens Udvidelse til Rigets 28 Juni.
nordlige Landsdele*)[1]). No. 3.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 18de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Befolkningen i Tromsø Stift skal herefter være Værnepligt undergivet efter de for det øvrige Land om Værnepligt og

[1]) Se Oth. Prp. No. 31 for 1892, No. 28 for 1893, No. 35 for 1894, No. 10 for 1895, No. 1 for 1896 og No. 16 for 1897 samt Indst. O XIII for 1897. Jfr. Res. 28 Septbr. 1897.

*) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 26.

28 Juni. No. 3.

Udskrivning givne Lovbestemmelser med de Afvigelser, der indeholdes i nærværende Lov.

§ 2. Den Del af Landværbningen, som opsættes i Finmarkens Amt, organiseres som ét Opbud. Dettes Bestemmelse er nærmest at tjene til Forsvar for Landets nordlige Distrikter og til Opretholdelse af Retsordenen.

Forpligtede til Tjeneste i Opbudet er alle Amtets Indvaanere, der ikke er at henregne til Sjøfarende (Lov af 12te Mai 1866 § 48). For Tjeneste i Opbudet kan Kongen fritage Beboere, for hvem Fremmøde til Øvelsespladsen maatte falde uforholdsmæssig besværligt.

Ligeledes kan Kongen bestemme, at Udskrivning til Sjøværbningen ikke skal finde Sted i Finmarkens Amt eller Dele deraf, i hvilket Tilfælde de her hjemmehørende Sjøværnepligtige kan udskrives til Landværbningen.

§ 3. Formand i Distriktskommissionerne i Finmarkens Amt er Lensmanden, — dog i Byer, hvor en særskilt Politiembedsmand maatte være ansat, denne. Formanden tillægges Betaling af Statskassen.

§ 4. Foruden til Landværbningen udskrives i Nordlands og Tromsø Amter aarlig en vis Anpart til Tjeneste ved det flydende og faste Kystforsvar, hvortil udtages Værnepligtige, der uden at være Sjøfarende dog er vante til at færdes paa Sjøen, og fortrinsvis de, der ernærer sig ved Kystfart.

Kongen kan bestemme, at ogsaa Værnepligtige, der efter Loven af 12te Mai 1866 § 48 er at henregne til Sjøfarende, udskrives til eller kaldes til Tjeneste ved Kystforsvaret. Tjenestetiden i Kystforsvaret er den samme som i Landværbningen.

De tidligere Distriktssjøtropper med Reserve (jfr. Lov af 12te Mai 1866 §§ 9 og 16 samt Lov af 3die Juni 1876 § 7) ophæves, efterhaanden som de derved ansatte Mandskaber vil have udtjent.

Udskrivningen af Mandskab til Landværbningen og Kystforsvaret foregaar under ét, saaledes at det hele Antal, som til sidstnævnte Værbningsklasse skal udskrives, fordeles paa de enkelte Lodtrækningsdistrikter i Forhold til disses Antal af tjenstdygtigt Mandskab i Aarsklassen.

§ 5. De til Landværbningen i Nordlands og Tromsø Amter udskrevne Mandskaber bliver i den Udstrækning, hvori saadant af Kongen med Storthingets Samtykke bestemmes, at fordele paa forskjellige Opbud, saaledes som i den almindelige Værnepligtslovgivning bestemt.

§ 6. Indtil den endelige Organisation af de i Tromsø Stift foreløbig opsatte Afdelinger bliver bestemt, skal de til Landværbningen udskrevne Mandskaber gives Rekrutøvelser af mindst 42

Dages Varighed samt efter Rekrutskolens Afslutning mindst 12 Dages fortsatte militære Øvelser. 28 Juni. No. 3.

De til Kystforsvaret udskrevne Mandskaber gives Øvelse paa saadan Maade og i den Udstrækning, som Kongen med Storthingets Samtykke til enhver Tid bestemmer.

Det samme gjælder de i Stiftet udskrevne Sjofarende.

§ 7. De Aarsklasser, som ifølge § 6 foreløbig ikke indkaldes til Øvelse, er i Fred fri for Tjeneste, medmindre:

a. Storthinget har bevilget de dertil fornødne Midler eller Krig er at befrygte;
b. det paakræves til Opretholdelse af Retsordenen.

§ 8. Naar i Tromsø Stift Afdelinger af Landværbningen eller Dele af Kystforsvaret skal sættes paa Krigsfod, indkaldes, indtil den endelige Organisation af de i Stiftet opsatte Afdelinger bliver bestemt, de yngre Aarsklasser før de ældre; dog bør 1ste Aarsklasse ikke benyttes, medmindre den har gjennemgaaet de for Aarsklassen bestemte Vaabenøvelser.

§ 9. I Fredstid foregaar Udskrivning af Sjofarende i Stiftet kun, forsaavidt det af Kongen bestemmes.

§ 10. Hvorledes der i Stiftet skal forholdes med Hensyn til Bestyrelsen af samlede Distrikts- og Sessionsmøder samt med Hensyn til Undersøgelsen og Bedømmelsen af Værnepligtiges Tjenestedygtighed, bestemmes af Kongen.

§ 11. Lov af 12te Mai 1866, dens § 16, sættes ud af Kraft.

§ 12. Finmarkens Amts Inddeling i Lodtrækningsdistrikter og Rullevæsenets Ordning for disse istandbringes uden Ophold, medens Loven forøvrigt bliver at gjennemføre, efterhaanden som det fornødne Befalingspersonale kan tilveiebringes.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Kongelig Resolution*), hvorved 28 Juni.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Brudvik Herred, Søndre Bergenhus Amt, under 18de December 1896 og 10de April 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 22de Januar 1883, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for Brudvik med flere Herreder, ophæves, forsaavidt Brudvik

*) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 26, hvor Vedtægterne er indtagne.

28 Juni. Herred angaar, fra den Dag af, da ovennævnte Vedtægter træder i Kraft.

28 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen for Eidskogen Herred i Hedemarkens Amt under 14de April 1897 fattede Beslutning om Tillæg til de gjældende Sundhedsforskrifter for Herredet, saalydende:

Lig maa ikke henstaa ubegravede længere end 8 Dage om Sommeren og 10 Dage om Vinteren.

28 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved er bestemt:

1. At det i Medhold af Lov om Fredning af Laks og Sørret af 20de Juni 1891 § 17 skal være forbudt til Fangst af Fisk at benytte de i nævnte Paragraf omhandlede Redskaber indenfor en Strækning ved Udløbet af Fustelven i Søndre Helgelands Fogderi, Nordlands Amt, fra Udløbet af Oterbakken til yderste Punkt af Lindsethougen samt fra Grændseskillet mellem Gaardene Skalland og Søfting til yderste Pynt af Alternæsset, dog saaledes at Garn og Nøter til Fangst af Sild deri ikke indbefattes,
2. At Kongelig Resolution af 2den September 1878, indeholdende Forbud mod Brug af visse Redskaber ved Udløbet af den i nærværende Resolutions Post 1 omhandlede Elv, ophæves.

28 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa følgende, af Oislebø og Laudals Herredsstyrelse, Lister og Mandals Amt, under 3die Mai d. A. fattede Beslutning:

1. Det skal inden Oislebø og Laudals Herred være forbudt at opføre Gjærde af Pigtraad.
2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet ufarligt Materiale.

28 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa følgende, af Bjelland og Grindems Herredsstyrelse, Lister og Mandals Amt, under 4de Mai 1897 fattede Beslutning:

1. Det skal inden Bjellands og Grindems Herred være forbudt at opføre Gjærder af Pigtraad.
2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet ufarligt Materiale.

---

*) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 26.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa følgende, af Øvrebø Herredsstyrelse, Lister og Mandals Amt, under 4de Mai 1897 fattede Beslutning: 28 Juni.

1. Det skal inden Øvrebø Herred være forbudt at opføre Gjærde af Pigtraad.
2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet ufarligt Materiale.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa følgende, af Voss Herredsstyrelse, Søndre Bergenhus Amt, under 14de April 1897 fattede Beslutning: 28 Juni.

I Voss Herred skal der i Pigtraadgjærder anbringes mindst én 10 cm. bred Lægte, hvis øverste Kant skal være i en Høide af 1 m. over Marken eller i Tilfælde Vandsladen. Anvendes kun én Lægte, maa der under denne anbringes mindst 4 Traade, og Stolperne maa ikke have større Afstand fra hverandre end 2 m.

Bruges Pigtraad over Gjærde af andet Materiel, maa dette Gjærde have en Høide af mindst 80 cm. Det er en Selvfølge, at Gjærdet i begge Tilfælde maa have den lovbefalede Høide.

Gjærder af Pigtraad, der allerede er opsatte, maa, naar Istandsættelse er nødvendig, gjøres istand paa den i Vedtægten foreskrevne Maade.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa følgende, af Naustdals Herredsstyrelse, Nordre Bergenhus Amt, under 17de April 1897 fattede Beslutning: 28 Juni.

Det skal være enhver forbudt at anvende Pigtraad til Gjærde mellem Ind- og Udmark, mod Nabo og langs offentlig Vei.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 28 Juni.

1. At der i Henhold til Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 meddeles Stadfæstelse paa de ifølge Bemyndigelse af Generalmøde den 22de Februar 1897 af vedkommende Fællesstyre vedtagne Love og Forsikringsbetingelser for det gjensidige Forsikringssamfund „Minerva" i Kristiania.
2. At Forandringer i disse Love og Forsikringsbetingelser for at blive gyldige maa have Kongelig Stadfæstelse.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 9de Juni 1897 fattede Beslutning angaaende Bevilgning af Stats- 28 Juni.

*) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 26.

28 Juni. kassen af aarlig Kontorholdsgodtgjørelse, stor Kr. 900, for det midlertidige Politimester- og Magistratembede i Kjøbstaden Bodø[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 46 og Indst. S No. 146 for 1897 samt Sth.tid. for f. A., Forh. i Sth. S. 1098—1100.

28 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved det i Henhold til Lov af 21de Juli 1894, indeholdende Tillæg til Lov af 27de Juni 1892 om Tilsyn med Arbeide i Fabriker m. v. tillades Grubeselskabet The Bede Metal & Chemical Co. lim. indtil videre paa de i Loven nævnte Betingelser at anvende Børn og unge Mennesker mellem 12 og 18 Aar til det saakaldte „Haandvaskningsarbeide" ved Killingdal Grube i Aalens Herred, Søndre Trondhjems Amt.

28 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved Storthingets Beslutning af 18de Mai 1897 angaaende forandrede Bestemmelser for Lensmænds Indskud i Pensionskassen for Statens Tjenestemænd[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 29 og Indst. S No. 122 for 1897. Beslutningen er saalydende:

Storthinget samtykker i, at de ved Storthingets Beslutning af 19de Mai 1880 og kongelig Resolution af 10de Juli f. A. Lensmænd paalagte Indskud i Pensionskassen for Statens Tjenestemænd, forsaavidt angaar de under Pensionskassens ved Lov af 1ste Juli 1893 oprettede yngre Afdeling hørende Lensmænd, forhøies: for de til Tarif I hørende Lensmænd med Kr. 0,50 maanedlig og for de til Tarif II hørende med Kr. 1,00 maanedlig.

Ovenstaaende Bestemmelse bliver kun at anvende paa herefter ansættendes Lensmænd, medmindre vedkommende allerede ansatte Lensmand inden 1 Aar fra disse Bestemmelsers Vedtagelse tilkjendegiver, at han for Fremtiden ønsker at gjøre Indskud overensstemmende med samme.

28 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At den af Storthinget under 25de Mai 1897 fattede Beslutning angaaende Bevilgning af Lønninger ved Fyrvæsenet[1]) befales tagen tilfølge.
2. At Forsvarsdepartementet bemyndiges til at konstituere dertil skikkede Mænd i de Poster, hvortil nye Lønninger er bevilget.

[1]) Se Sth. Prp. No. 8 og Indst. S No. 125 for 1897. — Ved nævnte Beslutning er bevilget følgende Lønninger og Lønstillæg:

1. For Betjeningen ved Ryvingen Fyr, mod at de tidligere Lønninger til en Fyrvogter og en Reserveassistent sammesteds af henholdsvis Kr. 1 500 og Kr. 600 inddrages:
   A. For en Fyrvogter (Elektriker) Kr. 2 400 aarlig.
   B. For en Underfyrvogter (Maskinist) Kr. 2 000 aarlig.
   C. For tre Assistenter (Fyrbødere) Kr. 1 200 aarlig for hver — for samtlige 5 Fyrbetjente med fri Bolig og Forpligtelse til
      a) i Fællesskab at besørge den for Fyrets Regt fornødne Transport af Post og Rekvisiter — Brændsel til Dampkjedlerne undtaget — fra og til nærmeste Postaabneri eller Dampskibsanløbssted;

b. af Lønnen at gjøre saadant Indskud i en Pensionskasse for offentlige Tjenestemænd, som i sin Tid maatte blive bestemt. 28 Juni.

2. For en Fyrvogter ved Jeita Fyr Kr. 1 600 aarlig samt fri Bolig og Brugen af Fyrets Eiendom med Forpligtelse til
   a) at svare Skatter og øvrige Byrder af Fyrets Grund;
   b) at vedligeholde Veien fra Landingsstedet til Fyret;
   c) at besørge den for Fyrets Røgt nødvendige Transport af Post og andre Rekvisiter — Olie undtagen — fra og til nærmeste Postaabneri eller Dampskibsanløbssted;
   d) af Lønnen at gjøre saadant Indskud i en Pensionskasse for offentlige Tjenestemænd, som i sin Tid maatte blive bestemt.
3. For Fyrvogteren ved Erkna Fyr, mod at den for ham nu regulerede Løn af Kr. 460 aarlig inddrages, Kr. 1 400 aarlig samt fri Bolig med Forpligtelse til foruden som for Fyrvogteren paa Jeita Fyr under Posterne b og d nævnt at besørge den for Fyrets Røgt nødvendige Transport af Rekvisiter etc. fra Landingsstedet til Fyret.
4. For en 2den Assistent ved Store Torungen Fyr Kr. 1 200 aarlig samt fri Bolig og Forpligtelse til af Lønnen at gjøre saadant Indskud i en Pensionskasse for offentlige Tjenestemænd, som i sin Tid maatte blive bestemt.
5. For Fyrvogteren ved Risør Fyr et Tillæg til hans nuværende Aflønning af Kr. 100 aarlig.
6. For Fyrvogteren ved Hatholmen Fyr et Tillæg til hans nuværende Aflønning af Kr. 100 aarlig.
7. For Fyrvogteren ved Smørhavn Fyr et Tillæg til hans nuværende Aflønning af Kr. 100 aarlig.
8. For Fyrvogteren ved Bjørnsund Fyr et Tillæg til hans nuværende Aflønning af Kr. 100 aarlig med Forpligtelse til af Lønnen at gjøre saadant Indskud i en Pensionskasse for offentlige Tjenestemænd, som i sin Tid maatte blive bestemt.
9. For Fyrvogteren ved Tyrhaug Fyr et Tillæg til hans nuværende Aflønning af Kr. 200 aarlig.
10. For Reserveassistenten ved Andenes Fyr et Tillæg til hans nuværende Aflønning af Kr. 100 aarlig med Forpligtelse til at gjøre Tjeneste i 6 Vintermaaneder og forøvrigt paa samme Betingelser som tidligere bestemt.
11. For Betjeningen ved Lille Torungen Fyr, mod at den tidligere Løn til en Fyrforvalter sammesteds Kr. 2 400 aarlig inddrages:
    A. For en Fyrvogter Kr. 2 000 aarlig samt fri Bolig og Brugen af Fyrets Eiendom med Forpligtelse til
       a) at svare Skatter og øvrige Byrder af Fyrets Grund;
       b) at bestride Udgifterne med Opildning af Vagtrummet;
       c) at vedligeholde Veien fra Landingsstedet til Fyret;
       d) i Fællesskab med den faste Assistent at besørge den for Fyrets Røgt fornødne Transport af Post og andre Rekvisiter — Olie undtaget — fra og til nærmeste Postaabneri eller Dampskibsanløbssted;
       e) af Lønnen at gjøre saadant Indskud i en Pensionskasse for offentlige Tjenestemænd, som i sin Tid maatte blive bestemt.
    B. For den faste Assistent et Tillæg til hans nuværende Aflønning af Kr. 200 aarlig med de samme Rettigheder og Forpligtelser som for Fyrvogteren ovenfor under Posterne d og e bestemt.
    C. For en Reserveassistent Kr. 500 aarlig samt frit Logis paa Fyrstationen i den Tid, hvori han gjør Tjeneste, med Forpligtelse til regelmæssig at deltage i Vagtholdet m. v. ved Fyrstationen i 5 Vintermaaneder og forøvrigt, naar det forlanges, mod særskilt Godtgjørelse efter Forsvarsdepartementets Bestemmelse.

28 Juni. 12. For Fyrvogteren ved Stavenes Fyr en Løn af Kr. 1 300 aarlig, mod at den nu regulerede Lønning af Kr. 1 500 aarlig inddrages.

28 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Storthinget under 1ste Juni 1897 fattede Beslutning om Bevilgning til Bestridelse af Udgifter ved Rigsforsikringsanstalten for Budgetterminen 1ste Juli 1897 til 30te Juni 1898[1]) samt om Samtykke til, at den stedfundne Overskridelse af Bevilgningen til Rigsforsikringsanstalten for Budgetterminen 1895—96 Kr. 17 971,37 passerer til endelig Udgift for Statskassen, befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. VI, Kap. 10, Tit. 2 og Indst. S No. 138 for 1897, Blandt de bevilgede Udgifter er følgende Lønninger:

Sekretæren	Kr. 3 000
Chefen for Skadeafdelingen	„ 3 000
Bogholderen	„ 3 000
Kassereren	„ 3 000
4 Kontorister à Kr. 1 800	„ 7 200
8 Do. à „ 1 200	„ 9 600
8 Do. à „ 720	„ 5 760
Extraordinær Kontorhjælp	„ 10 000
2 Revisorer à Kr. 600	„ 1 200
Hovedlægen	„ 1 200
Vagtmesteren foruden fri Bolig, Lys og Brænde.	„ 1 300
	Kr. 48 260

28 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At et Stadsfysikusembede oprettes i Kjøbstaden Drammen, der bliver at fraskille Drammens Lægedistrikt.
2. At den af Storthinget under 9de Juni 1897 fattede Beslutning om Bevilgning af Bidrag af Statskassen til Aflønning af en Stadsfysikus i Drammen[1]) — befales taget tilfølge.
3. At Approbation i Henhold til § 40 i Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 meddeles paa den af Drammens Bys Formænd og Repræsentanter under 13de April 1896 fattede Beslutning om Bevilgning af Bidrag til Aflønning for en vordende Stadsfysikus i Byen.
4. At det paalægges den vordende Stadsfysikus i Drammen:
   a) ikke uden særskilt Tilladelse fra det Departement, hvorunder det civile Medicinalvæsen henhører, at vedblive eller overtage fast Lægestilling ved nogen offentlig Indretning eller Stiftelse,
   b) uden særskilt Godtgjørelse at føre Kontrol med Byens Sygehuse og øvrige offentlige Indretninger samt Byens Fattigsygepleie,
   c) ligeledes uden særskilt Godtgjørelse at forrette som Formand i det stedlige Fabriktilsyn i Drammen,
   d) med Hensyn til den nærmere Ordning af Forretningskreds og Embedspligter i det Hele at rette sig efter den In-

strux, som for Embedet, efterat der er givet vedkommende Lokalautoriteter Anledning til derom at ytre sig, maatte blive udfærdiget af det Departement, under hvilket det civile Medicinalvæsen henhører. 28 Juni.

[1]) Se Sth. Prp. No. 8 og Indst. S No. 145 for 1897. Som Løn af Statskassen er bevilget Kr. 1 500 aarlig med Alderstillæg efter 5 og 10 Aars Tjeneste, hver Gang Kr. 250 aarlig.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at en anden Læge end vedkommende Embedslæge kan antages til indtil videre at forrette som Ordfører i Sundhedskommissionen for Vaage Herred i Kristians Amt mod en Godtgjørelse af 80 Kroner aarlig, der bliver at udrede af de til tilfældige Udgifter ved Medicinalvæsenet bevilgede Midler. 28 Juni.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til § 84 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Approbation som gjældende indtil videre paa det af Aalesunds Kommunestyre i Møde den 13de April 1897 vedtagne Sportelregulativ for en Bygningsinspektør sammesteds samt for Byens Bygningskommission. 28 Juni.

Kongelig Resolution, hvorved det i Generalforsamling i det Fredrikshaldske Kanalselskab den 13de Oktober 1896 vedtagne nye Taxtregulativ for Benyttelse af Kanalværkerne i det Fredrikshaldske Vasdrag approberes som gjældende indtil videre istedetfor det ved Høieste Resolution af 13de Juni 1893 approberede Regulativ. 28 Juni.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at Sager vedkommende tekniske Skoler og Undervisningsanstalter samt angaaende den europæiske Gradmaaling og den geologiske Undersøgelse fra 1ste Juli 1897 udskilles fra Departementet for de offentlige Arbeider og henlægges til Departementet for Kirke- og Undervisningsvæsenet[1]). 28 Juni.

[1]) Jfr Res. 30 Juli 1885 og 8 Septbr. 1896. Vedk. Regjeringsforedrag er indt. i Depts.tid. for 1897 No. 34.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Tromsø Stift, hvori paa Forespørgsel fra et Herreds Skolestyre meddeles, at Departementet er enigt med Direktøren i, at en Sløidskole for den hele Skolekommune, afholdt paa samme Sted for Børnene fra de forskjellige Skolekredse, ikke kan antages at fyldestgjøre Skolelovens Bestemmelser om Optagelse af Undervisning i Haandgjerning i Folkeskolens Fagkreds. 28 Juni.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, hvori Departementet i Anledning af de fra en Distriktslæge indkomne Besvarelser til de af Departementets 1ste 28 Juni.

28 Juni. Civilkontor udfærdigede Revisionsbemærkninger ved en af ham indgiven Regning over Tilkommende for efter Politiets Anmodning at have undersøgt og afgivet Betænkning angaaende en Persons mentale Tilstand, — meddeler og beder Distriktslægen tilkjendegivet, at en offentlig ansat Læge ikke har Krav paa nogen særskilt Godtgjørelse for Udførelse af Forretninger, der begjæres af det Offentlige, medmindre lovlig Hjemmel herfor kan paavises, saaledes som i Sportellovens § 203, jfr. Departementets Skrivelse af 18de Oktober 1849.

Denne Bestemmelse angaar imidlertid — bemærker Departementet —, som udtalt i de af Revisionen citerede Departementsskrivelser af 29de Oktober 1834 og 19de Marts 1853, alene saadanne Forretninger, der af Lægen afholdes til Oplysning i Sager, som er blevne eller formodes at ville blive Gjenstand for offentlig Forfølgning d. v. s. Forfølgning til Straf, og er saaledes uden Anvendelse i det heromhandlede Tilfælde, hvor Øiemedet kun har været at bringe paa det Rene, hvorvidt den nævnte Person formedelst sin Sindstilstand var farlig for den offentlige Sikkerhed og derfor burde sættes i Forvaring i en Sindssygeanstalt, jfr. Lov af 17de August 1848 § 9.

I Henhold til det anførte, der — bemærker Departementet fremdeles — ikke staar i Strid med den paaberaabte Betænkning fra det medicinske Fakultet af 5te December 1848 (mærk her Udtrykket Gjenstand for „Sundhedspolitiets Opmærksomhed") ligesaalidt som med Indredepartementets Skrivelse af 6te Juli 1863, finder man derfor ikke at kunne foranledige Regningsudstederen anvist det af ham for den paagjældende Undersøgelse beregnede Salær.

29 Juni. **Høieste Resolution***), hvorved den af Kristiansands Kommunebestyrelse under 11te Juni 1897 i Medhold af Lov af 18de Juni 1884 § 20 fattede Beslutning om, at Smaasalg af Vin, Mjød og Cider fra 1ste Januar 1898 skal være forbudt andre paa Stedet end dem, der vinder Bevilling paa denne Næring, — stadfæstes som gjældende indtil videre.

29 Juni. **Høieste Resolution***), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 § 1 bestemmes, at der for Fiskeri af Ferskvandsfisk i Sundals Herred, Romsdals Amt, indtil videre, dog ikke for et længere Tidsrum end 10 Aar fra 1ste Januar 1897 at regne, skal gjælde følgende Regler:

1. Fra og med 15de September til og med 15de April skal alt Fiskeri være forbudt i de Elve, Bække og Vande inden

*) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 26.

Herredet, hvor den lovbestemte Fredning af Lax og Sørret ikke er gjældende. 29 Juni.

2. Alt Fiskeri med Oter, Lyster og ved Dæmning skal være forbudt.
3. Garn og andre bundne Redskaber maa i vaad Tilstand ikke have mindre Maskevidde mellem Knuderne end 3 cm.
4. Tejner, Sløer og lignende Indretninger skal være forbudt i de første 5 Aar, efterat disse Fredningsbestemmelser er traadt i Kraft, og skal ogsaa senere være forbudt med mindre Afstand end 3,5 cm. mellem Knuderne eller Spilerne samt paa Steder, hvor dagligt Tilsyn ikke kan foregaa.
5. Udsatte Krogredskaber — herunder ikke indbefattet Slug og almindeligt Stangfiske — skal være forbudt.
6. Fra disse Regler undtages Fiskevand, der for en Del tilhører andet Herred, indtil lignende Fredningsbestemmelser ogsaa er gjort gjældende for dette.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Næsne Sparebank i Møde den 30te April 1897 vedtagne Forandring af § 3 i Bankens ved Høieste Resolution af 31te August 1894 stadfæstede Plan. 29 Juni.

Protocole additionnel II[1])

à la Convention du 27 Juin 1892, réglant les relations commerciales entre la Norvège et l'Espagne.

L'expérience ayant démontré la convenance de modifier l'article IV du Protocole réglant les détails qui se rattachent à l'exploitation de la ligne de bateaux à vapeur établie conformément aux stipulations de l'article 16 de la Convention du 27 Juin 1892, réglant les relations commerciales entre la Norvège et l'Espagne, les soussignés, le Baron de Wedel Jarlsberg, Ministre Plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège à

(Oversættelse.)

Tillægsprotokol No. 2[1]) 30 Juni.

til Konventionen af 27de Juni 1892 til Ordning af Handelsforholdene mellem Norge og Spanien.

Da Erfaringen har vist Hensigtsmæssigheden af at forandre Artikel 4 i Protokollen betræffende de Detailbestemmelser, der angaar Driften af den Dampskibslinie, der er oprettet ifølge Bestemmelserne i Artikel 16 i Konventionen af 27de Juni 1892 til Ordning af Handelsforholdene mellem Norge og Spanien, er Undertegnede, Baron Wedel Jarlsberg, Hans Majestæt Kongen af Sveriges og Norges Ministre Plénipotentiaire i Madrid, og Hertugen af Tetuan, Hans Ma-

[1]) Den første Tillægsprot. er af 7de Oktbr. 1895. Konventionen er indtaget under Datoen for Ratifikationernes Udvexling, 9 Aug. 1893.

30 Juni. Madrid, et le Duc de Tetuan, Ministre d'Etat de Sa Majesté le Roi d'Espagne, conformément à l'article 9 du dit Protocole et dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, se sont réunis et sont convenus de donner à l'article IV du dit Protocole la teneur suivante:

Art. 4.

„Au retour en Norvège les navires feront escale dans les ports espagnols qui leur offrent des marchandises en quantité jugée suffisante par le Directeur de la ligne, mais en tout cas et au cours de chaque voyage de retour ils toucheront à deux des ports suivants: Tarragona, Valencia, Dénia, Almeria, Malaga ou Cadiz."

L'article ainsi modifié entrera en vigueur le 15 Juillet prochain.

En foi de quoi les soussignés ont signé le présent Protocole en double expédition et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Madrid le 30 Juin 1897.

(signé) **F. Wedel Jarlsberg.**
(L. S.)

(signé) **El Duque de Tetuan.**
(L. S.)

jeſtæt Kongen af Spaniens Statsminiſter, i Henhold til Artikel 9 i nævnte Protokol og efterat være behørig bemyndiget af ſine reſpektive Regjeringer, traadt ſammen og blevet enige om at give Artikel 4 i den nævnte Protokol følgende Affattelſe:

Artikel 4.

Paa Tilbagereiſen til Norge ſkal Skibene anløbe de ſpanſke Havne, hvor der tilbydes dem Varer i en Mængde, ſom Liniens Beſtyrer anſer tilſtrækkelig, men i ethvert Fald og paa enhver Tilbagereiſe ſkal de anløbe to af følgende Havne: Tarragona, Valencia, Denia, Almeria, Malaga eller Cadiz.

Den ſaaledes forandrede Artikel ſkal træde i Kraft 15de Juli førſtkommende.

Til Bekræftelſe heraf har Undertegnede underſkrevet denne Protokol in duplo og vedheftet ſine Segl.

Madrid 30te Juni 1897.

(Underſkrifter.)

30 Juni. **Cirkulære** fra Juſtitsdepartementet til Amtmændene:

Ved i ſærſkilt Omſlag at overſende Hr. Amtmanden Blanketter til de i Lov af 5te Juni ſidſtleden om udenfor Riget værende Stemmeberettigedes Deltagelſe i Valgmandsvalgene

(indtagen i Lovtidendens 1ste Afdeling No. 21) foreskrevne Mandtalspas[1]) i et Antal af . . Exemplarer, skal man anmode Hr. Amtmanden om at fordele samme mellem Amtets Mandtalsførere, idet dog et passende Antal foreløbig bør tilbageholdes for at tjene som Reservepoplag. Skulde det oversendte Antal antages utilstrækkeligt for Behovet, imødeser man herom snarest muligt Meddelelse. 30 Juni.

Angaaende Mandtalspassets Udfærdigelse har Departementet troet til Underretning for Mandtalsførerne at burde meddele følgende:

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Legitimationer Mandtalsføreren skal kræve ved Passets Udfærdigelse, er i den til Grund for Loven liggende Komiteindstilling udtalt (Indst. O No. V for iaar, Side 18), at det ifølge § 2 er Mandtalsførerens Sag og Ansvar at paase, at Passet ikke meddeles, uden at de til sammes Udfærdigelse fornødne Oplysninger er tilveiebragte, men at det forøvrigt er overladt til ham selv at bedømme, hvorvidt de ham meddelte Oplysninger er tilstrækkelige til, at Pas kan udfærdiges. Angaaende dette Punkt og det i Forbindelse hermed staaende Spørgsmaal om, hvorvidt den Stemmberettigede ved Passets Udfærdigelse personlig maa indfinde sig hos Mandtalsføreren, udtalte Komiteens Formand og dens Ordfører i Sagen under Lovens Behandling i Odelsthinget, at personligt Fremmøde i Almindelighed maatte anses nødvendigt, men at der kunde tænkes Tilfælde, hvor Mandtalsføreren vilde kunne udfærdige Pas for en Stemmeberettiget efter en skriftlig Begjæring derom fra denne, nemlig naar der i Skrivelsen var meddelt eller iøvrigt for Mandtalsføreren forelaa fuldt tilstrækkelige og tilforladelige Oplysninger om Vedkommendes Signalement, hvorhos Forudsætningen maatte være, at Vedkommendes Underskrift var Mandtalsføreren bekjendt, eller at der paa anden Maade havdes Garanti for, at Begjæringen om at blive meddelt Pas kom fra rette Mand. Den fra den Stemmeberettigede modtagne Rekvisitionsskrivelse antoges i disse Tilfælde at maatte hæftes til Passet, og i dettes Rubrik for „Egenhændig Underskrift" vilde blive at indtage en Henvisning til den paa den vedhæftede Skrivelse meddelte Underskrift („Egenhændig Underskrift som paa vedhæftede Brev, hvis Ægthed attesteres").

Med Hensyn til Mandtalspassets Udfyldning henvises til de paa Blanketternes Bagside trykte Forklaringer.

I Lovens § 2, sidste Punktum, er foreskrevet, at der om de udfærdigede Mandtalspas skal ske Anmærkning i Mandtallet med Angivelse af Udfærdigelsesdagen. Af det Loven vedføiede Schema til Mandtalspas fremgaar det, at samme skal forsynes med Angivelse af Løbenummer — hvilke formentlig bør gives i fortløbende

[1]) Bilag No. 1.

30 Juni. Nummerrække efter Udstedelsestiden og saaledes, at en ny Nummerrække begyndes for hvert Aar (der altsaa maa tilføies Nummerangivelsen). Af Hensyn hertil antages det at ville være nødvendigt, at der af Mandtalsførerne ogsaa føres en kronologisk Fortegnelse over de udfærdigede Mandtalspas, og det vil da formentlig være det retteste, at der i denne Fortegnelse ogsaa indtages Oplysning om Mandtalspassets Indhold. Til en saadan Fortegnelse har man udarbeidet et Schema,[1]) hvoraf endel Exemplarer medfølger til Fordeling blandt Mandtalsførerne.

Hvad endelig angaar Forholdet i Landdistrikterne, for hvilke Mandtal føres saavel af Fogden som af Sognepræsten, antages Loven at medføre, at Mandtalspas kan erholdes udfærdiget af enhver af dem, men det maa da (jfr. Lov af 24de Juni 1828 § 4) paaligge den af disse, der har udfærdiget samme, ufortøvet derom at underrette den anden Mandtalsfører, som vil have at tilføre den foreskrevne Anmærkning ogsaa i sit Exemplar af Mandtallet.

Med Hensyn til de Valgstyrernes Formænd efter den ovenomhandlede nye Lov af 5te Juni sidstleden paahvilende Pligter finder Departementet — foruden paa de i § 22 indeholdte Bestemmelser om Tiden for Valgforsamlingernes Berammelse — særlig at burde bede Opmærksomheden henledet paa Bestemmelsen i § 14 om, at Valgstyrets Formand skal have en af Overøvrigheden autoriseret Bog for indkommende Forfaldsanmeldelser og paa de i Forbindelse hermed staaende Forskrifter i samme Paragrafs andet og tredie Led samt i § 15. Idet man til Fordeling blandt Valgstyrerne vedlægger endel Aftryk af et af Departementet udfærdiget Schema til saadan Bog[2]) (med endel udfyldte Exempler), skal man med Hensyn til den i § 14, andet Led, indtagne Bestemmelse om, at det Nummer, hvorunder Forfaldsanmeldelserne indføres i Bogen, ogsaa skal noteres paa „Omslaget", gjøre opmærksom paa, at det under Lovens Behandling i Odelsthinget af Komiteens Ordfører blev udtalt, at der ved Omslaget er ment den fra Konsulen, Notarius publicus, Indrulleringsbetjenten eller Skibsføreren indløbne Skrivelse til Valgstyret i Henhold til § 9, sidste Led, § 10, andet Led, og § 11, næstsidste Led, hvormed oversendes den til Valgstyret adresserede Konvolut med iværende Følgeskrivelse fra Vælgeren og konvoluteret Stemmeseddel. Nummeret bør dog tillige noteres paa den Konvolut, hvori Vælgerens Følgeskrivelse m. m. indeholdes, hvilken først bliver at aabne, efterat Paaraabet under Valgforsamlingen er færdigt (Lovens § 15). Forsaavidt der med samme Skrivelse fra en Konsul, Notarius publicus, Indrulleringsbetjent eller Skibsfører indkommer flere til

[1]) Bilag No. 2.
[2]) Bilag No. 3.

Valgstyret adresserede Konvoluter med iværende Følgeskrivelse og konvoluteret Stemmeseddel, antages Fremgangsmaaden at burde være den, at hver saadan Konvolut gives særskilt Nummer, og at der paa den Skrivelse, hvormed de fremsendes til Valgstyret, anføres samtlige de paagjældende Nummere. Naar Konvoluten i Valgforsamlingen aabnes, bliver det paa samme anførte Nummer derhos at paaføre Følgeskrivelsen og den Konvolut, der indeholder Stemmesedlen. Indløber i Henhold til Lovens § 12 Underretning om, at nogen Stemmeberettiget, fra hvem Forfaldsanmeldelse er indsendt, er afgaaet ved Døden, bør, forsaavidt hans Navn er opgivet i Indsendelsesskrivelsen, Anmærkning derom gjøres i Anmærkningsrubriken i den i § 14 omhandlede Bog. 30 Juni.

Om Valgstyrernes øvrige Pligter efter Loven finder man det tilstrækkeligt at henvise til denne. Dog skal man med Hensyn til den i Lovens § 5 Litr. a indeholdte Bestemmelse om, at et anmeldt Partinavn eller et Navn, som er udsat for at forveksles med dette, ikke maa antages af noget andet Parti, medmindre det Parti, som oprindelig antog Navnet, enten har anmeldt, at det er opløst, eller det under 3 paa hinanden følgende Valg ikke i nogen Valgkreds har opstillet Partiliste, bede Valgstyrerne anmodet om efter afholdt Valgforsamling at gjøre Indberetning til Departementet om, af hvilke Partier der i Valgkredsen overensstemmende med den nævnte Paragraf har været opstillet Partiliste.

Til Benyttelse ved Stemmegivning for Notarius publicus før Afreisen fra Riget overensstemmende med Lovens § 9 skal man videre bede vedkommende Embedsmænd tilstillet endel samtidig oversendte Blanketter til Følgeskrivelse med paategnet Bevidnelse,[1]) idet man med Hensyn til Forskriften i Paragrafens sidste Punktum om Skrivelsens Indsendelse i frankeret og rekommanderet Stand skal bemærke, at denne Bestemmelse ikke antages at være til Hinder for, at Indsendelsen sker portofrit, hvilket derfor bør ske.

Sluttelig bedes vedkommende Tjenestemænd gjort opmærksomme paa, at der ifølge Lovens § 19 ikke tilkommer dem nogen Betaling for Udfærdigelse af Mandtalspas, Attester, Paategninger og Bevidnelser, som afgives i Henhold til Loven.

---

[1]) Bilag No. 4.

30 Juni. (Bilag No. 1).

Mandtalspas.

.....

Mandtalsfører i ..... Valgkreds

i ..... Amt

Gjør vitterligt:

Da .....

har anmeldt at ville under Ophold i Udlandet deltage i Valgmandsvalget for ovennævnte Valgkreds, saa bevidnes herved, at

.....

hvis Signalement er følgende:

Hjemstavn (domicile): .....
Alder (âge, age): .....
Høide (taille, height): .....
Statur (stature, build): .....
Øine (yeux, eyes): .....
Haar (cheveux, hair): .....
Særkjende (signes particuliers, special characteristics):

.....

.....

.....

Egenhændig Underskrift (signature): .....

.....

er indført som Stemmeberettiget for ..... Valgkreds.

..... den .....

(L. S.)

L.-No. .....

Meddelt
uden Betaling.

Anmærkninger.

30 Juni.

1. Ved Pasſets Udfyldning bør de tilſvarende franſke og engelſke Betegnelſer ſaavidt muligt tilføies i Parenthes.
2. Som Hjemſtavn bør angives det Sted (By eller for Landets Vedkommende Kirkefogn), hvor Vedkommende er boſat (har ſit Hjem) uden Hensyn til, om han ſammeſteds har Fattighjemſtavnsret eller ikke.
3. Høiden antages — ſaavidt mulig — at burde angives i Centimeter efter foretagen Maaling (uden Fodbeklædning).
4. Med Hensyn til Statur antages det tilſtrækkeligt at anføre et af Adjektiverne „ſvær" (franſk: gros, engelſk: stout), „middels" (fr.: moyenne, e.: average) og „ſpæd" (fr.: svelte, e. thin).
5. Exempler paa Betegnelſe af Øine: blaa (fr.: bleus, e.: blue), graa (fr. gris, e.: grey), brune, (fr.: bruns, e.: brown), mørke (fr.: noirs, e.: dark).
6. Exempler paa Betegnelſe af Haar: ſort (fr.: noirs, e.: black), mørkt (fr.: bruns, e.: brown), lyſt (fr.: blonds, e.: light), rødt (fr.: rouges, e.: red).
7. Med Hensyn til Særkjende antages det tilſtrækkeligt at anføre ſynlige Legemsfeil eller andre Kjendemærker, der ikke ſkjules af Klædedragten; f. Ex. halt (fr.: boiteux, e.: lame), enøiet (fr.: borgne. e.: one-eyed), koparret (fr.: marqué de petite vérole, e.: pock-marked). Har Vedkommende intet Særkjende, anføres: Intet (fr.: nul, e.: none).
8. Naar den Stemmeberettigede ſkal meddele ſin Underſkrift paa Paſſet, bør det tilholdes ham at ſkrive ſit Navn paa den Maade og med de Forkortelſer, ſom han i Almindelighed bruger, medens Vedkommendes fulde Navn bliver at anføre ovenfor i Paſſet. Kan Vedkommende ikke ſkrive, bliver af Mandtalsføreren derom at gjøre Bemærkning paa den til Underſkriften beſtemte Plads.

30 Juni. (Bilag No. 2).

Schema

til

Bog, indeholdende Fortegnelse over udfærdigede Mandtalspas.

(Lov om udenfor Riget værende Stemberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene af 5te Juni 1897 § 2.)

Mandtals-passets L.-No.	Passets Udfærdigelses-datum.	Den Stemmeberettigedes fulde Navn.	Det i Passet angivne Signalement.	Anmærkninger.

Anm. Forsaavidt Mandtalspas udfærdiges, uden at Vedkommende personlig har fremstillet sig for Mandtalsføreren, bør dette oplyses i Anmærkningsrubriken med Angivelse af det Sted, hvorfra Begjæringen er indsendt. Er den indsendt fra Udlandet, bør tillige anmærkes, hvilken Tid Vedkommende afreiste fra Riget, forsaavidt Oplysning herom er meddelt.

(Bilag No. 3). 30 Juni.

Schema

til

Bog for Forfaldsanmeldelser til Valgstyret.

(Lov om udenfor Riget værende Stemmeberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene af 5te Juni 1897 § 14).

No.	Naar indløbet til Valgstyret.	Af hvem, fra hvilket Sted og naar indsendt til Valgstyret.	Vedk. Stemmeberettigedes Stilling og Navn, forsaavidt Oplysning herom er meddelt i den i foranstaaende Rubrik omhandlede Indsendelsesskrivelse, samt naar og hvor Følgeskrivelsen opgives at være underskrevet af den Stemmeberettigede.	Anmærkning.
1.	5/9 97.	Indrulleringsbetjenten i Tønsberg 4/9 97.	Styrmand Jakob Olsen, Tønsberg 4/9 97.	
2.	7/9 „	Konsulen i Cardiff, 2/9 97.	Havariagent Hans Nilsen, Cardiff 1/9 97.	Ifølge Telegram fra Konsulen afgaaet ved Døden 15/9 97.
3.	11/9 „	Skibsfører P. Hansen, Bark „Nordlyset", Newcastle 8/9 97.	Skibsfører P. Hansen, Styrmand O. Andersen, Tømmermand N. Gjertsen, Newcastle 7/9 97.	Indsendte med en og samme Skrivelse fra Skibsføreren.
4.				
5.				
6.	13/9 „	Notarius publicus i Gefle, 10/9 97.	Gefle 9/9 97. Vælgerens Navn ikke opgivet.	

30 Juni. (Bilag No. 4).

Blanket til Følgeskrivelse til Valgstyret ved Stemmegivning for norsk Indrulleringsbetjent eller Notarius publicus før Afreisen fra Riget.

(Lov om udenfor Riget værende Stemmeberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene af 5te Juni 1897 § 9).

Til Valgstyret for .....

.....

Undertegnede (Stilling og fuldt Navn:) .....

.....

hjemmehørende i .....,[1]) der paa Grund af Fravær fra Norge vil være forhindret fra personlig at kunne afgive Møde ved det foreståaende Valgmandsvalg for nævnte Distrikt, fremsender herved i vedlagte Konvolut min Stemmeseddel til Valget.

Med Hensyn til de Omstændigheder, der nødvendiggjør mit Fravær fra Riget, tillader jeg mig at oplyse .....

.....

.....

.....

.....

I en anden vedlagt Konvolut medfølger en Stemmeseddel til Benyttelse i Tilfælde af Omvalg for Valgkredsen, om saadant maatte blive afholdt under mit Fravær fra Riget.[2])

Jeg erklærer paa Ære og Samvittighed, at $\frac{\text{Stemmesedlen}^{3})}{\text{Stemmesedlerne}}$ af mig personlig og frivillig samt i Enrum og uset af andre er indlagt i $\frac{\text{den Konvolut}^{3})}{\text{de Konvolutter}}$, hvori $\frac{\text{den}^{3})}{\text{de}}$ fremsendes.

..... den .....

Ærbødigst

.....[4])

Herved bevidnes:

1) at foranstaaende Underskrift er ægte og afgiven til Tid og Sted, som nærværende Følgeskrivelse udviser,
2) at Underskriveren for mig har forevist Mandtalspas af .... og at han svarer til de deri angivne Kjendemerker.

[1]) Her anføres den i Mandtalspasset angivne Hjemstavn (By eller Kirkesogn paa Landet).

[2]) Disse Ord overstryges, hvis den Stemmende ikke ønsker samtidig at afgive Stemme til Omvalget (L. § 18).

[3]) De for Tilfældet ikke passende Ord udstryges.

[4]) Kan den Stemmeberettigede ikke selv skrive sit Navn, sker Underskriften „med paaholden Pen."

Det oplyses, at den Stemmende tilhører Besætningen paa det norske Fartøi (Navn:) ....., hjemmehørende i .....[5]) 30 Juni.

..... den .....

(Navn:) .....

(Stilling:) .....

[5]) Disse Ord udstryges, hvis den Stemmende ikke tilhører Besætning paa norsk Fartøi og Stemmegivningen derfor foregaar for Notarius publicus. Til Besætningen regnes, foruden Skibsføreren og Skibsmandskabet, tillige enhver, som har fast Ansættelse ombord, selv om han ikke er paamønstret.

Cirkulære fra Justitsdepartementet til Toldkamrene: 30 Juni.

Under 5te Juni d. A. er udfærdiget en Lov om udenfor Riget værende Stemmeberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene, hvilken Lov er bestemt at skulle træde i Kraft strax.

Forat Besætningerne paa norske Fartøier snarest mulig kan blive gjort bekjendte med Loven, derunder navnlig de i sammes § 11 givne specielle Regler om Afgivelse af Stemme ombord paa norsk Fartøi udenfor Riget, har man anseet det hensigtsmæssigt, at Aftryk af Loven gjennem Rederierne tilstilles Skibsførerne. Af saadanne Aftryk har man antaget, at der bør være to ombord paa hvert Skib, et til Brug for Føreren og et til Opslag i Mandskabsrummet overensstemmende med Lovens § 20. Departementet har derhos til Veiledning for Skibsførerne ved Afholdelse og Indførelse i Skibsjournalen af den i Lovens § 11 omhandlede Valgforretning ladet udarbeide en Formular for saadan Protokollation med vedføiede Anmærkninger,[1]) af hvilken et Aftryk ønskes tilstillet hver Skibsfører, hvorhos der til Brug for Skibsbesætningerne ved Afgivelse af Stemme antages at burde medsendes endel Blanketter til den i Lovens § 6 omhandlede Følgeskrivelse.[2])

Idet Departementet hermed lader følge endel Aftryk af nævnte Lov, dels i sædvanligt Format til Brug for Skibsførerne, dels i Plakatform til Opslag i Mandskabsrummene, samt endel Aftryk af den ovennævnte Formular[1]) tilligemed endel Blanketter til den omhandlede Følgeskrivelse,[2]) skal man anmode Hr. Toldkasseren om til Rederierne for de inden deres Toldsted hjemmehørende Skibe i udenrigsk Fart at oversende (for hvert Skib) et Exemplar af de to Aftryk af Loven og af Formularen samt et

[1]) Bilag No. 1.
[2]) Bilag No. 2.

30 Juni. efter Besætningens Størrelse passende Antal af Blanketterne med Anmodning om velvillig snareſt mulig at tilſtille Skibsføreren samme. Det bemærkes, at Departementet ved nærværende Forsendelse har gaaet ud fra, at et gjennemsnitligt Antal af 4 Blanketter pr. Skib vil være tilſtrækkeligt for Behovet. Skulde det oversendte Antal vise sig utilſtrækkeligt, vil Blanketter enten kunne rekvireres hos Departementet eller erholdes udleveret fra Konsulaterne.

Forsaavidt noget udenfor Toldstedet hjemmehørende norsk Skib maatte afgaa fra Toldstedet til Udlandet, inden det endnu har faaet sig de omhandlede Tryksager tilſtillede fra Rederiet, er der Intet til Hinder for, at det erholder samme udleveret af Hr. Toldkassererens Beholdning, saavidt denne tilſtrækker.

(Bilag No. 1).

Formular for Protokollation i Skibsdagbog af Forretning til Afgivelse af Stemme ombord i norsk Fartøi i Udlandet.

(Lov om udenfor Riget værende Stemmeberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene af 5te Juni 1897 § 11.)

Aar ..... den ..... afholdtes Forretning til Afgivelse af Stemme i Henhold til Lov om udenfor Riget værende Stemmeberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene af 5te Juni 1897 § 11 ombord paa Skib ..... af ....., Kaptein .....

Til Afgivelse af Stemme fremstod af Skibets Besætning: [1]) [1]) (Stilling og Navn) ..... hjemmehørende i ....., [2]) af ..... Valgkreds (By, Præstegjæld) ..... [2]) .....

.....

.....

$\frac{\text{der}}{\text{hvilke samtlige}}$ [3]) foreviſte $\frac{\text{ſit}}{\text{ſine}}$ [3]) Mandtalspas for Skibsføreren.

Skibsføreren sammenkaldte derefter Besætningen til Afholdelse af Valg paa de i ovennævnte Lovparagraf omhandlede 2 Mænd. Ved foretagen skriftlig Afstemning valgtes:

1. N. N.
2. N. N.

[1]) Til Besætningen regnes, foruden Skibsføreren og Skibsmandskabet, tillige enhver, som har fast Ansættelse ombord, selv om han ikke er paamønstret. Er Besætningen under Skibets Henliggen i Havn mindre end 4 Mand, maa Stemmegivningen ske enten paa norsk Konsulatkontor eller hos Stedets Notarius publicus.

[2]) Her anføres den i Mandtalspasset angivne Hjemstavn.

[3]) De for Tilfældet passende Ord benyttes.

30 Juni.

Efter at Skibsføreren og de valgte Mænd havde meddelt Oplysning om, hvad der ved Stemmegivningen og $\frac{\text{Stemmesedlens}}{\text{Stemmesedlernes}}$ [1]) Indsendelse var at iagttage (Lovens §§ 3 b, 4, 6, 7, 8 og 11 samt § 18), aftraadte $\frac{\text{den}}{\text{de}}$ [1]) Stemmeberettigede og begav sig (en for en) [1]) ind i det til Stemmesedlens Indlæggelse i den paabudne særskilte Konvolut anviste Rum.

$\frac{\text{Den}}{\text{De}}$ [1]) Stemmeberettigede fremstod igjen, hvorefter $\frac{\text{han}}{\text{de}}$ [1]) i Skibsførerens og de valgte Mænds Nærvær underskrev [2]) $\frac{\text{Følgeskrivelsen}}{\text{Følgeskrivelserne}}$ [1]) de i Lovens § 7, Litr. c og d paabudne Bevidnelser med Oplysning om Tid og Sted for Vedkommendes sidste $\frac{\text{Paamønstring}}{\text{Udexpedition}}$ [1]) i Norge til Fart paa Udlandet, nedlagde $\frac{\text{den}}{\text{de}}$ [1]) Stemmeberettigede (hver) [1]) Følgeskrivelsen med den konvoluterede Stemmeseddel i den til Valgstyret adresserede Konvolut eller Omslag, som af Vedkommende selv derefter tillukkedes.

Det Protokollerede oplæstes. (enten): [1]) Ingen af Besætningen havde paa Forespørgsel noget at bemærke ved det Passerede eller Protokollerede — (eller): [1]) Paa Forespørgsel om, hvorvidt nogen af Besætningen havde noget at bemærke ved det Passerede eller Protokollerede, bemærkede

.....

.....

N. N.
Skibsfører.

N. N. N. N.
Valgte Mænd.

Det attesteres, at $\frac{\text{den}}{\text{de}}$ [1]) ved ovenstaaende Valgforretning fremlagte $\frac{\text{Følgeskrivelse}}{\text{Følgeskrivelser}}$ [1]) med iværende $\frac{\text{konvoluteret Stemmeseddel}}{\text{konvoluterede Stemmesedler}}$ [1]) i frankeret og rekommanderet Stand af mig under (Dato) .....
..... er oversendt $\frac{\text{Formanden}}{\text{henholdsv. Formændene}}$ [1]) for.....
..... Valgstyre, ledsaget af Oplysning om Tid og Sted for $\frac{\text{Følgeskrivelsens}}{\text{Følgeskrivelsernes}}$ [1]) Underskrift.

N. N.
Skibsfører.

[1]) De for Tilfældet passende Ord benyttes.
[2]) Kan den Stemmeberettigede ikke selv skrive sit Navn, sker Underskriften „med paaholden Pen".

30 Juni.

Anmærkninger:

1. Det til Stemmesedlernes Indlæggelse i Konvoluten anviste Rum maa være forsynet med fornødne Skrivematerialier og Konvoluter.
2. Efter Lovens § 18 maa i Tilfælde af, at der med samme Følgeskrivelse indsendes Stemmeseddel til det oprindelige Valg og til eventuelt Omvalg, hver af Stemmesedlerne være indlagt i særskilt Konvolut.
3. Efter Lovens § 12 paaligger det Skibsføreren uopholdelig at give Justitsdepartementet telegrafisk Underretning, saasnart det kommer til hans Kundskab, at nogen, som har erholdt Bevidnelse om afgivet Stemme, i Løbet af de nærmest paafølgende 3 Maaneder er afgaaet ved Døden. Denne Underretning bør indeholde Oplysning om Vedkommendes fulde Navn, Hjemstavn og Valgkreds samt Dagen for Bevidnelsens Meddelelse. Om Affendelse af saadan Underretning bliver det fornødne at notere i Skibsdagbogen paa det Sted, hvor Valgforretningen er protokolleret.
4. Haves ikke tilstrækkeligt Antal af Blanketter til Følgeskrivelser, kan saadanne erholdes hos Konsulerne eller Afskrifter benyttes.

(Bilag No. 2).

Blanket til Følgeskrivelse til Valgstyret ved Stemmegivning ombord i norsk Fartøi i Udlandet.
(Lov om udenfor Riget værende Stemmeberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene af 5te Juni 1897 § 11).

Til Valgstyret for .....,

.....

Undertegnede (Stilling og fuldt Navn.) .....

.....

hjemmehørende i ..... [1]) og tilhørende Besætningen paa det norske Fartøi (Navn:) ..... af ..... , der paa Grund af Fravær fra Norge vil være forhindret fra personlig at kunne afgive Møde ved det foreståaende Valgmandsvalg paa mit Hjemsted, fremsender herved i vedlagte Konvolut min Stemmeseddel til Valget.

Med Hensyn til de Omstændigheder, der nødvendiggjør mit Fravær fra Riget, tillader jeg mig at oplyse .....

.....

.....

.....

.....

I en anden vedlagt Konvolut medfølger en Stemmeseddel

[1]) Her anføres den i Mandtalspasset angivne Hjemstavn.

til Benyttelse i Tilfælde af Omvalg for Valgkredsen, om saadant maatte blive afholdt under mit Fravær fra Riget.[1] 30 Juni.

Jeg erklærer paa Ære og Samvittighed, at $\frac{\text{Stemmesedlen}^{2}}{\text{Stemmesedlerne}}$ af mig personlig og frivillig samt i Enrum og uset af andre er indlagt i $\frac{\text{den Konvolut}^{2}}{\text{de Konvolutter}}$, hvori $\frac{\text{den}^{2}}{\text{de}}$ fremsendes.

..... den .....

Ærbødigst

.....[3])

Herved bevidnes:

1) at foranstaaende Underskrift er ægte og afgiven til Tid og Sted, som nærværende Følgeskrivelse udviser,
2) at Underskriveren har forevist Mandtalspas af ..... og at han svarer til de deri angivne Kjendemærker.

Det oplyses, at den Stemmende i Norge sidste Gang $\frac{\text{paamønstredes}^{2}}{\text{uderpederedes}}$ til Fart paa Udlandet den ..... i .....

Fartøiets Besætning udgjør for Tiden ..... Mand.[4])

..... den .....

(Navn:) .....

Fører af norsk Fartøi (Navn:) .....

af .....

(Navn:) ..... (Navn:) .....

Valgte Mænd.

[1]) Disse Ord udstryges, hvis den Stemmende ikke ønsker samtidig at afgive Stemme til Omvalget (L. § 18).
[2]) De for Tilfældet ikke passende Ord udstryges.
[3]) Kan den Stemmeberettigede ikke selv skrive sit Navn, sker Underskriften „med paaholden Pen".
[4]) Til Besætningen regnes, foruden Skibsføreren og Skibsmandskabet, tillige enhver, som har fast Ansættelse ombord, selv om han ikke er paamønstret. Er Besætningen under Skibets Henliggen i Havn mindre end 4 Mand, maa Stemmegivningen ske enten paa norsk Konsulatkontor eller hos Stedets Notarius publicus.

30 Juni. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til Indrulleringscheferne.

Ifølge den under 5te Juni sidstleden udfærdigede Lov om udenfor Riget værende Stemmeberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene (indtagen i Lovtidendens 1ste Afdeling No. 21 for iaar), sker Afgivelse af Stemme ved de nævnte Valg for Afreisen fra Riget for norsk Indrulleringsbetjent, saafremt den Stemmeberettigede tilhører Besætningen paa norsk Fartøi (Lovens § 9). Til Besætningen regnes, foruden Skibsføreren og Skibsmandskabet, tillige enhver, som har fast Ansættelse ombord, selv om han ikke er paamønstret (§ 13). Med Hensyn til den Fremgangsmaade, som herunder bliver at befølge, bemærkes Følgende:

Ved Afgivelse af Stemmeseddelen, som af den Stemmeberettigede personlig samt i Enrum og uset af andre skal indlægges i særskilt Konvolut, som ligeledes af ham personlig lukkes (§ 6, første Led), vil den Stemmeberetigede have at forevise sit Mandtalspas (§ 2) for Indrulleringsbetjenten, i hvis Nærvær han derhos skal underskrive den i Lovens § 6, andet Led, omhandlede Følgeskrivelse til vedkommende Valgstyre. Indrulleringsbetjenten paategner derefter Følgeskrivelsen Bevidnelse om:

1. at Underskriften paa samme er ægte og afgiven til Tid og Sted, som Skrivelsen udviser, og
2. at den Stemmeberettigedes Mandtalspas har været tilstede, samt at den, som har undertegnet Følgeskrivelsen og begjæret Bevidnelsen, svarer til de i Mandtalspasset angivne Kjendemærker (§ 9, jfr. § 7, Litr. c og d).

Den Stemmeberettigede skal derefter — fremdeles i Indrulleringsbetjentens Nærvær — lægge Følgeskrivelsen og den Konvolut, hvori hans Stemmeseddel er lagt (§ 6), ind i og tillukke en Konvolut eller et Omslag, som skal adresseres til Valgstyret for den Valgkreds, den Stemmeberettigede tilhører. Efter at være saaledes tillukket og adresseret bliver samme Konvolut eller Omslag med iværende Stemmeseddel og Følgeskrivelsen i frankeret og rekommanderet Stand af Indrulleringsbetjenten uopholdelig at oversende til Valgstyrets Formand med en Skrivelse, hvori meddeles Oplysning om, naar og hvor Følgeskrivelsen er underskreven af den Stemmeberettigede. I Forbindelse hermed vil man henlede Opmærksomheden paa Bestemmelsen i Lovens § 18 om Omvalg, hvoreefter i Tilfælde af, at der med samme Følgeskrivelse indsendes Stemmeseddel til det oprindelige Valg og til eventuelt Omvalg, hver af Stemmesedlerne maa være indlagt i særskilt Konvolut.

Med Hensyn til Forskriften i § 9, sidste Punktum, om Følgeskrivelsens Indsendelse i frankeret og rekommanderet Stand skal man bemærke, at denne Bestemmelse ikke antages at være til Hinder for, at Indsendelsen sker portofrit, hvilket derfor bør ske. Forøvrigt henvises til Lovens § 19, hvorefter der for Afgivelsen

af de i Loven omhandlede Paategninger og Bevidnelser ikke tilkommer norske offentlige Tjenestemænd nogen Betaling. 30 Juni.

Idet Foranstaaende meddeles til Underretning for Hr. Indrulleringschefen og de inden Deres Distrikt værende Indrulleringsbetjente, vedlægger man til Fordeling blandt de samme endel af Departementet udfærdigede Blanketter til Følgeskrivelse med paategnet Bevidnelse ved Stemmegivning for disse Tjenestemænd [1]).

[1]) Se Bilag No. 4 til Cirk. 30 Juni til Amtmændene.

Cirkulære fra Indredepartementet til de norske og svenske Konsulater: 30 Juni.

Under 5te Juni d. A. er der her i Landet udfærdiget en Lov om udenfor Riget værende Stemmeberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene. De ved disse Valg Udkaarede har som bekjendt at vælge Repræsentanter til Norges Storthing.

Idet man oversender Extrakt-Gjenpart af en fra Justitsdepartementet modtagen Skrivelse angaaende denne Lov af 10de ds. [1]) samt Aftryk af Loven og endel Formularer til den i Lovens § 6 omhandlede Følgeskrivelse med paategnet Bevidnelse til Benyttelse ved Afgivelse af Stemmer paa Konsulatkontoret [2]) (Lovens § 10), skal man i Tilslutning til hvad der i Justitsdepartementets Skrivelse er anført og under Henvisning til de i Lovens § 21 indtagne Straffebestemmelser, anmode Hr. Konsulen om nøie at gjøre Dem bekjendt med de omhandlede Dokumenter og strengt at holde Dem sammes Indhold efterrettelig.

Aftryk af Loven til Opslag i Mandskabets Opholdsrum tilligemed ligeledes vedlagte Blanketter til Følgeskrivelser [3]) og til Protokollation [4]) ved Valghandlinger, der i Medfør af Lovens § 11 foretages ombord i Fartøiet, bliver — medmindre Vedkommende allerede maatte være i Besiddelse af samme — at udlevere til Førerne af norske Fartøier, der ankomme til Havnen. Hr. Konsulen anmodes derhos om at drage Omsorg for, at Besætningerne paa norske Fartøier ogsaa paa anden Maade saavidt muligt kan blive gjort bekjendt med Loven, specielt dens § 11, og at ogsaa andre inden Konsulatdistriktet værende norske Stemmeberettigede snarest muligt faa Kundskab om Lovens Indhold.

Et passende Antal af de medfølgende Trykſager tilligemed ligeledes vedlagte Aftryk af nærværende Cirkulære blive af Hr. Konsulen at fordele mellem Vicekonsulerne i Distriktet.

[1]) Bilag No. 1.
[2]) Bilag No. 2
[3]) Bilag No. 2 til Cirk. 30 Juni fra Justitsdept. til Toldkamrene.
[4]) Bilag No. 1 Do.

30 Juni. (Bilag No. 1).

Extrakt-Gjenpart

af en Skrivelse fra Justitsdepartementet til Departementet for det Indre, dateret 10de Juni 1897.

Ifølge den under 5te Juni sidstleden emanerede Lov om udenfor Riget værende Stemmeberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene sker Afgivelse af Stemme ved de nævnte Valg fra udenrigsk Sted paa norsk Konsulatkontor, saafremt den Stemmeberettigede ikke tilhører Besætning paa norsk Fartøi (Lovens § 10), eller om han tilhører saadan Besætning, saafremt denne under Fartøiets Henliggen i Havn er mindre end 4 Mand (§ 11, sidste Led). Til Besætningen regnes, foruden Skibsføreren og Skibsmandskabet, tillige enhver, som har fast Ansættelse ombord, selv om han ikke er paamønstret (§ 13). Med Hensyn til den Fremgangsmaade, som herunder bliver at befølge, bemærkes Følgende:

Ved Afgivelse af Stemmeseddelen, som af den Stemmeberettigede personlig samt i Enrum og usect af Andre skal indlægges i særskilt Konvolut, som ligeledes af ham personlig lukkes (§ 6, 1ste Led), vil den Stemmeberettigede have at forevise sit **Mandtalspas** (§ 2) for Konsulen, i hvis Nærvær han derhos skal underskrive den i Lovens § 6, 2det Led omhandlede Følgeskrivelse til vedkommende Valgstyre. Konsulen paategner derefter Følgeskrivelsen Bevidnelse om,

1. at Underskriften paa samme er ægte og afgivet til Tid og Sted, som Skrivelsen udviser, og
2. at den Stemmeberettigedes Mandtalspas har været tilstede, samt at den, som har undertegnet Følgeskrivelsen og begjæret den under No. 1 omhandlede Bevidnelse, svarer til de i Mandtalspasset angivne Kjendemærker (§ 10, jfr. § 7, Litr. c. og d.).

I Forbindelse med disse Bevidnelser skal Konsulen meddele Oplysning om, hvorvidt den Stemmende tilhører Besætning paa norsk Fartøi eller ikke (§ 10), hvorhos han i førstnævnte Tilfælde tillige efter anstillet Undersøgelse bør meddele Oplysning om, hvormange Mand Fartøiets Besætning (jfr. § 13) paa den her gjældende Tid udgjør, samt (efter Vedkommendes Sjøfartsbog eller efter Konference med Skibsføreren) om, naar den Stemmeberettigede sidste Gang paamønstredes eller udexpederes i Norge til Fart paa Udlandet.

Den Stemmeberettigede skal derefter — fremdeles i Konsulens Nærvær — lægge Følgeskrivelsen og den Konvolut, hvori hans Stemmeseddel er lagt (§ 6, 1ste Led), ind i og tillukke en Konvolut eller et Omslag, som skal adresseres til Valgstyret for den Valgkreds, den Stemmeberettigede tilhører. Efter at være saaledes tillukket og adresseret bliver samme Konvolut eller Omslag med iværende Stemmeseddel og Følgeskrivelse i frankeret og rekommanderet Stand af Konsulen uopholdelig at oversende til Valgstyrets*) Formand med en Skrivelse, hvori meddeles Oplysning om, naar og hvor Følgeskrivelsen er underskrevet af den Stemmeberettigede. 30 Juni.

I Forbindelse hermed vil man henlede Opmærksomheden paa Bestemmelsen i Lovens § 18 om Omvalg, hvorefter i Tilfælde af, at der med samme Følgeskrivelse indsendes Stemmeseddel til det oprindelige Valg og til eventuelt Omvalg, hver af Stemmesedlerne maa være indlagt i særskilt Konvolut.

Videre skal ifølge Lovens § 12 norske Konsuler uopholdelig give Justitsdepartementet telegrafisk Underretning, saasnart det kommer til deres Kundskab, at nogen, som har erholdt saadan Bevidnelse som ovenfor under No. 1 og 2 anført, i Løbet af de nærmest paafølgende 3 Maaneder er afgaaet ved Døden. Har Vedkommende fra Norge faret paa Ishavet med norsk Skib, bør saadan telegrafisk Underretning afgives, hvor Dødsfaldet er indtruffet i Løbet af de nærmest paafølgende 5 Maaneder efter Bevidnelsens Meddelelse. Den omhandlede Underretning bør indeholde Oplysning om Vedkommendes fulde Navn og i Tilfælde Navnet paa og Hjemstedet for det Skib, hvis Besætning han har tilhørt, hans egen Hjemstavn og Valgkreds samt Dagen for Bevidnelsens Meddelelse, i hvilken Henseende bemærkes, at det bør paalægges Konsulerne at føre Fortegnelse over Personer, som for dem har afgivet Stemme, i hvilken Fortegnelse bliver at indtage de nævnte Oplysninger.

Konsulernes Porto og Telegramudgifter i omhandlede Anledning bekostes af Statskassen, hvorimod der for Udfærdigelse af Attester, Paategninger og Bevidnelser, som afgives i Henhold til Loven, ikke tilkommer dem nogen Betaling (§ 19).

Ved at henlede det ærede Departements Opmærksomhed paa de omhandlede Bestemmelser angaaende Afgivelse af Stemme paa Konsulatkontorerne skulde Departementet af Hensyn til de i indeværende Aar foreslaaende Valgmandsvalg anmode om, at Konsulerne snarest muligt maa blive gjort bekjendte med Lovens herom-

*) Valgstyret for den i Mandtalspasset angivne Valgkreds; Formanden er i Byerne Magistraten, paa Landet Sognepresten.

30 Juni. handlede Forskrifter og indskjærpede de dem ved Loven paalagte Pligter, i hvilken Forbindelse deres Opmærksomhed bedes henledet paa de i § 21 indeholdte Straffebestemmelser m. v. Forat de udenfor Riget værende stemmeberettigede norske Borgere kan blive bekjendt med den nye Lovs Bestemmelser, finder man videre at burde anmode om, at der maa blive paalagt Konsulerne at søge Lovens Indhold bragt til de inden Konsulatdistriktet værende norske Stemmeberettigedes Kundskab. For Besætningerne paa norske Fartøier, der er i udenrigsk Fart, har man antaget det hensigtsmæssigst at søge Lovens Bestemmelser kundgjort ved, at det gjennem Toldkamrene henstilles til Skibsredere at tilstille deres Fartøier Aftryk af Loven, men da man formentlig ikke kan paaregne, at denne Fremgangsmaade vil være tilstrækkelig til, at Loven i ønskelig Udstrækning betimelig kan blive bragt til Vedkommendes Kundskab, bør det ogsaa paalægges Konsulerne at drage Omsorg for, at Besætningerne paa norske Fartøier snarest mulig kan blive gjorte bekjendt med Loven, derunder navnlig de i Henhold til Lovens § 11 gjældende specielle Regler om Afgivelse af Stemme fra udenrigsk Sted, hvorhos Skibsførernes Opmærksomhed bør henledes paa Bestemmelsen i Lovens § 20 om, at det paaligger dem at have Loven opslaaet i Mandskabets Opholdsrum ombord.

(Bilag No. 2). 30 Juni.

Blanket til Følgeskrivelse til Valgstyret ved Stemmegivning paa norsk **Konsulatkontor** (Lov om udenfor Riget værende Stemmeberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene af 5te Juni 1897 § 10 og § 11, sidste Punktum).

Til Valgstyret for .....

.....

Undertegnede (Stilling og fuldt Navn:) .....
.....hjemmehørende i....., [1])
der paa Grund af Fravær fra Norge vil være forhindret fra personlig at kunne afgive Møde ved det foreståaende Valgmandsvalg for nævnte Distrikt, fremsender herved i vedlagte Konvolut min Stemmeseddel til Valget.

Med Hensyn til de Omstændigheder, der nødvendiggjør mit Fravær fra Riget, tillader jeg mig at oplyse .....
.....
.....
.....
.....

Jeg forlod Norge den .....

I en anden vedlagt Konvolut medfølger en Stemmeseddel til Benyttelse i Tilfælde af Omvalg for Valgkredsen, om saadant maatte blive afholdt under mit Fravær fra Riget. [2])

Jeg erklærer paa Ære og Samvittighed, at $\frac{\text{Stemmeseddelen}^{3})}{\text{Stemmesedlerne}}$ af mig personlig og frivillig samt i Enrum og uset af andre er indlagt i $\frac{\text{den Konvolut}^{3},}{\text{de Konvolutter,}}$ hvori $\frac{\text{den}^{3}}{\text{de}}$ fremsendes.

.....den.....

Ærbødigst

.....[4])

Noterne 1, 2, 3 og 4 se næste Side. Vend!

Herved bevidnes:

1) at foranstaaende Underskrift er ægte og afgiven til Tid og Sted, som nærværende Følgeskrivelse udviser,
2) at Underskriveren for mig har forevist Mandtalspas af .....

.....

og at han svarer til de deri angivne Kjendemærker.

Det oplyses, at den Stemmende (enten)[3] ikke tilhører Besætningen paa norsk Fartøi [(eller)[3] tilhører Besætningen paa det norske Fartøi (Navn:)

.....

hjemmehørende i .....

.....

henliggende i .....

.....

at dette Fartøis Besætning for Tiden udgjør ..... Mand[5] samt at han i

Nous attestons par la présente:

1) que la signature ci-dessus est bien celle de la personne en question apposée à la date et au lieu portés sur la présente lettre d'envoi,
2) que le signataire nous a montré sa carte d'électeur datée .....

.....

et qu'il répond au signalement qui s'y trouve consigné.

On fait savoir que le votant n'appartient pas à l'équipage d'un navire norvégien,[3] [appartient à l'équipage du navire norvégien (nom du navire:) .....

.....

du port de .....

.....

de passage à .....

.....

que l'équipage de ce navire se

It is hereby certified:

1) That the above Signature is genuine, and was signed at the time and place indicated in the present Covering Letter,
2) That the Signer has produced and shown to me his Certificate of Registry (Mandtalspas), dated

.....

and that he answers to the description given therein.

It appears that the Voter (either)[3] does not belong to the crew of a Norwegian Vessel [(or)[3] is one of the crew of the Norwegian Vessel (Name)

.....

of (Port) .....

.....

at present lying at .....

.....

that she has a compliment of ..... hands all told,[5] and that he was last

Norge sidste Gang paamønstredes[3] / udexpederedes til Fart paa Udlandet den ..... 18..... i .....].

compose pour le moment de ..... hommes,[5] et que le votant a, pour la dernière fois, été enrôle[3] / expedié en Norvège pour navigation sur pays étranger le ..... 18..... à .....].[3]

shipped in / dispatched from Norway for foreign service on (Date) ..... 18..... at (Place) .....].[3]

..... den ..... 18.....

(Navn, Nom, Name): .....

(Stilling, Profession): .....

[1] Her anføres den i Mandtalspasset angivne Hjemstavn.
[2] Disse Ord overstryges, hvis den Stemmende ikke ønsker samtidig at afgive Stemme til Omvalget (L. § 18).
[3] De for Tilfældet ikke passende Ord udstryges.
[4] Kan den Stemmeberettigede ikke selv skrive sit Navn, sker Underskriften „med paaholden Pen".
[5] Til Besætningen regnes, foruden Skibsføreren og Skibsmandskabet, tillige enhver, som har fast Ansættelse ombord, selv om han ikke er paamønstret.

[1] Domicile porté sur la carte d'électeur.
[2] Ces mots devront être biffés, si le votant ne désire pas également prendre part au vote en cas de réélection (L. Art. 18).
[3] Les mots ne convenant pas au cas actuel devront être biffés.
[4] Si le votant ne sait pas signer, son nom est apposé par le consul (vice-consul) qui le fait suivre de la formule „med paaholden Pen" (seignifiant que le votant a au préalable touché la plume).
[5] Outre le capitaine et l'équipage proprement dit du navire, on compte, comme faisant partie de cet équipage, toute personne ayant un emploi fixe à bord, même lorsqu'elle n'est pas portée sur le rôle.

[1] The Domicile named in the Certificate of Registry is to be entered here.
[2] These words are to be erased if the Voter does not wish, at the same time, to send in his vote for the Re-election (Act. § 18).
[3] The words which do not apply to the case are to be erased.
[4] If the Voter is unable to sign his name then the signature shall be made with guided pen.
[5] The Ship's Compliment includes not only the Master and Crew, but all those who are permanently employed on board, even if not entered on the Ship's Articles.

30 Juni. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles følgende:

Fra 1ste Juli 1897 underholdes følgende nye Postaabnerier:

1. Aarnes i Telemarken paa Dampskibsanløbsstedet Aarnes i Saude Herred, Nedre Telemarkens Fogderi, Bratsberg Amt, Skiens Postdistrikt, med 3 Gange ugentlig Bipost til og fra Gvarv udenfor Dampskibsfarten paa Nordsjø;
2. Bergsbygden i Eidangers Herred, Bamle Fogderi, Bratsberg Amt, Porsgrunds Postdistrikt, med 2 Gange ugentlig Bipost til og fra Eidanger;
3. Bolla paa Damskibsanløbstedet af samme Navn i Ibbestads Herred, Senjen og Tromsø Fogderi, Tromsø Amt og Postdistrikt;
4. Braatene i Nedenes i Søndeleds Herred, Nedenes Fogderi og Amt, Risørs Postdistrikt, med Postforbindelse med postførende Dampskib ved Anløbsstedet Rød (eller Søndeled) og udenfor Damskibsfarten ved Bipostruten Risør—Søndeled;
5. Dyrstad i Egge i Egge Herred, Inderøens Fogderi, Nordre Trondhjems Amt, Stenkjærs Postdistrikt, i Ruten Stenkjær— Namsos;
6. Eidsvaag i Nordhordland i Hammers Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, i Ruten Sauraas—Bergen;
7. Espenes i Senjen paa Damskibsanløbsstedet Espenes i Tranø Herred, Senjen og Tromsø Fogderi, Tromsø Amt og Postdistrikt;
8. Evju i Eftelot i Sandsværs Herred, Numedal og Sandsvær Fogderi, Buskeruds Amt, Kongsbergs Postdistrikt, i Ruten Skollenborg—Tuft;
9. Flekkerø, Ytre i Oddernes Herred, Mandals Fogderi, Lister og Mandals Amt, Kristiansands Postdistrikt, i Landpostbudruten mellem Kristiansand og Ytre Flekkerød;
10. Heggebygden paa Mæleim i Hornindalens Herred, Sønd- og Nordfjords Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, med Postforbindelse ved Dampskibet „Dølen" paa Hornindalsvandet og udenfor Damskibsfarten ved 3 Gange ugentlig Landpostbudrute fra og til Nordfjordeidet;
11. Heglandsdalen i Os Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, for den Post, som kan blive befordret til og fra Hatvig med Dampskib;
12. Herefos, Søndre paa Aamli i Herefos Herred, Nedenes Fogderi og Amt, Arendals Postdistrikt, med 1 Gang ugentlig Bipost til og fra Herefos;
13. Holmoiene i Hornindalens Herred, Sønd- og Nordfjords Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, med

Postforbindelse ved Dampskibet „Dolen" paa Hornindalsvandet og udenfor Dampskibsfarten ved 3 Gange ugentlig Landpostbudrute fra og til Hornindalen; 30 Juni.

14. Kleive paa Nes i Bolsø Herred, Romsdals Fogderi og Amt, Molde Postdistrikt, med 3 Gange ugentlig kjørende Post fra og til Hjælset;
15. Korsveien paa Gaustad i Høylands Herred, Guldalens Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt, med 2 Gange ugentlig Bipost til og fra Høylandet;
16. Krakhellen paa Damskibsanløbsstedet Krakhellesund i Sulens Herred, Sogns Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt;
17. Lonaas i Tønset Herred, Nordre Østerdalens Fogderi, Hedemarkens Amt, Hamars Postdistrikt, i Ruten Tønset—Kvikne;
18. Meisfjorden i Helgeland paa Damskibsanløbsstedet Holmviken i Alstadhaugs Herred, Søndre Helgelands Fogderi, Nordlands Amt, Namsos Postdistrikt;
19. Meløvær paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Bjarkø Herred, Senjen og Tromsø Fogderi, Tromsø Amt og Postdistrikt;
20. Meraker Jernbanestation i Merakers Herred, Stjør- og Værdalens Fogderi, Nordre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt;
21. Mjelde paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Tromsøsundets Herred, Senjen og Tromsø Fogderi, Tromsø Amt og Postdistrikt;
22. Mork i Romerike paa Jernbanestoppestedet Mork i Urskogs Herred, Nedre Romerike Fogderi, Akershus Amt, Kristiania Postdistrikt;
23. Nerstad i Buskerud i Sigdals Herred, Buskeruds Fogderi og Amt, Drammens Postdistrikt, i Ruten Sigdal—Aamot paa Modum;
24. Nesøen i Helgeland paa Nesøen i Rødø Herred, Nordre Helgelands Fogderi, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt, for den Post, som kan blive befordret til og fra Stedet med Dampskib;
25. Nordbostaddalen i Tysnes Herred, Søndhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, med 2 Gange ugentlig Bipost til og fra Neshavn;
26. Otteid i Aremarks Herred, Idde og Markers Fogderi, Smaalenenes Amt, Fredrikshalds Postdistrikt, i Ruten Fredrikshald—Orje;
27. Raufossen i Vestre Totens Herred, Totens Fogderi, Kristians Amt, Gjøviks Postdistrikt, med 6 Gange ugentlig Bipost ved gaaende Bud til og fra Gjøvik;
28. Romereim paa Damskibsanløbsstedet af samme Navn i

30 Juni. Hosangers Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt;

29. Salterød i Østre Molands Herred, Nedenes Fogderi og Amt, Arendals Postdistrikt, med 5 Gange ugentlig Postbefordring til og fra Arendal med Dampskib;

30. Seminariet i Søndhordland paa Dampskibsanløbsstedet Seminariet i Stords Herred, Søndhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, for den Post, som kan blive befordret til og fra Stedet med Dampskib, og med 2 Gange ugentlig Bipost til og fra Stord;

31. Skaalevikneset i Askøens Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, med 3 Gange ugentlig Postbefordring med Dampskib fra og til Bergen;

32. Slapøen paa Damskibsanløbsstedet af samme Navn i Herø Herred, Søndre Helgelands Fogderi, Nordlands Amt, Namsos Postdistrikt;

33. Strømfjorden paa Strøm i Hitterens Herred, Fosens Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt, med 2 Gange ugentlig gaaende Bipost til og fra Hitteren;

34. Sundsbøen paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Akerø Herred, Romsdals Fogderi og Amt, Molde Postdistrikt;

35. Sundvor paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Fuse Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt;

36. Sæterlandet paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Velfjordens Herred, Søndre Helgelands Fogderi, Nordlands Amt, Namsos Postdistrikt.

37. Tjærvaag i Herø Herred, Søndmørs Fogderi, Romsdals Amt, Aalesunds Postdistrikt, for den Post, som kan blive befordret til og fra Stedet i Ruten Leinøen—Gurskø og til og fra Dampskibene ved deres Anløb af Stokksund;

38. Uthaug i Ørlandets Herred, Fosens Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt, for den Post, som kan blive befordret til og fra Stedet med Dampskib, og med 3 Gange ugentlig Bipost til og fra Brekstad.

Fra samme Tid vil Kleive Postaabneri blive benævnt „Hjælset" og Ringsaker Postaabneri blive benævnt „Tande" samt Snekkenes Postaabneri med Bipost til og fra Rakkestad blive nedlagt.

30 Juni. **Cirkulære** fra Finantsdepartementet til Toldkamrene:

Ifølge Meddelelse fra den Kongelige svenske Generaltoldstyrelse af 21de Juni er Fortoldningsstationer, ved hvilke Toldbehandling kan finde Sted af Varer, som fra Norge indføres landværts eller som indkomme over Svinesund eller Idefjorden under saadanne Omstændigheder, at de skulle ansees

som landværts indførte, i Overensstemmelse med Kgl. Majestæts 30 Juni.
naadige Brev til Styrelsen indtil videre oprettede for at træde i
Virksomhed fra 1ste Juli 1897 paa følgende Steder:
ved Svinesund, i Hälle og i Vasbotten inden de i Bohuslän
beliggende Bevogtningsposteringer af samme Navn,
i Norane inden Posteringen Loviseholm og i Högen inden Poste-
ringen Högen i Dalsland,
i Eda inden Posteringen Eda, i Hofvildsrud inden Posteringen
Heljeboda og i Långflon inden Posteringen Norra Finskogen,
alle tre beliggende i Vermland,
i Rörbäksnäs og i svenska Lördalen inden Posteringen Transtrand
i Dalarne samt i Storsæteren inden Posteringen Jdre i sidst-
nævnte Provinds;
disse Stationer skulle henhøre, de 3 førstnævnte under Toldkam-
meret i Strømstad, de i Dalsland og Vermland beliggende under
Toldkammeret i Karlstad og de øvrige under Faluns Toldkammer

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Roms- 1 Juli.
dals Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra
en Lensmand om, hvem der har at udrede Udgifterne ved For-
kyndelsen af fældende Domme i private Straffesager,
og hvorledes Godtgjørelsen herfor bliver at beregne, henholder sig
til sin i Lovtidendens 2den Afdeling indtagne Skrivelse til Amt-
manden af 4de September 1891, hvorefter Godtgjørelsen for de
nævnte Forkyndelser antages at burde blive at beregne efter Sportel-
lovens §§ 104 og 105, med Tilføiende, at dette Gebyr bliver at
udrede af det Offentlige, naar Forkyndelsen er begjæret af dette,
og ellers af den private Rekvirent — i begge Tilfælde mod Refu-
sion hos Domfældte.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det 2 Juli.
af Frøken Caroline Hemsen paa egne og afdøde Søster Ferdinande
Ulrikke Hemsens Vegne ved Dokument af 19de November 1896
med Paategning af 13de Mai 1897 oprettede Legat „F. C.
Hemsens Minde“ til Bedste for Arbeidere ved Tou Brug i
Strand Prestegjæld, Stavanger Provsti, samt paa de af hende den
20de November 1896, sammenholdt med Paategning af 13de Mai
1897 udfærdigede Statuter for dette Legat.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt, at Husleiegodt- 2 Juli.
gjørelsen for nedennævnte geistlige Embedsmænd i Trond-
hjems By i Henhold til Lov af 14de Juni 1816 § 5 og over-
ensstemmende med Trondhjems Kommunebestyrelses Beslutning af
6te Mai 1897 fra 1ste Januar 1897 og indtil videre fastsættes til
følgende Beløb:
a) For Sognepresten ved Domkirkens og Vor Frue Kirkes Me-
nigheder hver . . . . . Kr. 900

2 Juli. b) For de residerende Kapellaner ved disse Menigheder hver . . . . . Kr. 800
c) For Sognepresterne ved Baklandets og Ilens Menigheder hver . . . . . „ 800
d) For den residerende Kapellan ved Baklandets Menighed . . . . . „ 700

2 Juli. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt, at der i det i Henhold til Kongelig Resolution af 26de Marts 1888 opførte Spjerøens Kapel i Hvaler Prestegjæld under Nedre Borgesysels Provsti i Kristiania Stift skal afholdes Gudstjeneste hver tredie Søn- og Helligdag, dog saaledes at der altid forrettes i Prestegjældets Hovedkirke paa første Dag af de store Høitider og i Kapellet paa anden Dag, men at det forøvrigt paalægges Sognepresten ved Gudstjenesternes Fordeling at søge undgaaet, at der i noget Aar i Kapellet prædikes over de samme Søn- og Helligdagstexter som tre Aar forud.

6 Juli. **Skrivelse** fra Finants- og Tolddepartementet til Toldkammeret i Trondhjem, hvori Departementet paa Forespørgsel, om Spitsbergen ligeoverfor Toldvæsenet er at betragte som Indland eller Udland, meddeler, at Varer, der angives til Udførsel til nævnte Sted, kan fraskrives Transit- og Kreditoplag. Den i Tarifens § 2 Litr. c 3die Passus indeholdte Bestemmelse antages ligeledes at kunne bringes i Anvendelse paa Varer, der medbringes i Fartøier bestemte til Spitsbergen. Departementet antager derhos, at Varer, der fra Spitsbergen medbringes i tilbagevendende Fartøier og som angives at være tidligere fortoldede her i Riget, bør udleveres toldfrit, naar det efter Omstændighederne kan antages, at Paastanden om, at der tidligere er erlagt Indførselstold af dem, medfører Rigtighed, og Varerne ikke hører til dem, hvorfor Drawback er tilstaaet (Tarifens § 2 i Beg.).

6 Juli. **Skrivelse** fra Finants- og Tolddepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt:

Ved Høieste Resolution af 29de f. M. er det bestemt, at der i Henhold til § 1 i Lov af 17de Juni 1869 angaaende Forandringer i Toldlovgivningen bliver for Svolvær Toldsted indtil videre fastsat følgende Kontortid istedenfor den i Lov om Toldvæsenet af 20de September 1845 § 19 bestemte, nemlig: i Maanederne Januar, Februar, November og December fra Kl. 9 Form. til Kl. 3 Eftermiddag og i Aarets øvrige Maaneder Form. fra Kl. 8 til 12 og Eftermiddag fra Kl. 2 til 6.

Toldinspektøren bemyndiges derhos til at bestemme 1 Dag i hver Uge, da ingen Toldforretninger kan kræves udført i Svolvær, hvorimod vedkommende Toldfunktionær da vil have at reise til Kabelvaag for at udføre Toldforretninger derstedes, hvorhos man med Hensyn til Tiden for sammes Udførelse

tiltræder Hr. Amtmandens og Toldinspektørens Forslag, hvorefter denne Tid for det hele Aar fastsættes fra Kl. 9 Form. til Kl. 3 Eftermiddag. 6 Juli.

Lov angaaende Expropriation af Statsjernbaner*) [1]). 7 Juli.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 21de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Staten skal have Ret til at expropriere Jernbanerne mellem Drammen og Skien med Sidelinier til Horten og Brevik, Drammen og Randsfjord med Sidelinier til Kongsberg og Krøderen, Kristiania og Drammen, Kristiania og Rigsgrænsen gjennem Smaalenene, Lillestrøm og Rigsgrænsen, Eidsvold og Sel, Hamar og Grundset, Grundset og Aamot, Aamot og Støren, Støren og Trondhjem, Trondhjem og Rigsgrænsen, Bergen og Voss samt Stavanger og Egersund med alt Tilbehør af faste og løse Eiendele, oplagte Fonds samt Rettigheder og Forpligtelser af enhver Art.

§ 2. Den Erstatning, som Staten vil have at erlægge for hver af nævnte Jernbaner, bestemmes ved Skjøn.

§ 3. Skjønnet afgives af tolv Mand.

Sex af Skjønsmændene tilligemed fire Suppleanter for disse vælges af Storthinget for tre Aar ad Gangen. De forretter ved alle Skjøn, som besluttes optagne i deres Funktionstid.

De andre sex Skjønsmænd og to Suppleanter opnævnes for hvert Anlæg af Kongen. Forinden Opnævnelsen af disse sker, skal Jernbanens Styrelse med mindst en Maaneds Varsel sammenkalde de kommunale og private Aktieeiere i vedkommende Bane til et Møde, hvori ved Stemmeflerhed, beregnet efter Aktiernes Antal, gives Forslag paa de Mænd, som ønskes opnævnte.

§ 4. Skjønsmændene skal ved Forretningens Begyndelse afgjøre, hvem der i Tilfælde af Stemmelighed skal gjøre Udslaget, og er Stemmerne ved dette Valg lige, bestemmes det ved Lodtrækning, hvem af dem, der har faaet lige Antal Stemmer, denne Myndighed skal tilkomme.

Skjønsmand, som ikke tidligere har aflagt den for Retsvidner og Skjøns- og Meddomsmænd foreskrevne Ed, skal aflægge saadan den første Gang, han har Sæde i Retten.

§ 5. Skjønnet administreres af en dertil af Kongen opnævnt Bestyrer, der skal være i Besiddelse af de for Dommere foreskrevne Egenskaber.

[1]) Se Sth. Medd. No. 14, Dok. No. 77 og Indst. O X m. Till. for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 774—807 og i Lth. S. 274—292.

*) Bekjendtgj. 10 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 27.

7 Juli. § 6. Tvist angaaende, hvad der er Gjenstand for Expropriationen eller for Erstatning eller deslige, afgjøres under Forretningen ved Kjendelse af Bestyreren.

§ 7. Om Skjøn skal optages for noget Jernbaneanlæg, bestemmes af Storthinget.

Naar Skjøn er endelig afgivet, skal Indløsning derefter finde Sted efter Storthingets Bestemmelse inden et Aar.

Saafremt Indløsning ikke har fundet Sted inden Udløbet af denne Frist, kan Indløsning alene ske i Henhold til nyt Skjøn, der først kan afholdes efter fem Aars Forløb fra det sidst afholdte Skjøn.

Finder Indløsning ikke Sted i Henhold til et optaget Skjøn, har vedkommende kommunale og private Aktieeiere Ret til Erstatning for nødvendige Udgifter til Varetagelse af deres Tarv under Skjønnet. Erstatningen bestemmes ved Kjendelse af Skjønnets Bestyrer.

§ 8. Ved Indstævning efter nærværende Lov skal det, forsaavidt vedkommende Jernbanes Aktieeiere angaar, være tilstrækkeligt, at Stævningen lyder paa disse i Almindelighed.

Det samme gjælder ved Stævninger til Thingsvidner, der optages til Brug under Expropriationsforretningen, samt ved Ankestævninger.

§ 9. De i foranstaaende Paragraf omhandlede Stævninger bliver at bekjendtgjøre i den almindelige Kundgjørelsestidende og et eller flere af de mest udbredte Blade i de Distrikter, hvorigjennem vedkommende Jernbane gaar, samt, hvis der vides eller haves Formodning om, at Aktieeier er bosat i Udlandet, i et eller flere udenlandske Blade. De bliver derhos at thinglæse og at opslaa paa Thingstederne inden fornævnte Distrikter.

Paa samme Maade forholdes med Bekjendtgjørelse af den i § 3 omhandlede Opfordring.

Varslets Længde er, uden Hensyn til Bopæl og Retssted, 2 Maaneder.

§ 10. Enhver Forligsmægling bortfalder.

§ 11. Det af Skjønsmændene afgivne Skjøn er upaaankeligt. Derimod kan Forretningen saavelsom hver enkelt under denne af Bestyreren afgiven Kjendelse paaankes til Høiesteret, hvor Sagen skal foreiages ved Varslets Udløb uden Hensyn til Høiesterets Sessioner.

Ankefristen er 2 Maaneder.

§ 12. Erstatningsbeløbet med Fradrag af den paa Statens Eiendomsandel i vedkommende Bane faldende Del af samme skal paa den ved Expropriationsforretningen fastsatte Tid indbetales til Jernbanens Styrelse, af hvem Erstatningen fordeles paa og udbetales til de kommunale og private Aktionærer mod Indlevering af de respektive Aktiebreve med tilhørende Kupons.

§ 13. Naar endelig Bestemmelse om Indløsning af ved- 7 Juli.
kommende Bane foreligger, skal der af Jernbanens Styrelse uop-
holdelig udfærdiges Meddelelse herom til de kommunale og private
Aktieeiere, indeholdende Oplysning om, hvilket Beløb der af Erstat-
ningssummen falder paa hver Aktie, samt om, hvad der fra ved-
kommende Aktieeieres Side skal iagttages for at komme i Besiddelse
af sine Andele.

Bekjendtgjørelsen sker paa samme Maade som for Stævninger bestemt og paa Statens Bekostning.

§ 14. De Erstatningsbeløb, der ikke maatte være udbetalte inden 3 Maaneder efter den bestemte Indløsningstermin, bliver at deponere i Norges Bank. Hvis det deponerede Beløb ikke inden Udløbet af 10 Aar, regnet fra Depositionen, er hævet, tilfalder Beløbet Statskassen.

§ 15. Bestyreren og Skjønsmændene oppebærer Skyds- og Kostgodtgjørelse som for Storthingsmænd bestemt. Bestyrerens Honorar fastsættes af Kongen.

Bestyreren kan tilkjende Skjønsmændene en med Hensyn til Forretningens Beskaffenhed, Reisens Længde og øvrige Omstændigheder afpasset Betaling.

Omkostningerne ved Expropriationsforretningen udredes af Statskassen.

Med Hensyn til Paaanke af en af Bestyreren i Medhold af nærværende Paragraf afgiven Kjendelse gjælder, hvad der i § 11 2det og 3die Punktum er bestemt.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Kongelig Resolution, hvorved det tillades, at Guds- 7 Juli.
tjenesterne i Dovre Prestegjælds Kirke under Nordre Gudbrandsdalens Provsti i Hamars Stift indtil videre sloises otte Søn- og Helligdage aarlig udenfor de tre store Høitiders første Dag, mod at der istedet forrettes Søndagstjeneste med Prædiken i Domaas og Brændhaugens Skolehuse efter Hamar Biskops nærmere Bestemmelse.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at den Fiske- 7 Juli.
tiendeerstatning, der ved Kongelig Resolution af 5te August 1853 for Vadsø Kirkes Vedkommende blev fastsat til 240 Spd. eller 960 Kroner, fordeles med 356 Kroner (med procentvis Tillæg) paa Sydvaranger Kirke og med 604 Kroner (med procentvis Tillæg) paa Vadsø Kirke overensstemmende med en af de respektive Kommunebestyrelser i kombineret Møde den 19de Juni 1860 fattet Beslutning.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa 7 Juli.
den af Kristiania Sparebanks Forstanderskab i Møde den

7 Juli. 18de Juni 1897 vedtagne Forandring i Bankens ved Høieste Resolution af 20de Juli 1875 bifaldte Plan.

9 Juli. **Revisionsdepartementets Decision**, hvorved er antaget, at Vidne, der som vanført har faaet Skydsgodtgjørelse efter Straffeproceslovens § 486, kan tilkjendes Godtgjørelse for tabt Arbeidsfortjeneste i Henhold til samme Lovs § 488.

10 Juli. **Lov** angaaende Vareførselen landværts mellem Norge og Sverige*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 3die Juli dette Aar saalydende:

§ 1. Den, der fra det ene til det andet Rige landværts vil udføre udenlandske ufortoldede Varer eller Varer, for hvilke Tilbagebetaling af erlagt Told eller Tilvirkningsafgift skal finde Sted, skal være forpligtet til hos Toldkammeret eller vedkommende Toldfunktionær paa Afsendelsesstedet at forsyne sig med Passerseddel, der skal være stilet til et Sted, hvor Toldbehandling kan foregaa.

Fortegnelse over de Steder, hvor saadan kan foregaa, skal af vedkommende Toldmyndigheder i hvert af Rigerne ved offentlig Bekjendtgjørelse meddeles.

§ 2. For at erholde Passerseddel skal Afsenderen indlevere Angivelse, indrettet efter vedføiede Formular, i tre Exemplarer, hvoraf de to paategnes Forpasning, saaledes som nedenfor i § 5 foreskrevet, medens det tredie forbliver hos Toldkammeret eller vedkommende Toldfunktionær paa Afsendelsesstedet.

Varer, der forsendes fra Kreditoplag, og Varer, for hvilke Tilbagebetaling af Told eller Tilvirkningsafgift skal finde Sted, samt Varer, der forsendes fra Transitoplag uden at kunne forsynes med Toldvæsenets Forsegling, Plombering eller Lukkelse, skal i Angivelsen anføres saaledes, at Tolden deraf kan beregnes efter den paa Afsendelsesstedet gjældende Toldtarif.

§ 3. Den, som forlanger Passerseddel for Varer, der skal forsendes over Grænsen paa anden Maade end med Jernbane, skal paa det Exemplar af Angivelsen, som forbliver paa Afsendelsesstedet, afgive Forpligtelse for, at de til Afsendelse angivne Varer inden 2 Maaneder derefter rigtig skal fremkomme til Bestemmelsesstedet og der blive angivne til Toldbehandling.

Er den, som afgiver saadan Forpligtelse, ikke bosat paa Afsendelsesstedet eller, endskjønt der bosat, ikke anseet vederheftig, skal han enten stille antagelig Selvskyldnerkaution for Forpligtelsens Op-

[1]) Se Oth. Prp. No. 30 og Indst. O No. 82 for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 1121—1124. Jfr. Ref. 19 Juni og 30 Juni, Bekjendtgj. 22 Juli, Cirk. 17 Septbr. 1897.

*) Bekjendtgj. 12 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 28.

fyldelse samt for den af sammes Misligholdelse flydende Bod eller i Toldkassen mod Bevis afsætte et saadant Beløb, som af Toldvæsenet ansees betryggende. 10 Juli.

§ 4. De til Afsendelse angivne Varer skal af Toldopsynet veies med Emballage og, naar deres Beskaffenhed ikke derfor er til Hinder, forsynes med Forsegling eller Plombering. Forsaavidt Varer, der skal forsendes med Jernbane, indesluttes i Vogn, der bliver forsynet med Toldopsynets Lukkelse, og samtlige i en saadan Vogn indeholdte Varer forpasses til samme Sted, og ingen Omlæsning skjønnes at ville fornødiges underveis, kan Forsegling eller Plombering af hvert enkelt Kolly bortfalde.

Inden Passerseddel udfærdiges for Varer, som forsendes fra Kreditoplag, og for Varer, for hvilke Tilbagebetaling af Told eller Tilvirkningsafgift skal finde Sted, samt for Varer, der forsendes fra Transitoplag uden at kunne forsynes med Forsegling, Plombering eller Lukkelse, skal Toldopsynet undersøge, om Varerne i Art og Mængde stemmer overens med Angivelsen.

§ 5. Forpasningen meddeles af vedkommende Toldkammer eller Toldfunktionær ved Paategning paa Angivelsen og skal være indrettet overensstemmende med vedføiede Formular. Den skal udfærdiges i to ligelydende Exemplarer, hvoraf det ene under Transporten skal følge med Varerne og det andet af Afsendelsesstedets Toldopsyn tilstilles Modtagelsesstedets Toldopsyn med førstafgaaende Post.

§ 6. Toldkammeret eller vedkommende Toldfunktionær paa Modtagelsesstedet skal inden 14 Dage, efterat de forpassede Varer er ankomne og angivne til Toldbehandling, til Toldkammeret eller vedkommende Toldfunktionær paa Afsendelsesstedet tilbagesende det ene Exemplar af de modtagne Passersedler, forsynet med Bevidnelse om, hvorvidt Varerne er fremkomne i den Stand, Passersedlen udviser.

§ 7. Hvis fra det ene til det andet Rige forpassede Varer, der forsendes over Grænsen paa anden Maade end med Jernbane, ikke inden 2 Maaneder fra Passersedlens Udfærdigelse er fremkomne til Bestemmelsesstedet og der angivne til Toldbehandling, skal dette Steds Toldvæsen derom meddele Underretning til Toldvæsenet paa Afsendelsesstedet, ledsaget af Opgave over det i Indførselslandet pligtige Toldbeløb, forsaavidt dette efter Passersedlen kan beregnes. Toldvæsenet paa Afsendelsesstedet har derefter at træffe Forføining til, at den, der har udtaget Passersedlen, eller hans Selvskyldnerkautionist bliver afkrævet den nedenfor i denne Paragraf omhandlede Bod.

Forsaavidt paalidelig Oplysning om Varens Art og Mængde ikke kan fremskaffes, skal den, der har udtaget Passersedlen, eller hans Selvskyldnerkautionist erlægge en Bod af Kr. 10,00 for hvert Kilogram af det ikke behørig fremkomne Varekollis Bruttovægt. Af

10 Juli. denne Bod tilfalder Halvdelen Toldkassen paa Afsendelsesstedet og Halvdelen Toldkassen paa Bestemmelsesstedet.

Forsaavidt derimod saa paalidelige Oplysninger om den ikke fremkomne Vares Art og Mængde kan tilveiebringes, at pligtig Told af samme kan beregnes, skal vedkommende erlægge en Bod, der for Varer, som er toldpligtige i begge Lande og ufortoldede i Udførselslandet, skal modsvare det dobbelte Beløb af den pligtige Told i det Land, hvor Varen bærer den høieste Told, for Varer, som er toldpligtige og ufortoldede i Udførselslandet og toldfrie i Indførselslandet, skal modsvare det dobbelte Beløb af den pligtige Told i Udførselslandet, og for Varer, som er toldpligtige i Indførselslandet, og for hvilke Tilbagebetaling af Told eller Tilvirkningsafgift i Udførselslandet er tilstedet, skal modsvare det dobbelte Beløb af den pligtige Told i Indførselslandet. Den pligtige Bod tilfalder i det førstnævnte Tilfælde hvert af Landenes Toldkasse med en Halvdel, i det andet Tilfælde Udførselslandets Toldkasse og i det sidstnævnte Tilfælde Indførselslandets Toldkasse. Ved Siden af Boden bliver Told af Varerne ikke at opkræve.

Kan Vareafsenderen eller hans Kautionist inden 3 Maaneder fra den Tid, da den i denne Paragraf omhandlede Bod er erlagt, godtgjøre, enten at Varen ved Ulykkestilfælde er forkommen underveis, eller at Vareafsenderen ved ham utilregnelige Begivenheder har været forhindret fra inden den foreskrevne Tid at fremføre Varen til Bestemmelsesstedet, er paa Anmeldelse herom hos Toldstyrelsen i det Rige, hvorfra Varen er forpasset, den, der har erlagt Boden, berettiget til, om Beviset findes fyldestgjørende, at erholde denne tilbagebetalt.

§ 8. Hvis fra det ene til det andet Rige forpassede Varer, der sendes over Grænsen med Jernbane, ikke inden 1 Maaned fra Passerseddens Udfærdigelse er fremkomne til Bestemmelsesstedet og der angivne til Toldbehandling, skal dette Steds Toldvæsen derom meddele Underretning til Toldvæsenet paa Afsendelsesstedet, og kommer da med Hensyn til Ansvar for Vedkommende de Bestemmelser til Anvendelse, som er foreskrevne med Hensyn til Forsendelse af udenlandske ufortoldede Varer mellem indenrigske Steder.

§ 9. Forefindes ved Undersøgelse paa Bestemmelsesstedet flere eller færre eller andre Varer end de, som i Passerseddelen er anførte, eller Varerne eller Emballagerne ikke findes forsynede med de Stempler, Segl eller Plomber, som i Passerseddelen er anmærkede, ansees den, som dermed antræffes, paa den Maade, som i Almindelighed vedkommende er foreskrevet i Toldlovgivningen i det Rige, hvortil Indførselen sker.

§ 10. Varer, som over Svinesund eller Idefjorden østenfor Svinesund føres fra Sverige til Norge i Færge, Pram eller Baad under 4 Tons Drægtighed eller om Vinteren over Isen, skal med Hensyn til Toldvæsenet ansees som landværts indførte, forsaavidt

de ikke enten sjøværts er ført til den svenske Side af nævnte Færgested eller Fjord og derfra siden overført til den norske Side, eller de er overført til den sidste for derfra umiddelbart at bringes videre sjøværts*). 10 Juli.

§ 11. Forøvrigt skal med Hensyn til landværts Forsendelse af Varer fra det ene Rige til det andet og Opsyn dermed samt Angivelse, Undersøgelse og Fortoldning paa Bestemmelsesstedet forholdes overensstemmende med, hvad der i hvert enkelt Riges almindelige Toldlovgivning er foreskrevet.

Paa samme Maade skal forholdes med Hensyn til Behandling af Sager, der opstaar af Forseelser mod Bestemmelserne i denne Lov.

§ 12. Denne Lov skal træde i Kraft den 13de Juli 1897, forudsat at modsvarende Bestemmelser vedtages i Sverige som gjældende fra samme Tidspunkt**), og skal forblive gjældende, saalænge der i Sverige haves modsvarende Bestemmelser, eller det her i Riget ikke anderledes ved Lov bliver bestemt, dog ikke ud over 15de Mai 1898. Fra den ovennævnte Tid skal Lov angaaende Norges og Sveriges gjensidige Handels- og Sjøfartsforhold af 30te Mai 1890 samt alle øvrige om samme Gjenstand givne Bestemmelser ophøre at være gjældende.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Formular til Angivelse og Passerseddel.

Herved angiver jeg at udføre fra Transitoplag (Kreditoplag) med Jernbane (ad Landeveien) til N. N. (Toldkammer, Toldstation)[1]:

Mærke og Nummer N. N. 5 Sække, vægtige brutto 300 kg. (for Transitoplagsvarer)
5 enkelte Sække Kaffe, vægtige brutto 300 kg. (for Kreditoplagsvarer).

(Forsaavidt Varerne udføres fra Transitoplag, paaføres:) Hertil indførte med Dampskibet N. N. (Jernbane) fra N. N. (Sted) under No. N. den N. (Datum) og afgaar ufortoldede.

(Forsaavidt Varerne forsendes over Grænsen paa anden Maade end med Jernbane, tegner Afsenderen paa det Exemplar, der skal forblive ved Toldstedet:)

Jeg indestaar herved for, at ovenstaaende Varer inden 2

[1]) For Drawbackvarer: Herved angiver jeg med Jernbane (ad Landeveien) til N. N. (Toldkammer, Toldstation) at udføre følgende Varer, for hvilke Tilbagebetaling af Told (Tilvirkningsafgift) i Henhold til (her anføres vedkommende Bestemmelser) skal finde Sted.

---

*) Jfr. Toldtarifen § 2.
**) Se efterstaaende Kundgj. 10 Juli 1897.

10 Juli. Maaneder fra idag skal fremkomme til N. N. (Bestemmelsesstedet) og der behørig blive angivne til Toldbehandling.

N. N. (Afsendelsesstedet) den N. (Datum).

N. N.

(Paa de Exemplarer, der medfølger Varerne og sendes i Posten, tegner Toldvæsenet paa vedkommende Sted:)

Varerne er fundne overensstemmende med Angivelsen. Hvert Kolli er forsynet med N. (Antal) Plomber (Segl) [eller] Kollierne er indlagte i toldforseglet Vogn.

N. N.
(Stilling.)

Foranstaaende Varer, der afgaar ufortoldede[2]), forpasses til N. N. Toldkammer (Toldstation).

N. N. Toldkammer (Toldstation) den N. (Datum).

(Stempel.) N. N.

[2]) Bevidnelsen om, at Varerne afgaar ufortoldede, bortfalder for Drawbackvarer.

10 Juli. **Kongelig Kundgjørelse** om, at den D. D. naadigst sanktionerede Lov angaaende Vareførselen landværts mellem Norge og Sverige træder i Kraft den 13de Juli 1897*).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Henhold til Bestemmelsen i § 12 af den D. D. naadigst sanktionerede Lov angaaende Vareførselen landværts mellem Norge og Sverige bliver det herved kundgjort, at da til denne Lov modsvarende Bestemmelser er vedtagne i Sverige, træder Loven i Kraft fra den i nævnte Paragraf fastsatte Tid, 13de Juli 1897.

12 Juli. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Kristiania Stiftsdirektion, foranlediget ved Forespørgsel fra en fra et til et andet Kald paa Landet forflyttet Sognepræst angaaende hans Forpligtelse til at svare Skat for 1895 af den hans tidligere Kald tilhørende Præstegaard, hvis Brug han indehavde til 1ste Mai nævnte Aar, i hvilken Anledning Departementet meddeler, at Ligningskommissionen i Sognepræstens tidligere Distrikt formentlig har været berettiget til for det nævnte Aar at ilægge ham Eiendomsskat af Præstegaarden, idet han paa den Tid, da Ligningen fandt Sted, var Gaardens Bruger. Da imidlertid § 10 i Lov om det geistlige Naadensaar m. v. af 17de Juni 1869 bestemmer, at Skatter af Præstegaarden skal bæres af den, der nyder Gaardens Afkastning for Skatteaaret, og denne Bestemmelse ikke er hævet ved Lov om Landkommunernes Skattevæsen af 15de April 1882, maa Sognepræsten

---

*) Bekjendtgj. 12 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 28.

kunne kræve Skatten refunderet af sin Eftermand, der har nydt Gaardens Afkastning for 1895. Derimod antages han at være forpligtet til selv at tilsvare den Indtægtsskat af den omhandlede Præstegaard, der maatte være ham ilagt for det nævnte Aar (jfr. de i Lovtidenden indtagne Skrivelser fra Finantsdepartementet til Amtmændene i Nordre- og Søndre Trondhjems Amter, henholdsvis af 11te Mai og 2den Juni 1887). Denne Skat er nemlig ikke tagen af Gaardens beregnede Udbytte i Kalenderaaret 1895, men af Indtægten i Tidsrummet fra 30te September 1893 til 30te September 1894, og kan følgelig ikke for nogen Del vedkomme Eftermanden. 12 Juli.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Søndre Trondhjems Amt, hvori Departementet i Anledning af en modtagen Besvarelse til en Revisionsanteguelse til en Lensmands Regning over Skyds- og Kostgodtgjørelse paa Reiser i Veivæsenets Anliggender erklærer sig enigt med Revisionen i, at der ikke er Adgang til at anvise Lensmændene Skyds- og Kostgodtgjørelse af Veivæsenets Skydsfond for andre Reiser end dem, der i Veivedligeholdets Anliggender er foretagne i Henhold til Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 § 46. 12 Juli.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, hvori Departementet i Anledning af en indkommen Ansøgning om Bevilling til at søge mortificeret en paa en Eiendom hvilende thinglyst Udhugstkontrakt, meddeler, at det antager, at den ansøgte Bevilling er unødvendig, da Kontrakten sees at være udløben 1ste Januar 1884, og saaledes maa kunne kræves udslettet af Pantebøgerne uden Mortifikationsdom. 13 Juli.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Politimesteren i Stavanger om, hvorvidt en Person, bosat i Hamburg og Indehaver af en Forretning dersteds og samtidig Medindehaver af et Firma i Kristiania, hvilket var en Filial af Forretningen i Hamburg, var pligtig at løse Handelspas i Henhold til Lov af 27de Juli 1896, naar han reiste omkring her i Landet for at optage Ordres paa Varer, som senere fra Udlandet skulde leveres. Departementet meddeler i Anledning heraf, at det antager, at Vedkommende er pligtig til under disse Forhold at løse Handelspas. 13 Juli.

Lov om geistlige Embedsmænds og Kirkesangeres Lønning*) [1]). 14 Juli. No. 1.

[1]) Jfr. Oth. Prp. No. 21 og Indst. O XVIII for 1896 med Tillæg i 1897, Sth.tid. for 1897, Forh. i Oth. S. 657—733 og 1242—43 og i Lth. S. 154—201 og 355. Vedk. Sanktionsforedrag er indt. i Depts.tid. No. 35 for 1897.

*) Bekjendtgj. 19de Juli i Lovtid. 1ste Afd. No 29.

14 Juli. No. 1.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 5te Juli dette Aar, saalydende:

Kapitel 1.

Visse Indtægter.

§ 1[1]). Den et geistligt Embede tilliggende Kapitalrente[2]), Erstatning[3]), Løn eller Lønsbidrag af Staten[4]), offentlige Fond[5]), Stiftelser[6]), Kommuner[7]), Menigheden tilhørende Fond[8]) eller af andet geistligt Embede[9]) udbetales vedkommende Embedsmand efter de til enhver Tid gjældende Bestemmelser.

§ 2[10]). Jorddrotlige Rettigheder af usolgt beneficeret Gods, løs Landskyld og uindløst Jordafgift erlægges efter hidtil gjældende Bestemmelser[11]), dog saaledes, at hvad der skal betales med Penge[12]) eller ved Overenskomst bliver omskrevet til Betaling med Penge, opkræves af Lensmanden (Skatteopkræveren)[13]) mod en Godtgjørelse af 2 pCt.

Skal Ydelsen udredes i Varer, modtages den fremdeles af vedkommende geistlige Embedsmand, saafremt den erlægges til Forfaldstid[14]); men derefter bliver den at afgjøre med Penge og at opkræve af Lensmanden (Skatteopkræveren).

§ 3[15]). Med Hensyn til Indløsning af løs Landskyld og af Jordafgifter til geistligt Embede og disse Afgifters Fordeling i Tilfælde af Brugsdelinger forholdes efter de herom til enhver Tid gjældende Love[16]).

[1]) Jfr. §§ 34 og 52.
[2]) Jfr. saaledes f. Ex. Kgl. Res. 1 April 1876, Post 3, o. m. fl. lign.; nærv. L. § 10, jfr. § 26, andet Led; L. 14 Juli 1897 No. 2 § 3, andet Led, § 15 og § 27.
[3]) Saasom efter L. 19 Juni 1882 § 14, jfr. L. 26 Juni 1896; L. 20 Septbr. 1845 § 1; nærv. L. §§ 29 og 30; L. 14 Juli 1897 No. 3 § 7.
[4]) Jfr. saaledes f. Ex. Kgl. Res. 27 Febr. 1864, Post 1, m. fl.
[5]) Saasom efter §§ 31 og 36.
[6]) F. Ex. af Thomas Angells Stiftelse i Trondhjem, Norsk. Stift. I, S. 513.
[7]) Jfr. f. Ex. Kgl. Res. 4 Septbr. 1893 Post 2, Litr. a.
[8]) Jfr. saaledes §§ 25 og 26.
[9]) Jfr. saaledes f. Ex. Kgl. Res. 22 Marts 1858, Post 6, Litr. g.
[10]) Jfr. § 34.
[11]) Jfr. N. L. 3—14 og L. 20 August 1821 § 19 og Kgl. Res. 15 Juni 1822. For Fremtiden se L. 14 Juli 1897 No. 3 § 13, andet Led.
[12]) Jfr. N. L. 3—14—15 og 16 samt Frd. 5 Febr. og 3 Oktbr. 1685, jfr. Kgl. Res. 8 Decbr. 1876, L. 17 August 1848, jfr. ogsaa (Reskr. 22 Marts 1780) samt L. 20 August 1821 § 40 og tillige nærvær. §'s andet Led i. f.
[13]) Jfr. §§ 9 og 30.
[14]) Jfr. N. L. 3—14—16 og L. 20 Aug. 1821 § 40.
[15]) Jfr § 34.
[16]) Jfr. nu L. 14 Juli 1897 No. 3.

§ 4[1]). Den et geistligt Embede tilliggende Tiende[2]) (heri ikke indbefattet Kirke- og Kongetiende)[3]), Rede[4]), Rettighedsvog[5]), Offerskjeppe[6]) og anden fast Udredsel i Varer eller i Penge[7]), som paahviler skyldsat Jord eller Bruger af saadan, bliver for Fremtiden udelukkende at afgjøre med Penge. Herved iagttages[8]): 14 Juli. No. 1.

a. Forsaavidt Udredslerne i de nærmeste 10 Aar før denne Lovs Kundgjørelse[9]) har været betalt med uforandrede Pengebeløb, bliver de fremdeles at erlægge med samme Beløb.

b. Har Udredslerne været betalt med Penge efter Kapiteltaxt[10]) eller erlagt i Varer, for hvilke Kapiteltaxt er sat, bliver de herefter at betale med faste Pengebeløb, svarende til Middeltallet af de før denne Lovs Kundgjørelse nærmest foregaaende 10 Aars[9]) Kapiteltaxter.

c. Har de været erlagt i Varer, for hvilke der ikke er sat Kapiteltaxt, omskrives de til og bliver herefter at betale med faste Pengebeløb, der svarer til Middeltallet af Varernes gangbare Pris i Præstegjeldet i de før denne Lovs Kundgjørelse nærmest foregaaende 10 Aar[9]) paa Grundlag af Prisopgaver afgivet af vedkommende Sognepræst og Kommunestyre i samlet Møde[11]).

§ 5[12]). Hvor Tiendens tre Dele af nogle Eiendomme svares til Præsten, af nogle til Staten og af andre til Kirken, bliver det, forsaavidt det ikke kan bringes paa det rene, hvad Tiendens tre Dele for de enkelte Eiendommes Vedkommende oprindelig har udgjort, ved almindelig Forholdsberegning at bestemme for hvert tiendepligtigt Brug, hvor stor Del af dettes samlede Tiende skal ansees som Præstetiende, som Kongetiende og som Kirketiende.

I Lighed hermed forholdes i Sogne, hvor Præste- og Kirketiende af nogle Brug svares til Præsten, af andre til Kirken.

§ 6[12]). Hvor der opstaar Tvist om, til hvilken eller hvilke af Tiendens tre Dele enkelte Tiendeydelser skal henføres, eller hvorvidt

[1]) Jfr. § 41 samt §§ 48—51.
[2]) Jfr. (N. L. 2—22 og Frd. 31 Juli 1801).
[3]) Jfr. om visse Tiendedele (N. L. 2—22—4 og) L. 14 Juli 1897 No. 5.
[4]) Jfr. (Reskr. 25 Jan. 1788 og 30 Novbr. 1798).
[5]) Jfr. (Deptsskr. 7 Septbr. 1864 og 27 April 1871).
[6]) Jfr. (N. L. 2—12—8, L. 14 Juni 1816 § 2, Deptsskr. 19 Mai 1881, Hrdd. 4 og 5 Oktbr. 1882 [Retst. f. A. S. 746 og 750 o. f.] samt Deptsskr. 20 Marts 1883 og 18 Febr. 1888).
[7]) Saaledes „Rettighed" i Tromsø Amt og fast Offer af Gaardmænd, jfr. om det sidste (Kanc. Prom. 8 Oktbr. 1791 og Deptsskr. 19 Marts 1872). Se dog om „Stokketolden" L. 14 Juli 1897 No. 2 §§ 14 og 15.
[8]) Jfr. tilsvarende Omskrivningsregler L. 14 Juli 1897 No. 3 § 4 og L. f. D. No. 5 § 1.
[9]) ɔ: 19 Juli 1897, altsaa 1887—1896 inkl.
[10]) Jfr. L. 17 August 1848.
[11]) Jfr. nærmere ang. Omskrivningen §§ 48—51.
[12]) Jfr. §§ 48—50 og L. 14 Juli 1897 No. 5 §§ 3—4.

14 Juli. No. 1.

en Ydelse er at anse som Tiende, afgjøres dette med endelig Retsvirkning af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 7. De i § 4 omhandlede Udredsler skal herefter paahvile vedkommende Eiendomme som én samlet Grundbyrde[1]), medmindre der af vedkommende Sogneskyre[2]) med Hensyn til de i § 4 udenfor Tienden nævnte Udredsler fattes saadan Beslutning[3]) som i § 12 omhandlet. I dette Tilfælde gjælder de i nærværende Paragraf og §§ 8—10 indeholdte Bestemmelser kun Prestetienden.

Under Anvendelse af Bestemmelsen i denne Paragrafs første Led iagttages for Offerskjeppens og Rettighedsvogens Vedkommende, at i Sogne, hvor disse Ydelser hidtil har været svaret af enkelte Brugere af skyldsat Jord, medens der af andre i Stedet har været erlagt et fast aarligt Pengebeløb paa Alter eller paa anden Maade[4]), bliver det Beløb, der svarer til Offerskjeppens eller Rettighedsvogens Værdi i Sognet, at paahefte samtlige Eiendomme[5]).

Den i nærværende Paragraf omhandlede Udredsel forfalder til Betaling samtidig med de offentlige Eiendomsskatter[6]) og med samme Inddrivnings-[7]), Fortrins-[8]) og Panteret[9]), som for disse er eller bliver bestemt.

Denne Paragrafs Bestemmelser omfatter ikke den Ydelse af 60,8 Liter ($3^1/_2$ Skjeppe) Byg, der hidtil[10]) har paahvilet Kjøbstadindvaanere, som eier skyldsat Jord[11]).

§ 8. Den i § 7 omhandlede Udredsel skal ved Forandring af Præstegjeldsgrænser altid tillægges geistligt Embede i det Præstegjeld, hvor Eiendommen ligger[12]).

Adgang til at paalægge hidtil tiendefri Eiendom Prestetiende ophører, og der kan ikke ved Eiendommes Deling eller nye Brugs Fremstaaen herefter paalægges ny Rede, Rettighedsvog, Offerskjeppe eller anden dertil svarende fast Ydelse[13]).

Ved Aftag i Eiendommenes Skyld bliver den i § 7 omhandlede Grundbyrde forholdsvis at nedsætte, saalænge Aftaget staar ved Magt.

[1]) Jfr. § 25, sidste Led i. f.
[2]) Jfr. Formandskabsloven for Landet 14 Januar 1837 § 20.
[3]) Jfr. om denne Beslutning Undtagelsen i § 50, sidste Led.
[4]) Jfr. Note 7 S. 255.
[5]) Jfr. §§ 48—51.
[6]) Jfr. Frd. 18 April 1781 § 3 og i Fremtiden L. 21 Juli 1894 No. 5 § 5.
[7]) Frd. 18 April 1781 § 1 og L. 1 Juli 1816 § 23.
[8]) N. L. 5—13—35.
[9]) Frd. 9 Juni 1683 § 9 og An. 13 Decbr. 1746 VI Post 4 § 3, Reskr. 7 Februar 1794 § 18, Frd. 5 Januar 1813 § 7, jfr. derhos L. 30 Mai 1891 No. 3 § 59.
[10]) Efter (L. 14 Juni 1816 § 4).
[11]) Jfr. herom § 13.
[12]) Jfr. § 32 første og andet Led.
[13]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 5 § 2 i. f.

§ 9. Den i § 7 omhandlede Udredsel og, forsaavidt det forlanges af vedkommende geistlige Embedsmand, ogsaa faste Grundafgifter opkræves ved Lensmanden (Skatteopkræveren)[1]) samtidig med Opkrævningen af de offentlige Eiendomsskatter og mod en Godtgjørelse af 2 pCt. af Opkrævningsbeløbet. For samtidig Udpantning for den heromhandlede Udredsel og for Skat bliver alene at beregne ét Pantegebyr. Regnskab for Opkrævningen bliver af Lensmanden (Skatteopkræveren) aarlig at aflægge efter Kirkedepartementets nærmere Bestemmelse. 14 Juli. No. 1.

Umiddelbart efter Forfaldstid udbetaler Lensmanden (Skatteopkræveren) til den berettigede Embedsmand Halvparten af Opkrævningsbeløbet — i fornødent Fald med Forskud. Resten udbetales inden 6 Maaneder derefter med Fradrag af Opkrævningsgodtgjørelsen og af de udestaaende Afgiftsbeløb, der godtgjøres at være uerholdelige, eller hvorfor Udlægget først kan bortsælges Aaret efter.

§ 10. Den paa en Eiendom efter § 7 hvilende Udredsel kan indløses gjennem Indbetaling til Lensmanden (Skatteopkræveren) af 20 Gange dens aarlige Beløb[2]).

Ved Eiendomsdelinger fordeles Udredslen efter Skylden, og hvor dens Beløb derved for noget Brug bliver én Krone eller derunder, skal Indløsning finde Sted[3]).

Indløsningssummerne bliver af Lensmanden (Skatteopkræveren) at udbetale til de i § 26 nævnte Menighedsudvalg.

§ 11. Sogneskyret kan, hvor Betaling i Penge antages at medføre Ulempe for Yderne, for Sognekassens Regning lade opkræve[4]) samtlige Eiendommes tidligere Ydelser mod at indbetale til Lensmanden (Skatteopkræveren) inden de i § 9 bestemte Terminer det efter § 7 paa Eiendommene hvilende Afgiftsbeløb. Opkrævningsgodtgjørelsen tilfalder da Sognekassen.

§ 12. Den et geistligt Embede tilliggende Rede, Rettighedsvog, Offerskjeppe og anden dermed ligestillet Ydelse[5]) skal, forsaavidt dette af vedkommende Sogneskyre i det i § 49 omhandlede Forhandlingsmøde besluttes[6]), fra denne Lovs Ikrafttræden bortfalde mod Erstatning af Sognekassen svarende til Gjennemsnitsbeløbet af, hvad disse Ydelser skulde have udgjort i de nærmest foregaaende 10 Aar[7]).

Erstatningen udbetales vedkommende Embedsmand fjerdingaarsvis.

[1]) Jfr. § 2 første Led og § 13.
[2]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 2 § 15 og L. s. D. No. 5 § 8.
[3]) L. 14 Juli 1897 No. 3 § 9 og L. s. D. No. 5 § 2 første Led.
[4]) Beslutningen herom ikke nævnt i § 49.
[5]) Jfr. foran S. 255 Note 4—7.
[6]) Jfr. om Beslutningen §§ 49—50 og specielt Undtagelsen i § 50 sidste Led.
[7]) D. v. s. 1888—1897 inkl.

14 Juli. No. 1.

§ 13. Af Kjøbstadindvaanere, der eier særskilt skyldsat Jord, som de ikke selv bebor det hele Aar, udredes til Sognepræst og Kirkesanger i det Sogn, hvor Eiendommen ligger, aarlig henholdsvis to Kroner og femti Øre[1]).

Denne Udredsel kan inddrives ved Udpantning og forfalder samt besørges opkrævet af Lensmanden (Skatteopkræveren)[2]) i det Distrikt, hvor Eiendommen ligger, overensstemmende med Bestemmelserne i §§ 7 og 9.

§ 14[3]). Den Sognepræster i Landskald tilliggende faste Indtægt af Menighedslemmer, som ikke eier skyldsat Jord[4]) — saasom af Husmænd, Foderaads- (Kaar-)Folk, konfirmeret Ungdom o. fl. —, samt det faste Offer, som tilkommer residerende Kapellaner[4]), skal fra denne Lovs Ikrafttræden[5]) bortfalde mod Erstatning af Sognekassen, svarende til, hvad der af saadanne Indtægter skulde være indkommet i det nærmest foregaaende Aar[6]).

Erstatningsbeløbet udbetales fjerdingaarsvis og bliver efter hver ny Folketælling at omberegne efter Menighedens forandrede Folketal.

Har nogen af de ovennævnte Indtægter ikke været ydet i de sidste 10 Aar[7]), er den ikke Gjenstand for Erstatning.

§ 15. Sognestyret kan bestemme, at der til Indtægt for Sognekassen aarlig skal opkræves af konfirmerede Menighedslemmer, som ikke eier skyldsat Jord, af Mænd 40 Øre og af ugifte Kvinder 20 Øre[8]).

Denne Afgift kan inddrives ved Udpantning og svares til Sognekassen paa det Sted, hvor Vedkommende havde fast Ophold den 30te September i det Aar, som gaar foran det, for hvilken Afgiften opkræves[9]).

Husbonde og Brugseier samler og indestaar for Afgiften for sin Husstand og sine Arbeidere.

§ 16[10]). Hvor der i Bykald har været erlagt Offer efter Regulativ af Arbeidere ved Bergverk[11]) eller af andre Menigheds-

[1]) Jfr. (L. 14 Juni 1816 § 4) og nærv. L. § 7 sidste Led.
[2]) Jfr. §§ 2 og 9.
[3]) Jfr. § 25.
[4]) Jfr. (N. L. 2—12—7 og Reskr. 2 Marts 1742, 6 Mai og 4 Novbr. 1791, 24 Oktbr. 1800, 10 April 1801 og 15 Februar 1811 samt Hrd. 20 Mai 1891 [Retst. f. A. S. 451 flg.]; jfr. ogsaa Kanc. Prom. 8 Oktbr. 1791 og Reskr. 22 Marts 1780 samt Husmandsloven 24 September 1851 §§ 21 og 22).
[5]) Jfr. § 53.
[6]) D. v. s. 1897. Jfr. §§ 48—51.
[7]) D. v. s. 1888—1897 inkl.
[8]) Beslutning herom ikke nævnt i § 49.
[9]) Jfr. Landsskatteloven 15 April 1882 § 24 og Byskatteloven s. D. § 16.
[10]) Jfr. § 25.
[11]) Jfr. f. Ex. Kgl. Res. 25 Januar 1851.

lemmer, udredes Erstatning til vedkommende geistlige Embedsmand fjerdingsaarsvis af Bergverket eller Kommunen[1]). 14 Juli. No. 1.

Hvor saadant Offer har været erlagt af Garnison eller af Arbeidere og andre Tjenestemænd ved Statens Bergverk, Fabriker og Værksteder, udredes Erstatningen af Staten efter Storthingets Bestemmelse.

Den, som efter nærværende Paragraf bliver pligtig til at betale Erstatning, har samme Ret som i foregaaende Paragraf for Landkommunerne fastsat.

§ 17. De i §§ 4—16 givne Bestemmelser gjælder ikke for Finmarken.

Den i Lov angaaende de saakaldte Rettigheder i Finmarken af 6te Juni 1863 § 2 omhandlede Vareydelse betales for Fremtiden med Penge, og den i §§ 2—4 bestemte Udredsel til Sognepræst og Kirkesanger opkræves af Lensmanden (Skatteopkræveren) sammen med Skatterne og overensstemmende med de i nærværende Lovs § 9 givne Bestemmelser.

§ 18[2]). Bestaaende Overenskomster, hvorved Udredsler, som hører til et geistligt Embedes faste Indtægter, er afløst af kommunal Erstatning, kan forblive gjældende, forsaavidt Kongen dertil giver Samtykke[3]).

Kapitel 2.

Uvisse Indtægter.

§ 19[4]). Ved denne Lovs Kundgjørelse bliver for hvert selvstændigt geistligt Embede Gjennemsnitsbeløbet af de nærmest foregaaende 10 Aars[5]) Ydelser for kirkelige Handlinger sognevis at udregne og dele med Antallet af Sognets samtlige Menighedslemmer efter sidste almindelige Folketælling. Forsaavidt Opgaver ikke kan tilveiebringes for 10 Aar, sker Udregningen efter saa mange af de sidst forløbne Aar, for hvilke tilstrækkelige Oplysninger foreligger.

Saadan Udregning og Deling bliver ogsaa at foretage for det frivillige Høitidsoffers Vedkommende.

De saaledes fremkomne Beløb pr. Menighedslem, afrundede til nærmeste hele Øre, bliver den fremtidige Maalestok, hvorefter disse Dele af Embedets Indtægter af Sognet bliver at beregne. Beregningen foretages af Kirkedepartementet og udføres ved at multiplicere de nævnte Beløb med Antallet af Menighedslemmer efter Resultaterne af den til enhver Tid sidste almindelige Folketælling.

[1]) Jfr. §§ 48—51.
[2]) Jfr. § 42 og §§ 48—51.
[3]) Jfr. ogsaa Formandskabsloven 14 Januar 1837 § 39 resp. § 40.
[4]) Jfr. § 44 og §§ 48—51 samt § 52 andet Led.
[5]) D. v. s. 1887—1896 inkl.

14 Juli. No. 1.

§ 20[1]). For kirkelige Handlinger[2]), der udføres i Forbindelse med den almindelige Gudstjeneste eller ogsaa paa andre dertil af Kongen bestemte Dage, erlægges ikke Betaling.

For kirkelige Handlinger, som udføres til andre Tider, betales efter Vedtægt, som fastsættes paa Landet af Sogne- og i Byerne af Kommunestyret[3]) og godkjendes af Kirkedepartementet.

Med Kirkedepartementets Samtykke kan det imidlertid bestemmes af vedkommende Sogne- eller Kommunestyre, at der heller ikke for saadanne kirkelige Handlinger skal erlægges Betaling.

Den nævnte Vedtægt gjælder i hvert Tilfælde for kirkelige Handlinger, der udføres for dem, som tilhører fremmed Menighed[4]).

For Kommunion og Sognebud erlægges ikke Betaling.

§ 21[5]). Ved samtlige kirkelige Handlinger — Kommunion og Sognebud undtagen — skal der som hidtil være Adgang til at yde frivilligt Offer[6]).

Med Kirkedepartementets Samtykke kan paa Landet Sognestyret og i Byerne Kommunestyret, efter erhvervet Udtalelse af Menighedsmøde, bestemme, at dette Offer skal bortfalde.

Den Nedgang i Embedets Indtægter, beregnede efter den i § 19 anførte Regel, der bliver en Følge af Bestemmelserne i nærværende Paragraf og § 20, erstattes med tre Fjerdedele[7]) af Sogne-[8]) eller Bykassen, forsaavidt Nedgangen ikke dækkes ved Midler, som omhandles i § 25.

§ 22[9]). Frivilligt Høitidsoffer[10]) vedbliver som hidtil.

Hvor det i Menighedsmøde bestemmes, kan der med Kirkedepartementets Godkjendelse istedenfor Ofring ved de tre Høitider anordnes en Offerdag aarlig paa den Tid, som dertil findes hensigtsmæssig.

Med Kirkedepartementets Samtykke kan paa Landet Sognestyret og i Byerne Kommunestyret, efter erhvervet Udtalelse af Menighedsmøde, bestemme, at Høitidsofferet skal bortfalde mod fuld Erstatning af Sogne- eller Bykassen, beregnet overensstemmende med Reglerne i § 19.

§ 23[11]). Erstatningsbeløbene efter § 21 beregnes for hvert Aar af Kirkedepartementet efter Opgave fra Præsten over, hvad

[1]) Jfr. § 44 og § 52 andet Led samt L. 3 August 1897 No. 1, §§ 15—16.
[2]) Jfr. den ved Kgl. An. 14 Februar 1889 indførte Alterbog, 2den Afdeling, Litr. A—L.
[3]) Jfr. §§ 48—51.
[4]) Jfr. L. 10 Juni 1876.
[5]) Jfr. § 52 andet Led.
[6]) Jfr. (N. L. 2—12—7, Deptsskr. 1 Novbr. 1880).
[7]) Jfr. dog § 31 første Led.
[8]) Jfr. Landsskatteloven 30 Mai 1891 § 46.
[9]) Jfr. § 25 samt § 52, andet Led.
[10]) Jfr. (N. L. 2—12—7).
[11]) Jfr. § 52, andet Led.

han i det foregaaende Aar har modtaget for kirkelige Handlinger som frivilligt Offer eller efter Vedtægt. Erstatningsbeløb, der er fremkommet ved fuldstændig Afløsning af Betaling for kirkelige Handlinger eller af Høitidsoffer, udbetales fjerdingaarsvis af vedkommende Sogne- eller Bykasse, de øvrige Erstatningsbeløb seneſt 3 Maaneder, efterat Beregning er meddelt vedkommende Sogne- eller Bykommune. 14 Juli. No. 1.

§ 24. I de Byer, hvor der er flere Sognemenigheder, bringes Bestemmelsen i Lov om Bykommuners Skattevæsen af 15de April 1882 § 36 i Anvendelse, forsaavidt Erstatninger efter nærværende Lov angaar.

§ 25. De Beløb, som fremkommer efter Bestemmelserne i §§ 32 og 38, tilligemed mulige Legater og Dotationer samles til et Menigheden tilhørende Lønningsfond. Dette Fonds Renter samt de Midler, som tilveiebringes ad Frivillighedsvei ved Gaver eller paa anden Maade, anvendes til at dække den i § 21 omhandlede Nedgang i Præstens Indtægter og derefter den Erstatstatning, som Sogne- eller Bykassen pligter efter §§ 14, 16, 21 og 22.

Indkommer de frivillige Bidrag noget Aar rigeligere end fornødent til sammen med Fondets Afkastning at dække de ovennævnte Erstatningsbeløb, lægges de til Fondets Kapital. Giver Fondet større Overskud, anvendes dette til forøget geistlig Betjening, til Lønsforbedring eller med Kongens Samtykke til hel eller delvis Afløsning af den i § 7 nævnte Udredsel.

§ 26. De i § 25 omhandlede Midler anbringes mod Sikkerhed som for Umyndiges Midler bestemt[1]) og forvaltes under Kirkedepartementets Revision af et Udvalg bestaaende af to af Biskopen dertil beskikkede samt tre paa Landet af Sogne- og i Byerne af Kommunestyret dertil valgte Menighedslemmer. Valget gjælder for 4 Aar; hvert andet Aar udtræder afvexlende 2 og 1 af de valgte Medlemmer, første Gang 2 efter Lodtrækning. Ved hvert Valg udkaares tillige to Varamænd. Udvalget vælger selv Formand og Næstformand af sin Midte.

Ved dette Udvalg forvaltes paa samme Maade de i § 10 omhandlede Indløsningssummer, hvis Renter udbetales vedkommende Embedsmand.

Umiddelbart efter Aarets Udgang indsender Udvalget Aarsregnskab gjennem Sognepræsten til Kirkedepartementet. Et Uddrag af Regnskabet bliver at tilstille paa Landet Sogne- og i Byerne Kommunestyret.

Ved Omregulering eller Deling af Sogne bliver der for de heromhandlede Lønningsfonds Vedkommende at foretage en til-

[1]) Jfr. Reskr. 25 Juli 1788 og 10 Juli 1789 §§ 4 og 6 samt Reskr. 7 Febr. 1794 §§ 5 og 8, L. (28 Septbr. 1857) § 11, jfr. L. 4 Juni 1877.

14 Juli. No. 1.

svarende Deling eller Omregulering i Forhold til Folkemængden ved sidste almindelige Folketælling. Inden Omreguleringen eller Delingens Ikrafttræden bliver der i Tilfælde at istandbringe Bestyrelse for nye Lønningsfond overensstemmende med Bestemmelserne i denne Paragrafs 1ste Led.

§ 27[1]). For Embedsattester, som ikke skal udstedes uden Betaling, erlægges for enkelt Attest 50 Øre og for Attest, som omfatter to eller flere Personer under samme Familie eller to eller flere Bevidnelser for samme Person hentede fra forskjellige Steder i Kirkebogen, 1 Krone.

Den, som forlanger Attest, har saavidt muligt at oplyse, i hvilket Aar og i hvilket Sogn den kirkelige Handling er udført, som ønskes bevidnet.

Betalingen paategnes Attesten. Hvad der er udtrykt i Tal, anføres tillige med Bogstaver. Under Udstederens Navn skal staa hans Embedsstilling og Segl.

Attester til Brug ved noget offentligt Anliggende, ved Ansøgninger om Pension eller anden Understøttelse af det Offentlige, Stiftelser, Legater eller lignende eller for at kunne oppebære samme og Attester, som meddeles Personer, der har Fattigunderstøttelse, udstedes uden Betaling, hvilket paategnes Attesten.

Kapitel 3.

Andre Bestemmelser vedkommende geistlige Embedsmænds Lønningsforhold.

§ 28[2]). Udbytte af den et geistligt Embede tilliggende Embedsgaard, Avlsgaard eller Bylokke tilfalder vedkommende Embedsmand med de Forpligtelser og Rettigheder, som nærmere er bestemt i de om geistlige Embedsgaarde gjældende Love[3]).

§ 29. Hvor der i Landskald ikke er tillagt Sognepræst eller residerende Kapellan Embedsgaard, ydes ham af Oplysningsvæsenets Fond en Afsavnsgodtgjørelse, hvis Størrelse bestemmes af Kongen med Storthingets Samtykke.

De i Kjøb- og Bergsteder ansatte geistlige Embedsmænd, som skal bo i disse, nyder fri Bolig[4]), som anskaffes og vedligeholdes af Byen eller Værket, eller ogsaa Husleiegodtgjørelse med et Beløb, som bestemmes af vedkommende Kommune eller Værksstyre med kongelig Stadfæstelse. Det samme gjælder for geistlige Embedsmænd, som skal bo i Ladesteder og ikke er eller bliver tilstaaet Bolig eller Husleiegodtgjørelse af det Offentlige.

§ 30[5]). For Reiser, som en geistlig Embedsmand paa Begjæring foretager til Udførelse af nogen kirkelig Handling, tilkom-

[1]) Jfr. (L. 27 Juli 1830). Se ogsaa nærv. L. § 46.
[2]) Jfr. § 34.
[3]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 2.
[4]) Jfr. (L. 14 Juni 1816 § 5).
[5]) Jfr. N. L. 2—12—10.

mer der ham forsvarlig Skyds eller Godtgjørelse som for Reiser i offentlige Anliggender[1]). 14 Juli. No. 1.

Med Godtgjørelse for Reiser til Gudstjenester og Konfirmanders Forberedelse forbliver det paa ethvert Sted som hidtil[2]); træffes anden Ordning[3]), udkræves til saadan Kongens Godkjendelse.

§ 31. Hvor den samlede gjennemsnitlige aarlige Embedsindtægt (heri ikke medregnet Udbytte af Embedsgaard, Affavns- eller Husleiegodtgjørelse) for et Sognepræstembede eller residerende Kapellani kommer under Kr. 2 400,00, tilskydes det manglende[4]) af Oplysningsvæsenets Fond, dog saaledes, at intet Tilskud ydes, hvor Embedsgaardens gjennemsnitlige Udbytte eller Husleiegodtgjørelsen bringer Indtægten op til Kr. 2 800,00. Første Gangs Beregning foretages straks[5]), senere Omberegning hver Gang, der indtræder Ledighed i Embedet.

Til Nedsættelse i Sognepræsters faste Lønsbidrag til residerende Kapellaner, der kan bevirke Forøgelse af Fondets Tilskud efter nærværende Paragraf, udkræves Storthingets Samtykke.

§ 32[6]). Har et geistligt Embede uforholdsmæssig stor Indtægt af beneficeret Gods, kan Kongen bestemme, at en Del deraf henlægges til andre dertil mere trængende Embeder[7]), særlig til Embeder i de Præstegjeld, hvor Godset er beliggende[8]), eller indgaar i Oplysningsvæsenets Fond for paa anden Maade at anvendes til Geistlighedens Bedste.

Tiende, som oppebæres af geistlig Embedsmand udenfor det Præstegjeld, hvor Eiendommen ligger, kan af Kongen henlægges til geistligt Embede i det Præstegjeld, hvor Eiendommen er[9]).

Hvor Embedsindtægterne (heri ikke medregnet Udbytte af Embedsgaard, Affavns- eller Husleiegodtgjørelse) overstiger Kr. 4 000,00 i Landskald og Kr. 6 000,00 i Bykald, indgaar det overskydende, forsaavidt det ikke anvendes til forøget geistlig Betjening, i det i § 25 omhandlede, Menigheden tilhørende Lønningsfond. Dog kan Kongen med Storthingets Samtykke bestemme, at Maximumslønnen for Landskald kan sættes høiere end ovenfor anført.

§ 33[10]). Forsaavidt det paahviler geistligt Embede at erlægge Landskyld eller anden lignende Ydelse[11]), skal denne afløses efter gjæl-

[1]) Jfr. L. 10 Juli 1894 No. 2.
[2]) Jfr. f. Ex. L. 3 Marts 1866. Se ogsaa nærv. L. § 48 i. f. og § 49 No. 7.
[3]) Jfr. §§ 48—51.
[4]) Jfr. § 32, første Led.
[5]) D. v. s. for 1898.
[6]) Jfr. § 34.
[7]) Jfr. (L. 20 August 1821 § 19 No. 1).
[8]) Jfr. § 8, første Led.
[9]) Jfr. § 8, første Led og § 34, andet Led.
[10]) Jfr. L. 3 August 1897 No. 1 § 20.
[11]) Ang. Konge- og Kirketiende jfr. L. 14 Juli 1897 No. 5 § 6.

14 Juli. No. 1.

dende Lov[1]) samtidig med Gjennemførelsen af nærværende Lovs øvrige Bestemmelser.

Særlig Afgift, som svares af geistligt Embede til nogen Skole eller Skolekasse[2]), bortfalder fra 1ste Januar efter denne Lovs Ikrafttræden[3]).

Anden særlig Afgift[4]), som paahviler geistligt Embede og ikke gaar ind under foranstaaende Bestemmelser i denne Paragraf, bliver for hvert enkelt Tilfælde at afvikle efter Kongens nærmere Bestemmelse.

Kapitel 4.

Biskopers, Provsters og Stiftskapellaners Lønning.

§ 34. For Biskopernes Lønningsmaade gjælder Bestemmelserne i denne Lovs §§ 1—3, 28, 32[5]) og 37, saavidt de derpaa kan anvendes[6]).

Den Nedgang i en Biskops Indtægter, som maatte blive en Følge af Bestemmelsen i § 32, erstattes af Oplysningsvæsenets Fond, forsaavidt den ikke dækkes ved Renterne af den ved Bestemmelsen i § 40 fremkommende Kapital.

§ 35[7]). Provsterne lønnes med Kr. 12,00 af hver Hovedkirke og Kr. 8,00 af hver Annexkirke inden Provstiet.

§ 36. Stiftskapellaner[8]) lønnes i Tromsø Stift med Kr. 2 600,00, i de øvrige Stifter med Kr. 2 400,00 aarlig af Oplysningsvæsenets Fond.

For Embedsreiser udenfor[9]) de Præstegjeld, hvori de forretter under Ledighed eller som Vikar, tilkommer der dem Skyds- og Kostgodtgjørelse af det Offentlige[10]).

Kapitel. 5[11]).

Om geistlige Embeders Betjening og Retten til deres Indtægter under Ledighed.

§ 37[12]). Geistlig Embedsmand har seneste inden 4 Maaneder efter Udnævnelsen at overtage sit Embedes Betjening, medmindre

[1]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 3.
[2]) Jfr. Frd. 23 Januar 1739, Reskr. 21 Septbr. 1792, 9 Septbr. 1803 og 30 Mai 1806.
[3]) D. v. s. 1ste Januar 1899, jfr. § 53.
[4]) Jfr. f. Ex. An. 18 Marts 1732.
[5]) Dog ikke §'ens tredie Led.
[6]) Jfr. ogsaa § 40.
[7]) Jfr. (L. 14 Juni 1816 § 6).
[8]) Jfr. L. 11 April 1857.
[9]) ellers § 30, jfr. § 38, første Led i. f.
[10]) Jfr. L. 10 Juli 1894 No. 2,
[11]) Jfr. (L. 17 Juni 1869).
[12]) Jfr. § 34.

Kirkedepartementet tillader Fristen forlænget. Fra den Dag, han tiltræder Reisen for at overtage Embedet, nyder han dettes Indtægter efter Fradrag af mulige Udgifter ved dets Betjening[1]). 14 Juli. No. 1.

Forflyttet eller i Naade afskediget geistlig Embedsmand er berettiget og forpligtet til at betjene sit hidtil havde Embede, indtil Eftermanden er udnævnt, dog ikke udover en Tid af 3 Maaneder, medmindre Kirkedepartementet tillader Fristen indskrænket eller udvidet. Han nyder dets Indtægter indtil Fratrædelsen[2]) og er berettiget til i Bykald at oppebære den Embedet tilkommende Husleiegodtgjørelse[3]) (§ 29) indtil første Faredag, hvortil han efter Forflyttelsen eller Afskedigelsen lovlig kan opsiges. Den samme Regel gjælder ogsaa i Landskald, hvor der istedenfor Embedsgaard[4]) eller Bolig er tillagt Embedet Husleiegodtgjørelse. Samme Ret med Hensyn til Husleie- og Affavnsgodtgjørelse tilkommer afdød geistlig Embedsmands Bo.

Ledigt Embede[5]) besørger Biskopen betjent ved Stiftskapellan eller anden Geistlig eller ved Nabopræster. Er der i det ledige Embede Personelkapellan eller Kaldskapellan, er denne forpligtet til at bestyre det, om Biskopen saa forlanger.

§ 38. Indtægten af ledigt Embede[5]) tilfalder Menighedens Lønningsfond (§ 25) med Fradrag af den Godtgjørelse, Biskopen bestemmer for Betjeningen, naar den ikke udføres af Stiftskapellanen[6]), samt Reiseudgifter i Betjeningstiden.

Ved Fordelingen af de ovennævnte Indtægter iagttages i Præstegjeld, hvor der er flere Sogne, at hvert Sogns Lønningsfond tillægges alle de Indtægter, visse som uvisse, der falder inden Sognet; Indtægterne af beneficeret Gods, Statsbidrag og andre Indtægter, som tilfalder Kaldet i dets Helhed, fordeles mellem Sognenes Lønningsfond efter Sognenes Folkemængde ved sidste almindelige Folketælling. Udgifterne ved Embedets Betjening fordeles paa Sognenes Lønningsfond i Forhold til, hvad der tilfalder dem af Indtægter.

Den, som efter de i forrige og nærværende Paragraf givne Bestemmelser har Ret til Embedets Indtægter nogen Del af et Aar, skal have de uvisse Indtægter, som falder i denne Del af Aaret, samt sin Forholdsdel af Embedets visse Indtægter, Høitidsoffer og Erstatningsbeløb. Han svarer dets Udgifter[7]) i samme Forhold.

§ 39. Geistlig Embedsmand, som i Sygdomstilfælde, eller

[1]) Jfr. §'ens andet Led og § 37, første Led.
[2]) Jfr. § 37, andet 2ed.
[3]) Jfr. om Avlsgaarde L. 14 Juli 1897 No. 2 § 39.
[4]) Jfr. om saadanne L. 14 Juli 1897 No. 2 Kap. 6.
[5]) Ang. Biskopembederne jfr. § 40.
[6]) Jfr. § 36.
[7]) Jfr. den i § 38 nævnte Godtgjørelse; om Embedslaan og Skatter paa Embedsgaarde se L. 14 Juli 1897 No. 2 § 28, første Led.

14 Juli. No. 1.

naar vedkommende Departement under særegne Omstændigheder saa bestemmer, erholder Vikarhjælp ved Stiftskapellan, afgiver herfor til Oplysningsvæsenets Fond Kr. 100,00 maanedlig.

Kongen kan helt eller delvis eftergive denne Afgift.

§ 40. Ledigt Bispeembede bestyres af vedkommende Stiftsprovst[1]), som derfor nyder af Embedets Indtægt Kr. 200,00 maanedlig. Resten af Embedsindtægten, med Fradrag for det ved Bispeembedet sædvanlige Kontorhold, bliver at indbetale til Kirkedepartementet og at forvalte under Oplysningsvæsenets Fond som en Bispeembedet tilhørende Kapital[2]).

Kapitel 6.

Kirkesangeres Løn[3]).

§ 41. Kirkesangernes Tiende[4]), Klokkertold (Klokkerpund)[4.5]), Offer[4.6]), der erlægges med et fast aarligt Beløb, samt Afgift af Kirker[4.7]), som ikke eies af Private, omskrives til et samlet og uforanderligt Beløb for Sognet overensstemmende med Reglerne i § 4. Det omskrevne Beløb bliver at udrede til Kirkesangeren af vedkommende Sognekasse paa Landet og af Bykassen i Byerne og udbetales ham fjerdingaarsvis[8]).

Paa Landet kan Sognestyret og i Byerne Kommunestyret bestemme[9]), om de ovennævnte Ydelser helt eller delvis skal bortfalde eller opkræves til Indtægt for henholdsvis Sogne- eller Bykassen.

Afgift til Kirkesangere af Kirker, som er i Privates Eie, bliver at udrede i Penge efter Kapiteltaxt. Naar disse Kirker gaar over i Menighedernes Eie[10]), bliver Afgifterne ogsaa for deres Vedkommende at omskrive til Penge og at tillægge de Beløb, som i Henhold til nærværende Paragrafs første Passus fjerdingaarsvis udbetales Kirkesangerne[8]).

§ 42[11]). Bestaaende Overenskomster, hvorved de i § 41 omhandlede Indtægter er afløste gjennem kommunal Erstatning, kan med Kirkedepartementets Samtykke forblive gjældende[8]).

§ 43. Udbyttet af den en Kirkesangerstilling tilliggende

[1]) Jfr. Reskr. 9 Septbr. 1729.
[2]) Jfr. § 34, andet Led.
[3]) Jfr. ogsaa § 13 samt Landsskoleloven 26 Juni 1889 § 23. Aug. Ledighed jfr. Deptsskr. 13 April 1891.
[4]) Jfr. (N. L. 2—15—8 og 11).
[5]) Jfr. (L. 14 Juni 1816 § 7).
[6]) Jfr. Hrd. 24 Septbr. 1896 [Retst. f. A. S. 817 flg.]
[7]) Jfr. (Reskr. 12 Oktbr. 1695, Regul. 5 Juli 1799, se dog N. L. 2—15—9).
[8]) Jfr. §§ 48—51.
[9]) Beslutning herom ikke nævnt i § 49.
[10]) Jfr. L. 3 August 1897 No. 1 § 2 flg.
[11]) Jfr. § 18.

Klokkergaard tilfalder Kirkesangeren med de Rettigheder og For- 14 Juli.
pligtelser, som til enhver Tid herfor maatte være bestemt[1]). No. 1.

§ 44. Bestemmelserne i denne Lovs §§ 19—23 angaaende Offer og Betaling for kirkelige Handlinger samt angaaende Høitidsoffer gjælder ogsaa for Kirkesangere. Hvor der i Henhold til de ovennævnte Bestemmelser besluttes Afløsning af Ydelser til Præsterne, skal tilsvarende Afløsning finde Sted ogsaa for Kirkesangernes Vedkommende[2]). Til disse udredes paa Landet af Sognekassen og i Byerne af Bykassen Erstatning for Nedgang i Indtægt med det fulde Beløb, dog begrænset til at fylde et samlet Indtægtsbeløb af Kr. 2 400,00 aarlig.

§ 45. Tegnepenge[3]) erlægges ikke. De før denne Lov ansatte Kirkesangere tilkommer som Erstatning herfor paa Landet af vedkommende Sognekasse og i Byerne af Bykassen, hvad denne Indtægt gjennemsnitlig har udgjort i de nærmeste 5 Aar før Lovens Kundgjørelse[4]).

§ 46. For Attestudskrift af Kommunionprotokollen[5]) tilkommer der Kirkesangeren 25 Øre.

Kapitel 7.

Forskjellige Bestemmelser.

§ 47. Til at deltage i de Forhandlinger, der udkræves til denne Lovs Gjennemførelse (§ 49), opnævnes af Kongen dertil skikkede Mænd som Kommissærer, hver for et saa stort Distrikt, som samtidig fastsættes[6]).

§ 48. Snarest muligt efter Opnævnelsens Kundgjørelse har de geistlige Embedsmænd inden hvert Distrikt at sende til Kommissæren en sognevis affattet, specificeret Opgave over de deres Embeder tilliggende, i § 4 omhandlede faste Ydelser med Udtalelse om, i hvilken Udstrækning de i §§ 4 og 7 andet Led givne Bestemmelser kommer til Anvendelse, og med Forslag om, hvorledes dette bør ske[7]). Ligeledes har de at sende ham sognevis affattede Opgaver over Embedets gjennemsnitlige Indtægt i de 10 nærmest foregaaende Aar[8]):

[1]) Jfr. N. L. 2—15—7 og 21—20, Reskr. 7 Juni 1743, Hrd. 14 Marts 1877 [Retst. f. A. S. 372 flg.] og 27 Mai 1843 [Retst. f. A. S. 628 flg.] Se Kgl. Res. 21 April 1810 og 22 Novbr. 1825. Se Deptsskr. 4 Decbr. 1883 og Landsskoleloven 26 Juni 1889 § 24. Forøvrigt jfr. N. L. 3—14.

[2]) Jfr. §§ 48—51.

[3]) Jfr. (L. 14 Juli 1827 §§ 2 og 5 og Reskr. 5 Juli 1799).

[4]) D. v. s. 1892—1896 inkl. Jfr. §§ 48—51.

[5]) Jfr. § 27 og Kirkeritualet 25 Juni 1685, Kap. 4, Art. 1 og Frd. 19 Septbr. 1766.

[6]) Jfr. Kgl. Res. 13 Novbr. 1897.

[7]) Jfr. ogsaa det i § 5 omhandlede Forhold.

[8]) D. v. s. 1887—1896 inkl.

14 Juli. No. 1.

a. af de i § 14[1]) eller § 16 omhandlede Ydelser,
b. af kirkelige Handlinger,
c. af Høitidsoffer

samt Prisopgaverne efter Bestemmelsen i § 4 c, Indtægtsopgaver fra Kirkesangerne vedkommende de i §§ 41, 44 og 45 omhandlede Ydelser, Udtalelser om mulige Overenskomster (§§ 18 og 42) og Oplysning om, hvorledes Skyds- og Nattehold ydes i Præstegjeldet[2]).

§ 49. Den for Distriktet opnævnte Kommissær har derpaa i hvert Præstegjeld eller By at forhandle med vedkommende Kommunestyre om:

1. hvorledes Bestemmelserne i §§ 4 og 7 andet Led[3]) bør blive at gjennemføre;
2. om, hvorvidt den i § 12 indeholdte Bestemmelse skal komme til Anvendelse;
3. om Størrelsen af de i §§ 14 eller 16, 41, 44 og 45 bestemte Erstatningsbeløb;
4. om fortsat Vedbliven af de i §§ 18 og 42 omhandlede Overenskomster;
5. om det Beløb, hvortil den i § 19 (jfr. § 44) nævnte Maalestok bør fæstes;
6. om Fastsættelsen af den i § 20 (jfr. § 44) omhandlede Vedtægt, samt
7. om Fastsættelse af Præstens Skyds- og Nattehold, hvor dette af Kommunestyret eller Præsten forlanges.

Efter Forhandlingernes Afslutning har Kommissæren at lade tilføre Protokollen sin Erklæring om de af Kommunestyret afgivne Forslag.

Vedkommende Sognepræst og Kirkesanger har Adgang til at deltage i Forhandlingerne om deres Lønning og er forpligtede dertil, naar Kommissæren forlanger det.

§ 50. Fortegnelsen over de Embedet tilliggende Indtægter efter §§ 4 og 7 andet Led med Kommissærens Paategning om Kommunestyrets Forslag vedkommende disse udlægges til Eftersyn i 6 Uger, inden hvilken Tid de enkelte Ydere kan til Kommunestyret afgive skriftlig Bemærkning om mulige Feil i Opgaven over Ydelserne for deres Brugs Vedkommende.

Udskrift af Kommunestyrets Forhandlinger samt Opgaven over Ydelserne med mulige Bemærkninger har Sognepræsten derefter at sende gjennem Kommissæren til Kirkedepartementet, der træffer Afgjørelse med Hensyn til de fattede Beslutninger[4]) undtagen de i §

[1]) Jfr. dog Bestemmelserne i § 14, første Led i. f. og tredie Led samt Note 6 sammesteds.
[2]) Jfr. § 30, andet Led.
[3]) Jfr. § 5.
[4]) D. v. s. ikke blot de i §'ens første Led omhandlede.

49 under No. 2 omhandlede Beslutninger, ved hvilke Sogneskyrets Afgjørelse er endelig. 14 Juli. No. 1.

§ 51. Kirkedepartementets Afgjørelse kan af vedkommende Præst, Kirkesanger eller Kommuneskyre inden 4 Uger, efterat den er bleven dem meddelt, indankes til Prøvelse af en Rigskommission[1]). Denne skal bestaa af en af Kongen beskikket Formand samt af to Medlemmer, som vælges af Storthinget. Storthinget vælger tillige to Varamænd.

Den endelige Ordning indføres i vedkommende Embedes Kaldsbog, og en sognevis affattet Opgave over Brugenes fremtidige Pengeydelser sendes til Lensmanden (Skatteopkræveren).

§ 52. Lønningen for Præster ved Strafanstalter, Fængsler, Sindssygeasyler, Sygehuse, Pleiestiftelser og Hospitaler berøres alene af Bestemmelsen i denne Lovs § 1.

Lønningen for Tredjepræster, Kaldskapellaner og Kateketer berøres alene af Bestemmelserne i Lovens §§ 1, 19, 20, 21, 22 og 23. Personelkapellaners Lønning indgaar ikke under denne Lovs Bestemmelser[2]).

§ 53. Denne Lov træder i Kraft fra 1ste Jan. næste Aar.

Præst og Kirkesanger, der uden Forbehold er ansatte før Lovens Ikrafttræden, har Adgang til at vælge mellem Aflønning efter de nu gjældende Regler eller efter denne Lov.

§ 54. Efterhvert som Loven træder i Kraft, ophæves følgende Lovbestemmelser, forsaavidt de endnu er gjældende:

Reskript af 27de Marts 1672 angaaende Præsters Indkomster i Finmarken.

Af Kong Kristian den Femtes norske Lov af 15de April 1687 2den Bog:

7de Kapitels Artikel 4;
10de Kapitels Artikel 1, forsaavidt angaar Betaling for Jordfæstelse og Ligprædiken;
12te Kapitels Artikel 6, 7, 8 og 11;
13de Kapitel;
14de Kapitels Artikel 6, 7, 9 og 13;
15de Kapitels Artikel 7, 8, 9 og 11;
16de Kapitels Artikel 8;
17de Kapitels Artikel 24;
21de Kapitels Artikel 20, 35, forsaavidt angaar Klokkernes Indtægter, samt 46 og 47;
22de Kapitel, forsaavidt angaar Præstetienden;

endvidere af 3die Bog:

6te Kapitels Artikel 3;
14de Kapitels Artikel 16 om Landskyldens Forhøielse med en Fjerdedel, forsaavidt angaar den geistlige Embeder tilkommende Landskyld.

[1]) Jfr. dog § 6.
[2]) Jfr. dog § 37, tredie Led i. f.

14 Juli. No. 1.

Reskripter af 15de Septbr. 1688 og af 20de Marts 1722 angaaende Præstepenge og Høitidsoffer til Præsterne i Bergen.

Reskripter af 12te Oktober 1695 om Afgift af Kirkerne i Bergen Stift til Klokkerne eller Skoledegnene, forsaavidt angaar de Kirker, som eies af vedkommende Menigheder (Kommuner).

Reskript af 31te Marts 1725, forsaavidt angaar Offer til Præsten af Mælum og Solum Sogne.

Forordning af 9de Januar 1728 angaaende, hvorledes med Huskapellaners Vokationer samt Subsistence i Embedet herefter skal forholdes.

Reskript af 23de December 1729 angaaende Kapellaner pro persona, deres Vokation og Indkomster m. v.

Aabent Brev af 4de Juni 1734 angaaende fast Offer og Tiende til Sognepræsten og den residerende Kapellan i Skien.

Anordning af 10de September 1734 og Reskript af 23de Oktober 1795, forsaavidt deri indeholdes Bestemmelser om fast Offer og Betaling for kirkelige Handlinger til Præsten i Akershus Slotsmenighed samt om Tiende, Offerskjeppe og Kostdagspenge til Præsterne i Aker Præstegjeld og om den residerende Kapellans Indkomster sammesteds.

Forordning af 13de Januar 1736 § 12, forsaavidt angaar Betaling for Konfirmation.

Reskript af 27de Januar 1736 angaaende Personelkapellaners Indkomster i Trondhjems Stift.

Konfirmation (jfr. kgl. Befaling af 12te April 1737) af 3die Januar 1738 paa Ligning over Indkomsternes Deling mellem Sognepræsten og den residerende Kapellan i Stavanger m. v., Post I og II.

Reskript af 20de Juni 1738 angaaende Præsternes Indkomster i Skien samt i Solum og Mælum Sognekald.

Reskript af 2den December 1741 § 1, forsaavidt angaar Bestemmelsen om Betaling til Klokkerne i Akershus Stift for at efterspge en Persons Navn i Kommunionprotokollen.

Reskript af 2den Marts 1742, forsaavidt deri indeholdes Bestemmelser om residerende Kapellaners Indtægter.

Reskript af 23de November 1742 angaaende Provstelon af Kirkerne i Finmarken.

Reskript af 21de December 1742 angaaende Præsternes og Klokkernes Indkomster af Fattige i Bergen.

Reskript af 7de Juni 1743 angaaende Degnenes Boliger med deres Tilliggelser.

Reskript af 21de Juni 1743 angaaende den residerende Kapellans Indkomster i Værdalen.

Reskripter af 23de August 1745, af 25de November 1767, af 13de Marts 1761 og 25de Juni 1771, forsaavidt angaar Offer og Rettighed af Bergarbeidere i Sandsvær, Kongsberg og Flesberg.

Reskript af 26de Marts 1746, forsaavidt angaar Afgift til Gjerstad Sognepræst af Arbeidere ved Egeland Værk. 14 Juli. No. 1.

Reskript af 9de Februar 1748 angaaende Offer til residerende Kapellaner.

Reskripter af 8de November 1748 og 22de November 1754 angaaende Betaling og Offer ved Barselkoners Indledning.

Reskript af 26de Marts 1753, forsaavidt angaar Præsternes Indtægt af Budalen.

Reskript af 6te April 1753 angaaende Smørreden i de daværende Øvre og Nedre Kvinesdal Præstegjeld.

Reskript af 18de Juli 1755 angaaende den residerende Kapellans Løn af Sognepræsten i Haugs Præstegjeld.

Reglement af 11te Marts 1758 angaaende Betaling for geistlige Forretninger i Fredriksværn.

Reskript af 20de Februar 1767 angaaende, hvad Præsterne paa Landet i Bergen og Kristiansand Stifter maa tage for forskjellige kirkelige Forretninger.

Reskript af 8de April 1768 angaaende Strandsiddernes Afgifter til Sognepræsten i Bamle Præstegjeld.

Reskript af 13de Oktober 1769, forsaavidt angaar Høitidsoffer til de residerende Kapellaner i Fredrikshald.

Reskript af 15de Juli 1774 angaaende Offer til Klokkeren i Skien.

Reskript af 15de Juni 1776 angaaende Garnisonspræstens Rettighed i Fredriksværn.

Reskript af 15de April 1778 angaaende Klokkertolden i Sogndal, Vik og Leikanger Præstegjeld.

Reskript af 22de Marts 1780 og Kancellipromemoria of 9de November 1805 angaaende Udpantningsret for de Geistligheden tilkommende Rettigheder.

Kancellipromemoria af 6te September 1783 angaaende Betaling og Offer ved Barnedaab og Barselkoners Kirkegang.

Kancellipromemoria af 19de August 1786 angaaende Indkomsterne til Klokkeren i Slidre Præstegjeld.

Reskript af 24de August 1787 angaaende Klokkernes Indtægter i Tonset Præstegjeld.

Reskripter af 25de Januar 1788 og af 30te November 1798, indeholdende Regulativ for Præsternes Indkomster i Øvre Telemarken Provsti.

Reskript af 18de December 1789 angaaende Klokkernes Indkomster i Bø Præstegjeld i Nedre Telemarken.

Reskripter af 6te Mai, 4de November og 4de November samt Kancellipromemoria af 8de Oktober 1791 og Reskript af 24de Oktober 1800 angaaende Offer til residerende Kapellaner i Akershus Stift.

Kancellipromemoria af 6te August 1791 angaaende Offer til

14 Juli. No. 1. Præsterne i Hammer Præstegjeld af de Bergens Indbyggere, som eier Gaarde sammesteds.

Reskript af 26de August 1791, forsaavidt angaar Høitidsoffer til den residerende Kapellan i Sandsvær Præstegjeld.

Kancellipromemoria af 30te Juni 1792 angaaende Offer til Præst og Klokker i Aarstad Annex.

Kancellipromemoria af 24de November 1792 angaaende Høitidsoffer m. v. til Sognepræsten i Vanse Præstegjeld.

Reskript af 5te Juli 1799 angaaende Regulativ for Sognepræstens og Degnens Indkomster i Valle og Hylleſtad Sogne i Sætersdalen.

Reskript af 10de April 1801 angaaende Høitidsoffer til de residerende Kapellaner i Trondhjem Stift.

Kancellipromemoria af 23de Mai 1801 og af 12te Januar 1805 angaaende Offer til de residerende Kapellaner.

Reskript af 26de Juni 1801 indeholdende Regulativ for Sognepræsternes Indkomster i Modum Præstegjeld.

Forordning af 31te Juli 1801, forsaavidt Præstetienden angaar.

Kancellipromemoria af 19de Februar 1803 angaaende Præstetienden i Helleland Sogn.

Kancellipromemoria af 2den April 1803 angaaende Præstetiendens Erlæggelse i Penge istedenfor i Korn.

Reskript af 17de Juni 1803, Post 6, angaaende Høitidsoffer til Præsterne ved Kristiansand Domkirke.

Reskript af 16de September 1803 angaaende Klokkernes Indtægter i Fredriksværn.

Kancellipromemoria af 31te December 1803 angaaende Præstekorntienden i Land Præstegjeld.

Reskript af 15de Februar 1811 angaaende Offer til de residerende Kapellaner i Bergen Stift.

Lov af 14de Juni 1816 angaaende nærmere Bestemmelse i Henseende til Geistlighedens og Kirkebetjentes Indkomster.

Lov af 20de August 1821 om det beneficerede Gods §§ 5 og 42.

Lov af 27de Juli 1830 angaaende Præsteattester og den Betaling, som for dem bør erlægges.

Lov af 24de September 1851 angaaende Husmandsvæsenet §§ 21 og 22, forsaavidt angaar den deri omhandlede Afgift af 12 Skilling aarlig til Præsten.

Lov af 17de Juni 1869 angaaende det geistlige Naadensaar m. v. §§ 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10 og 11.

Lov af 10de Juni 1876 om udvidet Adgang til Udførelse af kirkelige Forretninger, dens § 3, forsaavidt angaar Betaling for kirkelige Handlinger til Hjemstedets Præst og Kirkesanger, naar Forretningen udføres i fremmed Menighed.

Endvidere ophæves enhver anden Bestemmelse, der maatte stride mod nærværende Lov. 14 Juli. No. 1.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov indeholdende nærmere Bestemmelser om geistlige Embedsgaarde*) [1]). 14 Juli. No. 2.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 11te Juni dette Aar, saalydende:

Kapitel 1.

Om geistlige Embedsgaardes Anskaffelse [2]).

§ 1. Hvor det findes nødvendigt eller hensigtsmæssigt at anskaffe Embedsgaard for geistligt Embede paa Landet, sker saadan Anskaffelse for Oplysningsvæsenets Fonds Regning.

Hvorvidt Embedsgaard skal anskaffes eller Godtgjørelse for Afsavn af Hus eller Hus og Jord ydes, afgjøres af Kongen med Storthingets Samtykke.

§ 2. Hvor Embedsgaard er anskaffet, bestemmer Kirkedepartementet, hvilke Bygninger maa ansees for nødvendige eller hensigtsmæssige og derfor skal vedligeholdes eller opføres som Aabodshuse paa Gaarden.

§ 3. Foranstaaende Bestemmelse kommer ogsaa til Anvendelse, hvor det findes nødvendigt eller hensigtsmæssigt at erhverve ny Embedsgaard ved Mageskifte eller Salg af den Embedet tidligere tilliggende.

Muligt Pengeoverskud af saadanne Forføininger indbetales til Oplysningsvæsenets Fond og bliver en Embedet tilhørende Kapital, i hvilken dog ikke medregnes den Del af Salgssummen for afhændet Skog, der overstiger Værdien af Præstegaardens Brugsret i Skogen.

Kapitel 2.

Om geistlige Embedsgaardes Bebyggelse.

§ 4 [3]). Til Dækkelse af Udgifterne ved saadanne Byggefore-

[1]) Se Oth. Prp. No. 12 for 1896 og No. 10 for 1897, Indst. O VIII for 1897, Sth.tid. for s. A. Forh. i Oth. S. 734—756 og i Lth. S. 201—204. — Jfr. Chr. V's N. L. 2—12, Love af 20 Aug. 1821 § 49 og 50, 26 Aug. 1854 § 9 og 14 Juli 1893, Love 19 Juni 1882 og 26 Juni 1896. Om Brugsret til Skoven se Frd. 5 Febr. 1685 § 11, Chr. V's N. L. 2—12—1 og 2 og L. 22 Juni 1863, Kap. 6. Sml. ang. civile og militære Embedsgaarde Love af 25 Aug. 1848, 14 Juni 1851, 5 Juni 1869, 14 Mai 1872, 19 Juni 1882, 29 Juni 1888 og 6 Juni 1891.

[2]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 1 §§ 28 og 29.

[3]) Jfr. § 8. Om Laan til Jordforbedringer se Kap. 4 Note 4.

*) Bekjendtgj. 19 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 29.

14 Juli. No. 2.

tagender paa geistlige Embedsgaarde, som det ikke paaligger vedkommende Embedsmænd at udføre for egen Regning til Bygningernes Vedligeholdelse i aabodsfri Stand (se §§ 16 og 17), kan der, saavidt fornødiges, tilstaaes Laan[1]) eller efter Omstændighederne Bidrag[2]) af offentlige Midler.

§ 5. Naar en geistlig Embedsmand paalægges eller ønsker at iværksætte saadanne Byggeforetagender som i foregaaende Paragraf omhandlet, har han gjennem sine Foresatte at indsende til Kirkedepartementet Plan for Arbeiderne, ledsaget af Tegninger og detaljeret Omkostningsoverslag. Foretages Byggearbeidet efter hans eget Ønske, har han derhos at godtgjøre Nødvendigheden eller Hensigtsmæssigheden af de paatænkte Byggearbeider, der ikke maa sættes iverk, førend Planen er godkjendt af Kirkedepartementet.

Til Udarbeidelse af Byggeplan og Overslag kan der ydes Embedsmanden Bistand af det offentlige.

Saasnart Byggearbeidet er fuldført, paaligger det Embedsmanden at aflægge Regnskab til Departementet for de dertil anvendte Midler samt paa saadan Maade, som Departementet finder tilfredsstillende, at godtgjøre, at Arbeidet er forsvarlig udført overensstemmende med den godkjendte Plan.

§ 6[3]). Laan til Byggeforetagender paa geistlige Embedsgaarde bevilges paa indtil 50 Aars Afbetaling og mod saadan Rente, som til enhver Tid maatte være bestemt for Udlaan af offentlige Fonds.

§ 7. Forandring (Borttagelse, Ombygning, Flytning eller deslige) af Aabodshuse paa geistlige Embedsgaarde kan, naar det ved Synsforretning efter § 21 skjønnes nødvendigt eller hensigtsmæssigt, ske med Kirkedepartementets Samtykke.

§ 8. Uden Kirkedepartementets Samtykke maa geistlig Embedsmand ikke for egen Regning opføre Hus eller Tilbygning til saadant paa sin Embedsgaard.

Ved første Synsforretning efter § 21 har det deromhandlede Skjøn at afgive Erklæring om, hvorvidt noget Præsten tilhørende Eiendomshus, Tilbygning, Inventarium eller Anlæg, som ansees nødvendigt eller hensigtsmæssigt for Gaarden og i fuldkommen brugbar Stand, bør, saafremt Eieren deri samtykker, indkjøbes for Embedet. Ved Synsforretningen afgives samtidig Taxt over Salgsgjenstanden, hvorunder der tages Hensyn til, om Trævirket er taget i Gaardens Skog. Forsaavidt Kirkedepartementet bifalder Indkjøbet, kan der til dette ydes Laan eller Bidrag af offentlige Midler (cfr. §§ 4 og 6).

De af Præstens Eiendomshuse m. v., som ikke indkjøbes for Embedet, har Eieren eller hans Arvinger ved Gaardens Fratrædelse

[1]) L. 20 Aug. 1821 §§ 49 og 50, jfr. L. 23 April 1839 § 2.
[2]) L. 10 Septbr. 1842, L. 22 Juni 1863, L. 3 Marts 1866 § 3, L. 19 Juni 1882 § 14 i. f.
[3]) Jfr. § 8.

at bortflytte. Forsaavidt Trævirket er taget i Gaardens Skog, erlægges Skoglod til Oplysningsvæsenets Fond. 14 Juli. No. 2.

Er Bygningerne ikke bortflyttet inden 2 Aar efter Eierens eller hans Bos Fratrædelse fra Embedsgaarden, tilfalder de Embedets Indehaver uden Godtgjørelse.

§ 9. Geistlige Embedsmænd er forpligtet til at holde sine Aabodshuse forsikret i Rigets almindelige Brandforsikringsindretning eller med Kirkedepartementets Samtykke i en anden Forsikringsindretning, hvis Plan er godkjendt af Kongen.

Kapitel 3.

Om Afløsning af den Menigheden paahvilende Vedligeholdelsespligt.

§ 10. Den Menigheden hidtil paahvilende Forpligtelse til at vedligeholde Huse eller Dele af saadanne paa Præstegaarden overføres til Embedet mod Erstatning, som bestemmes efter Reglerne i §§ 11—14.

Overførelsen skal være iverksat inden 10 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden [1]) og sker efter vedkommende Herreds- eller Sognestyres Foranstaltning.

Naar Overførelsen er iverksat, bortfalder Menighedens Forpligtelse til Nybygning.

§ 11. Naar Herredsstyret søger Vedligeholdelsespligten overført paa Embedet, har det at bringe vedkommende Bygninger i aabodsfri Stand (§ 17) eller erstatte dem med nye efter en af det offentlige godkjendt Plan, forsaavidt de findes saa forfaldne, at de ikke kan bringes i aabodsfri Stand, eller af andre Grunde ubrugelige.

Maa gammel Bygning erstattes med ny, som efter den vedtagne Plan er større end den gamle, afgjøres Størrelsen af Herredets Ydelse til saadan Bygning ved Skjøn.

Derpaa bliver der med den i § 13 nævnte Undtagelse at optage Skjøn [2]), der berammes og bestyres af en i Statens Tjeneste ansat Landbrugsingeniør eller anden af Kirkedepartementet dertil antagen bygningskyndig Mand og afgives af ham i Forening med to af Fogden uden Betaling opnævnte, med Byggeforhold paa Landet kjendte Mænd [3]), bosatte udenfor Herredet. Paa Embedets Vegne har vedkommende Provst at afgive Møde eller, naar det angaar hans Embedsgaard, den Præst, som Kirkedepartementet bestemmer, ligesom paa Herreds- eller Sognestyrets Vegne den Mand, som dette dertil udser. Skjønnets Bestyrer har at tilsige alle Vedkommende. Ved dette Skjøn afgjøres, hvorvidt Herredsstyret har

[1]) ɔ: 16 Aug. 1897.
[2]) Jfr. §§ 21, 29, 30 og 33.
[3]) Jfr. § 12 og 21.

14 Juli. No. 2.

opfyldt sin Forpligtelse efter nærværende Paragrafs første Led; derefter ansættes den Vedligeholdelsespligt, som paahviler Menigheden, til et aarligt Pengebeløb, beregnet efter, hvad det antages Aar om andet at ville koste at holde Bygningerne eller Bygningsdelene i aabodsfri[1]) Stand og brandforsikret.

§ 12. Udskrift af Skjønsforretningen indsendes snarest muligt gjennem vedkommende Præst, Provst og Stiftsdirektion til Kirkedepartementet. Saavel dette som Herredsstyret, der ogsaa meddeles Udskrift af Forretningen, kan inden tre Maaneder forlange afholdt Overskjøn ved fire af Fogden opnævnte, udenfor Herredet bosatte, bygningskyndige[2]) og med Byggeforhold paa Landet kjendte Mænd under Sorenskriverens Bestyrelse.

Om Tiden for dettes Afholdelse gives der Underskjønnets Bestyrer betimelig Underretning.

Omkostningerne ved de ovenfor omhandlede Skjønsforretninger udredes af Oplysningsvæsenets Fond, medmindre Overskjøn forlanges af Herredet og gaar dette imod.

Skjønsmændene ved de i denne og foregaaende Paragraf omhandlede Skjøn oppebærer Skydsgodtgjørelse efter Lov af 10de Juli 1894 og Kostgodtgjørelse efter samme Lovs § 17, 3dje Klasse.

§ 13. Med Kirkedepartementets Samtykke kan Afholdelse af saadant Skjøn, som omhandles i § 11, undlades, hvor Herredsstyret tilbyder en aarlig Erstatning, som findes passende.

§ 14. Hvor Stokketold erlægges til Præsten, bortfalder den mod en af Menigheden udredet aarlig Pengeerstatning, svarende til Stokketoldens aarlige Beløb. Tvist ved Beløbets Ansættelse afgjøres af Kirkedepartementet.

§ 15. Menigheden kan indløse den aarlige Erstatning (§§ 11, 13 og 14) ved at betale dens tyvedobbelte Beløb[3]). Dette indbetales gjennem Fogden til Oplysningsvæsenets Fond og forvaltes som en Embedet tilhørende Kapital. Kirkedepartementet kan paa Andragende give Samtykke til, at Beløbet indbetales med aarlige Afdrag i et bestemt Antal Aar, i hvilket Fald Renter svares med 4 af Hundrede af den til enhver Tid gjenstaaende Del af Beløbet.

Kapitel 4.

Om geistlige Embedsgaardes Brug[4]).

§ 16. Geistlig Embedsmand, for hvem Embedsgaard er udlagt[5]), er — enten han selv bruger eller har bortforpagtet[6]) den

[1]) § 17.
[2]) Jfr. § 11 og 21.
[3]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 1 § 10 og L. af 5. D. No. 5 § 8.
[4]) Om Adgang til Laan til Jordforbedringer se L. 26 Aug. 1854 § 9, L. 14 Juli 1893, Sth.beslutning af 24 Juni og Kgl. Res. 20 Juli s. A.
[5]) Jfr. § 1 og L. af 14 Juli 1897 No. 1 §§ 28 og 29.
[6]) Jfr. § 19.

— ansvarlig for, at de Bygninger med Tilbehør og Anlæg, som han er forpligtet til at vedligeholde, saavel som Gaardens Gjærder og Jordvei holdes i aabodsfri Stand. 14 Juli. No. 2.

§ 17. Ved aabodsfri Stand forstaaes, at Bygningerne baade i det Indre og det Ytre er holdt i saadan Stand, som maa ansees forsvarlig og passende efter deres Bestemmelse, saaledes at navnlig Tage, Lofte, Gulve og Vægge er hele og tætte, Døre, Vinduer, Skorstene og Ovne brugbare og ordentlige samt Kjeldere, Mur- og Tømmerverk vel vedligeholdt, at Rapning, ind- og udvendig Beklædning samt Maling er anvendt paa de Bygningsdele, som i Almindelighed pleier at være forsynet dermed, og at udslidte Bygningsdele er i rette Tid erstattet med nye, at Gjærderne er holdt i lovlig Stand og Jordveien i forsvarlig Hævd.

§ 18. Hvor der i en geistlig Embedsgaards Skog er Anledning til efter de i Lov af 22de Juni 1863 om Skogvæsenet givne Regler at foretage Aavirke til Salg, men det offentlige undlader dette, eller hvor der i en nær Fremtid efter de samme Regler vil kunne foregaa Aavirke til Salg, kan der efter Kirkedepartementets Bestemmelse ydes Bidrag til Gaardens Matrikulskat af Oplysningsvæsenets Fond mod senere Dækning ved Renterne af Aavirkets Nettoudbytte[1]).

§ 19. Bortforpagtning af geistlig Embedsgaard eller Del af saadan er ikke gyldig uden Kirkedepartementets Samtykke. Det samme gjælder Bortfæstelse af Husmandspladse[2]), Tomter, Slaatter og andre Dele af geistlig Embedsgaard samt Indrømmelse af Brugsrettigheder over saadan.

§ 20. Hvilke Dele af en geistlig Embedsgaard der skal henregnes til Skog eller Skoggrund, afgjøres af Kirkedepartementet.

Kapitel 5.

Om Tilsynet med geistlige Embedsgaarde.

§ 21[3]). Over enhver geistlig Embedsgaard skal i Almindelighed hvert fjerde Aar holdes en Synsforretning[4]) af en Landbrugsingeniør i Statens Tjeneste eller en anden af Kirkedepartementet antagen bygnings- og landbrugskyndig Mand samt to af Herredsstyret dertil for fire Aar opnævnte Mænd[5]). Under denne Forretning, om hvilken Præsten bliver betimelig at underrette[6]), skal samtlige Aabodshuses Tilstand tydelig angives og særlig paapeges de Mangler[7]) ved Byg-

[1]) Jfr. den anførte Lovs § 66.
[2]) Jfr. L. 24 Septbr. 1851 § 18, navnlig sidste Punktum, der fremdeles er gjældende.
[3]) Jfr. § 27.
[4]) Jfr. §§ 11, 29, 30 og 33.
[5]) Jfr. §§ 11 og 12.
[6]) Jfr. § 25 sidste Led.
[7]) Jfr. § 17.

14 Juli. No. 2.

ninger, Gjærder og Jordvei, som skjønnes at burde afhjælpes, og de nye Byggeforetagender og Jordarbeider, som ansees fornødne, hvorhos der skal gjøres Forslag om, inden hvilken Tid Manglerne bør være afhjulpet.

§ 22. Forsaavidt der til Gaarden ligger Skog, som ikke er taget under Forstvæsenets Behandling, bestemmes det ved Synsforretning (§ 21), hvor og hvor meget der aarlig maa tages i den til Ved, Gjærdefang og Byggevirke.

Saafremt der til Gaarden hører Torvskjær, bestemmes paa samme Maade om dets Brug.

I Tilfælde nogen brugsberettiget føler sig brøstholden, kan han indanke Sagen under Kirkedepartementets Afgjørelse.

§ 23. Udskrift af Synsforretningen[1]) indsendes strax efter dennes Afholdelse til Stiftsdirektionen, ligesom der meddeles vedkommende Præst en saadan. Stiftsdirektionen har at forelægge Præsten bestemte Frister, inden hvilke de forskjellige forefundne Mangler ved Bygningerne, Gjærderne og Jordveien skal være udbedret. Ved Udløbet af disse Frister skal Præsten indsende til Stiftsdirektionen Bevidnelse fra de to af Herredsstyret opnævnte Synsmænd[2]) om, at Manglerne er forsvarlig afhjulpet. Fremkommer ikke saadan Bevidnelse inden en Maaned efter Fristens Udløb, kan Stiftsdirektionen med Kirkedepartementets Samtykke lade Manglerne afhjælpe paa Præstens Bekostning.

§ 24. Anser Præsten sig brøstholden ved de under Synsforretningen afgivne Skjøn, er han, naar Forbehold derom tages under Forretningen, berettiget til inden tre Maaneder at tilstævne en lovlig Aabodsforretning (§ 33) til Afgjørelse af de paaankede Spørgsmaal. Om saadan Forretnings Afholdelse gives der Synsforretningens Bestyrer[2]) betimelig Underretning. Omkostningerne ved Aabodsforretningen bæres af Præsten, medmindre Aabodsskjønnet finder Grund til delvis eller helt at fritage ham derfor. Skjønnets Afgjørelse er ikke Gjenstand for Paaanke. Med dets Efterkommelse forholdes som i foregaaende Paragraf bestemt.

§ 25. Indtil Menighedens Vedligeholdelsespligt er overført til Embedet (Kap. 3), skal Synsforretningen paa samme Maade som i § 21 bestemt omhandle de Huse, hvis Vedligeholdelse paahviler Menigheden.

I samme Tid gjælder for Menigheden ogsaa de i §§ 23 og 24 givne Bestemmelser. Ordføreren underrettes om Synsforretningen og meddeles Udskrift af den.

§ 26. Ved Synsforretningen bliver derhos at paase, at de gjældende Bestemmelser om Bortfæste af Husmandspladse og om Bortforpagtning af geistlig Embedsgaard eller Del af den samt om Bortfæste af Tomter, Slaatter m. v.[3]) er befulgt, at Grænseskjel

[1]) Jfr. § 25 sidste Led.
[2]) Jfr. § 21.
[3]) Jfr. § 19.

mod Naboeiendomme er i Orden, og at der ikke udøves uberettiget Brug paa Embedsgaarden. Om dette Eftersyn gjøres i Synsforretningen Bemerkning, der om fornødent bringes til Kirkedepartementets Kundskab. 14 Juli. No. 2.

§ 27[1]). Inventariet paa geistlige Embedsgaarde kan med Kirkedepartementets Samtykke helt eller delvis omsættes i Penge enten ved offentlig Auktion eller ved Skjøn, afgivet under Synsforretning efter § 21. Det til Byg omsatte Inventarium omskrives efter det sidste Tiaars Kapiteltaxt til et uforanderligt Pengebeløb. Det Beløb, hvortil Inventariet saaledes er bestemt, bliver at indsende til Kirkedepartementet for at indtages i Oplysningsvæsenets Fond som Embedskapital.

Kapitel 6.

Om geistlige Embedsgaardes Aflevering og om Aabod.

§ 28[2]). Brugen af geistlig Embedsgaard tilkommer og paahviler Embedsmand, som er forflyttet eller i Naade afskediget, eller hans Bo indtil 1ste Mai det følgende Aar med alle Gaarden tilliggende Rettigheder, saasom Fæste-, Forpagtnings- og Husmandsafgifter, som vedkommer Brugsaaret. Han (eller Boet) deltager i Forrentningen og Tilbagebetalingen af de Embedet paahvilende Laan indtil den nævnte Dag. De paa Gaarden hvilende Skatter og Udredsler bæres af den, der nyder dens Afkastning for det Aar, som Udgifterne vedkommer. For Renter og Afdrag af Laan af det offentlige er dette berettiget til at holde sig til den, der paa Forfaldstid er Indehaver af Embedet.

Naar Eftermanden eller det offentlige ikke derved udsættes for Tab, kan med Kirkedepartementets Tilladelse Fratrædelsen ske til en tidligere Tid. Ønsker Eftermanden i dette Tilfælde ikke at overtage Gaarden, sørger Provsten for dens Drift. Det samme gjælder, hvor Eftermanden endnu ikke er udnævnt, naar Fratrædelsen foregaar[3]). Muligt Overskud af Driften anvendes efter Kirkedepartementets Bestemmelse til Bedste for Gaarden.

§ 29. Den fratrædende (eller hans Bo) pligter inden Fratrædelsen at lade udføre de Arbeider, der paa ethvert Sted ansees nødvendige af Hensyn til Gaardens Drift, derunder Gjenlægning med Kornsæd og Græsfrø, hvor saadant er sedvanligt. Herfor godtgjøres han af Eftermanden i Mangel af mindelig Overenskomst efter Skjøn, som afgives under Aabodsforretningen[4]) eller, hvor saadan ikke afholdes, ved de af Herredsstyret opnævnte Synsmænd (§ 21)[5]). Bliver disse ikke enige, vælger Herredsstyret en Opmand.

[1]) Jfr. § 32.
[2]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 1 § 37.
[3]) Jfr. §§ 34 og 37 andet Led.
[4]) Jfr. § 33.
[5]) Jfr. ogsaa §§ 11 og 30.

14 Juli. No. 2.

§ 30. Kirkedepartementet kan tillade den fratrædende helt eller delvis at sælge sidste Aars Avling af Hø og Halm, mod at naturlig eller kunstig Gjødning, svarende til Gjødselværdien af den solgte Avling, betimelig tilføres Gaarden.

Er ikke saadan Tilladelse meddelt, er han forpligtet til at holde Besætning af regelmæssig Størrelse indtil Gaardens Aflevering[1]) og da overlade sin Eftermand, hvad der er igjen af Hø og Halm, mod Godtgjørelse, der bestemmes paa den i forrige Paragraf omhandlede Maade. Hvad Eftermanden ikke ønsker at overtage, kan den fratrædende bortføre fra Gaarden.

Ogsaa i andre Tilfælde kan Departementet tillade saadant Salg, naar særegne Omstændigheder gjør det tilraadeligt.

§ 31. Har Eftermanden overtaget Embedet før den Tid, Embedsgaarden afleveres, har han Ret til en saadan Andel af Husene, som i Mangel af mindelig Overenskomst bestemmes af Provsten.

§ 32. Embedsgaarden er den fratrædende forpligtet til at aflevere i aabodsfri Stand (§ 17).

Kornstør, Hesjeved, Gjærdefang og deslige, som er taget i Embedsgaardens Skog, følger Gaarden; ligeledes Frugttræer og Prydbuske, medmindre Kirkedepartementet paa Andragende tillader Bortflytning.

Med Gaarden afleveres Embedets Inventarium, forsaavidt det ikke er omsat til Penge og indbetalt til Kirkedepartementet (§ 27). Det undergives i Tilfælde Godkjendelse ved Aabodsforretningen[2]) eller, hvor saadan ikke afholdes, af de to af Herredsstyret opnævnte Synsmænd, og Erstatning bestemmes paa den i § 29 omhandlede Maade.

§ 33. Hvor mindelig Overenskomst om Aaboden paa Grundlag af sidst afholdte Synsforretning (§ 21) ikke træffes mellem fratrædende Præst eller hans Bo og tiltrædende, skal der, saasnart Aarstiden tillader det, holdes en lovlig Skjønsforretning under Sorenskriverens Bestyrelse ved 4 af Fogden opnævnte Mænd, der, saafremt det forlanges, tages fra et andet Præstegjeld, til Bestemmelse af Aabodserstatning for Mangler i Vedligeholdelsen af Embedets Aabodshuse med Tilbehør og Anlæg samt Gjærder[3]). I Forretningen anføres de enkelte Mangler og beregnes, hvad deres Udbedring antages at ville koste, ligesom det ogsaa paapeges, hvorvidt nogen af de forefundne Mangler uopholdelig bør afhjælpes. Ved samme Forretning bestemmes tillige den fratrædendes og den tiltrædendes gjensidige Tilkommende i Anledning af Brugen af Embedsgaardens Jordvei. Den fratrædende er berettiget til passende Erstatning for saadanne Forbedringer, som er udført for hans

[1]) Jfr. § 28.
[2]) § 33.
[3]) Jfr. § 17.

egne Midler, har blivende Værd, og forsaavidt de ikke ansees dækket ved allerede indvundet Udbytte[1]). Derimod pligter han Erstatning for det Tab, som Eftermanden vil lide paa Grund af stedfunden Vanbrug og Forsømmelse af noget saadant Arbeide paa Jordveien, som efter almindelig Opfatning hører med til forsvarlig Brug. 14 Juli. No. 2.

Finder Skjønsmændene, at en Bygning ikke længer kan bruges paa Grund af Ælde, uden at dens forfaldne Tilstand hidrører fra Vanrøgt eller Mangel paa Tilsyn og Vedligeholdelse, bliver der ikke at ilægge Aabod for Bygningen.

§ 34. Aabodsforretningen besørges afholdt og bekostes af den tiltrædende Embedsmand. Er ingen Eftermand i Embedet endnu udnævnt, og kan hans Udnævnelse ikke antages at være nær forestaaende paa den Tid, da Embedsgaarden afleveres, sørger vedkommende Provst for Aabodsforretningens Afholdelse. Han har i saa Fald at afgive Møde ved Forretningen og paase Embedets Tarv. Omkostningerne ved Forretningen udredes i dette Tilfælde forskudsvis af Oplysningsvæsenets Fond mod Dækning enten af Eftermanden i Embedet eller af Indtægterne af Gaardens Drift i den Tid, som hengaar, indtil Eftermanden overtager den[2]).

Ved Aabodsforretningen skal Udskrift af sidst afholdte Synsforretning (§ 21) fremlægges.

§ 35. Enhver af Parterne har Ret til inden tre Maaneder efter Aabodsforretningens Afholdelse at forlange Overskjøn ved dobbelt Antal Mænd, ved hvilket Omkostningerne udredes paa samme Maade som ved Underskjønnet, medmindre Overskjønnet er forlangt af den fratrædende og gaar ham imod.

Aaboden kan inddrives umiddelbart ved Exekution, naar den ikke er betalt inden tre Maaneder, efterat dens Størrelse ved endeligt Skjøn er fastsat.

§ 36. Til Sikkerhed for den Aabod, som en geistlig Embedsmand eller hans Bo i sin Tid kan blive ilagt, erholdes der ved Thinglæsning af Skrivelse fra Kirkedepartementet om hans Udnævnelse Panteret i hans[3]) Indtægter samt i hans[3]) havende og tilkommende Eiendom næst efter tidligere Panteberettigede og næst efter den norske Enkekasses Fordring ifølge Lov af 21de Juni 1895 § 3, — i faste Eiendomme dog kun, forsaavidt disse særskilt opgives ved Thinglæsningen. Denne foregaar ved Embedsmandens og vedkommende faste Eiendoms Værnething og foretages uden Betaling.

Bestemmelserne i denne Paragraf kommer ikke til Anvendelse ligeoverfor geistlige Embedsmænd, som er ansat før denne Lovs Ikrafttræden.

[1]) Jfr. ogsaa § 29.
[2]) Jfr. § 28 i. f.
[3]) Jfr. L. 29 Juni 1888.

14 Juli. No. 2.

§ 37. Det er den tiltrædende Embedsmands Pligt under Ansvar efter de om Forsømmelse i Embedsførsel gjældende Bestemmelser[1]) snareſt muligt at anvende Aabodssummen til at afhjælpe de forefundne Mangler[2]), hvad enten den er fastsat ved mindelig Overenskomst eller ved Aabodsforretning, og at saa er skeet, har han at godtgjøre ved næste Synsforretning (§ 21). Falder denne inden et Aar efter Aabodssummens Forfald[3]), har han ved Attest fra de to af Herredsstyret opnævnte Synsmænd inden to Aar, efterat den endelige Erstatning er fastsat, at godtgjøre for Stiftsdirektionen, at Manglerne er afhjulpet.

Er Embedet endnu ikke besat paa den Tid, da Aaboden forfalder til Betaling, paaligger det vedkommende Provst at indkræve Aabodssummen. Saafremt det af Hensyn til Bygningernes Tilstand ansees fornødent, at Istandsættelsesarbeiderne helt eller delvis straks foretages, drager han Omsorg herfor og aflægger Regnskab til Stiftsdirektionen for Beløbets Anvendelse. Forsaavidt derimod Arbeiderne uden Skade for Bygningerne kan udsættes, indtil Eftermanden i Embedet er udnævnt, indsættes Aabodssummen midlertidig i en autoriseret Sparebank for senere at anvendes af Eftermanden overensstemmende med Forskrifterne i denne Paragraf.

§ 38. Bestemmelsen om, at Kr. 1600,00 er høieste Aabodssum for en geistlig Embedsgaard, ophæves for Embedsmænd ansat efter denne Lovs Ikrafttræden.

Kapitel 7.

Forskjellige Bestemmelser.

§ 39. Nærværende Lovs Bestemmelser skal ogsaa gjælde angaaende de for enkelte Bypræster udlagte Avlsgaarde, forsaavidt de er anvendelige paa disse. Ligeledes kommer Lovens §§ 16 og 17 samt Kapitel 2 og 6 til Anvendelse paa Biskopers Embedsgaarde.

Derimod bliver Loven ikke at anvende paa de Præstegaarde, som tilhører og vedligeholdes af det nordlandske Kirke- og Skolefond, medmindre Kongen med Storthingets Samtykke anderledes bestemmer.

§ 40. De hidtil gjældende Bestemmelser om Fogdens Møde paa Almuens Vegne ved Besigtigelse over Kirker, Præstegaarde og lignende offentlige Bygninger ophæves.

Ligeledes ophæves N. L. 2—12—4 og 5 og Lov om det geistlige Embedsgaarde tilliggende Inventarium af 9de Mai 1874, endvidere — forsaavidt angaar Aabodsansvar for geistlige Embedsgaarde — Reskripterne af 6te August 1784, 16de Oktober og 20de November 1795 og 17de Marts 1797 samt — forsaavidt

[1]) L. 20 Aug. 1842 Kap. 24 § 28.
[2]) Jfr. § 33.
[3]) Jfr. § 35 i. f.

de strider mod denne Lovs Bestemmelser — Lov om det geistlige Naadensaar m. v. af 17de Juni 1869 og Lov indeholdende Forandringer i Lovene om det beneficerede Gods af 28de November 1836 § 4 saavelsom alle øvrige Bestemmelser, der staar i Strid med nærværende Lov. 14 Juli. No. 2.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Regl.

Lov om Indløsning og Fordeling af Jordafgift, løs Landskyld, Kornrente m. v.*) [1]). 14 Juli. No. 3.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 24de Juni dette Aar, saalydende:

Kapitel 1.

Om Indløsning [2]).

§ 1. Jordafgift [3]), Kornrente [4]) og, forsaavidt ikke testamentariske eller andre Dispositioner derfor er til Hinder, løs Landskyld [5]) kan af Yderen kræves indløst efter denne Lovs nærmere Bestemmelser, uanseet hvem Ydelsen tilkommer [6]).

Forsaavidt Ydelsen tilkommer et Stamhus, kan Indløsningen dog kun ske efter forudgaaende Anmeldelse til vedkommende Regjeringsdepartement [7]).

§ 2 [8]). Jordafgift og løs Landskyld indløses med 24 Gange [9]) Afgiftens Aarsbeløb.

§ 3 [10]). Indløsning af Kornrente sker ved Indbetaling af den til Kornrente overgaaede Kapital, forsaavidt ikke anderledes ved Kornrentens Paahæftelse er bestemt.

§ 4 [11]). Har løs Landskyld i de nærmeste 10 Aar før Ind-

[1]) Jfr. Oth. Prp. No. 7 og Indst. O XV for 1897, Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 907—11, i Lth. S. 320—22.
[2]) Jfr. § 12, L. 14 Juli 1897 No. 1 § 3 og § 33 første Led samt (L. 5 Aug. 1848, 24 Septbr. 1851, 29 Marts 1854, 21 Marts 1860, 29 April 1871, 17 April 1880 og 17 Mai 1890).
[3]) Jfr. Reskr. 19 Mai 1809 Litr. a og L. 20 Aug. 1821 § 19 samt Kgl. Res. 15 Juni 1822. For Fremtiden nærv. Lovs § 13, andet Led.
[4]) L. 20 Aug. 1821 § 19, 4 Aug. 1827 og (5 Aug. 1848 § 6).
[5]) Jfr. N. L. 5—3—37 og 38.
[6]) Jfr. derimod for angaaende løs Landskyld (L. 29 Marts 1854 og 21 Marts 1860).
[7]) Jfr. L. 23 Juni 1888 § 2 og Kgl. Res. 17 Oktbr. 1894.
[8]) Jfr. dog § 8.
[9]) Jfr. L. 3 Aug. 1897 No. 1 § 5.
[10]) Jfr. § 10.
[11]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 1 § 4 og L. s. D. No. 5 § 1 samt nærv. L. § 8 og § 9 første Led.

*) Bekjendtgj. 19 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 29.

14 Juli. No. 3.

løsningen været betalt med et uforandret Pengebeløb, bliver dette dens Aarsbeløb.

Iøvrigt bestemmes Aarsbeløbet for løs Landskyld og Jordafgift ved Indløsningen saaledes:

a. Er Afgiften bestemt i Varer, men betalbar i Penge efter Kapiteltaxt eller i Varer, for hvilke Kapiteltaxt er sat, beregnes den efter Middeltallet af de Indløsningsaaret nærmest foregaaende 10 Aars Kapiteltaxter.

b. Har Afgiften været erlagt i Varer, for hvilke der ikke sættes Kapiteltaxt, fastsættes den efter Varernes gangbare Pris i Præstegjeldet og i Mangel af mindelig Overenskomst efter Indstilling til Kirkedepartementets Afgjørelse af vedkommende Herredsstyre og Sognepræst i samlet Møde[1]).

§ 5. Indløsningssummerne erlægges enten strax eller med lige store aarlige Afdrag i indtil 10 paa hverandre følgende Aar. Privat Eier kan dog fordre den hele Indløsningssum betalt strax[2]); det samme gjælder ogsaa andre Eiere, saafremt Indløsningssummen er under Kr. 20,00.

Af Indløsningssummen eller den gjenstaaende Del af samme svares fra Indløsningsaarets 1ste Januar, indtil Betaling sker, for Kornrentens Vedkommende 4 pCt. aarlig Rente (forsaavidt ikke Kornrenten i sin Tid er omsat efter en anden Rentefod) og forøvrigt den til enhver Tid for Udlaan af Oplysningsvæsenets Fond bestemte Rente.

Indtil Indløsningssummen er helt indbetalt, vedbliver vedkommende Gjæld eller Afgift at hvile paa den beheftede Eiendom.

§ 6[3]). Indløsningssummerne indbetales, forsaavidt Afgiften tilkommer et geistligt Embede, til det efter Lov af 24de September 1851 dannede Jordafgiftsfond. Tilkommer Afgiften Statskassen, indbetales den til det ved Salg af Statens Gods dannede Fond.[4]) Tilkommer den en Kirke i Menighedens Eie[5]), en Stiftelse eller et Stamhus[6]), indbetales den til dennes Fond eller Kasse og forøvrigt til vedkommende Rettighedshaver. Forsaavidt Afgiften tilkommer Kirke i privat Eie, maa Indløsningssummen ikke skilles fra denne[7]).

§ 7. Jordafgiftsfondets Midler forvaltes paa samme Maade som Oplysningsvæsenets Fonds Midler og anbringes paa den Maade, som bestemmes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

Af Fondet udredes til vedkommende geistlige Embedsmænd en aarlig Erstatning for de indløste Afgifter. Denne Erstatning bestemmes paa følgende Maade[8]):

[1]) Jfr. L. 3 Aug. 1897 No. 1 § 13.
[2]) Jfr. ogsaa § 9 andet Led og § 10.
[3]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 5 § 10.
[4]) L. 20 Aug. 1821 §§ 21 og 50, jfr. L. 25 Aug. 1848 § 12 a.
[5]) Jfr. L. 3 Aug. 1897 No. 1 § 12, andet Led.
[6]) Jfr. L. 23 Juni 1888 § 8.
[7]) Jfr. L. 3 Aug. 1897 No. 1 § 11.
[8]) Jfr. (L. 24 Septbr. 1851 og 29 Marts 1854).

14 Juli. No. 3.

Hvert tiende Aar udregnes der, hvilken Nettoindtægt Jordafgiftsfondet i de sidst forløbne 10 Aar gjennemsnitlig har havt af sine Kapitaler. Forholdstallet mellem denne Indtægt og Kapitalerne udregnes og bestemmes procentvis (med høist 1 Decimal). Efter den saaledes udkomne Procent med Fradrag af $^1/_{10}$ pCt. bliver de aarlige Erstatninger i de kommende 10 Aar at udbetale til de afgiftsberettigede i Forhold til deres Kapitaler. Til hvilken Tid paa Aaret Erstatningsbeløbene skal udbetales, bestemmes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

Forsaavidt Jordafgiftsfondet ikke ved Hjælp af den henlagte $^1/_{10}$ pCt. eller tidligere opsparet Rente har Midler til at udrede den for Tiaaret beregnede Erstatning, forskydes det manglende af Oplysningsvæsenets Fond mod senere Refusion af Jordafgiftsfondet [1]).

§ 8. Finder nogen privat Eier af løs Landskyld sig mistjent med Indløsning efter denne Lovs §§ 2 og 4, kan han fordre Indløsningsbeløbet fastsat ved Skjøn. Omkostningerne ved Skjønnet betales af Rettighedshaveren.

Kapitel 2.

Om Fordeling [2]).

§ 9. Naar Jordafgift eller løs Landskyld udelt paahviler en Eiendom, der er delt i eller henhører under flere i Matrikel og Panteregister adskilte Brugsnummere, og det beheftede Skyldbeløb, der henhører under hvert af disse, kan udfindes, skal enhver Parceleier have Ret til at forlange Ydelsen fordelt i Forhold til den beheftede Matrikelskyld, forsaavidt ikke nogen ved Brugenes Deling vedtagen Bestemmelse er til Hinder derfor. Vareydelser bliver i saa Fald fremtidig at betale af hvert af de ved Delingen fremkomne Brug med uforanderlige aarlige Pengebeløb, beregnede efter Omskrivningsbestemmelsen i § 4.

Hvor det aarlige Afgiftsbeløb ved Deling som foran nævnt for noget Brug bliver under Kr. 1,00, kan Rettighedshaveren som Betingelse for Delingen fordre, at Beløbet indløses efter Bestemmelserne i denne Lovs §§ 2 og 4, og at Indløsningssummen indbetales kontant, forinden Delingen iværksættes.

§ 10. Under de i foregaaende Paragraf nævnte Forudsætninger skal ligeledes den en Eiendom paahvilende Kornrentekapital kunne forlanges fordelt. Hvor Kapitalbeløbet ved Delingen for noget Brugs Vedkommende bliver under Kr. 100,00, skal Beløbet indløses efter Bestemmelserne i denne Lovs § 3 og Indløsningssummen indbetales kontant, forinden Delingen iværksættes.

§ 11 [3]). Den i foranstaaende §§ 9 og 10 omhandlede Fordeling foregaar efter den Matrikelskyld, som var gjældende, da Brugs-

[1]) Jfr. tidligere (L. 24 Septbr. 1851 § 7 og 29 Marts 1854 § 5).
[2]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 1 § 3.
[3]) Jfr. L. 13 Marts 1882 § 33.

14 Juli. No. 3.

delingen fandt Sted. Forsaavidt denne Skyld ikke kan oplyses, lægges den Skyld til Grund, der er gjældende ved Fordelingen.

Kapitel 3.

Andre Bestemmelser.

§ 12. De Grundafgifter til Statskassen, som ved Salg af Statseiendomme er paaheftet disse, kan indløses og fordeles efter de i denne Lov givne Bestemmelser om Jordafgift og løs Landskyld.

§ 13[1]). Jordafgift eller Kornrente maa ikke paaheftes beneficeret eller Stiftelser tilhørende Gods, som herefter sælges.

Forsaavidt det beneficerede Gods har tilligget geistligt Embede, skal der af Kjøbesummen indbetales i Jordafgiftsfondet et Pengebeløb, der svarer til 24 Gange af, hvad Jordafgiften af Bruget vilde have udgjort, beregnet efter § 19 No. 1 og 2, jfr. §§ 30 og 31, begges sidste Punktum, i Lov af 20de August 1821.

Af Kjøbesummen for beneficeret Gods og (hvis Kongen ikke anderledes bestemmer, jfr. Lov af 8de Juli 1896) for Stiftelsesgods skal, om Kjøberen ønsker det, en Trediedel blive henstaaende i Eiendommen mod 1ste Prioritets Panteret og iøvrigt paa Betingelser som for Udlaan af Oplysningsvæsenets Fonds eller vedkommende Stiftelsers Midler bestemt.

Betalingsvilkaarene for Resten af Kjøbesummen bestemmes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 14. Udlaan af offentlige Fonds Kapitaler mod aarlig Kornrente maa herefter ikke finde Sted.

§ 15. Nærværende Lov træder i Kraft fra 1ste Januar næste Aar.

Fra samme Tid ophæves følgende Lovbestemmelser:

A. Lov af 5te August 1848 indeholdende Forandringer i Lovene om det beneficerede Gods af 20de August 1821 og 4de August 1827.

Lov af 24de September 1851 om Indløsning af den Geistligheden og offentlige Stiftelser tilkommende Jordafgift.

Lov af 29de Marts 1854 om Indløsning af løs Landskyld, der svares til geistlige Embeder eller offentlige Stiftelser.

Lov af 21de Marts 1860 angaaende Indløsning af Kornrente, Jordafgift og løs Landskyld.

Lov af 17de Mai 1890 om Forlængelse af Indløsningsterminen i Lov af 21de Marts 1860.

B. De Bestemmelser i andre Love — navnlig Lov af 20de August 1821 angaaende det beneficerede Gods med Tillægslove

[1]) Jfr. L. 20 Aug. 1821 § 19, se ogsaa L. 8 Juli 1896.

af 4de August 1827 og 28de November 1836 —, som maatte staa i Strid med nærværende Lov. 14 Juli. No. 3.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov om Jordafgift af beneficeret eller andet offentligt Gods i Stavanger Amt*) [1]). 14 Juli. No. 4.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 24de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Af det for nærværende Lovs Ikrafttræden følgte beneficerede eller andet offentligt Gods i Stavanger Amt bliver Jordafgiftens oprindelige ved Salget satte Pengebeløb at omsætte til Kilogram Byg efter Middeltallet af Kapiteltaksterne for Bergens Stift for Aarene 1788 til 1807[2]), begge medregnede, saaledes at 90 Kilogram Byg ansættes lige med 1 Tønde i disse Kapiteltakster.

Den aarlige Udbetaling til Beneficiarius sker med Penge efter Middeltallet af de enhver Betalingstermin nærmest foregaaende 10 Aars Kapiteltakster for Kristiansands Stift.

§ 2. For den Nedgang i Embedsindtægter, som maatte blive en Følge af denne Lovs Bestemmelser, gives der de ved Lovens Ikrafttræden ansatte Embedsmænd Erstatning af Oplysningsvæsenets Fond. Til offentlige Stiftelser udredes den fornødne Erstatning af Statskassen.

§ 3. Denne Lov træder i Kraft 1ste Januar 1898, fra hvilken Tid Lov af 28de November 1836 § 1 og enhver anden mod nærværende Lov stridende Bestemmelse ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Jfr. Oth. Prp. No. 6 og Indst. O XI for 1897, Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 911, i Lth. S. 322.
[2]) Jfr. (L. 28 Novbr. 1836 § 1).

Lov om Ophævelse af Konge- og Kirketiende samt om Dannelse af Kirkefond*) [1]). 14 Juli. No. 5.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 19de Juni dette Aar, saalydende:

[1]) Se Oth. Prp. No. 22 og Indst. O XI for 1897, Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 756—768, i Lth. S. 264—274.

*) Bekjendtgj. 19 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 29.

14 Juli. No. 5.

Kapitel 1.

Angaaende Omskrivning og Fordeling af Konge- og Kirketiende[1]).

§ 1[2]). Af Konge- og Kirketiende[3]) skal efter denne Lovs Ikrafttræden afgjøres udelukkende med Penge. Herved iagttages:

a. Forsaavidt Udredslerne i de nærmeste 10 Aar før denne Lovs Kundgjørelse[4]) har været betalt med uforandrede Pengebeløb, bliver de fremdeles at erlægge med samme Beløb.

b. Har Udredslerne været betalt med Penge efter Kapiteltaxt eller erlagt i Varer, for hvilke Kapiteltaxt er sat, bliver de at betale med faste Pengebeløb, svarende til Middeltallet af de før denne Lovs Kundgjørelse nærmest foregaaende 10 Aars[4]) Kapiteltaxter.

c. Har de været erlagt i Varer, for hvilke der ikke er sat Kapiteltaxt, omskrives de til og bliver at betale med faste Pengebeløb, der svarer til Middeltallet af Varernes gangbare Pris i Præstegjeldet i de før denne Lovs Kundgjørelse nærmest foregaaende 10 Aar[4]) paa Grundlag af Prisopgaver, afgivet i Indstilling til Kirkedepartementet fra vedkommende Kommunestyre og Sognepræst i samlet Møde.

§ 2[5]). Ved Eiendomsdelinger, der foregaar i de 5 første Aar efter denne Lovs Ikrafttræden[6]), kan Konge- og Kirketienden paa Forlangende af en af det delte Brugs Eiere fordeles efter Skylden. Senere kan saadan Fordeling ikke finde Sted uden Sognestyrets Samtykke.

Adgang til at paalægge hidtil tiendefrie Eiendomme Konge- og Kirketiende ophører[7]).

§ 3[8]). Hvor Tiendens tre Dele af nogle Eiendomme svares til Præsten, af nogle til Staten og af andre til Kirken, bliver det, forsaavidt det ikke kan bringes paa det rene, hvad Tiendens tre Dele for de enkelte Eiendommes Vedkommende oprindelig har udgjort, ved almindelig Forholdsberegning at bestemme for hvert tiendepligtigt Brug, hvor stor Del af dettes samlede Tiende skal ansees som Præstetiende, som Kongetiende og som Kirketiende.

I Lighed hermed forholdes i Sogne, hvor Præste- og Kirketienden af nogle Brug svares til Præsten, af andre til Kirken.

§ 4. Hvor der opstaar Tvist om, til hvilken eller hvilke af Tiendens tre Dele enkelte Tiendeydelser skal henføres, eller hvor-

[1]) Jfr. ogsaa § 18.
[2]) Jfr. § 5.
[3]) Ang. Præstetienden jfr. L. 14 Juli 1897 No. 1 § 4 og forøvrigt L. f. D. No. 3 § 4.
[4]) D. v. s. 1887—1896 inkl.
[5]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 1 § 10, andet Led. Se nærv. L. § 5.
[6]) D. v. s. 1898—1902 inkl.
[7]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 1 § 8, andet Led.
[8]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 1 §§ 5—6.

vidt en Ydelse er at anse som Tiende, afgjøres dette med endelig Retsvirkning af Kongen eller den, han dertil bemyndiger. 14 Juli. No. 5.

§ 5[1]). Den i §§ 1 og 3 omhandlede Omskrivning og Fordeling af Tienden foretages af Sognestyret og udlægges til Eftersyn i 6 Uger, hvorefter den med Ydernes og Tiendeeiernes mulige Bemærkninger oversendes Kirkedepartementet til Afgjørelse.

Den private Tiendeeier kan kræve Omskrivningen prøvet ved Stjøn[2]).

Kapitel 2.

Om Afløsning af Konge- og Kirketiende[3]) og om Hjælpefondet.

§ 6. Konge- og Kirketienden skal bortfalde 20 Aar, efterat denne Lov er traadt i Kraft[4]). De i Loven paabudte Afløsninger finder Sted 5 Aar[5]) efter dens Ikrafttræden[6]) og sker for Sognekassernes Regning mod Dækning ved 15 Aars[7]) Opkrævning af Tienden med samme Beløb som hidtil og forøvrigt ved Tilskud af det i følgende Paragraf omhandlede Hjælpefond.

§ 7. Kongetiende, som indgaar i Statskassen, eller Forpagtningsafgift for saadan Tiende bliver i de første 5 Aar[8]) efter denne Lovs Ikrafttræden at opsamle til Dannelse af et Hjælpefond[9]), som bestyres af Kirkedepartementet. Derefter[10]) skal denne Kongetiende eller Forpagtningsafgift for samme afløses[11]) med 15 Gange det Beløb, hvormed den aarlig har været indbetalt[12]) i Statskassen. Afløsningssummerne henlægges til Hjælpefondet.

§ 8[13]). Konge- og Kirketiende, som er henlagt til Universitetet, Seminarii Lapponici Fond, Det nordlandske Kirke- og Skolefond, Krigshospitalskassen og Kathedralskoler, afløses med 20 Gange[14]) det Beløb, hvormed den aarlig har været udredet.

§ 9[13]). Konge- og Kirketiende, som er tillagt geistlige og civile Embeder eller Bestillinger eller tilhører milde Stiftelser, kommunale Kasser eller Indretninger, eller som er i Privates Eie[15]), kan efter Overenskomst mellem den Tiendeberettigede og Kirkedepartementet

[1]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 1 § 50.
[2]) Jfr. § 17.
[3]) Jfr. ogsaa § 18.
[4]) D. v. s. 1 Januar 1918. Jfr. § 19.
[5]) D. v. s. 1 Januar 1903, jfr. § 19.
[6]) Jfr. § 7, se ogsaa L. 3 August 1897 No. 1 § 2.
[7]) D. v. s. 1903—1917 inkl.
[8]) D. v. s. 1898—1902 inkl.
[9]) Jfr. om dette §§ 11, 12, 14, 15 og 17.
[10]) D. v. s. 1 Januar 1903.
[11]) Jfr. § 6, andet Punktum.
[12]) Jfr. derimod §§ 8 og 9: „aarlig har været udredet".
[13]) Jfr. § 12.
[14]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 1 § 10, første Led, L. s. D. No. 2 § 15, L. 3 August 1897 No. 1 § 13.
[15]) Jfr. om Stamhuse L. 14 Juli 1897 No. 3 § 1, andet Led.

14 Juli. No. 5.

afløses med indtil 22 Gange det Beløb, hvormed den aarlig har været udredet. I Mangel af saadan Overenskomst bestemmes Afløsningssummens Størrelse ved Skjøn[1]).

§ 10[2]). Afløsningssummerne for den i §§ 8 og 9 omhandlede Tiende bliver for offentlige og milde Stiftelser at anbringe som dem tilhørende faste Kapitaler, for Embeder og Bestillinger og for Kirker i privat Eie[3]) at forvalte efter Kongens nærmere Bestemmelse og forøvrigt at udbetale til vedkommende Tiendeberettigede.

§ 11. Det i § 7 omhandlede Hjælpefond anvendes efter denne Lovs nærmere Bestemmelser[4]) til at yde Tilskud til Afløsning af Kongetiende, som ikke indgaar i Statskassen[5]), og af Kirketiende, som ikke er i Menighedens Eie[6]), samt til i Forbindelse med opsamlet Tiende[7]) eller andre for Kirkerne tilveiebragte Midler[8]) at danne Kirkefond[9]) i de enkelte Sogne.

Hvad der, efterat disse Tilskud er udbetalt, maatte være tilovers, indgaar i Oplysningsvæsenets Fond[10]).

§ 12. Ved Afløsningen af den i §§ 8 og 9 omhandlede Tiende[11]) gives der Sognekasserne af Hjælpefondet et Tilskud svarende til, hvad Sognekassen har udbetalt Tiendeeieren mere end 15 Gange det Beløb, hvormed den indløste Tiende aarlig har været udredet. Som Erstatning for Omkostninger ved Opkrævning[12]) af denne Tiende erholder Sognekassen en Gang for alle af Hjælpefondet et Beløb, der svarer til Halvdelen af den opkrævede Tiendes Aarsbeløb.

Kapitel 3.

Om Ophævelse af Kirketiende[13]) i Menighedens Eie og om Kirkefond.

§ 13. Hvor Kirketiende er i Menighedens Eie eller erhverves for Menigheden i Løbet af de første 5 Aar efter nærværende Lovs Ikrafttræden[14]), skal den, forsaavidt den har været opkrævet i noget af de seneste 20 Aar før Lovens Kundgjørelse[15]), aarlig

[1]) Jfr. § 17 samt L. 14 Juli 1897 No. 3 § 2, jfr. § 8.
[2]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 3 § 6.
[3]) Jfr. L. 3 August 1897 No. 1 § 2.
[4]) Jfr. §§ 12, 14, 15 og 17.
[5]) Jfr. §§ 8 og 9; angaaende Statskassens Kongetiende jfr. § 7.
[6]) Jfr. §§ 8 og 9; angaaende Kirketiende i Menighedens Eie jfr. § 13.
[7]) Jfr. §§ 13—14.
[8]) Jfr. § 15.
[9]) Jfr. § 16.
[10]) Jfr. § 15, andet Led.
[11]) Altsaa 1 Januar 1903, jfr. § 6.
[12]) Jfr. § 6.
[13]) Jfr. § 18.
[14]) D. v. s. 1898—1902 inkl., jfr. L. 3 August 1897 No. 1 § 2, jfr. § 3, første Led.
[15]) D. v. s. 1877—1896 inkl.

opkræves, indtil 20 Aar er forløbne, efterat Loven er traadt i Kraft[1]), hvorefter den bortfalder. 14 Juli. No. 5.

Tienden for de 15 sidste af disse Aar[2]) skal indsamles til et Sognekirken tilhørende Fond.

I Sogne, hvor Kirketienden ikke har været opkrævet i Løbet af de nævnte 20 Aar[3]), skal den ikke mere kunne opkræves[4]).

§ 14. Som Tilskud til Kirkefondet yder Statens Hjælpefond $^1/_3$ af det ifølge foregaaende Paragraf tilveiebragte Beløb, dog ikke over Kr. 1 500,00 og ikke under Kr. 500,00[5]).

Hvor Kirketienden i et Sogn blot ydes af enkelte Brug, men forøvrigt ikke opkræves, eller hvor den kun bestaar af Smaatienden, hjemler Opsamlingen af disse enkelte Tiendeydelser alene ikke Adgang til Bidrag af Hjælpefondet.

§ 15. Til Kirkefond i de Sogne, hvor Kirketienden er afløst efter §§ 8 og 9, eller hvor den er bortfaldt efter § 13 sidste Led, ydes samme Tilskud af Statens Hjælpefond, som er nævnt i § 14, naar der inden 20 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden[6]) til Dannelse af Kirkefond tilveiebringes et Beløb, der svarer til 15 Gange Sognets tidligere Kirketiende eller, hvor dennes Størrelse ikke kjendes, 15 Gange dets Kongetiende.

Af det mulige Overskud af Hjælpefondet, som efter § 11 indgaar i Oplysningsvæsenets Fond, kan der med Storthingets Samtykke ydes lignende Bidrag til Dannelse af Kirkefond ogsaa i Sogne, hvor Konge- og Kirketiende ikke har været erlagt.

§ 16[7]). Det efter §§ 13, 14 og 15 tilveiebragte Kirkefond forvaltes af Sogneskyret.

Fondets Kapitaler anbringes mod Sikkerhed som for Umyndiges Midler bestemt. Med Hensyn til Regnskabs Aflæggelse og Revision forholdes som med kommunale Regnskaber.

Fondets Indtægter anvendes alene til Kirkens Behov og til de den paahvilende Lønninger. Med Kongens Samtykke kan Overskud af Indtægterne anvendes ogsaa til andre kirkelige eller religiøse Formaal.

Kapitel 4.

Andre Bestemmelser.

§ 17. Omkostningerne ved de i §§ 5 og 9 omhandlede Skjøn bæres af Tiendeeieren, medmindre Skjønnet indrømmer ham en gunstigere Omskrivning eller tilkjender ham en høiere Afløsnings-

[1]) D. v. s. til Udg. af 1917.
[2]) D. v. s. 1903—1917 inkl., jfr. § 7.
[3]) D. v. s. 1877—1896 inkl.
[4]) Jfr. her § 15, første Led.
[5]) Jfr. § 18, sidste Led.
[6]) D. v. s. inden Udg. af 1917.
[7]) Jfr. L. 3 August 1897 No. 1 §§ 12, 17 og 18.

14 Juli. No. 5. sum, end der er ham tilbudt, i hvilke Tilfælder Omkostningerne udredes af Hjælpefondet.

§ 18. Nærværende Love Bestemmelser om Kirketienden bliver ogsaa at anvende paa den i N. L. 2—22—12 omhandlede Afgift til Kirker[1]).

Dog skal det ovenfor i § 14 omhandlede Tilskud til Kirkefond og Statens Hjælpefond beregnes alene efter Størrelsen af den indsamlede Kirketiende.

§ 19. Denne Lov træder i Kraft fra 1ste Januar 1898.

§ 20. Efterat de i nærværende Love § 6, jfr. §§ 12 og 13, nævnte 20 Aar er forløbne, ophæves[2]), forsaavidt de endnu er gjældende, af Kong Kristian den Femtes norske Love 2den Bog det 22de Kapitel samt Forordningen af 31te Juli 1801, forsaavidt angaar Konge- og Kirketienden, og derhos enhver anden Bestemmelse, som strider mod nærværende Lov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

14 Juli. No. 6. **Lov** om Helligdagsanordningernes Udvidelse til Julaften*)[3]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 24de Juni dette Aar, saalydende:

Lovgivningens Bestemmelser om Forbud mod Arbeide paa Søn- og Helligdage skal gjælde ogsaa for Julaften, for Tiden fra Kl. 6 Eftermiddag.

For samme Tid skal paa samme Maade være forbudt al Handel og Næringsdrift med Undtagelse af den paa Dage før Søn- og Helligdage nu tilladte Beværtnings- og Restaurationsvirksomhed.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[3]) Se Oth. Prp. No. 23 og Indst. O No. 62 for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 885—887 og i Lth. S. 318—320. Jfr. Fabriktilsynsl. 27 Juni 1892 § 27, L. om Indskrænkn. af Arb.tid. i Bagerier 14 Juli 1894 § 1.

14 Juli. **Kongelig Resolution** **), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter

[1]) Jfr. (Frd. 13 August 1734 § 10, Husmandsloven 24 Septbr. 1851 § 21).

[2]) D. v. s. fra 1ste Januar 1918.

*) Bekjendtgj. 19 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 29.

**) — " = i " = " " " , hvor Vedtægterne er indtagne.

for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Aurlands Herred, Nordre Bergenhus Amt, under 24de Mai 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, 14 Juli.

2. den Kongelige Resolution af 27de Mai 1887, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjort gjældende for Nærøens Sogn af Aurlands Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution*), hvorved 14 Juli.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Melø Herred, Nordlands Amt, under 30te April 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 3die Januar 1874, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. i Tidsrummet fra 1ste August til 31te Januar blev gjort gjældende for forskjellige Steder i Rødø Herred, ophæves for de Steders Vedkommende, der er beliggende inden det ved Kongelig Resolution af 9de Marts 1883 udskilte Melø Herred, fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution**), hvorved Approbation i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen for Skoger Herred i Jarlsberg og Larviks Amt under 24de April 1897 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 14 Juli.

Kongelig Resolution***), hvorved den af Holmestrands Kommunebestyrelse i Møde den 9de Juni 1897 i Medfør af Lov af 18de Juni 1884 § 20 fattede Beslutning om, at Smaasalg af Øl, Vin, Mjød og Cider skal være forbudt andre paa Stedet end dem, som vinder Bevilling paa denne Næring, stadfæstes som gjældende indtil videre. 14 Juli.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til § 25 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæstelse som gjældende indtil videre paa de af Trondhjems Kommunestyre i Møde den 24de September 1896 besluttede Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Trondhjems Havn. 14 Juli.

*) Bekjendtgj. 19 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 29, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 19 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 29, hvor Forskrifterne er indtagne.

***) Bekjendtgj. 19 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 29.

14 Juli. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til § 25 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. V. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæstelse paa de af Vadsø Kommunestyre under 21de December 1895 besluttede Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Vadsø Havn.

14 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved i Medhold af § 84 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Approbation som gjældende indtil videre paa efterstaaende af Stavanger Kommunestyre i Møde den 3die Marts 1897 vedtagne Regulativ for den Betaling, der skal erlægges for Tilsyn med Bygningsarbeiders Udførelse og Meddelelse af Attester og Protokol-Udskrifter:

§ 1. For Tilsyn med Bygge-Arbeiders Udførelse erlægges for nye Bygninger samt ved Hovedreparation af ældre Huse i enetages Huse, hvis Grundflade ikke overstiger 20 m.². . . . Kr. 1,00

fra	20	m.²	til	80	m.²	=	4,00
=	80	=	=	120	=	=	8,00
=	120	=	=	160	=	=	12,00
=	160	=	=	240	=	=	16,00
=	240	=	=	320	=	=	20,00

o. s. v. med 4 Kroners Stigning for hver 80 m.². For hver følgende Etage erlægges Halvdelen af, hvad der er bestemt for 1ste Etage. Beboelseskjælder og Kvist regnes ikke for Etage.

§ 2. Ved Paabygninger og Underbygninger beregnes kun for den eller de Etager, som tilføies, og hvor Arbeidet gjælder kun en Del af en Etage, lægges alene dennes Grundflade til Grund for Beregningen. Denne Beregningsmaade følges ogsaa ved Paabygning og Reparation af Beboelseskjælder og Kvist.

§ 3. For Attester, der maatte fordres eller være bestemte i Loven, erlægges 2 Kroner.

§ 4. For Udskrifter af Bygningskommissionens Protokol erlægges 87 Øre og for Bekræftning Kr. 1,33.

§ 5. De Bygningsinspektørerne tilkommende Gebyrer erlægges forskudsvis.

14 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved bifaldes efterstaaende Udkast til Forandringer i de ved Kongelige Resolutioner af 6te November 1875 og 14de September 1893 givne Instruktions-Bestemmelser angaaende Fartøiers Maaling:

I §§ 2, 3, 4 og 6 i Kgl. Resolution af 14de Septbr. 1893 bestemmes følgende Forandringer:

§ 2. Litr. a) Ordene: „og som ikke paa alle Sider er omgivne af maalepligtige Rum", udgaa.

*) Bekjendtgj. 19de Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 29, hvor Vedtægterne er indtagne.

Efter „Hytte, Halvdæk o. l." i 2den Passus tilføies: „Op- 14 Juli.
bygninger, der gaa fra Borde til Borde".

§ 3. Ordene: „Der staa i Forbindelse med Lasterummet" udgaa.

§ 4. Instruktionens § 18 skal herefter lyde saaledes:

„Fradraget for Folkerum m. v. er ligt Kubikindholdet af følgende Rum, forsaavidt de er medtagne i Bruttodrægtigheden:

a. Mandskabsrum: Ethvert over eller under Dæk særskilt afdelt Rum, der udelukkende er optaget af Mandskabet og indrettet til dets Brug.

b. Navigationsrum: Ethvert særskilt afdelt Rum udelukkende til Styreapparater, til Ankerspil, til Opbevaring af Karter, Signalapparater og andre nautiske Instrumenter samt til Donkeykjedel med Maskineri, forsaavidt dette er indrettet til at drive Fartøiets Lænsepumpe.

c. Kabelrum og Seilkøie: Særskilt afdelte Rum, der udelukkende benyttes som Kabelrum og i Seilfartøier desuden særskilt afdelte Rum, der udelukkende benyttes til Opbevaring af Seil (Seilkøie). Fradraget for Seilkøie maa ikke overstige $2^1/_2$ pCt. af Fartøiets Bruttodrægtighed.

d. Rum til Brug for Fartøiets Fører. Ethvert særskilt afdelt Rum, der udelukkende er bestemt for Førerens personlige Brug.

Ethvert af ovennævnte Rum skulle, for at Fradrag fra dem kan tilstaaes, have en til Øiemedet passende Størrelse og Indredning".

§ 6. Ordene: „dog maa Fradraget ikke overstige 50 pCt. af Fartøiets Bruttodrægtighed undtagen for Fartøier udelukkende bestemte for Slæbning og Isbrydning" — udgaa.

Derimod tilføies:

„Dersom de til Maskinfradragets Bestemmelse maalte Maskinrums Kubikindhold i et Skrueskib ikke overstiger 13 pCt. eller er 20 pCt. eller derover af Bruttodrægtigheden, eller i et Hjulskib ikke overstiger 20 pCt. eller er 30 pCt. eller derover af Bruttodrægtigheden, bemyndiges Finants- og Tolddepartementet til, paa Rederiets derom indgivne Andragende, naar særegne Omstændigheder foreligge, at indvilge, at Maskinfradraget ikke destomindre bestemmes til resp. 32 pCt. eller 37 pCt. af Fartøiets Bruttodrægtighed".

§ 19 i Kgl. Resl. af 6. Novbr. 1875 udgaar.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt:

1. At der meddeles Tilladelse til, at Klokkergaarden Nordre 14 Juli.
Moxnes i Nedre Stjørdalens Præstegjæld, Trondhjems Stift, sælges for en Kjøbesum af Kr. 9325 og forøvrigt paa Vilkaar, som bestemmes af Kirke- og Undervisnings-Departementet.

14 Juli. 2. At Kjøbesummen bliver at indtage i og forvalte under Oplysningsvæsenets Fond som en Kirkesangeren ved Værnes Hovedkirke tilhørende Kapital, hvoraf de aarlige Renter efter Fradrag af Inkassationssalær udbetales Kirkesangeren, indtil der efter det Offentliges Foranstaltning maatte blive indkjøbt en anden Eiendom til Klokkergaard for Kirkesangeren.

14 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Henhold til § 38 i de ved Kongelig Resolution af 19de November 1892 stadfæstede Love for den gjensidige norske Folkepensionskasse „Glitne" meddeles Stadfæstelse paa de af Selskabets Bestyrelse i Møde den 29de Oktober 1896 og i Generalforsamlinger den 30te April og 25de Mai 1897 vedtagne Forandringer i Selskabets Love.

14 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Storthinget under 14de Juni 1897 fattede Beslutning angaaende Budgetopgjør for de i Drift værende Statsbaner i Terminen 1ste Juli 1897 til 30te Juni 1898 m. v.[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedpost VII A og No. 64 og Indst. S XIII for 1897. Blandt de fattede Beslutninger er følgende:

III. Storthinget samtykker i, at Førerne og Styrmændene paa Drammen—Randsfjordbanens Dampskibe „Spirillen" og „Bægna" indordnes under Lønningsregulativet, saaledes at Føreren af „Spirillen" optages i 10de Lønningsklasse, Føreren af „Bægna" i 12te Lønningsklasse uden Anvendelse af Maximumssatsen og Styrmændene i Lønningsklasse 18 a uden Anvendelse af laveste Sats, samt i, at den tidligere Fører af „Bægna" under Forudsætning af, at han ansættes som Fører paa „Spirillen" straks erholder Maximumssatsen inden vedkommende Klasse, Kr. 2400.

For anvist Bolig og foreskreven Uniform gjøres der i Lønnen Fradrag efter Styrelsens Bestemmelse og de gjældende Uniformsregler.

VI. Storthinget samtykker i, at der i 7de Distrikt anordnes en Tilsynskommission bestaaende af 3 Medlemmer, hvoraf 1 for Kristiansand, 1 for Nedenes Amt og 1 for Lister og Mandals Amt.

14 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Storthingets Beslutning af 9de Juni 1897 angaaende Bevilgning af fast Løn af Statskassen til en Lensmand i Jevnaker Kr. 550 og til en Lensmand i Lunner Kr. 550[1]) befales taget tilfølge.
2. At Indskud i Pensionskassen for Statens Tjenestemænd af Lensmændene i begge de nævnte Lensmandsdistrikter bliver at erlægge efter den Storthingsbeslutning af 19de Mai 1880 vedføiede Tarif II saaledes som denne senere er forandret ved Storthingsbeslutning af 18de Mai 1897 og Kongelig Resolution af 28de Juni s. A.

[1]) Se Sth. Prp. No. 8 og Indst. S No. 143 for 1897.

14 Juli. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Indredepartementet, foranlediget ved Forespørgsel fra Sorenskriveren i Guldalen om,

hvorvidt der udkræves Kongelig Tilladelse i Henhold til Statsborgerretsloven af 21de April 1888 § 9 for det engelske Grubeselskab „The Bede Metal & Chemical Comp. L.ted" til at erhverve Grund til Anlæg af en Tougbane fra Killingdalens Gruber til Storvoldens Sidespor paa Rørosbanen. 14 Juli.

Departementet oversender i Anledning heraf Gjenpart af en til Styrelsen for Statens Jernbaner under 17de Juni 1896 udfærdiget Skrivelse, hvori Departementet, nærmest foranlediget ved Spørgsmaalet om Adgang for det nævnte Selskab til Anlæg af den omhandlede Tougbane over Jernbanens Grund, ogsaa har udtalt sig om Sagen forøvrigt derhen, at Kongelig Tilladelse er antaget ufornøden for Erhvervelse af fornøden Grund udenfor Jernbanens Omraade til det projekterede Anlæg.[1])

[1]) I nævnte Skrivelse af 17 Juni 1896 erklærer Dept. sig enigt med Styrelsen i, at Anlægget af den projekterede Tougbane, forsaavidt samme maatte komme ind paa eller over Jernbanens Eiendom, maa være afhængigt af Jernbanens Samtykke, og at de nærmere Vilkaar m. v., hvorpaa den nævnte Del af Anlægget maatte tillades iværksat, i Tilfælde maa blive at fastsætte efter Overenskomst.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Nødvendigheden af Koncession paa den omhandlede Bane henviser Dept. til Lov af 14de Juli 1842 § 18, jfr. Lov af 17de Februar 1866 og Indredepartementets Skrivelse af 8de Marts 1876, hvorefter saadan Koncession antages ufornøden for Erhvervelse af fornøden Grund udenfor Jernbanens Omraade til det projekterede Anlæg.

Skrivelse fra Finants- og Tolddepartementet til en Sorenskriver, hvori udtales, at Departementet ikke vil træffe nogen Forføining i Anledning af, at et Dokument, hvorved en Gaardeier havde forpligtet sig og efterfølgende Eiere af Gaarden til ikke at nedrive de paa samme staaende Ruiner af et forbums Kapel m. v., var skrevet paa ustemplet Papir, idet den paaheftede Servitut efter indhentede Oplysninger ikke antages at være af nogen økonomisk Interesse. 14 Juli.

Skrivelse fra Finants- og Tolddepartementet til en Foged, hvori paa Foranledning udtales, at endel samtidig med en fast Eiendom overdragne Grundleier antages at gaa ind under de i Stempelpapirlovens § 2 sidste Passus omhandlede „Tiender og andre staaende Ydelser af faste Eiendomme", der med Hensyn til Reglerne for det stemplede Papirs Brug skal sættes ved Siden af fast Eiendom, uanseet om Grundleierne er at betragte som Appertinentser til fast Gods eller som personlig Eiendom. 14 Juli.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Trondhjem, hvori Dept. paa Foranledning erklærer sig enigt i, at den i Sjøfartslovens § 76, jfr. § 69, indtagne Bestemmelse om Fritagelse for Arrest og Udlæg maa finde Anvendelse 15 Juli.

15 Juli. uden Hensyn til, hvorvidt Paamønstring af Mandskabet har fundet Sted eller ikke.

16 Juli. **Skrivelse** fra Finants- og Tolddepartementet til Toldkammeret i Kristiania, hvori paa Forespørgsel om, hvorvidt en Destillatør har Ret til at sælge Sprit til Denaturering i Partier under 250 Liter, meddeles, at Destillatører antages at have en saadan Ret.

19 Juli. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori paa Forespørgsel fra en Sognepræst meddeles, at den i Loven af 5te Juni 1897 § 14 paabudne Bog for Forfaldsanmeldelse til Valgstyret samt den i Departementets Rundskrivelse af 30te s. M. omhandlede Bog, indeholdende Fortegnelse over udfærdigede Mandtalspas, bliver at anskaffe af Sognepræsten overensstemmende med de udfærdigede Schemaer mod Refusion hos det Offentlige af Udgifterne, idet der til hver af de nævnte Bøger antages at burde anskaffes en særskilt Protokol.

22 Juli. **Høieste Resolution***), hvorved i Henhold til Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at den i Post 1 i Høieste Resolution af 12te Mai 1896 indeholdende Fredningsbestemmelser for Hare og Fuglevildt i Kristians Amt fastsatte Fredningstid for Hare fra 15de Marts til og med 14de September forandres til at gjælde Tiden fra og med 15de Marts til og med 31te August.

22 Juli. **Høieste Resolution***), hvorved i Medhold af Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at Tiur og Røi i Skodje og Ørskog Herreder, Romsdals Amt, indtil videre, dog ikke udover 5 Aar, skal være fredede det hele Aar.

Nærværende Resolution træder i Kraft strax.

22 Juli. **Høieste Resolution****), hvorved de af Næs Herredsstyrelse i Møde den 4de Mai 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896.

22 Juli. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af vedkommende Grundlæggere i Møder den 9de November 1896 og 5te April 1897 vedtagne Plan for en inden Andenes Sogn, Nordlands Amt, oprettendes Sparebank, dog saaledes, at af Planens § 30 udgaar Ordene „2000 Kroner eller mindst $^1/_{10}$ af

*) Bekjendtgj. 24de Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 30.
**) —"— —"— —"— —"— , hvor Reglerne er indtagne.

Beløbet af Bankens Forpligtelser" og istedet indtages Ordene: „et eget Fond af mindst samme Størrelse og derhos mindst udgjørende 1/10 af Beløbet af Bankens Forpligtelser". 22 Juli.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, der havde forespurgt om, hvorvidt der i Finmarken er Adgang for vedkommende Foged til at give et Handelsbrev Paategning, hvorefter den Handelsberettigede uden at erlægge ny Kjendelse til Brændevinsafgiftskassen kan flytte sit Udsalg til et andet Sted inden samme Herred. Departementet udtaler i Anledning heraf, at det antager, at Flytning af Udsalget til et andet Sted i samme Herred i Finmarken ikke kan foregaa med Hjemmel af Paategning paa Handelsbrevet, men at dertil kræves nyt Handelsbrev. 22 Juli.

Bekjendtgjørelse fra Finants- og Tolddepartementet: 22 Juli.

I Henhold til § 1 i Lov angaaende Vareførselen landværts mellem Norge og Sverige af 10de Juli 1897 bekjendtgjøres herved, at udenlandske ufortoldede Varer samt Varer, for hvilke Tilbagebetaling af erlagt Told eller Tilvirkningsafgift skal finde Sted, kunne forpasses til følgende Toldsteder og Toldstationer her i Riget: Fredrikshald, Sarpsborg, Fredriksstad, Moss, Drøbak, Kristiania, Drammen, Holmestrand, Horten, Tønsberg, Sandefjord, Larvik, Fredriksværn, Skien, Porsgrund, Brevik, Langesund, Kragerø, Risør, Tvedestrand, Arendal, Grimstad, Lillesand, Kristiansand, Mandal, Farsund, Flekkefjord, Sogndal, Egersund, Stavanger, Sandnæs, Skudenæshavn, Kopervik, Haugesund, Bergen, Florø, Aalesund, Molde, Kristianssund, Trondhjem, Levanger, Stenkjær, Namsos, Mosjøen, Bodø, Svolvær, Tromsø, Hammerfest, Vardø, Vadsø, samt ved Landgrændsen: Kornsjø ved Dalslandsbanen, Orje Toldstation (Braarud i Ødemark), Kongsvinger og Magnor ved Kongsvingerbanen, Røros, Meraker ved Merakerbanen og Gaarden Eidet i Nordli i Nordre Trondhjems Amt.

Lov indeholdende Tillægsbestemmelser angaaende Lapperne og Rensdyrdriften inden de sondenfor Finmarkens Amt liggende Landsdele*) [1]). 25 Juli.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 11te Mai dette Aar saalydende:

[1]) Se Oth. Prp. No. 32 for 1896, Oth. Prp. No. 11 og Indst. O II for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 281—327 og 493 og i Lth. S. 80—85 og 148—152.

*) Bekjendtgj. 28 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 31.

25 Juli.

Kapitel 1.

Om Renbeitning.

§ 1. Naar Distriktsinddeling i Henhold til § 6 i Lov af 2den Juni 1883 angaaende Lapperne er gjældende inden Hedemarkens, Søndre og Nordre Trondhjems, Nordlands eller Tromsø Amter, skal nomadiserende Lap, hvis Ren findes at beite paa Grund, som Andenmand eier eller bruger, uden særlig Tilladelse eller Hjemmel fra Grundens Eier eller Bruger, paa Strækning, som ligger udenfor de fastsatte Distriktsgrænser, bøde fra Kr. 5,00 til Kr. 500,00.

Er saadan uhjemlet Beitning foraarsaget med Forsæt eller ved Uagtsomhed i Renens Bevogtning, kan den skyldige straffes med Bøder indtil Kr. 1 000,00.

De samme Straffebestemmelser kommer til Anvendelse ligeoverfor nomadiserende Lap, hvis Ren findes at beite som nævnt i nogen af de sønden for Søndre Trondhjems og Hedemarkens Amter liggende Landsdele.

Hvad foran er bestemt gjælder ogsaa, om Renen ikke tilhører vedkommende Lap, men alene er under hans Bevogtning eller Tilsyn.

§ 2. Befindes nogen Fastboendes Ren at beite paa Grund, som Andenmand eier eller bruger, uden særlig Tilladelse eller Hjemmel fra Grundeieren eller Brugeren, straffes Renens Eier med Bøder fra Kr. 10,00 til Kr. 1 000,00.

Paa samme Maade straffes ogsaa den, som har modtaget Fastboendes Ren til Bevogtning, naar saadan Ren befindes at beite som nævnt.

Amtmanden kan paa Andragende — og efterat vedkommende Herredsstyrer er hørt — bestemme, at Forbudet i nærværende Paragrafs første Led ikke gjøres gjældende ligeoverfor fastboende Lap, naar Beitningen under tilfredsstillende Bevogtning finder Sted i anerkjendt Lappetrakt, indenfor de fastsatte Distriktsgrænser, og Ansøgeren har saadan Rendrift ved denne Lovs Ikrafttræden.

Saadan Bestemmelse afgives for bestemt Person med Fastsættelse af høieste Antal Ren — ikke over 200 — ham tilhørende og for et bestemt Tidsrum, som ikke maa overstige tre Aar ad Gangen (cfr. Bestemmelsen i § 10).

Har Forgaaelse imod nærværende Paragraf af nogen Fastboende fundet Sted indenfor fastsatte Distriktsgrænser, bliver han for det paagjældende Aar at medregne i det Fællesansvar ligeoverfor Skadetilføielser ved Ren, som Loven af 2den Juni 1883 bestemmer, dog med de Indskrænkninger heri, som i Loven er opstillet.

Klageberettiget ligeoverfor Forgaaelser imod denne og foregaaende Paragraf er enhver Eier og enhver til Slaat eller Beite Berettiget i vedkommende Grund eller Strækning.

§ 3. Efter Andragende fra vedkommende Herredsstyre og

efterat Herredsstyrerne i tilstødende Herreder samt vedkommende 25 Juli
Amtsthing er givet Anledning til at udtale sig, skal Kongen kunne forbyde, at nomadiserende Lap saavelsom Fastboende (Lap eller andre) udøve eller lade udøve Beitning med Ren inden Herredet eller Dele deraf, og bliver isaafald saavel Renens Eier som den, der har modtaget hans Ren til Bevogtning, for Overtrædelse af Forbudet at straffe med Bøder fra Kr. 10,00 til Kr. 1 000,00.

§ 4. Med Hensyn til Skade, som af Ren forvoldes paa afskaaren Avling (deriblandt Hø i Stak eller Hesje), paa Ager, Eng eller saadanne Udengslaatter, som omhandles i Lov af 2den Juni 1883, § 9, Post 2, skal de samme Bestemmelser være gjældende som de, der ved nævnte Lov er fastsatte for Skade paa Ager, Eng og Udengslaatter, — dog saaledes, at det Offentlige ikke skal paatale Sagen i Henhold til nævnte Lovs § 13, medmindre Skaden er forvoldt i Tidsrummet fra og med 16de Juni til og med 31te December.

For Distrikt eller Del af saadant, hvor Forholdene antages at paakræve dette, kan Kongen eller den, han bemyndiger, træffe Bestemmelse om Udvidelse af anførte Tidsrum.

§ 5. De i Lov af 2den Juni 1883 §§ 7 og 8 givne Bestemmelser er anvendelige ogsaa paa Lappers Flytning fra et Distrikt til et andet samt derhos ogsaa ligeoverfor Lapper, der opholder sig i samme Distrikt Aaret rundt, alene med den Forandring, at Maximum for de i forstnævnte Paragrafs 2det og 7de Punktum omhandlede Bøder forhøies henholdsvis til Kr. 200,00 og Kr. 500,00, det sidste Beløb saavel for første Gangs Overtrædelse som for Gjentagelsestilfælde.

Ogsaa for det Tilfælde, at Amtmanden finder, at der i de Distrikter eller Omraader, mellem hvilke Flytning bekvemmeligen kan ske, allerede er et større Antal Ren, end Rummet med Rimelighed tillader, kan han henvise Lap med de under dennes Eie, Bevogtning eller Tilsyn værende Ren fra et til et andet af disse Distrikter eller Omraader for derved at opnaa en hensigtsmæssigere Fordeling. Efterkommes ikke Paabudet inden en fastsat Frist, straffes den skyldige med Bøder fra Kr. 10,00 til Kr. 500,00.

Forsaavidt det i fornævnte Lovs § 7 omhandlede Valg ikke er skeet inden en af Amtmanden bestemt Tid, kan denne uden forudgaaende Valg beskikke Formand og Næstformand. Ligeledes kan Amtmanden, naar dertil findes Føie, beskikke andre saadanne istedetfor de valgte.

Forsømmer Formand eller Næstformand nogen ham ifølge samme Lovs § 8 paahvilende Pligt, ansees han med Bøder fra Kr. 10,00 til Kr. 200,00, dersom han ikke bliver at straffe efter noget paa Tilfældet anvendeligt strengere Straffebud.

§ 6. Dersom Lap eller Reneier, som med hans egne eller andres under hans Bevogtning eller Tilsyn værende Ren lovligen

25 Juli. er henvist til bestemt Distrikt eller Omraade, med Forsæt eller ved Uagtsomhed i Bevogtningen foranlediger, at Beitning af paagjældende Dyr finder Sted i andet Distrikt eller Omraade end det anviste, straffes han med Bøder fra Kr. 10,00 til Kr. 500,00.

§ 7. Hvor Distriktsinddeling er anordnet overensstemmende med § 6 i Lov af 2den Juni 1883, kan af Kongen eller den, han dertil bemyndiger, fastsættes, at Lap eller Reneier ikke maa benytte Distrikt eller Del af samme til Beite for hans egne eller andres under hans Bevogtning eller Tilsyn værende Ren udenfor bestemte Tider af Aaret.

Forinden Bestemmelse træffes, skal Udtalelse fra Distriktets Lapper og andre Interesserede være søgt indhentet af Amtmanden eller den, han dertil bemyndiger, i Møde, som efter Bekjendtgjørelse afholdes til bekvem Tid og Sted.

Overtrædelse af det givne Forbud straffes med Bøder fra Kr. 10,00 til Kr. 500,00.

§ 8. Kongen skal kunne bestemme det Antal Ren, hvormed der overensstemmende med § 6 i Lov af 2den Juni 1883 med Rimelighed kan beites i hvert af de i Henhold til nævnte Lov søndenfor Tromsø Amt inddelte Distrikter.

Indtil Kongen anderledes maatte bestemme, træffer Amtmanden eller Amtmændene denne Afgjørelse under Hensyn til de fra de ved kongelige Resolutioner af 12te Juli 1889, 11te Juli 1891 og 6te August 1892 nedsatte Kommissioner fremkomne Udtalelser angaaende Antallet.

§ 9. Amtmanden kan nægte Lap eller Reneier at bringe eller flytte Ren til de i Henhold til § 6 i Lov af 2den Juni 1883 inddelte Distrikter eller Omraader, naar han finder, at der i nævnte Distrikter eller Omraader allerede er et større Antal Ren, end Rummet med Rimelighed tillader.

Er under saadanne Omstændigheder Ren flyttet eller bragt ind i Distrikterne uden Amtmandens Tilladelse, skal den skyldige kunne straffes med Bøder fra Kr. 10,00 til Kr. 1 000,00, hvorhos vedkommende Reneier eller Renvogter kan paalægges inden en af Amtmanden bestemt Frist at bringe de uberettiget indbragte Ren bort fra Distrikterne. Efterkommes ikke saadant Paabud, straffes Vedkommede ogsaa herfor med lignende Bøder som nævnt.

§ 10. Naar Lappers Ren i Trakter, hvor Distriktsinddeling er skeet, øges saaledes, at Antallet bliver større, end Rummet med Rimelighed tillader, kan Kongen eller den, han bemyndiger, bestemme, at de Lapper, som har Tilhold med sine Ren inden paagjældende Distrikt eller Distrikter, forsaavidt Henvisning ikke bekvemmeligen kan ske til andet Distrikt eller Omraade, hvor Rum findes, paalægges at formindske Antallet af sine Ren i Forhold til det antagelige Antal over 200 Stykker — Kalve medregnet —, hvormed enhver af dem henhører til vedkommende Distrikter. Til en Laps

eller Lappekvindes Ren henregnes i dette Tilfælde ogsaa de Ren, 25 Juli.
som maatte tilhøre Vedkommendes Ægtefælle og ikke fuldmyndige Børn.

Specificeret Forslag til Reduktion udarbeides af Amtmanden og forelægges Lapperne til Udtalelse i bekjendtgjort Møde — efter i 2 Maaneder at have været udlagt til Eftersyn —, inden endelig Bestemmelse om Fordelingen træffes. Hvis Paalægget om Reduktion, hvorunder maa gives fornoden Tidsfrist, ikke efterkommes inden en af Amtmanden bestemt Tid, straffes den skyldige med Bøder fra Kr. 10,00 til Kr. 1 000,00.

§ 11. Amtmanden kan efter Andragende fra vedkommende Herredsstyre, eller naar han selv maatte finde det fornødent, meddele Politiet og Lappeopsynet Bemyndigelse til — under Jagttagelse af de nærmere Regler, som maatte bestemmes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger — at lade nedskyde Ren, som befindes at beite uden Bevogtning i Trakt, hvorhen den ikke er henvist, eller hvor Beitningen sker uden Berettigelse, uanseet om Renens Eier er kjendt eller ikke.

Kapitel 2.

Om Renmærkning.

§ 12. Tamme Ren skal, fra de er 9 Maaneder gamle, være øremærkede med et Mærke, der er indregistreret saaledes, som nedenfor fastsættes.

§ 13. Tamme Ren, over 9 Maaneder gamle, der enten er umærkede eller bærer et Mærke, hvis Eier ikke vides, betragtes som besiddelsesløse og behandles overensstemmende med Forskrifterne om Hittegods, forsaavidt samme er anvendelige, samt med Jagttagelse af de yderligere Regler for Opbringelsen og Afhændelsen, som fastsættes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 14. Den, der vil have et Renmærke registreret, skal til Distriktets Lensmand eller nogen anden, som Kongen bestemmer, mundtlig eller skriftlig gjøre Anmeldelse derom og samtidig give en tydelig Beskrivelse af Mærket samt Oplysning om Anmelderens fulde Navn og Hjemsted. Med Anmeldelsen skal følge:

1. Afbildning eller Afklip af Mærket paa holdbart Papir i tre Exemplarer, og
2. Kr. 10,00 i Afgift for Registreringen og dens Bekjendtgjørelse.

Registrator skal snarest muligt til Anmelderen aflevere eller oversende skriftlig Tilstaaelse for Anmeldelsens Modtagelse samt Dagen for samme. Ved Tilstaaelsen, der skal indeholde et Rids af Mærket, skal hæftes et af de indleverede Exemplarer af Afbildningen.

For senere Meddelelse af Afbildning eller Afklip af registreret Mærke betales Kr. 1,00 pr. Mærke.

§ 15. Mærker, der har saadan Lighed med allerede registreret eller anvendt Mærke, at Forvexling lettelig kan opstaa, maa ikke

25 Juli. indregistreres, medmindre Eierne har sit Tilhold saa fjernt fra hinanden, at det efter de stedlige Forhold ikke er at befrygte, at deres Dyr kan sammenblandes. De i saa Henseende fornødne Bestemmelser træffes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 16. Nægtes Registreringen, skal Underretning herom samt om Grunden til Nægtelsen uden Ophold skriftlig meddeles Anmelderen. Finder Anmelderen Beslutningen ubeføiet, kan han inden 6 Maaneder indbringe Registrators Beslutning for Amtmanden, af hvem det derefter endeligen afgjøres, om den begjærede Registrering skal nægtes. I Mellemtiden fra Registrators Nægtelse til Amtmandens Afgjørelse kan Dyrene, om Eieren forlanger det, forsynes med et saadant Mærke (Haar- eller Ørenmærke), som af Registrator bestemmes.

§ 17. Enhver Reneier er berettiget til overensstemmende med § 14 at faa indregistreret et Hovedmærke samt derhos indtil 5 Bimærker. Ønsker nogen Reneier indregistreret flere end nævnte Antal Mærker, maa Amtmandens Samtykke hertil erhverves for hvert enkelt Mærke.

§ 18. Beskyttelsen af registreret Mærke bortfalder, naar 2 Aar er hengaaede siden Anmelderens Død, uden at nogen har legitimeret sin Ret til Mærket og begjæret det paany indregistreret. Beskyttelsen af registreret Bimærke bortfalder under enhver Omstændighed efter Forløbet af 12 Aar, regnet fra Anmeldelsesdagen.

Indregistrering paany sker overensstemmende med Reglerne i § 14.

§ 19. Naar Beskyttelsen for et registreret Mærke er ophørt, eller naar den til Mærket berettigede begjærer det, skal Mærket udslettes af Registret og Bekjendtgjørelse derom finde Sted.

§ 20. Den, som paa Rens Øre anbringer eller lader anbringe Mærke, som ikke for ham er registreret, straffes med Bøder fra Kr. 10,00 til Kr. 500,00, hvorhos han pligter at erstatte den mulig forvoldte Skade.

Den, som paa Ren anbringer eller lader anbringe en andens registrerede Mærke, kan derhos ved Dom kjendes uberettiget til at bruge Mærket og forpligtes til at ommærke sine Dyr.

§ 21. Naar en Reneier ved den Tid, denne Lov træder i Kraft, bruger et særligt Renmærke og inden 1 Aar efter Lovens Træden i Kraft gjør Anmeldelse om Mærket paa den i § 14 bestemte Maade, kan en anden ikke paa Grund af tidligere Anmeldelse eller Registrering vinde Ret til samme.

§ 22. De nærmere Bestemmelser om Registrering af Renmærker, Form og Førelse af de fornødne Registre med Bekjendtgjørelser fastsættes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 23. Mærkning og Ommærkning af Ren skal ske i Nærvær af 2 Vidner. Overtrædelse af denne Forskrift straffes, forsaavidt

Vedkommende ikke efter den almindelige Lovgivning er hjemfalden 25 Juli.
til anden eller høiere Straf, med Bøder fra Kr. 5,00 til Kr. 50,00.

§ 24. De i § 14 omhandlede Gebyr tilfalder Statskassen. Iøvrigt erlægges ingen Betaling for Publikation af Registreringsanmeldelser, Forevisning af registrerede Mærker eller for Eftersyn af Registrene.

§ 25. Den, som i Amter, hvor Distriktsinddeling er anordnet, findes at være i Besiddelse af ikke bearbeidet Renhud, hvorpaa Drene er bortskaarne eller Renmærket paa anden Maade ødelagt, uden at han kan paavise, at Renmærket er borttaget eller ødelagt uden bedragerisk Hensigt, straffes, forsaavidt Vedkommende ikke efter den almindelige Lovgivning er hjemfalden til anden og høiere Straf, med Bøder fra Kr. 5,00 til Kr. 100,00.

Kapitel 3.

Om Udskillen af Ren.

§ 26. Kommer nogen Reneier eller til Udskilning berettiget til anden Mands Læger eller Tilholdssted for at udskille sine eller andres derværende Ren i Løbet af Maanederne Juni og Juli samt Oktober til April inklusive, er Lægrets eller Stedets Husbond eller Husbønder pligtig til straks at give Adgang til Udskilningen og i saadant Øiemed ordne sin Renhjord saaledes, at det bliver bekvemt at faa udskilt de fremmede Ren. Det offentlige Opsyn, Politiet og Exekutor kan forlange Udskilning i Bestillings Medfør.

§ 27. Giver nogen Husbond i nævnte Tilfælde ikke den begjærede Adgang til Udskilningen eller undlader at ordne sin Hjord paa bekvem Maade, saa at Arbeidet med Udskilningen bliver frugtesløst eller paa anden Maade hindres eller unødigen forhales, bøder han fra Kr. 5,00 til Kr. 200,00.

§ 28. Forstyrrer nogen Arbeidet under Rendskilningen enten ved at hidse Hunde paa Dyrene eller ved anden utilborlig Adfærd, bøder han fra Kr. 5,00 til Kr. 200,00.

§ 29. Fører nogen Udskiller sammen med egne Dyr uden Hjemmel Ren, som tilhører andre, eller som betragtes som besiddelsesløs i Henhold til § 13, bort fra Læger eller Sted, hvor Udskilningen er foregaaet, bøder han fra Kr. 5,00 til Kr. 200,00, forsaavidt ikke anden eller høiere Straf efter den almindelige Lovgivning paa Forholdet er anvendelig.

§ 30. Ingen Husbond maa udskille fremmed Ren, som er kommen til hans Læger eller Tilholdssted, saaledes at den bliver uden Bevogtning, førend efter 8 Ugers Forløb og ikke til andre Tider end de i § 26 nævnte Maaneder eller Tidsrum. Handler han herimod, bøder han fra Kr. 5,00 til Kr. 200,00.

§ 31. Har vedkommende Husbond inden Udløbet af den i foranstaaende Paragraf bestemte Frist givet det fremmede Dyrs Eier

25 Juli. Underretning, pligter Eieren at udrede Godtgjørelse for Bevogtningen fra den Tid, da Underretningen er modtaget. Godtgjørelsen tilligemed Erstatning for havte Udlæg og for Bryderi ved Besørgelsen af Underretningen kan forlanges erlagt, forinden Udskilningen tilstedes.

I Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes Godtgjørelsen for Bevogtningen til 20 Øre pr. Uge for hvert Dyr, heri dog ikke medregnet Kalve, som ikke er over 9 Maaneder gamle. Erstatning for Udlæg og Bryderi skal ikke kunne fordres med høiere Beløb end efter 5 Øre pr. km., selv om særskilt Budsendelse sker, beregnet for Veiens Længde frem og tilbage.

Forsaavidt Godtgjørelsen ikke er erlagt inden 6 Maaneder, efterat Underretningen bevisligen er meddelt Eieren af det fremmede Dyr, skal vedkommende Husbond kunne gives Tilladelse til paa saadan Maade, som Amtmanden bestemmer, uden Lovmaal og Dom at realisere det fremmede Dyr paa Eierens Gevinst eller Forlis til Dækkelse af Godtgjørelse med Omkostninger. Den til Godtgjørelse berettigede maa i Tilfælde sørge for, at Salgsbeløbet inkasseres af Lensmanden eller nogen, som med Amtmandens Bifald dertil antages, saa at Eieren gjennem Inkassator kan erholde det mulige Overskud.

Kapitel 4.

Almindelige Bestemmelser.

§ 32. Overtrædelse af denne Lov eller nogen med Hjemmel af samme udfærdiget Bestemmelse behandles som Politisag og paatales af det Offentlige, — de i §§ 1, 2, 27, 28, 29 og 30 omhandlede Forseelser dog kun, forsaavidt det af nogen Fornærmet forlanges, og forøvrigt efter Amtmandens Forlangende.

§ 33. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1898. Dens Bestemmelser har, saalænge Lov af 2den Juni 1883 angaaende Lapperne i de forenede Kongeriger Norge og Sverige er gjældende, ikke Anvendelse ligeoverfor svenske Lapper, forsaavidt de medfører nogen Indskrænkning i den Ret, der efter nævnte Lov tilkommer disse.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

25 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved Storthingets Beslutning af 14de Juni 1897 angaaende Bevilgning af Gage, stor Kr. 3 500 for et Borgermesterembede i Bergens Magistrat[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 8 og Indst. S No. 142 for 1897. Gagen er bevilget mod at de Embedet hidtil tillagte Lønningsbidrag af Statskassen, tilsammen Kr. 2 744 bortfalder, samt mod, at den Embedet hidtil tillagte Andel af Skiftesportler indbetales i Statskassen.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 25 Juli.

1. At Underofficerer, som erholder Afsked fra Militærtjeneesten, efter derom indgivet Andragende kan af vedkommende Vaaben- eller Brigadechef meddeles Tilladelse til fremdeles at bære den for deres Grad paa Afskedstiden reglementerede Uniform.
2. At denne Tilladelse naarsomhelst kan tages tilbage af den samme Autoritet, der har meddelt den, saafremt vedkommende Underofficer ikke holder Uniformen i Hævd og Ære og ikke ved Benyttelsen i enhver Henseende følger de for dennes Brug gjældende reglementariske Bestemmelser, eller saafremt han paa nogen Maade gjør sig uværdig til at bære Uniform.
3. At naar der meddeles en Underofficer saadan Tilladelse, skal der aabnes ham Adgang til at faa overladt det Livgehæng og den Sabel med Balg, som han i Tjenesten har benyttet, for dettes Værdi paa Afskedstiden.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen (No. 30 for 1897), hvorved bl. a. meddeles følgende: 26 Juli.

II. Postreglementets Kap. XVIII § 25 skal herefter lyde saaledes:

§ 25. Mynt, som har lidt voldsom eller ulovlig Beskadigelse, modtages ikke af Hovedkassen. Af anden fremmed Mynt end svensk og dansk modtages kun britisk, fransk, hollandsk, tysk og nordamerikansk Guldmynt efter følgende Kurser:

1 Pund Sterling	=	Kr. 18,00
1 Franc . . .	=	„ 0,71
1 Florin . . .	=	„ 1,48
1 Reichsmark. .	=	„ 0,88
1 Dollar . . .	=	„ 3,65

Af fremmede Sedler modtages kun den svenske Rigsbanks og den danske Nationalbanks (o. s. v. som tidligere).

V. I Juli 1897 er der oprettet et Postaabneri, Norskholmen, paa Norskholmen i Tanens Herred og Fogderi, Finmarkens Amt, Vadsø Postdistrikt, med 1 Gang ugentlig gaaende Bipost til og fra Tanen Postaabneri.

Fra 1ste August 1897 underholdes følgende nye Postaabnerier:

1. Bringsinghaug paa Kvamsøen i Sande Herred, Søndmørs Fogderi, Romsdals Amt, Aalesunds Postdistrikt, med 1 Gang ugentlig Baadpost til og fra Haugsholmen.
2. Bustadsundet paa Dampskibsanløbsstedet Renø i Maasø Herred, Hammerfest Fogderi, Finmarkens Amt, Hammerfest Postdistrikt.
3. Sørli i Lierne Herred, Namdalens Fogderi, Nordre Trond-

26 Juli. hjems Amt, Namsos Postdistrikt, med 1 Gang ugentlig kjørende Bipost fra og til Nordli.

4. Diestranden paa Die i Kvinesdals Herred, Listers Fogderi, Lister og Mandals Amt, Flekkefjords Postdistrikt, for den Post, som kan blive befordret til og fra Stedet med Dampskib, og udenfor Dampskibsfarten ved Bipostruten Fede—Liknes.

Der vil fremtidig indtil videre hvert Aar under Vaabenøvelserne blive underholdt Feltpostkontor paa Helgelandsmoen med daglig Postgang til og fra Hønefoss.

27 Juli. **Høieste Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Fredning af Lax og Søørret af 20de Juni 1891 § 4 bestemmes, at det indtil videre skal være forbudt i Sogndalsfjorden indenfor en Linie trukket over Loftesnæssund fra Telegrafstolpe til Telegrafstolpe at benytte Kilenot eller andre lignende selvfangende Redskaber med Ledning eller Ledningsgarn samt Laxeværp i Tiden fra Fredag Aften Kl. 6 til Tirsdag Aften Kl. 6.

27 Juli. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Forstanderskabet for Volden og Ørstens Sparebank i Møde den 12te December 1896 vedtagne Tillæg til § 10 i Bankens ved Høieste Resolution af 19de Marts 1894 stadfæstede Plan.

29 Juli. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Bratsberg Amt, foranlediget ved Beslutninger af en Herredsstyrelse, ved hvilke det var vedtaget at udrede Bidrag til et Veianlæg med et Beløb, hvoraf Halvparten skulde udlignes paa Formue og Indtægt og den anden Halvdel paa Matrikelskylden, efter den seneste Beslutning med $^1/_{20}$ aarlig i 20 Aar. I Anledning heraf udtaler Departementet, at da den gjældende Lovgivning om Landkommunernes Skattevæsen ikke, hvad Herreder angaar, giver Adgang til at bestemme Udligning særskilt paa Matrikelskylden, idet Udligningen, forsaavidt den ikke sker paa Formue og Indtægt alene, skal ske som Eiendomsskat (Lov 30te Mai 1891 § 13 og 14, jfr. de i Lovtidenden indtagne Skrivelser fra Indredepartementet af 27de April 1883 og fra Arbeidsdepartementet af 16de November 1893) vil de ovennævnte Beslutninger ikke i den nu foreliggende Form kunne blive Gjenstand for kongelig Approbation i Henhold til Formandskabslovens § 39.

Med Hensyn til den i Beslutningerne opstillede nærmere Bestemmelse om Størrelsen af det Beløb, som ved Siden af Skat paa Formue og Indtægt aarligt skal udlignes paa andet Skattefundament, er Departementet med Amtmanden enigt i, at Beslutningen ogsaa i saa Henseende maa ansees stridende mod Loven, idet en Herredsstyrelse ikke har Adgang til at binde efterfølgende Herredsstyrelser med Hensyn til Forholdet mellem Eiendoms-

*) Bekjendtgj. 28 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 31.

skatten paa den ene Side og hvad der skal udlignes paa Formue og Indtægt paa den anden, jfr. den nævnte Lovs § 13 3die Passus, der opstiller nærmere Begrændsninger for Eiendomsskatten baade i Forhold til, hvad der i det Hele udlignes, og i Forhold til Gjennemsnitsbeløbet af Eiendomsskatter til Herredet i de nærmest forudgaaende 5 Aar. 29 Juli.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til en Sognepræst, hvori paa Foranledning meddeles, at de Dage, Folkeskolens Lærere fremmøder ved Provste- eller Bispevisitats, ikke kan regnes som Skoledage, hvorfor der heller ikke antages at tilkomme Lærerne Løn og Kostgodtgjørelse for disse Dage. 31 Juli.

Skrivelse fra Finants- og Tolddepartementet til Overkontrolløren i Akershusske Kontroldistrikt, der havde anholdt om Departementets Udtalelse angaaende Forstaaelsen af den i Lov af 9de Mai 1874 indeholdte Bestemmelse om Minimumstilvirkningen i et til et Brænderi hørende Malteri, der har været aabnet til Drift mere end 14 Dage, før Brænderiet aabnes, — i hvilken Anledning Dept. meddeler, at den i den nævnte Lov gjorte Henvisning til Maltlovens § 15 kun antages at tilsigte Minimumstilvirkningens Forøgelse til 10 Tønders Støbning for de virkelig overskydende Dage, hvorhos Afgiften antages at maatte beregnes gjennemsnitlig for det hele Tidsrum, i hvilket Malteriet uden Afbrydelse har været i Drift. 31 Juli.

Grundlovsbestemmelse angaaende Forandring i Grundlovens § 2*) [1]). 3 Aug.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede Storthings i Overensstemmelse med Grundlovens § 112 fattede Beslutning af 25de Mai 1897 til Grundlovsbestemmelse angaaende Forandring i Grundlovens § 2, hvilken Beslutning er saalydende:

Grundlovens § 2 skal herefter lyde saaledes:

Den evangelisk-lutherske Religion forbliver Statens offentlige Religion. De Indvaanere, der bekjender sig til den, er forpligtede til opdrage deres Børn i samme. Jesuiter maa ikke taales.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi antage og bekræfte denne Beslutning som Grundlovsbestemmelse.

[1]) Se Indst. S. No. 130 for 1897 og Sth.tid. for f. A., Forh. i Sth. S. 851—863.

Lov om Kirker og Kirkegaarde**) [1]). 3 Aug. No. 1.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven

[1]) Jfr. Oth. Prp. No. 28 og Indst. O. XVII for 1897. Sth tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 887—907 og 1305—1320 og i Lth. S. 323—344 og 415—418.

*) Bekjendtgj. 7 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 33.

**) Bekjendtgj. 7 August i Lovtid. 1ste Afd. No. 33. Jfr. kgl. Res. af 30 Oktbr. 1897, hvorefter Loven træder ikraft fra 1ste Januar 1898.

3 Aug. No. 1. forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 23de Juli dette Aar, saalydende:

Kapitel 1.

Om Kirkernes Eiendomsforhold.

§ 1. Enhver Sognekirke skal, forsaavidt ikke anderledes i denne Lov bestemmes [1]), være Sognemenighedens Eiendom og maa ikke afhændes [2]).

Hvor Sognekirke paa Landet eies af flere Menigheder i Fællesskab, kan dog dette Forhold vedblive, saalænge der ikke fra nogen af de interesserede Menigheder [3]) fremkommer Krav paa dets Opløsning [4]).

I Byer med flere Menigheder kan Kirkerne være i Fælleseie for disse.

§ 2. Sognekirke, som helt eller for en Del er i Privates Eie eller alene tilhører en Del af Sognets Indvaanere, skal ved Sognestyrets Foranstaltning erhverves for Menigheden inden 5 Aar fra 1ste Januar efter denne Lovs Ikrafttræden [5]).

Dog kan Menigheden undlade at indløse Kirke, som ikke har eller bliver tillagt Indtægter, tilstrækkelige til at dække de Udgifter, der efter nærværende Lovs § 4 findes at paahvile de private Kirkeeiere [6]).

§ 3. Ved Kirkes Erhvervelse for Menigheden skal dens Tiende, Landskyld og øvrige Indtægter medfølge, men dens Kapital, Jordegods, Skog og Rettigheder forøvrigt kun i den Udstrækning, de trænges til at dække Kirkens Udgifter [7]).

Forsaavidt der tilligger Kirke Fiskeriindeerstatning [8]), skal denne ved Kirkens Erhvervelse for Menigheden medfølge i den Udstrækning, som af Sogne- eller Kommunestyret forlanges.

§ 4. Vilkaarene for Kirkes Erhvervelse bestemmes ved Overenskomst eller i Mangel deraf ved Skjøn af udenbygds Mænd [9]).

Skjønnet fastsætter det aarlige Beløb, som antages nødvendigt til Kirkens Vedligehold i god og forsvarlig Stand, til større Ud-

[1]) Jfr. nærv. § andet og tredie Led, § 2, andet Led, og § 10.
[2]) Jfr. (L. 24 Septbr. 1851 § 6).
[3]) Jfr. Formandskabsloven for Landet 14 Januar 1837 § 20.
[4]) Jfr. N. L. 5—3—31 og 3—12—15 samt nærmere om Fremgangsmaaden ved den heromhandlede Sameieopløsning nærv. L. § 9.
[5]) D. v. s. inden 1 Januar 1904. Jfr. dog L. 14 Juli 1897 No. 5 §§ 6 og 13, hvor den tilsvarende Frist udløber inden 1 Januar 1903, hvad der sandsynligst ogsaa her i § 2 er ment, og hvorved alene Overensstemmelse opnaaes med Bestemmelserne i L. 14 Juli 1897 No. 5.
[6]) Jfr. dog § 30.
[7]) Jfr. (L. 24 Septbr. 1851 § 5).
[8]) Jfr. L. 20 Septbr. 1845 og 5 August 1848.
[9]) Jfr. i Tilfælde Lagrettesloven 28 August 1854 § 23.

bedringer og Nybygning samt til at dække de øvrige Forpligtelser, der paahviler den private Kirkeeier[1]). 3 Aug. No. 1.

§ 5. Forsaavidt det fastsatte aarlige Udgiftsbeløb er mindre end Kirkens Aarsindkomst af Tiende, Landskyld og andre Indtægter, bliver Overskuddet at indløse af Sognekassen med 24 Gange[2]) dets aarlige Beløb eller paa Forlangende af Kirkeeieren efter Skjønnets Bestemmelse.

Saafremt Udgiftsbeløbet er større end Kirkens Indtægter, har Kirkeeieren af Kirkens Kapital, Jordegods eller Skog efter Skjønnets nærmere Bestemmelse at tilsvare 24 Gange det aarlige Understud.

§ 6. Efterat endelig Taxt er afholdt, har Bestyreren af Skjønsretten paa Forlangende af Sognestyret at afgive exigibel Kjendelse overensstemmende med Lov af 10de Mai 1860 § 1[3]) for Sognestyrets Ret til paa Menighedens Vegne at tage Kirken med dens i Taxten medtagne Tilliggender i Besiddelse paa de fastsatte Vilkaar.

§ 7. Omkostninger ved det i §§ 4—6 omhandlede Skjøn udredes af Sognekassen. Overskjøn[4]) kan forlanges inden 8 Uger fra Understjønnets Afgivelse. Omkostningerne ved Overskjønnet betales af Kirkeeieren, saafremt det er forlangt af ham og gaar ham imod, ellers af Sognekassen.

§ 8. Hvor Kirken er erhvervet for Menigheden, bortfalder de for Kirkegods gjældende særlige Indskrænkninger i Eiendomsretten[5]).

§ 9. Naar Sognekirke, som er i flere Menigheders Fælleseie, kræves udskilt af Fællesskabet[6]), kan Opløsningen i Mangel af mindelig Overenskomst ske ved Skjøn af udenbygds Mænd paa Parternes Bekostning. Skjønnet kan inden 8 Uger efter Afgivelsen indankes til endelig Afgjørelse af Kongen eller den, han dertil bemyndiger[7]).

Ved saadanne Opløsninger skal Kirketienden af Eiendomme i det Sogn, hvor Kirken er beliggende, altid følge denne[8]). Det samme gjelder Kirkens øvrige Indtægter, forsaavidt ikke særlige Forhold gjør det utilraadeligt.

§ 10. For de Kirker, der tilhører Staten, det nordlandske Kirke- og Skolefond eller anden offentlig Stiftelse, vedbliver det nuværende Eiendomsforhold, indtil anderledes bestemmes.

[1]) Herunder tages ikke Hensyn til nærv. L. §§ 14—16 og § 20 eller L. 4 Juni 1866; jfr. derimod vedk. Kirkeskjøde samt Frd. 25 Febr. 1733 og 13 August 1734.
[2]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 3 § 2.
[3]) Jfr. ogsaa den citerede § 1 in fine.
[4]) Jfr. derimod § 9.
[5]) Jfr. Frd. 25 Febr. 1733 og L. 24 April 1818, samt N. L. 2—21—6 og Frd. 13 August 1734.
[6]) Jfr. § 1 andet Led.
[7]) Jfr. Res. 30 Decbr. 1897.
[8]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 1 § 8 første Led og § 32, første og andet Led.

3 Aug. No. 1.

Kapitel 2.

Om Kirkernes Formue[1]), Indtægter[2]) og Udgifter[3]).

§ 11. Hvor Kirke ikke er i Menighedens Eie[4]), maa dens Tiende, Landskyld og øvrige Indtægter og Rettigheder[5]) ikke skilles fra den[6]).

§ 12. Naar Kirke tilhører Menigheden, maa dens Kapitaler, Indtægter og Rettigheder ikke skilles fra den[7]).

Jordegods, som tilhører saadan Kirke, kan afhændes efter Beslutning af Sogne- eller Kommunestyret med Samtykke af Kongen eller den, han dertil bemyndiger[8]).

Al Kirken tilhørende Formue samt Salgs- og Indløsningssummer henlægges til et Fond for Kirken[9]), forsaavidt ikke særlig Bestemmelse derfor er til Hinder.

§ 13. Hvor der til Kirke i Menighedens Eie hører Afgift for Kirkekjør eller anden lignende Indtægt[10]), kan denne afløses med 20 Gange dens aarlige Beløb[11]). Saafremt Afgiften erlægges i Varer, omskrives den til Penge af Kirkens Overtilsyn efter Gjennemsnitsbeløbet af de foregaaende 10 Aars Pris paa Stedet ifølge Opgave fra Kirkens Tilsyn og Sognestyret[12]).

§ 14. Ret til faste Stolestader i Kirker[13]), der tilhører Menigheden eller bliver erhvervet for denne, bortfalder fra nærværende Lovs Ikrafttræden eller fra Kirkens Erhvervelse.

Bortleie af faste Stolestader[14]) i saadanne Kirker maa fra samme Tid ikke mere finde Sted.

§ 15[15]). For Benyttelse af Kirke i Menighedens Eie til kirkelige Handlinger, der udføres i Forbindelse med den almindelige Gudstjeneste eller paa andre dertil af Kongen bestemte Dage, erlægges ikke Betaling.

For saadan Kirkes Benyttelse til kirkelige Handlinger, som

[1]) §§ 11—13.
[2]) §§ 14—18.
[3]) §§ 19—20.
[4]) Jfr. § 2, første og andet Led samt § 10.
[5]) Jfr. N. L. 2—21—22 og Deptsskr. 5 Jan. 1889.
[6]) Jfr. Frd. 25 Febr. 1733.
[7]) Jfr. N. L. 2—21—1, 5, 9, 21 til 23, 56 m. fl. Deptsskr. af 12—14 Jan. 1826.
[8]) Jfr. Deptsskr. 23 April 1861 og Regjeringsinstrux 15 Jan. 1881 § 7 No. 32. Res. 30 Decbr. 1897.
[9]) Jfr. §§ 17—18 og L. 14 Juli 1897 No. 5 Kap. 3.
[10]) Jfr. N. L. 2—21—21, jfr. L. 3 Marts 1866. Se dog derhos L. 14 Juli 1897 No. 5 § 18.
[11]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 1 § 7 første Led og Lov s. D. No. 5 § 8, jfr. ogsaa L. s. D. No. 2 § 15.
[12]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 1 § 4 Litr. c., L. s. D. No. 3 § 4 Litr. b. og L. s. D. No. 5 § 1 Litr. c.
[13]) Jfr. N. L. 2—21—42 til 44, Frd. 13 August 1734 §§ 2 og 5.
[14]) Jfr. N. L. 2—21—37 til 40.
[15]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 1 § 20.

udføres til andre Tider, kan der kræves Betaling efter Vedtægt, som fastsættes af Sogne- eller Kommunestyret og godkjendes af Kirkens Overtilsyn. 3 Aug. No. 1.

§ 16[1]). For Benyttelse af Kirke i Menighedens Eie til gudstjenestligt eller andet opbyggeligt Brug erlægges ikke Betaling[2]).

Tillades saadan Kirke benyttet til Forhandlingsmøder eller Koncerter[1]), kan der kræves Betaling efter Vedtægt, fastsat paa den i foregaaende Paragrafs andet Afsnit bestemte Maade.

§ 17[3]). Det i § 12 omhandlede Kirkefond bestyres og forvaltes paa Landet af Sognestyret og i Byerne af Kommunestyret[4]). Fondets Kapitaler anbringes mod Sikkerhed som for Umyndiges Midler bestemt[5]). Med Hensyn til Regnskabs Aflæggelse og Revision forholdes som med kommunale Regnskaber.

§ 18[6]). Kirkens Indtægter anvendes, forsaavidt den er i Menighedens Eie, alene til Kirkens Behov og til de den paahvilende Lønninger.

Med Kongens Samtykke kan Overskud af Indtægterne anvendes ogsaa til andre kirkelige eller dermed beslægtede Formaal.

§ 19. Forsaavidt de Indtægter, der tilligger Kirke i Menighedens Eie, ikke dækker dens Udgifter, udlignes det manglende efter Reglerne i de kommunale Skattelove[7]).

§ 20. Af enhver Kirke udredes ved Aarsskiftet som Bidrag til Løn for Stiftets Biskop det samme Beløb, hvormed Kathedraticum[8]), Salarium[9]) og Residenspenge[10]) eller nogen af dem tilsammen hidtil har været erlagt, og til Provstiets Provst den ham tilkommende Løn[11]).

Af Kirker, som er i Privates Eie, erlægges de dem hidtil paahvilende øvrige Afgifter og Udredsler uforandrede, indtil Kirkerne er blevne Menighedernes Eiendom.

For Kirker, som ikke er i Privates Eie, gjelder fra 1ste Januar efter denne Lovs Ikrafttræden[12]) eller efter Kirkens Erhvervelse for Menigheden følgende Bestemmelser:

[1]) Jfr. § 47, sidste Led.
[2]) Jfr. dog Grundlovens § 55.
[3]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 5 § 16.
[4]) Jfr. dog L. 27 Juni 1891 No. 1 § 17.
[5]) Jfr. Reskr. 25 Juli 1788 og 10 Juli 1789 §§ 4 og 6 samt Reskr. 7 Febr. 1794 §§ 5 og 8, L. (28 Septbr. 1857) § 11, jfr. L. 4 Juni 1877.
[6]) Jfr. § 48 og L. 14 Juli 1897 No. 5 § 16, sidste Led.
[7]) Jfr. disse Love af 15 April 1882 med Tillægslove samt Dissenterlov 27 Juni 1891 § 4 og L. 27 Juli 1896. Se derhos L. 5 Juni 1869 § 4, hvor Ladested med egen Kommunebestyrelse har Kirke fælles med Landsogn.
[8]) Jfr. N. L. 2—17—20 og 21—45.
[9]) Jfr. Kirkeskjøderne.
[10]) Jfr. kgl. Res. 22 Mai 1724, nævnt i Kirkeskjøderne.
[11]) Jfr. L. 14 Juli 1897 No. 1 § 35.
[12]) D. v. s. fra 1 Januar 1899.

3 Aug No. 1.

a. Den Kirker i Kristiansand Stift paahvilende Udredsel til Bispeenkepension[1]) bortfalder for disse Kirker og bliver, saalænge nogen af de for Tiden til saadan Pension berettigede er i Live, at udbetale af Statskassen.

b. Den Kirkerne under Navn af Lyseholdspenge[2]) paahvilende Afgift til Skolevæsenet bortfalder.

c. Den Kirker i Telemarken og Bamle Provstier paahvilende Afgift, der erlægges til Skiens Sognepræst eller Skole som Trediearstage af Kirkernes Jordegods eller Erstatning derfor, bortfalder for disse Kirker.

Den Del af den nævnte Afgift, som erlægges til Skiens Sognepræstembede, bliver for den nuværende Sognepræsts Embedstid at udrede af Oplysningsvæsenets Fond.

d. Den Kirker i Sogn paahvilende Udredsel til Jostedalens Sognepræstembede bortfalder for Kirkerne og bliver at udrede af Oplysningsvæsenets Fond.

e. Den Kirker i Jarlsberg og Larvik Provstier under Navn af Brevløsningspenge paahvilende Afgift til Indehaveren af Jarlsbergs Grevskab kan afløses med 24 Gange Afgiftens Aarsbeløb.

f. Hvor der forøvrigt maatte findes nogen særlig Afgift, paahvilende Kirke, som ikke er i Privates Eie, kan den afvikles efter Kongens Afgjørelse for det enkelte Tilfælde.

Kapitel 3.

Om Kirkernes[3]) Nybygning og Vedligehold.

§ 21[4]). Kirke maa ikke nedtages, opføres, ombygges eller undergives nogen større Forandring uden Tilladelse af Kongen eller den, han dertil bemyndiger[5]).

Kirkens Kar og Prydelser maa ikke uden saadan Tilladelse fjernes, ombyttes eller afhændes[5]). Afhændelser uden erhvervet Tilladelse er ugyldige.

§ 22[6]). Ny Sognekirke skal opføres, naar Kirken er tilintetgjort, naar den paa Grund af væsentlige Mangler er ubrugbar og ikke med Nytte kan udbedres, naar den under sædvanlige Gudstjenester ikke afgiver tilstrækkelig Plads for den kirkesøgende Del af Menigheden og ikke hensigtsmæssig kan udvides, eller der dannes nyt Sogn, hvori Kirkebygning ikke tidligere findes.

Tvist om Kirkens Brugbarhed og om, hvorvidt den hensigtsmæssig lader sig udbedre eller udvide, afgjøres ved Skjøn (§ 28).

[1]) Jfr. Reskr. 7 Juli 1696.
[2]) Jfr. Reskr. 2 Jan. 1739 og Frd. 23 Jan. 1739 § 34 og Folkeskoleloven for Landet 26 Juni 1889 § 38, 5te Led.
[3]) Ikke blot Sognekirkernes, jfr. dog §§ 22, 25, samt 29—32.
[4]) Jfr. kgl. Res. 14 Juli 1843 og 25 Mai 1889, se ogsaa Deptsskr. 22 April 1854.
[5]) Jfr. Res. 30 Decbr. 1897.
[6]) Jfr. (L. 24 Septbr. 1851 § 1).

§ 23. Ny Kirke maa alene opføres paa Tomt og efter Tegninger, som er godkjendte af Kongen. 3 Aug. No. 1.

§ 24. Tomt til Opførelse eller Udvidelse af Kirke kan i fornøden Udstrækning efter Kongens nærmere Bestemmelse fordres afgivet efter Taxt[1]). Til Kirkens Hovedindgang og omkring Kirken skal der være en Vei af mindst 2,5 m. Bredde og foran Hovedindgangen en aaben Plads af mindst 30 m.[2] Størrelse.

Tomten skal være indhegnet, forsaavidt det af Kirkens Overtilsyn anses nødvendigt.

Bebyggelse maa ikke finde Sted nærmere Kirke paa Landet end 60 m. uden Tilladelse af Kongen eller den, han dertil bemyndiger[2]).

§ 25[3]). Naar Sognekirke opføres, skal dens Skib give Siddeplads for mindst en Fjerdedel eller, hvor der som Regel holdes Gudstjeneste to Gange hver Søndag, en Sjettedel af Sognets Folkemængde, Pladsen beregnet for hver Person til 0,5 m. Bredde og 0,8 m. Dybde. Foruden disse Pladse skal der i Kirkens Skib være Rum til de fornødne Gange.

For Kirke i Sogn, hvor der tillige er Kapel, kan Pladsenes Antal indskrænkes efter Tilladelse af Kongen.

Hvor en Menigheds Folketal kræver mere end 600 Siddepladse, kan det paa samme Maade tillades, at det overskydende Antal helt eller delvis sættes ud af Betragtning.

For Beregningen af Pladsenes Antal lægges sidste Folketælling til Grund.

§ 26[4]). Enhver Kirke skal være forsvarlig tækket, dens Vægge, Gulv og Loft være tætte og nogle af dens Vinduer kunne aabnes, forsaavidt ikke tilstrækkelig Ventilation paa anden Maade er tilveiebragt. Den skal have tilstrækkelige Udgange og dens Døre gaa udad.

Kirken skal udvendig være enten spækket, pudset, malet, oljet eller tjæret og indvendig enten spækket, pudset, malet eller oljet, alt efterson det egner sig for det Materiale, hvoraf den er opført. Den skal være forsynet med mindst en større Klokke i Taarn, Tagrytter eller Stopul[5]) og med Ovne eller anden tilstrækkelig Varmeindretning. I ny Kirke anbringes Sakristi for Præsten, og hvor dette anses paakrævet, særskilt Rum for Daabsbørn.

Almindelige Bestemmelser angaaende Kirkens Alter, Døbefont og Prædikestol, Kar, Klæder og øvrige Tilbehør samt om dens Renhold udfærdiges af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

[1]) Jfr. derimod for (L. 24 Septbr. 1851 § 3).
[2]) Jfr. (An. 14 Juni 1687 § 4 og Frd. 13 August 1734 § 7), som ogsaa gjaldt Kirker i Byerne. Res. 30 Decbr. 1897.
[3]) Jfr. (L. 24 Septbr. 1851 §§ 1, 2, 4 samt L. 25 Febr. 1860).
[4]) Jfr. (N. L. 2—21—54 og 57 samt Frd. 13 August 1734).
[5]) Jfr. (Frd. 13 August 1734 § 4).

3 Aug. No. 1.

§ 27[1]). Kirken med dens Tilbehør skal til enhver Tid holdes i lovlig Stand[2]) og sømmelig Orden.

§ 28[3]). Undlader Sogne- eller Kommunestyret efter Forlangende af Kirkens Overtilsyn inden en af dette sat Frist at efterkomme Bestemmelserne i nærværende Lovs §§ 22 og 27[4]), kan Overtilsynet undergive Sagen Afgjørelse ved Skjøn af udenbygds eller udenbys Mænd.

Omkostningerne ved Skjønnet udredes efter Skjønsrettens Bestemmelse af Sogne- eller Bykassen, saafremt Skjønnet i det væsentlige giver Overtilsynet Medhold, i andet Fald af Statskassen.

§ 29[5]). Forsømmes Vedligehold af Sognekirke, som er i Privates Eie, og Eieren ikke lader de af Overtilsynet paaklagede Mangler udbedre inden en af dette sat Frist, falder Kirken med dens Tiende, øvrige Indtægter og Tilliggender og alt Jordegods og Skog, som i sin Tid er medfulgt ved dens Salg, tilbage til Menigheden, der har at overtage den, hvorhos Kirkeeieren er forpligtet til at erstatte Omkostningerne ved de paaklagede Manglers Udbedring.

§ 30[6]). Afgiver ikke en Sognekirke, som er i privat Eie, tilstrækkelig Plads efter Bestemmelserne i denne Lovs § 22[7]), og Eieren ikke lader den udvide[8]), er han forpligtet til at overgive Kirken til Menigheden, der har at modtage den. Med Kirken skal isaafald følge dens Tiende og øvrige Indtægter og Tilliggender, undtagen Jordegods og Skog, som ikke maatte være fornødne for, at Menigheden kan overtage Kirken uden Tab.

I Mangel af Overenskomst afgjøres dette ved Skjøn af udenbygds Mænd. Om Skjønnet gjælder Bestemmelserne i § 7[9]).

§ 31. Bestemmelserne i § 30 gjælder ogsaa, naar den gamle Kirke er tilintetgjort eller ved Skjøn er erklæret ubrugbar, uden at dette skyldes forsømt Vedligehold[10]), og Eieren ikke lader opføre ny Kirke af saadan Størrelse som i § 25 foreskrevet[8]).

§ 32[11]). Ved Udbedringer, som ikke kan henregnes til almindeligt forsvarligt Vedligehold, samt ved Udvidelse og Nybygning,

[1]) Jfr. §§ 28 og 47.
[2]) Jfr. Reglerne herom i § 26.
[3]) Jfr. § 50.
[4]) Gjælder dog ikke Kirker, hvis Vedligehold ikke paahviler Menigheden, saasom mange Kapelkirker.
[5]) Jfr. (N. L. 2—21—6 samt Frd. 25 Febr. 1733 og 13 August 1734 § 16); se ogsaa nærv. Lovs § 26.
[6]) (L. 24 Septbr. 1851 § 5).
[7]) Ikke § 25, jfr. derimod § 31.
[8]) Med saadan Bistand af Menigheden som nævnt i § 32.
[9]) Vel ogsaa i §§ 4—6.
[10]) Jfr. isaafald § 29.
[11]) Jfr. (N. L. 2—21—60 og Reskr. 3 Mai 1704, Frd. 13 August 1734 §§ 2 og 14 m. fl.)

kan den private Kirkeeier kræve som Hjælp af Menigheden det for- 3 Aug.
nødne Tømmer, forsaavidt det ikke findes i Kirkens Skog, og Frem- No. 1.
førsel af Materialier, forsaavidt denne kan besørges ved Arbeidshjælp af Menigheden.

Kapitel 4.

Om Kirkegaarde.

§ 33 [1]). Anlæg og Udvidelse samt Nedlæggelse af Kirkegaard maa kun finde Sted, efterat Helseraadet har udtalt sig [2]), og med Samtykke af Kongen eller den, han dertil bemyndiger [3]).

§ 34. Hvert Sogn skal have Kirkegaard, der som Regel anlægges ved eller i Nærheden af Kirken.

I Kjøbstæder med flere Menigheder kan disse benytte fælles Kirkegaard. Indenfor den til Bebyggelse regulerede Del af Byen maa Kirkegaard ikke tillades anlagt, medmindre særlige Forhold gjør det paakrævet [4]).

For afsides Grænder kan anlægges Hjælpekirkegaard med Støpul og Klokke.

Den til Kirkegaard fornødne Grund kan fordres afgivet efter Taxt [5]).

§ 35. Udenfor Kirkegaard maa ikke Begravelse finde Sted uden Kongens Tilladelse [6]). Gravsted maa ikke indrettes i Kirke eller under dens Gulv [7]).

§ 36 [8]). Kirkegaard skal foruden Rum til fornødne Veie og Gange give Plads for saa mange Grave som Halvdelen af Sognets eller Grændens Folketal, hver Grav 2,4 m. lang og 1,2 m. bred [9]).

§ 37 [10]). For Gravplads paa Kirkegaard i Menighedens Eie erlægges ikke Betaling. For Fæste af særskilt Gravsted, eller naar Grav ønskes bevaret udover 20 Aar paa saadan Kirkegaard, kan der kræves Betaling efter fastsat Vedtægt [11]).

Benyttes Kirkegaarden for nogen, som ikke tilhører Menigheden, kan der kræves et Vederlag, som ligeledes bestemmes ved Vedtægt.

[1]) Jfr. Regjeringsinstrux 15 Jan. 1881 § 7 No. 17 og kgl. Res. 3 Febr. 1844.
[2]) Jfr. L. 16 Mai 1860 § 3.
[3]) Jfr. Res. 30 Decbr. 1897.
[4]) Jfr. (Frd. 22 Febr. 1805 § 9).
[5]) Jfr. (L. 24 Septbr. 1851 § 3).
[6]) Jfr. (N. L. 2—10—4 og Reskr 5 August 1735 om Selvmordere m. fl.).
[7]) Jfr. (Frd. 22 Febr. 1805).
[8]) Jfr. (L. 24 Septbr. 1851 § 3).
[9]) Jfr. derhos § 42 andet Led.
[10]) Jfr. §§ 14—16 og L. 14 Juli 1897 No. 1 § 20; se tidligere (N. L. 2—21—30 og 32 m. fl., Reskr. 14 Juni 1687 § 1 og Frd. 13 August 1734).
[11]) Jfr. § 39.

3 Aug., No. 1.

§ 38[1]). Grav maa ikke aabnes uden ved den for hver Kirkegaard ansatte Graver og efter Dødsanmeldelse paategnet for Menighedslemmer af Sognepræsten, for Medlemmer af ordnet Dissentermenighed[2]) af dennes Præst eller Forstander og for andre[3]) af Øvrigheden[4]). Dog skal i Distrikter, hvor de stedlige Forhold gjør dette paakrævet, vedkommende Sognepræst, Dissentermenighedς Præst eller Forstander og Øvrighedsperson kunne bemyndige en anden til paa deres Vegne at paategne Dødsanmeldelserne, mod at han fører nøiagtig Fortegnelse derover og for hvert enkelt Tilfælde uopholdelig afgiver fornøden Indberetning om Anmeldelsen.

Nøiagtig Fortegnelse over Gravene føres for hver Kirkegaard[5]).

For Gravning, Ringning, Benyttelse af Gravkapel og lignende paa Kirkegaard, som er i Menighedens Eie, kan kræves Betaling efter Vedtægt[6]).

§ 39. De i §§ 37 og 38 omhandlede Vedtægter fastsættes af Sogne- eller Kommunestyret efter Forslag af Kirkens Tilsyn og godkjendes af Overtilsynet.

Forøvrigt bliver Udgifter ved Anlæg og Vedligehold af Kirkegaard i Menighedernes Eie at bestride paa samme Maade som for Kirker bestemt (§ 19).

§ 40[7]). Anlæg eller Udvidelse af Kirkegaard, som tilligger Kirke i privat Eie, bekostes af Kirkens Eier. Er han ikke villig hertil, har han til Menigheden at overgive Kirken med Kirkegaard og øvrige Tilliggender, saaledes som i § 30 bestemt.

Forsømmes Vedligehold af saadan Kirkegaard, kommer Reglerne i § 29 til Anvendelse.

§ 41. Ethvert begravet Lig skal i Regelen hvile urørt i Jorden i 20 Aar. Dog skal denne Frist med Samtykke af Kongen, efterat Helseraadet har udtalt sig, kunne nedsættes til 15 Aar for Kirkegaarde, hvor Forholdene er særlig gunstige for Ligenes Opløsning, ligesom der skal være Adgang til paa samme Maade at bestemme en kortere Frist for Lig af Børn under 12 Aar.

Flytning af Begravede maa alene foregaa med Samtykke af vedkommende Departement[8]), efterat Helseraadets Udtalelse er indhentet.

[1]) Jfr. Kirkeritualet 25 Juni 1685 Kap. 9, Reskr. 18 Decbr. 1751, 8 Marts 1754, 5 Decbr. 1783 og 10 Mai 1800. Se ogsaa N. L. 5—2—1 og Frd. 10 August 1697 og 12 Septbr. 1792 § 8 samt Kanc. Prom. 1 Septbr., 27 Oktbr. og 12 Novbr. 1810 og 1 Decbr. 1812.
[2]) Jfr. L. 27 Juni 1891 No. 1 §§ 3 og 7.
[3]) Jfr. s. L. §§ 7 og 24.
[4]) d: i Byerne Magistraten, paa Landet Fogderne (jfr. dog L. 21 Juli 1894) eller efter disses Bemyndigelse Lensmanden eller Kirkesangeren, jfr. det efterfølgende i §'en.
[5]) Jfr. § 47.
[6]) Jfr. § 39.
[7]) Jfr. (L. 24 Septbr. 1851 §§ 3 og 5).
[8]) Jfr. nu Regjeringsinstrux 15 Jan. 1881 § 7 No. 18.

Ansees Undersøgelse af begravet Lig paakrævet af nogen offentlig Interesse, kan Tilladelse dertil meddeles af Øvrigheden. 3 Aug. No. 1.

§ 42. Kirkegaard skal i den Udstrækning, som af Helseraadet ansees nødvendig, være afgrøftet[1]), derhos forsvarlig indhegnet samt holdes i sømmelig Stand.

Bestemmelse om Gravenes Dybde[2]) bliver at afgive af Helseraadet med Godkjendelse af Overtilsynet. Dog skal enhver Grav være saaledes anlagt, at det Lig, som deri nedsættes, ikke berøres af Grundvand, og at der mellem Kistens øverste Kant og Jordens Overflade er en Afstand af mindst 1 m.

Forøvrigt bliver almindelige Bestemmelser angaaende Kirkegaarden og dens Benyttelse, derunder om Anbringelse og Fjernelse af Gravminder, Bænke, Plantning, Hegn og andre Anlæg, at afgive af Tilsynet med Overtilsynets Godkjendelse.

§ 43. Naar Kirkegaard nedlægges, skal den være fredet i mindst 40 Aar efter sidste Begravelse.

Kapitel 5.

Om Kirkernes[3]) Tilsyn.

§ 44. For hvert af Rigets Stifter danner Stiftamtmanden og Biskopen Kirkernes Overtilsyn[4]).

Inden de enkelte Provstier har Provsterne at føre Indseende med alt, der vedrører Kirker og Kirkegaarde, og at udtale sig i Sager, der angaar disse.

§ 45. Kirkernes Tilsyn[5]) dannes paa Landet i hvert Sogn af Sognepræsten eller den residerende Kapellan efter Biskopens Bestemmelse, en af Sognets Formænd efter Sognestyrets Valg og et Medlem, der vælges af Sognestyret for 3 Aar.

I Byerne dannes Tilsynet af Sognepræsten eller, hvor der er flere Præster i selvstændigt Embede, den af disse, som Biskopen opnævner for 2 Aar, samt af Magistraten[6]) eller et Medlem af Formandskabet[6]) efter dettes Afgjørelse og Valg og et af Kommunestyret for 3 Aar valgt Medlem[6]).

Hvor Land og By har fælles Kirke[7]), dannes Tilsynet af Præsten sammen med Byens Magistrat eller et Medlem af For-

[1]) Jfr. L. 16 Mai 1860 § 3.
[2]) Jfr. (N. L. 2—21—35 og kgl. Res. 13 Juni 1882).
[3]) Ikke nødvendigvis alene Sognekirkernes.
[4]) Efter N. L. Kirkens „Forsvar", d: Stiftsdirektionen, jfr. (N. L. 2—21—4, 7, 11 m. fl.).
[5]) Svarer nærmest til den tidligere Kirkeinspektion i Byerne (Reskr. 27 Novbr. 1739, 8 August 1778, Instr. 14 Septbr. 1798 § 9 og kgl. Res. 22 Mai 1833).
[6]) Jfr. L. 27 Juni 1891 No. 1 § 17, der vistnok ogsaa gjælder vedk. Magistratsmedlem.
[7]) Jfr. herom ogsaa L. 5 Juni 1869 § 4.

3 Aug. No. 1.

mandskabet[1]) efter dettes Afgjørelse og Valg og en af Landsognets Formænd[1]), valgt af dettes Sognestyre.

For Tilsynets valgte Medlemmer vælges tillige Varamænd[1]). Tilsynet vælger aarlig sin Formand.

§ 46. For enhver Sognekirke beskikkes en Kirkeværge, der efter Sogne- eller Kommunestyrets Bestemmelse enten ansættes som Bestillingsmand eller vælges for 4 Aar som Ombudsmand. Han ansættes eller vælges af Sogne- eller Kommunestyret efter Forslag af Kirkens Tilsyn[2]). I Byer med flere Kirker kan for disse antages samme Kirkeværge.

§ 47. Kirkens Tilsyn har at føre Indseende med Kirke og Kirkegaard og hvad dertil hører. Det har saaledes at paase:

at Kirke og Kirkegaard med Tilbehør holdes i lovlig Stand og i sømmelig Orden[3]);

at de for Kirke og Kirkegaard gjældende Vedtægter og Bestemmelser overholdes[4]), derunder særlig, at Fortegnelsen over Gravene føres paa betryggende Maade[5]);

at der føres særskilt Fortegnelse over Kirkens Formue[6]) og visse Indtægter samt over dens Prydelser og øvrige Tilbehør[7]), af hvilken Fortegnelse Afskrift indsendes til Overtilsynet[8]);

at der aarlig indsendes til Overtilsynet Afskrift af Regnskabet for Kirke og Kirkegaard, saasnart dette foreligger i revideret og decideret Stand[8]).

Kirkens Tilsyn har derhos at træffe Afgjørelse[9]) om Kirkens Benyttelse udenfor de regelmæssige Gudstjenester og kirkelige Handlinger i kirkelige og andre dermed beslægtede Øiemed efter nærmere Bestemmelser, der gives af Kongen[10]). Om enhver saadan Benyttelse af Kirken skal gjennem Biskopen gives Indberetning til Kirkedepartementet, til hvilket ogsaa den, der har ansøgt om Kirkens Benyttelse, eller et Medlem af Tilsynet eller mindst 20 myndige Menighedslemmer kan indanke dettes Afgjørelser.

§ 48. Tilsynet har hvert Aar inden den Tid, som Sogne- eller Kommunestyret bestemmer, at indgive til dette[11]) Overslag for det følgende Aar over de ved Kirke og Kirkegaard paakrævede Udgifter til Lønninger, Vedligehold, Renhold, Opvarmning m. v.

Ligeledes har Tilsynet til Sogne- eller Kommunestyret at indgive Foreстilling angaaende Nybygning, Udvidelse eller andre sær-

[1]) Jfr. L. 27 Juni 1891 No. 1 § 17.
[2]) Jfr. ogsaa § 52.
[3]) Jfr. §§ 27 og 42.
[4]) Jfr. §§ 15—16 og § 37.
[5]) Jfr. § 38.
[6]) Jfr. § 12.
[7]) Jfr. § 21 og (N. L. 2—21—13 og 14).
[8]) Jfr. § 51.
[9]) Jfr. §§ 15 og 16.
[10]) Jfr. Res. 30 Decbr. 1897.
[11]) Jfr. § 17.

lige Foranstaltninger ved Kirke eller Kirkegaard, som ansees nødvendige eller hensigtsmæssige. 3 Aug. No. 1.

Derhos har det at sørge for, at bevilgede Midler anvendes efter Bestemmelsen.

§ 49. Tilsynet ansætter Kirketjener, Graver og andre underordnede Betjente, til hvilke der er bevilget Løn, og udfærdiger Tjenesteregler for dem.

Det har derhos at afgive Indstilling[1]) til Sogne- eller Kommunestyret om Ansættelse af Organist og Bestikkelse af Kirkeværge og Forslag til Tjenesteregler for disse.

§ 50. Tilsynet har at være tilstede ved Visitatsmøder. Det har at give Indberetning til Overtilsynet, saafremt paapegede Mangler ved Kirke eller Kirkegaard ikke bliver udbedrede.

§ 51. Kirkernes Overtilsyn har at føre det almindelige Indseende med Stiftets Kirker og Kirkegaarde og at paase, at de for disse gjældende Bestemmelser overholdes. Det har at vaage over, at Kirkernes Formue bevares, at Kirkefondene og andre Kirkerne tilhørende Midler forvaltes paa betryggende Maade og anvendes overensstemmende med denne Lov.

§ 52. Overtilsynet har at beskikke Kirkeværge[2]) og Organist og at godkjende Tjenesteregler for disse.

§ 53. Enhver Beslutning af Sogne- og Kommunestyrer vedkommende Kirker og Kirkegaarde bliver at meddele Overtilsynet[3]).

Kapitel 6.

Andre Bestemmelser.

§ 54. Ny Kirke eller Kirkegaard maa ikke tages i Brug, førend den er indviet[4]).

Det samme bliver efter Kongens nærmere Bestemmelse at iagttage, naar Kirke ombygges eller Kirkegaard udvides[5]).

§ 55. Hvor særlige Forhold gjør det paakrævet, kan Kongen tillade Fravigelse fra Bestemmelser i denne Lov.

§ 56. Denne Lov træder i Kraft fra den Tid, Kongen bestemmer[6]).

Efterhvert som Loven kommer til Anvendelse, ophæves efternævnte Bestemmelser, forsaavidt de endnu er gjældende:

Bevilling af 14de September 1670 paa Bygsel og Tredieaarstage af Kirkernes Gods i Bratsbergs Amt til Skiens geistlige Betjente og Skolen.

[1]) Jfr. § 52.
[2]) Jfr. §§ 46 og 49, sidste Led.
[3]) Jfr. ogsaa § 44, sidste Led.
[4]) Jfr. den ved kgl. Anordn. 14 Febr. 1889 indførte Alterbog, anden Afd. Litr. R. og S.
[5]) Jfr. det i frg. Note citerede Sted af den nye Alterbog Litr. R. Anm. og Litr. S.
[6]) Ifølge kgl. Res. af 30 Oktbr. 1897 træder Loven ikraft fra 1 Januar 1898.

3 Aug. No. 1. Bevilling af 9de Mai 1682 paa Kathedraticum til Trondhjems Biskop af Stiftets Kirker.

Forordning af 5te Februar 1685 om ulovlige Paalægs Afskaffelse m. v. § 11, forsaavidt angaar Kirkernes Skoge.

Anordning af 14de Juni 1687 angaaende Kirkerne paa Landet i Akershus Stift m. v.

Af Kong Christian den Vtes Norske Lovs anden Bog: Kapitel 9, Artikel 2, forsaavidt angaar Beskikkelse af Kirkeværger, samt Artikel 19; Kapitel 10, Artikel 4, forsaavidt angaar Jordpaakastelse; Kapitel 16, Artikel 9 og 10; Kapitel 17, Artikel 20 og 21, samt Kapitel 21, Artikel 1—6, 8—16, 18—33, 35, 37—62, 64 og 66—72.

Kirkeritualet af 25de Juli 1685 (jfr. Forordning af 14de April 1688) Kapitel 9 om Lig og Begravelser, forsaavidt angaar Bestemmelserne om, naar og ved hvem Grav maa aabnes, og det i Kapitlet indeholdte Forbud mod Jordpaakastelse og Begravelse paa indviet Kirkegaard.

Aabent Brev af 5te Marts 1692, forsaavidt angaar Mageskifte af Kirkerne tilhørende Gods.

Reskript af 17de December 1692 angaaende Kirkeregnskaber.

Forordning af 6te Februar 1694, forsaavidt Kirkeregnskaber angaar.

Reskript af 7de Juli 1696 angaaende Udredelse af Bispeenkepension af Kirker i Kristiansand Stift.

Reskript af 3die Mai 1704 angaaende Sognemændenes Deltagelse i Kirkernes Vedligeholdelse.

Reskript af 17de December 1723 angaaende Kathedraticum af Kirkerne i Finmarken.

Anordning af 21de Oktober 1724 angaaende, at Kirkernes Kontributioner skulle have Prioritet fremfor andre Kreditorer hos Kirkekjøberne, samt Plakat af 3die Januar 1727 angaaende Indbrivelse af bemeldte Kontributioner.

Reskript af 23de Februar 1725 angaaende Vin og Brød samt Lys til Alteret i de solgte Kirker saavelsom deres Beholdninger og til andre Kirker førend Salget gjorte Laan.

Forordningen af 25de Februar 1733 angaaende det Kirkerne tilliggende Gods, og hvorledes med dets Afhændelse skal forholdes.

Forordningen af 13de August 1734 angaaende Kirkerne.

Reskript af 5te August 1735 angaaende Selvmorderes Begravelse.

Reskript af 2den Januar 1739 og Forordning af 23de samme Maaned om Skolerne paa Landet m. v. § 34 samt Reskript af 22de November 1754 og af 1ste Juli 1757 angaaende Kirkernes Udredelse til Skolekassen af de Midler, som af Kirkerne tidligere anvendtes til Alterlys, de saakaldte Lysepenge.

Forordning af 31te Marts 1741, forsaavidt angaar Tømmerhugst i Kirkernes Skoger.

Forordning af 23de Februar 1748, forsaavidt Kirkeregnskaberne angaar. 3 Aug. No. 1.

Reskript af 18de December 1751 angaaende Begravelser i Trondhjems Stift.

Reskript af 8de Marts 1754 angaaende Begravelser i Annexsognene i Kristiansand Stift.

Kancelli-Promemoria af 5te Oktober 1771 angaaende Indsendelse af Overslagene ved Kirkers Nyopførelse eller Reparation.

Kancelli-Promemoria af 30te November 1776 og Plakat angaaende Gravenes Dybde i Bergen Stift m. v.

Reskript af 5te December 1783 angaaende Begravelser i Akershus Stift.

Reskript af 20de Februar 1784 angaaende Kirkernes Reparation i Akershus Stift.

Kancelli-Promemoria af 19de Januar 1793 angaaende Pligten til Deltagelse i Kirkereparationer paa Landet.

Reskript af 10de Mai 1800 angaaende Begravelser i Bergen Stift.

Reskript af 22de August 1800, forsaavidt angaar Afgift af Kirken i Fredriksstad til samme Bys Skolevæsen.

Forordning af 22de Februar 1805 angaaende Gravsteder i Kirkerne m. v.

Reskript af 22de Februar 1805 angaaende Kirkeexpensers Betaling ved Mikkelsdag og deres Besørgelse ved Geistlige.

Kancelli-Promemoria af 20de August 1805 angaaende fri Begravelsesjord.

Kancelli-Promemoria af 12te November 1810 angaaende, at Døde ikke maa begraves, uden at Præsten underrettes.

Lov af 24de April 1818 angaaende vedkommende Menigheders Forpligtelse til i visse Tilfælde at overtage og forsvarligen at vedligeholde deres Sognekirker.

Lov af 24de September 1851 angaaende Kirker og Kirkegaarde.

Lov af 25de Februar 1860, indeholdende Tillæg til Lov om Kirker og Kirkegaarde af 24de September 1851.

Lov af 13de December 1862 angaaende Salg eller Mageskifte af Klokkergaarde, udlagte af Kirkegods, som er i Privates Eie.

Lov af 3die Marts 1866 om Ophævelse af Norske Lovs 2—21—21 m. v.

Endvidere ophæves enhver anden Bestemmelse, der maatte stride mod nærværende Lov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

3 Aug. No. 2. **Lov** om særlige Straffebestemmelser m. v. for Personer, som i Henhold til Grundlovens § 75 h indkaldes til at møde for Storthinget*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 22de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Den, som efter i Henhold til Grundlovens § 75 h at være indkaldt til at møde for Storthinget, enten undlader at møde eller vægrer sig for, overensstemmende med Storthingets Forretningsorden, at afgive den Forklaring, hvortil han efter nævnte Grundlovsbestemmelse er pligtig, eller at bekræfte Forklaringen med en høitidelig Forsikring, bliver, forsaavidt strengere Straffebestemmelser i anden gjældende Lov ikke maatte komme til Anvendelse, at straffe med en Bod af fra Kr. 1 000,00 til Kr. 10 000,00.

§ 2. Den i § 1 omhandlede høitidelige Forsikring skal træde i Eds Sted og medføre samme Ansvar, som om Ed var aflagt.

§ 3. Uden Forlangende af Storthinget paataler det Offentlige ikke de i nærværende Lov omhandlede Forbrydelser.

§ 4. Denne Lov træder straks i Kraft.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Dok. No. 5 m. Tillæg og Indst. O No. 76 for 1894 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 624—643 og 677—691 og i Lth. S. 133—141, Regj.forebr. om Sanktionsnægtelse i Depts.tid. No. 46—48 for 1894; Indst. O No. 50 for 1897 og Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 831—842 og i Lth. S. 310. Regj.forebr. om Sanktion i Depts.tid. No. 33 for 1897.

3 Aug. No. 3. **Lov** om Adgang til at benytte Kvinder som Retsvidner*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 19de Juni dette Aar, saalydende:

I de Tilfælde, hvor efter Lovgivningen Retsvidner ei behøver at tages af det i Lov om Lagrettesmænd af 28de August 1854 § 5 omhandlede Mandtal, skal for Eftertiden ogsaa Kvinder kunne benyttes som saadanne.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Oth. Prp. No. 3 og Indst. O No. 2 for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 64—75 og 618—630 og i Lth. S. 260—264.

---

*) Bekjendtgj. 7 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 33.

Lov angaaende Fiskerier i Nordlands og Tromsø Amter*) [1]). 3 Aug. No. 4.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 16de Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Hvor Fisket er af den Betydning, at det Tilsyn, Distriktets almindelige Øvrighed fører dermed, ikke anses tilstrækkeligt, kan der efter Andragende fra vedkommende Kommunestyre af Kongen bestemmes, at en Kommune eller Dele deraf skal udgjøre et eller flere Opsynsdistrikter, inden hvilke anordnes saadant Opsyn, som findes hensigtsmæssigt, og udfærdiges nærmere Forskrifter for dettes Virksomhed i Henhold til denne Lov, — alt, forsaavidt Midler dertil er bevilgede af Storthinget.

§ 2. Et Opsynsdistrikt kan omfatte et eller flere Mærkedistrikter. I ethvert Opsynsdistrikt skal der anvises Fiskerne et eller, om fornødiges, flere bestemte Steder, hvor Anmeldelser til Opsynet til alle Tider under Fisket kan gjøres. I ethvert Mærkedistrikt skal der anvises Fiskerne et bestemt Sted, hvor Anmeldelser om Tilflytning kan ske og hvor Mærker erholdes udleverede.

§ 3. Høvedsmand paa Baad og Fører af Fartøi, som vil drive Fiskeri fra noget af de i § 2 (jfr. § 1) nævnte Mærkedistrikter, skal derom forud gjøre Anmeldelse til Opsynet og opgive sit Navn og Hjemsted tilligemed Antallet af sit Mandskab. Ligeledes skal opgives, om og i Tilfælde hvor Husrum er leiet iland, eller om Logisbaad benyttes, og i Tilfælde, hvor denne har Liggeplads i Fiskeværet.

Vedkommende Baad eller Fartøi erholder udleveret to Mærker, der hvert udviser Distriktets Nummer og Baadens eller Fartøiets Løbenummer. Disse Mærker bliver at anbringe paa den Maade, som af Opsynet bestemmes.

Saafremt Vedkommende flytter til et andet Mærkedistrikt inden samme Opsynsdistrikt, beholder Baaden eller Fartøiet det oprindelige Mærke, men ny Anmeldelse maa ske til Opsynet, forinden Fiske fra det nye Distrikt begyndes.

Mærkerne udleveres af Opsynet uden Betaling og bliver ved Fiskets Slutning at levere tilbage; hvis Mærkerne er tabte, skal Anmeldelse derom gjøres til Opsynet. Undladelse af til fastsat Tid at tilbagelevere Mærkerne eller at anmelde muligt Tab af dem straffes med Bøder fra Kr. 2,00 til Kr. 20,00.

Paatrœffes nogen at drive Fiskeri, uden at Baaden eller Fartøiet er forsynet med paabudt Mærke eller uden at Vedkommende

[1]) Se Oth. Prp. No. 24 og Indst. O XVII for 1896, Dok. No. 16 og Indst. O XXIII for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 1189—1198 og i Lth. S. 400. — Jfr. Res. 7 Decbr. 1897.

*) Bekjendtgj. 7 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 33.

3 Aug. No. 4. i Tilfælde af Flytning til nyt Mærkedistrikt har gjort den ovenfor omhandlede Anmeldelse til Opsynet, straffes han med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 4. Naar Opsyn er anordnet, skal der inden 14 Dage, efterat Opsynet er traadt i Virksomhed, i ethvert Mærkedistrikt blandt Fiskerne udvælges et bestemt Antal Tilsynsmænd. Stemmeberettigede ved dette Valg er de i Distriktet tilstedeværende Hovedsmænd og Fartøiførere, som inden Kl. 8 Aften 3 Dage før Valgets Afholdelse for Opsynet har anmeldt at ville drive Fiskeri i Distriktet. Opsynet bestemmer Sted og Tid for Valget og har herunder at iagttage, at Valg saavidt muligt ikke bør foretages, forinden Hovedmassen af Fiskerne antages at være kommet. Bekjendtgjørelse om Valget sker ved Opslag 2 Dage før dets Foretagelse. Det bestyres af vedkommende Opsynsbetjent, som ogsaa har at føre Protokol derover. Der vælges 1 Tilsynsmand for hver 10 Garn- og Linebaade og 1 for hver 20 Snørebaade samt ved særskilt Valg det halve Antal Suppleanter. Afstemningen sker, skriftlig eller mundtlig, særskilt for hvert Brug. Opsynsbetjenten har seneſt ved Valgforretningens Begyndelse at kundgjøre, hvor mange Tilsynsmænd og Suppleanter der bliver at vælge. Ved Beregningen heraf har han alene at tage Hensyn til de Garn-, Line- og Snørebaade, som er blevne anmeldte for Opsynet inden Kl. 8 Aften 3 Dage før Valgets Afholdelse.

Er der i et Distrikt paa Valgtiden et mindre Antal Baade end ovenfor nævnt af et enkelt Brug, bliver Tilsynsmand for dette Brug ikke at vælge.

§ 5. Tilsynsmændene, der ingen Godtgjørelse oppebærer, er Ombudsmænd. De beklæder Stillingen, saalænge Opsynet er i Virksomhed, og saalænge de opholder sig inden Opsynsdistriktet for der at drive Fiske. Har nogen forrettet som Tilsynsmand i to paa hinanden følgende Aar, er han berettiget til at undslaa sig for at modtage Gjenvalg i ligesaa lang Tid. Hvis en Tilsynsmand i sin Funktionstid vil drive Fiske i et andet af Opsynsdistriktets Mærkedistrikter end det, hvori han er valgt, har han i det nye Mærkedistrikt at anmelde sig for Opsynet som Tilsynsmand og at udføre sine Pligter som saadan der.

§ 6. Tilsynsmændene har at føre det umiddelbare Tilsyn paa Havet og derunder ved Tilhold og Advarsel at søge hindret Overtrædelser af denne Lov og de i Medhold af samme givne Vedtægter. Det paaligger dem som Ombudspligt at anmelde for Opsynet de Overtrædelser af denne Lov og de i Medhold af den givne Vedtægter, der kommer til deres Kundskab, at bistaa Opsynet med mindelig Ordning af Tvistigheder som i § 38 omhandlet og at gjøre Tjeneste som Domsmænd og Skjønsmænd som i §§ 39 og 19 omhandlet.

§ 7. For hvert Opsynsdistrikt med den nedenfor omhandlede

Undtagelse bliver der inden 4 Dage efter Valget af Tilsynsmænd af disse, efter forudgaaende Tilsigelse fra Opsynet, at vælge blandt Fiskerne 4 Mænd, der skal danne et Udvalg. 3 Aug. No. 4.

Afstemningen sker, skriftlig eller mundtlig, særskilt for hvert Mærkedistrikt under Ledelse af Opsynsbetjenten, som fører Protokol derover. Der stemmes i hvert Mærkedistrikt særskilt paa 4 Medlemmer af Udvalget og paa 4 Suppleanter for disse. De, der ved Sammenlægning af Stemmerne i de forskjellige Mærkedistrikter viser sig at have erholdt de fleste Stemmer, ansees valgt. Har flere lige mange Stemmer, afgjøres Valget ved Lodtrækning mellem disse. De valgte Medlemmer af Udvalget er Ombudsmænd.

De beklæder Stillingen, saalænge Opsynet er i Virksomhed og saalænge de opholder sig inden Opsynsdistriktets Grændser og der driver Fiske. De pligter at underrette Formanden, forsaavidt de fraflytter Opsynsdistriktet under Fisket. Naar nogen i to Aar efter hinanden har været Medlem af et Udvalg, kan han i ligesaa lang Tid undslaa sig for at modtage Gjenvalg.

De valgte tilkommer ingen Godtgjørelse for sit Arbeide, medmindre de i Ombuds Medfør maa begive sig længere end 5 Kilometer udenfor det Mærkedistrikt, hvor de driver Fiske. I saa Fald tilkommer de Godtgjørelse for havte Befordringsudgifter og Kr. 8,00 daglig, saalænge Fraværet varer.

Skulde Antallet af de valgte Medlemmer og Suppleanter i et Distrikt ved Afgang blive mindre end 4, kan Formanden, dersom det fornødiges, foranledige Udfyldningsvalg afholdt.

Dersom der i et Opsynsdistrikt skulde være mindre end 10 Tilsynsmænd, fungerer disse som Udvalg. I dette Tilfælde vælges ikke Suppleanter. Dersom Antallet af Tilsynsmænd i et Distrikt, hvor dette Tilfælde foreligger, ved Afgang bliver mindre end 4, foretages Udfyldningsvalg i Forhold til det da tilstedeværende Baadantal.

§ 8. Udvalget bestaar af de valgte Mænd og en af Amtmanden beskikket Formand.

Formanden sammenkalder Møde, naar det findes paakrævet, leder Forhandlingerne, deltager i Stemmegivningen og fører Protokollen.

Gyldig Beslutning kan ikke fattes, medmindre Formanden og mindst $^3/_4$ af de valgte Medlemmer er tilstede. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget.

Naar 2 Udvalg i Henhold til § 9 træder sammen, afgjøres det ved Lodtrækning, hvilket Udvalgs Formand skal lede Forhandlingerne og have afgjørende Stemme i Tilfælde af Stemmelighed.

§ 9. Saafremt et Udvalg finder det paakrævet, kan det fatte Beslutning om, at der henlægges en bestemt Havstrækning til et Opsynsdistrikt. Grændserne for denne Havstrækning bestemmes

3 Aug. No. 4.

efter Kompasstreg og Med paa Land eller paa anden betryggende Maade af de til hinanden stødende Distrikters Udvalg i Fællesskab.

Adgang til at fiske inden den et Distrikt saaledes tillagte Havstrækning er ikke betinget af, at der roes fra Opsynsdistriktet, men enhver er forpligtet til at overholde de for Bedriften paa denne Strækning givne Forskrifter.

§ 10. For Udøvelsen af Fiskeriet inden den ethvert Distrikt tillagte Havstrækning tilkommer det Udvalget i Form af Vedtægt at bestemme:

a. Hvorvidt og hvorledes Deling af Havet mellem Brugerne af Garn og Natliner skal iværksættes. Besluttes det, at der skal tildeles det ene Slags Redskab en bestemt Havstrækning, hvor det andet Slags Redskab ikke tilstedes Adgang, skal Brugerne af dette Redskab være berettiget til paa lignende Maade og med samme Virkning at faa sig tildelt en tilsvarende Havstrækning, saafremt dette forlanges af Halvparten af de Høvedsmænd, som driver Fiske med det Slags Redskab inden Opsynsdistriktet;
b. Tiden for Redskabers Optagning eller Udsætning om Aftenen og det Klokkeslet, til hvilket det paa de forskjellige Tider skal være tilladt at begive sig paa Sjøen for at optage eller udsætte Redskaber. De bestemte Klokkeslet bliver daglig at signalisere ved Opsynets Foranstaltning;
c. Regler for Redskabers Belastning;
d. Regler for Redskabers Mærkning. Dog skal enhver Garn- eller Natlinelænkes nærmest Land staaende Ile-Dubbel, eller forsaavidt Sætningen er skeet langs Landet, da dens vestligste Dubbel altid være forsynet med anordnet Mærke.

De af Udvalgene besluttede Vedtægter bringes ved Opsynets Foranstaltning til almindelig Kundskab i ethvert af de under Udvalget hørende Mærkedistrikter og de tilstødende Opsynsdistrikter. De træder i Kraft til den i Vedtægterne selv fastsatte Tid, dog tidligst 2 Døgn, efterat de ved Opslag er bekjendtgjorte.

Vedtægterne forbliver — forsaavidt de ikke selv anderledes bestemmer — gjældende, indtil de af vedkommende Udvalg i dem besluttede Forandringer med behørigt Varsel er kundgjorte i ethvert af de under Udvalget hørende Mærkedistrikter og de tilstødende Opsynsdistrikter.

Overtrædelse af de med Hjemmel i denne Paragraf besluttede Vedtægter straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 11. Det af Kongen anordnede Opsyn skal have Politimyndighed. Det har i sin Almindelighed at søge den lovlige Orden opretholdt og skal i Særdeleshed hindre Overtrædelse af denne Lov og de med Hjemmel i den givne Vedtægter. Naar Overtrædelse begaaes, skal det søge Vedkommende dragen til Ansvar. Ligeledes

skal Opsynet paase god Skik og Orden i, hvad der angaar Havne- 3 Aug.
væsenet samt Sundhedsforskrifters Overholdelse i Fiskeværene. No. 4.

§ 12. De Personer, der henhører til Opsynet, skal i Henseende til Fornærmelser imod dem i Ord eller Gjerning betragtes lige med Politiets Betjente. De skal være forsynede med behørige Kjendetegn.

§ 13. Under særegne Omstændigheder skal Opsynet være berettiget til iblandt Fiskerne at tilsige til sin Bistand et saa stort Antal, som skjønnes at være nødvendigt. I saa Tilfælde kan den fornødne Hjælp søges efter Omgang fortrinsvis hos de større Baadmandskaber, og saaledes, at kun én Mand udtages af hvert Baadmandskab. Undladelse af at efterkomme Opsynets Tilsigelse straffes med Bøder indtil Kr. 20,00, hvorhos Vedkommende kan tilsiges paanyt.

§ 14. Inden Midnat før Søn- og Helligdag skal alle Fiskeredskaber, undtagen Stængenot, være optagne af Sjøen. Dog kan Kongen paa Andragende fra vedkommende Kommunestyre og Anbefaling af Amtsthinget tillade Afvigelse herfra for enkelt Amtsdistrikt eller Dele deraf. Paa Søn- og Helligdage maa førend Kl. 5 Eftermiddag intet Fiskeredskab bringes i Sjøen og ingen Fisk optages af Not. Paa Andragende fra vedkommende Kommunestyre og Anbefaling fra Amtsthinget kan Kongen for enkelt Amtsdistrikt eller Dele deraf for visse større Fiskeriers Vedkommende forbyde Udsætning af Redskaber paa Søn- og Helligdage. Dog skal Stængning og Optagning af Lodde og andet Agn være tilladt paa Søn- og Helligdage undtagen i Tiden fra Kl. 7 Formiddag til Kl. 2 Eftermiddag. Har Veiret været til Hinder for Redskabernes Optagning inden fastsat Tid, kan saadan foregaa paa Søn- og Helligdag.

Forseelser mod disse Bestemmelser straffes med Bøder for Notfiskes Vedkommende undtagen efter Agn indtil Kr. 400,00, for Notfiske efter Agn og for andet Fiske indtil Kr. 100,00.

§ 15. Anvendelse af Sprængstof til Fangst af Fisk er forbudt.

Kongen kan efter Andragende fra vedkommende Kommunestyre og Anbefaling af Amtsthinget bestemme, at der paa visse Strækninger og til visse Tider til Fangst af Sei ikke maa benyttes Garn og, hvor Opsyn er anordnet, til Fangst af Skrei ikke Not eller dermed ligeartet Redskab, saasom almindelig eller faststaaende Synkenot, Slæbenot, Posenot eller Trawl.

Fangst af Fiskeyngel til Gjødning eller til Salg til Guanotilvirkning er forbudt.

Overtrædelse af de i denne Paragrafs andet Stykke indeholdte Forbud straffes med Bøder indtil Kr. 5 000,00. Overtrædelse af Forbudene i Paragrafens første og tredie Stykke straffes med Bøder af henholdsvis indtil Kr. 500,00 og Kr. 100,00.

Konfiskation af ulovlig benyttet Redskab finder ikke Sted.

3 Aug. No. 4.

§ 16. Hvis nogen ikke ufortøvet efterkommer de Forskrifter, som til Ordens Opretholdelse paa Havnene under Fiskeriet maatte gives af Opsynet, straffes han med Bøder indtil Kr. 100,00. Derhos skal Opsynet, naar dets Advarsel om at slakke eller løskaste Varp, Spring, Landtaug eller andet deslige ikke uopholdelig efterkommes, være berettiget til at løskaste eller endog at kappe saadanne Tauge, og har Vedkommende selv at tilskrive sig den Skade, han derved maatte lide.

§ 17. Udsætter nogen utilbørlig sine Redskaber saaledes, at Andenmands allerede udsatte synbare Iler eller Fløit deraf nedtrykkes, straffes han med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 18. Den, som beskadiger Andenmands Redskab ved at udkaste Anker, Dræg eller Krake eller lægger sin Baad fast i Andenmands Ile, ansees med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 19. Findes flere Baades eller Fartøiers Fiskeredskaber saaledes sammenviklede, at det ene Mandskab ikke kan optage af Sjøen sine Redskaber uden at tilføie andres Redskaber Skade, da skal Optagningen ske i Fællesskab af de vedkommende Mandskaber, som maatte være tilstede, og ethvert af dem skal have Ret til for at varetage sit Tarv at sætte en Mand ombord til hvert af de øvrige. Er ikke alle Eiere tilstede, skal om muligt samtlige sammenviklede Redskaber bringes iland af de Baadmandskaber, som har deltaget i Trækningen og med den enhver tilkommende Anpart af Fangsten overleveres til Eierne. Med Hensyn til de Redskaber med tilhørende Fangst, hvortil ingen Eiermand fremstiller sig, forholdes saaledes som i efterfølgende Paragraf angaaende bergede Redskaber bestemt.

I Tilfælde af Tvist, og om nogen af Parterne forlanger det, deles Fangsten af den nærmeste Opsynsbetjent, hvem saadan Myndighed efter den for Opsynet gjældende Anordning er tillagt, i Forening med to af ham blandt Fiskerne tilkaldte Mænd. Disse tages som Regel blandt Distriktets Tilsynsmænd og tilkommer hver en Godtgjørelse af Kr. 1,00, hvilket Beløb udredes af Parterne i det Forhold, som under Forretningen bestemmes. Opsynsbetjenten tilkommer ingen Godtgjørelse.

Hvo, som til eget Redskabs Optagelse er nødt til at løse fra hinanden eller at kappe Andenmands Redskab, skal igjen tilbørlig sammenknobe dette.

Overtrædelse af disse Forskrifter straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 20. Hvor flere Notlag ligger færdige til Kast efter Agn, er den berettiget til Kastet, som først har udgivet sit Taug og begyndt at udkaste Noten samt uden usædvanligt Ophold fortsætter dermed.

Hvis nogen hindrer ham heri eller søger at misliggjøre Fi-

sket, saasom ved at ro til Hinder for Notens Udsætning eller ved Skud, Støi eller deslige, straffes han med Bøder indtil Kr. 200,00. 3 Aug. No. 4.

§ 21. Naar Synkenot kastes efter Sei, maa ingen komme til Fortrængsel for Kastet enten ved at kaste til Hinder for den allerede udsatte Not, ved at ro over samme eller paa anden Maade.

Overtrædelse straffes med Bøder indtil Kr 100,00.

§ 22. Den, som, efterat Not er sat, forsætlig beskadiger den eller forspilder Fangsten i det hele eller for en Del, straffes med Bøder indtil Kr. 200,00, forsaavidt han ikke efter den almindelige Straffelov har forskyldt høiere Straf.

§ 23. Hvo, som under Fisket ved utilbørlig Adfærd forstyrrer den almindelige Roligheb, straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 24. Opkjøber af Fiskevarer er ved Modtagelsen, saafremt der ikke betales kontant, pligtig til at levere Seddel indeholdende Fartøiets Navn og Hjemsted samt Sælgerens Navn, det leverede Kvantum, den omforenede Pris, Datoen og Underskrift. Kjøberen beholder en af Sælgeren vedtaget Gjenpart af Seddelen.

Overtrædelse straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 25. Hvo, som berger fordrevet eller tabt Fiskeredskab eller Baadudstyr, skal, naar Opsyn er anordnet, saasnart ske kan, melde Bergningen for dette. Opsynet har da at søge afhændet den Fisk, som maatte være paa Redskaberne, og forøvrigt at opbevare det bergede paa dertil beleilige Steder samt bringe til almindelig Kundskab, at det af Eieren kan afhentes mod Erlæggelse af Bergeløn og andre Omkostninger. Hvis ingen Eier kjendes, har Opsynsbetjenten, inden Opsynet hæves, at sælge det bergede ved Auktion. For Auktionen beregnes intet Gebyr. Udbyttet af det bergede — saavel af Fangst som af Redskaber og Baadudstyr — med Fradrag af Bergeløn, hvor saadan er forlangt, tilfalder en for Fiskerne nyttig Indretning efter Storthingets Bestemmelse.

Er Opsyn ikke anordnet, skal Bergeren inden 48 Timer bringe Bergningen til almindelig Kundskab ved Opslag paa nærmeste Handelssted eller Gaard eller paa anden brugelig Maade. Hvis ingen Eier melder sig inden 14 Dage, afgives Anmeldelse til Lensmanden enten i det Distrikt, hvor Bergningen har fundet Sted, eller i det Distrikt, hvor Bergeren hører hjemme.

Undlader Bergeren den her paabudne Anmeldelse eller Kundgjørelse, straffes han som for ulovlig Omgang med Hittegods.

Med Hensyn til Bergelønnens Størrelse forholdes overensstemmende med det sædvanlige. Bergelønnen for de Redskaber, som anmeldes for og afleveres til Opsynet, skal strax af dette udbetales.

§ 26. Til Opførelse af Rorbod eller af Hjeld paa Statens eller beneficeret Eiendom udsteder Amtmanden eller den, han dertil bemyndiger, efter Forlangende Bevillingsseddel. Forsaavidt ledig

3 Aug. No. 4.

Plads findes, bliver behørig Tomt til Rorbod eller Hjeld at udvise ved den Amtmanden dertil givne Bemyndigelse.

Oplysning om Udvisning paategnes Bevillingsseddelen. Denne er ugyldig, naar Bod eller Hjeld ikke i Henhold til samme er opført inden 1 Aar efter dens Udstedelse. Den hjemler Udtageren eller hans Enke Besiddelsen af Grunden og saaledes, at enhver, som senere bliver Eier af den opforte Rorbod, skal have Fortrinsret til hos Vedkommende at erholde ny Bevillingsseddel paa dens Grund.

§ 27. Som aarlig Grundleie af Rorbod eller Hjeld paa Statens eller beneficeret Eiendom skal der erlægges 40 Øre for hver Mand, som Rorboden er bestemt til at huse, og 6 Øre for hvert 100 Fisk, som man vil være berettiget til at hænge paa Hjelden. For Udstedelse af Bevillingsseddel har Erhververen at erlægge Kr. 4,00 til Statskassen.

§ 28. I Tilfælde af, at der med Hensyn til Grundleiens Størrelse for nogen paa Statens eller beneficeret Eiendom opført Rorbod eller Hjeld reises Spørgsmaal om, hvor mange Mand der i Boden antagelig kan huses, eller hvor mange Fisk paa Hjelden hænges, afgjøres dette ved Skjøn.

§ 29. Naar der under Fisket klages over, at en Rorbod, der staar paa offentlig eller beneficeret Eiendom, forfalder saaledes, at den ikke er tjenlig til Beboelse, skal derover optages Skjøn og i Tilfælde af, at Klagen findes grundet, gjøres Indberetning til Overøvrigheden, som foranlediger Skjøn atter optaget under næste Aars Fiske. Findes Boden heller ikke da at være i tjenlig Stand, skal Tomten ryddiggjøres af Eieren. Sker dette ikke inden 6 Maaneder, ryddiggjøres Tomten paa Eierens Bekostning og ny Bevillingsseddel kan udstedes.

§ 30. Ved Bestemmelse af den Skadeserstatning, som nogen maatte tilpligtes i Anledning af Forseelse imod denne Lovs Bestemmelser angaaende Orden paa Sjøen eller imod de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter, bliver der alene at tage Hensyn til den Redskaberne tilføiede Skade og til den i eller paa disse bevislig staaende Fisk, men ikke til Fiskespilde.

§ 31. For Bøder eller Skadeserstatning, som nogen er tilpligtet eller har vedtaget at udrede for Forseelse imod denne Lov eller de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter, hefter det Fartøi eller den Baad, hvortil den skyldige maatte høre, med tilhørende Redskab og Fangst.

§ 32. Bøder for Overtrædelse af denne Lov og af de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter forelægges af Opsynsbetjenten eller, naar Opsyn ikke er anordnet, af Lensmanden, som derom strax har at afgive Indberetning til Paatalemyndigheden.

§ 33. Kongen bestemmer, hvorvidt og i hvilken Udstrækning det anordnede Opsyn skal have Paatalemyndighed. Myndighed til

at beslutte Tiltale maa dog ikke overdrages Opsynet uden i Politisager. 3 Aug. No. 4.

§ 34. Sager i Anledning af Overtrædelse af denne Lov og af de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter samt Sager angaaende Opsætsighed eller Fornærmelse mod Opsynet, for hvilke Straffen ikke kan overstige Fængsel, behandles overensstemmende med de om Politisager gjældende Forskrifter.

§ 35. Forseelse mod denne Lov og de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter kan ikke paatales senere end 6 Maaneder, efterat den er begaaet.

§ 36. Naar Opsyn er anordnet, kan Overøvrigheden efter Kongens nærmere Bestemmelse beskikke en eller flere extraordinære Dommere til som Fiskedommere at udføre de nedenfor omhandlede Forretninger. Som Fiskedommer kan ogsaa Distriktets Sorenskriver paalægges at tjenstgjøre. I Henseende til Grændserne mellem disse Dommeres Virkekreds indbyrdes bliver uden Hensyn til den almindelige Jurisdiktionsinddeling at forholde efter Overøvrighedens Bestemmelse.

§ 37. Fiskedommeren har, forsaavidt ikke anderledes af Kongen bestemmes, at fungere som Underdommer i de Politisager, hvori under Fisket Tiltale reises af det Offentlige. Han har derhos i alle Straffesager med Hensyn til Efterforskningen og den retslige Forunderſøgelse samme Myndighed og Pligter som den ordinære Dommer og kan ogsaa, forsaavidt Sagen gaar ind under Straffeprocesloven § 283, paakjende den. Kongen kan bestemme, at Fiskedommeren ogsaa skal optage Thingsvidner og andre enkeltstaaende Retshandlinger til Brug under en ved anden Domstol anlagt Straffesag.

Forskriften i Straffeprocesloven § 377, andet Punktum, kommer til Anvendelse ogsaa i Sager, der behandles af den ordinære Dommer som Fiskedommer.

Kan Behandlingen af en for Fiskedommeren iretteført Sag eller Forretning ikke tilendebringes, inden hans Beskikkelse ophører, bestemmer Paatalemyndigheden, hvorvidt Behandlingen skal udstaa til næste Aars Fiske eller fortsættes ved ordinær Ret.

§ 38. Tvistigheder, som reiser sig af Fisket eller af Handel, som foregaar under og staar i Forbindelse med Fisket, bør Opsynets Betjente, naar deres Bistand dertil søges, saavidt muligt søge bilagte i Mindelighed. Samme Forpligtelse paahviler de valgte Tilsynsmænd. Herfor betaler Rekvirenten Kr. 1,00 til hver Tilsynsmand, der deltager i Mæglingen.

Enes de tvistende Parter om at voldgive nogen saadan Tvistighed, er vedkommende Opsynsbetjent paa Forlangende forpligtet til at optræde som Opmand.

De indgaaede Forlig og afsagte Voldgiftskjendelser kan mod et Gebyr af Kr. 1,00 til vedkommende Opsynsbetjent forlanges ind-

3 Aug. No. 4.

ført i en dertil af vedkommende Fiskedommer autoriseret Protokol. For Udskrifter af denne tilkommer Opsynsbetjenten Kr. 0,50 for hvert Ark eller Del deraf.

§ 39. Private Søgsmaal angaaende Tvistigheder, som reiser sig af Fisket eller af Handel, som foregaar under og staar i Forbindelse med Fisket, indbringes for vedkommende Fiskedommer og bliver gjæsteretsvis at behandle og paakjende af ham i Forening med to af ham uden særskilt Godtgjørelse opnævnte og tilsagte Meddomsmænd. Disse bør i Almindelighed opnævnes efter Tur blandt de paa Retsstedet eller i dettes Nærhed værende Tilsynsmænd, over hvilke Opsynet meddeler Dommeren Opgave. Retsgebyrerne i saadanne Sager skal være de samme som for ordinære Thingsager bestemt.

Til hver af Meddomsmændene betales Kr. 3,00 for hver Sag.

§ 40. De i § 39 omhandlede Sager paaankes, forsaavidt de angaar en appellabel Gjenstand, lige til Høiesteret og foretages ved Varslets Udløb uden Hensyn til Høiesterets Sessioner.

§ 41. De i § 39 indeholdte Forskrifter finder ogsaa Anvendelse paa Sjøretssager angaaende Tvistigheder, som reiser sig af Fisket eller staar i Forbindelse med dette. Sjøforklaringer samt Sjøretsbesigtigelser og Sjøretstaxter, der forefalder under Fisket, kan anhængiggjøres for en Sjøret, bestaaende af Fiskedommeren og to af ham efter Sjøfartslovens Regler opnævnte Sjøretsmedlemmer.

Sjøprotester og andre Notarialhandlinger kan forlanges udførte af Fiskedommeren.

§ 42. I civile Sager, som henhører under Fiskedommerens Paakjendelse, skal han udøve den Myndighed i Henseende til Dommes Fuldbyrdelse, Arrest, Beslag og deslige, som ellers er tillagt den exekutive Myndighed.

§ 43. Til Forkyndelse af Indkaldelser eller Stævnemaal samt til Tilsigelse af Retsvidner, Meddomsmænd og Skjønsmænd ved de i denne Lov omhandlede Retshandlinger antager den beskikkede Dommer det fornødne Antal Mænd, der for ham aflægger den for Stævnevidner foreskrevne Ed.

§ 44. Skjøn til Bestemmelse af Skadeserstatning eller andet, som staar i Forbindelse med nogen efter § 39 indbragt Sag, bliver at afgive under Sagen af de to Meddomsmænd og, om nogen af Parterne forlanger Overskjøn, af fire paa lige Maade opnævnte Mænd.

Det samme gjælder ogsaa Skjøn, som staar i Forbindelse med nogen efter § 41 indbragt Sjøretssag, dog saaledes, at der med Hensyn til Overskjøn forholdes overensstemmende med Forskrifterne i Lov om Sjøfarten af 20de Juni 1893 § 329 med Undtagelse af, at Overskjønsmændene ogsaa i dette Tilfælde opnævnes af Fiskedommeren efter Sjøfartslovens Regler.

Hvor denne Lov forøvrigt bestemmer Afgjørelse ved Skjøn, afgives dette ved Dommeren tilligemed fire af ham opnævnte og tilsagte Mænd. Forligsmægling finder ikke Sted. Dette Skjøn er endeligt. 3 Aug. No. 4.

Skjønsmændene tilkommer i Betaling hver Kr. 3,00. I Anledning af Mændsopnævnelsen, Tilsigelsen og Skjønnets Afholdelse tilkommer der ikke Dommeren eller Statskassen nogen Betaling.

Omkostningerne ved Skjønnet udredes af Parterne i det Forhold, som under Forretningen bestemmes.

§ 45. Omkostningerne ved Udvalgenes og Fiskedommerens Virksomhed samt ved Opsynet (herunder ikke medtaget Udgifterne ved de gjennem Vedtægt paabudte Redskabsmærker) udredes af Statskassen.

§ 46. For Skreifiskeriet paa Strækningen fra Brettesnes i Lofoten til Lofotodden saavelsom i Raftsundet og paa Strækningen fra Brettesnes til og med Kanstadfjorden, for Sildefiskerierne og for Fiskeri efter Lax, Sjøørret, og Ferskvandsfisk kommer nærværende Lov ikke til Anvendelse.

§ 47. Denne Lov træder i Kraft fra 1ste Januar 1898, fra hvilken Tid følgende Love ophæves:

Lov af 18de Mai 1860 om Fiskerier i Nordlands og Finmarkens Amter, forsaavidt angaar Nordlands og Tromsø Amter, og Lov af 20de Juli 1893 indeholdende Tillæg til Loven om Torskefiskeriet i Nordlands Amt og Senjens og Tromsø Fogderi af 23de Mai 1857, forsaavidt angaar Nordlands og Tromsø Amter udenfor Strækningen fra Brettesnes til Lofotodden saavelsom i Raftsundet og Strækningen fra Brettesnæs til og med Kanstadfjorden.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov angaaende Saltvandsfisket i Finmarken*) [1]). 3 Aug. No. 5.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 16de Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Ret til at drive Fiske paa norsk Sjøterritorium langs Finmarkens Kyst er udelukkende forbeholdt norske Statsborgere paa norske Baade eller Fartøier.

§ 2. Ved norske Baade og Fartøier forstaaes i denne Lov saadanne, der udelukkende eies af norske Statsborgere.

[1]) Se Oth. Prp. No. 21, Till. til Dok. No. 16 og Indst. O XXIV for 1897 og Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 1198—1206 og i Lth. S. 400. — Jfr. Res. 11 Decbr. 1897.

*) Bekjendtgj. 7 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 33.

3 Aug. No. 5.

§ 3. Hvor Fisket er af den Betydning, at det Tilsyn, Distriktets almindelige Øvrighed fører dermed, ikke ansees tilstrækkeligt, kan der ved kongelig Resolution anordnes saadant særskilt Opsyn, som findes hensigtsmæssigt, hvorefter Amtmanden udfærdiger de nærmere Forskrifter for Opsynsdistrikternes Grænser og Opsynets Virksomhed i Henhold til denne Lov, alt forsaavidt Midler dertil er bevilget af Storthinget.

§ 4. Høvedsmand paa Baad og Fører af Fartøi, som vil drive Fiske fra noget Opsynsdistrikt, hvor Opsyn er anordnet, skal derom forud gjøre Anmeldelse til Opsynet og opgive sit og Mandskabets Navn og Hjemsted samt opgive Baadens eller Fartøiets Eier og Nationalitet, og forøvrigt godtgjøre sin og sit Mandskabs Berettigelse til Fiske efter denne Lovs §§ 1, 2, 45 og 46. Foregaar Forandring i Besætningen, maa lignende ny Melding afgives. Ligeledes skal opgives, om, og i Tilfælde hvor, Husrum er leiet iland, eller om Logisbaad benyttes, og i Tilfælde, hvor denne har Liggeplads i Fiskeværet.

Flyttes til andet Opsynsdistrikt, bliver ny Anmeldelse at afgive ved første Anløb af Havn i Distriktet.

Baade og Fartøier, hvis Besætning deltager i Fisket, skal, forsaavidt Midler dertil er bevilget, i den Udstrækning, Amtmanden bestemmer, være forsynet med Mærke, hvis Indretning, Anbringelse og Ombytning i Tilfælde af Flytning ligeledes bestemmes af ham.

Mærkerne udleveres af Opsynet uden Betaling og bliver ved Fiskets Slutning at levere tilbage; hvis Mærkerne er tabte, skal Anmeldelse derom gjøres til Opsynet. Undladelse af til fastsat Tid at tilbagelevere Mærkerne eller at anmelde muligt Tab af dem straffes med Bøder fra Kr. 2,00 til Kr. 20,00.

Paatræffes nogen at drive Fiskeri, uden at Baaden eller Fartøiet er forsynet med paabudt Mærke, eller uden at Vedkommende i Tilfælde af Forandring af Besætning eller Flytning til nyt Opsynsdistrikt har gjort den ovenfor omhandlede Anmeldelse til Opsynet, straffes han med Bøder indtil Kr. 100,00. Samme Straf ilægges Høvedsmand eller Fartøiører, hvis han gjør sig skyldig i urigtigt Opgivende eller Anførsel angaaende sin og sit Mandskabs ovennævnte Berettigelse til Fiske.

§ 5. Naar Opsyn er anordnet, skal der inden 14 Dage, efterat det er traadt i Virksomhed, i hvert Rorvær inden Opsynsdistriktet, hvor mindst 8 Baade eller Fartøier har anmeldt at ville drive Fiske, blandt Fiskerne udvælges et bestemt Antal Tilsynsmænd. Skulde der noget Aar inden nævnte Frist ikke være anmeldt til Opsynet $^1/_4$ af det høieste Antal Baade og Fartøier, som det foregaaende Aar drev Fiske fra Distriktet, udstaar Valget yderligere indtil 14 Dage. Stemmeberettigede ved dette Valg er de i Distriktet tilstedeværende Høvedsmænd og Fartøiførere, som inden Kl. 8 Aften 3 Dage før Valgets Afholdelse for Opsynet har anmeldt at ville

drive Fiskeri i Distriktet. Opsynet bestemmer Sted og Tid for Valget og har herunder at iagttage, at Valget saavidt muligt ikke bør foretages, forinden Hovedmassen af Fiskerne antages at være kommet. 3 Aug. No. 5.

Bekjendtgjørelse om Valget sker ved Opslag 2 Dage før dets Foretagelse. Det bestyres af vedkommende Opsynsbetjent, som ogsaa har at føre Protokol derover. Der vælges 1 Tilsynsmand for hver 8 Baade eller Fartøier samt ved særskilt Valg det halve Antal Suppleanter eller, hvis Antallet af Tilsynsmænd bliver et ulige Tal, Halvdelen af det næste lige Tal. Afstemningen sker enten skriftlig eller mundtlig. Opsynsbetjenten har senest ved Valgforretningens Begyndelse at kundgjøre, hvor mange Tilsynsmænd og Suppleanter der bliver at vælge. Ved Beregningen heraf har han alene at tage Hensyn til de Baade og Fartøier, som er blevne anmeldte for Opsynet inden Kl. 8 Aften 3 Dage før Valgets Afholdelse.

§ 6. Tilsynsmændene, der ingen Godtgjørelse oppebærer, er Ombudsmænd. De bekkæder Stillingen, saalænge Opsynet er i Virksomhed, og saalænge de opholder sig i noget Opsynsdistrikt i Finmarken for at drive Fiske. Har nogen forrettet som Tilsynsmand i to paa hinanden følgende Aar, er han berettiget til at undslaa sig for at modtage Gjenvalg i ligesaa lang Tid.

Flytter en Tilsynsmand fra et Opsynsdistrikt til et andet for at drive Fiske, har han at melde sig for Opsynet der som Tilsynsmand.

§ 7. Tilsynsmændene har at føre det umiddelbare Tilsyn paa Havet og derunder ved Tilhold og Advarsel at søge hindret Overtrædelse af denne Lov og de i Medhold af samme givne Vedtægter.

Det paaligger dem som Ombudspligt at anmelde for Opsynet de Overtrædelser af denne Lov og de i Medhold af den givne Vedtægter, der kommer til deres Kundskab, at bistaa Opsynet med mindelig Ordning af Tvistigheder som i § 38 omhandlet og at gjøre Tjeneste som Skjønsmænd og Domsmænd i Henhold til §§ 22 og 39.

§ 8. For hvert Opsynsdistrikt bliver der inden 4 Dage efter Valget af Tilsynsmænd af disse efter forudgaaende Tilsigelse fra Opsynet at vælge blandt Fiskerne 4 Mænd til Medlemmer af et Udvalg. Afstemningen sker enten skriftlig eller mundtlig særskilt for hvert Rorvær under Ledelse af Opsynsbetjenten, som fører Protokol derover.

Der stemmes i hvert Rorvær særskilt paa 4 Medlemmer af Udvalget og paa 4 Suppleanter for disse. De, der ved Sammenlægning af Stemmerne i de forskjellige Rorvær inden Opsynsdistriktet viser sig at have erholdt de fleste Stemmer, ansees valgt. Har flere lige mange Stemmer, afgjøres Valget ved Lodtrækning mellem disse.

3 Aug. No. 5.

De valgte Medlemmer af Udvalget er Ombudsmænd. De beklæder Stillingen, saalænge Opsynet er i Virksomhed, og saalænge de opholder sig inden Opsynsdistriktet og der driver Fiske. De saavelsom Suppleanterne pligter at underrette Formanden, forsaavidt de fraflytter Opsynsdistriktet under Fisket.

Naar nogen i to Aar efter hinanden har været Medlem af et Udvalg, kan han i ligesaa lang Tid undslaa sig for at modtage Gjenvalg.

De valgte tilkommer ingen Godtgjørelse for sit Arbeide, medmindre de i Ombuds Medfør maa begive sig længere end 5 Kilometer udenfor det Mærkedistrikt, hvor de driver Fiske. Isaafald tilkommer de Godtgjørelse for havde Befordringsudgifter og Kr. 8,00 daglig, saalænge Fraværet varer. Skulde Antallet af de valgte Medlemmer og Suppleanter i et Distrikt ved Afgang blive mindre end 4, kan Formanden, dersom det fornødiges, foranledige Udfyldningsvalg afholdt.

Dersom der i et Opsynsdistrikt skulde være mindre end 6 Tilsynsmænd, sammenkalder Opsynsbetjenten Høvedsmændene og Førerne af Fiskefartøierne inden Distriktet; disse vælger da direkte Udvalget med Suppleanter. Valget ledes af Opsynsbetjenten, og Afstemning foregaar enten skriftlig eller mundtlig. Udskrift af samtlige Valghandlinger tilstilles Amtmanden.

§ 9. Udvalget bestaar af de 4 valgte Mænd og en af Amtmanden beskikket Formand.

Formanden sammenkalder Møde, naar det findes paakrævet, leder Forhandlingerne, deltager i Stemmegivningen og fører Protokollen.

Gyldig Beslutning kan ikke fattes, medmindre Formanden og mindst 3 af de valgte Medlemmer er tilstede. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget.

Naar to Udvalg i Henhold til § 10 træder sammen, afgjøres det ved Lodtrækning, hvilket Udvalgs Formand skal lede Forhandlingerne og have afgjørende Stemme i Tilfælde af Stemmelighed.

§ 10. Saafremt et Udvalg finder det paakrævet, kan det fatte Beslutning om, at der henlægges en bestemt Havstrækning til Opsynsdistriktet. Grænserne for denne Havstrækning bestemmes efter Kompasstreg og Med paa Land eller paa anden betryggende Maade af de til hinanden stødende Distrikters Udvalg i Fællesskab.

Adgang til at fiske inden den et Distrikt saaledes tillagte Havstrækning er ikke betinget af, at der roes fra Opsynsdistriktet, men enhver er forpligtet til at overholde de for Bedriften paa denne Strækning givne Forskrifter.

§ 11. For Udøvelsen af Fiskeriet inden den ethvert Distrikt tillagte Havstrækning tilkommer det Udvalget i Form af Vedtægt at bestemme:

a. Hvorvidt og hvorledes Deling af Havet mellem Brugerne af Garn og Line skal iværksættes. Besluttes det, at der skal tildeles det ene Slags Redskab en bestemt Havstrækning, hvor det andet Slags Redskab ikke tilstedes Adgang, skal Brugerne af dette Redskab være berettiget til paa lignende Maade og med samme Virkning at faa sig tildelt en tilsvarende Havstrækning, saafremt dette forlanges af Halvparten af de Hovedsmænd, som driver Fiske med det Slags Redskab inden Opsynsdistriktet. 3 Aug. No. 5.

b. Tiden for Redskabers Udsætning og Optagning samt det Klokkeslet, til hvilket det paa de forskjellige Tider skal være tilladt at begive sig paa Sjøen for at udsætte eller optage Redskaber. De bestemte Klokkeslet bliver at signalisere ved Opsynets Foranstaltning.

c. Regler for Redskabers Belastning.

d. Regler for Redskabers Mærkning. Dog skal enhver Garn- eller Linesætnings nærmest Land staaende Fledubbel eller, forsaavidt der sættes langs Land, da dens vestligste Dubbel være forsynet med saadant Mærke, som af Amtmanden anordnes.

De af Udvalgene besluttede Vedtægter bringes ved Opsynets Foranstaltning til almindelig Kundskab i Udvalgets eget Distrikt og de tilstødende Opsynsdistrikter. De træder i Kraft til den i Vedtægterne selv fastsatte Tid, dog tidligst 2 Døgn, efterat de ved Opslag er bekjendtgjorte.

Vedtægterne forbliver — forsaavidt de ikke selv anderledes bestemmer — gjældende, indtil de af vedkommende Udvalg i dem besluttede Forandringer med behørigt Varsel er kundgjorte i det under Udvalget hørende Distrikt og de tilstødende Opsynsdistrikter.

Udskrift af Udvalgets Forhandlingsprotokol tilstilles Amtmanden. Overtrædelse af de med Hjemmel i denne Paragraf besluttede Vedtægter straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 12. Det af Kongen anordnede Opsyn skal have Politimyndighed. Det har i sin Almindelighed at søge den lovlige Orden opretholdt og skal i Særdeleshed hindre Overtrædelse af denne Lov og de med Hjemmel i den givne Vedtægter. Naar Overtrædelse begaaes, skal det søge Vedkommende draget til Ansvar. Ligeledes skal Opsynet paase god Skik og Orden i, hvad der angaar Havnevæsenet og Baadopsæt samt Sundhedsforskrifters Overholdelse i Fiskeværene.

I Byer, hvorfra Fiske drives, paasees Forskrifterne om Havne- og Sundhedsvæsenet overholdt af de der anordnede Myndigheder.

§ 13. De Personer, der henhører til Opsynet, skal i Henseende til Fornærmelse mod dem i Ord eller Gjerning betragtes lige med Politiets Betjente. De skal være forsynede med behørigt Kjendetegn.

§ 14. Under særegne Omstændigheder skal Opsynet være

3 Aug. No. 5.

berettiget til blandt Fiskerne at tilkalde til sin Bistand et saa stort Antal, som skjønnes at være nødvendigt. Undladelse af at efterkomme saadan Tilkaldelse straffes med Bøder indtil Kr. 20,00.

§ 15. Inden Midnat før Søn- og Helligdag skal alle Fiskeredskaber undtagen Stængenot være optaget af Sjøen.

Dog kan Kongen paa Andragende fra vedkommende Kommunestyre og Anbefaling af Amtsthinget tillade Afvigelse herfra for hele Amtet eller Del deraf.

Paa Søn- og Helligdag maa førend Klokken 5 Eftermiddag intet Fiskeredskab bringes i Sjøen og ingen Fisk optages af Not. Stængning og Optagning af Agn skal dog være tilladt paa Søn- og Helligdag undtagen i Tiden fra Klokken 7 Formiddag til Klokken 2 Eftermiddag. Har Veiret været til Hinder for Redskabernes Optagning inden fastsat Tid, kan saadan foregaa paa Søn- og Helligdag.

Overtrædelse af disse Bestemmelser straffes med Bøder for Notfiskes Vedkommende undtagen efter Agn indtil Kr. 400,00, for Notfiske efter Agn og for andet Fiske indtil Kr. 100,00.

§ 16. Anvendelse af Sprængstof til Fangst af Fisk er forbudt. Overtrædelse straffes med Bøder indtil Kr. 500,00. Anvendelse af Kastevad som Fangstredskab straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 17. Fangst af Fiskeyngel til Gjødning eller til Salg til Guanotilvirkning er forbudt.

Yngel af Ferskvandsfisk af mindre Længde end 21 Centimeter samt Yngel af Lax, Sjøørret og Sjørøie maa ikke benyttes til Agn.

Overtrædelse straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 18. Kongen kan efter Andragende fra Amtsthinget bestemme, at der paa visse Strækninger og til visse Tider til Fangst af Sei ikke maa benyttes Garn og, hvor Opsyn er anordnet til Torskefangst, forøvrigt ikke Not eller dermed ligeartet Redskab, saasom almindelig eller fastsiaaende Synkenot, Slæbenot, Posenot eller Trawl.

Overtrædelse af saadanne Bestemmelser straffes med Bøder indtil Kr. 5 000,00. Konfiskation af ulovlig benyttet Redskab finder ikke Sted.

§ 19. Hvis nogen ikke ufortøvet efterkommer de Forskrifter, som til Ordens Opretholdelse paa Havn eller ved Baadopsæt maatte gives af Opsynet, straffes han med Bøder indtil Kr. 200,00. Derhos skal Opsynet, naar dets Advarsel om at slakke eller løskaste Varp, Spring, Landtaug og andet deslige ikke uopholdelig efterkommes, være berettiget til at løskaste eller endog kappe saadanne Taug, og har Vedkommende selv at tilskrive sig den Skade, han derved maatte lide.

§ 20. Udsætter nogen utilbørligen sine Redskaber saaledes,

at Andenmands allerede udsatte og synbare Iler eller Fløit deraf nedtrykkes, straffes han med Bøder indtil Kr. 100,00. 3 Aug. No. 5.

§ 21. Beskadiger nogen Andenmands Redskab ved at udkaste Anker, Dræg eller Krake, eller lægger han sin Baad fast i Andenmands Ile, straffes han med Bøder indtil Kr. 100,00.

Samme Straf er den Høvedsmand eller Fører undergiven, hvis Baad eller Fartøi paa Grund af uforsvarligt Bundfæste driver omkring paa Fiskehavet eller ved utilbørligt Forhold fra hans eller Mandskabs Side beskadiger Andenmands Redskab.

§ 22. Findes flere Baades eller Fartøiers Fiskeredskaber saaledes sammenviklede, at det ene Mandskab ikke kan optage af Sjøen sine Redskaber uden at tilføie andres Redskaber Skade, da skal Optagningen ske i Fællesskab af de vedkommende Mandskaber, som maatte være tilstede, og ethvert af dem skal have Ret til for at varetage sit Tarv at sætte en Mand ombord til hvert af de øvrige. Er ikke alle Eiere tilstede, skal, om muligt, samtlige sammenviklede Redskaber bringes iland af de Baadmandskaber, som har deltaget i Trækningen, og med den enhver tilkommende Anpart af Fangsten overleveres til Eierne. Med Hensyn til de Redskaber med tilhørende Fangst, hvortil ingen Eiermand fremstiller sig, forholdes saaledes som i efterfølgende Paragraf angaaende bergede Redskaber er bestemt. I Tilfælde af Tvist, og om nogen af Parterne forlanger det, deles Fangsten af den nærmeste Opsynsbetjent, hvem saadan Myndighed efter den for Opsynet gjældende Anordning er tillagt, i Forening med 2 af ham blandt Fiskerne tilkaldte Mænd. Disse tages som Regel blandt Distriktets Tilsynsmænd og tilkommer hver en Godtgjørelse af Kr. 1,00, hvilket Beløb udredes af Parterne i det Forhold, som under Forretningen bestemmes. Opsynsbetjenten tilkommer ingen Godtgjørelse.

Hvo, som til eget Redskabs Optagelse, er nødt til at løse fra hinanden eller at kappe Andenmands Redskab, skal igjen tilbørlig sammenknobe dette.

Overtrædelse af disse Forskrifter straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 23. Hvor flere Notlag ligger færdig til Kast efter Agn, er den berettiget til Kastet, som først har udgivet sit Taug og begyndt at udkaste Noten samt uden usædvanligt Ophold fortsætter dermed.

Hvis nogen hindrer ham heri eller søger at misliggjøre Fisket saasom ved at ro til Hinder for Notens Udsætning, eller ved Skud, Støi eller deslige, straffes han med Bøder indtil Kr. 200,00.

§ 24. Naar Synkenot kastes efter Sei, maa ingen komme til Fortrængsel for Kastet enten ved at kaste til Hinder for den allerede udsatte Not, ved at ro over samme eller paa anden Maade.

Overtrædelse straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

3 Aug. No. 5.

§ 25. Den, som, efterat Not er sat, forsætlig beskadiger den eller forspilder Fangsten i det hele eller for en Del, straffes med Bøder indtil Kr. 200,00, forsaavidt han ikke efter den almindelige Straffelov har forskyldt høiere Straf.

§ 26. Hvo, som under Fisket ved utilbørlig Adfærd forstyrrer den almindelige Roligheд, straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 27. Opkjøber af Fiskevarer er ved Modtagelsen, saafremt der ikke betales kontant, pligtig at levere Seddel, indeholdende Fartøiets Navn og dets Hjemsted samt Sælgerens Navn, det leverede Kvantum, den omforenede Pris, Datum og Underskrift. Kjøberen beholder en af Sælgeren vedtaget Gjenpart af Seddelen.

Overtrædelse straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 28. Hvo, som berger fordrevet eller tabt Fiskeredskab eller Baadudstyr, skal, naar Opsyn er anordnet, saasnart ske kan melde Bergningen for dette. Opsynet har da at søge afhændet den Fisk, der maatte være paa Redskaberne, og forøvrigt at opbevare det bergede paa dertil beleilige Steder samt bringe til almindelig Kundskab, at det af Eieren kan afhentes mod Erlæggelse af Bergeløn og andre Omkostninger. Hvis ingen Eier kjendes, har Opsynsbetjenten, inden Opsynet hæves, at sælge det bergede ved Auktion. For Auktionen beregnes intet Gebyr. Udbyttet af det bergede — saavel af Fangst som af Redskaber og Baadudstyr — med Fradrag af Bergeløn, hvor saadan er forlangt, tilfalder en for Fiskerne nyttig Indretning efter Storthingets Bestemmelse.

Er Opsyn ikke anordnet, skal Bergeren inden 48 Timer bringe Bergningen til almindelig Kundskab ved Opslag paa nærmeste Handelssted eller Gaard eller paa anden brugelig Maade. Hvis ingen Eier melder sig inden 14 Dage, afgives Anmeldelse til Lensmanden, enten i det Distrikt, hvor Bergningen har fundet Sted, eller i det Distrikt, hvor Bergeren hører hjemme.

Undlader Bergeren den her paabudne Anmeldelse eller Kundgjørelse, straffes han som for ulovlig Omgang med Hittegods.

Med Hensyn til Bergelønnens Størrelse forholdes overensstemmende med det sædvansmæssige. Bergelønnen for de Redskaber, som anmeldes for og afleveres til Opsynet, skal strax af dette udbetales.

§ 29. Paa den ved Lov om Afhændelse af Statens Jord i Finmarkens Landdistrikt af 22de Juni 1863 § 1 Litr. d fra Salg undtagne Grund kan Tomt til Opførelse af Rorbod eller Hjeld paa Begjæring udvises Fiskere til Forpagtning.

Tomten udvises, opmaales, beskrives og afmærkes af Lensmanden mod en Godtgjørelse af Kr. 4,00.

Fæsteseddelen udfærdiges af Fogden uden Godtgjørelse og approberes af Amtmanden. Den er ugyldig, naar Bod eller Hjeld ikke i Henhold til samme er opført inden 1 Aar efter dens Udstedelse.

3 Aug. No. 5.

Tomten bortforpagtes paa saa lang Tid, som Rorboden holdes i beboelig og Hjelden i brugbar Stand, hvad der i Tilfælde bliver at afgjøre ved Skjøn. Er en Rorbod ved Skjøn fundet ikke at være holdt i beboelig Stand, gjøres Indberetning herom til Amtmanden, som foranlediger Skjøn atter optaget under næste Aars Fiske. Findes Boden heller ikke da at være i tjenlig Stand, skal Tomten ryddiggjøres af Eieren. Sker dette ikke inden 6 Maaneder, ryddiggjøres Tomten paa Eierens Bekostning, og ny Fæstesedbel kan udstedes.

I aarlig Afgift betales for hver Kvadratmeter Tomt til Rorbod 10 Øre og til Hjeld 2 Øre.

Overdragelse af Rorbod eller Hjeld er ugyldig, medmindre nyt Fæste paa Tomten erholdes.

§ 30. Ved Bestemmelse af den Skadeserstatning, som nogen maatte tilpligtes i Anledning af Forseelse mod denne Lovs Bestemmelser angaaende Orden paa Sjøen eller mod de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter, bliver der alene at tage Hensyn til den Redskaberne tilføiede Skade og til den i eller paa disse bevislig staaende Fisk, men ikke til Fiskespilde.

§ 31. For Bøder eller Skadeserstatning, som nogen er tilpligtet eller har vedtaget at udrede for Forseelse mod denne Lov eller de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter eller mod anden for Saltvandsfisket i Finmarken gjældende Lov, hefter det Fartøi eller den Baad, hvortil den skyldige maatte høre, med tilhørende Redskab og Fangst.

§ 32. Bøder for Overtrædelse af denne Lov og af de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter samt af anden for Saltvandsfisket i Finmarken gjældende Lov forelægges af Opsynsbetjenten eller, naar Opsyn ikke er anordnet, af Lensmanden, som derom strax har at afgive Indberetning til Paatalemyndigheden.

§ 33. Kongen bestemmer, hvorvidt og i hvilken Udstrækning det anordnede Opsyn skal have Paatalemyndighed. Myndighed til at beslutte Tiltale maa dog ikke overdrages Opsynet uden i Politisager.

§ 34. Sager i Anledning af Overtrædelse af denne Lov og af de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter samt af anden for Saltvandsfiske i Finmarken gjældende Lov og Sager angaaende Opsætsighed eller Fornærmelse mod Opsynet, for hvilke Straffen ikke kan overstige Fængsel, behandles overensstemmende med de om Politisager gjældende Forskrifter.

§ 35. Forseelse mod denne Lov og de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter kan ikke paatales senere end 6 Maaneder, efterat den er begaaet.

§ 36. Naar Opsyn er anordnet, kan Overøvrigheden efter Kongens nærmere Bestemmelse paalægge vedkommende Sorenskrivere at indfinde sig paa Værene for som Fiskedommere at udføre de

Aug. No. 5.

nedenfor omhandlede Forretninger eller dertil antage en eller flere extraordinære Dommere. I Henſeende til Grændſerne for Fiſkedommernes Virkekreds indbyrdes bliver uden Henſyn til den almindelige Jurisdiktionsinddeling at forholde efter Overøvrighedens Beſtemmelſe.

§ 37. Fiſkedommeren har, forſaavidt ikke anderledes af Kongen beſtemmes, at fungere ſom Underdommer i de Politiſager, hvori under Fiſket Tiltale reiſes af det Offentlige. Han har derhos i alle Straffeſager med Henſyn til Efterforſkningen og den retslige Forunderſøgelſe ſamme Myndighed og Pligter ſom den ordinære Dommer og kan ogſaa, forſaavidt Sagen gaar ind under Straffeproceslovens § 283, paakjende den. Kongen kan beſtemme, at Fiſkedommeren ogſaa ſkal optage Thingsvidner og andre enkeltſtaaende Retshandlinger til Brug under en ved anden Domſtol anlagt Straffeſag. Forſkriften i Straffeproceslovens § 377 andet Punktum kommer til Anvendelſe ogſaa i de Sager, der behandles af den ordinære Dommer ſom Fiſkedommer.

Kan Behandlingen af en for Fiſkedommeren iretteført Sag eller Forretning ikke tilendebringes, inden hans Beſtikkelſe ophører, beſtemmer Paatalemyndigheden, hvorvidt Behandlingen ſkal udſtaa til næſte Aars Fiſke eller fortſættes ved ordinær Ret.

§ 38. Tviſtigheder, ſom reiſer ſig af Fiſket eller af Handel, ſom foregaar under og ſtaar i Forbindelſe med Fiſket, bør Opſynets Betjente, naar deres Biſtand dertil ſøges, ſaavidt muligt ſøge bilagte i Mindelighed. Samme Forpligtelſe paahviler de valgte Tilſynsmænd. Herfor betaler Rekvirenten Kr. 1,00 til hver Tilſynsmand, der deltager i Mæglingen.

Enes de tviſtende Parter om at voldgive nogen ſaadan Tviſtighed, er vedkommende Opſynsbetjent paa Forlangende forpligtet til at optræde ſom Opmand.

De indgaaede Forlig og afſagte Voldgiftskjendelſer kan mod et Gebyr af Kr. 1,00 til vedkommende Opſynsbetjent forlanges indførte i en dertil af vedkommende Fiſkedommer autoriſeret Protokol. For Udſkrifter af denne tilkommer Opſynsbetjenten Kr. 0,50 for hvert Ark eller Del deraf.

§ 39. Private Søgsmaal angaaende Tviſtigheder, ſom reiſer ſig af Fiſket eller af Handel, ſom foregaar under og ſtaar i Forbindelſe med Fiſket, ſamt alle private Søgsmaal angaaende Tviſtigheder mellem norſke Underſaatter og Udlændinger, ſom ſøger til Finmarken i Anledning af Fiſket, indbringes for vedkommende Fiſkedommer og bliver gjæſteretsvis at behandle og paakjende af ham i Forening med to af ham uden ſærſkilt Godtgjørelſe opnævnte og tilſagte Meddomsmænd. Diſſe bør i Almindelighed opnævnes efter Tur blandt de paa Retsſtedet eller i dettes Nærhed værende Tilſynsmænd, over hvilke Opſynet meddeler Dommeren Opgave.

Retsgebyrerne i saadanne Sager skal være de samme som for ordinære Thingsager bestemt. 3 Aug. No. 5.

Til hver af Meddomsmændene betales Kr. 3,00 for hver Sag.

§ 40. De i § 39 omhandlede Sager paaankes, forsaavidt de angaar en appellabel Gjenstand, lige til Høiesteret og foretages ved Varslets Udløb uden Hensyn til Høiesterets Sessioner.

§ 41. De i § 39 indeholdte Forskrifter finder ogsaa Anvendelse paa Sjøretssager angaaende Tvistigheder, som reiser sig af Fisket eller staar i Forbindelse med dette. Sjøforklaringer samt Sjøretsbesigtigelser og Sjøretstaxter, der forefalder under Fisket, kan anhængiggjøres for en Sjøret bestaaende af Fiskedommeren og 2 af ham efter Sjøfartslovens Regler opnævnte Sjøretsmedlemmer. Sjøprotester og andre Notarialhandlinger kan forlanges udførte af Fiskedommeren.

§ 42. I civile Sager, som henhører under Fiskedommerens Paakjendelse, skal han udøve den Myndighed i Henseende til Dommes Fuldbyrdelse, Arrest, Beslag og deslige, som ellers er tillagt den exekutive Myndighed.

§ 43. Til Forkyndelse af Indkaldelser eller Stævnemaal samt til Tilsigelse af Retsvidner, Meddomsmænd og Skjønsmænd ved de i denne Lov omhandlede Retshandlinger antager den beskikkede Dommer det fornødne Antal Mænd, der for ham aflægger den for Stævnevidner foreskrevne Ed.

§ 44. Skjøn til Bestemmelse af Skadeserstatning eller andet, som staar i Forbindelse med nogen for Fiskedommeren efter § 39 indbragt Sag, bliver at afgive under Sagen af de 2 Meddomsmænd og, om nogen af Parterne forlanger Overskjøn, af 4 paa lige Maade opnævnte Mænd.

Det samme gjælder ogsaa Skjøn, som staar i Forbindelse med nogen efter § 41 indbragt Sjøretssag, dog saaledes, at der med Hensyn til Overskjøn forholdes overensstemmende med Forskrifterne i Lov om Sjøfarten af 20de Juli 1893 § 329 med Undtagelse af, at Overskjønsmændene ogsaa i dette Tilfælde opnævnes af Fiskedommeren efter Sjøfartslovens Regler.

Hvor denne Lov forøvrigt bestemmer Afgjørelse ved Skjøn, afgives dette ved Dommeren tilligemed 4 af ham opnævnte og tilsagte Mænd. Forligsmægling finder ikke Sted. Dette Skjøn er endeligt.

Skjønsmændene tilkommer i Betaling hver Kr. 3,00. I Anledning af Mændsopnævnelsen, Tilsigelsen og Skjønnets Afholdelse tilkommer der ikke Dommeren eller Statskassen nogen Betaling.

Omkostningerne ved Skjønnet udredes af Parterne i det Forhold, som under Forretningen bestemmes.

§ 45. Norsk Statsborger har indtil videre Adgang til at antage Udlænding til som Lotfisker, Leiekarl eller Dreng at deltage i Fiske paa norsk Baad eller Fartøi under her i Riget bosiddende norsk Statsborger som Høvedsmand eller Fører mod Erlæggelse af

3 Aug. No. 5.

en Afgift af Kr. 10,00 for hver fremmed Fisker. Dog skal mindst Halvdelen eller paa Tremandsbaade mindst en af Besætningen være norsk Statsborger.

Afgiften kan fordres erlagt, forinden Fisket tager sin Begyndelse. Er der af Afgiftens Opkræver givet Henstand med Erlæggelsen, kan den inddrives ved Udpantning. Den tilfalder Fattigkassen i det Herred eller den By, hvor Baadens eller Fartøiets Eier hører hjemme. Vedkommende Baad eller Fartøi med Redskab hefter for Afgiftens rigtige Erlæggelse.

§ 46. Den i §§ 1 og 45 norske Statsborgere hjemlede Ret skal paa samme Vilkaar ogsaa kunne udøves af andre Landets Indvaanere, der ved Attest fra vedkommende Lensmand godtgjør ved denne Lovs Ikrafttræden at have havt fast Bolig i Landet i de sidst forløbne 12 Maaneder.

§ 47. Overskrider nogen den i §§ 45 og 46 givne Adgang eller benytter den anderledes end foreskrevet, straffes han med Bøder indtil Kr. 500,00.

§ 48. Fremmede Landes Fiskere, der maatte drive Fiske udenfor Territorialgrænsen, kan søge Ly paa Kysten for at redde sig under Storm og Uveir. Forøvrigt er Tilhold ved Land eller i Havn for derfra at drive Fiske udenfor Territorialgrænsen fremmede Landes Fiskere forbudt undtagen i Henhold til Bestemmelserne i Lov om Fiskerierne i Finmarken af 13de September 1830 § 40.

Overtrædelse af denne Paragraf og uberettiget Benyttelse af norsk Havn for derfra at drive Fiske straffes med Bøder indtil Kr. 200,00.

§ 49. Omkostningerne ved Udvalgenes og Fiskedommerens Virksomhed samt ved Opsynet (herunder ikke medtaget Udgifterne ved de gjennem Vedtægt paabudte Redskabsmærker) udredes af Statskassen.

§ 50. I Lovgivningen om Sildefisket og om Fiske efter Laxog Sjøørret gjør denne Lov ingen Forandring.

§ 51. De i denne Lov samt i Lov om Fiskerierne i Finmarken af 13de September 1830 § 40 bestemte Bøder tilfalder Finmarkens Brændevinsafgiftskasse.

§ 52. Denne Lov træder i Kraft fra 1ste Januar 1898, fra hvilken Tid følgende Love skal være ophævede:

1. Lov om Fiskerierne i Finmarken eller Vest- og Østfinmarkens Fogderier af 13de September 1830 med Undtagelse af dens §§ 27, 28, 30 samt dens § 40.
2. Lov angaaende Fiskerier i Nordlands og Finmarkens Amter af 18de Mai 1860, forsaavidt Finmarkens Amt angaar.
3. § 2 i Lov af 17de Juni 1869, indeholdende Forandringer i Lov om Renbete i Finmarken m. v. af 7de September 1854.

4. Lov af 8de April 1890 indeholdende Tillæg til Lov angaaende Fiskerier i Nordlands og Finmarkens Amter af 18 Mai 1860. 3 Aug. No. 5.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov om Torvskur paa Statens Grund i Finmarken *)[1]. 3 Aug. No. 6.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 15de Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Paa Statens Grund i Finmarken skal Torvskur indtil videre være tilladt, dog kun til Husbrug og efter Udvisning overensstemmende med nærmere af Amtmanden fastsatte Regler.

§ 2. De inden en Kommune liggende Torvmyrer kan ikke benyttes af andre end Kommunens Indvaanere uden Amtmandens dertil givne Tilladelse. Forinden saadan Tilladelse meddeles, skal Erklæring være indhentet fra vedkommende interesserede Distrikters Herredsstyre.

Opstaar Tvist mellem et Herreds Indvaanere om Benyttelse af de inden Herredet liggende Torvmyrer, kan Amtmanden efter at have indhentet Herredsstyrets Udtalelse fordele Torvmyrerne mellem Herredets enkelte Grænde.

Amtmandens i denne Paragraf omhandlede Afgjørelser skal undergives Approbation af vedkommende Departement, forsaavidt Forlangende derom fremsættes af noget i Afgjørelsen interesseret Herredsstyre.

§ 3. Amtmanden udfærdiger, efterat vedkommende Herredsstyres Erklæring derom er indhentet, de Regler og Bestemmelser, hvorefter Torvmyrene i sin Almindelighed bliver at behandle. Disse Regler og Bestemmelser skal undergives Approbation af vedkommende Departement, forsaavidt Forlangende herom fremsættes af et interesseret Herredsstyre, og skal derhos være bekjendtgjort ved Læsning fra Kirkebakken og Opslag paa Thingsted eller andre dertil brugelige Steder mindst 8 — otte — Uger, forend de træder i Kraft.

§ 4. Opsyn med Overholdelse af denne Lov og de med Hjemmel af den givne Anordninger føres efter vedkommende Regjeringsdepartements nærmere Bestemmelse af en af Departementet ansat Torvmester eller af Lensmændene, med Bistand af Tilsynsmænd, ansatte af Amtmanden.

[1]) Se Oth. Prp. No. 12 og Indst. O No. 67 for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 1124—1130 og i Lth. S. 387—390.

*) Bekjendtgj. 7 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 33.

3 Aug. No. 6.

Udgifterne til Opsynet kan udredes af det i Henhold til Lov om Afhændelse af Statens Jord i Finmarkens Landdistrikter af 22de Juni 1863 § 11 dannede Fond til Skogvæsenets Fremme i Finmarken.

§ 5. Overtrædelse af denne Lov eller de med Hjemmel af den givne Anordninger straffes med Bøder og Konfiskation af det uhjemlet aavirkede. Sager, der reiser sig af saadanne Overtrædelser, behandles overensstemmende med de for Politisager gjældende Forskrifter.

Bøder og Konfiskationsbeløb tilfalder det i § 4 nævnte Fond.

§ 6. Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1898.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

3 Aug. No. 7.

Lov om Valg af Bestyrelser for Bygdealmenninger og Statsalmenninger *) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 16de Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Bygdealmennings Bestyrelse udkaares af og blandt de i Almenningen Eiendomsberettigede og Brugsberettigede. Antallet af Bestyrelsesmedlemmer, der maa være mindst fem, bestemmes af de Valgberettigede i Møde, som sammenkaldes og ledes af Lensmanden. Valget foretages ved en af Lensmanden til Tid og Sted berammet og af ham bestyret Valgforretning. Ved denne udkaares et tilsvarende Antal Suppleanter. Valgforretningen bør mindst fjorten Dage forud være kundgjort paa betryggende Maade. Valget afholdes hvert andet Aar i Februar eller Marts Maaned. Tjenestetiden regnes fra 14de April. De Valgte pligter at modtage Hvervet, forsaavidt de ikke har fyldt det sextiende Aar. Ligesaa kan den, som har fungeret i fire Aar, undslaa sig for at modtage Valg i de derpaa følgende fire Aar.

Bestyrelsen vælger en Formand og Næstformand.

Hører de i Almenningen Eiendoms- og Brugsberettigede til forskjellige Herreder, fastsætter vedkommende Regjeringsdepartement det samlede Antal af Bestyrelsesmedlemmer med Suppleanter, efterat vedkommende Valgberettigede derom har havt Anledning til at afgive Forslag. Valget afholdes i det Herred, hvor de fleste Stemmeberettigede bor, naar ingen særegen Grund findes at være tilstede for Afvigelse fra denne Regel, hvilken Grund i saa Fald maa være

[1]) Se Dok. No. 34 og Indst. O No. 68 for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 1130—1137.

*) Bekjendtgj. 7 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 33.

godkjendt af vedkommende Regjeringsdepartement. Amtmanden bestemmer, hvilken Lensmand skal bestyre Valget, naar Almenningen hører til forskjellige Lensmandsdistrikter. 3 Aug. No. 7.

Efter Andragende fra et af vedkommende Herredsstyrer kan det, naar Almenningen hører til forskjellige Herreder, af vedkommende Regjeringsdepartement bestemmes, at det samlede Antal af Bestyrelsesmedlemmer skal fordeles mellem Herrederne i Forhold til Antallet af Eiendoms- og Brugsberettigede i hvert Herred. Valget foregaar i saa Fald særskilt inden hvert Herred.

Mandtal over de Stemmeberettigede bør fremlægges ved hver Valgforretning af Almenningsbestyrelsens Formand.

§ 2. Paa lignende Maade skal den i Lov om Almenningsskoge af 12te Oktober 1857 § 6 og Lov om Skogvæsenet af 22de Juni 1863 § 47 omhandlede Bestyrelse for Statsalmenning vælges af og blandt de Brugsberettigede.

§ 3. Bestemmelserne i Lov om Almenningsskoge af 12te Oktober 1857 §§ 2 og 7 ophæves.

§ 4. Denne Lov træder i Kraft fra 1ste Januar 1898, dog saa, at efter gjældende Lov valgt Bestyrelse forbliver i Funktion, indtil ny Bestyrelse efter nærværende Lov træder til.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov om visse Anvisninger (Checks) *) [1]). 3 Aug. No. 8.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 15de Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. En Check skal indeholde:
udtrykkelig Benævnelse af Check, indført i selve Texten;
den Pengesum, der skal betales;
til hvem Betalingen skal ske[2]);
dens Navn, der skal indfri Checken (Trassaten);
det Sted, hvor Betalingen skal ske;
Udstedelsesdagen samt
Udstederens Underskrift[3]).

Den kan kun lyde paa Betaling ved Forevisning (ved Sigt, paa Anfordring eller lignende); som betalbar ved Forevisning anses den ogsaa, naar ingen Betalingstid er angiven[4]).

[1]) Se Odth. Prp. No. 14 og Indst. O No. 9 for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Odth. S. 566—618 og 1283—86 og i Lth. S. 226—60. — Jfr. ogsaa dansk Lov af 23 April 1897.
[2]) Jfr. § 2.
[3]) Jfr. Vexell. 7 Mai 1880 § 1 og § 5.
[4]) Jfr. Vexell. § 3 samt nedenfor § 10.

*) Bekjendtgj. 7 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 33.

3 Aug. No. 8.

Som Betalingssted gjælder i Mangel af anden Angivelse det ved Trassatens Navn anførte Sted[1]).

Er den Sum, som skal betales, nævnt flere Gange, men med forskjellige Beløb, gjælder det Beløb, som er mindst[2]).

Indeholder en Check Tilsagn om Rente, anses det som uskrevet[3]).

§ 2. En Check kan lyde paa Betaling til Hjændehaveren[4]). Lyder den paa Betaling til en bestemt Person eller Hjændehaveren, anses den, bortset fra Forskriften i § 10, som udstedt til Hjændehaveren.

§ 3. De Regler, som i Lov om Vexler af 7de Mai 1880 er givne

om Overdragelse af Vexler[5]),
om Udstederens og Endossenternes Ansvar[6]),
om Vexlers Betaling[7]),
om Regres paa Grund af manglende Betaling[8]) samt
om Vexelfordringers Præskription[9]),

skal med de Afvigelser, som følger af Bestemmelserne i nærværende Lov, finde Anvendelse paa Checks.

§ 4. Endossement af en Check kan ikke gyldig skrives paa en Afskrift (Kopi) af Checken[10]).

§ 5. At en Check er udstedt til Hjændehaveren, er ikke til Hinder for, at den ved Endossement gjøres betalbar til en bestemt Person.

§ 6. Ved Overdragelse af en Check til Trassaten overføres ikke Ret til Regres mod Udsteder eller Endossenter, medmindre Trassaten har flere Forretningsafdelinger og Overdragelsen sker til en anden Afdeling end den, paa hvilken Checken er trukken.

En Check, som er bleven overdraget til Trassaten, maa ikke overdrages videre[11]).

§ 7. Betaling af en Check maa ikke ske til nogen anden end en Bank eller Bankier, saafremt der mellem 2 Streger tvers over Checkens Forside findes anbragt Ordene „til Bank eller Bankier" eller anden Paategning, som angiver det samme; er Navnet paa en

[1]) Jfr. Vexell. § 4.
[2]) Jfr. Vexell. § 6.
[3]) Jfr. Vexell. § 7.
[4]) Jfr. § 5.
[5]) Vexell. §§ 9, 10 (jfr. dog nedenfor § 6), 11 (jfr. dog nedenfor § 4), 12, 13, 15 og 16.
[6]) Vexell. § 14 (jfr. dog nedenfor § 6), § 68 1ste og 3die Punktum samt §§ 87 og 88.
[7]) Vexell. §§ 35, 37, 38 og 39 (jfr. dog nedenfor § 7).
[8]) Vexell. Kap. 8 (jfr. dog nedenfor §§ 6, 8 og 9) samt §§ 62—64.
[9]) Vexell. Kap. 12 (jfr. dog nedenfor § 11).
[10]) Jfr. Vexell. § 11.
[11]) Jfr. Vexell. § 10.

bestemt Bank eller Bankier anført mellem Stregerne, maa Betaling kun ske til denne. 3 Aug. No. 8.

Et saadant Paabud kan gives saavel af Udstederen som af enhver Checkeier. Det kan ikke med Retsvirkning tilbagekaldes eller forandres; dog kan, naar en bestemt Bank eller Bankier ikke allerede er nævnt, Navnet paa en saadan senere tilføies.

§ 8. Tegnes Akcept paa en Check, er saadan Paategning uden Retsvirkning[1]).

§ 9. Vil Checkeieren bevare sin Ret til Regres overfor Udsteder og Endossenter, maa han forevise Checken til Betaling[2]) inden saadan Frist, som er bestemt i § 10. At Forevisning er skeet, uden at Betaling er opnaaet, godtgjøres enten ved en inden Forevisningsfristens Udløb[3]) overensstemmende med Reglerne for Vexelprotester[4]) optagen Protest eller ved en paa Checken anbragt, af Trassaten eller nogen paa hans Vegne underskreven Erklæring, der tillige angiver Dagen, paa hvilken Forevisningen har fundet Sted. I sidste Tilfælde regnes Fristen for Meddelelsen af den i Vexellovens § 45 foreskrevne Underretning fra den Dag, da Forevisningen ifølge Paategningen fandt Sted[5]).

Om Virkningen af en Opfordring til ikke at optage Protest gjælder, hvad i Vexellovens § 42 er bestemt.

§ 10. En Check, der er udstedt og betalbar paa et og samme Sted her i Riget, skal forevises til Betaling senest paa den tredie Dag efter Udstedelsesdagen, saafremt den lyder paa Betaling enten til Indehaveren eller til en sammesteds boende navngiven Person (med eller uden Tillægget „eller Indehaveren"). Andre her i Riget betalbare Checks skal forevises til Betaling senest paa den tiende Dag efter Udstedelsesdagen eller, saafremt der til Checkens Forsendelse paa sædvanlig Maade fra Udstedelsesstedet til Betalingsstedet udkræves en længere Tid end fem Dage, senest paa den femte Dag efter Udløbet af den til saadan Forsendelse nødvendige Tid. Er Udstedelsesstedet ikke angivet i Checken, antages den at være udstedt paa Betalingsstedet. Findes der i en Check, der lyder paa Betaling til en navngiven Person (med eller uden Tillægget „eller Indehaveren"), ved dennes Navn tilføiet en Stedsangivelse, antages han at bo paa det angivne Sted.

Udløber den ovenfor bestemte Frist paa en Søndag eller en anden almindelig Helligdag, kan Forevisningen gyldig ske den næste Søgnedag. Regelen i Vexellovens § 92 finder tilsvarende Anvendelse.

Tiden for Forevisning af en Check, der er betalbar i Udlandet, bestemmes efter de paa Betalingsstedet gjældende Regler.

[1]) Jfr. derimod Vexell. Kap. 4—6,
[2]) Jfr. Vexell. §§ 41, 43, 62 og 89.
[3]) Se dog nedenfor § 10, andet Afsnit.
[4]) Vexell. Kap. 13 og § 89, Vexelprocesl. 17 Juni 1880 § 10.
[5]) Jfr. Vexell. § 91, andet Punktum og § 92.

3 Aug. No. 8.

§ 11. Den Frist af sex Maaneder eller et Aar, i hvilken Checkeierens Regresfordring forældes (Vexellovens § 78), regnes fra Checkens Udstedelsesdag.

§ 12. Er Regresfordringen forældet, eller er den til dens Bevaring foreskrevne Omgang forsømt, finder Bestemmelsen i Vexellovens § 93 tilsvarende Anvendelse. Naar ikke andet gjøres antageligt, ansees Udstederen beriget paa Checkeierens Bekostning med den Sum, Checken lød paa.

§ 13. Er en Check bortkommen, kan den, hvad enten den lyder paa Navn eller paa Thændehaveren, blive mortificeret efter de om Mortifikation af Gjældsbreve i Almindelighed givne Regler[1]); de særskilte Betingelser og Forskrifter, som gjælder for Mortifikation af Gjældsbreve lydende paa Thændehaveren, kommer ikke til Anvendelse paa Checks[2]).

§ 14. Bestemmelserne i Vexellovens §§ 84 til 86 om Forholdet til udenlandsk Lov skal finde tilsvarende Anvendelse i Henseende til Checks; dog bliver en Pengeanvisning ved Anvendelsen af nærværende Lov ogsaa at anse som en gyldig Check, naar den er affattet i Overensstemmelse med de Regler, som paa Betalingsstedet gjælder for Checks.

§ 15. I Sager, som til Regres for manglende Betaling anlægges mod Udsteder eller Endossenter af en Check, kommer Forskrifterne i Lov om Rettergangsmaaden i Vexelsager m. v. af 17de Juni 1880 til Anvendelse.

§ 16. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar næste Aar.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) L. 6 Marts 1869 § 52 og § 56—58.
[2]) Se sammesteds § 5.

3 Aug. No. 9.

Lov indeholdende Forandringer i Lov om Værnepligt og Udskrivning af 12te Mai 1866*)[1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Juni dette Aar, saalydende:

Efternævnte Bestemmelser i Lov om Værnepligt og Udskrivning af 12te Mai 1866 skal herefter lyde som følger:

§ 31. Den, der har opnaaet 18-Aars Alder og ønsker at uddanne sig til fastlønnet Underbefalingsmand, kan — forudsat, at han besidder fornøden Tjenestdygtighed — antages som Underofficerselev og bliver som saadan at rulleføre ved den Afdeling, til

[1]) Se Oth. Prp. No. 29 og Indst. O No. 74 for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 988—1004 og i Lth. S. 323.

*) Bekjendtgj. 7 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 33.

hvilken han henhører, eller — forsaavidt han tilhører et Distrikt, hvorfra Udskrivning til vedkommende Vaaben eller Brigade ikke finder Sted — ved den Afdeling, som Brigadechefen (vedkommende Vaabens Chef) bestemmer. Erholder han efter Afgangen ikke Ansættelse som fastlønnet Underbefalingsmand, behandles han lige med den Aarsklasse, hvortil han hører, og beskikkes til værnepligtig Underbefalingsmand, forsaavidt han har bestaaet den for Underofficerer anordnede Afgangsexamen. 3 Aug. No. 9.

Forsaavidt Spillemænd antages til Oplærelse for deres 18de Aar, regnes deres Værnepligt fra først paafølgende 1ste Mai efter deres fyldte 18de Aar. Antages de i en ældre Alder, regnes deres Værnepligt fra 1ste Mai i det Aar, hvori de gjennemgaar Rekrutskolen, eller for Infanteriets stadig tjenstgjørende Musikelever fra 1ste Mai i det Aar, hvori de antages.

§ 34. Med Hensyn til den i forrige Paragraf omhandlede Rulleførelse og den i Forbindelse med Udskrivningen anordnede Lodtrækning (§ 44) inddeles Riget i visse Distrikter, Lodtrækningsdistrikter. I Regelen udgjør ethvert Lensmandsdistrikt og enhver Kjøbstad et saadant Distrikt, men ligesom et Lensmandsdistrikt eller en Kjøbstad kan, hvor Kongen finder det hensigtsmæssigt, inddeles i flere Lodtrækningsdistrikter, saaledes kan ogsaa flere Lensmandsdistrikter eller flere Kjøbstæder i eller uden Forbindelse med Landdistriktet efter Anordning af Kongen slaaes sammen til ét Lodtrækningsdistrikt.

§ 35. Mandskabsrullerne føres for hvert Lodtrækningsdistrikt af en Kommission (Distriktskommissionen), bestaaende paa Landet af Lensmanden og i Byerne af en Tjenestemand ved Politiet efter Kongens nærmere Bestemmelse, samt af et for Distriktet valgt Medlem og af en af Armeens Afdelingschefer eller en anden Landofficer som Formand. Med Hensyn til det valgte Medlems Ombudstid, Udtrædelse og Gjenvalg forholdes efter de i Lovene om Formandskaber gjældende Bestemmelser. Valget, hvorunder tillige en Suppleant bliver at udkaare, foretages i Kjøbstæderne og i de Ladesteder, der har særskilt Formandskab, af Magistrat og Formænd og paa Landet af Formændene. Omfatter Lodtrækningsdistriktet mere end ét Lensmandsdistrikt eller én Kjøbstad, skal hvert Lensmandsdistrikt og hver Kjøbstad have et valgt Medlem i Kommissionen.

For hvilke og hvor mange Lodtrækningsdistrikter enhver af fornævnte Embedsmænd har at bestyre Rulleførselen, bestemmes af Kongen.

I Tilfælde af vedkommende Embedsmands Udkommandering i Anledning af Armeens Opsætning paa Feltfod overtager det andet faste Medlem af Distriktskommissionen mod Godtgjørelse, der bestemmes af Kongen, de Formanden paahvilende Forretninger.

Indtil forannævnte Bestemmelser om Distriktskommissionernes

3 Aug. No. 9.

Sammensætning kan gjennemføres i Tromsø Stift, er i Nordlands og Tromsø Amter paa Landet Lensmanden og i de Kjøbstæder, som har eget Politi, en Embedsmand ved Politiet Formand i Distriktskommissionen og tillægges derfor Betaling af Statskassen. De valgte Medlemmers Antal skal derhos være 2 for hvert Lodtrækningsdistrikt.

§ 36. Mandskabsrullerne grundes paa Lister, som af Sognepræsterne meddeles over de i Menighederne hver Gang konfirmerede samt over de 19 Aar gamle ukonfirmerede Mandspersoner og over de i Løbet af hvert Aar indtrufne Dødsfald. Listerne bør indeholde de for Rulleførselen fornødne Oplysninger og afgives — Konfirmationslisterne inden 1ste December og Listerne over Døde inden 1ste Februar i paafølgende Aar.

For Dissentermenigheders Vedkommende afgives disse Lister af vedkommende Præst eller Forstander.

Politiet drager Omsorg for Anmeldelse af Personer, hvorom ikke gjennem Listerne erholdes Kundskab.

§ 37. Samtlige Lodtrækningsdistrikter bør være inddelte i Roder. For hver af disse beskikker i Kjøbstæderne Magistraten i Forening med Formændene og paa Landet Formændene en Forstander.

Den, der i fire Aar eller længere har været Rodeforstander, kan fordre sig fritagen for Ombudet i ligesaa lang Tid, som han har været deri, medmindre der inden Roden ikke findes nogen anden, som dertil er skikket.

Det paaligger Rodeforstanderen at føre Indseende med det til Roden hørende unge Mandskab og indhente Oplysninger om værnepligtige Mandskaber fra andre Distrikter, som maatte opholde sig inden Roden eller Kjøbstaden, og dermed gaa Rulleører, Distriktskommission og Sessionsbestyrelse tilhaande.

§ 39. Distriktskommissionerne skal en Gang om Aaret holde offentligt Møde til Mandskabsrullernes Gjennemgaaelse og Berigtigelse.

Ved dette Møde pligter Rodeforstanderne at indfinde sig. Derhos indkaldes af dem, der føres eller bør føres i Rullerne, saa mange Aarsklasser eller Individer som fornødent.

Lensmanden og den Tjenestemand ved Politiet, som er fast Medlem af Distriktskommissionen, tilkommer for Møde ved disse Forretninger en daglig Godtgjørelse af Kr. 4,00 samt almindelig Skydsgodtgjørelse.

§ 41. Til Forberedelse af Udskrivningen blandt det ikke sjøfarende Mandskab samt til Lodtrækning holdes en Gang om Aaret paa saavidt muligt bekvemme Steder offentlige Sessioner under Overbestyrelse af mindst ét af Sessionsbestyrelsens Medlemmer eller af en tilforordnet høiere Officer. Dog kan Sessions-

bestyrelsen i Tilfælde, hvor den finder, at det uden Betænkelighed kan ske, overlade til Rulleføreren at bestyre Sessionen. 3 Aug. No. 9.

Vedkommende Distriktskommissioners faste Medlemmer møder og fremlægger Mandskabsrullerne med Bilage til Gjennemgaaelse. Derhos pligter alle de, hvis Værnepligtsforhold dengang er Gjenstand for Afgjørelse, at fremstille sig til Afhørelse og, saavidt fornødent, Lægeunderfølgelse samt Maaling.

Ogsaa andre, saavel ældre som yngre, kan indkaldes, naar det til Oplysning om deres Værnepligtsforhold ansees fornødent.

For Møde ved Session tilstaaes Lensmanden og det faste Medlem af Byernes Distriktskommission saadan Godtgjørelse som i § 39 bestemt.

§ 42. Naar dertil gives Anledning, bør Distriktsmøde og Session afholdes under ét, i hvilket Fald den samlede Forretning bestyres saaledes, som for Sessioner er bestemt. Forretningen kan, hvor det falder bekvemt, afholdes for flere Lodtrækningsdistrikter paa samme Sted; dog maa de fremmødende Mandskaber ikke derved paaføres længere Reiser end 20 km. udenfor deres Distrikt.

§ 65. For Behandlingen af det Mandskabs Værnepligtsforhold, der ikke henregnes til sjøfarende, bestaar Sessionsbestyrelsen af Amtmanden og — for hvert Udskrivningsdistrikt — en af Landværnets Bataljonschefer efter Kongens Bestemmelse[1]), for Behandling af det sjøfarende Mandskabs Værnepligtsforhold af Amtmanden og Indrulleringschefen. Til Bistand under Møderne kan forordnes én eller to Officerer foruden Medhjælp, som ellers behøves. Sessionsbestyrelsen afgjør overhovedet alle Værnepligtsspørgsmaal og fører Indseende med de udskrevnes betimelige Overflyttelse fra Opbud til andet og Afskedigelse. Dens Medlemmer, fornemmelig Landværnsbataljonschefen og Indrulleringschefen, vaager derhos over Rulleføringen.

Ved Landværnsbataljonschefernes Udrykning i Felt eller Udkommandering paa anden Maade kan andre dertil skikkede Mænd, fortrinsvis pensionerede Officerer, mod passende Godtgjørelse overtage de Landværnsbataljonscheferne paahvilende Udskrivningsvæsenet vedrørende Forretninger. De nærmere Bestemmelser herom gives af Kongen.

§ 66. Generalkrigskommissæren har Overbestyrelsen af, hvad der vedkommer Værnepligten og Udskrivningen.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Regl.

[1]) Ref. 3 Aug. 1897.

3 Aug. No. 10.

Lov om Anlæg af Skydebaner med Statsbidrag*)[1].

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 22de Juni 1897 dette Aar, saalydende:

§ 1. Naar der i Landsogn, Kjøbstad eller Ladested, hvor der findes Skytterlag, som i de to sidstforløbne Aar har havt og fremdeles har paa Landet mindst 20 og i Kjøbstad eller Ladested mindst 30 aktive Medlemmer, der har skudt de for Opnaaelse af Statsbidrag fornødne Skud, enten af Kommunen eller af Skytterlaget eller af begge i Forening skaffes tilveie Halvdelen af de Midler, der tiltrænges til Leie samt Udstyr af en tidsmæssig Skydebane, herunder dog ikke indbefattet Anskaffelse af Skytterhus, skal den anden Halvdel af Udgiften udredes af Statskassen. Vedligeholdelsen paaligger vedkommende Skytterlag.

Under særegne Forhold kan dog paa samme Betingelser med Hensyn til Udredelsen af Udgifterne anlægges en Bane for flere Sogne (for Kjøbstad eller Ladested og tilgrænsende Sogn eller Sogne) samt undtagelsesvis flere Baner for et Sogn (Kjøbstad eller Ladested).

§ 2. Bane udvælges og Leie afsluttes ved et Udvalg bestaaende af lige mange Medlemmer, valgt af vedkommende Skytterlag og Kommunestyre. Kommunestyret bestemmer Medlemmernes Antal.

Udvalgets Beslutninger forelægges, ledsaget af Kommunestyrets Erklæring, til Approbation af Forsvarsdepartementet, der ogsaa har Afgjørelsen i Tilfælde af Stemmelighed inden Udvalget.

§ 3. Den til Skydebane fornødne Grund kan i Mangel af mindelig Overenskomst af Kongen bestemmes overladt til fornøden Benyttelse for vedkommende Skytterlag mod Erstatning, fastsat ved Skjøn, hvorunder tillige bestemmes, i hvilken Udstrækning og paa hvilke nærmere Betingelser Grunden bliver at benytte.

Erstatningen bestemmes med et Beløb for hvert Aar, hvori Grunden afgives. Dog kan Skjønsretten beslutte, at Afgjørelsen af Erstatningsspørgsmaalet skal udstaa til en senere Tid, forsaavidt dette findes nødvendigt til Bedømmelse af den med Brugen forbundne Skade eller Ulempe. Isaafald har Skjønsretten at bestemme et Beløb, for hvilket saadan Sikkerhed, som af Forretningens Bestyrer godtages, skal være stillet, inden Grunden tages i Brug. Forøvrigt kan Grunden ikke benyttes, forinden Erstatningsbeløbet for vedkommende Aar er betalt.

Naar mindst 10 Aar er forløbne siden sidste Skjøns Afholdelse, kan nyt Skjøn af enhver af Parterne forlanges.

[1]) Se Dok. No. 39 for 1895 m. Till., Dok. No. 107 og Indst. O No. 30 for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 808—818 og i Lth. S. 293—310.

*) Bekjendtgj. 7 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 33.

§ 4. Har nogen anden end Eieren Grunden med lovlig Adkomst i Brug, tilfalder Erstatningen Brugeren. 3 Aug. No. 10.

§ 5. Skjøn efter nærværende Lov afgives paa Landet af Lensmanden og to af Fogden opnævnte Skjønsmænd. Varsel gives saaledes, som om Varsel til Forligelseskommissionen er bestemt. Overskjøn kan inden fire Uger efter det første Skjøns Afholdelse forlanges af enhver af Parterne og afgives af fire af Fogden opnævnte Mænd under Dommerens Bestyrelse. For at bestyre nogen saadan Forretning tilkommer der Lensmanden Kr. 4,00 foruden Skyds- og Kostgodtgjørelse. For Beskrivelse betales Kr. 0,67 Arket, men for Bekræftning intet. Forretningen beskrives paa ustemplet Papir.

Overskjøn betales af den af Parterne, som det gaar imod; hvem dette er, afgjøres af Overskjønsmændene.

Ved de fornyede Skjøn afgjør Skjønsretten, hvem der skal bære Skjønsomkostningerne.

I Kjøbstad deltager Raadstuskriveren i Skjønnet paa samme Maade som Lensmanden paa Landet. Han oppebærer for Forretningens Afholdelse Kr. 4,00 og for Udskrifter lovbestemt Betaling.

§ 6. De nærmere Regler for Lovens Gjennemførelse gives af Kongen.

§ 7. Lov af 20de Juli 1893 om Anlæg af Skydebaner med Statsbidrag ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Kongelig Kundgjørelse angaaende Indkomstskat til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste Juli 1897 til 30te Juni 1898*)[1]). 3 Aug.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: Saasom Storthinget under 14de Juli dette Aar har fattet saadan Beslutning angaaende Indkomstskat til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste Juli 1897 til 30te Juni 1898:

§ 1. For Budgetaaret fra 1ste Juli 1897 til 30te Juni 1898 erlægges Skat til Staten efter følgende Regler:

A. Af Indtægt erlægges:

a. to af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb, bestemt efter nedenstaaende Regler, udgjør indtil Kr. 4 000,00;

b. tre af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 4 000,00 indtil Kr. 7 000,00;

c. fire af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 7 000,00 indtil Kr. 10 000,00;

[1]) Se Sth. Prp. No. 78 og Indst. S No. 190 for 1897.

*) Bekjendtgj. 7 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 33.

3 Aug.

d. fem af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 10 000,00.

B. Af Formue erlægges en Trediedel af Tusinde. Det ved Beregningen udkomne Tal afrundes med det nærmeste med 10 Øre delelige Beløb.

§ 2. Enhver, der er bosat eller har Eiendom eller Næringsdrift i Riget, er med de Undtagelser, som følger af nedenstaaende Regler, pligtig til at svare Skat til Staten af sin Formue og Indtægt. Ligeledes er den, som ikke har Bopæl i Riget, men nyder Løn eller Pension af den norske Stat, skattepligtig af den Indtægt, han saaledes oppebærer.

§ 3. Med Hensyn til Stedet for Skatskrivningen gjælder følgende Bestemmelser:

a. I Regelen skatlægges enhver Skattepligtig i det Skattedistrikt, hvor han har fast Bopæl ved Udgangen af September Maaned i Skatteaaret.

b. Unavngivne Interessentskaber og Indretninger, der driver nogen Virksomhed, som kaster Indtægt af sig, betragtes som skattepligtige Personer og lignes i Skat paa det Sted, hvor Bestyrelsen har sit Sæde. For unavngivne Interessentskaber, der driver Skibsrederi, kommer denne Bestemmelse, forsaavidt deres Skibsrederi angaar, kun til Anvendelse paa den Del af Interessentskabskapitalen, som tilhører Stedets Indbyggere eller Udlændinger.

c. Personer, som ikke har havt fast Bopæl her i Riget, eller udenlandske Selskaber skatlægges i det Distrikt, hvor Eiendommen er beliggende eller Virksomheden foregaar, af sin Formue i og Indtægt af samme. Har nogen, der af den norske Stat oppebærer Løn eller Pension, hvoraf han er skattepligtig, taget Ophold i Udlandet, skatskrives han i Kristiania Skattedistrikt.

d. Opstaar der Tvist om, i hvilket Distrikt en Person skal skatskrives, afgjøres Sagen af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 4. Fritagelse for Skat gjælder i samme Udstrækning som for Formues- og Indtægtsskat til Kommunen bestemt ved Landsskattelovens §§ 25 og 26, Byskattelovens §§ 17 og 18, dog saaledes, at milde Stiftelsers Formue og Indtægt i sin Helhed er fritaget for Statsskatten.

§ 5. Den mindste aarlige antagne Indtægt, der inddrages under Beskatning, er Kr. 1 000,00.

§ 6. Ved Ansættelse til Skat henføres de skattepligtige efter det Antal Personer, som de foruden sig selv og Ægtefælle har at forsørge, til 4 Klasser, saaledes at:

1ste Klasse omfatter dem, der ikke har nogen at forsørge;
2den Klasse dem, der har 1—3 Personer at forsørge;
3die Klasse dem, der har 4—6 Personer at forsørge;
4de Klasse dem, der har 7 eller flere Personer at forsørge.

De Personer, der i nævnte Henseende bliver at medregne, 3 Aug.
er den skattepligtiges Børn — egne eller antagne —, Forældre, Søskende og andre Beslægtede og Besvogrede, forsaavidt de erkjendes at have billigt Krav paa Forsørgelse af den skattepligtige og derhos af ham virkelig forsørges.

Unavngivne Interessentskaber og deslige Indretninger henføres til 1ste Klasse.

§ 7. I enhver af de i § 6 nævnte Klasser skal et vist Beløb af den skattepligtiges Indtægt være skattefrit.

Den skatbare Del af Indtægten ansættes efter følgende Tabel:

Antagen Indtægt.	Skatbar Indtægt.			
	I 1ste Klasse.	I 2den Klasse.	I 3die Klasse.	I 4de Klasse.
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1 000,00	400,00	220,00	120,00	60,00
1 100,00	500,00	280,00	180,00	80,00
1 200,00	600,00	360,00	240,00	140,00
1 300,00	700,00	440,00	300,00	200,00
1 400,00	800,00	520,00	360,00	260,00
1 500,00	900,00	600,00	420,00	320,00
1 600,00	1 000,00	680,00	480,00	380,00
1 700,00	1 100,00	760,00	560,00	440,00
1 800,00	1 200,00	840,00	640,00	500,00
1 900,00	1 300,00	920,00	720,00	560,00
2 000,00	1 400,00	1 000,00	800,00	620,00
2 100,00	1 500,00	1 100,00	880,00	680,00
2 200,00	1 600,00	1 200,00	960,00	760,00
2 300,00	1 700,00	1 300,00	1 040,00	840,00
2 400,00	1 800,00	1 400,00	1 120,00	920,00
2 500,00	1 900,00	1 500,00	1 200,00	1 000,00
2 600,00	2 000,00	1 600,00	1 280,00	1 080,00
2 700,00	2 100,00	1 700,00	1 360,00	1 160,00
2 800,00	2 200,00	1 800,00	1 440,00	1 240,00
2 900,00	2 300,00	1 900,00	1 520,00	1 320,00
3 000,00	2 400,00	2 000,00	1 600,00	1 400,00
3 100,00	2 500,00	2 100,00	1 700,00	1 480,00
3 200,00	2 600,00	2 200,00	1 800,00	1 560,00
3 300,00	2 700,00	2 300,00	1 900,00	1 640,00
3 400,00	2 800,00	2 400,00	2 000,00	1 720,00
3 500,00	2 900,00	2 500,00	2 100,00	1 800,00
3 600,00	3 000,00	2 600,00	2 200,00	1 880,00
3 700,00	3 100.00	2 700,00	2 300,00	1 960,00
3 800,00	3 200,00	2 800,00	2 400,00	2 040,00
3 900,00	3 300,00	2 900,00	2 500,00	2 120,00
4 000,00	3 400,00	3 000,00	2 600,00	2 200,00

3 Aug. Af enhver høiere Indtægt er det skattefrie Beløb i 1ste Klasse Kr. 600,00, i 2den Klasse Kr. 1 000,00, i 3die Klasse Kr. 1 400,00 og i 4de Klasse Kr. 1 800,00.

Svarer en Skattepligtigs Indtægt ikke til et af de i Tabellen opførte Tal, bliver den at henføre til det nærmeste af disse. Indtægter over Kr. 4 000,00 afrundes til nærmeste med 100 delelige Tal.

Falder Indtægtssummen midt imellem to Tal, henføres den til det laveste.

§ 8. Personer, som ikke har fast Bopæl her i Riget, saavelsom udenlandske Interessentskaber gives intet skattefrit Fradrag.

§ 9. Af samtlige Formuer fra og med Kr. 1 000,00 beregnes Skat til Staten, forsaavidt ikke Skatyderens Indtægt ifølge Bestemmelsen i foranstaaende § 5 er for liden til, at han deraf skal svare Skat.

§ 10. Iøvrigt bliver Skatten at udligne efter Bestemmelserne i gjældende Lov om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune.

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Beslutning bragt i Udøvelse.

3 Aug. **Plakat** indeholdende Forandring i Plakaten af 5te November 1895, jfr. Plakat af 2den November 1896, angaaende Regler om Kjødkontrol*).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Kraft af Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 § 6 bestemmes herved den Forandring i Plakat af 5te November 1895, indeholdende nærmere Forskrifter til Gjennemførelse af den ved nævnte Lov og Lov af 27de Juli 1895 omhandlede Kjødkontrol, at Plakatens § 19 herefter skal lyde saaledes:

§ 19. I Bykommuner, hvor Kjødkontrol overensstemmende med ovennævnte Love er indført, maa Kjød, der omfattes af disse Bestemmelser, ikke falbydes eller sælges eller, forsaavidt ikke den i Lov af 27de Juli 1895 I, § 2, 2den Passus, bestemte Fritagelse for Undersøgelse er givet, overhovedet benyttes til Menneskeføde, medmindre det af vedkommende Bys kommunale Kjødkontrollør er undersøgt og stemplet.

I Landkommuner, hvor Kjødkontrol i Henhold til nævnte Love maatte indføres, maa Kjød, der omfattes af disse Bestemmelser, ikke falbydes eller sælges, medmindre det af vedkommende Kommunes Kontrollør er undersøgt og stemplet.

Kjødvarers Frembringelse paa Torv i Torvtiden eller deres Henlæggelse i Udsalg for Kjødvarer bliver at anse som Falbydelse.

Denne Plakat træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

*) Bekjendtgj. 7 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 33.

Kongelig Resolution*), hvorved 3 Aug.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Tromø Herred, Nedenes Amt, under 9de Marts 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 6te Marts 1869, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelse om Gadenorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. bleve gjorte gjældende for Gaardene Langsæv, Østre Strømsbo og Thorbjørnsbo med underliggende Grunde i Tromø Sogn, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til § 25 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæstelse paa de af Aasgaardstrands Kommunestyre under 4de December 1896 og 3die April 1897 besluttede Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Aasgaardstrands Havn. 3 Aug.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til § 25 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæstelse paa de af Risør Kommunestyre under 30te December 1896 besluttede Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Risør Havn. 3 Aug.

Høieste Resolution**) [1]), hvorved Storthingets Beslutninger af 2den og 3die August 1897 angaaende Indførselstolden paa Dyr og Madvarer af Dyr fra 5te August s. A. befales tagne tilfølge. 3 Aug.

[1]) Jfr. høieste Res. 6 Aug. og det der citerede. Se spec. Sth.tid. for 1897, Forh. i Sth. S. 1934, 1970 og 1999—2000.

Høieste Resolution***), hvorved Fredningstiden for Hummer i Glemminge Herred, Smaalenenes Amt, med Hjemmel af Lov om Fredning af Hummer af 29de Juni 1894 § 2 indtil videre fastsættes til Tidsrummet fra 1ste Juli til Klokken 8 Morgen den første Søgnedag efter 15de September. 3 Aug.

Høieste Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at Fredningstiden om Høsten for Rype og Aarfugl i Nordre Bergenhus Amt indtil videre udvides til 25de August. 3 Aug.

Resolutionen træder i Kraft strax.

*) Bekjendtgj. 7 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 33, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 4 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 32, hvor Beslutningerne er indtagne.

***) Bekjendtgj. 4 Aug, i Lovtid. 1ste Afd. No. 32.

3 Aug. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at Konfirmandundervisningen for Oddevald og Mæren Skolekredse i Lier Prestegjælds Hovedsogn under Asker Provsti i Kristiania Stift for Fremtiden skal foregaa ved Sognepresten i eller i Nærheden af Skjaastad Kapel og Konfirmation afholdes i dette.

3 Aug. **Kongelig Resolution**, hvorved de ved Tønsbergs Kommunebestyrelses Beslutninger af 10de Juli 1896 og 29de Januar 1897 vedtagne Taxter for Benyttelsen af Kanalen "Stenen" approberes som gjældende indtil videre.

3 Aug. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At den Hypothekbankens Direktion ved de Kongelige Resolutioner af 11te Mai 1895 og 18de Februar 1896 meddelte Bemyndigelse til indtil videre at udlaane mod Pant i Skov udvides til ogsaa at omfatte det under Hypothekbankens Laanekontor i Trondhjem henlagte Distrikt.
2. At Hypothekbankens Direktion bemyndiges til midlertidig at at ansætte en Distriktstaxator for det Trondhjemske samt til under Forbehold af Finants- og Tolddepartementets Approbation ligeledes midlertidig at bestemme denne Funktionærs aarlige Godtgjørelse af Banken.

3 Aug. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at Skibsbygningsinspektøren i Marinen tillægges Embedsrang i Rangreglementets 6te Klasse og Distinktioner lige med Kommandørkapteiner.

3 Aug. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt:

1. At det tillades, at der til Brug for Beboerne af Distriktet Indre-Snildfjorden af Hevne Prestegjælds Hovedsogn under Fosen Provsti i Trondhjems Stift opføres et Kapel paa den paa Gaarden Aa's Grund beliggende Hjælpekirkegaard.
2. At der i Snildfjorden Kapel indtil videre bliver at afholde Gudstjeneste 4 Gange aarlig efter Trondhjems Biskops nærmere Bestemmelse.

3 Aug. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved er bestemt, at Expeditionschefen for Fængselsvæsenet bemyndiges til at afgjøre og expedere forskjellige denne Administrationsgren vedkommende Sager efter Instrux, som udfærdiges af Justitsdepartementet i det væsentlige overensstemmende med et vedlagt Udkast.

[1]) Vedk. Regj.forebr. er indt. i Deptstid. No. 39 for 1897.

Overensstemmende hermed er der af Justitsdept. under 6te Septbr. næstefter udfærdiget følgende 3 Aug.

Instrux

for Expeditionschefen for Fængselsvæsenet.

§ 1. Han er Chef for en særlig Afdeling i Justitsdepartementet — Fængselsstyrelsen —, og har under Departementet Overledelsen og Overtilsynet med Rigets Fængselsvæsen.

§ 2. Han har at virke til, at Fængselsvæsenet ordnes paa hensigtsmæssigste Maade. Er der Spørgsmaal om Ordninger, som han ikke selv kan træffe, har han at indgive Forslag derom til Departementet.

§ 3. Han har at paase, at de gjældende Love, Reglementer og andre Forskrifter vedkommende Strafanstalterne, Fængslerne og Fangetransportvæsenet m. v. nøie overholdes.

§ 4. I det i forrige Paragraf omhandlede Øiemed samt for at skaffe sig det fornødne Kjendskab til Forholdene, har han i den Udstrækning, som Omstændighederne tillader, at inspicere Strafanstalterne og Fængslerne.

Han har derhos fra Tid til anden at inspicere Kriminalasylet i Trondhjem og indtil videre ogsaa Opdragelsesanstalter for de i Straffelovens Kap. 6 § 8, sidste Led omhandlede Børn.

§ 5. Han har nu og da enten selv eller ved en af Fængselsstyrelsens andre Tjenestemænd at foretage Kassegjennemsøgelse hos Strafanstalternes Regnskabsførere.

§ 6. Han afgiver fremtidigen de Bestemmelser, som det efter Reglementerne angaaende Fangebehandlingen i Fængslerne og Strafanstalterne og angaaende Anvendelsen af Enrumsfængsel i Strafanstalten for Kvinder samt efter Reglerne for Klassedeling og Arbeidspenge i Strafanstalterne er overladt Justitsdepartementet at træffe. Dog bliver de almindelige Forskrifter om, naar Kvindefange over 21 Aar skal undergives Enrumsfængsel, fremdeles at udfærdige af Departementet.

§ 7. Han afgjør, hvorvidt det kan tillades Strafarbeidsfanger, som efter de almindelige Regler skal udstaa Straffen i Fællesanstalt, at hensættes i Enrumsfængsel[1]).

Naar særlige Omstændigheder gjør det ønskeligt, kan han ogsaa forøvrigt bestemme, at en Fange skal indsættes i eller overflyttes til en anden Strafanstalt end den, hvor han efter de almindelige Regler skulde udstaa Straffen.

§ 8. Han meddeler Tilladelse til Strafarbeidsfangers Fremstilling for Retter udenfor den By, hvor Strafanstalten ligger.

§ 9. Han udfærdiger Instruxer for de i kgl. Resolution af 9de December 1878, B omhandlede Funktionærer ved Strafanstalten.

[1]) Jfr. Res. 1 Juli 1884.

3 Aug. Hvis det findes hensigtsmæssigt, udfærdiger han ogsaa Instruxer for de sammesteds under C nævnte Tjenestemænd. I modsat Fald bliver de af Direktørerne udfærdigede Instruxer at undergive hans Approbation.

Han afgiver de i samme Resolution, Bogstav E omhandlede Bestemmelser om Funktionærforsamlingens Forhandlinger.

§ 10. Han afgjør Spørgsmaal om Tjenestefrihed for Strafanstaltfunktionærer i de Tilfælde, hvor dette tidligere har været gjort af Justitsdepartementet, og bestemmer, hvorledes vedkommende Tjeneste under Permissionen skal udføres.

Ligeledes bestemmer han, hvem der midlertidig skal udføre Forretningerne, naar der opstaar Ledighed i nogen af de i kgl. Resolution af 9de December 1878 B omhandlede Poster.

§ 11. Han afgjør, hvorvidt det kan tillades nogen Funktionær ved Siden af sin Stilling i en Strafanstalt at have fast lønnet Bierhverv.

§ 12. Han udfærdiger det i Lønningsregulativet for underordnede Strafanstaltfunktionærer omhandlede Uniformsreglement.

§ 13. Han approberer de Overenskomster og træffer de Forføininger iøvrigt, som i Henhold til Fængselslovens § 32 fornødiges med Hensyn til Straf- og Varetægtsfangers Forpleining og Bevogtning m. v. under deres Transport.

§ 14. Han anviser — af Midler, som i dette Øiemed i runde Summer stilles til hans Raadighed, — til Udbetaling af Statskassen:

a. de fornødne Tilskud til Strafanstalterne og Kriminalasylet i Trondhjem, forsaavidt derved ikke de i det gjældende Budget forudsatte Statstilskud kan sees at ville overskrides,
b. de bevilgede Statsbidrag til Fængselsselskaber i Overensstemmelse med de derom af Justitsdepartementet givne Bestemmelser,
c. det til Abonnement paa Nordisk Tidsskrift for Fængselsvæsen bevilgede Beløb,
d. Reisegodtgjørelse til Fængselsbestyrere og Fængselspræster.

De anviste Beløb bliver at bogføre og Opgave over samme ved hver Maaneds Udgang at forelægge Justitsdepartementets Chef.

§ 15. Han udgiver de aarlige Beretninger om Strafanstalterne og Fængslerne og udfærdiger de Bestemmelser, hvorefter Indberetningerne fra Direktører, Bestyrere og andre Funktionærer bliver at afgive.

§ 16. De Fængselsvæsenet vedkommende Sager, som han ikke er bemyndiget til selvstændig at afgjøre, forbereder han til Afgjørelse af Departementet.

Han expederer enhver Sag under dens forberedende Behandling samt meddeler Resolutioner og Departementsbestemmelser til

Efterretning for Vedkommende med fornødent Tilføiende om, hvad der i Sagens Anledning maatte være at iagttage. 3 Aug.

Ligeledes besørger han alle Expeditioner, der foranlediges ved modtagne Meddelelser m. v., forsaavidt ikke derved paakræves nogen særlig Bestemmelse fra Departementets Side.

§ 17. Fængselsstyrelsens Skrivelser og Anvisninger paraferes af Bureauchefen.

I Expeditionschefens Fraværr undertegnes Sagerne af Bureauchefen og paraferes af den Tjenestemand, som Expeditionschefen bestemmer.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 3 Aug.

1. At den af Storthinget under 29de Juni 1897 fattede Beslutning angaaende Samtykke til Indlemmelse af Betjentene ved Kristiania Byrets Justitskontor i Pensionskassen for Statens Tjenestemænd[1]) befales tagen tilfølge.
2. At i Henhold til forannævnte Storthingsbeslutning Betjentene ved Kristiania Byrets Justitskontor, saavel de nu ansatte som de, der senere ansættes, tilpligtes fra 1ste Juli 1897 at gjøre Indskud i Pensionskassen for Statens Tjenestemænd saaledes, at Indskuddene bestemmes:
   a) for Betjente, hvis Aflønning ikke overstiger Kr. 1200 aarlig, til Kr. 4 maanedlig,
   b) for Betjente, hvis Aflønning er over Kr. 1200, men ikke overstiger Kr. 1600 aarlig, til Kr. 6 maanedlig, og
   c) for Betjente, hvis Aflønning er over Kr. 1600 aarlig, til Kr. 8 maanedlig.

[1]) Se Sth. Prp. No. 55 og Indst. S. No. 166 for 1897.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 5te Juli 1897 fattede Beslutning angaaende Gage for Amtmanden i Finmarkens Amt samt angaaende Bidrag til Opførelse af Embedsbolig for nævnte Amtmand og til dennes Vedligeholdelse med videre[1]) — befales tagen tilfølge. 3 Aug.

[1]) Se Sth. Prp. No. 47 og Indst. S. No. 161 for 1897. Ved nævnte Beslutning har Storthinget samtykket i:

a. At Gagen af Statskassen for Amtmanden i Finmarkens Amt fra 1ste Januar 1897 og indtil videre udbetales med Kr. 6400 aarlig, mod at den Amtmanden tidligere tillagte Indtægt af nogle Øer tilfalder Statskassen.
b. At der for nævnte Amtmand i Anledning af Benyttelsen af den nye Amtmandsbolig ikke sker noget Fradrag i den for Embedet bestemte Gage af Statskassen, indtil det Embedet i Henhold til kongelig Resolution af 14de Oktober 1893 paaheftede Laan, stort Kr. 10000, er betalt.
c. At Udgifterne ved nævnte Amtmandsboligs Vedligehold og Assurance bæres af Statskassen.

3 Aug. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Medhold af § 25 i Lov om offentlige Tjenestemænds Skyds- og Kostgodtgjørelse af 10de Juli 1894 bestemmes, at Kostgodtgjørelsen for Assistenterne hos Fabrikinspektørerne bliver at beregne efter nævnte Lovs § 17, 2den Klasse med Kr. 5 pr. Døgn istedetfor som ved kongelig Resolution af 31te August 1895 fastsat efter 3die Klasse med 4 Kroner pr. Døgn.

3 Aug. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at den ved kongelig Resolution af 31te Juli 1846 trufne Bestemmelse angaaende Sammensætningen af Bygnings- og Reguleringskommissionen i Ladestedet Namsos ophæves.

3 Aug. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at Navigationsexamensstedet Kragerø henlægges fra Larviks til Arendals Examensdistrikt.

3 Aug. **Kongelig Resolution**, hvorved i Henhold til § 65 i den s. D. sanktionerede Lov indeholdende Forandringer i Lov om Værnepligt og Udskrivning bestemmes, at indtil videre fra det Tidspunkt, da den iaar besluttede nye Ordning af Armeens Udskrivningsvæsen efter Forsvarsdepartentets nærmere Bestemmelse kan gjennemføres, Chefen for den Infanteribataljon af Landværnet, der rekruteres fra vedkommende Udskrivningsdistrikt, bliver Medlem af Sessionsbestyrelsen for vedkommende Distrikt og overtager det med Udskrivningen forbundne, hidtil Krigskommissæren paahvilende Arbeide.

3 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Plan for Edø Herreds gjensidige Brandforsikringsforening for Bygninger, saaledes at Foreningen kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

3 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Stadfæstelse meddeles paa den af Fede Sogns Formænd og Repræsentanter i Møde den 7de April 1897 vedtagne Plan for en inden Sognet under Navn af „Fede Sogns Sparebank" oprettendes Sparebank.
2. At den i samme Møde fattede Beslutning om Garanti for Kr. 2000 af Bankens Forpligtelser, saalænge indtil Banken har optjent et eget Fond af samme Størrelse, approberes i Henhold til § 39 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837, forsaavidt Kommunen derved paadrages Forpligtelser udover et Tidsrum af 5 Aar.

6 Aug. No. 1. **Lov** indeholdende Endringer i Lov af 27de Juli 1896 om høiere Almenskoler*) [1]).

[1]) Se Dok. No. 47 og Indst. O No. 112 for 1897.

*) Bekjendtgj. 12 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 35.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 22de Juli dette Aar, saalydende: 6 Aug. No. 1.

Efternævnte Paragrafer i Lov af 27de Juli 1896 om høiere Almenskoler skal herefter lyde saaledes:

§ 52. For enhver høiere Almenskole skal der være et Forstanderskab, bestaaende af:

1. Skolens Rektor.
2. Et Medlem tilforordnet af Overstyret paa fire Aar.
3. Tre af Kommunestyret valgte Medlemmer. Med Hensyn til disse Medlemmer gjælder de i Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 om Formænds Funktionstid, Udtræden og Gjenvalg foreskrevne Regler.

Forstanderskabet vælger selv sin Formand og Næstformand, hver Gang for et Aar.

Beslutningerne er gyldige, naar de er fattede med Stemmeflerhed i et Møde, hvor over Halvdelen af Medlemmerne har været tilstede ved Afgjørelsen. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget.

Folkeskolens Overtilsyn har Ret til, dog uden Stemme, at deltage i Forstanderskabets Forhandlinger, forsaavidt disse vedkommer Tilknytningen til Folkeskolen.

§ 56. I Tilsynet med Religionsundervisningen deltager vedkommende Biskop eller en af ham dertil opnævnt Præst.

Folkeskolens Overtilsyn har Adgang til ved Besøg i de inden vedkommende Distrikt liggende høiere Almenskoler at gjøre sig bekjendt med Ordningen af og Undervisningen i disse.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov om Æresopreisning*) [1]). 6 Aug.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 5te Juli dette Aar, saalydende: No. 2.

§ 1. Den, som er domfældt for en Forbrydelse eller til en Straf, som i den offentlige Mening er vanærende, kan under de i det Følgende angivne Betingelser opnaa Æresopreisning. Denne ophæver alle af Dommen i Medfør af Lovgivningen følgende Indskrænkninger i den Domfældtes Æresret, derunder indbefattet Tabet af Stemmeret i offentlige Anliggender.

[1]) Se Sth. Dok. No. 114 og Indst. O No. 101 for 1896, Indst. O No. 12 for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Odth. S. 632—657 og 1243—44 og i Lth. S. 205—223. Vedk. Sanktionsforedr. er indt. i Depts.tid. No. 34 for 1897.

*) Bekjendtgj. 12 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 35.

6 Aug. No. 2.

§ 2. Naar ti Aar, men ved kortere Frihedsstraffe ligesaa lang Tid som den idømte Straffetid — dog ikke under tre Aar — er forløbne fra den Tid, Straffen er eller betragtes som udstaaet eller er forældet eller ved Benaadning er eftergivet, kan den Domfældte opnaa Æresopreisning, saafremt det paa tilfredsstillende Maade godtgjøres, at han i de sidste tre Aar har ført en hæderlig Vandel og efter Evne har erstattet den ved Forbrydelsen voldte Skade.

§ 3. Den, der er dømt til Fængsel eller til Strafarbeide ikke over 3 Aar, har, naar 5 Aar er forløbne fra den Tid, Straffen er eller betragtes som udstaaet eller er forældet eller ved Benaadning er eftergivet, Ret til Æresopreisning, saafremt han i de sidste 3 Aar har opholdt sig i Riget og ikke vides i dette Tidsrum at have gjort sig skyldig i noget strafbart Forhold, som medfører Tab af den borgerlige Agtelse. Det samme gjælder den, der er dømt til Strafarbeide ikke over 6 Aar, naar 10 Aar er forløbne, og den, der er dømt til strengere Straf, naar 15 Aar er forløbne.

Den, der er dømt til Fængsel for strafbar Handling, som han har forøvet før sit fyldte 18de Aar, har Ret til Æresopreisning, saasnart Straffen er eller betragtes som udstaaet eller er forældet eller ved Benaadning er eftergivet.

§ 4. Begjæring om Æresopreisning fremsættes for Paatalemyndigheden, der strax meddeler samme, ifald den efter at have anstillet fornøden Undersøgelse finder, at Domfældte har Ret til Æresopreisning efter § 3, men i andet Fald forbereder Sagen og indbringer den for Forhørsretten paa det Sted, hvor Domfældte bor eller sidst havde Bopæl i Riget. Forhørsrettens Afgjørelse sker ved Kjendelse, i fornødent Fald efterat Domfældte og Vidner er afhørte.

Med Hensyn til Sagsbehandlingen, Kjendelsen og Kjæremaal mod samme finder Straffeprocesloven's Regler Anvendelse.

Afslaaes Begjæringen, kan den først efter 2 Aars Forløb gjentages.

§ 5. Lov om Æresopreisning af 9de Juni 1883 ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

6 Aug. No. 3.

Lov indeholdende Forandringer i Lovgivningen om Forligelsesvæsenet*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 15de Juli dette Aar, saalydende:

[1]) Se Odth. Prp. No. 22 for 1893 og No. 20 for 1897 samt Indst. O XIV for 1897.

*) Bekjendtgj. 12 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No 35.

§ 1. Forligelseskommissionens Protokol skal herefter ogsaa i Kjøbstæderne opbevares og føres af en af Kommissærerne. 6 Aug. No. 3.

§ 2. Nærværende Lov træder i Kraft 1ste Januar næste Aar. Fra samme Tid ophæves Lov angaaende Forligelsesvæsenet af 20de Juli 1824 §§ 10 og 67, forsaavidt de strider mod denne Lov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov angaaende Skreifiskerierne i Lofoten*) [1]). 6 Aug. No. 4.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 30te Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Til Ordenens Overholdelse under det i Tidsrummet fra 16de Januar til 30te April paa Strækningen fra Brettesnes i Lofoten til Lofotodden saavelsom i Raftsundet og paa Strækningen fra Brettesnes til og med Kanstadfjorden foregaaende Skreifiskeri anordner Kongen det fornødne Opsyn, forsaavidt Midler dertil er bevilget, og udfærdiger de nærmere Forskrifter for dets Virksomhed i Henhold til denne Lov [2]).

§ 2. Det anordnede Opsyn skal have Politimyndighed. Det har i sin Almindelighed at søge den lovlige Orden opretholdt og skal i Særdeleshed hindre Overtrædelse af denne Lov og de med Hjemmel i den givne Vedtægter. Naar Overtrædelse begaaes, skal det søge Vedkommende dragen til Ansvar. Ligeledes skal Opsynet passe god Skik og Orden i, hvad der angaar Havnevæsenet, samt Sundhedsforskrifters Overholdelse i Fiskeværene.

§ 3. De Personer, der henhører til Opsynet, skal i Henseende til Fornærmelser imod dem i Ord eller Gjerning betragtes lige med Politiets Betjente. De skal være forsynede med behørigt Kjendetegn.

§ 4. Under særegne Omstændigheder skal Opsynet være berettiget til iblandt Fiskerne at tilsige til sin Bistand et saa stort Antal, som skjønnes at være nødvendigt. I saa Tilfælde kan den fornødne Hjælp søges efter Omgang, fortrinsvis hos de større Baadmandskaber, og saaledes, at kun én Mand udtages af hvert Baadmandskab. Undladelse af at efterkomme Opsynets Tilsigelse straffes med Bøder indtil Kr. 20,00, hvorhos Vedkommende kan tilsiges paanyt.

§ 5. Naar Opsyn er anordnet, skal ved dettes Foranstaltning Kyststrækningen inddeles i visse Opsynsdistrikter, til hvilke

[1]) Se Oth. Prp. No. 23 og Indst. O XVI for 1896, Dok. No. 16 og Indst. O XXII for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 1146—1189 og 1357—1365 og i Lth. S. 390—400 og 447—449.

[2]) Jfr. Ref. 10 Decbr. og Telegr. 29 Decbr. 1897.

*) Bekjendtgj. 12 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 35.

6 Aug. No. 4.

overensstemmende med §§ 14 og 15 henlægges den nærmest udenfor samme liggende Havstrækning. Dennes Grændser bestemmes efter Kompasstreg og Mød paa Land eller paa anden betryggende Maade.

Adgang til at fiske inden den et Distrikt tillagte Havstrækning er ikke betinget af, at der roes fra Opsynsdistriktet, men enhver er forpligtet til at overholde de for Bedriften paa denne Strækning givne Forskrifter.

§ 6. Et Opsynsdistrikt kan omfatte et eller flere Mærkedistrikter. I ethvert Opsynsdistrikt skal der anvises Fiskerne et bestemt Sted, hvor Anmeldelser til Opsynet til alle Tider under Fisket kan gjøres. I ethvert Mærkedistrikt skal der anvises et bestemt Sted, hvor Anmeldelse om Tilflytning kan ske og Mærker erholdes udleverede.

§ 7. Hovedsmand paa Baad og Fører af Fartøi, som vil drive Fiskeri fra noget af de i § 6 nævnte Mærkedistrikter, skal derom forud gjøre Anmeldelse til Opsynet og opgive sit Navn og Hjemsted tilligemed Antallet af sit Mandskab. Ligeledes skal opgives, om og i Tilfælde hvor Husrum er leiet iland, eller om Logisbaad benyttes og i Tilfælde, hvor denne har Liggeplads i Fiskeværet.

Vedkommende Baad eller Fartøi erholder udleveret to Mærker, der hvert udviser Distriktets Bogstavmærke og Fiskebaadens eller Fartøiets Løbenummer. Disse Baadmærker bliver at anbringe paa den Maade, som af Opsynet bestemmes.

Saafremt Vedkommende flytter til et andet Distrikt, beholder Baaden eller Fartøiet det oprindelige Mærke, men ny Anmeldelse maa ske til Opsynet, forinden Fiske fra det nye Distrikt begyndes.

Mærkerne udleveres af Opsynet uden Betaling og bliver ved Fiskets Slutning at levere tilbage; hvis Mærkerne er gaaet tabt, skal Anmeldelse derom gjøres til Opsynet. Undladelse af til fastsat Tid at tilbagelevere Mærkerne eller at anmelde muligt Tab af dem straffes med Bøder fra Kr. 2,00 til Kr. 20,00.

Paatræffes nogen at drive Fiskeri, uden at Baaden eller Fartøiet er forsynet med paabudt Mærke, eller uden at Vedkommende i Tilfælde af Flytning til nyt Distrikt har gjort den ovenfor omhandlede Anmeldelse til Opsynet, straffes han med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 8. Naar Opsyn er anordnet, skal der inden hvert Aars 15de Marts i ethvert Mærkedistrikt blandt Fiskerne udvælges et bestemt Antal Tilsynsmænd. Stemmeberettigede ved dette Valg er de i Distriktet tilstedeværende Hovedsmænd og Fartøiførere, som inden Kl. 8 Aften 3 Dage før Valgets Afholdelse for Opsynet har anmeldt at ville drive Fiskeri i Distriktet. Opsynet bestemmer Sted og Tid for Valget og har herunder at iagttage, at Valg ikke bør foretages, forinden Hovedmassen af Fiskerne antages at være kommen. Bekjendtgjørelse om Valget sker ved Opslag to Dage før

dets Foretagelse. Det bestyres af vedkommende Opsynsbetjent, som ogsaa har at føre Protokol derover. Der vælges 1 Tilsynsmand for hver 10 Garn- og Linebaade og 1 for hver 20 Snørebaade samt ved særskilt Valg det halve Antal Suppleanter. Afstemningen sker skriftlig eller mundtlig særskilt for hvert Brug. 6 Aug. No. 4.

Opsynsbetjenten har senest ved Valgforretningens Begyndelse at kundgjøre, hvormange Tilsynsmænd og Suppleanter der bliver at vælge. Ved Beregningen heraf har han alene at tage Hensyn til de Garn-, Line- og Snørebaade, som er bleven anmeldte for Distriktets Opsyn inden Kl. 8 Aften tre Dage før Valgets Afholdelse.

Er der i et Distrikt paa Valgtiden et mindre Antal Baade end ovenfor nævnt af et enkelt Brug, bliver Tilsynsmænd for dette Brug ikke at vælge.

§ 9. Tilsynsmændene, der ingen Godtgjørelse oppebærer, er Ombudsmænd. De beklæder Stillingen, saalænge de opholder sig inden den i § 1 nævnte Strækning for der at drive Fiske, og saalænge Opsynet er i Virksomhed i det Aar, i hvilket de er valgte, samt det følgende Aar, fra Opsynet er traadt i Virksomhed, og indtil nyt Valg er afholdt. Har nogen forrettet som Tilsynsmand i to paa hinanden følgende Valgperioder, er han berettiget til at undslaa sig for at modtage Gjenvalg i ligesaa lang Tid. Hvis en Tilsynsmand i sin Funktionstid vil drive Fiske i et andet Mærkedistrikt end det, hvori han er valgt, har han i det nye Distrikt at anmelde sig for Opsynet som Tilsynsmand og at udføre sine Pligter som saadan der.

§ 10. Tilsynsmændene har at føre det umiddelbare Tilsyn paa Havet og derunder ved Tilhold og Advarsel at søge hindret Overtrædelser af denne Lov og de i Medhold af samme givne Vedtægter. Det paaligger dem som Ombudspligt at anmelde for Opsynet de Overtrædelser af denne Lov og de i Medhold af den givne Vedtægter, der kommer til deres Kundskab, at bistaa Opsynet med mindelig Ordning af Tvistigheder, som i § 38 omhandlet, og at gjøre Tjeneste som Domsmænd og Skjønsmænd, som i §§ 20 og 39 omhandlet.

§ 11. For hvert Opsynsdistrikt med den i § 12 omhandlede Undtagelse bliver der inden 8 Dage efter Valget af Tilsynsmænd af disse efter forudgaaende Tilsigelse fra Opsynet at vælge blandt Fiskerne 4 Mænd, der skal danne et Udvalg. Af disse 4 Mænd skal 2 være Brugere af Garn og 2 Brugere af Natliner. Forsaavidt nogen driver begge disse Brug, bestemmes hans Stilling som Garn- eller Natlinefisker efter Hovedbruget. Er der i et Opsynsdistrikt paa Grund af Reglen i § 8 ikke valgt Tilsynsmænd for et af de nævnte Brug, vælges de 4 Mænd uden Hensyn til, hvilket Brug de driver.

6 Aug. No. 4.

Afstemningen sker skriftlig eller mundtlig særskilt for hvert Mærkedistrikt under Ledelse af Opsynsbetjenten, som fører Protokol derover. Der stemmes i hvert Mærkedistrikt for hvert Brug (Garn og Natline) særskilt paa 2 Medlemmer af Udvalget og paa 2 Suppleanter for disse. I det i forrige Stykkes sidste Punktum omhandlede Tilfælde stemmes der i hvert Mærkedistrikt uden Hensyn til Brug paa 4 Medlemmer af Udvalget og 4 Suppleanter for disse. De, der ved Sammenlægning af Stemmerne i de forskjellige Mærkedistrikter viser sig at have erholdt de fleste Stemmer, ansees valgte. Har flere lige mange Stemmer, afgjøres Valget ved Lodtrækning mellem disse. De valgte Medlemmer af Udvalget er Ombudsmænd. De beklæder Stillingen, saalænge de opholder sig inden Valgdistriktets Grændser for der at drive Fiske, og saalænge Opsynet er i Virksomhed det Aar, i hvilket de er valgte, samt det følgende Aar, fra Opsynet er traadt i Virksomhed og indtil nyt Valg er afholdt. De pligter at underrette Formanden, forsaavidt de fraflytter Opsynsdistriktet under Fisket.

Naar nogen i to paa hinanden følgende Valgperioder har været Medlem af et Udvalg, kan han i ligesaa lang Tid undslaa sig for at modtage Gjenvalg.

De valgte tilkommer ingen Godtgjørelse for sit Arbeide, medmindre de i Ombuds Medfør maa begive sig længere end 5 Kilometer udenfor det Mærkedistrikt, hvor de driver Fiske. Isaafald tilkommer de Godtgjørelse for havte Befordringsudgifter og Kr. 8,00 daglig, saalænge Fraværet varer.

Skulde Antallet af de valgte Medlemmer og Suppleanter i et Distrikt ved Afgang blive mindre end 4, kan Formanden, dersom det fornødiges, foranledige Udfyldningsvalg afholdt.

§ 12. Distrikterne fra og med Storvaagen østover til og med Brettesnes, Skraaven og Østnesfjorden indbefattet, skal have et Fællesudvalg, bestaaende af 2 paa den i foregaaende Paragraf nævnte Maade valgte Mænd (altsaa regelmæssig en Garnfisker og en Natlinefisker) fra hvert Opsynsdistrikt. For disse Mænd vælges paa samme Maade i hvert Distrikt ved særskilt Valg 2 Suppleanter. Skulde Antallet af de valgte Medlemmer og Suppleanter i noget af disse Opsynsdistrikter ved Afgang blive mindre end 2, kan Formanden, dersom det fornødiges, foranledige Suppleringsvalg afholdt.

§ 13. Kongen beskikker en Mand, der skal være Formand i samtlige Udvalg og har Stemme ved Affattelsen af deres Beslutninger. Han sammenkalder Udvalgets Medlemmer til Møde, naar det findes paakrævet. Gyldig Beslutning kan ikke fattes, medmindre Formanden og mindst $^3/_4$ af de valgte Medlemmer er tilstede.

I Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget.

§ 14. Grændserne for den Havstrækning, der ifølge § 5

skal tillægges hvert Opsynsdistrikt, bestemmes, med den i efterfølgende Paragraf nævnte Undtagelse, af de tvende til hinanden stødende Distrikters Udvalg i Fællesskab. 6 Aug. No. 4.

15. De i § 12 omhandlede Distrikter tillægges en fælles Havstrækning, hvis Grændser mod Nabodistrikt bestemmes af dettes Udvalg i Forening med Udvalget i de to nærmest tilstødende Opsynsdistrikter inden Fællesdistriktet.

§ 16. For Udøvelsen af Fiskeriet inden den ethvert Distrikt tillagte Havstrækning tilkommer det Udvalget i Form af Vedtægt at bestemme:

a. hvorvidt og hvorledes Deling af Havet mellem Brugerne af Garn og Natliner skal iværksættes. Besluttes det, at der skal tildeles det ene Slags Redskab en bestemt Havstrækning, hvor det andet Slags Redskab ikke tilstedes Adgang, skal Brugerne af dette Redskab være berettigede til paa lignende Maade og med samme Virkning at faa sig tildelt en tilsvarende Havstrækning, saafremt dette forlanges af Halvparten af de Hovedsmænd, som driver Fiske med det Slags Redskab inden Opsynsdistriktet;
b. hvorvidt Brugen af andre Redskaber end de i § 17 forbudne eller for Synkenøters Vedkommende af saadanne mindre Nøter som de i nævnte Paragrafs andet Punktum omhandlede skal forbydes for hele Fisket eller for en Del af Fisketiden, for hele Fiskehavet eller for Dele deraf. Brug af Garn, Liner og Dybsagn kan dog ikke forbydes;
c. Tiden for Redskabers Optagning eller Udsætning om Aftenen og det Klokkeslet, til hvilket det paa de forskjellige Tider skal være tilladt at begive sig paa Sjøen for at optage eller udsætte Redskaber. De bestemte Klokkeslet bliver daglig at signalisere ved Opsynets Foranstaltning;
d. Regler for Redskabers Belastning;
e. Regler for Redskabers Mærkning. Dog skal enhver Garn- eller Natlinelænkes nærmest Land staaende Fledubbel eller, forsaavidt Sætningen er skeet langs Landet, da dens vestligste Dubbel altid være forsynet med anordnet Mærke.

De af Udvalgene besluttede Vedtægter bringes ved Opsynets Foranstaltning til almindelig Kundskab i ethvert af de under Udvalget hørende Mærkedistritter og de tilstødende Opsynsdistrikter. De træder i Kraft til den i Vedtægterne selv fastsatte Tid, dog tidligst to Døgn, efterat de ved Opslag er bekjendtgjorte.

Vedtægterne forbliver — forsaavidt de ikke selv anderledes bestemmer — gjældende, indtil de af vedkommende Udvalg i dem besluttede Forandringer med behørigt Varsel er kundgjorte i ethvert af de under Udvalget hørende Mærkedistrikter og de tilstødende Opsynsdistrikter.

Overtrædelse af de med Hjemmel i denne Paragraf besluttede

6 Aug. No. 4.

Vedtægter straffes med Bøder indtil Kr. 500,00. Konfiskation af ulovlig benyttet Redskab finder ikke Sted.

§ 17. Anvendelse af Sprængstof til Fangst af Fisk er forbudt.

Til Fangst af Skrei maa ikke benyttes noget Slags Not eller dermed ligeartet Redskab, saasom Trawls. Herfra undtages almindelige Synkenøter, hvis Størrelse ikke overskrider 40 m. i hver Kant, maalt efter Telnen, eller 1 600 m². Angaaende Forbud ogsaa mod Brugen af saadanne mindre Synkenøter henvises til Bestemmelsen i § 16, Litr. b.

Fangst af Fiskeyngel til Gjødning eller til Salg til Guanotilvirkning er forbudt.

Overtrædelse af de i denne Paragrafs andet Stykke indeholdte Forbud straffes med Bøder indtil Kr. 5 000,00. Overtrædelse af Forbudene i Paragrafens første og tredie Stykke straffes med Bøder af henholdsvis indtil Kr. 500,00 og Kr. 100,00.

Konfiskation af ulovlig benyttet Redskab finder ikke Sted.

§ 18. Den, som beskadiger Andenmands Redskab ved at udkaste Anker, Dræg eller Krake eller lægger sin Baad fast i Andenmands Is, ansees med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 19. Udsætter nogen utilbørlig sine Redskaber saaledes, at Andenmands allerede udsatte og synbare Iser eller Fløit deraf nedtrykkes, straffes han med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 20. Findes flere Baades eller Fartøiers Fiskeredskaber saaledes sammenviklede, at det ene Mandskab ikke kan optage af Sjøen sine Redskaber uden at tilføie andres Redskaber Skade, da skal Optagningen ske i Fællesskab af de vedkommende Mandskaber, som maatte være tilstede, og ethvert af dem skal have Ret til for at varetage sit Tarv at sætte en Mand ombord til hvert af de øvrige. Er ikke alle Eiere tilstede, skal, om muligt, samtlige sammenviklede Redskaber bringes iland af de Baadmandskaber, som har deltaget i Trækningen, og med den enhver tilkommende Anpart af Fangsten overleveres til Eierne. Med Hensyn til de Redskaber med tilhørende Fangst, hvortil ingen Eiermand fremstiller sig, forholdes saaledes, som i efterfølgende Paragraf angaaende bergede Redskaber er bestemt.

I Tilfælde af Tvist, og om nogen af Parterne forlanger det, deles Fangsten af den nærmeste Opsynsbetjent, hvem saadan Myndighed efter den for Opsynet gjældende Anordning er tillagt, i Forening med to af ham blandt Fiskerne tilkaldte Mænd. Disse tages som Regel blandt Distriktets Tilsynsmænd og tilkommer hver en Godtgjørelse af Kr. 1,00, hvilket Beløb udredes af Parterne i det Forhold, som under Forretningen bestemmes. Opsynsbetjenten tilkommer ingen Godtgjørelse.

Hvo, som til eget Redskabs Optagelse er nødt til at løse fra

hinanden eller at kappe Andenmands Redskab, skal igjen tilbørlig sammenknobe dette. 6 Aug. No. 4.

Overtrædelse af disse Forskrifter straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 21. Hvo, som berger fordrevet eller tabt Fiskeredskab eller Baadudstyr, skal, naar Opsyn er anordnet, saasnart ske kan melde Bergningen for dette. Opsynet har da at søge afhændet den Fisk, som maatte være paa Redskaberne, og forøvrigt at opbevare det bergede paa dertil beleilige Steder samt bringe til almindelig Kundskab, at det af Eieren kan afhentes mod Erlæggelse af Bergeløn og andre Omkostninger. Hvis ingen Eier kjendes, har Opsynsbetjenten, inden Opsynet hæves, at sælge det bergede ved Auktion. For Auktionen beregnes intet Gebyr. Udbyttet af det bergede — saavel af Fangst som af Redskaber og Baadudstyr — med Fradrag af Bergeløn, hvor saadan er forlangt, tilfalder en for Fiskerne nyttig Indretning efter Storthingets Bestemmelse.

Er Opsyn ikke anordnet, skal Bergeren inden 48 Timer bringe Bergningen til almindelig Kundskab ved Opslag paa nærmeste Handelssted eller Gaard eller paa anden brugelig Maade. Hvis ingen Eier melder sig inden 14 Dage, afgives Anmeldelse til Lensmanden enten i det Distrikt, hvor Bergningen har fundet Sted, eller i det Distrikt, hvor Bergeren hører hjemme.

Undlader Bergeren den her paabudne Anmeldelse eller Kundgjørelse, straffes han som for ulovlig Omgang med Hittegods.

Med Hensyn til Bergelønnens Størrelse forholdes overensstemmende med det sædvanesmæssige. Bergelønnen for de Redskaber, som anmeldes for og afleveres til Opsynet, skal strax af dette udbetales.

§ 22. Inden Midnat før Søn- og Helligdag skal alle Fiskeredskaber være optagne af Sjøen.

Har Veiret været til Hinder for Redskabernes Optagning inden fastsat Tid, kan saadan foregaa paa Søn- og Helligdag. Paa Søn- og Helligdag maa fra Midnat til Midnat intet Fiskeredskab bringes i Sjøen; dog er Udsætning af alle Slags Redskaber tilladt Langfredag og anden Paaskedag fra Kl. 5 Eftermiddag. Forseelser mod disse Bestemmelser straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 23. Hvis nogen under Fiskeriet ved utilbørlig Adfærd forstyrrer den almindelige Roligheb, straffes han med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 24. Hvis nogen ikke ufortøvet efterkommer de Forskrifter, som til Ordens Overholdelse paa Havnene under Fiskeriet maatte gives af Opsynet, straffes han med Bøder indtil Kr. 100,00. Derhos skal Opsynet, naar dets Advarsel om at slakke eller løskaste Varp, Spring, Landtaug og andet deslige ikke uopholdelig efterkommes, være berettiget til at løskaste eller endog at kappe saadanne

6 Aug. No. 4.

Tauge, og har Vedkommende selv at tilskrive sig den Skade, han derved maatte lide.

§ 25. Før 12te Juni maa der ikke nedtages Fisk af Hjeld; heller ikke maa nogen modtage saadan ham vitterlig for tidlig af Hjelden nedtagen Fisk. Overtrædelse heraf straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 26. Opkjøber af Fiskevarer er ved Modtagelsen, saafremt der ikke betales kontant, pligtig til at levere Seddel indeholdende Fartøiets Navn og Hjemsted samt Sælgerens Navn, det leverede Kvantum, den omforenede Pris, Datoen og Underskrift. Kjøberen beholder en af Sælgeren vedtaget Gjenpart af Seddelen.

Overtrædelse straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 27. Til Opførelse af Rorbod eller af Hjeld paa Statens eller beneficeret Eiendom udsteder Amtmanden eller den, han dertil bemyndiger, efter Forlangende Bevillingsseddel. Forsaavidt ledig Plads findes, bliver behørig Tomt til Rorbod eller Hjeld at udvise ved den, Amtmanden dertil giver Bemyndigelse.

Oplysning om Udvisningen paategnes Bevillingsseddelen. Denne er ugyldig, naar Bod eller Hjeld ikke i Henhold til samme er opført inden et Aar efter dens Udstedelse. Den hjemler Udtageren eller hans Enke Besiddelsen af Grunden og saaledes, at enhver, som senere bliver Eier af den opførte Rorbod, skal have Fortrinsret til hos Vedkommende at erholde ny Bevillingsseddel paa dens Grund.

§ 28. Som aarlig Grundleie af Rorbod eller Hjeld paa Statens eller beneficeret Eiendom skal der erlægges 40 Øre for hver Mand som Rorboden er bestemt til at huse, og 6 Øre for hvert 100 Fisk, som man vil være berettiget til at hænge paa Hjelden. Før Udstedelse af Bevillingsseddel har Erhververen at erlægge Kr. 4,00 til Statskassen.

§ 29. I Tilfælde af, at der med Hensyn til Grundleiens Størrelse for nogen paa Statens eller beneficeret Eiendom opført Rorbod eller Hjeld reises Spørgsmaal om, hvor mange Mand der i Boden antagelig kan huses, eller hvor mange Fisk paa Hjelden hænges, afgjøres dette ved Skjøn.

§ 30. Naar der under Fisket klages over, at en Rorbod, der staar paa offentlig eller beneficeret Eiendom, forfalder saaledes, at den ikke er tjenlig til Beboelse, skal derover optages Skjøn og i Tilfælde af, at Klagen findes grundet, gjøres Indberetning til Overøvrigheden, som foranlediger Skjøn atter optaget under næste Aars Fiske. Findes Boden heller ikke da at være i tjenlig Stand, skal Tomten ryddiggjøres af Eieren. Sker dette ikke inden 6 Maaneder, ryddiggjøres Tomten paa Eierens Bekostning, og ny Bevillingsseddel kan udstedes.

§ 31. Ved Bestemmelse af den Skadeserstatning, som nogen maatte tilpligtes i Anledning af Forseelse imod denne Lovs Be-

stemmelser angaaende Orden paa Sjøen eller imod de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter, bliver der alene at tage Hensyn til den Redskaberne tilføiede Skade og til den i eller paa disse bevislig staaende Fisk, men ikke til Fiskespilde. 6 Aug. No. 4.

§ 32. For Bøder eller Skadeserstatning, som nogen er tilpligtet eller har vedtaget at udrede for Forseelse imod denne Lov eller de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter, hefter det Fartøi eller den Baad, hvortil den skyldige maatte høre, med tilhørende Redskab og Fangst.

§ 33. Forsaavidt Kongen ikke anderledes bestemmer, skal med Hensyn til Lovovertrædelsers Paatale Straffeprocesslovens almindelige Regler komme til Anvendelse.

De særlig beskikkede Opsynsbetjente skal, hvor Kongen ikke anderledes bestemmer, have samme Myndighed som Lensmænd.

Det forrettende Politi (Opsyn) skal være i Besiddelse af den i Straffeprocesslovens § 266 omhandlede Myndighed.

§ 34. Sager i Anledning af Overtrædelse af denne Lov og af de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter samt Sager angaaende Opsætsighed eller Fornærmelse mod Opsynet, for hvilke Straffen ikke kan overstige Fængsel, behandles overensstemmende med de om Politisager gjældende Forskrifter.

§ 35. Forseelse mod denne Lov og de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter kan ikke paatales senere end 6 Maaneder, efterat den er begaaet.

§ 36. Naar Opsyn er anordnet, kan Overøvrigheden efter Kongens nærmere Bestemmelse beskikke en eller flere extraordinære Dommere til som Fiskedommere at udføre de nedenfor omhandlede Forretninger. Som Fiskedommer kan ogsaa Distriktets Sorenskriver paalægges at tjenstgjøre. I Henseende til Grændserne mellem disse Dommeres Virkekreds indbyrdes bliver uden Hensyn til den almindelige Jurisdiktionsinddeling at forholde efter Overøvrighedens Bestemmelse.

§ 37. Fiskedommeren har, forsaavidt ikke anderledes af Kongen bestemmes, at fungere som Underdommer i de Politisager, hvori under Fisket Tiltale reises af det offentlige. Han har derhos i alle Straffesager med Hensyn til Efterforskningen og den retslige Forundersøgelse samme Myndighed og Pligter som den ordinære Dommer og kan ogsaa, forsaavidt Sagen gaar ind under Straffeprocesslovens § 283, paakjende den. Kongen kan bestemme, at Fiskedommeren ogsaa skal optage Thingsvidner og andre enkeltstaaende Retshandlinger til Brug under en ved anden Domstol anlagt Straffesag.

Forskriften i Straffeprocesslovens § 377, andet Punktum kommer til Anvendelse ogsaa i Sager, der behandles af den ordinære Dommer som Fiskedommer.

Kan Behandlingen af en for Fiskedommeren iretteført Sag eller Forretning ikke tilendebringes, inden hans Beskikkelse ophører,

6 Aug. No. 4.

bestemmer Paatalemyndigheden, hvorvidt Behandlingen skal udstaa til næste Aars Fiske eller fortsættes ved ordinær Ret.

§ 38. Tvistigheder, som reiser sig af Fisket eller af Handel, som foregaar under og staar i Forbindelse med Fisket, bør Opsynets Betjente, naar deres Bistand dertil søges, saavidt muligt søge bilagt i Mindelighed. Samme Forpligtelse paahviler de valgte Tilsynsmænd. Herfor betaler Rekvirenten Kr. 1,00 til hver Tilsynsmand, der deltager i Mæglingen.

Enes de tvistende Parter om at voldgive nogen saadan Tvistighed, er vedkommende Opsynsbetjent paa Forlangende forpligtet til at optræde som Opmand.

De indgaaede Forlig og afsagte Voldgiftskjendelser kan mod et Gebyr af Kr. 1,00 til vedkommende Opsynsbetjent forlanges indført i en dertil af vedkommende Fiskedommer autoriseret Protokol. For Udskrifter af denne tilkommer Opsynsbetjenten Kr. 0,50 for hvert Ark eller Dele deraf.

§ 39. Private Søgsmaal angaaende Tvistigheder, som reiser sig af Fisket eller af Handel, som foregaar under og staar i Forbindelse med Fisket, indbringes for vedkommende Fiskedommer og bliver gjæsteretsvis at behandle og paakjende af ham i Forening med to af ham uden særskilt Godtgjørelse opnævnte og tilsagte Meddomsmænd. Disse bør i Almindelighed opnævnes efter Tur blandt de paa Retsstedet eller i dettes Nærhed værende Tilsynsmænd, over hvilke Opsynet meddeler Dommeren Opgave. Retsgebyrerne i saadanne Sager skal være de samme som for ordinære Thingsager bestemt.

Til hver af Meddomsmændene betales Kr. 3,00 for hver Sag.

§ 40. De i § 39 omhandlede Sager paaankes, forsaavidt de angaar en appellabel Gjenstand, lige til Høiesteret og foretages ved Varslets Udløb uden Hensyn til Høiesterets Sessioner.

§ 41. De i § 39 indeholdte Forskrifter finder ogsaa Anvendelse paa Sjøretssager angaaende Tvistigheder, som reiser sig af Fisket eller staar i Forbindelse med dette. Sjøforklaringer samt Sjøretsbesigtigelser og Sjøretstaxter, der forefalder under Fisket, kan anhængiggjøres for en Sjøret, bestaaende af Fiskedommeren og to af ham efter Sjøfartslovens Regler opnævnte Sjøretsmedlemmer.

Sjøprotester og andre Notarialhandlinger kan forlanges udførte af Fiskedommeren.

§ 42. I civile Sager, som henhører under Fiskedommerens Paakjendelse, skal han udøve den Myndighed i Henseende til Dommes Fuldbyrdelse, Arrest, Beslag og deslige, som ellers er tillagt den exekutive Myndighed.

§ 43. Til Forkyndelse af Indkaldelser eller Stævnemaal samt til Tilsigelse af Retsvidner, Meddomsmænd og Skjønsmænd ved de i denne Lov omhandlede Retshandlinger antager den beskik-

kede Dommer det fornødne Antal Mænd, der for ham aflægger den for Stævnevidner foreskrevne Ed. 6 Aug. No. 4.

§ 44. Skjøn til Bestemmelse af Skadeserstatning eller andet, som staar i Forbindelse med nogen for Fiskedommeren efter § 39 indbragt Sag, bliver at afgive under Sagen af de to Meddomsmænd og, om nogen af Parterne forlanger Overskjøn, af fire paa lige Maade opnævnte Mænd.

Det samme gjælder ogsaa Skjøn, som staar i Forbindelse med nogen efter § 41 indbragt Sjøretssag, dog saaledes, at der med Hensyn til Overskjøn forholdes overensstemmende med Forskrifterne i Lov om Sjøfarten af 20de Juni 1893 § 329 med Undtagelse af, at Overskjønsmændene ogsaa i dette Tilfælde opnævnes af Fiskedommeren efter Sjøfartslovens Regler.

Hvor denne Lov forøvrigt bestemmer Afgjørelse ved Skjøn, afgives dette ved Dommeren tilligemed fire af ham opnævnte og tilsagte Mænd. Forligsmægling finder ikke Sted. Saadant Skjøn er endeligt.

Skjønsmændene tilkommer i Betaling hver Kr. 3,00. I Anledning af Mændsopnævnelsen, Tilsigelsen og Skjønnets Afholdelse tilkommer der ikke Dommeren eller Statskassen nogen Betaling.

Omkostningerne ved Skjønnet udredes af Parterne i det Forhold, som under Forretningen bestemmes.

§ 45. Omkostningerne ved Udvalgenes og Fiskedommerens Virksomhed samt ved Opsynet (herunder ikke medtaget Udgifterne ved de gjennem Vedtægt paabudte Redskabsmærker) udredes af Statskassen.

§ 46. Denne Lov træder i Kraft fra 1ste Januar 1898, fra hvilken Tid følgende Love ophæves: Lov af 23de Mai 1857 om Torskefiskeriet i Nordlands Amt og Senjens og Tromsø Fogderi med Undtagelse af dens §§ 10 og 11, der først ophæves fra 15de April 1898; Lov af 29de Marts 1890, indeholdende Tillæg til Lov af 23de Mai 1857, og Lov af 20de Juli 1893, indeholdende Tillæg til Love af 23de Mai 1857, hvilken Lov dog, forsaavidt angaar den i nærværende Lovs § 1 omhandlede Strækning, først ophæves fra 15de April 1898.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov om Forandring i og Tillæg til Lov af 27de Juni 1892 om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. *) [1]). 6 Aug. No. 5.

[1]) Se Sth. Dok. No. 50 m. Till., Sth. Medd. No. 2 og Indst. O No. 76 for 1897 samt Sth.tid for s. A., Forh. i Odth. S. 1206—1238 og i Lth. S. 401—414.

*) Bekjendtgj. 12 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 35.

6 Aug. No. 5.

Vi Oscar, v. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 16de Juli dette Aar, saalydende:

Lov af 27de Juni 1892 om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v., dens §§ 2 og 5, skal herefter lyde saaledes:

§ 2. I enhver Kjøbstads- eller Ladestedskommune med over 4 000 Indbyggere skal alt inden Kommunen slagtet eller til samme indført Kjød, der skal benyttes til Menneskeføde, undersøges af kommunal Kjødkontrollør, der saavidt muligt bør være examineret Dyrlæge. Er saadan Undersøgelse foretaget i den Kommune, hvorfra Kjødet udføres, kan Kongen bestemme, at den bortfalder i de Kommuner, hvortil Indførsel finder Sted.

Efter Andragende fra Kommunestyret kan det af Kongen bestemmes, at Kjød af Dyr, der slagtes inden Dele af Kommunen, som ikke er bymæssig bebyggede, og hvor Kontrollens Gjennemførelse paa Grund af deres Afstand fra Kontrolstationen vil falde uforholdsmæssig besværlig, kan fritages for Undersøgelse af kommunal Kjødkontrol, naar Kjødet ifølge Erklæring, afgiven af den, for hvem det slagtes, alene skal benyttes af denne og hans Husstand.

Efter Beslutning af Kommunestyret og med Kongens Samtykke kan saadan Kontrol paabydes ogsaa for Kjøbstads- eller Ladestedskommuner med ikke over 4 000 Indbyggere.

Det samme gjælder Landkommuner, dog saaledes, at i saadan Kommune kun det Kjød, der udbydes til Salg inden Kommunen, kan forlanges kontrolleret.

§ 5. For Benyttelse af Slagtehus eller Torv, bestemt til Handel med levende Husdyr, kan Kommunestyret med Kongens Samtykke for mindst et Aar ad Gangen fastsætte bestemte Afgifter.

Disse maa dog ikke være høiere end fornødent til Renter af den Kapital, som er anvendt til vedkommende Anlæg samt til Dækkelse af Driftsomkostningerne.

Ønskes den i § 2 omhandlede Undersøgelse udført i Slagteri eller andetsteds udenfor Kontrolstationen, skal dertil være Adgang til saadanne Tider og mod saadan Godtgjørelse, som af Kommunestyret med Kongens Approbation bestemmes.

I Kommuner, hvor offentligt Slagtehus ikke er oprettet, skal vedkommende Kommunestyre ansætte særskilt Kontrollør paa det Sted, som Slagterborgere eller Kjødhandlere andrager om, paa Betingelse af, at disse refunderer Kommunen de Udgifter, som medgaar til saadan Kontrollørs Aflønning. Lønnens Størrelse bestemmes af Kommunestyret med Departementets Approbation. I tvivlsomme Tilfælde skal Kjødet uden Udgift for Kommunen frembringes til den kommunale Kontrolstation.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov om Indskrænkning af Arbeidstiden i Bagerier m. v. *) [1]). 6 Aug. No. 6.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 26de Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Al Brødbagning skal være forbudt paa Søndage og andre Helligdage, disse regnede fra den foregaaende Dags Aften Kl. 6 til vedkommende Søn- eller Helligdags Aften Kl. 12. Denne Bestemmelse skal dog ikke være til Hinder for, at Suren kan lægges før Kl. 12.

§ 2. Derhos skal det paa Hverdagene være enhver, der driver Bagernæring, forbudt i Tiden fra Kl. 8 Aften til Kl. 6 Morgen at anvende sine i Bageriet beskjæftigede Folk til andet Arbeide end Tørring af Kavringer og Skibsbrød, til Sur- og Hævlægning.

Det skal heller ikke være tilladt for den, der har leiet Bageri, at bage i Tiden fra Kl. 8 Aften til Kl. 6 Morgen, naar Udleieren er interesseret i vedkommende Bageribedrifts Udbytte.

Arbeidstiden maa for den enkelte Arbeider ikke overskride 12 Timer i Døgnet, medregnet Spise- og Hviletid, deriblandt en sammenhængende Middagshvile paa mindst 1 Time. Det skal staa Arbeidsgiverne frit for, istedetfor denne Ordning, at anvende en Arbeidstid af 10 Timer i Døgnet, heri indbefattet hidtil sædvanlæssige Spise- og Hviletider. Ved Overgangen fra den ene til den anden af disse Ordninger har Arbeiderne Ret til mindst 24 Timers Varsel.

Ingen Arbeider maa anvendes til det i nærværende Paragrafs første Led tilladte Natarbeide mere end 6 Nætter i Løbet af 2 Uger.

Dersom det i nærværende Paragrafs første Led tilladte Natarbeide udføres af de om Dagen beskjæftigede Folk, fradrages der i deres daglige Arbeidstid en og en halv Gang saa lang Tid, som Natarbeidet har medtaget. Udføres Natarbeidet af Folk, der ikke tillige beskjæftiges om Dagen, maa Arbeidstiden ikke overskride 10 Timer, heri indbefattet Spise- og Hviletider.

§ 3. Fra de i §§ 1 og 2 opstillede Forbud skal være undtaget:

a. Den Søndag, der falder paa Dagen før lille Juleaften, da Arbeidet kan paabegyndes Kl. 10 Aften og vedvare til Mandag Aften Kl. 6.

b. Den Søndag, der falder paa lille Juleaften, da Arbeidet kan

[1]) Se Sth. Dok. No. 67 for 1896 m. Till., Dok. No. 17 for 1897 m. Till., Indst. O XIX for 1897 og Sth.tid. for s. A., Forh. i Odh. S. 947—988 og 1258—1263 og i Lth. S. 344—347 og 439—443.

*) Bekjendtgj. 12 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 35.

6 Aug. No. 6.

finde Sted indtil Søndag Morgen Kl. 2 og efter Søndag Aften Kl. 10 og vedvare til Mandag Aften Kl. 5.

c. Paaskeaften, da Arbeidet kan paabegyndes Kl. 12 Midnat og vedvare til Eftermiddagen Kl. 6.

d. Følgende Nætter efter Kl. 2:
Nat til Lørdag, Nat til Fastelavns Mandag, Nat til Dagen før Skjærtorsdag, Nat til Dagen før Bededag, Nat til 17de Mai, Nat til Dagen før Kristi Himmelfartsdag, de to Nætter, der gaar forud for Juleaften, og Nat til Nytaarsaften.

Arbeidstiden maa dog ikke overstige 12 Timer 17de Mai eller 15 Timer de øvrige i dette Litera nævnte Dage.

Falder 17de Mai eller Nytaarsaften paa en Søndag, bortfalder denne Tilladelse.

Desuden kan der fra de i § 2 omhandlede Forbud af hvert Steds Kommunestyre gjennem Vedtægt, stadfæstet af Kongen, gjøres Undtagelse for enkelt Tid af Aaret, der paa vedkommende Sted maatte pleie at medføre mere end almindeligt Arbeide. Endelig kan Politimesteren for en enkelt forbigaaende Anledning meddele Fritagelse, naar særegne Forhold gjør det stærkt paakrævet, og vedkommende Arbeider dertil har givet sit Samtykke. Dog kan denne Tilladelse ikke gives for længere Tid end 6 Arbeidsdage. Fritagelse udover denne Tid kan efter Andragende meddeles af Amtmanden.

§ 4. Børn under 14 Aar maa ikke sysselsættes i Bagerier. Unge Mennesker mellem 14 og 18 Aar maa ikke anvendes til det i § 2 første Led tilladte Natarbeide og under ingen Omstændighed over 12 Timer i Døgnet.

§ 5. Overtrædelse af denne Lov straffes med Bøder fra 10 til 500 Kroner, der tilfalder Bagersvendenes Understøttelsesfond eller Sygekasse. Findes ikke saadanne, tilfalder Bøderne Distriktets offentlige Sygekasse eller, saalænge saadan ikke er oprettet, vedkommende Kommunekasse. Sager, der reiser sig af Overtrædelse af denne Lov, behandles som Politisager.

§ 6. Samtykke af vedkommende Arbeider fritager ikke for Straf.

Udføres Arbeide udover den lovbestemte Tid uden Paalæg af Arbeidsgiveren eller uden dennes Vidende, er det vedkommende Arbeider, der bliver den ansvarlige.

§ 7. Denne Lov skal ogsaa være gjældende for Bagerivirksomhed, der drives i Hoteller, Beværtningsetablissementer og Konditorier.

§ 8. Drives Bageri af flere i Fællesskab, ansees kun en af disse ligeoverfor nærværende Lov som Arbeidsgiver, medens de øvrige bliver at anse som Arbeidere. Hvem der bliver at betragte som Arbeidsgiver, skal uden Ophold meddeles Politiet, der ved Opslag i vedkommende Bageri bekjendtgjør dette.

§ 9. Denne Lov træder i Kraft straks.

Lov angaaende Indskrænkning af Arbeidstiden i Bagerierne af 14de Juli 1894 ophæves. 6 Aug. No. 6.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov indeholdende Forandringer i Lov om Ulykkesforsikring for Arbeidere m. v. af 23te Juli 1894 *) [1]). 6 Aug. No. 7.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 30te Juli dette Aar, saalydende:

Nedennævnte Paragrafer skal herefter lyde saaledes:

§ 1. Alle Arbeidere og Betjente, der er sysselsatte ved:

1. Fabrikdrift og de Haandværks- og andre industrielle Virksomheder, der drives fabrikmæssig, eller ved hvilke der anvendes anden Drivkraft end menneskelig Muskelkraft eller benyttes Kjedler med Damptryk;
2. Bergværksdrift med derunder hørende Virksomheder, Drift af Stenbrud, Kalkbrud, Stenhuggeri o. l.;
3. Isbedrift;
4. Virksomheder, hvor eksploderende eller let antændelige Stoffe fremstilles eller fagmæssig anvendes;
5. Bygning, Udstyr og Istandsættelse af Huse, Fartøier, Jernbaner, Veie, Broer, Havne, Kaier, Dokker, Dæmninger, Kanaler, Sluser o. lign., Kloak-, Gas- og Vandledningsarbeider samt Arbeide med Opsætning, Istandsættelse eller Nedtagning af elektriske Ledninger og Lynafledere;
6. Lænser, Flødning og derunder hørende Virksomhed, Betjening af Dæmninger, Kanaler og Sluser, Jernbane- og Sporveisdrift;
7. Indlastning og Oplosning af Varer, forsaavidt den ikke udføres ved Skibsmandskab, samt Arbeide paa Tomter og Hugstepladse samt ved Pakhuse og Lagere med dertil hørende Varetransport;
8. Dykker- og dermed forbundet Bergningsarbeide;
9. Skorstensfeining samt Redning og Slukning i Ildebrandstilfælde, —

skal, uanseet om Sysselsættelsen varer kort eller længe, være forsikrede efter denne Lovs Bestemmelser mod Følgerne af Ulykker, der maatte tilstøde dem i Bedriften, naar Arbeidet enten

a. udføres for en Næringsdrivende, hvis Bedrift omfatter saadan Sysel, eller
b. foregaar for Statens eller en Kommunes Regning eller

[2]) Se Oth. Prp. No. 31, Dok. No. 21 og Indst. O No. 113 for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 1289—1299 og 1387—1388 og i Lth. S. 422—435 og 449.

*) Bekjendtgj. 12 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 35.

6 Aug. No. 7.

c. skjønnes at ville medtage mindst 30 Arbeidsdage og derhos mindst 300 Dagsværk.

Lige med Næringsdrivende efter Litr. a regnes Foreninger og Arbeidslag, hvis Formaal omfatter Udøvelse af nogen af de ovenfor opregnede Virksomheder.

Hvorvidt et Anlæg eller en Virksomhed gaar ind under Loven, afgjøres i Tilfælde af Tvist af vedkommende Regjeringsdepartement.

Forsaavidt nogen under Loven indgaaende Virksomhed paa Grund af særlige Forhold ikke antages at medføre Fare for Ulykker for de ved samme beskjæftigede, kan den af Kongen fritages for Forsikringspligten.

Forsikring efter denne Lov bortfalder for Arbeidere i Statens eller en Kommunes Tjeneste, naar der, uden Udgift for dem, er tilsikret dem og deres Familie saadan Erstatning i Ulykkestilfælde, som af Kongen findes at svare til den ved nærværende Lov foreskrevne.

§ 14. Enhver Indehaver af en Bedrift eller Virksomhed af nogen af de Arter, der omhandles i nærværende Lovs § 1, har — for ældre Bedrifters Vedkommende inden 3 Maaneder før nærværende Lovs Ikrafttræden og for nye Bedrifter inden 8 Dage efter Bedriftens Paabegyndelse — at indgive en skriftlig Anmeldelse i 2 Exemplarer efter en af Forsikringsindretningen affattet Formular med alle de Oplysninger, som er nødvendige til Afgjørelse af, hvorvidt Bedriften er forsikringspligtig, samt til Bestemmelse af dens Fareklasse og Præmie. Anmeldelserne tilstilles vedkommende Tilsynsmand (§ 28), der snareſt muligt har at indsende dem til Indretningens Bestyrelse.

Vedkommende Arbeidsgivere skal snareſt muligt meddeles Underretning om, til hvilken Fareklasse deres Bedrifter af Forsikringsindretningens Bestyrelse er henførte, og med hvilken Tarifsats Forsikringspræmien bliver at beregne. Denne Afgjørelse kan indankes for den i § 19 omhandlede Kommission.

Ved enhver forsikringspligtig Virksomhed skal det ved en Plakat med tilstrækkelig store og tydelige Bogstaver være angivet, at Arbeiderne er ulykkesforsikrede. Plakaten bliver ved Tilsynsmandens Foranstaltning at opslaa paa et hensigtsmæssigt og iøinefaldende Sted.

Arbeiderne anses forsikrede fra det Øieblik, Loven er traadt i Kraft eller Bedriften er begyndt, hvad enten Anmeldelse har fundet Sted og Plakat er opslaaet eller ikke.

§ 38. Undladelse af til rette Tid at afgive de i Loven paabudte Anmeldelser samt Afgivelse af urigtig Opgave af Tiden for en Bedrifts Paabegyndelse eller af Arbeiderantal eller Lønninger samt Nedsættelse i Lønnen af Hensyn til Forsikringspræmien straffes

med Bøder, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin Beskaffenhed ind- 6 Aug.
gaar under et strengere Straffebud. No. 7.

Er paa Grund af den urigtige Anmeldelse behørig Præmie ikke bleven erlagt, bør Boderne i Regelen ikke sættes lavere end det tredobbelte Beløb af det for lidet betalte.

Nægter en Arbeidsgiver efter ilagt Bod fremdeles at efterkomme sine Forpligtelser, kan han ilægges fornyet Bod, der ikke bør sættes til lavere Beløb end det dobbelte af det sidst idømte.

Bøderne tilfalder Forsikringsindretningen. Sager, der reiser sig af Overtrædelse af nærværende Lov, behandles som Politisager.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov 6 Aug.
af 24de Juli 1894 om Brændevins Salg og Udskjænk- No. 8.
ning *) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 23de Juli dette Aar, saalydende:

§§ 3 og 4 i Lov af 24de Juli 1894 om Brændevins Salg og Udskjænkning skal herefter lyde saaledes:

§ 3. Af det Salg, som af Brænderieiere og Destillatører efter § 1 alene maa foretages i Partier paa 250 Liter og derover, saavelsom af Handelsborgeres Partisalg efter § 2, erlægges en aarlig Afgift til Statskassen.

Fritagne for denne Afgift er de Handelsborgere, som inden November Maaneds Udgang til Stedets Magistrat har afgivet skriftlig Erklæring om, at de for Fremtiden fraskriver sig den Ret, de som Handelsborgere har havt til Salg af Brændevin, saavelsom de Handelsborgere, der er i Besiddelse af Rettighed efter nærværende Lovs § 7 til Udsalg i Smaat, saalænge denne deres Rettighed varer.

§ 4. Den i § 3 omhandlede Afgift til Statskassen erlægges med et Beløb pr. Liter, der svarer til Tredjedelen af Samlagenes gjennemsnitlige Nettofortjeneste pr. Liter for de nærmest foregaaende 5 Aar, dog ikke under nogen Omstændighed med et mindre Beløb end Kr. 1 000,00 aarlig for hver berettiget.

Det afgiftspligtige Kvantum fastsættes af vedkommende Regjeringsdepartement for det forløbne Aar paa Grundlag af Opgaver over den indenlandske Tilvirkning, Indførsel, Udførsel og det i teknisk, medicinsk eller videnskabeligt Øiemed anvendte samt Bræn-

[1]) Se Odth. Prp. No. 26 og Indst. O No. 80 for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Odth. S. 1287—1288.

*) Bekjendtgj. 12 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 35.

6 Aug. No. 8.

deriernes og Destillatørernes, Samlagenes og de øvrige Detailsælgeres og Udskjænkeres Omsætning.

Afgiften erlægges af Brænderieiere og Destillatører efter hver enkelts Omsætning, men af Handelsborgere med en for alle lige Andel af det Afgiftsbeløb, som falder paa samtlige Handelsborgeres Omsætning.

Afgiften skal indbetales til vedkommende offentlige Oppebørselsbetjent inden 4 Uger efter, at den af Departementet foretagne Fastsættelse af Afgiftens Beløb er blevet bekjendtgjort i „Norsk Kundgjørelsestidende". Saadan Bekjendtgjørelse skal indrykkes tvende Gange, og regnes Fristen fra sidste Bekjendtgjørelse.

Den, som ikke i ret Tid har betalt denne Afgift, taber for Fremtiden Retten til at drive saadan Handel med Brændevin. I dette Tilfælde kan Kongen eller den, han dertil bemyndiger, eftergive den skyldige Afgift for Aaret 1896, naar det oplyses, at Vedkommende ikke i nævnte Aar har drevet Partisalg efter § 2.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

6 Aug. No. 9.

Lov om Betaling for offentlige Forretninger*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 30te Juli dette Aar, saalydende:

1ste Afdeling.

Om Betaling, der tilfalder Statskassen for Forretninger.

Kapitel I.

Om Betaling i civile Sager ved Underretten.

§ 1. For Behandling af Domssag betales Kr. 20,00 [2]).

Angaar Sagen Indtale af Pengekrav alene eller alternativt med anden Paastand, betales Kr. 10,00, hvis det paastaaede Beløb (Renter og Omkostninger uberegnet) ikke overstiger Kr. 500,00, og Kr. 5,00, hvis det ikke overstiger Kr. 100,00 [3]).

For Behandling af Mortifikationssag [4]) samt for Kjendelse an-

[1]) Se Odth. Prp. No. 22 for 1893 med Bilage, Odth. Prp. No. 20 og Indst. O XIV for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Odth. S. 1004—1086, 1096—1120 og 1351—1356 og i Lth. S. 356—386 og 449. Ang. den tidligere Ret se Sportellov 13 Septbr. 1830 samt de øvrige ved nærv. Lovs § 179 ophævede Lovforskrifter.

[2]) Jfr. derhos §§ 3 og 10.

[3]) Jfr. L. 8 Mai 1869 (L. 29 Mai 1879) § 13.

[4]) Se L. 6 Marts 1869.

*) Bekjendtgj. 12 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 35.

gaaende Afvisning af Anmeldelse til Handelsregistret[1]) betales Kr. 5,00. 6 Aug. No. 9.

§ 2. For Behandling af Edssag, Thingsvidne eller Skjøn betales Kr. 10,00, men Kr. 5,00, hvis Forretningen knytter sig til Domssag, for hvilken Betalingen i § 1 er fastsat til Kr. 5,00[2]).

§ 3. Foretages nogen saadan Sag eller Forretning som i §§ 1 og 2 omhandlet ved Extraret, betales derhos:

a) for Berammelse . . . . . Kr. 5,00
b) for Behandling:
første Dag . . . . . „ 5,00
hver følgende Dag . . . . . „ 10,00

Extraretsgebyret erlægges af den, efter hvis Begjæring Retsmødet holdes.

Naar der er betalt for Berammelse, betales ikke for Omberammelse eller Berammelse, som senere under Sagen eller Forretningen maatte begjæres.

Betaling for første Dag beregnes kun én Gang under samme Sag eller Forretning.

§ 4. Som én Forretning i Henseende til Gebyrets Beregning ansees det[3]):

a) naar der samme Dag i samme Jurisdiktion afholdes Taxt over flere Eiendomsgjenstande tilhørende samme Person eller Bo;
b) naar der i samme Jurisdiktion i fortløbende Rækkefølge afholdes Expropriationstaxter over Jord eller andet, som afgives til et og samme Anlæg[4]).

§ 5. For Behandling af Sjøretssag, Sjøretsthingsvidne eller Sjøforklaring[5]) betales henholdsvis efter § 1 eller § 2, men ikke Extraretsgebyr.

§ 6. For Besigtelse og Skjøn, der foretages ved Sjøret, betales efter §§ 2 og 3.

Alle Besigtelser og Skjøn over Skib og Ladning, foranledigede ved et og samme Havari og foretagne inden samme Jurisdiktion, ansees ved Gebyrets Beregning som én Forretning, hvad enten de er afholdte i én eller flere Sessioner eller er rekvirerede som én eller flere Forretninger, og uden Hensyn til, om de er udførte paa forskjellige Dage og forskjellige Steder.

§ 7. For Behandling af Kontinuationssøgsmaal betales kun, forsaavidt der efter § 1 for et Søgsmaal omfattende den samlede Paastand vilde have været at betale et høiere Gebyr end det erlagte. Ifsaafald betales Forskjellen mellem de to Gebyrer.

[1]) Se L. 17 Mai 1890 § 3.
[2]) Jfr. derhos §§ 3 og 10.
[3]) Jfr. §§ 68, 90 og 117.
[4]) Efter Rekvisition af Private (Vasdragsl. 1 Juli 1887, L. 27 Juli 1896 No. 14); jfr. nærv. Lovs § 167.
[5]) Se Sjøfartsl. 20 Juli 1893 Kap. 13.

6 Aug. No. 9.

For Behandling af Kontrasøgsmaal[1]) og Intervenientsøgsmaal betales som for Hovedsøgsmaal efter § 1.

§ 8. Afholdes Skjønsforretning efter Begjæring af begge Parter, erlægges kun enkelt Gebyr, hvoraf hver Part betaler Halvdelen.

§ 9. For Afgivelse af Bestemmelse om Stævnevarslets Længde efter derom fremsat Andragende[2]) erlægges, hvor Berammelse samtidig finder Sted, ingen særskilt Betaling. Ellers betales Kr. 2,00.

§ 10. For de to første Udsættelser[3]), som i en Sag eller Forretning bevilges en Part, erlægges ingen Betaling. Tilstaaes ham flere Udsættelser, betaler han for den første Kr. 1,00, for den anden Kr. 2,00 og saa fremdeles for hver Udsættelse Kr. 1,00 mere indtil Kr. 5,00.

§ 11. I følgende Sager erlægges ingen Betaling[4]):

a) Paternitetssager (jfr. Lov af 6te Juli 1892 § 24);
b) Sager mellem Skibsfører og Mandskab eller Reder og Mandskab;
c) Sager mellem Husbonde og Tjener, mellem Fabrikeier og fast Arbeider, mellem Mester og Svend, Arbeider eller Lærling, naar Sagen reiser sig fra Tjeneste- eller Arbeidsforholdet[5]), samt Sager, der har sin Oprindelse fra Dagleie eller anden i Klasse dermed staaende Arbeidsleie[6]);
d) Sjøforklaringer, der optages i Anledning af, at nogen ombordværende er omkommen[7]), saavelsom Thingsvidner, som optages om Skibsmandskabs Død[8]), for at fri sig for Ansvar for brudt Toldsegl[9]) eller for at føre Bevis for en Begivenhed, som regelmæssig oplyses fra Kirkebog, men tilfældig ikke kan bevises paa den Maade.

Heller ikke betales for Edssag, Thingsvidne eller Skjøn hørende til saadan Sag som ovenfor under a til c nævnt.

Saafremt Sagen i de under c og d omhandlede Tilfælde forlanges behandlet ved Extraret og Dommeren i den Anledning maa foretage Reise, bliver dog almindeligt Extraretsgebyr at betale.

§ 12. For en til Forebyggelse af en Fordrings Forældelse til Retten indgivet Anmeldelse om samme betales Kr. 1,00 (jfr. Lov af 27de Juli 1896 § 17).

[1]) Jfr. L. 4 Juni 1892 § 41 og Skr. 25 Mai 1893.
[2]) Se L. 4 Juni 1892 § 15.
[3]) Se L. 4 Juni 1892 Kap. 3.
[4]) Jfr. § 167.
[5]) Jfr. L. 15 Juni 1881 § 22.
[6]) Jfr. ogsaa Ulykkesforsikringsl. 23 Juli 1894 § 41.
[7]) Se Sjøfartsl. 20 Juli 1893 § 40.
[8]) Se Mønstringsl. 29 Juni 1888 § 10 og Sjøfartsl. 20 Juli 1893 § 327.
[9]) Se Toldl. 20 Septbr. 1845 § 184.

§ 13. For Afhjemling og Thinglysning af Skyldddeling[1]) betales Kr. 10,00, naar den fraskilte Parcel faar en Skyld af 1 Mark eller derover, ellers Kr. 5,00, med Tillæg af Kr. 2,00 for hver Parcel, hvori en Eiendom deles i flere end to Dele, eller for hvert Brug flere end ét, hvorfra Fraskillelse har fundet Sted. 6 Aug. No. 9.

For Skyldddeling bestyret af Sorenskriveren og for Overskyldddeling samt for Skyldsætning til Matrikulens Forøgelse betales derhos Extraretsgebyr efter § 3.

For Skjøn, som optages for at erholde Nedsættelse i Matrikulskyld paa Grund af Ulykkestilfælde, erlægges ingen Betaling.

§ 14. For Afhjemling af Taxt over fast Eiendom betales Kr. 5,00, uanseet om Afhjemlingen omfatter flere Eiendomme, naar disse tilhører samme Eier.

Forlanges Forretningen afholdt paa Aastedet, betales derhos Extraretsgebyr efter § 3.

§ 15. For Skjøn, der bestyres af Raadstuskriveren, saasom efter Lov om Jords Fredning af 16de Mai 1860 § 42 og Lov om Vasdragenes Benyttelse af 1ste Juli 1887 § 63[2]), betales Kr. 5,00 for hver Forretningsdag.

For Taxtforretninger vedkommende den almindelige Brandforsikringsindretning for Bygninger saavelsom for Skattetaxter betales efter den derom gjældende Lovgivning[3]).

§ 16. For Reiser i Anledning af Thingene og de øvrige i dette Kapitel omhandlede Forretninger erholder Forretningens Bestyrer og i Tilfælde Retsskriveren lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse[4]) af Statskassen.

Naar Forretning, for hvilken Gebyr skulde været erlagt efter § 3 eller § 5, indstilles, forinden Ret er sat, men efterat vedkommende Tjenestemand har begivet sig paa Veien til Forretningsstedet, har Rekvirenten at godtgjøre Statskassen den Tjenestemanden lovlig tilkommende Skyds- og Kostgodtgjørelse, dog i intet Tilfælde mere, end hvad der vilde været at betale, om Ret var bleven sat[5]).

Kapitel II.

Om Betaling i civile Sager ved Overretterne og Høiesteret.

§ 17. For Bekræftning af Hoved- eller Kontraankestævning til Overretten eller til Kristiania Byret som Overdomstol[6]) betales Kr. 5,00.

[1]) Se L. 28 Mai 1845 og L. 8 Januar 1866.
[2]) Se ogsaa L. 3 Aug. 1897 (No. 10) § 5.
[3]) Jfr. L. ang. den alm. Brandforsikringsindretn. f. Bygn. 19 Aug. 1845 §§ 16 og 17, L. 26 Mai 1866 § 3, L. 1 Juni 1876 §§ 5 og 6, L. ang. Skattetaxter paa Kjøbst.bygn. 19 Aug. 1845, Byskattel. 15 April 1882 § 6. Jfr. derhos nærv. Lovs §§ 121 og 135.
[4]) Se L. 10 Juli 1894.
[5]) Jfr. § 172.
[6]) Se L. 17 Marts 1866 § 1 f.

6 Aug. No. 9.

§ 18. For Behandling af Sag ved nævnte Retter betales af hver Appellant Kr. 25,00.

§ 19. For de to første Udsættelser, som ved de nævnte Retter bevilges en Part, erlægges ingen Betaling. Tilstaaes ham flere Udsættelser[1]), betaler han for den første Kr. 2,00, for den anden Kr. 4,00 og saa fremdeles for hver Udsættelse Kr. 2,00 mere indtil Kr. 10,00.

§ 20. For Bekræftning af Hoved- eller Kontraankestævning til Høiesteret betales Kr. 20,00.

§ 21. For Behandling af Høiesteretssag betales af hver Appellant Kr. 50,00.

§ 22. I Tilfælde af Udeblivelse ved Høiesteret kommer Bestemmelsen i Lov af 12te September 1818 § 11 fremdeles til Anvendelse.

Kapitel III.

Om Betaling i private Straffesager.

§ 23. I privat Straffesag[2]) erlægges ingen Betaling.

Begjæres Forhørsret eller Meddomsret sat i Anledning af privat Straffesag udenfor almindeligt Thing, og uden at nogen offentlig Sag samtidig foretages, skal dog betales efter § 3.

§ 24. Hvis i en privat Straffesag Indstævnte domfældes, bliver han at ilægge Omkostningsansvar til det Offentlige efter de for offentlige Sager gjældende Regler[3]). Saafremt Sagen ender med Indstævntes Frifindelse, og Retten finder, at der ikke har været rimelig Grund til Sagsanlægget, paalægges Sagsøgeren Erstatning til Statskassen for dennes Udgifter ved Sagen med et Beløb, der afpasses efter Billighed, saa at det ikke kommer til at staa i Misforhold til Vedkommendes Vilkaar[4]).

§ 25. For Reiser i Anledning af de i dette Kapitel omhandlede Forretninger erholder Dommere og Retsskrivere lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse[5]) af Statskassen (cfr. § 16 andet Passus[6]).

Kapitel IV.

Om Betaling for Skifte- og Konkursbehandling.

§ 26. For Skifterettens Behandling af Bo betales[7]):

a) i Konkursboer[8]):

2 af Hundrede af de første Kr. 20 000,00

[1]) Jfr. L. 4 Juni 1892 § 23.
[2]) Se Straffeprocesl. 1 Juli 1887 Kap. 31. Jfr. ogsaa Circ. 11 Novbr. 1890.
[3]) Se Straffeprocesl. § 453.
[4]) Jfr. Straffeprocesl. § 452.
[5]) Se L. 10 Juli 1894.
[6]) Jfr. § 23 sidste Punktum.
[7]) Jfr. § 81 femte Punktum.
[8]) d: Boer, der behandles efter L. 6 Juni 1863.

6 Aug. No. 9.

1 af Hundrede af de næste Kr. 80 000,00
1/2 = — = det overskydende Beløb;

b) i andre Boer:
1 af Hundrede af de første Kr. 20 000,00
1/2 = — = = næste „ 80 000,00
1/4 = — = det overskydende Beløb.

Dog betales i intet Tilfælde mindre end Kr. 5,00.

Gebyret bliver at beregne af Boets Masse[1]) uden Fradrag for Gjæld.

§ 27. For Behandling af Bo, som uden Registrering og Taxation deles paa den Maade, som omhandles i Lov om efterlevende Ægtefælles Adgang til at hensidde i uskiftet Bo m. v. af 30te Juli 1851 § 11, betales Halvdelen af, hvad der er bestemt i § 26, dog ikke mindre end Kr. 5,00.

§ 28. Indstilles paabegyndt Skiftebehandling (saasom paa Grund af Akkord), gjælder følgende Regler:

a) Har Skifterettens Befatning med Boet alene bestaaet i at kontrollere Rigtigheden af en i Henhold til Lov af 30te Juli 1851 § 11 affattet summarisk Opgave, hvorefter Boet ikke giver noget Overskud til Skifte, erlægges ingen Betaling[2]).

b) Er Forsegling eller Skiftesamling, men ikke Registrering afholdt, betales Kr. 5,00.

c) Er Registrering afholdt, betales Halvdelen af, hvad der er bestemt i § 26, beregnet efter Værdien af de værdsatte Eiendele[3]), dog ikke mindre end Kr. 5,00; hvis ikke Skiftesamling er afholdt, betales dog ikke over Kr. 20,00.

§ 29. Foruden Betaling efter §§ 26, 27 eller 28 bliver med de Undtagelser, som i det følgende bestemmes[4]), særskilt at udrede af Boet Betaling efter nærværende Lovs 1ste og 2den Afdeling for Forretninger, som udføres af Skifteforvalteren i anden Egenskab eller af andre Tjenestemænd.

§ 30. For Forsegling eller Registrering betales alene, forsaavidt Forretningen udenfor Kjøbstæderne begjæres afholdt ved Skifteforvalteren[5]). Saafald erlægges Kr. 10,00 for hver Forretningsdag. Dette Gebyr udredes af Boet, saafremt Forretningens Afholdelse ved Skifteforvalteren er begjæret af anden Skifteret. Ellers udredes Gebyret af den, som har begjæret Forretningen, medmindre Udredelsen af Boet vedtages i Skiftesamling.

§ 31. For Afhjemling af Skiftetaxt over fast Gods eller Skib erlægges ingen Betaling. Begjæres saadan Taxt afholdt under

[1]) Jfr. Konkursl. 6 Juni 1863 Kap. 4 og Skr. 15 Oktbr. 1894.
[2]) Jfr. Skr. 8 Septbr. 1881.
[3]) Jfr. § 122 tredie Punktum.
[4]) Jfr. §§ 30 og 31.
[5]) Jfr. § 122.

6 Aug. No. 9.

Bestyrelse af Skifteforvalteren, eller forlanges Overtaxt over saadant Gods, betales efter §§ 2 og 3 [1]).

§ 32. For Kjendelse, hvorved en begjæret Skiftebehandling nægtes [2]), betales Kr. 10,00.

§ 33. Samtlige Skifteomkostninger bliver forlods at udlægge, forend noget andet Krav, der ikke er sikret ved Pant, kan gjøres gjældende.

Udlægges Skifteomkostninger med Panteret i Jord, gjælder om Opsigelse, hvad der er foreskrevet i Lov om Odels- og Aasædesretten af 26de Juni 1821 § 15.

§ 34. Udlægges paa Skifte fast Gods til Eiendom, eller gives Udlæg med Pant enten i fast Gods eller i Løsøre, paahviler det Skifteforvalteren at besørge Udlægget snarest muligt thinglyst paa Boets Bekostning.

§ 35. Naar Skiftet er sluttet, skal Skifteforvalteren foruden at udfærdige Lodsedler til Overformynderne (Lov af 28de September 1857 § 7) samt Udtællingsliste tillige saavidt muligt meddele hver enkelt Arving og Kreditor Underretning om, hvad der er ham tillagt.

Beskrivelse af Skiftet finder ikke Sted uden efter udtrykkelig Begjæring. Beskrivelsen betales af den, der har begjæret den, medmindre den er forlangt af Ægtefælle eller af saa mange andre Interesserede, at mindst Halvdelen af Boet tilfalder dem. Beskrivelsen beregnes da Boet til Udgift.

§ 36. Naar Skifteforvalteren i de i §§ 30, 31 eller 32 omhandlede Tilfælde eller i andre Tilfælde, hvor det maatte være paakrævet af Forholdene, foretager særskilt Reise, erholder han lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse [3]) af Statskassen. Bestemmelsen i § 16, andet Passus finder i Tilfælde tilsvarende Anvendelse.

Kapitel V.

Om Betaling for tvungne Auktioner.

§ 37. For Auktion, der ikke efter Lov om Auktionsvæsenet af 17de Juni 1869 § 1 kan afholdes af hvemsomhelst [4]), betales [5]):

a) for Salg af fast Eiendom eller Brugsret over saadan Eiendom — herunder Skov til Udhugst og Træer paa Roden —, Tiende og andre staaende Ydelser af fast Eiendom, Skib (hvorved forstaaes Fartøi paa mindst 4 Tons [6]) eller Part i saadant), Aktie, Gjældsfordring, Forlagsret eller Patent —

[1]) Jfr. Skr. 2 Oktbr. 1891.
[2]) Se Konkursl. 6 Juni 1863 § 10.
[3]) Se L. 10 Juli 1894.
[4]) Jfr. Skrivelser 2 Novbr. 1892, 2 Marts og 20 Novbr. 1893, 27 Septbr. 1894, 20 Juli og 3 Decbr. 1895.
[5]) Jfr. § 81 sidste Punktum.
[6]) Jfr. Skibsmaalingsl. 31 Mai 1873 § 3.

en af Hundrede af Salgssummen. Samme Gebyr beregnes ogsaa for Løsøre, som sælges underet med fast Eiendom eller Skib. 6 Aug. No. 9.

b) for Salg af andet Løsøre eller, hvad dermed kan stilles i Klasse — herunder Afgrøde paa Marken, der sælges særskilt fra Grunden, og Hus, der sælges til Nedrivelse — to af Hundrede af Salgssummen.

Mindre Gebyr end Kr. 5,00 beregnes ikke for Auktion, hvorved Salg finder Sted, om der end ikke sælges saa meget, at Gebyret vilde gaa op til nævnte Beløb.

§ 38. Ved Gebyrets Beregning medregnes ikke i Salgssummen Tiende, Jordafgift, Grundleie, Arvefæsteafgift, Landskyld og andre enten for bestandig eller i længere Tid vedvarende Byrder, saasom Føderaad, der allerede før Auktionen paahviler Eiendommen, heller ikke Auktions- og Inkassationsomkostninger, Skatter og andre lovbestemte Afgifter[1]). Forøvrigt medregnes alle de Udredsler, som udenfor den egentlige Tilslagssum paabindes Kjøberen.

§ 39. Bestaar Kjøbesummen eller en Del deraf i en aarlig Ydelse, beregnes Gebyr af Ydelsens Kapitalværdi efter følgende Regler[2]):

a) naar Ydelsen skal udredes for bestandig, sammenlægges Ydelsen for 25 Aar;

b) naar Ydelsen skal udredes i et bestemt Antal Aar, sammenlægges Ydelsen for samtlige Aar indtil 25;

c) naar Ydelsen skal udredes i en eller flere Personers Levetid eller i et af anden tilfældig Begivenhed afhængigt Antal Aar, sammenlægges Ydelsen for 5 Aar.

§ 40. Naar Brugsret over fast Eiendom sælges for en aarlig Afgift, beregnes Gebyret af Afgiftens Beløb for et Aar, saaledes at den høieste aarlige Afgift lægges til Grund, hvis Afgiften ikke er lige for alle Aar. Dog gjælder denne Bestemmelse kun, forsaavidt Brugsretten ikke er overdraget for længere Tid end 50 Aar eller udover en Persons, hans Ægtefælles og Børns Levetid, i hvilket Tilfælde Reglerne i § 39 kommer til Anvendelse[3]).

§ 41. Naar Kjøbesummen for det hele eller for en Del ikke skal erlægges i Penge, men i andre Ydelser, fastsættes disses Værdi ved Skjøn af Forretningens Bestyrer og Vidnerne. Dette Skjøn er ikke Gjenstand for Paaanke.

§ 42[4]). Auktion over flere faste Eiendomme, Tiender eller andre staaende Ydelser af fast Eiendom, Brugsrettigheder eller Skibe, til-

[1]) Jfr. Stplpapirl. 9 Aug. 1839 § 7.
[2]) Jfr. Stplpapirl. 9 Aug. 1839 § 7, L. 11 April 1885 § 12 og L. 6 Aug. 1897 (No. 11) § 7.
[3]) Jfr. Stplpapirl. 9 Aug. 1839 § 9 og L. 11 April 1885 § 11 andet Punktum.
[4]) Jfr. § 46 fjerde Punktum samt §§ 95, 117, 119 og 123.

6 Aug. No. 9.

hørende forskjellige Eiere, ansees i Henseende til Gebyrets Beregning for saa mange Auktionsforretninger, som der er Eiere, selv om de er tillyste til Afholdelse paa samme Sted og samme Dag.

I alle andre Tilfælde bliver Auktioner, tillyste til Afholdelse paa samme Sted og samme Dag, i Henseende til Gebyrets Beregning at anse som én Forretning. Dog skal, naar Auktion over Aktier, Gjældsfordringer, Forlagsrettigheder, Patenter eller andet Løsøre afholdes i Forbindelse med Auktion over fast Eiendom eller Skib, tilhørende anden Eier, for den faste Eiendom eller Skibet beregnes Gebyr efter § 37 eller § 43, som om der var afholdt særskilt Auktion over samme, medens der for Løsøret kun betales Procentgebyr efter § 37 Litr. a eller b[1]).

§ 43. Naar ved Auktion intet Bud gjøres, eller intet af de gjorte Bud antages, saavelsom naar Auktion, efterat Forretningen er paabegyndt, nægtes Fremme eller indstilles, betales Kr. 5,00. Det samme gjælder, naar Auktion, der ikke er berammet til Afholdelse paa Bestyrerens Kontor eller paa Thingsted under Thingreise, indstilles før Forretningens Paabegyndelse, men efterat Bestyreren har begivet sig paa Veien til Forretningsstedet.

§ 44. Naar Tilslag har fundet Sted under Forbehold af nærmere Approbation, skal Rekvirenten inden Approbationsfristens Udløb eller, hvis ingen saadan Frist er sat, inden 8 Uger efter Tilslaget underrette Auktionsforvalteren om, hvorvidt Budet er antaget eller forkastet.

Undlader han dette, bliver Gebyr for Auktionen at beregne, som om Budet var antaget. Er i saadant Tilfælde Budet i Virkeligheden forkastet, kan dog Gebyret, hvor dertil maatte findes Grund, af vedkommende Regjeringsdepartement delvis eftergives, dog saaledes, at det aldrig bliver under Kr. 5,00.

§ 45. Auktionsplakater betales med Kr. 0,50 for hvert Exemplar.

For Skrivning af Auktionsskjøde betales Kr. 5,00[2]).

§ 46. Naar Auktionsforretning afholdes i Kjøbstad eller Ladested, hvor Auktionsforvalteren har sit Kontor eller paa Landet paa hans Kontor eller inden en Afstand fra samme af 3 km.[3]) eller paa Thingsted under Thingreise, tilkommer der ikke Auktionsforvalteren nogen Godtgjørelse for Auktionens Afholdelse.

I andre Tilfælde tilkommer Auktionsforvalteren af Statskassen, naar Forretningen afholdes af ham selv eller hans edsvorne Fuldmægtig, Skydsgodtgjørelse som for Lensmænd bestemt og ikke for større Veilængde, end Lensmanden i det Distrikt, hvor Forretningsstedet ligger, vilde have kunnet beregne, om han havde afholdt Forretningen, samt for Afholdelse for hver Dag, Forretningen varer, en Godtgjørelse af Kr. 4,00.

[1]) Jfr. Skr. 24 April 1894.
[2]) Jfr. § 81 andet Punktum.
[3]) Jfr. L. 10 Juli 1894 §§ 13 og 21.

Afholdes flere end én Forretning paa samme Dag, tilkommer Auktionsforvalteren halv Godtgjørelse for hver af de øvrige Forretninger. Med Hensyn til, hvad der skal ansees som én Forretning, gjælder Reglerne i § 42; som én Forretning ansees dog i alle Tilfælde de i § 47 omhandlede Auktioner, forsaavidt de er tillyste til Afholdelse paa samme Sted og samme Dag[1]). 6 Aug. No. 9.

Naar Auktion paa Auktionsforvalterens Vegne bestyres af Lensmanden, forholdes efter § 123.

Forsaavidt Auktion efter derom fremsat Forlangende eller, fordi vedkommende Lensmand er ugild og ingen Sættelensmand er at erholde, bliver at afholde af Auktionsforvalteren eller hans edsvorne Fuldmægtig, tilkommer han sædvanlig Skyds- og Kostgodtgjørelse af Statskassen, men ikke Godtgjørelse for Forretningens Afholdelse. Den derved bevirkede Merudgift bliver i første Fald at godtgjøre Statskassen af den Part, af hvem Forlangendet er fremsat, og kan ikke af denne belastes nogen anden.

§ 47. For Auktion over Gods, hvori for resterende Skatter, Kontingent til den almindelige Brandforsikringsindretning eller andre offentlige eller kommunale Afgifter er gjort Udpantning eller Indførsel, betales ikke Gebyr og intet for Udfærdigelse af Plakater. Derimod tilkommer Auktionens Bestyrer af Rekvirenten Skydsgodtgjørelse samt Godtgjørelse for Forretningens Afholdelse i de samme Tilfælde og beregnet paa samme Maade som i § 46 bestemt. Bestyrerens Godtgjørelse, Udgifterne ved Auktionens Bekjendtgjørelse samt i Tilfælde ved dens Beskrivelse, ved Transport af Godset til Auktionsstedet og ved Leie af Lokale saavelsom Auktionsvidnernes Tilkommende fordeles paa vedkommende Skattedebitorer i Forhold til deres Skattegjæld[2]). De her nævnte Udgifter er med den Begrænsning, som flyder af nærværende Paragrafs sidste Passus, de eneste, der kan belastes Debitorerne i Anledning af saadanne Auktioner.

Hvad ovenfor er bestemt om Skatteauktioner, gjælder ogsaa om Auktioner over Gods, hvori Udlæg er taget for Justitsfagsomkostninger, Bøder eller Underholdningsbidrag.

Forsaavidt Salg af fast Eiendom finder Sted ved de i nærværende Paragrafs første Passus omhandlede Skatteauktioner, betales for den paagjældende Eiendoms Vedkommende Gebyrer til Statskassen efter de almindelige for tvungne Auktioner gjældende Regler, dog saaledes, at heri kommer til Fradrag det Beløb, som maatte være reparteret paa vedkommende Skattedebitor i Henhold til Bestemmelsen i nærværende Paragrafs tredje Punktum.

Kapitel VI.

Om Betaling for Thinglysning.

§ 48. For Thinglysning af:

[1]) Jfr. §§ 95, 119, 123.
[2]) Jfr. § 123 sidste Punktum.

6 Aug. No. 9.

a) Testamente, Ægtepagt, Interessentskabskontrakt, Bygselseddel, Udskiftning, Atteſt, Fuldmagt, Bevilling, Stævning eller Afkald,

b) ethvert Dokument, som ikke lyder paa bestemt Sum eller Værdi[1]), betales Kr. 3,00.

Naar der i Forbindelse med Ægtepagt thinglyses kongelig Stadfæstelse af samme eller saadan Opgave, som omhandles i Lov af 29de Juni 1888 § 6, erlægges derfor ingen særskilt Betaling.

For Thinglysning af Husmandskontrakt eller Fæsteseddel paa Rydningsplads[2]) betales Kr. 1,00.

§ 49. For Thinglysning af Dokument, som lyder paa bestemt Sum eller Værdi, og som ikke er nævnt i foregaaende Paragraf, betales, naar Summen eller Værdien[3]) er:

under eller paa Kr.	300,00	. . .	Kr.	2,00
over Kr.	300,00	til Kr.	600,00	„	3,00
— „	600,00	= „	1,000,00	„	4,00
— „	1,000,00	= „	1,500,00	„	5,00
— „	1,500,00	= „	2,000,00	„	6,00
— „	2,000,00	= „	2,500,00	„	7,00
— „	2,500,00	= „	3,000,00	„	8,00
— „	3,000,00	= „	3,500,00	„	9,00
— „	3,500,00	= „	4,000,00	„	10,00
— „	4,000,00	= „	5,000,00	„	12,00
— „	5,000,00	= „	6,000,00	„	14,00
— „	6,000,00	= „	7,000,00	„	16,00
— „	7,000,00	= „	8,000,00	„	18,00
— „	8,000,00	= „	9,000,00	„	20,00
— „	9,000,00	= „	10,000,00	„	22,00
— „	10,000,00	= „	12,000,00	„	24,00
— „	12,000,00	= „	15,000,00	„	26,00

For hvert overskydende Kr. 5,000,00 eller Del deraf betales Kr. 2,00.

§ 50. Ved Beregning af den Sum, hvorefter Thinglysningsbetalingen ifølge § 49 skal erlægges, iagttages følgende:

a) De i §§ 38, 39 og 40 givne Regler kommer ogsaa her til Anvendelse.

b) Ydelse, som ikke bestaar i Penge, har Kontrahenterne efter bedste Skjøn at værdsætte i Dokumentet. Er dette ikke skeet, bestemmes Værdien ved Skjøn af Dommeren og Retsvidnerne. Dette Skjøn er ikke Gjenstand for Paaanke[4]).

c) For Odelsløsnings- eller Eiendomshævdsdom[5]) beregnes Beta-

[1]) Thinglysning af Skylddeling se § 13.
[2]) Jfr. Skr. 15 Decbr. 1897.
[3]) Jfr. Skr. 15 Mai 1897.
[4]) Jfr. § 41.
[5]) Se Odelsl. 26 Juni 1821 og L. 6 Marts 1869 § 12.

lingen henholdsvis af Løsningssummen eller den Værdi, hvortil Eiendommen ansættes af Eieren efter bedste Skjøn[1]). 6 Aug. No. 9.

d) Ved Mageskifte beregnes Betalingen efter det Gods, der har den høieste Værdi[2]).

e) Er der i et Dokument flere Summer, hvorefter Thinglysningsbetalingen skal svares, beregnes denne af den samlede Sum og ikke af hver enkelt.

§ 51. For Thinglysning af en eller flere Paategninger paa et forhen thinglyst Dokument, hvorved gjøres Forandring i Dokumentets Indhold, saasom Paategning om Prioritetsvigelse, Transport, Forandring af Forfaldstid og lignende, betales Kr. 2,00.

For Thinglysning af Paategning paa forhen thinglyst Husmandskontrakt eller Fæsteseddel paa Rydningsplads betales Kr. 0,50.

Indeholder Paategningen en selvstændig ny Retsstiftelse, betales efter §§ 48 og 49.

§ 52. For Dokumenters eller Heftelsers Aflysning erlægges ingen Betaling, hvad enten hel eller delvis Aflysning finder Sted. Heller ikke erlægges nogen Betaling for Thinglysning eller Indførelse i Pantebogen af Dokumenter, hvorefter Aflysning finder Sted, saasom Mortifikationsdomme, Præsteatester eller Fuldmagter.

§ 53. Retsskriveren har at forsyne ethvert Dokument med Atteſt om skeet Thinglysning eller Aflysning.

Saafremt andre thinglyste Heftelser eller Dokumenter er til Hinder for eller kan have Indflydelse paa den ved Dokumentet stiftede Rettighed, eller Dokumentet indeholder feilagtig Betegnelse af fast Eiendom, feilagtig Skyldangivelse eller lignende, har Retsskriveren derhos at forsyne Dokumentet med Anmærkning herom.

For de i denne Paragraf omhandlede Bevidnelser erlægges ingen særskilt Betaling.

§ 54. Naar samme Dokument thinglyses for flere Thinglag inden samme Jurisdiktion, erlægges kun enkelt Betaling. Thinglyses det i forskjellige Jurisdiktioner, erlægges for Thinglysningen i første Jurisdiktion fuld Betaling og i hver af de øvrige halv Betaling.

§ 55. For thinglyste Dokumenters Indførelse i Pantebogen erlægges ingen særskilt Betaling.

§ 56. For Thinglysning af følgende Dokumenter betales intet[3]):

Bestallingsbreve og Konstitutioner for offentlige Tjenestemænd[4]) samt Beskikkelser for offentlige Stiftelsers Forstandere;

Resolutioner om Umyndiggjørelse og om Gjenindsættelse i Myndighedsstand;

Hjemmelsbrev paa Eiendom, som nogen erholder udlagt paa

[1]) Jfr. Stplpapirl. 11 April 1885 § 8.
[2]) Jfr. Stplpapirl. 9 Aug. 1839 § 8.
[3]) Jfr. § 167. Fornyelse af Thinglysning se L. 6 Marts 1869 § 1 og Udskiftningsl. 13 Marts 1882 § 117.
[4]) Jfr. Kammerrets-Ordn. 18 Marts 1720 II § 15.

6 Aug. No. 9.

Skifte efter sin afdøde Ægtefælle, med hvem Længstlevende levede i Sameie[1]);

Indførsel i fast Eiendom for Skatter, Kontingent til den almindelige Brandforsikringsindretning og andre offentlige eller kommunale Afgifter;

Panteforskrivelse, udstedt til Sikkerhed for offentlige Oppebørsler[2]);

Meddelelse, der fornødiges for at holde en thinglyst Arrest eller Forbudsforretning i Kraft[3]);

Erklæring vedkommende Brugs Sammenføining i Panteregistret[4]);

Fristbestemmelse udfærdiget af Overøvrigheden i Henhold til Lov om norsk Statsborgerret m. m. af 21de April 1888 § 13.

Kapitel VII.

Om Betaling for Notarialforretninger.

§ 57. For Ægteskabsstiftelse[5]), Oprettelse af Testamente[6]) eller Bestikkelse saavelsom for anden Notarialforretning, for hvilken ikke anderledes er bestemt[7]), betales Kr. 5,00.

Varer nogen Forretning længere end 6 Timer, betales derhos Kr. 2,00 for hver overskydende Time eller Del deraf.

For denne Betaling erholder Rekvirenten paa Forlangende tillige Forretningen beskreven eller Attest meddelt paa vedkommende Dokument.

Bestaar Forretningen alene i Udfærdigelse af en Attest, saasom Bekræftelse af Underskrift paa et Dokument, Bevidnelse om en Persons Stilling eller lignende, betales efter § 76.

§ 58. For Protest af Vexel[8]) eller Anvisning[9]) betales for hver Person, hos hvem Protest sker:

naar Dokumentets Beløb er indtil Kr. 2 000,00 . . Kr. 5,00

naar Beløbet er over Kr. 2 000,00 . . . . . „ 10,00

For denne Betaling erholder Rekvirenten tillige Protesten beskreven.

For Indførelse i Protokollen af Protest, foretagen af Stevnevidner eller andre Vidner, og Meddelelse af den fornødne Udskrift af Protesten[10]) erlægges Halvdelen af den her bestemte Betaling[11]).

[1]) Jfr. L. 14 Aug. 1851 og Skr. 23 Oktbr. 1873.
[2]) Jfr. ogsaa L. 14 Juli 1897 (No. 2) § 36.
[3]) Jfr. Plak. 18 Jan. 1788 § 4.
[4]) Jfr. Lov 15 Juni 1878 § 2.
[5]) Se Dissenterl. 27 Juni 1891 §§ 9, 10 og 24.
[6]) Se Arvel. 31 Juli 1854 §§ 50—53.
[7]) Se §§ 58 og 59.
[8]) Se Vexell. 7 Mai 1880 § 81 og Vexelprocesl. 17 Juni 1880 § 10.
[9]) Se Checkl. 3 Aug. 1897 § 9.
[10]) Se Vexelprocesl. 17 Juni 1880 § 10 andet Punktum.
[11]) Jfr. §§ 116 og 146.

§ 59. For Bekræftelse af Gjenpart af et Dokument betales Kr. 0,50 for hvert Ark eller Del deraf[1]). 6 Aug. No. 9.

§ 60. Hvis Notarius maa foretage Reise, har Rekvirenten at betale ham lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse[2]).

§ 61. Notarius antager og betaler selv Notarialvidne, hvor saadant benyttes.

Kapitel VIII.

Om Betaling for Fogedforretninger og Mændsopnævnelse.

§ 62. For en Fogedforretning, saasom Udlæg eller Indførsel, Affætning[3]), Arrest[4]) eller Forbud[5])) betales[6]):

a) for Forretning, der ikke angaar bestemt Sum, Kr. 6,00.

b) for Forretning, der angaar bestemt Sum: naar Hovedstolen er:

under eller paa	Kr. 200,00	Kr. 4,00
over Kr. 200,00 til	„ 1 000,00	„ 6,00
„ „ 1 000,00 = ...	„ 2 000,00	„ 8,00
„ „ 2 000,00 = ...	„ 5 000,00	„ 10,00
„ „ 5 000,00		„ 12,00

Naar Indførsel i fast Eiendom afholdes for resterende Skatter, Kontingent til den almindelige Brandforsikringsindretning eller andre offentlige eller kommunale Afgifter, betales intet.

§ 63[7]). Udsættes en paabegyndt Forretning enten paa Grund af dens Vidtløftighed eller efter Forlangende af nogen af Parterne, erlægges for hver Dag, Forretningen fortsættes, det halve af den bestemte Betaling.

Udsættes derimod Forretningen, enten fordi Bestyreren optager en Tvist til Kjendelse eller paa Grund af andre Hindringer, som Parterne ikke har foranlediget, finder ingen Forøgelse i Betalingen Sted.

§ 64[8]). Søger Rekvirent Udlæg eller Sikkerhed hos forskjellige Personer paa Grund af deres fælles Forpligtelse, betales for en særskilt Forretning hos enhver af dem, undtagen naar Udlæg (Sikkerhed) gives hos dem til samme Tid og paa samme Sted.

Har den forpligtede sit Gods paa flere Steder, og den til Rekvirentens Sikkerhed eller Fyldestgjørelse paabegyndte Forretning derfor maa fortsættes, erlægges fuld Betaling for det første Forretningssted og halv Betaling for hvert af de øvrige.

[1]) Jfr. § 165.
[2]) Se L. 10 Juli 1894.
[3]) Se N. L. 1—22—24, L. 12 Oktbr. 1857 § 7 og L. 4 Juni 1892 § 32.
[4]) Se N. L. 1—19, Konkursl. 6 Juni 1863 § 34 og L. 3 Juni 1874 §§ 1 og 2.
[5]) Se N. L. 1—19—22.
[6]) Jfr. §§ 124—127.
[7]) Jfr. §§ 125—127.
[8]) Jfr. §§ 95, 107, 117, 124—127.

6 Aug. No. 9.

§ 65. Gives samme Rekvirent til samme Tid og paa samme Sted Udlæg eller Sikkerhed hos samme Skyldner for Tilkommende efter forskjellige Domme eller Forlig, betales som for én Forretning[1]).

Overstiger det Beløb, som fremkommer ved Sammenlægning af samtlige Fordringers Hovedstole, Kr. 1 000,00, bliver Forretningen ogsaa paa Landet at afholde af Fogden, selv om ingen af de enkelte Fordringer naar op til nævnte Sum[2]).

§ 66. Naar Forretningen, efterat Ret er sat, nægtes Fremme eller indstilles, betales fuldt Gebyr efter § 62.

§ 67. For Reiser i Anledning af de i dette Kapitel omhandlede Forretninger erholder Fogden (Sorenskriveren)[3]) lovbestemt Skyds- og Kostgjødtgjørelse[4]) af Statskassen. Bestemmelsen i § 16 andet Pasus finder i Tilfælde tilsvarende Anvendelse.

§ 68. For Opnævnelse af Mænd ved Fogden (Sorenskriveren)[5]) betales for hver privat Forretning eller Sag en Gang for alle Kr. 1,50 uden Hensyn til Antallet af opnævnte Mænd eller Suppleanter. De i § 4 givne Regler om, hvad der skal ansees som én Forretning, kommer ogsaa her til Anvendelse.

I følgende Tilfælde erlægges ingen Betaling for Opnævnelse:

a) til Skifter, naar ikke fast Eiendom eller Skib værdsættes, tvungne Auktioner, Fogedforretninger og Kart- eller Opmaalingsforretninger;
b) til de i § 11 og § 13, sidste Pasus omhandlede Forretninger;
c) til Skjøn i Anledning af Fravigelse af Husmandsplads.

Kapitel IX.

Om Betaling for Magistratsforretninger m. v.

§ 69. I Kjøbstad eller Ladested betales for Borgerskabs- eller Næringsbrev:

a) paa Handelsnæring[6]) eller Udskibningsret[7]) Kr. 30,00;
b) paa Haandværks-[8]) eller Skippernæring Kr. 15,00.

Giver Brevet Ret til flere Næringer, betales kun for den Næring, hvorfor den høieste Betaling er fastsat.

§ 70. For Bevilling til Udskjænkning eller Udsalg af Brændevin eller af Øl, Vin, Mjød og Cider i Kjøbstad eller Ladested[9]) betales Kr. 10,00.

[1]) Jfr. §§ 95, 107, 117, 124—127.
[2]) Jfr. L. 14 Juni 1879 (L. 29 Juni 1888) § 1.
[3]) Jfr. L. 21 Juli 1894 (No. 5) § 3 Litr. a.
[4]) Se L. 10 Juli 1894.
[5]) Jfr. L. 21 Juli 1894 (No. 5) § 3 Litr. a.
[6]) Se L. 8 Aug. 1842.
[7]) Se L. 15 Juni 1882.
[8]) Se L. 14 April 1866 og L. 29 Juni 1894.
[9]) Se L. 18 Juni 1884 § 1 flg. Jfr. derhos L. 24 Juli 1894 og L. 6 Aug. 1897 (No. 8).

6 Aug. No. 9.

§ 71. For Brev paa Landhandel[1]) betales Kr. 8,00.

§ 72. For Registrering af den første Anmeldelse af et Selskabs Firma[2]) betales Kr. 10,00 og af Enkeltmandsfirma Kr. 5,00.

For Registrering af senere Anmeldelse vedkommende et tidligere anmeldt Firma[3]) saavelsom for Anmeldelse om meddelt, forandret eller tilbagekaldt Prokura[4]) betales Kr. 2,00; dog registreres Anmeldelse af Ophør med en Forretning uden Betaling.

Gjælder Anmeldelsen en Filial, beliggende i anden Registreringskreds end Hovedkontoret, erlægges ikke særskilt Gebyr for dens Registrering i Filialkontorets Kreds.

Sker Anmeldelse angaaende Prokura i Forbindelse med anden Anmeldelse vedkommende Firmaet, erlægges ikke derfor særskilt Betaling.

For Registrering af Anmeldelse vedkommende autoriseret Sparebank eller Selskab med vexlende Medlemsantal eller vexlende Kapital erlægges ingen Betaling.

§ 73. For Bilbrev[5]), som udfærdiges af Magistraten, betales Kr. 15,00.

§ 74. For en Opmaalingsforretning betales Kr. 5,00 samt, naar den maalte Grund er over 5 Ar, yderligere Kr. 1,00 for hvert overskydende 5 Ar eller Del deraf, dog saaledes at Betalingen aldrig overstiger Kr. 25,00. For denne Betaling leveres tillige Forretningen beskreven.

Bestemmelserne i nærværende Paragraf kommer alene til Anvendelse i de Byer, for hvilke der ikke i Medhold af Lovgivningen er givet særskilte Forskrifter om Betalingen for Opmaalingsforretninger[6]).

Kapitel X.

Om Betaling for Udskrifter og Atteſter.

§ 75. For Udskrift af Protokol eller Dokument, som opbevares i nogen Rets, Sorenskrivers, Byfogeds, Kriminaldommers, Retsskrivers, Byskrivers, Skifteforvalters, Auktionsforvalters, Nota-

[1]) Se L. 26 Mai 1866 § 1.
[2]) Se L. 17 Mai 1890 § 8 flg.
[3]) Se L. 17 Mai 1890 § 21.
[4]) Se L. 17 Mai 1890 §§ 31 og 32.
[5]) Se L. 24 Marts 1860 § 3 og Skr. 11 Marts 1896. Jfr. ogsaa det i Oth. Prp. No. 19 for 1897 indeholdte Udkast til Lov om Registrering af Skibe §§ 5 og 36.
[6]) Se saaledes for Kristiania L. 5 Juni 1875 § 79 og Resl. 4 Febr. 1893, Bergen L. 12 Aug. 1848 § 70, Trondhjem L. 12 Juni 1869 § 67, Fredrikstad Resl. 6 Oktbr. 1886 § 37, Kristiansund Resl. 22 Decbr. 1885 B, Skien Resl. 31 Decbr. 1886 § 36, Moss Resl. 11 Febr. 1887 § 6—10, Arendal Resl. 1 Juli 1887 § 4, Fredrikshald Resl. 29 Oktbr. 1888 § 40, Risør Resl. 27 Juni 1891 § 4. Jfr. derhos Bygningsl. 27 Juli 1896 § 15.

6 Aug. No. 9.

rius's, Fogeds, Magistrats, Mandtalsførers[1]) eller Raadstuskrivers Arkiver, betales[2]) Kr. 0,80 for hvert Ark eller Del deraf[3]).

For nævnte Betaling skal Udskriften tillige bekræftes.

§ 76. For Atteſt, som udfærdiges af nogen i § 75 nævnt Autoritet, og som ikke henſigtsmæssig kan meddeles i Form af Udskrift, betales Kr. 2,00, forsaavidt ikke anden Betaling derfor er fastsat.

§ 77. For en Panteatteſt betales Kr. 4,00. Angaar Atteſten flere særskilte Eiendomme, erlægges yderligere Kr. 2,00 for hver Eiendom flere end én.

§ 78. For den Rekvirenten meddelte første Udskrift af Udlægs-, Indførsels- eller Afsætningsforretning, som i Kjøbstæderne afholdes for Fordring, hvis Hovedstol ikke overstiger Kr. 1 000,00[4]), erlægges ingen Betaling.

§ 79. For Udskrift eller Atteſt i civil Sag, hvori der ikke betales for Behandling[5]), erlægges ingen Betaling. Det samme gjælder i beneficeret Sag, naar det er den beneficerede Part, som begjærer Udskriften eller Atteſten.

§ 80. For følgende Atteſter erlægges ingen Betaling[6]):

om at have aflagt Troskabsed til Konstitutionen,

om at være indført i eller udslettet af Mandtallet samt om at være norsk Statsborger[7]),

om at være edfæstet som Stevnevidne,

om at have aflagt Ed som Skjøns- og Meddomsmand eller Retsvidne,

om, at nogens Død er anmeldt for Skifteretten, at gjenlevende Ægtefælle henſidder i uskiftet Bo, at Bo er taget under Skiftebehandling, at en Fordring er anmeldt i et under Skiftebehandling staaende Bo, eller at Lovgivningens Bestemmelser om Skifte ikke er til Hinder for nogens Indtræden i nyt Ægteskab[8]),

om, at noget er begjæret beskrevet,

om, at Dokument er indleveret til Thinglysning,

paa Kautionsbreve for offentlige Oppebørselsbetjente,

som udkræves ved Regnskaber fra Overformyndere[9]),

som af Auktionsforvalteren forlanges angaaende, hvorvidt Norges Bank, Hypothekbanken, den almindelige Enkekasse eller Pen-

[1]) Jfr. § 157 sidste Punktum.
[2]) Jfr. § 81 anden Pasſus.
[3]) Jfr. § 165.
[4]) Jfr. L. 14 Juni 1879 og L. 29 Juni 1888.
[5]) Jfr. § 11.
[6]) Jfr. §§ 79, 143, 166 og 167. Jfr. ogsaa L. 5 Juni 1897 § 19.
[7]) Jfr. L. 21 April 1888.
[8]) Jfr. L. 30 Juli 1851 § 10.
[9]) Jfr. L. 28 Septbr. 1857 § 7.

sionskassen for Statens Bestillingsmænd har Panteret i fast Eiendom [1]), 6 Aug. No. 9.

som udkræves for at faa Præmie for fældet Rovdyr[2]),

som udkræves for af den almindelige Brandforsikringsindretning at faa udbetalt Erstatning for Brandskade,

som udkræves for at kunne oppebære Løn, Pension, Livrente eller Understøttelse af offentlige eller kommunale Kasser, Stiftelser eller Fonds, eller

som begjæres af Fattigstyrelse[3]).

Kapitel XI.

Almindelige Bestemmelser om de Statskassen tilkommende Gebyrer[4]).

§ 81. De i Kapitlerne 1—3, Kapitel 6, Kapitel 7 (undtagen for § 57, anden Passus), Kapitel 8 og Kapitel 9 fastsatte Gebyrer erlægges forskudsvis. Det samme gjælder Gebyr for Auktionsplakater, Skrivning af Auktionsskjøde[5]) samt Attester[6]).

Ved Begjæring om Udskrift[7]) betales, hvad Embedsmanden anslaar dens Kostende til. Ved Udleveringen betales det manglende eller tilbagebetales det for meget erlagte.

Gebyr for Skifte- eller Konkursbehandling[8]) forfalder til Betaling, saasnart Behandlingen er sluttet eller indstillet.

Gebyr for Auktion[9]), hvorved Tilslag er givet, forfalder til Betaling 6 Uger efter Forretningens Afholdelse eller i Tilfælde ved det senere Tidspunkt, da Spørgsmaalet om Approbation afgjøres[10]).

§ 82. Gebyrer, som ikke i rette Tid betales, kan inddrives ved Udpantning. For Gebyrer, der ikke kan fordres erlagte, forinden Forretningen er tilendebragt, kan vedkommende Tjenestemand paa Forhaand kræve Sikkerhedsstillelse og i Mangel af saadan nægte Forretningens Udførelse[11]).

§ 83. Enhver offentlig Tjenestemand har at indfordre og aflægge Rigtighed for de Gebyrer, som bliver at beregne Statskassen til Indtægt for de under ham henhørende Forretninger. For disse Oppebørsler har Statskassen samme Sikkerhed i Tjeneste-

[1]) Jfr. L. 23 April 1892 § 43, L. 28 Juni 1887 § 19, L. 21 Juni 1895 § 18.
[2]) Jfr. L. 22 Juni 1863 § 2.
[3]) Jfr. Fattiglove 6 Juni 1863, paa Landet § 91, for Byerne § 75.
[4]) Jfr. tidligere L. 14 Mai 1872 §§ 12, 13 og 14.
[5]) Se § 45.
[6]) Se §§ 76 og 77.
[7]) Se § 75.
[8]) Se Kap. 4.
[9]) Se Kap. 5.
[10]) Jfr. § 44.
[11]) Jfr. Skr. 16 Septbr. 1881 og Skr. 27 Septbr. 1887.

6 Aug. No. 9.

mandens Eiendele og samme Fortrinsret i hans Bo som hos andre Oppebørselsbetjente[1]).

De nærmere Forskrifter angaaende Oppebørselen og Regnskabsaflæggelsen samt Kontrollen dermed gives af Kongen[2]). Særlig kan det bestemmes, at Gebyrerne i saadan Udstrækning, som det maatte findes hensigtsmæssigt, af vedkommende Tjenestemand overfor Statskassen skal berigtiges ved Anvendelse af tilsvarende Stempelpapir eller Stempelmærke[3]).

For Indfordringen og Regnskabsholdet vedkommende Gebyrer, der ikke maatte blive at berigtige paa sidstnævnte Maade, tilkommer Tjenestemanden 4 af Hundrede af Gebyrernes Beløb.

§ 84. Naar det for nogen efter hans Formuesforfatning vilde være særdeles ubilligt eller trykkende at erlægge det bestemte Gebyr, kan vedkommende Regjeringsdepartement eftergive samme. Finder vedkommende Tjenestemand, at nogen vilde være udsat for Retstab ved ikke at faa udført en Forretning, for hvilken han er ude af Stand til at betale det bestemte Gebyr, kan Tjenestemanden selv, indtil Departementets Afgjørelse kan erholdes, give Henstand med Betalingen, uden at Sikkerhed for samme stilles[4]).

Anden Afdeling.

Om Betaling, der tilfalder offentlige Tjenestemænd.

Kapitel XII.

Om Betaling til Forligelseskommissærer.

§ 85. Til Forligelseskommissærer betales:

a) for Indkaldelse . . . . . Kr. 0,50
b) for en Sags Behandling:
naar den hæves, udsættes eller henvises til Retten „ 0,50
naar den afgjøres ved Voldgift[5]). . . . . „ 2,00
naar den forliges eller afgjøres ved Kjendelse[6]) . „ 1,50

For et Forlig, der affluttes i Henhold til fremlagt Gjeldsdokument med Forligsfuldmagt, betales dog blot Kr. 1,00.

Forsaavidt Kommissærerne ikke har truffet nogen modsat Overenskomst, tilfalder Betalingen for Indkaldelse udelt den Kommissær, som har udfærdiget denne, hvorimod Betalingen for Behandling deles lige mellem begge Kommissærer.

[1]) Jfr. N. L. 5—13—35 og Kammerrets-Ordn. 18 Marts 1720 Kap. 1 § 17 og Kap. 2 § 18.
[2]) Jfr. Resl. 18 Decbr. 1897 og Rundskr. 20 Decbr. 1897 samt de i denne citerede ældre Rundskrivelser.
[3]) Jfr. Resl. 6 Novbr. 1897, Rundskr. 2 Decbr. 1897 og Rundskr. 30 Decbr. 1897.
[4]) Jfr. Circ. 27 Febr. 1873 og Skr. 20 Febr. 1890.
[5]) Se L. 8 Mai 1869 § 3, jfr. L. 29 Mai 1879.
[6]) Se L. 8 Mai 1869 § 1, jfr. L. 29 Mai 1879.

§ 86. For en Sags Behandling paa Aastedet[1]) tilkommer enhver af Kommissærerne: 6 Aug. No. 9.
naar Sagen hæves, udsættes eller henvises til Retten . Kr. 0,50
naar den forliges eller afgjøres ved Kjendelse . . . „ 1,50
Desuden tilkommer enhver af Kommissærerne Skydsgodtgjørelse efter gjældende Lov[2]) samt Kr. 2,00 for hvert Døgn eller Del deraf, som medgaar til Reisen og Opholdet paa Aastedet.

For Indkaldelse betales i Tilfælde efter § 85.

§ 87. For Udskrift af Forligelseskommissionens Protokol med Bekræftning betales for hvert Ark eller Del deraf[3]) Kr. 0,50, som tilfalder den af Kommissærerne, der meddeler Udskriften.

Samme Betaling erlægges for Attester.

§ 88. For Kjendelse om Erstatning til Indklagede, naar Klageren udebliver[4]), for Attest om en Sags Henvisning til Retter gang samt for Erklæring til Øvrigheden om en Parts Billighed til Forlig[5]) tilkommer Forligelseskommissærerne ingen Betaling.

§ 89. Udgift til Husrum og Protokol for Forligelseskommissionen saavelsom Skydsgodtgjørelse til Kommissærerne for Reise til Kommissionens almindelige Mødested[6]) udredes af Kommissionsdistriktet.

Kapitel XIII.

Om Betaling til Skjøns- og Meddomsmænd, Retsvidner m. v.

§ 90. Skjøns- og Meddomsmand i civil Sag tilkommer Kr. 2,00 for hvert Døgn eller Del deraf, som medgaar til Forretningen.

For særskilte Reisedage tilkommer han desuden Kr. 2,00 for hvert Døgn eller Del deraf, hvilken Godtgjørelse fordeles forholdsmæssig paa de forskjellige Forretninger, hvis flere afholdes paa samme Reise.

De i § 4 givne Regler om, hvad der skal ansees som én Forretning, gjælder ogsaa med Hensyn til Skjønsmændenes Tilkommende.

§ 91. Naar Skjøns- og Meddomsmand tages udenfor det sædvanlige Udvalg eller udenfor vedkommende Thinglag eller Kjøbstad[7]), skal Forretningens Bestyrer tilkjende ham en Betaling, der afpasses efter Forretningens Beskaffenhed, Reisens Længde og den Tid, som er anvendt[8]).

[1]) Se L. 17 Juni 1880.
[2]) Se L. 10 Juli 1894.
[3]) Jfr. § 165.
[4]) Jfr. L. 8 Mai 1869 § 4.
[5]) Jfr. L. 20 Juli 1824 § 83.
[6]) Altsaa ikke Reise som omhandlet i § 86.
[7]) Se L. 28 Aug. 1854 §§ 23 og 24.
[8]) Jfr. L. 7 Juli 1897 § 15.

6 Aug. No. 9.

§ 92. Beskikket eller opnævnt Medlem af Sjøret[1]) tilkommer:

a) naar han deltager i Behandlingen af Sjøretssag, Sjøretsthingsvidne eller Sjøforklaring:
for Sagens første Møde . . . . . Kr. 4,00
for hvert senere Møde . . . . . „ 2,00

b) naar han deltager i Besigtelses-, Skjøns- eller Taxationsforretning Kr. 8,00 for hver Dag, hans Tjeneste benyttes.

Foretages Reise, tilkommer han desuden lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse[2]).

I Sag mellem Skibsfører og Mandskab eller mellem Reder og Mandskab saavelsom ved Thingsvidne eller Skjøn hørende til saadan Sag tilkommer han ingen Betaling[3]); foretages Reise, erholder han dog lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse.

§ 93. Hver af de Mænd, som opnævnes for at overvære og afgive Vidnelse om Lugers Aabning, om Udlosning, Indladning, Opbevaring af Ladning eller deslige[4]), tilkommer Kr. 4,00 for hver Dag, deres Tjeneste benyttes.

§ 94. Til Mænd ved Jernbaneexpropriationer, Udskiftninger, Brandtaxter, Skattetaxter samt Forretninger vedkommende Kontrollen med Brændevins- og Malttilvirkningen betales efter de derom gjældende Bestemmelser[5]).

§ 95. Retsvidne tilkommer for hver Forretning eller for hver Dag, hvis samme Forretning varer mere end én Dag, Kr. 0,80.

Herfra undtages:

a) Udpantningsvidne, der tilkommer Kr. 0,25 paa Landet og Kr. 0,15 i Kjøbstæderne.

b) Registreringsvidne, der tilkommer Kr. 1,50, naar Registreringen ikke afholdes i Bo, som ifølge Lovgivningen om Skifte i mindre Dødsboer ikke kommer under Skifterettens Behandling[6]).

De i § 46, tredie Passus, jfr. § 42, samt i § 64, første Passus og § 65, første Passus givne Regler om, hvad der skal anses som én Forretning, gjælder ogsaa for Vidner ved Auktions- og Fogedforretninger.

For Retsvidne ved Registrering kan Skifteforvalteren i særegne Tilfælde bestemme forhøiet Betaling.

§ 96. Retsvidne erholder ingen Betaling:
ved Sage- og Skattething, Maanedsthing eller Extrathing,

[1]) Se Sjøfartsl. 20 Juli 1893 § 312 flg.
[2]) Se L. 10 Juli 1894.
[3]) Jfr. § 11 b.
[4]) Se Sjøfartsl. 20 Juli 1893 § 42.
[5]) Se Jernbanel. 12 Aug. 1848 § 9, Udskiftningsl. 13 Marts 1882 § 13, Brandforsikringsl. 19 Aug. 1845 §§ 16 og 17, L. 26 Mai 1866 § 3, L. 1 Juni 1876 §§ 5 og 6, L. 31 Mai 1890 § 3, L. ang. Skattetaxter 19 Aug. 1845, Brændevinstilvirkningsl. 28 Juni 1887 § 12, Maltl. 12 Oktbr. 1857 §§ 7 og 8. Jfr. derhos nærv. Lovs § 121 og Skr. 20 Juli 1891.
[6]) Se L. 27 Marts 1869.

ved Extraret i offentlig Straffesag[1]), 6 Aug.
ved Ret, der sættes alene til Affigelse af Dom eller Dommerkjen- No. 9.
delse, af Skiftedecision eller Udlodning samt af Kjendelse af Foged eller Auktionsforvalter.

Bisidder i Haandværksret eller Skjønsmand ved saadan Ret tilkommer heller ikke Betaling[2]).

§ 97. I beneficerede Sager udredes den i dette Kapitel bestemte Betaling af Statskassen, forsaavidt den skulde være erlagt af den beneficerede Part.

§ 98. Med Hensyn til den Godtgjørelse, som tilkommer Lagrettemænd, Domsmænd, Sagkyndige og Vidner i Straffesager, har det sit Forblivende ved de derom særskilt givne Regler[3]).

Den Lagrettemænd og Domsmænd tilkommende Godtgjørelse udredes ogsaa i private Straffesager af Statskassen.

Kapitel XIV.

Om Betaling til Fogder, Magistrater og Politiembedsmænd[4]).

§ 99. For Udfærdigelsen af ny Skattebog betales til Fogden:

naar Brugets Skyld ikke er over 5 Skyldmark . . . Kr. 0,50
naar Skylden er over 5, men ikke over 10 Skyldmark „ 1,00
naar Skylden er over 10 Skyldmark . . . . . „ 1,50

Skattebogerne skal være saaledes indrettede, at de kan bruges i mindst 15 Aar.

Enhver Skatteyder maa have Skattebog for hvert særskilt matrikuleret Brug, men er ikke forpligtet til at anskaffe ny Bog, før den gamle er udskrevet, om end Brugets Navn, Nummer, Skyld, eller dets Eiers eller Brugers Navn i Mellemtiden forandres. For Indførelse i Skattebogen af saadanne Forandringer erlægges ingen Betaling.

Efter Fogedembedets Inddragning[5]) nedsættes Betalingen for ny Skattebog uanseet Brugets Størrelse til Kr. 0,20, der tilfalder den Tjenestemand, som modtager Skatten. Eier af flere Brug inden samme Lensmandsdistrikt pligter da ikke at anskaffe mere end én Bog.

§ 100. For at modtage Penge, som nedsættes hos Fogden[6]) (Politimesteren)[7]), tilkommer denne en af Tusinde, dog aldrig under Kr. 1,00 eller over Kr. 10,00 for hvert særskilt Beløb.

[1]) Se L. 6 Juli 1892 § 24.
[2]) Jfr. L. 15 Juni 1881 § 29.
[3]) Se Straffeprocesl. 1 Juli 1887 med Love om Forandringer i samme af 4 April 1891 og 13 Juni 1894 Kap. 37 samt Skyds- og Kostl. 10 Juli 1894 §§ 2, 13, 17 og 31.
[4]) Jfr. L. 14 Mai 1872 § 3.
[5]) Jfr. L. 21 Juli 1894 (No. 5).
[6]) Se L. 10 Mai 1860 § 1, Udskiftningsl. 13 Marts 1882 § 116; jfr. Skr. 30 Marts 1894 og Skr. 17 Juli 1894.
[7]) Jfr. L. 21 Juli 1894 § 1 b.

6 Aug. No. 9.

§ 101. For ugentlig at meddele Udskrift af alt, hvad der anføres i Handelsregistret, tilkommer Registerføreren i Kristiania Kr. 50,00 og andetsteds i Riget Kr. 20,00 aarlig. For at meddele mundtlig Oplysning af Handelsregistret eller Anmeldelser til samme tilkommer Registerføreren Kr. 1,00 for hvert enkelt Firmas Vedkommende.

§ 102. For Meddelelse af Skjærpeseddel[1]) tilkommer Magistraten Kr. 1,00 og for Modtagelse af Anmeldelse om Fund af Ertser og Metaller[2]) Kr. 1,50.

§ 103. For Reisepas tilkommer den, der forestaar Politivæsenet, Kr, 2,00. Personer af samme Husstand, hvortil ogsaa regnes Tjenere, betaler kun for ét Pas.

Kapitel XV.

Om Betaling til Sætteembedsmænd og Kommissarier.

§ 104. Den, der efter Beskikkelse forretter som Sættedommer, Sætteskriver, Sætteauktionsforvalter, Sætteskifteforvalter eller Sættefoged, tilkommer af Statskassen — foruden i Tilfælde Skyds- og Kostgodtgjørelse efter Reglerne i første Afdeling[3]) — en efter Arbeidet, Sagens Beskaffenhed og Omstændighederne forøvrigt afpasset Godtgjørelse, hvis Størrelse efter motiveret Forslag af Sætteembedsmanden bestemmes af vedkommende Regjeringsdepartement eller, hvor dette er Part i Sagen, af Kongen[4]).

For Udskrifter og Attester, der udfærdiges af Sætteembedsmanden, oppebærer denne selv den i Kapitel X bestemte Betaling.

§ 105. Hvad der i foregaaende Paragraf er bestemt skal ogsaa gjælde for Kommissarier[5]), der er bevilgede til Behandling af en Retssag eller et Skifte, dog saaledes, at Kommissariernes Godtgjørelse paahviler Parterne, forsaavidt den ikke ved Bevillingen er tillagt udredet af Statskassen.

Kapitel XVI.

Om Betaling til Sagførere, til Rekvirenter ved Fogedforretninger og Auktioner samt til Læger, Jordemødre, Translatører, Udskiftningsformænd og Landmaalere.

§ 106. Den, der efter Beskikkelse for enkelt Tilfælde udfører beneficeret eller anden civil Sag, tilkommer af Statskassen foruden lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse en efter hans Arbeide, Sagens Beskaffenhed og Reisens Længde afpasset Godtgjørelse, der ansættes af Retten. Er Godtgjørelsen ansat af anden Ret end Høiesteret,

[1]) Se Bergværksl. 14 Juli 1842 § 2.
[2]) Se Bergværksl. 14 Juli 1842 § 7.
[3]) Jfr. §§ 16, 36, 46, 67.
[4]) Jfr. Rundskr. 6 Decbr. 1897.
[5]) Jfr. § 156.

er dens Størrelse Gjenstand for Revision og kan forandres af vedkommende Regjeringsdepartement [1]). 6 Aug. No. 9.

§ 107. For Møde ved Fogedforretning, der angaar en bestemt Sum, tilkommer Rekvirent, som derom nedlægger Paastand, hvad enten han møder selv eller ved Fuldmægtig, naar Hovedstolen er

under eller paa Kr. 200,00 . . . . . Kr. 2,00
over Kr. 200,00 indtil Kr. 1 000,00 . . . . . „ 4,00

Overstiger Hovedstolen Kr. 1 000,00, tilkommer han et af Forretningens Bestyrer afpasset Salarium fra Kr. 4,00 til Kr. 10,00. Dog kan Bestyreren i særegne Tilfælde paa Grund af Forretningens Beskaffenhed, Længden af foretagen Reise, Fordringens Størrelse m. v. bestemme et høiere Salarium, som dog ikke maa overstige Kr. 50,00.

For Møde ved Fogedforretning, som ikke angaar en bestemt Sum, tilkommer Rekvirenten samme Godtgjørelse som for Møde ved Forretning, hvis Hovedstol overstiger Kr. 1 000,00.

Med Hensyn til, hvad der skal ansees som én Forretning, gjælder Reglerne i § 64, første Pasfus og § 65, første Passus.

§ 108. Ved Auktion over Gods, som en Fordringshaver lader bortsælge til Fyldestgjørelse af sin Fordring, maa Fordringshaveren for det med Inkassationen forbundne Arbeide og Ansvar samt for Rekvisition om Auktion og Møde ved denne ikke beregne Skyldneren tillast mere end henholdsvis 2 og 4 af Hundrede af det til Fyldestgjørelse af hans Fordring udkomne Beløb, eftersom de solgte Formuesgjenstande er af den i § 37 Litr. a, første Punktum eller Litr. b omhandlede Art.

§ 109. Læge tilkommer for Forretning, som begjæres af det offentlige [2]):

a) Salarium:
for en Obduktionsforretning . . . . . Kr. 20,00
for enhver anden Undersøgelses- eller Synsforretning „ 10,00
b) lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse [3]),
c) i fornødent Fald Godtgjørelse for Udlæg til Vidner, som af ham antages, og om hvis Godtgjørelse han træffer Overenskomst.

For denne Betaling leveres Forretningen behørig beskreven.

For bekræftede Udskrifter tilkommer Lægen Kr. 0,80 for hvert Ark eller Del deraf [4]).

Benytter Lægen anden examineret Læge til sin Bistand, tilkommer denne:

a) Salarium:
ved en Obduktionsforretning . . . . . Kr. 10,00

[1]) Jfr. Rundskr. 30 Decbr. 1897. Jfr. ogsaa Straffeprocesl. 13 Juni 1894 §§ 81 og 199.
[2]) Jfr. Skr. 28 Jan. 1892.
[3]) Se L. 10 Juli 1894.
[4]) Jfr. § 165.

6 Aug. No. 9.

ved enhver anden Undersøgelses- eller Syns-forretning . . . . . Kr. 5,00

b) samme Skyds- og Kostgodtgjørelse som førstnævnte.

§ 110. Jordemoder tilkommer for Undersøgelsesforretning, som begjæres af det offentlige, Kr. 4,00 samt lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse [1]). For denne Betaling leveres Forretningen behørig beskreven.

§ 111. Autoriseret Translatør tilkommer for at oversætte til det norske Sprog følgende Betaling, beregnet efter, hvad hvert enkelt Dokument udgjør i Oversættelse: for indtil 100 Ord Kr. 2,00, for længere Oversættelser Kr. 3,00 for hvert Halvark eller Del deraf [2]).

For Oversættelse til fremmed Sprog tilkommer han det dobbelte af den ovenbestemte Godtgjørelse.

For denne Betaling leveres Oversættelsen bekræftet. Forlanges Oversættelsen i flere Exemplarer, betales disse med Kr. 0,80 for hvert Ark eller Del deraf.

Naar autoriseret Translatør tilkaldes som Tolk i Retten, skal denne, forsaavidt ingen anden Overenskomst er truffet, tilkjende ham Betaling, hvilken afpasses efter det Arbeide, som er anvendt, og Længden af den Reise, som maatte være tilbagelagt. Det samme gjælder, naar anden sprogkyndig Mand har maattet tilkaldes.

§ 112. Til Udskiftningsformænd betales efter den gjældende Lovgivning [3]), dog saaledes, at der for Udskrifter erlægges den i § 75 bestemte Betaling.

§ 113. Beskikket Landmaaler tilkommer for en Kartforretning:

a) Salarium:
for hver Dag, han opholder sig paa Aastedet, Kr. 6,00,
for Kartets Tegning en Betaling, som i Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes af Dommeren paa det Sted, hvor Forretningen er afholdt, eller af den Ret, for hvilken Kartet fremlægges,

b) lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse [4]),

c) for Beskrivelse af Forretningen med Bekræftning Kr. 0,80 for hvert Ark eller Del deraf [5]),

d) Godtgjørelse for Udlæg til Kartvidner, hvilke han antager, og om hvis Godtgjørelse han træffer Overenskomst.

Kapitel XVII.

Om Betaling til Lensmænd, Stevnevidner paa Landet m. v.

§ 114. For Forkyndelser, der foregaar ved et Stevnevidne

[1]) Se L. 10 Juli 1894.
[2]) Jfr. § 165.
[3]) Se Udskiftningsl. 13 Marts 1882 §§ 12, 16, 77 flg. samt Skyds- og Kostl. 10 Juli 1894.
[4]) Se L. 10 Juli 1894.
[5]) Jfr. § 165.

alene[1]), saasom af Kaldsseddel, Stevning, Kjendelse eller Dom i civil Sag, betales Kr. 1,60. For Forkyndelse, der foregaar ved et Stevnevidne under Tilkaldelse af et Vidne, saasom af Dom i privat Straffesag[2]) eller Beskikkelse[3]), betales Kr. 2,40. Betalingen bliver at beregne særskilt for hver Person, for hvem Forkyndelsen sker. 6 Aug. No. 9.

For denne Betaling meddeles tillige den foreskrevne Bevidnelse om Forkyndelsen.

Forlanges ellers nogen Atteſt om, hvad der er forrettet, betales Kr. 0,80.

For at bekræfte Afskrift af Dokument, der skal forkyndes, tilkommer Stevnevidnet Kr. 0,20 for hvert Ark eller Del deraf. Udfærdiger han selv Afskriften, tilkommer han for Beskrivelse og Bekræftning Kr. 0,80 for hvert Ark eller Del deraf[4]).

I Distrikter, hvor Betalingen for Forkyndelser maatte vise sig utilstrækkelig, kan Kongen efter Herredsstyrelsens Anbefaling bestemme en passende Forhøielse af samme, ligesom tidligere fastsat Forhøielse fremdeles bliver gjældende[5]).

§ 115. For Forkyndelser i offentlig eller i privat Straffesag[6]) saavelsom andre Forkyndelser i Justits- og Politivæsenets Anliggender erlægges ingen Betaling, hvorimod Stevnevidne for Reise i saadan Anledning tilkommer lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse[7]) af Statskassen. Med Hensyn til Godtgjørelse for Udlæg til tilkaldt Vidne forholdes efter de Regler, som fastsættes af Kongen[8]).

§ 116. For Optagelse af Vexelprotest og sammes Beskrivelse tilkommer Stevnevidnerne Halvdelen af den i § 58 bestemte Betaling.

§ 117. For Tilsigelse tilkommer Lensmanden, naar hans Tjeneste dertil forlanges, Kr. 1,00 for hver Person, som tilsiges.

Hvis samme Person samtidig tilsiges til forskjellige Forretninger, betales Kr. 1,00 for hver Forretning.

De i § 4, § 42, § 64, første Pasſus og § 65, første Pasſus givne Regler om, hvad der skal ansees som én Forretning, kommer ogsaa her til Anvendelse.

I følgende Tilfælde betales intet for Tilsigelse:

a) af Retsvidner til de almindelige Thing, Maanedsting og Extrathing samt i Straffesager og Paternitetssager[9]);
b) af Vidner ved Registrering i Bo, som ifølge Lovgivningen

[1]) Se L. 4 Juni 1892 § 1.
[2]) Se Straffeprocesl. 4 April 1891 § 146.
[3]) Se Stævnevidneinstrux 12 Decbr. 1892 § 22.
[4]) Jfr. § 165.
[5]) Se f. Ex. Resl. 10 Mai 1893.
[6]) Jfr. dog § 114 om Forkyndelse af Dom i privat Straffesag.
[7]) Se L. 10 Juli 1894.
[8]) Jfr. Stævnevidneinstrux 12 Decbr. 1892 § 23.
[9]) Se L. 6 Juli 1892 § 24.

6 Aug. No. 9.

om Skifte i mindre Dødsboer ikke kommer under Skifterettens Behandling[1]);

c) af Bidner ved de i § 47 omhandlede Auktioner;

d) af Bidner ved Udlægs-, Indførsels- og Affætningsforretninger i Anledning af Gjældsfordringer, hvis Hovedstol ikke overstiger Kr. 1000,00[2]), ved Udpantningsforretninger samt ved de i Lov om Husmandsvæsenet af 24de September 1851 § 16 omhandlede Udkastelsesforretninger.

For Tilsigelse af Lagrettemænd og Domsmænd tilkommer Lensmanden lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse[3]) af Statskassen.

Forlanges Lensmandens Tjeneste ved Tilsigelse af Mandskaber til Fremmøde ved Exercerøvelser og Mønstringer eller af militær Transportskyds, tilkommer han derfor lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse.

§ 118. Den Godtgjørelse, som ifølge §§ 114 og 117 tilkommer Lensmand eller Stevnevidne for Forkyndelse og Tilsigelse, udredes i beneficerede Sager af Statskassen, naar den skulde være erlagt af den beneficerede Part.

§ 119. For Læsning eller Opslag af Stevninger[4]) eller af Bekjendtgjørelser om Auktioner, Skifter eller andre private Forretninger tilkommer Lensmanden Kr. 0,80 for hver Gang, Læsning eller Opslag finder Sted.

Omhandler samme Bekjendtgjørelse flere særskilte Forretninger, betales særskilt for hver. Herfra undtages Bekjendtgjørelse om flere efter Begjæring af samme Rekvirent tillyste Auktioner, naar disse i Henhold til § 46, tredie Passus, jfr. § 42, regnes som én Forretning, samt Bekjendtgjørelse angaaende Anbudsmøder i Anledning af Arbeider vedkommende offentlige Veie og Broer.

For den fastsatte Betaling har Lensmanden tillige at paategne Bekjendtgjørelsen Attest om, at den har været læst eller opslaaet.

Lensmanden tilkommer ikke Betaling for:

a) Bekjendtgjørelse, som angaar Justits-, Politi-, Sundheds-, Udskrivnings-, Post- og Skydsvæsenets Anliggender, Afholdelse af Thing, Forligelseskommission, offentlige Valg eller andre offentlige Anliggender;

b) Bekjendtgjørelse fra Fattigstyret om Fattigvæsenets Anliggender.

§ 120. For at bestyre Besigtelses-, Skjøns- og Taxationsforretning tilkommer Lensmanden Kr. 4,00 for hver Forretningsdag.

I de i Lov angaaende Ret til Hval af 22de Mai 1869 § 7, jfr. §§ 3 og 4, omhandlede Tilfælde tilkommer han for hver Forretning Kr. 15,00.

[1]) Se L. 27 Marts 1869.
[2]) Jfr. L. 14 Juni 1879 og L. 29 Juni 1888.
[3]) Se L. 10 Juli 1894.
[4]) Se L. 9 Juli 1851.

I forannævnte Tilfælde tilkommer Lensmanden desuden lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse[1]. . 6 Aug. No. 9.

For at bestyre de i efternævnte Love omhandlede Forretninger tilkommer han kun lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse:

Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 §§ 24, 41, 42 og 83, jfr. Lov af 12te Oktober 1857 § 7;

Lov om Afgivelse af Grund til Telegrafliniers Anlæg af 31te Juli 1854, jfr. førnævnte Lov af 12te Oktober 1857 § 7;

Lov om Jernveie af 7de September 1854 § 2, Bogstav d;

Lov om Husmandsvæsenet af 24de September 1851 § 13, Bogstav c;

Lov om Lapperne i de forenede Riger af 2den Juni 1883 § 4;

Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Husdyrsygdomme af 14de Juli 1894 § 13.

§ 121. For Afholdelse af Skattetaxter i Henhold til Lov om Brandvæsenet af 26de August 1854 § 1 og Lov om Bygningsvæsenet af 17de Juni 1869 § 4, jfr. Lov om Skattetaxter af 19de August 1845, erholder Lensmanden saadan Godtgjørelse, som af Overøvrigheden bestemmes[2].

§ 122. For Forseglingsforretning tilkommer Lensmanden Kr. 2,00.

For Registrering tilkommer Lensmanden Kr. 4,00. Udgjør Værdien af det registrerede Løsøre — rede Penge og Sparebankbøger herunder ikke medregnet — over Kr. 4 000,00, tilkommer han yderligere Kr. 0,50 for hvert overskydende Kr. 1 000,00 eller Del deraf, dog saaledes, at den samlede Betaling ikke overstiger Kr. 20,00 for nogen Forretning.

For den ovenfor bestemte Betaling har Lensmanden tillige at meddele Skifteforvalteren fornøden Udskrift af Forretningen.

Desuden tilkommer ham lovbestemt Skydsgodtgjørelse[3].

Den foran fastsatte Betaling og Skydsgodtgjørelse udredes af Statskassen.

For Afholdelse og Beskrivelse af Registrering eller Forsegling i mindre Dødsboer, som deles uden Skifterettens Mellemkomst[4], tilkommer Lensmanden Kr. 2,00, hvilken Betaling udredes af Boet.

§ 123. For at afholde Auktion paa Auktionsforvalterens Vegne tilkommer Lensmanden Kr. 4,00 for hver Dag, Forretningen varer, samt lovbestemt Skydsgodtgjørelse[5].

Afholdes flere en én Forretning paa samme Dag, tilkommer han halv Betaling for hver af de øvrige Forretninger; herved kommer til Anvendelse de i § 46, tredie Passus, jfr. § 42, givne Regler om, hvad der er at anse som én Forretning.

[1]) Se L. 10 Juli 1894.
[2]) Jfr. Skr. 20 Juli 1891.
[3]) Se L. 10 Juli 1894.
[4]) Se L. 27 Marts 1869.
[5]) Se L. 10 Juli 1894.

6 Aug. No. 9.

Lensmandens Tilkommende udredes af Statskassen eller, forsaavidt angaar de i § 47 omhandlede Auktioner, af vedkommende Skattebetalere overensstemmende med Regelen i nævnte Paragraf.

§ 124. For at afholde Fogedforretning paa Fogdens Vegne tilkommer Lensmanden af Statskassen Kr. 4,00 for hver Dag, Forretningen varer, samt lovbestemt Skydsgodtgjørelse[1]).

Med Hensyn til, hvad der skal ansees som én Forretning, gjælder Reglerne i § 64, første Passus og § 65, første Passus.

Indstilles Forretningen, forinden Ret er sat, men efterat Lensmanden har begivet sig paa Veien til Forretningsstedet, har Rekvirenten at godtgjøre Statskassen den Lensmanden lovlig tilkommende Skydsgodtgjørelse, dog i intet Tilfælde mere end det for Forretningen bestemte Gebyr.

§ 125. For Afholdelse af Udlægs- og Indførsels- samt Afsætningsforretning i Henhold til Lovgivningen om smaa Gjældsfordringers Inddrivelse[2]) tilkommer Lensmanden Kr. 4,00, naar Gjældens Hovedstol ikke overstiger Kr. 200,00, og ellers Kr. 6,00, derimod ikke Skyds- eller Kostgodtgjørelse.

I Distrikter, hvor foranførte Betaling maatte vise sig utilstrækkelig, kan Kongen efter Herredsstyrelsens Anbefaling bestemme en passende Forhøielse af samme[3]).

Med Hensyn til Lensmandens Tilkommende efter nærværende Paragraf kommer de samme Regler til Anvendelse, som i §§ 63—66 er foreskrevne angaaende Gebyrer til Statskassen for Fogedforretninger.

Indstilles Forretningen, før Ret er sat, men efterat Lensmanden har begivet sig paa Veien til Forretningsstedet, erlægges halv Betaling.

Uden særskilt Betaling har Lensmanden paa Forlangende at meddele Forretningens Rekvirent bekræftet Udskrift af Forretningen.

§ 126. For Afholdelse af Udkastelsesforretning, som efter Lovgivningen om Husmandsvæsenet[4]) skal bestyres af Lensmanden, tilkommer han Kr. 6,00. Forøvrigt gjælder om disse Forretninger det samme, som i § 125 er bestemt med Hensyn til Udlægsforretninger m. v. for smaa Gjældsfordringer.

§ 127. For de i § 62 omhandlede Forretninger, forsaavidt de i Henhold til Lov af 21de Juli 1894 henlægges til Lensmanden, tilkommer denne den i nævnte Paragraf fastsatte Betaling, derimod ikke Skyds- og Kostgodtgjørelse.

De i § 125, andet, tredie og fjerde Punktum indeholdte Bestemmelser gjælder ogsaa med Hensyn til Lensmandens Tilkommende efter nærværende Paragraf.

[1]) Se L. 10 Juli 1894.
[2]) Se L. 14 Juni 1879 og L. 29 Juni 1888.
[3]) Jfr. Resl. 4 Febr. 1893 og 5 Jan. 1894.
[4]) Se L. 24 Septbr. 1851 § 16.

For Meddelelse af saadan Udskrift, som er omhandlet i § 78, tilkommer Lensmanden ingen Betaling. 6 Aug. No. 9.

§ 128. For Udpantning tilkommer Bestyreren[1]):

Naar Summen ikke er over . .	Kr.	10,00	. . .	Kr.	0,50
over Kr. 10,00, men ikke over	„	20,00	. . .	„	1,00
„ „ 20,00, —„—	„	50,00	. . .	„	1,50
„ „ 50,00, —„—	„	200,00	. . .	„	2,00
„ „ 200,00, —„—	„	500,00	. . .	„	3,00
„ „ 500,00, —„—	„	1 000,00	. . .	„	4,00
„ „ 1 000,00, ...				„	5,00

Den samme Betaling — dog i intet Tilfælde over Kr. 2,00 — erlægges ogsaa, naar Skyldneren, førend Forretningen afholdes, men efterat Bestyreren i den Anledning har begivet sig paa Reisen, betaler, hvad han skylder.

Udpantning, der afholdes efter Begjæring af samme Rekvirent, ansees i Henseende til Gebyrets Beregning som én Forretning, selv om den sker efter forskjellige Restancelister, naar den enten afholdes hos samme Skyldner eller til samme Tid hos flere Fællesforpligtede.

Vedkommer Fordringen flere faste Eiendomme, eller maa Udpantning foretages paa forskjellige Steder, erlægges særskilt Betaling for hver Eiendom og for ethvert af de Steder, hvor Bestyreren maa indfinde sig.

Naar ved Udpantning intet eller utilstrækkeligt Udlæg erholdes, udredes den ovenbestemte Betaling af Rekvirenten.

Inddrivelse af Bøder og af Omkostninger tilkjendte det offentlige i Straffesag skal fremtidig i alle Tilfælde ske ved Udpantning; for Afholdelse af saadan Forretning tilkommer Lensmanden foruden Gebyr tillige lovbestemt Skydsgodtgjørelse[2]), hvilken sidste udredes af Statskassen.

Uden særskilt Betaling har Bestyreren paa Forlangende at meddele Forretningens Rekvirent bekræftet Udskrift af Udpantningsforretningen.

§ 129. Naar nogen, efterat Restanceliste er udfærdiget, men forinden Udpantning foregaar, indbetaler skyldig Restance eller Afdrag paa samme til Lensmanden, tilkommer denne i Afskrivningspenge Kr. 0,10 for hver Kr. 10,00 eller Del deraf, som indbetales, dog ikke under Kr. 0,15 eller over Kr. 1,00.

Naar samme Skyldner samtidig indbetaler flere Beløb enten efter samme eller forskjellige Restancelister, beregnes Afskrivningspenge kun én Gang for det samlede Beløb af de forskjellige Indbetalinger, medmindre disse vedkommer forskjellige faste Eiendomme eller Restancerne skyldes forskjellige Berettigede, i hvilke Tilfælde Afskrivningspenge beregnes særskilt for hver Eiendom eller Berettiget.

[1]) Jfr. f. Ex. Frdn. 18 April 1781 § 2, Landskattel. § 61 sidste Passus.
[2]) Se L. 10 Juli 1894.

6 Aug. No. 9.

Lensmanden tilkommer Afskrivningspenge for alle Restancer, der er Gjenstand for Inddrivelse ved Udpantning, undtagen Bøder og Sagsomkostninger. Endvidere tilkommer Lensmanden Afskrivningspenge, naar han indfordrer resterende Afdrag og Renter til Statskassen og offentlige Fonds, saafremt Betaling foregaar, før Sagen er behandlet i Forligelseskommissionen.

Naar Indfordringen af ovennævnte Restancer istedetfor til Lensmanden af Fogden er overdraget til nogen anden[1]), tilkommer denne de ovenfor bestemte Afskrivningspenge.

§ 130. Forsaavidt Skatteopkrævning og anden Indfordring i Henhold til Lov af 21de Juli 1894 foregaar ved Lensmanden (eller en dertil antagen Opkræver), tilkommer denne de i forrige Paragraf bestemte Afskrivningspenge, naar Indbetaling af skyldig Restance af saadan Art som der omhandlet finder Sted, efterat det til Skattens Opkrævning anordnede Skattemøde er afholdt eller — forsaavidt angaar Indfordring, der ikke foregaar paa Skattemøde —, efterat en Maaned efter Forfaldstid er forløbet, men førend Udpantning foregaar, eller Sagen behandles i Forligelseskommissionen.

§ 131. For at modtage Penge, som nedsættes hos Lensmanden[2]), tilkommer denne en af Tusinde, dog aldrig under Kr. 1,00 eller over Kr. 10,00 for hvert særskilt Beløb.

§ 132. For Registrering og Bekjendtgjørelse af Renmærke[3]) tilkommer Lensmanden Kr. 5,00.

§ 133. For Meddelelse af Skjærpeseddel[4]) tilkommer Lensmanden Kr. 1,00 og for Modtagelse af Anmeldelse om Fund af Ertser og Metaller[5]) Kr. 1,50.

§ 134. For Udstedelse af Brev paa Landhandel i Henhold til Lov af 21de Juli 1894 tilkommer Lensmanden den i § 71 fastsatte Betaling.

§ 135. For Afholdelse af Forretninger vedkommende Kontrollen med Brændevins- og Malttilvirkningen samt for Forretninger vedkommende den almindelige Brandforsikringsindretning tilkommer Lensmanden Betaling efter den derom gjældende Lovgivning[6]).

§ 136. For de i §§ 15, 69, 70, 73 og 74 omhandlede Forretninger, forsaavidt de i Henhold til Lov af 21de Juli 1894 henlægges til en Lensmand (eller Skatteopkræver), oppebærer denne den i nævnte Paragrafer fastsatte Betaling.

§ 137. For Møde og Tjeneste ved Maanedsthing, som

[1]) Jfr. Skr. 7 Juni 1831.
[2]) Se L. 27 Juli 1896 (No. 14) § 4.
[3]) Jfr. L. 23 Juni 1888 §§ 8 og 17, L. 25 Juli 1897 §§ 14 og 24.
[4]) Se Bergværksl. 14 Juli 1842 § 2.
[5]) Se Bergværksl. 14 Juli 1842 § 7.
[6]) Se Brændevinstilvirknl. 28 Juni 1887 §§ 12 og 17, Maltl. 12 Oktbr. 1857 §§ 7 og 8, Brandforsikringsl. 1 Juni 1876 §§ 5 og 6, L. 31 Mai 1890 § 3.

holdes i det Thinglag, hvori Lensmanden er ansat, tilkommer han en Godtgjørelse af Kr. 4,00 daglig, der udredes af Amtskommunen. 6 Aug. No. 9.

§ 138. For Reise i Justits- og Politivæsenets Anliggender, hvorom ikke andet er bestemt[1]), tilkommer Lensmanden lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse[2]).

§ 139. For Transport af Arrestanter tilkommer Lensmanden eller hvem anden, Transporten maatte paahvile, lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse[3]).

§ 140. For Reise i Anledning af indstrandet eller i Sjøen berget Skib og Gods[4]) tilkommer Lensmanden af Statskassen lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse[5]). Naar det bergedes Værdi udgjør Kr. 500,00 eller derover, tilkommer han derhos for hver Dag, han opholder sig paa Stedet, en Betaling af Kr. 4,00, der udredes af det bergede.

§ 141. For Reiser til Bestyrelse af offentlige Valg samt til Skattemøder i Henhold til Lov af 21de Juli 1894 tilkommer Lensmanden lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse[6]). Er særskilt Skatteopkræver antaget, tilkommer denne for Reiser til Skattemøder samme Skyds- og Kostgodtgjørelse som for Lensmænd bestemt.

§ 142. For Udskrifter med Bekræftning saavelsom for Attester tilkommer Lensmanden, naar ikke anderledes i nærværende Lov er bestemt[7]), Kr. 0,80 for hvert Ark eller Del deraf[8]).

§ 143. For Udskrifter og Attester, der meddeles til offentligt Brug, erlægges ingen Betaling[9]).

Heller ikke betales for Attest:

som meddeles af Lensmand i Egenskab af Polititjenestemand,

om værnepligtigt Mandskabs Indflytning eller Ophold i Distriktet,

om, at Dødsfald er anmeldt,

som efter Lovgivningen om Skifte af mindre Dødsboer meddeles om Adgang til at indgaa nyt Ægteskab[10]),

som udkræves for at faa Præmie for fældet Rovdyr[11]),

som udkræves for af den almindelige Brandforsikringsindretning at faa udbetalt Erstatning for Brandskade,

som udkræves for at kunne oppebære Løn, Pension, Livrente eller Understøttelse af offentlige eller kommunale Kasser, Stiftelser eller Fonds,

[1]) Se §§ 115, 117, 139, 140.
[2]) Se L. 10 Juli 1894.
[3]) Se L. 10 Juli 1894.
[4]) Se Strandingsl. 20 Juli 1893.
[5]) Se L. 10 Juli 1894.
[6]) Se L. 10 Juli 1894.
[7]) Jfr. §§ 114, 116, 119, 122, 125, 126, 127, 128, 143.
[8]) Jfr. § 165.
[9]) Jfr. § 167 andet Punktum.
[10]) Se L. 27 Marts 1869 § 4.
[11]) Jfr. L. 22 Juni 1863 § 2.

6 Aug. No. 9.

som begjæres af Fattigstyrelse [1]), om, at noget er begjæret beskrevet.

Kapitel XVIII.

Om Betaling til Tjenestemænd, som i Kjøbstæderne udfører Forkyndelser, Tilsigelser og Bekjendtgjørelser eller afholder Udpantninger.

§ 144. For Forkyndelse betales i Kjøbstæderne Halvdelen af de i § 114, første Passus bestemte Gebyrer.

For denne Betaling meddeles tillige den foreskrevne Bevidnelse om Forkyndelsen.

Forlanges ellers nogen Attest om, hvad der er forrettet, betales Kr. 0,80.

For at bekræfte Afskrift af Dokument, der skal forkyndes, tilkommer Stevnevidnet Kr. 0,20 for hvert Ark eller Del deraf. Udfærdiger han selv Afskriften, tilkommer han for Beskrivelse og Bekræftning Kr. 0,80 for hvert Ark eller Del deraf [2]).

§ 145. For de i § 115 omhandlede Forkyndelser saavelsom for Forkyndelser i private Politisager og Haandværksretssager [3]) erlægges ingen Betaling.

§ 146. For Optagelse af Vexelprotest og sammes Beskrivelse tilkommer Stevnevidnerne Halvdelen af den i § 58 bestemte Betaling [4]).

§ 147. For Tilsigelse betales Kr. 0,80 for hver Person, som tilsiges. Tilsiges samme Person samtidig til flere Forretninger, betales Kr. 0,80 for hver Forretning [5]).

§ 148. For Tilsigelse af Retsvidner til de almindelige Thing erlægges ingen Betaling. For Tilsigelse af Lagrettemænd og Domsmænd, Retsvidner i Straffesager og private Politisager samt Bisiddere og Overskjønsmænd ved Haandværksret betales af Statskassen en vis aarlig Godtgjørelse, der bestemmes af Kongen.

§ 149. Betalingen efter §§ 144 og 147 udredes i beneficerede Sager af Statskassen, naar den skulde været erlagt af den beneficerede Part [6]).

§ 150. For Opslag af Plakat om Auktion, Skifte eller anden Forretning, af Proklama eller af andet Dokument betales Kr. 0,50 for hvert Sted, hvor Opslag sker.

For den fastsatte Betaling gives tillige Plakaten eller Dokumentet Paategning om den stedfundne Bekjendtgjørelse.

Bestemmelserne i § 119 om Bekjendtgjørelse, der omhandler

[1]) Jfr. Fattigl. for Landet 6 Juni 1863 § 91.
[2]) Jfr. § 165.
[3]) Se L. 15 Juni 1881 § 22.
[4]) Jfr. § 116.
[5]) Jfr. § 117.
[6]) Jfr. § 118.

flere særskilte Forretninger, samt om de Bekjendtgjørelser, der skal ske uden Betaling, gjælder ogsaa i Kjøbstæderne. 6 Aug. No. 9.

§ 151. For Udpantning tilkommer Bestyreren:

naar Summen ikke er over	. . . . .	Kr.	25,00,	Kr.	0,30
over Kr. 25,00, men ikke over	. . . .	„	50,00,	„	0,60
„ „ 50,00, —»—	. . . .	„	100,00,	„	1,00
„ „ 100,00, —»—	. . . .	„	200,00,	„	1,50
„ „ 200,00, —»—	. . . .	„	400,00,	„	2,00
„ „ 400,00, —»—	. . . .	„	600,00,	„	3,00
„ „ 600,00, —»—	. . . .	„	1000,00,	„	4,00
„ „ 1 000,00	. . . . .	„			5,00.

Iøvrigt gjælder, hvad der i § 128 er bestemt.

§ 152. Naar nogen, efterat Restanceliste er udfærdiget, men forinden Udpantning foregaar, indbetaler skyldig Restance eller Afdrag paa samme, erlægges Afskrivningspenge som i § 129 bestemt.

Dette gjælder dog ikke, hvor vedkommende Oppebørselsbetjent selv har at foretage Udpantningen.

§ 153. Naar Skatteopkrævning og anden Indfordring i Henhold til Lov af 21de Juli 1894 foregaar ved særskilt hertil beskikkede Mænd, tilkommer disse Afskrivningspenge som i § 130 bestemt.

§ 154. De i nærværende Kapitel indeholdte Bestemmelser kommer ogsaa til Anvendelse i de Kjøbstæder, som forøvrigt henhører under Landdistriktets Jurisdiktion[1]).

Kapitel XIX.

Om Betaling for frivillige Auktioner eller Licitationer.

§ 155. For frivillig Auktion eller Licitation, der efter Forlangende afholdes af vedkommende offentlige Tjenestemand[2]), betales:

a) for Afholdelse i Kjøbstæderne og Ladestederne Kr. 6,00 og paa Landet Kr. 4,00 for hver Forretningsdag samt lovbestemt Skydsgodtgjørelse[3]);
b) for Plakater Kr. 0,50 for hvert Exemplar;
c) for bekræftet Udskrift af Auktionsprotokollen Kr. 0,80 for hvert Ark eller Del deraf[4]);
d) for Skrivning af Auktionsskjøde Kr. 5.00.

Til hver af Vidnerne ved saadan Forretning betales Kr. 2,00 for hver Forretningsdag.

[1]) Jfr. ang. Vadsø L. 22 Juli 1833 § 4.
[2]) Jfr. L. 17 Juni 1869 § 2, L. 4 April 1891 § 1 og Skr. 2 Novbr. 1892.
[3]) Se L. 10 Juli 1894.
[4]) Jfr. § 165.

6 Aug. No. 9. For Vidnernes Opnævnelse og Tilsigelse erlægges ingen Betaling.

Tredje Afdeling.

Kapitel XX.

Almindelige Bestemmelser.

§ 156. Bestemmelserne i første Afdeling kommer ogsaa til Anvendelse, naar en Forretning udføres ved Kommissarier[1]), saaledes at Gebyr for Retssager beregnes som for Extraretssager bestemt[2]).

§ 157. Forsaavidt Gebyret for nogen af de i første Afdeling omhandlede Forretninger efter gjældende Bestemmelse tilfalder nogen anden end Statskassen, erlægges det med samme Beløb og efter samme Regler som der bestemt[3]). De fornødne Bestemmelser angaaende Gebyrets Fordeling mellem flere Berettigede gives i Tilfælde af Kongen.

For Udskrifter, som leveres af Sognepræsten eller Lensmanden i Egenskab af Mandtalsfører, erholder han den i § 75 bestemte Betaling.

§ 158. Udgifter ved Husrum til Sage- og Skattething udredes — udenfor Finmarkens Amt, hvor de i Lov af 6te Juni 1863 § 6 indeholdte Bestemmelser fremdeles bliver gjældende — af Herredskassen eller, hvis Thinglaget bestaar af flere Herreder, af vedkommende Herredskasser i Forhold til Matrikulskylden, dog saaledes, at til Thinglaget hørende Ladested, der har særskilt Kommunebestyrelse, bidrager til disse Udgifter i det Forhold, som Kongen i Mangel af Overenskomst mellem vedkommende Kommunebestyrelser bestemmer.

Udgifter ved Husrum til Maanedsthing og Formynderthing udredes af vedkommende Amtskommune. Hvor ingen anden Overenskomst er truffet, er Betalingen Kr. 6,00[4]).

§ 159. Udgifter ved Husrum til de i Lov af 21de Juli 1894 omhandlede Skattemøder udredes af vedkommende Herredskasse. Holdes Skattemødet paa Lensmandens (Opkræverens) Kontor eller Bopæl, betales herfor Kr. 3,00.

§ 160. Maa Husrum leies til nogen anden i denne Lov omhandlet civil Forretning eller til Forhørs- eller Meddomsret, betales, hvor ingen anden Overenskomst træffes, Kr. 3,00[4]). Afholdes samme Dag flere Forretninger i samme Rum, betales som for én Forretning, idet Godtgjørelsen fordeles paa de forskjellige Forretninger.

§ 161. For Husrum til efternævnte Forretninger erlægges ingen Betaling, naar de afholdes paa Bestyrerens Kontor eller Bopæl:

[1]) Jfr. § 105.
[2]) Jfr. §§ 1—3.
[3]) Jfr. § 177.
[4]) Jfr. Skr. 24 Decbr. 1897.

6 Aug. No. 9.

Extrathing;
Retssession, der kun holdes til Afsigelse af Dom eller Kjendelse;
Skiftesession, hvor kun Udlodning aflæses eller Decision afsiges.

Naar Vidneførsel foretages ved Extrathing[1]), kan derfor beregnes Kr. 3,00, der udredes af Rekvirenten.

§ 162. Udgifter ved Anskaffelse af Protokoller til Pantebøger og Panteregistre samt af Protokoller til Brug ved militære Retter, Kristiania Byret, Overretterne, Lagmandsretterne, Høiesteret og dens Kjæremaalsudvalg samt for Sætteembedsmænd og Kommissarier bæres af Statskassen. Det samme gjælder Protokoller over Lagrettemænd, Domsmænd og Retsvidner samt over dertil valgbare Personer.

Mandtalsprotokoller over de efter Grundloven Stemmeberettigede betales af Statskassen og andre Protokoller over Stemmeberettigede af Kommunen.

Forsaavidt intet modsat er fastsat, anskaffer vedkommende Embeds- og Bestillingsmænd forøvrigt selv sine Protokoller.

§ 163. Foruden de i første og anden Afdeling fastsatte Gebyrer udreder vedkommende Rekvirent de nødvendige Udgifter, som i Anledning af de paagjældende Forretninger maatte være medgaaede til Porto af Breve og Telegrammer, Expresser, Bekjendtgjørelser, Indheftning af Bøger o. s. v.

§ 164. Udlaanes irettelagt Dokument, erlægges derfor ingen Betaling.

Heller ikke erlægges Betaling for den Underretning om Udfaldet af en paakjendt Retssag, som det skal paaligge Retsskriveren strax at afgive til Sagens Parter eller disses Retsfuldmægtige.

§ 165. Hvor Betaling ifølge nærværende Lov beregnes efter Ark[2]), bør som Regel hver Side have 30 Linier og hver Linie 35 Bogstaver.

§ 166. Er der ifølge denne Lovs Forskrift uden Betaling leveret Udskrift eller Atteſt og samme Rekvirent senere begjærer sig meddelt et nyt Exemplar af, hvad der før er leveret, erlægges for det nye Exemplar sædvanlig Betaling. Dog skal Atteſt om erlagt Betaling, som begjæres, fordi Kvitteringen er bortkommen, uden Betaling meddeles.

§ 167. Naar det offentlige er Part eller Rekvirent, udreder det ikke den Statskassen tilkommende Betaling for de i første Afdeling omhandlede Forretninger.

Det samme gjælder Atteſter og Udskrifter til offentligt Brug.

Paahviler i de foran nævnte Tilfælde Betalingen nogen anden, saasom naar Thinglysning besørges for den privates Regning, har det offentlige at indfordre den hos Vedkommende.

Naar det offentlige tilkjendes Sagsomkostninger, bliver disse

[1]) Jfr. L. 4 Juni 1892 § 24.
[2]) Jfr. §§ 59, 75, 87, 109, 111, 113, 114, 142, 144, 155.

6 Aug. No. 9.

at bestemme, som om det offentlige havde erlagt sædvanlige Gebyrer. Forsaavidt Sagen udføres af Regjeringsadvokaten, bliver i Sagsomkostningerne ikke at medtage Salarium til denne, hvorimod saadant bliver at tilkjende ham hos Modparten.

§ 168. Naar nogen ilægges Sagsomkostninger i Sag, hvori Modparten har fri Sagførsel, skal det offentlige i dennes Sted tilkjendes skadesløse Omkostninger, derunder Retsgebyrer, som om Sagen ikke havde været beneficeret.

§ 169. Den Fritagelse for eller Moderation i Betalingen for offentlige Forretninger, som er tilstaaet visse Indretninger og ikke i nærværende Lov særskilt er omhandlet, vedbliver fremdeles.

§ 170. Hvor der i denne Lov er tillagt nogen Tjenestemand Skydsgodtgjørelse, tilkommer han ikke tillige Kostgodtgjørelse, medmindre saadan udtrykkelig er tillagt ham [1]).

§ 171. For Reiser i Anledning af Forretninger, der ikke særlig er omhandlede i denne Lov, tilkommer Sorenskrivere, Fogder og Byfogder under de almindelige Betingelser lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse[2]) af Statskassen, medmindre noget andet er foreskrevet.

Naa der i Anledning af militær Retssag foretages Reise, tilkommer Retspersonalet herfor lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse.

§ 172. Naar en Forretning, for hvis Udførelse der i denne Lov er tillagt vedkommende Tjenestemand Skydsgodtgjørelse eller Skyds- og Kostgodtgjørelse, bliver indstillet, forinden Forretningen er paabegyndt, men efterat Tjenestemanden har begivet sig paa Veien, tilkommer han under de almindelige Betingelser Godtgjørelse som nævnt for den udførte Reise [3]).

§ 173. Den, som efter denne Lov har Krav paa det offentlige, skal inden 6 Maaneder efter Udførelsen af den Forretning, hvorfor Kravet haves, indsende Regning til vedkommende Myndighed. Sker ikke dette, godtgjøres ikke Kravet af det offentlige [4]).

Det samme gjælder Krav paa Godtgjørelse, som efter Straffeprocessloven tilkommer nogen hos det offentlige i Anledning af en udført Forretning [5]).

§ 174. Paa Dokument, som Tjenestemand i saadan Egenskab udfærdiger eller paategner, skal han under sin Haand anføre den derfor beregnede Betaling [6]). Naar en Forretning gives beskreven, skal tillige postvis anføres alt, hvad der for Forretningen er betalt eller skal betales. Skal ingen Betaling erlægges, bliver dette udtrykkelig at anføre.

§ 175. Undlader nogen Tjenestemand at iagttage de ham efter denne Lov paahvilende Pligter, eller handler han forøvrigt mod Lovens Bestemmelser, bliver han, forsaavidt ikke høiere Straf for

[1]) Jfr. L. 10 Juli 1894 § 16.
[2]) Se L. 10 Juli 1894.
[3]) Jfr. §§ 16, 36, 43, 67, 124.
[4]) Jfr. L. 10 Juli 1894 § 30.
[5]) Jfr. Skr. 29 Oktbr. 1894.
[6]) Jfr. Skr. 21 Oktbr. 1897.

Tilfældet maatte være fastsat i den almindelige Straffelov, at straffe med Bøder efter Forelæg af vedkommende Regjeringsdepartement[1]). 6 Aug. No. 9.

§ 176. De civile Overøvrigheder og Domstolene samt enhver civil Embedsmand for de ham underordnede Tjenestemænds Vedkommende skal være opmærksomme paa Forseelser mod denne Lovs Forskrifter og herom i Tilfælde gjøre Indberetning til vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 177[2]). Kongen afgiver Bestemmelse om, hvorvidt og i Tilfælde hvilken Erstatning der bliver at tillægge Tjenestemænd, som i det hele eller for en Del aflønnes med Sportler, for det Tab i Indtægt, de maatte lide ved nærværende Lov.

Paa samme Maade kan Kongen bestemme, at de forøgede Indtægter, der som Følge af denne Lov maatte tilfalde nogen Tjenestemand, skal indbetales i Statskassen[3]).

§ 178. Uanseet Bestemmelserne i nærværende Lov kommer fremdeles til Anvendelse de særskilte Forskrifter om Betalingen for offentlige Forretninger, der indeholdes i Lovgivningen om de store Fiskerier[4]). Det samme gjæl... Betalingen for Opmaalings- og Skyldsætningsforretninger i Finmarkens Landdistrikt gjældende Forskrifter, forsaavidt disse ikke henviser til andre Lovbestemmelser[5]).

§ 179. Denne Lov træder i Kraft 1ste Januar næste Aar. Fra samme Tid ophæves følgende Lovbestemmelser:

Reskript angaaende Sikkerhed for Umyndiges Midler af 7de Februar 1794 § 2, Ordene: „uden Betaling", samt § 7;

Forordning om Stiftsoverretterne m. v. af 11te August 1797 § 27, 2det Punktum;

Forordning om Skifte efter Husmænd og Inderster af 21de Juni 1799 § 2, sidste Sætning;

Lov angaaende en Kjøbstads Anlæg paa Bodø af 20de Mai 1816 §§ 2, 3 og 5;

Lov angaaende Forligelsesvæsenet af 20de Juli 1824 § 80 og § 81, 1ste og 2det Punktum;

Lov angaaende, hvad der skal betales ved Retterne samt til Fogderne, Magistraterne, og adskillige andre offentlige Betjente for deres Forretninger af 13de September 1830;

Lov om Jordebogsrettigheder af 17de December 1836 § 8, sidste Punktum, med Hensyn til Betalingen;

Lov angaaende Betaling for Sættedommere, Sættefrivere og Sættefogder i Justitssager og offentlige Politisager af 19de Januar 1837;

[1]) Jfr. L. 6 Aug. 1897 (No. 11) § 6.
[2]) Jfr. § 157.
[3]) Jfr. Resl. 31 Decbr. 1897.
[4]) Se L. 24 Septbr. 1851 § 27, L. 26 Juni 1893 § 35, L. 3 Aug. 1897 (No. 4), L. 3 Aug. 1897 (No. 5) og L. 6 Aug. 1897 (No. 4) hvers §§ 38, 39 og 44.
[5]) Se L. 22 Juni 1863 § 5 og Skr. 16 Mai 1895.

6 Aug. No. 9.

Lov om stemplet Papir af 9de August 1839 § 30;

Lov angaaende Bergværksdriften af 14de Juli 1842 § 2, forsaavidt angaar Fogdens Forpligtelse til at udstede Skjærpesedler samt §§ 2 og 7 med Hensyn til Betalingen;

Lov om Handelen af 8de August 1842 § 28;

Lov om Bekjendtgjørelsen af tvungne Auktioner samt om Betalingsfristen og Inkassationen ved disse m. v. af 30te August 1842 § 8;

Lov om smaa Gjældsfordringers Inddrivelse af 8de September 1842 § 5, næstsidste og sidste Punktum;

Lov indeholdende Forandringer i Lov af 20de Juli 1824 om Forligelsesvæsenet af 8de September 1842 § 4;

Lov om Delings- og Skyldsætningsforretninger af 28de Mai 1845 § 1, sidste Punktum, og § 2, 2det og 3die Punktum;

Lov om Anlæg af Jernveie af 12te August 1848 § 9, 1ste Punktum;

Lov om Forkyndelsesmaaden af Indkaldelser og Stævninger i visse Sager angaaende Almindinger o. s. v. af 9de Juli 1851 § 1, sidste Punktum og § 2, 2det og 3die Punktum;

Lov angaaende Husmandsvæsenet af 24de September 1851 § 5 samt § 16, 3die Punktum, med Hensyn til Betalingen;

Lov indeholdende Forandringer i Lov af 30te August 1842 om Bekjendtgjørelsen af tvungne Auktioner m. v. af 6te Mai 1854 § 2, 1ste Punktum, Ordene: „samt ved Trommeslag eller Auktionsklokke paa Auktionsdagen";

Lov om Lagrettesmænd af 28de August 1854 §§ 37, 38 og 39;

Lov indeholdende nærmere Bestemmelser om Pant og Thinglæsning af 12te Oktober 1857 § 10, 2det og 3die Punktum;

Lov om Søfarten af 24de Marts 1860 §§ 133, 134, 135, 136 og 137;

Lov indeholdende nærmere Bestemmelser om Rettergangsmaaden i Sager angaaende tvungen Afstaaelse af Grund af 10de Mai 1860 § 1, sidste Punktum;

Lov om Jords Fredning af 16de Mai 1860 § 41, 3die, 4de og 5te Punktum samt § 42 Bogstav a med Hensyn til Betalingen;

Lov om Landslod af 23de Mai 1863 § 3, sidste Sætning;

Lov angaaende de saakaldte Rettigheder i Finmarken af 6te Juni 1863 § 5, 3die Punktum;

Lovene om Fattigvæsenet af 6te Juni 1863 i Kjøbstæderne § 75 og paa Landet § 91, 1ste Punktum, Ordene: „de Forretninger og";

Lov om Handelen i Finmarken af 22de Juni 1863 § 1, 1ste Punktum, Ordene: „et Gebyr af en Speciedaler og";

Lov om Skovvæsenet af 22de Juni 1863 § 24, 3die, 4de og 5te Punktum, samt § 58, sidste Punktum;

Lov indeholdende Tillæg til Loven af 28de Mai 1845 angaaende Delings- og Skyldsætningsforretninger af 8de Januar 1866, 2det og 3die Punktum; 6 Aug. No. 9.

Lov om Kristiania Byret m. v. af 17de Marts 1866 § 12;

Lov om udvidet Adgang til Haandværksdrift i Kjøbstæderne af 14de April 1866 § 4;

Lov om Udvidelse af Handelsfriheden paa Landet af 26de Mai 1866 § 4, 1ste Punktum;

Lov indeholdende Tillæg til Lovgivningen om Brændevins Salg og Udskjænkning af 9de Juni 1866 § 3, 2det Punktum, Ordene: „og betales med en Speciedaler";

Lov om Skifte i mindre Dødsboer af 27de Marts 1869 § 4, 5te 6te og 7de Punktum;

Lov om Forandring i Skifteprocessen i Dødsboer af 24de April 1869 § 3;

Lov om Paakjendelse af smaa Gjældssager ved Forligelseskommissionerne samt om forkortet Behandlingsmaade af visse Slags Gjældssager af 8de Mai 1869 § 9, 1ste, 2det og 3die Punktum, samt § 14, sidste Punktum;

Lov indeholdende nærmere Bestemmelse om Omkostningerne i offentlige Sager m. v. af 8de Mai 1869 § 4;

Lov angaaende Ret til Hval af 22de Mai 1869 § 7, 2det og 3die Punktum;

Lov om Auktionsvæsenet af 17de Juni 1869 § 5;

Lov om forandret Lønningsmaade for visse civile Embeder m. v. af 14de Mai 1872 § 3, 1ste Punktum, Bogstav a til f, samt 2det Punktum, §§ 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 16 og 20;

Lov om den almindelige Brandforsikringsindretning for Bygninger af 1ste Juni 1876, § 5, 3die og 4de Punktum;

Lov om Brugs Sammenføining af 15de Juni 1878 § 1, 1ste Punktum, Ordene: „mod et Gebyr af 1 Krone 60 Øre", § 1, sidste Punktum, § 3, Ordene: „mod Gebyr som ovennævnt, hvilket Gebyr opkræves af Sorenskriveren og tilstilles Fogden", samt § 4 med Hensyn til Betalingen,

Lov indeholdende Forandringer i de om Lensmændenes Lønningsforhold gjældende Bestemmelser m. v. af 15de Juni 1878 § 5, sidste Punktum, samt §§ 9 og 10;

Lov indeholdende Forandring i Lov af 8de Mai 1869 om Paakjendelse af smaa Gjældssager ved Forligelseskommissionerne m. m. af 29de Mai 1879 § 13, sidste Punktum, med Hensyn til Betalingen;

Lov indeholdende Forandring i de om smaa Gjældsfordringers Inddrivelse gjældende Bestemmelser af 14de Juni 1879 (jfr. Lov af 29de Juni 1888) §§ 2, 3, 5 og 6 samt § 7, 1ste Punktum;

6 Aug. No. 9.

Lov om Rettergangsmaaden i Vexelsager m. v. af 17de Juni 1880 § 10, 4de Punktum;

Lov indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lovgivningen om Forligelsesvæsenet af 17de Juni 1880 § 15;

Lov om Udskiftning m. v. af 13de Marts 1882 § 16, 8de Punktum med Hensyn til Betalingen, § 26, 5te og 6te Punktum, § 86, 3die og 4de Punktum, § 102, sidste Punktum, med Hensyn til Betalingen, samt § 116, 4de Punktum;

Lov angaaende Lapperne i de forenede Kongeriger Norge og Sverige af 2den Juni 1883 § 4, forsaavidt angaar Betalingen til de af Administrator opnævnte Skjønsmænd, samt § 12;

Lov om Udskjænkning og Udsalg af Øl, Vin, Mjød og Cider i Kjøbstæderne og Ladestederne af 18de Juni 1884 § 2, sidste Punktum, Ordene: „og betales med 4 Kroner";

Lov indeholdende Bestemmelser om Eiendomsrettens Begrændsning i Naboforhold af 27de Mai 1887 § 4, sidste Punktum, Ordene: „samt Lensmandens Tilkommende";

Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 § 63, 5te og 6te Punktum samt sidste Punktum med Hensyn til Betalingen;

Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura af 17de Mai 1890 § 36;

Lov om Fredning af Lax og Sørret m. v. af 20de Juni 1891 § 13, 7de Punktum;

Lov om Forkyndelser, Varsler i civile Sager m. m. af 4de Juni 1892 § 1, sidste Punktum, § 3, 4de Punktum, samt § 15, 2det og 3die Punktum;

Lov om Underholdningsbidrag til Børn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden m. v. af 6te Juli 1892 § 24, 5te og 7de Punktum;

Lov om Sjøfarten af 20de Juli 1893 § 332;

Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 § 43, 5te Punktum;

Lov om tvungen Afstaaelse af Grund til Gaardsveie og Ret til Vinterveie paa Landet af 27de Juli 1896 § 3, 3die og 4de Punktum, samt § 4, sidste Punktum;

Lov om Forældelse af Fordringer af 27de Juli 1896 § 17, 4de Punktum.

Endvidere ophæves fra samme Tid alle andre Bestemmelser, som maatte staa i Strid med nogen Bestemmelse i nærværende Lov[1]).

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se f. Ex. L. 3 Aug. 1897 (No. 10) § 5.

Lov om Adgang for visse Aktieselskaber og Bankindretninger til at udstede Obligationer, lydende paa Jhændehaveren*) [1]). 6 Aug. No. 10

I Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 30te Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Aktieselskaber, hvis indbetalte Aktiekapital udgjør mindst Kr. 500,000,00, skal være berettiget til at udstede rentebærende Obligationer, lydende paa Jhændehaveren, under følgende nærmere Betingelser:

a. Obligationerne, der kun maa udstedes som Partialobligationer af et større Laan, udgjørende mindst Kr. 50,000,00, maa ikke lyde paa mindre Beløb end Kr. 200,00 eller tilsvarende Beløb i fremmed Myntsort og skal indfries i Løbet af et vist forud bestemt Tidsrum af høist 30 Aar med lige store aarlige Afdrag, hvorom Obligationerne selv maa indeholde fornøden Oplysning.

b. Obligationerne maa være sikrede ved Pant i Aktieselskabets faste Eiendomme (med Tilbehør) med første Prioritet eller med Prioritet efter Statskassen, Norges Bank eller en offentlig Stiftelse eller efter stedsevarende Afgifter. De pantsatte Eiendele maa ikke herved beheftes udover Halvdelen af den Værdi, hvortil de ansættes ved en Værdsættelsesmaade, der i hvert enkelt Tilfælde bestemmes af vedkommende Regjeringsdepartement.

c. Der skal være fattet betryggende Bestemmelser om, hvor de til Sikkerhed for Obligationerne udstedte Pantedokumenter skal opbevares, og hvem der er berettiget til at kvittere disse til Aflæsning.

Før Obligationer udstedes, bliver for vedkommende Regjeringsdepartement at legitimere, at foranstaaende Betingelser er opfyldte.

§ 2. Bankindretninger, hvis Aktiekapital udgjør mindst Kr. 1 000 000,00, og hvis Planer er approberede af Kongen, skal være berettigede til at udstede rentebærende Obligationer, lydende paa Jhændehaveren, under følgende nærmere Betingelser:

a. Obligationerne maa ikke lyde paa mindre Beløb end Kr. 100,00 eller tilsvarende Beløb i fremmed Myntsort og skal indfries i Løbet af et vist forud bestemt Tidsrum, høist 40 Aar, hvorom Obligationerne selv maa indeholde fornøden Oplysning.

[1]) Se Sth. Dok. No. 1 for 1892, Oth. Prp. No. 30 og Indst. O No. 137 for 1894, Oth. Prp. No. 27 og Indst. O XXIX for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 1328—1349 og 1384—1385 og i Lth. S. 445—447 og 449.

*) Bekjendtgj. 12 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 35.

6 Aug. No. 10.

b. Det samlede Beløb af de Obligationer Banken udsteder, maa ikke overstige det tidobbelte af Bankens egen indbetalte Kapital med Tillæg af Reservefonds. De til enhver Tid løbende Obligationer maa være dækkede med mindst et tilsvarende Beløb af Banken tilhørende Pantobligationer. Disse, der maa være sikrede ved Pant i faste Eiendomme eller Skibe med første Prioritet eller med Prioritet efter Statskassen, Norges Bank eller en offentlig Stiftelse eller efter stedsevarende Afgifter, og saaledes, at de pantstillede Eiendomme ikke herved behæftes udover Halvdelen af den Værdi, hvortil de ved offentlig Taxt ansættes, skal tjene som særlig Sikkerhed for de af Banken udstedte Obligationer og i dette Øiemed kunne pantsættes af Banken uden Overleverelse ved en dateret Paategning paa Dokumentet.

c. I de til Banken udstedte Pantobligationer, der tjener til særlig Sikkerhed for de af Banken udfærdigede Obligationer, bliver at betinge, at de skal indfries seneste inden et Tidsrum af 30 Aar.

d. Uddrag af Bankens Regnskaber bliver at offentliggjøre i saadan Form, paa saadan Maade og til saadanne Tider, som bestemmes af vedkommende Regjeringsdepartement, der ogsaa skal være berettiget til at øve Kontrol med, at nærværende Lovs Bestemmelser af Banken overholdes. De med saadan Kontrol forbundne Udgifter udredes af Banken.

§ 3. Lov af 15de September 1851 angaaende Forrettigheder for Hypothekforeninger, hvis Planer af Kongen er stadfæstede, og Lov af 17de Juli 1857 indeholdende Forandring i og Tillæg til denne Lov ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

6 Aug. No. 11.

Lov indeholdende Forandringer i Lovgivningen om stemplet Papir og Stempelmærker*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 15de Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Af efternævnte Dokumenter erlægges uden Hensyn til Sum eller Værdi en Stempelafgift, der svarer til Prisen paa følgende Nummer af Stempelpapir:

No. 5 til

a) Testamenter og de testamentariske Dispositioner, der omhandles

[1]) Se Oth. Prp. No. 22 for 1893, Oth. Prp. No. 20 og Indst. O XIV for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 1086—1089.

*) Bekjendtgj. 12 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 35.

i Lov af 26de Juni 1821 § 14, jfr. Lov af 16de Mai 1860. 6 Aug. No. 11.

b) Muthingsbreve og Fristbevillinger.
No. 6 til
c) Ægtepagter.
d) Interessentskabskontrakter.

§ 2. Er pligtig Stempelafgift helt eller delvis ikke bleven erlagt, svares — udenfor de i Lov af 9de August 1839 §§ 18 og 19 samt i Lov af 11te April 1885 § 17 omhandlede Tilfælde — det uberigtigede Afgiftsbeløb dobbelt, dog ikke under Kr. 2,00. Dokumentet forsynes af vedkommende Regjeringsdepartement med anordningsmæssigt Stempel. Det nævnte dobbelte Beløb kan afkræves saavel Udstederen som Modtageren og Jhændehaveren — dog saaledes, at den, der maa udrede samme, efter Omstændighederne har Regres til den eller de skyldige — og bliver i Mangel af frivillig Betaling at indtale ved civilt Sagsmaal efter vedkommende Regjeringsdepartements Foranstaltning.

Svigagtig Undladelse af at erlægge behørig Stempelafgift straffes som Bedrageri. Paatale finder kun Sted efter Begjæring af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 3. Naar en Forseelse mod Lovgivningen om Stempelafgiften og dens Erlæggelse er begaaet under formildende Omstændigheder, kan vedkommende Regjeringsdepartement tilstaa Nedsættelse af den pligtige dobbelte Afgift indtil Afgiftens enkelte Beløb. Ligeledes kan det under samme Betingelse i de i Lov af 11te April 1885 § 7 nævnte Tilfælde tillade, at det paagjældende Dokument betragtes som stemplet.

§ 4. Er 5 Aar hengaaet, førend en Forseelse mod Stempellovgivningen er bleven paatalt, kan alene enkelt Afgift kræves.

§ 5. Fordring paa Stempelafgift bortfalder som forældet, naar 20 Aar en hengaaet efter Fordringens Opstaaen.

§ 6. Undlader nogen Tjenestemand at iagttage de ham som saadan efter Stempellovgivningen paahvilende Pligter, bliver han, forsaavidt ikke høiere Straf for Tilfældet maatte være fastsat i den almindelige Straffelov, at straffe med Bøder efter Forelæg af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 7. Nærværende Lov træder i Kraft 1ste Januar næste Aar og er gjældende, naar og forsaavidt Stempelafgift er paabudt.

Fra samme Tid ophæves Lov om stemplet Papir af 9de August 1839 §§ 3, 12, 21, 22, 24, 26 og 27 samt Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i nævnte Lov af 11te April 1885 §§ 16, 18 og 19. Ligeledes ophæves sidstnævnte Lovs § 12, saaledes at Lov af 9de August 1839 § 7 Litr. a og b paany bliver gjældende i sin oprindelige Lydelse. Endelig ophæves alle andre Bestemmelser, som maatte staa i Strid med nærværende Lov.

6 Aug. No. 11. Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

6 Aug. **Kongelig Resolution***), hvorved de af Borge Herredsstyrelse i Møder den 25de November og 27de December 1896 samt 6te April 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog saaledes at § 15 skal lyde:

Nærværende Regler træder i Kraft den 15de Oktober 1897.

6 Aug. **Kongelig Resolution***), hvorved de af Nordre Odalens Herredsstyrelse i Møder den 15de Juli 1895, 21de Februar 1896 og 27de April 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog saaledes, at § 15 skal lyde:

Nærværende Regler træder i Kraft den 15de Oktober 1897.

6 Aug. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til § 88 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 bestemmes, at nævnte Lov skal være gjældende for Strandstedet Veblungsnæs i Gryttens Herred, Romsdals Fogderi og Amt, inden de af Gryttens Herredsstyrelse ved Erklæring af 22de April 1897 angivne Grændser.

Ifølge denne Erklæring vil den paagjældende Strækning omfatte Gaarden Veblungsnæs's samlede Jndmark, saaledes at Grændsen dannes af „Skiftesgjærdet mod Setnæs samt Gjærdet mod Udmarken ved Fjeldet".

6 Aug. **Høieste Resolution*****), hvorved de af Storthinget den 31te Juli samt 2den, 3die, 4de og 5te August 1897 fattede Beslutninger angaaende Toldafgifter fra 7de August 1897[1]) befales tagne tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 5 og 66, Dok. No. 80 m. Bil., Jndst. S XII m. Till. og Jndst. S XII B for 1897 samt Sth.tid. for f. A., Forh. i Storth. S. 1820—2133 og 2135—2141. Jfr. Kundgj. 28 Juni, Ref. 3 Aug. og Kundgj. 9 Septbr. 1897.

6 Aug. **Høieste Resolution†**), hvorved i Henhold til Lov om Fred-

*) Bekjendtgj. 12 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 35, hvor Reglerne er indtagne.
**) Bekjendtgj. 12 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 35.
***) Bekjendtgj. 10 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 34.
†) Bekjendtgj. 7 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 33.

ning af Hjort af 30te Mai 1894 § 8 bestemmes, at Hjort inden 6 Aug.
Ørstens Herred, Romsdals Amt, skal være fredet det hele Aar
i et Tidsrum af 5 Aar.

Denne Bestemmelse træder i Kraft straks.

Kongelig Resolution, hvorved Storthingets Beslutninger 6 Aug.
af 16de og 18de Juni 1897 angaaende Bevilgning for Budget-
aaret 1897—98 til Skoler for den høiere Almenbannelse[1])
befales tagne tilfølge.

[1]) Blandt de nævnte Beslutninger er følgende:
For Adjunkter, som har faaet Ansættelse efter 1ste Juli 1893 eller for Fremtiden ansættes, skal af den Tid udover 8 Aar, de efter Embedseksamen har tjent som Klasselærere, fra 1ste Juli 1897 for de nu ansatte Adjunkters Vedkommende, og fra den Tid, de bliver udnævnt til Adjunkter, for de øvriges Vedkommende indtil 6 Aar komme dem tilgode ved Beregningen af deres Alderstillæg. (Se Sth. Prp. No. 71 og Till. til Indst. S XI for 1897).

Kongelig Resolution, hvorved befales tagne tilfølge de af 6 Aug.
Storthinget den 14de Juli 1897 fattede Beslutninger angaaende
Lønningsregulativ for Tjenestemænd ved Hypothek-
bankens Laanekontorer samt om Forhøielse af de for Assi-
stenter ved Hypothekbankens Hovedsæde fastsatte Alderstillæg[1]).

[1]) Se Sth. Prp. No. 12 og Indst. S 192 for 1897. De omhandlede Beslutninger er saalydende:
Fra 1ste Juli 1897 at regne fastsættes følgende Lønningsregulativ for Tjenestemænd ved Hypothekbankens Laanekontor, nemlig:

a. Ved Laanekontoret i Bergen:

Kassereren	Kr.	2700
med Alderstillæg af Kr. 300 efter 5 og 10 Aars Tjeneste, hvorhos der som Tællepenge tillægges ham Kr. 120 aarlig.		
Bogholderen	=	2400
med Alderstillæg af Kr. 200 efter 5 og 10 Aars Tjeneste.		
Sekretæren	=	2400
med Alderstillæg af Kr. 200 efter 5 og 10 Aars Tjeneste.		

b. Ved Laanekontoret i Trondhjem:

Kassereren	=	2000
Bogholderen og Sekretæren	=	1600
med Alderstillæg for hver Kr. 200 efter 5 og 10 Aars Tjeneste.		

c. Ved Laanekontoret i Tromsø:

Kassereren og Sekretæren	=	2000
Bogholderen	=	1600
med Alderstillæg for hver Kr. 200 efter 5 og 10 Aars Tjeneste.		

Fra 1ste Juli 1897 at regne forhøies de for Assistenter ved Hypothekbankens Hovedsæde efter 5, 10 og 15 Aars Tjeneste i samme Stilling fastsatte Alderstillæg fra Kr. 200 til Kr. 250.

6 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Lødingens Sparebank i Møde den 26de Juni 1897 vedtagne Forandring i § 5 i Bankens ved Høieste Resolution af 26de Mai 1891 stadfæstede Plan.

6 Aug. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Tromsø Stift, foranlediget ved Forespørgsel fra et Herreds Skolestyre om, hvorvidt Lærere i Folkeskolen er berettiget til fuld Løn og Kostholdsgodtgjørelse for den Tid, der medgaar til de i Skolelovens § 37 omhandlede to aarlige Møder i Skolestyret, naar disse afholdes udenfor Skoletiden, d. v. s. udenfor den Tid, Skolen er igang. I Anledning heraf meddeler Departementet, at det antager, at Spørgsmaalet maa besvares bekræftende.

7 Aug. **Høieste Resolution***), hvorved den af Storthinget den 6te August 1897 fattede Beslutning angaaende Afgifter til Statskassen af Malt- og Brændevinstilvirkning m. v. fra 7de August 1897[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 6 og Indst. S XXXVII for 1897 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 2239—2240 og 2246. Jfr. Kundgj. 28 Juni og 9 Septbr. samt Cirk. 16 Aug. 1897.

9 Aug. **Cirkulære** fra Finants- og Tolddepartementet til Toldkamrene:

Ved hoslagt at oversende endel Aftryk af Høieste Resolution af 6te d. M. angaaende Toldafgifter fra 7de ds. skal man bemærke, at Arbeider af Marmor, Porfyr etc. af Vægt over 3 Kg. pr. Stk. upolerede bør henføres under „Sten og Arbeider af Sten: 9. alle andre Slags etc.", der ere toldfrie, samt at der ikke bør opkræves Indførselstold af de Sække, hvori Gjødning indføres, idet den denne Vare ifølge den belgiske Traktat af 3die Juli 1895 tilkommende Toldfrihed ogsaa antages at strække sig til den Emballage af almindeligt Slags, hvori Varen indføres.

Det bemærkes derhos, at der bør tilstaaes Drawback for Seildug, der forarbeides til Seil for Fartøier, som gaa i udenlandsk Fart. Foreløbig antages de i Cirkulære af 4de August 1869 o. fl. i den trykte Cirkulærsamling indtagne Bestemmelser angaaende denne Sag at kunne bringes i Anvendelse.

I Henhold til den Departementet under Hornkvæg (L.-No. 80) givne Bemyndigelse bestemmes, at den omhandlede Maaling og Beregning kan finde Sted overensstemmende med den i vedlagte af K. K. Heje udgivne Kalender for Landmænd etc. indtagne Tabel for Bestemmelse af Kvægets levende Vægt.

9 Aug. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til Indrulleringscheferne, hvori paa Foranledning meddeles til Jagttagelse og til Kundgjørelse

*) Bekjendtgj. 10 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 34.

for Dampskibsmaskinister ved Opslag paa Indrulleringskontorerne, at ligeoverfor Dampskibsmaskinister af 2den Klasse, som begjærer Certifikat af 1ste Klasse efter at have gjort Tjeneste i den foreskrevne Tid ombord i Skibe i indenrigsk Fart, maa det ansees tilstrækkeligt, at den for Fartstiden udstedte Bevidnelse er underskrevet saavel af vedkommende Dampskibs Fører som af dets 1ste Maskinist, og at deri bestemt er angivet, naar Vedkommende tiltraadte og afgik fra Tjenesten. 9 Aug.

Skrivelse fra Finants- og Tolddepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, hvori meddeles, at den i Storthingets Beslutning om Toldafgifter, tilfølgetagen ved høieste Resolution af 6te August 1897, § 3, No. 1 og 2 tilstaaede Toldfrihed for visse mindre Kvanta, der indføres fra Sverige, ogsaa skal tilstaaes, om end Varen indføres for at sælges, naar den er tilvirket i et til Norge stødende svensk Landdistrikt, er et Produkt af Landbrug eller Husflid og Indførselen sker for Producentens Regning paa anden Maade end med Jernbane eller Dampskib. Nogen særskilt Legitimation for Varens Oprindelse bør ikke fordres, idet Vedkommendes eget Opgivende kan ansees tilstrækkeligt, saafremt ikke Varens Beskaffenhed eller andre Omstændigheder giver Grund til at drage dette i Tvivl. 14 Aug.

Cirkulære fra Finants- og Tolddepartementet til Toldkamrene: 16 Aug.

I høieste Resolution af 7de d. M., hvorved Storthingets Beslutning angaaende Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkningen fra s. D. naadigst er befalet tagen til Følge, er i Litera A No. 2 bestemt:

„Som Godtgjørelse for erlagt Maltafgift tilstaaes 14,32 — fjorten og tretti to Hundrededels — Øre for hver Liter Øl, som i Mængder paa 4 Hektoliter eller derover udføres til Udlandet, naar Andragende derom fremkommer inden to Aar efter Udførselen. Det medgaaede Malts Mængde beregnes af Øllets Sammensætning paa en saadan Maade, som af Finants- og Tolddepartementet nærmere bestemmes".

Denne Forandring i de hidtil gjældende Bestemmelser angaaende Skattegodtgjørelse for udført Øl er foranlediget ved en Henvendelse fra dette Departement til Storthingets Toldkomite, hvori man foreslog, at den heromhandlede Bestemmelse maatte faa følgende Form:

„Ved Udførsel af Øl til Udlandet i Mængder paa mindst 4 Hektoliter godtgjøres Afgiften af det til Øllets Tilvirkning medgaaede Malt, naar Andragende derom fremkommer seneste 2 Aar efter Udførselen. Det medgaaede Malts Mængde beregnes efter Øllets Sammensætning paa saadan Maade, som af Finants- og Tolddepartementet nærmere bestemmes".

16 Aug. Efter hvad der i Indstillingen, hvormed Storthingets Beslutning er overensstemmende, af Komiteen anføres, var det Meningen at indstille i Overensstemmelse med Departementets Forslag. Departementet antager, at der ved Udførsel til Udlandet af Øl i Mængder paa mindst 4 Hektoliter, hvorfor Skattegodtgjørelse agtes søgt udbetalt, bør udtages en Gjennemsnitsprøve, hvoraf 2 almindelige Helflasker indsendes hertil i forseglet og etiketteret Stand. Forinden disse Flasker fyldes, bliver de først at udskylle med Øllet, ligesom hver Flaske forinden Lukningen tilsættes $^1/_2$ Gram Salicylsyre i tør pulveriseret Tilstand, der kan erholdes paa Apothekerne. Departementet vil derefter lade de indsendte Prøver undersøge og i Henhold til denne Undersøgelse afgjøre, hvilken Drawback der bør tilstaaes.

17 Aug. **Høieste Resolution***), hvorved i Henhold til Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at det indtil videre, dog ikke udover 3 Aar, skal være forbudt at fælde Elgkjør i Leksvikens samt i Mosvikens og Værrans Herreder, Nordre Trondhjems Amt.

Denne Resolution træder i Kraft straks.

17 Aug. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre Trondhjems Amt, hvori paa Forespørgsel fra en Sorenskriver om, hvorvidt et Beneficium for Overretten hjemler den beneficerede Part Adgang til gratis Aktudskrift af en Auktion til Benyttelse under Overretssagen, meddeles, at Beneficiet efter Departementets Mening ikke i og for sig hjemler saadan Adgang, hvorimod Udskriftens Kostende paa derom indgiven Begjæring efter Omstændighederne vil kunne erholdes refunderet af Bevilgningen til beneficerede Sagers Udførelse.

17 Aug. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Justitsdepartementet, hvori førstnævnte Departement paa Forespørgsel angaaende offentlige Tjenestemænds Skydsgodtgjørelse paa Reiser med ikke rutegaaende Dampskibe udtaler, at Afgjørelsen maa bero paa Omstændighederne i hvert enkelt Tilfælde, men at Departementet antager, at det i alle Tilfælde bør fastholdes, at har den Reisende ikke betalt mere end almindelig Passagerfragt, bør han ikke have mere end den lovbestemte Skydsgodtgjørelse for Befordring med Dampskib.

19 Aug. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til § 2 i Lov af 27de Juni 1892 om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. jfr. Lov af 27de Juli 1895 og Lov af 6te August 1897 bestemmes, at Kjød, der er undersøgt og stemplet af den kommunale Kjødkontrollør i Stavanger og derfra udført til Kristiania, skal være fritaget for saadan Kontrol paa sidstnævnte Sted.

*) Bekjendtgj. 18 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 36.
**) Bekjendtgj. 24 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 37.

Kongelig Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Laks og Sørret af 20de Juni 1891 § 17 bestemmes, at det ved Udløbet af Vikselven i Viks Herred, Nordre Bergenhus Amt, paa en Strækning, der begrændses af 2 hinanden krydsende rette Linier, den ene trukket fra den søndre Side af Kjyrelvens Munding ret mod Vest og den anden trukket lodret paa denne fra Skillepunktet i Stranden mellem den saakaldte Almenning og Oberst Christensens Eiendom, skal være forbudt i Tiden fra og med 1ste Juni til og med 25de August at udstille Sættegarn og lignende Redskaber samt at bruge Kastenot med mindre end 58 Millimeters Afstand mellem Knuderne, — dog saaledes, at det ogsaa i nævnte Tidsrum skal være tilladt at benytte Sildenøter af mindst 35 Meters Længde til Fangst af Sild og Makrel. 19 Aug.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om Fredning af Laks og Sørret af 20de Juni 1891 § 17 bestemmes, at der istedetfor Kongelig Resolution af 9de Januar 1886 om Fredning af en Strækning ved Udløbet af Sundalselven og Lilledalselven i Nordmøre Fogderi, Romsdals Amt, skal træde følgende Bestemmelser: 19 Aug.

Paa en Strækning ved Udløbet af de nævnte Elve, der begrænses af to hinanden krydsende Linjer — den ene fra det sydligste Hus i Krogshavnbugten paa Fjordens vestre Side i Retning mod indre Gjelhullet paa den østre, og den anden fra Sundalsørens Landgangsbrygge (Vohren) i Retning mod Vaaningshuset paa Gaarden Opdøl — skal det være forbudt at benytte Sættegarn, Kastenot, Kilenot, Lakseparp og lignende Redskaber, dog saaledes at det er tilladt ogsaa paa denne Strækning til Fangst af Sild at benytte Sildenot af ikke mindre Længde end 130 Meter.

Kongelig Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 § 55 meddeles Stadfæstelse paa de ved Farsund Kommunestyres Beslutning af 12te Februar 1897 vedtagne Taxter og Regler for Benyttelsen af Kommunens Brygger, saaledes at Taxterne straks træder i Kraft og forbliver gjældende indtil videre. Lignende Stadfæstelse meddeles i Medhold af samme Lovs §§ 28 og 29 paa Kommunestyrets Beslutning af 2den December 1895 om Opkrævning til Indtægt for Stedets Havnekasse af et Tillæg af 1 pCt. til alle Toldindtægter af Varer ved Farsunds Toldsted samt Tonnageafgift af Fartøier, der losser eller lader i Havnen med 6 Øre pr. Reg.ton af Fartøier i udenrigsk og 3 Øre pr. Reg.ton af Fartøier i indenrigsk Fart. 19 Aug.

*) Bekjendtgj. 24 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 37.

19 Aug. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved approberes som gjældende indtil videre efterstaaende

Regler

for Optagelse af Elever, Afgifter, Orden og Disciplin, Undervisning og Afgangsprøve ved Norges Landbrugshøiskole.

I. Elevernes Optagelse.

§ 1. Hvert Aar inden Udgangen af April lader Høiskolens Direktør udfærdige Bekjendtgjørelse om Optagelse af nye Elever, indeholdende Betingelserne for Optagelse samt øvrige nødvendige Oplysninger.

§ 2. Egenhændig skreven Ansøgning, ledsaget af de fornødne Atteſter i bekræftet Afskrift, indsendes inden Mai Maaneds Udgang.

§ 3. De indkomne Ansøgninger behandles af Skoleraadet, der fatter Beslutning om, hvilke Ansøgere kan tilstedes Adgang til at underkaste sig Optagelsesprøven.

Denne Skoleraadets Afgjørelse bør være fattet inden Udgangen af Juni Maaned.

Optagelsesprøven afholdes inden Midten af August Maaned, og Skoleraadet giver de nødvendige særlige Bestemmelser angaaende dens Afholdelse og Anordning.

§ 4. Optagelsesprøven i Modersmaal skal bestaa i:

a. Mundtlig Prøve, omfattende Grammatik og Høitlæsning. Skoleraadet bestemmer, hvilken af Lærerne skal foretage denne Prøve.
b. Skriftlig Besvarelse af en lettere Opgave af fortællende eller beskrivende Indhold.

§ 5. Optagelsesprøven i Regning og Mathematik skal bestaa i:

a. En mundtlig Prøve i Aritmetik og Geometri. Denne foretages af Læreren i Mathematik.
b. Skriftlig Besvarelse af:
   1. 2 Opgaver i praktisk Regning.
   2. 1 geometrisk Opgave.
   3. 1 aritmetisk Opgave.

§ 6. Optagelsesprøven i Historie og Geografi bestaar i en mundtlig Prøve, som foretages af den eller de af Skolens Lærere, som Skoleraadet dertil opnævner.

§ 7. Skoleraadet bestemmer de skriftlige Opgaver og opnævner de nødvendige Censorer.

§ 8. Angaaende Prøver, der bliver at foretage i Henhold

[1]) Jfr. L. 22 Mai 1897 § 29 og Res. 19 Juni 1897. Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. No. 35 og 36 for 1897.

til Lovens § 17 sidste Pasfus, fatter Skoleraadet nærmere Bestem- 19 Aug.
melse for hvert enkelt Tilfælde.

§ 9. Ved Optagelsesprøven anvendes forøvrigt de samme Regler og Karakterer, som gjælder ved Afgangsprøven.

§ 10. Efter endt Optagelsesprøve afgjør Skoleraadet, hvem der skal optages som Elever.

II. Elevernes Afgifter.

§ 11. Eleverne har til Høiskolen at betale:

a. Engang for alle:
   1. For at indskrives som Elev . . . . . Kr. 20,00
   2. For Adgang til Afgangsprøven . . . . . = 20,00
b. Aarlig:
   1. For Adgang til Høiskolens Laboratorier . . = 25,00
   2. For Adgang til Dissektionssalen . . . . . = 10,00
c. For Deltagelse i Udfærder,
   som varer over 1 Døgn, pr. Døgn . . . . = 2,00

III. Orden og Disciplin.

§ 12. Eleverne har med Flid og Opmærksomhed at deltage i Undervisning, Øvelser og Overhøringer samt at udvise Orden og Nøiagtighed ved alle til Undervisningen hørende Arbeider.

§ 13. Eleverne maa ikke uden Direktørens Tilladelse forsømme Undervisning, Øvelser og Overhøringer. Indhentet Tilladelse til at være borte fra Undervisningen m. v. skal af Eleven meddeles vedkommende Lærere.

§ 14. Beskjæftigelser, som kan virke forstyrrende paa Elevernes Studier, er forbudte, og det paaligger Eleverne saavel paa som udenfor Høiskolen at iagttage et ædrueligt og sømmeligt Forhold.

§ 15. De Elever, som bor paa Høiskolen, maa ikke uden Inspektørens Samtykke bytte Værelse eller de til disse hørende Møbler. Al Beskadigelse af Inventar erstattes af den eller de, som har forvoldt den.

§ 16. Bøger fra Høiskolens Bibliothek udlaanes kun i Overensstemmelse med de derfor gjældende Regler.

Verktøi eller Redskaber, som udlaanes, maa tilbageleveres inden en Maaned i samme Stand, hvori de modtages. For Beskadigelse pligter Laantageren fuld Erstatning.

Ligeledes er Laantageren ansvarlig for Beskadigelse af udlaante Instrumenter og Apparater.

§ 17. Tobaksrøgning er forbudt i Undervisningslokalerne, i og i Nærheden af Udhusbygninger og maa under Øvelser og Udfærder kun finde Sted med Lærerens Samtykke.

Eleverne er forpligtede til overalt at udvise den største Forsigtighed ved Omgangen med Ild.

§ 18. Eleverne maa ikke have Skydevaaben paa sine Værelser og ikke holde Hund.

19 Aug. § 19. Enhver Elev har efter Tur at forrette som Ordensformand, og det paaligger ham som saadan:

1. at paase, at god Skik og Orden finder Sted blandt Eleverne og uopholdelig anmelde til Direktøren enhver Overtrædelse heraf;
2. strax at anmelde for Direktøren indtruffet Sygdomstilfælde og
3. forøvrigt at rette sig efter de ham af Direktøren givne Paalæg.

Skoleraadet kan fritage udenfor Skolegaarden boende Elever for at forrette som Ordensformand, hvor dette vil medføre særlig Vanskelighed og Tidsspilde for Eleverne.

§ 20. Elev, som viser uværdig Opførsel, kan bortvises fra Skolen. Medmindre Forseelsen har været særdeles grov, bør saadan Bortvisning dog ikke finde Sted, uden at Eleven tidligere er bleven advaret, først af Direktøren og derefter af Skoleraadet.

Elev, der ikke betaler til bestemt Tid, kan bortvises fra Høiskolen.

Skoleraadet træffer Bestemmelse om Elevers Bortvisning.

§ 21. Hospitanter har med Hensyn til Orden og Disciplin at underkaste sig de samme Bestemmelser som Eleverne.

VI. Undervisning.

§ 22. Undervisningen i Fællesklassen omfatter:

A. **Forelæsninger med Overhøringer i:**

1. Mathematik.

   Bogstavregning og dens Anvendelse. Herunder Læren om Ligninger af 1ste og 2den Grad. Logaritmeberegning, aritmetiske og geometriske Rækker, Plangeometri og Stereometri med Bevisførsel for de anvendte Sætningers Rigtighed.

2. Fysik og Meteorologi.

   Af Experimentalfysiken gjennemgaaes Mekanik, Varmelære, Elektricitet og Lyslære mere fuldstændig, Læren om Lyd og Magnetisme derimod mere kortfattet. Meteorologien gjennemgaaes med specielt Hensyn paa Norges klimatiske Forhold og Landbruget.

3. Kemi.

   En Oversigt over almindelig uorganisk og organisk Kemi. Herunder en fyldigere Gjennemgaaelse af de Stoffe og Forbindelser, som har Betydning for Landbruget og dets Binæringer.

4. Mineralogi og Geologi.

   De vigtigste Mineralier og Bergarter, særlig norske. En Oversigt over Geologien med udførligere Behandling af vort Lands Fjeldbygning og løse Jordlag.

5. Jordbundslære. 19 Aug.
De jorddannende Kræfter og deres Virkninger, Jordarternes fysiske og kemiske Egenskaber, Forekomst og Anvendelse.

6. Botanik.
Grundtrækkene af Morfologi. Systematik og Plantegeografi med særligt Hensyn paa de i Landbruget vigtigste Plantegrupper; en udførligere Fremstilling af Planternes anatomiske Bygning og Livsvirksomhed.

7. Zoologi.
De vigtigste Dyreformers Bygning, Udvikling og Livsforhold med særligt Hensyn paa de i Landbruget nyttige eller skadelige Dyrearter. En udførligere Fremstilling af Husdyrenes Bygning og Livsvirksomhed.

8. Nationaløkonomi.
Læren om Produktionen, Fordelingen, Ombytningen og Beskatningen i sine Grundtræk.

B. **Øvelser og Udfærder:**

1. Landmaaling.
Direkte og indirekte Maaling af Linier; Anvendelse af Vinkelapparater, Maalebord og Diopter. Karttegning og Beregning, Nivellering af Flader og Linier med dertil hørende Tegning og Beregning.
Før de forskjellige Øvelser paabegyndes, gives den samlede Klasse en kortfattet Forklaring af de Redskaber og Fremgangsmaader o. s. v., der vil komme til Anvendelse.

2. Tegning.
Geometriske Projektioner, Tegning af Maskindele og enkle Redskaber, Kaligrafi og Brugen af Farver.

3. Fysik.
Maaling og Bestemmelse af fysiske Størrelser samt Udførelse af meteorologiske Jagttagelser.

4. Kemi.
Gjennemgaaelse af Stoffernes Egenskaber og Reaktioner i Tilslutning til det mundtlige Foredrag. Øvelser i enkle qualitative Analyser.

5. Mineralogi og Geologi.
Udfærder; Øvelse i Bestemmelse af de for Landbruget vigtige Mineralier og Bergarter.

6. Botanik.
Udfærder; Øvelse i Bestemmelse af de for Landbruget vigtige Planter, anatomiske og fysiologiske Øvelser.

19 Aug.

7. Zoologi.
Øvelser i Dissektion.

8. Bogholderi.
En Oversigt over Bogholderiets Theori samt Gjennemgaaelse af forskjellige Systemer gjennem Opgaver.

§ 23. Undervisningen i Jordbrugsafdelingen omfatter:

A. **Forelæsninger med Overhøringer i:**

1. Landbrugshistorie.
En Fremstilling af Landbrugets Udvikling, navnlig det norske i den nyere Tid samt nogle Hovedtræk af dets Statistik.

2. Jordens Kultivering.
Betingelser for Lønsomheden ved ny Jords Opdyrkning, Opdyrkningens Udførelse, Afgrøftning, Engvanding, Jordens aarlige og periodiske Bearbeidning, Jordforbedringsmidler. De naturlige Gjødningsmidlers Indhold, Egenskaber og Opsamling, disses og Kunstgjødningens Anvendelse.

3. Jordbrugets Kulturplanter.
Formerings- og Forædlingslære, Plantevexling; den almindelige og specielle Plantedyrkning samt Grødens Behandling.

4. Plantesygdomslære.
Sygelige Forhold hos Kulturplanterne, fremkaldte ved ydre Beskadigelse, Frost, Lysmangel, ugunstige Jordbundsforhold og lignende, de farligere Sygdomme, fremkaldte ved Dyr og Planter samt de herimod anvendelige Bekjæmpelsesmidler.

5. Husdyrlære.
Avlslære, Fodringslære med en Oversigt over Dele af Stofskiftets, Affondringernes og Muskelarbeidets Fysiologi, Husdyrenes Racer, Opdræt, Fodring, Behandling, Bedømmelse og Benyttelse. De almindelige Lægemidler og deres Anvendelse; almindelig forekommende Sygdomme hos Husdyrene, deres Forebyggelse og Behandling, Fødselshjælp.

6. Anvendt Kemi.
Kemiens Anvendelse i Landbruget og dets Binæringer. Særlig en fyldigere Fremstilling af de industrielle Produkter, som har Betydning i Landbruget; Landbrugsprodukternes Forædling ved kemisk Industri; den analytisk kemiske Undersøgelse af Landbrugets Raastoffe og Produkter.

7. Driftslære. 19 Aug.
Eiendommen, Kapitalen og Arbeidet som Produktionsmidler i Landbruget. Produktionens Ordning og Lønsomhed med specielt Hensyn paa norske Forholde. Driftens Ledelse.

8. Redskabs- og Maskinlære.
De mekaniske Kræfters Anvendelse i Landbrugets almindelige Forhold ved Redskaber og Maskiner. Beskrivelse af de vigtigste Redskaber og Maskiner, der finder Anvendelse i Jordbruget.

9. Bygningslære.
Grundtrækkene af Vei- og Husbygningslære, afpasset med deres Anvendelse i Landbruget for Øie.

10. Landbrugsret.
En Oversigt over de Dele af den offentlige og private Ret, som er af Betydning for Landbrugsnæringen.

B. **Øvelser og Udfærder:**

1. Landmaaling:
Øvelse i Landmaalingens og Nivelleringens Anvendelse paa Opgaver i Jordbruget samt dertil hørende Tegning og Beregning.

2. Tegning.
Træ- og Murforbindelser, Detailler i Træ- og Murhuse, Landbrugsbygninger, Beregninger.

3. Kemi.
Fortsat Øvelse i qualitativ Analyse; Quantitative Analyser og Undersøgelser af Stoffe og Produkter, som har Betydning for Landmanden.

4. Plantekultur.
Frøunderøgelse, Frøbestemmelse, Dyrkningsforsøg og Dagbogsoptegnelser.

5. Plantesygdomslære.
Mikroskopiske og bakteriologiske Undersøgelser og Øvelser.

6. Husdyrlære.
Øvelse i at bedømme Husdyrenes Ydeevne og Værdi efter ydre Legemsformer. Beslagøvelser og Dagbogsoptegnelser.

7. Bogholderi.
Videregaaende Øvelser i det dobbelte Bogholderi.

8. Besvarelse af skriftlige Opgaver,
hvis Omfang og Antal fastsættes af Skoleraadet.

19 Aug. 9. Udfærder
under Lærernes Ledelse til Steder, hvor der kan gjøres nyttige Jagttagelser og samles Materiale til senere Bearbeidelse.

§ 24. Elev, der ikke har tilegnet sig tilstrækkelig Kundskab i Fællesklassens Fag, kan af Skoleradet negtes Optagelse i Fagklassen.

V. Afgangsprøver.

§ 25. For Jordbrugsafdelingen.

A. **Skriftlig Besvarelse af Opgave i:**

1.	Mathematik	3 Opgaver.
2.	Naturfag	1 Opgave.
3.	Jordbrugsfag	1 —
4.	Husdyrfag	1 —
5.	Maskin- og Bygningslære	1 —

B. **Mundtlig Overhøring i de i §§ 22 og 23 nævnte Fag med Undtagelse af Mathematik.**

C. **Bedømmelse af følgende af Eleverne i Kursets Løb udførte Arbeider:**

1. Landmaaling.
a. Et arealberegnet Kartarbeide, hvorpaa Afgrøftningsanlæg er indlagt. b. Et Nivellementsarbeide med tilhørende Profiler og Beregninger.

2. Tegning.
a. En stereometrisk Tegning, i hvilken Opgaven er at tegne et enkelt Flerplanslegeme, Cylinder, Kegle eller Kugle med deri indlagte Snit. b. De af Eleverne i det sidste Kvartal udførte Tegninger i Maskin- og Bygningslære.

3. Kemi.
De af Eleverne i det sidste Kvartal udførte Laboratoriearbeider med Beskrivelse.

4. Plantekultur.
De af Eleverne i det sidste Kvartal udførte Laboratoriearbeider med Beskrivelse.

5. Bogholderi.
De af Eleverne i det sidste Kvartal udførte Bogholderiarbeider med Beskrivelse.

§ 26. De yderligere fornødne Forføininger i Anledning af Prøvernes Afholdelse, Kontrollen med samme, Valget af Opgaver m. v. træffes af Skoleraadet.

§ 27. Forsaavidt Elev paa Grund af Sygdom eller andet ligesaa gyldigt Forfald bliver hindret fra at fremstille sig til Af-

gangsprøven eller fuldende den i den for samme fastsatte Tid, har 9 Aug.
han snarest muligt at fremsende til Skoleraadet fornøden Oplysning herom tilligemed Bevisligheder for Forfaldet, hvorefter vedkommende Regjeringsdepartement efter Foreſtilling fra Skoleraadet kan, saafremt Forholdet befindes gyldigt, anordne Afholdelse af en extraordinær Prøve, dog kun i næste Skoleaars første Del inden Udgangen af Oktober.

Har en Elev ved den skriftlige Prøve forladt samme, efterat Opgaven er given, uden at indlevere nogen Besvarelse, tilstedes for ham ingen extraordinær Prøve.

§ 28. Bedømmelsen ved Afgangsprøven sker ved Læreren i vedkommende Fag i Forening med den af Departementet beskikkede Censor.

§ 29. Ved den skriftlige Prøve gives en Karakter for hvert Fag.

Forøvrigt gives for:

Fysik og Meteorologi	1	Karakter.
Kemi (herunder anvendt Kemi og Laboratoriearbeider)	1	—
Mineralogi, Geologi og Jordbundslære	1	—
Zoologi (herunder Dyreanatomi og -Fysiologi)	1	—
Botanik (herunder Plantesygdomslære)	1	—
Jordbrugsfag (herunder Plantekulturarbeider)	2	—
Husdyrfag (herunder Dyresygdomslære)	2	—
Redskabs-, Maskin- og Bygningslære	1	—
Nationaløkonomi og Landbrugsret	1	—
Landmaaling og Nivellering	1	—
Tegning	1	—
Bogholderi	1	—

§ 30. Ved Afgangsprøven betegner den enkelte Censor eller Lærer Elevens Dygtighed eller de fremlagte Arbeiders Godhed med følgende Karakterer:

Udmærket godt,	der gives	Talværdien	1,0
Meget godt,	=	= —	2,0
Godt,	=	= —	3,0
Maadeligt,	=	= —	4,0
Slet,	=	= —	5.0

Af de enkelte Bedømmelsestal beregnes Fagkarakteren ved at dividere deres Sum med Antallet.

Af Fagkaraktererne beregnes Hovedkarakteren paa samme Maade. Saavel Fagkarakteren som Hovedkarakteren gives 2 Decimaler.

I Hovedkarakteren betegnes de udregnede Talværdier saaledes:

1,00—1,50 med Udmærket godt.
1,51—2,50 = Meget godt.
2,51—3,25 = Godt.

Har en Elev som Fagkarakter ikke opnaaet 4,5 eller erholdt

19 Aug. 4,5 i mere end 2 Fag, eller hans Hovedkarakter bliver slettere end 3,25, har han ikke bestaaet Prøven og erholder intet offentligt Vidnesbyrd.

Over Prøven føres Protokol, der for hver Gang undertegnes af Lærere og Censorer.

§ 31. Efter bestaaet Afgangsprøve meddeles der Kandidaten et Vidnesbyrd, undertegnet af Høiskolens Direktør og den, der har opgjort Karakterlisten. I denne anføres saavel de enkelte Fagkarakterer som Hovedkarakteren.

§ 32. Elev, der ikke har kunnet afslutte sin Afgangsprøve, meddeles kun en Udskrift af Protokollen.

Hospitanter har Adgang til at erholde en Bevidnelse om Varigheden af deres Ophold ved Høiskolen, hvilke Forelæsninger de har hørt, og hvilke Øvelser de har deltaget i.

§ 33. Elever maa som saadanne ikke meddeles anden Attest af Høiskolens Direktør eller Lærere end det offentlige Vidnesbyrd om bestaaet Afgangsprøve.

19 Aug. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Storthinget under 26de Marts 1897 fattede Beslutning til Regulativ for Armeens Aflønning under Tjenstgjøring i Fred og paa Feltfod i Tidsrummet 1ste Juli 1897 til 30te Juni 1898[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 14 og Indst. S No. 59 for 1897. Regulativet er overensstemmende med det tidligere gjældende. Se Lovtid.s 2den Afd. for 1890, S. 240, jfr. Aarg. 1891, S. 273 og 1892, S. 304.

19 Aug. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Storthinget under 26de Marts 1897 fattede Beslutning angaaende Kvartergodtgjørelse i Garnisonsstederne for Over- og Underklasserne i Tidsrummet fra 1ste Juli 1897 til 30te Juni 1898[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 16 og Indst. S No. 58 for 1897. Beslutningen er overensstemmende med den tidligere gjældende, i Lovtid.s 2den Afd. for 1894, S. 252—254 indtagne.

19 Aug. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Storthinget under 26de Marts 1897 fattede Beslutning angaaende Fastsættelse af Hesteholdsgodtgjørelsen for endel af Armeens beredne nationale Officerer, forsaavidt Vedkommende holder egen feltdygtig Ridehest, samt for Armeens Kvartermedhjælpere i Tidsrummet 1ste Juli 1897 til 30te Juni 1898[1]) — befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 15 og Indst. S No. 60 for 1897. Beslutningen er overensstemmende med den tidligere gjældende. Se Lovtid.s 2den Afd. for 1892, S. 305 og for 1893, S. 57.

19 Aug. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Gran Thinglag og under Forudsætning af, at de fornødne Lønninger af Storthinget bevilges, tillige Gran Lens-

mandsdistrikt i Hadeland og Land Fogderi, Kristians Amt, befales delt i henholdsvis 2 Thinglage og 2 Lensmandsdistrikter, nemlig Gran og Brandbu, svarende til Præstegjældene og Herrederne af samme Navn. 19 Aug.

2. At der paa de førstkommende Storthing forelæggendes Gagelister befales forslagsvis opført som fast Løn for en Lensmand i Gran Kr. 600 og for en Lensmand i Brandbu Kr. 650 mod at den for den udelte Gran Lensmandsbestilling for Tiden bevilgede faste Løn Kr. 700 bortfalder.
3. At det overlades til vedkommende Amtmand at bestemme, fra hvilken Tid oven omhandlede Delinger bliver at iværksætte.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt: 19 Aug.

1. At Storthingets Beslutninger af 16de, 17de og 19de Juli 1897[1]) angaaende Udgifts- og Indtægtsbudget for de Armeen vedrørende Administrationsgrene i Budgetterminen 1ste Juli 1897 til 30te Juni 1898 samt angaaende Regler for Tilstaaelse af Riflebidrag[2]) befales tagne tilfølge.

---

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1897, Hovedp. IX A, Indt.budg. Kap. 1, Udg.-budg. Kap. 1—7, Indst. S X A for s. A. og Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1452—1508.

[2]) De nævnte Beslutninger indeholder bl. a. følgende:

Der er bevilget Lønning til 1 Bossemager ved Ingeniørkorpset.

Artilleriets Værksteder og Laboratoriet i Kristiania er udskilt som en særskilt administreret Enhed under en Direktør, for hvem Gage er bevilget med Kr. 4400. Endvidere er givet Bevilgning til Ansættelse af en Forvalter under nævnte Direktør. Forvalterens Gage er bevilget med Kr. 2400 med Alderstillæg som andre Forvaltere, nemlig Kr. 100efter 5 og Kr. 200 efter 10 Aars Tjeneste.

Som Følge af, at 2det Feltartillerikorps's Materiel er overført til Etablissementet ved Æki, er Fredriksstad Arsenal besluttet nedlagt og desaarsag Arsenalforvalterposten dersteds inddraget.

For Artilleriets tekniske Brancher er oprettet en egen Intendantur med 1 Distriktsintendant, 1 Premierløitnant og 1 Sergent.

Direktørposten ved Skars Krudtværk er sloiset.

Vedrørende Udskrivningen er der foretaget den Forandring, at Krigskommissærforretningerne overgaar til Infanteriets Landværnsbataljonschefer og Krigskommissærembederne nedlægges.

Endvidere er givet Bevilgning til fortsat Opsætning af Landstormen, til hvis Paabegyndelse Bevilgning blev givet ifjor.

Ifølge Storthingets Beslutning af 5te April 1897, tagen tilfølge ved Kgl. Res. af 8de Mai næstefter, er der givet Bevilgning til Opsætning af en foreløbig Besætning til Trondhjemsfjordens Besæstninger.

Der er vedtaget følgende Regler for Tilstaaelse af Riflebidrag:

Riflebidrag kan, naar de dertil fornødne Midler af Storthinget er bevilget, tilstaaes Personer, der er indtil 45 Aar gamle og er Medlemmer af Skytterlag, henhørende under Skytterorganisationen, paa nedennævnte Betingelser:

1. Gevær, indkjøbt med Statsbidrag, tilhører i 4 Aar efter Anskaffelsen det Skytterlag, som til enhver Tid er vedkommende Skytters Hjemskytterlag. Forsaavidt Skytteren ikke opfylder de nedenfor nævnte

19 Aug. 2. At der i den ved Kongelig Resolution af 13de Juli 1887 fastsatte Plan for den norske Hærs Organisation foretages følgende Endringer:

a) i § 4: 4 Haandværkssvende forandres til 4 Haandværkssergeanter,

b) i § 13: 1 Hovedarsenalsregnskabsfører,
1 Arsenalsforvalter,
1 Kopist,
1 Bestyrer af Værkstederne (Kaptein stadig tjenstgjørende),
1 Bestyrer af Skars Krudtværk
udgaar og der opføres:
1 Direktør for Artilleriets Værksteder,
1 Forvalter ved Do. Do.,

Fordringer, har vedkommende Skytterlag Ret til at kræve Geværet udleveret som Skytterlagets blivende Eiendom. Saalænge Fordringerne opfyldes, har derimod Skytteren Brugsretten til Geværet.

Er Fordringerne opfyldte i de nævnte 4 Aar, gaar Geværet over til Skytterens fri Eiendom. Dør han i Løbet af disse 4 Aar, tilfalder Geværet hans Bo.

Som aktivt Skytterlagsmedlem pligter vedkommende Skytter i hvert af de første 4 Aar efter Geværets Modtagelse at skyde mindst 30 protokollerede Skud i Armeens Anlægsstillinger. Dersom Skytterlaget finder, at denne Skydning udføres saa lidet samvittighedsfuldt, at det er aabenbart, at Skytteren har været uden Interesse for Skydningens Resultat og alene affyret Skuddene for formaliter at opfylde Betingelsen for Statsbidrag, tilfalder Geværet ikke ham, men bliver fremdeles Skytterlagets Eiendom og kan af dette kræves udleveret. Skytterlagets Afgjørelse i saa Henseende kan paaankes til Landsskytterstyret.

2. Mønstring af de med Statsbidrag indkjøbte Geværer foretages:
   a. hvert andet Aar inden Skytterlaget ved Formanden eller anden af Skytterlagsstyret opnævnt Mand; Resultatet sendes Samlaget efter antaget Schema;
   b. de mellemliggende Aar af Samlaget ved Formanden eller anden af Samlagsstyret opnævnt Mand. Resultatet forelægges Landsskytterstyret efter opgivet Schema.

   Mindst ved én af de ved Samlaget foretagne Mønstringer skal Geværerne besigtiges af en Bøssemager, tilhørende en af Armeens Afdelinger.
3. Beskadigelse af Geværer i ovennævnte 4 Aar erstattes af Geværets Indehaver med et af Samlagsstyret efter Indstilling af Skytterlagsstyret fastsat Beløb. Afgjørelsen kan paaankes til Landsskytterstyret.
4. I de nævnte 4 Aar kan Geværet undtagelsesvis overdrages til anden Skytter, henhørende under Skytterorganisationen, dog kun med vedkommende Samlagsstyres Samtykke efter Andragende anbefalet af Skytterlaget og ikke til Pris høiere, end hvad den første Kjøber har betalt i eget Tilskud.
5. Enhver Eier af Gevær, indkjøbt ved Statsbidrag, er under Krig eller, naar Krig forestaar, pligtig til overensstemmende med Rekvisitionsloven af 27de Juli 1896 at stille Geværet til Skytterorganisationens Raadighed.

c) i § 47: Opføres 6 Intendanturmajorer, stadig tjenstgjø- 19 Aug.
gjørende (istedetfor nu 5),
6 Intendanturpremierløitnanter, stadig tjenstgjø-
gjørende (istedetfor nu 5),
7 Intendanturfergeanter, stadig tjenstgjørende
(istedetfor nu 6).

3. At der i de ved Kongelig Resolution af 8de Oktober 1892 fastsatte Regler for det frivillige Skytteroesen foretages følgende Forandringer:

Post 9, 2det Punktum udgaar og i Post 15 forandres Ordene 15de November til 1ste December.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Akershus 21 Aug.
Amt, hvori Departementet i Anledning af et Andragende om Tilladelse til uden Hinder af Lovgivningens Bestemmelser om summa appellabilis for Høiesteret, at indbringe en Politisag, forsaavidt angik et under samme afgjort Erstatningsspørgsmaal, meddeler, at da Høiesterets Kjæremaalsudvalg har samtykket i Sagens Indbringelse for Høiesteret, og kongelig Dispensation som ansøgt ikke efter Straffeprocesloven § 449 kan antages paakrævet for at give Adgang til den tilsigtede Anke, har man ikke anseet det for nødvendigt at gjøre Sagen til Gjenstand for underdanigst Foredrag.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nedenes 21 Aug.
Amt, hvori paa Forespørgsel om, hvorvidt der skal erlægges Læsnings- og Anmærkningsgebyrer for en af Amtets offentlige Veivæsen afsluttet ved et af Amtets Sorenskriverier thinglæst Kontrakt, — meddeles, at Spørgsmaalet, da den nugjældende Sportellov udenfor dens § 28 ikke indeholder nogen Fritagelse for det Offentlige for at betale Thinglæsningsportler, antoges at maatte besvares bekræftende[1]).

[1]) Jfr. L. 6 Aug. 1897 No. 9 § 167.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Akers- 23 Aug.
hus Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en praktiserende Læge om, hvem der pligtede at betale hans Tilkommende for efter Politiets Begjæring at have ydet Lægehjælp og Tilsyn vedkommende tvende Personer, der var komne tilskade under et Slagsmaal. I Anledning heraf meddeler Departementet, at det med Amtmanden er enigt i, at de paagjældende Regninger ikke kan ansees Delinkventfondet vedkommende, men at Lægens Godtgjørelse i Tilfælde maa blive at udrede af vedk. Fattigvæsen, forsaavidt de paagjældende Personer ikke selv er istand til at betale samme.

23 Aug. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori Dept., foranlediget ved, at der i Henhold til Kjendelse var udbetalt en Distriktslæge Salær for at have fungeret som Sagkyndig i en Paternitetssag, meddeler og beder vedk. Sorenskriver og Distriktslæge tilkjendegivet, at en Distriktslæge antages at være forpligtet til udenfor de i Sportellovens § 203 omhandlede Tilfælde uden Godtgjørelse at afgive embedsmæssige Erklæringer til Brug for det offentlige, men at Dept., da der i nærværende Tilfælde er tillagt Distriktslægen Godtgjørelse ved upaaanket Kjendelse af Retten, efter Omstændighederne antager, at Beløbet bør passere til endelig Udgift for Statskassen.

24 Aug. **Høieste Resolution***), hvorved i Henhold til Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at den ved Høieste Resolution af 3die Marts 1884 fastsatte Fredningstid for Elgsdyr i Akershus Amt indtil videre — dog ikke for et længere Tidsrum end 2 Aar — udvides saaledes, at disse Dyr i nævnte Amt kun maa jages eller dræbes i Tiden fra 15de til og med 30te September.

24 Aug. **Høieste Resolution***), hvorved det i Medhold af Lov om Fredning af Laks og Søørret af 20de Juni 1891 § 23 tillades Eierne af Gaarden Skjæveland indtil videre at drive Stangfiske om Høsten til og med 15de Oktober i den til Gaarden hørende Del af Figgenelven i Stavanger Amt paa Elvens nordre Side.

Nærværende Resolution træder i Kraft straks.

24 Aug. **Høieste Resolution***), hvorved det i Medhold af Lov om Fredning af Laks og Søørret af 20de Juni 1891 § 23 tillades Leieren eller Leierne af den Klep Herredskommunes Fattiggaard, Øxnevad, tilliggende Fiskeret paa søndre Side af Figgenelven i Stavanger Amt indtil videre at drive Stangfiske om Høsten til og med 15de Oktober.

Nærværende Resolution træder i Kraft straks.

24 Aug. **Høieste Resolution***), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Hjort af 30te Mai 1894 § 8 bestemmes, at Fredningstiden for Hjort i Frei og Bremsnæs Herreder, Romsdals Amt, udstrækkes til det hele Aar i et Tidsrum af 5 Aar fra 15de September 1897 at regne.

Nærværende Resolution træder i Kraft straks.

24 Aug. **Høieste Resolution***), hvorved i Medhold af § 89 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa føl-

*) Bekjendtgj. 25 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 38.

gende af Kjøbstaden Sandefjords Kommunestyre i Møde den 18de Juni 1897 fattede Beslutning til Skjærpelse i den gjældende Bygningslovgivnings Forskrifter, forsaavidt nævnte By angaar: 24 Aug.

„Krum (hul) Tagsten eller Materialier, som dermed kan sættes i Klasse, maa ikke benyttes til Tækning af Tage.

Denne Bestemmelse træder i Kraft fra 1ste Oktober 1897".

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa et i Generalforsamling den 29de December 1894 og 11 Juni 1897 vedtaget Udkast til nye Love for Søndre-Aurdals Brandforsikringsforening, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9 August 1839 og 4 August 1845 hjemlede Forrettigheder. 24 Aug.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa de i Generalforsamling den 30 Oktober 1896 vedtagne Forandringer i § 19 i den ved Høieste Resolution af 8 August 1893 for Fuse Herreds Brandforsikringsindretning approberede Plan, saaledes at Indretningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9 August 1839 og 4 August 1845 hjemlede Forrettigheder. 24 Aug.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Byfogden i Larvik angaaende Behandlingen af en i Amerika afdød Persons her i Riget efterladte Midler. I Anledning heraf meddeler Departementet, at det tilkommer Skifteretten selv at afgjøre, hvorvidt den er kompetent til at behandle Skiftet efter den omskrevne Person. Man vil dog, bemærker Dept., ikke undlade at udtale, at det, under Forudsætning af, at denne — som det efter de meddelte Oplysninger maaske vil antages — ved sin Død ikke længer havde sit Hjem i Larvik men i Amerikas forenede Stater, synes at ville være rettest, at Byfogden til Departementet indsender nærmere Forklaring om, hvad der af Afdøde her i Riget er efterladt, samt om de opgivne Arvingers Navn, Alder, Bosted og Slægtskabsforhold til Afdøde, forat det ved Henvendelse til de nordamerikanske Myndigheder kan blive bragt paa det Rene, om Skiftet efter Afdøde under de foreliggende Omstændigheder antages at burde foretages i Amerika og efter amerikansk Lovgivning. I benægtende Fald antager man nemlig, at der efter Omstændighederne ikke vil kunne være nogen Betænkelighed ved, at Skiftet foretages ved Byfogden i Larvik. Man forudsætter derhos, at Byfogden i Tilfælde foreløbig træffer de Forføininger, som maatte være fornødne til Midlernes Bevarelse for Arvingerne, indtil det er bragt paa det Rene, hvorledes der med Skiftet skal forholdes, ligesom det maaske vil være rettest, at der strax bevirkes opnævnt Værge for de umyndige Arvinger. 24 Aug.

25 Aug. **Telegram** fra Kirkedepartementet til et Herreds Skolestyre, der havde udbedet sig Departementets Udtalelse i Anledning af, at en Lærer ved en Folkeskole, til hvilken der hører Lærerbolig og Lærerjord, havde bortforpagtet Lærerjorden og bortleiet Boligen men senere havde faaet en anden Lærerpost, medens der i den heromhandlede Post var ansat en ny Lærer.

I Anledning heraf udtaler Departementet, at under Forudsætning af, at Samtykke af Skolestyret er givet til Lærerjordens Bortforpagtning og Bortleie af Huset, antages Forpagteren ikke at kunne rokkes før nærmeste Faredag, men at Departementet anser det rimeligt, at Forpagtningsafgiften tilfalder den nye Lærer. Kan denne, bemærker Departementet, ikke faa Boligen, maa Hus eller Vederlag for Hus skaffes ham.

26 Aug. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet, hvori Departementet bl. a. under Henvisning til Bestemmelserne i Lov af 5 Juni 1897 om udenfor Riget værende Stemmeberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene, i Henhold til hvilke Forfaldsanmeldelser skal oversendes Valgbestyrelsen i rekommanderet Brev, beder Valgbestyrelsernes Opmærksomhed henledet paa Nødvendigheden af, at der meddeles den, der afhenter eller ombringer Posten fra vedkommende Postanstalt, Bemyndigelse til ogsaa at medtage rekommanderende Breve, hvorom Postanstaltens Bestyrer tillige bør underrettes.

26 Aug. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre Trondhjems Amt, hvori Departementet i Anledning af en fra en Sognepræst fremkommen Forespørgsel udtaler, at Lov af 5 Juni 1897 — bortseet fra Bestemmelsen i § 22 — alene angaar udenfor Riget værende Stemmeberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene, hvad der saaledes ogsaa gjælder den af Sognepræsten omhandlede Bestemmelse i § 4 samt Kapitlet om Forfaldsanmeldelsens Opbevaring og Prøvelse; jfr. særlig Lovens Overskrift og sammes § 1. Hvad angaar den i Lovens § 14 omhandlede Indførelse af indkommende Forfaldsanmeldelser i en dertil autoriseret Bog finder Departementet imidlertid at burde bemærke, at der intet antages at være til Hinder for, at ogsaa Forfaldsanmeldelser fra Stemmeberettigede, der opholder sig inden Riget, indføres i den samme Bog (jfr. Indst. O. V. for 1897, Side 20 (ad § 13), hvor vedkommende Storthingskomite med Hensyn til den nævnte Bestemmelse har anført, at „den i Paragrafen givne Anvisning turde antagelig ogsaa blive benyttet, forsaavidt angaar saadanne Forfaldsskrivelser").

27 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Tønsberg Sparebanks Forstanderskab i Møde den 22 Februar

1897 oprettede „Tønsberg Sparebanks 50 Aars Jubi- 27 Aug.
læums Legat" til Bedste for værdige Trængende af Tønsberg By, samt paa de for dette Legat i Møde den 1 April næstefter vedtagne Statuter, der indeholdes i en vedlagt bekræftet Udskrift af Forhandlingerne i sidstnævnte Møde.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa de 27 Aug.
i Generalforsamling i Akershus Brandassuranceforening for Bygninger den 19 Juni 1897 vedtagne Forandringer i §§ 10 og 16 i den for Foreningen ved Høieste Resolution seneste af 27 August 1895 approberede Plan, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de i Lovene af 9 August 1839 og 4 August 1845 hjemlede Forrettigheder saavelsom af den samme tilstaaede Fortrinsret for ordinær og extraordinær Brandkontingent.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trond- 27 Aug.
hjems Stift, der havde forespurgt ang. en Lærers Ret til Alderstillæg af Amtsskolekassen for et Skoleaar, i hvilket han af Skolestyret var meddelt Tilladelse til at lade sin Post bestyre ved Vikar for selv at kunne overtage en Lærerstilling ved et Forberedelseskursus paa Levanger. I Anledning heraf meddeler Departementet, at det overensstemmende med, hvad det tidligere har udtalt i Anledning af en lignende Forespørgsel, er mest tilbøieligt til at antage, at nævnte Lærer ikke er berettiget til Alderstillæg af Amtsskolekassen. Departementet er forøvrigt enigt med Direktøren i, at Spørgsmaalets Besvarelse maa blive den samme, hvad enten den midlertidige Lærer er antaget direkte af Skolestyret eller af den permitterede Lærer med Skolestyrets Approbation, og hvad enten Lønnen er ham udbetalt direkte af Skolekassen eller gjennem den permitterede Lærer.

Skrivelse fra Indredepartementet til Stiftamtmanden i Kri- 27 Aug.
stiania Stift, foranlediget ved Andragende fra en Grosserer i Kjøbenhavn om at erholde Borgerskab som Bundtmager i Kristiania. I Anledning heraf udtaler Departementet, at da Ansøgeren har Borgerskab i Kjøbenhavn som Grosserer og Bundtmager, hvilke Næringer han agter fremdeles at drive, antager man med Magistraten, at der ikke samtidig kan meddeles ham det attraaede Borgerskab til Kristiania. Departementet er fremdeles med Magistraten enigt i, at Vedkommende i Tilfælde maa aflægge Svendeprøve her i Landet, saafremt han ikke allerede i Udlandet har aflagt lignende Prøve (jfr. Lov 29 Juni 1894 § 4).

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Nordlands 28 Aug.
Amt, foranlediget ved Beslutninger af et Herredsstyre, hvorved to Lærere var blevne tilpligtede delvis at refundere Herredet et Beløb, der under de i et Skolehus afholdte Sage- og Skattething var medgaaet til Afpaneling af et Værelse, da

28 Aug. vedkommende Lærere nægtede at overlade noget af sine Bekvemmeligheder i Skolehuset. I Anledning heraf meddeler Departementet, at da det er en udtrykkelig Forudsætning, at de med Bidrag af Amtsskolekassen opførte Skolehuse med Lærerboliger skal overlades Lærere til fri Benyttelse uden Husleie eller anden Godtgjørelse (cfr, Nordlands Amtsthings Forhandlinger 1896 2den Del p. 87 og 88), antager Departementet, at vedkommende Lærere ikke rettelig kan tilpligtes at refundere det omhandlede Beløb. Departementet gaar derfor ud fra, at Herredsstyrelsen frafalder sin Beslutning, der i ethvert Fald ikke af Departementet vil kunne anbefales til naadigst Approbation.

28 Aug. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sorenskriver om, hvorledes der bør forholdes med Udtrækning af Domsmænd til en Meddomsretssag, naar der i de Herreder, inden hvilke Lodtrækningen i Henhold til Høieste Resolution af 20 December 1889, Post 1 skal finde Sted, ikke længere er 5 Domsmænd tilbage, der ikke tidligere har tjenstgjort. I Anledning heraf meddeler Departementet, at det antager, at Bestemmelsen i Post 1 i den høieste Resolution af 20de December 1889 ogsaa i nævnte Tilfælde bør blive at befolge saaledes, at de paagjældende Herreders Domsmænd paany udtages til Tjenstgjøring uanseet, at der i de øvrige Herreder af Retskredsen fremdeles er et tilstrækkeligt Antal Domsmænd, der ikke har tjenstgjort i Valgperioden.

31 Aug. **Høieste Resolution***), hvorved i Medhold af Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22 Juni 1863 § 11 bestemmes, at den ved Kongelig Resolution af 6te December 1887 fastsatte Fredning af Ederfugl i Søndre Trondhjems Amt fremdeles skal være gjældende fra næste Aars Begyndelse indtil Udgangen af 1907.

31 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved forhenværende Fiskeriinspektør Magnus Gabriel Hettings Testament af 21 September 1880 med Tillægsbestemmelser af 23 August 1882, 26 Marts 1889 og 22 Marts 1891 samt Statuter af 23 August 1882 oprettede „Fiskeriinspektør Hettings Legat" til Understøttelse for Embedsmænds trængende og ellers værdige Enker og ugifte Døtre i Kristiania samt paa de for dette Legat af Kristiania Magistrat under 15 Juni 1897 udfærdigede Statuter.

31 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Fredrikstad Brændevinssamlag ved Beslutning i Generalforsamlinger den 30 April og 26 November 1895 og et i Henhold til disse Beslutninger udfærdiget Gavebrev af 31 December

*) Bekjendtgj. 13 Septbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 40.

f. A. oprettede „Legat for Fredrikstad Bys Vel" samt paa 31 Aug.
de for dette Legat under 16 Juni 1897 udfærdigede Statuter.

Høieste Resolution, hvorved de af Holens Kommunebestyrelse 31 Aug.
i Møder den 14 Juni og 7 Juli 1897 vedtagne Regler for den
i Henhold til § 6 i Lov af 24 Juli 1894 om Brændevins
Salg og Udskjænkning anordnede Afstemning stadfæstes i
Medhold af samme Lovparagraf.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa et 31 Aug.
i Generalforsamlinger den 23 November 1895 og 25 Marts 1897
vedtaget Udkast til ny Plan for „Voss Brandforsikrings-
selskab for Husebygninger og Løsøre", saaledes at For-
eningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9 August 1839
og 4 August 1845 hjemlede Forrettigheder.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Biskopen i Kristiania Stift, 31 Aug.
foranlediget ved Forespørgsel fra en Sognepræst om, hvad han havde
at foretage i Anledning af, at to Børn inden Præstegjeldet, der i
sin Tid havde været døbt af en Mormonpræst, med Forældrenes
Samtykke ønskede at blive konfirmerede. I Anledning heraf be-
mærker Departementet, at det er enigt i, at Mormoners Daab
ikke kan anses for at være en kristelig Daab, selv om
den er udført i den treenige Guds Navn, og at følgelig de her-
omhandlede Børn maa døbes overensstemmende med Kirkeritualets
Bestemmelser angaaende voksne Menneskers Daab.

Cirkulære fra Kirkedepartementet til Biskoperne: 1 Septbr.

Foranlediget ved Henvendelser til Departementet angaaende
Spørgsmaalet om, hvorledes der bør forholdes med Hensyn til
Kirkebøgernes Førelse, forsaavidt angaar Indførelse i
samme af Personers Efternavne, hvor saadant er paabudt,
skal man meddele Følgende:

Med Hensyn til Personer, der er i Besiddelse af eget Slægts-
navn, bliver selvfølgelig altid dette at indføre som Efternavn, der
ikke uden speciel Bemyndigelse (Bevilling) bør tilstedes forandret
eller ombyttet med et andet. Dog kan det tilstedes saadanne Per-
soner uden Bevilling foran det egentlige Slægtsnavn at tilføie
sin Faders Daabsnavn med Endelse, der betegner Afstamningen,
samt Navnet paa en Gaard (Plads e. l.), hvoraf Vedkommende selv
eller nogen af hans Forældre er Eier (Bruger). Et saadant Navn
har dog alene Karakteren af et personligt Tilnavn og gaar ikke i
Arv til Børnene som Slægtsnavn. Ligeledes kan gift Kvinde bi-
beholde eller gjenoptage sit eget tidligere Slægtsnavn som Tillæg
foran Mandens.

Personer, der mangler Slægtsnavn, anses, forsaavidt de ikke
indføres med Faderens Efternavn, berettigede til som Efternavn at
optage sin Faders Daabsnavn med Endelse, der betegner Afstam-

1 Septbr. ningen, samt Navnet paa en Gaard (Plads e. l,), hvoraf Vedkommende selv eller nogen af ens Forældre er Eier (Bruger).

Naar en Person, der saaledes har Valget mellem flere Tilnavne, har antaget et af disse og ved Konfirmationen faaet dette indført som Efternavn i Kirkebogen, bør han vedblivende anføres alene med dette Efternavn, medmindre han erhverver naadigst Bevilling til dets Forandring eller Ombytning med et andet.

Et saaledes antaget Tilnavn kan dog ikke ansees som et egentligt Slægtsnavn, som det maa ansees som Pligt ogsaa for Vedkommendes Børn at bære. Denne Egenskab kan Navnet først antages at have faaet, naar det optages af Efterslægten, i hvilken Henseende det dog maa ansees tilstrækkeligt, at Børnene (ved Konfirmationen) optager Navnet, hvorved det antages at være gaaet over til et virkeligt Slægtsnavn, der senere ikke kan forandres uden ved Bevilling.

Med Hensyn til den i enkelte Distrikter almindelig herskende Usik, at Forældre i Daaben giver sine Børn fremmede Slægtsnavne, bemærkes, at der ikke findes noget Forbud mod at give et Barn et Familienavn som Daabsnavn, men at dette efter sin Natur altid maa blive at betragte som et Fornavn og ikke under nogen Omstændighed bør anerkjendes som Efternavn, medmindre Bevilling hertil er meddelt.

Med foranstaaende Rundskrivelse skal man anmode Hr. Biskopen om at gjøre samtlige Sognepræster inden Stiftet bekjendt, idet man vedlægger det fornødne Antal Exemplarer til Fordeling.

2 Septbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori paa Foranledning udtales, at Statskassen ikke mere i Sættedommersager end i andre Sager antages at kunne paaføres særlige Udgifter i Anledning af Protokolførselen, hvorimod det maa være den ordinære Dommers Sag at sørge for denne, naar særskilt Protokolfører tiltrænges.

9 Septbr. **Kongelig Kundgjørelse** angaaende Toldafgifter*) [1])

[1]) Jfr. høieste Res. 6 Aug. og det der citerede.

9 Septbr. **Kongelig Kundgjørelse** angaaende Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning, som skal erlægges til Statskassen.*) [1])

[1]) Jfr. høieste Res. 7 Aug. og det der citerede.

9 Septbr. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder, samt i Henhold til Lov af 22de

*) Bekjendtgj. 11 Septbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 39.
**) Bekjendtgj. 13 Septbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 40, hvor Vedtægterne er indtagne.

Mai 1875 angaaende Adgang til at give dramatiske og andre offentlige Forestillinger med videre meddeles Stadfæstelse paa en af Levanger Formænd og Repræsentanter under 7de December 1896 og 30te April 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for nævnte Kjøbstad. 9 Septbr.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Kjøbstaden Stavanger under 17de og 19de Marts 1896 og 5te Juli 1897 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden. 9 Septbr.

Kongelig Resolution**), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa følgende Beslutning, fattet af Værnæs Herredsstyrelse, Søndre Trondhjems Amt, i Møde den 24de Mai 1897: 9 Septbr.

„Anvendelse af Pigtraad som Gjærde skal inden Værnæs Herred være forbudt:

1. Langs alle saavel private som offentlige Veie, der er udlagte til fælles Benyttelse;
2. I Udmark samt mellem Udmark og Indmark;
3. I Indmark mellem Naboeiendomme undtagen efter Eiernes Overenskomst.

Tidligere af Pigtraad opført Gjærde paa ovennævnte Steder maa ikke repareres med Pigtraad."

Kongelig Resolution**), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa følgende Beslutning, fattet af Mo Herredsstyrelse, Nordlands Amt, i Møde den 6te Mai 1897. 9 Septbr.

„Pigtraad tillades ikke anvendt til Opførelse af Gjærder inden Mo Herred. Ligeledes skal det være forbudt at benytte Pigtraad til Reparation eller Vedligeholdelse af ældre Gjærder."

Kongelig Resolution**), hvorved i Henhold til § 62, sidste Passus, i Lov om Bygningsvæsenet i Kristiania af 5te Juni 1875 meddeles Stadfæstelse paa den af Kristiania Kommunestyre i Møde den 10de Juni 1897 fattede Beslutning ang. Udvidelse af den i ovennævnte Paragrafs 1ste Passus indeholdte Fortegnelse over Anlæg, som ikke maa sættes iværk uden Sundhedskommissionens Tilladelse, til at omfatte ogsaa følgende Anlæg: 9 Septbr.

---

*) Bekjendtgj. 13 Septbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 40, hvor Forskrifterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 13 Septbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 40.

9 Septbr. Gasværker, Asphaltkogerier, Begkogerier, Fabrikker for Tilvirkning af Celluloſe, Celluloid, Tagfilt, Tagpap, Kunſtuld, Degrasfabrikker, Fabrikker til Deſtillation af Jordolie, Terniskogerier, Imprægnering af Træ med ophedede Tjæreolier, Benblegerier og Bentørrerier, Metalſtøberier, Hurtigblegerier, Sæbekogerier, Talgſmelterier, Anlæg for Deſtillation eller Forarbeidelſe af Tjære, Tjærevand, for Tørren og Saltning af raa Dyrehuder, Anlæg for Tilberedning af Dyrehaar, Vorbugsfabrikker, Kaffebrænderier, Fabrikker for Kaffetilſætning.

9 Septbr. **Kongelig Reſolution** *), hvorved i Henhold til Lov om Vasdragenes Benyttelſe m. v. af 1ſte Juli 1887 § 28 beſtemmes, at Høvernelvens Vasdrag med Høverndammen og Brændſæterdammen ſamt de øvrige for Flødningens Skyld i Vasdraget anbragte Indretninger i Hurdalens og østre Totens Herreder, Akershus og Kriſtians Amter, overlades til almindelig Benyttelſe.

9 Septbr. **Kongelig Reſolution** *), hvorved en af Brevigs Kommuneſtyre ſeneſt under 30te December 1896 fattet Beſlutning om, at der til Indtægt for Havnekaſſen bliver at opkræve et Tillæg af 1 pCt. til alle Toldindtægter af Varer paa Stedet, ſtadfæſtes i Medhold af Lov om Havne- og Ringevæſenet m. v. af 10de Juli 1894 § 28 ſom gjældende indtil videre.

9 Septbr. **Kongelig Reſolution** *), hvorved den af Ladeſtedet Statheller Kommuneſtyre under 12te Marts 1897 fattede Beſlutning om Opkrævning til Indtægt for Kommunens Havnevæſen af et Tillæg af 1 pCt. til alle Toldindtægter af Varer paa Stedet ſtadfæſtes i Medhold af Lov om Havne- og Ringevæſenet m. V. af 10de Juli 1894 § 28 ſom gjældende indtil videre.

9 Septbr. **Kongelig Reſolution** *), hvorved i Medhold af Lov om Havne- og Ringevæſenet m. v. af 19de Juli 1894 § 34 beſtemmes, at Havnefogedpenge indtil videre ſkal erlægges i Udhavnene ved Kranefjorden inden Øſterrisør Lodsoldermandſkab efter de i omhandlede Paragraf ſammenholdt med Lovens § 16 foreſkrevne nærmere Regler.

9 Septbr. **Kongelig Reſolution** *), hvorved i Medhold af Lov om Havne- og Ringevæſenet m. v. af 10de Juli 1894 § 34 beſtemmes, at Havnefogedpenge ſkal erlægges i Udhavnene Risørbank, Trægde, Svinør, Snig og Naverſund inden Mandals Lodsoldermandſkab efter de i nævnte § ſammenholdt med Lovens § 16 forſkrevne Regler.

9 Septbr. **Kongelig Reſolution** [1]), hvorved er beſtemt, at ſidſte Punktum af § 1 i Reglementet for den ved Lov af 3die Mai 1871

[1]) Jfr. Reſ.r 2 Decbr. 1876, 13 Marts 1882 og 9 April 1887. Vedk. Regj.foredr. er indt. i Dept.stid. No. 49 for 1897.

*) Bekjendtgj. 13 Septbr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 40.

anordnede sproglig-historisk Lærereksamen af 15de Juli 1862 9 Septbr.
herefter skal lyde:

„Examen i de 2 Faggrupper, der tilsammen danne en sproglig-historisk Lærereksamen, kan aflægges til forskjellig Tid."

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 9 Septbr.

1. At et Gebyr af 40 — fireti — Kroner fremdeles, som hidtil bliver at erlægge for Translatørbevillinger, medmindre Justitsdepartementet paa Grund af særegne Omstændigheder skulde finde, at Fritagelse derfor bør ske.
2. At de beskikkede Translatører for Eftertiden har at afgive skriftlig Ed eller dertil tilsvarende høitidelig Forsikring i Overensstemmelse med vedlagte Formularer.

Translatøred.

At jeg vil udføre mit Hverv som beskikket Translatør med Samvittighedsfuldhed og efter bedste Evne, — det sværger jeg, saasandt hjælpe mig Gud den Almægtige og Alvidende.

..... den .....

Forsikring, der træder i Eds Sted for Personer, hvis Trosbekjendelse ikke tillader dem at aflægge Translatøred.

At jeg vil udføre mit Hverv som beskikket Translatør med Samvittighedsfuldhed og efter bedste Evne, — det forsikrer jeg paa Ære og Samvittighed.

..... den .....

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 9 Septbr.
5te August 1897 fattede Beslutning angaaende Bevilgning indtil videre af Tillæg til den for Larviks Politimesterembede af Statskassen bevilgede Gage og Kontorholdsgodtgjørelse, saalænge de til Embedet midlertidig henlagte Magistrats- og Raadstuskriverforretninger tilligger samme, henholdsvis Kr. 500 og Kr. 500 aarlig[1]), befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth.Prp. No. 84 og Indst. S No. 236 for 1897.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 9 Septbr.

1. At en anden Læge end vedkommende Embedslæge kan antages til indtil videre at forrette som Ordfører i Sundhedskommissionerne for Gran og Brandbu Herreder af Hadelands og Lands Lægedistrikt mod en Godtgjørelse af 60 Kroner aarlig for hvert Herred — at udrede af de til tilfældige Udgifter ved Medicinalvæsenet bevilgede Midler.
2. Af Kongelig Resolution af 27de Juli 1892 angaaende særskilt Ordfører i Sundhedskommissionen for Grans Herred ophæves.

9 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved i Henhold til § 55 i Lov om Havne- og Ringevæsenet med Videre af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæstelse paa det af Langesunds Kommunestyre i Møde den 9de Juni 1897 vedtagne Taxtregulativ for Benyttelsen af Langesunds Havnevæsens offentlige Brygger.

9 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved Storthingets Beslutning af 19de Juli 1897 angaaende Lønningsregler for de ved Statsbanernes Værksteder fast ansatte Arbeidere[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth.Prp. No. 69 og Dok. No. 102 samt Indst. S No. 194 for 1897.

9 Septbr. **Kongelig Resolution**, Forsvarsdepartementet bemyndiges til at lade afholde Salgsauktion over den for Chefen for 2det Kompagni af Smaalenenes Linjebataljon udlagte Chefsgaard Vaal, Gaards No, 16, Brugs No. 1 i Kraakstad, samt at Gaarden, indtil Salg af samme kan finde Sted, overgaar til overtallig Chefsgaard fra 14de April 1898 at regne.

9 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Storthinget under 5te August 1897 fattede Beslutning om Bevilgning af Gage for en 3die Sekretær i det statistiske Centralbureau[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Indst. S No. 235 for 1897 og det der citerede. Gagen er Kr. 2400 aarlig med Alderstillæg for hvert 5te Aar, stort Kr. 400, indtil Gagen har naaet et Beløb af Kr. 3200.

9 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved i Medhold af § 1 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 bestemmes, at Stavanger Reguleringskommission foruden af Magistraten som Formand og Bygningskommissionens Medlemmer skal bestaa af 3 af Kommunestyret indenfor dets Midte valgte Medlemmer, hvoraf mindst 2 Medlemmer af Formandskabet.

9 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Medhold af § 84 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27 Juli 1896 meddeles Approbation paa det af Stavanger Kommunestyre i Møde 10 November 1896 vedtagne Regulativ for Betaling til Bygningskommissionen og Brandinspektøren, saalydende:

a) For Bygningsforretninger, der kræver Bygningskommissionens Nærværelse paa Stedet, betales til Bygningskommissionen Kr. 6,00.

b) Brandinspektøren oppebærer for Besigtigelse af Skorstens- eller Lodpiber med Ildsteder:

for en enetages Pibe	Kr. 0,50
„ = to- eller fleretages Do. . . .	= 1,00
samt for en Attest derom	= 2,00

Kongelig Resolution[1]), hvorved er bestemt: 9 Septbr.

1. At der af Bergens Domkirkes beholdne Formue, saaledes som den befandtes at være den 14 Marts 1894, bliver at udbetale 31¼ Procent eller Kr. 43 570,31 til Johannes Menighed.
2. At der af de Renter af Legater, som efter Afgjørelsen af den Kongelige Resolution af 2 August 1877, Post 2 tilkommer Domkirkens Menigheds Fattige, bliver aarlig at afgive 30 Procent (3/10) til Uddeling blandt Fattige i Johannes Menighed.
3. At der af de Korskirkens Menigheds Fatttige ifølge samme Kongelige Resolution tilkommende Renter af Legater aarlig bliver at afgive 6 Procent (6/100) til Uddeling blandt Fattige i Mariekirkens Menighed.

[1]) Jfr. Res.r 2 Aug. 1877 og 30 Aug. 1884. Vedk. Regj.foredr. er indt. i Dept.std.r No. 150 for 1897.

Cirkulære fra Justitsdepartementet til samtlige Overøvrigheder: 9 Septbr.

Der har gjentagende til Storthinget været indgivet Besværinger fra Medlemmer af de saakaldte friere religiøse Samfund i Kristiania over, at religiøse Foreninger ikke af Politiet indrømmes den samme Frihed som politiske Korporationer til at bevæge sig i samlet Orden under Sang og Musik i Gaderne i Landets Byer, samt over at bemeldte Foreninger af Politiet formenes Adgang til at holde Friluftsmøder med kortere Taler ledsaget af Sang og Musik paa offentlige Pladse og Torve. Disse Besværinger er af Storthinget blevne foranledigede oversendte til nærværende Departement, idet vedkommende Komite har bemærket, at hvis det forholder sig, som i Besværingerne anthydet, at der fra Politiets Side uden Nødvendighed overfor religiøse Samfund forholdes som anført, eller at deslige Foreninger i denne Henseende behandles anderledes end politiske Korporationer, saa handles der ikke i Lovenes og Politivedtægternes Aand, der kun vil have forbudt, hvad der ikke kan foregaa uden Forstyrrelse af den offentlige Orden, Velanstændighed og Fred.

Departementet, der tiltræder disse Komiteens Udtalelser, finder efter Omstændighederne at burde henstille til Landets Politimyndigheder at stille sig saavidt muligt imødekommende overfor Andragender fra saadanne Foreninger om at erholde Tilladelse til at bevæge sig i Processión i Gaderne og at afholde saakaldte Friluftsmøder paa offentlige Pladse, og navnlig ikke at negte saadanne Andragenders Indvilgelse, uden i Tilfælde af, at Myndighederne har Erfaring for eller skjellig Grund til at befrygte, at derved vil afstedkommes Forstyrrelse af den offentlige Orden, som ikke ved passende Foranstaltninger fra Politiets Side vil kunne afværges. Departementet vil i denne Forbindelse ikke undlade at

9 Septbr. bemærke, at deslige Foreningers Virksomhed, om den ledes paa den rette Maade, vil kunne være til Støtte for Politiets Gjerning, og Hensynet hertil tilsiger da ogsaa, at Politiet ikke, uden hvor Nødvendigheden kræver det, stiller sig afvisende i den ovenomhandlede Henseende.

9 Septbr. **Cirkulære** fra Finants- og Tolddepartementet til Toldkamrene, hvorved meddeles:

1. Indeværende Aars Storthing fattede Beslutning om, at der skulde tilstaaes Kreditoplagsret for Seildug etc. af Lin, Hamp etc (Tarifens L.-No. 314), og at Kreditoplagsmængden skulde fastsættes til 300 Kg. Uagtet denne Bestemmelse ved en Inkurie ikke er kommet ind i den Regjeringen meddelte Storthings-beslutning, antager Departementet, at man i Praxis bør forholde sig overensstemmende med, hvad der af Storthinget har været tilsigtet.

2. The er i Tarifens Litr. 569 opført til Told, „iberegnet Omslag og Papir". Da man ikke kan se, at det har været Meningen at forandre den tidligere Tarifs „Omslag af Papir", er man tilbøielig til at antage den nye Tarifs Udtryk for at være fremkommet ved en Skriv- eller Trykfeil. Der antages derfor fremdeles kun at burde beregnes Told af Papiromslag.

3. Det er bleven forebragt for Departementet, at Vægten pr. Halvmeter i Kvadrat af enkelte Toldfunktionærer bestemmes paa den Maade, at man tager Halvparten af den Vægt, som er fundet for en Kvadratmeter, hvad der selvfølgelig bliver ganske urigtigt. Det bedes derfor paaseet, at Vægten i deslige Tilfælde bliver beregnet af et Stykke, som er en Halvmeter paa alle fire Sider.

Betegnelsen i L.-No. 314 „Seildug etc." „$^1/_2$ m^2." antages at betyde en Halvmeter i Kvadrat.

9 Septbr. **Høieste Resolution,** hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af forhenværende Sorenskriver Hilmar Martinus Strøm ved hans Testament af 10 November 1893 til det norske Missionsselskab i Stavanger skjænkede Legat samt paa den for dette Legat under 10 April 1897 udfærdigede Fundats.

10 Septbr. **Høieste Resolution,** hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Værftseier i Kristiansand Halfdan Møller og Hustru ved deres gjensidige Testament af 5., thinglæst 19 August 1893 oprettede „Halfdan Møllers og Hustru Helvetia Bernhardine Møllers Legat for Enker og Faderløse" samt paa den for dette Legat under 23 Juli 1897 udfærdigede Fundats.

10 Septbr. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til samtlige Overøvrigheder:

Med den Hjemmel, som Straffeprocesslovens § 254, dens 4de Passus formenes at indeholde, har Departementet hidtil paa Anledning samtykket i, at ikke alene Omkostning ved selve Reisen for Sigtede eller Tiltalte til og fra Retsstedet, men ogsaa Godt-

gjørelse for nødvendige Udgifter under sammes Opholdpaa Retsstedet er belastet Delinkventfondet. I en af Lagmandsretten for Kristians Lagsogn under 28 Mai d. A. fattet Beslutning, der ved Høiesterets Kjæremaalsudvalgs Eragtning af 19 Juni er stadfæstet, er det imidlertid antaget, at den nævnte Lovbestemmelse ikke afgiver Hjemmel til af offentlige Midler at tilstaa nogen Godtgjørelse i det sidstnævnte Øiemed, cfr. Retstid. 1897 pag 559. Departementet finder imidlertid, at Hensigtsmæssighedshensyn afgjørende taler for, at det offentlige, naar de i fornævnte § af Straffeprocesloven foreskrevne Betingelser er tilstede, efter Omstændighederne overtager at udrede ogsaa disse Udgifter, og vil derfor intet have at erindre mod, at Udlæg, afholdte efter Rettens eller Paatalemyndighedens Bestemmelse til nødvendig Understøttelse af Sigtede eller Tiltalte ogsaa under Opholdet paa Retsstedet, ligesom hidtil refunderes af Delinkventfondet. 10 Septbr.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Nedenæs Amt, hvori Departementet paa Foranledning erklærer sig enigt med Amtmanden i, at den Omstændighed, at et Formandskab i Henhold til Formandskabslovens § 29 har indhentet Repræsentantskabets Bestemmelse ved Ansættelse af en Kommunekasserer, ikke kan betage et senere Formandskab dets i Lovens § 23 hjemlede Afskedigelsesret. 13 Septbr.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen (No. 37 for 1897), hvorved bl. a. meddeles: 13 Septbr

II. Postreglementets Kap. VIII., 3die Passus skal lyde: „Beløbet anføres, forsaavidt angaar Angivelsen med Bogstaver, i de egentlige Postanvisninger alene i det norske Sprog".

IX. Ved Udfærdigelsen af udenrigske Telegrampostanvisninger (herfra undtaget Telegramanvisninger til Sverige og Danmark) bliver fremtidig Beløbet, forsaavidt angaar Angivelsen med Bogstaver, at anføre i det franske Sprog.

Høieste Resolution*), hvorved der i Medhold af Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22 Juni 1863 § 11, for Nordlands Amt fastsættes følgende Fredningsbestemmelser for efternævnte Vildtsorter som gjældende indtil videre: 14 Septbr.

1. Hare, Aarhane og Rype maa ikke fanges eller dræbes fra og med 1ste Mai til og med 15de August.
2. Tiur maa ikke fanges eller dræbes fra og med 1ste April til og med 30te September.
3. Røi maa ikke fanges eller dræbes fra og med 15de Marts til og med 30te September.
4. Det skal være forbudt til Fangst af Ryper at anvende Garn.

*) Bekjendtgj. 5 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 41.

14 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Enkefru Ellen Kristine Steens og Pleiesøn Ole O. Steens Testament af 5, thinglæst 17 April 1884, med begges Tillægsbestemmelse af 4, thinglæst 6 Novbr. 1890 og førstnævntes Tillægsbestemmelse af 22 December 1892 oprettede „Bogtrykker O. Steens, Hustrus og Søns Legat til Understøttelse af værdige og trængende Enker efter Borgere eller med dem ligestillede Indvaanere af Drammens By" samt paa de for dette Legat under 10 Juni 1897 udfærdigede Statuter.

14 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at Trondenæs Herred i Tromsø Amt deles i følgende 4 Jordemoderdistrikter:

1) den sydligste Del af Herredet, omfattende Strækningen fra Sandtorv til Leikvikhavn og fra Lavangen til Stensland.
2) den nordenfor ovennævnte Strækning liggende Del til og med Rageln og Roldsnes.
3) den mellemste Del af Herredet med Undtagelse af Gaardene Aune og Elgsnes paa Hindøen.
4) den norligste Del af Herredet omfattende den til samme hørende Del af Grytøen samt Gaardene Aune og Elgsnes paa Hindøen.

14 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af Lands Sparebanks Forstanderskab i Møde den 12 Juni 1897 vedtagne Forandringer i § 5 og § 6 a i Bankens ved Høieste Resolution af 16 November 1888 og 14 Marts 1891 stadfæstede Plan.

15 Septbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Bratsbergs Amt, hvori paa Foresporgsel fra en Magistrat angaaende den ved Rekvisitioner om Mandtalspas (jfr. Lov af 5 Juni 1897 § 2) foranledigede Korrespondance for Magistraten meddeles, at denne Korrespondance, hvor der er Anledning til portofrie Forsendelser (inden Riget og til Sverige), antages at kunne ske portofrit.

15 Septbr. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, der havde anholdt om Departementets Udtalelse angaaende Lovligheden af en af en Herredsstyrelse i Møde den 17 December 1896 fattet Beslutning, ved hvilken der i Henhold til Lov til Forebyggelse af Smughandel med spirituøse Drikke i Tromsø Stifts Landdistrikter af 27 Juli 1896 var meddelt samme Mand Bevilling til samtidig at have Beværtning med Mad og Drikke paa flere Fiskevær inden Herredet. I Anledning heraf meddeler Departementet, at det med Amtmanden er enigt i, at den Garanti mod Misbrug, som ifølge Lovens § 2 fortrinsvis skal søges i Vedkommendes Person, ikke kan opnaaes, naar Ved-

kommende ikke personlig driver Næringen, og at Departementet der- 15 Septbr.
for antager, at den omhandlede Beslutning, forsaavidt der er med-
delt samme Mand Bevilgning til samtidig at have Beværtning paa
flere Steder, ikke er stemmende med Forudsætningerne for Loven af
27 Juli 1896.

Cirkulære fra Justitsdepartementet til Valgstyrernes Formænd: 17 Septbr.
Ifølge modtagen Meddelelse har det i et indtruffet Tilfælde
vist sig, at der ved Indsendelse af Forfaldsanmeldelse og
Stemmeseddel i Henhold til Lov om udenfor Riget væ-
rende Stemmeberettiges Deltagelse i Valgmands-
valgene af 5te Juni 1897 urigtigen har været forholdt paa den
Maade, at Forfaldsanmeldelsen med tilhørende særskilt konvoluteret
Stemmeseddel har været indsendt til Valgstyret blot i den i Lovens
§ 9 Litr. b omhandlede Konvolut, uden at denne, saaledes som
ved Forskriften i samme §'s sidste Punktum tilsigtet, atter har været
indlagt i et andet Omslag sammen med en særskilt Skrivelse (fra
Notarius publicus, Indrulleringsbetjent, Konsul eller Skibsfører),
udvisende, naar og hvor Følgeskrivelsen er underskrevet af den
Stemmeberettigede.

Da som Følge heraf Paabudet i Lovens § 15 om, at Forfalds-
anmeldelserne først skal aabnes i Valgforsamlingen, ikke i det om-
handlede Tilfælde har kunnet iagttages, og da der tør være Grund
til at befrygte, at den ovenfor omhandlede urigtige Fremgangs-
maade kan være benyttet i en Flerhed af Tilfælde, har Departe-
mentet troet at burde henstille til Valgstyrernes Formænd, at de
til samme indløbende rekommanderede Breve, der kan formodes at
indeholde Forfaldsanmeldelser i Henhold til den nævnte Lov, alene
aabnes i Vidners Overvær, og at der, hvis det skulde vise sig, at
den nævnte Fremgangsmaade er benyttet, forholdes paa den Maade,
at det rekommanderende Brevs ydre Konvolut og dettes hele Ind-
hold, efterat det fornødne er anteget i den i Lovens § 14 an-
ordnede Bog, strax indlægges i et Omslag, der tilklæbes eller for-
segles og forsynes med vedkommende Valgstyreformands og de tilstede-
værende Vidners paategnede Bevidnelse om, at samme indeholder
det og kun det, som ved det rekommanderede Brevs Aabning inde-
holdtes i Brevet, og i den Stand, hvori det ved Aabningen fore-
fandtes, ligesom vedkommende Forfaldsanmeldelses Nummer i Bogen
bliver at anføre paa dette Omslag.

Hvorvidt den Omstændighed, at den ovenfor omhandlede urig-
tige Fremgangsmaade ved Forfaldsanmeldelsens Expedition til Valg-
styret er bleven benyttet, vil have nogen Følge for Gyldigheden
af den indsendte Stemmeseddel, vil selvfølgelig henhøre under Valg-
styrets egen og i sidste Instans Storthingets Afgjørelse.

Cirkulære fra Finants- og Tolddepartementet til Toldkamrene, 17 Septbr.
hvorved oversendes et Exemplar af en af den kongelige svenske

17 Septbr. Generaltoldstyrelse den 12te Aug. 1897 udfærdiget Kundgjørelse angaaende de Steder, hvor Toldbehandling kan finde Sted af Varer, som under Forpasning indføres landværts fra Norge.

Ved nævnte Kundgjørelse bestemmes, at Toldbehandlingen af saadanne Varer „får ega rum hos vederbörande tullförvaltningar i rikets stapelstäder äfvensom i städerna Lund, Falun och Östersund samt å följande vid riksgränsen belägna platser, nemligen Svinesund, Hälle och Vassbotten i Göteborgs och Bohus län, Norane, Mon, Högen och Stommen i Elfsborgs län, Grunnerud, Väng, Hån, Rommenäs, Högsäter, Eda, Charlottenberg, Hofvilsrud, Mitandersfors, Hvitkärn, Röjdåfors, Djekneliden och Långflon i Vermlands län, Rörbäcksnäs, Grundforsen, Svenska Lördalen, Flötningen och Storsätern i Kopparbergs län samt Funäsdalen, Storlien, Medstugan, Melen och Gäddede i Jemtlands län; och kunna förty varor, som ofvan omförmälts, direkte försändas till den af berörda orter, hvaråa förpassningen lyder".

18 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved et revideret Forslag til Taxter og Regler for Fragtberegning for Befordring af Reisende og Gods m. v. ved Lillesand—Flaksvandbanen approberes.

18 Septbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Rigsforsikringsanstalten, hvori paa Foranledning meddeles, at Skrivelser fra Private til Rigsforsikringsanstaltens Tilsynsmænd i Almindelighed ikke er portofri, og specielt, at forsikringspligtige Bedrifter ikke kan fremsende Præmien portofrit med Posten.

20 Septbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Tromsø Stift, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra et Herreds Skolestyre angaaende en Lærers Berettigelse til Løn og Kosthold for Skoletid, der af Læreren utilregnelige Aarsager er gaaet tabt m. v., henvises til Departementets (i Lovtidenden indtagne) Skrivelse til Direktøren af 6te Juni 1893, idet Departementet alene tilføier, at Skolestyret maa være berettiget til at fordre, at vedkommende Lærer uden særskilt Godtgjørelse tager igjen den forsømte Skoletid, saafremt dette lader sig gjøre. Helst bør, bemærker Departementet, den tabte Undervisningstid tages igjen i det samme Skoleaar, men, hvis dette ikke lader sig gjøre, kan man ikke anse Læreren berettiget til at undslaa sig for at indhente den resterende Skoletid i det følgende Skoleaar. Dept. gaar imidlertid ud fra, at der mod vedkommende Lærer vises al den Hensynsfuldhed, som lader sig forene med Hensynet til Skolens Tarv. Løn og Kostholdsgodtgjørelse, der er udbetalt for Skoletid, der er gaaet tabt af Læreren utilregnelige Aarsager, bliver at op-

fore paa sædvanlig Maade i de halvaarlige Opgaver over optjent Løn og Kostholdsgodtgjørelse i Herredet. Sluttelig bemærker Departementet, at naar det ovenfor har talt om Læreren utilregnelige Aarsager, vil det ikke derved have udtalt noget om, hvorvidt det i Forespørgselen exempelvis nævnte Tilfælde, at Læreren ikke kan faa Skyds, kan regnes hertil, idet dette formentlig vil bero paa de konkrete Forhold. 20 Septbr.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til Amtmændene: 21 Septbr.

I Forbindelse med Departementets Rundskrivelse af 27de August 1895 angaaende Fremgangsmaaden ved Indløsning af voldsomt eller ulovlig beskadiget Skillemynt i Henhold til Lov af 20de Juli 1895 skal man til Underretning og videre Kundgjørelse for de inden Hr. Amtmandens Distrikt værende Oppebørsels- og Kassebetjente meddele, at saadanne Mynter for Fremtiden — om saa maatte ønskes —, foruden til Finantsdepartementet, ogsaa vil kunne indsendes til nærmeste Afdeling af Norges Bank, hvor Skillemyntvexling finder Sted, idet disse Afdelingers Bestyrelser af Departementet er meddelt Bemyndigelse til paa Departementets Vegne at indløse beskadigede Mynter under de i nævnte Lov foreskrevne Betingelser.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. er bestemt: 21 Septbr.

1. At der indtil videre i Tromø Præstegjæld under Arendals Provsti i Kristiansand Stift skal afholdes Konfirmation om Høsten i begge Præstegjældets Kirker, i Tromø Hovedkirke for Børn fra dets østlige, i Færvig Kapel for Børn fra dets vestlige Del.
2. At der — ligeledes indtil videre — bliver at afholde særskilt Konfirmandforberedelse for Præstegjældets ovennævnte to Hoveddele paa bekvemme Steder inden disse.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt, at fra 1ste Januar 1898 skal Øerne Godø, Giske, Valderø og Oksebaas omfattende Eiendommene fra og med G. No. 124 til og med G. No. 130 og G. No. 182 til og med G. No. 189 af samlet Skyld M. 287,19 i Borgund Præstegjæld under Nordre Søndmør Provsti i Bergens Stift overgaa til et eget Annexsogn under Navn af Giske Sogn og med det nuværende Giske Kapel som Sognekirke. 21 Septbr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa en under 5te August 1897 vedtagen ny Fundats for det ved høieste Resolution af 9de Marts 1877 naadigst stadfæstede „Grevinde Margrethe Trampes Legat" i Kristiansand og for det Hjem for værdige og trængende Sømænd i underordnet Stilling samt deres Efterladte, der bliver at opføre for Legatets Midler. 21 Septbr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af vedkommende Grundlæggere i Møde den 20de April 1897 21 Septbr.

21 Septbr. vedtagne Plan for en inden Bremanger Herred, Nordre Bergenhus Amt, under Navn af „Bremanger Sparebank" oprettendes Sparebank.

21 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Molde Sparebanks Forstanderskab i Møde den 31te Mai 1897 vedtagne Forandring i § 11 i Bankens ved høieste Resolutioner af 31te Oktober 1863 og 17de Februar 1893 stadfæstede Plan.

21 Septbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, hvori Departementet under Henvisning til sin i Lovsamlingen indtagne Skrivelse af 10de August 1835 meddeler, at det fremdeles antager, at Udlægsforretninger for Bøder og Justitssagsomkostninger ikke bør afholdes, naar der haves Vished for, at Udlæg ikke er at erholde. Hvad Inddrivelse af Bøder angaar, henviser Departementet forøvrigt til Straffelovens andet Kapitel § 26, jfr. Lov af 29de Juni 1889.

21 Septbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Sorenskriver, hvori Departementet i Anledning af, at samtlige de Dele, hvori en Eiendom ved Skyldbelingsforretning var delt, saaes ved thinglæst Hjemmelsbrev samtidig at være overdraget en og samme Person, udtaler, at da Eiendomsretten til de forskjellige ved Delingen fremkomne Dele af det oprindelige Brug saaledes endnu ikke havde været paa forskjellige Hænder, antoges der efter Bestemmelsen i Skyldbelingsloven af 4de Juli 1884 § 4 ikke i dette Tilfælde at være Hjemmel til at opføre Brugene som særskilt matrikulerede, hvorfor de i Fogdens Kassebog fremdeles maatte blive at opføre underet.

22 Septbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, der havde anholdt om Departementets Udtalelse angaaende den Godtgjørelse, der tilkommer en Dyrlæge for efter Rekvisition af Paatalemyndigheden at undersøge Husdyr paa Grund af opstaaet Mistanke om Dyrplageri.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at paa Grund af den forskjellige Lydelse, som Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Husdyrsygdomme af 14de Juli 1894, dens § 23 har faaet i Modsætning til den tidligere om samme Materie gjældende Lov af 20de Mai 1882 § 12, antages der ikke at være Adgang til at anvende forstnævnte § paa heromhandlede Undersøgelser, hvorimod en Dyrlæges Godtgjørelse for saadanne maa blive Gjenstand for Ansættelse af Retten, jfr. Straffeprocesslovens § 199, eller i Tilfælde, hvor saadan Ansættelse ikke har fundet Sted, bestemmes ved Skjøn, som bliver at approbere af Justitsdepartementet.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Jarls- 23 Septbr.
berg og Larviks Amt, hvori Departementet i Anledning af Fore-
spørgsel fra en Lensmand meddeler, at det antager, at der ikke
tilkommer Lensmændene nogen Godtgjørelse for det Arbeide,
som Loven af 27de Juli 1896 om Forandring i Formand-
skabsloven for Landet paalægger, samt at det ligeledes antager,
at Udgifter ved Anskaffelse af Mandtals- og Valgproto-
koller, Konvolutter o. l. maa blive at udrede af vedkommende
Kommune.

Skrivelse fra Indredepartementet til et norsk Fartøis Fører, 23 Septbr.
hvori paa Forespørgsel udtales, at Søfartslovens § 93 efter De-
partementets Formening maa forstaaes saaledes, at et Fartøis
Rederi pligter at bekoste ogsaa den Sømands Begra-
velse, hvis Død er forvoldt ved, at han, medens han er i Ski-
bets Tjeneste, formedelst Beruselse falder overbord og
drukner.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Søndre 23 Septbr.
Trondhjems Amt, hvori Departementet paa Foranledning udtaler,
at den i Landsskatteloven's § 31 indeholdte Regel om, at der
paa Formuen ikke maa lignes mere end $^1/_{30}$ og ikke
mindre end $^1/_{70}$ af den Skat, der lignes paa et lige stort
Beløb af Indtægt, antages at opstille en absolut Begrænsning
for Formuesskattens Størrelse, der saaledes i intet Tilfælde maa
overskrides. Efter dette vil altsaa ligesaalidt det i nævnte Paragraf
omhandlede forhøiede Maximum af Kr. 3 af hvert Kr. 1000,
der beror paa Amtsudvalgets Samtykke, som det Maximum af Kr.
2 af hvert Kr. 1000, hvortil Herredsstyrelsen kan bestemme For-
muesskattens Størrelse, kunne anvendes ved Udligning af denne
Skat, forsaavidt samme derved kommer til at udgjøre mere end $^1/_{30}$
af Skatten paa et lige stort Indtægtsbeløb, jfr. Indredepartementets
i Lovtidenden indtagne Skrivelse til Amtmanden i Kristians Amt
af 6te September 1883 samt Udtalelser i Oth. Prp. No. 10 for
1889 S. 7.

Høieste Resolution*), hvorved et Udkast til de nærmere 25 Septbr.
Forholdsregler, der i Kjøbstaden Stavanger bliver at
iagttage for at paase Overholdelsen af Bestemmelserne i Lov af
11te Juni 1857 angaaende Afgift til Kommunekassen af
Hunde i Kjøbstæderne og visse Ladesteder, approberes.

Høieste Resolution**), hvorved det for Vikersunds Byg- 23 Septbr.
nings- og Brandkommune ved Høieste Resolution af 16de

*) Bekjendtgj. 9 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 42, hvor Reglerne er indtagne.
**) Bekjendtgj. 9 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 42.

25 Septbr. Marts 1875 approberede Brandreglement, dets § 5, forandres derhen, at Forpligtelsen til at gjøre Tjeneste ved Stedets Brandvæsen skal indtræde ved det 16de istedetfor som tidligere ved det 18de Aar.

25 Septbr. **Høieste Resolution** *), hvorved er bestemt:

1. at der i Henhold til § 1 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 forordnes en Brandkommission for Hommelviken i Malvik Herred, Strinden og Selbu Fogderi, Søndre Trondhjems Amt,
2. at det overdrages Amtmanden at afgive nærmere Bestemmelse om Grændserne for dette Brandkommissionsdistrikt.

25 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved Stadfæstelse meddeles paa det af Skibsreder, nederlandsk Vicekonsul i Stavanger Hans Holdt ved Gavebrev af 1ste April 1897, jfr. Skrivelse af 7de Juli næstefter oprettede „H. C. W. Holdts og Hustru Margarette Holdts Legat" til Bedste for værdige Trængende af Borger- og Embedsstand i Stavanger By samt paa den for dette Legat under 2den August d. A. udfærdigede Fundats.

25 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Konsul Rudolph S. Hartmann i Kristiansand ved Testamente af 17de Januar 1896 oprettede „Rudolph og Mathilde Hartmanns Legat" til Bedste for forskjellige velgjørende Indretninger i Kristiansand samt for den norske Hedningemission, samt paa den for dette Legat den 23de Juli 1897 udfærdigede Fundats, dog saaledes, at Gyldigheden af mulige Beslutninger i Henhold til dennes § 4 om en forandret Anvendelse af Legatets Midler betinges af, at disse bliver naadigst stadfæstede.

25 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved Stadfæstelse meddeles paa de af Sognepræst i Vaaler Præstegjæld, Søndre Østerdalens Provsti, Thor Georg Bernhard Odland den 14de September 1897 udfærdigede Statuter for det af ham oprettede „Sognepræst Odlands Legat" til Fordel for Geistliges trængende Efterladte i Hamar Stift.

25 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af vedkommende Grundlæggere i Møder den 20de Oktober 1896 og 20de Marts 1897 vedtagne Plan for en inden Hegre Herred under Navn af „Hegre Sparebank" oprettendes Sparebank.

25 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af Stjørdalens Sparebanks Forstanderskab i Møde den 18de Juni 1897 besluttede Forandringer i Bankens ved høieste Re-

*) Bekjendtgj. 9 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 42.

solution af 12te August 1892 og 22de Mai 1896 stadfæstede Plan. 25 Septbr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, der havde forespurgt angaaende Godtgjørelse for en Lensmand for en efter Begjæring af vedkommende Sorenskriver foretagen Forkyndelse af en i en Paternitetssag afsagt Eds-dom, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det antager, at Gebyret for deslige Forkyndelser i Henhold til Lov om Børn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, af 6te Juli 1892 § 24 bør udredes af Statskassen. 25 Septbr.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen (No. 41 for 1897), hvorved bl. a. meddeles: 25 Septbr.

V. Fra 1ste Oktober 1897 underholdes følgende nye Postaabnerier:

1. Bratvær paa Dampskibsanløbsstedet og Fiskeværet af samme Navn i Edø Herred, Nordmørs Fogderi, Romsdals Amt, Kristiansunds Postdistrikt;
2. Foss i Bjelland i Bjelland og Grindums Herred, Mandals Fogderi, Lister og Mandals Amt, Mandals Postdistrikt, i Postruten Aaseral—Grindum—Bjelland (Hessaa);
3. Idsal i Ryfylke i Strands Herred, Ryfylke Fogderi, Stavanger Amt og Postdistrikt, for den Post, som kan blive befordret til og fra Dampskibsanløbsstedet Idse;
4. Isdal i Nordhordland paa Dampskibsanløbsstedet Isdal i Hammer Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt;
5. Kjølevig paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Strands Herred, Ryfylke Fogderi, Stavanger Amt og Postdistrikt;
6. Skjelvaagen paa Skjelven i Hustads Sogn, Inderøens Herred og Fogderi, Nordre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt, for den Post, som kan blive befordret til og fra Dampskibsanløbsstedet Skjelvaagen.

Fra samme Tid vil det nuværende Bjellands Postaabneri blive benævnt Hessaa, og det nuværende Bratværs Postaabneri blive benævnt Vestsmølen.

Der vil fremtidig indtil videre hvert Aar i Tidsrummet fra Midten af Oktober til Midten af April blive underholdt et Postaabneri, Sandvær i Helgeland, paa Sandvær i Herø Herred, Søndre Helgelands Fogderi, Nordlands Amt, Namsos Postdistrikt, med 1 Gang ugentlig Baadpost til og fra Brasøen.

Kongelig Resolution*), hvorved 28 Septbr.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herreds-

*) Bekjendtgj. 5 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 41.

28 Septbr. styrelsen for Bergs Herred, Smaalenenes Amt, under 7de August 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,

2. den Kongelige Resolution af 7de Januar 1888, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gaanorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende for Bergs Herred ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

28 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Nes Herred, Hedemarkens Amt, under 1ste Mai og 18de August 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,

2. den Kongelige Resolution af 24de Januar 1891, ved hvilken Kjøbstadspolitilovningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v, blev gjorte gjældende for Nes Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

28 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Hillesø Herred, Tromsø Amt, under 29de Mai 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

28 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Talvik Herred, Finmarkens Amt under 14de Februar og 25de Juni 18[illegible]6 samt 27de Januar og 25de Juni 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,

2. den Kongelige Resolution at 7de December 1872, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Strækningen fra Krognæs til Laugnæsholmen i Talvik Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

28 Septbr. **Kongelig Resolution****), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Sunda-

*) Bekjendtgj. 5 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 41.
**) Bekjendtgj. 5 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 41, hvor Forskrifterne er indtagne.

lens Herred i Romsdals Amt under 1ste Marts 1897 fattede Beslutning om almindelige Sundhedsforskrifter for Herredet og det inden samme beliggende Strandsted Sundalsøren. 28 Septbr.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa den af Herredsstyrelsen for Talvik Herred i Finmarkens Amt under 6te November 1896 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, herfra dog undtaget Ordene „eller dens Ordførers skriftlige meddelte" i Forskrifternes § 10. 28 Septbr.

Kongelig Resolution**), hvorved er bestemt, at § 7 i de ved Kongelig Resolution af 21de Juli 1894 udfærdigede Forskrifter om Medicinforsyning og Kosthold paa norske Skibe herefter skal lyde saaledes: 28 Septbr.

„Drikkevandet bør helst føres paa Jerntanker. Paa Jerntank, som er bestemt for Drikkevand, skal Manhullet være saa stort, at en voxen Mand kan komme ned i Tanken, for at denne kan blive forsvarlig rengjort. Jerntanker, der benyttes saavel til Spæktanker som til Vandtanker, skal være omhyggelig cementeret og maa hvert Aar renses med Soda.

Anvendes Træfade, skal disse til enhver Tid holdes forsvarlig rene, og i Fart søndenfor 30° N. B. skal de være forkullede indvendig.

Drikkevand maa ikke fyldes fra Floden i Havnestæderne. Kan ikke Vandet faaes paa anden Maade, eller naar Vand indtages i Havne, hvor der hersker Gulfeber, Kolera, Dysenteri, Klimatfeber, Tyfus eller Beri-Beri, skal det koges, forinden det gives Mandskabet at drikke.

Dersom Drikkevandet gaar i Forraadnelse, maa det koges, før det gives Mandskabet at drikke.

Det kogte Vand bør, for at gjøres smageligt, tilsættes med noget The".

Kongelig Resolution**), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa følgende, af Hamar Kommunebestyrelse i Møde den 19de Juli d. A. fattede Beslutning: 28 Septbr.

„Pigtraad maa inden Hamar By ikke anvendes til Opførelse eller Reparation af Gjærde mod offentlig Gade, Vei eller Plads og til Opførelse eller Reparation af Gjærde mod Naboeiendom ikke i mindre Høide end 1,60 Meter over Jorden".

*) Bekjendtgj. 5 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 41, hvor Forskrifterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 5 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 41.

28 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa følgende, af Vestre Molands Herredsstyre, Nedenes Amt, under 13de April d. A. fattede Beslutning:

„Pigtraad til Gjærde skal være forbudt inden Vestre Molands Herred".

28 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa følgende af Hornnes Herredsstyre, Nedenes Amt, under 10de Juli d. A. fattede Beslutning:

„1. Det skal inden Hornnes Herred være forbudt at opføre Gjærde af Pigtraad.

2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet ufarligt Materiale".

28 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa følgende, af Vennesla Herredsstyre, Lister og Mandals Amt, under 14de Juni d. A. fattede Beslutning:

„1. Det skal inden Herredet være forbudt at opføre Gjærder af Pigtraad.

2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet ufarligt Materiale".

28 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadfæstelse paa følgende, af Hægelands Herredsstyre, Lister og Mandals Amt, under 8de Juni 1897 fattede Beslutning:

„1. Det skal inden Hægelands Herred være forbudt at opføre Gjærde af Pigtraad.

2. Tidligere af Pigtraad opført Gjærde maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet ufarligt Materiale".

28 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa følgende, af Halsaa og Hartmarks Herredsstyre, Lister og Mandals Amt, under 12te Mai og 12te Juni d. A. fattede Beslutning:

„Det forbydes at anvende Pigtraad til Gjærde langs Herredets offentlige Veie, ligeledes til Gjærder mod Naboeiendom, uden at alle interesserede derom er enige".

28 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1

*) Bekjendtgj. 5 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 41.

meddeles Approbation paa følgende, af Holme Herredsstyre, Lister 28 Septbr.
og Mandals Amt, under 29de Juni d. A. fattede Beslutning:
„1. Det skal inden Holme Herred være forbudt at opføre Gjærder af Pigtraad.
2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet ufarligt Materiale".

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om 28 Septbr.
Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1
meddeles Approbation paa følgende, af Aaserals Herredsstyre,
Lister og Mandals Amt, under 10de Juli d. A. fattede Beslutning:
„1. Det skal inden Aaserals Herred være forbudt at opføre Gjærde af Pigtraad.
2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet ufarligt Materiale".

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om 28 Septbr.
Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1
meddeles Approbation paa følgende, af Nordre Undals Herredsstyre, Lister og Mandals Amt, under 24de Juli d. A. fattede Beslutning:
„1. Det skal inden Nordre Undals Herred være forbudt at opføre Gjærde af Pigtraad.
2. Tidligere af Pigtraad opført Gjærde maa herefter kun repareres med glat Traad eller andet ufarligt Materiale".

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om 28 Septbr.
Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1
meddeles Approbation paa følgende, af Mandals Kommunebestyrelse, Lister og Mandals Amt, under 5te Juli d. A. fattede Beslutning:
„Pigtraadgjærde maa ikke opføres inden Ladestedet Mandals Omraade".

Kongelig Resolution*), hvorved den af Fredrikshalds 28 Septbr.
Kommunebestyrelse under 8de September 1897 i Medhold af Lov
af 18de Juni 1884 § 20 fattede Beslutning om, at Smaasalg
af Øl, Vin, Mjød og Cider fra 1ste Januar 1898 skal være
forbudt Andre paa Stedet end dem, der vinder Bevilling paa denne
Næring, stadfæstes som gjældende indtil videre.

Kongelig Resolution*), hvorved den af Larviks Kom- 28 Septbr.
munebestyrelse i Møde den 30te August 1897 i Medhold af Lov
af 18de Juni 1884 § 20 fattede Beslutning om, at Smaasalg
af Vin, Mjød og Cider skal være forbudt andre paa Stedet
end dem, der vinder Bevilling paa denne Næring, stadfæstes som
gjældende indtil videre.

*) Bekjendtgj. 5 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 41.

28 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved de af Næsoddens Herredsstyrelse under 22de og 30te Juni 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet i Henhold til § 5 i Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893, jfr. Lov af 27de Juli 1896 om Ændring i førstnævnte Lov, med nogle Forandringer approberes som gjældende indtil videre.

28 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved de af Drangedals Herredsstyrelse i Møder den 3die December 1895 og 10de Mai 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Herredet i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 med en Forandring approberes som gjældende indtil videre.

28 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved de af Bamble Herredsstyrelse i Møde den 16de Marts dette Aar vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Herredet i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 med en Forandring approberes som gjældende indtil videre.

28 Septbr. **Kongelig Resolution****), hvorved i Medhold af § 61 i Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 bestemmes, at det i følgende inden Kristians Amt beliggende Vasdrag: Stokke- og Vismundelven i Biri, Rinda i Faaberg, Gjøra (Storeelv) og Augga i vestre Gausdal, Storeelv (Gausa) i østre Gausdal og Faaberg samt Vesleelv i østre Gausdal skal være forbudt at oplægge Tømmer paa Isen i Flaker af mere end et Lags Tykkelse, samt at Oplægningen skal foregaa saaledes, at en Strækning i Midten af Elven udgjørende mindst $^1/_3$ af Elvens Bredde paa det Sted, hvor Oplægningen sker, bliver fri for Tømmer.

28 Septbr. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til § 89 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Hønefos Kommunestyre i Møde den 10de August 1897 fattede Beslutning til Skjærpelse i den gjældende Bygningslovgivnings Forskrifter, forsaavidt nævnte By angaar:

„Tækning af Tage med krum Tagsten skal fremtidig være forbudt".

---

*) Bekjendtgj. 5te Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 41, hvor Reglerne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 5 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 41.

Kongelig Resolution*), hvorved i Medhold af § 89 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Kjøbstaden Kongsbergs Kommunestyre i Møde den 3die September 1897 fattede Beslutning til Skjærpelse i den gjældende Bygningslovgivnings Forskrifter, forsaavidt nævnte By angaar: 28 Septbr.

„Fremtidig Tækning af Tage med krum Tagsten i Kongsberg er forbudt".

Kongelig Resolution*), hvorved i Medhold af § 89 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Kjøbstaden Tønsbergs Kommunestyre i Møde den 3die September 1897 fattede Beslutning til Skjærpelse i den gjældende Bygningslovgivnings Forskrifter, forsaavidt nævnte By angaar: 28 Septbr.

„Tækning af Tage med krum Tagsten skal for Eftertiden være forbudt".

Kongelig Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 §§ 33 og 34 bestemmes: 28 Septbr.

1. At der for Udhavnene i Søgne og Greipstad Herred inden Kristiansands Lodsoldermandskab bliver at ansætte en særskilt Havnebetjent, der lønnes af vedkommende Lodsoldermand som for Lodsformænd bestemt.
2. At der i nævnte Udhavne saavelsom i den ligeledes inden Kristiansands Lodsoldermandskab beliggende Udhavn Vige skal erlægges Havnefogedpenge efter de i Havnelovens § 34 sammenholdt med § 16 foreskrevne Regler.

Kongelig Resolution*), hvorved er bestemt: 28 Septbr.

1. I Henhold til Lov om Værnepligtens Udvidelse til Rigets nordlige Landsdele af 28de Juni 1897 bemyndiges Amtmanden i Finmarkens Amt til at anordne Amtets Inddeling i Roder efter Forslag, der bliver at afgive for Kjøbstædernes Vedkommende af Magistrat og Formandskab, og for Landdistrikternes vedkommende af Lensmanden, hvis Forslag tillige bliver at undergive Fogdens Betænkning.
2. Finmarkens Amts Inddeling i Lodtrækningsdistrikter bliver at anordne saaledes, at hvert Lensmandsdistrikt og hver Kjøbstad inden Amtet udgjør et Lodtrækningsdistrikt.
3. Sognepræsterne og Forstandere for Dissentermenigheder i Finmarkens Amt paalægges til vedkommende

*) Bekjendtgj. 5 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 41.

28 Septbr. Diſtriktskommiſſions Formand ſnareſt muligt at afgive Liſter, forfattede for hvert Lodtrækningsdiſtrikt, over ſamtlige de i hvert Preſtegjæld (Menighed) konfirmerede Mandſkaber, der er fødte i 1875 og ſenere, ſamt over ukonfirmerede Mandſkaber fødte i 1875, 1876, 1877 og 1878.

4. Rodeforſtanderne i Finmarkens Amt paalægges forinden de først afholdendes Diſtriktsmøder at affatte lignende Liſter ſom i Poſt 3 nævnt over de Roden vedkommende Mandſkaber.

5. Forſvarsdepartementet bemyndiges til at træffe Beſtemmelſe om Afholdelſe af de førſte extraordinære Diſtriktsmøder, ſom vil fornødiges for Opſætning af Mandſkabsrulle for Finmarkens Amt, og om hvem der vil have at møde ved diſſe, ſamt forøvrigt at træffe de til Indførelſe af Udſkrivning i nævnte Amt fornødne Forføininger.

28 Septbr. **Kongelig Reſolution**[1]), hvorved er beſtemt:

I. Fra 1ſte Januar 1898 ſkal der i Kriſtiania By være følgende Menigheder, hvis Diſtrikter ſkal have vedføiede Grændſer:

1. Vor Frelſers Menighed:
Akerselven fra dennes Udløb i Søen til Vaterlands Bro, Brogaden, Storgaden, Youngsgaden, Hoſpitalsgaden, Akersgaden, Apothekergaden, Roſenkrantsgaden, Kriſtian den Fjerdes Gade, Univerſitetsgaden, Carl Johans Gade, Nedre Slotsgade, Fæſtningsterritoriets Grændſe til Søen.

2. Johannes Menighed:
Fæſtningsterritoriets Grændſe fra Piperviksbugten til Nedre Slotsgade, denne Gade, Carl Johans Gade, Drammensveien, den forlængede Parkvei, Munkedamsveien til Søen ved Filipſtadbugtens Baadhavn.

3. Trefoldigheds Menighed:
Den forlængede Parkvei fra dens Skjæringspunkt med Obſervatoriegaden til Drammensveien, denne Vei, Carl Johans Gade, Univerſitetsgaden, Kriſtian den Fjerdes Gade, Roſenkrantsgaden, Pileſtrædet, Apothekergaden, Akersgaden, Hoſpitalsgaden, Møllergaden, Roſteds Gade, Fredensborgveien, Kroken, Akersveien, den paa ſøndre Side af „Vor Frelſers Gravlund" regulerede Roſſings Gade, Nordal Bruns Gade, Pileſtrædet, Oskars Gade, Frognerveien og Obſervatoriegaden til Parkveien.

4. Uranienborg Menighed:
Bogſtadveien fra Bygrændſen af, Hægdehaugsveien, Oskars Gade, Colbjørnſens Gade, Gyldenløves Gade og Bygrændſen til Bogſtadveien.

[1]) Vedk. Regj.forebr. er indt. i Deptstid. No. 42—48 for 1897.

5. Fagerborgs Menighed (ny): 28 Septbr.
Bogstadveien fra Bygrændsen af, Hægdehaugsveien, Oskars Gade, Pilestrædet, Therese Gade til Bygrændsen og denne til Bogstadveien.

6. Frogner Menighed (ny):
Gyldenløves Gade fra Bygrændsen af, Colbjørnsens Gade, Oskars Gade, Frognerveien, Observatoriegaden, Parkveien, Munkedamsveien til Søen ved Filipstadbugtens Baadhavn og Søen samt Bygrændsen til Gyldenløves Gade.

7. Gamle Akers Menighed:
Therese Gade fra Bygrændsen af, Pilestrædet, Nordal Bruns Gade, Rossings Gade, Akersveien, Kroken, Fredensborgveien, Maridalsveien, Møllerveien, Akerselven til den regulerede Forlængelse af Sannergaden, denne Gade, Kingos Gade, Kjerschows Gade og Bygrændsen til Therese Gade.

8. Sagenes Menighed:
Kingos Gade fra Kjerschows Gade til den regulerede Forlængelse af Sannergaden, denne Gade, Fagerheimsgaden og de regulerede Gader Rosenhofgaden, Strømstadgaden med dens eventuelle Fortsættelse til Krebs's Gade, denne Gade til Bygrændsen samt Bygrændsen, som følges til Kjerschows Gade.

9. Paulus Menighed:
Nordre Gade fra Akerselven af, Schous Plads, Toftes Gade, Helgesens Gade, Teglværksgaden, Værksgaden, Christies Gade, Fagerheimsgaden, Sannergaden til Akerselven og denne til Grünerbroen.

10. Jakobs Menighed:
Møllergaden fra Youngsgaden af, Rosteds Gade, Fredensborgveien, Maridalsveien, Møllerveien, Nordre-Gade, Schous Plads, Herslebs Gade, Trondhjemsveien, Akerselven til Vaterlands Bro, Brogaden, Storgaden og Youngsgaden til Møllergaden.

11. Petrus Menighed:
Heibergs Gade fra Bygrændsen af, Tøiengaden, Jens Bjelkes Gade, Vahls Gade, Herslebs Gade, Schous Plads, Toftes Gade, Helgesens Gade, Teglværksgaden, Værksgaden, Christies Plads, Fagerheimsgaden, Rosenhofgaden, Strømstadgaden med dens eventuelle Fortsættelse til Krebs's Gade, denne Gade og Bygrændsen til Heibergs Gade.

28 Septbr.

12. Grønlands Menighed:
Akerselven fra Nybroen til Schweigaards Bro, Schweigaards Gade, Harald Haardraades Plads, Kloſtergaden, Nonnegaden, Haakons Gade, Aakebergveien, Borggaden, Jens Bjelkes Gade, Vahls Gade, Herslebs Gade og Trondhjemsveien til Akerselven.

13. Kampens Menighed:
Heibergs Gade fra Bygrændſen af, Tøiengaden, Jens Bjelkes Gade, Borggaden, Aakebergveien, Jordalsgaden, Odals Gade og den regulerede Valdres Gade til Bygrændſen ſamt denne til Heibergs Gade.

14. Oslo Menighed:
Akerselven fra dens Udløb i Søen til Schweigaards Bro, Schweigaards Gade til Harald Haardraades Plads, Kloſtergaden, Nonnegaden, Haakons Gade, Aakebergveien, Jordalsgaden, Odalsgaden, den regulerede Valdres Gade, Bygrændſen til Søen og denne til Akerselvens Udløb.

II. 1. Trediepreſtembedet ved Trefoldigheds Menighed bliver indtil videre ikke at beſætte faſt men midlertidig at beſtyre af en Geiſtlig, der, efterat Embedet paa ſædvanlig Maade har været kundgjort ledigt, konſtitueres af Kriſtiania Biſkop med Kirke- og Undervisningsdepartementets Approbation.

2. For hver af de nye Menigheder Fagerborg og Frogner bliver der at anſætte en Sognepreſt.

3. I Sagenes, Jakobs og Paulus Menigheder bliver der fra 1ſte Januar 1898 at anſætte reſiderende Kapellaner, der — foruden Ret til Offer af Menigheden — tillægges en Trediedel af Indtægterne af de inden Menigheden faldende miniſterielle Forretninger, hvilken Andel bliver at udbetale dem maanedlig af vedkommende Sognepreſt, og Indtægten af det ene Halvaars Konfirmander.

4. Fra ſamme Tid ſkal der i Grønlands Menighed anſættes en Trediepreſt, der — foruden Ret til Offer af Menigheden — tillægges Kr. 1200 i aarlig Løn af Sognepreſten, at udbetales med en Fjerdedel hvert Kvartal. Med Embedets Beſættelſe bliver indtil videre at forholde ſaaledes, ſom ovenfor under II No. 1 for Trediepreſtembedet ved Trefoldigheds Menighed beſtemt.

5. De nuværende Kaldskapellanembeder ved Jakobs og Paulus Menigheder nedlægges fra 1ſte Januar 1898.

6. Fra ſamme Tid bliver de Sognepreſtembedet ved Trefoldigheds Menighed tilliggende viſſe Indtægter til Beløb

omtrent Kr. 2200 aarlig at henlægge til Sognepræſterne 28 Septbr.
ved Sagenes og Grønlands Menighed og efter Kirkedepartementets nærmere Beſtemmelſe at fordele ſaaledes, at der tilfalder Sagenes Sognepræſt omtrent 600 Kr. og Grønlands Sognepræſt omtrent 1600 Kr., og med Forpligtelſe for den ſidſtnævnte til ſom Lønsbidrag til en Trediepræſt at udrede Kr. 1200 aarlig, der udbetales med en Fjerdedel ved Udgangen af hvert Kvartal.

7. Det paalægges Sognepræſterne og de reſiderende Kapellaner ved Sagenes, Jakobs og Paulus Menigheder:
   a) afvexlende at afholde Høimeſſe- og Aftenſangsgudstjeneſte under Jagttagelſe af, at Sognepræſterne altid prædiker til Høimeſſe paa de tre ſtore Høitiders første Dag,
   b) ſkiftevis hver ſin Uge at forrette de forefaldende miniſterielle Forretninger, dog ſaaledes, at Sognepræſterne ogſaa udenfor ſin Uge kan overtage dem af diſſe, ſom de ønſker, og
   c) ſkiftevis at afholde Vaar- og Høſtkonfirmation ſaaledes, at Sognepræſterne har Ret til for ſin Embedstid at vælge den Tid, de maatte foretrække.

8. Der meddeles Kriſtiania Biſkop Bemyndigelſe til indtil videre at afgive de nødvendige Beſtemmelſer angaaende Afholdelſe af Gudstjeneſter i Grønlands Kirke og Fordelingen af diſſe og andre kirkelige Forretninger mellem Menighedens Sognepræſt, reſiderende Kapellan og Trediepræſt.

9. I de Kirker i Kriſtiania, ved hvilke der er anſat mindſt to faſte Præſter, bliver der fra næſte Aars Begyndelſe at forrette Aftenſangsgudstjeneſte hver Søn- og Helligdag undtagen i Maanederne Juni, Juli og Auguſt, da Aftenſangsgudstjeneſterne efter Kriſtiania Biſkops nærmere Beſtemmelſe helt eller delvis kan indſtilles.

10. Ved Kundgjørelſe af faſte geiſtlige Embeder ved Kriſtiania Bys Menigheder bliver der indtil videre at tage Forbehold om, at vedkommende Embedsmænd ſkal være forpligtede til at finde ſig i enhver Beſtemmelſe, der maatte blive afgivne om gjentagne Delinger eller Omreguleringer af Menighederne, Grændſeforandringer, Tillæggelſe af nye Diſtrikter, Anſættelſe af flere Præſter og Opførelſe af flere Kirker.

11. Husleiegodtgjørelſen for de ved Kriſtiania Bymenigheder anſatte Præſter faſtſættes i Henhold til Lov af 14de

28 Septbr. Juni 1876 § 5 fra 1ste Januar 1898 at regne og indtil videre til nedenstaaende af Kristiania Bys Formænd og Repræsentanter i Møde den 3die December 1896 vedtagne Beløb aarlig:

For Sognepresterne ved Vor Frelsers og Trefoldigheds Menigheder . . . . . Kr. 1400,
" de øvrige Sognepræster . . . . . " 1200,
" residerende Kapellaner. . . . . " 1000,
" Trediepræster og Kaldskapellaner . . " 800.

12. Kristiania Kommunebestyrelses nævnte Beslutning forøvrigt approberes i Henhold til Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 § 40, forsaavidt Kommunen derved paadrages Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

III. — — —.

IV. a) Fra den Tid at regne, da en ny Kirke paa Vaalerengen er færdig til at tages i Brug, skal den Del af Oslo Menighed, der begrændses af den regulerede Valdres Gade fra Bygrændsen af, Odals Gade, Jordalsgaden, Aakebergveien, Haakons Gade, Nonnegaden, Klostergaden, Harald Haardraades Plads, Smuget mellem denne og St. Halvards Gade forlænget i ret Linie til Loelven, denne Elv og Bygrændsen til Valdres Gade, fraskilles fra Oslo og overgaa til en egen Menighed under Navn af Vaalerengens Menighed.

b) For denne Menighed bliver der at ansætte en Sognepræst, der — foruden de inden Menigheden faldende præstelige Indtægter — tillægges Kr. 1200 i aarlig Husleiegodtgjørelse af Kristiania Bykasse.

28 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at de ved Kongelig Resolution af 28de Februar 1877 bestemte Maanedsthinge for Idde og Markers Sorenskriveri, Smaalenenes Amt med Undtagelse af de sammesteds omhandlede særskilte Thinge for Skjeberg og Aremarks Thinglage fra 1 Januar 1898 tillades afholdte i Fredrikshald.

28 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at Stavanger Magistrat i Henhold til § 4, næst sidste Passus, i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 indtil videre fritages for at være Medlem af Stavanger Havnestyre.

28 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved de for Skiensfjordens Kreditbank i Generalforsamling den 16de Marts 1894 vedtagne Love approberes i Henhold til § 2 i Lov af 6te August 1897 om Adgang for visse Aktieselskaber og Bankindretninger til at udstede Obligationer lydende paa Hændehaveren.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 28 Septbr.

1) At Toldoppebørselsforretningerne ved Toldexpeditionen paa Kristiania østlige Jernbanestation indtil Videre overdrages den ved Expeditionen ansatte Toldbetjent, der herfor tilstaaes et Tillæg til sin Lønning af Kr. 1500 aarlig, der udredes af hvad der er bevilget til Foranstaltninger ved Grænseopsynet.

2) At denne Toldbetjent paalægges at stille anordnet Kaution for Oppebørslerne indtil Videre for et Beløb af Kr. 6000.

3) At den Kontrol, som ifølge Toldinstruktionen paahviler den ved Toldstederne ansatte øverste Toldopsynsbetjent med Hensyn til Oppebørslerne ved Toldstedet, forsaavidt den omhandlede Toldexpedition angaar, bliver at udføre af Grænseinspektøren.

Kongelig Resolution, hvorved den af Finnants- og Told- 28 Septbr.
Departementet under 8de September 1897 med et Konsortium bestaaende af D'Hrr. C. J. Hambro & Søn, London, Den danske Landmandsbank, Kjøbenhavn, D'Hrr. L. Behrens & Söhne, Hamburg, Privatbanken i Kjøbenhavn og Stockholms Enskilda Bank, Stockholm, afsluttede Kontrakt angaaende Konvertering af Restgjælden efter Statslaanet af 1886 approberes.

Kongelig Resolution, hvorved Storthingets Beslutninger af 28 Septbr.
9de August 1897 angaaende Bevilgning af Tillæg til Kontorholdsgodtgjørelsen for Fogderne i Nordre og Søndre Helgeland, henholdsvis Kr. 100 og Kr. 300[1]) befales tagne tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1897, Hovedp. VIII, Kap. 1, Tit. 2 og Indst. S No. 259 for f. A., S. 649, No. 25. Jfr. Sth. Prp. No. 19 og Indst. S No. 17 for f. A.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 28 Septbr.

1) At Storthingets Beslutning af 6te August 1897 om Forøgelse af Hypothekbankens Grundfond[1]) befales tagen tilfølge.

2) At Finants- og Told-Departementet bemyndiges til for det i ovennævnte Storthingsbeslutning omhandlede Statstilskud til Hypothekbankens Grundfond stort Kr. 1,000,000 at udfærdige og til denne at overdrage en 4 pCt. rentebærende Statsobligation.

3) At den i foregaaende Post omhandlede Statsobligation bliver at amortisere i Løbet af 30 Aar med halvaarlige Afdrag, der stiger paa den Maade, at de halvaarlige Renter og Afdrag tilsammen er indbyrdes lige store, dog skal det være forbeholdt Statskassen at erlægge større Afdrag end saaledes

[1]) Se Se Oth. Prp. No. 32 og Indst. O No. 132 for 1897, Dok. No. 14og Indst. S No. 233 for f. A. samt Sth..tid. for f. A., Forh. i Sth. S. 2204—2217; jfr. Dok. No. 20 og 24 samt Indst. O No. 20 for for f. A.

28 Septbr. bestemt eller helt at indfri Gjælden tidligere end den fastsatte Tilbagebetalingstermin.

28 Septbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Revisionsdepartementet, hvori paa Foranledning meddeles, at Justitsdept. vistnok maa fasthholde den i Skrivelse til Departementet for det Indre af 11te Marts 1897 udtalte Opfatning, at Bilbrev ikke længer er nødvendigt som Skibsdokument for Skibe, der gaar i udenrigsk Fart, men at der selvfølgelig ikke derfor vil være noget til Hinder for, at Bilbrev fremdeles erhverves for at tjene som Adkomstdokument for Skibet (jfr. de for Storthinget i 1888, 1892, 1893, 1894 og 1897 fremsatte kongelige Propositioner til Lov om Registering af Skibe).

28 Septbr. **Skrivelse** fra Finants- og Tolddepartementet til Amtmanden i Buskerud Amt, hvori udtales, at en ved en meddelt Dispensation fra Bygningsloven betinget almindelig Erklæring om ikke at bebygge en Tomt udover en bestemt Grænse ikke antages stempelpligtig.

30 Septbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sognepræst, om Attester, der rekvireres af en Tilsynsmand ved Rigsforsikringsanstalten i Anledning af Dødsfald blandt de Forsikrede, skal meddeles uden Betaling. I Anledning heraf meddeler Dept., at Rigsforsikringsanstalten paa Foranledning af Dept. har udtalt, at Anstalten — saavidt erindres — aldrig har krævet Dødsfaldsattest fra nogen Præst, idet saadan Attest faaes fra vedkommende Læge eller, hvor Dødsfaldet ikke har medført Henvendelse til nogen Læge, fra Lensmanden. Derimod kræver Anstalten ubetinget Aldersattester for livrenteberettigede Personer, da Kapitaliseringen af en Livrente er afhængig af livrentenyderens Alder, ligesom Livrentens Varighed for efterladte Børns Vedkommende er afhængig af Alderen. Efter denne Udtalelse fra Rigsforsikringsanstalten antager Departementet, at det alene er det sidstnævnte Slags Attester, som Rigsforsikringsanstaltens Tilsynsmænd i Henhold til Lov af 27 Juli 1830 § 3, No. 1 (eller fra næste Aar Lov af 14 Juli 1897 § 27 sidste Passus) kan forlange udfærdiget uden Betaling. Dept. gaar derhos ud fra, at saadanne Attester ikke rekvireres hos Præsterne, forinden det er bragt paa det Rene, at vedkommende Livrenteberettigede ikke allerede er i Besiddelse deraf.

30 Septbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at Efterladenskaberne efter en paa Stavanger Bys Sygehus afdød amerikansk Maskinist bør tages i midlertidig Forvaring af Stedets Skifteret, som derom vil have at underrette vedkommende amerikanske Konsulat og indhente dettes Bestemmelse om, hvorledes der videre skal forholdes.

Høieste Resolution*), hvorved i Henhold til § 1 i Lov af 26de August 1854 indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet samt i § 4 i Lov af 3die Mai 1871 angaaende Behandling af ildsfarlige Gjenstande approberes et Udkast som Reglement for Brandvæsenets Ordning i Græsvig og Hauge Bygnings- og Brandkommune i Onsø Herred, Moss Fogderi, Smaalenenes Amt. 1 Oktbr.

Høieste Resolution**), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kristiania Kommunebestyrelse under 10de Juni 1897 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Byen[1]), dog saaledes, at de vedtagne Forandringer i og Tillæg til den nugjældende § 18 undtages fra Approbation. 1 Oktbr.

De nye Forskrifter er saalydende:

§ 1. Ved Udførdigelsen af de Regler, efter hvilke Gader, Veie, offentlige Pladse, Afløbsrender, Kloaker og Kloakkummer renholdes og efter hvilke Bortskaffelsen af Affaldet foregaar, skal Sundhedskommissionens Betænkning indhentes. Det samme skal iagttages ved Udførdigelse af Regler for Renhold af de kommunale Skoler, Haller, Bazarer eller andre af Almenheden benyttede kommunale Lokaler.

§ 2. Portrum og Gaardsplads skal holdes rene og fri for Stank; de skal have en fast Overflade, saaledes at de fuldstændig kan renses, og være saaledes indrettede, at der er hurtigt og let Afløb for Vand til Eiendommens Kloak, hvor saadan findes eller i Henhold til Bygningslovens § 15 paabydes. Trægulv maa ikke anbringes i Gaardsrum, som ikke er overdækkede. Hvor de findes, maa de ikke underkastes større Udbedring, men fjernes, naar den tiltrænges.

For større Leiegaarde, eller hvor stedfindende Næring eller Dyrehold gjør det paakrævet, kan Sundhedskommissionen paabyde, at Portrum og Gaardsplads brolægges eller gives en vandtæt Overflade.

§ 3.

a. Gjødsel, Kjøkkenaffald eller Søppel og andre stinkende Substantser saavelsom Stoffe eller Gjenstande, hvis Uddunstninger kan medføre Fare for Sundheden, maa ikke findes henliggende, ophobede eller lagrede paa saadanne Steder og paa saadan Maade, at de frembringer generende Stank eller foraarsager sanitære Misligheder.

[1]) Jfr. tidligere Ref.r 14 Marts 1874, 20 Novbr. 1886 og 29 Juli 1890.

*) Bekjendtgj. 9de Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 42, hvor Reglementet er indtaget.

**) Bekjendtgj. 9de Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 42.

1 Oktbr. b. Gjødsel og andre stinkende Gjødningsstoffe, der anvendes til Dyrkning af Eiendomme inden Byens Grændser, maa ikke paa nogen Eiendom henlægges i større Mængde end nødvendigt for Eiendommens Dyrkning. Gjødningen skal strax oplægges i Haug paa saadan Maade og paa de Steder, som af Sundhedskommissionen bestemmes, samt efterhaanden som den tilkjøres Haugen, strax overdækkes, saa at den ikke udbreder Stank; den maa ikke spredes over Marken, forinden den samtidig kan nedmuldes.

c. Forsaavidt Gjødsel og Kjøkken- eller andre stinkende Affaldsstoffe er saaledes behandlede, at de for den væsentligste Del er berøvede sin Stank, kan de aflæsses i Jernbanevogne eller i Fartøi, for ad Jernbane eller tilsøs at føres ud af Byen. Med Sundhedskommissionens Tilladelse kan Ko- og Hestegjødsel omlæsses til videre Transport ad Jernbane eller tilsøs i ublandet Tilstand.

d. De Regler, efter hvilke Transport gjennem Byens Gader, eller efter hvilke Af- eller Paalæsning, Losning og Lastning af de i denne Paragraf nævnte Substantser skal foregaa, underkastes Sundhedskommissionens Betænkning.

e. Kjøkkenaffald, Søppel og lignende skal bortføres fra Husene hver Søgnedag i de centrale eller andre med større Huse tæt bebyggede Strøg af Byen, og hver anden Dag i de villamæssig bebyggede eller friere beliggende Strøg. Afgjørelsen af, hvorvidt et Strøg gaar ind under den ene eller anden Ordning, afhænger af Sundhedskommissionen.

f. Fra Huse, hvori findes Hotel, Restauration eller lignende, skal Husholdningsaffald stedse daglig bortføres. Det samme gjælder Affald fra Slagterier, Pølsemagerier, Delikatesseforretninger eller efter Sundhedskommissionens Bestemmelse ogsaa andre Tilberedningssteder for Næringsmidler.

g. Affaldet maa, indtil det bortføres, kun opsamles i saadanne løse Beholdere, som af Sundhedskommissionen foreskrives. Disse Beholdere, som stedse skal være tætte og vel vedligeholdte, anbringes i Gaardsrummet paa vandtæt Underlag. I Beholdere maa flydende Substantser ikke udslaaes, og ei heller maa deri henlægges Bygnings- eller Reparationsaffald.

§ 4. Kjældere skal være tørre og holdes rene og saavidt muligt lustige. Hvor Kjældere er fugtige, har Sundhedskommissionen Ret til at paabyde saadanne Foranstaltninger, der er nødvendige for at hindre Fugtighed fra at trænge ind i Kjælderne eller Bygværket. Bryggerhusgulve skal have en jevn, vandtæt Overflade med Fald til Kloakslug.

§ 5. Afløbsrender, Kloaker og lignende skal være saaledes indrettede, at de skaffer tilstrækkeligt Afløb og let kan renses samt holdes i forsvarlig Stand. Ledningerne skal være tætte og saa-

ledes indrettede, at Kloakgas ikke kan ſtrømme ud. Vaſke og 1 Oktbr.
Kloakſlug eller Kumme, der findes i Kjældere eller inde i Huſe, ſkal være forſynede med Vandlaas eller anden Indretning, der hindrer Udſtrømning af Kloakgas. Hvor Kloakerne ligger ſaa lavt, at en Opſtuvning eller Tilbageſtrømning af Kloakindholdet ved Høivande finder Sted, kan Sundhedskommiſſionen paabyde, at Kloakerne indrettes ſaaledes, at Kloakindholdet ikke trænger ind i Bygningen.

De Regler, hvorefter Afløbsrender, Kloaker og lignende paabydes anlagt, ſkal forelægges Sundhedskommiſſionen til Betænkning.

Rensning af Kloakkumme paa private Ledninger ſkal i Regelen foregaa mindſt 2 Gange om Maaneden. Dog kan Sundhedskommiſſionen under ſæregne Omſtændigheder ſaavel paabyde hyppigere Rensning ſom tillade, at ſaadan Rensning kun foretages 1 Gang om Maaneden. Ledningerne ſkal renſes og udſkylles ſaa ofte, at de ikke tilſtoppes.

§ 6. Til de offentlige Kloaker, til Fjord, Elv, Bæk, Grøft eller Rende, maa ikke indrettes Afløb for Exkrementer eller for flydende Subſtantſer, der har været i Berøring med ſaadanne. Hvor deslige Afløb nu findes, ſkal Afløbsrenderne være forſynede med ſaadanne af Stadsingenioren approberede Indretninger, at kun vandagtige Exkrementer bortføres, hvorhos bemeldte Indretninger ſkal anbringes ſaaledes, at de med Lethed kan kontrolleres. Fra den Tid af, at en af Kommunen ordnet Renovation er indført, gjælder den i Begyndelſen af Paragrafen givne Forſkrift for alle Afløb, ældre ſom yngre. Sundhedskommiſſionen kan, ogſaa forinden den anførte Betingelſe er indtraadt, paabyde Sløifning af ældre Afløb, hvor ſanitære Henſyn gjør det nødvendigt.

Til Elv, Bæk, aaben Grøft eller Rende maa heller ikke uden Sundhedskommiſſionens Tilladelſe gives Afløb for andre Subſtantſer, der frembringer Stank, eller er farlige for Sundheden. Fabriker og lignende Anlæg, fra hvilke ſaadanne Subſtantſer eller Dampe afledes, ſkal for disſe anbringe lukkede Render, der under Jagttagelſe af de Betingelſer, ſom Stadsingenioren og Sundhedskommiſſionen opſtiller, kan tillades at udmunde i de offentlige Kloaker

§ 7. Hvis nogen Grund inden Byens Grændſer ved ſumpig Beſkaffenhed eller ſtilleſtaaende Vand fremkalder Fare for den offentlige Sundhedstilſtand, uden at Tilfældet henhører under Lov af 5te Juni 1875 § 15, kan Eieren ikke modſætte ſig, at den draineres eller opfyldes ved Sundhedskommiſſionens Foranſtaltning.

Naar det ved Udgravning af nogen Grund til Bebyggelſe viſer ſig, at Grunden er opfyldt med ſaadanne Stoffe, ſom kan blive ſkadelige for Sundheden, kan Sundhedskommiſſionen fordre disſe udgravede i den Udſtrækning, ſom den finder fornødent, og det udgravede bortført, eller, hvis den anſer en ſaadan Foranſtalt-

1 Oktbr. ning tilstrækkelig, paabyde, at der anbringes en fuldstændig Isolation over hele Grunden.

§ 8. Stald, Fjøs, Grisehus og lignende maa ikke anlægges uden Tilladelse af Sundhedskommissionen, der ogsaa kan give almindelige Regler for deres Indredning.

Stald, Fjøs, Grisehus og lignende skal holdes rene, være lyse og luftige og saaledes beliggende og indrettede, at Stank ikke udbreder sig fra dem til beboede Rum, Opbevarings- og Tilberedningssteder for Næringsmidler, Nabo, Gade eller befærdet Plads. Der skal være sørget for, at Dyrenes Urin og Exkrementer ikke trænger ned i Grunden, og der skal til at opfange Exkrementerne findes Binger eller andre Beholdere med vandtætte Vægge og Bund og tætsluttende Overdække eller Døre. De skal være uden Afløb og saaledes indrettede, at de let kan tømmes og renses. Fuldstændig Tømning og Rensning skal foregaa mindst 2 Gange om Maaneden eller oftere, om Sundhedskommissionen finder det nødvendigt.

§ 9. Foranlediger Heste-, Kreatur-, Grise- eller andet Dyrehold Misligheder i sanitær Henseende, har Sundhedskommissionen Ret til at paabyde Foranstaltninger til Fjernelse af saadanne Misligheder. Forekommer betydelige Misligheder, som ikke efter Sundhedskommissionens Paalæg fjernes, eller som paa Grund af Stedforholdene ikke kan fjernes, har Sundhedskommissionen Ret til at forbyde det her omhandlede Dyrehold.

For Fjøs, hvorfra leveres Melk eller deraf fremstillede Næringsmidler til Udsalg, kan Sundhedskommissionen give Regler for Renhold eller andre Foranstaltninger, som anses paakrævede for at hindre, at Melken eller de deraf fremstillede Næringsmidler bliver skadelige for Sundheden.

§ 10. Ethvert Hus, der benyttes til Beboelse, skal have et Lokum med mindst et Aflukke for hver 20de Beboer. Ligeledes skal der findes Lokum ved eller i ethvert Hus, hvor en større Mængde Mennesker forsamles eller hvor der stadig foregaar Arbeide.

For større Leiegaarde, der herefter bygges, kan Sundhedskommissionen paabyde, at de skal have mindst et Aflukke for hver 10de Beboer eller for hver anden Familie.

§ 11. Alle Lokumer skal være ventilerede og saaledes indrettede, at der fra dem ikke udbreder sig Stank, og at hverken Bygningsværk eller Jordbund gjennemtrækkes af Exkrementer eller Urin.

Exkrementer og Urin fra Lokumer skal optages af vandtætte Beholdere; disse skal intet Afløb have og være saaledes indrettede, at hverken Grundvand eller Overvand kan bane sig Vei til dem, og at de med Lethed kan tømmes og renses. Hvor selve Beholderen ikke bestaar af cementeret eller asfalteret Murværk, skal den

være anbragt over et tæt Gulv paa saadan Maade, at dette med Lethed kan renses. 1 Oktbr.

§ 12. Lokumer, som herefter anlægges, skal have Adgang til direkte Lys og Luft og maa ikke uden Sundhedskommissionens Tilladelse anlægges under Beboelsesrum eller Opbevarings- og Tilberedningsrum for Næringsmidler.

Lokumer, som anlægges inde i eller i umiddelbar Forbindelse med Bygninger, hvoraf nogen Del benyttes til varigt Ophold for Mennesker, eller ved Siden af Opbevarings- eller Tilberedningsrum for Næringsmidler, skal forsynes med vandtætte Gulve og med flytbare Beholdere af ikke over 60 Liters Indhold. Lokumets Vægge skal være saaledes indrettede, at Gasarter ikke kan trænge igjennem dem til andre Rum i Bygningen.

Lokumer, der anbringes udenfor Baaningshuse, maa være isolerede fra samme og, medmindre Sundhedskommissionen derfra tilsteder Undtagelse, ikke lægges nærmere Vindu til Rum, bestemte til varigt Ophold for Mennesker, Gade og offentlig Plads end 3 m. Beholderne skal være saaledes anbragte, at de er let tilgjængelige for Tømning og Blanding af Indholdet, og at deres Tæthed til enhver Tid kan kontrolleres. Beholdernes Bund maa ikke ligge lavere end 0,15 m. over det tilstødende Terræn.

Flytbare Beholdere skal hvile paa et vandtæt Underlag.

§ 13. Beholdere for Lokumer maa ikke tilføres andre Affaldsstoffe end Exkrementer og ublandet Urin.

Blanding af Beholdernes Indhold med Stoffe, som dertil af Sundhedskommissionen godkjendes som hensigtsmæssige, skal foregaa i saadan Udstrækning, at Stank fra Beholderen til enhver Tid undgaaes, og den skal iværksættes mindst 1 Gang hver Søgnedag. Fuldstændig Desinfektion skal foretages, naar og hvor Sundhedskommissionen paabyder det. Tømning og Rensning af alle Beholdere skal foregaa mindst en Gang om Ugen, medmindre Sundhedskommissionen under særegne Omstændigheder paabyder hyppigere eller tillader sjeldnere Tømning. Flytbare Beholdere maa ikke tømmes inde i Bygningen.

§ 14. Hvor der findes Stald, Fjøs, Grisehus eller Lokum, som ikke er indrettet paa den i §§ 8 og 11 foreskrevne Maade, eller hvor de i § 13 paabudne Forholdsregler med Hensyn til Renhold ikke lader sig gjennemføre, skal de fornødne Ombygninger og Forandringer være foretagne inden en af Sundhedskommissionen fastsat Frist.

§ 15. Ved nye eller ved Forandring eller Udvidelse af ældre Anlæg af de i § 14 nævnte Slags, maa Tegning med Forklaring om deres Indretning medfølge den lovbefalede Anmeldelse til Bygningsinspektøren, der forelægger samme for Sundhedskommissionens Formand.

§ 16. Sundhedskommissionen kan paalægge Eiere af Byg-

1 Oktbr. ninger, hvori en større Mængde Mennesker bor eller jevnlig samles, at anbringe Urinsteder.

§ 17. Alle Urinsteder skal være saaledes indrettede, at Vægge og Gulv i den Udstrækning, hvori Urinen kommer i Berøring med dem, har en glat, vandtæt Overflade, og at Urinen har Afløb.

Urinstederne maa til enhver Tid holdes rene og fri for Stank.

§ 20.[1]) Sundhedskommissionen skal paa samme Maade, som i § 18 bestemmes, kontrollere og efter Omstændighederne forbyde Salget af andre Gjenstande, hvis Benyttelse kan blive farlig for Helbreden derved, at de indeholder giftige Bestanddele, f. Ex. Tapeter, Legetøi, Beklædningsstoffe, Vortebrikker o. desl.

§ 21. Ved Opførelse af ny Bygning eller Paabygning, som er bestemt til varigt Ophold for Mennesker, maa Puds- og Indredningsarbeidet ikke paabegyndes førend efter Udløbet af en af Bygningsinspektøren efter indhentet Erklæring fra Sundhedskommissionen fastsat Frist, der mindst maa være 6 — sex — Uger, efterat Bygningen er bragt under Tag.

[1]) **§ 18,** for hvis Vedk. de af Kommunestyrelsen foreslaaede Forandringer og Tillæg ikke er approberede, — samt **§ 19,** som ogsaa paatænktes forandret, men hvis Behandling af Kommunebestyrelsen blev forbigaaet, — er altsaa fremdeles uforandret saalydende:

„§ 18. Sundhedskommissionen skal til Forebyggelse af skadelige og forfalskede Næringsmidlers Salg jevnlig anstille eller lade anstille Undersøgelser dels af de paa Torve, i Udsalgs- og Beværtningssteder falbudne Næringsmidler, dels af saadanne, der findes i de paagjældende Handlendes eller Næringsdrivendes Oplagssteder, og er til dette Øiemed berettiget til at forlange udleveret de nødvendige Prøver, hvis Værdi, om det fordres, bliver at erstatte efter almindelig Salgspris, forsaavidt det ikke viser sig nødvendigt at skride ind mod Varens Salg. Forefindes Næringsmidler, som er skadelige for Sundheden, skal disse efter Beslutning af Sundhedskommissionen enten blive at bortskaffe, tilintetgjøre eller paa anden Maade gjøres uskadelige paa Vedkommendes Bekostning.

§ 19. Udsalgs- og de Handlendes Opbevaringssteder for Kjød, Flesk, og fersk Fisk samt for de af Kjød, Flesk, fersk Fisk og Blod tilberedte Næringsmidler, for Bagværk, Melk, Fløde, Smør og Ost skulle være rene, luftige og fri for Støv og Stank og maa ikke benyttes til Soverum eller Kjøkken.

Melk og Fløde samt de af fersk Kjød, Fisk og Blod tilberedte Næringsmidler, der haves til Udsalg, maa ikke opbevares sammen med Varer, som kunne give dem Usmag eller fordærve dem.

Dersom disse Bestemmelser ikke overholdes, eller Stedet ellers af sanitære Grunde ansees uskikket til Udsalg af Næringsmidler eller enkelte Sorter af saadanne, kan Sundhedskommissionen efter forgjæves at have givet Vedkommende Advarsel, forbyde saadant Udsalg paa Stedet. Sundhedskommissionen kan paabyde, at Kjød og Flesk ikke maa falbydes uden forud at være undersøgt paa saadan Maade, som af Kommissionen bestemmes.

Sundhedskommissionen kan midlertidig forbyde Udsalg af Næringsmidler paa Steder, hvor tilstedeværende farlige smitsomme Sygdomme kunde give Anledning til Udbredelse af disse, ligesom ogsaa Indførsel og Udsalg af Melk fra udenbys Steder, hvor saadanne Sygdomme ere optraadte blandt Mennesker og Dyr."

Saadan Bygning eller Paabygning maa heller ikke tillades 1 Oktbr.
taget i Brug, forinden Sundhedskommissionen har erklæret, at dette kan ske uden Fare for Helbreden.

Naar der ved Huse, Beboelseslejligheder eller enkelte Rum findes Mislighed, som skjønnes at medføre Fare for Beboernes eller Brugernes Helbred, skal de af Sundhedskommissionen paabudne Bestemmelser, sigtende til disse Mislighedens Fjernelse, uforsøvet iværksættes af Eieren. Forekommer betydelige Mislighed, som efter Sundhedskommissionens Skjøn ikke kan fjernes paa tilfredsstillende Maade, kan Sundhedskommissionen forbyde Husets, Beboelseslejlighedens eller de enkelte Rums Benyttelse til Beboelse eller Arbeidsrum, forsaavidt ikke Eieren inden en af Kommissionen fastsat Frist fremlægger saadant Forslag til Mislighedernes Fjernelse, som af Sundhedskommissionen godkjendes. Om Sundhedskommissionen finder det nødvendigt, kan den paabyde, at Huset, Lejligheden eller det enkelte Rum ryddes uden Godtgjørelse til Eieren, indtil de paabudne og godkjendte Foranstaltninger er iværksatte.

Ligeledes kan Udflytning af hele Huse eller enkelte Lejligheder paabydes, hvor farlige Epidemier udbryder.

§ 22. Ved Leiegaarde, Logihuse samt Bondestuer er Sundhedskommissionen berettiget til at paabyde Indskrænkning i Beboernes Antal saavelsom andre Forføininger, der i sanitær Henseende maatte anses fornødne. Det samme skal ogsaa gjælde om andre Huse, som Sundhedskommissionen maatte finde at være overbefolkede. I Logihuse og Bondestuer maa Sengene ikke være indrettede til flere Personer.

For Logihuses og Bondestuers Benyttelse, Renhold og Udluftning kan Sundhedskommissionen give saadanne Regler, som maa anses nødvendige for at forebygge sanitære Mislighed. Disse Regler kan Sundhedskommissionen kræve opslaaede i vedkommende Lokaler paa iøinefaldende Steder.

§ 23. Befindes det, at Lokaler, der er bestemte til for kortere eller længere Tid af Døgnet at optage et større Antal Mennesker, f. Ex. Skoler, Barnekrybber, Asyler, Arbeidsrum, Forsamlingssteder, Hoteller, Beværtningssteder, Auktionslokaler, Theatre, Koncert- og Musiklokaler, Sygehuse, Syge- og Fattighjem, Torvhaller eller Bazarer o. desl., med Hensyn til Rumforhold, Ventilation, Opvarmning, Belysning og Adgang til Renhold ikke er forsvarlige, kan Sundhedskommissionen paabyde Indskrænkning i Antallet af de Personer, som tilstedes Adgang, eller andre hensigtsmæssige Foranstaltninger eller i fornødent Fald ganske forbyde Lokalets Afbenyttelse i saadant Øiemed.

Sundhedskommissionen kan med den Indskrænkning, som flyder af § 1, for de nævnte Lokalers Renhold og Udluftning give saadanne Regler, som maatte anses nødvendige for at forebygge sani-

1 Oktbr. tære Misligheder. Disse Regler kan Sundhedskommissionen kræve opslaaede i vedkommende Lokaler paa dertil skikkede Steder.

Forinden Skolelokaler, Barnekrybber, Asyler, Sygehuse, Syge- og Fattighjem, Hoteller, Logihuse og Bondestuer tages i Brug, skal Anmeldelse ske til Sundhedskommissionen.

Sundhedskommissionen kan paabyde, at ogsaa Værkstedsrum eller Lokaler, bestemte til Brug for Almenheden, anmeldes, forinden de tages i Brug, naar det af sanitære Hensyn maatte ansees nødvendigt.

§ 24. For Fabriker, Næringsbrug eller andre Virksomheder, hvilke formedelst den stedfindende Behandling af Gjenstande eller sit Forhold til Almenheden ved Stank eller paa anden Maade maa antages at være farlige for Arbeidernes, Omboendes eller Almenhedens Sundhed, kan Sundhedskommissionen foreskrive de til Fjernelse af Faren fornødne Forholdsregler, forsaavidt Bedriftens Beskaffenhed tillader dem.

§ 25. Sundhedskommissionen kan kræve, at Eier eller Bruger af Skorsten, der volder Omboende Besvær ved Røg, efter Bygningskommissionens nærmere Bestemmelse paalægges at fjerne Ulemperne.

Skadelige og besværlige Gasarter og Dampe kan Sundhedskommissionen kræve afledede eller forebyggede paa saadan Maade, som af Bygningskommissionen bestemmes.

Ligeledes kan Sundhedskommissionen paabyde, at Ildsteder i Dampskibe, Jernbanelokomotiver eller andre bevægelige Indretninger under Opholdet paa Byens Grund eller det til Byen hørende Havneterritorium fyres paa saadan Maade, at de ikke besværer ved Røg.

§ 26. Enhver praktiserende Læge skal maanedlig afgive til Sundhedskommissionen en Opgave over de af ham i den forløbne Maaned iagttagne Tilfælde af epidemiske og smitsomme Sygdomme efter et af Kommissionen affattet Schema.

Enhver praktiserende Fødselshjælper eller Jordemoder skal ugentlig afgive til Sundhedskommissionen en Opgave over de Fødsler, hvorved han eller hun har bistaaet, efter et af Kommissionen affattet Schema.

§ 27. Ved Beslutninger af Sundhedskommissionen kan det paalægges de praktiserende Læger og Dyrlæger at indsende daglige Opgaver over de af dem iagttagne Tilfælde af enkelte Sygdomme, hvis Udbredning det maa ansees af særegen Vigtighed at kontrollere.

§ 28. Ethvert alvorligere Sygdomstilfælde, der er eller giver Anledning til Mistanke om at være frembragt ved Nydelsen af fordærvede eller forfalskede Næringsmidler eller Benyttelse af Gjenstande, som indeholder giftige eller farlige Bestanddele, eller som hentyder paa Forgiftninger af en eller anden Art eller paa en

begyndende Epidemi, skal af den tilkaldte Læge uopholdelig anmel- 1 Oktbr.
des for Sundhedskommissionen med Angivelse af den formodede Sygdomsaarsag og andre fornødne Oplysninger. Det samme gjælder om sanitære Mangler, der antages at staa i Forbindelse med eller kunne give Anledning til Sygdom.

§ 29. Ved Sygdomstilfælde, der indtræffer blandt Tilreisende i Hoteller, Logihuse, Bondestuer og lignende, skal vedkommende Vært søge at skaffe sig fornøden Underretning om, hvorvidt Tilfældet er af smitsom og farlig Art, og i saa Fald uopholdelig herom underrette Sundhedskommissionen.

§ 30. For ethvert Fartøi, der ankommer paa Havnen med nogen Syg eller Død ombord, skal strax ved dets Ankomst Anmeldelse afgives til Havnefogden om Sygdommen eller Dødsfaldet saavidt muligt med Angivelse af Sygdommen.

§ 31. Om ethvert paa Byens Grund eller paa Fartøier i Byens Havn indtræffende Dødsfald maa, forinden Begravelse foregaar, tilveiebringes en efter et bestemt Schema af en examineret Læge udfærdiget Anmeldelse, som bliver at aflevere til Sognepræsten og af denne tilstilles Sundhedskommissionen. Hvis den Afdøde ikke har benyttet examineret Læge, bliver Liget at syne og Anmeldelse at udfærdige af vedkommende Bylæge.

Sundhedskommissionen kan give de Regler, som maa ansees nødvendige for at forebygge, at Ligs Opbevaring eller Begravelse volder sanitære Mangler.

§ 32. Fartøier, der henligger i Byens Havn, og deres Besætning er med Hensyn til Renlighed og Sundhedsforhold underkastet Sundhedskommissionens Bestemmelse.

§ 33. Sundhedskommissionen kan, om den dertil maatte finde Anledning, fritage for en kortere eller længere Tid enkelte Grund- eller Huseiere eller samtlige saadanne i enkelte Strøg i Byens Udkanter fra Bestemmelserne i §§ 3, 8, 10, 11, 12 og 13.

§ 34. Undlader nogen at træffe Foranstaltning, som ifølge nærværende Forskrifter eller iøvrigt ifølge Sundhedskommissionens lovmedholdeligt givne Beslutninger eller Regler paaligger ham, kan Kommissionen lade udføre saavel denne Foranstaltning, som hvad der ellers fornødiges for at hindre, at Forsømmelsen afstedkommer Skade. Omkostningerne herved og ved Forføininger, som træffes for at forhindre forberedte eller standse endnu ikke fuldførte Handlinger, som strider mod nærværende Forskrifter eller Sundhedskommissionens lovmedholdeligt givne Beslutninger, eller for at bortrydde Ulemper, der er frembragte ved Brud paa ommeldte Forskrifter eller Beslutninger, bliver at udrede af den Skyldige.

§ 35. Overtrædelse af disse Forskrifter straffes i Henhold til § 26 i Lov af 16de Mai 1860 om Sundhedsvæsenet med Bøder fra 8 til 800 Kroner.

§ 36. Hus- eller Grundeier, som i Henhold til det for et

1 Oktbr. af Kommunen oprettet Renholdsværk gjældende Reglement ved skriftlig Kontrakt overdrager Besørgelsen af ham paaliggende Renhold til Renholdsværket, er i det Tidsrum, for hvilket saadan Overdragelse finder Sted, fritagen for Ansvar for Udførelsen af det af Renholdsværket overtagne Renhold.

§ 37. Ovenstaaende Forskrifter vedkommende Sundhedsvæsenet træder i Kraft 3 — tre — Maaneder, efterat de har erholdt kongelig Stadfæstelse med Undtagelse:

At Bestemmelserne i §§ 3 e og f, 8 og 13 angaaende Hyppigheden af Søppelbeholderes, Bingers og Privetbeholderes Tømning samt om Blanding af disses Indhold træder først i Kraft fra den Tid, Kommunens Renholdsværk kommer i Virksomhed; indtil det Tidspunkt forbliver de nuværende Bestemmelser derom gjældende.

1 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa den i Generalforsamling den 8de November 1895 vedtagne nye Plan for Vor Frelstegjælds Brandforsikringsselskab for Bygninger, Indbo og Løsøre, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

1 Oktbr. **Skrivelse** fra Finants- og Tolddepartementet til Kristiania Byrets Justitskontor, hvori Departementet i Anledning af en til Stempling indsendt Forpagtningskontrakt udtaler, at Dokumentet paa Grund af dets Bestemmelse om, at Forpagteren er forpligtet til naarsomhelst at fratræde Eiendommen i Tilfælde af dens Salg, ikke kan siges at hjemle Brugsret over fast Eiendom for en Tid, der ei er under et Aar, og saaledes ikke antages at være stempelpligtigt.

1 Oktbr. **Skrivelse** fra Finants- og Tolddepartementet til Stempelpapirforvalteren, hvori Departementet udtaler, at den Borgerne i Finmarken ved Resolution af $^{27}/_{11}$ 1775 og Forordn. af $^{17}/_{7}$ 1789 § 4, jfr. Rentekammerpl. af $^{18}/_{11}$ 1809 og Lov af $^{9}/_{8}$ 1839 § 23 tilstaaede Fritagelse for Brug af Stempelpapir ikke antages at gjælde Dokumenter vedrørende faste Eiendomme udenfor Finmarken.

4 Oktbr. **Skrivelse** fra Finants- og Tolddepartementet til en Sorenskriver, hvori Departementet udtaler, at en Kjøbekontrakt, hvorved en Person overdrager til en anden $^{1}/_{25}$ Del af sine erhvervede og erhvervendes Metalanvisninger i det nordenfjeldske Norge, ikke antages at være stempelpligtig, da Dokumentet ikke angaar bestemte Eiendomme.

7 Oktbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania, foranlediget ved indkomne Regninger fra Kristiania kommunale Sindssygeasyl for Observation af og Afgivelse

af Lægeerklæring angaaende to Personer, der i Henhold til Stiftamtmandens Ordre af Politiet var begjæret modtagne til Observation i nævnte Asyl. I Anledning heraf meddeler Departementet, at da Observationens Øiemed alene har været at faa afgjort, hvorvidt de nævnte Personer var sindssyge og farlige for den offentlige Sikkerhed og derfor i Henhold til Lov om Sindssyge af 17de August 1848 § 10 burde være anbragte i Sindssygeasyl, antager Departementet, at det havde været ufornødent at der — saaledes som in casu skeet — af Asylets Læge blev afgivet nogen motiveret Betænkning om deres mentale Tilstand, idet det formentlig i saadanne Tilfælde maa være tilstrækkeligt, at vedkommende Øvrighed erholder Meddelelse om det Resultat, hvortil Asylets Læge kommer ved den i nævnte Lovs § 9 befalede Undersøgelse, for hvilken noget særskilt Honorar ikke antages at tilkomme Lægen, hvad enten Vedkommendes Tilstand ved Indlæggelsen antages fuldt konstateret eller ikke. 7 Oktbr.

Da Begjæringen om de paagjældende Personers Modtagelse „til Observation" i de foreliggende Tilfælde sees at være opfattet derhen, at motiveret Betænkning skulde afgives, finder Departementet dog efter Omstændighederne at burde anmode Finantsdepartementet om at anvise Overlægen et Honorar, men beder iagttaget, at der i fremtidige Tilfælde, hvor Nogen, der formodes at være sindssyg og farlig for den offentlige Sikkerhed, begjæres indlagt paa Sindssygeasyl i Øiemed at faa hans Tilstand konstateret ved Indlæggelsen, udtrykkelig gjøres opmærksom paa, at nogen motiveret Betænkning om den paagjældende Persons mentale Tilstand ikke fordres afgiven og at vedkommende Læge derfor i Tilfælde ikke vil kunne vente at erholde nogen Godtgjørelse for samme af det Offentlige.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Magistraten i Ladestedet Sandnes bl. a. om Anvendeligheden af Bestemmelsen i § 8, 2det Passus, i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 med Hensyn til en anmeldt Bebyggelse af en Tomt, i hvilken Anledning Depmt. erklærer sig enigt med Stedets Reguleringskommission i, at nævnte Bestemmelse maa komme til Anvendelse i det omhandlede Tilfælde, idet det i saa Henseende ikke kan komme i Betragtning, hvorvidt vedkommende Tomt matrikuleres før eller efter sammes Bebyggelse. 7 Oktbr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa 2 Udkast til Planer for 2 gjensidige Brandforsikringsforeninger for Bygninger og for Løsøre i Vestre Slidre Herred, saaledes at Foreningerne kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder. 8 Oktbr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa 8 Oktbr.

8 Oktbr. ny Plan for Tveit Herreds Brandforsikringsselskab for Bygninger og Løsøre, saaledes at Selskabet fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

8 Oktbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania Stift, foranlediget ved Forespørgsel fra Skifteforvalteren i Kristiania angaaende Behandlingen af nogle Arvebeløb tilfaldne gifte Kvinder, hvis Mænd var fraværende eller forsvundne.

I Anledning heraf bemærker Departementet, at det, skjønt disse Spørgsmaal maa blive at løse af Skifteforvalteren paa eget Ansvar, efter Omstændighederne ikke vil undlade at udtale, at der i det ene af de omspurgte Tilfælde, naar Arvingens Mand ikke er forsvunden, men blot fraværende i Amerika, idet det tillige er oplyst, at han har undladt at bidrage til Hustruens og Børnenes Underhold, saa at de er komne i en yderst trængende Forfatning, efter Departementets Mening maa være lovlig Adgang til at udbetale Hustruen det hende tilfaldne mindre betydelige Arvebeløb, uden at Mandens Bemyndigelse hertil behøver at tilveiebringes.

Med Hensyn til de to andre omspurgte Tilfælde, hvor Arvingens Mand oplyses at være forsvunden henholdsvis for 15 og 10 Aar siden, meddeler Departementet, at den Omstændighed, at Arvingen har en Ægtefælle, der er forsvunden, uden at det vides, om han ved Arvefaldet var ilive, og uden at Formuesfællesskabet mellem Ægtefællerne er bleven ophævet, ikke antages at medføre, at de i Lov af 12te Oktober 1857 §§ 21 og ff. indeholdte Forskrifter om Behandlingen af forsvundne Personers Arv for nogen Del skal komme til Anvendelse paa den Arvingen tilfaldne Lod, og at der saaledes heller ikke i disse Tilfælde antages at være noget til Hinder for, at Arven udbetales Hustruen. Dog bør hun, tilføier Departementet, — som ogsaa af Skifteforvalteren antydet — vistnok have en af Overøvrigheden beskikket Lagværge i Lighed med hvad der med Hensyn til Bestyrelsen af en Forsvundens efterladte Formue er foreskrevet i Lovens § 3.

11 Oktbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Indredepartementet, der havde udbedt sig førstnævnte Departements Udtalelse i Anledning af en fra den norske og svenske Generalkonsul i Hamburg modtagen Skrivelse, hvori forespurgtes om, hvorvidt ved Besætningens Beregning efter Lov om udenfor Riget værende Stemmeberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene af 5te Juni 1897 § 11, sidste Passus, de til Besætningen hørende Personers Alder, Nationalitet eller Stemmekvalifikationer antages at komme i Betragtning, samt hvorvidt der i de Tilfælde, som omhandles i samme Paragraf, haves Valget mellem at afgive Stemme ombord og paa norsk Konsulat-

kontor. — I Anledning heraf meddeler Justitsdepartementet, at begge de omhandlede Spørgsmaal maa besvares benegtende. 11 Oktbr.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori Departementet foranlediget ved Forespørgsel fra Formanden i en Ligningskommission meddeler, at det utvivlsomt tilligger Herredsstyrelsen som en Kommunes bevilgende Myndighed at fastsætte den Godtgjørelse, der i Henhold til Landsskatteloven § 40 skal udredes til lønnet Medhjælp for Ligningskommissionen. Størrelsen af denne Godtgjørelse bør — i fornødent Fald efter Initiativ og Forslag af Ligningskommissionen — i Almindelighed være bestemt inden Ligningsarbeidets Udførelse. Forsaavidt dette ikke maatte være skeet, vil ikkedestomindre den endelige Afgjørelse tilkomme Herredsstyrelsen, der ikke kan ansees bunden ved Ligningskommissionens Forudsætning om Godtgjørelsens Størrelse, om den end maa antages retslig forpligtet til at bevilge en saa høi Godtgjørelse, som kan paavises at have været nødvendig for at faa det omhandlede Arbeide forsvarlig udført. 11 Oktbr.

Høieste Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 § 1 bestemmes, at alt andet Fiske end det saakaldte Stangfiske — Fiske med Stang, Snøre og Krog — skal være forbudt i alle Elve og Bække inden Hurdals Herred, Akershus Amt; dog undtages fra dette Forbud Elvestrækningerne fra Hurdalssøen op til Brustad Mølledam og fra nævnte Sø op til Sundby Mølle. 12 Oktbr.

Høieste Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om Fredning af Lax og Sørret m. v. af 20de Juni 1891 § 23 meddeles Dispensation fra Bestemmelsen i nævnte Lovs § 2, forsaavidt angaar Gravenselvens Vasdrag, Gravensvandet derunder indbefattet, i Søndre Bergenhus Amt, saaledes at Fisk, fanget i dette Vasdrag i den ved Høieste Resolution af 29de August 1893 udvidede Fisketid om Høsten, ogsaa tillades solgt i samme Tidsrum, hvori den efter Resolutionen kan lovlig fanges. 12 Oktbr.

Høieste Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Sørret m. v. af 20de Juni 1891 § 17 bestemmes, at der paa en Strækning i Søen udenfor Stordalselven i Stordalens Herred, Romsdals Amt, der begrændses af en ret Linie fra den yderste Spids af Pestenøstbryggen paa nordvestre Side ved Stordalselvens Udløb til en større jordfast Sten beliggende nær Strandbredden paa den sydvestre Side, „Sessen" kaldet, indtil videre skal være forbudt at benytte Kilenot, Laxeværp, Sættegarn eller lignende Redskaber saavelsom Kastenot. 12 Oktbr.

*) Bekjendtgj. 20 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 43.

12 Oktbr. Dog skal dette Forbud ikke være til Hinder for Brug af almindelige Sildegarn og Sildenøter til Fangst af Sild, ei heller for Brug af Seinot, naar Sei eller Torsk viser sig.

13 Oktbr. **Skrivelse** fra Finants- og Tolddepartementet til Overkontrolløren i Oplandsk-Trondhjemske Kontroldistrikt, hvori Departementet efter i Sagens Anledning at have indhentet Betænkning fra den af samme under 26de Marts 1897 nedsatte Ølbeskatningskomite paa Foranledning meddeler, at Anvendelse i Bryggerierne af den sædvanlige af Sukker tilberedte Ølkulør ikke antages at rammes af det i Lov af 28de Juni 1890indeholdte Forbud mod at tilvirke Øl af Surrogater for Malt.

15 Oktbr. **Høieste Resolution***), hvorved den af Sandnes Kommunebestyrelse under 28de September 1897 i Medhold af § 20 i Lov af 18de Juni 1884 fattede Beslutning om, at Smaasalg af Øl, Vin, Mjød og Cider skal være forbudt andre paa Stedet end dem, der vinder Bevilling paa denne Næring, stadfæstes som gjældende indtil videre.

15 Oktbr. **Høieste Resolution***) hvorved Stadfæstelse i Medhold af Lov af 18de Juni 1884 § 11 meddeles paa den af Haugesunds Kommunebestyrelse den 30te September 1897 fattede Beslutning om, at Afgiften for Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider i Haugesund forhøies til Kr. 800,00.

15 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa Udkast til ny Plan for Vestre Søndmørs Brandforsikringsforening for Huse og Løsøre, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

15 Oktbr. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, der havde forespurgt angaaende Lovligheden af en af Lødingens Herredsstyrelse fattet Beslutning, ved hvilken i Henhold til Lov til Forebyggelse af Smughandel med spirituøse Drikke i Tromsø Stifts Landdistrikter af 27de Juli 1896 Beværtning med Mad og Drikke under de store Saltvandsfiskerier var gjort til Gjenstand for Bevilling inden hele Herredet. I Anledning heraf erklærer Departementet sig enigt med Amtmanden i, at den omhandlede Beslutning, som manglende Angivelse af, inden hvilke Dele af Herredet og til hvilke Tider af Aaret den skal komme til Anvendelse — jfr. nævnte Lovs § 1, sidste Punktum — er ulovlig. Departementet gaar nemlig ud fra, at intet af „de store Saltvandsfiskerier" foregaar inden Lødingen Aaret rundt, ligesom det med Hensyn til Stedsbetegnelsen antages at være overensstemmende med Lovens Forudsætning, at Beslutning

*) Bekjendtgj. 20 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 43.

om Beværtnings-Bevillinger under de store Saltvandsfiskerier indskrænkes til at gjælde Herredets Kyststrækning i en passende Afstand fra Strandbredden. 15 Oktbr.

Skrivelse fra Indredepartementet, i hvilken der, efter Korrespondance med Forsvarsdepartementets Marineafdeling, udtales, at Lov af 26de Juni 1889 om Maskinister paa Dampfartøier af Handelsmarinen antages at maatte forstaaes saaledes, at ikke alene 1ste Maskinist men ogsaa 2den Maskinist maa være i Besiddelse af Maskinistcertifikat for at kunne gjøre Tjeneste paa Dampfartøi med Maskine af saadan Størrelse, at Certifikat overhovedet udfordres. 15 Oktbr.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder meddeles Stadfæstelse paa en af Kjøbstaden Hønefos' Formænd og Repræsentanter under 12te Mai og 10de August 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Kjøbstad. 16 Oktbr.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Sveens Herred, Søndre Bergenhus Amt, under 10de August 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 16 Oktbr.

Kongelig Resolution*), hvorved 16 Oktbr.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Malviks Herred, Søndre Trondhjems Amt, under 11te April og 15de December 1896 samt 13de Juli 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. H. K. H. Kronprindsregentens Resolution af 15de Juni 1881, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for Strindens Herred, derunder indbefattet de fra 1ste Januar 1891 som eget Herred udskilte Malviks Annexsogn, ophæves, forsaavidt sidstnævnte Herred angaar, fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution**), hvorved den af Farsunds Kommunebestyrelse under 17de September 1897 i Medhold af Lov af 16 Oktbr.

*) Bekjendtgj. 20 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 43, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 20 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 43.

16 Oktbr. 18de Juni 1884 § 20 fattede Beslutning om, at Smaasalg af Vin, Mjød og Cider skal være forbudt Andre paa Stedet end dem, der vinder Bevilling paa denne Næring, stadfæstes som gjældende indtil videre.

16 Oktbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa følgende, af Finslands Herredsstyre, Lister og Mandals Amt, under 29de Mai 1897 fattede Beslutning: „Det skal inden Finslands Herred være forbudt at opføre Gjærder af Pigtraad."

16 Oktbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa følgende, af Randøsunds Herredsstyre, Lister og Mandals Amt, under 31te Mai 1897 fattede Beslutning:

1. Det skal inden Randøsunds Herred være forbudt at opføre Gjærde af Pigtraad.
2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet ufarligt Materiale.

16 Oktbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa følgende, af Søndre Undals Herredsstyre, Lister og Mandals Amt, under 28de Mai 1897 fattede Beslutning:

1. Det skal inden Søndre Undals Herred være forbudt at opføre Gjærde af Pigtraad.
2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet ufarligt Materiale.

16 Oktbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til § 89 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Kjøbstaden Kongsvingers Kommunestyre i Møde den 2den Juli 1897 fattede Beslutning til Skjærpelse i den gjældende Bygningslovgivnings Forskrifter, forsaavidt nævnte By angaar:

„Krum Tagsten maa for Fremtiden ikke benyttes til Tækning af Tage".

16 Oktbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til § 89 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Kjøbstaden Hamars Kommunestyre i Møde den 31te August 1897 fattede Beslutning til Skjærpelse i

*) Bekjendtgj. 20 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 43.

den gjældende Bygningslovgivnings Forskrifter, for- 16 Oktbr.
saavidt nævnte By angaar:

„Tækning af Tage med krum Tagsten er forbudt i Hamar. Denne Bestemmelse træder i Kraft fra 1ste Januar 1898".

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til § 89 i 16 Oktbr.
Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Kjøbstaden Holmestrands Kommunestyre i Møde den 13de Juli 1897 fattede Beslutning til Skjærpelse i den gjældende Bygningslovgivnings Forskrifter, forsaavidt nævnte By angaar:

„Til Tækning af Tage er det forbudt at benytte krum Tagsten".

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til § 89 i 16 Oktbr.
Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Kjøbstaden Brevigs Kommunestyre i Møde den 12te August 1897 fattede Beslutning til Skjærpelse i den gjældende Bygningslovgivnings Forskrifter, forsaavidt nævnte By angaar:

„Fra 1ste Januar 1898 maa der til Tækning af Tage i Kjøbstaden Brevik ikke benyttes krum Tagsten".

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til § 89 i 16 Oktbr.
Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Tvedestrands Kommunestyre i Møde den 24de Juni 1897 fattede Beslutning til Skjærpelse i den gjældende Bygningslovgivnings Forskrifter, forsaavidt nævnte By angaar:

„Tækning af Tage med krum Tagsten skal være forbudt fra 1ste Januar 1898".

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til § 89 i 16 Oktbr.
Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Ladestedet Lillesands Kommunestyre i Møde den 12te Juni 1897 fattede Beslutning til Skjærpelse i den gjældende Bygningslovgivnings Forskrifter, forsaavidt nævnte By angaar:

„Fremtidig Tækning af Tage med krum Tagsten skal være forbudt.

Denne Bestemmelse træder i Kraft fra 1ste Januar 1898".

*) Bekjendtgj. 20 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 43.

16 Oktbr. **Kongelig Reſolution***), hvorved i Henhold til § 25 i Lov om Havne- og Ringevæſenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæſtelſe paa de af Breviks Kommuneſtyre under 30te December 1895, 20de Januar og 12te Auguſt 1897 beſluttede Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Breviks Havn.

16 Oktbr. **Kongelig Reſolution***), hvorved i Henhold til § 25 i Lov om Havne- og Ringevæſenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæſtelſe paa de af Sandnes' Kommuneſtyre under 18de Juni 1897 beſluttede Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Sandnes' Havn.

16 Oktbr. **Kongelig Reſolution****), hvorved i Henhold til § 1 i Lov af 28de Juni 1897 om Udligning af Indtægts- og Formuesſkat i Kriſtiania meddeles Stadfæſtelſe paa den af Kriſtiania Kommunebeſtyrelſe i Mode den 23de Septbr. 1897 fattede Beſlutning til en paa nævnte Lov bygget Vedtægt angaaende Ligningsvæſenet i Kjøbſtaden, ſaalydende:

„§ 1. Med Henſyn til Udligning af Formue og Indtægt inddeles Byen i 10 Diſtrikter, hvis Beliggenhed og Begrændsning beſtemmes af Magiſtrat og Formandſkab.

§ 2. For hvert af de i § 1 omhandlede Diſtrikter udvælges blandt ſammes Beboere af Kommuneſtyret 4 Ligningsmænd med 4 Varamænd, hvilke i Forening med en for hvert Diſtrikt af Kommuneſtyret ſærſkilt valgt Formand og ligeledes ſærſkilt valgt Næſtformand danner Diſtriktets Ligningsnævn. Hvor Forholdene maatte gjøre det ønſkeligt, kan efter Magiſtrats og Formandſkabs nærmere Beſtemmelſe flere Nævn have fælles Formand og Næſtformand.

§ 3. Tjenſtgjøringstiden for Ligningsnævnenes Medlemmer beſtemmes til 4 Aar — ſaaledes, at hvert andet Aar Halvdelen udtræder og erſtattes ved nye Valg overensſtemmende med Reglerne i Byſkatlovens § 21, 3die Paſſus — og for Varamændene til 2 Aar. Forſaavidt noget af Nævnenes Medlemmer eller Varamænd — for Formands og Næſtformands Vedkommende, forſaavidt de er valgte blandt Diſtriktets Beboere — maatte inden Funktionstidens Udløb fraflytte Diſtriktet, eller, forſaavidt noget af Nævnenes Medlemmer ved Forfald, der af Magiſtrat og Formandſkab kjendes gyldigt, vedvarende maatte hindres fra Deltagelſe i Ligningsarbeidet, og vedkommende Varamand maatte paa ſamme Maade være hindret fra at indtræde, bliver den eller de ledige Pladſe at beſætte ved nyt Valg for den reſterende Del af Funktionstiden, forſaavidt ſaadant af Henſyn til Nævnets Beſlutningsdygtighed eller til Ligningsarbeidets Fremme maatte vise ſig nødvendigt.

§ 4. Snareſt muligt efter Udvælgelſen ſammentræder de for-

*) Bekjendtgj. 20 Oktbr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 43, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 20 Oktbr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 43.

skjellige Ligningsnævn for hver for sig at foretage Valg paa det Medlem af hvert Ligningsnævn, der i Forening med Nævnenes Formænd danner Ligningskommissionen. Om Valgets Udfald har Nævnets Formand strax at meddele Underretning til Ligningskommissionens Kontor. Umiddelbart efter Tilendebringelsen af disse Valg træder Ligningskommissionen sammen til Valg af Formand og Næstformand i et Møde, der sammenkaldes af Kommunestyrets Ordfører. Om de stedfundne Valg sker Bekjendtgjørelse paa sædvanlig Maade. 16 Oktbr.

§ 5. Det tilkommer Ligningsnævnet:

a) at foretage Ansættelse af de i Distriktet bosatte Skattepligtiges Formue og Indtægt, forsaavidt deraf skal svares Skat til Byen (herunder ogsaa indbefattet Formue og Indtægt, som maatte knytte sig til Eiendomme eller Anlæg i andre af Byens Distrikter);

b) med samme Begrændsning at foretage Ansættelse af Formue og Indtægt for i Distriktet hjemmehørende unavngivne Interessentskaber og Indretninger samt navngivne Selskaber, der i Henhold til Byskatlovens § 35 lignes underet;

c) at paakjende Klager over Ansættelser, som udelukkende hidrører fra Nævnet.

§ 6. Det tilkommer Ligningskommissionen:

a) at ansætte Formue og Indtægt for hvilkensomhelst Skattepligtig, for hvem dette af vedkommende Ligningsnævns Formand forlanges;

b) at ligne Udlændinger eller udenlandske Selskaber, som inden Byen har Eiendom eller driver Virksomhed, der medfører Skattepligt (Byskatlovens §§ 9, 10, 2den Pasfus og 14 samt seneste Skattekundgjørelse §§ 2 og 3 c);

c) for Byskattens Vedkommende at ligne udenbyesboende Skatyydere, der har Formue i og Indtægt af faste Eiendomme eller Anlæg eller dertil knyttet Næringsdrift inden Byen (Byskatlovens § 9), saavelsom herværende under særskilt Bestyrelse staaende Filialer af indenlandske Interessentskaber og Indretninger (Byskatlovens § 10, 2det Pasfus), — for Statsskattens Vedkommende at værdsætte vedkommende Eiendom og Virksomhed og derom give Meddelelse til den paagjældende fremmede Ligningskommission (Lov af 23de Juli 1894 §§ 7 og 10);

d) for Statsskattens Vedkommende at ligne Personer, som ikke har Bopæl i Riget, men nyder Løn eller Pension af den norske Stat (seneste Skattekundgjørelse § 2, jfr. § 3 c);

e) for Statsskattens Vedkommende at gjøre de Tillæg til Ligningsnævnenes Ansættelser, som foranlediges ved fremmede Ligningskommissioners overensstemmende med Lov af 23de Juni 1894 § 7, jfr. § 10, indkommende Meddelelser;

16 Oktbr.

f) for samtlige Skattepligtige at fastsætte Klassen særskilt for By- og Statsskatten;

g) for samtlige Skattepligtige al lade udregne den skatbare Indtægt af Skatten, udlægge Afskrift af Ligningsforretningen og afgive den lovbefalede Indberetning om denne til Finantsdepartementet;

h) at paakjende Klager over Ansættelser, som for nogen Del hidrører fra Ligningskommissionen, og saavel om denne som om Ligningsnævnenes Klagebehandling at udfærdige den i Loven foreskrevne Forklaring (Byskatlovens § 38, jfr. Lov af 23de Juli 1894 § 10).

§ 7. Under de almindelige Regler for Ligningen, som samtlige Ligningsnævn har i Fællesskab at fastsætte forinden Ligningens Paabegyndelse, indgaar ogsaa de Regler for Afrunding af Formue og Indtægt, som er at vedtage i Henhold til Bestemmelsen i Byskatlovens § 34, 1ste og 2den Passus.

§ 8. I Ligningsnævnenes Møder skal Kontorchefen eller i hans Forfald en af Ligningskontorets Fuldmægtige i Regelen være tilstede.

§ 9. I Ligningsnævnets Forhandlingsprotokol, der for hvert Møde underskrives af Nævnets fungerende Formand, skal gjøres udtrykkelig Anførsel om den eller de Ansættelser, der af Formanden kræves henvist til Ligningskommissionens Afgjørelse. Om de af Nævnet foretagne Ansættelser afgiver Formanden Indberetning til Ligningskommissionen overensstemmende med hosføiede Schema (A). Med Hensyn til de af Nævnet paakjendte Klager afgiver Formanden efter Tilendebringelsen af Nævnets Klagebehandling Indberetning til Ligningskommissionen overensstemmende med hosføiede Schema (B) og oversender samtidig de udfærdigede Kjendelser.

§ 10. Udeblivelse uden gyldigt Forfald fra Møder i Ligningsnævn, Lignings- eller Overligningskommission ansees med Bod af indtil 50 Kroner.

§ 11. For unavngivne Interessentskabers og Indretningers Vedkommende, hvis Bestyrelse har sit Sæde inden Byen, henføres Beskatningen til det Distrikts Ligningsnævn, inden hvilket Interessentskabet eller Indretningen har sit Kontor eller Forretningslokale eller — hvor saadant ikke forefindes — inden hvilket den Persons Kontor eller Forretningslokale, gjennem hvem Interessentskabets eller Indretningens Anliggender bestyres, maatte være beliggende. Hvor saadan Bestyrelse ikke sker gjennem særskilt antagen Disponent, henføres Beskatningen til det Distrikts Ligningsnævn, inden hvilket Bestyrelsens Formand, forsaavidt denne maatte være indenbysboende, og i manglende Fald den af Bestyrelsens herboende Medlemmer, gjennem hvem Interessentskabet eller Indretningen repræsenteres, har sit Kontor eller Forretningslokale eller endelig — i Mangel deraf — sin Bolig.

For navngivne Selskabers Vedkommende, der lignes under et, henføres Beskatningen til det Distrikts Ligningsnævn, inden hvilket Selskabet har sit Kontor eller Forretningslokale. Saafremt i et saadant Selskab en eller flere af Firmadeltagerne bor udenfor Byen, har Ligningsnævnet samtidig med Firmaets Fællesligning at afgive Skjøn om, hvor stor Del af den ilignede Formue og Indtægt repræsenteres af den eller de indenbysboende Firmadeltagere, og derom give Ligningskommissionen Underretning. 16 Oktbr.

§ 12. Forsaavidt Forholdenes Udvikling senerehen maatte gjøre det ønskeligt at forøge det i § 1 bestemte Antal af Byens Ligningsdistrikter, skal Bestemmelse derom kunne afgives af Magistrat og Formandskab".

Schema A.

Indberetning

angaaende de af . . . . Ligningsnævn foretagne Ansættelser af Formue og Indtægt for Aar . . . .

I Møder af . . . . Ligningsnævn den . . . . . er Formue og Indtægt for de i Distriktet bosatte Skattepligtige saavelsom for i Distriktet hjemmehørende unavngivne Interessentskaber og Indretninger samt navngivne Selskaber, der lignes under et, — samtlige forsaavidt der af nævnte Formue og Indtægt skal svares Skat til Byen — ansat saaledes som paa medfølgende af Nævnets Formand underskrevne Fortegnelser anført.

For de paa omstaaende Side anførte Skattepligtiges Vedkommende er Ansættelsen af Nævnets Formand begjært henvist til Ligningskommissionens Afgjørelse.

Kristiania, ... Ligningsnævn den . . . . . .

Formand.

Schema B.

Indberetning

angaaende de af . . . . Ligningsnævn besluttede Afgjørelser af Klager over de af Nævnet foretagne Ansættelser af Formue og Indtægt for Aar . . . .

I Møder af . . . . Ligningsnævn den . . . . . er de indkomne Klager over de af Nævnet foretagne Ansættelser af Formue og Indtægt for Aar . . . . besluttet afgjorte saaledes som paa medfølgende af Nævnets Formand underskrevne Fortegnelser anført. De udfærdigede Kjendelser følge.

For de paa omstaaende Side anførte Klagers Vedkommende er Afgjørelsen af Nævnets Formand begjært henvist til Ligningskommissionen. De paagjældende Klager vedlægges.

Kristiania, ... Ligningsnævn den . . . . . .

Formand.

16 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved i Henhold til Post 2 i den ved Kongelig Resolution af 13de Juli 1887 stadfæstede Plan for Sikkerhedsfondet for Semsfidens Brugs Fattigdistrikt paa Eker, Buskerud Amt, fastsættes som gjældende indtil videre, at den i Planens Post 1 omhandlede Afgift til Fondet bortfalder og at Renterne fremdeles bliver at tillægge Kapitalen.

16 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Øksendalen Herred i Nordmør Fogderi, Romsdals Amt, paa de af Herredsstyrelsen i Møde den 13de Februar 1895 vedtagne Vilkaar deles i 2 Herreder, Øksendalen Herred og Ulveneidet Herred, svarende til Sognene af samme Navn.
2. At Amtmanden i Romsdals Amt bemyndiges til at bestemme Tiden for Delingens Ikrafttræden.

16 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at fra 1ste Januar 1898 at regne skal Gaards-No. 87, Brugs-No. 4 Homrebøen, Gaards-No. 87, Brugs-No. 5 Lendingen og Gaards-No. 88, Brugs-No. 4 Høplendingen, af Skyld, henholdsvis 41, 41 og 23 Øre, henlægges fra Svanø Sogn af Kinn Prestegjæld under Søndfjord Provsti i Bergens Stift til Eikefjord Sogn af samme Prestegjæld.

16 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved Forsvarsdepartementet bemyndiges til at lade afholde Salgsauktion over den for Chefen for Stangeske Eskadron udlagte Chefsgaard Ihle, Gaards-No. 126, Brugs-No. 1, af Skyld Mark 18,72 i Stange, hvorhos det bestemmes, at nævnte Gaard, forsaavidt Salg af samme ikke har fundet Sted inden 14de April 1898, fra nævnte Dato at regne overgaar til overtallig Chefsgaard.

16 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved Storthingets Beslutning af 5te August 1897 om at afsætte af Statskassens Overskud indtil Kr. 500 000 til et Fond for Invalide- og Alderdomsforsikring[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth.tid. for 1897, Forh. i Sth. S. 2110—2133.

16 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved i Henhold til § 84 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Approbation som gjældende indtil videre paa efterstaaende af Larviks Kommunestyre i Møde den 11te Marts 1897 vedtagne Betalingsregulativ for Behandling af Byggeanmeldelser m. v.:

„A. I Henhold til § 84 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 bliver der at erlægge som Betaling for Behandling af Anmeldelser om Byggeforetagender: indtil en Anslagssum af Kr. 2000. . . . . Kr. 5
mellem en Anslagssum af Kr. 2000 og Kr. 15000 „ 10
og fra en Anslagssum af Kr. 15000 og derover . Kr. 25

at fordele mellem Stadskonduktøren og efter Tur den for- 16 Oktbr.
rettende af de af Formandskabet opnævnte bygningskyndige
Medlemmer af Bygningskommissionen.

For Behandling af Anmeldelser af mindre Reparationer
af Ildsteder og Piber eller Forandringer af saadanne erlæg-
ges ingen Betaling. Det samme gjælder for Udstedelse af
Attester.

B. Ved indtrædende Ledighed i Stadsingeniørstillingen bliver
denne at kombinere med en overensstemmende med Bygnings-
loven oprettendes Stadskonduktørpost, og oppebærer Stads-
konduktøren fra den Tid dette sker ingen Andel i den oven-
nævnte Betaling, der da bliver at fordele mellem de byg-
ningskyndige Medlemmer.

Kongelig Resolution, hvorved der for Armeens ud- 16 Oktbr.
skrevne Sygebærere fastsættes en Minimumshøide af 158 Centimeter.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa 18 Oktbr.
det af Anne Thomasdatter Kvale af Vestre Slidre ved Gavebrev
af 12te Juli 1897 oprettede „Thomas Olsen Torstads Legat
til Bedste for trængende Ungdom af Vestre Slidre Herred og
Hurums Sogn af Vangs Herred i Valders".

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det 18 Oktbr.
af H. B. Wilmann ved Testamente af 12te April 1895 oprettede
„Hans Bendixen Wilmanns Legat" til Beklædning af fattige
Børn paa Orkedalsøren samt paa de for dette Legat under 9de
Juli 1897 udfærdigede Statuter.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den 18 Oktbr.
af Kristiansands Sparebanks Forstanderskab i Møde den
15de Juni 1897 vedtagne Forandring i § 3 i Bankens ved
Høieste Resolutioner af 15de April 1893 og 14de November 1894
stadfæstede Plan.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Buskeruds 19 Oktbr.
Amt, foranlediget ved Forestilling fra en Sagfører, hvori denne
paa Drammens Slagterforenings Vegne havde begjæret Departe-
mentets Udtalelse angaaende Lovligheden af det Salg af op-
stykket Kjød, som fra de af Politiet anviste Pladse paa Bragernes
Torv foretages af Slagtere uden Borgerskab og Andre, specielt
om, hvorvidt dette kommer i Strid med Handelslovens Forbud
mod Salg fra fast Bod eller Udsalgssted. I Anledning
heraf erklærer Departementet sig med Amtmanden enig i, at den
omhandlede Torvhandel ikke kan siges at foregaa fra fast Bod eller
Udsalgssted. Det paaklagede Salg af opstykket Kjød er derfor efter
Departementets Mening lovligt, hvad enten vedkommende Sælger
er Producent — Slagter — (Handelslovens § 14), eller Salget

19 Oktbr. sker fra anden Haand, altsaa af en Vare, der er opkjøbt til Salg (samme Lovs § 15) i sidste Fald dog med den Indskrænkning, at Varen ikke maa være indkjøbt i samme By. Som af Amtmanden bemærket, tilføier Departementet, tiltrænges ikke Borgerskab til Slagternæring, der drives uden Benyttelse af Svende og Drenge (Lov 14de April 1866 § 7 og Lov 15de Juli 1839 §§ 43 og 44).

20 Oktbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Magistrat om en Del Personers Skattepligt, som paa Grund af Ildebrand maatte fraflytte Byen og tage Ophold i det tilstødende Landdistrikt.

Angaaende det reiste Spørgsmaal bemærker Departementet i sin Almindelighed — uden dermed at ville udtale noget om de i Magistratens Skrivelse specielt nævnte Skatydere —, at Personer, der ved sin Stilling eller Bedrift er knyttede til Byen, men af den oven nævnte Grund har maattet fraflytte samme, antages at maatte ansees som skattepligtige til Byen, forsaavidt de har til Hensigt, saasnart de dertil faar Anledning, igjen at tilflytte denne, idet deres Ophold i Landdistriktet under de nævnte Betingelser formentlig alene bør betragtes som rent midlertidigt.

20 Oktbr. **Cirkulære** fra Forsvarsdepartementet, Armeafdelingen, hvori Dept., efter at have meddelt Kgl. Resol. af 3die August 1897 om Sanktion af Lov indeholdende Forandringer i Lov om Værnepligt og Udskrivning af 12te Mai 1866 m. v. (Se ovenfor S. 366), videre udtaler:

Det vil sees, at Lovens § 35 har gjort den Forandring i Distriktskommissionernes Sammensætning, at der istedetfor tidligere to valgte Medlemmer fremtidig skal være et valgt Medlem og et fast Medlem (paa Landet Lensmanden og i Byerne en Politiembedsmand).

Dette Departement har i Skrivelse af D. D. anmodet Justits- og Politidepartementet om at udvirke Bestemmelse for, hvilken Tjenestemand ved Politiet skal være fast Medlem af Distriktskommissionen i de forskjellige Byer. Naar Bestemmelse herom foreligger, skal det blive meddelt.

Da Lovtexten i den nye § 39, jfr. § 41, ikke er ganske tydelig, forsaavidt angaar Bestemmelsen om den Godtgjørelse, som skal tilkomme det nye faste Medlem af Distriktskommissionen, finder man under Henvisning til Oth. Prp. Nr. 29 for 1897, Side 3 og Indst. O. Nr. 74 samme Aar, Side 3, at burde henlede Opmærksomheden paa, at det er Meningen, at den Godtgjørelse, Kr. 4 pr. Dag, som det faste Medlem af Distriktskommissionen (Lensmanden eller vedkommende Politiembedsmand) ifølge §§ 39 og 41 tilkommer, er uafhængig af, om han efter de almindelige Regler tillige tilkommer Kostgodtgjørelse.

Ved Gjennemførelsen af Lovens Bestemmelse om, at 20 Oktbr.
der fremtidig kun skal være et valgt Medlem af Distriktskommissionen, bliver der i Overgangstiden, saa længe der endnu haves to saadanne for hvert Distrikt, at forholde saaledes, at kun det ene Medlem efter vedkommende Rulleførers nærmere Bestemmelse indkaldes til Distrikts- og Sessionsmøderne, medens det andet bliver at betragte som Suppleant. Naar de nuværende valgte Medlemmers Funktionstid er udløben, foretages nyt Valg efter de nye Regler i § 35.

Af § 31 vil sees, at Underofficerselevers Tjenestetid paa vedkommende Underofficersskole fremtidig ikke bliver at regne dem tilgode som optjent Værnepligt, men at Vedkommende, om han ikke opnaar fast Ansættelse som fastlønnet Underofficer, skal behandles lige med sin Aarsklasse. Forudsætningen har været, at de — saaledes som nu i kongelig Resolution af 11te Januar 1879 A 1 bestemt for de Elever af Infanteriet, der alene aflægger Korporalsprøve — skal udskrives saa snart som muligt*) efter deres Afgang fra Underofficersskolen, hvorfor Departementet ved Henvendelse til Generalkrigskommissæren har truffet Forføining til Iværksættelse heraf med Tilføiende, at samtlige saaledes udskrevne bliver at ansætte til Tjeneste fra først paafølgende 1ste Mai.

Er de ovenfor omhandlede Mandskaber saa gamle, at den Aarsklasse, hvortil de hører, allerede er udskreven ved deres Afgang fra Underofficersskolen, regnes deres Værnepligt sammen med deres Aarsklasses. Ogsaa i dette Tilfælde vil saaledes deres Værnepligt blive at regne fra 1ste Mai.

Forsaavidt Mandskaberne har bestaaet den for Underofficerer anordnede Afgangseksamen, d. v. s. Sergeanteksamen, skal de saavel ved samtlige Infanterikorpser som ved Specialvaabnene udtjene sin Værnepligt som værnepligtige Underbefalingsmænd (Korporal, Overkonstabel eller Underofficer). For Gardens Vedkommende bliver derimod de ved kongelig Resolution af 24/4 1889 fastsatte Regler fremdeles gjældende.

Med Hensyn til Elevernes Forpligtelse til Tjenstgjøring i Fred forbliver for alle Vaabenarter og Afdelinger de nuværende Bestemmelser uforandrede (3 Aars Tjeneste i Linjen og 1 Aar i Landværnet jfr. kongelig Resolution af 11/1 1879 A 2 og Skrivelse af 2/6 1894).

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Smaa- 20 Oktbr.
lenenes Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra

*) Ifølge Lov af 3die Juni 1876 § 3 kan, som bekjendt, Udskrivning tidligst finde Sted i Mandskabernes 20de Aldersaar, saaledes at de altsaa ansættes til Tjeneste fra 1ste Mai i det Aar, hvori de opnaar 21 Aars Alder.

21 Oktbr. en Lensmand angaaende Forstaaelsen af den nye Sportellovs § 174 meddeler, at det ikke efter Udtrykkene i den nævnte § antages at kunne kræves, at Stævnevidne paa Stævning i offentlig Sag samtidig med Attest om Forkyndelse skal anføre det Beløb, der bliver at udrede af det Offentlige som Stævnevidnet tilkommende Skyds- og Kostgodtgjørelse for den paagjældende Reise.

22 Oktbr. **Høieste Resolution***), hvorved Stadfæstelse i Medhold af Lov af 18de Juni 1884 § 11 meddeles paa den af Lillehammer Kommunebestyrelse den 14de Oktober 1897 fattede Beslutning om, at Afgiften for Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider i Lillehammer forhøies til Kr. 600.

22 Oktbr. **Høieste Resolution,** hvorved det — uanseet Bestemmelserne i §§ 2 og 9 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 om, at Valg paa Formænd og Repræsentanter skal foregaa paa første Thingdag ved de almindelige Skattething — i Medhold af nævnte Lovs § 60 tillades, at Valg paa Formænd og Repræsentanter for Norderhov Herred i Ringerikes Fogderi, Buskeruds Amt, afholdes saaledes, at Valget for Hovedsognet foregaar paa første Thingdag og for Annexsognene paa anden Thingdag.

23 Oktbr. **Kongelig Resolution****), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Selje Herred, Nordre Bergenhus Amt, under 20de April og 30te August 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 28de Februar 1881, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for følgende Gaarde i Stats Thinglag, Selje Herred: Moldøen, Setenæs, Skram øvre og nedre, Midtgaard og Gauteberg, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

23 Oktbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 § 34 bestemmes, at Havnefogedpenge skal erlægges i Udhavnen Sandøsund inden Sandøsund Lodsoldermandskab efter de i nævnte § sammenholdt med Lovens § 16 foreskrevne Regler.

23 Oktbr. **Kongelig Resolution*****), hvorved i Medhold af Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 § 59 meddeles

*) Bekjendtgj. 28de Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 44.
**) Bekjendtgj. 28de Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 44, hvor Vedtægterne er indtagne.
***) Bekjendtgj. 28de Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 44, hvor Reglerne er indtagne.

Approbation som gjældende indtil videre, dog ikke for længere Tid end 10 Aar, paa de i Generalforsamlingsmøde den 8de Januar 1895 vedtagne Regler for Fællesflødningen i Hisaaens Vasdrag i Nedenes Amt med saadan forandret Affattelse af Reglernes § 16, som i en vedlagt Gjenpart af disse anført. 23 Oktbr.

Kongelig Resolution, hvorved i Henhold til § 84 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Approbation som gjældende indtil videre paa efterstaaende af Hamar Kommunestyre i Møde den 19de Juli 1897 vedtagne Regulativ for den Byens Bygningskommission for Tilsyn med anmeldte Byggearbeider m. v. tilkommende Betaling: 23 Oktbr.

„For Behandling af Anmeldelser om Opførelse af nye Bygninger eller Hovedreparationer, Til-, Paa- eller Underbygninger eller Forandringer af ældre Bygninger samt for Tilsyn med Byggearbeidernes Udførelse betales følgende Godtgjørelse:

Til Bygningskommissionen for hver Anmeldelse undtagen Anmeldelser om Ind- og Udtagning af Vinduer og Døre samt Anmeldelser, der afgives i Henhold til Bygningslovens § 78, Kr. 4,00".

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen (No. 43 for 1897), hvorved bl. a. meddeles, at fra 1ste November 1897 vil Postaabnerierne „Rendalen", „Rindalen" og „Rindalen, Øvre" blive benævnt henholdsvis „Øvre Rendalen", „Rindalen i Nordmør" og „Rindalsskogen". 23 Oktbr.

Skrivelse fra Finants- og Tolddepartementet til Toldinspektøren i Bodø, hvorved i Henhold til den Departementet i Tarifens indledende Bestemmelser i § 3 i Slutningen givne Bemyndigelse meddeles, at man antager, at der indtil Videre ikke bør opkræves Indførselstold af de Varer, som landværts indføres fra Sverige til Tolddistriktet. 23 Oktbr.

Telegram fra Finants- og Tolddepartementet til Toldinspektøren i Tromsø, hvori paa Foranledning meddeles, at indtil Videre Indførselstold ikke bliver at opkræve af, hvad der landværts indføres i Tromsø Tolddistrikt. 23 Oktbr.

Telegram fra Finants- og Tolddepartementet til Toldkamrene i Vardø og Vadsø, hvori meddeles, at indtil Videre Indførselstold ikke bliver at opkræve af hvad der landværts indføres til Tolddistriktet.[1]) 23 Oktbr.

[1]) Jfr. Telegr. 29de Novbr. 1897.

Cirkulære fra Departementet for de offentlige Arbeider, Poststyrelsen, til Amtmændene, hvori det paa Foranledning henstilles til disse at gjøre samtlige Overformynderier inden deres Distrikt opmærksomme paa, at Brevveksling vedrørende Umyndiges 23 Oktbr.

23 Oktbr. Midler i Almindelighed er portopligtig, og at kun Forsendelsen af Overformynderregnskaber og de til samme henhørende Antegnelser og Besvarelser samt Rekvisitioner om og Fremsendelse af Atteſter eller andre til Regnskaberne hørende Bilag, forsaavidt de af vedkommende Embeds- eller Bestillingsmand skal leveres uden Gebyr, kan foregaa portofrit. Dept. henviser i denne Anledning til de i den almindelige Lovsamling og „Norsk Lovtidende" indtagne Cirkulærer fra Justitsdepartementet af 12te Januar 1860 og fra Marine- og Postdepartementet af 21de April 1863 samt Skrivelse fra Marine- og Postdepartementet af 5te April 1879 og fra Poststyrelsen af 21de December 1885. Exempelvis kan saaledes, bemærker Dept., Penges og Kontrabøgers Frem- og Tilbagesendelse mellem Overformynderier og Sparebanker og den derved foranledigede Korrespondance, — Fremsendelse fra et Overformynderi til en Sorenskriver af Blanket til Afkald med Begjæring om Opnævnelse af Kurator for en Mindreaarig samt Korrespondance mellem Overformynderier angaaende Spørgsmaalet om, hvormeget der indestaar paa en Umyndigs Konto i en Sparebank, ikke foregaa portofrit (jfr. Skrivelse fra Poststyrelsen af 25de April 1889, indtaget i „Norsk Lovtidende").

26 Oktbr. **Høieste Resolution***), hvorved den af Trondhjems Kommunebestyrelse under 21de Oktober 1897 i Medhold af Lov af 18de Juni 1884 § 20 fattede Beslutning om, at Smaasalg af Vin, Mjød og Cider fra 1ste Januar 1898 skal være forbudt Andre paa Stedet end dem, der vinder Bevilling paa denne Næring, — stadfæstes som gjældende indtil videre.

26 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Aamli Herreds Sparebank i Møde den 9de September 1897 vedtagne Forandring i § 1 i Bankens ved Kongelig Resolution af 27de Marts 1897 stadfæstede Plan.

26 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved den af Tvedestrands Sparebanks Forstanderskab i Møde den 9de September 1897 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 30te April 1895 stadfæstede Plan.

26 Oktbr. **Cirkulære** fra Kirkedepartementet til samtlige Byers Skolestyrer[1]):

Lov om høiere Almenskoler af 27de Juli 1896 § 25 bestemmer, at den daglige Undervisningstid i Regelen skal fordeles paa 6 Undervisningstimer, hver paa 45 Minuter.

Tanken paa at give kortere Lektioner — Undervisningstimer — er fremkommet, fordi man har ment, at 6 Timers Skoletid daglig er for meget, at Elevernes aandelige og legemlige Kraft

[1]) Ogsaa tilstillet samtlige Skoledirektører.

*) Bekjendtgj. 28de Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 44.

paa denne Maade udsættes for at lide Skade, som det heder i det første Andragende om Adgang til at forkorte den daglige Skoletid i de høiere Skoler, der indkom til Departementet i April 1889. 26 Oktbr.

Denne Mening, som efterhaanden fandt Tilslutning paa flere og flere Hold, fik Lovens Sanktion i ovennævnte § 25 i den nye Lov om høiere Almenskoler.

Paa enkelte Steder, hvor Folkeskolen og Middelskolen holdes i samme Bygning eller staar under samme Bestyrelse og tildels benytter fælles Lærerkræfter, har man fundet det nødvendigt for at undgaa Forvirring at give Undervisningstimer (og Friminuter) samme Længde i Folkeskolen som i Middelskolen.

Herimod har Departementet ikke gjort nogen Indvending. Men man har samtidig gjort opmærksom paa, at Bestemmelsen om det ugentlige Timetal i Byfolkeskolelovens § 3 og Landsfolkeskolelovens § 5 gjælder Klokketimer. Saavidt skjønnes, kan der imidlertid ikke være noget i Veien for at dele Undervisningstiden i flere Lektioner, end den har Klokketimer, naar det blot iagttages, at Ugens Lektioner med mellemliggende rimelige Friminuter tilsammen udgjør det Antal virkelige Timer, som Lov og Undervisningsplan tillægger hver Klasse (jfr. den Kongelige Kommissions Antydning i „Forslag til en forandret Ordning af den høiere Almenskole" S. 16 om, at man, hvor der er tillagt en Byfolkeskoles 2den Afdeling 6 Timer ugentlig frivillig Undervisning, kan dele de derved udkommende 30 Klokketimer ugentlig i 36 Lektioner a 40 Minuter, saaledes at der hver Dag gives 6 Lektioner med 50 a 60 Minuters Fritid).

Departementet anser sig derfor ikke berettiget til at erkjende Lovens Minimum af Skoletid præsteret, hvis en By ordner sin Folkeskole saa, at 18 Timer i Virkeligheden kun er $15^1/_2$ Time (Undervisningstid + mellemliggende Friminuter) eller 24 Timer kun 21.

Statsbidraget til Aflønning af Folkeskolens Lærere i Henhold til Byfolkeskolelovens § 15 maa altid beregnes efter en Undervisningstid angivet i Klokketimer, ikke efter afkortede Undervisningstimer.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Tromsø Stift[1]), hvori Departementet paa Foranledning erklærer sig enigt med Direktøren i, at heller ikke en Sløidskole fælles alene for 2 a 3 Kredse fyldestgjør Skolelovens Bestemmelser om Optagelse af Undervisning i Haandgjerning i Folkeskolens Fagkreds. 27 Oktbr.

[1]) Jfr. Skr. til samme af 28de Juni 1897, foran S. 215.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementets Marineafdeling til Marinekommandoen, foranlediget ved et af en forhenværende Søkadet indgivet Andragende om Fritagelse for Udkommando til Orlogstjeneste. Med Hensyn til at Marinekommandoen havde ytret Tvivl om, hvorvidt det laa i dens Haand at behandle 27 Oktbr.

27 Oktbr. Andragendet, da Ansøgeren ikke var Militær, forinden han var udskrevet, udtaler Departementet, at der formentlig ikke kan være nogen Betænkelighed ved allerede nu at behandle det, idet Afgjørelsen af, hvorvidt Vedkommende i Tilfælde skal deltage i Rekrutøvelserne, ikke vil faa nogen Indflydelse paa hans Udskrivning. Da de aarlige Rekrutøvelser er beregnet paa at skaffe Mandskaberne den personlige Opøvelse og Kjendskab til Marinens Materiel og dets Brug, der er nødvendig, for at Mandskabet senere med Nytte kan gjøre sømilitær Tjeneste, og som er forudsat at skulle bibringes alle til Søværbningen udskrevne Mandskaber, antager Departementet derhos, at Kommandoen paa samme Maade som af Armekommandoen praktiseret for Armeens vedkommende maa have Adgang til paa Andragende at fritage søværnepligtige Mandskaber for Deltagelse i Marinens Rekrutøvelser, naar de paa Grund af tidligere Tjenestgjøring i Marinen ansees at være i Besiddelse af mindst ligesaa megen Øvelse, som et udskrevet Mandskab erholder under de lovbefalede Rekrutøvelser, og der forøvrigt ikke foreligger særegne Omstændigheder, der taler mod Andragendets Indvilgelse. For selve Udskrivningen og den af Værnepligten flydende Militærtjeneste udenfor Rekrutøvelserne formenes Mandskabet ikke at kunne fritages.

30 Oktbr. **Kongelig Resolution***), hvorved er bestemt, at Lov om Kirker og Kirkegaarde af 3die August 1897 skal træde i Kraft 1ste Januar 1898.

30 Oktbr. **Kongelig Resolution***), hvorved de af Grongs Herredsstyrelse i Møder den 7de Mai 1896 og 26de Mai 1897 vedtagne Regler mod Skogenes Ødelæggelse inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse og Skogenes Ødelæggelse af 20de Juli 1893 § 8 som gjældende indtil videre, dog med nogle Forandringer, hvorefter de approberede Regler er saalydende:

§ 1. Skogeier maa ikke bortforpagte til Udhugst eller aavirke til Salg eller industriel Produktion Bartræer, som 5 Meter fra høieste Bakke holder mindre Tvermaal end 21 Centimeter udenpaa Barken.

Dog kan han selv aarlig fremdrive og sælge fra hvert enkelt Brugsnummer af Eiendommen indtil 10 Tylvter Træer, som mindst holder 18 Centimeter paa Barken 5 Meter fra høieste Bakke.

§ 2. Ved Salg af Skog til Udhugst henholdes til foranstaaende Paragrafs 1ste Pasfus, og maa Udhugstkontrakter for Eftertiden ikke oprettes for et længere Tidsrum end 7 Aar.

§ 3. Nærværende Vedtægter gjælder ikke Udhugstkontrakter, som er oprettet før 1ste Januar 1896, eller Skog, som indlæg-

*) Bekjendtgj. 3die Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. Nr. 45.

ges til Husmandsplads, Sæter eller lignende Nyrydning, heller 30 Oktbr.
ikke tør, forkrøblet eller beskadiget undermaals Skog, som sælges til Skived, der ophugges inden Herredet, heller ikke Materiale, som skal anvendes til almennyttige Foretagender inden Herredet, saasom Broer, Skolehuse eller lignende Indretninger.

Ønsker Skogeier at sælge undermaals forkrøblet eller tør Skog til Bygningsmateriale o. l., har han derom at anholde om Udvisning af vedkommende Tilsynsmand og bære de dermed forbundne Udvisningsudgifter, Kr. 3,00 pr. Dag til Tilsynsmanden.

§ 4. Tilsynsmænd, som har at paase Vedtægternes Overholdelse, vælges af Herredsstyrelsen for 3 Aar fra 1ste Juli at regne i et Antal af to eller tre for hvert Sogn, hvilket af Herredsstyrelsen inddeles mellem Tilsynsmændene i Opsynsdistrikter eller Kredse.

§ 5. Tilsynsmand har inden hvert Aars 30te Juni at oversende Herredsstyrelsen en almindelig Indberetning om sin Virksomhed.

Som kommunal Ombudsmand pligter han at undersøge, om der i Skogen foretages noget i Strid med disse Vedtægter, samt efter derom indgiven Beretning, ifølge Ordre fra Herredsstyrelsen, at foretage fornøden nærmere Undersøgelse mod en Godtgjørelse af Kr. 3,00 pr. Dag, hvilket udredes af Herredskassen.

§ 6. De Beløb, som ved Konfiskation af det ulovlig aavirkede eller dets Værdi tilfalder Kommunekassen, anvendes til et Fond, der forvaltes af Herredsstyrelsen, og hvoraf bestrides de Omkostninger, som en nøiere Kontrol med Vedtægternes Overholdelse maatte paakræve, eller Udgifter, som forøvrigt maatte anvendes til Fremme af Herredets Skogvæsen.

Bekjendtgjørelse*) fra Indredepartementet, hvorved med 30 Oktbr.
Hjemmel af den samme ved Kgl. Resolution af 8de Juni 1895 givne Bemyndigelse bestemmes, at Lægemidlet Tinctura digitalis skal henhøre til de Medikamenter, som skal medhaves ombord i Fartøier paa 100 Register Tons og derover i udenrigsk Fart, heri dog ikke indbefattet Fart paa europæiske Farvande nordenfor Cap Finisterre. Det nævnte Lægemiddel skal medhaves i de i efterstaaende Tillæg angivne Mængder og være mærket paa den i Tillægget angivne Maade.

*) Bekjendtgj. 3die Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 45.

Tillæg

til Medicinfortegnelsen for norske Fartøier.

Norske og latinske Navne.	Engelske og franske Navne.	For Fartøier paa 100 Registertons og derover i udenrigsk Fart, heri ikke indbefattet Fart paa europæiske Farvande nordenfor Cap Finisterre:						Indpakning.	Bemærkninger.
		med indtil 10 Mands Besætning.		med 11—20 Mand.		med over 20 Mand.			
		Norsk Vægt.	Engelsk Vægt.	Norsk Vægt.	Engelsk Vægt.	Norsk Vægt.	Engelsk Vægt.		
Digitalisdraaber. Tinct. digitalis.	Tincture of foxglove. Tincture de digitale.	100gm.	3 ozs.	200gm.	7 ozs.	250gm.	8 ozs.	Giftmærke. Rød Skrift.	Kun ved Beri-Beri, naar Pulsen er hurtig eller uregelmæssig. Aldrig mere end 15 Draaber ad Gangen; aldrig mere end 45 Draaber i Løbet af 24 Timer.

Kongelig Resolution, hvorved det paalægges Kirke- og Undervisningsdepartementet, forinden det tillader nogen Lærebog i Kristendomskundskab indført til Brug i de høiere offentlige kommunale og private examensberettigede Almenskoler, at indhente Erklæring fra samtlige Biskoper samt desuden fra det theologiske Fakultet, forsaavidt Bogen indeholder Fremstilling af den kristelige Troes- og Sædelære. 30 Oktbr.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 30 Oktbr.

1. At der i Henhold til Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 meddeles Stadfæstelse paa de af Selskabets Bestyrelse i Henhold til den under 17de Juni 1897 afholdte konstituerende Generalforsamlings Bemyndigelse vedtagne Love og Forsikringsbetingelser for Livsforsikrings-Aktieselskabet „Norrøna" i Kristiania.
2. At det paalægges Selskabets Direktion aarlig at indsende til Kirke- og Undervisningsdepartementet en bekræftet Extrakt af Selskabets reviderede og dechderede Aarsregnskab samt en Beretning om Selskabets Virksomhed i det foregaaende Aar.

Kongelig Resolution, hvorved det uanseet Bestemmelserne i §§ 2 og 9 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 om, at Valg paa Formænd og Repræsentanter skal foregaa paa første Thingdag ved de almindelige Skattething, — i Medhold af nævnte Lovs § 60 tillades, at Valg paa Formænd og Repræsentanter for Norderhov Herred i Ringerike Fogderi, Buskeruds Amt, afholdes saaledes, at Valget for Hovedsognet foregaar paa første Thingdag og for Annexsognene paa anden Thingdag. 30 Oktbr.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 30 Oktbr.

A. At den ved Kongelig Resolution af 22de Oktober 1888 afgivne Bestemmelse om Standkvarter for 2det Feltartillerikorps forandres derhen, at Kristiania indtil videre fastsættes som Standkvarter for Korpset istedetfor Fredrikstad.
B. At Forsvarsdepartementet bemyndiges til at udfærdige de fornødne nærmere Bestemmelser i Anledning af Gjennemførelsen af nærværende Resolution.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at det i Lov af 7de September 1854 § 1, kfr. Lov af 6te Juni 1884, omhandlede Tilsyn med Jernvei, der er bestemt til almindelig Benyttelse og ikke drives under Statens Bestyrelse, samt den dermed ifølge forstnævnte Lovs §§ 2, 3 Litr. c og 5 forbundne Myndighed indtil videre bliver at overtage af Direktør for Maskinafdelingen i Styrelsen for Statens Jernbaner G. Oxaal.[1] 30 Oktbr.

[1]) Jfr. Ref. af 14 Aug. 1884.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Brats- 30 Oktbr.

30 Oktbr. berg Amt, hvori paa Foranledning udtales, at det efter Departementets Mening er utvivlsomt, at et Barn, der er forberedt til Konfirmation inden Statskirken, men undlader at gjentage sit Daabsløfte, ikke kan ansees som konfirmeret. Departementet er imidlertid enigt med Kristiansands Biskop i, at Barnet har Krav paa af vedkommende Præst at erholde en Bevidnelse om sin Kristendomskundskab og Modenhed og om Grunden til, at det ikke er bleven konfirmeret.

30 Oktbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Bratsberg Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Magistrat om, hvorledes Valgbestyrelsen under Forretning til Udkaarelse af Valgmænd har at forholde sig for at undgaa de Vanskeligheder, der vil kunne opstaa som Følge af, at der ikke kan haves Vished for, hvorvidt afgivne Stemmesedler, lydende paa bestemt Parti eller Partiliste uden Angivelse af Personer, hidrører fra Stemmeberettigede, som har Adgang til at afgive saadanne Stemmesedler, jfr. Lov om udenfor Riget værende Stemmeberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene af 5te Juni 1897 § 4. Magistraten havde i saa Henseende henvist til Bestemmelsen i nævnte Lovs § 15, 3die Passus (jfr. Lov af 1ste Juli 1884 § 5), hvorefter de i Henhold til Loven afgivne Stemmesedler, naar Forfaldsanmeldelserne er gjennemgaaede og prøvede, skal udtages af de Konvolutter, hvori de er nedlagte, og ulæste lægges i de med offentligt Stempel forsynede Konvolutter samt nedlægges i Urnen sammen med de iøvrigt afgivne Stemmesedler, hvilket vil medføre, at det under den derpaa følgende Optælling af Stemmerne ikke vil kunne kontrolleres, at ikke nogen dertil uberettiget Vælger har afgivet Stemmeseddel, lydende paa Parti eller Partiliste, et Forhold, der imidlertid ubestridelig kan sluttes at være tilstede, hvis der efter Optællingen findes flere saadanne Stemmesedler, end der til Valgbestyrelsen er indkommet Forfaldsanmeldelser i Henhold til Loven af 5te Juni 1897.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det ikke ser sig istand til at anvise nogen med Loven forenelig Fremgangsmaade, hvorved de af Magistraten paapegede Vanskeligheder vil kunne undgaaes, og at det efter Omstændighederne heller ikke finder at burde udtale sig om, hvorledes Valgbestyrelsen bør forholde sig med Hensyn til Godkjendelse eller Forkastelse af vedkommende afgivne Stemmer i Tilfælde, hvor Feil af den omhandlede Beskaffenhed kan formodes eller med Sikkerhed skjønnes at være begaaede. Spørgsmaalet herom henhører — bemærker Departementet — under Valgbestyrelsens egen og i sidste Instans Storthingets Afgjørelse.

1 Novbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvori Departementet i Anledning af en modtagen Rede-

gjørelse angaaende en hos en Sorenskriver afholdt Kasseunderſøgelse udtaler følgende: 1 Novbr.

Det bør i Almindelighed iagttages, at kontante Midler, tilhørende Boer, der henstaar under Skifteforvalterens Bestyrelse, hvor dertil er Anledning, indsættes i Sparebank til Forrentning paa en paa Boets Navn lydende Kontrabog, idet Undtagelse kun bør finde Sted med Hensyn til saadanne Beløb, som det ansees nødvendigt at have kontant i Kasse for dermed at bestride foreſtaaende Udbetalinger for Boet. Hvis, som af Sorenskriveren oplyst, Beløb henstaaende i Sparebank efter Skiftets Slutning hæves af Sorenskriveren for at udbetales Arvingerne, antages derom at burde gjøres Anførsel saavel i Kassebogen som paa Boets Konto i Kontobogen. Kan Udbetaling til vedkommende Arving ikke straks finde Sted, synes det enhver af Arvingerne tilkommende Beløb at burde indsættes i Sparebank paa en særskilt paa hans Navn lydende Kontrabog. Nogen fælles paa Skifterettens Navn lydende Kontrabog antages saaledes ikke at burde benyttes.

Høieſte Reſolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Kongelig Fuldmægtig Joh. Nicoll stiftede „Doktor Nils Burggraf Tauſan Nicolls Legat for værdige, trængende Tjenestepiger" samt paa de for dette Legat under 17de Juli og 17de September 1897 udfærdigede Statuter. 2 Novbr.

Skrivelſe fra Juſtitsdepartementet til Amtmanden i Bratsbergs Amt, foranlediget ved Foreſpørgſel fra en Politimeſter, om de Gebyrer, der af den almindelige Brandforſikringsindretning betales for Afſkrifter af de Politirapporter angaaende Ildebrande, som i Henhold til Cirkulære af 26de Juni 1893 fra Indretningen af Politimeſteren leveres denne, skal komme Statskassen tilgode eller oppebæres af Politimeſteren som Bidrag til hans Kontorholdsgodtgjørelſe. — I Anledning heraf meddeler Departementet, at der, saavidt samme bekjendt, ikke findes nogen Lovbeſtemmelſe, hvorefter der skal betales Gebyr for saadanne Afskrifter. Den Betaling, som af Brandforſikringsindretningen erlægges for disse, antages derfor at maatte betragtes som en Erſtatning for de Kontorudgifter, som derved forvoldes, og ikke som en Sportel til Statskassen. 2 Novbr.

Skrivelſe fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kriſtiania Stift*), hvori Departementet paa Foranledning erklærer sig enigt med Beſtyreren af Aſker Seminar og med Skoledirektøren i, at alene Øvelsesſkolens Førſtelærer og ikke Øvelsesſkolens øvrige Lærerperſonale bør deltage i Seminariets Skoleraad i Henhold til Seminarreglementets § 3, samt i, at alle Sager vedkommende Seminariets Forberedelsesklaſſe bør behandles i Skoleraad 3 Novbr.

*) Ogſaa meddelt de øvrige Skoledirektører.

3 Novbr. paa samme Maade som de tilsvarende Sager vedkommende Seminariet. — Saafremt Forberedelsesklassens Lærer tillige læser i Seminariet, bør han efter Departementets Mening ubetinget have Sæde i Seminariets Skoleraad i Lighed med dettes fast ansatte Lærere. Har han ikke Timer i Seminariet, er han derimod kun Medlem af Raadet ved Behandlingen af de Forberedelsesklassen vedkommende Sager.

3 Novbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori Departementet paa Foranledning meddeler, at da det af de af Amtmanden fremsendte Oplysninger betræffende et en Myndling overgaaet Tab formedelst Forlis af et Skib, hvori Myndlingen havde Part, erfares, at der ikke overensstemmende med Lov af 28de September 1857 § 14 har været fattet Beslutning om, at bemeldte Skibspart skulde forblive usolgt, maa Departementet bede tilholdt saavel Overformynderne som vedkommende Værge fremtidig at iagttage Forskriften om, at Umyndiges Eiendele, bestaaende i andet end Jordegods, skal sælges, medmindre det modsatte besluttes af de i den anførte Lovparagraf nævnte Myndigheder.

5 Novbr. **Høieste Resolution***), hvorved i Henhold til Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 samt Lov om Fredning af Hjort af 30te Mai 1894 § 8 bestemmes, at Elgsdyr og Hjort inden Lister og Mandals Amt skal være fredet det hele Aar indtil Udgangen af Aaret 1900.

5 Novbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, der havde begjæret Departementets Udtalelse angaaende hvorvidt og i Tilfælde hvilken Kostgodtgjørelse der tilkommer en Lensmand for en kombineret Efterforsknings- og Forkyndelsesreise paa 21 Km. frem og tilbage, naar saadan Godtgjørelse paa Grund af Bestemmelserne i §§ 22 og 24 A 6 i Lov om offentlige Tjenestemænds Skyds- og Kostgodtgjørelse af 10de Juli 1894 ikke kunde være beregnet for særskilt Reise til Foretagelse af nogen enkelt af de udførte Forretninger.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at forsaavidt Kombinationen af de omhandlede Reiser har været nødvendig eller konduitemæssig, antages der for samme at tilkomme Lensmanden Kostgodtgjørelse efter den for Forkyndelsesreiser bestemte lavere Sats Kr. 3,00 pr. Dogn.

5 Novbr. **Skrivelse** fra Finants- og Tolddepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, hvorved Departementet i Overensstemmelse med, hvad der af Toldinspektøren i Trondhjem er foreslaaet

*) Bekjendtgj. 10 Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 46.

og af Amtmanden anbefalet, i Henhold til Kongelig Resolution af 19de Juni 1897 bestemmer, at det for Eftertiden skal være tilladt at indføre til Lierne toldbare Varer, der ikke er ledsagede af Passerseddel, ad Veien i Nordli fra Rigsgrændsen om Murumoen til Eidet og i Sørli fra Rigsgrændsen over eller langs Indsøerne Ringen, Ulen og Lenglingen til Eidet, men ikke ad andre Veie. 5 Novbr.

Kongelig Resolution,*) hvorved i Henhold til Lov af 22de Mai 1875 angaaende Adgang til at give dramatiske og andre offentlige Forestillinger m. V. samt i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder, meddeles Stadfæstelse paa en af Kjøbstaden Arendals Formænd og Repræsentanter under 22de Marts og 15de September 1897 fattet Beslutning til Vedtægter for bemeldte Kjøbstad angaaende Adgang til at give offentlige Forestillinger m. V. 6 Novbr.

Kongelig Resolution,*) hvorved 6 Novbr.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Thime Herred under 29de Mai og 8de September 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 14de Marts 1864, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds-forstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for Thime Sogn, Ly Prestegjæld, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 6 Novbr.

1. At efterstaaende Udkast til Regulativ for Reknæs Tærings-hospital[1]) approberes.
2. At Justitsdepartementet bemyndiges til at foretage de Forandringer i og Tillæg til Regulativet, der i Fremtiden maatte findes nødvendige eller hensigtsmæssige.

Kap. 1.[2])

Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Hospitalet, der indtil videre modtager Tæringssyge fra hvilkensomhelst Del af Landet, har en Kurafdeling og en Pleie-

[1]) Jfr. Res. 18 Decbr. 1897 og det der Citerede.

[2]) Regulativets øvrige Kapitler, der omfatter „Husorden" og specielle Instruxer, indtages ikke her.

*) Bekjendtgj. 10 Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 46, hvor Vedtægterne er indtagne.

6 Novbr. afdeling. Behandlingstiden paa Kurafdelingen er mindst 3 Maaneder. Pleieafdelingen optager Syge med langt fremskreden Tæring til Forpleining.

Det tilligger Direktøren at træffe nærmere Bestemmelse om, hvilke Syge egner sig til Optagelse.

§ 2. Den daglige Betaling er Kr. 1,20, men vil fattige Syge fra Romsdals Amt erholde en forholdsmæssig Andel af Betalingen refunderet gjennen Reknæs Hospitalsstiftelse.

Private Syge maa betale Forskud for hver Maaned eller stille betryggende Sikkerhed. Syge indlagte for offentlig Regning maa fra rette Vedkommende medhave skriftlig Rekvisition om Optagelse.

§ 3. Den Syge skal ved Indkomsten være iført anstændige Gangklæder og Underklæder, heri indbefattet Uldtrøie nærmest Legemet og uldne Underbenklæder. Desuden skal medhaves 1 fuldstændigt Ombytte af Underklæder, mindst 4 Lommetørklæder, 1 Par Støvler, 1 Tandbørste, 1 Haarkam. Saafremt noget mangler eller er af utilfredsstillende Beskaffenhed, anskaffes det nødvendige for Rekvirentens Regning. Den for enhver Syg fornødne Spytteflaske bliver ligeledes at anskaffe for Rekvirentens Regning. Syge, der indlægges paa Kurafdelingen, maa tillige være forsynede med varmt Ydertøi og Uldvanter. For sengeliggende Syge paa Pleieafdelingen kan Indskrænkning af de foreskrevne Klædningsstykker indrømmes efter nærmere Aftale med Direktøren.

§ 4. De Syge er forpligtede til nøiagtig at følge Hospitalets Husorden og kan af Direktøren, hvis de ikke efterkommer samme, bortvises fra Hospitalet.

§ 5. Andragende om Optagelse fra den Syge selv eller hans Paarørende eller i Tilfælde fra vedkommende offentlige Myndighed med Vidnesbyrd fra Læge om, at vedkommende lider af Tæring, ledsaget af en efter et fastsat Schema affattet Sygehistorie, indsendes til Tæringshospitalets Direktør Adr. Molde, der afgjør, om Indlæggelsen kan finde Sted og i Tilfælde paa hvilken Afdeling. Den Syge bør indfinde sig snarest muligt efter erholdt Meddelelse om, at han kan modtages.

6 Novbr. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt, at en anden Læge end vedkommende Embedslæge kan antages til indtil Videre at forrette som Ordfører i Sundhedskommissionen for Vindalen Herred af Brønnø Lægedistrikt mod en Godtgjørelse af 80 Kr. aarlig, der bliver at udrede af de til tilfældige Udgifter ved Medicinalvæsenet bevilgede Midler.

6 Novbr. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved er bestemt, at en Indberetning om Kristiania Politis Virksomhed fra den Tid,

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indtaget i Deptstid. No. 51 for 1897.

ſom af Juſtits- og Politi-Departementet nærmere beſtemmes, og ind- 6 Novbr.
til videre aarligen bliver at afgive til det nævnte Departement.

Kongelig Reſolution, hvorved der bl. a. i Henhold til 6 Novbr.
Lov angaaende Anlæg af Jernveie til almindelig Benyttelſe af 12 Aug. 1848 og paa viſſe nærmere angivne Vilkaar meddeles en af Høilands Herredsſtyrelſe valgt Jernbanekomité Ret til at anlægge og drive en Jernbane med en Sporvidde af 0,75 m. fra Bjerkelangen Station paa Urſkogbanen til Skullerud i Høiland, beregnet til en Længde af ca. 28 Kilometer.

Kongelig Reſolution[1]), gaaende ud paa: 6 Novbr.

1. At det i Henhold til Lov om Betaling for offentlige Forretninger af 6 Auguſt 1897 § 83 beſtemmes, at de i nævnte Lovs Kap. VII og Kap. X henholdsvis for Notarialforretninger og for Udſkrifter og Atteſter faſtſatte Gebyrer af vedkommende Tjeneſtemand overfor Statskaſſen bliver at berigtige ved Anvendelſe af tilſvarende Stempelpapir eller Stempelmærke.
2. At Finantsdepartementet bemyndiges til at iværkſætte Trykning af et Stempelmærke til en Værdi af Kr. 0,80.

[1]) Jfr. Cirk. 2 og 30 Decbr. 1897.

Kongelig Reſolution, hvorved Storthingets Beſlutninger 6 Novbr.
af 27, 28 og 29 Juli 1897 angaaende Plan m. V. for den ved Lov af 21 Juli 1894 beſtemte delviſe Omordning af det civile Embedsværk[1]) befales tagne tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 40 og Indſt. S XXIX for 1897 ſamt Sth.tid. for ſ. A., Forh. i Sth. S. 1750—1820. Vedk. Regjeringsforedrag er indtaget i Deptstid. No. 46 for 1897. Jfr. L. 21 Juli 1894 No. 5. — De nævnte Storthingsbeſlutninger er ſaalydende:

A.

Plan

for den i Lov af 21de Juli 1894 beſtemte delviſe Omordning af det civile Embedsværk.

Til Gjennemførelſe af Beſtemmelſerne i Lov om delvis Omordning af det civile Embedsværk af 21de Juli 1894 foretages følgende Forandringer i Embedsværket:

1. Efternævnte Byfogedembeder ophæves:

Drobak	Byfogedembede.	Porsgrund	Do.
Hamar	Do.	Kragerø	Do.
Lillehammer	Do.	Risør	Do.
Kongsberg	Do.	Grimſtad	Do.
Holmeſtrand	Do.	Flekkefjord	Do.
Sandefjord	Do.	Haugeſund	Do.
Brevik	Do.	Molde	Do.

2. For hvert af Rigets Amter udenfor Kriſtiania og Bergen oprettes en Amtskaſſererbeſtilling.
3. Der oprettes 26 nye Politimeſterembeder, nemlig:

6 Novbr.

Aker og Follo Politimesterembede med Distrikt: Aker og Follo Fogderi, Drøbak;

Romerike og Vinger Politimesterembede med Distrikt: Øvre og Nedre Romerike Fogderier, Vinger og Odalen Fogderi, Kongsvinger;

Hamar Politimesterembede med Distrikt: Hamar, Hedemarken Fogderi;

Glommedalens Politimesterembede med Distrikt: Solør Fogderi, Søndre og Nordre Østerdalen Fogderier;

Gudbrandsdalen Politimesterembede med Distrikt: Lillehammer, Søndre og Nordre Gudbrandsdalen Fogderier, Biri Herred af Toten Fogderi;

Vestoplandene Politimesterembede med Distrikt: Gjøvik, Valdres Fogderi, Hadeland og Land Fogderi, Toten Fogderi med Undtagelse af Biri Herred;

Ringerike Politimesterembede med Distrikt: Hønefoss, Hallingdal og Ringerike Fogderier, Modum og Sigdal Herreder af Buskerud Fogderi;

Kongsberg Politimesterembede med Distrikt: Kongsberg, Numedal og Sandsvær Fogderi, øvre Eker Herred af Buskerud Fogderi;

Nordre Jarlsberg Politimesterembede med Distrikt: Holmestrand, Horten, Aasgaardstrand, Svelvik, Herrederne Strømmen, Sande, Hof, Botne, Vaale, Borre og Ramnes af Jarlsberg Fogderi, Lardal Herred af Larvik Fogderi;

Sandefjord Politimesterembede med Distrikt: Sandefjord, Herrederne Tjøme, Stokke og Andebu af Jarlsberg Fogderi, Sandeherred og Tjøllings Herreder af Larvik Fogderi;

Telemarken Politimesterembede med Distrikt: Porsgrund, Brevik, Langesund og Stathelle, øvre og nedre Telemarken Fogderier og Bamle Fogderi med Undtagelse af Herrederne Skaato, Sannikedal og Drangedal;

Østre Nedenes Politimesterembede med Distrikt: Risør, Holt Sorenskriveri eller Tvedestrand og Herrederne Gjerstad, Vegaarsheien, Søndeled, Dybvaag og Holt;

Lister og Mandal Politimesterembede med Distrikt: Mandal, Herrederne Halsaa og Hartmark, Holme, Oslebø og Laudal, nordre Undal, søndre Undal af Mandal Fogderi, Lister Fogderi, Flekkefjord;

Ryfylke og Jæderen Politimesterembede med Distrikt: Jæderen og Dalene Fogderi, Ryfylke Sorenskriveri eller Herrederne Vikedal, Nerstrand, Sjernerø, Hjelmeland, Fister, Aardal, Jelse, Sand, Saude, Suldal, Høle, Fossan, Strand, Finnø, Rennesø og Mosterø;

Karmsund Politimesterembede med Distrikt: Haugesund, Karmsund Sorenskriveri eller Skudeneshavn, Kopervik, Herrederne Skudenes, Aakre, Avaldsnes, Tysvær, Bokn, Skjold, Vats, Torvestad og Skaare.

Søndre Bergenhus Politimesterembede med Distrikt: Søndre Bergenhus Amt.

Sogn Politimesterembede med Distrikt: Sogn Fogderi;

Fjordene Politimesterembede med Distrikt: Sønd- og Nordfjord Fogderi;

Romsdal og Nordmør Politimesterembede med Distrikt: Romsdal og Nordmør Fogderier og Molde;

Uttrøndelagen Politimesterembede med Distrikt: Søndre Trondhjems Amts Landdistrikt;

Indtrøndelagen Politimesterembede med Distrikt: Stjør- og Værdalen og Inderøen Fogderier og Levanger;

Namdalen Politimesterembede med Distrikt: Namdalen Fogderi

Helgeland Politimesterembede med Distrikt: Søndre og Nordre Helgeland Fogderier; 6 Novbr.

Lofoten og Vesteraalen Politimesterembede med Distrikt Lofoten og Vesteraalen Fogderi;

Senjen og Steigen Politimesterembede med Distrikt: Senjen Sorenskriveri eller Herrederne Kvæfjord, Trondenes, Bjarkø, Bardo, Salangen, Ibbestad, Tranø, Sørreisen, Dyrø og Berg samt Steigen Sorenskriveri eller Herrederne Steigen, Hammerø, Tysfjorden, Lødingen, Evenes og Ankenes;

Vardø Politimesterembede med Distrikt: Vardø By og Fogderi.

4. Til efternævnte nu bestaaende Politimesterembeder henlægges følgende Distrikter:

Til Moss Politimesterembede: Herrederne Raade, Vaaler, Hobøl, Rygge og Moss af Moss Fogderi;

„ Fredrikstad Politimesterembede: Herrederne Borge af Idde og Marker Fogderi samt Glemminge og Onsø af Moss Fogderi;

„ Fredrikshald Politimesterembede: Herrederne Aremark, Id, Berg og Hvaler af Idde og Marker Fogderi;

„ Sarpsborg Politimesterembede: Rakkestad Fogderi, Herrederne Skjeberg og Varteig af Idde og Marker Fogderi samt Tune Lensmandsdistrikt af Moss Fogderi;

„ Drammen Politimesterembede: Herrederne nedre Eker, Lier, Roken og Hurum af Buskerud Fogderi, Skoger Herred af Jarlsberg Fogderi;

„ Tønsberg Politimesterembede: Herrederne Sem og Nøtterø af Jarlsberg Fogderi;

„ Larvik Politimesterembede: Herrederne Fredriksværn, Brunlanes og Hedrum af Larvik Fogderi;

„ Kragerø Politimesterembede: Herrederne Skaatø, Sannikedal og Drangedal af Bamle Fogderi;

„ Arendal Politimesterembede: Nedenæs og Sand Sorenskriverier eller Herrederne Aamli, Mykland, Herefoss, Froland, Hisø, Øiestad, Østre Moland, Barbu, Tromø, Fjære, Landvig, Eide, Vestre Moland, Hoivaag og Birkenes samt Lillesand og Grimstad;

„ Kristiansand Politimesterembede: Herrederne Tveid, Oddernes, Randesund, Vennesla, Øvrebø, Hægeland, Sogne, Finsland, Bjelland og Aaseral af Mandal Fogderi samt Sætersdalen Fogderi;

„ Aalesund Politimesterembede: Søndmør Fogderi;

„ Bodø Politimesterembede: Salten Sorenskriveri eller Herrederne Bodin, Gildeskaal, Beieren, Skjerstad, Saltdalen, Sørfolden og Nordfolden-Kjerringø;

„ Tromsø Politimesterembede: Tromsø Sorenskriveri eller Herrederne Balsfjorden, Malangen, Tromsøsundet, Lyngen, Karlsø, Helgø, Skjervø, Nordreisen, Kvænangen, Maalselven, Lenviken og Hillesø.

5. Der oprettes 2 nye Politifuldmægtigembeder, nemlig:

Arendal Politifuldmægtigembede
Søndre Bergenhus Do.

og 15 nye Politiassistentbestillinger, nemlig:

Fredrikshald Politiassistentbestilling.		Arendal	Do.
Fredrikstad	Do.	Kristiansand	Do.
Sarpsborg	Do.	Aalesund	Do.
Romerike og Vinge.	Do.	Uttrondelagen første	Do.
Hamar	Do.	Do. anden	Do.
Drammen	Do.	Bodø	Do.
Nordre Jarlsberg	Do.	Tromsø	Do.
Telemarken	Do.		

6 Novbr. for Drammen, Fredrikshald, Fredrikſtad, Sarpsborg, Aalesund og Bodø paa Betingelſe af, at de af Kommunen nu bevilgede Bidrag til Politimesterembedernes Aflønning bibeholdes.

6. Trogſtad Sorenſkriverembede inddrages, idet Spydeberg og Skiptvedt Thinglage henlægges til Moſs Sorenſkriveri og Aſkim og Trogſtad Thinglage til Rakkeſtad Sorenſkriveri.

Tune Sorenſkriverembede omorganiſeres, idet der oprettes et Onsø Sorenſkriverembede, omfattende Tune Sorenſkriveri med Undtagelſe af Varteig Thinglag og Tune Lensmandsdiſtrikt, for hvilke ſidſtnævnte Diſtrikter tilligemed Sarpsborg oprettes et Sarpsborg Byfoged- og Sorenſkriverembede.

Hamar Sorenſkriverembede inddrages, og dets Diſtrikt henlægges til Nordre Hedemarken Sorenſkriveri.

Mellem Gudbrandsdalen Sorenſkriverembede inddrages, idet Nordre Fron Thinglag henlægges til Nordre Gudbrandsdalen Sorenſkriveri og Søndre Fron, Ringebu og Øier Thinglage til Søndre Gudbrandsdalen Sorenſkriveri.

Iſtedetfor de nuværende Gjerpen og Bamle Sorenſkriverembeder organiſeres følgende 3 Sorenſkriverembeder:

a. Gjerpen Sorenſkriverembede eller det nuværende Sorenſkriverembede af ſamme Navn med Undtagelſe af Eidanger Thinglag ſamt med Tillæg af de i Lovens § 4 a omhandlede Forretninger i Porsgrund;
b. Bamle Sorenſkriverembede, omfattende Bamle og Eidanger Thinglage, til hvilket henlægges de i Lovens § 4 a omhandlede Forretninger i Brevik og Langeſund;
c. Kragerø Sorenſkriverembede eller det nuværende Bamle Sorenſkriverembede med Undtagelſe af Bamle Thinglag ſamt med Tillæg af de i Lovens § 4 a omhandlede Forretninger i Kragerø.

Roros Sorenſkriver- og Politimeſterembede inddrages, idet Sorenſkriverforretningerne henlægges til Sorenſkriveren i Gauldal Sorenſkriveri og Politimeſterforretningerne til Politimeſteren i Uttrøndelagen.

7. De i ovennævnte Lovs § 4 a omhandlede Forretninger henlægges:
For Drøbak: til Sorenſkriveren i Follo.
„ Hamar: til Sorenſkriveren i Søndre Hedemarken.
„ Lillehammer: til Sorenſkriveren i Søndre Gudbrandsdalen.
„ Kongsberg: til Sorenſkriveren i Numedal og Sandsvær.
„ Holmeſtrand: til Sorenſkriveren i Nordre Jarlsberg.
„ Sandefjord: til Sorenſkriveren i Larvik, hvis Embede bliver at benævne Sandefjord Sorenſkriverembede.
„ Risør: til Sorenſkriveren i Holt.
„ Grimſtad: til Sorenſkriveren i Sand.
„ Flekkefjord: til Sorenſkriveren i Flekkefjord.
„ Haugeſund: til Sorenſkriveren i Karmſund.
„ Molde: til Sorenſkriveren i Romsdal.

8. Der foretages ſaadan Forandring i den beſtaaende Lagſognsinddeling, at Sandefjord og Nordre Jarlsberg Politimeſterembeders Diſtrikt i ſin Helhed henlægges til Buſkerud Lagſogn.

B.

Beſlutning

angaaende Gager og Kontorholdsgodtgjørelſe ſamt angaaende Tillæg hertil efter foranſtaaende Plan for den i Lov af 21de Juli 1894 anordnede delviſe Omordning af det civile Embedsværk m. m.

I. For efternævnte Embeder og Beſtillinger, nye og med udvidet Diſtrikt, faſtſættes Gager og Kontorholdsgodtgjørelſe eller Tillæg hertil ſom nedenfor anført:

6 Novbr.

A. Amtskassererbestillinger.

			Gage. Kr.	Kontorholdsgodtgjørelse. Kr.
1.	Smaalenene	Amtskassererbestilling	3 400,00	2 600,00
2.	Akershus	Do.	4 000,00	3 000,00
3.	Hedemarken	Do.	4 400,00	4 100,00
4.	Kristian	Do.	4 000,00	3 500,00
5.	Buskerud	Do.	3 800,00	2 500,00
6.	Jarlsberg og Larvik	Do.	3 200,00	2 400,00
7.	Bratsberg	Do.	3 200,00	2 400,00
8.	Nedenes	Do.	3 200,00	2 300,00
9.	Lister og Mandal	Do.	3 200,00	2 500,00
10.	Stavanger	Do.	3 400,00	2 600,00
11.	Søndre Bergenhus	Do.	4 000,00	3 200,00
12.	Nordre Bergenhus	Do.	3 200,00	2 200,00
13.	Romsdal	Do.	3 800,00	2 200,00
14.	Søndre Trondhjem	Do.	3 800,00	2 800,00
15.	Nordre Trondhjem	Do.	3 200,00	2 300,00
16.	Nordland	Do.	4 000,00	3 100,00
17.	Tromsø	Do.	3 000,00	1 700,00
18.	Finmarken	Do.	3 200,00	2 200,00

B. Politimesterembeder.

a. Nyoprettede:

			Gage. Kr.	Kontorholdsgodtgjørelse. Kr.
1.	Aker og Follo	Politimesterembede	3 600,00	1 600,00
2.	Romerike og Vinger	Do.	3 200,00	900,00
3.	Hamar	Do.	3 200,00	700,00
4.	Glommedalen	Do.	3 000,00	900,00
5.	Gudbrandsdalen	Do.	3 000,00	900,00
6.	Vestoplandene	Do.	3 200,00	1 000,00
7.	Ringerike	Do.	3 000,00	900,00
8.	Kongsberg	Do.	3 200,00	1 000,00
9.	Nordre Jarlsberg	Do.	3 200,00	1 000,00
10.	Sandefjord	Do.	3 000,00	800,00
11.	Telemarken	Do.	3 200,00	1 400,00
12.	Østre Nedenes	Do.	2 800,00	800,00
13.	Lister og Mandal	Do.	3 000,00	800,00
14.	Ryfylke og Jæderen	Do.	3 200,00	1 200,00
15.	Karmsund	Do.	3 000,00	900,00
16.	Søndre Bergenhus	Do.	3 600,00	1 200,00
17.	Sogn	Do.	2 800,00	600,00
18.	Fjordene	Do.	2 800,00	700,00
19	Romsdal og Nordmør	Do.	3 000,00	1 200,00
20.	Uttrøndelagen	Do.	3 200,00	1 000,00
21.	Indtrøndelagen	Do.	3 000,00	1 000,00
22.	Namdalen	Do.	2 800,00	800,00
23.	Helgeland	Do.	2 800,00	900,00
24.	Lofoten og Vesteraalen	Do.	3 000,00	1 000,00
25.	Senjen og Steigen	Do.	3 000,00	900,00
26.	Vardø	Do.	3 000,00	500,00

6 Novbr.

b. Bestaaende med udvidet Embedskreds.

			Gagetillæg. Kr.	Kontorholdsgodtgjørelse. Kr.
1.	Moss	Politimesterembede		800,00
2.	Fredrikshald	Do.		500,00
3.	Fredrikstad	Do.		600,00
4.	Sarpsborg	Do.		500,00
5.	Drammen	Do.		500,00
6.	Tønsberg	Do.		800,00
7.	Larvik	Do.		800,00
8.	Kragerø	Do.		800,00
9.	Arendal	Do.		500,00
10.	Kristiansand	Do.		500,00
11.	Aalesund	Do.		500,00
12.	Tromsø	Do.	1 000,00	

C. Politifuldmægtigembeder.

			Gage. Kr.
1.	Arendal	Politifuldmægtigembede	2 000,00
2.	Søndre Bergenhus	Do.	2 000,00

med Tillæg af Kr. 200,00 aarlig efter 3 og 6 Aars Tjeneste, regnet fra den Tid, da Vedkommende er udnævnt til eller ved kgl. Resolution konstitueret i saadant Embede, hvilke Tillæg ogsaa bliver at opføre for Politifuldmægtigembederne i Finmarkens Amt.

D. Politiassistentbestillinger.

			Gage. Kr.
1.	Fredrikshald	Politiassistentbestilling	1 600,00
2.	Fredrikstad	Do.	1 600,00
3.	Sarpsborg	Do.	1 600,00
4.	Romerike og Vinger	Do.	1 600,00
5.	Hamar	Do.	1 600,00
6.	Drammen	Do.	1 600,00
7.	Nordre Jarlsberg	Do.	1 600,00
8.	Telemarken	Do.	1 600,00
9.	Arendal	Do.	1 600,00
10.	Kristiansand	Do.	1 600,00
11.	Aalesund	Do.	1 600,00
12.	Uttrondelagen	Do.	1 600,00
13.	Do.	Do.	1 600,00
14.	Bodø	Do.	1 600,00
15.	Tromsø	Do.	1 600,00

med Tillæg af Kr. 200 aarlig efter 3 og 6 Aars Tjeneste.

E. Dommerembeder.

a. Nyt.

	Gage Kr.	Kontorholdsgodtgjørelse. Kr.
Bamle Sorenskriverembede	4 200,00	1 800,00

b. Bestaaende med udvidet eller forandret Jurisdiktionskreds 6 Novbr.

			Tillæg til Gage. Kr.	Tillæg til Kontorholdsgodtgjørelse. Kr.
1.	Moss	Sorenskriverembede		500,00
2.	Rakkestad	Do.		600,00
3.	Sarpsborgs Byfoged- og	Do.	1 200,00	400,00
4.	Follo	Do.		500,00
5.	Søndre Hedemarken	Do.		600,00
6.	Nordre Hedemarken	Do.		1 200,00
7.	Søndre Gudbrandsdalen	Do.	400,00	600,00
8.	Nordre Gudbrandsdalen	Do.		500,00
9.	Numedal og Sandsvær	Do.	400,00	900,00
10.	Nordre Jarlsberg	Do.		500,00
11.	Sandefjord (nu Larvik)	Do.		700,00
12.	Gjerpen	Do.		700,00
13.	Kragerø (nu Bamle)	Do.	400,00	800,00
14.	Holt	Do.		600,00
15.	Sand	Do.	200,00	600,00
16.	Karmsund	Do.	400,00	800,00
17.	Romsdal	Do.		400,00
18.	Gauldal	Do.	200,00	600,00

For efternævnte Embeder reduceres den nu bevilgede Kontorholdsgodtgjørelse med følgende Beløb:

Onsø (eller nu Tune) Sorenskriverembede . . . . . med Kr. 600,00
Hammerfest Sorenskriverembede (nu Foged- og Sorenskriverembede) „ „ 500,00
Alten Do. —"— „ „ 400,00
Tanen Foged- og Sorenskriverembede . . . . . „ „ 400,00
Varanger Do. . . . . „ „ 400,00

II. De til Kontorholdsgodtgjørelse opførte Beløb fastsættes indtil videre under Forbehold af Storthingets Revision.

C.

Beslutning
om Statskassens Overtagelse af de Byfogderne i visse Byer for Tiden tilliggende kommunale Lønsbidrag m. v.

1. Moss, Tønsberg, Trondhjem og Larvik Kommuner fritages for at udrede de Byfogderne i nævnte Byer tilliggende kommunale Lønsbidrag, de 3 førstnævnte Kommuner fra 1ste Juli 1897 og sidstnævnte Kommune fra den Tid, da Ledighed i Byfogedembedet indtræder.
2. Fra samme Tid omreguleres nedennævnte Byfogedembeders Gager saaledes, at disse bliver at udrede af Statskassen med følgende Beløb:

Moss Byfogedembede . . . . . Kr. 5 100,00
Tønsberg Do. . . . . „ 4 600,00
Larvik Do. . . . . „ 5 000,00
Trondhjem Do. . . . . „ 5 400,00

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvori paa Forespørgsel af en Byfoged meddeles, at Departementet med Amtmanden ikke kan anse Rekvirenten af en Tvangsauktion, der før Erlæggelsen af de i 6 Novbr.

6 Novbr. Overensstemmelse med approberet Bud Statskassen tilberegnede Sportler er paaanket til Overretten, berettiget til at oppebie Udfaldet af Overrettens Afgjørelse, forinden han betaler Sportlerne; jfr. den nugjældende Sportellov § 218 samt L. af 14de Mai 1872 § 12.

6 Novbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Retsskriveren i Oslo Lagdømme, hvori Departementet i Anledning af en Regning fra en Lensmand over Skyds- og Kostgodtgjørelse for at have afgivet Møde som Vidne i en Lagmandsretssag meddeler, at da Regningsudstederen anføres ved Leiligheden at have forklaret sig om, hvad han paa Vestillings Vegne havde erfaret, antages han at være berettiget til at beregne sig Skyds- og Kostgodtgjørelse efter de for Lensmænd normerede Satser, uagtet hans Reise til Retsstedet efter det Oplyste ikke udgjorde over 20 Kilometer.

Departementet tilføier, at det gaar ud fra, at Lensmanden har forklaret sig i Egenskab af Politifunktionær.

6 Novbr. **Cirkulære** fra Indredepartementet til Amtmændene:

Ifølge § 2 i Lov om Guld- og Sølvarbeiders Finhed og Stempling m. v. af 6te Juni 1891 er det kun tilladt at stemple et Guldarbeide, hvis det indeholder mindst 585 Tusindedele rent Guld, og et Sølvarbeide, hvis det indeholder mindst 830 Tusindedele rent Sølv.

Departementet har bragt i Erfaring, at det ved de i Handelen forekommende Guld- og Sølvarbeider, særlig saadanne, som er indførte fra Udlandet, hyppig forekommer, at der paa dem er anbragt Stempler, der angiver de ovenfor nævnte Finheder, uagtet Gjenstandene er af ringere Lødighed, eller at de er forsynede med Stempler, der angiver en ringere Finhed end den mindste, der for Stempling er tilladt. Man finder det paakrævet, at denne Handel undergives en skarpere Kontrol end hidtil. Man skal derfor anmode Hr. (Stifts-)Amtmanden om at henlede de under Dem sorterende Politimyndigheders Opmærksomhed paa Sagen, i hvilken Anledning det bemærkes, at det efter anstillet Undersøgelse hos samtlige Forhandlere af disse Varer bør paasees, at de Gjenstande, som er forsynede med et Stempel, der udviser en mindre Finhed end den i Loven omhandlede mindste, berøves sit Stempel, hvorhos der af de Gjenstande, hvis Stempel angiver, at de er fuldlødige, bør udtages enkelte, som bliver at indsende til Statsguardeinen (jfr. Departementets Cirkulære af 31te December 1891) til Prøvelse og Bestemmelse af Finheden.

Saadan Undersøgelse bør for Fremtiden nu og da foretages af Politiet.

9 Novbr. **Høieste Resolution** *), hvorved Kongelig Resolution af 7de

*) Bekjendtgj. 10 Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 46.

Juni 1880, indeholdende Regler for Fiskeriet i den i Aasnes Herred, Hedemarkens Amt, beliggende Jesaassjø, forandres saaledes, at Bestemmelserne i dens Post 1, om Maskestørrelsen for Garn, ikke skal omfatte Kuper, samt at Bestemmelsen i dens Post 3, om Forbud mod Brug af Kvist- eller Vidjekuper, ophæves. 9 Novbr.

Skrivelse fra Indredepartementet til en Konsul, hvori anføres, at en Sømand ikke i Hyrekontrakten med Retsvirkning kan fraskrive sig den ham efter Søfartslovens § 88 tilkommende Ret til Hjemforskafning for Rederiets Regning i Tilfælde, hvor Fartøiet maatte miste Retten til at føre norsk Flag. Der anføres videre, at Departementet er tilbøieligt til at antage, at en Sømand, hvis Hyrekontrakt fastsætter, at han skal „følge Fartøiet til N. N. Havn og videre (for at følge Fartøiet i et Tidsrum af 24 Maaneder)", maa ansees for at være forhyret for ubestemt Tid, idet de parenthetisk tilsatte Ord alene kan betragtes som en efter Søfartslovens § 83 forøvrigt ganske overflødig Forklaring. [1] 10 Novbr.

[1]) Disse Udtalelser af Indredepartementet er overensstemmende med en af Justitsdepartementet under 1 Novbr. 1897 paa Foranledning afgiven Betænkning. I Overensstemmelse hermed har ogsaa Forsvarsdepartementets Marineafdeling paa Opfordring af Indredepartementet udtalt sig i Skr. af 17 s. M. til Indrulleringsscheferne.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Kristiania Magistrat under 31te Juli 1897 udfærdigede Tillæg til de ved Høieste Resolution af 23de Marts stadfæstede Statuter for „Henrik Christian Wirring Borchs Legat til Fordel for Kristiania Theaters Scenes Kunstnere og Kunstnerinder." 11 Novbr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Professor T. H. Aschehoug, Toldkasserer W. Aschehoug og forhenværende Sognepræst Hagbart Kjær udarbeidede og af vedkommende Familiemedlemmer vedtagne nye Fundats for den ved Enkefru Johanne Marie Heibergs, født Aschehougs Testamente af 25de Juli 1850, Kongelig konfirmeret 1ste Februar 1851 (jfr. „Norske Stiftelser", 2det Bind, Side 652) sammenholdt med fhv. Sognepræst Hagbart Kjærs Gavebrev af 13de Juni 1871 (jfr. samme Værks 4de Bind Side 453, og 5te Bind, Side 853), oprettede Stiftelse til Understøttelse af Trængende blandt Provst og Konsistorialraad Aschehougs Efterkommere og eventuelt Rakkestad Præstegjælds Fattigkasse. 11 Novbr.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvori Departementet, foranlediget ved Forespørgsel fra Ordføreren i et Formandskab, meddeler, at det ved Høiesteretsdom af 15de Juni 1897 (indtagen i Retstidenden for 1897 S. 601 12 Novbr

12 Novbr. flg.) maa anseés fastslaaet, at Kredsskat i Henhold til Landsskolelovens § 40 alene bliver at svare af de i Kredsen boende Skattepligtige og saaledes ikke kan ilignes Personer, der har fast Eiendom i Kredsen, men er bosatte udenfor denne.

13 Novbr. **Kongelig Resolution***), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Vardø Herred, Finmarkens Amt under 15de September 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. de Kongelige Resolutioner af 28de Marts 1874 og 17de Mai 1884, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for henholdsvis Fiskeværene Havningberg, ytre og indre Kiberg samt Kramvik og for Gaardene eller Fiskeværene ved Bussesund mellem Løkvig og Svartnæs, begge inklusive, samt Persfjord og Syltefjord i Vardø Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

13 Novbr. **Forskrifter** for elektriske Anlæg, i Henhold til Lov af 16de Mai 1896 samt Kongelig Resolution af 13de Februar 1897 udfærdigede af Departementet for de offentlige Arbeider under 13de November 1897.**)

I. Tilsyn.

§ 1. Til at føre Tilsyn med elektriske Anlæg beskikkes af Departementet for de offentlige Arbeider det fornødne Antal Tilsynsmænd.

Derhos kan Departementet, hvor det maatte findes paakrævet, anordne et særligt Tilsyn for enkelte Anlæg.

§ 2. Tilsynsmanden har at paase, at de for elektriske Anlæg foreskrevne Bestemmelser overholdes.

§ 3. Forsaavidt noget elektrisk Anlæg, for hvilket Anmeldelse til Tilsynsmanden er paabudt (§ 11 1ste Passus), krydser offentlig Vei, Jernbane eller Kanal, Staten tilhørende Telegraf- eller Telefonlinie og lignende eller kommer samme saa nær, at der ved Beskadigelse af Anlægget kan opstaa Fare eller Ulemper for Færdselen eller Forstyrrelse i offentligt Anlægs Drift, skal han, før der gives Tilladelse til Anlæggets Paabegyndelse, forelægge Sagen for vedkommende Kommunikationsgrens nærmeste Myndigheder — Amtsingeniør, Distriktsingeniør, Kanalbestyrer, Telegrafinspektør e. l. — med Foresporgsel, om der fra disses Side vides noget at

*) Bekjendtgj. 23 Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 47, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 23 Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 47.

erindre mod det elektriske Anlægs Udførelse og om det ansees nød- 13 Novbr.
vendigt at paabyde specielle Forsigtighedsregler udenfor de reglementariske Forskrifter enten for Anlægget selv eller under Udførelsen af samme.

§ 4. Andragende om Koncession for Anlæg med høi Spænding (§ 14) oversender Tilsynsmanden med de Oplysninger eller Udtalelser, som han maatte finde paakrævede, til Departementet for de offentlige Arbeider. Han bør specielt sørge for, at de paabudte Beskrivelser og Tegninger m. v. af Anlægget er saa fuldstændige, at man deraf kan faa en noiagtig Oversigt over samme.

§ 5. Før elektriske Anlæg, for hvilke Anmeldelse til Tilsynsmanden er paabudt (§ 11), tages i Brug, maa samme være besigtigede og godkjendte af Tilsynet — vedkommende Tilsynsmand eller det efter § 1 beskikkede særlige Tilsyn.

§ 6. Det paaligger Tilsynsmanden mindst én Gang aarligt at inspicere ethvert Stærkstrømsanlæg i Distriktet, for hvilket der ikke maatte være beskikket et særligt Tilsyn, og at paapege de Mangler, som maatte forefindes, samt paase saavidt muligt, at samme bliver rettede snarest.

Den her paabudte aarlige Kontrol kan paa Ansøgning til Departementet for de offentlige Arbeider indskrænkes for saadanne elektriske Anlæg, for hvilke det godtgjøres, at de staar under eget og stadigt, sagkyndigt Tilsyn.

§ 7. Tilsynet kan forlange et allerede existerende Anlægs Drift standset, forsaavidt der maatte findes saadanne Mangler ved samme, at deraf kan opstaa Fare eller væsentlige Ulemper.

Ligeledes bør Tilsynet, hvis det under Inspektionen af et Anlæg finder, at der er øieblikkelig Fare for Ildsvaade eller den offentlige Sikkerhed, strax træffe de fornødne Sikkerhedsforanstaltninger.

§ 8. Finder nogen sig brøstholden ved Tilsynets Afgjørelser eller Paabud, kan han forlange Sagen forelagt Departementet for de offentlige Arbeider.

§ 9. Tilsynsmanden indsender for hvert Kalenderaar og senest inden Udgangen af Februar Maaned i det paafølgende Aar Rapport til Departementet for de offentlige Arbeider angaaende de i Aarets Løb udførte Tilsynsforretninger m. v. Desuden sender han Meddelelse om specielle Tilfælde eller Forolde saa ofte, som han finder det paakrævet, ligesom han er forpligtet til at give alle de Oplysninger og Udtalelser, som Departementet maatte begjære.

§ 10. Angaaende Enkelthederne ved Tilsynsmandens Funktion meddeles der ham nærmere Instrux af Departementet for de offentlige Arbeider.

For det særlige Tilsyn udfærdiges af Departementet særskilt Instrux for hvert enkelt Tilfælde.

13 Novbr.

II. Anmeldelse og Koncession.

§ 11. Naar der agtes iværksat Stærkstrømsanlæg, for hvilke der ikke fornødiges Koncession (§ 14), eller Svagstrømsanlæg (Anlæg for Telegraf, Telefon, elektriske Signaler og lignende), hvis Ledninger enten vil krydse Ledninger for Stærkstrømsanlæg eller komme saadanne nær — i det Frie nærmere end 10 m. og inden Bygninger nærmere end 25 cm. — skal Anmeldelse ske til vedkommende Tilsynsmand.

Naar der agtes iværksat private Svagstrømsanlæg, for hvilke Anmeldelse til Tilsynsmanden ikke er paabudt, men hvis Ledninger vil krydse offentlig Vei, Jernbane eller Kanal, Staten tilhørende Telegraf- eller Telefonlinie og lignende eller kommer samme saa nær, at der ved Beskadigelse af Anlægget kan opstaa Fare eller Ulemper for Færdselen eller Forstyrrelse i offentlig Anlægs Drift, skal Anmeldelse ske til nærmeste Myndigheder, under hvilke vedkommende Kommunikationsgren sorterer — Amtsingeniør, Distriktsingeniør, Kanalbestyrer, Telegrafinspektør eller lignende.

Anmeldelsen, som skal være affattet efter Schemaer, der paa Forlangende udleveres af Tilsynsmanden, maa være indsendt før Anlæggets Paabegyndelse, men maa Anlægget ikke tages i Brug uden vedkommende Tilsynsmands eller Myndigheders Tilladelse.

Ogsaa for allerede bestaaende Stærkstrømsanlæg skal der gjøres Anmeldelse til Tilsynsmanden. Saadan Anmeldelse maa være indgivet inden 6 Maaneder, efterat nærværende Forskrifter er traadt i Kraft.

§ 12. Naar et Stærkstrømsanlæg anmeldes til Besigtigelse (jfr. § 5), skal Anmeldelsen være ledsaget af Beskrivelse af Anlægget og Tegninger af Ledningsnettet i 2 Exemplarer, alt efter Schemaer, der paa Forlangende udleveres af Tilsynsmanden. Ogsaa for Svagstrømsanlæg kan forlanges Beskrivelse med Rids i den Udstrækning, som vedkommende Tilsyn finder fornødent.

§ 13. Fritagne for Anmeldelsespligt er alle Svagstrømsanlæg, som foran ikke er omhandlede, samt provisoriske Anlæg for indtil 1 Uges Varighed og Udvidelser eller Forandringer i allerede existerende og godkjendte Stærkstrømsanlæg, forsaavidt saadanne Ændringer — udført i Tidsrummet mellem Tilsynets regulære Inspektion af Anlægget — tilsammen ikke omfatter Anvendelsen af en større elektrisk Energi end 1000 Volt-Ampère, alt dog under Forudsætning af, at der ved de provisoriske Anlæg og i de Dele af et existerende Anlæg, hvor Udvidelse eller Forandring finder Sted, ikke anvendes saa høi Spænding som omhandlet i § 14, ligesom selvfølgelig de i nærværende Forskrifter givne Regler for Anlægs Udførelse maa befølges.

Ved enhver Inspektion paaligger det Anlæggets Eiere at gjøre Tilsynet opmærksom paa foretagne Ændringer ved Anlægget.

§ 14. Stærkstrømsanlæg med høi Spænding, hvorved her 13 Novbr.
forstaaes en Spænding af over 500 Volt for ligerettet Strøm og over 250 Volt for andre Strømme, maa ikke iværksættes uden Tilladelse af Departementet for de offentlige Arbeider (Lovens §§ 2 og 3). Andragende herom stilet til Departementet og ledsaget af saavidt muligt nøiagtige Beskrivelser og Tegninger i 2 Exemplarer, indsendes gjennem Tilsynsmanden, der paa Forlangende udleverer de fornødne Schemaer.

I Beskrivelsen skal være angivet de Forsigtighedsforanstaltninger, som agtes trufne.

III. Tekniske Forskrifter.

A. Svagstrømsanlæg.

Anlæg for Telegraf, Telefon, elektriske Signaler og lignende.

§ 15. Angaaende Forholdet til offentlig Vei, Jernbane eller Kanal, Staten tilhørende Telegraf- eller Telefonlinie og lignende henvises til de Bestemmelser og Regler, der maatte blive udfærdigede af vedkommende Myndigheder (jfr. § 11 2det Passus).

§ 16. Naar Ledninger for Svagstrøm krydser eller kommer i Nærheden af Ledninger for Stærkstrøm (§ 11), maa de anbringes saaledes, at metallisk Berøring mellem Ledningerne søges umuliggjort saavel under almindelige Omstændigheder som i Tilfælde af Uheld. Paa begge Sider af de truede Dele af en Svagstrømsledning maa anbringes passende Sikkerhedsstykker. De fornødne Sikkerhedsforanstaltninger skal for hvert Tilfælde godkjendes af Tilsynet.

Hvis andet paa Forhaand ikke maatte være bestemt, paahviler det altid Eieren af det Anlæg, hvis Ledning bringes i farlig Nærhed af en allerede oplagt Ledning, at foretage de nødvendige Sikkerhedsforanstaltninger for begge Ledningers Vedkommende.

B. Stærkstrømsanlæg med lav Spænding.

Spændingen maa ikke overskride 500 Volt for ligerettet Strøm og 250 Volt for andre Strømme.

a. Om Apparater til Fremstilling, Opsamling og Omsætning af elektrisk Energi.

§ 17. Dynamomaskiner, Elektromotorer eller andre Apparater til Fremstilling, Opsamling eller Omsætning af elektrisk Energi maa kun anbringes i Rum, hvor særlig Ildsfare ikke er forhaanden, og hvor der ikke lagres eller fabrikeres explosible eller let brændbare Stoffe. I ethvert Tilfælde maa de være saaledes anbragte eller beskyttede, at mulige Gnister eller stærk Varmeudvikling ikke kan antænde forhaandenværende brændbare Stoffe.

13 Novbr. § 18. Rum, hvori der opstilles primære eller sekundære elektriske Batterier, ved hvis Brug der kan udvikles brændbare eller skadelige Gasarter, skal forsynes med tilstrækkelig god Ventilation.

Til Belysning i Rum for Akkumulatorer maa, naar disse er i drivfærdig Stand, kun anvendes elektriske Glødelamper og under Ladningen ikke benyttes glødende eller brændende Gjenstande — f. Ex. tændt Pibe eller Cigar.

De enkelte Elementer maa isoleres fra Stativet og dette fra Jorden ved Glas, Porcelæn eller lignende ikke hygroskopisk Materiale.

b. Elektriske Ledninger.

1. Almindelige Regler.

§ 19. Naar strømførende Ledninger af Kobber besidder en saadan Ledningsevne, at 55 Meter af en Traad af 1 mm.² Tværsnit ved 15° C. har en Modstand af ikke over 1 Ohm, kan de belastes indtil de i nedenstaaende Tabel angivne Grændser.

Tværsnit i mm.²	Strømstyrke i Ampère.
0,75	3
1	4
1,5	6
2,5	10
4	15
6	20
10	30
16	40
25	60
35	80
50	100
70	130
95	160
120	200
150	230
210	300
300	400
500	600

For mellemliggende Tværsnit beregnes Strømstyrken ved Interpolation.

For Tværsnit over 500 mm.² kan anvendes en Strømtæthed af 1,2 Amp. pr. mm.².

Anvendes til Ledninger Materiale med mindre Ledningsevne, maa den ovenfor opgivne Strømstyrke formindskes i Forhold til Ledningsevnen.

For underjordiske Ledninger, Ledninger i fri Luft eller elektrolytiske Anlæg tillades større Strømtætheder, dog ikke over 50 pCt. mere end i ovenstaaende Tabel angivet.

§ 20. Ledningstraade og Kabler med mindre ledende Tværsnit end 0,75 mm.² tillades ikke anvendte. Ved Kabler gjælder dog ingen Minimumsdimension for de enkelte Traade, naar det samlede Ledningstværsnit for hver enkelt Leder tilfredsstiller Fordringerne i foregaaende §. 13 Novbr.

§ 21. Et Ledningsnets Isolationsmodstand mod Jorden eller 2 Ledningers indbyrdes Isolationsmodstand bør inklusive alle Maskiner, Apparater og Forbindelser være mindst

$$5\,000 \frac{V}{A} \text{ Ohm},$$

hvor V er den største Spændingsdifferents i Volt og A er Strømstyrken i Ampère. Inden samme Bygning maa Isolationsmodstanden dog ikke være under 10 000 Ohm.

Undtagelse herfra tillades kun paa Steder, hvor Forholdene gjør Isolationen særlig vanskelig (f. Ex. i Farverier, Bryggerier og lignende Fabriker, hvor den omgivende Luft indeholder megen Fugtighed), og da paa Betingelse af, at Ledningerne overalt anbringes paa saadan Maade som angivet i § 26.

Isolationsmodstanden maales ved den almindelige Driftsspænding, dog forlanges ikke høiere Maalespænding end 100 Volt.

§ 22. Forsaavidt det for et Anlæg maatte være paakrævet, at en eller flere Ledninger sættes i ledende Forbindelse med Jorden, maa derom indhentes særskilt Tilladelse af Departementet for de offentlige Arbeider gjennem vedkommende Tilsyn.

2. Ledninger inden Bygninger.

§ 23. Ledningerne maa være forsvarligt isolerede med et Materiale, der ogsaa yder betryggende Beskyttelse mod ydre Beskadigelse. Hvor der anvendes Gummiisolation i direkte Berøring med Lederen, maa denne være fortinnet.

I tørre og ildfikre Rum, og hvortil kun sagkyndig Betjening har Adgang, eller hvor sagkyndigt Opsyn altid er tilstede (Maskinrum e. l.), tillades anvendt Ledninger af saavel anderledes isoleret som ogsaa uisoleret Traad, naar de er oplagte paa betryggende Maade. Ogsaa i Rum, hvori der forekommer ætsende Dampe og Gasarter, kan undtagelsesvis tillades, at der anvendes Ledninger af uisoleret Traad, naar samme paa en eller anden Maade er beskyttet mod Oxydation.

§ 24. Hvor Ledningerne er udsatte for mekanisk Beskadigelse f. Ex. ved Gjennemgang gjennem Vægge, Tage eller Gulve, skal der sørges for en særskilt Beskyttelse afpasset efter Forholdene.

Hvor Ledninger føres gjennem en Væg ud i det Frie, maa de anbringes i Indtagstragter bestaaende af isolerende og i Tilfælde Væggen helt eller delvis er af Træ, af ildsikkert Materiale.

§ 25. Ledningernes Oplægning skal udføres paa en tilstræk-

13 Novbr. kelig solid Maade og saaledes, at de til enhver Tid kan prøves og udbyttes. Ved deres Anbringelse og Befæstigelse er at iagttage, at Ledningerne selv eller deres Isolation ikke beskadiges eller udsættes for Fugtighed.

I tørre Rum tillades det at lægge Ledningerne i Træliſter, naar der sørges for god Lufttilgang under Listerne.

§ 26. Hvor Fugtighed ikke kan undgaaes, skal Ledninger, hvis Isolation ikke tilfredsstiller Fordringerne i § 29, anbringes frit i Luften, befæstede til Isolatorer af et for Vand uigjennemtrængeligt Materiale. Forsaavidt det er tilladt at anvende Ledninger af uisoleret Traad, maa disse anbringes paa Klokkeisolatorer og saaledes, at Ledningerne ikke kan komme i Berørelse med ledende Gjenstande — Rørledninger, fugtige Vægge e. l. — og at tilfældig Berøring af Ledningerne umuliggjøres.

Ved Anvendelse af Klokkeisolatorer maa disse anbringes saaledes, at der ikke kan samles Fugtighed i Klokken.

§ 27. Forsaavidt andet ikke er bestemt (se § 30), skal Ledningerne, hvor Spændingsdifferents er tilstede, være saaledes befæstede, at Afstanden mellem dem indbyrdes eller fra andre ledende Gjenstande, der staar i Forbindelse med Jorden, ikke kan blive mindre end 2,5 cm.

I Lampelegemer behøver ovenstaaende Afstandsbestemmelser ikke at overholdes, naar Ledningerne er forsynede med en betryggende og solid Isolation.

For frithængende Tilførselsledninger til enkelte Lamper gjælder ingen Afstandsregel.

§ 28. Ledninger kan anbringes i Kanaler eller Rør, naar enten Ledningernes Isolation tilfredsstiller Fordringerne i følgende §, eller Kanalerne og Rørene er udførede med et vandtæt og isolerende Materiale.

Forbindelse af Ledningstraade tillades ikke inden Rør, men maa anbringes i egne Koblingskasser, der er let tilgjængelige. Forøvrigt maa det ved Kanalernes og Rørenes Konstruktion og Anbringelse haves for Øie, at Ledningerne uden Vanskelighed og Beskadigelse kan udbyttes og repareres.

§ 29. For Ledninger, der er særdeles omhyggeligt isolerede, d. v. s. saadanne, der efter 24 Timers Henliggen i Vand endnu viser en Isolationsmodstand af mindst $5000 \times V$ (fkr. § 21) Ohm pr. Kilometer, og som er godkjendte af Tilsynet, fordres ingen bestemt Afstand hverken indbyrdes eller ligeoverfor fremmede Legemer. Ved Anbringelsen af saadanne Ledninger bør det dog iagttages, at de ikke udsættes for høi Temperatur eller andre skadelige Indvirkninger.

§ 30. Sammenspundne Kabler, hvis Isolation ikke tilfredsstiller Fordringerne i foregaaende §, kan alene anvendes i fuldstændig tørre Rum, og kun naar Spændingen ikke overskrider 250 Volt.

De enkelte Traade i saadanne Kabler maa have en Diameter 13 Novbr.
mindre end 0,5 mm. og en Isolation bestaaende af en Bomuldsomspinding, hvorover er lagt et tæt for Fugtighed nigjennemtrængeligt Lag Gummi, herover atter en Omspinding med Bomuldstraad og udenom det Hele et tæt flettet Lag af et Materiale, der ikke er mere brændbart end Silke eller Glandsgarn.

Det mindste tilladelige Tværsnit i saadanne bøielige Kabler er 0,75 mm.^{2} for hver Ledning.

Saadanne Ledninger maa ikke fæstes ved Metalkramper, ligesom det maa iagttages, at de enkelte Ledere ikke ved Oplægningen presses imod hverandre.

Ved Fæstepunkterne maa Ledningerne ligge mindst 5 mm. fra Underlaget (Væg, Tag eller lign.) og forøvrigt ikke føres nær let antændelige Gjenstande.

Ved Forbindelser med Lampeholdere og andre Apparater maa de enkelte Traade i Ledningerne loddes sammen, — ligesom Forbindelsesstederne ikke maa udsættes for Stræk.

§ 31. Alle Forbindelser mellem Ledninger eller mellem Ledninger og Apparater skal besidde en Kontaktflade, der mindst er dobbelt saa stor som det angjældende Ledningstværsnit, og være omhyggelig udført.

Alle Loddesteder maa ved isolerede Ledninger isoleres med et vandtæt Materiale. Ved Lodningen maa ikke anvendes noget Loddemiddel, der indeholder Stoffe, som beskadiger Ledningen.

§ 32. Hvor Ledninger krydser hinanden eller andre ledende Legemer, kan de i § 27 forlangte mindste Afstande formindskes til 5 mm., naar Krydsningspunktet beskyttes ved et Mellemlag af et solid og selv i Fugtighed isolerende Materiale, befæstet paa en betryggende Maade.

3. Ledninger i det Frie.

Overjordiske Ledninger.

§ 33. I det Frie kan saavel isolerede som uisolerede Traade anvendes. Ledningerne maa anbringes saaledes, at en Berøring mellem dem indbyrdes og med andre Gjenstande end de isolerende Understøttelsespunkter er forebygget.

§ 34. Saavel Ledninger som Understøttelsespunkter skal være beregnede paa at modstaa de Extrabelastninger, der kan fremkaldes ved Snefald, Temperaturforandringer, Vindtryk el. lign. Selve Understøttelsespunkterne skal udføres af holdbart, vandtæt og godt isolerende Materiale.

§ 35. Ledningers Afstand fra hinanden eller fra andre Legemer end de isolerende Understøttelsespunkter maa mindst være 10 cm.

Kan Traadene ved Svingninger eller paa anden Maade komme andre Traade eller ledende Gjenstande nærmere end forannævnte

13 Novbr. Minimumsafstand, skal Afstanden forøges med mindst $^1/_{200}$ af Understøttelsespunkternes Afstand.

Ledningers Afstand fra Marken maa mindst være 4 m., forsaavidt de ikke paa anden Maade er tilstrækkelig beskyttede. Forøvrigt skal Ledningerne være anbragt saaledes, at de ikke tilfældig kan berøres af Uvedkommende.

§ 36. For isolerede Ledninger, der tilfredsstiller de i § 29 opstillede Fordringer og desuden er omhyggelig beskyttede mod ydre skadelige Indflydelser, forlanges ingen bestemt Afstand, hverken indbyrdes eller ligeoverfor fremmede Legemer.

§ 37. Ledningerne skal være forsynede med Lynafledere, forsaavidt de ikke i hele sin Længde er anbragte i et af Lynafleder beskyttet Felt. Lynafledernes Jordledning skal være af Kobber med mindst 28 mm.^{2} Tværsnit. Gasledninger maa ikke benyttes som Jordforbindelse.

§ 38. Naar Ledninger krydser hinanden, maa de anbringes saaledes, at metalliskt Berøring mellem dem søges umuliggjort saavel under almindelige Omstændigheder som i Tilfælde af Uheld. De fornødne Sikkerhedsforanstaltninger skal for hvert Tilfælde godkjendes af Tilsynet.

Hvis andet paa Forhaand ikke maatte være bestemt, paahviler det altid Eieren af det Anlæg, hvis Ledning bringes i farlig Nærhed af en allerede oplagt Ledning, at foretage de nødvendige Sikkerhedsforanstaltninger for begge Ledningers Vedkommende.

Underjordiske Ledninger.

§ 39. Kanaler, der agtes benyttede for elektriske Ledninger, skal udføres saa solide, at de yder betryggende Beskyttelse mod ydre Beskadigelse.

Forsaavidt der i Kanalerne kan befrygtes Ansamling af skadelige Gasarter, kan der paabydes nødvendige Anordninger for Ventilation.

Hvis Isolationen opfylder Bestemmelserne i § 29 og 36, tillades Ledningerne anbragt direkte i Jorden uden extra Beskyttelse.

c. Apparater.

1. Almindelige Regler.

§ 40. De strømførende Dele af samtlige i en Ledning anbragte Apparater maa være monterede paa ildsikkert og selv i fugtige Rum, gjennem hele Massen godt isolerende Underlag. Forøvrigt maa Apparaterne være opstillede paa en saadan Maade, at Metaldele, der staar i Forbindelse med de strømførende Dele, er godt isolerede fra Væggen ved ildsikkert og selv i Fugtighed isolerende Materiale.

§ 41. Ethvert Apparat, der er tilgjængeligt for Usagkyndige, skal være saaledes beskyttet, at en tilfældig Berøring med uiso-

lerede strømførende Dele undgaaes. Endvidere maa alle Apparater, 13 Novbr.
ved hvis Anvendelse der udvikles stærk Varme, være opstillede paa ildsikkert Underlag og beskyttede saaledes, at Ildsfare undgaaes.

Alle bevægelige Kontakter skal have saadan Størrelse, at der, selv ved stærkeste Driftsstrøm, for hvilken de er bestemt, ikke kan indtræde en Opvarmning af mere end 50° C. over den omgivende Lufts Temperatur.

2. Sikkerhedsstykker.

§ 42. Sikkerhedsstykker bliver at anbringe paa begge Poler for samtlige Ledninger, der fører fra Apparatbrettet, og hvor en Ledning forandrer Tværsnit — i sidste Tilfælde i en Afstand af høist 25 cm. fra Forgreningsstedet.

§ 43. Forbindelsen mellem Sikkerhedsstykket og Hovedledningen kan have mindre Tværsnit end denne — dog ikke under den afgrenede Lednings Dimension —, men maa den i saa Fald være isoleret fra omgivende antændelige Gjenstande og have de i §§ 27 og 32 foreskrevne Afstande mellem Ledningerne indbyrdes.

Skulde Forholdene nødvendiggjøre Anbringelsen af Sikkerhedsstykket i en større Afstand end 25 cm. fra Hovedledningen, maa Forbindelsesledningen til Sikkerhedsstykket ikke under nogen Omstændighed være af mindre Dimension end Hovedledningen.

§ 44. Hvor Ledninger forgrenes fra samme Punkt f. Ex. ved Lysekroner, kan der anvendes et fælles Sikkerhedsstykke for Grenledningerne, dog kun for en samlet Strømstyrke af høist 6 Ampère.

Denne Modifikation gjælder ikke, hvor sammenspundne bevægelige Kabler afgrenes til flytbare Lamper eller Apparater.

§ 45. Sikkerhedsstykkerne bør saavidt muligt anbringes samlede og saaledes, at de er let tilgjængelige.

§ 46. Ved Valget af Sikkerhedsstykker maa iagttages, at Forbindelsen afbrydes, naar Strømstyrken i den Ledning, som skal beskyttes, overskrider den i § 19 bestemte maximale Strømstyrke med 100 pCt.

Det er selvfølgeligt tilladt at anvende Sikkerhedsstykker, der er bestemt for en mindre Traaddimension end den, der skal beskyttes.

§ 47. Sikkerhedsstykker maa være saaledes konstruerede, at der ved Afsmeltningen af samme ikke dannes nogen vedvarende Lysbue, selv om der udenfor Sikkerhedsstykket opstaar Kortslutning.

§ 48. Ved ethvert Sikkerhedsstykke skal saavel paa sammes faststaaende Del som paa den Del, der kan ombyttes, være angivet i Ampère den ifølge § 19 tilladelige maximale Strømstyrke.

3. Strømbrydere.

§ 49. Samtlige Ledninger skal ved Indtaget i en Bygning forsynes med Strømbrydere paa begge Poler.

13 Novbr. § 50. Strømbrydere for en Strømstyrke indtil 50 Ampère, som er anbragte udenfor Maskinrummet og hyppig benyttes, skal være saaledes konstruerede (ved Fjædre o. l.), at der ved Brugen af samme ikke kan dannes vedvarende Lysbue, og at Afbrydelsen sker med en saadan Hurtighed og paa en saadan Længde, at Gnister ikke kan beskadige Kontakten.

Forøvrigt iagttages, at alle Metalkontakter maa være Glidekontakter.

§ 51. Paa enhver Strømbryder maa være angivet den normalt anvendelige Strømstyrke.

4. Modstande.

§ 52. Modstande — herunder indbefattet ogsaa saadanne, der anvendes til elektriske Varmeapparater, Kogeapparater o. l. — maa monteres paa ildsikkert og godt isolerende Underlag, og skal der ved deres Konstruktion og Anbringelse nøie iagttages, at en ildsfarlig Opvarmning af antændeligt Materiale umuliggjøres.

5. Andre Apparater.

§ 53. Ethvert Anlæg skal være forsynet med en Isolationsmaaler, saaledes indrettet, at Ledningsnettets Isolationsmodstand til enhver Tid kan undersøges. Desuden bør ved ethvert Anlæg forefindes Spændings- og Strømmaalere i saadan Udstrækning, som en overskuelig og rationel Drift kræver.

d. Lamper.

§ 54. Ved Lamper er at iagttage, at de strømførende Dele monteres paa ildsikkert og godt isolerende Underlag.

§ 55. Hængende Lamper maa ikke bæres direkte af Ledningstraadene men af en særskilt Bæresnor. For Glødelamper kan denne være sammentvundet med Ledningstraadene; i saa Fald maa dog iagttages, at Bæresnoren er kortere end Ledningstraadene.

§ 56. Buelamper skal forsynes med Kupler eller Lanterner, der bestaar af ildsikkert Materiale og er forsynede med Askefaaler, saa at glødende Kulpartikler ikke kan falde ud. Forøvrigt iagttages, at Indføringsaabningerne for Ledningerne anordnes saaledes, at Ledningernes Isolation ikke beskadiges, og at Fugtighed ikke langs disse kan trænge ind i Lampen, forsaavidt den er i det Frie eller i fugtigt Rum.

§ 57. Lampelegemer (Lysekroner, Lampetter o. l.) samt Buelamper maa ved Ophængnings- eller Befæstigelsesstederne være godt isolerede.

e. Specielle Regler for Rum, hvori lagres eller fabrikeres explosible Stoffe, eller hvori forekommer explosible eller let brændbare Gasarter.

§ 58. Til Ledninger kan kun anvendes saadanne Kabler,

hvis Isolation tilfredsstiller Fordringerne i § 29. Sammenspundne 13 Novbr.
bevægelige Kabler maa ikke anvendes.

§ 59. Sikkerhedsstykker, Strømbrydere eller andre Apparater maa ikke anbringes inde i Rummene, men i saa stor Afstand udenfor samme, at enhver Fare maa anses udelukket.

§ 60. Glødelamper kan anvendes i Rummene, naar Lampen og Holderen er beskyttet ved en stærk og saavidt mulig lufttæt Glaskuppel, saaledes konstrueret, at Luftlaget mellem denne og Lampen ikke opvarmes over 50° C.

§ 61. Buelamper maa aldrig anvendes i de her omhandlede Rum.

C. Almindelige Bestemmelser.

§ 62. Dispensation fra de tekniske Forskrifter kan kun meddeles af Departementet for de offentlige Arbeider, og maa Andragende herom i Tilfælde indsendes gjennem vedkommende Tilsyn.

Under særegne Forhold kan Tilsynsmanden eller det mulig særlige Tilsyn enten tillade mindre Modifikationer i de foran opstillede tekniske Forskrifter eller, om det findes nødvendigt, paabyde særegne Foranstaltninger udenfor Reglerne.

Saadanne Tilfælde bliver strax at indberette til Departementet for de offentlige Arbeider.

§ 63. For elektriske Sporveie og Jernbaner samt Stærkstrømsanlæg med høi Spænding vil særskilte tekniske Forskrifter blive at udfærdige for hvert enkelt Tilfælde.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt at den Kalds- 13 Novbr.
kapellanen i Bamle Præstegjæld under Bamle Provsti i Kristiansand Stift ved Kongelig Resolution af 14de Marts 1890 angaaende Embedets Oprettelse tillagte Offerdag aarlig om Høsten i hver af Præstegjældets Kirker skal bortfalde for Langesunds Annexkirkes Vedkommende, mod at Kapellanen fritages for at forrette andre Gudstjenester dersteds end dem, der maatte blive ham overdragne af Sognepræsten.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 13 Novbr.

1. At Orlandets Thinglag i Fosens Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, fra den Tid, der af Amtmanden nærmere bestemmes, deles i 2 Thinglag, Orlandet og Værnes, svarende til Herrederne af samme Navn.
2. At der i det nye Værnes Thinglag bliver at afholde et Sage- og Skattething aarlig i September eller Oktober Maaned efter nærmere Bestemmelse af Amtmanden, og
3. at denne ligeledes bemyndiges til at bestemme Dageantal og Sted for Afholdelse af det nævnte Thing.

13 Novbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at den ved Kongelig Resolution af 27de Marts 1895, dens Post B I d fastsatte Kostgodtgjørelse for den tekniske Assistent ved Baneafdelingen i 4de Distrikt og for Telegrafmesterne i 3die og 4de Distrikt forhøies fra Kr. 3.00 til Kr. 3,50 pr Døgn og for de i § 18 i Lov om offentlige Tjenestemænds Skyds- og Kostgodtgjørelse af 10de Juli 1894 bestemte Tilfælde fra Kr. 4,00 til 4,50 pr Døgn.

13 Novbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At det paalægges den forrettende Toldkasserer i Farsund at opkræve den af Stedets Kommunestyre besluttede Afgift efter Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 § 29, forsaavidt den bliver at erlægge efter §'ens Post 1 eller Post 3, naar den efter denne Post opkræves som af Fartøier, der alene lossер eller lader Varer, der er ankomne fra eller bestemte til Udlandet.
2. At han derfor oppebærer en Godtgjørelse af 4 % af det Opkrævede til og med Kr. 4000,00 aarlig, 2 % af Beløb over Kr. 4000,00 til og med Kr. 40,000,00 og 1 % af det Overskydende.

13 Novbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra et Herreds Formandskab erklærer sig enigt med Amtmanden i, at der intet kan være til Hinder for, at den nyvalgte Herredsstyrelse sammentræder til et Møde nogen Tid, før dens Funktionstid begynder, og i dette Møde vælger de nye Medlemmer af Skolestyret, der skal tiltræde samme fra 1ste Januar næstefter.

13 Novbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori meddeles, at Departementet efter Omstændighederne har anmodet Finantsdepartementet om at anvise en Fordemoder Skyds- og Kostgodtgjørelse for tvende Reiser, foretagne for at undersøge to Kvinder, der almindelig formodedes at være frugtsommelige og befrygtedes at ville begaa Forbrydelse med sit Foster. Noget Salær for de ombandlede Forretninger har Departementet derimod ikke fundet at kunne tilstaa Fordemoderen og heller ingen Skyds- og Kostgodtgjørelse for en af Fordemoderen af egen Drift foretagen Reise[1]) for at undersøge en tredie Kvinde. Departementet beder derhos nævnte Fordemoder tilkjendegivet, at hun for Fremtiden ikke vil kunne vente anvist nogen Godtgjørelse af det Offentlige i deslige Tilfælde, medmindre

[1]) Af de to førstnævnte Reiser var den ene foretagen efter Begjæring af Medhjælperen i Sognet, den anden efter Begjæring af Fattigkommissionen.

de paagjældende Undersøgelsesreiser er forlangte af Politiet eller vedkommende Ret[1]). 13 Novbr.

[1]) Jfr. Skr. 30 April 1855: se nu Sportell. 6 Aug. 1897 No. 9 § 110.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori Departementet i Anledning af Spørgsmaal om Salær til en Sættedommer meddeler, at det ingenlunde kan bifalde den af Sættedommeren antagne Mening, hvorefter en paa eget An- og Tilsvar konstitueret Sorenskriver skulde være ugild til at behandle og paadomme Sager, hvori der har foreligget Inhabilitetsgrund overfor Embedets tidligere faste Indehaver, hos hvem den konstituerede Sorenskriver havde været ansat som edsvoren Fuldmægtig, ligesom Spørgsmaalet under enhver Omstændighed burde have været gjort til Gjenstand for Indberetning til Overøvrigheden.[1]) Efter Omstændighederne har Departementet dog for denne Gang fundet at kunne anvise det tilkjendte Beløb uden Afkortning.

[1]) Jfr. Cirk. 6 Decbr 1897.

Telegram fra Arbeidsdepartementet til Ordføreren i Tromsø Formandskab, hvori udtales, at efter Bygningslovens § 88, første Punktum, er Lovens Reguleringsbestemmelser gjældende for Beltet uden særskilt derom fattet Beslutning, og Beltet blandt andet undergivet Byens Reguleringskommission; jfr. Lovens Kapitel 1. 13 Novbr.

Kongelig Resolution, afgivet paa Kommandovei, hvorved er bestemt, at efterstaaende 1ste Afsnit af Reglement for Tjenstgjøringen ombord i den kongelige norske Marines Orlogsfartøier med 5 Bilage og hosføiede Tillæg om Flag og Kommandotegn samt om Salutter fra Rigets Orlogsfartøier skal være gjældende istedetfor de hidtilværende Bestemmelser om de samme Sager[1]). 15 Novbr.

1ste Kapitel.

Kommandoforholdene i Almindelighed. Rang, — Anciennetet, — nærmeste Foresatte.

§ 1. 1) Ancienneteten mellem to militære Personer af samme eller ligestillet Charge bestemmes ved Udnævnelsesdagen, saaledes at den tidligere Udnævnelsesdag giver høiere Anciennetet.

2) Naar to Personer, der tilhører samme Tjenestebranche,

[1]) Samtidig er fastsat eget Flag til Brug for Forsvarsdepartementets Chef (Orlogsflaget med en liden hvid Løve i nederste venstre røde Felt).

15 Novbr. har samme Charge og fælles Udnævnelsesdag, bestemmes Anciennéteten mellem dem ved den Orden, hvori de ved Udnævnelsen eller Ansættelsen er nævnte, saaledes at den først nævnte har høiest eller ældst Anciennetet.

§ 2. 1) Tilhører to militære Personer, der har fælles Udnævnelsesdag i samme eller ligestillet Charge, forskjellige Tjenestebrancher eller Vaabenarter, bestemmes Anciennéteten mellem dem ved det indbyrdes Rangforhold mellem de af de to Personer seneste indehavte Charger, saafremt disse ikke er ligestillede, men ved den indbyrdes Anciennetet inden disse Charger, saafremt de er ligestillede.

Er Anciennéteten i disse ligestillede Charger den samme, undersøges Personernes Rangforhold eller Anciennetet i tidligere indehavte Charger for derved at bestemme deres Anciennetet i indehavende Charge.

2) Udskrevne og forhyrede Menige ansees for ligestillede Militære og regner saaledes sig imellem ingen Anciennetet.

§ 3. 1) Anciennéteten mellem en militær og en civil-militær Person af samme eller ligestillet Charge bestemmes, naar Udnævnelsesdagen er forskjellig, paa samme Maade som i § 1 Punkt 1 er bestemt for Militære.

2) Har de samme Udnævnelsesdag, har den Militære Anciennetet foran den Civilmilitære.

§ 4. 1) Anciennéteten mellem to civilmilitære Personer af samme eller ligestillet Charge bestemmes paa samme Maade som i §§ 1 og 2 er bestemt for militære Personer.

2) Privat engagerede Personer, der ikke indehar Befalingsmands Stilling, ansees ligestillede med Menige og regner saaledes sig imellem ingen Anciennetet.

§ 5. 1) De inden Sanitetskorpset, Haandværkskorpset, Intendanturkorpset og Musikpersonalet staaende Militære samt Civilmilitære har alene Myndighed over de dem i de respektive Tjenestebrancher eller for Tilfældet underlagte Personer og kan ikke føre almindelig militær Kommando hverken ombord, i Baad eller iland.

2) Militær Person, der er ansat i civilmilitær Stilling, betragtes, saalænge han indehar denne, som Civilmilitær.

Dog kan han i Henhold til Bestemmelserne i § 9 for Tilfældet gives militær Kommando.

§ 6. 1) Naar to eller flere af Marinens Befalingsmænd er samlede til fælles Tjenstgjøring, føres Kommandoen af den dertil berettigede, som har høiest Rang eller Anciennetet (jfr. § 5).

2) Naar to eller flere af Marinens Befalingsmænd tilfældigvis træffer sammen i Tjeneste, er med Jagttagelse af Bestemmelserne i § 5 den, der har høiest Rang eller Anciennetet, berettiget til at overtage Kommandoen, og de andre forpligtede til at adlyde.

Den Befalingsmand, der saaledes midlertidig overtager Kommandoen, bærer da det dermed følgende Ansvar og skal nøie iagttage, at specielle Instruktioner ikke uden høieste Nødvendighed tilsidesættes. 15 Novbr.

§ 7. Under fælles Tjenstgjøring med Armeen overtages Ledelsen af de militære Operationer af den Officer, der uanseet Vaabenarten har høiest Rang eller Anciennetet, saafremt H. M. Kongen for Tilfældet ikke anderledes bestemmer.

§ 8. Under fælles Tjenstgjøring med den svenske Krigsmagt bestemmes Kommandoforholdet af H. M. Kongen.

§ 9. Inden den ham underlagte Styrke kan Chefen for en Flaade, Eskadre, Afdeling eller enkelt Krigsfartøi give en ham underlagt Person Kommando over en større eller mindre Del af denne Styrke.

Naar ikke anderledes udtrykkelig er bestemt, kan saadan Kommando kun tillægges Overordnet ligeoverfor Underordnet, dog kan:

a. Militær Befalingsmand gives Kommando over ham overordnede Personer, som kun har delvis militær Myndighed (se § 5 Punkt 1), og
b. Menig sættes til at befale over Menig.

§ 10. 1) Marinekommandoen er nærmeste militære Foresatte for enhver Flaadechef, uafhængig Eskadrechef, Afdelingschef eller Skibschef.

2) Enhver Flaadechef, Eskadrechef, Afdelingschef eller Divisionschef er de ham underlagte Eskadrechefers, Afdelingschefers, Divisionschefers, Skibschefers samt egen Flagkapteins nærmeste militære Foresatte.

3) Enhver Skibschef er nærmeste militære Foresatte:

a. for alle Skibets Besætning tilhørende Officerer eller Civilmilitære af Officersgrad med Undtagelse af dem, der tilhører Flagstaben (se Punkt 2 og 5), i alt hvad der ikke vedrører den almindelige Skibstjeneste (jfr. d og e);
b. for alle paa Skibet embarkerede Officerer og Civilmilitære af Officersgrad af alle Vaabenarter, naar de er beordrede ombord i særegen udenfor dette Reglement bestemt Tjeneste eller som Passagerer og er yngre end Skibschefen;
c. for de nedenfor under Punkt 4 nævnte Personer, naar ingen Næstkommanderende er beordret;
d. for Vagtchefen, angaaende alt vedrørende Skibets Navigering, Seilføring, Maskinens Benyttelse, Kurs, Fart og Manøvrering;
e. for Navigationsofficeren med Hensyn til Skibets Navigering;

4) a. Næstkommanderende er med Hensyn til den almindelige Skibstjeneste (undtagen de under Punkt 3 d og 3 e

15 Novbr.

nævnte) nærmeste militære Foresatte for den ældste af de til den omhandlede Tjeneste fordelte Befalingsmænd eller civilmilitære Personer.

b. Næstkommanderende er endvidere, hvad Skibstjenesten angaar, nærmeste militære Foresatte for alle Officerer eller med dem ligestillede Civilmilitære af alle Vaabenarter, der er beordrede med Skibet enten som Passagerer eller i særegen udenfor dette Reglement bestemt Tjeneste, forsaavidt de er yngre end ham.

5) Flagkapteinen eller, hvor ingen saadan er beordret, den ældste Flagadjutant er Stabschef og som saadan nærmeste militære Foresatte for alle øvrige ved Flagstaben ansatte Officerer og civilmilitære Personer af Officersgrad paa samme Maade som foran under Punkt 4 er bestemt for Næstkommanderende med Hensyn til Skibstjenesten.

6) a. Paa Skoleskibe er Skibschefen nærmeste militære Foresatte for den ældste embarkerede Inspektionsofficer for de forskjellige Skoler med Hensyn til dennes specielle Tjeneste som saadan.

b. Hvad Skibstjenesten angaar, er Næstkommanderende nærmeste militære Foresatte for de embarkerede Inspektionsofficerer, forsaavidt de er yngre end ham.

c. Ældste embarkerede Inspektionsofficer er nærmeste militære Foresatte for de under ham staaende yngre Inspektionsofficerer samt for de som Elevernes Lærere ansatte Officerer og Underofficerer i deres Stilling som saadan.

7) Forøvrigt er Skibets Befalingsmænd nærmeste militære Foresatte for den dem nærmest underlagte Befalingsmand eller civilmilitære Person af Befalingsmands Grad, eller hvis ikke nogen saadan er dem underlagt, for alle dem underlagte Menige.

8) Skibets civilmilitære Personer af Befalingsmands Grad er kun nærmeste militære Foresatte for de dem i Henhold til § 5 underlagte Befalingsmænd og civilmilitære Personer af Befalingsmands Grad, eller hvis ingen saadan er dem underlagt, for alle dem underlagte Menige.

9) Menig, der i Henhold til § 9 Punkt b er sat til at befale over andre Menige, er, saalænge dette Forhold vedvarer, disses nærmeste militære Foresatte.

§ 11. 1) Dør nogen af nedenfor anførte Chefer, eller bliver han ved Sygdom eller paa anden Maade sat ud af Stand til at føre Kommandoen, skal denne midlertidig overtages:

a. efter Flaadechef, Eskadrechef, Afdelingschef eller Divisionschef af den i Charge eller Anciennetet ældste Søofficer paa den vedkommende Chef underlagte Styrke;

b. efter Skibschef af den i Charge eller Anciennetet ældſte Militære, der ifølge Ordre er embarkeret paa Skibet, og ſom ikke efter Beſtemmelſerne i § 5 er udelukket fra at overtage almindelig militær Kommando (jfr. Punkt 2 i denne §). Militære af Minekorpſet kan dog ikke overtage Kommandoen paa andre Krigsfartøier end Torpedobaade og Patruljebaade. 15 Novbr.

Kadet af ældſte Klaſſe ſkal i Tilfælde overtage Kommandoen foran enhver Artilleri-, Matros- eller Mineunderofficer.

2) Befalingsmand, der ifølge Ordre er embarkeret paa noget Skib udelukkende enten ſom Paſſager eller til ſæregen Tjeneſte, der ikke er beſtemt i dette Reglement, kan ikke uden ſærdeles tvingende Omſtændigheder overtage midlertidig Kommando ombord.

3) Bliver nogen af de i Punkt 1 nævnte Chefer ved Sygdom ſat ud af Stand til at føre ſin Kommando, ſkal han, forſaavidt hans Foreſattes Ordre ikke kan indhentes, ved ſkriftlig Ordre overgive Kommandoen til den Militære, der overensſtemmende med Punkt 1 og 2 ſkal overtage ſamme.

4) a. Bliver nogen af de i Punkt 1 nævnte Chefer ſaa ſyg, at han ikke er iſtand til ſelv overensſtemmende med Punkt 3 at overdrage Kommandoen, ſaa ſkal den Perſon, ſom efter Punkt 1 og 2 ſkal efterfølge ham i Kommandoen, ſaafremt Sanitetsofficerer er tilſtede, indhente ſkriftlig Erklæring fra den høieſte tilſtedeværende af diſſe om den Syges Helbredstilſtand, og hvis Omſtændighederne tillader det, tillige fra en anden tilkaldt Sanitetsofficer eller Læge.

b. Efterfølgeren ſkal derpaa, naar Omſtændighederne ikke tillader at indhente Foreſattes Ordre, tilkalde til Raadſlagning de to ham nærmeſt i Rang eller Anciennetet ſtaaende Befalingsmænd paa den vedkommende Chef underlagte tilſtedeværende Styrke.

c. Efterfølgeren fremſtiller den Syges Tilſtand, fremviſer de forannævnte Lægeerklæringer og meddeler de Ordrer og Inſtruktioner, der kan give en klar Forſtaaelſe af Togtets Henſigt, med mindre de ſkal hemmelighOldes.

d. Hver enkelt af de Tilkaldte udtaler derpaa ſin Formening om, hvorvidt Tjeneſtens Tarv fordrer, at Kommandoen ſtrax overtages af Efterfølgeren; men denne fatter alene ſin Beſlutning, overtager Kommandoen, hvis han finder, at Tjeneſtens Tarv fordrer dette, og fører den midlertidig, indtil han igjen kan tilbagegive den, eller indtil anderledes beſtemmes.

e. Lægeerklæringerne, de tilkaldte Befalingsmænds Formening ſamt Efterfølgerens Beſlutning indføres i Ju-

15 Novbr. stitsprotokollen, der underskrives af samtlige Deltagere i Raadslagningen.

5) Falder nogen af de i Punkt 1 a nævnte Chefer under Kamp, skal den i Rang eller Anciennetet ældste tjenstgjørende Søofficer paa Chefsskibet midlertidigen overtage den Faldnes Kommando og hurtigst muligt derom underrette den Officer, der ifølge Punkt 1 og 2 skal efterfølge den afdøde Chef i Kommandoen.

6) Den, der ifølge denne Paragrafs Bestemmelser har overtaget nogen Kommando, skal derom uopholdelig indsende Rapport til sin nærmeste militære Foresatte og i Tilfælde tillige til den Myndighed, der har udfærdiget Instruktionen for Expeditionen.

Denne Rapport skal under de i Punkt 4 nævnte Omstændigheder være bilagt med attesteret Afskrift af Lægeerklæringerne og af Justitsprotokollen, forsaavidt denne Sag angaar.

2det Kapitel.

Bestemmelser, der gjælder alle Ombordværende.

I.

Om Lydighed og Agtelse m. m.

§ 12. Enhver er forpligtet til at vise Kongeriget Norges Konstitution og H. M. Kongen Lydighed og Troskab og som ærekjær Krigsmand at vove Liv og Blod i Rigets Tjeneste, naar og hvor det befales af H. M. Kongen eller paa hans Vegne af Vedkommendes Foresatte.

§ 13. 1) Enhver til et Krigsskibs Besætning hørende militær eller civilmilitær Person skal nøie rette sig efter de for Tjenesten gjældende Love og Reglementer samt de almindelige eller specielle Ordrer, som maatte gives ham.

Ved hele sin Færd skal han søge at erhverve sig sine Over- og Underordnedes Tillid og Agtelse.

2) Civile Personer og alle, der i hvilkensomhelst Egenskab følger et Krigsskib, som er paa Togt, skal rette sig efter de Forskrifter, som til Ordenens Opretholdelse og til Skibets eller Krigsmagtens Sikkerhed maatte blive fastsatte ved Lov, Reglement eller paa anden Maade.

§ 14. 1) Enhver Foresat skal ikke alene selv rette sig efter de for Tjenesten gjældende Love og Reglementer samt de almindelige eller specielle Ordrer, som maatte gives ham, men skal tillige paase, at de efterleves af hans Undergivne. Han skal give nøie Agt paa disses Forhold og stræbe at lære dem at kjende, for at han kan vide, hvorledes enhver af dem ved forefaldende Leilighed bedst kan benyttes.

2) Den Foresatte skal behandle sine Undergivne med Ret-

færdighed og Alvor, samt med Undgaaelse af alt, hvorved Disciplinen kan svækkes, anspore dem til Iver og Flid i Tjenesten. 15 Novbr.

I fornødent Fald anvender han Formaning, Advarsel og den ham tilkommende Revselsesret eller drager den Feilende til Ansvar efter Loven, idet han iagttager ikke at benytte haardere Midler, end Tiemedet kræver.

§ 15. Enhver Overordnet bærer Ansvaret for de Befalinger, han giver, og disses Følger.

§ 16. 1) Enhver Underordnet skal i Tjenesten stedse vise ubetinget Lydighed mod enhver Befaling, der ikke aabenbart strider mod Moral og gjældende Love. Han skal udføre den uden Modsigelse, Indvending, Tegn paa Uvilje eller unødvendig Forespørgsel, hvad enten han modtager Befalingen umiddelbart af sin Overordnede eller paa anden i den militære Tjeneste brugelig Maade.

Den Underordnede er derhos ansvarlig for Befalingens nøiagtige Udførelse, hvad enten det paaligger ham at udføre den selv eller at paase den udført af andre.

2) Naar nogen af en Overordnet modtager en Befaling, hvorved han hindres i at udføre en Befaling, han tidligere har modtaget, skal han paa en ærbødig Maade gjøre den Overordnede opmærksom herpaa og modtage hans Bestemmelse om, hvilken af de to Befalinger han skal følge.

3) Ligesom der i Almindelighed skal afgives tjenstlig Melding eller Rapport til vedkommende Overordnede om Udførelsen af enhver Ordre eller enhver paalagt, særskilt Tjenesteforretning, saaledes skal saadan Melding eller Rapport navnlig gives, naar en Ordre eller Tjenesteforretning af en eller anden Grund ikke har kunnet komme til Udførelse.

4) Enhver Melding skal fremføres paa en passende militær Maade, kort, tydelig, nøiagtig og strengt overensstemmende med Sandheden.

§ 17. 1) Foraarsager uforudseede Omstændigheder, at en modtaget Befaling ikke nøiagtig kan udføres, eller at den paa Grund af manglende Oplysninger bliver utilstrækkelig, indhentes Forholdsordre fra nærmeste Foresatte eller i Tilfælde fra den Overordnede, fra hvem Befalingen er modtaget. Kan dette ikke ske uden skadelig Forsinkelse, er det Pligt at handle saaledes, som Tjenestens Tarv og Befalingens Formaal skjønnes at kræve.

Melding om den stedfundne Afvigelse fra den modtagne Ordre samt om Grunden til denne Afvigelse afgives hurtigst muligt til nærmeste Foresatte.

2) Paa lignende Maade har en Underordnet at forholde sig, saafremt det maatte vise sig, at en ham given Befaling beror paa en Misforstaaelse eller paa Mangel af Kjendskab til Begivenheder eller Forhold, der er af Vigtighed med Hensyn til Befalingens Formaal og Udførelse.

15 Novbr.

§ 18. Enhver skal saavel i som udenfor Tjenesten iagttage en sømmelig og ærbødig Opførsel mod Overordnede, selv om de henhører til en anden Vaabenart eller Nation, og — foruden at iagttage de gjældende specielle Forskrifter for Hilsning (se Bilag 1) — vise dem de ifølge dette Reglement eller Skik og Brug sædvanlige Tegn paa Hæder og Agtelse.

§ 19. Enhver skal afholde sig fra saadanne Ytringer om sine Overordnede, deres Befalinger eller Forhold, som kan svække den Overordnedes Anseelse eller paa anden Maade skade Tjenesten.

§ 20. Ingen maa i en Foresats Nærværelse uden dennes Befaling eller Tilladelse revse nogen.

§ 21. 1) Ingen maa, naar en Foresat iretteſætter ham i Tjenesten, forsvare sig mod Iretteſættelsen uden dertil at være opfordret af den Foresatte, eller paa anden Maade tage til Gjenmæle paa Stedet.

2) Ingen, hvem Revselse tildeles, kan unddrage sig samme ved at forlange Sagen paakjendt af Retten.

3) Tror nogen sig forurettet ved Iretteſættelse eller Revselse, har han at forholde sig efter Bestemmelserne i § 22 i dette Reglement.

§ 22. 1) Tror en Underordnet at have gyldig Grund til at beklage sig over en ham given Befaling eller over en Overordnets Forhold mod ham, maa han ikke paa nogen Maade give sin Misnøie tilkjende og endnu mindre udtale sig i den Anledning, men han skal uvægerlig udføre Befalingen.

2) Den Underordnede er imidlertid berettiget til, naar Befalingen eller Tjenesteforretningen er udført, om han ønsker det, at afgive en Foreſtilling i Anledning af det Foresaldne til den Overordnede, helst ved en — om muligt denne underordnet — Tredjemand, der isaafald skal være en Befalingsmand, og naar Klageren er Officer eller Civilmilitær af Officers Grad, ikke maa henhøre til nogen af Underklasserne. Foreſtillingen maa altid fremføres paa en sømmelig og ærbødig Maade. Fremføres den af Klageren selv, maa han navnlig være opmærksom paa, at den Lydighed og Agtelse, han skylder den Overordnede, ikke derunder paa nogen Maade tilsideſættes.

3) Er Sagen ikke bleven tilfredsstillende ordnet paa den i Punkt 2 nævnte Maade, kan den Underordnede indgive skriftlig Klage over den Overordnede til dennes Foresatte, hvilken Klage tillige bør indeholde fuldstændig Oplysning om den skede Foreſtilling og om Alt, hvad med den staar i Forbindelse.

4) Usandfærdig Klage over overordnet Befalingsmand for tilføiet Fornærmelse i Tjenesten er strafbar.

§ 23. 1) Fremsendelse fra Overordnet til Underordnet af Ordrer, Meddelelser eller Lignende, der angaar Tjenesten, skal —

naar ikke anderledes er bestemt — foregaa nedover gjennem den Underordnedes samtlige Foresatte, indtil de naar Vedkommende. 15 Novbr.

2) Naar Omstændighederne gjør det fornødent, kan dog Ordrer eller Meddelelser sendes fra den Overordnede direkte til den Underordnede, hvem Sagen angaar. Den Overordnede bør da samtidig gjøre Meddelelse herom til den, gjennem hvem Ordren eller Meddelelsen i Henhold til Punkt 1 skulde have været sendt.

3) Den, der saaledes modtager en Ordre eller Meddelelse fra en Overordnet, der ikke er Modtagerens nærmeste Foresatte, skal strax herom give Rapport eller Melding til denne sidste, medmindre Ordren eller Meddelelsen tilkjendegiver, at saadant er overflødigt eller ikke tilladt.

§ 24. 1) Enhver mundtlig eller skriftlig Rapport, Forestilling, Klage, Melding, Ansøgning eller Lignende fra en Underordnet til en militær Foresat skal som Regel (se Punkt 4) fremføres gjennem Vedkommendes nærmeste Foresatte til Viderebefordring gjennem øvrige Foresatte, indtil den fremkommer til den Autoritet, for hvem Sagen er bestemt, eller som har at fatte Beslutning derom. Den samme Regel gjælder ogsaa lignende Sager fra en Underordnet til andre militære, civilmilitære eller civile Autoriteter.

2) Medfører den Underordnedes Tjenesteftillinger, at han har at betragte flere Personer som sine nærmeste militære Foresatte, skal han, saafremt Sagen ikke udelukkende angaar en enkelt af hans Tjenesteftillinger, anmelde den til alle vedkommende Foresatte samt underrette disse om, til hvem Sagen er anmeldt. Den ældste af disse befordrer da Sagen videre overensstemmende med Punkt 1.

3) Har flere i Fællesskab noget at forebringe, andrage om eller klage over, maa de ikke samtlige frembringe det; men de skal sig imellem udvælge to, der paa alles Vegne i Sagens Anledning har at iagttage, hvad der er bestemt foran i Punkt 1 samt i § 22. Saafremt de ikke har fælles nærmeste militære Foresatte, fremmes Sagen gjennem den ældste af disse.

4) I Tilfælde af, at det er uomgjængelig nødvendigt til Diemedets Opnaaelse, og det derhos er aabenbart, at der ikke tilsigtes nogen Tilsidesættelse af den Agtelse, der skyldes den nærmeste Foresatte, kan Rapport, Foreftilling, Klage, Melding, Andragende eller Lignende indsendes til eller gjennem en høiere Foresat med Forbigaaelse af den nærmeste Foresatte. Til denne afgives i saa Tilfælde snareft muligt Melding eller Gjenpart af det Indsendte.

§ 25. Naar det ansees nødvendigt, kan enhver i Tjenesteanliggender sende Ordrer, Meddelelser og lignende ad telegrafisk Vei.

Et saadant Telegram gjøres saa kortfattet, som det for den nødvendige Tydelighed Skyld er muligt. I Underskriften udelades Ordet „ærbødigst" foran Affenderens Navn.

Snareft muligt efter Telegrammets Affendelse sendes tillige

15 Novbr. en Skrivelse, der skal indeholde dets Ordlyd samt nærmere Oplysninger om angjældende Sag.

§ 26. Angaaende Affattelsen af officielle Skrivelser og deres Expeditionsmaade henvises til de derom givne Bestemmelser, der findes indtagne i Reglement for Landtjenesten ved Marinen.

§ 27. Enhver, der modtager skriftlig eller telegrafisk Ordre, skal snareste mulig skriftlig erkjende sammes Modtagelse.

§ 28. Mandskaber skal bistaaes af sine nærmeste militære Foresatte med fornøden Veiledning angaaende Form og Expeditionsmaade for skriftlige Rapporter, Foreskillinger, Klager, Ansøgninger eller Lignende.

§ 29. Under Krigsfangenskab, i Tilfælde af Forlis, eller naar Skibet maa forlades, vedbliver Enhver, Overordnet som Underordnet, at staa under de gjældende somilitære Love og Reglementer, indtil der af rette Vedkommende er bleven ham meddelt Afsked fra Krigstjenesten.

II.

Om Skik og Orden.

§ 30. 1. Ingen maa bruge Skjældsord mod Nogen, yppe Klammeri, tage sig selv tilrette eller paa nogensomhelst Maade volde Uro eller Støi hverken ombord eller udenfor Skibet.

2. Enhver skal strengt afholde sig fra Berusselse og stedse iagttage Maadehold i Nydelsen af berusende Drikke.

Saadanne Drikke maa ikke ombordtages uden Chefens eller Næstkommanderendes Tilladelse.

3. Under Landlov skal Enhver opføre sig sømmelig og vel vogte sig for at bryde Skik og Anordning paa det Sted, hvor han befinder sig.

4. Hvor flere Krigsmagten tilhørende Personer er samlede, bør den, der i Forhold til de Øvrige er Overordnet, søge at forhindre, at disse foretager noget, hvorved den militære eller almindelige offentlige Orden forstyrres, eller hvorved Krigsmagtens Anseelse forringes.

§ 31. 1. Alle skal omgaaes forsigtig med Ild og Lys, der ikke maa findes noget Sted i Skibet uden Vagtchefens Vidende eller Tilladelse.

2. Uden Skibschefens Tilladelse maa bart, tændt Lys ikke benyttes andre Steder ombord end i Kahyt, Messe, Lugar og Maskinrum, og selv der kun med de Indskrænkninger, som han bestemmer.

Paa alle andre Steder ombord skal tændt Lys være anbragt i Lanterne under Opsigt af en Skildvagt.

3. Fyrstikker eller andet Fyrtøi maa ikke ombordbringes og ikke benyttes ombord uden Skibschefens Tilladelse og efter hans nærmere Bestemmelse.

4. Alle explosive eller let antændelige Stoffe skal ombord behandles med stor Forsigtighed og overensstemmende med de for saadanne Sagers Opbevaring og Behandling givne specielle Forskrifter. 15 Novbr.

Forsaavidt de ikke er bestemte til Ammunitionsbrug, til Maskinens Drift eller af andre Grunde er indtagne i Skibets Varegods-Reglementer, maa Sager af forannævnte Slags ikke ombordtages uden Skibschefens Tilladelse.

5. Bomuld og Bomuldsaffald, Blaar, Drev, Stry, Hør, Voxdug, malede eller fernisserede Lærreder eller Presenninger, Olieklæder og Lignende, der, især fugtige eller sammenpressede, er udsatte for Selvantændelse, skal opbevares med Omtanke og maa under ingen Omstændigheder henlægges eller forstikkes i Krumholter eller paa Steder, hvor det tilbørlige Tilsyn med dem ikke kan finde Sted.

6. Naar det under Arbeide i Last, Kulrum, Kjælder eller paa Steder, hvor let antændelige eller ildsfarlige Sager opbevares, er nødvendigt at benytte Lys, skal dette være anbragt i Sikkerhedslanterne.

7. Paa Skibe, der er forsynede med elektrisk Belysning eller elektriske Maskiner, skal der føres stadigt og nøie Tilsyn med, at Ledningstraadene er i Orden og omhyggelig isolerede, saa at der ikke ved Feil i Ledningen kan opstaa Ildsvaade.

§ 32. Dersom Nogen opdager Læk, Brand eller anden Fare, skal han strax uden at gjøre unødvendig Støi melde det eller ved en paalidelig Mand lade det melde til Vagtchefen.

§ 33. Ingen maa under paakommende Fare fremføre nogen Ytring om at forlade Skibet eller i denne Hensigt foretage Noget, førend Skibschefen dertil giver Ordre; men Alle skal staa hinanden bi og af yderste Evne søge at afvende Faren.

§ 34. Det er forbudt at udbrede Beretninger, Tidender eller Rygter, der kan svække Besætningens Mod og Tillid eller være til anden Skade for Tjenesten.

§ 35. Ingen maa uden Ordre eller Vagtchefens Tilladelse aabne Porte, Ventiler eller andre Aabninger i Skibssiden.

§ 36. 1. Ingen maa uden vedkommende Foresattes Ordre forlade den Post, hvorpaa han er sat, førend han er afløst, — eller uden Tilladelse forlade den Tjeneste, hvortil han er fordelt.

2. Den, som har Vagt paa Dækket, maa ikke forlade dette uden efter Ordre eller uden at have en vagthavende Officers Tilladelse.

3. Ingen maa uden vedkommende Foresattes Ordre eller Tilladelse bytte Tjeneste med eller lade sig afløse af en Anden.

4. Ved enhver Afløsning af Udkig, Rorgjænger, Skildvagt eller anden Post skal nøiagtig Overlevering finde Sted.

5. Paa Udkig eller anden Post skal Enhver være aarvaagen og nøie følge den ham givne Instrux.

15 Novbr. § 37. 1. Ingen maa uden Ordre eller Tilladelse og uden Vagtchefens Vidende forlade Skibet.

Ved Afgang fra Borde har Mandskab at melde dette til Vagtchefen gjennem en vagthavende Underofficer.

2. Naar Mandskab ønsker Permission udenfor almindelig Landlov, skal han derom ansøge Næstkommanderende gjennem Skibssergeanten.

3. Indtager vedkommende Mandskab en særskilt Tjenesteskilling ombord, skal han, forinden Permission søges, paa den i Punkt 2 fastsatte Maade derom henvende sig til den nærmeste Foresatte, til hvem han afgiver Melding, naar Permissionen er indvilget.

§ 38. 1. Mandskaber, som enkeltvis har været sendt fra Borde i Tjeneste, afgiver ved Tilbagekomsten ombord Melding om Tjenestens Udførelse til Vagtchefen gjennem ældste vagthavende Underofficer.

Naar en Afdeling af Mandskabet har været fra Borde i Tjeneste, afgiver ved Tilbagekomsten ombord Afdelingens Befalende Melding om Tjenestens Udførelse til Vagtchefen.

2. Mandskaber, der enkeltvis har havt Landlov eller Permission, melder sin Tilbagekomst ombord til ældste vagthavende Underofficer samt til Skibssergeanten.

3. Mandskabs-Afdelinger, der tilstaaes Landlov, monstres af Skibssergeanten, saavel naar de forlader Skibet, som naar de efter endt Landlov igjen kommer ombord.

§ 39. 1. Enhver, der har Tilladelse til at forlade Skibet, skal nøie iagttage, at han ikke udebliver over den fastsatte Tid.

2. Naar almindeligt Tilbagekaldelses-Signal gjøres, skal alle, som er fraværende fra Skibet, uopholdelig begive sig ombord.

§ 40. Ingen maa forlade den Baad, hvormed han er sendt fra Borde i Tjeneste, uden Ordre eller Tilladelse af den, der fører Kommandoen over Baaden.

§ 41. Enhver, selv om han er Foresat eller Overordnet, skal rette sig efter, hvad en Post, Skildvagt, Patrulje, Vagt eller Runde fordrer iagttaget i Henhold til Instrux eller særskilt Befaling.

§ 42. Ingen andre end de dertil befalede maa bringe Spise eller Drikke til dem, der er arresterede, og ikke heller maa Nogen samtale med dem eller paa anden Maade sætte sig i Forbindelse med dem.

§ 43. Kommandobroen, Skandsen og Batteridækket agtenfor Stormasten er Opholdssted alene for Officerer og Personer af Officers Grad.

Paa forannævnte Steder maa Mandskab kun opholde sig med Vagtchefens Tilladelse, i Tjeneste eller efter Ordre.

2. Enhver skal gjøre Plads for Overordnet.

§ 44. Naar Flaget tilankers heises om Morgenen og ned-

hales om Aftenen, skal Alle, der befinder sig paa Dækket, under 15 Novbr.
Heisningen eller Nedhalingen gjøre Front agterefter og hilse Flaget.

§ 45. Overordnet skal i Tjenesten benævnes med sin militære (civilmilitære) Charge eller med den til hans Stilling ombord svarende Titel.

§ 46. Ved Navneopraab, eller naar en Overordnet kalder paa et Mandskab, svarer vedkommende „Hoi!"

Enhver Melding og ethvert Svar gives kort og tydeligt.

§ 47. Efter Tapto tilankers og efter Kl. 9 Aften tilsøs skal der herske den størst mulige Stilhed overalt i Skibet.

§ 48. Under Manøvre, Exercitie eller Arbeide skal den størst mulige Stilhed iagttages.

§ 49. Tilveirs skal der ved Benyttelsen af Merlespigere, Knive, Værktøi og lignende Sager vises den fornødne Forsigtighed, for at de ikke ved at falde ned skal forvolde Ulykker. Naar de ikke benyttes, skal de altid være forsvarlig fastgjorte.

§ 50. Enhver er pligtig at kjende sin Plads og Tjeneste efter de forskjellige Ruller eller Fordelinger ombord.

Har Nogen glemt den ham givne Fordeling, eller er en saadan ikke bleven ham meddelt, skal Personer af Officers Charge søge Oplysning hos Næstkommanderende. Mandskaber har i lignende Tilfælde at henvende sig til sin Baksofficer.

§ 51. Naar der slaaes til Kanonerne, ved Brandallarm, eller naar alle Mand pibes op, afbryder Enhver strax sin Beskjæftigelse og begiver sig hurtigst muligt til den ham for Tilfældet anviste Plads.

Under Maaltiderne bliver dog den, der har Bakstorn, tilbage for at bjerge Mad og Skaffetøi, hvis det er nødvendigt, hvorpaa han hurtigst muligt indtager den ham anviste Plads.

Ved „Klart Skib" eller Brandallarm om Natten skal Frivagten hurtigst muligt surre Besætningens Køier og bortstuve dem paa befalet Sted. Ved anden tilfældig Udpurring om Natten forbliver derimod Køierne nede.

§ 52. 1. Tjenestesager der ikke egner sig til Offentliggjørelse, maa ikke omtales eller meddeles til uvedkommende Personer.

2. Foretagender inden Militærvæsenet, vedkommende nye Opfindelser til Forsvarets Fremme, maa ikke uden særskilt Tilladelse bringes til offentlig Kundskab.

3. Korrespondance til Tidsskrifter og Aviser maa kun sendes med Skibschefens Tilladelse og Approbation.

4. I Krigstid, eller naar det af andre Grunde anses nødvendigt, kan den Høistbefalende eller i Tilfælde Skibschefen forbyde, at nogensomhelst skriftlig Meddelelse eller Telegram afsendes, forinden han har gjort sig bekjendt med sammes Indhold. Efter Omstændighederne kan han endogsaa ganske forbyde Afsendelsen af enhver Slags skriftlige eller telegrafiske Meddelelser.

15 Novbr. § 53. 1. Enhver, der er Medlem af en Besigtelseskommission, skal afgive sin Mening efter bedste Skjøn og Overbevisning uden at lade sig paavirke af andre,

2. Besigtelseskommissionen er ansvarlig for, at den skrevne Besigtelsesforretning er overensstemmende med Medlemmernes Formening om det Besigtede, samt at de i Forretningen anførte Kvanta er rigtige.

3. Ved Besigtelse af indkjøbte Sager er Besigtelseskommissionen ansvarlig for, at de af den godkjendte Sager er tjenlige til det Brug, hvortil de er anskaffede.

§ 54. Enhver, der er Medlem af Proviantkommissionen, skal nøie paase Mandskabets Tarv, og at enhver faar, hvad han tilkommer.

§ 55. 1. Enhver skal omgaaes varlig med de ham anbetroede Sager.

2. Forat enhver af Mandskabet skal kunne gjøre Rede for sit, skal Køietøi, Skaffetøi, Randsler, Sække og Andet, der udleveres til enkelt Mands Brug, være mærket med hans Køienummer, og hvad der udleveres til et Bakslags Brug, med Baksnummeret.

Afslides noget Nummer, skal den, der er ansvarlig for Gjenstandene, melde dette til Skibssergeanten.

§ 56. Enhver, der finder Noget, skal straks give det til Eiermanden.

Ved han ikke, hvem denne er, leveres det Fundne til Skibssergeanten, der — om fornødent — afgiver Melding herom til Næstkommanderende.

§ 57. 1. Hazardspil er forbudt ombord.

2. Kortspil eller andet Spil om Penge eller Penges Værd maa ikke finde Sted ombord til andre Tider eller paa andre Steder end de af Skibschefen bestemte og kan endogsaa af ham ganske forbydes.

§ 58. 1. Ingen maa føre sin Skibskost fra Borde uden Vagtchefens Tilladelse.

2. Ingen maa drive Handel med sin Skibskost.

3. Naar Skibschefen af sanitære Hensyn eller af andre Grunde finder det nødvendigt, kan han forbyde, at noget Slags Spise eller Drikke føres ombord uden Vagtchefens Tilladelse.

(Angaaende Ombordbringelsen af berusende Drikke, se dette Reglements § 30 Punkt 2).

§ 59. 1. Enhver skal skaffe ved det Bakslag, hvortil han er fordelt.

2. Næstkommanderende opnævner blandt Bakslagets Mandskaber en Baksformand.

Denne paaser og er ansvarlig for, at Bakslaget under Skafningen iagttager god Orden og sømmelig Opførsel.

Efter endt Skaffetid paaser Baksformanden, at Skaffetøiet er

ordentlig rengjort og hensat paa sin Plads. Uorden i saa Hense- 15 Novbr.
ende, som han ikke selv kan rette, anmelder han til Skibssergeanten.

Har Bakslaget noget at klage over med Hensyn til Madens Beskaffenhed, Opbakningen eller Lignende, skal Baksformanden paa de Øvriges Vegne derom henvende sig til Skibssergeanten.

3. Bakslagets Mandskaber, med Undtagelse af Baksformanden, skal skiftevis have Bakstørn.

Før Skaffetiden klargjør den, der har Bakstørn, Bord og Bænke samt afhenter Maden. Ved Madens Afhentning opgiver han for Proviantkommissionen og Kokken, hvorvidt nogen af Bakslagets Mandskaber er fraværende.

Efter Skaffetiden rengjør han Skaffetøiet og sætter dette samt Bord og Bænke paa Plads. Levninger og Affald maa kun slaaes overbord fra det dertil anviste Sted.

4. Almindeligt Opsyn under Opbakningen og Skafningen føres af Skibssergeanten, Underofficererne i Proviantkommissionen samt i Tilfælde af en Officer eller en anden dertil af Nærkommanderende fordelt Befalingsmand.

§ 60. Sker der efter Skibschefens Ordre nogen Forandring i Skibskosten, skal Enhver lade sig nøie dermed, selv om der bliver skortet paa Maden. Ved Hjemkomsten vil det saaledes Afkortede blive Mandskabet godtgjort i Penge.

§ 61. Naar Køierne er nedtagne, maa Ingen lægge sig til at sove paa Dæk uden Tilladelse, og da kun paa anvist Sted.

§ 62. 1. Naar Nogen føler sig syg, melder han det strax til Skibslægen, eller — naar denne ikke er tilstede eller Skibet ingen Læge har — til Sygepleieren eller en vagthavende Underofficer.

Det er paa det strængeste forbudt at lægge Skjul paa smitsomme Sygdomme, især Hudsygdomme.

2. Tror Nogen at have opdaget smitsom Sygdom hos Andre, skal han straks melde det til Skibssergeanten.

§ 63. 1. Det er forbudt saavel ombord som udenfor Skibet at begjære Drikkepenge eller Gave for udført Tjeneste eller Arbeide.

Drikkepenge eller Gaver bør som Regel ikke modtages. Ydes de imidlertid af Personer, der ikke tilhører Skibet, skal de gjennem nærmeste militære Foresatte afleveres til Nærkommanderende, der bestemmer, hvorledes de skal fordeles.

2. Det er Besætningen forbudt ved Gaver af hvilkensomhelst Slags at tilkjendegive Skibschefen eller andre Overordnede sin Erkjendtlighed eller Taknemlighed.

§ 64. Uden Skibschefens Tilladelse maa ikke levende Dyr medtages ombord.

§ 65. 1. Enhver, som ombordtager eller ilandbringer noget Slags Varer i eget eller fremmed Land, skal holde sig gjældende Toldbestemmelser efterrettelig.

15 Novbr. 2. Enhver, der er i Besiddelse af Varer, der skal toldbehandles, skal i betimelig Tid før deres Ilandbringelse indlevere en nøiagtig Fortegnelse over dem til Skibsforvalteren gjennem sin nærmeste militære Foresatte.

§ 66. 1. Den i Baad tilstedeværende ældste, Skibet tilhørende, militære Befalingsmand af Marinen fører Kommandoen i Baaden og er ansvarlig for den (jvfr. § 5—1).

2. Under andre Omstændigheder har Kvartermesteren Kommandoen og Ansvaret for Baaden.

§ 67. Praining til Skibet efter Baad maa kun finde Sted, naar tvingende Omstændigheder gjør det nødvendigt.

§ 68. 1. Tobaksrøgning tillades ombord paa de Steder og til de Tider, som af Skibschefen bestemmes med Jagttagelse af nedenstaaende Regler:

a. Ved al Tobaksrøgning skal Forsigtighed med Ilden iagttages. Alle Tobakspiber skal være forsynede med Laag eller Hætte.

b. Under „Klart Skib", ved „Alle Mand op", under Arbeider, Exercitier eller Manøvrer er Tobaksrøgning forbudt.

2. Al Tobaksrøgning i Skibets Baade er forbudt, med mindre Baaden er helt overladt til Permitterede, eller den tilstedeværende ældste Befalingsmand finder at kunne give Tilladelse dertil.

3. Naar nogen Del af Besætningen gjør Tjeneste iland, tillades Tobaksrøgning i Fritiden efter nærmere Bestemmelse af den ældste tilstedeværende Befalingsmand.

§ 69. Enhver skal følge de almindelige Regler til Vedligeholdelsen af den fornødne Orden og Renlighed ombord paa Skibet.

§ 70. 1. Enhver Mand bør være forsynet med det i Beklædningsreglementet (Bilag 2) fastsatte Tøi i den Udstrækning, hans Aflønning tillader.

2. Enhver skal holde sit Tøi helt. Til Lapning og Eftersyn af Tøi skal derfor i Regelen tilstaaes Mandskabet en eller to Eftermiddage om Ugen.

3. Klæder, der uddeles blandt Mandskaberne til Afbenyttelse under Togtet, bliver efter endt Togt at tilbagelevere. Tab eller Ubrugbarhed af saadanne Klædningsstykker anmeldes for vedkommende Officer. Er Manden selv Skyld i Skaden, har han at erstatte det Tabte eller Ødelagte.

4. Enhver Mands Tøi skal være mærket med Mandens Køienummer. De i saa Henseende fornødne Mærkelapper erholdes udleverede af Skibet.

Tøiet skal opbevares paa anvist Sted og maa ikke forstikkes i noget Krumholt.

Bakskisten skal holdes stængt.

Salg, Kjøb eller Bytte af Tøi maa ikke finde Sted uden Baksofficerens Vidende og Samtykke.

5. Enhver skal holde sig ren og ordentlig. Paa de dertil

bestemte Dage skal enhver af Mandskabet vaske sit skidne Tøi, der 15 Novbr.
ikke maa henligge i Sæk, Randsel eller Bakskiste i længere Tid end nødvendigt.

Det vaskede Tøi skal strax ophænges til Tørring paa dertil anvist Sted.

6. Ingen maa i længere Tid end høist nødvendigt gaa i vaade Klæder og allermindst lægge sig til at sove i saadanne.

Naar Nogen bliver vaad, anholder han om Tilladelse til at skifte.

Enhver, der har vaadt Tøi, skal straks melde det til Skibssergeanten, der indhenter Vagtchefens Tilladelse til at ophænge det til Tørring, saasnart dertil maatte være Anledning. Intet Tøi maa ophænges til Tørring uden Tilladelse eller paa andre Steder end de dertil anviste.

7. Hver Morgen efter Rengjøringen skal Mandskabet efter nærmere Ordre skifte Dragt for Dagen. Ligeledes skiftes hver Aften for Natten.

Bliver Nogen i Løbet af Dagen sat til at udføre et Arbeide, hvorunder han ikke kan undgaa at tilsmudse sine Klæder, skal han anholde om Tilladelse til at skifte.

§ 71. Penge og andre Værdigjenstande kan af Mandskabet afleveres til Opbevaring hos vedkommende Bakofficer, der strax indfører Beløbet i en dertil af Skibschefen autoriseret Regnskabsbog.

§ 72. 1. Ved Udpurringen om Morgenen skal Enhver surre sin Køie, og naar Køierne pibes op, begive sig med den til anvist Sted, hvor han afleverer den til Køiestuveren,

2. Naar der om Aftenen kommanderes „Stil op til Køierne", opstiller Mandskaberne sig saavidt muligt lige ud for den Plads, hvor deres Køier er stuvede, modtager dem af Køiestuverne og strækker dem paa anvist Sted.

3. Enhver skal søge at holde sin Køie ren. Ingen maa derfor ved Op- eller Nedtagningen lægge sin Køie fra sig saaledes, at den bliver vaad eller tilsmudset.

Er Nogens Køie bleven vaad, melder han det strax til Skibssergeanten eller til vagthavende Underofficer.

4. Ingen maa ligge paaklædt i sin Køie, allermindst i vaade Klæder.

Ingen maa ligge i anden Mands Køie.

§ 73. Bakofficeren skal til Mandskabernes Gjennemsyn udlevere dem deres Kontrabøger, hver Gang der i disse er gjort nogen Tilførsel.

Har Nogen noget at bemærke ved det Tilførte, henvender han sig strax derom gjennem Baksunderofficeren til Bakofficeren.

Ønsker Nogen Forstrækning af Penge eller Klæder, har han at forholde sig paa samme Maade.

§ 74. 1. Det er forbudt at skyde paa eller øve Vold mod

15 Novbr. fiendtlige Ambulancer samt mod Fartøier, Huse eller Baade, der fører hvidt Flag med rødt Kors. (Se „Om Flag og Kommandotegn").

Det samme Forbud gjælder med Hensyn til enkelte Personer, Afdelinger, Huse og Baade, der skjønnes at henhøre under Sanitetsvæsenet, selv om de ikke fører noget særskilt Kjendetegn.

2. I fiendtligt Land skal privat Eiendom respekteres, og overvunden Fiende skal behandles skaansomt.

§ 75. Ingen Person, hvis Forhold ombord i Henhold til reglementariske Forskrifter er underkastet en Kommissions Bedømmelse, kan forlange nogen særskilt Atteste for sin Tjenstgjøring udenfor den af Kommissionen afgivne.

§ 76. I Krigstid eller paa Togt er Ingen paa Grund a udløben Tjenestetid eller Værnepligt berettiget til Afsked.

3die Kapitel.

Om Gudstjenesten.

§ 77. 1, Hver Søn- og Helligdags Formiddag, naar ikke Veiret eller uopsættelig Tjeneste forhindrer det, holdes i Regelen Gudstjeneste ombord.

2. Naar Anledning dertil gives, kan Skibschefen lade den vagtfrie Del af Besætningen gaa i Kirke istedetfor at holde Gudstjeneste ombord.

3. Ingen bør tvinges til at deltage i Gudstjenesten.

§ 78. 1. Før Gudstjenesten heises Flaget, og med passende Mellemrum lydes derpaa 3 Gange med Skibsklokken. I Mellemtiden gjøres de fornødne Forberedelser.

Naar der lydes 3die Gang, heises det for Gudstjenestens Afholdelse bestemte Signaltegn, hvorpaa Gudstjenesten begynder med Afsyngning af en Salme.

Naar Gudstjenesten er endt, udraaber Skibschefen „Gud bevare Kongen og Fædrelandet", hvilket Udraab gjentages af alle Tilstedeværende.

2. Naar der ingen Præst er ombord, bortfalder Prædiken; istedet derfor oplæser den Person, hvem Skibschefen maatte overdrage dette Hverv, en Bøn eller Betragtning efter den approberede Andagtsbog og efter Skibschefens nærmere Bestemmelse.

3. Saalænge det for Gudstjenestens Afholdelse bestemte Signaltegn vaier, maa ingen Baad lægge til Siden eller sendes fra Borde uden paatrængende Nødvendighed.

§ 79. De Personer af Skibets Besætning, der henhører til noget andet af det Offentlige anerkjendt Religionssamfund end Statskirken, kan, naar dertil er bekvem Anledning, gives Adgang til at udøve sin Gudstjeneste sammen med sine Troesfæller.

§ 80. Den Del af Besætningen, der i Henhold til § 77

Punkt 2 sendes i Kirke, opstilles til Kirkeparade, inden de sendes fra Borde, og stilles i Almindelighed under Kommando af en eller flere Befalingsmænd, der har at paase, at Mandskaberne iagttager streng Orden og sømmelig Opførsel under Kirkegangen. 15 Novbr.

§ 81. Naar Skibet har Præst, kan Kommunion og andre ministerielle Forretninger foregaa ombord.

Efter Aftale med Skibschefen ordner Præsten Ceremoniellet ved disse under Jagttagelse af saavidt muligt at følge Ritualets Bestemmelser.

§ 82. 1. I Tilfælde af Dødsfald ombord, bør den Afdøde ikke nedsænkes i Havet, medmindre Omstændighederne forhindrer, at Begravelsen kan foregaa iland.

2. Skibschefen eller i Tilfælde den Kommanderende giver nærmere Bestemmelse om, hvor og hvorledes Begravelsen skal foregaa, med Jagttagelse af, hvad herom er foreskrevet i Salutreglementet samt i Bilag 3 — Ceremoniel for Begravelser.

4de Kapitel.

Almindelige Pligter for Befalingsmænd.

§ 83. Enhver Befalingsmand maa stedse erindre, at sand militær Lydighed kræver bestemt Vilje til at underordne sig.

Enhver Befaling skal af yderste Evne punktlig efterkommes — uden Forbehold, Løihed eller spidsfindig Fortolkning — og om fornødent med Opofrelse af Livet.

Det er en Befalingsmands Pligt at gjør sig fortrolig med Aanden i en ham given Befaling, saa at han i alle Tilfælde kan handle i Overensstemmelse med samme. Han bør stedse erindre, at god Disciplin hos Mandskabet for en stor Del betinges af god Disciplin hos de Befalende.

§ 84. Det er enhver Befalingsmands Pligt at overtage det med hans Tjenestestilling forbundne Ansvar.

Forsøg paa at skyde Ansvaret fra sig er uværdigt, forhindrer en kraftig og beslutsom Optræden og er uforeneligt med de Fordringer, der stilles til en Befalingsmand.

§ 85. Enhver Befalingsmand skal ved stadig at arbeide sig frem i Kundskab og Erfaring søge at gjøre sig duelig i sit Fag.

§ 86. Da det paaligger enhver Officer at kjende alle for Sokrigstjenesten gjældende Love, Instruktioner og Reglementer, forsaavidt de vedkommer ham, skal han, naar han beordres til Tjeneste ombord, medbringe et Exemplar af dette Reglement.

§ 87. Enhver Befalingsmand, der bliver vidende om nogen Uorden, om Underslæb eller andre Handlinger, som kan udsætte Marinens Værfter, Skibe eller Eiendom forøvrigt for Skade eller Fare eller er til Skade for Tjenesten, skal enten selv søge at hemme

15 Novbr. de til hans Kundskab komne Misligheder eller uden Ophold afgive Melding til sin nærmeste Foresatte eller til vedkommende Autoritet.

§ 88. En høiere Befalingsmand, der er tilstede, naar Nogen ulovlig behandler en Underordnet, skal strax skride ind for at standse saadan ulovlig Medfart og søge den Skyldige draget til Ansvar.

§ 89. 1) Klage, Melding, Ansøgning eller Lignende, som skal afgjøres af en høiere Foresat, skal befordres til sin Bestemmelse saa hurtig, som Forholdene tillader det, og maa under ingen Omstændigheder tilbageholdes eller skjules.

2) En Befalingsmand, der i Henhold til § 22 Punkt 2 er anmodet om at optræde som „Trediemand" med Forestilling paa en Klagers Vegne, skal søge at forhindre, at Klagen indgives, hvis han finder den ubesindig, overilet eller ubeføiet.

3) Enhver Befalingsmand, gjennem hvem en Klage indgives, skal, hvis dette sker i Vrede eller Overilelse, søge Klagen frafaldt.

§ 90. Enhver Befalingsmand har at give sine Undergivne fornøden Veiledning angaaende deres Tjeneste.

§ 91. Ingen Befalingsmand maa, hverken i eller udenfor Tjenesten, forhaane nogen Underordnet eller fornærme ham ved beskjæmmende Udtalelelse eller Adfærd.

§ 92. 1) Enhver Befalingsmand skal ved eget Exempel søge at virke til Fremme af Ædruelighed.

2) En beruset Person bør ikke udsættes for yderligere at ophidses, hvorved han kan blive forledet til Voldshandlinger eller Insubordinationsforseelser.

Enhver Trætte med en beruset Person skal undgaaes.

Den Berusede bør, hvis hans Opførsel tillader det, behandles og passes af Kammerater. Overordnede bør ikke uden Nødvendighed selv direkte befatte sig med ham.

§ 93. Det paaligger et Skibs Befalingsmand — alle i Almindelighed og enhver for sine specielle Tjenesteforretningers Vedkommende i Særdeleshed — at iagttage alt, hvad der kan tjene til at bevare Skibet og dets Tilbehør, Proviant og Varegods m. v. mod uagtsom Behandling og deraf følgende Beskadigelse.

§ 94. 1) Ingen maa befale sine Underordnede til Vagt, Arbeide eller anden Tjenstgjøring oftere, end de gjældende Reglementer, de givne specielle Forholdsregler eller Tjenestens Tarv medfører.

Ingen maa urettelig fritage en Underordnet for Tjeneste.

2) Mandskabet maa ikke uden Nødvendighed kaldes til Arbeide under Maaltiderne eller forstyrres i Hviletiden.

§ 95. Enhver, hvem saadant paaligger, skal i rette Tid uddele til sine Underordnede Lønning, Fødemidler, Klæder og andet, der tilkommer dem, og ingen maa paa ulovlig Maade tilbageholde det, som skal uddeles, eller ulovlig afkorte noget deraf.

§ 96. Ingen maa ved Hjælp af den ham tilkommende Myndighed søge at tilvende sig noget Slags Gave eller anden ulovlig Fordel. 15 Novbr.

§ 97. 1) Ingen til Skibet hørende Befalingsmand maa ombordtage noget Slags Varer for dermed at drive Handel (se § 104).

2) Ei heller maa nogen af Skibets Befalingsmænd have personlig Del i nogen Leverance til Skibet eller i Forbindelse dermed modtage nogen Gave eller forskaffe sig nogensomhelst personlig Fordel.

§ 98. Under Manøvrer og Exercitier skal de reglementerede Kommando-Ord benyttes (jvfr. Bilag 4); i Tilfælde af manglende Bestemmelser giver Skibschefen fornøden Ordre.

§ 99. 1) De med et Orlogsfartøi beordrede Befalingsmænd skal ombord, og naar de er fra Borde i Tjeneste, bære Uniform overensstemmende med det gjældende Uniformsreglement.

Det samme gjælder, naar de efter Indbydelse er nærværende ved Revuer, Inspektioner eller Fester, der af Skibschefen eller den Kommanderende betegnes som officielle.

2) I almindelig daglig Tjeneste bærer Befalingsmænd Dagliguniform, naar ikke anderledes bestemmes.

3) Naar flere Befalingsmænd i de i Punkt 1 nævnte Tilfælde optræder samlede iland, skal de være ens antrukne.

4) De nærmere Bestemmelser om, hvad Slags Uniform der efter Omstændighederne skal benyttes, gives af eller indhentes hos Skibschefen.

§ 100. 1) Ved Permission i private Anliggender til Steder udenfor de forenede Riger, der ligger længere bortfjernede fra Skibet, skal Befalingsmænd bære civil Dragt, med mindre det paa Grund af særegne Omstændigheder tillades dem af Skibschefen eller høiere Foresat at bære Uniform.

2) Officerer kan, naar ikke anderledes af Skibchefen befales, bære civil Dragt, naar de permitteres iland.

3) Underbefalingsmænd maa kun i det i Punkt 1 nævnte Tilfælde, og naar det forøvrigt af Skibschefen under særegne Omstændigheder tillades, bære civil Dragt, naar de permitteres iland.

§ 101. 1) Ingen Befalingsmand maa uden Ordre eller Tilladelse forlade det Skib, paa hvilket han er embarkeret.

2) Uafhængig eller detacheret Chef kan selv tage den Permission, som Omstændighederne maatte tillade.

3) Underlagt Chef kan for sit eget Vedkommende tage Permission inden de Grændser, som den Kommanderende maatte have fastsat.

Melding til Foresatte om den i Henhold hertil tagne Permission finder ikke Sted, medmindre anderledes maatte befales.

4) Ønsker nogen Officer, ansat ved Stab, Permission, skal han anholde derom hos den Befalende, ved hvis Stab han er ansat.

15 Novbr. 5) Enhver anden paa et Skib embarkeret Officer anholder om Permission hos Skibschefen.

Enhver Officer skal, forinden han søger om Permission, henvende sig til sin nærmeste militære Foresatte med Forespørgsel om, hvorvidt der fra Tjenestens Side er noget til Hinder for at andrage om Permission.

Enhver paa et Skib embarkeret Person, der ikke tilhører Staben, melder erholdt Permission til Næstkommanderende.

Er Flagkaptein, Næstkommanderende eller ældste Inspektionsofficer for Kadetterne overdraget Ret til at permittere de dem undergivne Befalingsmænd, søger disse om Permission hos den af dem, som er Vedkommendes nærmeste militære Foresatte.

6) Har nogen i forskjellige Tjenesteforhold at betragte mer end én Officer (Flagkaptein, Næstkommanderende eller ældste Inspektionsofficer) som nærmeste militære Foresatte, anholder han om Permission hos den ældste af dem, efter at først Henvendelse er skeet til den Anden eller de Andre med Forespørgsel om, hvorvidt der fra Tjenestens Side er noget til Hinder for, at der kan anholdes om Permission.

7) Melding om erholdt Permission afgives altid til de Foresatte, til hvem man har henvendt sig, inden der søgtes om Permission.

8) Tilbagekomst efter Permission meldes til den, der har tilstaaet Permissionen, og til den eller dem, til hvem man har henvendt sig om Permission eller med Melding om erholdt Permission.

§ 102. Naar Signal gjøres til almindelig Manøvre eller Exercitie, skal Officererne ligesaavel som Mandskabet skyndsomt indfinde sig paa Dæk eller indtage de Poster, hvortil de er fordelte.

§ 103. Det paaligger Officerer under Ophold i fremmede Lande at respektere disses Religion, Sæder og Skikke samt at tilholde sine Underordnede det samme.

§ 104. De i dette Kapitel fastsatte Bestemmelser for Befalingsmænd gjælder ogsaa for civilmilitære Personer af Befalingsmands Grad, dog saaledes, at Forvalteren har Ret til paa nærmere bestemt Maade at drive Handel ombord.

5te Kapitel.

Æresbevisninger og officielle Visitter.

I.

Æresbevisninger.

§ 105. 1) Naar H. M. Kongen ankommer til eller forlader en Havn eller Red, hvor noget Orlogsfartøi ligger tilankers, bemandes Rær, eller — hvis Fartøiet ikke har Rær — Reling og Vant.

Officererne og med dem ligestillede Civilmilitære opstilles paa

Kommandobroen eller et andet synligt Sted, og Garden træder i 15 Novbr.
Gevær.

Opstillingen og Bemandingen af Rær eller Reling og Vant iværksættes saa betids, at den er fuldført, forinden Salutten skal begynde, — og vedvarer, saafremt ei anderledes befales, saalænge H. M. Kongen er nærværende.

Paa hvert Skib, som H. M. Kongen passerer, præsenterer Garden Gevær, Parademarsch blæses, og Skibschefen eller ældste tilstedeværende Søofficer udraaber 3 Gange „Leve Kongen", hvilket Udraab af Besætningen hver Gang besvares med „Hurra". Front gjøres til den Side, hvor H. M. Kongen befinder sig.

2) Naar H. M. Kongens Ankomst sker uventet, gives foranstaaende Æresbevisninger, idet dog Skib, som har Rær, kun bemander Vant og Reling, — hvorhos denne Bemanding efter Omstændighederne kan begynde før eller efter Salutten.

3) Passerer H. M. Kongen et Orlogsfartøi, som er under Gang eller under Seil, passerer noget Orlogsfartøi H. M. Kongen, eller ankommer noget Orlogsfartøi til Ankerplads, hvor H. M. Kongen er nærværende, — bemandes Vant og Reling og gives Salut, idet Tiden for Bemandingen bestemmes i Henhold til foranførte Punkt 2.

§ 106. 1) Naar H. M. Kongen gaar ombord paa et Orlogsfartøi, modtages han ved Faldrebet af Skibschefen. To Officerer eller i Mangel heraf to Underofficerer skal staa paa eller ved Faldrebet.

Skibets øvrige Officerer og med dem ligestillede Civilmilitære opstilles mitskibs i Nærheden af Faldrebet med Front mod Borde, ældste Officer nærmest Faldrebet og de øvrige agterover efter Rang.

Garden opstilles som Regel i Borde paa Skandsen paa den modsatte Side af Faldrebet med Front mod midtskibs.

De Mandskaber, der ikke paa anden Maade er anvendte, opstilles paa passende Sted paa Dækket.

2) Gaar H. M. Kongen ombord paa Skib, hvorpaa Flaade-, Eskadre- eller Afdelingschef fører sit Kommandotegn, skal denne ligeledes modtage H. M. Kongen ved Faldrebet, ligesom nævnte Chef efter Omstændighederne bestemmer, hvorvidt de øvrige Chefer paa de ham underlagte Skibe ligeledes skal være tilstede ved Faldrebet.

3) Idet H. M. Kongen stiger ombord, nedhales Vimpelen eller Kommandotegnet, Kongeflaget med Kongevimpelen over heises, Garden præsenterer Gevær, Parademarsch blæses, og 3 Gange „Leve Kongen" med „Hurra" for hver Gang raabes overensstemmende med § 105 Punkt 1.

§ 107. Paa det Skib, hvor H. M. Kongen er ombord, indskrænkes Æresbevisninger for Andre til Faldreb efter §§ 114 og 115, og paa Skibe i Nærheden til Garde og Faldreb.

15 Novbr. § 108. Naar H. M. Kongen gaar fra Borde, gives samme Æresbevisninger som ved hans Modtagelse er foreskrevet, idet Hurra raabes, naar Hans Majestæt sætter af.

Kongeflaget med Kongevimpelen nedhales, og Kommandotegnet eller Vimpelen heises, med mindre H. M. Kongen har sin Bolig ombord, i hvilket Tilfælde Kongeflagets og Kongevimpelens Nedhaling beror paa H. M. Kongens særskilt givne Ordre.

§ 109. Med Jagttagelse af, hvad derom er bestemt i Afsnittet „Om Flag og Kommandotegn" samt i Salutreglementet, skal de samme Æresbevisninger, der ifølge de foregaaende §§ 105, 106, 107 og 108 skal gives H. M. Kongen, ogsaa gives ethvert Medlem af det kongelige Hus med Undtagelse af, at Kommandotegnet ikke nedhales.

§ 110. Føres ikke Kongeflag og Kongevimpel paa Skib eller Baad, hvor ombord H. M. Kongen eller noget Medlem af det kongelige Hus befinder sig, gives ikke Æresbevisninger ifølge foranstaaende Bestemmelser.

§ 111. Chefen for Forsvarsdepartementet, den kommanderende Admiral, Flagmand*) og Standermand*) skal, naar de er i Uniform og officielt har meldt sit Besøg ombord, modtages af Skibschefen ved Faldrebet, i hvis Nærhed Skibets øvrige Officerer og Civilmilitære af Officers Grad skal staa opstillede efter Rang.

Kommer Flagmand eller Standermand ombord for at holde Inspektion eller Mønstring, skal desuden Skibets Besætning være opstillet som til Inspektion.

Paa det Skib, hvorfra Flagmand eller Standermand fører sin Kommando, gives dog de i denne Paragraf bestemte Æresbevisninger kun første Gang, han kommer ombord.

§ 112. 1) Garden, naar saadan haves, træder i Gevær og præsenterer: for Forsvarsdepartementets Chef, for den kommanderende Admiral for den kgl. norske Marine, for den kommanderende General for den kgl. norske Armé, for Flagmand, General, Generalløitnant, Generalmajor og for Søofficer af Stabsofficers Grad.

2) Naar Garde anvendes, gives tillige følgende Æresbevisninger med Signalhorn:

a. for Forsvarsdepartementets Chef	4 Apeller
= den kommanderende Admiral for den kongelige norske Marine	
= den kommanderende General for den kongelige norske Armé	
= Admiral eller General	
b. for Viceadmiral eller Generalløitnant . . .	3 Apeller
c. for Kontreadmiral eller Generalmajor . . .	2 Apeller

*) Se Afsnittet „Om Flag og Kommandotegn".

3) Enhver nedenfor anført Søofficer tilkommer, selv om han indehar lavere Tjenestegrad, Æresbevisning med Signalhorn efter følgende Regler: 15 Novbr.

a. Flaadechef — paa Skibe, der staar under hans Kommando . . . . . } 4 Apeller

b. Chefen for Admiralstaben, Stationschef inden sin Station samt Kontreadmiral paa Skib, hvor han ifølge Reglement for Landtjenesten ved Marinen udfører Inspektion . } 3 Apeller

c. Standermand — paa Skibe, der staar under hans Kommando, Stabsofficer paa Skib, hvor han ifølge Reglement for Landtjenesten ved Marinen udfører Inspektion . . . . . } 2 Apeller

4) Vedkommende tilkommer kun de i denne Paragraf foreskrevne Æresbevisninger, naar han er i Uniform.

§ 113. 1) Enhver af de i §§ 111 og 112 nævnte Personer gives ved Afreisen fra Skib de samme Æresbevisninger, som er foreskrevne ved deres Modtagelse ombord.

2) For den kommanderende Admiral, naar han har foretaget Inspektion, samt for Admiralsperson eller Stabsofficer, som i dennes Sted ifølge Reglement for Landtjenesten ved Marinen har foretaget Inspektion, skal der desuden ved Afreisen fra Skibet bemandes Vant og Reling, og Skibschefen eller ældste tilstedeværende Søofficer raaber 3 Gange „Leve Kongen", hvilket Udraab hver Gang besvares af Besætningen med „Hurra".

3) For Flaade- og Eskadrechef gives fra det Skib, hvor hans Kommandotegn vaier, Vant- og Relingsbemanding med Hurraraab kun, naar han sidste Gang ved Kommandoens Strygning forlader Skibet. Fra de øvrige ham underlagte Skibe gives saadan Æresbevisning kun, naar han ved sidste Inspektion eller Mønstring forlader Skibet.

§ 114. 1) Skibschefen modtager ved og ledsager til Faldrebet Enhver, der har samme eller høiere Rang end ham selv, eller til hvem han ifølge §§ 131 og 132 er pligtig at aflægge den første Visit.

2) Næstkommanderende modtager ved og ledsager til Faldrebet:

a. alle, hvem Skibschefen i Henhold til Punkt 1 modtager ved eller ledsager til Faldrebet;

b. Skibschefen, naar denne kommer ombord eller gaar fra Borde;

c. andre Skibschefer, saafremt de er af samme eller høiere Rang end ham selv;

d. alle militære, civilmilitære samt civile Embedsmænd af høiere Rang end ham selv.

3) Vagthavende Officer modtager ved og ledsager til Faldrebet:

15 Novbr.

a. alle, hvem Skibschefen eller Næstkommanderende modtager ved eller ledsager til Faldrebet (Se Punkt 1 og 2);
b. enhver Officer og med ham ligestillet civilmilitær eller civil Embedsmand samt Person af lignende Samfundsstilling.

4) Vagthavende Underofficer fremmøder stedse ved Faldrebet, naar vagthavende Officer modtager nogen eller ledsager nogen til samme.

Underofficerer af 1ste og 2den Grad og med dem ligestillede Civilmilitære samt Skibets Regnskabsunderofficerer modtages ved og ledsages til Faldrebet af vagthavende Underofficer.

§ 115. 1) Signal med Baadmandspibe og efter Omstændighederne Honnør med 2 eller 4 Faldrebsgaster gives for Enhver, der modtages ved eller ledsages til Faldrebet af vagthavende Officer.

2) Naar det er mørkt, skal Faldrebet oplyses saavel indenskibs som udenbords ved Lanterner.

§ 116. Passerer den kommanderende Admiral eller Flagmand, som fører det for ham bestemte Kommandotegn, forbi Skib, der ligger tilankers, inden en halv Kabellængdes Afstand, træder Garden i Gevær og præsenterer, og Appel blæses i Henhold til § 112.

Denne Æresbevisning gives dog ikke fra Skib, hvor Vedkommendes Flag vaier.

§ 117. 1) Fra Skib, som første Gang støder til en Eskadre eller Afdeling, eller som forlader en saadan efter at have ophørt at tilhøre samme, gives ved Ankomsten eller Afreisen, naar det Skib, der fører den Høistbefalendes Kommandotegn passeres, Æresbevisning med Vant- og Relingsbemanding samt Hurraraab.

2) Denne Æresbevisning besvares paa samme Maade fra det Skib, for hvilket den er givet.

3) Æresbevisning efter denne Paragraf gives eller besvares dog ikke af Skib, der fører Kongeflag.

§ 118. 1) Bevæbnet Skildvagt gjør Honnør for nedenfor nævnte Personer, naar de kommer ombord eller gaar fra Borde, samt for Personer, Skibe eller Baade, der passerer inden en halv Kabellængdes Afstand, efter følgende Regler:

a. Præsenter Gevær (Sabel)
   1. For H. M. Kongen og Medlemmer af det kongelige Hus;
   2. for enhver militær, civilmilitær eller civil Person af Officers Rang, naar han er i Uniform;
   3. for Orlogsfartøi eller Orlogsbaad, der fører Vimpel eller høiere Kommandotegn.

b. Paa Aksel Gevær (I Armen Sabel)
   1. for enhver militær eller civilmilitær Person af Underofficers Grad, naar han er i Uniform;
   2. for enhver Person af Officers eller Underofficers Grad,

naar han er civilklædt, men hans Rang desuagtet er Skildvagten bekjendt; 15 Novbr.

3. for Orlogsfartøi, der føres af Underofficer, eller Orlogsbaad, hvori nogen af de under Punkt b 1 og 2 nævnte Personer befinder sig.

c. Skildvagten ved Faldrebet gjør „Paa Aksel Gevær" (I Armen Sabel) for enhver, der gives Faldrebs Honnør, forsaavidt han ikke efter foranstaaende Punkt 1. a. skal præsentere Gevær (Sabel).

2) Skildvagt, der er bevæbnet med Gevær og opstillet under Dæk eller Tag, gjør i forannævnte Tilfælde Honnør ved at indtage Stilling „Ved Foden Gevær".

Samme Regel gjælder Garde, opstillet under Dæk.

3) Naar Skildvagt skal gjøre Honnør, indtager han anvist Plads med Front i befalet Retning.

§ 119. Baad, som fører Kongeflag, skal styres af en Officer; en Sekondløitnant eller i Mangel deraf en Underofficer kommanderes til Vagt ved Flaget.

§ 120. 1) Flagning kan enten være stor eller liden.

Stor Flagning udføres ved at heise Signalflag strakte over Topperne fra Bougsprydet (eller Bougen) til Mesansbommen (eller Agterenden).

Desuden heises paa Topperne Flag som nedenfor anført:

Paa egne Festdage (Kfr Bilag 5).

paa tremastet Skib:
- paa Stortop . . . . norsk Orlogsflag;
- „ Fortop . . . . svensk — ;
- „ Krydstop . . . norsk Handelsflag;

paa tomastet Skib:
- „ høieste Top. . . norsk Orlogsflag;
- „ den anden Top . svensk — .

Paa tre- og tomastede Skibe føres dog 17de Mai kun norske Flag paa Topperne, med mindre Skibet befinder sig i svensk Havn eller sammen med svensk Orlogsfartøi.

paa enmastet Skib: paa Toppen norsk Orlogsflag og derhos svensk Orlogsflag om Bagbord af det norske paa Foreningsdagen den 4de November samt paa kongelige Festdage i svensk Havn eller sammen med svensk Orlogsfartøi i norsk eller udenlandsk Havn.

Naar der flages paa svenske Festdage (kfr. § 121), følges med Hensyn til Flagenes Plads samme Orden som foreskrevet for egne Festdage.

Paa andre Nationers Festdage (kfr. § 123):

paa tremastet Skib:
- paa Stortop den fremmede Nations Orlogsflag;
- „ Fortop norsk Orlogsflag;
- „ Krydstop svensk — ;

15 Novbr.

paa tomastet Skib { paa høieste Top den fremmede Nations Orlogsflag;
„ den anden Top norsk Orlogsflag;

paa enmastet Skib { paa Toppen den fremmede Nations Orlogsflag og norsk Orlogsflag ved Siden af hinanden, det norske om Bagbord.

Liden Flagning udføres ved kun at heise Nationens Flag paa Topperne efter foranstaaende Regler.

2) Paa DD. MM. Kongens, Dronningens og Enkedronningens Fødselsdage anvendes stor Flagning. Hvad Slags Flagning der ved andre Anledninger skal anvendes, bestemmes af den Kommanderende.

3) Ved alle Flagninger forbliver Kommandotegnet vaiende.

§ 121. 1) I norske og svenske Havne finder tilankers Flagning Sted paa samtlige i Bilag 5 nævnte Festdage.

I norsk Havn, hvor svensk Orlogsfartøi er tilstede, og i svensk Havn finder desuden Flagning Sted paa alle svenske Festdage.

2) I Havne udenfor de forenede Riger finder Flagning kun Sted paa DD. MM. Kongens og Dronningens Fødselsdage samt paa Konstitutionsdagen den 17de Mai og Foreningsdagen den 4de November.

Med Hensyn til Flagning paa de kirkelige Festdage følges i udenlandsk Havn Skik og Brug paa Stedet.

§ 122. 1) Naar nogen af de paa Bilag 5 opførte Festdage skal høitideligholdes i Havn udenfor de forenede Riger, gjør den Kommanderende efter Aftale med de forenede Rigers diplomatiske eller konsulære Agent paa Stedet behørig Anmeldelse derom til Autoriteterne iland.

Ligeledes gjør den Kommanderende enten selv eller ved en Officer Anmeldelse om Dagens Høitideligholdelse til de Høistbefalende for de tilstedeværende fremmede Nationers Orlogsfartøier.

2) Naar nogen af de paa Bilag 5 opførte Festdage skal høitideligholdes i norsk eller svensk Havn, gjør den Kommanderende Anmeldelse derom til de fremmede Orlogsfartøier, der maatte befinde sig paa Ankerpladsen.

3) Den i foranstaaende Punkt 1 og 2 paabudte Anmeldelse bør som Regel seneſt gjøres Dagen iforveien.

4) Naar en fremmed Nation deltager i Flagning eller Salut ved Høitideligholdelsen af nogen af de paa Bilag 5 opførte Festdage, skal den Kommanderende selv, eller om han er forhindret, ved en Officer fremføre sin Tak til vedkommende fremmede Chefer eller Autoriteter.

§ 123. Ved Høitideligholdelse af venskabelig Nations Festdag deltages i Festen med Salut og Flagning, naar man har modtaget officiel Meddelelse om Høitideligholdelsen.

§ 124. Hilses noget Orlogsfartøi med Sænkning af Flaget,

besvares denne Hilsen paa samme Maade af det eller de Skibe, for hvem Hilsningen gives. 15 Novbr.

Orlogsfartøi, der fører Kongeflag, og andre Orlogsfartøier i Nærheden besvarer saadan Hilsning efter Tilladelse af vedkommende kongelige Person.

§ 125. 1) Naar DD. MM. Kongen, Dronningen, Enkedronningen eller noget andet Medlem af det kongelige Hus gaar i eller forlader Baad, reiser alle i Baaden værende Personer sig og hilser med Undtagelse af dem, der sidder ved Aarerne. Det samme iagttages, naar nogen Overordnet gaar i eller forlader Baaden.

2) Naar Baad, der fører H. M. Kongen eller noget Medlem af det kongelige Hus, mødes eller passeres af Baad, der roes, reises Aarerne i denne, og alle i Baaden værende Personer reiser sig og hilser med Undtagelse af dem, der sidder ved Aarerne.

Aarerne holdes reiste, indtil Baaden er passeret, eller der ved Tegn eller paa anden Maade er givet Tilladelse til, at Roningen kan fortsættes.

Er den Baad, hvorfra Æresbevisningen skal gives, under Seil eller Damp, nedfires Seilene, eller Maskinen stoppes, og alle i Baaden reiser sig og hilser. Tillader Omstændighederne ikke at nedfire Seilene eller at stoppe Maskinen, mindskes om muligt Farten.

3) Naar Baad, der fører den kommanderende Admirals, Flagmands eller Standermands Kommandotegn, mødes eller passeres af en Baad med Underordnede, der roes, holdes paa Aarerne i denne, og alle i Baaden værende Personer undtagen Roerne hilser. Der holdes paa Aarerne, indtil Baaden er passeret, eller der ved Tegn eller paa anden Maade er givet Tilladelse til at fortsætte Roningen.

Er den Underordnedes Baad under Seil eller Damp, mindskes Farten, naar Forholdene tillader det, og alle i Baaden hilser.

Lignende Æresbevisning gives egen Afdelingschef eller Skibschef, naar han har Kapteins eller høiere Grad og fører sit Kommandotegn i Baaden.

4) Naar Baade i andre end de foran under Punkterne 2 og 3 omhandlede Tilfælde møder eller passerer hinanden, skal med Undtagelse af Roerne i Baad, som roes, Alle i den Underordnedes Baad hilse paa den Overordnede, naar han er i Uniform, eller hans militære Stilling er dem bekjendt.

Saafremt der i de under Punkt 3 og 4 omhandlede Tilfælde ikke befinder sig nogen Person af Officers Grad i den Underordnedes Baad, reiser det i Baaden værende Mandskab — undtagen Roerne — sig under Hilsningen, med mindre Baadens Befalende af Hensyn til Baadens Sikkerhed beordrer Folkene at blive siddende.

5) Naar Baad, der ligger ved Skib eller Landingssted, passeres af Baad, som fører H. M. Kongen, noget Medlem af det kongelige Hus eller Overordnet, reiser Alle i den stilleliggende Baad sig og hilser.

15 Novbr.

6) Enhver Hilsen besvares kun af den i Baaden værende Person, der har den høieste Rang eller Anciennetet.

7) Fra lastet eller bugseret Baad gives ikke Æresbevisning med Aarer. Forøvrigt iagttages Bestemmelserne i Punkt 2—3—4—5 og 6.

8) Naar Baadformand eller Kvartermester, der styrer Baad, skal hilse, reiser han sig altid, selv om de øvrige Personer i Baaden skal blive siddende under Hilsningen.

§ 126. 1) De i dette Kapitel fastsatte Æresbevisninger og Honnør ombord paa Skib gives som Regel fra den Tid, Flaget ifølge Rutinen er heist om Morgenen til Kl. 9 Aften eller til Solnedgang, hvis denne indtræffer tidligere.

Udenfor denne Tid gives kun Faldreb med Baadsmandspibe og Faldrebsgaster.

2) Under Gudstjenesten gives ingen Æresbevisninger, og under Mandskabets Skafning sløifes Garde og Faldrebsgaster for norske Officerer.

3) For H. M. Kongen og for Medlemmer af det kongelige Hus gives dog de i dette Kapitel bestemte Æresbevisninger til enhver Tid af Døgnet, saafremt der er givet officiel Meddelelse om deres Ankomst eller Afreise.

I ethvert Fald gives dem de i §§ 118 og 125 foreskrevne Æresbevisninger.

§ 127. 1) For Personer af udenlandsk regjerende kongeligt eller fyrsteligt Hus samt for Præsident for Republik gives de samme Æresbevisninger, som i de foregaaende Paragrafer er foreskrevet for Medlemmer af eget Kongehus.

Istedetfor vedkommende Lands Kongeflag kan paa Stortoppen heises det Orlogsflag, der tilhører vedkommende Persons Nation.

2) Æresbevisninger og Honnør i Overensstemmelse med dette Kapitel skal, forsaavidt de kan anvendes, ogsaa gives Personer af fremmed Nation.

§ 128. 1) De i dette Kapitel fastsatte Æresbevisninger eller Honnør bør — med Jagttagelse af Bestemmelserne i § 126 — kun indskrænkes eller ophæves, saafremt de ved at gives vilde foraarsage væsentlig Skade for Tjenesten.

2) Naar Omstændighederne tillader det, bør Enhver, der ikke gives den for ham bestemte Æresbevisning, underrettes om Grunden hertil.

§ 129. Det overlades til den Kommanderendes Omdømme ved Æresbevisninger for Personer af fremmed Nationalitet eller ved Deltagelse i Høitideligholdelsen af fremmed Nations Festdage at gjøre de Forandringer i dette Kapitels Bestemmelser, som vedkommende Nations Skik og Brug eller andre Omstændigheder maatte foranledige. Dog gives Indberetning herom i de sædvanlige Rapporter.

II. 15 Novbr.

Officielle Visitter.

§ 130. 1) Naar Orlogsfartøier tilhørende samme Flaade, Eskadre eller Afdeling træffer sammen paa Ankerplads, gjør ved første Møde den yngre Chef Visit til den ældre.

2) Træffer Orlogsfartøier, der ikke tilhører samme Flaade, Eskadre eller Afdeling, sammen paa Ankerplads, udføres Komplimentation og Visitter overensstemmende med § 135.

§ 131. 1) Ved Ankomst til Havn i Norge gjøres — foruden de paabudte militære Meldinger — Visit til følgende Autoriteter, forsaavidt de bor paa Stedet:

a. Chefen for Orlogsværftet,
b. Stedets høieste kommanderende Officer af Armeen.
c. Stedets Fæstningskommandant, og
d. do. Amtmand.

Visit gjøres til de samme Personer ved Kommandoens Heisning.

Ved Ankomst til Christiania gjøres derhos Visit til:

a. Regjeringens Chef,
b. Chefen for Forsvarsdepartementet.

2) Ved Ankomst til svensk Havn gjøres Visit til de tilsvarende svenske Autoriteter.

3) Forannævnte Visitter gjøres af den Kommanderende personlig, dersom han indehar samme eller lavere Rang end den, til hvem Visitten skal gjøres, men kan ellers ske ved Flagkaptein, Flagadjutant eller en anden Officer.

4) Med mindre særegne Omstændigheder maatte tilsige det, gjentages ovennævnte Visitter af samme Chef paa samme Togt ikke før efter 1 (en) Maaneds Forløb.

§ 132. 1) Ved første Ankomst til udenlandsk By, hvor der findes diplomatisk eller konsulær Agent for de forenede Riger, sendes en Officer til denne for at underrette om Ankomsten og for at træffe Aftale om Tiden for Aflæggelsen af de nedenfor i Punkt 2 fastsatte officielle Visitter.

2) Den Kommanderende aflægger først Visit til de forenede Rigers Ambassadører, Ministre og Ministerresidenter.

Første officielle Visit mellem den Kommanderende og Chargés d'affaires eller Konsuler paa Stedet aflægges forøvrigt i Henhold til nedenanførte Opstilling saaledes, at den, der er nævnt efter en anden, aflægger først Visit til den, som er nævnt foran ham:

Admiral,
Kommandør,
Chargé d'affaires,
Generalkonsul,
Kommandørkaptein,
Konsul,

15 Novbr.

Vicekonſul,
Kaptein,
Løitnant.

§ 133. Civile eller militære Perſoner, der med officiel Bemyndigelſe midlertidig fungerer iland for nogen af de i §§ 131 og 132 nævnte Autoriteter, ſkal med Henſyn til Reglerne for officielle Viſitter behandles ſom de i disſe Stillinger faſt anſatte Autoriteter.

§ 134. Naar de i §§ 131, 132 og 133 nævnte Perſoner anmoder derom, ſkal en paſſende Baad ſtilles til deres Diſpoſition for at aflægge eller gjengjælde officiel Viſit ombord.

§ 135. 1) I Havn eller paa Red ſkal, naar dertil ankommer fremmede Orlogsfartøier, den Kommanderende ſende en Officer ombord til disſe for at komplimentere og tilbyde Aſſiſtance. Ankommer flere Fartøier tilhørende ſamme Nation ſamtidig, ſendes kun Officer til den Kommanderende.

Denne foreløbige Viſit ventes beſvaret ved en Officer.

2) Den Kommanderende aflægger ved Ankomſt til Havn eller Red Viſit inden 24 Timer hos den Kommanderende for det eller de fremmede Orlogsfartøier, ſom befinder ſig paa Ankerpladſen, derſom denne Officer er af ſamme Grad ſom han ſelv.

Er de nævnte Chefer derimod af forſkjellige Grader, aflægger den Officer, hvis Grad er laveſt, den første Viſit inden ſamme Tidsfriſt (24 Timer).

§ 136. Ved Ankomſt til en fremmed Havn eller Red ſkal dog de i § 135 Punkt 2 givne Regler for den første Viſit kun iagttages, ſaafremt man forinden i Henhold til § 135 Punkt 1 er bleven komplimenteret af de tilſtedeværende fremmede Kommanderende.

§ 137. Efterat de officielle Viſitter ifølge foranſtaaende §§ er udvexlede mellem de Kommanderende, ſkal de enkelte Skibschefer aflægge Viſit hos de tilſvarende fremmede Orlogsfartøiers Chefer.

Disſe Viſitter forventes beſvarede inden 24 Timer.

§ 138. 1) Admiral eller Kommandør ſkal perſonlig beſvare Viſit af Officerer af Kommandørkapteins eller høiere Grad; — men han kan lade Viſit af Officerer af lavere Grad beſvare ved Flagkaptein eller ved Chefen for Flagſkibet.

2) Kommandørkapteiner og Officerer af lavere Grad ſkal perſonlig beſvare enhver Chefs Viſit.

§ 139. 1) Ved Ankomſt til Havn udenfor de forenede Riger ſkal den Kommanderende aflægge Viſit hos den paa Stedet kommanderende Officer for Marinen og for Armeen, ligeſom han ogſaa efter Omſtændighederne kan aflægge Viſit hos andre af Stedets Autoriteter.

Ved ſaadanne Anledninger kan Eſkadrechef efter Omſtændighederne lade ſig repræſentere af Chefen for Flagſkibet, Flagkapteinen

eller en anden Officer, idet han dog altid i denne Henſeende ſkal tage paſſende Hensyn til de fremmede Autoriteters Stilling og Rang. 15 Novbr.

2) Officiel Viſit til fremmede Autoriteter iland bør i Almindelighed ikke aflægges, forinden man i den Anledning har raadført ſig med de forenede Rigers diplomatiſke eller konſulære Agent paa Stedet.

§ 140. Officielle Viſitter ſkal ſom Regel beſvares inden 24 Timer.

Eſkadre- eller Afdelingschef er ikke forpligtet til at gjengjælde Viſitter af Officerer, der ſtaar under hans Kommando.

Bilag 1. **Regl. § 18.**

Hilsnings-Regler

for den kongelige norſke Marine.

1. Enhver Militær ſkal hilſe:

a. Overordnet, ſom han møder eller gaar forbi,
til hvem han afgiver Rapport eller Melding,
af hvem han modtager Ordre,
til hvem han forøvrigt taler, eller af hvem han tiltales;
b. Orlogsflaget, naar det ombord heiſes eller nedhales;
c. Fane, naar den blottes eller indtroppes.

Den militære Hilsning inddeles i:
Almindelig Hilsning og ſtor Hilsning.

2. Almindelig Hilsning anvendes:

a. af Officerer:
1. paa alle overordnede norſke Officerer af Sø- og Landetaten, naar de er i Uniform, eller naar deres militære Stilling er den Hilſende bekjendt;
2. paa alle fremmede Sø- og Landofficerer af høiere Grad, naar de er i Uniform.

b. af Underofficerer:
1. paa alle norſke Officerer og Underofficerer af høiere Grad af Sø- og Landetaten, naar de er i Uniform, eller naar deres militære Stilling er den Hilſende bekjendt;
2. paa alle fremmede Officerer og Underofficerer af høiere Grad af Sø- og Landetaten, naar de er i Uniform.

c. af Menige:
1. paa alle norſke og fremmede Officerer og Underofficerer af Sø- og Landetaten;
2. paa andre Menige af Sø- og Landetaten.

Anm. Militære, ſom i Henhold til dette Reglements § 9 er overdraget Kommando, ſkal med Hensyn til Hilsning betragtes ſom de dem underlagte Perſoners Overordnede, ſaalænge dette Kommandoforhold vedvarer.

15 Novbr.

3. Almindelig Hilsning udføres paa følgende Maade:

a. Naar den Hilſende er i Uniform med Hovedbeklædningen paa, men uden Gevær eller blottet Værge:
Paa 3 à 4 Skridts Afſtand vender den Hilſende Hovedet raſkt og retter Blikket mod den, der ſkal hilſes paa, ſamt fører høire Haand op til Hovedbedækningen med Lillefingeren fremad og Pegefingeren løſt ſtøttet til Hovedbedækningens Skjærm (eller dens nederſte Kant, naar ingen Skjærm findes), ſaa at høire Øie bliver frit, Fingrene indtil hverandre og ſtrakte uden Stivhed, Albuen ſkraat fremad og i Høide med Akſlen, ſamtidig med at venſtre Arm naturlig udſtrakt holdes ſtille ned langs venſtre Side.

b. Naar den Hilſende er i Uniform med Hovedbedækningen af, men uden Gevær eller blottet Værge:
Hovedet vendes raſkt, og Blikket rettes mod den, der ſkal hilſes.

c. Naar den Hilſende er i Uniform med blottet Værge:
Den Hilſende gjør „liden Salut" med Værget paa den i Exercerreglementet for Infanteriet beſtemte Maade.

d. Naar den Hilſende er i Uniform med Gevær (men i Øieblikket ikke under Kommando):
1. Under Forbigaaende tager den Hilſende „Paa Akſel Gevær" paa 3 à 4 Skridts Afſtand og vender Blikket mod den, der ſkal hilſes; høire Arm holdes naturlig udſtrakt og ſtille ned langs høire Side.
2. Paa Stedet hilſer han ved at rette ſig med Geværet paa Akſel eller ved Foden.

e. Naar den Hilſende er civilklædt:
Hovedbedækningen aftages med høire Haand og føres henimod høire Side, hvorefter begge Arme naturlig ſtrakte holdes ſtille langs Siderne.

f. Naar den Hilſende er forhindret fra at benytte høire Haand til Hilsning:
Hovedet vendes raſkt, og Blikket rettes mod den, der ſkal hilſes.

4. Stor Hilsning anvendes:

a. af alle Militære:
1. for H. M. Kongen og Perſoner af det kongelige Hus, ſelv om de er civilklædte;
2. for Orlogsflaget, naar det ombord heiſes eller nedhales;
3. for Fane, der blottes eller indtroppes.

b. af Menige for norſke og fremmede Admirals- og Generalsperſoner ſamt for egen Flaade- eller Eſkadrechef, naar disſe er i Uniform.

5. **Stor Hilsning udføres paa følgende Maade:** 15 Novbr.

a. I de foran under 3—a, 3—b, 3—d, 3—e og 3—f nævnte Tilfælde udføres ſtor Hilsning ved ſamtidig med den for hvert Tilfælde foran beſkrevne almindelige Hilsning at gjøre „Holdt og Front".

b. Naar den Hilſende er i Uniform med blottet Værge, udføres ſtor Hilsning ved at gjøre „ſtor Salut" med Værget paa den i Exercerreglementet for Infanteriet faſtſatte Maade.

6. **Beſtemmelſer gjældende ſaavel almindelig Hilsning ſom ſtor Hilsning:**

a. Før Indtrædelſe i Overordnets Værelſe, Kahyt, Lugar eller Telt iagttages:
   1. at Hovedbedækningen aftages undtagen af Mandſkaber under Gevær;
   2. at Kappe eller andet Ydertøi aftages undtagen af:
      a. Mandſkaber, der afgiver Rapport eller Melding, og
      b. Officerer og Mandſkaber, der er vagthavende eller tjeneſtgjør ſom Ordonnantſer;
   3. at „I Haanden Gevær" eller „Sabel ind" gjøres af den, ſom har Gevær eller dragen Sabel.

b. Officer, der er Vagthavende eller Ordonnants hos kongelig Perſon, og Mandſkaber, der under Tag i Gang eller Forſtue tjeneſtgjør ſom Ordonnants, Skildvagt, Poſt eller Lignende, aftager ikke Hovedbedækningen.

c. Under enhver Hilsning iagttages militær Holdning.

   Gaar to eller flere Militære ſammen, ſøger de derhos ſaavidt muligt at rette ſig ind og at hilſe ſamtidig.

d. Militær ſkal under Hilsning iagttage at give god Plads for ſin Overordnede og ikke komme iveien for denne. Ombord eller i Forſtue og Trappegang, hvor Rummet er indſkrænket, ſkal han gaa tilſide og gjøre Vending mod Overordnet, medens denne gaar forbi. Røger han, ſkal han tage Piben eller Cigaren af Munden; er han i Samtale, ophører denne. Undtagen i nedenfor under 6—k nævnte Tilfælde ſkal han derhos, hvis han ligger, reiſe ſig op, og hvis han arbeider, afbryde Arbeidet.

e. Taler en Militær med en Overordnet, ſom fortſætter ſin Gang, følger han med paa dennes venſtre Side.

   Taler flere Militære under ſamme Omſtændigheder med en Overordnet, gaar denne (den ældſte) i Midten, den næſtældſte paa hans høire og dennes Eftermand paa hans venſtre Side og ſaa fremdeles.

15 Novbr. f. Militær, ſom ſkal afgive Melding eller Rapport til Overordnet, eller ſom kaldes frem til Overordnet, gaar raſkt frem til denne, gjør Holdt paa to Skridts Afſtand, hilſer paa foran angivet Maade, taler høit og tydelig og afventer derpaa nærmere Ordre. Skrivelſen afleveres med høire Haand.

Militære, der ſkal afløſe paa Vagt, hilſer den Vagthavende.

g. Militær opſtillet i Geled, der har noget at andrage eller fremføre for Overordnet, træder ud af Geledet og fremfører ſit Ærende ſaaledes, ſom i foregaaende Punkt f er faſtſat, efter dog først at have erhvervet fornøden Tilladelſe hertil.

h. Naar Overordnet af Stabsofficers eller høiere Grad træder ind i Kaſerneværelſe, Skole, Logisrum eller andet Rum eller Telt, hvor flere Mandſkaber opholder ſig, ſkal, med mindre ei anderledes tilkjendegives, den tilſtedeværende ældſte eller den, ſom først bemærker den Indtrædende, raabe „Giv Agt"! hvorpaa alle tilſtedeværende Underordnede ophører med ſit Arbeide eller ſin Beſkjæftigelſe, reiſer ſig op og hilſer paa foran angivet Maade.

Det ſamme iagttages ombord, naar egen Skibschef, høiere Foreſat eller Overordnet af Stabsofficers Grad betræder Banjer.

Naar forøvrigt under ſæregne Omſtændigheder, f. Ex. naar Fremmede viſes omkring, Foreſat af Officers Grad dertil finder Grund, kan han, hvor flere Mandſkaber er ſamlet, raabe eller lade raabe „Giv Agt", hvorved Hilsning paa den foran i dette Punkt faſtſatte Maade finder Sted af alle tilſtedeværende Underordnede.

i. Hilsning paa de forſkjellige foran anførte Maader ophører først, naar Overordnet er paſſeret, Rapport eller Melding afgivet, Ordre modtaget eller Tiltale afſluttet, med mindre den Overordnede anderledes maatte befale.

Hilsning for Orlogsflaget ophører, naar det er heiſt eller nedhalet.

Hilsning for Fane ophører, naar den er blottet eller indtroppet.

k. Hilsning finder ikke Sted:

1. Naar den, der tilkommer Hilsningen, ved Tegn eller paa anden Maade tilkjendegiver, at han ikke ønſker en ſaadan,
2. af Militære, der er opſtillet eller marſcherer under militær Kommando, med mindre Hilsning bliver kommanderet (ſe Punkt 8),
3. af Militære, der ſamlet arbeider under Kommando, med mindre der raabes „Giv Agt!" da der forholdes paa den i dette Tilfælde beſtemte Maade; Militære, der midler-

tidig er ubeskjæftigede eller enkeltvis tiltales af Overordnet, 15 Novbr.
hilser dog paa fastsat Maade,

4. af Militære under Skafning, i Hviletiden, eller af Militære, der iland opholder sig i Kaserneværelse, Skole, Logisrum eller Telt og ombord paa Banjer, med mindre der raabes „Giv Agt"! da der forholdes paa den for dette Tilfælde bestemte Maade.

1. Overordnede hilses ombord kun ved første Møde om Dagen.

Denne Regel gjælder dog ikke ved Afgivelse af Rapporter og Meldinger eller ved Tiltale.

Paa almindelig Spadservei eller Steder iland, hvor samme Overordnede gjentagende mødes eller passeres, hilses der kun ved første Møde.

7. Hilsning paa eller af Civilmilitære.

Samtlige foran anførte Bestemmelser finder ogsaa sin Anvendelse paa de i Klasse med de forskjellige Grader af Militære staaende civilmilitære Personer.

8. Hilsning (Honnør) af større eller mindre Afdelinger, — af Vagter, Poster og Skildvagter m. m.

foregaar efter de til enhver Tid i Exercerreglementet for Infanteriet, i nærværende Reglement eller ved særegne Bestemmelser herfor givne Regler.

9. Hilsning skal besvares.

Overordnet skal være opmærksom paa Underordnets Hilsen og besvare samme.

Er flere Personer i Uniform samlede, besvares Hilsenen kun af den Ældste.

Bilag 2 (Reglementets § 70) indeholder Beklædningsreglement for udskrevne søværnepligtige Mandskaber.

Bilag 3. **Regl. § 82.**

Ceremoniel ved Begravelse.

A. Naar Begravelsen foregaar iland.

§ 1. Efter den Kommanderendes nærmere Bestemmelse dannes der af Skibets eller den tilstedeværende samlede Styrkes Mandskaber en Begravelsesparade, der stilles under Kommando af en

15 Novbr. Officer eller efter Omstændighederne en Underofficer, og hvis Mandskaber skal være bevæbnede med Gevær.

§ 2. 1) Foruden de, der frivillig slutter sig til Ligfølget, beordrer den Kommanderende et passende Antal Officerer, Underofficerer og Menige til at deltage i samme, idet herved tages fornødent Hensyn til den Afdødes Rang og Tjenesteстilling.

2) Ligeledes træffer den Kommanderende nærmere Bestemmelse om, hvem der skal forrette Tjeneste som Marschaller, Ordensbærer og Ligbærere.

Kfr. Reglement for Landtjenesten ved Marinen.

§ 3. 1) Over Kisten udbredes et norsk Orlogsflag. Var den Afdøde Officer, Underofficer eller ligestillet civilmilitær Person, lægges hans blottede Værge korsvis med Balgen ovenpaa Flaget.

2) Til den for Ceremoniens Begyndelse fastsatte Tid skal den Del af Skibets Besætning, der kan undværes fra anden Tjeneste, være opstillet i Paradedragt paa øverste Dæk.

3) Deltagere i Ligfølget fra andre Skibes Besætninger samler sig til samme Tid efter den Kommanderendes Bestemmelse enten iland eller i sine Baade agtenfor Skibet.

4) Findes ingen Skibspræst paa de tilstedeværende Orlogsfartøier, anmoder den Kommanderende en Præst fra Land om at forrette ved Begravelsesceremonien.

Er ingen Præst tilstede, beordres en Officer eller Civilmilitær til at forrette som saadan, overensstemmende med, hvad herom er foreskrevet i den approberede Andagtsbog.

§ 4. 1) Under Ringning med Skibsklokken bringes Kisten til Styrbords Faldreb af de bestemte Ligbærere, der ligeledes modtager og placerer den i Baaden.

Medens Kisten nedfires i Baaden, blotter Besætningen sine Hoveder.

Baaden, der kommanderes af en Officer eller Underofficer, sætter derpaa af og afventer i passende Afstand fra Skibet, at Ligfølget kommer i sine Baade.

2) Naar Baaden, der fører Kisten, er kommen paa en halv Kabellængdes Afstand fra Skibet, gives den i Salutreglementet paabudte Sørgesalut.

3) Saavel Baaden, der fører Kisten, som samtlige andre Baade, der deltager i Begravelsen, skal føre Flag paa halv Stang.

4) Baadene følger hinanden i nedenfor bestemte Orden:

a. Begravelsesparaden;
b. Baaden, der fører Kisten;
c. Præsten eller den i hans Sted Forrettende samt Ligfølget fra den Afdødes Skib;
d. Ligfølget fra andre Skibe.

§ 5. 1) Begravelsesparaden landsættes først. Den opstilles med Front mod Kistens Landingssted.

Naar Kisten føres iland fra Baaden, præsenterer Begravel- 15 Novbr.
sesparaden Gevær.

2) Processionen til Begravelsespladsen ordnes saaledes:

a. Musik,
b. Underofficer, der bærer et Orlogsflag paa halv Stang,
c. Begravelsesparaden,
d. Ligbærere af Officers eller Underofficers Charge,
e. Marschaller,
f. Ordensbærer,
g. Kisten,
h. Ligfølget, — først den forrettende Geistlige og den Afdødes nærmeste Slægtninge, — derefter Deltagere fra den Afdødes Skib efter Rang, — Deltagere fra andre norske Orlogsfartøier efter Rang, — andre Deltagere.

(Se Reglement for Landtjenesten ved Marinen).

3) Underveis til Begravelsesstedet afgives ingensomhelst Honnør. Ved Ankomsten til samme opstilles Begravelsesparaden med Front mod Graven.

Naar Kisten bæres forbi, samt senere under Jordpaakastelsen, præsenterer Begravelsesparaden Gevær.

4) Naar Præst forretter, udføres de kirkelige Ceremonier ved Graven efter Ritualet.

Hvis ingen Præst forretter, udføres de kirkelige Ceremonier ved Graven af den Person, der forretter som Præst, paa den i den approberede Andagtsbog bestemte Maade.

5) Naar Kisten sænkes i Graven, giver Begravelsesparaden de i Salutreglementet bestemte Geværsalver.

Naar Jordpaakastelsen er tilende, heiser Flagbæreren Flaget i Top.

6) Naar Begravelsesceremonien er tilende, stiller Marchallerne sig ved Kirkegaardsporten, og Begravelsesparaden opstilles „en haye" indenfor denne med „Ved Foden Gevær".

Naar Ligfølget har passeret, forlader Marschallerne Kirkegaardsporten, og Begravelsesparaden samt de Mandskaber, der har deltaget i Ligfølget, afmarscherer til Landingsstedet.

§ 6. Afgaar en Skibets Besætning tilhørende Person ved Døden iland (f. Ex. paa Hospital), eller skal Begravelsen foregaa fra Ligkapel eller andet Sted iland, anvendes det foran bestemte Begravelsesceremoniel tillempet efter Forholdene og i den Udstrækning, som Omstændighederne tillader.

Den i Salutreglementet paabudte Sørgesalut gives da umiddelbart før de bestemte Geværsalver, idet Kisten sænkes i Graven.

B. Naar Liget skal sænkes i Søen.

§ 7. 1) Hvis Omstændighederne tillader det, skal Liget

15 Novbr. nedlægges i Kiste; kan Ligkiste ikke tilveiebringes, indsyes Liget i en Hængekøie.

2) Indeni Kisten eller Hængekøien fæstes ved Ligets Fødder en Vægt af passende Størrelse.

3) Over Kisten eller Køien udbredes et Orlogsflag. Var den Afdøde Officer, Underofficer eller ligestillet Civilmilitær, lægges hans blottede Værge korsvis med Balgen ovenpaa Flaget.

§ 8. Om Styrbord eller i Læ klargjøres Faldrebet eller en Port med et passende Bræt.

Naar Sænkningen i Søen skal foregaa, anbringes Liget paa Brættet, og Nedsænkningen udføres ved at hæve Inderenden af Brættet, hvorved Liget under Orlogsflaget, der holdes tilbage, glider ned i Søen.

§ 9. 1) Ved Begravelsesceremonien skal som almindelig Regel alle Tilstedeværende være i Paradeuniform.

Marschaller og Ligbærere beordres overensstemmende med § 2 Punkt 2.

2) Før Begravelsesceremoniens Begyndelse bringes Liget af Ligbærerne paa Dæk og sættes paa Skandsen, hvor tillige en Begravelsesparade (se § 1) opstilles.

3) Til den bestemte Tid samles ved Klokkeringning alle af Skibets Besætning, som kan undværes fra anden Tjeneste, paa Skandsen.

4) Naar Præst forretter, udføres de kirkelige Ceremonier overensstemmende med Ritualet. Saafremt ingen Præst forretter, udføres Begravelsesceremonien overensstemmende med den approberede Andagtsbog af den Person, som dertil beordres af den Kommanderende. (Se § 3 Punkt 4).

Under Talen eller Bønnen er den Forrettendes Plads ved Ligets Hoved.

§ 10. Naar Bønnen eller Talen er tilende, bringes Liget af Ligbærerne — under Klokkeringning — til den klargjorte Port eller Faldreb, hvor det anbringes paa Brættet.

Under Ligets Transport til Faldrebet eller Porten præsenterer Begravelsesparaden Gevær og indtager derpaa anvist Plads for at affyre de i Salutreglementet paabudte Geværsalver.

De Tilstedeværende blotter sine Hoveder, Jordpaakastelsen udføres, og Liget sænkes i Søen, idet Præsten eller den i hans Sted Forrettende høit fremsiger Herrens Bøn.

Umiddelbart efter at denne Bøn er sluttet, gives, saafremt Omstændighederne tillader det, den i Salutreglementet paabudte Sørgesalut og derpaa de bestemte Geværsalver.

§ 11. Naar Sørgesalutten og Geværsalverne er givne, heises Flaget i Top, Musikken spiller en Choral, Begravelsesparaden afmarcheres, og de øvrige Deltagere i Begravelsesceremonien afskilles.

§ 12. Naar Omstændighederne tillader det, skal Skibets Fart stoppes under Begravelsesceremonien. 15 Novbr.

C. **Bestemmelser gjældende enhver Begravelse.**

§ 13. Med Henvisning til Salutreglementet gjælder følgende Bestemmelse:

Ved ethvert Dødsfald ombord eller ved Dødsfald iland af nogen Skibets Besætning tilhørende Person skal paa Begravelsesdagen eller den Dag, da Liget føres fra Borde, Skibets Flag om Morgenen heises paa halv Stang.

§ 14. 1) Bestemmelserne i nærværende Ceremoniel for Begravelse gjælder som almindelig Regel kun til de Tider af Døgnet, da Flaget efter Rutinen skal være heist tilankers.

Dog kan den Kommanderende efter Omstændighederne gjøre Undtagelse herfra, i hvilket Tilfælde Ceremoniellet tillempes efter Forholdene.

2) Intet Orlogsfartøi maa, naar ældre Chef er tilstede, heise Flag paa halv Stang eller foretage andre Ceremonier i Anledning af Begravelse, forinden dennes Tilladelse er indhentet.

§ 15. Under Epidemier eller ved hyppig indtræffende Dødsfald ombord, samt naar Omstændighederne forøvrigt maatte fordre det, kan den Kommanderende foretage de for Tilfældet nødvendige Forandringer eller Indskrænkninger i Begravelsesceremoniellet.

§ 16. Saafremt den Afdøde tilhørte nogen anden af det Offentlige anerkjendt Troesbekjendelse end den evangelisk-lutherske, bør Intet være til Hinder for, at Ceremonierne ved Graven udføres i Overensstemmelse med den Afdødes Troesbekjendelses Rituale, helst ved en Præst af denne Troesbekjendelse.

Bilag 4 (Reglementets § 98) indeholder Regulativ for Kommandoord.

Bilag 5. **Regl. § 120 og flg.**

Fortegnelse

over Salutdage og Flagdage.

Flagdag	1ste Januar	Nytaarsdag.
Salut- og Flagdag	21de Januar	H. M. Kongens Fødselsdag.
Salut- og Flagdag	27de Februar	H. K. H. Prinds Carls Fødselsdag.

15 Novbr.

	Flagdag	1ste Paaskedag.	
Salut- og	Flagdag	20de April	H. K. H. Prinds Eriks Fødselsdag.
Salut- og	Flagdag	15de Mai	H. M. Droningens Navnedag.
	Flagdag	1ste Pintsedag.	
Salut- og	Flagdag	16de Juni	H. K. H. Kronprindsens Fødselsdag.
Salut- og	Flagdag	17de Juni	H. K. H. Prinds Wilhelms Fødselsdag.
Salut- og	Flagdag	9de Juli	H. M. Dronningens Fødselsdag.
Salut- og	Flagdag	1ste August	H. K. H. Prinds Eugéns Fødselsdag.
Salut- og	Flagdag	2den August	H. K. H. Prindsesse Ingeborgs Fødselsdag.
Salut- og	Flagdag	7de August	H. K. H. Kronprindsessens Fødselsdag.
Salut- og	Flagdag	4de November	Norges og Sveriges Foreningsdag.
Salut- og	Flagdag	11te November	H. K. H. Prinds Gustav Adolfs Fødselsdag.
Salut- og	Flagdag	1ste December	H. M. Kongens Navnedag.
Salut- og	Flagdag	21de December	H. K. H. Prindsesse Thereses Fødselsdag.
	Flagdag	25de December	1ste Juledag.

Salut- og	Flagdag	17de Mai	Særskilt norsk Festdag.

Tillæg til Reglement for Tjenstgjøringen

ombord i den kongelige norske Marines Orlogsfartøier.

I. Om Flag og Kommandotegn.

§ 1. 1) Norsk Orlogsflag (se Planchen, Fig. 3) føres under Gaffel eller paa Flagspil af ethvert Skib eller Fartøi, der tilhører den norske Krigsmagt, eller som er leiet for dens Regning, og som kommanderes af en af Marinens Officerer, Kadetter eller Underofficerer.

2) Tilankers skal Flaget være heist fra den i Rutinen bestemte Tid om Morgenen til Kl. 9 Aften eller til Solnedgang, naar denne indtræffer tidligere.

3) Desuden skal Orlogsflaget heises:

a. ved „Klart Skib";

b. naar der saluteres, samt ved Kanonexercitie, naar der under denne skydes med Skarpt eller Løst;

c. ved Afgang fra eller Ankomst til Havn eller Ankerplads; 15 Novbr.
d. naar Gudstjeneste holdes;
e. naar et andet Fartøi med Flaget heist afgaar fra eller ankommer til Havnen eller Ankerpladsen, hvor Skibet er beliggende;
f. naar et Orlogsfartøi træffes i Søen, samt naar et andet Fartøi i Søen heiser Flag;
g. naar Skibet befinder sig i Nærheden af Land, i Særdeleshed naar det nærmer sig Fæstning, By, Signalstation eller Fyr.

§ 2. 1) Orlogsgjøs (se Planchen, Fig. 4) anvendes som Regel af Marinens Skibe i Havn heist paa Flagstage, der er anbragt i Forstevnen eller paa Sprydet.

2) Orlogsgjøsen skal desuden heises under „Klart Skib", naar ei anderledes for Tilfældet befales.

3) Naar de forenede Rigers diplomatiske Personer og Konsuler saluteres, skal Orlogsgjøsen under Salutten være heist paa Fortoppen.

4) Orlogsgjøsen anvendes ogsaa som Flag for de forenede Rigers Beskikninger og Konsuler hos fremmede Magter.

§ 3. 1) Kongeflaget (se Planchen 1, Fig. 1) med Kongevimpelen (Fig. 2) over føres paa Stortoppen eller den høieste Top af det Orlogsfartøi, hvorpaa Hans Majestæt Kongen befinder sig.

2) Kongeflaget med Kongevimpelen over føres ligeledes paa Stortoppen eller den høieste Top af det Orlogsfartøi, hvorpaa Dronningen, Enkedronningen, Kronprindsen eller Kronprindsessen befinder sig, saafremt H. M. Kongen ikke er ombord paa et andet i Nærheden værende Fartøi.

§ 4. Kongeflaget med Kongevimpelen under føres paa Stortoppen eller den høieste Top af det Orlogsfartøi, hvorpaa noget andet Medlem af det kongelige Hus end de i § 3 nævnte befinder sig, saafremt ikke H. M. Kongen eller nogen af de i § 3 nævnte kongelige Personer befinder sig ombord paa samme eller et andet i Nærheden værende Skib.

§ 5. Kan Kongeflag og Kongevimpel ikke skaffes tilveie, føres istedet derfor almindeligt Orlogsflag med Orlogsvimpel over eller under, saaledes som i §§ 3 og 4 er bestemt.

§ 6. Naar Medlem af udenlandsk regjerende kongeligt eller fyrsteligt Hus eller Præsident for Republik befinder sig ombord paa norsk Orlogsskib, fører dette hans Nations Orlogsflag paa Stortoppen.

§ 7. Norsk Orlogsflag med hvid Løve i det røde Felt under Unionsmærket (se Planchen, Fig. 15) føres paa det Orlogsfartøi, hvorpaa Chefen for Forsvarsdepartementet befinder sig i Embeds Medfør, efter hans for Anledningen givne nærmere Bestemmelse.

Kommandotegnet nedhales ikke.

15 Novbr. § 8. Norsk Orlogsflag med to hvide Kommandostave i Kors i det røde Felt under Unionsmærket (se Planchen, Fig. 5) føres paa Stortoppen eller den høieste Top af det Orlogsfartøi, hvorpaa den kommanderende Admiral for den kongelige norske Marine befinder sig i Tjeneste.

§ 9. 1) Norsk Orlogsflag med:
3 hvide Stjerner for Admiral (se Planchen, Fig. 6);
2 do. do. = Viceadmiral (se Planchen, Fig. 7);
1 do. do. = Kontreadmiral (se Planchen, Fig. 8);
i det røde Felt under Unionsmærket føres som Kommandotegn paa det Orlogsfartøi, hvorpaa ovennævnte Admiralsperſoner befinder sig i Tjeneste.

2) Paa tremaſtet Fartøi føres:
Admirals Kommandotegn paa Stortoppen,
Viceadmirals do. = Fortoppen, og
Kontreadmirals do. = Krydstoppen.

Paa tomaſtet Fartøi føres Admirals Kommandotegn paa Stortoppen eller den høieſte Top, Viceadmirals og Kontreadmirals Kommandotegn paa Fortoppen eller den laveſte Top.

Paa enmaſtet Fartøi fører enhver Flagmand sit Kommandotegn paa Toppen.

3) Ved Flagmand forstaaes i dette Reglement Admiral, som paa det Skib, paa hvilket han færdes i Tjeneſte, i Medfør af sit Embede fører noget af de i denne § eller i § 8 omhandlede norske Orlogsflag som Kommandotegn.

§ 10. 1) Splitstander (se Planchen, Fig. 9) føres som Kommandotegn paa Stortoppen eller den høieſte Top af det Orlogsfartøi, hvorfra Eskadrechef, som ikke er Admiral, udøver sin Befaling.

2) Samme Kommandotegn føres paa det Orlogsfartøi, paa hvilket Kommandør eller Kommandørkaptein i Egenskab af Stationschef eller Korpschef færdes i Tjeneſte inden sin Station, saavelsom af Kommandør eller Kommandørkaptein, der i Medfør af Reglement for Landtjeneſten ved Marinen udfører Inſpektion af et eller flere Orlogsfartøier.

3) Splitstander føres ogsaa af Kommandør, der forretter Tjeneſte som Flagkaptein.

4) Ved Standermand forstaaes enhver Officer, som paa det Orlogsfartøi, paa hvilket han færdes i Tjeneſten, ifølge sit Embede fører den i denne Paragraf omhandlede Splitstander.

§ 11. 1) Orlogsvimpel (se Planchen, Fig. 14) føres som Kommandotegn paa Stortoppen eller den høieſte Top af ethvert Orlogsfartøi, hvis Chef har Officers Grad.

2) Ved Vimpelmand forstaaes — foruden Skibschef, der fører Orlogsvimpel — tillige enhver Officer, der i Henhold til efterfølgende § 12 fører Galjadet.

§ 12. 1) Galjadet (se Planchen, Fig. 10) føres som Kommandotegn under Orlogsvimpelen paa Stortoppen eller den høieste Top af det Orlogsfartøi, hvorfra Afdelingschef udøver sin Befaling. 15 Novbr.

2) Samme Kommandotegn føres af Flagkaptein af lavere Grad end Kommandør.

§ 13. Kadet eller Underofficer, som er Fartøischef, fører paa Toppen en rød Galjadet, (se Planchen Fig. 11).

§ 14. Paa Orlogsfartøi, hvor høiere Kommandotegn vaier, føres ikke noget lavere.

§ 15. Paa Orlogsfartøi uden Mast føres Kommandotegnet paa dertil bestemt Vimpel- eller Flagstage.

§ 16. 1) De i §§ 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 og 12 nævnte Flag og Kommandotegn skal, naar Tjenesten eller Høitidelighed fordrer det, ogsaa føres i Baad.

I Baade, tilhørende Stationerne, kan enhver Officer føre Orlogsvimpelen.

§ 17. 1) Paa udenlandske Ankerpladse, ved Sammentræf med fremmede Nationers Orlogsfartøier samt ved Parade føres Orlogsflaget ogsaa i Fartøiets Baade, saalænge dettes Flag vaier.

§ 18. Falder nogen Chef under Slag, eller bliver han sat ud af Stand til at føre sin Kommando, skal dog hans Kommandotegn vedblive at vaie, saalænge Kampen vedvarer, og efter dens Ophør, saalænge Omstændighederne maatte kræve det.

§ 19. Naar Omstændighederne fordrer det, kan Flaadechef saavelsom uafhængig Eskadre- eller Afdelingschef flytte sit Kommandotegn til hvilketsomhelst af de ham underlagte Fartøier.

Under Kamp maa saadan Flytning kun foretages, naar tvingende Omstændigheder gjør det nødvendigt.

§ 20. Paa Fartøi eller i Baad, som tilhører — eller er forhyret af — den norske Krigsmagt, maa intet andet Kommandotegn føres end det eller de, som for hvert Tilfælde foran i dette Reglement er bestemt.

§ 21. Det røde Kors's Flag, hvidt med et rødt Kors (se Planchen, Fig. 12), heist alene eller under Nationsflaget, anvendes af alle Nationer for at betegne Sygehus, Ambulance, Forbindingssted eller lignende, samt paa Fartøier eller Baade, der udelukkende er bestemte til at modtage eller føre Syge, Saarede, Læger eller Apparater for Syges eller Saaredes Pleie og Transport.

§ 22. Lodsflaget (se Planchen, Fig. 13) anvendes for at tilkalde Lods.

II. Om Salutter fra Rigets Orlogsfartøier.

A. Almindelige Bestemmelser.

§ 1. 1) Naar flere til Salut berettigede Personer samtidig aflægger Besøg paa Flaade, Eskadre, Afdeling eller enkelt Orlogsfartøi, gives blot Salut for den fornemste af disse Personer.

15 Novbr. 2) Naar Personer af høiere Rang er ombord, saluteres ingen af lavere Rang.

3) Saalænge et høiere Kommandotegn vaier, maa ikke et ringere saluteres.

§ 2. 1) Naar norske Orlogsfartøier modtager Salut fra fremmede Staters Orlogsfartøier eller Fæstninger, besvares altid Salutten med samme Antal Skud.

2) Ingen Salut maa — undtagen i de i dette Reglement fastsatte Tilfælde — gives med flere end 21 (en og tyve) Skud.

§ 3. 1) Orlogsfartøi, som ikke fører flere end 4 Kanoner, har ikke Forpligtelse til at salutere. Skulde vedkommende Chef finde sig foranlediget til at afvige fra denne Forskrift, skal derom for hver Gang afgives behørig Rapport.

2) Riflet Mundingsladningsskyts medregnes ikke i det Antal Kanoner, der bestemmer et Orlogsfartøis Forpligtelse til at salutere. Saadant Skyts maa hellerikke benyttes til Salut, dersom det under denne maa lades paanyt.

I Antallet af Kanoner, der giver Salutpligt, medregnes Revolverkanoner og hurtigskydende Kanoner.

Hurtigskydende Kanoner af større Kaliber end 76 mm. maa ikke anvendes til Salut.

3) I udenlandske Havne, og naar det ellers maatte ansees fornødent, har Chefen for et ikke salutpligtigt Orlogsfartøi at underrette vedkommende Autoriteter om, at han ikke kan give eller deltage i Salut.

§ 4. 1) Almindelige Salutter gives med en Hastighed af 10 Skud i Minuttet.

2) Sørgesalut gives med et halvt Minuts Ophold mellem hvert Skud.

§ 5. 1) Naar Salut gives, skal Flaget altid være heist. Før Flagets Heisning om Morgenen og efter dets Nedhaling om Aftenen gives ingen Salut. Undtagelse herfra gjøres alene for kongelige Personer.

2) Kommer et Orlogsfartøi paa den under Punkt 1 nævnte Tid af Døgnet tilankers paa Red eller i Havn, hvor Salut skal gives, udføres denne ved Flagets Heisning den næste Morgen.

3) Salutter ved Høitideligheder og paa Høitids- og Festdage udføres Kl. 12 Middag — paa Søn- og Helligdage dog først Kl. 1 Eftermiddag.

§ 6. 1) Ved Ankomst til Havn eller Red, hvor der er Fæstning, saluteres denne først, og naar Fæstningen har besvaret Salutten, udføres de øvrige Salutter, hvorom der kan være Spørgsmaal.

2) Ankommer to eller flere norske Orlogsfartøier samtidig til Red eller Havn, udføres de foreskrevne Salutter kun af ældste Chef, selv om de ikke er stillede under fælles Kommando. Det

samme gjælder ogsaa med Hensyn til senere forekommende Salutter, 15 Novbr.
hvori ikke samtlige Fartøier skal deltage.

3) Ankommer norsk Orlogsfartøi til Red eller Havn, hvor der i Forveien ligger et eller flere norske Orlogsfartøier, og det ankommende Fartøi ikke er stillet under samme Kommando som disse, udføres de foreskrevne Salutter for Fæstning og de paa Havnen eller Reden vaiende Kommandotegn af det ankommende Fartøi uden Hensyn til, hvorvidt dettes Chef er ældre eller yngre end den ældste Chef paa de tidligere ankomne Fartøier.

Senere forekommende Salutter, hvori ikke samtlige Fartøier skal deltage, udføres derimod i Overensstemmelse med Punkt 2 kun af den ældste Chef.

§ 7. I udenlandske Havne overlades det til ældste Chefs Omdømme med Hensyn til Salutter at følge andre Nationers Salutbestemmelser — dog med Jagttagelse af dette Reglements §§ 1 og 6.

§ 8. Orlogsfartøi, som er underlagt en høiere Kommando, maa ikke salutere uden den Kommanderendes Tilladelse, naar denne er nærværende paa Stedet.

Denne Bestemmelse gjælder dog ikke Salutter, der skal gives salutberettigede Personer ved deres Besøg ombord paa Fartøiet.

§ 9. Svenske Kommandotegn, hvorsomhelst de mødes, samt svenske Fæstninger og Embedsmænd saluteres af norske Orlogsfartøier i Overensstemmelse med, hvad der i dette Reglement er foreskrevet for egne Kommandotegn, Fæstninger og Embedsmænd.

Anm. Ifølge det for Kongeriget Sverige gjældende Salutreglement saluteres norske Kommandotegn, Fæstninger og Embedsmænd i Lighed med svenske.

B. Om Salutter for kongelige Personer.

§ 10. 1) Naar H. M. Kongen ankommer til eller søværts passerer Havn eller Red, hvor Flaade, Eskadre, Afdeling eller enkelt Orlogsfartøi befinder sig, saluterer ethvert salutpligtigt Fartøi (cfr. § 3) med 21 (en og tyve) Skud.

2) Salutten begyndes af ældste Chef og udføres af de øvrige Fartøier uden Orden, saafremt en saadan ikke for Tilfældet er foreskrevet.

Dog iagttages, at Salutten skal være udført, forinden det Fartøi, paa hvilket H. M. Kongen befinder sig, er kommet paa en Kabellængdes Afstand.

3) Aflægger H. M. Kongen Besøg paa et Orlogsfartøi, saluterer ikke dette Fartøi ved Hans Majestæts Ankomst ombord.

Salutten begyndes af ældste Chef eller — saafremt Hans Majestæt gaar ombord paa dennes Fartøi — af den Chef, der er den ældste Chef nærmest i Kommandoen.

4) Naar Hans Majestæt forlader et Orlogsfartøi for at

15 Novbr. begive sig ombord paa et andet Fartøi, saluterer kun det Fartøi, paa hvilket han var ombord.

Salutten begyndes, naar den Baad eller det Fartøi, der fører Hans Majestæt, er kommet paa 1 Kabellængdes Afstand.

5) Forlader derimod Hans Majestæt Flaaden, Eskadren eller Afdelingen, saluterer samtlige salutpligtige Fartøier med 21 Skud.

Salutten udføres saaledes, som foreskrevet i foranstaaende Punkt 2, men den begynder ikke, førend den Baad eller det Fartøi der fører Hans Majestæt, befinder sig paa 1 Kabellængdes Afstand.

§ 11. 1) Paa samme Maade som foreskrevet i § 10 saluteres Dronningen, Enkedronningen, Kronprindsen, Kronprindsessen samt de øvrige Prindser og Prindsesser af det kongelige Hus.

2) Ligeledes saluteres som i § 10 bestemt, naar Fartøi med Kongeflag mødes eller passeres.

§ 12. Det Orlogsfartøi, der fører Kongeflag med Kongevimpel over eller under, hverken giver eller besvarer nogen Salut, saafremt ei anderledes for Tilfældet naadigst befales.

§ 13. Kongelige eller fyrstelige Personer af udenlandske regjerende Fyrstehuse samt Præsidenter for Republikker saluteres i Lighed med, hvad der i §§ 10 og 11 er forskrevet for Personer af det kongelige Hus.

Saadanne Salutter forventes ikke besvarede.

Der henvises forøvrigt til Bestemmelserne i dette Reglements § 7.

§ 14. Naar nogen af de i de foregaaende §§ 10, 11 og 13 nævnte Personer besøger et Orlogsfartøi uden at føre det ham tilkommende Flag eller uden foregaaende Anmeldelse, saluteres desuagtet overensstemmende med de i § 10 givne Forskrifter, med mindre Salut udtrykkelig frabedes.

C. Om Salutter for Flag og Kommandotegn.

§ 15. Chefen for Forsvarsdepartementets Flag saluteres med 17 Skud under Befølgelse af de nedenfor i § 18 bestemte Regler.

§ 16. 1) Naar den Høistbefalende for Flaade eller Eskadre heiser eller stryger sit Kommandotegn, saluteres det af alle til Flaaden eller Eskadren hørende salutpligtige Fartøier med følgende Antal Skud:

For den kommanderende Admiral for Marinens Flag (Planchen, Fig. 5) . . . . . 15 Skud;
„ en Admirals Flag (Planchen, Fig. 6) . . . . 15 „
„ en Viceadmirals Flag (Planchen, Fig. 7) . . . 13 „
„ en Kontreadmirals Flag (Planchen, Fig. 8) . . 11 „
„ Splitstander (Planchen, Fig. 9) . . . . . 9 „

2) Ved Kommandotegnets Heisning saluterer ikke det Fartøi,

paa hvilket det heises; men Salutten begynder, naar Kommando- 15 Novbr.
tegnet er i Top, af det Fartøi, hvis Chef er den Høistbefalende nærmest i Kommando, og udføres af de øvrige Fartøier uden Orden, saafremt en saadan ikke for Tilfældet er foreskrevet. Naar Kommandotegnet er saluteret, besvares Saluten med samme Antal Skud.

3) Ved Kommandotegnets Strygning begyndes derimod Salutten af Chefsskibet, og udføres af de øvrige Fartøier overensstemmende med Bestemmelserne i Punkt 2.

§ 17. 1) Eskadre, Afdeling eller Orlogsfartøi, som har Ordre til at underlægge sig høiere Kommando, saluterer ved Foreningen den Høistbefalendes Kommandotegn overensstemmende med de i § 16 Punkt 1 og 2 givne Forskrifter.

2) Foregaar Foreningen ved en Fæstning, for hvilken Salut skal gives, saluteres Fæstningen først og dernæst Kommandotegnet (se § 6—1).

3) Naar saadan Forening definitivt ophører, saluteres ved Adskillelsen Kommandotegnet overensstemmende med § 16.

4) Eskadre, Afdeling eller Orlogsfartøi, som detacheres for kortere Tid end 6 Maaneder, saluterer ikke den Høistbefalendes Kommandotegn hverken ved Adskillelsen eller Gjenforeningen.

5) Bliver Flaade, Eskadre, Afdeling eller Orlogsfartøi underlagt en anden Chef, saluteres dennes Kommandotegn overensstemmende med § 16.

6) De i denne Paragraf paabudte Salutter for Kommandotegn besvares med samme Antal Skud.

§ 18. 1) Naar Orlogsfartøi træffer andet Orlogsfartøi, der fører høiere — til Salut berettiget — Flag eller Kommandotegn, saluteres dette med det i §§ 15 eller 16 bestemte Antal Skud.

2) Træffer Flaade, Eskadre eller Afdeling et Orlogsfartøi, der fører høiere — til Salut berettiget — Flag eller Kommandotegn, udføres den i Punkt 1 paabudte Salut kun af Chefsskibet eller af et andet Fartøi, som dertil bliver beordret.

3) De i denne Paragraf paabudte Salutter besvares med samme Antal Skud. De fornyes ikke førend efter 6 Maaneders Forløb.

4) Standermand saluteres ei af Vimpelmand af høiere Charge eller Anciennetet.

§ 19. 1) Kommer Orlogsfartøi, der fører et af de i §§ 15 eller 16 omhandlede Flag eller Kommandotegn, i Nærheden af en af Rigets Fæstninger, saluteres Flaget eller Kommandotegnet først af Fæstningen med det i nævnte Paragrafer bestemte Antal Skud.

Svar gives med samme Antal Skud.

2) Saadan Salut gjentages ikke førend efter 6 Maaneders Forløb.

15 Novbr. Anm. Nedenanførte svenske Flag- og Kommandotegn saluteres med følgende Antal Skud:

For Chefen for Sjöförsvars-Departementets Flag (Orlogsflag med 2 hvide Kommandostave) . . . . . 17 Skud.
„ Chefen for Marineforvaltningens Flag (Orlogsflag med hvidt Anker) . . . . . 11 „
„ en Admirals Flag (med 3 hvide Stjerner) . . 15 „
„ en Viceadmirals Flag („ 2 „ —) . . 13 „
„ en Kontreadmirals „ („ 1 „ —) . . 11 „
„ en Splitstander . . . . . 9 „

D. Om Salutter for Fæstninger.

§ 20. 1) Naar et eller flere Orlogsfartøier, som ikke fører noget af de i §§ 15 og 16 omhandlede Flag og Kommandotegn, kommer i Nærheden af en norsk eller svensk Fæstning, saluterer den ældste Chef Fæstningen med 5 Skud.

Svar forventes fra Fæstningen med samme Antal Skud.

2) Saadan Salut gjentages ikke førend efter 6 Maaneders Forløb.

§ 21. 1) Naar norsk Orlogsfartøi ankommer til en udenlandsk Fæstning, hvor vedkommende Nationsflag vaier, saluteres Fæstningen (kfr. § 6) med 21 Skud, eller med det Antal Skud, som særskilte Traktater maatte bestemme.*)

Under Salutten skal vedkommende fremmede Nationsflag være heist paa Stortoppen og Seilene i Almindelighed beslagne.

Salutten forventes straks besvaret fra Fæstningen med samme Antal Skud.

2) Ankommer norsk Flaade, Eskadre eller Afdeling til en udenlandsk Fæstning, udføres den under Punkt 1 paabudte Salut kun af Chefsskibet eller af et andet Fartøi, som dertil for Tilfældet maatte blive beordret.

3) Nærer vedkommende Chef Tvivl om, hvorvidt den under Punkt 1 og 2 omhandlede Salut vil blive besvaret, sender han umiddelbart efter Ankringen, og forinden Salutten gives, en Officer iland for hos vedkommende Autoriteter at melde Ankomsten, samt at der vil blive saluteret, saafremt Salutten bliver besvaret.

4) Skulde den under Punkt 1 og 2 paabudte Salut ikke blive besvaret inden en rimelig Tidsfrist, eller bliver den ikke besvaret med det fulde Antal Skud, skal vedkommende Chef derom gjøre Foreställing hos de fremmede Autoriteter samt i fornødent Fald indsende Rapport om det forefaldne til sin nærmeste Foresatte.

Forøvrigt iagttages Bestemmelserne i dette Reglements § 7.

5) Salut for samme udenlandske Fæstning gives kun en

*) Danske Fæstninger saluteres med 9 (ni) Skud.

Gang under samme Togt, med mindre den fremmede Nations Sa- 15 Novbr.
lutbestemmelser kræver en Gjentagelse (se § 7).

E. **Om Salutter for høiere militære og civile Embedsmænd.**

§ 22. Statsministrene, Storthingspræsidenten samt Statsraader saluteres med 17 Skud, den kommanderende Admiral for den kongelige norske Marine og den kommanderende General for den kongelige norske Armé med 15 Skud ved Afreisen fra det Orlogsfartøi, paa hvilket de har aflagt officielt Besøg.

Svar paa saadan Salut forventes ikke.

§ 23. 1) Med Undtagelse af de i § 22 nævnte Personer erholder Embedsmænd med Kontreadmirals Rang og derover ved Besøg ombord kun Salut, naar de kommer i nogen dem overdragen Tjenesteforretning eller er at anse som Stedets høieste Autoritet, i hvilket Tilfælde de ved Afreisen saluteres af det Orlogsfartøi, som de har aflagt Besøg paa, med følgende Antal Skud:

For en Admiral, General eller en civil Embedsmand af samme Rang . . . . . 15 Skud;
„ en Viceadmiral, Generalløitnant eller en civil Embedsmand af samme Rang . . . . . 13 „
„ en Kontreadmiral, Generalmajor eller en civil Embedsmand af samme Rang . . . . . 11 „

Svar paa saadan Salut forventes ikke.

2) Har den Besøgende høiere Rang, end hans Embede medfører, erholder han Salut efter denne høiere Rang; har den Besøgende lavere Rang, end hans Embede medfører, saluteres han efter sin Embedsstilling og ikke efter Rangen.

3) Kommandør eller Kommandørkaptein, der i Henhold til Bestemmelserne i Reglement for Landtjenesten ved Marinen udfører Inspektion af udrustet Fartøi eller Afdeling, saluteres ved Afreisen med 9 Skud.

Salutten forventes ikke besvaret.

4) Befinder der sig paa det Orlogsfartøi, hvorpaa nogen af de under Punkt 1 nævnte Embedsmænd kommer ombord, embarkeret Flagmand af høiere Rang end den Besøgende, saluteres ikke, medmindre denne kommer paa Hans Majestæts Vegne for at mønstre eller inspicere.

§ 24. 1) I Havne, der henhører under det Land, hvor de er akkrediterede, saluteres de forenede Rigers og fremmede Nationers diplomatiske Personer ved officielt Besøg ombord med følgende Antal Skud ved Afreisen fra Fartøiet:

For en Minister af 1ste Rang (Ambassadør) . . . 17 Skud;
„ = — = 2den Rang (envoyé extraordinaire og ministre plénipotentiaire) . 13 „
„ = — = 3die Rang (ministre résident) . 11 „
„ = — Chargé d'affaires . . . . . 9 „

15 Novbr. 2) Under denne Salut skal for de forenede Rigers diplomatiske Personer Orlogsgjøsen — og for fremmede Diplomater vedkommende Nationsflag — være heist paa Fortoppen.

3) Har den Besøgende høiere Rang, end der er tillagt hans Embedsstilling, erholder han Salut efter denne høiere Rang.

4) De i denne Paragraf paabudte Salutter forventes ikke besvarede og gjentages ikke førend efter 6 Maaneders Forløb.

§ 25. 1) I Havne, som henhører til deres Distrikt, saluteres de forenede Rigers Konsuler ved officielt Besøg ombord med følgende Antal Skud:

For en Generalkonsul . . . . . 9 Skud;
„ = Konsul . . . . . 7 „
„ = Vicekonsul . . . . . 5 „

2) Denne Salut, der ikke forventes besvaret, gives ved Afreisen fra Fartøiet og kun en Gang i samme Havn under samme Togt.

3) Under Salutten skal Orlogsgjøsen være heist paa Fortoppen.

§ 26. I udenlandske Havne overlades det til ældste Chefs Ombømme — efter de forhaandenværende Omstændigheder — at salutere saavel egne som fremmede høiere militære og civile Embedsmænd, naar de aflægger Besøg ombord.

Salutten gives ved Afreisen fra Fartøiet og med Anvendelse af §§ 7, 22, 23 og 24.

F. Om Salutter mellem norske og fremmede Magters Orlogsfartøier samt for Handelsfartøier og private Salutbatterier.

§ 27. 1) Indenfor Rigets Territorialgrændse forventer norsk Orlogsfartøi, der fører et af de i §§ 15 og 16 omhandlede Flag eller Kommandotegn, først Salut af fremmed Nations Flaade, Eskadre eller Orlogsfartøi, som fører lige eller lavere Kommandotegn.

Saadan Salut besvares strax med samme Antal Skud.

2) Fremmede Nationers Flagmænd og Standermænd saluteres indenfor deres Landes Territorialgrændser først af norsk Flaade, Eskadre, Afdeling eller Orlogsfartøi, der fører lige eller lavere Kommandotegn.

Salutten forventes besvaret strax med samme Antal Skud.

3) Mødes en norsk og en fremmed Nations Flagmænd eller Standermænd indenfor den fremmede Nations Territorialgrændse, og den Fremmede fører lavere Kommandotegn end den norske, overlades det til sidstnævnte at lade det fremmede Kommandotegn saludere ved en af sine Vimpelmænd.

§ 28. Naar kongelig Person, Flagmand eller Standermand fra Orlogsfartøi aflægger Besøg paa udenlandsk Fæstning eller ombord paa udenlandsk Orlogsfartøi, og han derfra bliver saluteret, besvares som Regel saadan Salut ikke.

§ 29. I aaben Sø, paa udenlandsk Red eller i udenlandsk

Havn saluterer norske Vimpelmænd først andre Nationers Flagmænd og Standermænd, — norske Standermænd andre Nationers Flagmænd, — og norske Flagmænd af lavere Grad andre Nationers Flagmænd af høiere Grad, — hvilket ogsaa norske Flag- og Standermænd forventer sig af andre Nationers Flag-, Stander- og Vimpelmænd. 15 Novbr.

Saadanne Salutter besvares strax med samme Antal Skud.

§ 30. Norske Vimpelmænd saluterer ikke fremmede Vimpelmænd, med mindre særegne Omstændigheder — efter Chefernes Omdømme — dertil skulde give Anledning.

§ 31. 1) Dersom en af de i §§ 27 og 29 omhandlede Salutter ikke strax bliver besvaret med samme Antal Skud, skal den Kommanderende uopholdelig reklamere det manglende Antal samt indsende Rapport til sin nærmeste Foresatte om det Foresaldne.

2) Saafremt nogen Anledning til Tvivl er tilstede, skal den Kommanderende, forinden han saluterer, saavidt muligt forvisse sig om, at Salutten strax vil blive besvaret med samme Antal Skud.

§ 32. 1) Naar Salut gives fra norske Orlogsfartøier for udenlandske Flag- og Standermænd, skal under Salutten vedkommende Nationsflag være heist paa Fortoppen.

2) Gives Salutten tilankers i Nærheden af Fæstning, iagttages i Almindelighed for at undgaa Misforstaaelse, at Klyveren under Salutten heises, eller at et eller flere Seil er losgjorte.

Under Salut i Søen bør Underseilene være opgivne.

§ 33. Salut fra Handelsfartøi eller fra privat Salutbatteri besvares med samme Antal Skud, dog saaledes, at mindre Salutter end 3 Skud besvares ikke, og større Salutter end 5 Skud besvares med 5 Skud.

G. Om Salutter ved Høitideligheder, paa Festdage og ved Begravelser.

§ 34. 1) Ved kongelig Kroning samt ved Festligheder i Anledning af Fødsel eller Formæling i det kongelige Hus skal ethvert tilankersliggende, salutpligtigt Orlogsfartøi salutere med 2 Gange 21 Skud (dobbelt Kongesalut), saafremt ikke anderledes for Anledningen særskilt bliver bestemt.

2) Salut ved Kroning eller Formæling gives paa selve Kronings- eller Formælingsdagen, naar denne i Forveien er officielt tilkjendegivet.

Salut ved Fødsel gives første Dags Middag, efterat den Kommanderende derom har erholdt officiel Meddelelse.

§ 35. 1) I norsk Havn eller paa norsk Red skal ethvert tilankersliggende salutpligtigt Orlogsfartøi med Kongesalut (21 Skud) høitideligholde følgende Festdage:

a. Hans Majestæt Kongens og de øvrige Personer af det kongelige Hus's Fødselsdage;

15 Novbr.

b. Deres Majestæter Kongens og Dronningens samt Enkedronningens Navnedage;
c. Konstitutionsdagen den 17de Mai;
d. Foreningsdagen den 4de November.

2) I svensk Havn eller paa svensk Red afgives saadan Salut paa de under a, b, d nævnte Festdage.

3) I Havne udenfor Norge og Sverige gives den under Punkt 1 paabudte Salut kun paa Deres Majestæter Kongens og Dronningens Fødselsdage.

§ 36. Naar norske Orlogsfartøier ligger i Havn sammen med fremmede Nationers Orlogsmænd, skal de med Salut deltage i Høitideligholdelsen af disse Nationers og deres regjerende Huses større Festdage, forsaavidt de i Forveien har modtaget officiel Meddelelse om, at Dagen af vedkommende Nations Undersaatter vil blive høitideligholdt.

Bestemmelsen i dette Reglements § 7 bliver i saadanne Tilfælde at anvende.

Svar paa saadan Salut forventes ikke.

§ 37. Naar Dødsfald i det kongelige Hus bliver den Kommanderende officielt tilkjendegivet, skal paa Rigets Orlogsfartøier, paa hvilkensomhelst Ankerplads de maatte befinde sig, alle Flag og Kommandotegn den følgende Morgen heises paa halv Stang, og Rœerne samtidig toppes i Kryds og Vig.

Sørgesalut gives med 2 Gange 21 Skud (dobbelt Kongesalut), saaledes afpasset, at sidste Skud gives Kl. 12 Middag, hvorefter Flag og Kommandotegn heises i Top, og Rœerne toppes firkant.

§ 38. 1) Efterat Sørgesalut for den afdøde Konge er given, saluteres hans Efterfølger i Regjeringen overensstemmende med § 34.

2) Paa Begravelsesdagen forholdes med Salutten saaledes, som for Tilfældet særlig bliver befalet.

§ 39. Ligger Flaade, Eskadre, Afdeling eller Orlogsfartøi tilankers i norsk eller svensk Havn, naar kongelig Kroning, Formæling, Fødsel eller Begravelse skal høitideligholdes, skal ældste Chef hos sin nærmeste Foresatte indhente Ordre for Salut og Ceremoniel ved disse Tilfælde.

§ 40. Ved Begravelse af nogen af de i § 22 nævnte Embedsmænd eller af nogen af de i § 23 nævnte militære Embedsmænd skal alle tilstedeværende paa Havnen liggende, salutpligtige Orlogsfartøier salutere med det dobbelte Antal Skud af det i nævnte §§ bestemte.

Denne Sørgesalut gives dog kun, saafremt Begravelsen foregaar med militær Honnør, og udføres da, naar Kisten sænkes i Graven.

§ 41. 1) Dør den Høistbefalende for Flaade, Eskadre eller Afdeling, føres fra Dødsdagen, indtil hans Lig bringes fra Borde,

eller til Begravelsesdagen Kommandotegnet paa halv Stang paa det Orlogsfartøi, ombord paa hvilket den Afdødes Lig er. Denne Ceremoni iagttages kun i Havn eller tilankers. 15 Novbr.

2) Paa Begravelsesdagen eller den Dag, da Liget føres fra Borde, skal paa alle Fartøier, der stod under den Afdødes Kommando, om Morgenen Flag og Kommandotegn heises paa halv Stang, og Rœerne toppes i Kryds og Pig.

Naar Liget føres fra Borde, giver hvert Orlogsfartøi Sørge-Salut med det dobbelte Antal Skud, af hvad der i § 16 er bestemt for den Afdødes Kommandotegn, og naar Kanonsalutten er forbi, gives fra hvert Fartøi 2 Gevœrsalver.

3) Naar Salutterne er udførte, nedhales den Afdødes Kommandotegn, samtlige Fartøiers Flag og Kommandotegn heises i Top, og Rœerne toppes firkant.

Naar alt er i Orden, heiser den, som overtager Kommandoen, sit Kommandotegn, der saluteres overensstemmende med § 16.

§ 42. Dør Flagmand eller Standermand, som ikke var Høistbefalende, forholdes paa de Fartøier, der var underlagt hans Kommando, ved Dødsfaldet og Begravelsen saaledes som i § 41 paabudt for den Høistbefalende.

§ 43. Dør Flagkaptein for Flaade eller Eskadre, skal ved hans Begravelse, eller naar Liget føres fra Borde, paa samtlige tilstedeværende Orlogsfartøier Flaget om Morgenen heises paa halv Stang, og Rœerne toppes i Kryds og Pig.

Naar Liget føres fra Borde, giver alene Chefsskibet Sørge-Salut efter den Afdødes Rang (se § 44) og derefter 2 Gevœrsalver.

Efter Salutten heises Flaget i Top og Rœerne toppes firkant.

§ 44. Dør Chefen for et enkelt Orlogsfartøi, føres fra Dødsfaldet til Begravelsesdagen eller den Dag, da hans Lig bringes fra Borde, hans Kommandotegn paa halv Stang. Denne Ceremoni iagttages kun i Havn eller tilankers.

Paa Begravelsesdagen eller den Dag, da Liget bringes fra Borde, heises om Morgenen Flag og Kommandotegn paa halv Stang, og Rœerne toppes i Kryds og Pig.

Naar Liget bringes fra Borde, gives Sørge-Salut med følgende Antal Skud:

For en Kommandør	. . . . .	13 Skud;
„ = Kommandørkaptein	. . . . .	11 „
„ = Kaptein	. . . . .	9 „
„ = Premier- eller Sekondløitnant	. . . . .	7 „

og derefter 2 Gevœrsalver.

Naar Salutten er forbi, heises Flag og Kommandotegn i Top, og Rœerne toppes firkant.

§ 45. Dør en anden paa Orlogsfartøi ansat Sofficer eller Civilmilitær af Officers Rang, skal paa Begravelsesdagen eller den

15 Novbr. Dag, da Liget føres fra Borde, Fartøiets Flag om Morgenen heises paa halv Stang.

Naar Liget bringes fra Borde, gives Sørge-Salut efter den Afdødes Rang (se § 44).

Har den Afdøde gjort Tjeneste i Krig, gives derefter en Geværsalve.

Naar Salutten er forbi, heises Flaget i Top.

§ 46. Dør en paa Orlogsfartøi ansat Kadet, Underofficer eller Civilmilitær af Underofficers Rang, heises Flaget saaledes som i § 45 bestemt paa halv Stang.

Naar Liget bringes fra Borde, gives Sørgesalut med 5 Skud.

Har den Afdøde gjort Tjeneste i Krig, gives derefter en Geværsalve.

Naar Salutten er forbi, heises Flaget i Top.

§ 47. Dør nogen Menig af et Orlogsfartøis Besætning, heises Flaget saaledes som i § 45 bestemt paa halv Stang.

Har den Afdøde gjort Tjeneste i Krig, gives en Geværsalve, naar Liget føres fra Borde, hvorefter Flaget heises i Top.

§ 48. Hvad der i §§ 45, 46 og 47 er bestemt, gjælder for alle ombordværende Officerer, Underofficerer og Menige, saavel af Armeens som af Marinens forskjellige Afdelinger.

15 Novbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Bratsberg Amt, hvori bl. a. besvares Forespørgsel fra en Bank angaaende Fremgangsmaaden med Hensyn til den i Lov af 6te August 1897 om Adgang for visse Aktieselskaber og Bankindretninger til at udstede Obligationer lydende paa Jhændehaveren § 2 b omhandlede Værdsættelse af de til vedkommende Bank pantstillede Eiendomme. — Finantsdepartementet udtaler, at det i Lovtexten benyttede Udtryk „offentlig Taxt" formentlig ikke giver Rum for nogen anden Forstaaelse, end at Taxten maa foregaa i Overensstemmelse med de for offentlige Skjøn i Almindelighed gjældende Regler og saaledes ske ved 4 af Fogden eller Byfogden opnævnte Mænd og under Bestyrelse af vedkommende Underdommer.

16 Novbr. **Høieste Resolution,***) hvorved i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 5 meddeles Stadfæstelse paa de af Ladestedet Lillesands Kommunebestyrelse i Møde den 24de August 1897 besluttede Vedtægter angaaende Skattetaxter og Forelse af Fortegnelse over skattepligtige Eiendomme i nævnte Ladested, saalydende:

1. Af enhver inden Byens Grændser beliggende Eiendom, hvad enten den bestaar i Bygninger, ubebyggede Grunde, Jordstykker eller Lokker, Fabriker, Brygger, Lastetomter, Værfter eller deslige, svares Eiendomsskat, der fordeles af Magistraten efter deres

*) Bekjendtgj. 23 Novbr. i Lovtid 1ste Afd. No. 47.

Taxationsværdi. Hvorvidt Eiendomme, der tilhører Stiftelser eller 16 Novbr.
Indretninger, som er beregnede paa Kommunens Tarv, skal være skattefri, afgjøres for hvert enkelt Tilfælde af Kommunebestyrelsen.

2. Til at taxere de skattepligtige Eiendomme udnævnes af Magistrat og Formandskab 3 Taxationsmænd og 6 Overtaxationsmænd samt ligemange Suppleanter. Blandt Overtaxations- og Taxationsmændene beskikker Magistrat og Formandskab en Formand, der tillige forretter som Protokolfører.

3. Enhver, som udnævnes til Taxationsmand, er pligtig til at modtage Ombudet, medmindre han er over 60 Aar gammel eller forhindres ved Svagelighed eller sin borgerlige Stilling. Om anmeldt Forfald skal ansees gyldigt, afgjøres af Magistrat og Formandskab, hvis Kjendelse kan apelleres til Amtmanden.

4. Af de 3 Taxationsmænd udgaar en ved hvert Aars Udgang, første Gang ved Udgangen af 1898 og de to første Gange ved Lodtrækning. Det ledige Ombud besættes af Magistrat og Formandskab. Den udtrædende kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid, som han har fungeret. Bliver Ombudet ledigt af anden Grund end forannævnt, vælger Magistrat og Formandskab en ny Mand, der har at forrette indtil den Tid, da den skulde have udtraadt, i hvis Sted han er valgt. Overtaxationsmænd og alle Suppleanter udnævnes paa ubestemt Tid og kan af Magistrat og Formandskab naarsomhelst fritages for sit Hverv.

5. Den første almindelige Taxation af alle skattepligtige Eiendomme paabegyndes snarest muligt efter disse Vedtægters Stadfæstelse og skal efter at være sluttet indføres i en af Magistraten autoriseret Protokol. Ansættelse af Eiendomsskat efter samme for 1898 bliver derpaa at foretage, forsaavidt Ligningen for samme Aar endnu ikke skulde være tilendebragt. I modsat Fald har som forhen Ligningskommissionen at udligne Eiendomsskatterne for 1898. Omtaxation af samtlige Eiendomme bør regelmæssig foregaa hvert 10de Aar og ellers saa ofte, som Kommunebestyrelsen bestemmer.

6. Taxation af enkelt Eiendom skal foregaa, naar der ved samme er foretaget Deling eller Forandringer, som efter Formandskabets Skjøn i væsentlig Mon forhøier dens Værdi. Nedsættelse i en Eiendoms Taxationsværdi kan udenfor de almindelige Omtaxationer kun finde Sted, naar Bygningen nedrives eller fortæres af Ild, eller naar Formandskabet paa Grund af specielle af Eieren oplyste Omstændigheder, der forringer Værdien, undtagelsesvis bevilger Omtaxation.

7. Omtaxationsmændene tilkommer ingen Betaling for sit Arbeide. For de i § 5 omhandlede almindelige Taxationer tilkommer hver af Taxationsmændene af Bykassen en Godtgjørelse af 50 Øre, Protokolføreren et særskilt Tillæg af 25 Øre, for hver Eiendom, som taxeres. For de i § 6 omhandlede Taxationer tilkommer de ingen Betaling.

16 Novbr.

8. For Eiendommenes Taxation skal følgende Regler gjælde:

a. Taxationssummen bliver det Beløb, hvortil Eiendommen paa Grund af sin Beskaffenhed og Beliggenhed antages ved Salg at kunne udbringes. Ved Taxtens Afgivelse maa der saaledes tages Hensyn til, om den er beliggende ved oparbeidet Gade, hvor der er Vand- og Kloakledning, om den egner sig for Handel eller anden Næringsdrift eller om den kan bortleies fordelagtigt m. m.

b. Den Tomt, hvorpaa en Bygning er opført tilligemed tilhørende Gaardsrum og Huse taxeres underet med Bygningen. Taxationsmændene har i Tilfælde ved Skjøn at afgjøre, hvad der bliver at henregne til en Bygnings Gaardsrum eller Have.

c. Enhver Eiendom skal altid ansættes i Taxt til et med 50 deleligt Antal Kroner.

9. Naar Taxation er afholdt i Henhold til § 5, udlægges Forretningen til almindeligt Eftersyn i 4 Uger. Inden Udløbet af denne Tid kan vedkommende Eier eller Formandskabet indgive Klage over Forretningen eller de enkelte Eiendommes Taxter til Taxationsmændene, som med sine Bemærkninger eller Redegjørelser inden 4 Uger efter Appelfristens Udløb oversender alle Klager til Overtaxationsmændenes Afgjørelse. Naar Taxation er foregaaet efter § 6, kan vedkommende Eier eller Formandskabet paa samme Maade indgive Klage over Forretningen inden Udløbet af 4 Uger fra dens Afholdelse. De mere specielle Regler for Taxationen, som maatte udkræves, gives af Magistrat og Formandskab.

10. Den Forandring i Eiendomsskatten, som bliver en Følge af en Eiendoms forandrede Taxationsværdi, indtræder for de almindelige Omtaxationers Vedkommende fra 1ste Januar i det Aar, der følger efter samtlige Omtaxationers Slutning, og for de Taxationers Vedkommende, der afholdes i Henhold til § 6, fra 1ste Januar i det Aar, der følger efter Undertaxtens Afholdelse, omend Overtaxt senere kan begjæres.

11. For at Formandskabet kan sættes istand til at afgjøre, om Taxationer bør afholdes i Henhold til § 6, bør Magistraten meddele det fornøden Underretning, naar en Bygnings Brandforsikringssum forandres, naar en forhen ikke forsikret Bygning assureres, og naar et Skjøde, hvorved en Eiendom deles, thinglæses, i hvilket sidste Tilfælde Formandskabet altid foranstalter hver særskilt Del omsat til Eiendomstaxt. Opføres nye Bygninger, der ikke forsikres i den almindelige Brandkasse, er Eieren forpligtet til inden en Maaned, efterat Bygningen er bragt under Tag, at anmelde dette til Formandskabet.

12. Fortegnelse over de skattetaxerede Eiendomme føres efter vedlagte Schema og bliver ved hvert Aars Udgang til Brug ved Fordelingen af Eiendomsskatten at udarbeide i Overensstemmelse med de tidligere Taxter og de i samme i Aarets Løb paa Grund af Omtaxationer indtraadte Forandringer.

Schema 16 Novbr.
efter Vedtægternes § 12.

Matr.-No.	Gade.	Eierens Navn.	Brandforsikringstaxt.	Skattetaxt for Bygning med Grund.	Skattetaxt for ubebygget Grund.	Samlet Skattetaxt.	Forandringer i Aarets Løb.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Gaardeier Bernt Mikkelsen Solberg i Trondhjem ved Testamente af 9de September 1893 oprettede „Bernt Solberg og Hustrus Legat" til Lade gamle Kirke, samt paa de for dette Legat af Strindens Herredsstyrelse den 20de August 1897 vedtagne Statuter. 16 Novbr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trondhjems Stift,*) foranlediget ved Forespørgsel fra et Herredsstyre om, hvorvidt en Person, der eier matrikuleret Jord i en Kreds, men selv bor i en anden Kreds, er forpligtet til at deltage i Kredsudgifter i den førstnævnte Kreds, ogsaa naar der i vedkommende Herred ikke udlignes Skat paa Matrikulen, i hvilken Anledning Departementet udtaler følgende: 16 Novbr.

I Skrivelse af 8de Mai 1893 har Departementet udtalt sig for, at Kredsudgifter i Henhold til Landsskolelovens § 40 skal udlignes paa samtlige Skattepligtige inden Kredsen, uden Hensyn til om vedkommende Skattepligtige bor udenfor Kredsen (Herredet).

Denne Forstaaelse af Landsskolelovens § 40 har imidlertid ikke vundet Tilslutning af Høiesteret, der i en under 13de Juni d. A. afsagt Dom (Retst. for 1897, S. 601) har underkjendt en Udpantningsforretning, hvorved der var taget Udlæg i en Eiendom, der tilhørte en udenfor Bygden boende Mand, for et Beløb, som var Eieren ilignet som Kredsskat til Opførelse af Skolehus i den Kreds, hvori Eiendommen var beliggende. Høiesteret antog nemlig, at Udtrykkene i Skolelovens § 40 „Kredsens skattepligtige Indvaanere" var for bestemte og utvetydige til, at derved kunde være betegnet andre end dem, der er bosatte inden Kredsen til Udelukkelse af eller i Modsætning til dem, som Skattelovens § 53 nævner som „udenbygdsboende, der er lignede i Skat i Henhold til §§ 17 og 18", ligesom Retten ogsaa fandt, at Skoleloven i § 41, § 53 og især i § 54 har Forudsætninger, der synes bedst at stemme med, hvad Ordene i § 40 udtrykker.

Ligeoverfor denne Dom finder Departementet ikke længere at burde fastholde sin i den ovennævnte Skrivelse af 8de Mai 1893

*) Ogsaa meddelt de øvrige Skoledirektører.

16 Novbr. hævdede Forstaaelse af de herhen hørende Bestemmelser. Man antager saaledes, at ogsaa inden det enkelte Herred bliver enhver at iligne Kredsskat alene til den Kreds, hvori han er bosat, og ikke tillige i de andre Kredse inden samme Herred, hvori han maatte eie faste Eiendomme eller hvortil han maatte staa i saadant Forhold, som ellers betinger Skattepligt.

16/20 Novbr. **Kapitulstaxter for Aaret 1897**

(i Overensstemmelse med N. L. 3—14—15 og Lov af 17de August 1848).

For Kristiania Stift:
(sat 16de November).

Landskyld og Leding:

100	Kilogram	Rugmel	Kr.	13,81
100	—	Bygmel eller Malt	„	13,02
100	—	Havremel eller Malt	„	13,42
100	—	Blandmel eller Malt	„	13,22
1	Hektoliter	Landskyldsbyg eller Korn, hvor samme ei ydes efter Tyngde eller Vægt	„	6,33
1	—	Landskyldsbyg eller Ledings Havre	„	6,01

Tiende:

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter	Kr.	7,94
1	—	Byg	„	6,00
1	—	Blandkorn	„	5,61
1	—	Havre	„	5,14
1	—	Letbyg	„	3,70
1	—	Lethavre	„	3,35

Landskyld og Leding efter Middelprisen af de 10 sidste Aars Kapitulstaxter:

100	Kilogram	Rugmel	Kr.	15,57
100	—	Bygmel eller Malt	„	14,90
100	—	Havremel eller Malt	„	13,94
100	—	Blandmel eller Malt	„	14,42
1	Hektoliter	Landskyldsbyg	„	7,24

Tiendekorn efter Middelprisen af de 20 sidste Aars Kapitulstaxter:

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter	Kr.	10,24
1	—	Byg	„	7,85
1	—	Blandkorn	„	6,45
1	—	Havre	„	5,39
1	—	Letbyg	„	4,49
1	—	Lethavre	„	3,36

For Hamar Stift: $\frac{16}{20}$ Novbr.
(sat 20de November).

Landskyld og Leding:

100	Kilogram	Rugmel	Kr.	14,68
100	—	Bygmel eller Malt	„	14,90
100	—	Havremel eller Malt	„	14,44
100	—	Blandmel eller Malt	„	14,67
1	Hektoliter	Landskyldsbyg eller Korn, hvor samme ei ydes efter Tyngde eller Vægt	„	7,23
1	—	Landskylds- eller Ledingshavre	„	6,48

Tiende:

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter	Kr.	8,45
1	—	Byg	„	6,86
1	—	Blandkorn	„	5,88
1	—	Havre	„	5,54
1	—	Letbyg	„	3,78
1	—	Lethavre	„	3,18

Landskyld og Leding efter Middelprisen af de 10 sidste Aars Kapitulstaxter:

100	Kilogram	Rugmel	Kr.	16,89
100	—	Bygmel eller Malt	„	17,30
100	—	Havremel eller Malt	„	15,22
100	—	Blandmel eller Malt	„	16,27
1	Hektoliter	Landskyldsbyg	„	8,40

Tiendekorn efter Middelprisen af de 20 sidste Aars Kapitulstaxter:

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter	Kr.	10,77
1	—	Byg	„	8,89
1	—	Blandkorn	„	7,06
1	—	Havre	„	6,13
1	—	Letbyg	„	4,65
1	—	Lethavre	„	3,74

For Kristiansands Stift:

(sat 20de November).

1	Hektoliter	Byg	Kr.	6,76
1	—	Havre	„	5,49
1	—	Havremel	„	6,20
100	Kilogram	Byg	„	10,44
100	—	Havre	„	10,60
100	—	Havremel	„	11,97

Middeltallet af Kapitulstaxterne for de sidste 10 Aar fra 1888 til 1897, begge iberegnede, bliver paa Byg pr. Hektoliter 7 Kroner 91 Øre, pr. 100 Kilogram 12 Kroner 21 Øre, samt for Havre pr. 100 Kilogram 11 Kroner 1 Øre.

$\frac{16}{20}$ Novbr.

For Bergens Stift:

(sat 20de November).

Hvede	Kr.	11,32	Alt pr. Hektoliter.
Rug	„	7,00	
Byg	„	7,06	
Havre	„	4,63	
Blandkorn	„	5,81	
Malt	„	32,15	

Hvad Kongens Tiende i Nordhordland angaar, da skal der efter den derom gjældende Bestemmelse kun gives for en Hektoliter 3 Kroner 45 Øre (4 Kroner 80 Øre pr. Tønde).

Middeltallet af de sidste 20 Aars Kapitulstaxter bliver for Hvede 13 Kroner 61 Øre, for Rug 9 Kroner 42 Øre, for Byg 9 Kroner 28 Øre, for Havre 5 Kroner 27 Øre, for Blandkorn 6 Kroner 87 Øre og for Malt 23 Kroner 62 Øre, alt pr. Hektoliter.

Middeltallet af de sidste 10 Aars Kapitulstaxter bliver for Hvede 11 Kroner 86 Øre, for Rug 8 Kroner 31 Øre, for Byg 8 Kroner 17 Øre, for Havre 4 Kroner 92 Øre, for Blandkorn 6 Kroner 24 Øre og for Malt 24 Kroner 27 Øre, alt pr. Hektoliter.

For Trondhjems Stift:

(sat 20de November).

1	Hektoliter	bedste Rug	Kr.	7,71
1	—	ringere Rug	„	6,87
1	—	Sædebyg	„	6,66
1	—	ringere Byg	„	5,39
1	—	bedste Blandkorn	„	5,70
1	—	ringere Blandkorn	„	4,72
1	—	Sædehavre	„	4,94
1	—	ringere Havre	„	4,04
1	Kilogram	bedste Rugmel	„	0,13
1	—	ringere Rugmel	„	0,11
1	—	bedste Bygmel	„	0,13
1	—	ringere Bygmel	„	0,11
1	—	bedste Havremel	„	0,12
1	—	ringere Hvremel	„	0,10
Middeltallet af de sidste 10 Aars Kapitulstaxter paa Sædebyg for 1 Hektoliter			„	7,63

For Tromsø Stift:

(sat 20de November).

1	Hektoliter	bedste Rug	Kr.	8,00
1	—	ringere Rug	„	7,10

1	Hektoliter	Sædebyg	Kr.	8,22	16/10 Novbr.
1	—	ringere Byg	„	6,89	
1	—	bedste Blandkorn	„	7,58	
1	—	ringere Blandkorn	„	6,08	
1	—	Sædehavre	„	7,76	
1	—	ringere Havre	„	6,23	
1	—	Bygmalt		—	
10	Kilogram	Rugmel	„	1,18	
10	—	Bygmel	„	1,36	
10	—	ringere Bygmel	„	1,17	
10	—	Havremel	„	1,50	
10	—	ringere Havremel	„	1,27	
10	—	hvide Erter	„	2,31	
10	—	ringere Erter	„	1,92	
Middeltal af de sidste 10 Aars Kapitulstaxter paa en Hektoliter Sædebyg			„	9,33	

Kirkernes Landskyld:

10	Kilogram	Lange	Kr.	4,00	
10	—	Rundfisk	„	4,50	
10	—	Titling	„	4,50	
10	—	stor Rotskjær	„	3,50	
10	—	smaa Rotskjær	„	2,75	
10	—	stor Sei	„	2,00	
10	—	middels Sei	„	1,75	
10	—	smaa Sei	„	1,35	
10	—	Ost i Salten	„	4,89	

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, hvori Departementet paa Foranledning meddeler, at det er enigt med Direktøren i, at der ikke paahviler Skolestyrets Formand nogen almindelig Forpligtelse til at meddele bekræftede Udskrifter af Skolestyrets Forhandlinger til Medlemmer af Skolestyret, der har været hindret fra at deltage i vedkommende Møde, men at det paa den anden Side gaar ud fra, at Udskrift ikke bør nægtes, naar Forlangende derom støttes af antagelige Grunde, og den Adgang til selv at gjøre sig bekjendt med Forhandlingsprotokollen, som formentlig maa staa ethvert Medlem aaben, paa Grund af Forholdene enten ikke kan benyttes eller ikke kan ansees tilstrækkelig for Øiemedet. 17 Novbr.

Høieste Resolution, hvorved det — uanseet Bestemmelserne i §§ 2 og 9 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 om, at Valg paa Formænd og Repræsentanter skal foregaa paa første Thingdag ved de almindelige Skattething — i Medhold af samme Lovs § 60 tillades, at de nævnte Valg for Hovin Annexsogn af Ullensaker Herred, Øvre Romerike Fogderi, Akershus Amt, afholdes paa anden Thingdag. 19 Novbr.

19 Novbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, foranlediget ved en mellem en Bys Skolestyre og dens Fattigkommission opstaaet Meningsforskjel om Udsættelse i Henhold til Byskolelovens § 55 af 3 fra Byens Folkeskole udviste Børn, i hvilken Anledning Departementet meddeler, at da Anvendelsen af nævnte § 55 beror paa et Skjøn, der ved Loven maa anses henlagt til Skolestyret, vil i Almindelighed Skolestyrets Beslutning være bindende for Fattigkommissionen. Departementet er imidlertid enigt i, hvad Skoledirektøren i Kristiania Stift har udtalt i en paa Foranledning af Departementet afgiven Erklæring, at der i det paagjældende Tilfælde efter de om vedkommende Forældre af Fattigkommissionen tilveiebragte Oplysninger synes at have været Grund for Skolestyret til at tage det Spørgsmaal under fornyet Overveielse, om vedkommende Hjem er af den Beskaffenhed, at Børnenes Fjernelse fra dem maa anses nødvendig. Som af Direktøren bemærket, vil der nemlig overalt findes en Mangfoldighed af Hjem, der er saadanne, at Børnene lider Skade, men alle disse Hjem kan vistnok ikke falde ind under Lovbestemmelsen. Departementet finder derfor at burde henstille til Skolestyret at tage under fornyet Overveielse, hvorvidt der fremdeles er Grund til at fastholde Forlangendet om, at de omhandlede 3 Gutter skal bortsættes ved Fattigkommissionens Foranstaltning.

19 Novbr. **Cirkulære** fra den almindelige Brandforsikrings-Indretning for Bygninger til Magistraterne i de Byer, der paa Grund af Vandværk er tilstaaet Nedsættelse i Brandkontingenten:

I Henhold til Bestemmelse i Cirkulære af 21de Januar 1885 afgives efter Ildebrand Rapport fra Brandvæsenet til Magistraten forat vedlægges og oversendes Vedkommende, der har at anstille Undersøgelserne angaaende Ildens Opkomst. Erfaring har oftere vist, at disse Rapporter indeholder Oplysninger, som det er af Interesse for Indretningen hurtigst muligt at blive bekjendt med. Da imidlertid Undersøgelserne ofte kan tage længere Tid, og Rapporterne saaledes først sent kommer til Indretningens Kundskab, skal man bede Brandinspektøren paalagt at indsende Gjenpart af disse Rapporter direkte til Indretningen.

19 Novbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartentet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori Departementet foranlediget ved Forespørgsel fra Formanden i en Ligningskommission udtaler, at et nærmere angivet Aktieselskab, der driver Trankogerier inden et Herred og udskiber den tilvirkede Olie fra et Sted inden samme Herreds Grændser, i Henhold til Bestemmelsen i Landskattelovens § 17 (Byskattelovens § 9) sidste Passus i. f., af sin samlede Indtægt bliver at beskattes i nævnte Herred, uden at det i saa Henseende kan gjøre nogen Forandring, at Varerne udklareres fra Toldstedet i den nærmeste By.

Kongelig Resolution,*) hvorved i Medhold af § 5 i Lov om Forandringer i Lovgivningen om Haandværksdriften af 29de Juni 1894 bestemmes, at den for Kjøbstæderne gjældende Lovgivning om Haandværksdriften kommer til Anvendelse i Ladestedet Ramsos. 20 Novbr.

Kongelig Resolution,**) hvorved de af Rakkestad Herredsstyrelse i Møder den 2den Marts og 23de April 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre. 20 Novbr.

Kongelig Resolution,*) hvorved i Henhold til § 89 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Lillehammer Kommunestyre i Møde den 28de Mai 1897 fattede Beslutning til Skjærpelse i den gjældende Bygningslovgivnings Forskrifter, forsaavidt nævnte By angaar, saaledes at Beslutningen træder i Kraft fra 1ste Januar 1898: 20 Novbr.

„Tækning af Tage med krum Tagsten skal fremtidig være forbudt."

Kongelig Resolution,*) hvorved i Medhold af § 89 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Gjøviks Kommunestyre i Møde den 30te Juni 1897 fattede Beslutning til Skjærpelse i den gjældende Bygningslovgivnings Forskrifter, forsaavidt nævnte By angaar: 20 Novbr.

„Tækning af Tage med krum Tagsten skal fremtidig være forbudt."

Kongelig Resolution,*) hvorved i Medhold af § 89 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Egersunds Kommunestyre i Møder den 19de August og 14de Oktober 1897 fattede Beslutning til Skjærpelse i den gjældende Bygningslovgivnings Forskrifter, forsaavidt nævnte By angaar: 20 Novbr.

„Benyttelse af krum Tagsten til Tækning af Tage skal være forbudt fra 1ste Januar 1898."

Kongelig Resolution,*) hvorved i Medhold af § 89 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa føl- 20 Novbr.

*) Bekjendtgj. 26 Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 48.
**) Bekjendtgj. 26 Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 48, hvor Reglerne er indtagne.

20 Novbr. gende af Kjøbstaden Aalesunds Kommunestyre i Møde den 15de Juli 1897 fattede Beslutning til Skjærpelse i den gjældende Bygningslovgivnings Forskrifter, forsaavidt nævnte By angaar:

„Tækning af Tage med krum Tagsten tillades ikke."

20 Novbr. **Kongelig Resolution**,*) hvorved i Henhold til § 89 i Lov om Bygningsvæsenet udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Kjøbstaden Moldes Kommunestyre i Møde den 12te August 1897 fattede Beslutning til Skjærpelse i den gjældende Bygningslovgivnings Forskrifter, forsaavidt nævnte By angaar:

„Tækning af Tage med krum Tagsten skal herefter være forbudt i Molde By."

20 Novbr. **Kongelig Resolution**,*) hvorved i Henhold til § 89 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Stenkjær Kommunestyre i Møde den 1ste September 1897 fattede Beslutning til Skjærpelse i den gjældende Bygningslovgivnings Forskrifter, forsaavidt nævnte By angaar:

„For Fremtiden skal det være forbudt at benytte krum Tagsten til Tækning af Huse, beliggende indenfor Ladestedets Grændser."

20 Novbr. **Kongelig Resolution**,*) hvorved i Henhold til Skydsloven af 14de Juli 1893 § 25 meddeles Approbation paa den af Amtsthinget for Søndre Bergenhus Amt under 22de Juni 1897 fattede Beslutning om, at nævnte Lovsteds Bestemmelser gjøres gjældende for Skydsbefordring i Ruterne Odda—Røldal, Røldal—Haukelidsæter, Røldal—Næsflaten, Eide—Voss og Voss—Stalheim, alt inden Søndre Bergenhus Amt.

20 Novbr. **Kongelig Resolution**, hvorved den Justits- og Politidepartementet ved Kongelig Resolution af 6te Juni 1891 meddelte Bemyndigelse til i fornøden Udstrækning at antage dertil kvalificerede Mænd for at gjøre Tjeneste som faste Sagkyndige med Hensyn til medicinsk- og kemisk-retslige Spørgsmaal under strafferetslige Undersøgelser udvides til ogsaa at omfatte dertil kvalificerede Kvinder.

20 Novbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Søndre Undal Herred i Mandals Fogderi, Lister og Mandals Amt, paa de af Herredsstyrelsen i Møde den 30te April 1895 vedtagne Vilkaar deles i to Herreder, nemlig Søndre Undal Herred, omfattende Valle Sogn, og Spangereid Herred, omfattende Sognet af samme Navn.

*) Bekjendtgj. 26de Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 48.

2. At det overlades til Amtmanden i Lister og Mandals Amt at bestemme Tiden for Delingens Ikrafttræden. 20 Novbr.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til §§ 12 og 20 i Lov om offentlige Tjenestemænds Skyds- og Kostgodtgjørelse af 10de Juli 1894 tilstaaes den ved Jernbanestyrelsens Maskinafdeling ansatte Konstruktør for Reiser i Tjenesteanliggender udenfor Rigets Grændser Godtgjørelse for havte Befordringsudgifter samt en Kostgodtgjørelse af Kr. 10,00 pr. Døgn for Ophold i Sverige og Danmark og Kr. 15,00 pr. Døgn for Ophold i andre Lande. 20 Novbr.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 20 Novbr.

1. At Værftsskriveren ved Karl-Johansværns Værft herefter bliver at benævne Værftssekretær.
2. At der tillægges Værftssekretæren ved Karl-Johansværns Værft samt Marinens Auditør Embedsrang efter det gjældende Rangsreglements 8de Klasse.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 20 Novbr.

1. At Vestnes Herred i Romsdals Fogderi og Amt paa de af Herredsstyrelsen i Møde den 4de Marts 1895 vedtagne Vilkaar deles i to Herreder, det ene under Navn af Sylte Herred, svarende til Sognet af samme Navn, og det andet under Navn af Vestnes Herred, indbefattende Vestnes og Fiksdalen Sogne.
2. At det overlades til Amtmanden at bestemme Tiden for denne Delings Ikrafttræden.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at nu ledigværende eller herefter ledigblivende Fogedembeder, uanseet om der inden vedkommende Amt findes nogen fast ansat Foged, ikke bliver at besætte ved dertil efter aabnet Konkurrence ved naadigst Resolution konstituerede, men at samme indtil videre bliver at bestyre ved dertil efter Finants- og Tolddepartementets Bestemmelse Konstituerede. 20 Novbr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania Stift, foranlediget ved Forestilling fra Kristiania Kommunerevision angaaende en af Byfogden i Kristiania som Notarius publicus foretagen Beregning af Sportler for den 1ste Oktober 1896 at have udtrukket Nummerne paa de Obligationer, som af Kristiania Kommunes Laan af 1885, 1892 og 1894 skulde indfries 1 Januar 1897, m. v., i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det antager, at Byfogden med Rette har tilberegnet sig Sportler som for 3 Forretninger. 20 Novbr.

Høieste Resolution*), hvorved i Medhold af Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de 23 Novbr.

*) Bekjendtgj. 26 Novbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 48.

23 Novbr. Juni 1863 § 11 bestemmes, at den seneſt ved Høieſte Reſolution af 6te December 1887 faſtſatte Fredning hele Aaret af Edderfugl i Nordre Bergenhus Amt fremdeles indtil videre ſkal være gjældende fra næſte Aars Begyndelſe, dog ikke længere end til Udgangen af Aaret 1902. Denne Beſtemmelſe ſkal ikke være til Hinder for, at den af nordre Bergenhus Amtsthing under 16de Juni 1897 nedſatte Komite til Underſøgelſe af Spørgsmaalet om Edderfuglens Nytte eller Skadelighed lader ſkyde et til dens Underſøgelſer nødvendigt Antal Edderfugle.

23 Novbr. **Høieſte Reſolution**, hvorved der i Henhold til § 55 i Lov om Havne- og Ringevæſenet m. V. af 10de Juni 1894 meddeles Stadfæſtelſe ſom gjældende indtil Videre paa det af Sandefjords Kommuneſtyre i Møder den 5te Juni og 2 December 1896 vedtagne Reglement for Benyttelſen af de offentlige Brygger i Sandefjord.

23 Novbr. **Høieſte Reſolution**, hvorved det af Egerſunds Kommuneſtyre i Møde den 19de Auguſt 1897 vedtagne Taxtregulativ for Benyttelſe af Stedets Dampſkibsbrygge i Henhold til § 55 i Lov om Havne- og Ringevæſenet m. V. af 10de Juli 1894 ſtadfæſtes ſom gjældende indtil Videre.

23 Novbr. **Skrivelſe** fra Juſtitsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvori paa Foreſpørgſel fra en Byfoged angaaende Forſtaaelſen af Sjøfartslovens § 95 meddeles, at Fortolkningen af nævnte Beſtemmelſe viſtnok henhører under Domſtolenes Afgjørelſe, men at Departementet dog finder at burde udtale, at Beſtemmelſen overensſtemmende med, hvad ogſaa Ordlyden ſynes at tilſige, antages at burde forſtaaes ſaaledes, at de tilbageblivende af Mandſkabet har Krav paa den ved Formindſkelſen indſparede Hyre for det i Sjøen forefaldende Arbeide i hele den tilbageſtaaende Del af den Reiſe, for hvilken Forhyringen gjælder, medmindre der under Skibets Anløben af Havn, i hvilken der er Adgang til at ſupplere Mandſkabet, er blevet antaget en ny Mand i den forſvundnes Sted eller gjort ny Aftale med det tilbageværende Mandſkab om Arbeidets fortſatte Udførelſe.

24 Novbr. **Skrivelſe** fra Juſtitsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori Departementet paa Foreſpørgſel angaaende Beregning af Skydsgodtgjørelſe for Reiſer med „leiet Dampſkib" meddeler, at det overensſtemmende med, hvad der er udtalt i en under 6 Mai 1878 fra det daværende Poſt- og Marinedepartement til Juſtitsdepartementet afgiven Betænkning[1]) over det

[1]) Den nævnte Betænkning er ſaalydende:

I Skrivelſe af 5te Marts ſidſtleden har det ærede Departement ved at overſende en Foreſtilling med Bilag fra Amtmanden i Tromsø Amt begjæret afgivet dette Departements Betænkning over, hvilken Skydsgodtgjørelſe der tilkommer offentlige Tjeneſtemænd for Forretningsreiſer, der foretages med Dampſkib, ſom af vedkommende Tjeneſtemænd for Tilfælde maatte være leiet.

samme Spørgsmaal antager, at hvor en Søreise ikke har kunnet 24 Novbr.
foretages med rutegaaende Passagerdampskib — det er Dampskib, der farer i forudbestemt Rute, og hvis Benyttelse paa vedkommende Tur staar aaben for Publikum, er den Reisende berettiget til at beregne Skydsgodtgjørelse som for Baadskyds bestemt, uanseet enten Reisen i Virkeligheden er foregaaet med almindelig Ro- og Seilbaad eller med Dampskib. Det er imidlertid — tilføier Departementet — selvfølgelig Forudsætningen, at nogen billigere Reisemaade ikke har kunnet benyttes (jfr. Lov af 10 Juli 1894 § 14).

I Anledning heraf skal man tillade sig at udtale, at det efter dette Departements Formening saavel af Forarbeiderne til Lov af 3 Juni 1874 — og blandt disse specielt de af det ærede Departement paapegede Udtalelser i Skydskommissionens Betænkning Pg. 53 og 54 — som tillige af Lovens Behandling i Storthinget — se saaledes Sth.tid. for 1874, Forh. i Lagthinget Pg. 62 og flg. — med tilstrækkelig Klarhed fremgaar, at man ved den i Loven for Reiser med Dampskibe fastsatte Skydsgodtgjørelse alene har havt for Øie Reiser, der foregaar med Dampskibe, der fare i forudbestemte Ruter, og hvis Benyttelse paa vedkommende Ture staar aaben for Publikum, men derimod ikke Reiser, der foregaa med Dampskibe, som offentlige Tjenestemænd befragte udenfor den fastsatte Rute udelukkende til egen Befordring i Tjenesteanliggender, og hvor der ikke erlægges den almindelige fastsatte Passagerfragt, men en for den specielle Reise kontraktsmæssig stipuleret Fragt. Dette har ogsaa faaet sit Udtryk i Ordlyden af Lovens § 17.

Af de anførte Grunde maa man saaledes antage, at de heromhandlede Reiser ikke for Skydsgodtgjørelsens Vedkommende gaa ind under de i Lov af 3 Juni 1874 omhandlede Dampskibsreiser, og at de for saadanne fastsatte Regulativsatser heller ikke i det omhandlede Tilfælde bør komme til Anvendelse.

Offentlige Tjenestemænd ville i Tilfælde, hvor de ikke kunne benytte sig af Dampskibe paa disses regelmæssige Ruteture, i Almindelighed være henviste til Baadskyds, og at det i enkelte Tilfælde kan lykkes at opnaa en sikrere og hurtigere Befordring med Damp istedetfor med Aarer og Seil, synes ikke at kunne betage Vedkommende Retten til at oppebære den Skydsgodtgjørelse, som vilde have tilkommet ham for en mindre god Befordringsmaade.

For denne Beregningsmaade, der efter Departementets Formening er mest overensstemmende med Lovens Tanke, og som under ingen Omstændighed kan være i Strid med samme, tale desuden Billigheds- og Hensigtsmæssighedshensyn i høi Grad.

Skulde en offentlig Tjenestemand nemlig ikke kunne beregne sig Baadskydsgodtgjørelse i de heromhandlede Tilfælde, vilde der paaføres ham et direkte Tab, og han vilde derfor være henvist til at benytte Baadskyds eller, om muligt, udsætte Reisen, indtil der til vedkommende Sted afgik et Dampskib i regelmæssig Rute. Det offentliges Interesser vilde paa begge Maader fremmes lige lidet, idet Følgerne deraf vilde være dels Udsættelse af vigtige Sagers Behandling og dels, at der paa vedkommende Reise vilde medgaa længere Tid, hvorved der paa engang vilde paaføres det Offentlige større Diætudgifter, og Tjenestemanden holdes i længere Tid borte fra sit Kontor.

At Sorenskrivere paa Reiser, hvor eget Dampskib leies, til og fra de almindelige Sage- og Skattethinge samt Maanedsthinge og Extraretter, som de selv betjene, maa være berettigede til at beregne ovenomhandlede Baadskydsgodtgjørelse efter Skydsregulativets 2den Klasse, anser Departementet efter det Ovenanførte hævet over enhver Tvivl.

26 Novbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Skibsreder Gustav Conrad Hansen og Hustru i Kristiania ved Gavebrev af 6 Juli 1897 oprettede „Gustav Conrad Hansens og Hustrus Legat" til Fordel for værdige trængende Sømænd af enhver Charge, hjemmehørende i Tønsberg eller Omegn.

26 Novbr. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til Amtmændene:

Foranlediget ved forskjellige til Departementet indkomne Forespørgsler angaaende Førelsen af de i Kongelig Resolution af 2den Januar d. A. Post 2 omhandlede Domsbøger for Straffesager skal man i Forbindelse med Rundskrivelse herfra af 25de Januar d. A. meddele og bede de inden Hr. Amtmandens Distrikt ansatte Dommere og Retsskrivere ved de Underretter, hvorunder Straffesagers Behandling er henlagt, tilkjendegivet, at de ved Forhørsretterne og Meddomsretterne afsagte Domme bliver at indføre saavel i de over Forhandlingerne ved de nævnte Retter førte Retsbøger som i Domsbogen, men at det maa anses unødvendigt, at Dommene underskrives i Domsbogen. Derimod maa selvfølgelig Konference med vedkommende Retsbøger finde Sted.

26 Novbr. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til Amtmændene:

I Rundskrivelse af 20de Juli 1895 udtalte nærværende Departement, at i Straffesager antages Forkyndelse af Meddelelser, hvorved Reise er forbunden, kun at burde anvendes i de Tilfælde, hvor Straffeprocesloven selv paabyder denne Kundgjørelsesmaade, ɔ: hvor den benytter Ordet „forkynde", medens Kundgjørelse af alle andre Meddelelser bør ske i Overensstemmelse med nævnte Lovs § 157, altsaa hvor de ikke kan ske leilighedsvis, enten pr. Post eller pr. Expresse.

Foranlediget ved at der i Lov om Betaling for offentlige Forretninger af 6te August d. A. dens § 117, 5te Passus, er indtaget en Bestemmelse, hvorefter Lensmanden for Tilsigelse af Lagrettemænd og Domsmænd tilkommer lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse af Statskassen, finder Departementet at burde bede de Vedkommende tilkjendegivet, at denne Bestemmelse antages i Tilslutning til Paragrafens Indhold forøvrigt alene at fastsætte Godtgjørelsen, naar Reiser for Udførelse af de omhandlede Tilsigelser overhovedet er nødvendige, og altsaa ikke bør medføre nogen Forandring i den ved ovennævnte Rundskrivelse anviste Fremgangsmaade ved deslige Tilsigelser.

27 Novbr. **Kongelig Resolution***), hvorved de af Ytre Rendalens Herredsstyrelse i Møder den 30te Januar og 21de September 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre.

*) Bekjendtgj. 2 Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 49, hvor Reglerne er indtagne.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 27 Novbr.

1. At Skjold Thinglag i Ryfylke Fogderi, Stavanger Amt, fra den Tid, der af Amtmanden nærmere bestemmes, deles i to Thinglag, nemlig Skjold Thinglag og Vats Thinglag, hvert svarende til Herredet af samme Navn.
2. At Amtmanden bemyndiges til at bestemme Tid, Sted og Dageantal for Sage- og Skattethingene i disse Thinglage.

Kongelig Resolution, hvorved Udkast til: 27 Novbr.

1. Statuter for Statsbanernes Enke- og Understøttelseskasse,
2. Regler for Sammensætning og Valg af Tilsynskommitéer ved den nævnte Kasse approberes som gjældende indtil videre.

De approberede Statuter er saalydende:

Statuter

for Statsbanernes Enke- og Understøttelseskasse.

§ 1. Til Statsbanernes Enke- og Understøttelseskasse erlægges af enhver Betjent ved hans Ansættelse en Maaneds Løn og ved enhver følgende Lønsforhøielse dennes Beløb for en Maaned. Det første Bidrag kan betales med $^1/_{12}$ Afdrag i hver af de første 12 Maaneder efter Ansættelsen. Med Hensyn til, hvem der er Bidragydende, og hvad der skal beregnes som Løn, følges samme Regler som for Pensionskassen for Statsbanernes Funktionærer.

§ 2. Naar Funktionærer forflyttes til anden offentlig Jernbane, skal under Forudsætning af, at saadan Ordning er gjensidig, det af dem til den heromhandlede Kasse erlagte Bidrag med 4 pCt. aarlig Rente paa Forlangende overføres til tilsvarende Kasse ved den Bane, ved hvilken de ansættes. Det overførte Bidrag (uden Renter) betragtes som Betjentens Tilskud til vedkommende Kasse og kommer til Afdrag i hans tvungne Bidrag, hvis dette er større. Er hans tvungne Bidrag mindre end det overførte Bidrag (uden Renter) forbliver Forskjellen Kassens Eiendom, men dog saaledes, at den kommer Betjenten tilgode ved eventuelle senere Tilskud.

Ved Udtrædelse af Statsbanernes Tjeneste uden saadan Overgang til anden offentlig Jernbanetjeneste erholder vedkommende Funktionær sit Indskud i Kassen tilbagebetalt efter samme Regel, som er gjældende for Indskud i Pensionskassen for Statsbanernes Funktionærer.

§ 3. Enke- og Understøttelseskassen erholder indtil Videre af Jernbanen et aarligt Bidrag af $^5/_{12}$ pCt. af al udbetalt Lønning, beregnet efter de i § 1 nævnte Regler.

§ 4. Som yderligere Indtægter tilfalder der Kassen Indtægten af Platformbilletter, Adgangstegn til Jernbanelinien, Opslag

27 Novbr. af Plakater og andre lignende Indtægter efter Bestemmelse af det Kgl. Departement for de offentlige Arbeider.

§ 5. Af Kassens Indtægter bliver indtil Videre indtil 80 pCt. at anvende overensstemmende med det af Statsmyndighederne vedtagne Reglement for Pensionering af Enker og Børn efter Funktionærer, der ved sin Død vare Medlemmer af Kassen, og indtil 20 pCt. at anvende til Understøttelser, der efter Bestyrelsens Skjøn ydes til Pensionister og Funktionærers Efterladte i Form af Gratiale for et Aar ad Gangen. Hensyn skal herved fornemmelig tages til Trang.

Hvad der ikke anvendes af Aarets Indtægter tillægges Kassens Kapital.

Saafremt det, der efter Reglementet maatte udkræves til Udredelse af Pensioner, ikke kan dækkes af de omhandlede 80 pCt. af Kassens Indtægter, kan indtil Videre, dog ikke for et længere Tidsrum end 10 Aar fra 1ste Juli 1896, det manglende forskydes af Statsbanernes Pensionskasse.

§ 6. Statsbanernes Enke- og Understøttelseskasse bestyres af Styrelsen for Statens Jernbaner under Medvirken af de for Styrelsens Kontorer og hvert Distrikt oprettede Tilsynskomiteer efter følgende Regler:

1. Kassens Midler gjøres rentebærende efter samme Regler som for Funktionærernes Pensionskasse gjældende og bestyres af Statsbanernes Styrelse paa samme Maade som sidstnævnte Kasse. Laaneandragender forudsættes dog først behandlede af Tilsynskomiteen i det Distrikt, hvor det tilbudte Pant er beliggende.
2. Andragender om Understøttelser til i Aaret tilkomne Pensionister og i Aaret afdøde Funktionærers Efterladte indsendes til Tilsynskomiteen, efter hvis Forslag Bestemmelse om Understøttelse for det løbende Kalenderaar træffes af Styrelsen.
3. Lignende Andragender om Understøttelse for det kommende Kalenderaar maa være indsendt til Distriktets Tilsynskomite inden Midten af November Maaned. Til Behandling af de indkomne Andragender holdes i hvert Aars December Maaned fælles Møde af Styrelsen og Delegerede, en fra hver af de Tilsynskomiteer, fra hvem Andragende om Understøttelse foreligger. I disse Møder, hvor de Delegerede fra Tilsynskomiteen har samme Stilling som Styrelsens Medlemmer, og hvori Generaldirektøren, som i andre Styrelsesmøder har den afgjørende Myndighed, træffes Bestemmelser angaaende indkomne Andragender under Hensyn til Kassens Stilling efter det seneste foreliggende Opgjør (kfr. Punkt 5). Da den til dette Øiemed bestemte Del af Understøttelseskassens Indtægter maa paaregnes at ville blive fuldt ud disponeret ved disse

aarlige Møder, vil det ikke kunne ventes, at Hensyn tages til Andragender, der indkommer senere end den ovenfor fastsatte Tid, men Spørgsmaalet om Understøttelse vil i Tilfælde efter nyt Andragende først komme under Behandling ved det følgende Aars Møde. 27 Novbr.

De Delegerede erholder paa Reiser til dette Møde og Ophold under dette Kostgodtgjørelse efter Loven og sin Stilling, hvilken Godtgjørelse udredes af Kassen.

4. Ved Mødet i December Maaned maa ikke disponeres mere end hvad der efter det sidstforløbne Driftsaars Regnskab viser sig som Overskud, efterat de 80 pCt. til reglementsbestemte Pensioner er udredede, og i dette Overskud er gjort Fradrag for, hvad der i Aaret er udredet som midlertidig Understøttelse, jfr. Punkt 3.
5. De reglementsbestemte Pensioner til Enker og Børn udregnes ved Styrelsens Forføining paa samme Maade som Pensioner til Betjente. Udbetaling af Pensionerne samt af de bevilgede Understøttelser sker ved Hovedkassen.

Kongelig Resolution, hvorved efterstaaende Udkast til Statuter for Hovedbanens Enke- og Understøttelseskasse approberes som gjældende indtil videre: 27 Novbr.

Statuter
for Hovedbanens Enke- og Understøttelseskasse.

§ 1. Til Hovedbanens Enke- og Understøttelseskasse erlægges af enhver Betjent ved hans Ansættelse en Maaneds Løn og ved enhver følgende Lønsforhøielse dennes Beløb for en Maaned. Det første Bidrag kan betales med $^1/_{12}$ Afdrag i hver af de første 12 Maaneder efter Ansættelsen.

Med Hensyn til, hvem der er Bidragydende, og hvad der skal beregnes som Løn, følges samme Regler som for Pensionskassen for Hovedbanens Funktionærer.

§ 2. Naar Funktionærer forflyttes til anden offentlig Jernbane, skal under Forudsætning af, at saadan Ordning er gjensidig, det af dem til den heromhandlede Kasse erlagte Bidrag med 4 % aarlig Rente paa Forlangende overføres til den tilsvarende Kasse ved den Bane, ved hvilken de ansættes. Det overførte Bidrag (uden Renter) betragtes som Betjentens Tilskud til vedkommende Kasse og kommer til Afdrag i hans tvungne Bidrag, hvis dette er større. Er hans tvungne Bidrag mindre end det overførte Bidrag (uden Renter) forbliver Forskjellen Kassens Eiendom, men dog saaledes, at den kommer Betjenten tilgode ved eventuelle senere Tilskud.

Ved Udtrædelse af Hovedbanens Tieneste uden saadan Overgang til anden offentlig Jernbanetjeneste erholder vedkommende Funktionær sit Indskud i Kassen tilbagebetalt efter samme Regel,

27 Novbr. som er gjældende for Indskud i Pensionskassen for Hovedbanens Funktionærer.

§ 3. Enke- og Understøttelseskassen erholder indtil videre af Jernbanen et aarligt Bidrag af $^{5}/_{12}$ % af al udbetalt Lønning, beregnet efter de i § 1 nævnte Regler.

§ 4. Som yderligere Indtægter tilfalder der Kassen Indtægten af Platformbilletter, Adgangstegn til Jernbanelinien, saavelsom for Avissalg og Opslag af Plakater.

§ 5. Af Kassens Indtægter bliver indtil videre indtil 80 % at anvende overensstemmende med det approberede Reglement for Pensionering af Enker og Børn efter Funktionærer, der ved sin Død var Medlemmer af Kassen, og indtil 20 % at anvende til Understøttelser, der efter Bestyrelsens Skjøn ydes til Pensionister og Funktionærers Efterladte i Form af Gratiale for et Aar ad Gangen. Hensyn skal herved fornemmelig tages til Trang. Hvad der ikke anvendes af Aarets Indtægter tillægges Kassens Kapital.

Af Kassens Midler maa ikke noget Aar anvendes mere end Aarets Indtægter og de indvundne Renter af den ved foregaaende Aars Slutning tilstedeværende Beholdning, der ikke maa angribes. Skulde fornævnte 80 % ikke tilstrække til Udredelse af de efter Pensionsreglementet faldende Pensioner, bliver det manglende at tilskyde som Driftsudgift ved Hovedbanen, hvorfor denne ikke faar noget tilgodehavende hos den heromhandlede Kasse.

§ 6. I det Tilfælde, at Skadeserstatning til en ulykkesforsikret Funktionærs Efterladte paahviler Rigsforsikringsanstalten, bortfalder i samme Udstrækning Udredelse af Pension til disse af nærværende Kasse, som derimod indbetaler i Afdødes Bo, hvad der af ham er ydet i Bidrag til Kassen med 4 % Renter og Rentesrente.

Denne Tilbagebetaling af de ydede Bidrag berøver ikke de Efterladte Adgang til at komme i lige Betragtning med øvrige fast ansatte Funktionærers Efterladte til eventuelle Gratialer efter § 5.

§ 7. Nærværende Kasses Midler gjøres rentebærende efter samme Regler som Funktionærernes Pensionskasses, og staar den under samme Bestyrelse som denne.

27 Novbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Klæbu Herred i Strinden og Selbu Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, paa de af Herredsstyrelsen i Møder den 18de April og 16de Mai 1895 samt 13de Juli 1896 vedtagne Vilkaar deles i to Herreder, Klæbu og Tilder, svarende til Sognene af samme Navn.
2. At det overlades til Amtmanden at bestemme Tiden for Delingens Ikrafttræden.

27 Novbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at Maximumstaxten for Telegrambefordring paa det store nordiske Telegrafselskabs Kabler mellem Norge og Storbritannien

samt inden Storbritannien fra 1ste Juli 1898 at regne og indtil videre fastsættes til 21 — en og tyve — Centimer pr. Ord. 27 Novbr

Kongelig Resolution, hvorved de for Christiania Realkreditbank gjældende Love, der er vedtagne ved Bankens Oprettelse den 20de Juli 1886, med den i Generalforsamling den 24de April 1896 vedtagne Forandring i samme approberes i Henhold til § 2 i Lov af 6te August 1897 om Adgang for visse Aktieselskaber og Bankindretninger til at udstede Obligationer lydende paa Ihændehaveren. 27 Novbr.

Cirkulære fra Justitsdepartementet til Amtmændene: 29 Novbr.

Ifølge Straffeproceslovens § 487 jfr. Lov af 13de Juni 1894 tilkommer der de Vidner, hvis Reise til Retsstedet udgjør over 20 Km., en Godtgjørelse af Kr. 1,20 daglig.

Da Departementet har bragt i Erfaring, at denne Bestemmelse oftere er bleven forstaaet saaledes, at den omhandlede Godtgjørelse skal beregnes pr. Dag (Datum), skal man meddele, at samme efter Departementets Mening rettelig beregnes pr. Døgn med Tillæg af Kr. 0,80 for Natten, hvis Vidnet har maattet overnatte udenfor Hjemmet.

Hermed bedes samtlige Underdommere, hvem Straffesagers Behandling tilligger, samt Fogder, Politimestre, Lensmænd og antagne offentlige Sagførere inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt gjort bekjendt.

Telegram fra Finants- og Tolddepartementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, hvorved meddeles, at den i Departementets Telegram til Vadsø Toldkammer af 23de Oktbr. 1897 omhandlede Toldfrihed gjælder ogsaa Varer, der indføres landværts fra Finland og Rusland, samt at Toldfriheden indtil Videre bliver gjældende ogsaa ved Varernes videre Forsendelse inden Riget. 29 Novbr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Testament af 13 Februar 1886 oprettede „Gartner Anton Bernhard Colbjørnsens Legat" til Bedste for Elever af Fredrikshalds offentlige Skole for den høiere Almendannelse samt paa de for dette Legat under 24 August 1897 af nævnte Skoles Forstanderskab udfærdigede Statuter. 30 Novbr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Moss Brændevinssamlag i Henhold til Beslutning i Generalforsamling den 10de September, 1ste Oktober og 28 December 1895 ved Gavebrev af sidstnævnte Dato oprettede „Moss Samlags Legat for Moss Bys Vel" samt paa de for dette Legat i Generalforsamlinger den 28 December 1895, 28 September 1896 og 23 September 1897 vedtagne Statuter. 30 Novbr.

30 Novbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, hvori udtales, at der ikke antages at være Anledning til — uanseet Bestemmelsen i Landsskolelovens § 21 — at aflønne en i fuldstændig Lærerpost med 24 Ugers Storskole ansat Lærer med Smaaskoleløn for hans Undervisning i Smaaskolen. Den nævnte Lovbestemmelse er nemlig efter Departementets Mening at anse som et Paabud, hvis Hensigt er at sikre, at der tilstaaes Lærerne en til deres Uddannelse og Kvalifikationer svarende Aflønning for hele den Undervisning, der er tillagt deres Lærerpost. Som Følge heraf antager Dept. ogsaa, at den nævnte Lovbestemmelse ikke behøver at bringes i Anvendelse, hvor en i fuldstændig Lærerpost ansat Lærer eller Lærerinde som konstitueret under Ledighed midlertidig overtager Undervisningen i en anden Afdeling end den, i hvilken han (hun) er ansat.

30 Novbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, hvori i Anledning af en indkommen Forestilling angaaende Bekjendtgjørelsesudgifter ved Valgmandsvalg for et Herred meddeles, at da Departementet antager, at deslige Udgifter vedkommer Valgkommunen, ikke Staten, finder det ikke at kunne foranledige dem anviste af Statskassen.

1 Decbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Rigsadvokaten:

I Besvarelse til 15de Post af Hovedbemærkningerne ved Nordlands Lagsogns Kriminalfortegnelse for 2det Halvaar 1895, hvori Revisionen udbad sig nærmere Forklaring i Anledning af, at en for Overtrædelse af Lov af 3 Marts 1860, indeholdende Forandringer i og Tillæg til Loven af 30 August 1842 om Fredning af Eg- og Dunvær m. v. ilagt Bod var tillagt Fattigkassen, har vedkommende Statsadvokat — næst at bemærke, at Boden ifølge Meddelelse fra Fogden var tillagt nævnte Kasse i Henhold til Bestemmelsen i Lov af 30 August 1842 § 4 — henvist til sin Besvarelse til Revisionsbemærkningerne ved Bødefortegnelserne for 1ste og 2det Halvaar 1891 Post F. saalydende:

„Fogden besvarer Anteguelsen saaledes: „Bøder for Drab af Eiderfugle har stadig været tillagt Fattigkassen i det Distrikt, hvor Forseelsen er begaaet, i Henhold til Bestemmelsen i Lov om Fredning af Eiderfugle af 30 August 1842 sidste Punktum, hvilke Bestemmelser ved senere Love ikke kan sees at være forandret. Nogen Bemærkninger desangaaende ved tidligere Fortegnelser er heller ikke fremkomne. Jeg tillader mig at tilføie, at det forekommer ogsaa mig, at Bestemmelserne i Lov af 3 Marts 1860 nærmest er et Tillæg til den ældre Lov af 30 August 1842, hvor det udtrykkelig siges, at de i Loven omhandlede Bøder tilfalder Fattigkassen."

Denne Besvarelse blev af den daværende Revision funden tilfredsstillende, og ved Revisionen af Lagsognets Kriminal- og Bødefortegnelser for de følgende Aar er der heller ikke bleven gjort nogen Bemærkning med Hensyn til de omhandlede Bøder, der fremdeles gjennemgaaende er bleven tillagt Fattigkassen. 1 Decbr.

Departementet, hvem Spørgsmaalet nu er bleven forelagt, antager imidlertid, at Bøder for Overtrædelse af den citerede Lov af 3 Marts 1860 rettelig skal tillægges Statskassen, cfr. Lovens § 1 sammenholdt med Straffelovens Kap. 28 § 6 Litr. f. i. f. og Storthingstid. for 1859—1860, Forh. i Odelsth. Pag. 169, og man skal derfor anmode Hr. Rigsadvokaten om at gjøre Statsadvokaten for Nordlands Lagsogn og samtlige offentlige Tjenestemænd inden hans Embedsdistrikt, hvem Paatale af Politiforseelser tilligger, bekjendt hermed.

Skrivelse fra Finants- og Tolddepartementet til Toldinspektøren i Trondhjem, hvori i Anledning af Andragende fra Handlende paa Røros om toldfri Indførsel af Renkjød fra Sverige meddeles, at Departementet i Henhold til den samme i Toldtarifens § 3 i Slutningen meddelte Bemyndigelse bestemmer, at det skal være tilladt paa Reiser over Grændsen fra Sverige til Søndre Trondhjems Amt og Nordre Østerdalens Fogderi toldfrit at medføre til Indførsel indtil 70 Kg. Renkjød. 1 Decbr.

I Forbindelse hermed meddeler Dept. i Anledning af en Forestilling fra Bestyreren af Røros Toldstation, at det faar blive en Konduitesag for Toldvæsenet i Brækkebygden at afgjøre, om Told af Renkjød bør opkræves paa Grund af, at saadan Vare indføres hyppigt af den samme Mand.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til Amtmændene.[1]) 2 Decbr.

Ved Kongelig Resolution af 6te f. M. er det besluttet:

„1. At det i Henhold til Lov om Betaling for offentlige Forretninger af 6te August 1897 § 83 naadigst bestemmes, at de i nævnte Lovs Kap. VII og Kap. X henholdsvis for Notarialforretninger og for Udskrifter og Attester fastsatte Gebyrer af vedkommende Tjenestemand overfor Statskassen bliver at berigtige ved Anvendelse af tilsvarende Stempelpapir eller Stempelmærke.

2. At Finantsdepartementet naadigst bemyndiges til at iværksætte Trykning af et Stempelmærke til en Værdi af Kr. 0,80".

Hvilket herved meddeles til Underretning og videre Kundgjørelse for de inden Hr. Amtmandens Distrikt ansatte Embedsmænd, der oppebærer Sportler for Statskassen, nemlig:

— — — — — — — — — — — — —

Departementet skal bemærke, at vedkommende Tjenestemænd i Henhold til Resolutionens Post 1 fra 1ste Januar 1898, da den

[1]) Jfr. Cirk. 30. Decbr. 1897.

2 Decbr. nye Sportellov træder i Kraft, vil have at beskrive Notarialforretninger og udfærdige Udskrifter og Atteſter paa ſtemplet Papir eller paaklæbe det paagjældende Dokument Stempelmærker til en ſamlet Værdi, der ſvarer til den i Loven faſtſatte Betaling. Gebyrerne for Notarialforretninger, Udſkrifter og Atteſter vil ſaaledes fremtidig komme til Indtægt for Statskaſſen i Form af Stempelafgift, men ikke blive at indføre i Sporteljournalen eller at medtage i Sportelregnſkabet. Forſaavidt Gebyrernes Berigtigelſe ſker ved Stempelmærker, vil disſes Kaſſation blive at foretage paa den i Lov af 11te April 1885 foreſkrevne Maade.

Det tilføies, at vedkommende Forhandlere af Stempelpapir og Stempelmærker ved betimelig Henvendelſe til Stempelpapirforvalteren vil erholde tilſtillet det fornødne Kvantum af det i Henhold til Reſolutionens Poſt 2 udfærdigede Stempelmærke til en Værdi af Kr. 0,80. Dette Stempelmærke, der er tilveiebragt ved Overtrykning af Exemplarer af det nu brugelige Stempelmærke til Værdi Kr. 1,00, vil faa Anvendelſe ved Berigtigelſe af det i den nye Sportellovs § 75 for Udſkrifter faſtſatte Gebyr af Kr. 0,80 for hvert Ark eller Del deraf.

3 Decbr. **Plakat** indeholdende Beſtemmelſe om Indſkrænkning i den ved Plakaterne af 6te Juni 1894 og 26de November 1895 givne Tilladelſe til Indførſel af Hornkvæg (Storfæ), Faar og Gjeder fra Sverige.*)

Vi Oscar, o. ſ. v., Gjøre vitterligt: I Kraft af Lov om ſmitſomme Husdyrſygdomme af 14de Juli 1894 § 17 beſtemmes herved, at der fra den ved Plakat af 6te Juni 1894 jfr. Plakat af 26de November 1895 givne Tilladelſe til paa visſe Betingelſer at indføre Hornkvæg (Storfæ), Faar og Gjeder fra Sverige undtages Indførſel af nævnte Husdyr, der hører hjemme i Stockholms Stad ſamt i Stockholms, Upſala, Søndermanlands og Veſtmanlands Län, fra hvilke Diſtrikter ſaadan Indførſel indtil videre ſkal være forbudt.

Denne Plakat træder ſtrax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende ſig underdanigſt have at rette.

4 Decbr. **Cirkulære** fra Kirkedepartementet til de offentlige og ſtatsunderſtøttede kommunale høiere Almenſkolers Forſtanderſkaber:

Angaaende Departementets Udtalelſe i Rundſkrivelſe af 24de Auguſt om Pigers Adgang til de ſtatsunderſtøttede høiere Skoler er der i Preſſen fremkommet endel Udtalelſer, navnlig om, hvorvidt Ordet Elever i den nye Skolelov ogſaa omfatter Piger. I Anledning heraf finder Departementet at burde gjøre nærmere Rede for ſin Opfatning og de Grunde, hvorpaa den er bygget.

Naar det i Storthingsdebatten om de høiere Skolers Budget

*) Bekjendtgj. 4de Decbr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 50.

16de Juni iaar, for at godtgjøre, at Piger efter den nye Lov har Adgang og Ret til at komme ind i de offentlige Skoler, af Departementets Chef og andre Talere blev henvist til, at Lovens Udtryk Elever omfatter saavel Gutter som Piger, var det selvfølgelig, fordi de fandt, at det fremgaar af Loven af 27de Juli 1896, at Ordet Elever i den har Betydningen: Gutter og Piger. At saa er Tilfældet, antager Departementet maa erkjendes, naar man læser Loven med tilstrækkelig Opmærksomhed. Man henviser i saa Henseende til følgende Enkeltheder: 4 Decbr.

Lovens første Afsnit har til Overskrift „Om offentlige høiere Almenskoler". Om at oprette offentlige Skoler særskilt for Piger har der, saavidt Departementet ved, aldrig været Tale. Blandt de 68 §§ i dette første Afsnit skal man henvise til,

at i § 5, der indeholder Bestemmelser om Middelskolens Fagkreds, tilføies: „Derhos kan der for Piger gives Undervisning i Husstel";

at i § 8, der bestemmer Maalet for Undervisningen i de forskjellige Fag i Middelskolen, i Punkt 11 fastsættes som Maalet i Haandgjerning Forfærdigelse af en i det daglige Liv almindelig forekommende Brugsgjenstand eller Øvelse i at udføre de i det daglige Liv sædvanlige kvindelige Haandarbeider;

at § 28, der fastsætter Straffene i Skolen, udtaler, at legemlig Straf ikke maa tildeles Piger eller Elever af Gymnasiet,

og at § 33 bestemmer, at der intet skal være til Hinder for, at Kvinder gives samme Adgang som Mænd til at udnævnes til Bestyrere og Lærere, en Bestemmelse, som neppe vilde være givet, hvis det havde været Lovens Tanke, at kun Gutter skulde kunne optages paa Skolerne.

Naar Loven, overensstemmende med den kongelige Kommissions Forslag og den kongelige Proposition, i sit Afsnit om offentlige Skoler indeholder de her paapegede Bestemmelser, og disse videre hører med blandt de Dele af Loven, som i dens § 69 gjøres gjældende ogsaa for de statsunderstøttede kommunale Skoler, maa det vel erkjendes, at Loven ved utvetydige Bestemmelser tilkjender Piger den samme Ret som Gutter til høiere Undervisning i de offentlige og i de statsunderstøttede kommunale Skoler.

I Overensstemmelse hermed udtalte Departementet i det Foredrag, som ligger til Grund for den kgl. Proposition (Oth. Prp. No. 8 for 1896), at Kommissionens Plan for Middelskolen efter dets Skjøn tilsteder fuldstændig Fællesundervisning.

Samtidig udtalte man imidlertid, at man bør gaa skridtvis, forsigtig prøvende frem, og at det i hvert Fald vilde være forhastet, om man for Tiden overalt vilde arbeide for at lade de bestaaende særskilte, dels kommunale, dels private Pigeskoler afløse af Fællesskoler. Derfor tilføiede man ogsaa, at man med Kommissionens

4 Decbr. Flertal delte den Mening, at der ogsaa for særskilte Pigeskoler burde være Adgang til nogen økonomisk Støtte af Staten, enten deres Kursus havde samme Længde som Gutteskolernes eller var noget længere.

Denne Departementets Udtalelse om Støtte ved Statsmidler af særskilte Pigeskoler fandt under Propositionens senere Behandling ingen Tilslutning. Tvertom udtalte Kirkekomiteen i sin Indstilling, at da Fællesundervisningen beror paa et sundt pædagogisk Princip og i Almindelighed passer godt for vore Forhold, maatte det nærmest bero paa særegne Forhold, om særskilte Pigeskoler skulde kunne paaregne Støtte af Statsmidler.

Stillingen var da blevet den, at der ikke uden under særegne Forhold kunde ventes Statsbidrag til særskilte Pigeskoler, at Staten altsaa vanskelig vilde ofre noget særskilt for Pigernes høiere Undervisning.

Naar nu Loven selv sikrer Pigerne Adgang og Ret til at komme ind paa de statsunderstøttede høiere Skoler, har Departementet selvfølgelig 1. at hævde, at Piger har denne Adgang og Ret, 2. at paase, at ikke Kommuner gjør det umuligt for dem at naa, hvad Loven tilsiger dem.

Denne Opfatning er det Departementet har udtalt i vedkommende Punkt af Rundskrivelserne af 24de August, som nylig af en Indsender i et af vore Dagblade er stemplet som lovstridige i dette Stykke.

Da Departementet imidlertid fremdeles finder det rigtigt, at man paa dette Omraade gaar forsigtig frem, har man, hvor Skolens Forstanderskab har udtalt sig imod — eller ytret Tvil, om det var raadeligt — iaar at optage Piger i Middelskolens 1ste og 2den Klasse, overladt det at afgjøre Sagen efter Forhandling med Kommunestyret, og man har ikke paalagt nogen Skole at kundgjøre, at Piger kunde optages i de nævnte Klasser. Hensynsfuldhed ligeoverfor Kommunerne har man ment var nødvendig, ikke blot fordi det for Kommunerne kan gjælde maaske stærkt forøgede Udgifter og Foranstaltninger, som kræver længere Tid til Overveielse og Udførelse, men ogsaa fordi der i Byerne kan være private Pigeskoler, som gjør godt og rosværdigt Arbeide og vel har fortjent i det mindste at faa Tid til at omraade sig.

Man anser det ogsaa for heldigt, at Kommunestyret, navnlig i de større Byer, faar Tid til at overveie, om Antallet af Gutter og Piger, som vil søge Middelskolens Undervisning, kan antages at blive saa stort, at det er nødvendigt eller ialfald ønskeligt at fordele dem paa to Skoler, naturligst da en Gutte- og en Pigeskole, eller om Stemningen i Byen er saa afgjort imod Fællesundervisning, at man vil gjøre alvorlige Anstrengelser for at opretholde særskilt Skole for Piger, uagtet Elevantallet ikke kan siges at kræve to Skoler.

Man kan nemlig tænke sig, at Kommunen opretter (eller 4 Decbr.
støtter en privat) fuldstændig Middelskole for Piger, saaledes udrustet i enhver Henseende, at den kan faa Examensret. I dette Tilfælde antager Departementet det for sandsynligt, at der ingen Nødvendighed vil være for at optage Piger i den statsunderstøttede Skole — saafremt Skolepengene ikke bliver høiere end i den statsunderstøttede Skole. Sandsynligvis maatte man vel ogsaa kræve, at Moderation for Søskende regnes under et i begge Skoler.

I de største Byer vil der selvfølgelig nu som før være Behov for fuldt uafhængige Privatskoler baade for Gutter og Piger.

Cirkulære fra Justitsdepartementet til de civile Overøvrigheder: 6 Decbr.
§ 104 i Lov om Betaling for offentlige Forretninger af 6te August 1897 er saalydende:

„Den, der efter Beskikkelse forretter som Sættedommer, Sætteskriver, Sætteauktionsforvalter, Sætteskifteforvalter eller Sættefoged, tilkommer af Statskassen — foruden i Tilfælde Skyds- og Kostgodtgjørelse efter Reglerne i første Afdeling — en efter Arbeidet, Sagens Beskaffenhed og Omstændighederne forøvrigt afpasset Godtgjørelse, hvis Størrelse efter motiveret Forslag af Sætteembedsmanden bestemmes af vedkommende Regjeringsdepartement eller, hvor dette er Part i Sagen, af Kongen.

For Udskrifter og Attester, der udfærdiges af Sætteembedsmanden, oppebærer denne selv den i Kapitel X bestemte Betaling."

Idet man henleder Hr. Amtmandens (Stiftamtmandens) Opmærksomhed paa Indholdet af denne Lovbestemmelse, hvorefter Departementet vil have at bestemme eller afgive Indstilling om vedkommende Sættedommers eller Sætteretsbetjents Godtgjørelse ved enhver efter 1ste Januar 1898 af saadan affagt Dom, afsluttet Skiftebehandling eller tilendebragt anden Forretning, uden Hensyn til, naar hans Beskikkelse er udfærdiget eller den paagjældende Sags Behandling af ham er paabegyndt, skal man bede alle, som for Tiden maatte være eller herefter maatte blive beskikkede som Sættedommere o. s. v., anmodede om i Tilfælde ved Indsendelse gjennem Stedets Overøvrighed af Begjæring om Anvisning af Godtgjørelse i Henhold til ovennævnte Lovbestemmelse at afgive motiveret Forslag om sammes Størrelse, saaledes specificeret, at det kan sees, hvorledes den foreslaaede Godtgjørelse er beregnet. Begjæringen bør derhos være ledsaget af en bekræftet Udskrift med Præmisser af den Kjendelse, hvorefter den ordinære Dommer eller Retsbetjent skal øige Sæde, eller hvis nogen saadan Kjendelse ikke er affagt, af den Foreskilling eller Skriftvexel, der har ledet til Sætteembedsmandens Beskikkelse.

Til Veiledning ved Godtgjørelsens Fastsættelse bør i Anvisningsbegjæringen meddeles:

a) Hvormange og hvorlange Retsmøder Sagen — derunder indbefattet Domsseſsionen — har medtaget, hvorvidt disse Møder

6 Decbr. har været forbundne med besværligt Arbeide eller ikke, og hvorvidt Sættedommeren ved samme Leilighed har afgivet Møde i andre Sager for det Offentlige eller Private.

b) Hvor lang Tid der er medgaaet til Dommens Forfattelse, samt andre Oplysninger, der kan bidrage til Bedømmelse af Besværligheden og Omfanget af Sætteembedsmandens Arbeide med Paadømmelsen, saasom hvorvidt mange og vidtløftige Indlæg har været vexlede, om Sættedommeren har maattet gjennemgaa og extrahere vidtløftige Vidneførsler og deslige, og

c) for de før 1ste Januar 1898 beskikkede Sætteembedsmænd, der i Henhold til Lov om en forandret Lønningsmaade for visse civile Embeder af 14de Mai 1872 § 20 har oppebaaret Sportler for Sagens Behandling, til hvilket Beløb disse har andraget.

Forsaavidt der ikke samtidig indsendes Regning over den vedkommende Sætteembedsmand tilkommende Skyds- og Kostgodtgjørelse, hvoraf kan sees, hvor lang Tid han udelukkende for Sættesagens Skyld har været fraværende fra sit Hjem, maa Anvisningsbegjæringen tillige indeholde fuldstændige Oplysninger i saa Henseende.

Tilsvarende Oplysninger bliver ogsaa at meddele ved Indsendelse af Begjæring om Godtgjørelse for at have forrettet som Sættedommer eller Sætteretsskriver i Straffesag, der behandles ved Meddomsret eller Forhørsret, i hvilket Tilfælde ligesom hidtil (jfr. Cirk. af 13de November 1891) Begjæringen bliver at indsende til Overøvrigheden gjennem vedkommende Statsadvokat, for at ledsages af dennes Udtalelse.

Ved Anvisningsbegjæringens Indsendelse til Departementet udbedes derhos i alle Tilfælde Hr. Amtmandens (Stiftamtmandens) egen Udtalelse, om hvorvidt De har noget at bemærke ved den foreslaaede Godtgjørelse.

Regninger over Skyds- og Kostgodtgjørelse til Sætteembedsmænd bliver ligesom hidtil gjennem Overøvrigheden at indsende til Departementet til Anvisning. Saavel disse Regninger, som Begjæringen om Godtgjørelse for Sagens Behandling maa være indsendte inden den i Sportellovens § 173 bestemte Frist, der, forsaavidt angaar Skyds- og Kostgodtgjørelsen, antages at skulle regnes fra Tilendebringelsen af vedkommende Reise.

Departementet finder ved nærværende Leilighed videre at burde anmode Hr. Amtmanden (Stiftamtmanden) om, at De, hvor Begjæring om Sættedommerbeskikkelse fremkommer til Dem, uden at Kjendelse om, at den ordinære Dommer skal vige Sæde, er afsagt, vil have Deres Opmærksomhed henvendt paa, at saadan Beskikkelse ikke udfærdiges, medmindre en virkelig Ugildhedsgrund foreligger, og at i saa Henseende Virkningerne af en fjerntliggende Interesse i Sagens Udfald eller af en hvilkensomhelst tidligere Befatning dermed ikke strækkes for vidt. Man

finder i den sidste Henseende navnlig at burde paapege, at en Dom- 6 Decbr.
mer, der tillige er Magistrat i Kjøbstad eller Ladestedskommune, efter Departementets Mening ikke kan ansees for ugild til at behandle en Retssag, i hvilken Kommunen er Part, medmindre hans tidligere Befatning med Sagen i saadan Egenskab kan formodes at have afsødt en særlig Interesse af, at Sagen afgjøres i en bestemt Retning; jfr. A. Schweigaards Den norske Proces I § 32 og F. Hagerups Forelæsninger over den norske Civilproces I S. 158—60.

Endelig anmodes Hr. Amtmanden (Stiftamtmanden) om fremtidig i enhver af Dem udfærdiget Sættebestikkelse at indtage et udtrykkeligt Tilkjendegivende til Vedkommende om,

1) at Bestikkelsen naarsomhelst kan tilbagekaldes, og
2) at den uden nogen Tilbagekaldelse ophører, saafremt den Dommer eller Retsbetjent, i hvis Inhabilitet Bestikkelsen er begrundet, dør eller fratræder sit Embede, før vedkommende Sag eller Forretning er tilendebragt eller afholdt.

Sætteembedsmænd, der før indeværende Aars Udgang afslutter Behandlingen af de Sager eller Forretninger, for hvilke de er bestikkede, vil selvfølgelig med Hensyn til sin Godtgjørelse have at forholde sig efter den nugjældende Sportellovs § 194, jfr. Departementets Cirkulære af 16de Juli 1879.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nede- 6 Decbr.
nes Amt, foranlediget ved Foresporgsel fra Ordføreren i en By, om, hvorvidt der ved Værdsættelse af Byens faste Eiendomme i Henhold til de gjældende Vedtægter angaaende Skattetaxter m. V. for Byen bliver at tage noget Hensyn til Grundleie, hvor saadan svares eller oppebæres af en skattepligtig Eiendom.

I denne Anledning meddeler Departementet, at Spørgsmaalet antages at maatte besvares benægtende. En bekræftende Besvarelse deraf maatte, efter Departementets Mening, støtte sig til en Opfatning, hvorefter Grundleie, naar den oppebæres af andre end Indehaveren af en fast Eiendom skulde kunne værdsættes som særskilt Eiendomsgjenstand og paalægges Eiendomsskat, hvilken Opfatning imidlertid antages udelukket allerede af den Grund, at Grundleie ikke er særskilt nævnt i Byskattelovens § 4.

Høieste Resolution*), hvorved i Henhold til Lov angaaende 7 Decbr.
Fiskerier i Nordlands og Tromsø Amter af 3die August 1897 § 1 bestemmes:

1. At Bergs Herred i Tromsø Amt skal udgjøre to Opsynsdistrikter, nemlig Bergs Distrikt, omfattende Fiskeværene Havn med Værket, Ballesvik og Langbaren samt

*) Bekjendtgj. 8de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 51.

7 Decbr. Mefjord med Hopen, og Torskens Distrikt, omfattende Fiskeværene Svellingerne med Halvorsø, Orja med Langvær, Holmen, Torsken med Kongsnes, Gryllefjord med Barbogen og Sandsvik med Teistevik, inden hvilke Distrikter indtil videre ansættes særskilt Opsyn til Ordens Opretholdelse under Torskefiskeriet i det Tidsrum, som bestemmes af Amtmanden i nævnte Amt.

2. At denne bemyndiges til i det anførte Øiemed og under Hensyn til den til enhver Tid givne Storthingsbevilgning at antage det fornødne Antal Opsynsbetjente med Assistenter og bestemme deres Godtgjørelse samt at udfærdige de nærmere Forskrifter for Opsynets Virksomhed m. v.

Nærværende Resolution træder i Kraft den 1ste Januar 1898.

7 Decbr. **Høieste Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Brandvisitationer i Kjøbstæderne af 22de Mai 1875 bestemmes, at de ved høieste Resolution af 10de December 1886 foreskrevne Brandvisitationer i Kjøbstaden Skien fremtidig indtil videre bliver at afholde kun engang aarlig.

7 Decbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Lardals Herredsstyrelse, Jarlsberg og Larviks Amt, i Møder den 8de Juli og 13de Oktober 1897 vedtagne Plan for en inden Herredet under Navn af „Lardals Sparebank" oprettendes Sparebank.

7 Decbr. **Høieste Resolution**, hvorved bifaldes, at der for „En gammel Militærs Legat" oprettes Statuter overensstemmende med et vedlagt Udkast.

8 Decbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Aalesunds Bygningskommission om, hvorvidt ikke § 28, 2det Passus i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 er saaledes at forstaa, at den ved samme givne Adgang til under visse Betingelser at foretage sammenhængende Bebyggelse af sammenstødende Grunde uden Opførelse af Brandvæg blot gjælder for samtidig byggende Naboer. I Anledning heraf erklærer Departementet sig enigt med Amtmanden i, at den omhandlede Bestemmelses Anvendelse ikke behøver at være betinget af samtidig Bebyggelse af vedkommende Nabogrunde, men at saadan sammenhængende Bebyggelse som i Bestemmelsen omhandlet, efter Overenskomst mellem vedkommende Eiere ogsaa ellers kan finde Sted, dog kun under Betingelse af, at de paagjældende Bygningers samlede Areal ikke kommer til at overskride 300 m², og iøvrigt forudsat, at der ikke i nogen af vedkommende Bygningers mod Nabogrunden

*) Bekjendtgj. 8de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 51.

vendende Vægge maa findes Aabninger. Det er efter Depts. Mening en Selvfølge, at en saadan Overenskomst maa affattes saaledes, at den ikke igjen vil kunne ophæves uden Bygningsmyndighedernes Samtykke, ligesom den gjennem Thinglæsning maa gjøres forbindende ogsaa for fremtidige Eiere af vedkommende Eiendomme. 8 Decbr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Tromsø Biskop, hvori Dept. paa Foresporgsel fra en Sognepræst angaaende Forstaaelsen af Lov indeholdende Forandring i de om Ægteskabslysning gjældende Bestemmelser af 1ste Juli 1893 udtaler, at Lysningen ved den nævnte Lov i det væsentlige har tabt sin juridiske Betydning som Varsel til mulig Indsigelse mod vedkommende Ægteskab, og at dens Øiemed nu nærmest er at give Anledning til Menighedens Forbøn for Ægtefolkene. Under disse Omstændigheder antager Departementet med Biskopen, at Lysning maa kunne finde Sted ogsaa paa andre Kirkedage end Søndagene, ligesom Dept. ved en tidligere Leilighed har udtalt den Mening, at Lysningen efter den ovennævnte Forandring af dens Karakter nu nærmest maa sættes i Klasse med de i Lov af 10de Juni 1876 omhandlede kirkelige Forretninger, som en Menigheds Præst kan udføre for Medlemmer af andre Menigheder inden Statskirken (jfr. den i Lovtidenden indtagne Skrivelse fra Departementet til Kristiania Biskop af 9de Juni 1897). 9 Decbr.

Høieste Resolution*), hvorved bestemmes: 10 Decbr.

1. At der, overensstemmende med § 1 i Lov angaaende Skreifiskerierne i Lofoten af 6te August 1897 anordnes et særskilt Opsyn til Ordens Opretholdelse under det i Tidsrummet fra 16de Januar til 30te April paa Strækningen fra Brettesnes i Lofoten til Lofotodden saavelsom i Raftsundet og paa Strækningen fra Brettesnes til og med Kanstadfjorden foregaaende Skreifiskeri.
2. At der indtil videre ansættes særskilt Opsynschef, der antages af Departementet for det Indre, som tillige bemyndiges til at fastsætte hans Godtgjørelse og udfærdige Instrux for hans Virksomhed.
3. At Opsynschefen med Hensyn til Paatale af Lovovertrædelser i Opsynstiden og Opsynsdistriktet udøver samme Myndighed, som ved Lovgivningen er tillagt Politimestre (Jfr. Kongelig Resolution af 21de April 1894 § 5).
4. At Opsynschefen bemyndiges til at antage det fornødne Antal Opsynsbetjente og øvrige Opsynspersonale under fornøden Hensyntagen til vedkommende Bevilgninger.
5. At den Myndighed, der ved Lovens § 33, 2det Passus, er tillagt de beskikkede Opsynsbetjente, udvides til at omfatte

*) Bekjendtgj. 13de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 52.

10 Decbr. Myndighed til at forelægge Bøder i alle Politisager, hvori Tiltalemyndigheden tilkommer Opsynschefen.

6. At Amtmanden i Nordlands Amt indtil videre bemyndiges til i Henhold til Lovens § 36 som Fiskedommere at beskikke en extraordinær Dommer med Hjælpedommer med saadan Godtgjørelse, som i vedkommende Bevilgninger dertil forudsættes anvendt.
7. At Fiskedommerne i Henhold til Lovens § 37 paalægges ogsaa at optage Thingsvidner og andre enkeltstaaende Retshandlinger til Brug under Straffesager, anlagte ved anden Domstol.
8. At Kjendetegnet for de til Opsynet hørende Personer bliver et Sølvskilt med Rigets Vaaben og Omskriften „Fiskeri-Opsyn."
9. At de til Opsynet hørende Fartøier skal føre det norske Orlogsflag, hvori anbringes i en hvid Firkant i Flagets Midte med gule Bogstaver Ordene: „Fiskeri-Opsyn" samt en Krone over disse Ord.
10. Departementet for det Indre bemyndiges til at træffe Bestemmelse om Opsynets Ikrafttræden og Ophævelse.

Nærværende Resolution træder i Kraft fra 1ste Januar 1898.

10 Decbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa saadan Forandring i § 2 i de under 25de Januar 1884 udfærdigede, den 3die April næstefter konfirmerede Statuter for „Fondet til Understøttelse for enlige Kvinder af Embeds- og Borgerstanden i Porsgrund," at Størrelsen af de aarlig til Uddeling kommende Renteportioner efter Legatbestyrelsens Bestemmelse kan fastsættes til fra 50 til 100 Kroner efter Vedkommendes Trang, samt at hvad der af de aarlige Renter ikke naar op til fuld Portion af 50 Kroner, bliver at tillægge Kapitalen.

10 Decbr. **Høieste Resolution**, hvorved tilstaaes følgende Funktionærer Attestationsret for portofri Brevvexling i vedkommende Stillings Medfør:

De i Henhold til Lov om geistlige Embedsmænds og Kirkesangeres Lønning af 14de Juli 1897 § 47 offentlig opnævnte Kommissærer.

Skoledirektørernes Førstebetjente efter skriftlig Bemyndigelse til vedkommende Postanstalt. Sekretæren ved Norges Landbrugshøiskole samt Bestyreren af Skolens Hovedbrugsafdeling. Bestyrerne af Voss Klængstue og af Hamar Planteskole og Klænganstalt.

Følgende Funktionærer ved Rigsforsikringsanstalten:

Chefen for Skadeafdelingen, Kassereren, Bogholderen, Expeditøren og Kontorister af 1ste Klasse.

Følgende Funktionærer ved Statsbanernes Drift og Anlæg: Generaldirektøren, Styrelsens Medlemmer, Chefen for Bureauafdelingen, Driftsbestyrere, Distriktsingeniører, Maskiningeniører, de i 1ste Trafik-Distrikt ansatte Sektionsingeniører, de ved Anlæggene

ansatte Overingeniører, Afdelingsingeniører, Distriktskassérere, Ma- 10 Decbr.
terialforvaltere, Læger og Præster; de ved Baner, hvoraf Staten alene er Eier, ansatte Kassérere og Regnskabsførere samt Expeditører ved Afdelingschefernes Kontorer; Expeditøren efter skriftlig Bemyndigelse fra vedkommende Afdelingschef.

De ved Telegrafvæsenets Kredsstyrelse ansatte Ingeniører og Forstekontoristers.

Bestyrere af Telegrafvæsenets Telefonstationer.

Bestyreren af Jernbanens Toldstation i Trondhjem.

Landstormens lønnede Oberstløitnanter og Kommandersergeanter samt alt værnepligtigt Officersbefal.

Landsskytterstyrets Kassérer.

Formanden i Komiteen for Udarbeidelse af foreløbigt Program for et Institut for den farmaceutiske Undervisning.

Bestyreren af Stange og Romedals Præstegaardsskoge samt Ihle Chefsgaardsskog.

Høieste Resolution, hvorved i Henhold til Lov om By- 10 Decbr.
kommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa de af Kristiansands Kommunebestyrelse i Møde den 27de Oktober 1897 vedtagne Forandringer i de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Kri- 10 Decbr.
stians Amt, hvori Departementet foranlediget ved Forespørgsel fra Formanden i en Ligningskommission angaaende den rette Fremgangsmaade ved Beskatningen i et Par nærmere angivne Tilfælde meddeler Følgende:

1. Den Mand, der har udskiftet Kr. 1000,00 til hver af sine hjemmeværende 5 Børn ved til disse at udstede et Gjældsbevis paa tilsammen Kr. 5000,00, hvoraf han skal svare 4 pCt. Renter, maa af Ligningskommissionen gives et tilsvarende Afslag ved dens Ansættelse af hans Formue og Indtægt. Imidlertid vil hvert af hans Børn kunne skatlægges for sig, saafremt dets Indtægt naar op til det mindste skatbare Beløb, og ved Ligningen vil for de konfirmerede Børns vedkommende formentlig kunne gjøres Tillæg for Kost og Klæder, som de faar af Faderen, jfr. Rigsskattekommissionens Udtalelser under Behandlingen af Mo Skatteligning for 1894 („Meddelelser vedkommende Ligningsvæsenet" No. 1, Side 33, No. 49), hvilke Udtalelser tillige angiver Reglen for Ansættelsen af Faderens Indtægt, naar hjemmeværende Børn arbeider for ham. Børnene bliver, forsaavidt de beskattes, at henføre til 1ste Klasse.
2. Den Gaardbruger, hvis mindreaarige Søn er bleven tilskjødet en Jordeiendom, der er indkjøbt ved Faderen og bruges af denne, bliver saalænge Brugen vedvarer, at beskatte af den

10 Decbr. derved vundne Indtægt, derimod ikke for Formue i Gaarden. Paa sin Side bliver Sønnen, forsaavidt hans samlede Indtægt naar op til det mindste skatbare Beløb, at skatlægge for sin Formue i Eiendommen og for den Brugsafgift, han i Tilfælde oppebærer af Faderen.

Om Sagen i sin Almindelighed bemærker Departementet, at det ikke staar til at hindre, at en Person formindsker sin Formue og Indtægt og i tilsvarende Grad unddrager sig Skattepligt ved at bortgive Eiendele til sine Børn, naar dette sker ved gyldige og alvorlig mente Dispositioner. Forsaavidt Ligningskommissionen paa Grundlag af foreliggende Oplysninger maatte anse nogen Disposition som blot fingeret (Proformaværk), vil den selvfølgelig have at foretage Ligningen uden noget Hensyn til samme. I Tilfælde som de ovenfor under 1 og 2 omhandlede bør Ligningskommissionen, da det her ligger nær at antage, at Dispositionerne er Proformaværk, ikke uden nærmere Undersøgelse af Forholdet foretage Ligningen paa Grundlag af de meddelte Opgivender. Den endelige Afgjørelse af Spørgsmaalet, om der foreligger Proformaværk eller ikke, henhører forøvrigt under Domstolene.

11 Decbr. **Kongelig Resolution***), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Øvre Ekers Herred, Buskeruds Amt, under 12te Oktober 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. H. K. H. Kronprindsens Resolution af 10de Mai 1858, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadenorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for det daværende Ekers Prestegjæld, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

11 Decbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Skjold Herred, Stavanger Amt, under 30te Oktober 1896, 11te Marts, 29de Mai og 30te Oktober 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

11 Decbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Jøssunds Herred, Søndre Trondhjems Amt, under 24de April, 12te Juni og 16de Oktober 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

11 Decbr. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til Lov af

*) Bekjendtgj. 16 Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 53, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 16de Decbr. i Lovtid. 1ste Afdeling No. 53.

28de Mai 1881 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, inde- 11 Decbr.
holdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets Ladesteder med særskilt Kommunebestyrelse meddeles Stadfæstelse paa en af Stenkjær Formænd og Repræsentanter under 8de Oktober 1897 fattet Beslutning om Forandring af § 17 i de ved Kongelig Resolution af 14de April 1894 approberede Politivedtægter for bemeldte Ladested, jfr. Kongelig Resolution af 21de Marts 1896.

Den stadfæstede Beslutning er saalydende:

„Det i § 17 i de for Ladestedet gjældende Politivedtægter indtagne Forbud mod Riden paa Velociped paa Broen ophæves."

Kongelig Resolution*), hvorved: 11 Decbr.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Mo Herred, Nordlands Amt, under 5te Oktober 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 16de Marts 1878, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Mo Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution**), hvorved i Henhold til Lov af 3die 11 Decbr.
August 1897 § 3 bestemmes, at der til Ordens Opretholdelse under Torskefiskerierne ved Finmarkens Kyst indtil videre, forsaavidt Midler dertil er bevilget af Storthinget, anordnes særskilt Opsyn efter følgende nærmere Bestemmelse:

1. Til Forstærkelse af det lokale Politi antages det nødvendige Antal Opsynsbetjente, der ansættes af Amtmanden, som ogsaa bestemmer deres Godtgjørelse.
2. Der bliver at ansætte en Opsynschef, som beskikkes af Amtmanden, der ligeledes bestemmer hans Godtgjørelse. Opsynschefen har selvstændig Paatalemyndighed i Politisager, der angaar Overtrædelse af god Skik og Orden under Fisket, samt af Fiskerilovgivningen og de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter, hvorhos han i Politisager angaaende Overtrædelser af Handels- og Brændevinslovgivningen samt af Lovgivningen om Salg og Udskjænkning af Øl, Vin m. v. kan forelægge Bøder. I Sager, der angaar andre Lovovertrædelser, har han foruden at fungere som Ordenspoliti Myndighed til at anstille Efterforskning og herunder begjære Retsmøde afholdt,

*) Bekjendtgj. 16de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 53, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 16de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 53.

11 Decbr. hvorefter Sagerne overgaar til Distriktets ordinære Myndigheder.

De i nærværende Post omhandlede Sager kan af Opsynschefen anhængiggjøres saavel for Distriktets ordinære Domstole som for Fiskedommeren.

Distriktets ordinære Politimyndigheder er forpligtede til at behandle saavel Sager, der ikke af Opsynschefen optages til Behandling, som Sager, der af ham oversendes dem.

3. Til Behandling af de i Lovens §§ 37 ff. omhandlede Sager bemyndiges Amtmanden til at ansætte en eller flere Fiskedommere, bestemme deres Godtgjørelse og udfærdige de nødvendige nærmere Forskrifter for deres Virksomhed.

4. Amtmanden bemyndiges til nærmere at bestemme Dagen saavel for Opsynets Ikrafttræden som for dets Ophør samt til i det Hele overensstemmende med den heromhandlede Lov og den af Storthinget til enhver Tid givne Bevilgning at træffe saadanne nærmere Bestemmelser med Hensyn til Opsynet m. V., som maatte vise sig ønskelige.

Nærværende Resolution træder i Kraft fra 1ste Januar 1898.

11 Decbr. **Kongelig Resolution***), hvorved Stadfæstelse i Medhold af Lov af 18de Juni 1884 § 20 meddeles paa den af Tønsberg Kommunestyre under 28de Oktober 1897 fattede Beslutning om, at Smaasalg af Øl i Aaret 1898 og Smaasalg af Vin, Mjød og Cider fra 1ste Januar 1898 skal være forbudt andre paa Stedet end dem, der vinder Bevilling paa denne Næring.

11 Decbr. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til § 25 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæstelse paa de af Tromsø Kommunestyre under 13de December 1895 og 30te April 1897 besluttede Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Tromsø Havn,

11 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At det i Medhold af § 25 i Lov om offentlige Tjenestemænds Skyds- og Kostgodtgjørelse af 10de Juli 1894 bestemmes, at Rigsforsikringsanstaltens Direktør, Sekretær og øvrige Afdelingschefer samt Kontoristers paa Reiser i Rigsforsikringsanstaltens Anliggender foruden Skydsgodtgjørelse efter nævnte Lov tilstaaes Kostgodtgjørelse efter Lovens 2den Klasse.

2. At Rigsforsikringsanstaltens Funktionærer som Honorar for at foretage Kassevisitationer hos Anstaltens Tilsynsmænd tilstaaes Kr. 5,00 for hver Dag, der medgaar til saadanne Undersøgelser, herunder dog ikke indbefattet Reisedage.

*) Bekjendtgj. 16de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 53.
**) Bekjendtgj. 16de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 53, hvor Vedtægterne er indtagne.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 11 Decbr.

1. Fra 1ste Januar 1898 at regne skal samtlige Brug i Gaardene Brandvik lille, Tveit, Sørhuglen og Rosbø, henholdsvis G. N. 7, 8, 9 og 10, af samlet Skyld 36 Mark 53 Øre, henlægges fra Eid Annexsogn i Fjelberg Prestegjæld under Nordre Søndhordlands Provsti i Bergens Stift til Stord Prestegjæld under samme Provsti og Stift.
2. Fra samme Tid skal de nævnte Gaarde endvidere overgaa fra Fjelberg Herred, Thinglag og Lensmandsdistrikt i Søndhordlands Fogderi til Stord Herred, Thinglag og Lensmandsdistrikt i samme Fogderi.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at Møllendals Sindssygeasyl ved Bergen autoriseres til at modtage indtil 73 Syge fra den Tid de nye Lokaler for Asylets Mandsafdeling tages i Brug. 11 Decbr.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 11 Decbr.

1. At der meddeles Tilladelse til at opføre en ny Hovedkirke i Lade Hovedsogn af Strinden Prestegjæld under Nordre Dalene Provsti i Trondhjems Stift paa den dertil indkjøbte Tomt af Gaarden Moholt vestre.
2. At der ved den nye Hovedkirke tillades anlagt en Begravelsesplads paa Betingelse af, at den dertil udseede Tomt paa Forhaand dræneres efter en af vedkommende Sundhedskommission godkjendt Plan.
3. At det bestemmes, at Lade Kirke skal overgaa til Kapel fra den Tid at regne, da den nye Hovedkirke er indviet og taget i Brug.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at den Fiskeriindberetning, 341 Kroner aarlig, der ved Kongelig Resolution af 25de Mai 1889 (jfr. Kongelig Resolution af 3die September 1852) er tillagt Kirken i Ørlandets Hovedsogn af Ørlandets Prestegjæld under Fosens Provsti i Trondhjems Stift, fordeles mellem denne Kirke og Kirken i Agdenes (Værnes) Annexsogn af samme Prestegjæld efter Matrikulskylden i de to Sogne, saaledes at der tillægges Ørlandets Kirke 255 Kroner (med procentvis Tillæg) og Agdenes (Værnes) Kirke 86 Kroner (med procentvis Tillæg) overensstemmende med den af Ørlandets Herredsstyrelse og Agdenes Herredsstyrelse i fælles Møde den 27de August 1897 fattede Beslutning. 11 Decbr.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. i Henhold til § 3 i Lov af 29de Juni 1888 om Udvidelse af Kjøbstaden Sandefjords Grændser bestemmes, at den i Lovens § 1 angivne Forandring af Grændserne skal i kirkelig Henseende indtræde fra 1ste Januar 1898. 11 Decbr.

11 Decbr **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektørerne, hvorved bl. a. gjøres opmærksom paa, at der er foretaget følgende Forandringer i Schemaet til Opgave over optjent Lærerløn for den i Henhold til Lov om Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1889 meddelte Undervisning:

Paa Schemaets første Side er i Rubriken for Lærere og Lærerinder tilføiet: „A. I fuldstændig Post. B. Hjælpelærere, Timelærere eller konstituerede Lærere", idet Lærerne (Lærerinderne) for Fremtiden bliver at opføre særskilt under hver af disse to Klasser. Under Litr. A bliver kun at opføre det Antal Uger, som er fast tillagt Lærere (Lærerinder) i fuldstændig Post. Hvis en saadan Lærer eller Lærerinde ved Siden heraf midlertidig har overtaget nogen Undervisning i en ledig Post, bliver han eller hun, forsaavidt denne Undervisning angaar, at opføre under Litr. B.

I Bemærkningerne paa Schemaets Bagside har man som Følge heraf strøget Ordene: „Hvor vedkommende Lærer uanseet Bestemmelsen i (Landsskolelovens) § 21 bliver at aflønne efter flere Lønningssatser, paaføres Opgaven forklarende Bemærkning herom". For de under Litr. A opførte Lærere (Lærerinder) antages nemlig Bestemmelsen i Landsskolelovens § 21 ikke at kunne fraviges.

Vikarer under Læreres Sygdoms- eller andet lignende Forfald har tidligere været medtaget i Opgaven for den Del af deres Løn, som udredes af Herredskassen, Brugsskolen eller Distriktet. Departementet er imidlertid ved nærmere Overveielse og Undersøgelser i Lovens Forarbeider kommet til det Resultat, at den hidtil befulgte Praxis er feilagtig.

I Landsskoleloven findes der ikke nogen Bestemmelse, der udtrykkelig hjemler Adgang til at yde Bidrag direkte af Statskassen til Herredets Udgifter ved Vikarløn af den omhandlede Art, idet Lovens § 38 alene fastsætter Statsbidrag til Aflønning af de ved Folkeskolen ansatte Lærere, men ikke tillige af Vikarer for disse. Under hele Folkeskolelovens Udarbeidelse sees det ogsaa at have været Forudsætningen, at Lærere paa Landet under kortvarige Sygdoms- og lignende Forfald i Regelen ikke vil behøve nogen Vikar, idet en forsømt Skoleunge som oftest uden særdeles Ulempe kan henlægges til en anden Tid af Aaret, end paatænkt, hvorimod Lærere under længere Sygdomsforfald bør kunne vente og i Regelen vil faa Hjælp til Vikarens Aflønning af Herredet, som derfor, hvis Udgiften bliver større end rimeligt for et enkelt Herred, ved Landsskolelovens § 46 f er aabnet Adgang til at erholde Bidrag til Bestridelse af saadan Udgift af Amtsskolekassen, derimod ikke direkte af Statskassen.

Som Følge heraf vil der ikke for Fremtiden blive ydet Bidrag af Statskassen til Aflønning af Vikarer, som derfor heller ikke bliver at medtage i Opgaven.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania Stift, foranlediget ved en indkommen Foreſtilling fra Kristiania Skifteret, angaaende Sportlerne til Statskaſſen for en for et i Kristiania under Behandling værende Dødsbo paa et andet Sted afholdt Skiftetaxtforretning over en Eiendom, der beſtod af to Dele, ſom ikke grændſede til hinanden, og hvilke Dele blev ſærſkilt taxerede, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det antager, at Sportlerne kun bør beregnes ſom for en Forretning, medmindre det var efter Forlangende af Boet, at hver af Delene blev taxeret ſærſkilt. 11 Decbr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Bergens Kathedralſkoles Forſtanderſkab, hvori paa Foranledning meddeles, at da det den civile Overøvrighed ved Lov om offentlige Skoler for den høiere Almendannelſe af 17de Juni 1869 § 52 tillagte Overtilſyn med de offentlige Skolers Økonomi ved den nye Lov om høiere Almenſkoler af 27de Juli 1896 er at anſe for bortfaldt, — antager Departementet, at Andragender om Indløsning af Jordafgift, Kornrente og løs Landſkyld ſom vedkommende Yder i Henhold til Lov om Indløsning og Fordeling af Jordafgift, løs Landſkyld, Kornrente m. v. af 14de Juli 1897 fra 1ſte Januar 1898 er berettiget til at kræve, kan indbilges af Forſtanderſkabet ſelv, der efter den nye Skolelovs § 55, 4de Led, forvalter Skolens Formue og Indtægter, uden at Departementets Samtykke antages nødvendigt. Ligeledes antager Departementet, at de Skolen tilhørende Obligationer for Fremtiden kan disponeres af Forſtanderſkabet, uden at Departementets Samtykke indhentes paa Forhaand, idet det formenes at være tilſtrækkeligt, at de gives Paategning om, at de ikke kan afhændes, transporteres eller aflæſes uden Forſtanderſkabets Samtykke. 13 Decbr.

Reglement for den indenlandſke Telegramvexling, approberet af Departementet for de offentlige Arbeider. Decbr.

Høieſte Reſolution, hvorved meddeles Stadfæſtelſe paa det af Stud. jur. Eſkild Bruun af Kriſtiania ved hans Gavebrev af 18de November 1897 oprettede „Jørgen Young Bruuns Legat" til Bedſte for trængende ældre Kvinder af Kriſtiania, hovedſagelig Enker efter eller Døtre af Embeds- eller Beſtillingsmænd. 14 Decbr.

Høieſte Reſolution, hvorved meddeles Stadfæſtelſe paa det af Skibsreder Johan Thorſen og Huſtru af Skaare Sogn ved Gavebrev af 8de December 1893 med Paategninger af 24de Juni 1896 og 9de Juli 1897 oprettede Underſtøttelſesfond for enslige ugifte Kvinder i Skaare Sogn ſamt paa de for dette af Skaare Formandſkab under 2den Oktober 1897 udfærdigede, af Legatopretterne ved Paategning paa ſamme af 7de næſtefter vedtagne Statuter. 14 Decbr.

14 Decbr. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Stadfæstelse meddeles paa den af Laardals Herredsstyrelse, Bratsbergs Amt, seneſt i Møde den 26de Juni 1897 vedtagne Plan for en inden Herredet oprettendes Sparebank.
2. At Samtykke meddeles til, at det ved Kongelig Resolution af 26de September 1846 ophævede Laardals Bygdemagasins Midler, uanseet Bestemmelsen i Kongelig Resolution af 3die Auguſt 1859, anvendes til Grundfond for den nævnte Bank.

15 Decbr. **Cirkulære** fra Finantsdepartementet til Amtmændene:

Efter Henstillen fra Forsvarsdepartementet bestemmes, at de af Krigshospitalskassen bevilgede Pensioner, som hidtil i Henhold til Skrivelse af 6te Mai 1818 fra Regjeringens daværende 5te Departement er blevne udbetalte af Fogder og Toldkasserere, fra 1ste Januar 1898 bliver at udbetale direkte af Krigshospitalskassen. Herom skal man bede vedkommende Oppebørselsbetjente i Hr. Amtmandens Embedsdistrikt underrettede med Anmodning om direkte til Krigshospitalskassens Kasserer at indsende nøiagtige Postadresser for samtlige de Pensionister, med hvilke de har havt Befatning.

15 Decbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Sorenskriver, hvori Departementet paa Foresporgsel om, hvorledes Thinglysningsgebyret for endel Fæstesedler paa Hustomter skulde beregnes efter den nye Sportellov, meddeler, at Gebyret for saadanne Fæstesedler ikke antages med Hjemmel i Bestemmelsen i den nye Sportellovs § 48 sidste Passus at kunne beregnes med Kr. 1,00. Departementet antog derimod, at Gebyret maatte blive at beregne efter Reglerne i Lovens §§ 49 og 50, jfr. § 39 b, idet de omspurgte Fæstesedler efter det om dem oplyste ikke kunde ansees som Bygselsedler og saaledes indgaa under Lovens § 48 a.

17 Decbr. **Kongelig Resolution**, afgiven i sammensat Statsraad, hvorved er bestemt, at de forenede Rigers Konsulat i Brisbane skal inddrages som selvstændigt Konsulat og dets Distrikt henlægges under Konsulatet i Sidney.

17 Decbr. **Kongelig Resolution**, afgiven i sammensat Statsraad, hvorved er bestemt, at et ulønnet svensk og norsk Konsulat med Distrikt omfattende Wolgas Floddal, samt russiske Havne ved det kaspiske Hav, forsaavidt de ikke hører under Konsulatet i Baku, skal oprettes i Astrakan.

17 Decbr. **Kongelig Resolution**, afgiven i sammensat Statsraad, hvorved er bestemt, at der fra og med Aaret 1897 indtil videre af Konsulskassen maa udbetales Vicekonsulen i Santander et aarligt Beløb af 700 Kroner uden Regnskabspligt.

Høieste Resolution*), hvorved i Henhold til Lov angaaende Fiskerier i Nordlands og Tromsø Amter af 3die August 1897 § 1 bestemmes: 17 Decbr.

1. at hvert af Herrederne Øksnes og Værø i Nordlands Amt skal udgjøre et Opsynsdistrikt, inden hvilke indtil videre ansættes særskilt Opsyn til Ordens Opretholdelse under Torskefiskeriet i det Tidsrum, som bestemmes af Amtmanden i nævnte Amt,
2. at denne bemyndiges til i det anførte Øiemed og under Hensyn til den til enhver Tid hertil givne Storthingsbevilgning at antage det fornødne Antal Opsynsbetjente og bestemme deres Godtgjørelse, samt at udfærdige de nærmere Forskrifter for Opsynets Virksomhed m. v. samt,
3. at den Opsynsbetjenterne ved Lovens § 32 tillagte Myndighed til at forelægge Bøder for Overtrædelse af den heromhandlede Lov og af de med Hjemmel i den besluttede Vedtægter i Henhold til Lovens § 33 udvides til at omfatte ogsaa andre Politiovertrædelser.

Nærværende Resolution træder i Kraft den 1ste Januar 1898.

Kongelig Resolution**), hvorved er bestemt: 18 Decbr.

1. At Lov af 28de September 1857 indeholdende Forandring i Reglerne for Bestyrelsen og Behandlingen af Umyndiges Midler fra 1ste Januar 1899, forsaavidt dette ikke allerede tidligere er bestemt, skal være gjældende for Tromsø og Finmarkens Landdistrikter — dog saaledes, at de fornødne Valg bliver at foretage i Løbet af Aaret 1898.
2. At Justits- og Politidepartementet bemyndiges til at fastsætte de for Overgangstiden fornødne Forskrifter til Gjennemførelse af den i Post 1 omhandlede Ordning.
3. At vedlagte Regler om Førelse af de ved den i Post 1 nævnte Lov foreskrevne Overformynderregnskaber samt om deres Revision med tilhørende Schemaer fra 1ste Januar 1898 træder istedetfor de ved Kongelig Resolution af 8de December 1858 givne Bestemmelser herom.

Regler om Førelse af de ved Lov af 28de September 1857 foreskrevne Overformynderregnskaber samt om deres Revision m. v.

§ 1. Samtlige Overformyndere skal have og føre følgende af Amtmanden autoriserede Protokoller:

a. Dagbog, hvori de indkomne Sager anføres med en kort Angivelse af deres Indhold — indrettet saaledes som vedlagte Schema No. 1 udviser.

*) Bekjendtgj. 18 Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 54.
**) Bekjendtgj. 23 Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 55.

18 Decbr. b. Kopibog, hvori de Breve, Paategninger m. v., ſom af Overformynderne afgives, bliver at indføre, undtagen forſaavidt de blot indſkrænker ſig til Overſendelſespaategninger eller deslige, hvis Indhold tilſtrækkelig kan angives ved en kort Bemærkning i Dagbogen.

c. Overformynder-Rulle, der indrettes efter vedlagte Schema No. 2, og hvori alle Diſtriktet tilhørende Myndlinger (Perſoner under Myndighedsalderen, Umyndiggjorte, fraværende Arvinger og forſvundne Perſoner ſamt andre Perſoner, hvis Midler er undergivet Overformynderiets Beſtyrelſe), opføres tillige med deres Midler — dog med Undtagelſe af de Myndlinger og Midler, der ſkal opføres paa den nedenfor under Bogſtav f omhandlede Fortegnelſe. Myndlingerne optages i tidsfølgende Orden, efterſom Overformynderne erholder Kundſkab om Myndlingerne og deres Midler, og indtages kun en enkelt Myndling paa hver Side eller Folium. Rullen føres ſaa fuldſtændig, at enhver Myndlings Status efter de indtagne Notater og Henvisninger med Lethed til enhver Tid af Aaret kan udfindes, og at vedbørligt Regnſkab derefter kan udſkrives; til den Ende bør enhver ny indkommen Myndling indtages med al fornøden Forklaring efter de da modtagne Oplysninger, ligeſom enhver ſenere indtruffen Forandring vedkommende Myndlingen og hans Midler eller Tilgang og Afgang i disſe altid ſtrax i Rullen nøiagtig bør antegnes, i fornødent Fald Uddrag og med Henvisning til den udførligere Oplysning, ſom findes ved Dagbogen, i Kaſſabogen, Forhandlingsprotokollen, Obligationsprotokollen eller Skifteudlægsprotokollen.

I første Rubrik „Værgen m. m." anføres, ſom Schemaet udviſer, Værgens Navn, naar han er beſtikket, og herom underrettet, ſamt naar Værgebog er ham meddelt (forſaavidt dette ikke i Henhold til Lov af 25de April 1863 § 6 er undladt), hvorefter i Rubrikken holdes et Rum ubeſkrevet for deri, i Tilfælde, at kunne indføre Navnet paa en ny Værge, ſamt naar han er beſtikket og herom underrettet Denne Rubrik, hvori almindeligvis en kortfattet Angivelſe af det, ſom er forhandlet eller beſtemt, med Henvisning til de øvrige Protokoller, ſom nys anthydet, vil være tilſtrækkelig, benyttes forøvrigt til at gjøre Bemærkninger, navnlig om Renterne og deres Anvendelſe og iøvrigt angaaende ſaadanne Foranſtaltninger, hvorom Forklaring ikke efter Tilfældets Beſkaffenhed bliver at indtage i nogen af de andre Rubrikker.

I Rubrikken „Myndlingens Navn m. m.", anføres Myndlingernes fulde Navn — ogſaa Gaardsnavn — med fortløbende Nummer, hvilket ſamme Nummer ſtedſe ſenere bibeholdes for Myndlingen ſaavel i Rullen ſom i Regnſkabet. Under Navnet lades i fornødent Fald et paſſende Rum ubeſkrevet til ſenere

Anførsel om Fødselsdato med Henvisning til den derfor erhver- 18 Decbr.
vede Legitimation. Endvidere bliver altid i denne Rubrik at omforklare, hvorledes Myndlingen har bekommet Midlerne, og hvorledes de, i Tilfælde, er afgaaede eller formindskede, i begge Fald med Angivelse af regnskabsmæssigt Bevis herfor og for Beløbenes Størrelse; efter hvert Aars Udgang foretages Opsummering, saaledes at Totalsummen af de enhver Myndling da tilhørende Midler vises.

Hvad særlig angaar Renterne, da bliver Vedtagelsen eller Bestemmelsen om, for hvor mange Aar samme enten i det hele eller for en Del kan anvendes til Myndlingens Fornødenheder, at indtage i Rubrikken „Værgen m. m.", hvori ogsaa omforklares ethvert efter Kassebogen til Overformynderen indbetalt Rentebeløb og senere, om dette igjen af ham er udbetalt til Fornødenheder eller opsparet, hvorimod ingen videre Forklaring i Regelen behøver at antegnes angaaende de af Værgen opkrævede og af ham tilfølge den vedtagne Bestemmelse igjen anvendte Renter. Derimod bliver de efter Kassebogen indbetalte og oplagte eller efter Værgens Forklaring iøvrigt opsparede Renter efter vedbørligt Opgjør ogsaa at anføre i Rubrikken „Myndlingens Navn — indkommet og afgaaet" og der med Angivelse af den Termin, hvori Rentebeløbet er oplagt, at tillægge Myndlingens øvrige Midler.

I Rubrikken „Forsikret" anføres, hvergang nye Midler indkommer, det Fornødne til Oplysning om, hvori disse bestaar, hos hvem de indestaar eller er beroende, og forsaavidt Forandring heri senere foregaar, indtages Forklaringer herom i tidsfølgende Orden, eftersom Forandringerne kommer til Overformyndernes Kundskab, idet samtidig de ovenforstaaende, ikke længer gjældende Forklaringer, om hvor det paagjældende Beløb tidligere har henstaaet, overstreges — dog paa saadan Maade, at det overstregede fremdeles er læseligt. Bestaar Midlerne i fast Gods til Eie, anføres den Hjemmel, ifølge hvilken samme er Myndlingen overdraget, med Dato og Thinglæsningstid, hvorhos Eiendommen fuldstændig betegnes; videre anføres det Beløb, hvorfor Eiendommen er vurderet og Myndlingen overdraget, og herfra trækkes, hvad Myndlingen maatte have at ansvare for mulig Pantegjæld, saaledes at i Rubrikken „Beløb" alene udføres det Overskud, som tilhører Myndlingen af Eiendommens Værdi. Hvad en Myndling eier af Løsøre, bør i Rullen enten specificeres eller ogsaa betegnes ved Henvisning til den særskilte Fortegnelse derover, hvoraf Overformynderne da bør være i Besiddelse.

Udestaar Midler mod Pantobligationer eller Skifteudlæg (Panteretsudlæg), behøver disse ikke at extraheres i Rullen,

18 Decbr. hvor det er tilstrækkeligt at henvise til deres Nummer i de Protokoller, som efter Bogstav d og e bliver særskilt at føre derover. Andre Fordringer betegnes ved Angivelse af Debitors Navn, og bør derhos Forklaring om Forfaldstiden indtages, og om de er rentebærende eller ikke; ved Sparebankindskud bemærkes den derfor erholdte Kontrabogs Nummer. Bankaktier, Statsobligationer og andre Værdipapirer betegnes ligeledes ved Nummer eller paa den Maade, som efter Tilfældets Beskaffenhed er den sædvanlige, med Tilføiende for samtlige disse Dokumenters Vedkommende angaaende den Paategning, hvormed de af Overformynderiet forsynes om, at de ikke maa udbetales eller afhændes uden dets Samtykke. Ogsaa i denne Rubrik foretages efter hvert Aars Udgang Opsummering af de Beløb, for hvilke Forklaringen fremdeles er gjældende og som altsaa ikke er overstregede, for at det kan sees, at Totalsummen i Rubrikken for det indkomne og i Rubrikken „Forsikret" er overensstemmende, og anføres Totalsummen i sidstnævnte Rubrik indenfor Linien.

I Rullen indtages ogsaa de Uddrag, som Skifteforvalterne tilfølge §§ 7 og 8 i Lov af 30te Juli 1851 har at meddele Overformynderne angaaende de Boer, som Stedfortræder efter Bevilling beholder uskiftede, for at derover paa Formynderthingene kan anstilles Undersøgelse; dog indtages intet efter dette Uddrag i Regnskabet.

Rullen forsynes med alfabetisk Register, hvori Myndlingernes og Værgernes Navne anføres i særskilte Afdelinger med Henvisning til vedkommende Myndlings Folium i Rullen.

d. Protokol, indrettet efter vedlagte Schema No. 3, over de Pantobligationer, hvori Myndlingsmidler er betryggede.

e. Protokol indrettet efter vedlagte Schema No. 4 over Skifteudlæg (Panteretsudlæg) til Myndlinger.

f. Fortegnelse eller Rulle indrettet efter vedlagte Schema No. 5 over Umyndiges og Umyndiggjortes Kapitaler under 160 Kroner, som i Henhold til Lov af 25de April 1863 forvaltes af Værgerne.

Foruden Myndlingens fulde Navn (i Tilfælde med tilføiet Gaardsnavn) samt Fødselsaar og Dag, skal angives Værgernes Navne, Midlernes oprindelige Beløb, naar og hvorledes de er Myndlingerne tilfaldne og naar overleverede til Værgerne samt endelig de Oplysninger, som haves om Midlernes Anbringelse eller senere Anvendelse.

Fortegnelsen skal være forsynet med et alfabetisk Register indrettet paa samme Maade, som ovenfor under Bogstav c bestemt med Hensyn til Overformynderrullen.

g. Kassebog, indrettet efter medfølgende Schema No. 6, og hvori alle af Overformynderne kontant modtagne og udbetalte Mynd-

lingspenge, være sig Kapital eller Renter, indtages saaledes 18 Decbr.
som Overskrifterne i Schemaets forskjellige Rubriker viser, med Angivelse af Dato, af hvem Midlerne er indbetalte eller til hvem udbetalte, og de paagjældende Myndlingers Nummere eller Navne, hvorhos iagttages, at naar den ene af Kassebogens Sider er fuldskreven, bliver begge Sider samtidig at opsummere og begge Siders Totalsum at overføre til det næste Folium, samt at Kassebogen ved hvert Aars Udløb opgjøres og afsluttes med Angivelse af, hvilke enkelte Myndlinger de muligens indestaaende Penge, der i saa Fald overføres til det følgende Aar, er tilhørende.

h. Forhandlingsprotokol, der benyttes til Protokollation ved de af Sorenskriveren bestyrede Formynderthinge, og hvori ligeligeledes indtages det Væsentlige af de med Værgerne til andre Tider førte Forhandlinger. Videre indtages Værgebeskikkelser i Ladestederne og paa Landet, og kan denne Protokol derhos benyttes til deri at indtage Vedkommendes Tilstaaelse for Midler, som af Overformynderne til en Myndlings Fornødenheder udbetales, saavelsom for Obligationer eller andre Værdibreve, som udleveres Nogen.

§ 2. Det Regnskab, som Overformynderne ifølge Lov af 28de September 1857 § 15 hvert Aar har at aflægge, affattes i den Form, som medfølgende Schema No. 7 udviser, og opsummeres saaledes, at Myndlingsmidlernes Totalsum og Myndlingernes Antal vises.

I Regnskabet opføres alle efter den ovenfor i § 1 c omhandlede Rulle under Overformynderiet staaende Myndlinger, derimod ikke de Myndlinger, der alene er indtagne i den i § 1 f omhandlede Fortegnelse.

Angaaende de i Lov af 30te Juli 1851 §§ 7 og 8 omhandlede Uddrag indtages intet i Regnskabet.

I Regnskabets Rubrik „Indkommet og afgaaet" behøver Forklaringer angaaende de efter det foregaaende Aars Regnskab indestaaende Midler ikke at gjentages, men alene Totalsummerne efter det sidste med Henvisning dertil at anføres. Angaaende de i Regnskabsaaret ny tilkomne eller afgaaede Midler indtages derimod omstændelig Forklaring i Overensstemmelse med de desangaaende i Rullen indeholdte Anførsler, og for hver Myndling opgjøres Rubrikken ved at sammenlægge de forskjellige Beløb af tidligere indestaaende eller ny tilkomne Midler og at fradrage Udgiften, saaledes at Totalsummen af, hvad der ved Aarets Udløb tilhører Enhver, fremkommer.

I Rubrikken „Forsikret", der skal vise, hvorledes samtlige Midler ved Regnskabsaarets Udløb er anbragte og forsikrede, hos hvem de indestaar eller er beroende, meddeles Forklaringerne herom med den samme Omstændelighed, hvormed Anførslerne desangaaende

18 Decbr. bør være affattede i Rullen, uden Henvisning til foregaaende Aars Regnskab, undtagen forsaavidt ældre Bilag og Bevisligheder paaberaabes som derved fremlagte. Er Midlerne forsikrede ved Pantobligation, henvises ogsaa i Regnskabet, med Angivelse af Beløbet, til Obligationens Nummer efter Protokollen over Pantobligationer, af hvilken Protokol ethvert Regnskab bliver at tilføie en Afskrift, omfattende alle i Regnskabet paaberaabte Obligationer og bilagt med af Magistraten, Sorenskriveren eller anden Embedsmand bekræftet Afskrift af de i Aaret tilkomne nye Pantobligationer og med de originale Taxtforretninger og Brandassuranceatester m. v.

Naar Overformynderne i Rubrikken „Rigtighed for Renterne" anfører, at disse eller en angiven Del deraf er anvendt til Myndlingens Fornødenheder, udfordres for saadan Anvendelse af Renter ikke yderligere Legitimation; men forøvrigt bliver Rigtigheden af Regnskabets Indhold eller de deri meddelte Forklaringer og Anførsler at godtgjøre enten ved Fremlæggelse af de originale Attester og Dokumenter eller Afskrift deraf, bekræftet af en Embedsmand, forsaavidt noget Dokument tiltrænges eller skal bero ved Overformynderiet, eller ogsaa ved Paaberaab af de tidligere fremlagte Bilag, og da med Angivelse af Bilagets Nummer og til hvilket tidligere Aarsregnskab det henhører. Ved hvert Aarsregnskab bliver derhos at fremlægge Atteſt fra Pantebogsføreren for, at Myndlingernes Skifteudlæg og Pantobligationerne ved Regnskabsaarets Udgang henstod uaflæste, saavelsom Atteſt fra vedkommende Sparebanks Bogholder eller Kasserer til Oplysning om, at samtlige efter Regnskabets Udvisende i Sparebanken indestaaende Midler ved Regnskabsaarets Udgang indestod i Banken. Over disse Midler bør Overformynderne derfor efter hvert Aars Udgang tilstille Sparebankens Bogholder eller Kasserer en Fortegnelse, som i særskilte Rubrikker viser Myndlingernes Nummere og Navne samt Sparebankbøgernes Nummere, og som i en tredie Rubrik levner Plads aaben til Anførsel af Beløbenes Størrelse.

Afgangsregnskabet, der affattes efter det vedlagte Schema No. 8, bliver at dokumentere paa samme Maade som ovenfor angivet.

De ved Regnskabet fremlagte Bilag gives fortløbende Nummere og paaberaabes i Regnskabet med deres Nummere.

§ 3. Overformynderne paa Landet og i Ladestederne har af Forhandlingsprotokollen, efter Afholdelsen af det aarlige Formynderthing, at indsende en fuldstændig Afskrift, bekræftet af Sorenskriveren, helst strax efter Thingets Slutning, til Revisorerne til Afbenyttelse og Underretning blandt andet om, hvorvidt Pantobligationer og andre Værdi-Breve, der i Regnskabet er paaberaabte som tilhørende de da endnu indestaaende Myndlinger, fremdeles er i disses Eie, om hvilket Punkt paa Thinget særligen bør søges Oplysning indhentet og Protokollen tilført.

§ 4. De tilfølge Lov af 28de September 1857 udnævnte Revisorer af Overformynder-Regnskaberne skal have og føre Dagbog og Kopibog, som ovenfor i § 1 under Bogstav a og b bestemt. 18 Decbr.

Det i § 3 i Lov af 28de September 1857 foreskrevne Uddrag af Overformynder-Regnskaberne har Revisorerne at indsende til Justitsdepartementet inden Udgangen af den vedkommende Regnskabsaar paafølgende September Maaned, affattet i Overensstemmelse med vedlagte Schema No. 9.

§ 5. Revisorerne skal, naar Midler fra et dem underlagt Overformynderi overflyttes til et fremmed Overformynderi, meddele de Revisorer, under hvem dette henhører, Underretning om Overflytningen.

§ 6. Skifteforvalterne har, ved Indsendelsen af de befalede aarlige Tabeller over sluttede og usluttede Skifter, at afgive til vedkommende Revisorer en Afskrift af Tabellen over sluttede Skifter. Ligesaa skal de, foruden den i § 7 i Lov af 28de September 1857 foreskrevne Lodseddel, uopholdelig meddele vedkommende Overformyndere Underretning om Thinglæsningen af Skifteudlæg, hvorved en Myndling er givet Eiendom eller Panteret i løst eller fast Gods.

§ 7. De i Lov af 28de September 1857 § 3 nævnte Decisorer af Overformynderregnskaberne skal have Decisionsprotokol, hvori de affagte Decisioner bliver at indføre med Decisorernes egenhændige Underskrifter.

§ 8. Til Kontrol med, at Overformyndernes Regnskaber og Revisorernes Antegnelser samt Besvarelserne dertil afgives i rette Tid, skal for Landdistrikternes Vedkommende Amtmændene og for Byerne Magistraten føre en særskilt dertil indrettet Protokol, hvori hvert Overformynderi gives sit Folium med Rubrikker til deri at antegne det Aar, for hvilket det indkomne Regnskab er aflagt Datoen, naar det er indkommet, naar samme er tilstillet Revisorerne, den Frist, inden hvilken disse har at udfærdige Antegnelser, naar disse er modtagne og tilstillede Overformynderne, den disse forelagte Frist med Besvarelsen, og naar Besvarelserne er indkomne, hvorhos i en Anmærkningsrubrik tilføies Notits om de Foranstaltninger, som muligens, i Tilfælde af, at Vedkommende har forsømt i rette Tid at afgive nogen af fornævnte Regnskabssager, maatte træffes.

18 Decbr.

No. 1. Schema

No.	Naar Sagerne indkom.	De indkomne Sagers Indhold.	Naar daterede.

Anmærkning. Exempler paa Udfyldningsmaaden findes i det til-
i Lovsamlingerne.

for Dagbog. 18 Decbr.

Naar expederede.	Til hvem.	Anmærkninger.

svarende Schema No. 1 ved Kongelig Resolution af 8de December 1858

No. 2. Schema for

Værgen og Forhandlinger med ham betræffende Renter m. m.	Myndlingernes Navn og Fødselsdato samt hvad af Midler indkommet og afgaaet			
	naar	hvorledes	Beløb	
			Kr.	Øre.

Anmærkning. I Rullen antegnes Bilagenes Nummere og Regnskabs-
paaberaabt Bilag er fremlagt.

Naar Myndlingerne indføres i Rullen, bør der for hver enkelt Mynd-
halvt eller et helt Folium eller endog mere for hver, alt efter Arvemidlernes

I første Rubrik holdes et Rum ubeskrevet for der i Tilfælde at kunne

Naar en Myndling har givet Afkald, vil det antageligt være hensigts-

Exempler paa Udfyldningsmaaden findes i det tilsvarende Schema

Overformynder-Rulle.

18 Decbr.

Forsikret				Værgen og Forhandlinger med ham betræffende Renter m. m.
naar	hvorledes	Beløb		
		Kr.	Øre.	

aar, for at det derefter kan angives, naar eller hvor et i et senere Regnskab

ling levnes den fornødne Plads i Rullen til senere Tilførsler, saasom et Størrelse og Værgemaalets formodede Vidtløftighed.
indføre Navnet paa en ny Værge, og naar han er beskikket.
mæssigt, at hans Konto overstreges.
No. 2 ved Kongelig Resolution af 8de December 1858 i Lovsamlingerne.

18 Decbr.

No. 3. Schema for Protokol

No.	Debitorerne (Obligationernes Udstedere og de senere Eiere af Pantet).	Naar Obligationerne er		Obligationernes Totalbeløb.	Hvorvidt Obligationerne er behørigen klausulerede samt paategnede.	Panterne.
		datérede	thinglæste			

Anmærkning: Exempler paa Udfyldningsmaaden findes i det tilLovsamlingerne.

over Panteobligationer.

18 Decbr.

Foregaaende Hæftelser.	Taxtforretningens Dato og Taxationssummen.	Brandforsikringssum.	Hvilke Myndlinger tilhørende og for hvilke Beløb.				Anmærkninger.
			No.	Navn.	Beløb.		
					Kr.	Øre.	

svarende Schema No. 3 ved Kongelig Resolution af 8de December 1858 i

18 Decbr.

No. 4. Schema for

Løbe-No.	Debitor efter Panteretsudlægget. (Den oprindelige og i Tilfælde senere Debitor).	Naar Udlægget er		No.	Myndlingernes Navne.	Udlæggets Beløb.	
		dateret	thinglæst			Kr.	Øre.

Anmærkning. Med Hensyn til Udfyldningsmaaden henvises til Schema

Protokol over Skiftendlæg.

18 Decbr.

Pantet.	Foranstaaende og ligestillede Heftelser.	Taxtsum.	Brandforsikringssum.	Anmærkninger.

No. 3 ved Kongelig Resolution af 8de December 1858 i Lovsamlingerne.

18 Decbr.

No. 5. Schema for Fortegnelse

Værgen og Forhandlinger med ham betræffende Renter m. m.	Myndlingens Navn og Fødselsdato, naar og hvorledes Kapitalerne er Myndlingen tilfaldne samt disses Størrelse.			
	naar	hvorledes	Beløb.	
			Kr.	Øre.

over Kapitaler under 160 Kr.

18 Decbr

Naar Midlerne er overleverede til Værgen, samt om de senere er anvendte, eller hvor de er beroende.				Værgen og Forhandlinger med ham betræffende Renter m. m.
naar	hvorledes	Beløb.		
		Kr.	Øre.	

18 Decbr.

No. 6. Schema

Naar indbetalt.	Af hvem indbetalt.	Beløbet.		De Myndlingers Nummere og Navne, hvem Midlerne tilhører.
		Kr.	Øre.	

Anmærkning. Exempler paa Udfyldningsmaaden findes i det tilLovsamlingerne.

for Kassebog. 18 Decbr.

Naar udbetalt.	Til hvem udbetalt.	Beløbet.		De Myndlingers Nummere og Navne, hvem Midlerne tilhører.
		Kr.	Øre.	

svarende Schema No. 4 ved Kongelig Resolution af 8de December 1885 i

No.	Kapitalernes Summa.	Myndlingernes Navn og Fødselsdato, samt Værgens Navn og naar beskikket m. m.	Indkommet og afgaaet			
			naar	hvorledes	Beløb	
					Kr.	Øre.

Anmærkning. Exempler paa Udfyldningsmaaden findes i det til-Lovsamlingerne.

Overformynder-Regnskab.

18 Decbr.

Forsikret				Rigtighed for Renterne.
naar	hvorledes	Beløb.		
		Kr.	Øre.	

svarende Schema No. 5 ved Kongelig Resolution af 8de December 1858 i

No.	Kapitalernes Summa.	Tilhørende.	Naar udgaaet.

Anmærkning. Exempler paa Udfyldningsmaaden findes i det til-
Lovsamlingerne.

Afgangs-Regnskab. 18 Decbr.

Aarsagen.	Derfor aflagt Rigtighed.

svarende Schema No. 6 ved Kongelig Resolution af 8de December 1858 i

No. 9. Schema

af Overformynder-Regnskaberne for Aaret —

Overformynder-Distrikterne.	De indestaaende Myndlingers Antal.	De indestaaende Midlers Totalsum.	Af Midlerne					
			med Eiendom i fast Gods.	med Panteret efter Skifteudlæg			med Panteret efter Obligation i faste Eiendomme.	hos gjenlevende Fader eller Moder uden Panteret jfr. § 13 i Lov 30 Juli 1851.
				i fast Gods.	i fast og løst Gods tillige.	i løst Gods.		

for Uddrag

for Overformynder-Distrikterne i N. N. Amt (for N. N. By).

indestaar:						I Aarets Løb.			Oplysning om noget Tab af Myndlingsmidler er opstaaet, om dets Størrelse og om Aarsagen dertil.
						indkomne.	udgaaede.		
i Sparebank.	i Statsobligationer, Bankaktier eller andre dslige Værdibreve.	i Indgjæld.	i Løsøre.	hos Verjerne.	hos Overformynderne.	Midlers Totalsum.	Myndlingers Antal.	Midlers Totalsum.	

18 Decbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Hurums Herred, Buskeruds Amt, under 16de Oktober 1897 fattet Beslutning angaaende Tillæg til § 8 i de ved Kongelig Resolution af 26de Juni 1893 stadfæstede Politivedtægter for bemeldte Herred.

Tillægget er saalydende:

„Lensmanden kan paa Steder inden Herredet med hymæssig eller tættere Bebyggelse forbyde offentlig Dans eller anden Lystighed, naar Naboernes Ro derved forstyrres."

18 Decbr. **Kongelig Resolution****), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Vefsen Herred, Nordlands Amt under 15de Februar og 4de Oktober 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 21de Februar 1885, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende for Vefsen Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

18 Decbr. **Kongelig Resolution***), hvorved de af Akers Herredsstyrelse i Møder den 4de Juni og 10de September 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog saaledes, at § 15 skal lyde: Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste Marts 1898.

18 Decbr. **Kongelig Resolution***), hvorved de af Søndre Aurdals Herredsstyrelse i Møder den 17de December 1895, 24de April og 11te Juni 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre.

18 Decbr. **Kongelig Resolution***), hvorved de af Hurum Herredsstyrelse i Møder den 6te December 1895, 10de Februar 1896 og 11te Juni 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyg-

*) Bekjendtgj. 23 Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 55.
**) Bekjendtgj. 23 Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 55, hvor Vedtægterne er indtagne.
***) Bekjendtgj. 23 Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 55, hvor Reglerne er indtagne.

gelse og Slukning af Skogbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre. 18 Decbr.

Kongelig Resolution*), hvorved de af Dybvaag Herredsstyrelse i Møde den 10de August 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog saaledes at § 12 skal lyde: Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste Marts 1898. 18 Decbr.

Kongelig Resolution*), hvorved de af Landvigs Herredsstyrelse i Møder den 7de December 1895, 27de Januar 1896, 26de April og 19de Juni 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog saaledes at § 8 skal lyde: Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste Marts 1898. 18 Decbr.

Kongelig Resolution**), hvorved i Medhold af § 89 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa den af Drøbaks Kommunestyre i Møde 7de Juli 1897 fattede Beslutning om Forbud mod fremtidig Tækning af Tage med krum Tagsten, saaledes at Beslutningen træder i Kraft fra 1ste Januar 1898. 18 Decbr.

Kongelig Resolution**), hvorved i Henhold til § 88 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 bestemmes: 18 Decbr.

1. At bemeldte Lov skal være gjældende for den Del af den til Kjøbstaden Moss stødende Forstad „Krabben", som ligger over 200 m. udenfor nævnte Bys Grændser indtil Torderød Gaards Havegjærde og i en Udstrækning af 100 m. paa hver Side af den fra Værftsgaden i Moss gjennem „Krabben" førende Vei.
2. At nævnte Kjøbstads Bygningskommissions og Reguleringskommissions Virksomhed udvides til nævnte Strækning, der i de Anliggender, der gaar ind under oven-

*) Bekjendtgj. 23 Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 55, hvor Reglerne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 23 Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 55.

18 Decbr. nævnte Lov, ligeledes skal henhøre under Moss Bys Kommunestyre.

3. At ovennævnte Forstads Indbyggere efter Regler, som senere nærmere maatte blive bestemte, skal deltage i Udgifterne ved Moss Bys Bygningsvæsen.

18 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved i Henhold til Lov om en forandret Lønningsmaade for visse civile Embeder m. v. af 14de Mai 1872, dens § 19 bestemmes, at Betalingen for Udskrifter og Attester ved Kristiania Byrets Justitssekretærembede fra 1ste Januar 1898 at regne skal tilfalde Statskassen.

18 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved i Henhold til §§ 3, 15 og 84 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 bestemmes:

1. At der meddeles Approbation som gjældende indtil videre paa den af Haugesunds Kommunestyre i Møde den 21de August 1897 vedtagne Instrux for Byens Stadskonduktør samt paa det af nævnte Kommunestyre i Møde den 29de April 1897 vedtagne Regulativ for den Bygningsmyndigheden sammesteds tilkommende Betaling.
2. At der meddeles Stadfæstelse paa den af samme Kommunestyre i ovennævnte Møde den 21de August 1897 fattede Beslutning om Grundeieres Forpligtelse til at lade Tomter eller Grunde opmaale eller kartlægge.

Den approberede Instrux for Stadskonduktøren er saalydende:

§ 1. Stadskonduktøren er Regulerings- og Bygningskommissionens forretningsførende Medlem og Sekretær, til hvem alle Anmeldelser og Rekvisitioner vedkommende disse Kommissioner skal indgives, og som har at forberede og forfatte Indstilling i de dem vedkommende Sager og foranledige de i Sagens Anledning fornødne Møder berammede af Kommissionernes respektive Formænd.

§ 2. Han skal paase, at intet Bygningsarbeide, hvortil Indvilgelse af Bygningskommissionen udfordres, foretages uden at Kommissionen har tilladt samme. Kommer han til Kundskab om Forseelse i denne Henseende, skal han strax enten selv eller ved Politiet paalægge Vedkommende at standse Arbeidet, undersøge, om det er udført mod Bygningslovens Forskrifter, og i Tilfælde indgive Anmeldelse til Politimesteren.

§ 3. Saasnart et af Bygningskommissionen tilstedt Bygningsarbeide paabegyndes, fører han nøiagtigt og stadigt Tilsyn med samme, gjør den Byggende opmærksom paa de muligens stedfindende Afvigelser fra Kommissionens eller Bygningslovens Bestemmelser, tilkalder i fornødent Fald Kommissionen og gjør Anmeldelse om det ulovlige Arbeide til Politimesteren.

§ 4. Forestaar han selv eller har han Del i Udførelsen el-

ler Ledelsen af et Bygningsarbeide, skal han derom, forinden Ar- 18 Decbr.
beidet anmeldes for Bygningskommissionen indgive Anmeldelse til Magistraten.

§ 5. Han skal have Indseende med, at Stilladser og andre under Bygningsarbeider fornødne Indretninger anbringes saaledes, at de ikke optager større Plads af Gaden end nødvendigt og at de indrettes saaledes, at de ikke truer den offentlige Sikkerhed.

Bemærker han, at en Bygning eller nogen Del af samme er saa slet opført, at Ulykke derved kan befrygtes, melder han Sagen strax til Politimesteren med Erklæring om hvad der bør foretages, og hvilken Frist der bør tilstaaes Vedkommende til at nedtage eller istandsætte Bygningen.

§ 6. Han har at føre det bygningskyndige Tilsyn med Kommunens Bygninger, at undersøge, hvad der til enhver Tid er nødvendigt til deres Vedligeholdelse, og derom at indgive Anmeldelse og Overslag til Fattigkommissionen og Skolekommissionen for de under disse hørende Bygninger og til Magistraten for de øvriges Vedkommende — alt saa betimeligt, at Omkostningerne, forsaavidt disse ei tidligere skjønnes at tiltrænges, kunne blive optagne paa Byens aarlige Budget.

De bevilgede Vedligeholdelses- og Reparationsarbeider besørger han udførte paa hensigtsmæssigste og billigste Maade, samt bogfører enhver i den Anledning indkommen Regning og forsyner den med Attest om Arbeidets forsvarlige Udførelse og om Prisens Billighed, forinden han indsender den til Anvisning af Magistraten.

§ 7. Han har nøiagtig at paase, at Kommunen ei fravendes Grundeiendom. Opdager han nogensomhelst Besiddelsestagelse af Kommunens Grund og det Ulovlige ikke strax paa hans Opfordring rettes, afgiver han derom Indberetning til Magistraten.

Ved Udgangen af hvert 5te Aar tilstiller han Magistraten en almindelig Forklaring over alle Kommunens Grundeiendomme.

§ 8. Han har at afgive de Betænkninger angaaende Kommunens Bygninger og nye Byggeforetagender, som af Magistrat og Ordfører forlanges, og forfatte de dertil fornødne Tegninger og Omkostningsoverslag.

§ 9. Han er forpligtet til at meddele Magistrat og Formandskab enhver Oplysning vedkommende de ham underlagte Forretninger og til at afgive de i saadant Øiemed fornødne Rids, Udskrifter og Atteſter.

§ 10. Under Stadskonduktøren henligger alle Opmaalings- og Kartforretninger. Han har at føre Tilsyn med Bykarterne og altid at holde dertil bestemte Exemplarer af samme à jour, ved paa disse at indlægge enhver Forandring saavel med Hensyn til Regulering som til Bebyggelse.

Ligeledes har han at besørge nye Udgaver af Byens Karter

18 Decbr. saa ofte Magistrat og Formandskab finder det nødvendigt. Kartene opbevares paa hans Kontor og han fører Bog over Beholdningen.

§ 11. Af ethvert Maalebrev med tilhørende Kart pligter han til Byen at afgive Kopi, hvilket sker paa den Maade, at han indfører Maalebrev og Kart i den nedenfor under § 14 No. 5 nævnte Protokol under Bekræftning af ham og Kartvidnerne.

§ 12. For Opmaaling af Tomter og Grunde for andre end Kommunen oppebærer han den af Kommunebestyrelsen fastsatte Betaling, hvilken han har at anføre paa Maalebrevet. Opmaalingsforretninger afholdes altid snarest muligt efter modtagen Rekvisition og efterat de tilgrændsende Naboer er underrettede.

§ 13. Det Kart, der ledsager Maalebrevet, bør angive det sande Nord, vise Fladeindholdet, og ei alene enhver Sides Længde, men ogsaa enhver fornoden Konstruktionslinie i Metermaal, saa at Tomtens eller Grundens Figur efter de optagne og paafrevne Maal med Lethed igjen kan konstrueres efter hvilkensomhelst Maalestok. Det bør tillige fremstille noget af de tilstødende Grunde, samt vise Grundeierens Navn, Eiendommens Matrikulnummer og hvor den er beliggende. Den Maalestok, hvorefter disse Karter indrettes, bør i Regelen være $^1/_{500}$ af den virkelige Størrelse, dog kan ogsaa en mindre Maalestok anvendes, saafremt Kartet efter den angivne ikke kan indtages i den dertil indrettede Protokol.

§ 14. Stadskonduktøren fører følgende Protokoller:

1. Journal.
2. Kopibog.
3. Reguleringskommissionens Forhandlingsprotokol.
4. Bygningskommissionens do.
5. Opmaaling- og Kartprotokol.
6. Besigtelsesprotokol.
7. Matrikul.

Protokollerne anskaffes for Kommunens Regning og opbevares i Stadskonduktørens Arkiv. De 4 sidstnævnte autoriseres af Magistraten.

§ 15. Stadskonduktøren har for egen Regning at anskaffe Skrive- og Tegnematerialier, og har selv at betale den Assistance, som han til sine Forretningers Udførelse maatte tiltrænge. Dette gjælder for de Forretningers Vedkommende, hvorfor han selv oppebærer Betalingen.

§ 16. Han skal holde sit Kontor aabent mindst 2 Timer hver Søgnedag paa en for Publikum beleilig og i Byens Aviser bekjendtgjort Tid. Han maa ikke uden Magistratens Tilladelse være borte fra Byen i længere Tid end to Dogn. Han er pligtig til uden Godtgjørelse at finde sig i Byens Udvidelse.

§ 17. Forøvrigt har han i alle Dele at opfylde de Stadskonduktøren efter Bygningsloven paahvilende Pligter.

§ 18. Kommunebestyrelsen forbeholder sig at gjøre Forandringer i eller Tillæg til nærværende Instrux. 18 Decbr.

Det approberede Regulativ for den Bygningsmyndighederne i Haugesund tilkommende Betaling er saalydende:

§ 1. For Opmaaling af Grunde med Maalebrev og Kart tilkommer Stadskonduktøren:

for Tomter paa indtil 300 □ Meter Kr. 6,00
= Do. „ 300— 500 — „ 8,00
= Do. „ 500—1000 — „ 10,00

For større Tomter Kr. 2.00 i Tillæg for hver 1000 □ Meter.

§ 2. For Tilsyn med Byggearbeiders Udførelse erlægges for nye Bygninger paa 1 Etage samt ved Hovedreparation af ældre Huse, hvis Grundflade ikke overstiger 20 □ M. Kr. 1,00

fra 20— 80 „ „ 4,00
= 80—120 „ „ 8,00
= 120—160 „ „ 12,00
= 160—240 „ „ 16,00
= 240—320 „ „ 20,00

o. s. v. med Tillæg af 4 Kr. for hver overskydende 80 □ Meter. For hver følgende Etage erlægges Halvdelen af hvad der er bestemt for 1 Etage. Beboelseskjælder og Kvist regnes ikke for Etage.

§ 3. Ved Paabygninger og Underbygninger beregnes kun for den eller de Etager som tilføies, og er det kun for en Del af en Etage, lægges alene dennes Grundflade til Grund for Beregningen. Denne Beregningsmaade følges ogsaa ved Paabygning og Reparation af Beboelseskjælder og Kvist.

§ 4. For Besigtelse af 1 Etages Skorsten betales Kr. 0,50 og for 2 eller flereetages Skorsten Kr. 1,00, for Bagerovne Kr. 2,00, indmurede Gryder og Kjedler Kr. 1,00, Dampkjedler Kr. 5,00.

§ 5. For Attester, der maatte fordres eller være bestemt i Loven erlægges Kr. 2,00.

§ 6. Bygningskommissionens Tilkommende er Kr. 6,00 for hver Forretning, hvoraf Formanden oppebærer 2 Kroner, de øvrige 4 Medlemmer hver Kr. 1,00 pr. Forretning.

§ 7. For Udskrifter af Bygningskommissionens Protokol erlægges 87 Øre og for Bekræftning Kr. 1,33.

§ 8. De Bygningsmyndighederne tilkommende Gebyrer erlægges forskudsvis.

Kongelig Resolution, hvorved i Medhold af § 84 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Approbation som gjældende indtil videre paa efterstaaende af Østre Akers Bygningsrepræsentantskab i Møde den 5te Mai 1897 vedtagne Betalings- 18 Decbr.

18 Decbr. regulativ for Tilsyn med Byggearbeiders Udførelse og for Meddelelse af Attester herom:

§ 1. Ved Indsendelse af enhver Bygningsanmeldelse betales Kr. 1,00.

§ 2. For Tilsyn med Byggearbeiders Udførelse og Meddelelse af de fornødne Attester erlægges for nye Bygninger med Ildsteder:

For 1 Etages Høide med bebygget Grundflade af

indtil	10	Kv.Meter	Kr. 5,00
„	25	„ „	„ 10,00
„	50	„ „	„ 15,00
„	100	„ „	„ 25,00
„	150	„ „	„ 35,00
„	200	„ „	„ 45,00

og saa videre

for hver 50 „ „ . . . . „ 10,00 i Tillæg.

For nye Bygninger uden Ildsteder: Med en Grundflade af

indtil	50	Kv.Meter	Kr. 5,00
„	100	„ „	„ 10,00
„	200	„ „	„ 15,00
„	300	„ „	„ 20,00
„	500	„ „	„ 25,00

og derover . . . . . „ 30,00

Ved Opsætning af Stilladser for Reparation af ældre Bygninger (Paneling o.s.v.) beregnes Kr. 2,00 for hvert Tilsyn, som efter Bygningsloven paakræves, forsaavidt ikke andre Arbeider udføres paa samme Bygning, for hvilke større Gebyr bliver at erlægge.

§ 3. Forandringer og Reparationer, hvortil Bygningsloven knytter Bestemmelser, beregnes som for nye Huse bestemt.

Denne Beregningsmaade følges ogsaa for Beboelseskjælldere og Kvistværelser i saavel nye som gamle Huse, for Facadeforandringer, Gjennembrud af Vægge, Forandringer af Gulve, Indredningsforandringer, udvendige Trapper og Altaner, dog med den Indskrænkning, at naar et Byggearbeide naturligen omfatter flere saadanne Forandringer og Reparationer, som igrunden hører sammen, eller som indbyrdes staar i Forbindelse med hinanden, saa skal der kun erlægges Gebyr af det Arbeide, som giver den største Afgift, og de andre være fri.

§ 4. For hver følgende Etage tillægges Halvparten af, hvad der for første Etage er bestemt, saavel for nye Huse som for Forandringer, dog saaledes, at for Beboelsesrum paa Loft og i Kjælder beregnes kun for de Dele af samme, som dertil indredes.

§ 5. For Tilsyn med Opsætning af ethvert Slags Ildsted i ældre Bygning undtagen for saadanne, som nedenfor er nævnt, erlægges Kr. 2,00, hvilket Gebyr ogsaa erlægges for Anbringelse af trukne Røgrør.

For Tilsyn med Opførelse af Røgpiber eller Kanal i ældre Bygning erlægges Kr. 5,00 og for Fabrikpiber, som opføres fra nyt af til ældre Anlæg Kr. 10,00. 18 Decbr.

§ 6. For Dampkjedler med eller uden Indmuring erlægges Gebyr efter nedenstaaende Tarif:

For Kjedler paa indtil 10 nominelle Hestekræfter Kr. 5,00
„ — „ — 25 — — „ 10,00
„ — „ — 50 — — „ 20,00

I Tilfælde af, at flere Kjedler anbringes samtidig i samme Kjedelhus, erlægges fuldt Gebyr for den første Kjedel og 25 % for hver af de øvrige.

§ 7. For Motorer af enhver Art erlægges 50 % af det for Dampkjedler bestemte Gebyr.

§ 8. For Varmeapparater indlagt i ældre Bygning erlægges Gebyr saaledes:

For Luftvarmeapparater for opvarmet Rum
til og med 500 m.³ Kr. 10,00
„ = „ 1000 m.³ „ 15,00
„ = „ 2000 m.³ „ 25,00
og videre Kr. 10,00 i Tillæg for hvert følgende 1000 m.³.

For Damp- og Varmtvandsapparater erlægges samme Gebyr som Luftvarmeapparater, hvortil kommer et Tillæg for Kjedlerne efter den for saadanne fastsatte Tarif.

For Ventilationsanlæg beregnes Gebyr som for Luftvarmeapparater bestemt.

§ 9. Tillægsgebyrer beregnes saaledes, at der naar 1ste Gangs Inspektion i Anledning af Færdigatteste Udstedelse har været forgjæves, for hver af disse Inspektioner betales et Tillæg til det ordinære Gebyr saaledes, som nedenstaaende Tarif bestemmer:

Naar det ordinære Gebyr udgjør
til og med Kr. 5,00, erlægges Kr. 1,00 i Tillæg,
„ = „ „ 10,00 — „ 2,00 = —
„ = „ „ 20,00 — „ 3,00 = —
„ = „ „ 50,00 — „ 4,00 = —
„ = „ „ 100,00 — „ 5,00 = —

For hver efterfølgende forgjæves Inspektion erlægges et Tillæg af 50 % af det for første Gang beregnede Tillægsgebyr.

§ 10. For Reparation efter Ildsvaade erlægges Gebyr som for Nybygninger eller Indredning af Vaaningsrum i tidligere uindredede Rum bestemt, idet Grundfladen af den Del af Huset, der paa Grund af Ildsvaade maa undergaa Udbedring, lægges til Grund for Beregningen.

§ 11. Ovenstaaende Bestemmelser gjælder saavel for Nybygninger som for Forandringer, der ikke var fuldførte eller for hvilke Færdigattester ikke var udstedte den 1ste Januar 1897.

18 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved der istedetfor de nugjældende Bestemmelser angaaende Reknæs Hospitalsstiftelses Bestyrelse og Anvendelse af dets Midler[1]) fastsættes:

1. Reknæs Hospitalsstiftelses Kapitalformue forbliver uangribelig og denne saavel som de Hospitalet tilliggende Indtægter af ethvert Slags forvaltes af en særskilt af Bestyrelsen for Reknæs Tæringshospital uafhængig Bestyrelse.
2. Samtlige de Hospitalsstiftelsen tilhørende Bygninger med Tilliggelser afgives til Brug for Tæringshospitalet.
3. Hospitalsstiftelsens aarlige Nettoindtægt anvendes til Forpleining i Reknæs Tæringshospital af fattige i Romsdals Amt hjemmehørende Syge, som lider af Tuberkulose, saaledes at hver Syg erholder et Bidrag til de paaløbne Kurpenge svarende til Forholdet mellem den hele Nettoindtægt for det sidst forløbne Aar og det samlede Beløb af Kurpenge, som i paagjældende Budget aar falder paa de fattige Syge fra Amtet. Bidraget kan dog ikke for nogen Syges Vedkommende overstige 55 Øre pr. Dag, og forsaavidt herved den hele Nettoindtægt noget Aar ikke helt maatte medgaa, bliver det Overskydende at tillægge Hospitalsstiftelsens Kapitalformue.

[1]) Jfr. tidligere Ref. 11 Oktbr. 1860 og 2 Jan. 1883. Se nu Ref. 27 Juli 1896 og 6 Novbr. 1897.

31 Decbr. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved der i Henhold til § 83 i Lov af 6te April 1897 angaaende Betaling for offentlige Forretninger bestemmes følgende:

1. De af en Sætteembedsmand paa Statskassens Vegne oppebaarne Gebyrer bliver tilligemed en detaljeret Opgave over Beregningen af samme at indsende til vedkommende ordinære Embedsmand, der vil have at føre Gebyrerne til Indtægt i sit Sportelregnskab og at bilægge dette med den ham tilstillede Opgave.
2. Skyds- og Kostgodtgjørelse samt Afholdelsessalær, der tilkommer en offentlig Tjenestemand i Henhold til Lovens § 16, bortseet fra Godtgjørelse for Reiser til de almindelige Thinge, § 36, forsaavidt angaar Reiser i de i §§ 30, 31 og 32 omhandlede Tilfælde, samt §§ 46, 67, 122, 123 og 124 — udenfor Tilfælde, hvor Forretningen udføres af Sætteembedsmand — bliver at føre til Udgift i vedkommende Sportelregnskab.
3. Den Statskassen ifølge Lovens § 16, § 36, forsaavidt angaar Reiser i de i §§ 30, 31 og 32 omhandlede Tilfælde, samt §§ 46, 67, og 124 tilkommende Refusion for Skyds- og Kostgodtgjørelse bliver at indbetale til vedkommende Tjenestemand og af denne at føre til Indtægt i hans Sportelregnskab.

[1]) Jfr. Cirk. 20 Decbr. 1897.

4. De yderligere Forskrifter, som i ovenanførte Henseender maatte anseés fornødne, fastsættes af Finants-Departementet. 18 Decbr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sorenskriver om, hvorledes en Skifteforvalter — efter Ikrafttræden af den nye Lov om Betaling for offentlige Forretninger — har at forholde sig i Tilfælde, hvor det ved et Boes Overgivelse til Skifte- eller Konkursbehandling stiller sig tvivlsomt, om Midlerne er tilstrækkelige til at dække Skifteomkostningerne. 20 Decbr.

I Anledning heraf beder Departementet, der er enigt i, at den nye Lovs § 33 er saaledes at forstaa, at Fordringer, der er sikrede ved Pant, maa fyldestgjøres, forinden Pantets Udbringende kan tjene til Dækkelse af Skifteomkostninger, Sorenskriveren meddelt, at forsaavidt han i deslige Tilfælde ikke tør paatage sig Ansvaret for Skifteportlerne og de iøvrigt med Skiftet eller Konkursen forbundne Omkostninger — og med Hensyn til dette Ansvar indfører, bemærker Dept., den nye Sportellov ingen Forandring —, indsees det ikke, at han har andet at gjøre end at benytte sig af sin Ret til at negte at overtage Boets Behandling, jfr. Bestemmelserne i Lovens §§ 81 og 82. Departementet tilføier, at den nu lovfæstede Opfatning, at Pantekrav er prioriterede fremfor Skifteomkostningerne, skal efter hvad der underhaanden er Departementet meddelt, allerede længe have været befulgt ved Kristiania Skifteret, ved Afgjørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt en Begjæring til Skifteforvalteren om at tage et Bo under Behandling kan efterkommes, uagtet Sikkerhed ikke bliver stillet for Omkostningerne, uden at særlige Ulemper vides at være opstaaet heraf.[1])

[1]) Smnlign. Skr. 3 Decbr. 1895. Se nu L. 6 Aug. 1897 No. 9 § 33.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt, der havde udbedet sig Departementets Udtalelse om, hvorvidt der i et Tilfælde, hvor et uægte født Barns Moder, der med Barnet er antaget til Forsørgelse af Fattigvæsenet, vægrer sig ved at opgive Barnefader, er Adgang til efter Andragende fra Fattigkommissionen med den i Lov af 6 Juli 1892 §§ 23—25 omhandlede Virkning at udfærdige Bidragsresolution mod en af Rygtet som Barnefader udpeget Person, der i Kirkebogen er indført som saadan, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det er tilbøieligt til at antage, at Spørgsmaalet bør besvares bekræftende. 20 Decbr.

Telegram fra Indredepartementet til Totalafholdsforeningen i Stavanger, hvori paa Foranledning meddeles, at en Konditor 20 Decbr.

20 Decbr. ikke kan tildeles indskrænket Ølret efter Udskjænkningsloven for Byerne af 18 Juni 1884 § 5, 2det Passus.[1])

[1]) I Skrivelse til Amtmanden i Stavanger Amt af 14de Januar 1898, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra Stavanger Magistrat udtaler sig paa samme Maade, tilføier det, at det i Kristiania efter hvad der er oplyst, er undtagelsesfri Regel, at Konditorer ikke tildeles indskrænket Ølret.

20 Decbr. **Telegram** fra Indredepartementet til Bagermesternes Forening i Bergen, hvori paa Forespørgsel meddeles, at der ikke antages at være Adgang for Politimesteren til at dispensere fra Bagerlovens Forbud mod Natarbeide m. v. for Lille-Juleaftens og Juleaftens Vedkommende udover Undtagelsesbestemmelsen i Lovens § 3, d, medmindre særegne Forhold gjør det stærkt paakrævet og Arbeiderne samtykker.

20 Decbr. **Cirkulære** fra Finantsdepartementet til Amtmændene:

Ved kongelig Resolution af 18de d. M. er det besluttet:

At der i Henhold til § 83 i Lov af 6te August 1897 angaaende Betaling for offentlige Forretninger naadigst bestemmes følgende: (Se foran Side 670).

Hvilket herved meddeles til Underretning og videre Kundgjørelse for de inden Hr. Amtmandens Distrikt ansatte Embedsmænd, der oppebærer Gebyrer for Statskassen, idet tilføies, at de i Resolutionen givne Forskrifter fra 1ste Januar 1898 vil komme til Anvendelse ved Siden af de tidligere med Hjemmel i Lov af 14de Mai 1872 § 13 fastsatte Regler angaaende Oppebørsel og Regnskabsaflæggelse vedkommende de Statskassen tilflydende Gebyrer, hvilke Regler alsaa fremdeles forbliver gjældende.

Under Henvisning forøvrigt til Departementets Rundskrivelser af 5te December 1872, 20de December 1876, 3die Juni 1882 og 3die Juli 1883 samt ovennævnte Resolution af 18de d. M. skal Departementet nedenfor hidsætte et Sammendrag af de Regler, som vedkommende Embedsmænd fra 1ste Januar 1898 vil have at befølge med Hensyn til Oppebørselen af og Regnskabsaflæggelsen for de Statskassen i Henhold til Lov af 6te August 1897 tilfaldende Gebyrer:

1. Sporteljournalen indrettes med 2 Rubriker. I den første af disse indføres under fortløbende Datum alle Gebyrer for de af Embedsmanden selv udførte Forretninger, saasnart de er faldne, samt under specificeret Angivelse og Henvisning til den indkomne Opgave de af en Sætteembedsmand indbetalte Gebyrer. For hvert Beløb tilføies de til Bedømmelse af Gebyrberegningens Rigtighed fornødne Oplysninger, hvorhos den fra Sætteembedsmanden indkomne Opgave bliver at

vedlægge Sporteljournalen. I første Rubrik anføres endvidere den Statskassen tilkommende, i ovenstaaende Resolutions Post 3 omhandlede Refusion for Skyds- og Kostgodtgjørelse. Denne Refusion angives for hver Reise alene med sit Totalbeløb, medens der i et særskilt Bilag til Sporteljournalen bliver at meddele de nødvendige Oplysninger til Bedømmelse af, hvorvidt de i vedkommende Lovbestemmelser opstillede Regler angaaende Refusionens Størrelse er iagttagne. 20 Decbr.

I Sporteljournalens anden Rubrik, der er bestemt for den offentlige Tjenestemænd af Statskassen tilkommende, i Resolutionens Post 2 omhandlede Godtgjørelse, bliver denne at indføre under specificeret Forklaring og i det Hele efter de samme Regler, som har været gjældende med Hensyn til den i Lov af 14de Mai 1872 § 6 fastsatte Godtgjørelse.

Gebyrer og Refusionsbeløb, som ikke erlægges strax eller med hvis Betaling Henstand gives (jfr. Lovens §§ 81, 82 og 84), føres med det beregnede Beløb inden Linjen. Naar Beløbet senere indbetales, bliver det under den Datum, da dette sker, at føre ud i vedkommende Rubrik med Henvisning til det Sted i Journalen, hvor Forklaring er meddelt om vedkommende Forretning eller Reise. Forøvrigt iagttages, at Gebyrer for Forretninger, i Anledning af hvilke der tilkommer Embedsmanden Godtgjørelse af Statskassen, beregnes til Indtægt med deres Bruttobeløb.

Sporteljournalen opsummeres for hver Maaned, hvorefter Summerne overføres for de Embedsmænds Vedkommende, som ikke forøvrigt er Statens Oppebørselsbetjente, til den nedenfor nævnte Kassebog og for de øvriges Vedkommende til den almindelige Kassejournal. Ved Aarets Udgang foretages en Rekapitulation, der viser Totalbeløbet af de maanedlige Summer for hver Rubrik samt de uberigtigede Restancer. Sporteljournalen indsendes in originali som Bilag til det aarlige Regnskab over Sportlerne (se nedenfor under No. 3).

2. De Embedsmænd, som ikke tillige har andre Oppebørsler for Statskassen, har ved Siden af Sporteljournalen at føre en Kassebog, til hvis Indtægtsside ved hver Maaneds Udgang Summen af de indbetalte Gebyrers Beløb overføres fra Sporteljournalens første Rubrik, medens Summen af den i anden Rubrik opførte Godtgjørelse overføres til Udgiftssiden. Til Udgift føres endvidere Remisser til Norges Bank saavelsom de Embedsmanden tilkommende 4 Procent af de i Statskassen indbetalte Gebyrer (Lovens § 83, sidste Passus). Endvidere føres til Indtægt Decisionsansvar og til Udgift Udtællinger ifølge Decision. Ved de Embeder, ved hvilke der tillige opkræves andre Oppebørsler for Statskassen, sker de under denne Post omhandlede Anførsler i den almindelige Kassejournal.

20 Decbr. 3. Det aarlige Sportelregnskab aflægges — med de hidtil gjældende Undtagelser — inden Udgangen af hvert Aars Juli Maaned. Som Indtægt anføres — foruden mulig Beholdning fra det foregaaende Aar — under Fremlæggelse af og Henvisning til Sporteljournalen summarisk det samlede Beløb af de i Aarets Løb ved Embedet faldne, Statskassen tilkommende Gebyrer, uden Hensyn til, om de ved Regnskabets Aflæggelse er indbetalte eller ei. Som Udgift anføres de til Norges Bank indbetalte Beløb, hvorfor Prima-Kvitteringer vedlægges Regnskabet, de Embedsmanden tilkommende 4 Procent for Indfordring og Regnskabshold, summarisk Beløbet af den offentlige Tjenestemænd af Statskassen tillagte, i ovenstaaende Resolutions Post 2 omhandlede Godtgjørelse og under Paaberaab af vedkommende Departementsskrivelser de til Indtægt beregnede, men senere eftergivne Sportler (Lovens § 84). Endvidere føres til Indtægt Decisionsansvar og til Udgift Godtgjørelse ifølge Decision. Forsaavidt der maatte henstaa uberigtigede Gebyrer eller Refusionsbeløb, opføres Summen af disse som Beholdning. Regnskabsføreren har paa Regnskabet at afgive embedsmæssig Attestation om, at ikke andre eller flere end de i Regnskabet opførte Gebyrer har været at beregne.

4. Kvartalsextrakter af Sportelregnskabet bliver gjennem Overøvrigheden at indsende til dette Departement. Extrakterne indsendes — med de hidtil gjældende Undtagelser — inden 1 Maaned efter Kvartalets Udløb og affattes overensstemmende med de ved Departementets Rundskrivelse af 3die Juli 1883 anordnede, i Lovtidenden for samme Aar Side 265—267 indtagne Schemaer, dog med de ved den nye Lov nødvendiggjorte Forandringer, som navnlig vil bestaa deri, at Post 2 paa Udgiftssiden i det for Sorenskriverembederne bestemte Schema benævnes: „Godtgjørelse af Statskassen i Anledning af Forretningers Udførelse i Henhold til Lov af 6te August 1897, jfr. Kgl. Res. af 18de December s. A. Post 2", samt at der i de af Fogderne afgivne Extrakter som No. 2 paa Udgiftssiden indtages en lignende Post. Extrakterne bliver, forsaavidt der gives Restancer, at ledsage af den i Schemaerne nævnte Specifikation over disse. Denne Specifikation bør indeholde Oplysning om, hos hvem og fra hvilket Tidspunkt hvert enkelt Restanceløb udestaar, samt forsaavidt angaar Restancer, der er ældre end det Kvartal, Extrakterne gjælder, hvad der til dets Berigtigelse er foretaget, naar de dertil sigtende Forføininger er trufne, samt hvorpaa Berigtigelsen beror. Det maa strengt paasees, at der er nøiagtig Overensstemmelse mellem de i Extrakterne og vedkommende Regnskab opførte Beløb.

5. Embedsmænd, som ikke har andre Oppebørsler for Statskassen, har inden hver Maaneds Udgang at indbetale til Norges Bank de Statskassen tilfaldne Gebyrer og samtidig med Indbetalingen at afgive Indberetning derom til dette Departement. De Embedsmænd, som tillige har andre Oppebørsler for Statskassen, har i denne Henseende at forholde sig saaledes, som for deres Vedkommende er foreskrevet. 20 Decbr.

Ved Remisse af Sportler og Indberetning desangaaende til Departementet vil vedkommende Embedsmænd — ligesom for andre Remisser — med Aarstal have at angive, i hvilket Budgetaars Regnskab Remissen af ham er eller vil blive ført til Udgift og den udstedendes Kvittering benyttet (jfr. Departementets Rundskrivelse af 7de Juni 1894).

Den ved ovennævnte Resolution trufne Ordning giver Departementet Foranledning til yderligere at henlede Opmærksomheden paa følgende Punkter:

1. Den ordinære Embedsmand vil som Følge af den ved Resolutionens Post 1 indførte Regel være berettiget til den i Lovens § 83, sidste Passus, fastsatte Indfordringsgodtgjørelse, ogsaa forsaavidt angaar de af en Sætteembedsmand indbetalte Gebyrer. Derimod vil Sætteembedsmanden selv ikke tilkomme nogen saadan Godtgjørelse.
2. Den i Resolutionens Post 2 angivne Fremgangsmaade vil komme til Anvendelse uden Hensyn til, om der af vedkommende Forretning tilfalder Statskassen Gebyrer. (Jfr. Lovens § 11 a og § 167).
3. Anvisning af Skyds- og Kostgodtgjørelse for Reiser til de almindelige Thinge vil som hidtil ske efter indsendt Regning, for Sage- og Skattethingenes Vedkommende ved dette Departement og forøvrigt ved Justitsdepartementet. Den nye Lovs § 16 medfører, at ogsaa Kostgodtgjørelsen i Anledning af Reiser til Maanedsthinge, der hidtil har været baaret af Amtskommunen, fremtidig bliver at udrede af Statskassen.
4. De Udgifter, der efter den nye Lov for private Straffesagers Vedkommende skal tilsvares af Statskassen, bliver at udrede af Delikventfondet efter Anvisning af Overøvrigheden paa sædvanlig Maade. Denne Regel vil ogsaa gjælde, hvor der undtagelsesvis i disse Sager erlægges Sportler til Statskassen (Lovens § 23, sidste Punktum).
5. Den Skyds- og Kostgodtgjørelse, der efter Lovens § 36 skal tilkomme vedkommende Skifteforvalter udenfor de i §§ 30, 31 og 32 omhandlede Tilfælde, vil blive at anvise af Justitsdepartementet efter indsendt Regning, idet det forsaavidt er antaget ønskeligt, at der af nævnte Departement kan føres Ind-

20 Decbr. seende med, at Statskassen ikke paaføres unødvendige Omkostninger.

6. Endelig vil ogsaa Sætteembedsmænd paa samme Maade som hidtil have at indsende Regninger over Skyds- og Kostgodtgjørelse til Anvisning paa Statskassen (jfr. Justitsdepartementets Rundskrivelse af 6te December 1897).

I Anledning af, at § 99 i den ældre Sportellov er ophævet, uden at nogen tilsvarende Bestemmelse er indtaget i den nye Lov, idet fornøden Instrux er forudsat givet ad administrativ Vei, skal Departementet bede Sorenskriverne givet Paalæg om fremtidig ligesom hidtil ved hvert Kvartals Udløb at tilstille Fogden Forklaring om de i Kvartalets Løb ifølge Skyldsætnings- og Affældningsforretninger foregaaede Forandringer i en Eiendoms Skyld.

Angaaende Løsningen af de forskjellige Tvilsspørgsmaal, der med Hensyn til Gebyrberegningen vil kunne opstaa ligeoverfor Forretninger, der er paabegyndte *før*, men først afsluttes *efter* den nye Sportellovs Ikrafttræden, har Departementet udbedet sig Justitsdepartementets Betænkning. Væsentlig i Overensstemmelse med, hvad der i denne er anført, antager Departementet, at nedenstaaende Regler bør befølges:

1. I ældre *Retssager* bliver fra 1ste Januar 1898 ikke at beregne Sportler efter de i den gamle Sportellov indeholdte Bestemmelser, ligesom det med Hensyn til Gebyr for Sagens Behandling antages at burde have sit Forblivende med, hvad der allerede er erlagt efter den gamle Lov.

   Overensstemmende hermed bliver, selv om Behandlingsgebyret, beregnet efter den nye Lov, vilde overstige det tidligere erlagte Beløb, intet Tillæg at opkræve, ligesom der for Rettergangsskridt eller Tjenester, hvorfor den nye Lov ingen særskilt Betaling bestemmer, saasom Vidneførsel og som Regel Eragtninger og Berammelser, efter 1ste Januar 1898 heller ikke i ældre Retssager vil blive at erlægge Betaling, selv om de efter den gamle Lov havde maattet betales extra og saaledes ikke kan siges at være indbefattede i det efter den gamle Lov beregnede Inkaminations- og Protokollationsgebyr.

   For Rettergangsskridt, hvorfor der ogsaa efter den nye Lov skal erlægges særskilt Betaling, bliver fra 1ste Januar 1898 i ældre Retssager at beregne Gebyr efter den nye Lov. I Henhold hertil vil saaledes den nye Lovs § 7 finde Anvendelse paa *Kontinuationssøgsmaal*, som efter 1ste Januar 1898 tilknyttes en ældre Sag. Med Hensyn til den nærmere Bestemmelse af Gebyret i dette Tilfælde bemærkes, at det ikke antages at burde komme i Betragtning, hvad der efter den gamle Lov er erlagt i Hovedsagen, men alene hvad

der for denne vilde have været at erlægge efter den nye Lovs § 1, om den havde været anlagt efter 1ste Januar 1898. 20 Decbr.

Endvidere vil den nye Lovs Bestemmelser om Gebyrer for Extraretssessioner og Udsættelser efter 1ste Januar 1898 komme til Anvendelse ogsaa i ældre Retssager. Hvor der tidligere i saadan Sag har været bevilget Udsættelse, er det under Lovens Taushed ikke klart, hvilket Nummer den første i 1898 erholdte Udsættelse med Hensyn til Gebyrberegningen skal ansees for at have; tilsvarende Spørgsmaal opstaar for Extraretssessioners Vedkommende. Uagtet Lovgrunden til, at der for det senere Nummer i Rækken beregnes en høiere Betaling end for det tidligere, ialfald for Udsættelsers Vedkommende, nærmest skulde tale for en strengere Fortolkning, antager Departementet dog, at Nummeret bør regnes fra Lovens Ikrafttræden, saaledes at altsaa de to første efter 1ste Januar 1898 bevilgede Udsættelser bliver gebyrfri.

2. Gebyr for Skifte- og Konkursbehandling antages at burde beregnes efter den Lov, der er gjældende ved det Tidspunkt, da Boets Behandling sluttes eller indstilles. Dog maa Departementet under den Uklarhed, som paa Grund af den nye Lovs Mangel paa Overgangsbestemmelser er herskende med Hensyn til Gebyrberegningen, anse det retteste, at Gebyret for Behandling af Boer, der er optagne til Slutning før 1ste Januar 1898, beregnes efter den ældre Sportellov, forsaavidt Betalingen derved vil blive lavere. Optages Boet til Slutning eller indstilles dets Behandling først efter 1ste Januar 1898, vil Gebyret i alle Tilfælde blive at beregne efter den nye Lov.
3. For Auktioner, der er afholdte inden Aarets Udgang, maa Gebyret beregnes efter den gamle Lov, uden Hensyn til, om Betalingen i Henhold til Bestemmelsen i den gamle Lovs § 218 først forfalder efter 1ste Januar 1898.
4. Med Hensyn til Betaling for Udskrifter og Attester antages den Lov at maatte komme til Anvendelse der gjælder paa det Tidspunkt, da Udskriften eller Atteften udfærdiges (dateres).

Man oversender samtidig hermed i særskilt Pakke endel Exemplarer af en af Departementet foranstaltet, med Anmærkninger forsynet Udgave af den nye Sportellov, idet man skal bede to Exemplarer tilstillet hver af de inden Hr. Amtmandens Distrikt ansatte Embedsmænd, der oppebærer Sportler for Statskassen, samt enhver af Amtets Lensmænd, hvorhos et Exemplar bedes oversendt hver Kommunebestyrelse i Amtet.

---

20 Decbr. Sluttelig bemærkes, at Fortolkningen af den nye Sportellov henhører under dette Departement, til hvem Forespørgsler om Lovens Forstaaelse saaledes vil blive at indsende. Derimod vil Andragender om Eftergivelse af Sportler paa Grund af Trang — saavelsom Andragender om beneficium paupertatis eller processus gratuiti (med eller uden fri Sagfører) — ligesom hidtil blive at indsende til Justitsdepartementet.

23 Decbr. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen (No. 52 for 1897), hvorved bl. a. meddeles:

Fra 1ste Januar 1898 underholdes følgende nye Postaabnerier:

1. Abelnes i Liſter paa Dampſkibsanløbsſtedet Abelnes i Hitterø Herred, Liſters Fogderi, Liſter og Mandals Amt, Flekkefjords Poſtdiſtrikt;
2. Ekornnes paa Dampſkibsanløbsſtedet af ſamme Navn i Søkkelvens Herred, Søndmør Fogderi, Romsdals Amt, Aalesunds Poſtdiſtrikt;
3. Klep Station paa Klep Jernbaneſtation i Klep Herred, Jæderen og Dalenes Fogderi, Stavanger Amt og Poſtdiſtrikt;
4. Staurſet paa Dampſkibsanløbsſtedet af ſamme Navn i Vinje Sogn, Hevne Herred, Foſens Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, Kriſtianſunds Poſtdiſtrikt;
5. Torvik i Romsdalen paa Dampſkibsanløbsſtedet Torvik i Eids Herred, Romsdals Fogderi og Amt, Molde Poſtdiſtrikt;
6. Vikum paa Dampſkibsanløbsſtedet Norevik i Laviks Sogn, Lavik og Brekke Herred, Sogns Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Poſtdiſtrikt;

Fra ſamme Tid vil
Kleps Poſtaabneri blive benævnt Kleppe,
Sigdals Poſtaabneri blive benævnt Præſtfoſs og
Vaſs i Ryfylke — — Nedre Vaſs.

Der vil endvidere fremtidig blive underholdt Poſtaabnerier:

1. Batalden paa Dampſkibsanløbsſtedet af ſamme Navn i Kinns Herred, Sønd- og Nordfjords Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Poſtdiſtrikt, hvert Aar i Fiſketiden (Februar—April) og
2. Nordøerne i Namdalen paa Fiſkeværet og Dampſkibsanløbsſtedet Nordøerne i Viktens Herred, Namdalens Fogderi, Nordre Trondhjems Amt, Namsos Poſtdiſtrikt, hvert Aar i Fiſketiden (fra Midten af Februar til Udgangen af April).

23 Decbr. **Skrivelſe** fra Udenrigsminiſteren til Arbeidsdepartementet, hvorved meddeles, at den japaneſiſke Regjering overensſtemmende med Art. 13 i den internationale Konvention af 14de Marts 1884

om Beskyttelse af undersøiske Telegrafkabler har tilkjende- 23 Decbr.
givet, at Bestemmelserne i Reglementet No. 18 af 17de Juli 1885 angaaende Straf for Overtrædelse af nævnte Konvention er udstrakt til Den Formosa.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Sorenskriver, hvori 24 Decbr.
Departementet i Anledning af en fra denne indkommen Forespørgsel angaaende Forstaaelsen af den nye Sportellovs §§ 158 og 160 meddeler, at den i Lovens § 158 omhandlede Betaling for Husrum til Maaneds- og Formynderthinge samt den i § 160 omhandlede Betaling for Husrum til andre Forretninger bør som af Sorenskriveren antaget, naar ingen anden Overenskomst er truffet, blive at erlægge med de i nævnte §'er angivne Beløb for hver Dag, Thinget eller Forretningen varer.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Hede- 27 Decbr.
markens Amt, hvori Departementet i Anledning af, at en Herredsstyrebeslutning om Forandring i Herredets Ligningsregler efter Begjæring af Herredsstyrets Minoritet var forelagt for Departementet til Erhvervelse af Regjeringens Afgjørelse i Sagen, meddeler at den i Formandskabslovens § 38 hjemlede Adgang til at faa Herredsstyrets Beslutninger undergivet Regjeringens Approbation ikke antages at staa aaben i Tilfælde, hvor der handles om Forandring i de engang vedtagne eller foreskrevne Ligningsregler, hvis Iværksættelse ifølge Landskattelovens § 39 er afhængig af Amtsudvalgets Bifald.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 28 Decbr.

1. At der meddeles Stadfæstelse paa det af Enkefru Marie Aalberg af Leksvik ved hendes Gavebrev af 20de August 1897 oprettede Legat „Lensmand Aalbergs Minde" til Bedste for værdige Trængende i Leksvikens Sogn.
2. At Legatet med Hensyn til Regnskabsvæsen undergives den for offentlige Stiftelsers Midler sædvanlige Kontrol.

Telegram*) fra Indredepartementet til Opsynschefen ved 29 Decbr.
Lofotfisket, hvorved Departementet i Henhold til den samme ved Høieste Resolution af 10de December 1897 givne Bemyndigelse bestemmer, at Opsynet ved Lofotfisket skal træde ikraft fra og med 16de Januar 1898.

Telegram fra Arbeidsdepartementet til en Mand i Stavanger, 29 Decbr.
hvori udtales, at denne, da han ikke har fungeret et Aar, antages pligtig til at modtage Gjenvalg som Formand i Havnestyret for 1898 (Havnelovens § 5, jfr. Formandskabslovens § 13).

Kongelig Anordning om, at Brudevielse og Velsig- 30 Decbr.
nelse af Ægteskab for Statskirkens Medlemmer kan ud-

*) Bekjendtgj. 31 Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 56.

30 Decbr. føres udenfor Kirken, naar dette af Vedkommende begjæres, m. v.*).

Vi Oscar osv. Gjøre vitterligt: I Kraft af den Os ved Grundlovens sextende Paragraf tillagte Myndighed og overensstemmende med den af Os i Vort Statsraad tagne Beslutning anordne Vi herved som følger:

I. Medens det i Almindelighed forbliver ved den hidtil gjældende Bestemmelse, at Brudevielse ved Statskirkens Præster og Velsignelse af et for Notarius publicus stiftet Ægteskab skal foregaa i vedkommende Sognekirke, kan dog Vielsen eller den nævnte Velsignelse, naar dette af Vedkommende begjæres, udføres andre Steder inden Sognet, som Præsterne maatte finde skikkede og passende, ligesom Præsterne bemyndiges til at forrette Brudevielse uden forudgaaende Lysning, hvor Tiden ikke tillader at foretage saadan.

II. Naar de nævnte Handlinger udføres andet Sted end i Kirken, kan der i de Ritualer, der er foreskrevne i den ved Kongelig Anordning af 14de Februar 1889 indførte Alterbogs 2den Afdeling, Afsnit H og I, foretages den Forandring, at Ordene „denne kristelige Forsamling" overalt ombyttes med „disse kristne Vidner", ligesom den anordnede Salmesang kan bortfalde.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

30 Decbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 3die August 1897 om Kirker og Kirkegaarde §§ 9, 12, 21, 24, 33 og 47 og for nedenstaaende Post VI's Vedkommende derhos i Henhold til Grundlovens § 16 bestemmes:

I. Skjøn, der er afholdt i Anledning af Opløsning af Fællesskab med Hensyn til Sognekirke, der er i flere Menigheders Fælleseie, kan inden 8 Uger efter Afgivelsen indankes til endelig Afgjørelse af Kirke- og Undervisningsdepartementet.

II. Jordegods, som tilhører Kirke i Menighedens Eie, kan afhændes efter Beslutning af Sogne- eller Kommunestyret med Samtykke af Kirke- og Undervisningsdepartementet.

III. Kirke maa ikke nedtages eller opføres uden Tilladelse af Kongen og maa ikke ombygges eller undergives nogen større Forandring uden Tilladelse af Kirke- og Undervisningsdepartementet. Kirkens Kar og Prydelser maa ikke fjernes, ombyttes eller afhændes uden Tilladelse af Overtilsynet.

IV. Bebyggelse maa ikke finde Sted nærmere Kirke paa Landet end 60 Meter uden Tilladelse af Overtilsynet.

V. Anlæg og Udvidelse samt Nedlæggelse af Kirkegaard maa kun finde Sted, efterat Helseraadet har udtalt sig, og med Samtykke af Kirke- og Undervisningsdepartementet.

*) Bekjendtgj. 31 Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 56.

VI. a. Udenfor den Brug af Kirkerne, som er eller maatte blive 30 Decbr
naadigst anordnet i Anledning af Udførelse af Gudstjenester og kirkelige Handlinger eller i andet kirkeligt Øiemed, skal enhver i Embede værende Præst i Statskirken — Kaldskapellaner og personelle Kapellaner dog kun, forsaavidt de har Sognepræstens Tilladelse, — have Ret til at benytte hvilkensomhelst af sin Menigheds Kirker til gudstjenstligt Brug, Missionsgudstjeneste og Missionsforedrag derunder indbefattet. Saafremt der i Menigheden er flere Præster, og disse ikke bliver enige om Tiden, bestemmes denne af Biskopen. Nye faste aarlige Gudstjenester maa ikke indføres uden Kirke- og Undervisningsdepartementets Samtykke. Til Afholdelse af Gudstjeneste, der væsentlig afviger fra den almindelige Form, bliver Tilladelse at indhente hos Kirke- og Undervisningsdepartementet. Den Præst, der benytter Kirken i de ovenfor nævnte Øiemed, har Ansvaret for, at alt foregaar sømmeligt og med Orden, og at Kirkebygningen med Tilbehør behandles med Omhu og Forsigtighed, ligesom han har at sørge for, at der om enhver her omhandlet Brug af Kirken indføres Forklaring i Kirkebogen, og at de med Kirkens Benyttelse forvoldte Udgifter, forsaavidt de overstiger de sædvanlige, bliver dækkede.

b. Kirkens Tilsyn kan tillade, at Kirken benyttes i følgende Øiemed til Tider, da dens ovenfor nævnte Brug ikke hindres:

1) Til gudstjenligt og andet opbyggeligt Brug under Ledelse af Præster i Statskirken udenfor vedkommende Menighed eller af Geistlige i den norske Missions Tjeneste, ordinerede af norsk Biskop, under de i foranstaaende Litr. a. foreskrevne Begrændsninger og Betingelser.

2) Til Afholdelse af Opbyggelse ved Lægmænd, der tilhører Statskirken og fra kjendte og paalidelige Mænd har godt Vidnesbyrd om Liv og Lære, paa Betingelse af, at Foredragsholderen paalægges Ansvaret for, at alt foregaar sømmeligt og med Orden, at Kirkebygningen med Tilbehør behandles med Omhu og Forsigtighed og for, at de ved Kirkens Benyttelse forvoldte Udgifter bliver dækkede.

3) Til Afholdelse af religiøs Undervisning for Børn i Statskirken paa Betingelse af, at en Præst i Statskirken er ansvarlig for, at alt foregaar sømmeligt og med Orden, at Kirkebygningen med Tilbehør behandles med Omhu og Forsigtighed, og for at de ved Kirkens Benyttelse forvoldte Udgifter bliver dækkede.

4) Til Afholdelse af Møder af Statskirkens Medlemmer angaaende kristelige og kirkelige Anliggender, saasom Indre og Ydre Mission, religiøse og sædelige Forhold inden Menigheden, kirkelig Fattigpleie, Menighedsdeling, Kirkebygning

30 Decbr. m. m., paa Betingelse af, at en Præst i Statskirken leder Mødet og er ansvarlig for, at alt foregaar sømmeligt og med Orden, at Kirkebygningen med Tilbehør behandles med Omhu og Forsigtighed, at de med Kirkens Benyttelse forvoldte Udgifter bliver dækkede, at Alter- og Prædikestol ikke benyttes under Mødet, og at Pengeindsamling ikke foregaar i Kirken.

5) Til Opførelse af kirkelig Musik paa Betingelse af, at Programmet paa Forhaand godkjendes af Tilsynet, at der ikke tilstedes flere Adgang til Kirken, end denne bekvemt kan rumme, at Adgangstegn ikke sælges i Kirken eller ved dens Indgange, og at den, der benytter Kirken paa denne Maade, betaler de dermed forbundne Udgifter.

6) Til Modtagelse af frivilligt Offer paa Alteret i kristelige eller velgjørende Øiemed. Opstaar der Spørgsmaal om saadan Ofring i alle Landets Kirker, bliver naadigst Bestemmelse at indhente. Offer modtages af den forrettende Præst under en Gudstjeneste og afgives af ham under behørig Regnskabsaflæggelse til de dertil berettigede.

Forsaavidt der fra geistlige eller private udenfor den norske Statskirke maatte indkomme Andragende om Adgang til at benytte en Kirke i noget af de foran nævnte Øiemed, bliver naadigst Bestemmelse derom at indhente.

Forøvrigt har Tilsynet at iagttage følgende:

Tilladelse til at benytte Kirken som foran nævnt maa søges for hver enkelt forefaldende Leilighed og kan ikke gives for flere Gange underet undtagen for det under No. 3 nævnte Tilfælde, hvor Tilladelse kan gives for indtil et Aar ad Gangen.

Det maa ikke tillades, at Adgangen til Kirken for noget Menighedslem gjøres afhængig af Betaling undtagen i det under No. 5 anførte Tilfælde.

Ansøgninger om Kirkers Benyttelse skal være skriftlig affattede.

Tilsynet skal føre en Forhandlingsprotokol og deri strax indføre sine Forhandlinger og Beslutninger om disse Ansøgninger, ligesom det aarlig skal indsende Indberetning, ledsaget af alle fornødne Oplysninger, gjennem Biskopen til Kirke- og Undervisningsdepartementet angaaende hver fattet Beslutning og ligeledes uopholdelig underrette Ansøgeren om Beslutningen, ligesom den meddeles Menigheden paa den Maade, som paa hvert Sted findes hensigtsmæssig. Ved enhver af Tilsynets Afgjørelser af nogen Ansøgning skal der til Afgjørelsens Indstilling for Kirke- og Undervisningsdepartementet sættes en efter hvert Steds Kommunikationsforhold afpasset Frist, i intet Tilfælde en Frist af under 6 Dage, hvorom Ansøgeren ligeledes strax skal underrettes.

Tilsynet kan bemyndige et eller flere af sine Medlemmer til

Tilfælde, hvor det efter Omstændighederne anſees nødvendigt, paa amtliges Anſvar at behandle og afgjøre Anſøgningerne. 30 Decbr.

Kongelig Reſolution*), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæſtelſe paa en af Herredsſtyrelſen for Eidanger Herred, Bratsberg Amt under 29de Oktober 1897 fattet Beſlutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 30 Decbr.

Kongelig Reſolution**), hvorved i Medhold af § 89 i Lov om Bygningsvæſenet for Landets Byer udenfor Kriſtiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæſtelſe paa følgende af Kjøbſtaden Risørs Kommuneſtyre i Møde den 22de Oktober 1897 fattede Beſlutning til Skjærpelſe i den gjældende Bygningslovgivnings Forſkrifter, forſaavidt nævnte By angaar:

„Tækning af Tage med krum Tagſten ſkal fremtidig være forbudt."

Kongelig Reſolution, hvorved det i Henhold til Lov om Betaling for offentlige Forretninger af 6te Auguſt 1897 § 125 beſtemmes, at den ved Kongelige Reſolutioner af 28de Juni 1890, 4de Februar 1893 og 5te Januar 1894 faſtſatte forhøiede Betaling til Lensmænd i forſkjellige Diſtrikter af Nordlands og Tromsø Amter for Afholdelſe af Udlægs- og Indførſels- ſamt Afſætningsforretninger i Henhold til Lovgivningen om ſmaa Gjeldsfordringers Inddrivelſe fremdeles forbliver gjældende, efter at ovennævnte Lov om Betaling for offentlige Forretninger af 6te Auguſt 1897 er traadt i Kraft. 30 Decbr.

Kongelig Reſolution, hvorved de tidligere beſtemte Nedſættelſer i Brandkontingenten af de i den almindelige Brandforſikringsindretnings Kjøbſtad-Afdeling forſikrede Bygninger paa efternævnte Steder fra 1ſte Januar 1898 indtil videre faſtſættes for Kriſtiania til 50 pCt., Skien til 42 pCt., Kriſtianſand til 38 pCt., Drammen og Larvik til 35 pCt., Trondhjem — heri ikke indbefattet de i Byens Udmarker eller det ſaakaldte Landdiſtrikt beliggende Bygninger til a) 35 pCt. for den ældre Bydel ſamt for den Del af de nye Bydele, der ligger veſtenfor en Linie, trukken fra Grændſeſten No. 17 forbi Kriſtianſtens Fæſtnings ſydligſte Spids til den gamle Bygrændſe, og b) 20 pCt. for den Del, der ligger østenfor denne Linie; for Moſs og Stavanger til 33 pCt., Fredrikshald, Hamar, Porsgrund, Bergen og Trolla Brug til 30 pCt., Oſterrisør til 28 pCt., Arendal til 27 pCt., Kongsvinger, Gjøvik, Holmeſtrand, Tønsberg, Langeſund, Grimſtad, Mandal, Aaleſund, Bodø og Hadelands Glasværk til 25 30 Decbr.

*) Bekjendtgj. 31 Decbr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 56, hvor Vedtægterne er indtagne.

*) Bekjendtgj. 31 Decbr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 56.

30 Decbr. pCt., Drøbak, Kongsberg, Krageroe, Flekkefjord, Haugesund og Kristianssund til 23 pCt., Sarpsborg, Røros og Levanger til 22 pCt., Hønefos, Brevik, Namsos, Tromsø og Hammerfest til 20 pCt., Tvedestrand, Egersund og Stenkjær til 18 pCt., Horten til 15 pCt., Fredriksværn til 13 pCt., Mosjøen til 12 pCt. og Lillesand til 8 pCt.

30 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At der i Medhold af Lov om Vasdragenes Benyttelse med videre af 1ste Juli 1887 § 25 meddeles Aktieselskabet Sanne og Soli Brug Tilladelse til overensstemmende med en medfølgende Plan at opføre en Dæmning ved Trøsken i Glommen, Tune Herred, Smaalenenes Amt.
2. At der overensstemmende med ovennævnte Lovs § 29 som Sikkerhed for mulig Skade i Anledning af Foretagendet bliver at deponere Værdipapirer eller stille betryggende Kommunegaranti for et Beløb af Kr. 10,000 efter Arbeidsdepartementets nærmere Bestemmelse.

30 Decbr. **Kongelig Resolution**:

A. At det i Henhold til Lov om Indløsning og Fordeling af Jordafgift, løs Landskyld, Kornrente m. v. af 14de Juli 1897 § 7 bestemmes:
   1) At Kirke- og Undervisningsdepartementet bemyndiges til under Jagttagelse af Bestemmelserne i Kongelig Resolution af 21de April 1888 at anbringe Jordafgiftsfondets Kapitaler ved Udlaan mod Pant i fast Eiendom fortrinsvis paa Landet.
   2) At der med Hensyn til Anbringelsen af de af Fondets Midler, der ikke paa den nævnte Maade er udlaante, forholdes efter de for Oplysningsvæsenets Fond gjældende Bestemmelser.

B. At Kirke- og Undervisningsdepartementet bemyndiges til at træffe de i samme Lovs § 13 sidste Led omhandlede Bestemmelser om Betalingsvilkaarene for Kjøbesummerne for beneficeret Gods, som herefter sælges.

30 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved der bl. a. i Henhold til Lov angaaende Anlæg af Jernveie til almindelig Benyttelse af 12te August 1848 og paa visse nærmere angivne Vilkaar meddeles D'Hrr. G. Sætren, Carsten Bjerke, H. E. Heyerdahl og A. Fenger-Krog for Aktieselskabet „Holmenkolbanen" Ret til efter den i en vedlagt Beskrivelse med Karter, Profiler og Overslag nærmere fremstillede Plan at anlægge en Jernbane med en Sporvidde af 1 435 Meter fra Majorstuen ved Kristiania Bygrændse til Holmenkollen i Vestre Aker, beregnet til en Længde af 6,7 Kilometer og et Kostende af Kr. 800 000 samt

til med Jagttagelse af den til enhver Tid gjældende Lovgivning og i Medhold deraf givne Forskrifter ved Elektricitet at drive denne Jernbane. 30 Decbr.

Kongelig Resolution, hvorved i Henhold til Lov indeholdende Forandringer i Lovgivningen om Stiftsoverretterne m. v. af af 31te Mai 1890 § 5 bestemmes: 30 Decbr.

Fra 1ste Januar 1898 skal de Justitssekretæren ved Trondhjems Overret tilliggende Sportler tilfalde Statskassen.

Cirkulære fra Justitsdepartementet til de civile Overøvrigheder: 30 Decbr.

Efter Lov om Betaling for offentlige Forretninger af 6te August 1897 § 106 skal den Godtgjørelse, som ved Siden af Skyds- og Kostgodtgjørelse i Tilfælde af Reiser tilkommer den, der efter Beskikkelse for enkelt Tilfælde udfører beneficeret eller anden civil Sag, for Fremtiden ikke „tilkjendes" men alene „ansættes" af Retten, hvorhos Størrelsen af den Godtgjørelse, der i saa Henseende er ansat af anden Ret end Høiesteret, skal være Gjenstand for Revision og kunne forandres af Departementet. Ved Siden deraf kan ogsaa bemærkes den noget ændrede Regel, som i Lovens § 168 er givet med Hensyn til Tilkjendelse af Sagsomkostninger til det Offentlige i deslige Sager

I Anledning af disse Bestemmelser, der antages anvendelige i alle Tilfælde, hvor Sagen eller Forretningen afsluttes efter 1ste Januar 1898, finder Departementet at burde meddele følgende:

1. Rettens Ansættelse af den befalede Sagførers Godtgjørelse, (Salarium) bør helst indtages i vedkommende Domskonklusion eller ved Thingsvidner, Skjønsforretninger eller andre enkeltstaaende Retshandlinger i Konklusionen af den Kjendelse, hvorved Behandlingen erklæres afsluttet.
2. Rettens Ansættelse af Salariet maa ved Under- og Overretterne af Hensyn til Revisionen være motiveret. Ved Salariets Ansættelse bør foruden til det Arbeide, der falder efter Beskikkelsens Udfærdigelse, ogsaa tages passende Hensyn til det med Beneficiets Erhvervelse forbundne Arbeide, forsaavidt Sagførerens Bistand dertil har været benyttet, og Arbeidet antages at være kommet til Nytte under Sagens senere Behandling. Ved Ansættelsens Motivering bedes derhos meddelt en sammentrængt, men saavidt muligt fuldstændig Oversigt over, hvad den befalede Sagfører har forrettet under Sagen, — hvor mange Møder den for ham har foranlediget, samt disses Varighed, — hvorvidt der i Retsmøderne er ført Vidner, og i Tilfælde hvor mange, eller foretaget andre Rettergangshandlinger, — hvor mange Indlæg der er vexlet, og

30 Decbr. iøvrigt, hvad der antages at kunne tjene til Belysning af Betydeligheden af Sagførerens Arbeide og af Sagens Vanskelighed og Omfang.

Til Veiledning ved Salariets Ansættelse antages det derhos hensigtsmæssigt, at vedkommende Sagfører meddeler Retten en Opgave over den paa Sagen anvendte Arbeidstid samt, hvorvidt der under Retsmøderne eller, hvor disse har været forbundne med Reiser, under disse af Sagføreren har været udført andre Forretninger, for hvilke der tilkommer ham Godtgjørelse af det Offentlige eller Private, hvorhos Reisefraværets Varighed og Reisens Længde tillige bør oplyses.

Med Hensyn til Nødvendigheden af Sagførerens Fremmøde skal man derhos henlede Opmærksomheden paa Departementets i Lovtidendens 2den Afdeling indtagne Rundskrivelse af 12te December 1892, til hvilken Departementet fremdeles henholder sig.

3. En Udskrift af den under Nr. 1 omhandlede Dom eller Kjendelse, omfattede foruden Konklusionen ogsaa den for Salariets Ansættelse givne Motivering samt den i Forordning af 3die Juni 1796 § 39, jfr. § 35, foreskrevne Udtalelse om Sagførselens Forsvarlighed, bliver af Retten at tilstille den befalede Sagfører. Har denne meddelt Retten en saadan Opgave som ovenfor under Nr. 2 omhandlet, bliver en Gjenpart af samme at medsende som Bilag til Udskriften, forsaavidt dens Indhold ikke er gjengivet i Præmisserne.

Ved Siden deraf bliver efter Bestemmelsen i Lovens § 164 andet Punktum Underretning om Sagens Udfald at meddele Parterne, ligesom saadan Underretning i beneficerede Sager ogsaa bedes meddelt Departementet.

4. Regning over det den befalede Sagfører tilkommende Salarium bliver, ledsaget af den under No. 3, 1ste Punktum, omhandlede Udskrift med mulige Bilag, at indsende til vedkommende Overøvrighed inden den i Lovens § 173 bestemte Frist, regnet fra Sagens eller Forretningens Afslutning. Begjærer Sagføreren det ansatte Salarium forhøiet, indsendes Regningen gjennem Retten, der ledsager samme med den Udtalelse, hvortil Begjæringen giver Anledning.

5. Overøvrigheden har ved Regningens Modtagelse at prøve Rimeligheden af det ansatte Salarium. Findes Intet at bemærke, og har heller ikke Sagføreren eller nogen anden Vedkommende begjæret Salariet forhøiet eller nedsat, bliver Regningen at forsyne med Paategning om stedfunden Revision, og strax at anvise til Udbetaling. I andet Fald bliver Regningen med Bilag at indsende til Departementet til Revision, ledsaget af Overøvrighedens Udtalelse.

6. Den befalede Sagførers Regning over Skyds- og Kostgodt-

gjørelse, for hvis Vedkommende den i Lovens § 173 be- 30 Decbr.
stemte Frist antages at skulle regnes fra vedkommende Reises Tilendebringelse, bliver efter at være forsynet med fornøden Bevidnelse om de opgivne Veilængders Rigtighed at indsende til Overøvrigheden gjennem vedkommende Ret, for at ledsages af dennes Udtalelse angaaende Fremmødets Nødvendighed (jfr. Departementets Rundskrivelse af 12te December 1892). Finder Retten intet at bemærke ved Fremmødet, kan Anvisning strax ske. I modsat Fald bør Sagføreren gives Anledning til at udtale sig og Sagen derefter indsendes til Departementet.

7. Ifølge Lovens § 168 skal der, naar Nogen ilægges Sagsomkostninger i Sag, hvori Modparten har fri Sagførsel, tilkjendes det Offentlige i dennes Sted skadesløse Omkostninger, derunder Retsgebyrer, som om Sagen ikke havde været beneficeret. Ihvorvel det turde være tvivlsomt, hvorvidt efter denne Bestemmelse Sagsomkostningerne til det Offentlige i Dommen behøver at fastsættes til et bestemt Beløb, er Departementet dog tilbøieligt til at antage, at det vil være rettest, at saa frembeles sker, dog saaledes, at det den befalede Sagfører tilkommende Salarium, forsaavidt det er Gjenstand for senere Revision, ikke medtages i Omkostningssummen, men at det særskilt paalægges den tabende Part ved Siden deraf at tilsvare det Offentlige samme med det Beløb, hvortil det endelig maatte blive fastsat. Affattes Dommen paa denne Maade, maa det imidlertid paasees, at det tilkjendte Omkostningsbeløb er tilstrækkeligt til at holde det Offentlige skadesløst, hvorfor det bør iagttages, at den befalede Sagfører meddeler Retten en Opgave over de Omkostninger, som udenfor Salariet samt Retsgebyrerne, hvilke af Retten selv kan beregnes, ved Sagen er paadragne det Offentlige, saasom Skyds- og Kostgodtgjørelse til Sagføreren i Tilfælde af Reise samt Udgifter ved Forkyndelser og Tilsigelser, Retsvidners, Skjøns- og Meddomsmænds samt Sjøretsmedlemmers Tilkommende osv.

I Forbindelse med Foranstaaende skal man anmode Hr. Amtmanden om ved Beskikkelse af Sagførere til Udførelse af beneficerede eller andre borgerlige Sager at have Deres Opmærksomhed henvendt paa, at dertil ikke uden Nødvendighed antages Nogen, hvis Bopæl er saa fjerntliggende, at der i Anledning af hans Fremmøde i Sagen vil paaføres det Offentlige uforholdsmæssig Bekostning, og at, om særlige Grunde skulde tale for, at en Fjernereboende overdrages Sagens Udførelse, Beskikkelsen saavidt muligt gjøres afhængig af, at Sagføreren vedtager, at hans Salarium og Reisegodtgjørelse beregnes, som om han havde været bosat inden Jurisdiktionen eller efter Omstændighederne inden Amtet.

Med Foranstaaende bedes samtlige Underdommere i borger-

30 Decbr. lige Sager og Sagførere inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt samt Overrettens Medlemmer gjort bekjendt.

30 Decbr. **Cirkulære** fra Finantsdepartementet til Amtmændene:

Foranlediget ved indkomne Forespørgsler om, hvorledes den ved kongelig Resolution af 6te f. M., jfr. Departementets Rundskrivelse af 2den d. M., udfærdigede Forskrift om forskjellige Sportelgebyrers Berigtigelse ved Hjælp af Stempelpapir eller Stempelmærker bliver at bringe i Anvendelse ligeoverfor visse Arter af Notarialforretninger, skal Departementet bede vedkommende inden Hr. Amtmandens Distrikt ansatte Embedsmænd tilkjendegivet, at nedenstaaende Regler antages at burde befølges:

1. Protest af Vexel eller Anvisning. Erholder Rekvirenten Protesten strax beskreven, bliver Stempelafgiften at berigtige derved, at Beskrivelsen foretages paa stemplet Papir, eller at det beskrevne Dokument paaklæbes Stempelmærker af behørig Værdi. Saafremt Beskrivelse ikke strax finder Sted, bliver derimod Stempelafgiften at berigtige ved Paaklæbning af Stempelmærker paa selve Vexlen eller Anvisningen; skulde der senere fremkomme Begjæring om Beskrivelse, maa det paa det beskrevne Dokument udtrykkelig anføres, at Stempelafgiften tidligere er berigtiget paa nævnte Maade. I alle Tilfælde vil Embedsmanden i Notarialprotokollen have at anmærke, hvorledes der ved Stempelafgiftens Berigtigelse er fremgaaet.

2. Ægteskabsstiftelse. Gives Forretningen strax beskreven, bliver Stempelafgiften paa samme Maade som ved Protestforretninger at berigtige derved, at Stempelpapir anvendes til det beskrevne Dokument, eller at der paaklæbes dette Stempelmærker. Hvis derimod Beskrivelse ikke strax foretages, vil Stempelmærker af behørig Værdi blive at indklæbe ved Forretningen i Notarialprotokollen, samt i Tilfælde af senere Beskrivelse fornoden Bemærkning derom at gjøre paa det udfærdigede Dokument. I Notarialprotokollen vil vedkommende Embedsmand for hver Forretning have at gjøre Anmærkning om, hvorvidt den samtidig gives beskreven.

Paa samme Maade som ved Ægteskabsstiftelse, der ikke strax gives beskreven, vil Embedsmanden have at forholde sig i andre Tilfælde, hvor der ikke maatte foreligge eller begjæres udfærdiget noget Dokument, hvorigjennem Stempelafgiften kan berigtiges.

31 Decbr. **Plakat** indeholdende Forandring i den i Plakat af 6te Juni 1894, jfr. Plakat af 23de November 1895 indeholdte Bestemmelse om Atteſt fra 2 troværdige Mænd som Betingelse for Indførsel af Hornkvæg (Storfæ), Faar og Gjeder fra Sverige*).

*) Bekjendtgj. 3 Jan. 1898 i Lovtid. 1ste Afd. No. 1 for nævnte Aar.

Vi Oscar osv. Gjøre vitterligt: I Kraft af Lov om 31 Decbr.
smitsomme Husdyrsygdomme af 14de Juli 1894 § 17 bestemmes, at der i den ved Plakat af 6te Juni 1894, jfr. Plakat af 23de November 1895 Litr. B, a, Post 2 fastsatte Betingelse for Indførsel af Hornkvæg (Storfæ), Faar og Gjeder fra Sverige, at Dyrene skal være ledsagede af en af 2 paa Dyrenes Hjemsted bosiddende, troværdige Mænd udstedt Attest om, at Dyrene ikke i de nærmest forudgaaende 6 Maaneder er indført fra Udlandet, og med Angivelse af, i hvilket Distrikt Dyrene hører hjemme, gjøres den Forandring, at Attesten herefter skal være udstedt af autoriseret svensk Dyrlæge eller Politimyndighed paa Dyrenes Hjemsted, og at Attesten tillige skal indeholde Bevidnelse om, at der i det Distrikt, hvorfra Dyrene kommer, ikke fortiden optræder eller i de sidst forløbne 6 Maaneder har optraadt smitsom Mund- og Klovesyge.

Denne Plakat træder i Kraft den 6te Januar 1898.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Høieste Resolution, hvorved i Medhold af Lov om Beta- 31 Decbr.
ling for offentlige Forretninger af 6te August 1897 § 177, andet Afsnit, bestemmes:

1. Af den Betaling af Kr. 10,00, der ifølge samme Lovs § 70 skal erlægges for Bevilling til Udskænkning eller Udsalg af Øl, Vin, Mjød og Cider, bliver i Kristiania fra 1ste Januar 1898 Kr. 4,00 at indbetale i Statskassen.
2. De Forskrifter, der fornødiges med Hensyn til den regnskabsmæssige Berigtigelse for de Sportler, der ifølge Post 1 bliver at indbetale i Statskassen, fastsættes af Finants-Departementet.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Kristiansands Biskop, 31 Decbr.
foranlediget ved Forespørgsel fra en Sognepræst om, hvorledes Atteſtgebyrer fra 1ste Januar førstkommende bliver at beregne af de Præster, der ikke gaar over til Lønning efter den nye Lønningslov af 14de Juli 1897, i hvilken Anledning Departementet udtaler, at disse Embedsmænd vistnok fremdeles vil være berettigede til at foretage Beregningen efter de hidtil gjældende Regler, men at Departementet vilde anse det ønskeligt, at de ikke vilde benytte sig af denne Ret, men overalt følge Reglerne i den nye Lovs § 27.

Skrivelse fra Finants- og Tolddepartementet til Amtmanden 31 Decbr
i Nordre Trondhjems Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at svenske Lapper, der har Beitesret paa den norske Side af Grænsen til visse Tider af Aaret, antages at burde tillades at indføre toldfrit her til Riget Kjød af de dem tilhørende Rener.

1896.

9 Oktbr. **Kongelig Resolution**, afgiven i sammensat Statsraad, hvorved bl. a. er bestemt, at det de forenede Rigers Generalkonsulat i Hamburg tillagte Kontorbidrag med Regnskabspligt af Kr. 4 500 indtil videre fra og med Aaret 1896 forhøies til Kr. 5 500 aarlig.

23 Decbr. ## Overenskomst

om Fornyelse af den mellem Norge og Tyskland afsluttede Telegrafoverenskomst af 6te April 1879 med Tillægsoverenskomster af 15de September 1885 og 14de Juni 1890.*)

Verhandelt zu Budapest, den 20. Juli 1896.

In Anwendung des Artikels 17 des zu St. Petersburg vereinbarten internationalen Telegrafen-Vertrages und der dazu gehörigen, in Budapest vereinbarten Ausführungs-Uebereinkunft haben die Unterzeichneten, vorbehaltlich der Genehmigung, sich über Folgendes verständigt.

Einziger Artikel.

Die in dem Uebereinkommen, unterzeichnet Christiania, den 6. April 1879 — abgeändert durch

(Oversættelse.)

Forhandlet i Budapest, den 20de Juli 1896.

I Henhold til Artikel 17 i den i St. Petersburg afsluttede internationale Telegraf-Konvention og det dertil hørende i Budapest vedtagne Reglement er Undertegnede, under Forbehold af Approbation bleven enige om Følgende:

Den i Kristiania den 6te April 1879 undertegnede, ved Tillægsoverenskomsterne af 15de Septem-

*) Overenskomsten er under 23de Decbr. 1896 approberet af Departementet for de offentlige Arbeider i Henhold til samme ved Kongelig Resolution af 17de s. M. given Bemyndigelse.

die Nachträge vom 15. September 1885 und vom 14. Juni 1890 — getroffenen Vereinbarungen bleiben für die Gültigkeitsdauer der in Budapest vereinbarten Ausführungs-Uebereinkunft zu dem internationalen Telegrafen-Vertrage in Krafft; jedoch zahlt die Königlich Norwegische Telegrafen-Verwaltung für die Kabelbeförderung eines jeden Wortes der verglichenen, in Norwegen aufgegebenen und nach Deutschland bestimmten Telegramme eine gleiche Vergütung, wie für die eines jeden Wortes der gewöhnlichen Telegramme.

Zu Urkund dessen haben die Vertreter der beiden Telegrafen-Verwaltungen diese Verhandlung in doppelter Ausfertigung unterzeichnet.

Für die Königlich Norwegische Telegrafen-Verwaltung
(Sign) **Rasmussen.**

Für die Kaiserlich Deutsche Telegrafen-Verwaltung
(Sign) **Fritsche.**

ber 1885 og 14de Juni 1890 ændrede Overenskomst forbliver i Kraft for det samme Tidsrum som det i Budapest vedtagne til den internationale Telegraf-Konvention hørende Reglement; dog betaler den kongelige norske Telegrafstyrelse for Kabelbefordringen af hvert Ord i de i Norge indleverede og til Tyskland bestemte kollationerede Telegrammer den samme Godtgjørelse som for hvert Ord i de almindelige Telegrammer. 23 Decbr.

Til Bekræftelse heraf har de Delegerede for begge Telegrafstyrelser udfærdiget og undertegnet denne Overenskomst in duplo.

For den kongelige norske Telegrafstyrelse.
(Undert.) **Rasmussen.**

For den keiserlige tyske Telegrafstyrelse.
(Undert.) **Fritsche.**

1897.

29 Jan. **Kongelig Resolution**, afgiven i sammensat Statsraad, hvorved er bestemt, at det svenske og norske Konsulat i Nantes skal inddrages som selvstændigt Konsulat og dets Distrikt henlægges under Konsulatet i Havre.

12 Marts. **Kongelig Resolution**, afgiven i sammensat Statsraad, hvorved er bestemt, at Konsulatet i Algier, hvis Distrikt herefter skal omfatte de franske Besiddelser i Algier, skal ophøre at benævnes Generalkonsulat, at der skal tillægges den vordende Indehaver af Konsulatet i Algier et Kontorbidrag uden Regnskabspligt stort 2 000 Kroner om Aaret, at et ulønnet svensk og norsk Konsulat skal oprettes i Tunis med Distrikt, omfattende Regentskabet Tunis, og med Station, omfattende saavel Byen Tunis og dens Havnebasin som Tuniskanalen samt Byen og Havnen La Goulette, at et Kontorbidrag uden Regnskabspligt af 1 000 Kroner aarlig skal tillægges Indehaveren af Konsulatet i Tunis, samt at de her omhandlede 2de Konsulater skal bekjendtgjøres ledige med det Forbehold, at de vordende Indehavere skal være forpligtede til uden Krav paa Godtgjørelse at finde sig i de Bestemmelser med Hensyn til deres Stillinger, som senere naadigst maatte blive fastsatte.

1897
17 Marts.

Règlement

de

Service International

annexé a la

Convention Télégraphique Internationale de St. Pétersbourg.

Revision de Budapest.*) 1896.

Article 13 de la Convention.

Les dispositions de la présente Convention sont complétées par un règlement, dont les prescriptions peuvent être, à toute époque, modifiées d'un commun accord par les Administrations des Etats contractants.

(Oversættelse.)

Reglement

for den

internationale Telegraf-Korrespondance

i Tilslutning til den i St. Petersburg afsluttede Telegraf-Konvention.

Budapester-Revisionen.*) 1896.

Konventionens Artikel 13.

Nærværende Konventions Bestemmelser fuldstændiggjøres ved et Reglement, hvis Forskrifter til enhver Tid kunne forandres efter fælles Overenskomst mellem de kontraherende Staters Administrationer.

*) Ovenstaaende Reglement med tilhørende Tarifer er for Norges Vedkommende approberet ved Kongelig Resolution af 17de Decbr. 1896. Tilslutningen til samme er tilkjendegivet den østerrigsk-ungarske Regjering ved Skrivelse af 17de Marts 1897 fra H. M. Kongens Minister i Wien.

Den i St. Petersburg afsluttede internationale Telegrafkonvention er for Tiden gjældende mellem følgende Stater: Belgien, Bosnien-Herzegovina, Brasilien, Bulgarien, Cap det gode Haab, Cochinchina, Danmark, Egypten, Frankrig, Grækenland, britisk Indien, nederlandsk Indien, Italien, Japan, Luxemburg, Montenegro, Natal, Nederlandene, Norge, Ny Caledonien, Ny-Syd-Wales, Ny-Zeland, Persien, Portugal, Portugisiske Colonier, Queensland, Rusland, Schweiz, Sénégal, Serbien, Siam, Spanien, Spanske Colonier, Storbritannien, Sverige, Sydaustralien, Tasmanier, Tunis, Tyrkiet, Tyskland, Ungarn, Vestaustralien, Victoria, Østerrige, Rumænien. — Jfr. Aarg. 1880, Side 11.

17 Marts.

1. Réseau international.

Article 4 de la Convention.

Chaque Gouvernement s'engage à affecter au service télégraphique international des fils spéciaux, en nombre suffisant pour assurer une rapide transmission des télégrammes.

Ces fils seront établis et desservis dans les meilleures conditions que la pratique du service aura fait connaître.

I.

Les bureaux entre lesquels l'échange des télégrammes est continu ou très actif sont, autant que possible, reliés par des fils directs. Ces fils ont une résistance électrique maxima de $7^1/_2$ ohms au kilomètre et présentent des garanties suffisantes au point de vue de la résistance mécanique et de l'isolement. Les transmissions sur ces fils ne sont effectuées, dans la règle, que par les bureaux désignés comme points extrêmes.

II.

1. Les fils internationaux sont établis en nombre suffisant pour satisfaire à tous les besoins du service des transmissions effectuées entre les deux bureaux directement reliés.

2. Le service de ces fils est assuré par des appareils Morse entre bureaux qui ont à faire face à un travail modéré et par des appareils Hughes sur les lignes où la correspondance est plus active.

1. Det internationale Telegrafnet.

Konventionens Artikel 4.

Enhver Regjering forpligter sig til at holde et for den internationale Telegrafkorrespondances hurtige Befordring tilstrækkeligt Antal særskilte Traade.

Disse Traade skulle anbringes og betjenes paa den Maade, Erfaring har lært at være den bedste.

I.

1. De Stationer, mellem hvilke Udvekslingen af Telegrammer er uafbrudt eller meget livlig, sættes saavidt muligt i Forbindelse med hverandre ved direkte Traade. Disse Traade skal have en elektrisk Modstand af høist $7^1/_2$ Ohm pr. Kilometer og yde tilstrækkelig Sikkerhed med Hensyn til mekanisk Modstand og Isolation. Som Regel maa disse Traade kun benyttes til den Korrespondance, der udveksles mellem de som Endepunkter betegnede Stationer.

II.

1. De internationale Traade anbringes i et tilstrækkeligt Antal til at kunne tilfredsstille ethvert Behov for Korrespondancen mellem de to direkte forbundne Stationer.

2. Telegraferingen paa disse Traade besørges ved Morse Apparater mellem Stationer med mindre Trafik og ved Hughes Apparater paa Linjer, hvor Korrespondancen er mere livlig.

Lorsque le trafic comporte un nombre de télégrammes supérieur à 500 (environ 7000 mots) par jour et par fil, les Administrations intéressées pourvoient, soit à l'établissement d'un nouveau conducteur direct, soit à l'exploitation de la ligne par un système d'appareils plus rapides que l'appareil Hughes.

3. Ces fils peuvent être détournés de leur affectation spéciale en cas de dérangement des lignes, mais ils doivent y être ramenés dès que le dérangement a cessé.

4. Les Administrations télégraphiques indiquent, sur chaque fil, un ou plusieurs bureaux intermédiaires obligés de prendre les télégrammes en passage, si la transmission directe entre les deux bureaux extrêmes est impossible.

III.

1. Les Administrations concourent, dans les limites de leur action respective, à la sauvegarde des fils internationaux et des câbles sous-marins; elles combinent, pour chacun d'eux, les dispositions qui permettent d'en tirer le meilleur parti.

2. Des expériences en vue de mesurer l'état électrique (isolement, résistance, etc.) des fils internationaux de grande communication ont lieu, par les soins des bureaux extrêmes, au moins une fois par mois, à des jours et heures à fixer d'un commun accord par les Offices intéressés. Les résul-

Naar Trafiken for hver Traad 17 Marts.
overstiger 500 Telegrammer (omkring 7000 Ord) om Dagen, sørger de interesserede Administrationer enten for Anlæg af en ny direkte Ledning eller for Linjens Udnyttelse ved et Apparatsystem, hvorved hurtigere Expedition opnaaes end ved Hughes Apparat.

3. Disse Traade kan Tilfælde af Feil paa Linjerne anvendes udenfor deres særskilte Bestemmelse, dog kun indtil Feilen er rettet.

4. Telegrafadministrationerne opgiver for hver Traad en eller flere mellemliggende Stationer, der er forpligtede til at optage Telegrammerne, naar den direkte Befordring mellem de to Endestationer er umulig.

III.

1. Administrationerne bidrager inden Grænserne af sin respektive Virkekreds til de internationale Traades og de undersøiske Kablers Beskyttelse; de træffer for hver enkelt af dem Foranstaltninger til deres størst mulige Nyttiggjørelse.

2. Prøver til Maaling af den elektriske Tilstand (Isolation, Modstand etc.) i de internationale Traade med større Trafik finder Sted paa Foranstaltning af Endestationerne mindst én Gang om Maaneden til den Dag og Time, der bestemmes efter fælles Overenskomst mellem vedkommende Administrationer. Resultaterne af

17 Marts. tats en sont inscrits sur des registres *ad hoc*.

3. Les chefs de service des circonscriptions desservies par des fils internationaux s'entendent directement pour régler et exécuter ces expériences et pour assurer l'application des dispositions concertées dans l'intérêt du service commun.

IV.

1. Entre les villes importantes des Etats contractants le service est, autant que possible, permanent le jour et la nuit, sans interruption.

2. Les bureaux ordinaires, à service de jour complet, sont ouverts au public au moins de 8 heures du matin à 9 heures du soir.

3. Les heures d'ouverture des bureaux à service limité sont fixées par les Administrations respectives des Etats contractants. Chaque Etat peut appliquer, le dimanche, aux bureaux à service complet les heures du service limité; cette mesure est notifiée au Bureau international des Administrations télégraphiques, qui la porte à la connaissance des autres Administrations.

4. Les bureaux dont le service n'est point permanent ne peuvent prendre clôture avant d'avoir transmis tous leurs télégrammes internationaux à un bureau à service permanent.

5. Entre deux bureaux d'Etats différents communiquant par un fil direct, la clôture est donnée par celui qui

disse Maalinger indføres i dertil indrettede Journaler.

3. Cheferne i de Distrikter, der berøres af internationale Traade, træffer direkte Overenskomst om Ordningen og Udførelsen af disse Prøver og sørger for Anvendelsen af de i den fælles Tjeneste Interesse overenskomne Forholdsregler.

IV.

1. Mellem de betydeligere Byer i de kontraherende Stater skal Tjenesten saavidt muligt være uafbrudt Dag og Nat.

2. Almindelige Stationer med fuld Dagtjeneste holdes aabne for Publikum idetmindste fra Klokken 8 Morgen til Klokken 9 Aften.

3. Tjenestetiden ved Stationer med indskrænket Dagtjeneste bestemmes af de kontraherende Staters respektive Administrationer. Enhver Stat kan om Søndagen anvende Tjenestetiden for den indskrænkede Dagtjeneste ved Stationer med fuld Dagtjeneste; den kundgjør denne Forholdsregel for Telegrafadministrationernes internationale Bureau, som underretter de øvrige Stater derom.

4. Stationer, hvis Tjeneste ikke er uafbrudt, kan ikke slutte, førend de har befordret alle sine internationale Telegrammer til en Station med uafbrudt Tjeneste.

5. Naar to Stationer tilhørende forskjellige Stater korresponderer ved en direkte Traad, bestemmes Tjenestens Afslutning af Stationen

appartient à l'Etat dont la capitale a la position la plus occidentale.

6. Cette règle s'applique à la division des séances et à la clôture des procès-verbaux dans les bureaux à service permanent.

7. Le même temps est adopté par tous les bureaux d'un même Etat. Le temps moyen adopté par une Administration est notifié au Bureau international des Administrations télégraphiques qui le fait connaître aux autres Administrations.

V.

Les notations suivantes sont adoptées dans les documents à l'usage du service international pour désigner les bureaux télégraphiques:

N bureau à service permanent (de jour et de nuit);

$\frac{N}{2}$ bureau à service de jour prolongé jusqu'à minuit;

C bureau à service de jour complet;

L bureau à service limité (c'est-à-dire ouvert pendant un nombre d'heures moindre que les bureaux à service de jour complet);

F station de chemin de fer ouverte à la correspondance des particuliers;

P bureau appartenant à une Compagnie privée;

S bureau sémaphorique;

i den Stat, hvis Hovedstad har den vestligste Beliggenhed. 17 Marts.

6. Denne Regel anvendes ogsaa for Vagtinddelingen og Journalernes Afslutning ved Stationer med uafbrudt Tjeneste.

7. Samme Tid bliver at vedtage ved en og samme Stats samtlige Stationer. Den Middeltid, der vedtages af en Administration, kundgjøres for Telegrafadministrationernes internationale Bureau, som herom underretter de øvrige Administrationer.

V.

Følgende Betegnelser af Telegrafstationerne er vedtagne til Benyttelse i den internationale Telegraftjenestes Dokumenter:

N Station med uafbrudt Tjeneste (Dag og Nat);

$\frac{N}{2}$ Station med Dagtjeneste forlænget til Midnat;

C Station med fuld Dagtjeneste;

L Station med indskrænket Tjeneste (aaben et færre Antal Timer end Stationer med fuld Dagtjeneste);

F Jernbanestation, aaben for privat Korrespondance;

P Station tilhørende et Privatkompagni;

S Semaforstation;

17 Marts.

K bureau qui admet au départ les télégrammes de toute catégorie et qui n'accepte à l'arrivée que ceux à remettre „télégraphe restant“ ou à distribuer dans l'enceinte d'une gare;

E bureau ouvert seulement pendant le séjour de la Cour;

B bureau ouvert seulement pendant la saison des bains;

H bureau ouvert seulement pendant la saison d'hiver;

Ces notations peuvent se combiner avec les précédentes.

L bureau à service de jour complet pendant la saison des bains et à service limité pendant le reste de l'année;
BC

L bureau à service de jour complet pendant l'hiver et à service limité pendant le reste de l'année;
HC

C bureau à service de jour complet les jours ordinaires, mais qui, le dimanche, n'est ouvert que pendant les heures du service limité;
DL

* bureau fermé.

K Station, hvorfra Telegrammer af ethvert Slags kan afsendes, men hvor dog kun modtages ankomne Telegrammer, der er adresserede „Telegraf restante“ eller skal ombringes inden en Jernbanestations Omraade;

E Station, der kun er aaben under Hoffets Nærværelse;

B Station, der kun er aaben under Badesæsonen;

H Station, der kun er aaben i Vintertiden;

Disse Betegnelser kan ogsaa forbindes med de foregaaende.

L Station med fuld Dagtjeneste under Badesæsonen og indskrænket den øvrige Del af Aaret.
BC

L Station med fuld Dagtjeneste i Vintertiden og indskrænket den øvrige Del af Aaret.
HC

C Station med fuld Dagtjeneste de almindelige Dage, men indskrænket om Søndagene.
DL

* Station, der er lukket.

---

2. Dispositions générales relatives à la correspondance.

Article premier de la Convention.

Les Hautes parties contractantes reconnaissent à toutes personnes le droit de correspondre au moyen des télégraphes internationaux.

Article 2 de la Convention.

Elles s'engagent à prendre toutes les dispositions nécessaires pour assurer le secret des correspondances et leur bonne expédition.

Article 3 de la Convention.

Toutefois, elles déclarent n'accepter, à raison du service de la télégraphie internationale, aucune responsabilité.

Article 5 de la Convention.

Les télégrammes sont classés en trois catégories:

1. Télégrammes d'Etat: ceux qui émanent du Chef de l'Etat, des Ministres, des Commandants en chef des forces de terre et de mer et des Agents diplomatiques ou consulaires des Gouvernements contractants, ainsi que les réponses à ces mêmes télégrammes.
2. Télégrammes de service: ceux qui émanent des Administrations télégraphiques des Etats contractants et qui sont relatifs, soit au service de la télégraphie internationale, soit à des objets d'intérêt public déterminés de concert par les dites Administrations.
3. Télégrammes privés.

Dans la transmission, les télégrammes d'Etat jouissent de la priorité sur les autres télégrammes.

Article 7 de la Convention.

Les Hautes Parties contractantes se réservent la faculté d'arrêter la transmission de tout télégramme privé qui paraîtrait dangereux pour la sécurité de l'Etat ou qui serait

2. Almindelige Bestemmelser vedkommende Korrespondancen. 17 Marts.

Konventionens Artikel 1.

De høie kontraherende Parter indrømme enhver Ret til at korrespondere ved Hjælp af de internationale Telegrafer.

Konventionens Artikel 2.

De forpligte sig til at tage alle fornødne Forholdsregler for at sikre Korrespondancens Hemmelighold else og rigtige Expedition.

Konventionens Artikel 3.

De erklære imidlertid, at de med Hensyn til den internationale Telegrambefordring ikke overtage nogetsomhelst Ansvar.

Konventionens Artikel 5.

Telegrammerne inddeles i 3 Klasser:

1. Statstelegrammer: saadanne, der udgaa fra Statens Overhoved, fra Ministrene, fra de overstbefalende militære Myndigheder, tillands og tilvands, samt fra de kontraherende Regjeringers diplomatiske og Konsular-Embedsmænd, saavelsom Svar paa saadanne Telegrammer.
2. Tjenestetelegrammer: saadanne, der udgaa fra de kontraherende Staters Telegraf-Administrationer, og som angaa enten den internationale Telegraftjeneste eller Gjenstande af offentlig Interesse bestemte gjennem Overenskomst mellem nævnte Administrationer.
3. Private Telegrammer.

Ved Befordringer har Statstelegrammer Forrang for andre Telegrammer.

Konventionens Artikel 7.

De høie kontraherende Parter forbeholde sig Ret til at standse Befordringen af ethvert Privattelegram, der maatte være farligt for Statens Sikkerhed eller stridende mod Landets

17 Marts. contraire aux lois du pays, à l'ordre public ou aux bonnes mœurs.

Article 8 de la Convention.

Chaque Gouvernement se réserve aussi la faculté de suspendre le service de la télégraphie internationale pour un temps indéterminé, s'il le juge nécessaire, soit d'une manière générale, soit seulement sur certaines lignes et pour certaines natures de correspondances, à charge par lui d'en aviser immédiatement chacun des autres Gouvernements contractants.

3. Rédaction et dépôt des télégrammes privés.

Article 5 de la Convention.

Les télégrammes sont classés en trois catégories:

1. Télégrammes d'Etat: ceux qui, etc.
2. Télégrammes de service: ceux qui émanent des Administrations télégraphiques des Etats contractants, etc.
3. Télégrammes privés.

Dans la transmission, les télégrammes d'Etat jouissent de la priorité sur les autres télégrammes.

Article 6 de la Convention.

Les télégrammes d'Etat et de service peuvent être émis en langage secret, dans toutes les relations.

Les télégrammes privés peuvent être échangés en langage secret entre deux Etats qui admettent ce mode de correspondance.

Les Etats qui n'admettent pas les télégrammes privés en langage secret, au départ et à l'arrivée, doivent les laisser circuler en transit, sauf le cas de suspension défini à l'article 8.

VI.

1. Les télégrammes privés peuvent être rédigés en langage

Love, den offentlige Orden eller Sædelighed.

Konventionens Artikel 8.

Enhver Regjering forbeholder sig ligeledes Ret til paa ubestemt Tid at suspendere den internationale Telegraftjeneste, om den anser det nødvendigt, enten fuldstændig eller blot paa visse Linjer, og for visse Slags Korrespondance, dog med Forpligtelse til uden Ophold derom at underrette enhver af de andre kontraherende Regjeringer.

3. Private Telegrammers Affattelse og Indlevering.

Konventionens Artikel 5.

Telegrammerne inddeles i 3 Klasser:

1. Statstelegrammer: saadanne, der o. s. v.
2. Tjenestetelegrammer: saadanne, der udgaa fra de kontraherende Staters Telegraf-Administrationer o. s. v.
3. Private Telegrammer.

Ved Befordringen har Statstelegrammer Forrang for andre Telegrammer.

Konventionens Artikel 6.

Stats- og Tjenestetelegrammer kunne i alle Tilfælde affattes i hemmeligt Sprog.

Private Telegrammer kunne udvexles i hemmeligt Sprog mellem to Stater, der tilstede denne Maade at korrespondere paa.

De Stater, der ikke tilstede Affendelse eller Modtagelse af Privattelegrammer i hemmeligt Sprog, bør lade dem transitere, undtagen i det i Art. 8 bestemte Suspensionstilfælde.

VI.

1. Privattelegrammer kan affattes i klart eller i hemmeligt

clair ou en langage secret, ce dernier se distinguant en langage convenu et en langage chiffré. Chacun de ces langages peut être employé seul ou conjointement avec les autres dans un même télégramme.

2. Tous les Offices acceptent, dans toutes leurs relations, les télégrammes privés en langage clair. Ils peuvent n'admettre ni au départ ni à l'arrivée les télégrammes privés rédigés totalement ou partiellement en langage convenu ou en langage chiffré, mais ils doivent laisser ces télégrammes circuler en transit, sauf le cas de suspension défini à l'article 8 de la Convention de Saint-Pétersbourg.

VII.

1. Le langage clair est celui qui offre un sens compréhensible dans l'une ou plusieurs des langues autorisées pour la correspondance télégraphique internationale.

2. On entend par télégrammes en langage clair ceux qui sont entièrement rédigés en langage clair.

Toutefois, la présence de marques de commerce ne change pas le caractère d'un télégramme en langage clair.

3. Chaque Administration désigne, parmi les langues usitées sur le territoire de l'Etat auquel elle appartient, celles dont elle autorise l'emploi dans la correspondance télégraphique internationale en langage clair. L'usage de la langue latine est également autorisé.

Sprog; ved dette sidste skjelnes 17 Marts. mellem omforenet Sprog og Ziffersprog. Hvert af disse Sprog kan anvendes alene eller sammen med de andre i et og samme Telegram.

2. Enhver Administration modtager for al Korrespondances Vedkommende Privattelegrammer i klart Sprog. De kan nægte baade Afsendelse og Modtagelse af Privattelegrammer helt eller delvis affattede i omforenet Sprog eller i Ziffersprog, men de skal dog tillade saadanne Telegrammers Transit, undtagen i Tilfælde af, at Tjenesten er suspenderet som i Art. 8 i St. Petersburger-Konventionen omhandlet.

VII.

1. Klart Sprog er det, der afgiver en forstaaelig Mening i et eller flere af de til Benyttelse i den internationale Telegrafkorrespondance autoriserede Sprog.

2. Ved Telegrammer i klart Sprog forstaaes saadanne, der helt er affattede i klart Sprog. Om der i et saadant Telegram forekommer Handelsmerker, forandrer dog ikke dette Telegrammets Karakter som Telegram i klart Sprog.

3. Enhver Administration opgiver, hvilke blandt de inden vedkommende Stats Omraade anvendte Sprog den autoriserer til Benyttelse i klart Sprog i den internationale Telegrafkorrespondance. Brugen af Latin tillades ligeledes.

17 Marts.

VIII.

1. Le langage convenu est celui qui se compose de mots ayant chacun un sens intrinsèque, mais ne formant pas de phrases compréhensibles dans une ou plusieurs des langues autorisées pour la correspondance télégraphique en langage clair.

2. Les mots du langage convenu ne peuvent avoir une longueur supérieure à dix caractères selon l'alphabet Morse. Ils doivent être empruntés à l'une ou à plusieurs des langues allemande, anglaise, espagnole, française, hollandaise, italienne, portugaise et latine.

3. Les noms propres ne peuvent figurer dans les télégrammes rédigés, en tout ou partie, en langage convenu qu'autant qu'ils y sont employés avec leur signification en langage clair. Toutefois, les noms propres qui figurent dans le Vocabulaire officiel peuvent être admis avec un sens convenu.

4. Le bureau d'origine peut demander à l'expéditeur la production de son Code afin de vérifier si les règles fixées dans les trois alinéas précédents sont bien observées.

5. A partir d'une date à fixer par une prochaine Conférence, tous les mots employés dans les télégrammes privés rédigés en langage convenu seront extraits du Vocabulaire officiel dressé par le Bureau

VIII.

1. Omforenet Sprog er saadant Sprog, der bestaar af Ord, hvoraf hvert i og for sig har en Betydning, men som tilsammen ikke danner forstaaelige Sætninger i noget enkelt eller flere af de til Benyttelse i den internationale Telegrafkorrespondance i klart Sprog autoriserede Sprog.

2. I omforenet Sprog kan Ordene ikke indeholde mere end 10 Bogstaver efter Morse Alfabetet, og de maa være hentede fra et eller flere af følgende Sprog: Tysk, Engelsk, Spansk, Fransk, Hollandsk, Italiensk, Portugisisk og Latin.

3. Egenavne kan ikke forekomme i Telegrammer helt eller delvis affattede i omforenet Sprog uden i samme Betydning som de har i klart Sprog; dog kan de Egenavne, der findes i den officielle Ordbog, tilstedes benyttede med omforenet Betydning.

4. Afsendelsesstationen kan af Afsenderen forlange fremlagt den af ham benyttede Ordbog for at forvisse sig om, hvorvidt de i de tre foregaaende Paragrafer foreskrevne Regler er befulgte.

5. Fra den Dato, en kommende Konference bestemmer, skal alle de Ord, der anvendes ved Affattelsen af Privattelegrammer i omforenet Sprog, uddrages af den officielle Ordbog, der udarbeides af Telegrafadministratio-

international des Administrations télégraphiques, dûment augmenté.

IX.

1. Le langage chiffré est celui qui est formé de groupes ou de séries de chiffres ayant une signification secrète.

2. Le langage chiffré doit, pour les télégrammes privés, être composé exclusivement de chiffres arabes. L'emploi de lettres ou groupes de lettres ayant une signification secrète est interdit. Ne sont pas considérées comme ayant une signification secrète les lettres employées dans les marques de commerce ni les lettres représentant les signaux du Code commercial universel et employées dans les télégrammes sémaphoriques.

X.

1. La minute du télégramme doit être écrite lisiblement, en caractères qui ont leur équivalent dans le tableau réglementaire des signaux télégraphiques et qui sont en usage dans le pays où le télégramme est présenté.

2. Ces caractères sont les suivants:

Lettres:

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z, Ä, Á, Å, É, Ñ, Ö, Ü.

Chiffres:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

nernes internationale Bureau i tilstrækkelig forøget Udgave. 17 Marts.

IX.

1. Cifferſprog dannes af Grupper eller Rækker af Tal med hemmelig Betydning.

2. Cifferſproget bør i Privattelegrammer være ſammenſat udelukkende af arabiſke Tal. Anvendelſe af Bogſtaver eller Grupper af Bogſtaver med hemmelig Betydning tilſtedes ikke. Som ſaadanne betragtes dog ikke Bogſtaver, der benyttes i Handelsmerker, eller ſom repræſenterer Signaltegn i den almindelige Handelsſignalbog, naar disſe anvendes i Semafortelegrammer.

X.

1. Et Telegram maa være ſkrevet med læſelig Haandſkrift og med Bogſtaver, der ſvarer til Telegraftegnene i den i Reglementet indtagne Tabel, og ſom er brugelige i det Land, hvor Telegrammet indleveres.

2. Disſe Bogſtaver eller Tegn er følgende:

Bogſtaver:

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z, Ä, Á, Å, É, Ñ, Ö, Ü.

Tal:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

17 Marts. *Signes de ponctuation et autres:*

Point (.), virgule (,), point et virgule (;), deux points (:), point d'interrogation (?), point d'exclamation (!), apostrophe (’), trait d'union (-), parenthèses (), guillemets („), barre de fraction (/), souligné.

Indications éventuelles et signes conventionnels:

Urgent ou (D), Réponse payée ou (RP), Réponse payée x mots ou (RPx), Réponse payée urgente ou (RPD), Réponse payée urgente x mots ou (RPDx), Collationnement ou (TC), Télégramme avec accusé de réception télégraphique ou (PC), Télégramme avec accusé de réception postal ou (PCP), Faire suivre ou (FS), Poste, Poste recommandée ou (PR), Exprès, Exprès payé ou (XP), Exprès payé x fr. ou (XP fr. x), Exprès payé télégraphe ou (XPT), Exprès payé lettre ou (XPP), Remettre ouvert ou (RO), Remettre en mains propres ou (MP), Télégraphe restant ou (TR), Poste restante ou (PG), Poste restante recommandée ou (PGR), x adresses ou (TMx), Communiquer toutes adresses.

3. Tout interligne, renvoi, rature ou surcharge doit être approuvé par l'expéditeur ou par son représentant.

XI.

Les diverses parties dont se compose un télégramme doivent être libellées dans l'ordre suivant:

Skilletegn og andre Tegn:

Punktum (.), Komma (,), Semikolon (;), Kolon (:), Spørgsmaalstegn (?), Udraabstegn (!), Apostrof (’), Bindetegn (=), Parenthes (), Anførselstegn („), Brøkstreg (/), Understregning.

Vedtagne Tegn og eventuelle Angivelser:

Fortrinsberettiget eller (D), Svar betalt eller (RP), Svar betalt x Ord eller (RPx), Fortrinsberettiget Svar betalt eller (RPD), Fortrinsberettiget Svar betalt x Ord eller (RPDx), Kollationering eller (TC), Telegram med telegrafisk Modtagelsestilstaaelse eller (PC), Telegram med Modtagelsestilstaaelse pr. Post eller (PCP), Efterſendelse eller (FS), Post, Post rekommanderet eller (PR), Expresse, Expresse betalt eller (XP), Expresse betalt x fr. eller (XP fr. x), Expresse betalt Telegraf eller (XPT), Expresse betalt Post eller (XPP), at aflevere aabent eller (RO), at aflevere i Adressatens egne Hænder eller (MP), Telegrafrestante eller (TR), Postrestante eller (PG), Postrestante rekommanderet eller (PGR), x Adresser eller (TMx), gjengiv alle Adresser.

3. Enhver Tilsætning mellem Linjerne, Henvisning, Udstrygning eller Rettelse bør være skriftlig vedtaget af Telegrammets Afsender eller hans Repræsentant.

XI.

De forskjellige Dele, hvoraf et Telegram bestaar, sættes i følgende Orden:

1° les indications éventuelles; 2° l'adresse; 3° le texte; 4° la signature.

XII.

1. L'expéditeur doit écrire sur la minute et immédiatement avant l'adresse les indications éventuelles relatives à la remise, à la réponse payée, à l'accusé de réception, aux télégrammes urgents, avec collationnement, à faire suivre, à remettre ouverts, à remettre en mains propres.

2. L'expéditeur d'un télégramme multiple doit inscrire, suivant le cas, ces indications avant l'adresse de chaque destinataire qu'elles peuvent concerner; toutefois, s'il s'agit d'un télégramme multiple urgent ou avec collationnement, il suffit que les indications relatives à l'urgence ou au collationnement soient inscrites une seule fois et avant la première adresse.

3. Les indications éventuelles peuvent être écrites sous la forme abrégée admise par le Règlement (art. X). Dans ce cas, elles sont mises entre parenthèses; mais les parenthèses ne sont ni taxées ni transmises. Lorsqu'elles sont exprimées en langage clair, elles doivent être écrites en français, à moins que les Administrations en cause ne se soient entendues pour l'usage d'une autre langue.

XIII.

1. Toute adresse doit, pour être admise, contenir au moins

1) de eventuelle Angivelser; 2) Adressen; 3) Texten; 4) Underskriften. 17 Marts.

XII.

1. Afsenderen maa paa Telegrammet umiddelbart foran Adressen skrive eventuelle Angivelser vedkommende Afleveringen, betalt Svar, Modtagelsestilstaaelse, Fortrinsberettigelse, Kollationering, Eftersendelse, Aflevering i aaben Stand, i egne Hænder.

2. Afsenderen af et Telegram med flere Adresser maa i de forskjellige Tilfælde sætte disse Angivelser foran hver Adressats Navn, som de maatte angaa; dersom det gjælder Fortrinsberettigelse eller Kollationering af et saadant Telegram, er det dog tilstrækkeligt, at Angivelsen derom staar én Gang og foran den første Adresse.

3. De eventuelle Angivelser kan skrives i den i Reglementet (Art. X) tilladte forkortede Form. I dette Tilfælde sættes de mellem Parentheser; Parentheserne hverken taxeres eller aftelegraferes. Naar Angivelserne udtrykkes i almindeligt Sprog, bør de være skrevne paa Fransk, medmindre de paagjældende Administrationer er komne overens om Brugen af et andet Sprog.

XIII.

1. Enhver Adresse maa for at blive antaget indeholde mindst

17 Marts. deux mots: le premier désignant le destinataire, le second indiquant le nom du bureau télégraphique de destination.

2. L'adresse doit comprendre toutes les indications nécessaires pour assurer la remise du télégramme à destination. Ces indications, à l'exclusion des noms de personnes, doivent être écrites en français ou dans la langue du pays de destination.

3. L'adresse des télégrammes privés doit être telle que la remise au destinataire puisse avoir lieu sans recherches ni demandes de renseignements.

4. Elle doit, pour les grandes villes, faire mention de la rue et du numéro, ou, à défaut de ces indications, spécifier la profession du destinataire ou donner tous autres renseignements utiles.

5. Pour les petites villes même, le nom du destinataire doit être, autant que possible, accompagné d'une indication complémentaire capable de guider le bureau d'arrivée en cas d'altération du nom propre.

6. La mention du pays ou de la subdivision territoriale de destination est essentielle dans toutes les circonstances où il peut y avoir doute sur la direction à donner au télégramme, et notamment en cas d'homonymie.

7. Le dernier mot de l'adresse doit être, en général, le nom du bureau télégraphique de destination. Ce nom ne peut être suivi que du nom du pays ou de celui de la

to Ord, hvoraf det første angiver Adressaten og det andet Adressestationens Navn.

2. Adressen bør indeholde alle Angivelser, der er fornødne for at sikre Telegrammets rigtige Aflevering. Med Undtagelse af Personers Navne maa disse Angivelser være skrevne paa Fransk eller i Adresselandets Sprog.

3. Privattelegrammers Adresse bør være saaledes, at Aflevering til Adressaten kan finde Sted uden Søgen eller Spørgen efter Oplysninger.

4. Den bør for de store Byers Vedkommende angive Gade og Numer eller i Mangel deraf nærmere betegne Adressatens Stilling eller indeholde andre Oplysninger, der kan være til Nytte.

5. Ogsaa for de mindre Byers Vedkommende bør Adressatens Navn saavidt muligt være ledsaget af en nærmere betegnende Angivelse, der kan veilede Adressestationen i Tilfælde af Navnets Forvanskning.

6. Angivelse af Adresselandet eller af vedkommende Landsdel er nødvendig i alle Tilfælde, hvor der kan opstaa Tvivl om den Retning, der skal gives Telegrammet, og i Særdeleshed, naar der findes flere Stationer af samme Navn.

7. Det sidste Ord i Adressen bør i Almindelighed være Adressestationens Navn. Efter dette Navn kan kun sættes Navnet paa Adresselandet eller vedkommende Landsdel eller ogsaa begge disse

subdivision territoriale de destination ou bien de ces deux noms. Dans ce dernier cas, c'est le nom de la subdivision territoriale qui doit suivre immédiatement celui du bureau destinataire.

Lorsque le nom du bureau de destination n'est pas encore publié dans la Nomenclature officielle, la désignation du pays de destination est obligatoire.

8. Les télégrammes dont l'adresse ne satisfait pas aux conditions prévues par les paragraphes précédents doivent être acceptés et transmis aux risques et périls de l'expéditeur.

9. L'adresse peut être écrite sous une forme convenue ou abrégée. Toutefois, la faculté pour un destinataire de se faire remettre un télégramme dont l'adresse est ainsi formée est subordonnée à un arrangement entre ce destinataire et le bureau télégraphique d'arrivée.

Lorsque le télégramme est adressé à un tiers chez une personne qui a fait enregistrer une adresse abrégée ou convenue, le ou les mots représentant l'adresse enregistrée doivent être précédés de l'une des mentions „chez", „aux soins de" ou de toute autre équivalente.

10. Dans tous les cas, l'expéditeur supporte les conséquences de l'insuffisance de l'adresse.

Navne. I sidste Tilfælde bør Landsdelens Navn følge umiddelbart efter Adressestationens. 17 Marts.

Naar Adressestationens Navn ikke findes opført i den officielle Nomenklatur, er Angivelsen af Adresselandet tvungen.

8. Telegrammer, hvis Adresse ikke tilfredsstiller de i de foregaaende Paragrafer omhandlede Betingelser, skal modtages og befordres paa Afsenderens egen Resiko.

9. Adressen kan skrives i en omforenet eller forkortet Form. Imidlertid er Adressatens Ret til at faa et Telegram med saadan Adresse afleveret afhængig af Overenskomst mellem ham og Telegrafstationen.

Naar Telegrammet er adresseret til nogen hos en Person, der har ladet indregistrere en overenskommet eller forkortet Adresse, bør der foran det eller de Ord, der danner den indregistrerede Adresse sættes en Angivelse som „hos", „til Besørgelse af" eller lignende.

10. I alle Tilfælde bærer Afsenderen Følgerne af Adressens Ufuldstændighed.

17 Marts.

XIV.

Le texte d'un télégramme peut être omis.

XV.

1. La signature peut revêtir la forme abrégée ou être omise.

2. L'expéditeur d'un télégramme privé est tenu d'établir sont identité lorsqu'il y est invité par le bureau d'origine.

3. Il a, de son côté, la faculté de comprendre dans son télégramme la légalisation de sa signature, ainsi que le comporte la législation du pays d'origine. Il peut faire transmettre cette légalisation, soit textuellement, soit par la formule:

„Signature légalisée par . . .“

4. Le bureau vérifie la sincérité de la légalisation. Hormis le cas où la signature lui est connue, il ne peut la considérer comme authentique que si elle est pourvue du sceau ou cachet de l'autorité signataire. Dans le cas contraire, il doit refuser l'acceptation et la transmission de la légalisation.

5. La légalisation, telle qu'elle est transmise, entre dans le compte des mots taxés; elle prend place après la signature du télégramme.

XIV.

Telegrammerne kan være uden Text.

XV.

1. Underskriften kan gives en forkortet Form eller udelades.

2. Affenderen af et Privattelegram er forpligtet til at godtgjøre sin Identitet, naar han dertil opfordres af Affendelsesstationen.

3. Han har paa sin Side Adgang til i sit Telegram at indtage Bekræftelse af sin Underskrift, saaledes som Affendelseslandets Lovgivning tilsteder det. Han kan lade denne Bekræftelse aftelegrafere enten ordret eller ved Formelen:

„Underskriften bekræftet af . . . .“

4. Stationen undersøger Bekræftelsens Ægthed. Medmindre dens Underskrift er Stationen bekjendt, kan den kun betragtes som ægte, naar den er forsynet med den undertegnede Øvrighedsperſons Segl eller Stempel. I modsat Tilfælde negter Stationen at modtage og telegrafere Bekræftelsen.

5. Bekræftelsen medregnes, saaledes som den telegraferes, i det taxerede Ordantal; den sættes efter Telegrammets Underskrift.

4. Télégrammes d'Etat. Télégrammes de service.

a. Télégrammes d'Etat.

Article 5 de la Convention.

Les télégrammes sont classés en trois catégories:

1. Télégrammes d'Etat: ceux qui émanent du Chef de l'Etat, des Ministres, des Commandants en chef de forces de terre et de mer et des Agents diplomatiques ou consulaires des Gouvernements contractants, ainsi que les réponses à ces mêmes télégrammes.
2. Télégrammes de service . . . .
3. Télégrammes privés.

Dans la transmission, les télégrammes d'Etat jouissent de la priorité sur les autres télégrammes.

Article 6 de la Convention.

Les télégrammes d'Etat et de service peuvent être émis en langage secret dans toutes les relations.

. . . . . .

XVI.

1. Les télégrammes d'Etat doivent être revêtus du sceau ou du cachet de l'autorité qui les expédie. Cette formalité n'est pas exigible lorsque l'authenticité du télégramme ne peut soulever aucun doute.

2. Le droit d'émettre une réponse comme télégramme d'Etat est établi par la production du télégramme d'Etat primitif.

3. Les télégrammes des Agents consulaires qui exercent le commerce ne sont considérés comme télégrammes d'Etat que lorsqu'ils sont adressés à un personnage officiel et qu'ils traitent d'affaires de service. Toutefois, les télé-

4. Statstelegrammer. Tjenestetelegrammer. 17 Marts.

a. Statstelegrammer.

Konventionens Artikel 5.

Telegrammerne inddeles i 3 Klasser:

1. Statstelegrammer: saadanne, der udgaa fra Statens Overhoved, fra Ministrene, fra de øverstbefalende militære Myndigheder tillands og tilvands, samt fra de kontraherende Regjeringers diplomatiske og Konsular-Embedsmænd, saavelsom Svar paa saadanne Telegrammer.
2. Tjenestetelegrammer — — —
3. Private Telegrammer.

Ved Befordringen har Statstelegrammer Forrang for andre Telegrammer.

Konventionens Artikel 6.

Stats- og Tjenestetelegrammer kunne i alle Tilfælde affattes i hemmeligt Sprog.

. . . . . .

XVI.

1. Statstelegrammer bør være forsynede med den Myndigheds Stempel eller Segl, der afsender dem. Denne Formalitet udfordres ikke, naar ingen Tvivl kan reises om Telegrammets Ægthed.

2. Retten til at afsende et Svar som Statstelegram godtgjøres ved Fremlæggelse af det oprindelige Statstelegram.

3. Telegrammer fra Konsularembedsmænd, der driver Handel, betragtes kun som Statstelegrammer, naar de er adresserede til officiel Person og angaar Tjenestesager. Imidlertid modtages ogsaa de Telegrammer, der ikke opfylder disse sidste Betingelser, af

17 Marts. grammes qui ne remplissent pas ces dernières conditions sont acceptés par les bureaux et transmis comme télégrammes d'Etat; mais ces bureaux les signalent immédiatement à l'Administration dont ils relèvent.

4. Le texte des télégrammes d'Etat peut, dans toutes les relations, être rédigé en langage clair ou en langage secret (convenu ou chiffré). Ces langages peuvent être employés simultanément dans un même télégramme, sous la réserve indiquée dans le paragraphe 7 du présent article.

5. Les dispositions de l'article VII sont applicables aux télégrammes d'Etat rédigés en langage clair.

6. Le texte convenu peut être formé de mots ayant au maximum dix caractères et tirés de l'une ou de plusieurs des langues allemande, anglaise, espagnole, française, hollandaise, italienne, portugaise et latine.

7. Le texte chiffré peut être formé, soit de groupes ou de séries de chiffres, soit de groupes ou de séries de lettres ayant une signification secrète; mais le mélange, dans un même télégramme, de chiffres et de lettres ayant une signification secrète n'est pas admis.

8. Les télégrammes d'Etat qui ne remplissent pas les conditions énoncées dans les paragraphes 6 et 7 du présent article ne sont pas refusés; mais ils sont signalés par le

Stationerne og befordres som Statstelegrammer; men Stationerne underretter straks den Administration, hvorunder de hører, derom.

4. Texten i Statstelegrammer kan i alle Tilfælde affattes i klart eller i hemmeligt Sprog (omforenet eller i Tifre). Disse Sprog kan benyttes samtidig i et og samme Telegram med det i nærværende Artikels § 7 tagne Forbehold.

5. Bestemmelserne i Art. VII anvendes paa Statstelegrammer, affattede i klart Sprog.

6. Den omforenede Text kan bestaa af Ord, der indeholder høist 10 Bogstaver, og som er tagne af et eller flere af efternævnte Sprog: Tysk, Engelsk, Spansk, Fransk, Hollandsk, Italiensk, Portugisisk og Latin.

7. Tiffertexten kan bestaa dels af Grupper eller Rækker af Tifre, dels af Grupper eller Rækker af Bogstaver med hemmelig Betydning; men Blanding af Tifre og saadanne Bogstaver i et og samme Telegram tilstedes ikke.

8. Statstelegrammer, der ikke opfylder de i nærværende Artikels §§ 6 og 7 opstillede Betingelser, afvises ikke, men den Station, der bliver opmerksom paa Uregelmæssighederne, underretter

bureau qui constate les irrégularités à l'administration dont ce bureau relève.

9. Les télégrammes d'Etat sans texte ni signature sont admis.

10. Les télégrammes d'Etat, lorsqu'ils sont rédigés en langage clair, donnent lieu à une répétition partielle obligatoire (art. XL, § 1).

11. Les télégrammes d'Etat, lorsqu'ils sont rédigés en langage secret (convenu ou chiffré), doivent être répétés intégralement et d'office par le bureau réceptionnaire, ainsi que cela se pratique pour les télégrammes collationnés (art. LIII).

b. Télégrammes de service.

Article 5 de la Convention.

Les télégrammes sont classés en trois catégories:

. . . . . .

2. Télégrammes de service: ceux qui émanent des Administrations télégraphiques des Etats contractants et qui sont relatifs, soit au service de la télégraphie internationale, soit à des objets d'intérêt public déterminés de concert par les dites Administrations.

. . . . . .

Article 11 de la Convention.

Les télégrammes relatifs au service des télégraphes internationaux des Etats contractants sont transmis en franchise sur tout le réseau des dits Etats.

XVII.

1. Les télégrammes de service se distinguent en télégrammes de service proprement dits et en avis de service.

den Administration, hvorunder den hører, derom. 17 Marts.

9. I Statstelegrammer kan saavel Text som Underskrift udelades.

10. Statstelegrammer skal, naar de er affattede i klart Sprog, være Gjenstand for delvis Gjentagelse (Art. XL, § 1).

11. Naar Statstelegrammer er affattede i hemmeligt Sprog (omforenet eller Ziffersprog), skal de i sin Helhed og tjenstlig gjentages af den modtagende Station, saaledes som der gaaes frem med Telegrammer med Kollationering (Art. LIII).

b. Tjenestetelegrammer.

Konventionens Artikel 5.

Telegrammerne inddeles i 3 Klasser:

. . . . . .

2. Tjenestetelegrammer: saadanne, der udgaa fra de kontraherende Staters Telegraf-Administrationer, og som angaa enten den internationale Telegraftjeneste eller Gjenstande af offentlig Interesse, bestemte gjennem Overenskomst mellem nævnte Administrationer.

. . . . . .

Konventionens Artikel 11.

Telegrammer angaaende de kontraherende Staters internationale Telegraftjeneste befordres afgiftsfrit over de nævnte Staters hele Telegrafnet.

XVII.

1. Tjenestetelegrammer adskilles i egentlige Tjenestetelegrammer og Tjenestemeddelelser.

17 Marts.

2. Ils sont transmis en franchise dans toutes les relations, hormis les cas spécifis dans l'article XVIII ci-après.

3. Ils sont rédigés en français lorsque les Administrations en cause ne se sont pas entendues pour l'usage d'une autre langue. Il en est de même des notes de service qui accompagnent la transmission des télégrammes.

4. Ils doivent être limités aux cas qui présentent un caractère d'urgence et être libellés dans la forme la plus concise. Les Administrations et les bureaux télégraphiques prennent les mesures nécessaires pour en diminuer, autant que possible, le nombre et l'étendue.

5. Les renseignements qui ne présentent point un caractère d'urgence sont demandés ou donnés par la poste, au moyen de lettres affranchies.

6. Les télégrammes de service proprement dits sont échangés entre les Administrations et les fonctionnaires qui y sont autorisés. Ils peuvent, dans toutes les relations, être rédigés en langage clair ou en langage secret (convenu ou chiffré). L'emploi de ces langages dans les télégrammes de service est soumis aux règles fixées pour les télégrammes d'Etat (art. XVI, §§ 4, 5, 6 et 7). L'adresse de ces télégrammes affecte la forme suivante:

„Directeur Général à Directeur Général, Paris."

2. De befordres altid frit undtagen i de i Art. XVIII nedenfor nævnte Tilfælde.

3. De affattes paa Fransk, naar vedkommende Administrationer ikke er komne overens om Brugen af et andet Sprog. Det samme er Tilfældet med Tjenestebemerkninger, der ledsager Telegrammernes Expedition.

4. De bør indskrænkes til Tilfælde af tvingende Natur og gives en saa kortfattet Form som muligt. Administrationerne og Telegrafstationerne træffer de fornødne Forholdsregler for, saavidt gjørligt, at begrænse deres Antal og Længde.

5. Oplysninger, som ikke er uopsættelige, forlanges og gives med Posten i betalte Breve.

6. De egentlige Tjenestetelegrammer udveksles mellem Administrationerne og de dertil bemyndigede Funktionærer. De kan i alle Tilfælde affattes i klart eller i hemmeligt Sprog (omforenet eller Ziffersprog). For Anvendelsen af disse Sprog i Tjenestetelegrammer gjælder de samme Regler som for Statstelegrammer (Art. XVI, §§ 4, 5, 6 og 7). Adressen i disse Telegrammer affattes paa følgende Maade:

„Generaldirektør til Generaldirektør, Paris".

„Directeur à Inspecteur, Turin", etc. . . . . (le lieu d'origine ne figurant que dans le préambule).

Ces télégrammes ne comportent pas de signature.

7. Les avis de service sont échangés entre les bureaux télégraphiques; ils sont relatifs au service des lignes ou des transmissions et ne comportent ni adresse ni signature.

La destination et l'origine de ces avis sont indiquées uniquement dans le préambule; celui-ci est rédigé comme suit: „A Lyon de Lilienfeld" (suit la demande du bureau expéditeur).

8. Ils sont échangés toutes les fois que des incidents de service le nécessitent, notamment lorsque les indications de service d'un télégramme déjà transmis ne sont pas régulières (art. XXXVI, § 4); lors de rectifications ou de renseignements relatifs à des télégrammes d'une série précédemment transmise (art. XLI, §§ 1 et 2); en cas d'interruption dans les communications télégraphiques, lorsque les télégrammes ont été adressés par poste à un bureau télégraphique (art. XLIV); lorsqu'un télégramme ne peut pas être remis au destinataire (art. XLVIII); lorsque le bâtiment auquel est destiné un télégramme sémaphorique n'est pas arrivé dans le terme de vingt-huit jours (art. LXIII, § 3).

9. Les avis de service relatifs à un télégramme précé-

„Direktør til Inspektør, Turin", 17 Marts.
o. s. v. (idet Affendelsesstedet kun staar i Indledningen).

Disse Telegrammer behøver ingen Underskrift.

7. Tjeneftemeddelelserne udvekfles mellem Telegrafftationerne. De angaar Tjeneften paa Linjerne eller Telegramexpeditionen og behøver hverken Adreffe eller Underfkrift.

Adreffe- og Indleveringsftedet i disse Meddelelser angives blot i Indledningen, der gives saadan Form: „Til Lyon fra Lilienfeld" (hvorpaa følger Affendelsesftationens Begjæring).

8. De udvekfles hver Gang tjenftlige Anliggender gjør det nødvendigt, i Særdeleshed, naar Tjenefteangivelserne for et allerede befordret Telegram ikke er regulære (Art. XXXVI, § 4); i Tilfælde af Rettelfer eller Oplysninger vedkommende Telegrammer af en forud befordret Række (Art. XLI, §§ 1 og 2); naar Telegrammer, i Tilfælde af Afbrydelfe i Telegrafforbindelferne, pr. Poft er blevne fendte til en Telegrafftation (Art. XLIV); naar et Telegram ikke kan afleveres til Adreffaten (Art. XLVIII); naar Adreffefartøiet for et Semafortelegram ikke er ankommet i Løbet af 28 Dage (Art. LXIII, § 3).

9. Tjeneftemeddelelfer, fom angaar et allerede befordret Tele-

17 Marts. demment transmis doivent reproduire toutes les indications propres à faciliter la recherche de celui-ci, notamment le numéro de dépôt et au besoin l'adresse complète. Ces avis doivent être dirigés, autant que possible, sur les bureaux par lesquels le télégramme primitif a transité.

10. Lorsque les bureaux de transit ont tous les éléments nécessaires pour donner suite aux avis de service, ils doivent prendre les mesures propres à en éviter la retransmission inutile.

XVIII.

1. L'expéditeur et le destinataire de tout télégramme transmis ou en cours de transmission peuvent, dans le délai de 72 heures (dimanches non compris) qui suit, selon le cas, le dépôt ou l'arrivée de ce télégramme, faire demander des renseignements ou donner des instructions par voie télégraphique au sujet de cette correspondance. Ils peuvent aussi, en vue d'une rectification, faire répéter intégralement ou partiellement, soit par le bureau de destination ou d'origine, soit par un bureau de transit, un télégramme qu'ils ont expédié ou reçu. Ils doivent déposer les sommes suivantes:

1° le prix du télégramme qui formule la demande;

2° le prix d'un télégramme pour la réponse, si une réponse télégraphique est demandée.

gram) maa gjentage alle Angivelser, der er egnede til at lette Efterſøgningen af dette, ſaaledes iſær Originalnumer og, om fornødent, den fuldſtændige Adresſe. Disſe Meddelelſer ſendes ſaavidt muligt gjennem de ſamme Stationer, ſom har expederet det oprindelige Telegram.

10. Forſaavidt Optagelſesſtationerne kan meddele de fornødne Oplysninger, giver de disſe til Undgaaelſe af en unyttig Videreexpedition af Tjeneſtemeddelelſerne.

XVIII.

1. Ethvert allerede befordret eller under Expedition værende Telegrams Affender eller Adresſat kan inden 72 Timer (Søndage ikke medregnet) efter Telegrammets Indlevering eller Modtagelſe telegrafiſk lade indhente Oplysninger eller meddele Ordrer angaaende denne Korreſpondance. De kan ligeſaa i berigtigende Øiemed lade et Telegram, ſom de har affendt eller modtaget, gjentage helt eller delvis af Affendelſes- eller Adresſeſtationen eller af en Optagelſesſtation. De maa deponere følgende Beløb:

1) Priſen for det Telegram, ſom indeholder Anmodningen;

2) Priſen for et Svartelegram, derſom et ſaadant begjæres.

2. Les télégrammes rectificatifs, complétifs ou annulatifs, et toutes les autres communications relatives à des télégrammes déjà transmis, ou en cours de transmission, lorsqu'ils sont adressés à un bureau télégraphique, doivent être échangés exclusivement entre les bureaux, sous forme d'avis de service taxés au compte de l'expéditeur ou du destinataire.

3. Celles de ces correspondances qui sont relatives à la répétition d'une transmission supposée erronée portent l'indice SR; les autres portent l'indice ST.

4. Ces avis de service taxés affectent la forme suivante:

„ST Paris de Vienne 26 (numéro de l'avis de service taxé) 8 (nombre de mots) = 235 treize Kriechbaum (numéro, date et nom du destinataire du télégramme à rectifier partiellement) remplacer troisième (mot du texte) 20 par 2000“;

„SR Calcutta de Londres 86 (numéro de l'avis de service taxé) 7 (nombre de mots) = 439 vingtsix Brown (numéro, date et nom du destinataire du télégramme à répéter partiellement ou totalement). Répétez premier, quatrième, neuvième (mots du texte du télégramme primitif à répéter)“ ou: „répétez mot (ou . . . . mots) après . . .“ ou encore „répétez texte.“

Les mots à répéter ou à rectifier dans un télégramme sont désignés par le rang qu'ils

2. Telegrammer, der tjener til at rette, fuldstændiggjøre eller annullere allerede expederede eller under Expedition værende Telegrammer, samt alle andre Meddelelser angaaende disse, skal, forsaavidt de er adresserede til en Telegrafstation, udveksles udelukkende mellem Stationerne og i Form af taxerede Tjenestemeddelelser for Affenderens eller Adressatens Regning. 17 Marts.

3. De af disse Telegrammer, som angaar Gjentagelse af en Expedition, der formenes at være feilagtig, gives Betegnelsen SR, de øvrige faar Betegnelsen ST.

4. Disse taxerede Tjenestemeddelelser gives følgende Form:

„ST Paris fra Wien 26 (den taxerede Tjenestemeddelelses Nr.) 8 (Ordantal) = 235 tredivte Kriechbaum (Numer, Datum og Adressatens Navn i det Telegram, der delvis skal berigtiges) ombyt tredie (Textord) 20 med 2000“;

„SR Calcutta fra London 86 (den taxerede Tjenestemeddelelses Nr.) 7 (Ordantal) = 439 seksogtyvende Brown (Numer, Datum og Adressatens Navn i det oprindelige Telegram, der helt eller delvis skal gjentages). Gjentag første, fjerde, niende (Textord i det oprindelige Telegram, der skal gjentages)“ eller: „Gjentag Ordet (eller . . . Ord) efter . . . .“ eller endelig: „Gjentag Texten“.

De Ord, der skal gjentages eller berigtiges i et Telegram, betegnes efter deres Rækkefølge i dette Te-

17 Marts. occupent dans le texte de ce télégramme, abstraction faite des règles de la taxation.

Le numéro, lorsque le télégramme primitif n'en porte pas, est remplacé par l'heure de dépôt.

La réponse aux communications de l'espèce revêt la forme suivante:

„SR Londres de Calcutta, 40 (numéro de l'avis de service réponse) 4 (nombre de mots) = Brown (nom du destinataire), albatros, scrutiny, commune (les trois mots du télégramme primitif dont la répétition est demandée)."

5. Les taxes des avis de service qui font l'objet du présent article sont remboursées lorsque ces avis sont motivés par des erreurs du service télégraphique (art. LXX).

6. Lorsque les mots dont la répétition est demandée sont écrits d'une manière douteuse, le bureau de départ joint à la répétition une note ainsi conçue: „Ecriture douteuse". Dans ce cas, il n'est effectué aucun remboursement.

7. Les taxes encaissées pour les avis de service portant l'indice SR et pour les réponses y relatives, ne figurent pas dans les comptes, les taxes des avis de service portant l'indice ST y sont inscrites.

legrams Text, idet der herunder bortsees fra Reglerne for Taxeringen.

Naar det oprindelige Telegram intet Numer har, erstattes dette med Indleveringsklokkeslettet. Svaret paa saadanne Henvendelser gives følgende Form: „SR London fra Calcutta, 40 (Numret paa Svar-Tjenestemeddelelsen) 4 (Ordantal) = Brown (Adressatens Navn) albatros, scrutiny, commune (de tre Ord i det oprindelige Telegram, hvis Gjentagelse er forlangt)".

5. Taxterne for de i nærværende Artikel omhandlede Tjenestemeddelelser tilbagebetales, naar disse er foranledigede ved Telegraferingsfeil (Art. LXX).

6. Naar de Ord, der er forlangt gjentagne, er utydelig skrevne, tilføier Afsendelsesstationen en Bemerkning til Gjentagelsen saalydende:

„Skriften utydelig". I dette Tilfælde finder ingen Tilbagebetaling Sted.

7. Gebyrerne for de Tjenestemeddelelser, der bærer Betegnelsen SR, og for Svar paa saadanne, indgaar ikke i Regnskaberne, hvorimod Gebyrerne for Tjenestemeddelelser med Betegnelsen ST medtages deri.

5. Compte des mots.

XIX.

1. Tout ce que l'expéditeur écrit sur sa minute pour être transmis à son correspondant est taxé et conséquemment compris dans le nombre des mots. Toutefois, les signes de ponctuation, apostrophes et traits d'union ne sont pas taxés, mais leur transmission n'est obligatoire que dans le régime européen. Les tirets qui ne servent qu'à séparer sur la minute les différents mots ou groupes d'un télégramme ne sont ni taxés ni transmis.

2. Le nom du bureau de départ, le numéro du télégramme, le quantième et l'heure du dépôt, les indications de voie et les mots, nombres ou signes qui constituent le préambule ne sont pas taxés. Ceux de ces renseignements qui parviennent au bureau d'arrivée (art. XXXVII) figurent sur la copie remise au destinataire.

3. L'expéditeur peut insérer ces mêmes indications, en tout ou en partie, dans le texte de son télégramme. Elles entrent alors dans le compte des mots taxés.

4. Les réunions ou altérations de mots contraires à l'usage de la langue ne sont pas admises. Toutefois, les noms de villes et de pays; les noms patronymiques appartenant à une même personne; les noms de lieux, places, boulevards, rues, etc. . . . .; les noms de navires; les nom-

5. Ordberegning.

17 Marts.

XIX.

1. Alt det, som Affenderen nedskriver paa sit Telegram for at befordres til Adressaten, medregnes i Ordantallet og taxeres. Dog taxeres ikke Skilletegn, Apostrof og Bindetegn, og deres Aftelegrafering er tvungen kun i den europæiske Taxtafdeling. Bindetegn, som kun tjener til at adskille de forskjellige Ord eller Grupper af et Telegram, medtages ikke hverken i Taxeringen eller Aftelegraferingen.

2. Navnet paa Affendelsesstationen, Telegrammets Numer, Datum og Time for Indleveringen, Viabemerkninger samt de Ord, Tal eller Tegn, der danner Indledningen, taxeres ikke. De af disse Angivelser, som fremkommer til Adressestationen, (Art. XXXVII) anføres paa den til Adressaten aflevérede Udskrift.

3. Affenderen kan indtage disse samme Angivelser fuldstændig eller delvis i Telegrammets Text. I saa Tilfælde medtages de ved Ordberegningen og taxeres.

4. Ordsammensætninger eller Ordforandringer, der strider mod Sprogbrug, tilstedes ikke. Dog kan Navne paa Byer og Lande, Familienavne tilhørende en og samme Person, Navne paa Steder, Pladse, Boulevarder, Gader o. s. v.; Skibsnavne, hele Tal og Brøker skrevne fuldt ud med Bogstaver samt Ordforbindelser,

17 Marts. bres entiers et fractionnaires écrits en toutes lettres et les mots composés admis à ce titre dans les langues anglaise et française et dont il peut être justifié, le cas échéant, par la production d'un dictionnaire, peuvent être respectivement groupés en un seul mot sans apostrophe ni trait d'union.

5. Le compte des mots du bureau d'origine est décisif, tant pour la transmission que pour les comptes internationaux. Toutefois, quand le télégramme contient des réunions ou des altérations de mots de la langue du pays de destination contraires à l'usage de celle-ci, le bureau d'arrivée a la faculté de recouvrer sur le destinataire le montant de la taxe perçue en moins. S'il est fait usage de cette faculté, le télégramme n'est remis au destinataire qu'après payement de la taxe complémentaire. Dans le cas de refus de payement, un avis de service ainsi conçu est adressé au bureau de départ: „Wien de Paris 5 h 10 s = N° . . . . . (nom du destinataire) . . . . . (reproduire les mots réunis abusivement ou altérés) . . . . . mots (indiquer pour combien de mots on aurait dû taxer).“ Si l'expéditeur dûment avisé du motif de non remise consent à payer le complément, un avis de service ainsi conçu est adressé au bureau destinataire: „Paris de Wien 7 h s = N° . . . . (nom du destinataire) complément perçu.“ Dès la

der er hjemlede i det engelske og det franske Sprog, hvad der i Tilfælde maa kunne godtgjøres ved Fremlæggelse af en Ordbog, skrives henholdsvis i ét Ord uden Apostrof eller Bindestreg.

5. Affendelsesstationens Ordberegning er den afgjørende saavel for Befordringen som for de internationale Regnskaber. Dog kan Adressestationen, naar et Telegram indeholder Sammensætninger eller Forandringer af Ord i Adresselandets Sprog, hvilke strider mod Sprogbrugen i dette, afkræve Adressaten det for lidet erlagte Taxtbeløb. Naar denne Bestemmelse anvendes, afleveres ikke Telegrammet, førend Efterskudstaxten er betalt. I Tilfælde af, at Betaling ikke erlægges, sendes en Tjenestemeddelelse til Affendelsesstationen i saadan Form:

„Wien fra Paris Kl. 5,10 E. = Nr. . . . . (Adressatens Navn). . . . . (gjengives de urettelig sammenskrevne eller forandrede Ord) . . . . Ord (angives hvormange Ord, der burde være beregnet)“.

Hvis Affenderen, efter behørig at være underrettet om Grunden til Ikke-Afleveringen, samtykker i at betale Tillægstaxten, sendes en Tjenestemeddelelse til Adressestationen i følgende Form:

„Paris fra Wien Kl. 7 E. = Nr. . . . . (Adressatens Navn) Efterskudstaxten opkrævet“.

Saasnart Adressestationen har modtaget denne Tjenestemeddelelse,

réception de cet avis de service, le bureau d'arrivée remet le télégramme. Le complément est conservé par l'Office qui l'a perçu.

XX.

1. Sont comptés pour un mot dans tous les langages:

1° En adresse:

a. le nom du bureau télégraphique de destination écrit tel qu'il figure dans la première colonne de la Nomenclature officielle des bureaux, même lorsque ce nom est suivi de celui du pays ou de celui de la subdivision territoriale auxquels ce bureau appartient;

b. respectivement les noms de pays ou de subdivisions territoriales s'ils sont écrits en conformité des indications de ladite Nomenclature.

2° Tout mot convenu remplissant d'ailleurs les conditions fixées à l'article VIII ou à l'article XVI.

3° Tout caractère, toute lettre, tout chiffre isolés.

4° Le souligné.

5° La parenthèse (les deux signes servant à la former).

6° Les guillemets (les deux signes placés au commencement et à la fin d'un seul et même passage).

7° Les indications éventuelles écrites sous la forme abrégée admise par le Règlement (art. X).

2. Dans les télégrammes-mandats le nom du bureau postal d'émission, le nom du bureau postal payeur et celui

afleveres Telegrammet. Tillægs- 17 Marts.
taxten beholdes af den Administration, der har opkrævet samme.

XX.

1. Som et enkelt Ord regnes i alle Sprog:

1°. I Adressen:

a. Adressestationens Navn, skrevet saaledes som det findes anført i første Kolonne i den officielle Nomenklatur, ogsaa naar dette Navn er ledsaget af Navnet paa det Land eller den Landsdel, Stationen tilhører;

b. henholdsvis Landets og Landsdelens Navn, naar disse er skrevne i Overensstemmelse med det i den officielle Nomenklatur opgivne.

2°. Ethvert omforenet Ord, som forøvrigt opfylder de i Art. VIII eller Art. XVI opstillede Betingelser.

3°. Ethvert Skrifttegn, Bogstav og Tal, som staar alene.

4°. Understregning.

5°. Parenthes (de to Tegn, hvoraf samme bestaar).

6°. Anførselstegn (de to Tegn sat foran og efter en og samme Anførsel).

7°. De eventuelle Angivelser, der ifølge Reglementet (Art. X) kan skrives i forkortet Form.

2. I Telegramanvisninger taxeres altid Navnet paa den Postanstalt, der har udstedt samme, og Navnet paa den Postanstalt,

17 Marts. de la résidence du bénéficiaire sont toujours taxés chacun pour un seul mot.

3. Dans les télégrammes rédigés exclusivement en langage clair, chaque mot simple et chaque groupement autorisé par l'article XIX, paragraphe 4, sont comptés respectivement pour autant de mots qu'ils contiennent de fois quinze caractères selon l'alphabet Morse, plus un mot pour l'excédent, s'il y a lieu.

4. Dans le langage convenu le maximum de longueur d'un mot est fixé à dix caractères.

Les mots en langage clair insérés dans le texte d'un télégramme mixte, c'est-à-dire composé de mots en langage clair et de mots en langage convenu, sont comptés pour un mot jusqu'à concurrence de dix caractères, l'excédent étant compté pour un mot par série indivisible de dix caractères. Si ce télégramme mixte comprend, en outre, un texte en langage chiffré, les passages en langage chiffré sont comptés conformément aux prescriptions du paragraphe 6 ci-après.

Si le télégramme mixte ne comprend qu'un texte en langage clair et un texte en langage chiffré, les passages en langage clair sont comptés suivant les prescriptions du paragraphe 3 du présent article, et ceux en langage chiffré suivant les prescriptions du paragraphe 6 ci-après.

5. Les mots séparés par une apostrophe ou réunis par un trait d'union sont respec-

hvor Udbetalingen skal finde Sted, samt paa den Persons Opholdssted, til hvem Udbetaling skal ske, hvert for et enkelt Ord.

3. I Telegrammer, affattede udelukkende i klart Sprog, regnes hvert enkelt Ord eller hver af de ifølge Art. XIX, § 4, tilladte Ordsammenstillinger henholdsvis for saamange Ord, som der i samme indeholdes Gange 15 Bogstaver efter Morse Alfabetet, med Tillæg af ét Ord for Overskud.

4. I omforenet Sprog regnes et Ords største Længde til ti Bogstaver.

I et blandet Telegrams Text, det vil sige en Text bestaaende af Ord i klart og af Ord i omforenet Sprog, regnes ogsaa de i klart Sprog affattede Ord for et Ord i en Længde af indtil ti Bogstaver; det Overskydende indtil ti Bogstaver regnes for et Ord. Dersom et saadant blandet Telegram desuden indeholder chifreret Text, taxeres de chifrerede Dele overensstemmende med Forskrifterne i Paragraf 6 nedenfor.

Dersom det blandede Telegrams Text kun indeholder klart Sprog og chifreret Sprog, taxeres de i klart Sprog affattede Dele efter Forskrifterne i nærværende Artikels Paragraf 3 og de chifrerede Dele overensstemmende med Forskrifterne i Paragraf 6 nedenfor.

5. Ved Apostrof adskilte eller ved Bindestreg forbundne Ord regnes henholdsvis for ligesaa

tivement comptés comme des mots isolés.

6. Les nombres écrits en chiffres sont comptés pour autant de mots qu'ils contiennent de fois cinq chiffres, plus un mot pour l'excédent. La même règle est applicable au calcul des groupes de lettres, dans les télégrammes d'Etat, aussi bien que des groupes de chiffres et de lettres employés soit comme marques de commerce, soit dans les télégrammes sémaphoriques (art. LXII, § 2).

Sont comptés pour un chiffre ou une lettre dans le groupe où ils figurent: les points, les virgules, les tirets et les barres de fraction. Il en est de même de chacune des lettres ajoutées aux groupes de chiffres pour désigner les nombres ordinaux.

7. Lorsque l'Office de départ s'aperçoit, après transmission d'un télégramme, de la présence, dans ce télégramme, de groupes de lettres non autorisées ou de mots n'appartenant à aucune des langues admises, ou lorsque l'Office d'arrivée signale à celui de départ l'existence de tels groupes ou mots, l'Office de départ, pour le calcul du complément de taxe à recouvrer sur l'expéditeur, compte les groupes ou mots sus-visés conformément aux règles indiquées au paragraphe précédent.

XXI.

Les exemples suivants déterminent l'interprétation des règles à suivre pour compter les mots:

mange særskilte Ord. 17 Marts.

6. Tal, skrevne med Cifre, regnes for saamange Ord, som de indeholder Gange fem Cifre med Tillæg af et Ord for Overskud. Samme Regel anvendes ved Beregning af Bogstavgrupper i Statstelegrammer saavelsom ved Beregning af Grupper af Tal og af Bogstaver, der benyttes som Handelsmerker eller i Semafortelegrammer (Art. LXII, § 2).

Som et Ciffer eller et Bogstav regnes i en Gruppe forekommende Punkter, Kommaer, Bindetegn og Brokstreger; ligesaa hvert af de Bogstaver, der føies til Talgrupper for at betegne Ordenstal.

7. Naar Afsendelsesstationen efter et Telegrams Afsendelse bliver opmerksom paa, at dette indeholder uhjemlede Bogstavgrupper eller Ord, der ikke tilhører noget af de tilladte Sprog, eller naar Adressestationen underretter Afsendelsesstationen om, at saadanne Ord eller Grupper forekommer i Telegrammet, skal sidstnævnte Stations Beregning af den Tillægstaxt, der for disse Grupper eller Ord bliver at afkræve Afsenderen, ske overensstemmende med Forskrifterne i foregaaende Paragraf.

XXI.

Følgende Exempler bestemmer Fortolkningen af de Regler, som skal befølges ved Ordberegningen:

17 Marts.

	Nombre de mots dans l'adresse.	le texte.
New-York	1	2
Newyork	1	1
Frankfurt am Main	1	3
Frankfurt a./M.	1	2
Frankfurtmain	1	1
Sanct Poelten	1	2
Sanctpoelten	1	1
Emmingen, Hannover[1])	1	2
Emmingen, Württemberg[1])	1	2
New South Wales	1	3
Newsouthwales	1	1
XP fr. 2. 50 *(indication éventuelle écrite sous la forme abrégée)*	1	—

	Nombre de mots.
Van de brande	3
Vandebrande *(nom de personne)*	1
Du Bois	2
Dubois *(nom de personne)*	1
Belgrave Square	2
Belgravesquare *(contraire à l'usage de la langue)*	2
Hyde Park	2
Hydepark *(contraire à l'usage de la langue)*	2
Hydepark Square[2])	2
Hydeparksquare *(contraire à l'usage de la langue)*	2
Saint James Street	3
Saintjames Street	2
Rue de la paix	4
Rue delapaix	2
Responsabilité *(14 caractères)*	1
Kriegsgeschichten *(15 caractères)*	1
Inconstitutionnalité *(20 caractères)*	2
A-t-il	3
C'est-à-dire	4
Aujourd'hui	2
Aujourdhui	1
Porte-monnaie	2

[1]) Hannover et Württemberg suivant Emmingen servent à compléter la désignation de deux bureaux homonymes d'un même Etat et figurent ainsi à la première colonne de la Nomenclature officielle des bureaux télégraphiques.

[2]) Dans ce cas, l'expression „Hydepark", en un seul mot, ne compte que pour un mot, parce que le mot „park" fait partie intégrante du nom du square.

	Antal Ord i Adressen.	Antal Ord i Texten.
New-York	1	2
Newyork	1	1
Frankfurt am Main	1	3
Frankfurt a/M.	1	2
Frankfurtmain	1	1
Sanct Poelten	1	2
Sanctpoelten	1	1
Emmingen, Hannover[1])	1	2
Emmingen, Würtemberg[1])	1	2
New South Wales	1	3
Newsouthwales	1	1
XP fr. 2.50 (**eventuel Angivelse i forkortet Form**)	1	

	Antal Ord.
Van de brande	3
Vandebrande (**Personnavn**)	1
Du Bois	2
Dubois (**Personnavn**)	1
Belgrave Square	2
Belgravesquare (**stridende mod Sprogbrug**)	2
Hyde Park	2
Hydepark (**stridende mod Sprogbrug**)	2
Hydepark Square[2])	2
Hydeparksquare (**stridende mod Sprogbrug**)	2
Saint James Street	3
Saintjames Street	2
Rue de la Paix	4
Rue delapaix	2
Responsabilité (**14 Bogstaver**)	1
Kriegsgeschichten (**15 Bogstaver**)	1
Inconstitutionnalité (**20 Bogstaver**)	2
A-t-il	3
C'est-à-dire	4
Aujourd'hui	2
Aujourdhui	1
Porte-monnaie	2

[1]) Hannover og Würtemberg, der staar efter Emmingen, tjener til nærmere Betegnelse af to Stationer med enslydende Navn i samme Stat og kommer saaledes i første Kolonne i den officielle Nomenklatur over Telegrafstationerne.

[2]) Udtrykket „Hydepark" regnes i dette Tilfælde kun for et Ord, fordi Ordet „Park" udgjør en Del af Squarens Navn.

17 Marts.

	Nombre de mots.
Portemonnaie	1
Prince of Wales *(navire)*	3
Princeofwales *(navire)*	1
44 1/2 *(5 caractères)*	1
444 1/2 *(6 caractères)*	2
444,5 *(5 caractères)*	1
444,55 *(6 caractères)*	2
44/2 *(4 caractères)*	1
44/ *(3 caractères)*	1
2 % *(4 caractères)*	1
2 p%	3
54—58 *(5 caractères)*	1
17me *(4 caractères)*	1
Le 1529me *(1 mot et un groupe de 6 caractères)*	3
10 francs 50 centimes *(ou)* 10 fr. 50 c.	4
10 fr. 50	3
fr. 10.50	2
11h 30	3
11,30	1
huit/10	2
5/douzièmes	2
5bis	2
30a [1])	3
15 × 6 [1])	4
Two hundred and thirty four	5
Twohundredandthirtyfour *(23 caractères)*	2
Troisdeuxtiers	1
unneufdixièmes	1
Deux mille cent quatre vingt quatorze	6
Deuxmillecentquatrevingtquatorze *(32 caractères)*	3
E	1
E. M. *(lettres isolées, initiales de noms)*	2
Emvthf *(6 caractères). (Lettres secrètes dans les télégrammes d'Etat ou marque de commerce)*	2
Ch23 *(marque de commerce)*	2
G. H. F. 45 *(marque de commerce)*	4
197a/199a *(marque de commerce)*	4
$\frac{AP}{M}$ *(marque de commerce)*	1

[1]) Les appareils télégraphiques ne peuvent reproduire des expressions telles que 30 a 15 × 6, etc. Les expéditeurs doivent être invités à leur substituer la signification explicite, „30 exposant a", „15 multiplié par 6", etc.

	Antal Ord. 17 Marts.
Porte-monnaie	2
Portemonnaie	1
Prince of Wales (**Skib**)	3
Princeofwales (**Skib**)	1
44½ (**5 Tegn**)	1
444½ (**6** do.)	2
444,5 (**5** do.)	1
444,55 (**6** do.)	2
44/2 (**4** do.)	1
44/ (**3** do.)	1
2 % (**4** do.)	1
2 p %	3
54—58 (**5 Tegn**)	1
17de (**4** „)	1
Den 1529de (**1 Ord og en Gruppe paa 6 Tegn**)	3
10 Francs 50 Centimer (**eller**) 10 fr. 50 c.	4
10 fr. 50	3
fr. 10,50	2
11 h. 30	3
11,30	1
Otte/10	2
5/Tolvtedele	2
5 bis	2
30^a [1])	3
15 × 6 [1])	4
Two hundred and thirty four	5
Twohundredandthirtyfour (**23 Bogstaver**)	2
Troisdeuxtiers	1
unneufdixièmes	1
Deux mille cent quatre vingt quatorze	6
Deuxmillecentquatrevingtquatorze (**32 Bogstaver**)	3
E.	1
E. M. (**Bogstaver, der staar alene, Forbogstaver i Navne**)	2
Emvthf (**6 Bogstaver**). (**Hemmelige Bogstaver i Statstelegrammer eller Handelsmerke**)	2
Ch 23 (**Handelsmerke**)	2
G.H.F. 45 (do.)	4
197a/199a (do.)	4
$\frac{AP}{M}$ (do.)	1

[1]) Telegrafapparaterne kan ikke gjengive saadanne Udtryk som 30^a, 15×6 o. l. Afsenderne maa derfor betegne dem ved Omskrivninger som: „30 potens a", „15 multipliceret med (gange) 6" o. s. v.

17 Marts.

	Nombre de mots.
$\frac{3}{M}$ *(marque de commerce)*	2
L'affaire est urgente, partir sans retard *(7 mots et 2 soulignés)*	9
Reçu de vos nouvelles indirectes (assez mauvaises) télégraphiez directement *(9 mots et 1 passage entre parenthèses)*	10

6. Tarifs et taxation.

Article 10 de la Convention.

Les Hautes Parties contractantes déclarent adopter, pour la formation des tarifs internationaux, les bases ci-après:

La taxe applicable à toutes les correspondances échangées, par la même voie, entre les bureaux de deux quelconques des Etats contractants sera uniforme. Un même Etat pourra toutefois, en Europe, être subdivisé, pour l'application de la taxe uniforme, en deux grandes divisions territoriales au plus.

Le taux de la taxe est établi d'Etat à Etat, de concert entre les Gouvernements extrêmes et les Gouvernements intermédiaires.

Les taxes des tarifs applicables aux correspondances échangées entre les Etats contractants pourront, à toute époque, être modifiées d'un commun accord.

Le franc est l'unité monétaire qui sert à la composition des tarifs internationaux.

XXII.

1. Les télégrammes sont, en ce qui concerne l'application des taxes et de certaines règles de service, soumis, soit au régime européen, soit au régime extra-européen.

2. Le régime européen comprend tous les pays d'Europe

6. Tarifer og Taxering.

Konventionens Artikel 10.

De høie kontraherende Parter erklære at ville antage følgende Grundlag for de internationale Taxters Sammensætning:

Afgiften for al Korrespondance, der udvekles ad samme Vei mellem Stationer i hvilkesombelst to af de kontraherende Stater, skal være ensartet. En og samme Stat i Europa skal dog med Hensyn til Anvendelsen af den ensartede Afgift kunne være delt i høist to store territoriale Afdelinger.

Afgiftens Størrelse fastsættes fra Stat til Stat efter Overenskomst mellem de ydersts og de mellemliggende Regjeringer.

Afgifterne i de Tarifer, der bringes i Anvendelse paa den mellem de kontraherende Stater udvekslede Korrespondance, kunne til enhver Tid forandres efter fælles Overenskomst.

Franken er den Myntenhed, som benyttes ved Affattelsen af de internationale Tarifer.

XXII.

1. Med Hensyn til Taxeringsregler og visse andre tjenstlige Bestemmelser skjelnes der mellem Korrespondancen i den europæiske og i den udeneuropæiske Taxtafdeling.

2. Den europæiske Afdeling omfatter alle Lande i Europa

Antal Ord. 17 Marts.

$\frac{3}{M}$ (**Handelsmerke**)	2
Omhandlede Sag er uopsættelig, reis uden Ophold (**7 Ord og 2 Understregninger**)	9
Modtaget underhaands Underretninger (temmelig slette) fra Dem, telegrafer direkte (**9 Ord, hvoraf nogle i Parenthes**)	10

ainsi que l'Algérie, la Tunisie, la Russie du Caucase, la Turquie d'Asie, le Sénégal, les côtes du Maroc et les autres contrées situées hors de l'Europe qui sont déclarées par les Administrations respectives comme appartenant à ce régime.

3. Le régime extra-européen comprend tous les pays autres que ceux visés au paragraphe précédent.

4. Un télégramme est soumis aux règles du régime européen lorsqu'il emprunte exclusivement les lignes de pays appartenant à ce régime.

5. Un télégramme est soumis aux règles du régime extra-européen lorsque, pour parvenir à destination, il transite à un moment quelconque par un pays soumis au régime extra-européen, ou lorsqu'il est originaire ou à destination d'un pays appartenant à ce régime.

XXIII.

Le tarif pour la transmission télégraphique des correspondances internationales se compose:

samt Algier, Tunis, russisk Kaukasus, det asiatiske Tyrki, Senegal, den Marokanske Kyst og forøvrigt alle andre Lande udenfor Europa, der gjennem sine respektive Administrationer har sluttet sig til denne Afdeling.

3. Den udeneuropæiske Afdeling omfatter alle de øvrige Lande.

4. Den europæiske Afdelings Regler og Bestemmelser bringes i Anvendelse paa ethvert Telegram, som befordres udelukkende paa de Landes Linjer, der tilhører denne Afdeling.

5. Et Telegram er underkastet de for den udeneuropæiske Afdeling gjældende Regler, naar det udgaar fra eller er bestemt for et Land, der tilhører denne Afdeling, eller naar det for at naa sit Bestemmelsessted for nogen Del af Veien passerer et saadant Land.

XXIII.

Tarifen for international Telegrafforrespondance bestaar af:

17 Marts.

a. des taxes terminales des Offices d'origine et de destination;

b. des taxes de transit des Offices intermédiaires, s'il y a lieu.

XXIV.

1. La taxe est établie par mot pur et simple; toutefois, pour la correspondance du régime européen, chaque Administration pourra, en se conformant aux dispositions de l'article XXVIII du Règlement, percevoir la taxe dans la forme qui lui conviendra ou imposer un minimum de taxe qui ne devra pas dépasser un franc par télégramme.

2. Dans la correspondance du régime européen, une seule et même taxe élémentaire terminale, une seule et même taxe élémentaire de transit sont adoptées par tous les Etats.

3. La taxe élémentaire terminale est fixée à 10 centimes.

4. La taxe élémentaire de transit est fixée à 8 centimes.

5. Ces deux taxes élémentaires sont réduites respectivement à $6^1/_2$ centimes et 4 centimes pour les Etats suivants: Belgique, Bosnie-Herzégovine, Bulgarie, Danemark, Grèce, Luxembourg, Montenegro, Pays-Bas, Portugal, Roumanie, Serbie et Suisse.

6. Les autres Etats du régime européen auront également la faculté de réduire leurs taxes terminales et de transit, pour tout ou partie

a. de affendende og modtagende Telegrafvæseners Terminaltaxter;

b. de eventuelt mellemliggende Administrationers Transittaxter.

XXIV.

1. Taxten fastsættes pr. enkelt Ord; dog kan for Korrespondancen i den europæiske Taxtafdeling hver Administration, idet den retter sig efter Forskrifterne i Reglementets Artikel XXVIII, opkræve Taxten i den Form, den ønsker, eller fastsætte en Minimumstaxt, der ikke maa overstige en Frank pr. Telegram.

2. For Korrespondancen i den europæiske Taxtafdeling vedtages af alle Stater en og samme elementære Terminaltaxt og en og samme elementære Transittaxt.

3. Den elementære Terminaltaxt fastsættes til 10 Centimer.

4. Den elementære Transittaxt fastsættes til 8 Centimer.

5. Disse to elementære Taxter er nedsatte til respektive $6^1/_2$ Centime og 4 Centimer for efternævnte Stater: Belgien, Bosnien-Herzegovina, Bulgarien, Danmark, Grækenland, Luxemburg, Montenegro, Nederlandene, Portugal, Rumænien, Serbien og Schweiz.

6. De øvrige Stater i den europæiske Taxtafdeling kan ligeledes nedsætte sine Terminal- og Transittaxter, enten for alle sine Forbindelser eller for enkelte af

de leurs relations, dans les conditions fixées par l'article XXVII.

7. La Russie et la Turquie, en raison des conditions exceptionnelles dans lesquelles se trouvent l'établissement et l'entretien de leurs réseaux, auront la faculté d'appliquer des taxes terminales et de transit supérieures aux taxes élémentaires susmentionnées.

8. Une taxe spéciale de transit pourra être établie, dans chaque cas particulier, pour le parcours des câbles sous-marins.

XXV.

1. La taxe à percevoir entre deux pays du régime européen est toujours, et par toutes les voies, la taxe de la voie existante qui, par l'application normale des taxes élémentaires, a donné le chiffre le moins élevé, sauf les exceptions qui peuvent résulter de l'application des dispositions du paragraphe 8 de l'article précédent ou du paragraphe premier de l'article XXIX.

2. Le tableau A, annexé au présent Règlement, établit les taxes de pays à pays, pour le régime européen, conformément aux dispositions ci-dessus et aux déclarations admises par la Conférence.

3. Dans la correspondance du régime extra-européen la taxe est fixée conformément au tableau B également annexé au présent Règlement.

4. Les taxes qui figurent dans le Règlement et dans les

dem paa de i Artikel XXVII 17 Marts.
fastsatte Betingelser.

7. Rusland og Tyrkiet kan paa Grund af den Særstilling, som disse Lande indtager i Hensseende til Anlæg og Vedligeholdelse af sine Telegrafnet, fastsætte høiere Terminal- og Transittaxter end ovennævnte elementære Taxter.

8. En særegen Transittaxt kan for hvert særskilt Tilfælde fastsættes for Befordringen paa Undervandskabler.

XXV.

1. Den Taxt, som skal opkræves mellem to Lande i den europæiske Afdeling, er altid og ad enhver Vei Taxten for den bestaaende Vei, der ved Anvendelsen af de elementære Taxter har givet det laveste Tal, undtagen i de Tilfælde, hvor foregaaende Artikels Paragraf 8 eller Paragraf 1 i Artikel XXIX kommer til Anvendelse.

2. Den nærværende Reglement vedføiede Tabel A. angiver Taxterne Land og Land imellem for den europæiske Afdeling, overensstemmende med ovenstaaende Bestemmelser og med de af Konferencen vedtagne Erklæringer.

3. For Korrespondancen i den udeneuropæiske Taxtafdeling fastsættes Taxten overensstemmende med den nærværende Reglement ligeledes vedføiede Tabel B.

4. De Taxter, som forekommer i Reglementet og i de ved-

17 Marts. tableaux annexes sont exprimées en francs d'or.

XXVI.

1. On entend par voie normale, celle dont la taxe, calculée d'après les dispositions de l'article XXV, paragraphe premier, est la moins élevée.

2. Si l'expéditeur n'a pas indiqué la voie à suivre conformément à la faculté qui lui est accordée par l'article XLII, la taxe est toujours calculée d'après la voie normale.

XXVII.

1. Les modifications du taux ou des bases d'application des tarifs qui pourront être arrêtées entre Etats intéressés, en vertu du paragraphe 4 de l'article 10 et de l'article 17 de la Convention, devront avoir pour but et pour effet, non point de créer une concurrence de taxes entre les voies existantes, mais bien d'ouvrir au public, à taxes égales, autant de voies que possible, et les combinaisons nécessaires seront réglées de telle manière que les taxes terminales des Offices d'origine et de destination restent égales, quelle que soit la voie suivie.

2. Toute taxe nouvelle, toute modification d'ensemble ou de détail concernant les tarifs ne seront exécutoires que quinze jours au moins après leur notification par le Bureau international des Administrations télégraphiques, jour de dépôt non compris.

føiede Tabeller, er angivne i Franks i Guld.

XXVI.

1. Ved normal Vei forstaaes den, paa hvilken Taxten, beregnet overensstemmende med Reglerne i Artikel XXV, § 1, er den laveste.

2. Forsaavidt Afsenderen ikke, med den Adgang dertil, som Reglementets Artikel XLII hjemler ham, har angivet den Vei, hans Telegram skal følge, beregnes altid Taxten efter den normale Vei.

XXVII.

1. De Forandringer i Taxten eller Grundlaget for Anvendelsen af Tariferne, som interesserede Stater indbyrdes maatte bestemme, overensstemmende med Konventionens Artikel 10, § 4, og Artikel 17, skal ikke have til Formaal og Virkning at fremkalde nogen Konkurrence i Taxterne mellem de bestaaende Veie, men derimod med lige Taxter at aabne for Publikum saa mange Veie som muligt, og de nødvendige Kombinationer skal ordnes saaledes, at de afsendende og modtagende Landes Terminaltaxter bliver uforandrede uanseet den Vei, der benyttes.

2. Ingen ny Taxt, ingen total eller delvis Forandring i Tariferne maa træde i Kraft før mindst femten Dage efter dens Kundgjørelse gjennem Telegrafadministrationernes internationale Bureau, Indleveringsdagen ikke medregnet.

3. Les Administrations des Etats contractants s'engagent à éviter, autant que possible, les variations de taxes qui pourraient résulter des interruptions de service des câbles sous-marins.

XXVIII.

1. Les taxes à percevoir en vertu des articles XXII à XXVI peuvent être arrondies en plus ou en moins, soit après application des taxes normales par mot fixées d'après les tableaux annexés au présent Règlement, soit en augmentant ou en diminuant ces taxes normales, d'après les convenances monétaires ou autres du pays d'origine.

2. Les modifications opérées en exécution du paragraphe précédent ne s'appliquent qu'à la taxe perçue par le bureau d'origine et ne portent point altération à la répartition des taxes revenant aux autres Offices intéressés. Elles doivent être réglées de telle manière que l'écart entre la taxe à percevoir pour un télégramme de quinze mots et la taxe exactement calculée d'après les tableaux, au moyen des équivalents du paragraphe suivant, ne dépasse pas le quinzième de cette dernière taxe, c'est-à-dire la taxe réglementaire d'un mot.

3. A l'effet d'assurer l'uniformité de taxe prescrite par la Convention, les pays de l'Union qui n'ont pas le franc pour unité monétaire fixent, pour la perception de leurs

3. De kontraherende Staters Administrationer forpligter sig til saavidt muligt at undgaa saadanne Taxtforandringer, som maatte foranledіges ved Afbrydelse af Undervandsledninger. 17 Marts.

XXVIII.

1. De Taxter, der opkræves overensstemmende med Artiklerne XXII til XXVI, kan afrundes opad eller nedad enten efter Anvendelsen af de normale Taxter for hvert Ord, som er fastsatte ved de til nærværende Reglement føiede Tabeller, eller ved at forhøie eller formindske disse normale Taxter ved Tillempning efter Myntsystemet eller andre Omstændigheder i Afsendelseslandet.

2. De i Henhold til foranstaaende Paragraf foretagne Forandringer anvendes kun paa den af Afsendelsesstationen opkrævede Taxt og medfører ingen Forandring i Fordelingen af de Taxter, der tilkommer de øvrige interesserede Bestyrelser. De maa ordnes saaledes, at Forskjellen mellem den Taxt, der skal opkræves for et Telegram paa femten Ord, og den ved Hjælp af næstfølgende Paragrafs Ekvivalenter nøiagtig efter Tabellerne beregnede Taxt, ikke overstiger Femtendedelen af denne sidste Taxt, det vil altsaa sige den reglementsmæssige Taxt for et Ord.

3. For at opnaa Ensartethed i den i Konventionen foreskrevne Taxt, fastsætter de Lande i Unionen, der ikke har Franken som Myntenhed, for Opkrævningen af sine Taxter, en Ekvivalent i sine

17 Marts. taxes, un équivalent dans leur monnaie respective, se rapprochant aussi près que possible de la valeur du franc en or.

4. L'équivalent du franc est actuellement de:

En Allemagne, 0,85 mark;
Dans la République Argentine, 20 centavos;
En Autriche, en Hongrie et en Bosnie-Herzégovine, 1 couronne (50 kreuzer);
Au Brésil, 900 reis;
En Bulgarie, 1 lèv;
En Cochinchine, 34 centièmes de piastre;
Dans les Colonies espagnoles: Cuba 19 centavos de peso, Philippines et Porto-Rico 31 centavos de peso;
En Danemark, 0,80 krone;
En Egypte, 38,575 millièmes (3 piastres, 34 paras, monnaie tarif);
En Espagne, 1 peseta, 20 centimos;
Dans la Grande-Bretagne, 9,6 pence;
En Grèce, 1 drachme;
Dans les Indes britanniques, 0,68 roupie;
En Italie, 1 lira;
Au Japon, 0,34 yen d'argent;
Dans le Montenegro, 50 kreuzer (valeur autrichienne);
En Norvège, 0,80 krone;
Dans les Pays-Bas et dans les Indes néerlandaises, 0,50 florin;
En Perse, 52 schahis;
En Portugal, 240 reis;
En Roumanie, 1 leu;
En Russie, 0,25 rouble métallique;
En Serbie, 1 dinar;

respektive Myntenheder, idet de herunder saa meget som muligt nærmer sig Værdien af Guldfranken.

4. Frankens Ekvivalent er for nærværende:

i Tyskland, 0,85 Mark;
= den Argentinske Republik, 20 Centavos;
= Østerrige, Ungarn og Bosnien-Herzegovina, 1 Krone (50 Kreuzer);
= Brasilien, 900 Reis;
= Bulgarien, 1 Lev;
= Cochinchina, 34 Hundrededels Piaster;
= de Spanske Kolonier: Cuba 19, Philippinerne og Porto-Rico 31 Centavos de Peso;
= Danmark, 0,80 Krone;
= Ægypten, 38,575 Millièmes (3 Piastre, 34 Paras Tarifmynt);
= Spanien, 1 Peseta, 20 Centimos;
= Storbritannien, 9,6 Pence;
= Grækenland, 1 Drachme;
= Britisk Indien, 0,68 Rupie;
= Italien, 1 Lira;
= Japan, 0,34 Sølv-Yen;
= Montenegro, 50 Kreuzer (østerrigsk Mynt);
= Norge, 0,80 Krone;
= Nederlandene og Nederlandsk Indien, 0,50 Florin;
= Persien, 52 Schahis;
= Portugal, 240 Reis;
= Rumænien, 1 Leu;
= Rusland, 0,25 Sølvrubel;
= Serbien, 1 Dinar;

En Siam, 38 atts 4 dixièmes;
En Suède, 0,80 krone;
En Turquie, 4 piastres, 23 paras.

5. Lorsque la valeur de la monnaie d'un pays subit des variations à raison des fluctuations du change, l'équivalent du franc indiqué ci-dessus est, en cas de changement notable, modifié en prenant pour base le cours moyen du change du franc pendant le trimestre précédent. Il appartient à l'Administration du pays en cause de modifier l'équivalent conformément à la disposition ci-dessus, d'indiquer le jour à partir duquel les taxes seront perçues d'après le nouvel équivalent et de le faire notifier aux autres Offices par l'intermédiaire du Bureau international.

6. Le payement peut être exigé en valeur métallique.

XXIX.

1. Lorsque l'expéditeur, profitant de la faculté qui lui est attribuée par l'article XLII, a prescrit une voie détournée, il doit payer la totalité des taxes de transit normales, calculées conformément aux dispositions de l'article XXIV et des tableaux prévus par l'article XXV ci-dessus.

2. L'indication de la voie prescrite par l'expéditeur est transmise dans le préambule comme indication de service et n'est point taxée.

---

i Siam, $38^4/_{10}$ Atts; 17 Marts.
= Sverige, 0,80 Krone;
= Tyrkiet, 4 Piastre, 23 Paras.

5. Naar et Lands Myntværdi undergaar betydelige Forandringer paa Grund af Fluktuationer i Kursen, modificeres den ovenfor angivne Ekvivalent for Franken ved som Grundlag at tage Frankens middel Børskurs for det foregaaende Kvartal. Det tilkommer vedkommende Lands Administration at modificere Ekvivalenten efter ovenstaaende Regel og angive, fra hvilken Dag Taxterne bliver at beregne efter den nye Ekvivalent, samt at kundgjøre dette for de øvrige Administrationer gjennem det internationale Bureau.

6. Betalingen kan forlanges i klingende Mynt.

XXIX.

1. Naar en Afsender, i Medfør af den ham i Artikel XLII tillagte Ret, forlanger sit Telegram befordret ad en Omvei, betaler han samtlige Normal-Transittaxter, beregnede efter Bestemmelserne i Artikel XXIV og de i Artikel XXV foran nævnte Tabeller.

2. Angivelse af den af Afsenderen foreskrevne Vei sendes i Indledningen som Tjenestebemerkning og taxeres ikke.

---

17 Marts.

7. Perception des taxes.

XXX.

1. La perception des taxes à lieu au départ, sauf les exceptions prévues pour les télégrammes à faire suivre (art. LVI, § 7), les frais d'exprès (art. LX, § 1), les télégrammes sémaphoriques (art. LXII, § 6) et les altérations ou réunions abusives de mots constatées par le bureau d'arrivée (art. XIX, § 5) qui donnent lieu à une perception sur le destinataire.

2. L'expéditeur d'un télégramme international a le droit d'en demander reçu avec mention de la taxe perçue.

3. L'Office d'origine a la faculté de percevoir, de ce chef, une rétribution à son profit, dans les limites de 25 centimes.

4. Dans tous les cas où il doit y avoir perception à l'arrivée, le télégramme n'est délivré au destinataire que contre payement de la taxe due.

5. Si la taxe à percevoir à l'arrivée n'est pas recouvrée, la perte est supportée par l'Office d'arrivée, à moins d'arrangements spéciaux conclus conformément à l'article 17 de la Convention, sauf ce qui est prévu à l'article LXII ci-après, pour les télégrammes sémaphoriques dans le régime extra-européen.

6. Les Administrations télégraphiques prennent toutefois, autant que possible, les mesures nécessaires pour que les

7. Taxters Opkrævning.

XXX.

1. Taxterne opkræves paa Afsendelsesstedet med Undtagelse af de Tilfælde, der er forudseede for: efterſendte Telegrammer (Art. LVI, § 7), Omkostninger ved Expresse (Art. LX, § 1), Semafortelegrammer (Art. LXII, § 6) samt af Adressestationen observerede sprogstridige Ordforandringer og Ordsammensætninger (Art. XIX, § 5), hvilke samtlige foranlediger Opkrævning ved Adressestationen.

2. Afsenderen af et internationalt Telegram har Ret til at forlange Kvittering derfor med Angivelse af den opkrævede Taxt.

3. Afsendelsesstationen kan i denne Anledning opkræve en Godtgjørelse af indtil 25 Centimer, der tilfalder samme.

4. I alle Tilfælde, hvor Taxt skal opkræves ved Telegrammets Fremkomst, maa dette ikke udleveres Adressaten uden mod Erlæggelse af den paagjældende Taxt.

5. Naar den Taxt, der skal opkræves ved Ankomsten, ikke erholdes, bæres Tabet af Adressestationen, medmindre der er truffet særskilte Overenskomster overensstemmende med Konventionens Artikel 17; dog undtages herfra de i Artikel LXII nedenfor for Semafortelegrammer i den europæiske Taxtafdeling omhandlede Tilfælde.

6. I ethvert Fald tager Telegrafadministrationerne saavidt muligt de fornødne Forholdsregler, forat de paa Adressestedet betal-

taxes à percevoir à l'arrivée, et qui n'auraient pas été acquittées par le destinataire, soient recouvrées sur l'expéditeur. Quand ce recouvrement a lieu, l'Administration qui l'effectue conserve les taxes perçues.

XXXI.

1. Les taxes perçues en moins par erreur et les taxes et frais non perçus sur le destinataire, par suite de son refus ou de l'impossibilité de le trouver, doivent être complétés par l'expéditeur.

2. Les taxes perçues en plus par erreur sont de même remboursées aux intéressés. Toutefois, le montant des timbres appliqués en trop par l'expéditeur n'est remboursé que sur sa demande.

8. Transmission des télégrammes.

a. Signaux de transmission.

XXXII.

Les tableaux ci-dessous indiquent les signaux employés dans le service aux appareils Morse et Hughes:

A. Signaux de l'appareil Morse.

Lettres:

Espacement en longueur des signes:

1. Une barre est égale à 3 points.
2. L'espace entre les signaux d'une même lettre est égal à un point.

bare Taxter, der ikke maatte blive betalte af Adressaten, kan blive indkrævede hos Afsenderen. Hvad der saaledes oppebæres, beholdes af den Administration, der har besørget Opkrævningen. 17 Marts.

XXXI.

1. De ved Feiltagelse forlidet oppebaarne Taxter og de paa Grund af Adressatens Negtelse eller Umuligheden af at finde ham ikke erlagte Taxter og Omkostninger skal erstattes af Afsenderen.

2. Ligeledes bliver de ved Feiltagelse formeget oppebaarne Taxter at tilbagebetale Vedkommende. Imidlertid bliver Beløbet af de af Afsenderen formeget anbragte Frimerker kun tilbagebetalt paa dennes Forlangende.

8. Telegrammers Befordring.

a. Tegn for Befordringen.

XXXII.

Nedenstaaende Tabeller indeholder de for Morse og Hughes Apparater vedtagne Telegraftegn:

A. Tegn for Morse Apparat.

Bogstaver:

Tegnenes Længde og indbyrdes Afstand:

1. En Streg er lig med 3 Punkter.
2. Afstanden mellem Tegnene i et og samme Bogstav er lig med 1 Punkt.

17 Marts.

3. L'espace entre deux lettres est égal à trois points.
4. L'espace entre deux mots est égal à cinq points.

a ● ▬
ä ● ▬ ● ▬
á ou *å* ● ▬ ▬ ● ▬
b ▬ ● ● ●
c ▬ ● ▬ ●
ch ▬ ▬ ▬ ▬
d ▬ ● ●
e ●
é ● ● ▬ ● ●
f ● ● ▬ ●
g ▬ ▬ ●
h ● ● ● ●
i ● ●
j ● ▬ ▬ ▬
k ▬ ● ▬
l ● ▬ ● ●
m ▬ ▬
n ▬ ●
ñ ▬ ▬ ● ▬ ▬
o ▬ ▬ ▬
ö ▬ ▬ ▬ ●
p ● ▬ ▬ ●
q ▬ ▬ ● ▬
r ● ▬ ●
s ● ● ●
t ▬
u ● ● ▬
ü ● ● ▬ ▬
v ● ● ● ▬
w ● ▬ ▬
x ▬ ● ● ▬
y ▬ ● ▬ ▬
z ▬ ▬ ● ●

Chiffres:

1 ● ▬ ▬ ▬ ▬
2 ● ● ▬ ▬ ▬
3 ● ● ● ▬ ▬
4 ● ● ● ● ▬
5 ● ● ● ● ●
6 ▬ ● ● ● ●

3. Afstanden mellem to Bogstaver er lig med 3 Punkter.
4. Afstanden mellem to Ord er lig med 5 Punkter.

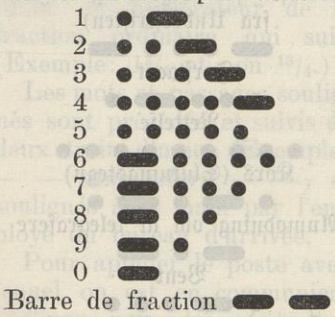
a ● ▬
ä ● ▬ ● ▬
á eller *å* ● ▬ ▬ ● ▬
b ▬ ● ● ●
c ▬ ● ▬ ●
ch ▬ ▬ ▬ ▬
d ▬ ● ●
e ●
é ● ● ▬ ● ●
f ● ● ▬ ●
g ▬ ▬ ●
h ● ● ● ●
i ● ●
j ● ▬ ▬ ▬
k ▬ ● ▬
l ● ▬ ● ●
m ▬ ▬
n ▬ ●
ñ ▬ ▬ ● ▬ ▬
o ▬ ▬ ▬
ö ▬ ▬ ▬ ●
p ● ▬ ▬ ●
q ▬ ▬ ● ▬
r ● ▬ ●
s ● ● ●
t ▬
u ● ● ▬
ü ● ● ▬ ▬
v ● ● ● ▬
w ● ▬ ▬
x ▬ ● ● ▬
y ▬ ● ▬ ▬
z ▬ ▬ ● ●

Tal:

1 ● ▬ ▬ ▬ ▬
2 ● ● ▬ ▬ ▬
3 ● ● ● ▬ ▬
4 ● ● ● ● ▬
5 ● ● ● ● ●
6 ▬ ● ● ● ●

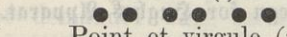

On peut aussi employer, pour exprimer les chiffres, les signaux suivants, mais seulement dans les répétitions d'office et dans le préambule:

Signes de ponctuation et autres:

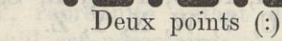
Point (.)

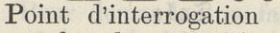
Point et virgule (;)

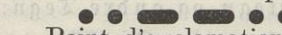
Virgule (,)

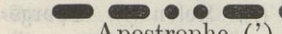
Deux points (:)

Point d'interrogation ou demande de répétition d'une transmission non comprise (?)

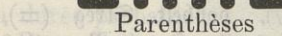
Point d'exclamation (!)

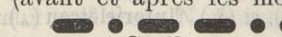
Apostrophe (')

Trait d'union (-)

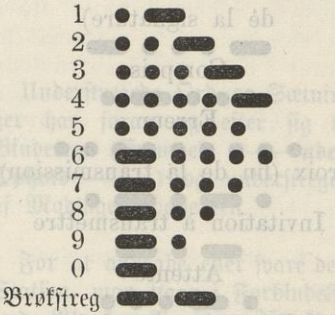
Parenthèses (avant et après les mots) ( )

Guillemets (avant et après chaque mot

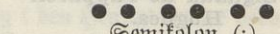
17 Marts.

Man kan ogsaa for at betegne Tal anvende følgende Tegn, men kun ved tjenstlig Gjentagelse og i Indledningen:

Skilletegn og andre Tegn:

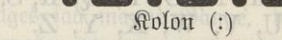
Punktum (.)

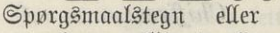
Semikolon (;)

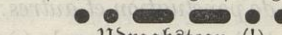
Komma (,)

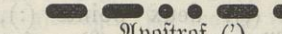
Kolon (:)

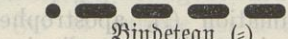
Spørgsmaalstegn eller Forlangende om Gjentagelse af ikke forstaaet Telegrafering (?)

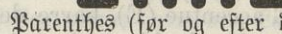
Udraabstegn (!)

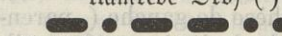
Apostrof (')

Bindetegn (=)

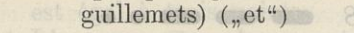
Parenthes (før og efter de indklamrede Ord) ( )

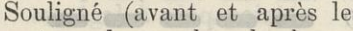
Anførselstegn (før og efter det eller de Ord, der skal i

17 Marts.

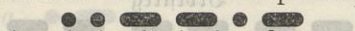
ou chaque passage mis entre guillemets) („et“)

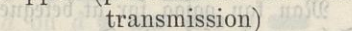
Souligné (avant et après les mots ou le membre de phrase)

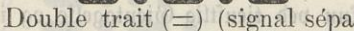
Appel (préliminaire de toute transmission)

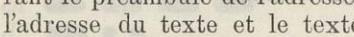
Double trait (=) (signal séparant le préambule de l'adresse, l'adresse du texte et le texte de la signature)

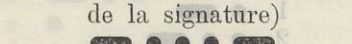
Compris

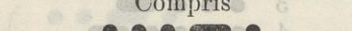
Erreur

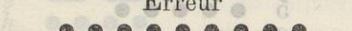
Croix (fin de la transmission)

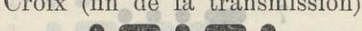
Invitation à transmettre

Attente

Réception terminée

B. Signaux de l'appareil Hughes.

Lettres:

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z.

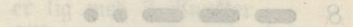
Chiffres:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

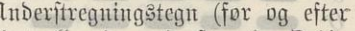
Signes de ponctuation et autres:

Point (.), point et virgule (;), virgule (,), deux points (:), point d'interrogation (?), point d'exclamation (!), apostrophe (’), croix (+), trait d'union (—), E accentué (É), barre de fraction (/), double trait (=), parenthèse de gauche (, parenthèse de droite), et (&), guillemet („).

Anførselstegn („)

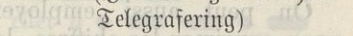
Understregningstegn (før og efter det eller de understregede Ord)

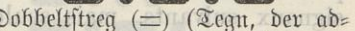
Anraab (Indledning til enhver Telegrafering)

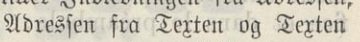
Dobbeltstreg (=) (Tegn, der adskiller Indledningen fra Adressen, Adressen fra Texten og Texten fra Underskriften)

Forstaaet

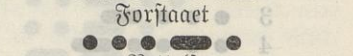
Rettelse

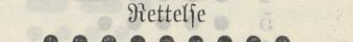
Kors (Slutningstegn)

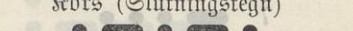
Anmodning om at telegrafere

Vent

Tegn for endt Modtagelse

B. Tegn for Hughes Apparat.

Bogstaver:

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z.

Tal:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Skilletegn og andre Tegn:

Punktum (.), Semikolon (;), Komma (,), Kolon (:), Spørgsmaalstegn (?), Udraabstegn (!), Apostrof (’), Kors (+), Bindetegn (-), E med Akcent (É), Brøkstreg (/), dobbelt Streg (=), Parenthes tilvenstre (, Parenthes tilhøire), et (&), Anførselstegn („).

L'espace entre deux nombres est marqué par un blanc. Toutefois, un nombre fractionnaire non décimal doit toujours être séparé par deux blancs du nombre qui le précède et de celui qui le suit. Dans la transmission et dans la répétition d'un nombre fractionnaire non décimal, le nombre entier doit être séparé par un blanc du numérateur de la fraction ordinaire qui suit. (Exemple: $1^3/_4$ et non $^{13}/_4$.)

Les mots et passages soulignés sont précédés et suivis de deux traits d'union (Exemple: — — *sans retard* — —) et soulignés à la main par l'employé du bureau d'arrivée.

Pour appeler le poste avec lequel on est en communication ou pour lui répondre: le blanc et l'N répétés alternativement;

Pour régler le synchronisme et demander dans ce but la répétition prolongée du même signe: une combinaison composée du blanc, de l'I et du T, reproduite autant de fois qu'il est nécessaire;

Pour demander ou faciliter le réglage de l'électroaimant: une combinaison formée des quatre signaux suivants: le blanc, l'I, l'N et le T, répétés autant de fois qu'il est nécessaire;

Pour donner attente: la combinaison ATT, suivie de la durée probable de l'attente;

Pour indiquer une erreur: deux ou trois N consécutifs, sans aucun signe de ponctuation;

Rummet mellem to Tal angives 17 Marts.
ved en Blank. Dog skal en ikke decimal Brok altid ved to Blank skilles fra det foranstaaende og det efterfølgende Tal. Ved Telegrafering og Kollationering af et ikke decimalt Broktal, skal det hele Tal skilles ved en Blank fra den efterfølgende almindelige Broks Tæller (Exempel: 1 3/4 og ikke 13/4).

Understregede Ord og Sætninger har foran og efter sig to Bindetegn (Exempel: — — **uden Ophold** — —) og understreges af Modtagelsesbetjenten.

For at anraabe eller svare den Station, man staar i Forbindelse med: Blank og Bogstavet N vekselvis gjentagne;

For at regulere Synkronismen og i den Hensigt fordre vedvarende Gjentagelse af samme Tegn benyttes en Sammensætning af Blank og Bogstaverne I og T, der gjentages saa mange Gange, det behøves;

For at begjære eller lette Reguleringen af Elektromagneten benyttes en af de fire følgende Signaler dannet Sammensætning: Blank, Bogstaverne I, N og T, der gjentages saa mange Gange, det behøves;

For at anmode om at vente: Sammensætningen ATT efterfulgt af Ventetidens formodede Længde;

For at antyde en Rettelse: to eller tre paa hinanden følgende N uden noget Skilletegn;

17 Marts. Pour interrompre la transmission du bureau correspondant: deux ou trois lettres quelconques convenablement espacées.

Les accents sur E sont tracés à la main à la fin des mots (avec ou sans s) et lorsqu'ils sont essentiels au sens. (Exemple: Achète, acheté.) Dans ce dernier cas, le transmetteur répète le mot après la signature, en y faisant figurer l'E accentué entre deux blancs, pour appeler l'attention du poste qui reçoit. Pour ä, á, å, ñ, ö et ü on transmet respectivement ae, ao, aa, n, oe et ue.

b. Ordre de transmission.

XXXIII.

1. La transmission des télégrammes a lieu dans l'ordre suivant:

a. Télégrammes d'Etat.
b. „ de service.
c. „ privés urgents.
d. „ „ non urgents.

2. Tout bureau qui reçoit par un fil international un télégramme, présenté comme télégramme d'Etat ou de service, le réexpédie comme tel.

XXXIV.

1. Une transmission commencée ne peut être interrompue pour faire place à une communication d'un rang supérieur qu'en cas d'urgence absolue.

2. Les télégrammes de même rang sont transmis par les

For at afbryde den korresponderende Stations Telegrafering: to eller tre hvilkesomhelst Bogstaver med passende Mellemrum.

Akcenter over E gjøres med Haanden i Enden af Ord (med eller uden s) og naar de er væsentlige for Meningen (Ex.: Achète, acheté). I sidste Tilfælde gjentager den Telegraferende Ordet efter Underskriften, idet han anvender Blank foran og efter det akcentuerede E for at vække Modtagelsesstationens Opmærksomhed. For ä, á, å, ñ, ö og ü, telegraferer man henholdsvis ae, ao, aa, n, oe og ue.

b. Befordringsorden.

XXXIII.

1. Telegrammernes Befordring finder Sted i følgende Orden:

a. Statstelegrammer.
b. Tjenestetelegrammer.
c. Fortrinsberettigede Privattelegrammer.
d. Almindelige Privattelegrammer.

2. Enhver Station, som paa en international Traad modtager et Telegram, betegnet som Stats- eller Tjenestetelegram, viderebefordrer det som saadant.

XXXIV.

1. Paabegyndt Afsendelse af et Telegram maa ikke afbrydes for at give Plads for et Telegram af høiere Klasse uden i Tilfælde af tvingende Nødvendighed.

2. Telegrammer af samme Klasse befordres fra Afsendelses-

bureaux de départ dans l'ordre de leur dépôt et par les bureaux intermédiaires dans l'ordre de leur réception.

3. Dans les bureaux intermédiaires, les télégrammes de départ et les télégrammes de passage qui doivent emprunter les mêmes fils sont confondus et transmis en suivant l'heure de dépôt ou de réception et en tenant compte de l'ordre établi à l'article XXXIII.

4. Deux bureaux en relation directe échangent les télégrammes dans l'ordre alternatif en tenant compte des prescriptions de l'article XXXIII.

5. Toutefois, après entente entre les Chefs des bureaux en correspondance et lorsque l'importance du trafic le justifie, les échanges ont lieu par séries de plusieurs télégrammes. Les télégrammes d'une même série sont considérés comme formant une seule transmission.

XXXV.

1. Chaque série comprend, au plus, cinq télégrammes si les transmissions ont lieu par l'appareil Morse et dix télégrammes si elles sont effectuées par l'appareil Hughes. Tout télégramme de plus de 100 mots à l'appareil Morse ou de plus de 200 mots à l'appareil Hughes est considéré comme formant une série.

2. Un télégramme de rang supérieur comme ordre de transmission ne compte pas dans l'alternat.

stationen i den Orden, hvori de er indleverede, og fra Optagelsesstationen i den Orden, hvori de er modtagne.

3. Paa Optagelsesstationer bliver Lokaltelegrammer og Gjennemgangstelegrammer, som skal benytte samme Traade, behandlede paa samme Maade og befordrede uden Forskjel, idet man følger Klokkeslettet for Indleveringen eller for deres Modtagelse og med Jagttagelse af den i Art. XXXIII foreskrevne Befordringsorden.

4. Mellem to Stationer, der staar i direkte Forbindelse med hinanden, udvekles Telegrammerne i vekslende Orden med Jagttagelse af Reglerne i Art. XXXIII.

5. Imidlertid kan, naar Trafiken er betydelig, og Bestyrerne af vedkommende Stationer kommer overens derom, Udvekslingen af Telegrammer foregaa i Rækker paa flere Telegrammer. Telegrammerne i en og samme Række betragtes da som udgjørende en enkelt Befordring.

XXXV.

1. Hver Række bestaar af høist 5 Telegrammer, naar Befordringen sker ved Morse Apparat og af 10 Telegrammer ved Hughes Apparat. Ethvert Telegram paa over 100 Ord med Morse Apparat og over 200 Ord ved Hughes Apparat betragtes som udgjørende en Række.

2. Et Telegram af høiere Klasse medregnes ikke i den vekslende Befordringsorden.

17 Marts. 3. Le bureau qui vient d'effectuer une transmission est en droit de continuer lorsqu'il survient un télégramme auquel la priorité est accordée sur ceux que le correspondant a à transmettre, à moins que ce dernier n'ait à donner la répétition d'un télégramme à collationner ou n'ait déjà commencé sa transmission.

4. Dans les deux systèmes d'appareils, lorsqu'un bureau a terminé sa transmission, le bureau qui vient de recevoir transmet à son tour; s'il n'a rien à transmettre, l'autre continue. Si, de part et d'autre, il n'y a rien à transmettre, les deux bureaux se donnent réciproquement le signal zéro.

c. Mode de procéder.

XXXVI.

1. Toute correspondance entre deux bureaux commence par le signal d'appel ou par l'indicatif du bureau appelé.

2. Le bureau appelé doit répondre immédiatement, en donnant son indicatif, et, s'il est empêché de recevoir, il transmet le signal d'attente, suivi d'un chiffre indiquant en minutes la durée probable de l'attente. Si la durée probable excède dix minutes, l'attente doit être motivée.

3. Aucun bureau appelé ne peut refuser de recevoir les télégrammes qu'on lui présente, quelle qu'en soit la destination. Toutefois, en cas d'erreur de direction évidente, l'agent qui reçoit peut en faire l'observa-

3. Den Station, der har fuldført en Sending, er berettiget til at fortsætte, naar der foreligger et Telegram med Fortrinsret fremfor de Telegrammer, den anden Station har at sende, med mindre denne sidste har at gjentage et Telegram med Kollation eller allerede har paabegyndt sin Sending.

4. Naar ved Anvendelsen af det ene eller det andet af de to Apparatsystemer Befordringen er fuldført, staar den modtagende Station for Tur at sende; dersom denne intet har at sende, fortsætter den anden. Hvis der hverken fra den ene eller anden Kant er noget at befordre, giver begge Stationer hinanden gjensidig Signalet Nul.

c. Fremgangsmaade.

XXXVI.

1. Enhver Korrespondance mellem to Stationer indledes med Anraabssignalet eller med den anraabte Stations Signatur.

2. Den anraabte Station skal øiebliklig svare med sin Signatur, og, hvis den er forhindret fra at modtage, give Ventesignal, efterfulgt af et Tal, som angiver den sandsynlige Ventetids Varighed i Minuter. Hvis denne Tid overstiger ti Minuter, oplyses om Aarsagen.

3. Ingen Station, som er anraabt, kan negte at modtage de Telegrammer, som sendes den, til hvilket Sted de end maatte være bestemte. Imidlertid kan i Tilfælde af aabenbar Feilsending den modtagende Betjent gjøre den sendende Station opmerksom derpaa.

tion au bureau transmetteur. Si celui-ci ne tient pas compte de l'observation, un avis de service lui est transmis après la réception du télégramme et il est alors tenu de rectifier l'erreur commise.

4. On ne doit ni refuser ni retarder un télégramme si les indications de service, les indications éventuelles ou certaines parties de l'adresse ou du texte ne sont pas régulières. Il faut le recevoir et puis en demander, au besoin, la régularisation au bureau d'origine par un avis de service, conformément aux dispositions de l'article XVII.

XXXVII.

1. Lorsque le bureau qui vient d'appeler a reçu, sans autre signal, l'indicatif du bureau qui répond, il transmet, dans l'ordre suivant, les mentions de service constituant le préambule du télégramme:

a. Nature du télégramme, au moyen d'une des mentions S, A, SR, ST, D, CR, Z, suivant qu'il s'agit d'un télégramme d'Etat, d'un télégramme ou d'un avis de service, d'un avis de service taxé relatif à la répétition d'une transmission supposée erronée, d'un autre avis de service taxé, d'un télégramme privé urgent, d'un accusé de réception ou d'un télégramme de presse.

b. Nom du bureau destinataire (ce nom est omis lorsque le

Hvis denne ikke tager Hensyn dertil, sendes efter Telegrammets Modtagelse en Tjenestemeddelelse om den begaaede Feil, og den sendende er da forpligtet til at rette samme. 17 Marts.

4. Et Telegram maa hverken afvises eller opholdes, om de tjenstlige Anførsler, mulige Angivelser eller visse Dele af Adressen eller Texten ikke er regulære; men efter Modtagelsen forlanges om fornødent Berigtigelse fra Afsendelsesstationen gjennem Tjenestemeddelelse, overensstemmende med Forskrifterne i Art. XVII.

XXXVII.

1. Naar den Station, som har anraabt, har modtaget den svarende Stations Signatur uden andet Signal, sender den i følgende Orden de Tjenesteangivelser, der udgjør Telegrammets Indledning:

a. Telegrammets Art, ved en af Betegnelserne S, A, SR, ST, D, CR, Z efterfom det er et Statstelegram, Tjenestetelegram eller Tjenestemeddelelse, en taxeret Tjenestemeddelelse angaaende Gjentagelse af et formentlig feilagtig befordret Telegram, en anden taxeret Tjenestemeddelelse, et fortrinsberettiget Privattelegram, en Modtagelsestilstaaelse eller et Pressetelegram.

b. Adressestationens Navn. (**Dette udelades, naar den sendende**

17 Marts.

bureau transmetteur correspond directement avec le bureau destinataire).

c. Désignation du bureau d'origine précédée de la préposition „de" (Exemple: de Bruxelles). (Indiquer à la suite du nom du bureau celui de la subdivision territoriale ou celui du pays dans lesquels il se trouve: 1° quand il y a un autre bureau du même nom; 2° quand l'ouverture de ce bureau n'a pas encore été publiée par le Bureau international des Administrations télégraphiques).

d. Numéro du télégramme.

e. Nombre des mots taxés. En cas de différence entre le nombre des mots taxés et celui des mots réels on emploie une fraction dont le numérateur indique le nombre des mots taxés et le dénominateur celui des mots réels. (Dans les télégrammes rédigés totalement ou partiellement en langage chiffré on indique: 1° le nombre total des mots qui sert de base à la taxe; 2° le nombre des mots en langage clair ou en langage convenu; 3° le nombre des groupes de chiffres ou de lettres).

f. Dépôt du télégramme (par trois nombres, quantième du mois, heure et minute, avec l'indication *m* ou *s* [matin ou soir]).

g. Voie à suivre (quand l'expéditeur l'a indiquée sur sa minute [art. XLII, § 2]). Cette indication n'est

Station korrespondérer direkte med Adressestationen).

c. Afsendelsesstationen, foran hvilken sættes Præpositionen „de" (f. Ex. **de Brüssel**). (Efter Afsendelsesstationens Navn angives Navnet paa den Landsdel eller det Land, hvori den ligger:
1. naar der er en anden Station af samme Navn;
2. naar Stationens Aabning endnu ikke er bekjendtgjort af Telegrafadministrationernes internationale Bureau).

d. Telegrammets Numer.

e. Antal taxerede Ord. Hvis der er Forskjel mellem Antallet af de **taxerede** og Antallet af de **egentlige** Ord, angives Ordantallet ved en Brøk, hvis **Tæller** betegner de **taxerede** og **Nævneren** de **egentlige** Ords Antal. (I Telegrammer helt eller delvis affattede i Cifferskrift betegnes:
1. det hele Antal Ord, der tjener til Grundlag for Taxeringen; 2. Antallet af de i klart eller i omformet Sprog skrevne Ord; 3. Antallet af Cifter- eller Bogstavgrupperne).

f. Telegrammets Indleveringstid (med 3 Tal: Datum, Time og Minut tilligemed Betegnelsen **m** eller **s** [For- eller Eftermiddag]).

g. Den Vei, Telegrammet skal befordres (naar Afsenderen har betegnet den i sit Telegram) (Art. XLII, § 2). Denne

transmise que jusqu'au point où elle est utile pour l'acheminement du télégramme.

Toutefois, si le télégramme comporte une réponse payée ou un accusé de réception, la mention de voie est maintenue jusqu'au bureau de destination et inscrite sur la copie d'arrivée.

h. Mentions de service (ampliation [art. XLIV, § 6]; taxe à percevoir . . . . . [art. LVI, § 8]; sémaphorique [art. LXII, §§ 5 et 6]).

Les indications contenues sous les lettres *b*, *d* et *f* ne sont pas obligatoires pour les Offices extra-européens.

2. A la suite du préambule spécifié ci-dessus, on transmet successivement les indications éventuelles, l'adresse, le texte et la signature du télégramme.

3. Le double trait (▬ ● ● ● ▬ à l'appareil Morse et = à l'appareil Hughes) est transmis pour séparer le préambule des indications éventuelles, les indications éventuelles de l'adresse, l'adresse du texte et le texte de la signature. On termine chaque télégramme ou transmission par la croix (● ▬ ● ▬ ● à l'appareil Morse et + à l'appareil Hughes).

4. Si l'employé qui transmet s'aperçoit qu'il s'est trompé, il s'interrompt par le signal d'erreur, répète le dernier mot bien transmis et continue la transmission rectifiée.

5. De même, l'employé qui reçoit, s'il rencontre un mot

Betegnelse medsendes kun saa langt, som den er til Nytte ved Bestemmelsen af den Retning, Telegrammet skal følge. Dog skal Via-Bemerkningen i Telegrammer med Svar betalt eller Modtagelsestilstaaelse medsendes helt frem til Adressestationen og anføres paa det udskrevne Telegram. 17. Marts.

h. Tjenstlige Bemerkninger: Duplikat, (Art. XLIV, § 6); Gebyr at opkræve (Art. LVI, § 8); Semafortelegram (Art. LXII, §§ 5 og 6).

De under Bogstaverne b, d og f indbefattede Angivelser er ikke tvungne for udeneuropæiske Bestyrelser.

2. Efter den ovenfor angivne Indledning aftelegraferes i Følgeorden: de eventuelle Angivelser, Adressen, Texten og Underskriften i Telegrammet.

3. Dobbeltstreg (▬ ● ● ● ▬ ved Morse Apparat og = ved Hughes Apparat) sættes for at adskille Indledningen fra de eventuelle Angivelser, disse fra Adressen, denne fra Texten og denne fra Underskriften. Man ender Telegrammet eller Rækken med et Kors (● ▬ ● ▬ ● ved Morse og + ved Hughes Apparat).

4. Naar den sendende Betjent mærker, at han har telegraferet feilagtig, afbryder han med Signalet for Rettelse, gjentager det sidste rigtig aftelegraferede Ord og fortsætter den rettede Telegrafering derfra.

5. Den modtagende Betjent afbryder ligeledes med samme

17 Marts. qu'il ne parvient pas à saisir, interrompt son correspondant par le même signal et répète le dernier mot compris, en le faisant suivre d'un point d'interrogation. Le correspondant reprend alors la transmission à partir de ce mot, en s'efforçant de rendre ses signaux aussi clairs que possible.

6. Hormis les cas déterminés de concert entre les diverses Administrations, il est interdit d'employer une abréviation quelconque en transmettant le texte d'un télégramme, ou de modifier ce texte de quelque manière que ce soit. Tout télégramme doit être transmis tel que l'expéditeur l'a écrit et d'après sa minute. Le bureau transmetteur doit, en conséquence, reproduire les signes de ponctuation, apostrophes et traits d'union, que l'expéditeur a indiqués su la minute. Toutefois, sur les lignes extra-européennes, la transmission de ces signes n'est pas obligatoire.

d. Réception et répétition d'office.

XXXVIII.

1. Aussitôt après la transmission, l'employé qui a reçu compare, pour chaque télégramme, le nombre des mots transmis au nombre annoncé, et il accuse réception du télégramme ou des télégrammes constituant la série.

2. Cet accusé de réception est donné, pour un seul télégramme, par R suivi de l'indication du numéro du télé-

Signal, naar han ser et Ord, som han ikke forstaar, og gjentager det sidste forstaaede Ord, efterfulgt af et Spørgsmaalstegn. Den sendende Betjent begynder igjen at telegrafere fra dette Ord, idet han gjør sig Umage for at faa Tegnene saa tydelige som muligt.

6. Med Undtagelse af de efter fælles Overenskomst mellem Administrationerne vedtagne Tilfælde er det forbudt at benytte nogensomhelst Forkortelse under Aftelegrafering af et Telegrams Text, eller at forandre denne Text paa nogensomhelst Maade. Ethvert Telegram skal telegraferes saaledes, som Afsenderen har skrevet det og efter hans Original. Den sendende Station maa følgelig gjengive de Skilletegn, Apostrofer og Bindetegn, som Afsenderen har sat i Telegrammet. Paa de uden-europæiske Linjer er dog ikke Befordringen af disse Tegn tvungen.

d. Modtagelse og tjenstlig Gjentagelse.

XXXVIII.

1. Efter Aftelegraferingen sammenholder den modtagende Funktionær strax for hvert Telegram det aftelegraferede med det anmeldte Antal Ord og erkjender Modtagelsen af Telegrammet eller af de Telegrammer, der udgjør Rækken.

2. Modtagelsen erkjendes for et enkelt Telegram med R ledsaget af det modtagne Telegrams Numer: R 436. For en Række

gramme reçu: „R 436“. Pour une série de télégrammes, on donne R avec l'indication du nombre de télégrammes reçus, ainsi que du premier et du dernier numéro de la série: „R 5 157 980“.

XXXIX.

1. L'agent qui constate une différence entre le nombre de mots qui lui est annoncé et celui qu'il reçoit, la signale à son correspondant. Si ce dernier s'est simplement trompé dans l'annonce du nombre des mots, il répond: „admis“, et indique en même temps le nombre réel des mots (Exemple: 18 admis); sinon, il confirme le nombre de mots annoncé et répète la première lettre de chaque mot et le premier chiffre de chaque nombre, jusqu'au passage reconnu erroné qu'il rectifie. (Exemple: 17 j c r 2 b, etc.).

2. Lorsque cette différence ne provient pas d'une erreur de transmission, la rectification du nombre de mots annoncé ne peut se faire que d'un commun accord entre le bureau d'origine et le bureau correspondant. Faute de cet accord, le nombre de mots annoncé par le bureau d'origine est admis.

XL.

1. Les employés peuvent, pour mettre leur responsabilité à couvert, donner ou exiger la répétition partielle ou intégrale des télégrammes qu'ils ont transmis ou reçus. La

Telegrammer gives R med Angivelse af de modtagne Telegrammers Antal og Numeret paa det første og sidste Telegram i Rækken: R 5 157 980. 17 Marts.

XXXIX.

1. Den Betjent, som bliver opmærksom paa en Uoverensstemmelse mellem det opgivne og det modtagne Ordantal, melder dette til den anden. Har denne blot taget feil ved Angivelsen af Ordantallet, svares **ret** og angives samtidig det virkelige Ordantal (f. Ex. 18 **ret**); hvis ikke, bekræfter han det angivne Ordantal og gjentager det første Bogstav i hvert Ord og det første Ziffer i hvert Tal indtil det Sted, hvor Feilen findes at ligge, og som han da berigtiger (Exempel: 17 j c r 2 b . . . . . o. s. v.).

2. Naar denne Uoverensstemmelse ikke kommer af feilagtig Telegrafering, kan Rettelse af det anmeldte Ordantal kun ske ved fælles Overenskomst mellem Indleveringsstationen og den korresponderende Station. I Mangel af saadan Overenskomst vedtages det af Indleveringsstationen anmeldte Ordantal.

XL.

1. Betjentene kan, for at sikre sig for Ansvar, give eller fordre delvis eller fuldstændig Gjentagelse af de affendte eller modtagne Telegrammer. Den delvise Gjentagelse er tvungen for Statstele-

17 Marts. répétition partielle est obligatoire pour les télégrammes d'Etat en langage clair et les télégrammes-mandats; elle comprend tous les nombres, ainsi que les noms propres et, le cas échéant, les mots douteux. A l'appareil Morse, la répétition d'office se fait par l'employé qui a reçu et, à l'appareil Hughes, par l'employé qui a transmis, à la fin du télégramme ou de la série. L'employé qui donne cette répétition doit, à l'appareil Morse, s'il y a rectification, reproduire les mots ou nombres rectifiés. En cas d'omission, cette seconde répétition est exigée par l'employé qui a transmis.

2. Quand on donne la répétition des nombres suivis de fractions ou des fractions dont le numérateur est formé de deux chiffres ou plus, on doit répéter, en toutes lettres, le numérateur de la fraction, afin d'éviter toute confusion. Ainsi pour 1 1/16, il faut répéter en français „1 un 16", afin qu'on ne lise pas 11/16; pour 13/4 il faut répéter „treize 4", afin qu'on ne lise pas 1 3/4.

3. Cette répétition ne peut être retardée ni interrompue sous aucun prétexte. La vérification achevée, le bureau qui a reçu donne à celui qui a transmis, l'accusé de réception (art. XXXVIII, § 2) suivi du signal de réception terminée.

XLI.

1. Les rectifications relatives à des télégrammes d'une

grammer i klart Sprog og Telegramanvisninger; den indbefatter alle Tal saavelsom Egennavne og i paakommende Tilfælde tvilsomme Ord. Med Morse Apparat foretages denne tjenstlige Gjentagelse af den modtagende Betjent, og med Hughes Apparat af den afsendende Betjent ved endt Befordring af Telegrammet eller Rækken. Den Betjent, der med Morse Apparat foretager denne Gjentagelse, maa, hvis der finder Rettelse Sted, gjengive de rettede Ord eller Tal. I Tilfælde af Undladelse fordres denne anden Gjentagelse af den afsendende Betjent.

2. Ved Gjentagelse af Tal, der efterfølges af Brok, eller Brok, hvis Tæller er dannet af to eller flere Cifre, skal man gjentage Brokens Tæller fuldt ud med Bogstaver for at undgaa enhver Misforstaaelse. Saaledes maa man for $1^1/_{16}$ gjentage paa Fransk 1 **en** 16, forat man ikke skal læse $^{11}/_{16}$; for $^{13}/_4$ maa man gjentage **tretten** 4, forat man ikke skal læse $1^3/_4$.

3. Denne Gjentagelse maa under intet Paaskud hverken forsinkes eller afbrydes. Efter udført Undersøgelse af Rigtigheden skal Modtagelsesstationen give Afsendelsesstationen Erkjendelse for Modtagelsen (Art. XXXVIII, § 2) efterfulgt af Tegnet for endt Modtagelse.

XLI.

1. Rettelser i Telegrammer, der hører til en forud befordret

série précédemment transmise sont faites par avis de service adressés aux bureaux de destination.

2. Les demandes de renseignements qui se produisent dans les mêmes conditions font également l'objet d'avis de service.

3. S'il arrive que, par suite d'interruption ou pour toute autre cause, on ne puisse donner ou recevoir la répétition ou l'accusé de réception, cette circonstance n'empêche pas le bureau qui a reçu les télégrammes de leur donner cours, sauf à les faire suivre ultérieurement d'une rectification, s'il y a lieu.

e. Direction à donner aux télégrammes.

XLII.

1. Les différentes voies que peuvent suivre les télégrammes sont indiquées par des formules concises, arrêtées de commun accord par les Offices intéressés.

2. L'expéditeur qui veut prescrire la voie à suivre indique, sur sa minute, la formule correspondante.

3. Lorsque l'expéditeur a prescrit la voie à suivre, les bureaux respectifs sont tenus de se conformer à ses indications, à moins que la voie indiquée ne soit interrompue ou ne soit notoirement encombrée, auxquels cas l'expéditeur ne peut élever aucune réclamation contre l'emploi d'une autre voie.

Række, udføres ved Tjenestemedelelser, der adresseres til Adressestationerne. 17 Marts.

2. Forlangender om Oplysninger, som fremkommer under lignende Forhold, sker ligeledes ved Tjenestemeddelelser.

3. Hænder det som Følge af Linjebrud eller af hvilkensomhelst anden Aarsag, at man ikke kan give eller erholde Gjentagelse eller Erkjendelse for Modtagelsen, forhindrer ikke denne Omstændighed, at den Station, der har modtaget Telegrammerne, expederer disse videre med Forbehold af senere at lade en Rettelse følge, hvis saadan indløber.

e. Den Retning, Telegrammerne skal følge.

XLII.

1. De forskjellige Veie, Telegrammerne kan følge, angives ved kortfattede Formler, der bestemmes ved fælles Overenskomst af de interesserede Bestyrelser.

2. Naar Afsenderen vil foreskrive den Vei, Telegrammet skal følge, maa han paaføre det den tilsvarende Formel.

3. Naar Afsenderen har foreskrevet, hvilken Vei der skal benyttes, er de respektive Stationer forpligtede til at rette sig efter hans Anvisning, medmindre der er Afbrydelse paa den angivne Linje eller denne aabenbart er overfyldt, i hvilke Tilfælde han ingen Indsigelse kan gjøre mod, at der benyttes en anden Vei.

17 Marts. 4. Si, au contraire, l'expéditeur n'a prescrit aucune voie à suivre, chacun des bureaux à partir desquels les voies se divisent, reste juge de la direction à donner au télégramme.

5. Lorsque l'expéditeur a demandé que son télégramme soit transmis par télégraphe jusqu'au bureau qu'il indique et, de là, par la poste jusqu'à destination, les bureaux doivent procéder conformément à ces indications.

f. Interruption des communications télégraphiques. Transmission par ampliation.

XLIII.

1. Lorsqu'il se produit, au cours de la transmission d'un télégramme, une interruption dans les communications télégraphiques régulières, le bureau à partir duquel l'interruption s'est produite expédie immédiatement le télégramme par la poste (lettre recommandée d'office ou portée par exprès) ou par un moyen de transport plus rapide, s'il en dispose, par exemple, par une voie télégraphique détournée (art. LXXV, §§ 6, 7 et 8). Les frais de réexpédition autres que ceux de la transmission télégraphique sont supportés par le bureau qui fait cette réexpédition. La lettre expédiée par la poste doit porter l'annotation: „Télégramme".

2. Le bureau qui recourt à un mode de réexpédition autre

4. Hvis derimod Afsenderen ikke har foreskrevet, hvilken Vei der skal benyttes, staar det enhver af de Stationer, fra hvilke Veiene forgrener sig, frit for at bestemme, ad hvilken Vei Telegrammet skal befordres.

5. Naar Afsenderen forlanger sit Telegram sendt pr. Telegraf til den Station, han opgiver, og derfra pr. Post til Bestemmelsesstedet, maa Stationerne efterkomme disse Forlangender.

f. Afbrydelse af Telegrafforbindelserne. Befordring ved Duplikat.

XLIII.

1. Indtræffer der under Befordringen af et Telegram en Afbrydelse i de regelmæssige Telegrafforbindelser, afsender den Station, ved hvilken Afbrydelsen er opstaaet, strax Telegrammet pr. Post (i rekommanderet Brev eller ved Expresse) eller ved et hurtigere Befordringsmiddel, om saadant staar til Raadighed, f. Ex. paa en Telegraflinje ad Omvei, (Art. LXXV, §§ 6, 7 og 8). Omkostningerne ved Videreexpeditionen udenfor de med den telegrafiske Befordring forbundne bæres af den Station, der besørger denne Videreexpedition. Det pr. Post afsendte Brev maa bære Paaskriften **Telegram**.

2. Den Station, der til Viderebefordring benytter et andet

que le télégraphe adresse le télégramme, suivant les circonstances, soit au premier bureau télégraphique en mesure de le réexpédier, soit au bureau de destination, soit au destinataire même, lorsque cette réexpédition se fait dans les limites de l'Etat de destination. Dès que la communication est rétablie, le télégramme est de nouveau transmis par la voie télégraphique, à moins qu'il n'en ait été précédemment accusé réception ou que, par suite d'encombrement exceptionnel, cette réexpédition ne doive être manifestement nuisible à l'ensemble du service.

3. Les télégrammes à destination des pays soumis au régime extra-européen ne sont réexpédiés par une voie plus coûteuse que dans le cas où l'expéditeur a déposé la taxe de ce parcours.

XLIV.

1. Les télégrammes qui, pour un motif quelconque, sont adressés par la poste à un bureau télégraphique, sont accompagnés d'un bordereau numéroté. En même temps, le bureau qui fait cette expédition en avertit le bureau auquel il l'adresse, si les communications télégraphiques le permettent, par un avis de service indiquant le nombre des télégrammes expédiés et l'heure du courrier.

2. A l'arrivée du courrier, le bureau correspondant vérifie si le nombre de télégrammes reçu est conforme au

Middel end Telegrafen, sender efter Omstændighederne Telegrammet enten til nærmeste Telegrafstation, der er istand til at telegrafere det videre, eller til Adressestationen, eller til selve Adressaten, naar denne Viderebefordring foregaar indenfor Grænserne af Adresselandet. Saasnart Forbindelsen er gjenoprettet, befordres Telegrammet paanyt pr. Telegraf, medmindre Erkjendelse om dets Modtagelse allerede skulde være indløben, eller denne Viderebefordring paa Grund af ualmindelig Overfyldning klarligen maa være skadelig for Tjenesten idethele. 17 Marts.

3. Telegrammer til Lande i den udeneuropæiske Taxtafdeling videreforsendes ikke paa en kostbarere Vei, medmindre Afsenderen har deponeret Afgiften for denne Befordring.

XLIV.

1. Telegrammer, som af en eller anden Grund befordres pr. Post til en Telegrafstation, skal ledsages af en numereret Fortegnelse. Ligeledes underretter den afsendende Station, naar Telegrafforbindelserne tillader det, den Station, til hvilken Telegrammerne er sendte, om Forsendelsen ved en Tjenestemeddelelse, der angiver Telegrammernes Antal og Postens Afgangstid.

2. Ved Postens Ankomst undersøger den modtagende Station, hvorvidt det modtagne Antal Telegrammer stemmer med det

17 Marts. nombre de télégrammes annoncé. Dans ce cas, il en accuse réception sur le bordereau qu'il renvoie immédiatement au bureau expéditeur. Après le rétablissement des communications télégraphiques, le bureau renouvelle cet accusé de réception par un avis de service dans la forme suivante: „Reçu 63 télégrammes conformément au bordereau N° . . . . du 30 mars".

3. Les dispositions du paragraphe précédent s'appliquent également au cas où un bureau télégraphique reçoit par la poste un envoi de télégrammes sans en être averti.

4. Lorsqu'un envoi de télégrammes annoncé ne parvient pas par le courrier indiqué, le bureau expéditeur en doit être averti immédiatement. Celui-ci doit, selon les circonstances, soit transmettre immédiatement les télégrammes si la communication télégraphique est rétablie, soit effectuer un nouvel envoi par un mode de transport quelconque.

5. Le bureau qui réexpédie par télégraphe des télégrammes déjà transmis par la poste, en informe le bureau sur lequel les télégrammes ont été dirigés, par un avis de service rédigé dans la forme suivante:

„Berlin de Görlitz. Télégrammes n^{os} . . . . réexpédiés par ampliation".

6. La réexpédition par ampliation doit être signalée par la mention de service: „Ampliation", transmise à la fin du préambule.

anmeldte Antal. I saa Tilfælde erkjender den Modtagelsen deraf paa Fortegnelsen, som straks tilbagesendes Afsendelsesstationen. Naar Telegrafforbindelsen er kommen istand, gjentager Stationen denne Erkjendelse af Modtagelsen ved en Tjenestemeddelelse i følgende Form:

Modtaget 63 Telegrammer overensstemmende med Fortegnelse Nr. . . . . af 30te Marts.

3. Bestemmelserne i foregaaende Paragraf anvendes ligeledes, naar en Telegrafstation modtager pr. Post en Sendelse af Telegrammer uden at være underrettet derom.

4. Naar en anmeldt Sendelse af Telegrammer ikke fremkommer med den angivne Post, maa Afsendelsesstationen øieblikkelig underrettes derom. Denne bør da efter Omstændighederne uopholdelig enten afsende Telegrammerne pr. Telegraf — hvis Forbindelsen atter er istand — eller gjentage Sendelsen ved hvilketsomhelst Befordringsmiddel.

5. Den Station, der pr. Telegraf omexpederer Telegrammer, som allerede er befordrede pr. Post, underretter den Station, hvortil de er blevne oversendte, herom ved en i følgende Form affattet Tjenestemeddelelse:

Berlin fra Görlitz. Telegrammer Nr. . . . omexpederede pr. Duplikat.

6. Omexpedition pr. Duplikat maa betegnes ved Tjenestebemerkning: „Duplikat" i Slutten af Indledningen.

7. Quand un télégramme est envoyé directement au destinataire dans le cas prévu à l'article XLIII, paragraphe 2, il est accompagné d'un avis indiquant l'interruption des lignes.

g. Arrêt de transmission. Contrôle.

XLV.

1. L'expéditeur d'un télégramme peut, en justifiant de sa qualité, en arrêter la transmission, s'il en est encore temps.

2. Lorsqu'un expéditeur retire ou arrête son télégramme avant que la transmission en ait été commencée, la taxe est remboursée, sous déduction d'un droit de 50 centimes, au maximum, au profit de l'Office d'origine.

3. Si le télégramme a été transmis par le bureau d'origine, l'expéditeur ne peut en demander l'annulation que par un avis de service taxé, émis dans les conditions prévues à l'article XVIII. Autant que possible, cet avis de service est successivement transmis aux bureaux auxquels le télégramme primitif a été transmis, jusqu'à ce qu'il ait rejoint ce dernier. Si l'expéditeur a aussi payé le prix d'une réponse télégraphique, le bureau qui annule le télégramme en donne avis au bureau d'origine. Dans le cas contraire, il lui adresse ce renseignement par lettre non affranchie. Le bureau d'origine rembourse à

7. Naar et Telegram sendes direkte til Adressaten, som forudsat i Artikel XLIII, § 2, skal det ledsages af en Meddelelse om Linjernes Afbrydelse. 17 Marts.

g. Standsning af Befordringen. Kontrol.

XLV.

1. Afsenderen af et Telegram kan ved at legitimere sig som saadan standse Befordringen af sit Telegram, om dertil endnu er Tid.

2. Naar en Afsender tager tilbage eller standser sit Telegram, før Telegraferingen deraf er begyndt, bliver Taxten ham tilbagebetalt med Fradrag af en Afgift af høist 50 Centimer, der tilfalder Afsendelsesstationen.

3. Er Telegrammet blevet befordret af Afsendelsesstationen, kan Afsenderen kun forlange dets Annullering ved en taxeret Tjenestemeddelelse udfærdiget saaledes som forudsat i Artikel XVIII. Saavidt ske kan, befordres denne Tjenestemeddelelse efterhaanden til de Stationer, hvortil det oprindelige Telegram er blevet befordret, indtil det har indhentet dette sidste. Har Afsenderen ligeledes betalt for Telegrafsvar, underretter den Station, der annullerer Telegrammet, Afsendelsesstationen derom. I modsat Tilfælde oversendes denne Underretning pr. Post i ubetalt Brev. Afsendelsesstationen tilbagebetaler Afsenderen Taxten for det oprindelige Telegram, for den

17 Marts. l'expéditeur les taxes du télégramme primitif, de l'avis de service d'annulation et de la réponse télégraphique, en raison du parcours non effectué, sous déduction des frais de poste, s'il y a lieu.

XLVI.

1. Il ne doit être fait usage de la faculté réservée par l'article 7 de la Convention, d'arrêter la transmission de tout télégramme privé qui paraîtrait dangereux pour la sécurité de l'Etat ou contraire aux lois du pays, à l'ordre public ou aux bonnes mœurs, qu'à charge d'en avertir immédiatement l'Administration de laquelle dépend le bureau d'origine.

2. Ce contrôle est exercé par les bureaux télégraphiques extrêmes ou intermédiaires, sauf recours à l'Administration centrale, qui prononce sans appel.

3. La transmission des télégrammes d'Etat et des télégrammes de service se fait de droit. Les bureaux télégraphiques n'ont aucun contrôle a exercer sur ces télégrammes.

annullerende Tjenestemeddelelse og for Telegrafsvaret i Forhold til den ikke udførte Befordring, med Fradrag af mulig Postporto.

XLVI.

1. Der maa ikke gjøres Brug af den i Konventionens Artikel 7 forbeholdte Ret til at standse Befordringen af ethvert Privattelegram, som maatte synes farligt for Statens Sikkerhed eller stridende mod Landets Lov, mod den offentlige Orden eller mod Ærbarhed, uden med Forpligtelse til derom straks at underrette den Administration, hvorunder Afsendelsesstationen henhører.

2. Denne Kontrol udøves af Afsendelses-, Adresse- eller Optagelsesstationerne; dog kan Appel ske til Centraladministrationen, hvis Kjendelse er endelig.

3. Stats- og Tjenestetelegrammer har ubetinget Ret til Befordring uden nogensomhelst Kontrol fra Telegrafstationernes Side.

9. Remise à destination.

XLVII.

1. Les télégrammes sont remis, suivant leur adresse, soit à domicile, soit poste restante, soit télégraphe restant. Ils peuvent être expédiés à

9. Aflevering til Adressaten.

XLVII.

1. Telegrammer afleveres efter sin Adresse enten i Bopæl eller Post restante eller Telegraf restante. De kan sendes til Bopælen pr. Telefon paa Vilkaar,

domicile par téléphone, sous les conditions fixées par les Administrations qui admettent ce mode d'envoi.

2. Ils sont, dans tous les cas, remis ou expédiés à destination dans l'ordre de leur réception et de leur priorité.

3. Les télégrammes adressés à domicile dans la localité que le bureau télégraphique dessert sont immédiatement portés à leur adresse.

4. Les télégrammes qui doivent être déposés poste restante sont remis immédiatement à la poste par le bureau télégraphique d'arrivée. Si les télégrammes portent l'indication „Poste", ils sont mis à la poste comme lettres affranchies, sans frais pour l'expéditeur, ni pour le destinataire. S'ils portent l'indication „Poste recommandée" ou (PR), ils sont mis à la poste comme lettres recommandées.

5. Les télégrammes adressés aux passagers d'un navire qui fait escale dans un port sont remis, autant que possible, avant le débarquement.

XLVIII.

1. Un télégramme porté à domicile peut être remis, soit au destinataire, aux membres adultes de sa famille, à ses employés, locataires ou hôtes, soit au concierge de l'hôtel ou de la maison, à moins que le destinataire n'ait désigné, par écrit, un délégué spécial ou que l'expéditeur n'ait demandé, en inscrivant avant l'adresse la mention „Remettre en mains

som de Administrationer, der tillader denne Expeditionsmaade, fastsætter. 17 Marts.

2. De afleveres eller befordres i alle Tilfælde til sin Bestemmelse i den Orden, hvori de modtages og efter sin Klasse.

3. Telegrammer, adresserede til Bopæl inden Telegrafstationens Ombæringskreds, afleveres uopholdelig efter sin Adresse.

4. Telegrammer, adresserede Post restante, afleveres uopholdelig af Modtagelsesstationen til Posten. Har Telegrammerne Paategning **Post**, sendes de som betalte Breve uden Udgift hverken for Afsender eller Adressat. Dersom de har Angivelsen **Post rekommanderet** eller (PR), sendes de som rekommanderede Breve.

5. Telegrammer, adresserede til Passagerer paa Skibe, der anløber en Havn, overleveres dem saavidt muligt forinden Landstigningen.

XLVIII.

1. Et til Adressatens Bopæl frembragt Telegram kan afleveres enten til ham selv eller til hans Families voxne Medlemmer, til hans Betjente, Leieboere eller Husværter, eller til Hotellets eller Husets Portner, medmindre Adressaten skriftlig har opgivet en særskilt Befuldmægtiget, eller Afsenderen ved foran Adressen at sætte **„at aflevere i egne Hænder"** eller (MP) har forlangt, at Afleveringen

17 Marts propres“ ou (MP) que la remise n'ait lieu qu'entre les mains du destinataire seul. L'expéditeur peut demander aussi que le télégramme soit remis ouvert, en inscrivant avant l'adresse la mention „Remettre ouvert“ ou (RO). Ces derniers modes de remise ne sont pas obligatoires pour les Administrations de destination qui déclarent ne pas les accepter.

2. Ces deux indications éventuelles sont reproduites sur la suscription par le bureau d'arrivée, qui donne au porteur les instructions nécessaires.

3. Lorsqu'un télégramme ne peut pas être remis, le bureau d'arrivée envoie, à bref délai, au bureau d'origine, un avis de service faisant connaître la cause de la non-remise et rédigé sous la forme suivante: „N° . . . . du (quantième et adresse textuellement conformes aux indications reçues) refusé, destinataire inconnu, parti, décédé, pas arrivé, etc.“. Le cas échéant, cet avis est complété par l'indication du motif de refus (art. XIX) ou l'indication des frais dont le recouvrement doit être tenté sur l'expéditeur (art. LVI, LVII et LIX).

4. Le bureau d'origine vérifie l'exactitude de l'adresse et, si cette dernière a été dénaturée, il la rectifie sur-le-champ par avis de service affectant la forme suivante: „N° . . . du (quantième) pour . . . . . (adresse rectifiée)“. Le cas

kun skal ske i Adressatens Hænder. Afsenderen kan ogsaa forlange, at Telegrammet skal afleveres aabent, ved foran Adressen at sætte **„at aflevere aabent“** eller (RO). Disse tvende sidste Afleveringsmaader er ikke tvungne for de Administrationer, der erklærer ikke at kunne antage dem.

2. Disse to Angivelser maa gjengives paa Udskriften af Adressestationen, der giver Budet nødvendig Instrux.

3. Naar Telegrammet ikke kan afleveres, sender Adressestationen med kort Ophold en Tjenestemeddelelse til Afsendelsesstationen, hvori Aarsagen til Ikkeafleveringen opgives, og i følgende Form: „Nr. . . . . af (Datum og Adresse ordret overensstemmende med det modtagne) Modtagelse negtet, Adressaten ukjendt, afreist, ikke ankommen, afdød, o. s. v.“ I Tilfælde anføres i denne Tjenestemeddelelse Grunden til, at Modtagelse er negtet (Art. XIX), eller Angivelse af Gebyrer, der skal forsøges afkrævet Afsenderen (Art. LVI, LVII og LIX).

4. Afsendelsesstationen undersøger Adressens Nøiagtighed og retter den uopholdelig i Tilfælde af Forvanskning ved en Tjenestemeddelelse i følgende Form: „Nr. . . . af (Datum) til (berigtiget Adresse)“.

I paakommende Tilfælde inde-

échéant, cet avis de service contient les indications propres à redresser les erreurs commises telles que: „faites suivre à destination, annulez télégramme, etc.“

5. Si l'adresse n'a pas été dénaturée, le bureau d'origine communique, autant que possible, l'avis à l'expéditeur. Ce dernier ne peut compléter, rectifier ou confirmer l'adresse que par un télégramme payé affectant la forme d'un avis de service taxé (ST).

6. Si, après l'envoi de l'avis de non-remise, le bureau de destination peut remettre le télégramme sans avoir reçu l'un des avis rectificatifs prévus par les paragraphes 4 et 5 ci-dessus, il transmet au bureau d'origine un second avis de service rédigé dans la forme suivante: „N° . . . du (quantième) pour . . . (adresse textuellement conforme à l'adresse reçue) remis“. Cet avis est communiqué à l'expéditeur, si ce dernier a reçu notification de la non-remise.

7. Si la porte n'est pas ouverte à l'adresse indiquée ou si le porteur ne trouve personne qui consente à recevoir le télégramme pour le destinataire, un avis est laissé au domicile indiqué et le télégramme est rapporté au bureau pour être délivré au destinataire ou à son délégué sur la réclamation de l'un ou de l'autre.

8. Lorsque le télégramme est adressé poste restante ou

holder denne Tjeneſtemeddelelſe de til Rettelſe af de begaaede Feil tjenlige Angivelſer, ſaaledes ſom: „Efterſend til Beſtemmelſen, annuller Telegrammet o. ſ. v.“ 17 Marts.

5. Hvis Adreſſen ikke er bleven forvanſket, gjør Indleveringsſtationen, ſaavidt ſke kan, Affenderen bekjendt med Meddelelſen. Affenderen kan kun fuldſtændiggjøre, berigtige eller bekræfte Adreſſen ved et betalt Telegram i Form af en taxeret Tjeneſtemeddelelſe (ST).

6. Derſom Telegrammet efter Affendelſe af Meddelelſe om Ikkeaflevering kan blive afleveret af Adreſſeſtationen, uden at denne har modtaget noget ſaadant Rettelſestelegram ſom omhandlet i §§ 4 og 5 ovenfor, ſender den til Affendelſesſtationen en ny Tjeneſtemeddelelſe i følgende Form:

„Nr. . . . . af (Datum) til (Adreſſen ordret overensſtemmende med den modtagne Adreſſe) afleveret“. Denne Meddelelſe bringes til Affenderens Kundſkab, hvis han tidligere er bleven underrettet om Ikkeafleveringen.

7. Hvis Adreſſatens Bolig ikke er tilgjængelig, eller Budet ikke træffer nogen, der er villig til at modtage Telegrammet for Adreſſaten, efterlades Meddelelſe derom i den opgivne Bopæl, og Telegrammet bringes tilbage til Stationen for at udleveres Adreſſaten eller hans Befuldmægtigede paa Forlangende.

8. Naar Telegrammet adreſſeres Poſt reſtante eller Telegraf

17 Marts. télégraphe restant, il n'est délivré qu'au destinataire ou à son délégué.

9. Tout télégramme qui n'a pu être délivré au destinataire dans le délai de six semaines est anéanti, sous réserve des dispositions de l'article LXIII.

10. Télégrammes spéciaux.

Article 9 de la Convention.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à faire jouir tout expéditeur des différentes combinaisons arrêtées de concert par les Administrations télégraphiques des Etats contractants, en vue de donner plus de garanties et de facilités à la transmission et à la remise des correspondances.

Elles s'engagent également à le mettre à même de profiter des dispositions prises et notifiées par l'un quelconque des autres Etats, pour l'emploi de moyens spéciaux de transmission ou de remise.

a. Télégrammes privés urgents.

XLIX.

1. L'expéditeur d'un télégramme privé peut obtenir la priorité de transmission et de remise à destination en inscrivant l'indication „Urgent" ou (D) avant l'adresse et en payant le triple de la taxe d'un télégramme ordinaire de même longueur pour le même parcours.

2. Les télégrammes privés urgents ont la priorité sur les autres télégrammes privés, et leur priorité entre eux est

restante, udleveres det kun til Adressaten eller til hans Befuldmægtigede.

9. Ethvert Telegram, som ikke har kunnet afleveres til Adressaten inden 6 Ugers Forløb, tilintetgjøres, idet dog Forbehold tages for de i Artikel LXIII omhandlede Tilfældes Vedkommende.

10. Særegne Telegrammer.

Konventionens Artikel 9.

De høie kontraherende Parter forpligte sig til at lade enhver Afsender nyde godt af de forskjellige Kombinationer, der efter fælles Overenskomst maatte blive antagne af de kontraherende Staters Telegraf-Administrationer for yderligere at betrygge og lette Korrespondancens Befordring og Aflevering.

De forpligte sig ligeledes til at sætte Afsenderen istand til at benytte de af hvilkensomhelst af de andre Stater trufne og kundgjorte Bestemmelser til Anvendelse af særskilte Befordrings- eller Afleveringsmidler.

a. Fortrinsberettigede Privattelegrammer.

XLIX.

1. Afsenderen af et Privattelegram kan opnaa Forrettighed med Hensyn til Befordringen og Afleveringen til Adressaten ved at sætte Angivelsen **Fortrinsberettiget** eller (D) foran Adressen og imod at betale det tredobbelte af Taxten for et almindeligt Telegram af samme Længde for samme Vei.

2. Fortrinsberettigede Privattelegrammer har Forrettighed for andre Privattelegrammer, og deres Forrettighed indbyrdes ord-

réglée dans les conditions prévues par le paragraphe 2 de l'article XXXIV.

3. Les dispositions des paragraphes précédents ne sont pas obligatoires pour les Administrations qui déclarent ne pas pouvoir les appliquer, soit à une partie, soit à la totalité des télégrammes qui empruntent leurs lignes.

4. Les Administrations qui n'acceptent les télégrammes urgents qu'en transit doivent les admettre, soit sur les fils où la transmission est directe à travers leurs territoires, soit dans leurs bureau de réexpédition, entre les télégrammes de même provenance et de même destination. La taxe de transit qui leur revient est triplée comme pour les autres parties du trajet.

b. Réponses payées.

L.

1. L'expéditeur d'un télégramme peut affranchir la réponse qu'il demande à son correspondant; toutefois, l'affranchissement ne peut dépasser la taxe d'un télégramme quelconque de trente mots pour le même parcours, à moins qu'il ne s'agisse de demander la répétition d'un télégramme précédemment transmis, conformément aux termes de l'article XVIII.

2. Lorsque l'expéditeur affranchit la réponse il doit écrire, sur la minute et avant l'adresse, l'indication éventuelle „Réponse payée“ ou (RP), com-

nes overensstemmende med Artikel XXXIV, § 2. 17 Marts.

3. De foregaaende Paragrafers Bestemmelser er ikke bindende for de Administrationer, der erklærer, at de ikke kan anvende dem enten paa en Del eller paa samtlige Telegrammer, der befordres paa deres Linjer.

4. De Administrationer, der kun modtager fortrinsberettigede Telegrammer som Transittelegrammer, skal tilstede dem Befordring saavel paa de Traade, paa hvilke der korresponderes direkte gjennem deres Territorier, som paa deres Optagelsesstationer blandt Telegrammer fra samme Kant og i samme Retning. Den Transittaxt, der tilkommer dem, er tredobbelt ligesom for de øvrige Dele af Befordringsveien.

b. Svar betalt.

L.

1. Afsenderen af et Telegram kan forudbetale det Svar, han forlanger af sin Korrespondent; imidlertid kan Forudbetalingen ikke overstige Taxten for et hvilketsomhelst trediveords Telegram for den samme Befordringsvei, medmindre det gjælder at forlange Gjentagelse af et tidligere befordret Telegram, overensstemmende med Reglerne i Artikel XVIII.

2. Naar Afsenderen forudbetaler Svaret, maa han paa Telegrammet og foran Adressen skrive den eventuelle Anførsel **Svar betalt** eller (RP) tilligemed Opgi-

17 Marts. plétée par la mention du nombre de mots payés pour la réponse, et acquitter la somme correspondante dans les limites autorisées par le paragraphe premier du présent article. Si l'expéditeur n'a pas indiqué le nombre de mots, on perçoit la taxe d'un télégramme ordinaire de dix mots, transmis par la même voie.

3. L'expéditeur qui veut affranchir une réponse urgente doit inscrire avant l'adresse l'indication: „Réponse payée urgente“ ou (RPD), et il paye la taxe d'un télégramme urgent de dix mots par la même voie. L'expéditeur peut, d'ailleurs, compléter la mention par l'indication du nombre des mots payés pour la réponse et acquitter la somme correspondante, dans la limite établie au paragraphe premier.

LI.

1. Au lieu de destination, le bureau d'arrivée remet au destinataire un bon qui lui donne la faculté d'expédier gratuitement, et dans les limites de la taxe payée d'avance, un télégramme à une destination quelconque à partir d'un bureau quelconque de l'Office dont relève le bureau qui a émis le bon.

2. Lorsque la taxe d'un télégramme affranchi par un bon excède le montant de la valeur de ce bon, l'excédent de la taxe doit être payé en numéraire. Dans le cas contraire, et dans le régime européen seulement, la différence entre la valeur du bon et le

vende af det for Svaret betalte Antal Ord og erlægge den tilsvarende Taxt inden de i nærværende Artikels Paragraf 1 fastsatte Grænser. Hvis Afsenderen ikke har angivet Ordantallet, opkræver man Taxten for et almindeligt Telegram paa ti Ord, befordret den samme Vei.

3. Naar Afsenderen vil betale et fortrinsberettiget Svar, skriver han foran Adressen **Fortrinsberettiget Svar betalt** eller (RPD), og han betaler Taxten for et tiordigt fortrinsberettiget Telegram ad samme Vei. Afsenderen kan forøvrigt fuldstændiggjøre Anforselen ved Angivelse af det for Svaret betalte Antal Ord og erlægge det tilsvarende Beløb, inden den i Paragraf 1 bestemte Grænse.

LI.

1. Paa Bestemmelsesstedet udleverer Adressestationen til Adressaten et Bevis, der giver ham Ret til at sende gratis inden den forudbetalte Afgifts Grænser et Telegram til hvilketsomhelst Sted og fra hvilkensomhelst Station henhørende under samme Administration som den, der har udstedt Beviset.

2. Naar Taxten for et Telegram, til hvis Betaling der benyttes et Svarbevis, overstiger dettes paalydende Beløb, maa Resten af Portoen betales kontant. I det modsatte Tilfælde skal for den europæiske Taxtafdelings Vedkommende Forskjellen mellem Bevisets Paalydende og det virkelige

montant de la taxe réellement due reste acquise à l'Office de destination (art. LXXV, § 2), tandis que dans le régime extra-européen, cette différence est remboursée à l'expéditeur du télégramme primitif qui en fait la demande (art. LXX, § 1 *k*.).

Ce remboursement n'est effectué que sur l'autorisation et pour le comte de l'Office de destination du télégramme primitif.

3. Le bon ne peut être utilisé pour l'affranchissement d'un télégramme que pendant le délai de six semaines qui suit sa délivrance.

4. Lorsque le destinataire n'a pas fait usage du bon, le montant de ce bon peut être remboursé dans les conditions fixées par l'article LXX, paragraphe premier.

5. Si le destinataire refuse le télégramme ou seulement le bon de réponse, le bureau d'arrivée en informe immédiatement l'expéditeur par un avis de service taxé (ST).

6. Cet avis de service taxé, affranchi à l'aide du bon, est émis, comme télégramme privé, dans la forme suivante: „Réponse à N° . . . de . . . Le destinataire refuse bon ou refuse télégramme".

7. Lorsque le télégramme ne peut être remis dès l'arrivée dans les circonstances prévues par le paragraphe 3 de l'article XLVIII, le cas de refus excepté, un avis de service est transmis dans la forme prescrite par ce paragraphe.

pligtige Taxtbeløb tilfalde Adresselandets Telegrafvæsen (Artikel LXXV, § 2), medens denne Forskjel for den udeneuropæiske Taxtafdelings Vedkommende tilbagebetales den Afsender, som gjør Krav derpaa (Art. LXX, § 1 k.). Saadan Tilbagebetaling sker kun efter Bemyndigelse fra den Administration, hvorunder det oprindelige Telegrams Adressestation hører, og for dennes Regning. 17 Marts.

3. Svarbeviset kan kun benyttes som Betaling for et Telegram i Løbet af 6 Uger efter Udstedelsen.

4. Naar Adressaten ikke har gjort Brug af Beviset, kan Beløbet for samme tilbagebetales i de i Artikel LXX, § 1, omhandlede Tilfælde.

5. Nægter Adressaten at modtage Telegrammet eller Svarbeviset alene, underretter Adressestationen straks Afsenderen derom ved en taxeret Tjenestemeddelelse (ST).

6. Denne Tjenestemeddelelse, for hvilken Svarbeviset benyttes som Betaling, expederes som Privattelegram i følgende Form: „Svar paa Nr. . . . af . . . . Adressaten nægter at modtage Svarbeviset eller Telegrammet".

7. Naar Telegrammet ved Ankomsten ikke kan afleveres paa Grund af de i Artikel XLVIII, § 3, omhandlede Omstændigheder — undtagen i Tilfælde af nægtet Modtagelse — sendes en Tjenestemeddelelse i den i nævnte Paragraf foreskrevne Form.

17 Marts. 8. S'il n'y a pas de rectification et si les recherches faites pour trouver le destinataire sont restées infructueuses, le bon demeure annexé au télégramme pendant le délai de conservation fixé par l'article XLVIII, paragraphe 9. A l'expiration de ce délai, le montant du bon peut être remboursé à la demande de l'expéditeur, conformément aux dispositions de l'article LXX, paragraphe premier.

LII.

1. Les dispositions des deux articles précédents ne sont pas obligatoires pour ceux des Offices extra-européens qui déclarent ne pas pouvoir les appliquer.

2. Dans les relations avec ces Offices, la somme versée d'avance pour la réponse est portée en compte à l'Office d'arrivée, qui adopte tel moyen qu'il juge convenable pour mettre le destinataire en mesure d'en profiter.

c. Télégrammes avec collationnement.

LIII.

1. L'expéditeur d'un télégramme a la faculté d'en demander le collationnement. Dans ce cas, il écrit avant l'adresse l'indication „Collationnement" ou (TC).

2. Les télégrammes d'Etat rédigés en langage secret sont collationnés d'office et gratuitement (art. XVI, § 11).

8. Dersom ingen Rettelse indløber, og Efterspgningen for at finde Adressaten har været frugtesløs, opbevares Svarbeviset sammen med Telegrammet i den i Artikel XLVIII, § 9, fastsatte Tidsfrist. Naar denne er udløben, kan Tilbagebetaling finde Sted paa Afsenderens Forlangende overensstemmende med Reglerne i Artikel LXX, § 1.

LII.

1. Bestemmelserne i de to foregaaende Artikler er ikke bindende for de af de udeneuropæiske Bestyrelser, der erklærer, at de ikke kan anvende dem.

2. I Regnskabsforholdet med disse Bestyrelser føres det for Svaret forudbetalte Beløb i Regning med Adresselandets Bestyrelse, der vælger det Middel, den finder hensigtsmæssigt for at sætte Adressaten istand til at benytte sig deraf.

c. Telegrammer med Kollationering.

LIII.

1. Afsenderen af et Telegram har Ret til at forlange samme kollationeret. I saa Tilfælde skriver han foran Adressen Angivelsen: „**Kollationering**" eller (TC).

2. Statstelegrammer, der er affattede i hemmeligt Sprog, kollationeres som Tjenestesag og gebyrfrit (Art. XVI, § 11).

3. Le collationnement, qui consiste dans la répétition intégrale du télégramme, est donné à tous les appareils par le bureau qui a reçu et immédiatement après la transmission du télégramme ou de la série contenant le télégramme à collationner.

Ce collationnement ne compte pas dans l'alternat des transmissions (art. XXXV, § 3).

Toutefois, le collationnement d'un télégramme d'Etat est donné dès que la transmission de ce télégramme est terminée.

4. La taxe du collationnement est égale au quart de celle d'un télégramme ordinaire de même longueur pour le même parcours.

d. Accusés de réception.

LIV.

1. L'expéditeur d'un télégramme peut demander que l'indication de la date et de l'heure auxquelles son télégramme aura été remis à son correspondant lui soit notifiée aussitôt après la remise. Lorsque le télégramme est acheminé sur sa destination définitive par la voie postale, la notification sus-visée indique les date et heure de remise au service postal.

2. La notification est faite par télégraphe, si l'expéditeur a inscrit avant l'adresse l'indication „Accusé de réception" ou (PC) et payé une taxe égale à celle d'un télégramme ordinaire de dix mots, pour la même destination, par la même

3. Kollationeringen, som beſtaar i fuldſtændig Gjentagelſe af Telegrammet, udføres uanſeet de forſkjellige Slags Apparater af den modtagende Station og øieblikkelig efter Befordringen af det Telegram eller den Række, der indeholder det Telegram, ſom ſkal kollationeres. Kollationeringen medregnes ikke i den vekſelviſe Befordringsorden (Art. XXXV, § 3). Dog ſkal Kollationeringen af et Statstelegram finde Sted, ſaa ſnart Aftelegraferingen af ſamme er udført. 17 Marts.

4. Taxten for Kollationering er Fjerdeparten af Taxten for et almindeligt Telegram af ſamme Længde for ſamme Befordringsvei.

d. Modtagelſeſtilſtaaelſer.

LIV.

1. Affenderen af et Telegram kan forlange, at en Meddelelſe om, hvilken Datum og paa hvilket Klokkeſlet hans Telegram blev afleveret til Adreſſaten, bliver tilſtillet ham ſtraks efter Afleveringen. Naar Telegrammet er bleven befordret til ſin endelige Adreſſe pr. Poſt, ſkal nævnte Meddelelſe angive Klokkeſlettet for Telegrammets Aflevering til Poſten.

2. Meddelelſen ſendes pr. Telegraf, naar Affenderen foran Adreſſen i ſit Telegram ſætter Angivelſen: **„Modtagelſeſtilſtaaelſe"** eller (PC) og betaler den ſamme Taxt ſom for et almindeligt tiords Telegram til ſamme Sted og ad den ſamme Vei. Den ſendes pr. Poſt,

17 Marts. voie. Elle est faite par la voie postale si l'expéditeur a inscrit avant l'adresse l'indication „Accusé de réception postal“ ou (PCP) et payé une taxe de 50 centimes perçue par l'Office d'origine et à son profit.

LV.

1. L'accusé de réception est annoncé par l'indice CR et transmis dans la forme suivante: „CR Paris de Berne. N° . . . (adresse du destinataire) remis le . . . . (date, heure et minutes)“.

2. L'accusé de réception reçoit un numéro d'ordre au bureau qui l'envoie. Il prend rang, pour la transmission, parmi les télégrammes privés. Toutefois, les accusés de réception se rapportant à des télégrammes d'Etat sont acheminés dans les conditions de priorité fixées pour ces derniers.

3. Dans le cas prévu par le paragraphe 3 de l'article XLVIII, l'accusé de réception est précédé de l'avis de service prescrit par ce paragraphe. L'accusé de réception est transmis ensuite, soit après la remise du télégramme, si elle est devenue possible, soit après vingt-quatre heures, si elle n'a pu avoir lieu, et il fait connaître alors le motif de la non-remise.

4. L'accusé de réception postal comprend les mêmes renseignements que l'accusé de réception télégraphique. Il est envoyé sous enveloppe affranchie.

naar Afsenderen foran Adressen sætter: **„Modtagelsestilstaaelse Post“** eller (PCP) og betaler en Taxt af 50 Centimer, der opkræves og beholdes af Afsendelsesstationen.

LV.

1. En Modtagelsestilstaaelse betegnes ved Forkortelsen CR og sendes i følgende Form:

„CR. Paris fra Bern Nr. . . . (Adressatens Navn) afleveret den . . . (Datum, Time og Minut“).

2. Modtagelsestilstaaelsen faar Løbenumer paa Afsendelsesstationen. Den gives samme Rang under Expeditionen som Privattelegrammer. Dog gjælder for de Modtagelsestilstaaelser, der angaar Statstelegrammer, de samme Rangs-Bestemmelser, som er fastsatte for disse.

3. I det i Artikel XLVIII, § 3, forudsatte Tilfælde afsendes den i samme Paragraf foreskrevne Tjenestemeddelelse før Modtagelsestilstaaelsen, som dernæst befordres enten efter Telegrammets Aflevering til Adressaten, hvis Afleveringen har kunnet ske, eller fire og tyve Timer senere, hvis denne ikke har kunnet finde Sted, og den angiver da Grunden til Ikkeafleveringen.

4. Modtagelsestilstaaelser, der expederes pr. Post, indeholder de samme Oplysninger som de telegrafiske. De sendes i betalt og rekommanderet Brev af Adressa-

franchie et recommandée par le chef du bureau d'arrivée du télégramme au chef du bureau d'origine.

5. L'accusé de réception, télégraphique ou postal, dès qu'il est parvenu au bureau d'origine du télégramme, est porté à la connaissance de l'expéditeur de ce télégramme.

e. Télégrammes à faire suivre sur l'ordre de l'expéditeur.

LVI.

1. Tout expéditeur peut demander, en inscrivant avant l'adresse l'indication „Faire suivre" ou (FS), que le bureau d'arrivée fasse suivre son télégramme.

2. L'expéditeur d'un télégramme à faire suivre ne peut, en aucun cas, affranchir d'avance une réponse à ce télégramme ni demander un accusé de réception.

3. Lorsqu'un télégramme porte l'indication „Faire suivre" ou (FS) sans autre mention, le bureau de destination inscrit, le cas échéant, à la suite de l'adresse transmise, la nouvelle adresse qui lui est indiquée au domicile du destinataire et fait suivre le télégramme sur la nouvelle destination. On opère de même jusqu'à ce que le télégramme soit remis ou qu'aucune nouvelle adresse ne soit fournie.

4. Si la remise ne peut être effectuée et si aucune adresse n'est indiquée, le télégramme est conservé en dépôt

stationens Bestyrer til Afsendelses- 17 Marts.
stationens.

5. Modtagelsestilstaaelsen skal — enten den expederes pr. Telegraf eller pr. Post — saa snart den er indløben til den Station, hvorfra Telegrammet er afsendt, af denne bringes til Afsenderens Kundskab.

e. Telegrammer at efterſende paa Afſenderens Forlangende.

LVI.

1. Enhver Afsender kan ved foran Adressen at sætte Angivelsen: „**Efterſendes**" eller (FS) forlange, at Adressestationen skal efterſende hans Telegram.

2. Afsenderen af et Telegram, der skal efterſendes, kan i intet Tilfælde forudbetale Svar paa dette Telegram eller forlange Modtagelsestilstaaelse for samme.

3. Har et Telegram Paategningen „**Efterſendes**" eller (FS) uden anden Angivelse, skal Modtagelsesstationen i Tilfælde efter den oprindelige Adresse tilføie den nye i Adressatens Bopæl opgivne Adresse og straks befordre Telegrammet videre til det nye Adressested. Paa denne Maade gaaes frem, indtil Telegrammet kan afleveres, eller ingen ny Adresse opgives.

4. Kan Aflevering ikke finde Sted eller ny Adresse angives, opbevarer Modtagelsesstationen Telegrammet under Jagttagelse af

17 Marts.

et l'on applique les prescriptions du paragraphe 3 de l'article XLVIII. L'avis de service doit faire connaître le montant des frais dont le recouvrement est à poursuivre sur l'expéditeur.

5. Si l'indication „Faire suivre" ou (FS) est accompagnée d'adresses successives, le télégramme est transmis à chacune des destinations indiquées jusqu'à la dernière, s'il y a lieu, et le dernier bureau se conforme aux dispositions du paragraphe précédent.

6. Le texte primitif du télégramme à faire suivre est intégralement transmis aux bureaux de destination successifs et reproduit sur la copie adressée au destinataire; dans le préambule, chaque bureau transmet, jusqu'à la dernière destination, le nom du lieu d'origine primitif et il ne reproduit, comme lieu de destination (art. XXXVII, § 1, lettre *b*), que celui de la première adresse à laquelle le télégramme doit encore être expédié.

7. La taxe à percevoir au départ pour les télégrammes à faire suivre est simplement la taxe afférente au premier parcours, l'adresse complète entrant dans le nombre des mots. La taxe complémentaire est perçue sur le destinataire. Dans le cas prévu par le paragraphe 3, le nombre total des mots formant le texte primitif, augmenté du nombre des mots de la nouvelle adresse, sert de base à la taxe de la nouvelle transmission.

Bestemmelserne i Artikel XLVIII, § 3. Tjenestemeddelelsen bør indeholde Opgave over det Gebyrbeløb, der skal afkræves Afsenderen.

5. Dersom Anførselen **„Eftersendes"** eller (FS) er ledsaget af paa hinanden følgende Adresser, sendes Telegrammet til ethvert af de opgivne Adressesteder indtil det sidste om fornødent, og denne Station forholder sig i saa Fald overensstemmende med Reglerne i foregaaende Paragraf.

6. Det oprindelig nedskrevne i et Telegram, der skal eftersendes, skal i sin Helhed befordres til de paa hinanden følgende Adressestationer og indtages i den Udskrift, som Adressaten faar, men i Indledningen gjengiver hver Station, indtil den sidste, Navnet paa den oprindelige Indleveringsstation og sætter som Bestemmelsessted (Art. XXXVII, § 1, Litr. b) kun det første, hvortil Telegrammet endnu skal sendes.

7. Den Taxt, der skal opkræves ved Afsendelsen for Telegrammer, der skal eftersendes, er kun Taxten til det første Adressested, idet den fuldstændige Adresse gaar ind i Beregningen af Ordantallet. Tillægstaxten opkræves hos Adressaten. I det under Paragraf 3 nævnte Tilfælde skal hele Ordantallet i det oprindelige Telegram plus Ordantallet i den nye Adresse lægges til Grund for Taxeringen ved den nye Befordring.

8. A partir du premier bureau indiqué dans l'adresse les taxes à percevoir sur le destinataire, pour les parcours ultérieurs, doivent, à chaque réexpédition, être ajoutées. Leur total est indiqué d'office dans le préambule.

9. Cette indication est formulée comme il suit: „Taxes à percevoir . . . francs . . . centimes". Si les réexpéditions ont lieu dans les limites de l'Etat auquel appartient le bureau d'arrivée, la taxe complémentaire à percevoir sur le destinataire est calculée, pour chaque réexpédition, suivant le tarif intérieur de cet Etat. Si les réexpéditions ont lieu hors de ces limites, la taxe complémentaire est calculée en considérant comme autant de télégrammes séparés chaque réexpédition internationale. Le tarif pour chaque réexpédition est le tarif applicable aux correspondances échangées entre l'Etat qui réexpédie et celui auquel le télégramme est réexpédié.

10. Si les taxes de réexpédition non recouvrées par le bureau d'arrivée peuvent être perçues sur l'expéditeur, elles restent acquises à l'Office qui les perçoit.

11. Les dispositions du présent article ne sont pas obligatoires pour ceux des Offices extra-européens qui déclarent ne pas pouvoir les appliquer.

8. Fra den i Adressen først opgivne Station maa de Taxter, der skal opkræves hos Adressaten for yderligere Befordring, opgives ved hver Efterſendelſe. Totalſummen angives ſom Tjeneſtebemerkning i Indledningen. 17 Marts.

9. Denne Bemerkning affattes i følgende Form: **„Taxt at opkræve . . . Franks . . . Centimer"**. Hvis Efterſendelſerne finder Sted inden Grænſerne af den Stat, hvori Adresſeſtationen ligger, beregnes den Tillægstaxt, der ſkal opkræves hos Adressaten, for hver Efterſendelſe efter denne Stats indenlandſke Tarif. Hvis Efterſendelſerne finder Sted udenfor disſe Grænſer, beregnes Tillægstaxten, ſom om hver international Efterſendelſe var et ſærſkilt Telegram. Tarifen for enhver Efterſendelſe er den, der anvendes paa Korreſpondance, ſom udvekſles mellem den Stat, ſom afſender, og den, ſom modtager det efterſendte Telegram.

10. Hvis de Taxter for Efterſendelſe, der ikke oppebæres af Adresſeſtationen, kan erholdes hos Afſenderen, beholdes de af den Adminiſtration, der har opkrævet ſamme.

11. Beſtemmelſerne i nærværende Artikel er ikke bindende for de udeneuropæiſke Adminiſtrationer, der erklærer ikke at kunne anvende dem.

17 Marts. **f. Télégrammes à réexpédier sur l'ordre du destinataire.**

LVII.

1. Toute personne peut demander, en fournissant les justifications nécessaires, que les télégrammes qui arriveraient à un bureau télégraphique, pour lui être remis dans le rayon de distribution de ce bureau, lui soient réexpédiés, à l'adresse qu'elle aura indiquée. Il est procédé conformément aux dispositions de l'article précédent; mais au lieu d'inscrire en tête de l'adresse l'indication (FS), on fait précéder la nouvelle adresse donnée de l'indication „Réexpédié“ qui entre dans le compte des mots.

2. Les demandes de réexpedition doivent être faites par écrit ou par avis de service taxé (ST). Elles sont formulées, soit par le destinataire lui-même, soit, en son nom, par l'une des personnes mentionnées à l'article XLVIII, paragraphe premier, comme pouvant recevoir les télégrammes aux lieu et place du destinataire. Celui qui formule une semblable demande s'engage à acquitter les taxes qui ne pourraient être recouvrées par le bureau de distribution.

3. Chaque Administration se réserve la faculté de faire suivre, d'après les indications données au domicile du destinataire, les télégrammes pour lesquels aucune indication spéciale n'aura d'ailleurs été fournie.

f. Telegrammer at efterſende paa Forlangende af Adresſaten.

LVII.

1. Enhver kan, naar han tilveiebringer de fornødne Legitimationer, forlange, at de Telegrammer, der maatte ankomme til en Telegrafſtation for at tilſtilles ham inden denne Stations Ombæringskreds, efterſendes ham til den Adresſe, han maatte have opgivet. Der forholdes da overensſtemmende med Forſkrifterne i foregaaende Artikel, men iſtedetfor Anforſelen (FS) i Spidſen af Adresſen ſættes Betegnelſen „**Efterſendt**“ foran den opgivne nye Adresſe, og denne Angivelſe medregnes i Ordantallet.

2. Forlangende om ſaadan Efterſendelſe maa fremſættes ſkriftlig eller ved taxeret Tjeneſtemeddelelſe (ST) enten af Adresſaten ſelv eller i dennes Navn af nogen af de i Artikel XLVIII, § 1, angivne Perſoner, til hvem Telegrammer ifølge nævnte Artikel kan afleveres i den egentlige Adresſats Sted. Den, der fremſætter et ſaadant Forlangende, forpligter ſig til at betale de Taxter, ſom ikke kan erholdes ved den Station, der afleverer Telegrammet.

3. Enhver Adminiſtration forbeholder ſig Ret til efter de i Adresſatens Bopæl givne Oplyſninger at efterſende Telegrammer, om hvilke der ellers ikke maatte være meddelt nogen ſærſkilt Anviſning.

4. Lorsqu'un télégramme réexpédié en vertu d'un ordre donné par le destinataire ou en son nom ne peut être remis, le dernier bureau d'arrivée envoie l'avis de non-remise prévu par le paragraphe 3 de l'article XLVIII. Cet avis affecte la forme suivante: „N° . . . du . . . (date et adresse) réexpédié sur demande du destinataire à . . . . . (nouvelle adresse) non-remis . . . . . (motif de la non-remise) percevoir . . . . (montant de la taxe non recouvrée)". Cet avis est adressé d'abord au bureau qui a fait la dernière réexpédition et ainsi de suite de bureau à bureau, afin que les personnes qui ont donné l'ordre de réexpédier soient mises en demeure de payer les taxes dont elles sont respectivement responsables. Il est enfin transmis au bureau d'origine du télégramme pour être communiqué à l'expéditeur qui, le cas échéant, est invité à payer les taxes dont le recouvrement n'a pu être effectué.

5. Lorsqu'un bureau de destination défère à l'ordre donné par le destinataire ou en son nom de réexpédier un télégramme au-delà des limites de l'Etat auquel appartient ce bureau, si d'ailleurs le télégramme est un télégramme avec réponse payée ou avec accusé de réception, le bureau qui fait la réexpédition biffe l'indication RP ou PC.

Dans le cas d'un accusé de réception, le montant de la

4. Naar et paa Anmodning af Adressaten — eller af en anden i dennes Navn — efterſendt Telegram ikke kan afleveres af den ſidſte Adresſeſtation, ſender denne en Tjeneſtemeddelelſe om Ikkeafleveringen, ſaaledes ſom foreſkrevet i Artikel XLVIII, § 3. Denne Meddelelſe gives følgende Form: „Nr. . . . af . . . (Datum og Adresſe) paa Adressatens Anmodning videreſendt til . . . (den nye Adresſe) uafleveret . . . (Grunden dertil) opkræves . . . (ikke erholdt Gebyrbeløb)". 17 Marts.

Denne Meddelelſe adresſeres ſørſt til den Station, der ſidſt har efterſendt Telegrammet og ſaaledes videre fra Station til Station, forat alle de Perſoner, ſom har givet Ordre til dets Videreſendelſe, kan afkræves de Gebyrer, for hvilke hver iſær af dem er anſvarlig. Tilſidſt ſendes den til Telegrammets oprindelige Indleveringsſtation til Underretning for Afſenderen, ſom i Tilfælde opfordres til at betale de Gebyrer, der ikke har kunnet erholdes.

5. Naar en Adresſeſtation efterkommer en Ordre, der er givet af Adressaten ſelv eller i dennes Navn om at videreſende et Telegram udover den Stats Grænſer, hvortil denne Station hører, og det oprindelige Telegram er et Telegram med Svar betalt eller med Modtagelſeſtilſtaaelſe, udſtryger den Station, der videreſender Telegrammet, Angivelſen RP eller PC. Er det et Telegram med Modtagelſeſtilſtaaelſe, anvendes den forudbetalte Taxt til en Mod-

17 Marts. taxe payée d'avance est appliqué à un accusé de réception donnant avis de la réexpédition du télégramme. Dans les cas d'une réponse payée, le bon est annulé, le bureau réexpéditeur transmet dans le préambule l'indication „RP fr. . . . à délivrer", et le bureau qui remet le télégramme au destinataire y annexe un bon de la valeur indiquée. La taxe payée pour la réponse est portée, par l'Office réexpéditeur, au crédit de l'Etat auquel le télégramme est réexpédié.

6. Dans les cas prévus au paragraphe 3 du présent article, la personne qui fait suivre un télégramme a la faculté d'acquitter elle-même la taxe de réexpédition, pourvu qu'il s'agisse de diriger le télégramme sur une seule localité, sans indication de transmissions éventuelles à d'autres localités.

7. Lorsqu'il s'agit de réexpédier le télégramme sur une destination déterminée sans indication de retransmissions éventuelles à d'autres localités, la personne qui donne l'ordre de faire suivre ce télégramme peut même demander que la réexpédition soit faite d'urgence, mais elle est tenue alors d'acquitter elle-même la triple taxe. Le bureau qui défère à cette demande ajoute dans l'adresse du télégramme à faire suivre l'indication (D).

tagelsestilstaaelse indeholdende Underretning om Telegrammets Videresendelse. Er det et Telegram med Svar betalt, annulleres Svarbeviset, og den Station, der videresender Telegrammet, forsyner dette med saadan Angivelse i Indledningen: **„RP fr. . . . . at aflevere"**. Den Station, som afleverer Telegrammet til Adressaten, vedlægger da et Svarbevis lydende paa det saaledes opgivne Beløb. Den for Svaret erlagte Taxt bliver af den Administration, hvorunder den Station hører, der har videresendt Telegrammet, at godskrive den Administration, hvortil det er videresendt.

6. I de i nærværende Artikels § 3 forudsatte Tilfælde har den Person, der lader et Telegram videresende, Adgang til selv at betale Taxten for Efterssendelsen, saafremt det kun gjælder at videreexpedere Telegrammet til et enkelt bestemt Sted uden Angivelse om mulig Befordring ogsaa til andre Steder.

7. Naar det gjælder at videresende et Telegram til et bestemt Adressested uden Angivelse om mulig Befordring til andre Steder, kan den, der begjærer Telegrammet efterssendt, ogsaa forlange det sendt som fortrinsberettiget Telegram, men da maa denne selv betale den tredobbelte Taxt. Den Station, der efterkommer saadant Forlangende, tilføier Angivelsen (D) i det videresendte Telegrams Adresse.

8. Dans le cas du paragraphe qui précède et lorsqu'il est fait usage de la faculté mentionnée dans le paragraphe 6 ci-dessus, l'indication „taxe à percevoir fr. . . .“ formulée dans le paragraphe 9 de l'article précédent, est remplacée par l'indication „Taxe perçue“.

9. Les dispositions du présent article ne sont pas obligatoires pour ceux des Offices extra-européens qui déclarent ne pas pouvoir les appliquer.

g. Télégrammes multiples.

LVIII.

1. Tout expéditeur peut adresser un télégramme, soit à plusieurs destinataires dans une même localité ou dans des localités différentes, mais desservies par un même bureau télégraphique, soit à un même destinataire à plusieurs domiciles dans la même localité, avec ou sans réexpédition par poste ou par exprès, en inscrivant, avant l'adresse, l'indication: „x adresses“ ou (TMx) qui entre dans le nombre des mots taxés.

2. L'adresse d'un télégramme multiple, si celui-ci comporte des indications éventuelles, est rédigée conformément aux prescriptions de l'article XII, paragraphe 2.

3. Le télégramme multiple est taxé comme un seul télégramme; mais il est perçu, à titre de droit de copie, autant de fois 50 centimes par télégramme ne dépassant pas cent

8. I det i foregaaende Paragraf omhandlede Tilfælde, og naar der er gjort Brug af den i § 6 ovenfor nævnte Adgang, skal der istedetfor den i foregaaende Artikels § 9 formulerede Angivelse „Taxt at opkræve fr. . . .“ sættes: **„Taxten erlagt“.** 17 Marts.

9. Nærværende Artikels Bestemmelser er ikke bindende for de udeneuropæiske Administrationer, der erklærer ikke at kunne anvende dem.

g. Telegrammer med flere Adresser.

LVIII.

1. Enhver Afsender kan adressere et Telegram enten til flere Adressater paa samme Sted eller paa forskjellige, men til en og samme Telegrafstation hørende Steder, eller ogsaa til en og samme Adressat i forskjellige Bopæle paa samme Sted med eller uden Videreforsendelse pr. Post eller pr. Expresse — ved foran Adressen at sætte Angivelsen: **„x Adresser“** eller (**TMx**), der medregnes i Ordantallet og taxeres.

2. Dersom et Telegram med flere Adresser skal have eventuelle Angivelser, affattes Adressen overensstemmende med Forskrifterne i Artikel XII, § 2.

3. Et Telegram med flere Adresser taxeres som ét Telegram; dog opkræves der en Afgift af 50 Centimer for hver Udskrift, en fraregnet, paa indtil hundrede Ord. For fortrins-

17 Marts. mots qu'il y a d'adresses moins une. Pour les télégrammes urgents, le droit est porté à un franc. Au-delà de cent mots, ce droit est augmenté de 50 centimes ou d'un franc, par série ou fraction de série de cent mots. Dans ce compte figure la totalité des mots du texte, de la signature et de l'adresse, la taxe pour chaque copie étant établie séparément.

4. Dans le premier cas prévu par le paragraphe premier du présent article, chaque exemplaire du télégramme ne doit porter que l'adresse qui lui est propre, à moins que l'expéditeur n'ait demandé le contraire. Cette demande doit être comprise dans le nombre des mots taxés, être inscrite avant les adresses et formulée comme suit: „Communiquer toutes adresses".

h. Télégrammes à destination des localités non desservies par le réseau international.

LIX.

1. Les télégrammes adressés à des localités non desservies par les télégraphes internationaux peuvent être remis à destination, suivant la demande de l'expéditeur, soit par la poste, soit par exprès; toutefois, l'envoi par exprès ne peut être demandé que pour les Etats qui, conformément à l'article 9 de la Convention, ont organisé, pour la remise des télégrammes, un mode de transport plus rapide

berettigede Privattelegrammer er Afgiften 1 Frank. For et større Antal Ord beregnes et Tillæg af henholdsvis 50 Centimer og 1 Frank for hver yderligere Række af hundrede Ord eller Del deraf. I denne Beregning indbefattes det hele Antal Ord i Texten, i Underskriften og i Adressen, idet Taxten for hver Udskrift beregnes særskilt.

4. I det første i nærværende Artikels § 1 forudsatte Tilfælde skal hver enkelt Udskrift af Telegrammet kun bære den Enkeltes Adresse, medmindre Afsenderen har forlangt det Modsatte. Dette Forlangende skal regnes med i Antallet af taxerede Ord, skrives foran Adresserne og formuleres saaledes: **„Gjengiv alle Adresser".**

h. Telegrammer til Steder udenfor det internationale Telegrafnet.

LIX.

1. Telegrammer, adresserede til Steder, hvor der ikke findes internationale Telegrafstationer, kan paa Afsenderens Forlangende besørges til sin Bestemmelse enten med Post eller Expresse; dog kan Forsendelse med Expresse kun forlanges for de Staters Vedkommende, som i Overensstemmelse med Konventionens Artikel 9 har indrettet en Befordringsmaade hurtigere end Posten til Telegrammers Aflevering, og som til de øvrige Stater notificere de i

que la poste et ont notifié aux autres Etats les dispositions prises à cet égard.

2. L'adresse des télégrammes à transporter au-delà des lignes télégraphiques est formulée ainsi qu'il suit: „Poste (ou Exprès) M. Müller, Johannisthal, Berlin", le nom du bureau télégraphique d'arrivée étant exprimé le dernier.

3. Lorsqu'un télégramme portant l'indication „Exprès" et ayant donné lieu à une course n'est pas remis, le bureau de destination ajoute à l'avis de non-remise prévu par le paragraphe 3 de l'article XLVIII la mention „Percevoir . . . (montant de la taxe due pour la course)". Si les frais sont recouvrés sur l'expéditeur, le montant de ces frais reste, dans le régime européen, acquis à l'Office qui les a perçus.

LX.

1. Les frais de transport au-delà des bureaux télégraphiques, par un moyen plus rapide que la poste, dans les Etats où un service de cette nature est organisé, sont, en général, perçus sur le destinataire.

2. Lorsque l'expéditeur désire affranchir ce transport et s'il est à même d'indiquer la taxe à percevoir de ce chef par le bureau de départ, le télégramme doit porter, avant l'adresse, l'indication taxée:

„Exprès payé fr. . . . . ou (XP fr. . . . .)".

saa Henseende tagne Forholds- 17 Marts.
regler.

2. Adressen i Telegrammer, der skal sendes udenfor Telegraflinjerne, affattes paa følgende Maade: „Post (eller Expresse), M. Müller, Johannisthal, Berlin", idet Adressestationens Navn sættes sidst.

3. Naar et Telegram med Angivelsen **„Expresse"** er bleven expressebefordret, men uden at kunne afleveres, giver Adressestationen den i Artikel XLVIII, § 3, foreskrevne Meddelelse om Ikkeafleveringen Tilføielsen: **„Opkræves** . . . (det for Expressebefordringen skyldige Gebyr)". Hvis disse Gebyrer opkræves hos Adressenten, beholdes de i den europæiske Afdeling af den Administration, der har opkrævet samme.

LX.

1. I de Stater, der har indrettet et Viderebefordringsmiddel hurtigere end Posten, opkræves Omkostningerne for denne Befordring i Almindelighed hos Adressaten.

2. Ønsker Adressenten at betale denne Befordring og kan han angive den Taxt, som herfor skal opkræves af Adressestationen, paaføres Telegrammet følgende taxerede Angivelse foran Adressen: **„Expresse betalt fr. . . .** eller (XP **fr.** . . .)".

17 Marts.

Si la somme versée est insuffisante, le complément en est réclamé au destinataire; si elle est trop élevée, la différence n'est pas remboursée.

3. L'expéditeur qui ne connaît pas le montant des frais de transport peut exonérer le destinataire du payement d'une taxe quelconque, soit en payant la taxe d'un télégramme de cinq mots pour la même destination et par la même voie, soit en payant une taxe de 50 centimes. Il dépose, à titre d'arrhes, une somme à déterminer par le bureau d'origine en vue d'une liquidation ultérieure. Le télégramme porte alors l'une des indications: „Exprès payé télégraphe“ ou (XPT), ou bien: „Exprès payé lettre“ ou (XPP). Cette indication est inscrite avant l'adresse et soumise à la taxe.

4. Le bureau qui reçoit un télégramme avec l'indication „Exprès payé télégraphe“ ou (XPT), indique au bureau d'origine, par un avis de service taxé (ST), la taxe à percevoir pour le transport. Cet avis affecte la forme suivante: „ST Paris de Bruxelles 40 (numéro de l'avis de service taxé) 5 (nombre de mots) = 434 (numéro du télégramme) 16 (date du télégramme indiquée seulement par le quantième du mois). Exprès fr. 2,50“. Ces renseignements sont donnés par lettre affranchie et recommandée dans le cas où l'indication éventuelle est:

Dersom det erlagte Beløb er utilstrækkeligt, opkræves Resten hos Adressaten; er det erlagte formeget, finder ingen Tilbagebetaling Sted.

3. Om Afsenderen ikke kjender Viderebefordringsomkostningerne, kan han dog fritage Adressaten for enhver Udgift i den Anledning enten ved at erlægge Taxten for et femords Telegram til samme Sted og ad samme Vei, eller ved at betale en Afgift af 50 Centimer. Han deponerer isaafald et af Afsendelsesstationen bestemt Beløb, indtil Opgjør senere kan finde Sted. Telegrammet faar da efter Omstændighederne en af følgende Angivelser: **„Expresse betalt Telegraf“** eller (XPT) eller ogsaa **„Expresse betalt Post“** eller (XPP), hvilke Angivelser sættes foran Adressen og taxeres.

4. Den Station, som modtager et Telegram med Angivelsen **„Expresse betalt Telegraf“** eller (XPT), underretter Afsendelsesstationen ved en taxeret Tjenestemeddelelse (ST) om hvilken Taxt, der skal opkræves for Viderebefordringen. Denne Meddelelse gives følgende Form: „ST Paris fra Brüssel 40 (Tjenestemeddelelsens Nr.) 5 (Ordantal) = 434 (Telegrammets Nr.) 16 (Telegrammets Datum) Expresse fr. 2,50“. Disse Oplysninger gives i betalt og rekommanderet Brev, naar Angivelsen **„Expresse betalt Post“** eller (XPP) er benyttet. Saasnart Afsendelsesstationen har modtaget disse Oplysninger,

„Exprès payé lettre“ ou(XPP). Au reçu de ces renseignements, le bureau d'origine procède à la liquidation.

5. Lorsque l'Office d'arrivée a prévu et notifié le montant des frais de transport à payer, ces frais sont obligatoirement perçus sur l'expéditeur. Dans ce cas, le télégramme doit porter avant l'adresse l'indication taxée: „Exprès payé“ ou (XP). Ces mots sont soumis à la taxe et il n'y a pas lieu, pour le bureau d'arrivée, de notifier les frais d'exprès.

finder Opgjør med Afsenderen 17 Marts.
Sted.

5. Naar den Administration, hvorunder Adressestationen hører, har fastsat og notificeret de Viderebefordringsgebyrer, der skal erlægges, bliver disse at opkræve hos Afsenderen. I dette Tilfælde faar Telegrammet foran Adressen Angivelsen **„Expresse betalt“** eller (XP). Disse Ord taxeres, og Adressestationen giver da ingen Opgave over Expresseomkostningerne.

LXI.

1. Le bureau télégraphique d'arrivée est en droit d'employer la poste:

a. à défaut d'indication, dans le télégramme, du moyen de transport à employer;

b. lorsque le moyen indiqué diffère du mode adopté et notifié par l'Etat d'arrivée, conformément à l'article 9 de la Convention;

c. lorsqu'il s'agit d'un transport par exprès à payer par un destinataire qui aurait refusé antérieurement d'acquitter des frais de même nature.

2. L'emploi de la poste est obligatoire pour le bureau de destination:

a. lorsque telle a été la demande faite expressément, soit par l'expéditeur (art. LIX, § 1), soit par le destinataire (art. LVII);

LXI.

1. Adressestationen er berettiget til at benytte Viderebefordring pr. Post:

a. naar Viderebefordringsmaaden ikke er opgivet i Telegrammet;

b. naar den angivne Viderebefordringsmaade afviger fra, hvad der er vedtaget og notificeret af den Stat, hvorhen Telegrammet er adresseret, overensstemmende med Artikel 9 i Konventionen;

c. naar det gjælder Viderebefordring pr. Expresse, for hvilken Afgiften skal betales af en Adressat, der forhen maatte have negtet at betale lignende Afgift.

2. Benyttelsen af Posten er tvungen for Adressestationen:

a. naar dette udtrykkelig er forlangt af Afsenderen (Art. LIX, § 1) eller af Adressaten (Art. LVII);

17 Mars. *b.* lorsque le bureau de destination ne dispose pas d'un moyen plus rapide.

3. Les télégrammes de toute nature qui doivent être transmis à destination par voie postale sont remis à la poste, par le bureau télégraphique d'arrivée, sans frais pour l'expéditeur ni pour le destinataire, sauf dans les cas prévus aux paragraphes 4 et 5 du présent article.

4. Les télégrammes qui doivent être mis à la poste comme lettres recommandées sont soumis à une taxe de 50 centimes, à percevoir au profit de l'Office d'origine.

5. Les télégrammes qui doivent être réexpédiés par poste à un pays autre que le pays de destination télégraphique sont soumis à une taxe de 50 centimes perçue par l'Office d'origine et à son profit.

6. Lorsqu'un télégramme à expédier par lettre récommandée ne peut être soumis immédiatement à la formalité de la recommandation, tout en pouvant profiter d'un départ postal, il est mis d'abord à la poste comme lettre ordinaire; une ampliation est adressée comme lettre recommandée, aussitôt qu'il est possible.

i. Télégrammes sémaphoriques.

LXII.

1. Les télégrammes sémaphoriques sont les télégrammes échangés avec les navires en mer par l'intermédiaire des

b. naar Adressestationen ikke raader over noget hurtigere Middel.

3. Telegrammer af ethvert Slags, der skal befordres med Posten, indleveres til Postbefordring af Adressestationen uden Omkostninger hverken for Afsenderen eller for Adressaten undtagen i de Tilfælde, der er forudsatte i nærværende Artikels Paragrafer 4 og 5.

4. For Telegrammer, der skal forsendes som rekommanderede Breve, opkræves en Afgift af 50 Centimer, hvilken tilfalder Indleveringsstedets Telegrafvæsen.

5. For Telegrammer, der skal videresendes pr. Post til et andet Land end det, hvori Adresse-Telegrafstationen er beliggende, opkræves ligeledes en Afgift af 50 Centimer, der tilfalder Indleveringsstedets Telegrafvæsen.

6. Kan et Telegram, der skal befordres i rekommanderet Brev, ikke straks afsendes som saadant, medens der dog er Adgang til at sende det uden Rekommandation, befordres det først i Posten som almindeligt Brev, og et Duplikat sendes derpaa som rekommanderet Brev, saasnart dette kan ske.

i. Semafortelegrammer.

LXII.

1. Semafortelegrammer er de, der udveksles med Fartøier tilsøs ved Hjælp af Signaltelegrafstationer, oprettede paa hvilkesomhelst

sémaphores établis sur le littoral de l'un quelconque des Etats contractants.

2. Ils doivent être rédigés, soit dans la langue du pays où est situé le sémaphore chargé de les signaler, soit en signaux du Code commercial universel. Dans ce dernier cas, ils sont considérés comme des télégrammes chiffrés.

3. Quand ils sont à destination des navires en mer, l'adresse doit comprendre, outre les indications ordinaires, le nom ou le numéro officiel du bâtiment destinataire et sa nationalité.

4. Pour les télégrammes d'Etat sémaphoriques expédiés d'un navire en mer, le sceau est remplacé par le signe distinctif du commandement. Le nom du bâtiment doit être désigné.

5. Tout télégramme sémaphorique doit porter, dans le préambule, la mention de service „Sémaphorique".

6. La taxe des télégrammes à échanger avec les navires en mer, par l'intermédiaire des sémaphores, est fixée à un franc par télégramme. Cette taxe s'ajoute au prix du parcours électrique calculé d'après les règles générales. La totalité est perçue sur l'expéditeur pour les télégrammes adressés aux navires en mer, et sur le destinataire pour les télégrammes provenant des bâtiments (art. XXX, § 1). Dans ce dernier cas, le préambule doit contenir l'indication: „Taxe à

af de kontraherende Landes Kyster. 17 Marts.

2. De maa affattes enten i det Lands Sprog, hvor den til deres Befordring anvendte Signaltelegrafstation er beliggende eller efter den almindelige Handelssignalbogs Tegn. I dette sidste Tilfælde betragtes de som chifrerede Telegrammer.

3. Naar de er bestemte til Fartøier tilsøs, maa Adressen foruden de almindelige Angivelser ogsaa indbefatte Adressefartøiets Navn eller officielle Numer og dets Nationalitet.

4. For Stats-Semafortelegrammer, der expederes fra et Fartøi i Søen, erstattes Seglet med Kommandoflaget. Fartøiets Navn maa angives.

5. Ethvert Semafortelegram maa i Indledningen indeholde Tjenesteangivelsen **„Semafor"**.

6. Taxten for Telegrammer, der udveksles med Fartøier tilsøs ved Hjælp af Signaltelegrafer, fastsættes til 1 Frank for hvert Telegram. Denne Taxt føies til Prisen for Telegrafbefordringen, beregnet efter de almindelige Regler. Det hele Beløb opkræves hos Affenderen for de til Fartøier paa Søen adresserede Telegrammer og hos Adressaten for de fra Fartøier kommende Telegrammer (Art. XXX, § 1). I sidste Tilfælde maa Indledningen indeholde følgende Angivelse: **„Taxt at opkræve . . . Franks . . . Centimer"**. I den uden-

17 Marts. percevoir . . . . francs . . . . centimes". Dans le régime extra-européen, si cette taxe ne peut être perçue, chacune des Administrations intéressées fait l'abandon de sa part. La rectification des comptes s'effectue par bulletin de remboursement.

LXIII.

1. Les télégrammes provenant d'un navire en mer sont transmis à destination en signaux du Code commercial universel lorsque le navire expéditeur l'a demandé.

2. Dans le cas où cette demande n'a pas été faite, ils sont traduits en langage ordinaire par le préposé du poste sémaphorique et transmis à destination.

3. Dans le cas où le bâtiment auquel est destiné un télégramme sémaphorique n'est pas arrivé dans le terme de 28 jours, le sémaphore en donne avis à l'expéditeur le 29e jour au matin. L'expéditeur a la faculté, en acquittant le prix ordinaire d'un télégramme terrestre de 10 mots, de demander que le sémaphore continue à présenter son télégramme pendant une nouvelle période de 30 jours, et ainsi de suite; à défaut de cette demande, le télégramme est mis au rebut le 30e jour (jour de dépôt non compris).

j. Dispositions générales.

LXIV.

Dans l'application des articles précédents, on combinera

europæiske Afdeling giver vedkommende Bestyrelser i Tilfælde af, at denne Taxt ikke kan erholdes, Afkald hver paa sin Taxtandel, hvilket sker ved Reklamation.

LXIII.

1. Telegrammer, kommende fra et Fartøi paa Søen, befordres til sin Bestemmelse med Handelssignalbogens Tegn, naar det afsendende Fartøi har forlangt det.

2. Forsaavidt saadant Forlangende ikke har fundet Sted, oversættes de paa almindeligt Sprog af Signaltelegrafstationens Bestyrer og befordres til sin Bestemmelse.

3. I Tilfælde af, at det Fartøi, hvortil et Semafortelegram er bestemt, ikke er ankommet i Løbet af 28 Dage, giver Signaltelegrafstationen Afsenderen Meddelelse derom den 29de Dag om Morgenen. Afsenderen er, naar han betaler Prisen for et særskilt Landtelegram paa 10 Ord, berettiget til at forlange, at Signaltelegrafstationen vedbliver at drage Omsorg for hans Telegram i et nyt Tidsrum af 30 Dage, og saaledes fremdeles; i Mangel af saadant Forlangende bliver Telegrammet henlagt den 30te Dag (Indleveringsdagen ikke medregnet).

j. Almindelige Bestemmelser.

LXIV.

Under Anvendelse af de foregaaende Artikler skal de Korre-

les facilités données au public pour les télégrammes urgents, les réponses payées, les télégrammes avec collationnement, les accusés de réception, les télégrammes à faire suivre, les télégrammes multiples et les télégrammes à remettre au-delà des lignes, en se conformant aux prescriptions des articles XII et LVI.

spondérende gives Adgang til samtidig at nyde godt af Lettelserne ved fortrinsberettigede Telegrammer, betalte Svar, Telegrammer med Kollationering, Modtagelsestilstaaelser, Telegrammer at efterſende, Telegrammer med flere Adresser og Telegrammer til Befordring udenfor Linjerne, under Jagttagelse af Forskrifterne i Artikel XII og LVI. 17 Marts.

11. Télégrammes-mandats.

LXV.

L'émission, la rédaction du texte, et le payement des télégrammes-mandats sont réglés par des Conventions spéciales internationales.

La remise des télégrammes-mandats, ou tout au moins celle d'un avis informant le bénéficiaire du mandat de l'arrivée de ce dernier, est effectuée dans les mêmes conditions que celle des télégrammes ordinaires.

LXVI.

La transmission des télégrammes-mandats, lorsque cette transmission est admise entre les Offices en correspondance, est soumise aux mêmes règles que les autres catégories de télégrammes, sous réserve des prescriptions qui font l'objet de l'article XL, paragraphe premier.

11. Telegramanvisninger.

LXV.

Udstedelse, Affattelse og Udbetaling af Telegramanvisninger ordnes ved specielle internationale Overenskomster. Afleveringen af Telegramanvisninger eller ialfald af en Meddelelse til den, for hvem Beløbet er bestemt, om Anvisningens Ankomst finder Sted efter de samme Regler som for almindelige Telegrammer.

LXVI.

Befordringen af Telegramanvisninger er, naar saadan er vedtaget mellem vedkommende Bestyrelser, underkastet de samme Regler som andre Telegrammer under Jagttagelse af Bestemmelserne i Artikel XL, § 1.

17 Marts.

12. Service téléphonique.

LXVII.

1. Les Administrations des Etats contractants peuvent constituer, au fur et à mesure des besoins, des communications téléphoniques internationales, soit en établissant des fils spéciaux, soit en appropriant à ce service des fils déjà existants.

2. Sauf arrangements spéciaux entre les dites Administrations, ces fils sont introduits dans un bureau central de chacune d'elles et peuvent, par cet intermédiaire, être mis en communication, soit avec les cabines téléphoniques établies pour l'usage public, soit avec les habitations particulières, les comptoirs, les ateliers, etc.

3. Les Administrations s'entendent sur le choix des appareils et sur les détails du service; elles établissent, d'un commun accord, la taxe à prélever sur chacune des lignes téléphoniques.

4. L'unité adoptée, tant pour la perception des taxes que pour la durée des communications, est la conversation de trois minutes.

5. L'emploi du téléphone est réglé d'après l'ordre des demandes. Il ne peut être accordé, entre les mêmes correspondants, une conversation d'une durée supérieure à celle de deux unités, que lorsqu'il ne s'est produit aucune autre demande avant ou pendant ce temps.

12. Telefontjeneste.

LXVII.

1. De kontraherende Staters Administrationer kan, efterſom det tiltrænges, oprette internationale Telefonforbindelſer, enten ved at anlægge særſkilte Linjer eller ved at benytte de allerede forhaandenværende Linjer til dette Brug.

2. Naar ikke særſkilt Ordning træffes mellem nævnte Administrationer, ſkal disſe Linjer ledes ind i en Centralſtation hos hver af dem og gjennem denne kunne ſættes i Forbindelſe med de til offentlig Afbenyttelſe oprettede Taleſtationer eller med Privatboliger, Kontorer, Værkſteder oſv.

3. Administrationerne bliver enige om Valget af Apparater og om Tjeneſtens Enkeltheder; de faſtſætter ved fælles Overenskomſt den Taxt, der bliver at opkræve paa hver af Telefonlinjerne.

4. Den Enhed, der er vedtaget ſaavel for Opkrævning af Taxterne ſom for Meddelelſernes Varighed, er en Samtale paa 3 Minuter.

5. Benyttelſen af Telefonen finder Sted i den Orden, hvori Forlangender derom fremkommer. Der kan ikke tilſtaaes de ſamme Korreſpondenter en Samtale af mere end to Perioders Varighed, naar der før eller under denne Samtale er fremſat nogen Begjæring om anden Samtale paa ſamme Linje.

13. Archives.

LXVIII.

1. Les originaux des télégrammes et les documents y relatifs, retenus par les Administrations, sont conservés au moins pendant six mois, à compter du mois qui suit le mois du dépôt du télégramme, avec toutes les précautions nécessaires au point de vue du secret.

2. Ce délai est porté à douze mois pour les télégrammes du régime extra-européen.

LXIX.

1. Les originaux ou les copies des télégrammes ne peuvent être communiqués qu'à l'expéditeur ou au destinataire, après constatation de leur identité, ou bien au fondé de pouvoirs de l'un d'eux.

2. L'expéditeur et le destinataire d'un télégramme ou leurs fondés de pouvoirs ont le droit de se faire délivrer des copies, certifiées conformes, de ce télégramme ou de la copie remise à l'arrivée, si cette copie a été conservée par l'Office de destination. Ce droit expire après le délai fixé pour la conservation des archives.

3. Il est perçu, pour toute copie délivrée conformément au présent article, un droit fixe de 50 centimes par télégramme ne dépassant pas cent mots. Au-delà de cent mots, ce droit est augmenté de 50 centimes par série ou fraction de série de cent mots.

13. Arkiver. 17 Marts.

LXVIII.

1. Telegrammernes Originaler og dertil hørende Dokumenter, som Administrationerne beholder, opbevares mindst seks Maaneder, regnet fra den efter Indleveringen følgende Maaned, med Jagttagelse af al fornøden Forsigtighed med Hensyn til deres Hemmeligholdelse.

2. Denne Frist er forlænget til tolv Maaneder for Telegrammer i den udeneuropæiske Taxtafdeling.

LXIX.

1. Telegrammers Originaler eller Kopier maa kun meddeles Afsenderen eller Adressaten, efterat Vedkommendes Identitet er godtgjort, eller ogsaa til deres Befuldmægtigede.

2. Saavel Afsenderen af et Telegram som dets Adressat eller deres Befuldmægtigede har Ret til at erholde bekræftede Afskrifter af Telegrammet eller af den ved Ankomsten afleverede Udskrift, dersom Kopi deraf er bleven opbevaret af Adressestationen. Denne Ret ophører med den for Arkivernes Opbevaring fastsatte Frist.

3. For enhver Afskrift, der udleveres overensstemmende med nærværende Artikel, opkræves en fast Taxt af 50 Centimer for ethvert Telegram, der ikke overskrider hundrede Ord. Denne Taxt forøges med 50 Centimer for hver overskydende Række paa hundrede Ord eller Del deraf.

17 Marts.

4. Les Administrations télégraphiques ne sont tenues de donner communication ou copie des pièces désignées ci-dessus, que si les expéditeurs, les destinataires ou leurs ayants droit fournissent les indications nécessaires pour trouver les télégrammes auxquels se rapportent leurs demandes.

4. Telegrafadministrationerne er ikke forpligtede til at give nogen Meddelelse om eller Afskrift af de ovenfor omhandlede Dokumenter, medmindre Afsenderne, Adressaterne eller deres Befuldmægtigede forskaffer de nødvendige Opgaver for at finde de Telegrammer, hvoraf Afskrift begjæres.

14. Détaxes et remboursements.

LXX.

1. Sont remboursées à ceux qui les ont versées, si la demande en est faite:

a. la taxe intégrale de tout télégramme qui, par le fait du service télégraphique, n'est pas parvenu à destination;

b. la taxe intégrale de tout télégramme arrêté en cours de transmission par suite de l'interruption d'une voie et dont l'expéditeur a, pour ce fait, demandé l'annulation;

c. la taxe intégrale de tout télégramme qui, par la faute du service télégraphique, est parvenu plus tard qu'il ne serait parvenu par la poste ou n'a été remis au destinataire qu'après un délai de vingt-quatre heures, s'il s'agit d'un télégramme du régime européen ou de six fois vingt-quatre heures

14. Tilbagebetaling af Taxter.

LXX.

1. Opkrævede Taxter tilbagebetales den, der har erlagt samme, naar Begjæring derom er fremkommet, efter følgende Regler:

a. den hele Taxt for ethvert Telegram, som ved Telegrafvæsenets Feil ikke er fremkommet til sin Adresse;

b. den hele Taxt for ethvert Telegram, hvis Befordring er standset paa Grund af Linjebrud, og naar Afsenderen desaarsag har forlangt Telegrammet annulleret;

c. den hele Taxt for ethvert Telegram, som ved Telegrafvæsenets Skyld er fremkommet senere end det vilde være naaet frem med Posten, eller naar det ikke er blevet afleveret til Adressaten før efter 24 Timers Forløb, hvis det er et Telegram i den europæiske Afdeling, eller 6 Gange 24 Timer, hvis det er et Telegram

s'il s'agit d'un télégramme du régime extra-européen.

Toutefois, pour les pays soumis au régime européen et ne faisant pas partie de l'Europe, le délai en question est porté à deux fois vingt-quatre heures;

d. la taxe intégrale de tout télégramme avec collationnement qui, par suite d'erreurs de transmission, n'a pu manifestement remplir son objet, à moins que les erreurs n'aient été rectifiées par avis de service taxé (SR) (art. XVIII);

e. la taxe accessoire applicable à un service spécial qui n'a pas été rendu;

f. la taxe intégrale de tout avis de service taxé (ST) (art. XVIII) dont l'envoi a été motivé par une erreur de service;

g. le montant intégral de toute somme versée d'avance en vue d'une réponse, lorsque le destinataire n'a pu faire usage du bon et que ce bon se trouve entre les mains du service qui l'a délivré ou est restitué à ce service, avant l'expiration d'un délai de trois mois à partir de la date d'émission;

h. la taxe afférente au parcours électrique non effectué lorsque, par suite de l'interruption d'une voie télégraphique, le télégramme a été acheminé sur sa destination par la voie postale ou par un autre moyen. Toutefois, les frais déboursés pour rem-

i den udeneuropæiske Afdeling. For de Lande i den europiske Taxtafdeling, der ligger udenfor Europa, er denne Frist dog sat til to Gange 24 Timer; 17 Marts.

d. den hele Taxt for ethvert Telegram med Kollationering, der paa Grund af Expeditionsfeil aabenbart ikke har kunnet opfylde sin Hensigt, saafremt Feilene ikke er blevne rettede ved taxeret Tjenesteme ddelelse (SR) (Art. XVIII);

e. Tillægstaxten for en Specialexpedition, der ikke er bleven udført;

f. den hele Taxt for enhver taxeret Tjenesteme ddelelse (ST) (Art. XVIII), der er foranlediget ved Telegraferingsfeil;

g. det hele for et Svar forudbetalte Beløb, naar Adressaten ikke har kunnet gjøre Brug af Svarbeviset, og dette beror hos eller tilbageleveres til den Administration, der har udstedt det, inden Udløbet af tre Maaneder fra Udstedelsesdagen at regne;

h. den Taxt, der falder paa den ikke udførte Del af Telegrafbefordringen, naar Telegrammet paa Grund af Brud paa Telegrafforbindelsen, er bleven befordret til sin Bestemmelse pr. Post eller paa anden Maade. Dog sker der Fradrag af Omkostningerne for denne Befor-

17 Marts.

placer la voie télégraphique primitive par un moyen de transport quelconque sont déduits de la somme à rembourser;

i. la taxe de tout mot omis dans la transmission d'un télégramme du régime extra-européen, à moins que l'erreur n'ait été réparée au moyen d'un avis de service taxé (SR) (art. XVIII);

j. les sommes versées pour les avis de service taxés (SR) (art. XVIII) et pour les réponses y relatives, si la répétition n'est pas conforme à la première transmission, mais sous la réserve que, dans le cas où quelques mots auraient été correctement et les autres incorrectement reproduits dans le télégramme primitif, la taxe des mots qui, dans la demande de répétition et dans la réponse se rapportent exclusivement aux mots correctement transmis la première fois, n'est pas remboursée;

k. la différence entre la valeur d'un bon de réponse se rapportant à un télégramme du régime extra-européen et le montant de la taxe applicable au télégramme-réponse affranchi au moyen de ce bon (art. LI, § 2);

l. la taxe de tout télégramme arrêté par application des dispositions de l'article 8 de la Convention de Saint-Pétersbourg.

2. Dans le cas de remboursement partiel d'un télégramme

dring i det Beløb, der skal tilbagebetales;

i. Taxten for ethvert under Befordringen udeladt Ord i et Telegram i den udeneuropæiske Taxtafdeling, medmindre Feilen er bleven rettet ved en taxeret Tjeneſtemeddelelſe (SR) (Art. XVIII);

j. erlagte Gebyrer for taxerede Tjeneſtemeddelelſer (SR) (Art. XVIII) og for Svar paa ſaadanne, hvis Gjentagelſen ikke er overensſtemmende med den førſte Aftelegrafering, men dog med det Forbehold i Tilfælde af at nogle Ord var bleve rigtig og de øvrige feilagtig gjengivne i det oprindelige Telegram, at Tilbagebetaling ikke finder Sted af Taxten for de Ord i Repetitionsbegjæringen og Svaret paa ſamme, ſom udelukkende angaar de førſte Gang rigtig aftelegraferede Ord;

k. Forſkjellen mellem det Beløb, hvorpaa et Svarbevis tilhørende et Telegram i den udeneuropæiſke Taxtafdeling lyder, og Taxten for det Telegramſvar, hvortil Svarbeviſet er benyttet (Art. LI, § 2);

l. Taxten for ethvert Telegram, hvis Befordring er ſtandſet i Henhold til Konventionens Art. 8.

2. I Tilfælde af delvis Tilbagebetaling af Taxten for et

multiple, le quotient obtenu en divisant la taxe totale perçue par le nombre des copies, détermine la taxe afférente à chaque copie, le télégramme comptant, à cet égard, également pour une copie.

3. Dans les cas prévus par les alinéas *a*, *b*, *c*, *d*, *h* et *i* du paragraphe premier du présent article, le remboursement ne s'applique qu'aux télégrammes mêmes qui ne sont pas parvenus ou qui ont été annulés, retardés ou dénaturés, y compris les taxes accessoires non utilisées, mais non aux correspondances qui auraient été motivées ou rendues inutiles par la non-remise, le retard ou l'altération.

4. Lorsque les erreurs imputables au service télégraphique ont été réparées par l'envoi d'avis de service taxés (SR) ou (ST), le remboursement ne porte que sur les taxes de ces avis de service. Aucun remboursement n'est dû pour les télégrammes auxquels ces avis se rapportent.

5. Aucun remboursement n'est accordé pour les télégrammes rectificatifs qui, au lieu d'être échangés de bureau à bureau sous forme d'avis de service taxés (art. XVIII), ont été échangés directement entre l'expéditeur et le destinataire.

6. Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux télégrammes empruntant les lignes d'un Office non adhérent qui refuserait de

Telegram med flere Adresser be- 17 Marts.
stemmer den Kvotient, der fremkommer ved at dele den hele opkrævede Taxt med Udskrifternes Antal, den Erstatning, der skal tilstaaes for hver Udskrift, idet Telegrammet herunder ligeledes regnes for en Udskrift.

3. I de i nærværende Artikels § 1, Litra a, b, c, d, h og i forudsatte Tilfælde kan Tilbagebetalingen kun anvendes paa Taxterne for selve de ikke fremkomne, annullerede, forsinkede eller forvanskede Telegrammer tilligemed de mulig ikke benyttede Tillægstaxter, men ikke paa den ved Ikke-Fremkomsten, Forsinkelsen eller Forvanskningen foranledigede eller unyttiggjorte Korrespondance.

4. Naar de Feil, der skyldes Telegrafvæsenet, er blevne rettede ved taxerede Tjenestemeddelelser (SR) eller (ST), finder Tilbagebetaling Sted kun af de for disse Meddelelser erlagte Taxter, men ikke for de Telegrammer, hvortil de refererer sig.

5. Ingen Tilbagebetaling af Taxter tilstaaes for de Rettelsestelegrammer, som, istedetfor at udveksles mellem vedkommende Stationer i Form af taxerede Tjenestemeddelelser (Art. XVIII), udveksles direkte mellem Afsender og Adressat.

6. Bestemmelserne i nærværende Artikel kan ikke anvendes paa Telegrammer, der befordres paa Linjer tilhørende en udenfor Konventionen staaende Administra-

17 Marts. se soumettre à l'obligation du remboursement.

LXXI.

1. Toute réclamation en remboursement de taxe doit être formée, sous peine de déchéance, avant l'expiration d'un délai de trois mois, pour les télégrammes du régime européen et de six mois, pour les télégrammes du régime extra-européen, à partir de la date de dépôt du télégramme.

2. Toute réclamation doit être présentée à l'Office d'origine et être accompagnée des pièces probantes, savoir: une déclaration écrite du bureau de destination ou du destinataire, si le télégramme a été retardé ou s'il n'est pas parvenu; la copie remise au destinataire, s'il s'agit d'altération ou d'omission.

Toutefois, la réclamation peut être présentée par le destinataire à l'Office de destination qui juge s'il doit y donner suite ou la faire présenter à l'Office d'origine.

3. Lors de la présentation d'une demande de remboursement, il peut être perçu sur le réclamant une taxe de réclamation s'élevant, pour les télégrammes du régime européen, à 50 centimes et à 2 francs pour ceux du régime extra-européen.

4. Lorsqu'une réclamation a été reconnue fondée par les Administrations intéressées, la taxe de réclamation, s'il en a

tion, som vægrer sig for at underkaste sig Forpligtelsen til Tilbagebetaling af Gebyrer.

LXXI.

1. Enhver Reklamation om Tilbagebetaling af Taxt skal under Rettens Fortabelse være fremsat for Telegrammer i den europæiske Afdeling inden 3 Maaneder og for Telegrammer i den udeneuropæiske Afdeling inden 6 Maaneders Forløb fra Telegrammets Indleveringsdatum at regne.

2. Enhver Begjæring om Taxtens Tilbagebetaling skal stiles til Afsendelsesstationens Bestyrelse og ledsages af behørige Bilag, nemlig: en skriftlig Erklæring fra Adressestationen eller Adressaten, hvis Telegrammet er forsinket eller ikke fremkommet, og den Afskrift, der er bleven tilstillet Adressaten i Tilfælde af Forvanskning eller Udeladelse af Ord. Dog kan Begjæringen af Adressaten stiles til den Administration, hvorunder Adressestationen hører, som da afgjør, om den skal tages tilfølge eller oversendes til den Administration, hvorunder Afsendelsesstationen hører.

3. Ved Fremsættelsen af en Begjæring om Tilbagebetaling af Taxter kan der affordres Reklamanten et Reklamationsgebyr af 50 Centimer for et Telegram i den europæiske Afdeling og af 2 Franks for Telegrammer i den udeneuropæiske Afdeling.

4. Er Begjæringen erkjendt berettiget af de interesserede Administrationer, tilbagebetales den reklamerede Taxt, forsaavidt den

été perçu une, est restituée au réclamant, avec la taxe à rembourser pour le télégramme par l'Office d'origine.

5. L'expéditeur qui ne réside pas dans le pays où il a déposé son télégramme peut faire présenter sa réclamation à l'Office d'origine par l'intermédiaire d'un autre Office. Dans ce cas, l'Office qui l'a reçue est, s'il y a lieu, chargé d'effectuer le remboursement.

6. Les réclamations communiqués d'Office à Office sont transmises avec un dossier complet, c'est-à-dire qu'elles contiennent (en original, en extrait ou en copie) toutes les pièces ou lettres qui les concernent. Ces pièces doivent être analysées en français lorsqu'elles ne sont pas rédigées dans cette langue ou dans une langue comprise de tous les Offices intéressés.

7. Les réclamations ne sont transmises d'Office à Office que lorsque les faits sur lesquels elles portent peuvent donner lieu à remboursement.

Toutefois, des enquêtes peuvent être exceptionnellement demandées par les Offices dans l'intérêt du service, lorsque des irrégularités graves ou répétées ont été commises.

LXXII.

1. Pour tout télégramme non remis à destination, le remboursement est supporté par les Offices sur les lignes

er opkrævet, til Reklamanten af 17 Marts.
den Administration, hvorunder Affendelsesstationen hører, og med det Taxtbeløb, der bliver at tilbagebetale for Telegrammet.

5. En Affender, der ikke bor i det Land, hvor han har indleveret sit Telegram, kan stile sin Begjæring til Affendelsesstationens Administration gjennem en anden Telegrafbestyrelse. Naar i saa Tilfælde Begjæringen indvilges, skal den Bestyrelse, af hvem den er modtaget, besørge Tilbagebetalingen.

6. Ved tjenstlig Oversendelse af Reklamationer skal disse være ledsagede af samtlige dem vedkommende Telegrammer eller Breve (i Original, Uddrag eller Kopi). Disse Dokumenter resumeres paa Fransk, naar de ikke er affattede i dette eller i et af alle de interesserede Bestyrelser forstaaet Sprog.

7. Reklamationerne oversendes fra den ene Bestyrelse til den anden kun forsaavidt de paaberaabte Fakta kan give Anledning til Tilbagebetaling. Dog kan der af Administrationerne undtagelsesvis begjæres Undersøgelser i Tjenestens Interesse, naar grovere eller gjentagne Uregelmæssigheder har fundet Sted.

LXXII.

1. For ethvert Telegram, der ikke er bleven befordret til sin Bestemmelse, skal Tilbagebetalingen bæres af de Administrationer,

17 Marts. desquels ont été commises les irrégularités qui ont empêché le télégramme de parvenir au destinataire.

2. Si la demande de remboursement pour cause de non-remise est repoussée, la remise du télégramme doit être constatée par un reçu ou par une déclaration de l'Administration destinataire.

3. En cas de retard, le remboursement intégral de la taxe est effectué aux frais des Offices par le fait desquels le retard s'est produit et dans la proportion des retards imputables à chaque Office.

4. En cas d'altération d'un télégramme avec collationnement, l'Office d'origine détermine les erreurs qui ont empêché le télégramme de remplir son objet, et la part contributive des diverses Administrations est réglée d'après le nombre des fautes ainsi déterminées, un mot omis ou ajouté comptant pour une erreur.

5. La part contributive pour l'altération d'un mot dénaturé successivement sur les lignes de plusieurs Administrations est supportée par la première de ces Administrations.

6. Les omissions ou erreurs sont imputables:

a. aux deux bureaux: lorsque, par suite de la négligence du contrôle prévu dans l'article XXXVIII, le télégramme a été égaré entre ces deux bureaux; lorsqu'une lettre ou un chiffre ou bien plusieurs lettres ou chiffres

paa hvis Linjer de Feil er indlobne, der har forhindret Telegrammet fra at komme frem til Adressaten.

2. Bliver en Begjæring om Tilbagebetaling paa Grund af Ikkeaflevering afvist, skal Telegrammets Aflevering godtgjøres ved en Kvittering eller en Erklæring fra Adresseadministrationen.

3. I Tilfælde af Forsinkelse finder Taxtens fuldstændige Tilbagebetaling Sted for de Administrationers Regning, der har været Aarsag i Forsinkelsen, og i Forhold til de Forsinkelser, der kan tilregnes hver Administration.

4. I Tilfælde af Forvanskning af et Telegram med Kollationering bestemmer den Administration, hvorunder Affendelsesstationen hører, de Feil, der har forhindret Telegrammet fra at opfylde sit Øiemed, og den Andel, der skal tilsvares af hver Administration, opgjøres efter det saaledes bestemte Antal Feil, idet et udeladt eller tilføiet Ord regnes for en Feil.

5. Den Andel, der skal tilsvares for Forvanskning af et paa flere Administrationers Linjer efterhaanden forvanskет Ord bæres af den første af disse Administrationer.

6. Feil eller Udeladelser tilregnes:

a. begge Stationer: naar Telegrammet, som en Følge af Mangel paa den i Artikel XXXVIII foreskrevne Kontrol er forkommet mellem disse Stationer; naar et Bogstav eller et Ziffer eller ogsaa flere saadanne, der danner taxerede

constituant des mots taxés ayant été omis ou ajoutés, le bureau qui a reçu n'a pas vérifié le nombre des mots; lorsque le collationnement a été omis ou donné incomplètement; lorsqu'à l'appareil Hughes il y a eu un défaut non rectifié;

b. au bureau qui a reçu: lorsqu'il n'a pas tenu compte de la rectification faite à son collationnement par son correspondant; lorsque, en cas de répétition d'office, il n'a pas rectifié la première transmission d'après cette répétition;

c. au bureau qui a transmis: dans tous les autres cas.

7. Lorsque, par suite de l'absence ou de l'insuffisance des documents, le bureau responsable d'une omission ou erreur ne peut être désigné, le remboursement est mis à la charge de l'Administration où la preuve fait défaut.

8. Lorsqu'une réclamation a été présentée et mise en circulation dans les délais fixés par le paragraphe premier de l'article LXXI et que la solution n'a point été notifiée dans les délais fixés par l'article LXVIII pour la conservation des archives, l'Office qui a reçu la réclamation rembourse la taxe réclamée, et le remboursement est mis à la charge de l'Administration qui a retardé l'instruction.

9. Pour les correspondances du régime extra-européen, le remboursement est supporté par les différentes Administra-

Ord, er blevne udeladte eller tilføiede og den modtagende Station ikke har undersøgt Ordantallet; naar pligtig Kollationering er bleven undladt eller ufuldstændig udført; naar der med Hughes Apparat har vist sig en Feil, der ikke er bleven rettet; 17 Marts.

b. Modtagelsesstationen: naar den ikke har taget Hensyn til den Rettelse, der af den afsendende Station er foretaget ved Kollationeringen; naar den efter en tjenstlig Gjentagelse ikke har rettet den første Telegrafering overensstemmende med denne Gjentagelse;

c. Afsendelsesstationen: i alle andre Tilfælde.

7. Naar det paa Grund af manglende eller ufuldstændige Dokumenter ikke kan paavises, hvilken Station er den ansvarlige for Udeladelse eller Feil, falder Tilbagebetalingen den Administration tillast, der mangler Beviset.

8. Naar en Reklamation er bleven indleveret og omsendt inden den i Artikel LXXI, § 1, fastsatte Frist, og ingen Afgjørelse er bleven notificeret inden den i Artikel LXVIII for Arkivernes Opbevaring bestemte Tid, tilbagebetaler den Bestyrelse, der har modtaget Reklamationen, den tilbagefordrede Taxt, som tilsvares af den Administration, der har forsinket Undersøgelsen.

9. For Korrespondance i den udeneuropæiske Taxtafdeling bæres Tilbagebetalingen af de forskjellige Stats-Administrationer eller Pri-

17 Marts. tions d'Etat ou de Compagnies privées par les lignes desquelles le télégramme a été transmis, chaque Administration abandonnant sa part de taxe.

LXXIII.

1. La taxe d'un télégramme arrêté en vertu des articles 7 et 8 de la Convention est remboursée à l'expéditeur, s'il en fait la demande, et le remboursement est à la charge de l'Administration qui a arrêté le télégramme.

2. Toutefois, lorsque cette Administration a notifié, conformément à l'article 8, la suspension de certaines catégories de correspondances, le remboursement des taxes des télégrammes de cette catégorie doit être supporté par l'Office d'origine, à partir de la date à laquelle la notification lui est parvenue.

15. Comptabilité.

Article 12 de la Convention.

Les Hautes Parties contractantes se doivent réciproquement compte des taxes perçues par chacune d'elles.

LXXIV.

1. Le franc sert d'unité monétaire dans l'établissement des comptes internationaux.

2. Chaque Etat crédite l'Etat limitrophe du montant des taxes des télégrammes

vatkompagniers Bestyrelser, paa hvis Linjer Telegrammet er blevet befordret, idet hver Administration giver Afkald paa sin Andel af Taxten.

LXXIII.

1. Taxten for et i Kraft af Konventionens Art. 7 og 8 standset Telegram tilbagebetales Afsenderen paa Forlangende, og Tilbagebetalingen falder den Administration tillast, der har standset Telegrammet.

2. Naar imidlertid denne Administration i Overensstemmelse med Art. 8 har notificeret Forbud mod visse Slags Telegrammer, skal Tilbagebetalingen af Taxter for Telegrammer af denne Art falde den Administration tillast, hvorunder Afsendelsesstationen henhører, fra den Dag at regne, da Notifikationen er kommen den ihænde.

15. Regnskabsopgjør.

Konventionens Artikel 12.

De høie kontraherende Parter skylde hinanden gjensidig Regnskab for de af enhver af dem opkrævede Afgifter.

LXXIV.

1. Franken tjener som Myntenhed ved Affattelsen af de internationale Regnskaber.

2. Hver Stat godskriver Nabostaten Summen af Taxterne for de Telegrammer, som den har

qu'il lui a transmis, calculées depuis la frontière de ces deux Etats jusqu'à destination.

3. Les taxes terminales peuvent être liquidées directement entre Etats extrêmes, après une entente entre ces Etats et les Etats intermédiaires.

4. Les taxes peuvent être réglées, d'un commun accord, d'après le nombre des télégrammes qui ont franchi la frontière, abstraction faite du nombre des mots et des frais accessoires. Dans ce cas, les parts de l'Etat limitrophe et de chacun des Etats suivants, s'il y a lieu, sont déterminées par moyennes établies contradictoirement (art. LXXVI, § 3).

5. Dans le cas d'application de l'article LXXXVII, l'Administration contractante en relation directe avec l'Office non adhérent est chargée de régler les comptes entre cet Office et les autres contractants auxquels elle a servi d'intermédiaire pour la transmission.

LXXV.

1. Les comptes sont établis d'après les transmissions réellement effectuées chaque jour.

2. Dans le calcul prévu par le paragraphe précédent, il n'est tenu compte que des taxes afférentes au nombre des mots transmis (chaque mot urgent étant compté pour trois mots) et aux réponses payées.

sendt denne, beregnede fra disse to Staters Grænse til Bestemmelsesstedet. 17 Marts,

3. Opgjør for Terminaltaxter kan ske direkte mellem Afsendelses- og Adressestationens Telegrafvæsener efter Overenskomst mellem disse og de mellemliggende Bestyrelser.

4. Taxterne kan ved fælles Overenskomst fastsættes efter Antallet af de Telegrammer, der har passeret Grænsen, uden Hensyn til Ordantal og Tillægsomkostninger. I saa Fald bestemmes Nabostatens og i Tilfælde enhver af de følgende Staters Andel efter gjensidig opgjorte Gjennemsnitsberegninger (Art. LXXVI, § 3).

5. I Tilfælde af Anvendelse af Artikel LXXXVII paaligger det den kontraherende Administration, der staar i direkte Forbindelse med en i Konventionen ikke deltagende Bestyrelse, at opgjøre Regnskaberne imellem denne og de øvrige kontraherende Bestyrelser, mellem hvilke ovennævnte Administrationen har tjent som Mellemled ved Befordringen.

LXXV.

1. Regnskaberne opgjøres efter de paa hver Dag virkelig udførte Befordringer.

2. I den i foregaaende Paragraf forudsatte Beregning indgaar kun Taxterne for det befordrede Antal Ord (idet hvert Ord i et fortrinsberettiget Privattelegram regnes som tre Ord) og for forudbetalte Svar.

17 Marts. 3. Dans le régime européen, les autres taxes perçues sont exclues des comptes et conservées par l'Office qui les a encaissées (compléments de taxe pour réunions abusives de mots [art. XIX, § 5]; récépissé de dépôt [art. XXX, §§ 2 et 3]; collationnement [art. LIII, § 4]; accusés de réception [art. LIV, § 2]; télégrammes à faire suivre [art. LVI, § 10]; droits de copie [art. LVIII, § 3]; frais d'exprès [art. LIX, § 3]; frais de poste [art. LXI, §§ 4 et 5]; télégrammes sémaphoriques [art. LXII, § 6]).

4. Dans le régime extra-européen, les taxes afférentes aux droits de copies et de transport au delà des lignes par un moyen plus rapide que la poste sont dévolues à l'Administration qui a délivré les copies ou effectué le transport.

Les taxes pour accusés de réception sont acquises à l'Office destinataire.

Pour les télégrammes sémaphoriques venant de la mer, chaque Etat crédite l'Etat limitrophe de la part de taxe afférente au parcours entre la frontière des deux Etats et la destination. La taxe indiquée dans le préambule comme étant à percevoir sur le destinataire (art. LXII, § 6) est en même temps déduite du compte total de la journée ou du mois respectif.

5. Les réponses et les accusés de réception sont traités dans la transmission comme des télégrammes ordinaires.

3. I den europæiske Taxtafdeling medtages ikke i Regnskaberne de øvrige opkrævede Taxter, idet disse beholdes af den Administration, som har oppebaaret samme [Tillægstaxter for utilstedelige Ordsammensætninger (Art. XIX, § 5), Gebyr for Kvittering ved Indleveringen (Art. XXX, §§ 2 og 3), for Kollationering (Art. LIII, § 4), for Modtagelsestilstaaelse (Art. LIV, § 2), for Efterſendelse (Art. LVI, § 10), for Afskrifter (Art. LVIII, § 3), Expressegebyrer (Art. LIX, § 3), Postgebyrer (Art. LXI, §§ 4 og 5), for Semafortelegrammer (Art. LXII, § 6)].

4. I den udeneuropæiske Taxtafdeling tilfalder Gebyrerne for Afskrifter og for Befordring udenfor Telegrafnettet ved et Befordringsmiddel, der er hurtigere end Posten, den Administration, som har udfærdiget Afskrifterne eller besørget Viderebefordringen. Taxterne for Modtagelsestilstaaelser tilfalder den Administration, hvorunder Adressestationen hører.

For Semafortelegrammer fra Fartøier i Søen godskriver hver Stat Nabostaten for den Del af Taxten, der falder paa Befordringen mellem de to Staters Grænse og Bestemmelsesstedet. Den i Telegrammets Indledning angivne Taxt, der skal afkræves Adressaten (Art. LXII, § 6), fratrækkes samtidig i Total-Afregningsbeløbet for vedkommende Dag eller Maaned.

5. Svar og Modtagelsestilstaaelser behandles ved Befordringen som almindelige Telegrammer.

6. Dans la correspondance du régime européen, lorsque la transmission s'écarte de la voie qui a servi de base à l'établissement du tarif, la taxe de transit perçue est répartie, à partir du point où la voie normale a été abandonnée, entre les Administrations qui ont concouru à la transmission, y compris celle qui a provoqué le détournement, et les câbles sous-marins en cause. Cette répartition s'effectue au prorata des taxes de transit normales.

7. Pour les télégrammes entre pays limitrophes qui empruntent une voie détournée, l'Office expéditeur bonifie les taxes normales de transit, sauf arrangements spéciaux. Par contre, les taxes terminales pour ces mêmes télégrammes sont liquidées entre les Administrations des deux pays limitrophes, à moins qu'elles ne restent acquises à l'Administration d'origine, en vertu d'un arrangements spécial.

8. Dans la correspondance du régime extra-européen lorsqu'un télégramme, quel qu'il soit, a été transmis par une voie différente de celle qui a servi de base à la taxe, la différence de taxe est supportée par l'Office qui a détourné le télégramme, sauf recours contre l'Office à qui ce détournement est imputable.

LXXVI.

1. La taxe qui sert de base à la répartition entre

6. Naar i den europæiske Taxtafdeling et Telegrams Befordringsvei afviger fra den, hvorefter Telegrammet er taxeret, fordeles den opkrævede Transittaxt fra det Punkt af, hvor den regulære Vei er forladt, blandt de Administrationer, der har deltaget i Befordringen, deri indbefattet den Administration, som har foranlediget Afvigelsen, samt vedkommende Undervandskabler. Denne Fordeling sker i Forhold til de normale Transittaxter. 17 Marts.

7. For Telegrammer, udvekslede mellem Nabolande, og som befordres ad Omvei, godtgjør det afsendende Telegrafvæsen de normale Transittaxter, medmindre særskilt Ordning er truffen. Derimod opgjøres Terminaltaxterne for disse Telegrammer mellem de to Nabolandes Administrationer, medmindre de helt tilfalder den afsendende Administration ifølge særskilt Overenskomst.

8. Naar i den udeneuropæiske Taxtafdeling et Telegram af hvilketsomhelst Slags er bleven sendt en anden Vei end den ved Taxtberegningen forudsatte, bæres Taxtforskjellen af det Telegrafvæsen, der har sendt Telegrammet ad Omvei, med Forbehold af Regres hos den Bestyrelse, som har foranlediget denne Omvei.

LXXVI.

1. Den Taxt, der tjener som Grundlag ved Fordelingen mellem

17 Marts. Etats et, le cas échéant, à la détermination des moyennes mentionnées au paragraphe 4 de l'article LXXIV, est celle qui résulte de l'application régulière des tarifs établis entre les Etats intéressés, sans qu'il soit tenu compte des erreurs de taxation qui ont pu se produire.

2. Toutefois, le nombre de mots annoncé par le bureau d'origine sert de base à l'application de la taxe, sauf le cas où, à cause d'une erreur de transmission, il aurait été rectifié d'un commun accord entre le bureau d'origine et le bureau correspondant.

3. Pour déterminer les taxes moyennes, on dresse un compte mensuel comprenant, par télégramme traité individuellement, toutes les taxes accessoires de quelque nature qu'elles soient (art. LXXV). La part totale calculée pour chaque Etat pendant le mois entier, est divisée par le nombre des télégrammes; le quotient constitue la taxe moyenne applicable à chaque télégramme dans les comptes ultérieurs, jusqu'à revision. Cette revision, sauf circonstances exceptionnelles, ne doit pas être faite avant une année.

LXXVII.

1. Le règlement réciproque des comptes a lieu à l'expiration de chaque mois.

2. Le décompte et la liquidation du solde se font à la fin de chaque trimestre.

Staterne og i Tilfælde til Bestemmelse af de Gjennemsnitstaxter, der omhandles i Art. LXXIV, § 4, er den, som fremkommer ved den regulære Anvendelse af de mellem de interesserede Stater fastsatte Tarifer, uden at der tages Hensyn til de Feil i Taxeringen, som maatte være indløbne.

2. Dog tjener det Ordantal, der er anmeldt af Indleveringsstationen, som Grundlag for Taxeringen, undtagen i Tilfælde, hvor Ordantallet paa Grund af Telegraferingsfeil er bleven rettet efter fælles Overenskomst mellem Indleveringsstationen og den korresponderende Station.

3. For at bestemme Gjennemsnitstaxterne opgjør man Regnskab for en Maaned, hvilket for hvert enkelt Telegram særskilt indbefatter alle Tillægstaxter af hvilkensomhelst Beskaffenhed (Art. LXXV). Den for hver Stat beregnede Totalanpart for hele Maaneden divideres med Telegramantallet; Kvotienten udgjør den paa hvert Telegram i de senere Regnskaber faldende Gjennemsnitstaxt, indtil Revision finder Sted. Denne Revision bør, undtagen i særegne Tilfælde, først foregaa efter et Aars Forløb.

LXXVII.

1. Gjensidig Afslutning af Regnskaberne finder Sted ved Udgangen af hver Maaned.

2. Afregning og Opgjør af Saldoen sker ved Slutningen af hvert Kvartal.

3. Le solde résultant de la liquidation est payé à l'Etat créditeur en francs d'or effectifs, à moins que les deux Administrations en cause ne se soient entendues pour l'emploi d'une autre monnaie.

4. Les frais de déplacement sont à la charge de l'Office créditeur.

LXXVIII.

1. L'échange des comptes mensuels a lieu avant l'expiration du trimestre qui suit le mois auquel ils se rapportent.

2. La revision de ces comptes a lieu dans un délai maximum de six mois à dater de leur envoi. L'Office qui n'a reçu, dans cet intervalle, aucune observation rectificative, considère le compte comme admis de plein droit. Cette disposition est aussi applicable aux observations faites par un Office sur les comptes rédigés par un autre.

3. Les comptes mensuels sont admis sans revision, quand la différence des sommes finales établies par les deux Administrations intéressées ne dépasse pas 1 p. 100 du débet de l'Administration qui l'a établi. Dans le cas d'une revision commencée, elle doit être arrêtée, lorsque, par suite d'un échange d'observations entre les Offices intéressés, la différence qui a donné lieu à la revision se trouve renfermée dans les limites de 1 p. 100.

3. Den Saldo, som Opgjøret udviser, betales til den tilgodehavende Stat i effektive Franks i Guld, medmindre de to interesserede Administrationer er bleven enige om Anvendelse af anden Mynt. 17 Marts.

4. Forsendelsesudgifterne bæres af den tilgodehavende Bestyrelse.

LXXVIII.

1. Udveksling af de maanedlige Regnskaber finder Sted inden 3 Maaneders Forløb efter Slutningen af den Maaned, til hvilken de henhører.

2. Revision af disse Regnskaber finder Sted senest inden seks Maaneder, regnet fra deres Afsendelse. Den Administration, der i Løbet af dette Tidsrum ikke har modtaget nogen Bemerkning, betragter Regnskabet som retmæssigen vedtaget. Denne Bestemmelse anvendes ogsaa paa de Bemerkninger, der af en Bestyrelse gjøres med Hensyn til de af en anden Bestyrelse affattede Regnskaber.

3. De maanedlige Regnskaber vedtages uden Revision, naar Forskjellen imellem de af begge vedkommende Administrationer beregnede endelige Summer ikke overskrider 1 Procent af den Administrations Debet, der har beregnet den. Hvis Revision er paabegyndt, maa den standses, naar den Forskjel, der har givet Anledning til Revisionen, som Følge af udvekslede Bemerkninger mellem de interesserede Bestyrelser, af bragt ned under Grænserne er 1 Procent.

17 Marts. 4. Le compte trimestriel doit être vérifié et liquidé dans le délai de six semaines qui suit l'échange des comptes afférents au dernier mois du trimestre correspondant. Passé ce délai de six semaines, les sommes dues à un Office par un autre sont productives d'intérêts, à raison de 5 % par an, à dater du jour d'expiration du dit délai. Le décompte se fait indépendamment de la revision des comptes mensuels.

5. Il n'est pas admis de réclamation, dans les comptes, au sujet des télégrammes du régime européen ayant plus de six mois de date et des télégrammes du régime extra-européen ayant plus de douze mois de date.

16. Réserves.

Article 17 de la Convention.

Les Hautes Parties contractantes se réservent respectivement le droit de prendre séparément, entre elles, des arrangements particuliers de toute nature sur les points du service qui n'intéressent pas la généralité des Etats.

LXXIX.

Les points du service sur lesquels porte la réserve prévue à l'article 17 de la Convention sont notamment:

l'établissement des tarifs d'Etat à Etat;

le règlement des comptes;

4. Kvartalsafregningen maa proves og opgjøres inden Udløbet af seks Uger efter Udvekslingen af Regnskaberne for den sidste Maaned i vedkommende Kvartal. Overskrides denne Tidsfrist af seks Uger, svares der Renter af det Beløb, den ene Bestyrelse skylder den anden, beregnet efter 5 % p. A. fra Tidsfristens Udløb at regne. Dette Opgjør sker uafhængig af de maanedlige Regnskabers Revision.

5. Reklamationer i Regnskaberne vedkommende Telegrammer i den europæiske Taxtafdeling, der er over seks Maaneder, og Telegrammer i den udeneuropæiske Taxtafdeling, der er over tolv Maaneder gamle, fremmes ikke.

16. Forbehold.

Konventionens Artikel 17.

De høie kontraherende Parter forbeholde sig gjensidig Ret til indbyrdes at træffe særskilte Overenskomster af enhver Art angaaende Tjenesteanliggender, der ikke berøre Staternes fælles Interesse.

LXXIX.

De Tjenesteanliggender, der henhører under det i Konventionens Artikel 17 omhandlede Forbehold, er i Særdeleshed:

Tarifernes Fastsættelse fra Stat til Stat;

Regnskabernes Afslutning;

l'adoption d'appareils ou de vocabulaires spéciaux entre des points et dans des cas déterminés;

l'application du système des timbres-télégraphe;

la transmission des mandats de poste par le télégraphe;

la perception des taxes à l'arrivée;

le service de la remise des télégrammes à destination;

la faculté de transmettre, à prix réduit, des correspondances à l'usage de la presse, à des heures et à des conditions déterminées, sans préjudice pour le service général, ou de louer, à cet effet, des fils spéciaux moyennant abonnement;

l'extension du droit de franchise aux télégrammes de service qui concernent la météorologie et tous autres objets d'intérêt public.

17. Bureau international. Communications réciproques.

Article 14 de la Convention.

Un organe central, placé sous la haute autorité de l'Administration supérieure de l'un des Gouvernements contractants désigné, à cet effet, par le règlement, est chargé de réunir, de coordonner et de publier les renseignements de toute nature relatifs à la télégraphie internationale, d'instruire les demandes de modification aux tarifs et au règlement de service, de faire promulguer les changements adoptés, et, en général, de procéder à toutes les études et d'exécuter tous

Antagelse af særegne Apparater eller særegne Ordbøger mellem bestemte Punkter og i bestemte Tilfælde; 17 Marts.

Anvendelse af Telegraffrimerker;

Befordring af Postanvisninger pr. Telegraf;

Taxternes Opkrævning ved Modtagelsesstationen;

Telegrammers Aflevering til Adressaten;

Ret til for nedsat Pris at befordre Korrespondancer til Brug for Pressen paa bestemte Timer og paa særskilte Betingelser uden Skade for Tjenesten i dens Helhed, eller til at udleie særskilte Linjer til dette Brug ved Abonnement;

Udvidelse af Taxtfriheden til Tjenestetelegrammer, der angaar Meteorologien og alle andre Gjenstande af almindelig Interesse.

17. Internationalt Bureau. Gjensidige Meddelelser.

Konventionens Artikel 14.

Det overdrages et Centralorgan, der er stillet under Overbestyrelsens høie Myndighed i en af de kontraherende Stater, som ved Reglementet dertil bestemmes, at samle, ordne og offentliggjøre Oplysninger af ethvert Slags angaaende den internationale Telegrafi, at behandle Forslag om Forandringer i Tariferne og i Tjenestereglementet, at lade de vedtagne Forandringer kundgjøre og i Almindelighed at foretage alle forberedende Undersøgelser og at udføre alle Arbeider, som maatte blive det forelagt

17 Marts. les travaux dont il serait saisi dans l'intérêt de la télégraphie internationale.

Les frais auxquels donne lieu cette institution sont supportés par toutes les Administrations des Etats contractants.

LXXX.

1. L'organe central, prévu par l'article 14 de la Convention, reçoit le titre de Bureau international des Administrations télégraphiques.

2. L'Administration supérieure de la Confédération suisse est désignée pour organiser le Bureau international dans les conditions déterminées par les articles LXXXI à LXXXIII suivants.

LXXXI.

1. Les frais communs du Bureau international des Administrations télégraphiques ne doivent pas dépasser, par année, la somme de 100 000 francs, non compris les frais spéciaux auxquels donne lieu la réunion d'une Conférence internationale. Cette somme pourra être augmentée ultérieurement du consentement de toutes les Parties contractantes.

2. L'Administration désignée, en vertu de l'article 14 de la Convention, pour la direction du Bureau international, en surveille les dépenses, fait les avances nécessaires et établit le compte annuel, qui est communiqué à toutes les autres Administrations intéressées.

i den internationale Telegrafis Interesse.

Omkostningerne ved denne Institution bæres af de kontraherende Staters samtlige Bestyrelser.

LXXX.

1. Det i Konventionens Artikel 14 omhandlede Centralbureau faar Titel af Telegrafadministrationernes internationale Bureau.

2. Schweizerforbundets øverste Styrelse er valgt til at organisere det internationale Bureau paa de Betingelser, som er fastsatte i Artiklerne LXXXI til LXXXIII nedenfor.

LXXXI.

1. Telegrafadministrationernes internationale Bureaus Fællesudgifter maa ikke overskride 100,000 Franks om Aaret, heri ikke iberegnet de specielle Udgifter, Sammenkaldelsen af en international Konference medfører. Denne Sum kan senere forøges med alle de kontraherende Parters Samtykke.

2. Den ifølge Konventionens Art. 14 til det internationale Bureaus Bestyrelse valgte Administration har Tilsyn med Udgifterne, gjør de nødvendige Forskud og affatter det aarlige Regnskab, som meddeles alle de øvrige interesserede Administrationer.

3. Pour la répartition des frais, les Etats contractants ou adhérents sont divisés en six classes, contribuant chacune dans la proportion d'un certain nombre d'unités, savoir:

1re	classe . . .	25 unités.
2e	„ . . .	20 „
3e	„ . . .	15 „
4e	„ . . .	10 „
5e	„ . . .	5 „
6e	„ . . .	3 „

4. Ces coefficients sont multipliés par le nombre d'Etats de chaque classe, et la somme des produits ainsi obtenus fournit le nombre d'unités par lequel la dépense totale doit être divisée. Le quotient donne le montant de l'unité de dépense.

5. Les Administrations des Etats contractants sont, pour la contribution aux frais, réparties ainsi qu'il suit, dans les six classes dont il est fait mention au paragraphe précédent:

1re classe: Allemagne, République Argentine, Brésil, France, Grande-Bretagne, Indes britanniques, Italie, Russie, Turquie;

2e classe: Autriche, Espagne, Hongrie;

3e classe: Belgique, Indes néerlandaises, Norvège, Pays-Bas, Roumanie, Suède;

4e classe: Australie méridionale, Cap de Bonne-Espérance, Colonies espagnoles [Cuba, Philippines (îles) et Porto-Rico], Danemark, Egypte, Japon, Nouvelle Galles du Sud, Nouvelle Zélande, Queensland, Suisse, Victoria;

3. Med Hensyn til Udgifter- 17 Marts.
nes Fordeling deles de kontraherende eller tiltrædende Stater i 6 Klasser, der hver bidrager i Forhold til et vist Antal Enheder. nemlig:

1ste	Klasse	25 Enheder.
2den	„	20 „
3die	„	15 „
4de	„	10 „
5te	„	5 „
6te	„	3 „

4. Disse Koefficienter multipliceres med Antallet af hver Klasses Stater, og Summen af de saaledes fundne Produkter giver det Antal Enheder, hvormed Totaludgiften skal divideres. Kvotienten giver Størrelsen af Enheden for Udgiften.

5. Med Hensyn til Udgiftsbidragene fordeles de kontraherende Staters Administrationer paa følgende Maade i de i foregaaende Paragraf omtalte 6 Klasser:

1ste Klasse: Tyskland, den Argentinske Republik, Brasilien, Frankrige, Storbritannien, Britisk Indien, Italien, Rusland, Tyrkiet;

2den Klasse: Østerrige, Spanien, Ungarn;

3die Klasse: Belgien, Nederlandsk Indien, Norge, Nederlandene, Rumænien, Sverige;

4de Klasse: Syd-Australien, Cap-Kolonien, de Spanske Kolonier (**Cuba, Philippinerne, Porto-Rico**), Danmark, Ægypten, Japan, Ny-Syd-wales, Ny-Zeland, Queensland, Schweiz, Victoria;

17 Marts. 5e classe: Bosnie-Herzégovine, Bulgarie, Cochinchine, Colonies portugaises, Grèce, Portugal, Sénégal, Serbie, Siam, Tunisie;

6e classe: Australie occidentale, Luxembourg, Montenegro, Natal, Nouvelle Calédonie, Perse, Tasmanie.

LXXXII.

1. Les Offices des Etats contractants se transmettent réciproquement tous les documents relatifs à leur Administration intérieure et se communiquent tout perfectionnement qu'ils viendraient à y introduire.

2. En règle générale, le Bureau international sert d'intermédiaire à ces notifications.

3. Les dits Offices envoient par la poste, par lettre affranchie, au Bureau international, la notification de toutes les mesures relatives à la composition et aux changements de tarifs intérieurs et internationaux, à l'ouverture de lignes nouvelles et à la suppression de lignes existantes, en tant que ces lignes intéressent le service international, enfin aux ouvertures, suppressions et modifications de service des bureaux. Les documents imprimés ou autographiés à ce sujet par les Administrations sont expédiés au Bureau international, soit à la date de leur distribution, soit, au plus tard, le premier jour du mois qui suit cette date.

5te Klasse: Bosnien-Herzegovina, Bulgarien, Cochinchina, de Portugiſiſke Kolonier, Grækenland, Portugal, Senegal, Serbien, Siam, Tunis;

6te Klasse: Veſt-Auſtralien, Luxemburg, Montenegro, Natal, Ny-Kaledonien, Perſien, Tasmanien.

LXXXII.

1. De kontraherende Staters Adminiſtrationer tilſtiller hverandre gjenſidig alle Dokumenter vedrørende deres indre Beſtyrelſe og meddeler hverandre alle Forbedringer, de maatte indføre deri.

2. I Almindelighed tjener det internationale Bureau ſom Mellemled ved disſe Meddelelſer.

3. De nævnte Adminiſtrationer ſender pr. Poſt og i betalt Brev til det internatianale Bureau Kundgjørelſe om alle Forholdsregler vedrørende de indre ſaavelſom de internationale Tarifers Sammenſætning og Forandringer, Aabning af nye Linjer og Nedlæggelſe af gamle, forſaavidt disſe Linjer intereſſerer den internationale Tjeneſte; endelig Aabning og Nedlæggelſe af Stationer ſamt Forandringer i deres Tjeneſte. De af Adminiſtrationerne i den Anledning trykte eller autograferede Dokumenter overſendes til det internationale Bureau, enten den Dag, de bliver uddelte, eller i det ſeneſte den første Dag i paafølgende Maaned.

4. Les dites Administrations lui envoient, en outre, par télégraphe, avis de toutes les interruptions ou rétablissements des communications qui affectent la correspondance internationale.

5. Elles lui font parvenir, au commencement de chaque année et aussi complètement qu'il leur est possible, des tableaux statistiques du mouvement des correspondances, de la situation des lignes, du nombre des appareils et des bureaux, etc. Ces tableaux sont dressés d'après les indications du Bureau international qui distribue, à cet effet, des formules toutes préparées.

6. Elles adressent également à ce Bureau deux exemplaires des publications diverses qu'elles font paraître.

7. Le Bureau international reçoit, en outre, communication de tous les renseignements relatifs aux expériences auxquelles chaque Administration a pu procéder sur les différentes parties du service.

LXXXIII.

1. Le Bureau international coordonne et publie le tarif. Il communique aux Administrations, en temps utile, tous les renseignements y relatifs, en particulier ceux qui sont spécifiés au paragraphe 3 de l'article précédent. S'il y a urgence, ces communications sont transmises par la voie télégraphique, notamment dans les cas prévus par le paragraphe 4 du même article.

4. De nævnte Administrationer sender desuden Bureauet telegrafisk Meddelelse om alle de Afbrydelser eller Gjenoptagelser af Forbindelserne, der vedrører den internationale Korrespondance. 17 Marts.

5. De tilstiller Bureauet i Begyndelsen af hvert Aar, og saa fuldstændigt, som det er dem muligt, statistiske Tabeller over Korrespondancens Gang, Linjernes Udstrækning, Stationernes og Apparaternes Antal o. s. v. Disse Tabeller affattes efter det internationale Bureaus Angivelser, hvilket til den Ende uddeler fuldstændige Formularer.

6. De sender ligeledes til dette Bureau to Exemplarer af de forskjellige Skrifter, de lader trykke.

7. Desuden meddeles det internationale Bureau alle Oplysninger vedkommende de Erfaringer, enhver Administration maatte gjøre med Hensyn til Tjenestens forskjellige Dele.

LXXXIII.

1. Det internationale Bureau ordner og offentliggjør Tarifen. Den meddeler Administrationerne i betimelig Tid alle Tarifen vedkommende Oplysninger, i Særdeleshed saadanne, der findes opregnede i den foregaaende Artikels § 3. I uopsættelige Tilfælde befordres disse Meddelelser telegrafisk, navnlig i saadanne, som omhandles i samme Artikels Paragraf 4. I Notifikationer angaaende Tarifforandringer giver

17 Marts. Dans les notifications relatives aux changements de tarifs, il donne à ces communications la forme voulue pour que ces changements puissent être immédiatement introduits dans le texte des tableaux des taxes annexés à la Convention.

2. Le Bureau international dresse une statistique générale.

3. Il rédige, à l'aide des documents qui sont mis à sa disposition, un journal télégraphique en langue française.

4. Il dresse, publie et revise périodiquement une carte officielle des relations télégraphiques.

5. Il doit d'ailleurs se tenir en tout temps à la disposition des Administrations des Etats contractants pour leur fournir, sur les questions qui intéressent la télégraphie internationale, les renseignements spéciaux de tous genres dont elles pourraient avoir besoin.

6. Les documents imprimés par le Bureau international sont distribués aux Administrations des Etats contractants dans la proportion du nombre d'unités contributives, d'après l'article LXXXI. Les documents supplémentaires que réclameraient ces Administrations sont payés à part, d'après leur prix de revient. Il en est de même des documents demandés par les exploitations privées.

7. Les demandes de cette nature doivent être formulées une fois pour toutes, jusqu'à nouvel avis, et de manière à donner au Bureau international

Bureauet sine Meddelelser saadan Form, at disse Forandringer øieblikkelig kan indføres i Texten af de Konventionen tilføiede Taxttabeller.

2. Det internationale Bureau udarbeider en almindelig Statistik.

3. Det redigerer ved Hjælp af de til dets Raadighed stillede Dokumenter en Telegraf-Journal i det franske Sprog.

4. Det udarbeider, udgiver og reviderer periodist et officielt Kart over Telegrafforbindelserne.

5. Desforuden bør det til enhver Tid være til de kontraherende Staters Administrationers Disposition for at forskaffe dem de specielle Oplysninger af alle Slags, som de kan tiltrænge med Hensyn til Spørgsmaal, der vedkommer den internationale Telegrafi.

6. De af det internationale Bureau trykte Dokumenter ombeles til de kontraherende Staters Administrationer i Forhold til Antallet af Bidragsenheder overensstemmende med Artikel LXXXI. Det større Antal Exemplarer, som disse Administrationer maatte forlange, betales særskilt efter deres Kostende. Paa samme Maade forholdes med de af private Telegrafselskaber forlangte Dokumenter.

7. Forlangender af dette Slags fremsættes en Gang for alle, indtil anden Underretning gives, og saaledes, at det internationale Bureau gives Tid til at ordne

le temps de régler le tirage en conséquence.

8. Les Administrations contractantes peuvent proposer, par l'intermédiaire du Bureau international, des modifications au tarif et au Règlement prévus par les articles 10 et 13 de la Convention. Le Bureau international soumet les propositions à l'examen des Administrations qui doivent lui faire parvenir, dans un délai de cinq mois, leurs observations, amendements ou contre-propositions, sans caractère définitif. Les réponses sont réunies par les soins du Bureau international et communiquées aux Administrations avec l'invitation de se prononcer définitivement pour ou contre. Celles qui n'ont point fait parvenir leur réponse dans le délai de cinq mois, à compter de la date de la seconde circulaire du Bureau international leur notifiant les observations apportées, sont considérées comme s'abstenant.

Pour être adoptées, les propositions doivent obtenir, savoir:

1° L'assentiment unanime des Administrations qui ont émis un vote, s'il s'agit de modifications à apporter aux dispositions du Règlement.

2° L'assentiment des Administrations intéressées, s'il s'agit de modifications de tarifs.

3° L'assentiment de la simple majorité des Administrations, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du Règlement.

Trykningen i Overensstemmelse 17 Marts. dermed.

8. De kontraherende Administrationer kan gjennem det internationale Bureau foreslaa saadanne Modifikationer i Tarifen og Reglementet, som omhandlet i Konventionens Artikler 10 og 13. Bureauet forelægger disse Forslag for Administrationerne, som inden en Frist af fem Maaneder maa indkomme til Bureauet med sine Bemerkninger, Ændringer eller Modforslag — hvorved Spørgsmaalet dog ikke er endelig afgjort. Besvarelserne samles og besørges derpaa af Bureauet meddelt Administrationerne med Opfordring til disse om at afgive endelig Udtalelse for eller imod Forslagene. De Administrationer, der ikke har afgivet sit Svar inden fem Maaneder fra det andet Cirkulæres Datum at regne, hvori de af Bureauet meddeles de indkomne Bemerkninger, betragtes som om de har undslaaet sig.

For at være antagne maa Forslagene have opnaaet:

1° Enstemmigt Samtykke af de Administrationer, der har afgivet sin Stemme, forsaavidt det gjælder Modifikationer i Reglementets Bestemmelser.

2° Samtlige interesserede Administrationers Samtykke, naar det gjælder Modifikationer i Tarifferne.

3° Tilslutning af Flertallet af Administrationerne i Tilfælde, hvor det gjælder Fortolkning af Reglementets Bestemmelser.

17 Marts. 9. Le Bureau international est chargé de notifier, en temps utile, aux Administrations toutes les modifications ou résolutions adoptées conformément au précédent paragraphe et la date de leur mise en vigueur. Cette notification ne sera exécutoire qu'après un délai de deux mois, au moins, pour les modifications ou résolutions concernant le Règlement et de quinze jours, au moins pour les modifications de Tarifs.

10. Le Bureau international prépare les travaux des Conférences télégraphiques. Il pourvoit aux copies et impressions nécessaires, à la rédaction et à la distribution des amendements, procès-verbaux et autres renseignements.

11. Le directeur de ce bureau assiste aux séances de la Conférence et prend part aux discussions, sans voix délibérative.

12. Le Bureau international fait, sur sa gestion, un rapport annuel qui est communiqué à toutes les Administrations des Etats contractants.

13. Sa gestion est également soumise à l'examen et à l'appréciation des Conférences prévues par l'article 15 de la Convention.

18. Conférences.

Article 15 de la Convention.

Le tarif et le règlement prévus par les articles 10 et 13 sont annexés à la présente Convention.

9. Det internationale Bureau har det Hverv i betimelig Tid at kundgjøre for Administrationerne alle de Forandringer eller Bestemmelser, der er vedtagne i Henhold til foregaaende Paragraf, samt Tiden for deres Ikrafttræden. Disse Notifikationer kan ikke træde i Kraft før efter mindst to Maaneders Forløb for Forandringer eller nye Bestemmelser i Reglementet, og efter idetmindste femten Dages Forløb for Forandringer i Tarifen.

10. Det internationale Bureau forbereder Arbeidet for Telegrafkonferencerne. Det sørger for fornødne Afskrifter og Trykning samt for Redaktion og Uddeling af Ændringsforslag; Beretning om Moderne og andre Oplysninger.

11. Dette Bureaus Direktør er tilstede ved Konferencens Møder og tager Del i Forhandlingerne uden Ret til at stemme.

12. Det internationale Bureau afgiver om sin Virksomhed en aarlig Beretning, der meddeles alle de kontraherende Staters Administrationer.

13. Dets Virksomhed er ligeledes underkastet Undersøgelse og Bedømmelse af de i Konventionens Art. 15 omhandlede Konferencer.

18. Konferencer.

Konventionens Artikel 15.

Tarifen og Reglementet, der omhandles i Artiklerne 10 og 13, vedføies nærværende Konvention. De

Ils ont la même valeur et entrent en vigueur en même temps qu'elle.

Ils seront soumis à des revisions où tous les Etats qui y ont pris part pourront se faire représenter.

A cet effet, des Conférences administratives auront lieu périodiquement, chaque Conférence fixant elle-même le lieu et l'époque de la réunion suivante.

Article 16 de la Convention.

Ces Conférences sont composées des délégués représentant les Administrations des Etats contractants.

Dans les délibérations, chaque Administration a droit à une voix, sous réserve, s'il s'agit d'Administrations différentes d'un même Gouvernement, que la demande en ait été faite par voie diplomatique au Gouvernement du pays où doit se réunir la Conférence, avant la date fixée pour son ouverture, et que chacune d'entre elles ait une représentation spéciale et distincte.

Les revisions résultant des délibérations des Conférences ne sont exécutoires qu'après avoir reçu l'approbation de tous les Gouvernements des Etats contractants.

LXXXIV.

L'époque fixée pour la réunion des Conférences prévues par le paragraphe 3 de l'article 15 de la Convention est avancée, si la demande en est faite par dix au moins des Etats contractants.

19. Adhésion. Relations avec les Offices non adhérents.

Article 18 de la Convention.

Les Etats qui n'ont point pris part à la présente Convention seront admis à y adhérer sur leur demande.

have samme Gyldighed og træde i 17 Marts.
Kraft paa samme Tid som den.

De skulle underkastes Revisioner, ved hvilke alle de kontraherende Stater kunne lade sig repræsentere.

I denne Hensigt skulle administrative Konferencer periodisk finde Sted; enhver Konference bestemmer selv Stedet og Tiden for den næste Samling.

Konventionens Artikel 16.

Konferencerne bestaa af Delegerede, der repræsentere de kontraherende Staters Administrationer.

Ved Forhandlingerne har enhver Administration Ret til en Stemme. Herom maa der imidlertid, naar der er Spørgsmaal om forskjellige Administrationer tilhørende en og samme Regjering, ad diplomatisk Vei være gjort Forlangende hos Regjeringen i det Land, hvor Konferencen skal træde sammen, før den for dens Aabning bestemte Dag, og maa enhver af nævnte Administrationer have en særskilt og forskjellig Repræsentation.

De Revisioner, der hidrøre fra Konferencernes Forhandlinger, kunne ikke bringes i Udførelse, førend de ere blevne bifaldte af de kontraherende Staters samtlige Regjeringer.

LXXXIV.

Den for Konferencernes Samling efter Konventionens Artikel 15, § 3, fastsatte Tid fremrykkes, dersom Forlangende derom fremkommer fra idetmindste ti af de kontraherende Stater.

19. Tilslutning. Forbindelser med de ikke deltagende Bestyrelser.

Konventionens Artikel 18.

Stater, som ikke har taget Del i nærværende Konvention, skulle paa Begjæring tilstedes Adgang til at slutte sig til samme.

17 Marts. Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique à celui des Etats contractants au sein duquel la dernière Conférence aura été tenue, et par cet Etat à tous les autres.

Elle emportera, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention.

Article 19 de la Convention.

Les relations télégraphiques avec des Etats non adhérents ou avec les exploitations privées sont réglées dans l'intérêt général du développement progressif des communications, par le règlement prévu à l'article 13 de la présente Convention.

LXXXV.

1. Dans le cas des adhésions prévues par l'article 18 de la Convention, les Administrations des Etats contractants peuvent refuser le bénéfice de leurs tarifs conventionnels aux Offices qui demanderaient à adhérer, sans conformer eux-mêmes leurs tarifs à ceux des Etats intéressés.

2. Les Offices qui ont, en dehors de l'Europe, des lignes pour lesquelles ils ont adhéré à la Convention, déclarent quel est, du régime européen ou extra-européen, celui qu'ils entendent leur appliquer. Cette déclaration résulte de l'inscription dans les tableaux des taxes ou est notifiée ultérieurement par l'intermédiaire du Bureau international des Administrations télégraphiques.

LXXXVI.

1. Les exploitations télégraphiques privées qui fonc-

Saadan Tilslutning skal ad diplomatisk Vei notificeres den af de kontraherende Stater, i hvilken den sidste Konference er bleven afholdt, og af denne Stat kundgjøres for de øvrige.

Tilslutningen medfører fuldstændig Vedtagelse af alle de Forpligtelser og fuldstændig Delagtighed i alle de Fordele, som i nærværende Konvention ere fastsatte.

Art. 19.

Telegrafforbindelser med ikke tiltrædende Stater eller med private Anlæg ordnes ved det i nærværende Konventions Art. 13 omhandlede Reglement i fælles Interesse for Kommunikationernes fremadskridende Udvikling.

LXXXV.

1. I Tilfælde af de i Konventionens Artikel 18 omhandlede Tilslutninger kan de kontraherende Staters Administrationer negte de Stater, der maatte forlange at slutte sig til Konventionen uden selv at rette sin Tarif efter de interesserede Staters omforenede Tarifer, de dermed forbundne Fordele.

2. De Bestyrelser, der udenfor Europa besidder Linjer, for hvilke de har sluttet sig til Konventionen, erklærer, om de agter at lade disse Linjer indgaa i den europæiske eller den udeneuropæiske Taxtafdeling. Denne Erklæring finder Sted ved Indskrivning i Taxttabellerne eller notificeres senere gjennem Telegrafadministrationernes internationale Bureau.

LXXXVI.

1. Private Telegrafanlæg inden en eller flere kontraherende

tionnent dans les limites d'un ou de plusieurs Etats contractants, avec participation au service international, sont considérées, au point de vue de ce service, comme faisant partie intégrante du réseau télégraphique de ces Etats.

2. Les autres exploitations télégraphiques privées sont admises aux avantages stipulés par la Convention et par le présent Règlement, moyennant accession à toutes leurs clauses obligatoires et sur la notification de l'Etat qui a concédé ou autorisé l'exploitation. Cette notification a lieu conformément au second paragraphe de l'article 18 de la Convention.

3. Cette accession doit être imposée aux exploitations qui relient entre eux deux ou plusieurs des Etats contractants, pour autant qu'elles soient engagées par leur contrat de concession à se soumettre, sous ce rapport, aux obligations prescrites par l'Etat qui a accordé la concession.

4. Les exploitations télégraphiques privées qui demandent à l'un quelconque des Etats contractants l'autorisation de réunir leurs câbles au réseau de cet Etat, ne l'obtiennent que sur l'engagement formel de soumettre le taux de leurs tarifs à l'approbation de l'Etat accordant la concession, et de n'appliquer aucune modification ni du tarif ni des dispositions réglementaires, qu'à la suite d'une notification du Bureau international des Ad-

Staters Grænser betragtes med Hensyn til den internationale Tjeneste, forsaavidt de har Andel i denne, som om de udgjorde en integrerende Del af disse Staters Telegrafnet. 17 Marts.

2. Andre private Telegrafanlæg nyder godt af de i Konventionen og i nærværende Reglement stipulerede Fordele mod Vedtagelse af alle deres forpligtende Bestemmelser og efter Notifikation fra den Stat, der har givet Tilladelse eller Bemyndigelse til Anlægget. Denne Notifikation foregaar overensstemmende med Konventionens Artikel 18, § 2.

3. Denne Vedtagelse skal paalægges de Anlæg, som indbyrdes forbinder to eller flere af de kontraherende Stater, forsaavidt de ved sin Koncessionskontrakt er forbundne til i saa Henseende at underkaste sig de Forpligtelser, som er foreskrevne af den Stat, der har tilstaaet Koncessionen.

4. Private Telegrafanlæg, som af en hvilkensomhelst af de kontraherende Stater søger Bemyndigelse til at forbinde sine Kabler med denne Stats Telegrafnet, erholder kun en saadan under formel Forpligtelse til at underkaste sine Taxter den Stats Approbation, der har givet Koncessionen, og til ikke at foretage nogensomhelst Forandring hverken i Tarifen eller i de reglementariske Bestemmelser, før derom er sendt Notifikation af Telegrafadministrationernes internationale Bureau,

17 Marts. ministrations télégraphiques, laquelle n'est exécutoire qu'après le délai prévu au paragraphe 9 de l'article LXXXIII. Il peut être dérogé à cette disposition en faveur des exploitations qui se trouveraient en concurrence avec d'autres non soumises aux dites formalités.

5. La réserve qui fait l'objet du paragraphe premier de l'article précédent est applicable aussi aux exploitations susmentionnées.

LXXXVII.

1. Lorsque les relations télégraphiques sont ouvertes avec des Etats non adhérents ou avec des exploitations privées qui n'auraient point accédé aux dispositions obligatoires du présent Règlement, ces dispositions sont invariablement appliquées aux correspondances dans la partie de leur parcours qui emprunte le territoire des Etats contractants ou adhérents.

2. Les Administrations intéressées fixent la taxe applicable à cette partie du parcours. Cette taxe, déterminée dans les limites de l'article XXV, est ajoutée à celle des Offices non participants.

Ainsi arrêté à *Budapest* le 22 Juillet 1896, par les Délégués soussignés, conformément aux articles 15 et 16 de la Convention de Saint-Pétersbourg, pour entrer en vigueur le 1er Juillet 1897.

hvilken Forandring ikke skal træde i Kraft før efter det i Artikel LXXXIII, § 9, bestemte Tidsrums Forløb. Denne Bestemmelse kan fraviges til Gunst for Anlæg, der maatte konkurrere med andre, som ikke er underkastede nævnte Forpligtelser.

5. Det i Paragraf 1 i foregaaende Artikel tagne Forbehold anvendes ogsaa paa ovennævnte Anlæg.

LXXXVII.

1. Naar Telegrafforbindelser aabnes med ikke tiltrædende Stater eller med private Anlæg, som ikke maatte have vedtaget nærværende Reglements forpligtende Bestemmelser, anvendes dog disse Bestemmelser uden Forandring paa Korrespondancen for den Del af sammes Befordring, hvortil de kontraherende eller tiltrædende Staters Territorium benyttes.

2. Vedkommende Bestyrelser fastsætter den paa denne Del af Befordringen anvendelige Taxt, der bestemmes inden de i Artikel XXV vedtagne Grænser og tillægges de ikke deltagende Telegrafvæseners Taxt.

Saaledes vedtaget i Budapest den 22de Juli 1896 af undertegnede Delegerede overensstemmende med Artiklerne 15 og 16 i Konventionen til St. Petersburg for at træde i Kraft den 1ste Juli 1897.

Pour l'Allemagne: Fritsch. Billig. Le Sage.	**Tyskland:** Fritsch. Billig. Le Sage.	17 Marts.
Pour la République Argentine:	**Argentinske Republik:**	
Pour l'Australie méridionale: J. C. Lamb, *pour* T. Playford.	**Syd-Australien:** For T. Playford J. C. Lamb.	
Pour l'Australie occidentale: J. C. Lamb, *pour* Sir M. Fraser.	**Vest-Australien:** For Sir M. Fraser J. C. Lamb.	
Pour l'Autriche: Dr. Neubauer. Dr. Benesch.	**Østerrige:** Dr. Neubauer. Dr. Beneſch.	
Pour la Belgique: F. Delarge.	**Belgien:** F. Delarge.	
Pour la Bosnie-Herzégovine: Páter.	**Bosnien-Herzegovina:** Páter.	
Pour le Brésil: Alvaro de Vilhena.	**Brasilien:** Alvaro de Vilhena.	
Pour la Bulgarie: Jv. Stoyanovitch.	**Bulgarien:** Jv. Stoyanovitch.	
Pour le Cap de Bonne-Espérance: J. C. Lamb. H. C. Fischer. P. Benton.	**Kapkolonien:** J. C. Lamb. H. C. Fiſcher. P. Benton.	
Pour la Cochinchine: A. Arnaud.	**Cochinchina:** A. Arnaud.	
Pour les Colonies espagnoles: El Duque de Ripalda. Marquès de Lema. Primitivo Vigil.	**Spanske Kolonier:** El Duque de Ripalda. Marquès de Lema. Primitivo Vigil.	
Pour les Colonies portugaises: E. Madeira Pinto.	**Portugisiske Kolonier:** E. Madeira Pinto.	
Pour le Danemark: Höncke.	**Danmark:** Höncke.	

17 Marts.

Pour l'Egypte:
Ffinch,
pour E. A. Floyer.

Pour l'Espagne:
El Duque de Ripalda.
Marquès de Lema.
Primitivo Vigil.

Pour la France:
L. Raymond.
André Frouin.

Pour la Grande-Bretagne:
J. C. Lamb.
H. C. Fischer.
P. Benton.

Pour la Grèce:
G. Manos.
A. Typaldo-Bassia.

Pour la Hongrie:
Pierre de Szalay.
Sigismond Schrimpf.
Joseph Kiss.
Charles Dürr.
Charles Follért.
François Mokry.

Pour les Indes britanniques:
P. V. Luke.
B. T. Ffinch.

Pour les Indes néerlandaises:
Joh.s J. Perk.

Pour l'Italie:
Tommasso Picco.

Pour le Japon:
Kenjiro Den.
Takékichi Matsunaga.

Pour le Luxembourg:
Havelaar,
pour M. Mongenast.

Pour le Montenegro:

Aegypten:
For E. A. Floyer
Ffinch.

Spanien:
El Duque de Ripalda.
Marquès de Lema.
Primitivo Vigil.

Frankrig:
L. Raymond.
André Frouin.

Storbritannien:
J. C. Lamb.
H. C. Fischer.
P. Benton.

Grækenland:
G. Manos.
A. Typaldo-Bassia.

Ungarn:
Pierre de Szalay.
Sigismond Schrimpf.
Joseph Kiss.
Charles Dürr.
Charles Follért.
François Mokry.

Britisk Indien:
P. V. Luke.
B. T. Ffinch.

Nederlandsk Indien:
Joh.s J. Perk.

Italien:
Tommasso Picco.

Japan:
Kenjiro Den.
Takékichi Matsunaga.

Luxemburg:
For Mongenast
Havelaar.

Montenegro:

Pour Natal:
J. C. Lamb.
H. C. Fischer.
P. Benton.

Pour la Norvège:
Rasmussen.
Bugge.

Pour la Nouvelle Calédonie:
Ed. Dalmas.

Pour la Nouvelle Galles du Sud:
J. C. Lamb,
pour Sir S. Samuel.

Pour la Nouvelle Zélande:
J. C. Lamb.
H. C. Fischer.
P. Benton.

Pour les Pays-Bas:
Havelaar.
A. Kruijt.

Pour la Perse:
Ffinch.

Pour le Portugal:
E. Madeira Pinto.

Pour le Queensland:
J. C. Lamb,
pour Ch. S. Dicken.

Pour la Roumanie:
C. Chiru.
S. Dimitrescu.
R. Preda.

Pour la Russie:
N. Petroff.
M. Mossoloff.

Pour le Sénégal:
Ed. Dalmas.

Pour la Serbie:
Svetozar J. Gvozditch.
Th. Stefanovitch Vilovsky.

Natal:
J. C. Lamb.
H. C. Fiſcher.
P. Benton.

Norge:
Rasmuſſen.
Bugge.

Ny-Kaledonien:
Ed. Dalmas.

Ny-Sydwales:
For Sir S. Samuel
J. C. Lamb.

Ny-Zeland:
J. C. Lamb.
H. C. Fiſcher.
P Benton.

Nederlandene:
Havelaar.
A. Kruijt.

Perſien:
Ffinch.

Portugal:
E. Madeira Pinto.

Queensland:
For Ch. S. Dicken
J. C. Lamb.

Rumænien:
C. Chiru.
S. Dimitrescu.
R. Preda.

Rusland:
N. Petroff.
M. Moſſoloff.

Senegal:
Ed. Dalmas.

Serbien:
Svetozar J. Gvozditch.
Th. Stefanovitch Vilovſky.

17 Marts.

17 Marts.

Pour le Siam:
H. Keuchenius.

Pour la Suède:
Erik Storckenfeldt.

Pour la Suisse:
J. C. Fehr.

Pour la Tasmanie:

Pour la Tunisie:
Cte de Turenne.

Pour la Turquie:
Melcon Yuzbachian.
M. Fuad.

Pour Victoria:
J. C. Lamb,
pour D. Gillies.

Siam:
H. Keuchenius.

Sverige:
Erik Storckenfeldt.

Schweiz:
J. C. Fehr.

Tasmanien:

Tunis:
Cte de Turenne.

Tyrkiet:
Melcon Yuzbachian.
M. Fuad.

Victoria:
For D. Gillies
J. C. Lamb.

TABLEAUX

DES

TARIFS INTERNATIONAUX

ÉTABLIS

EN EXÉCUTION DE L'ARTICLE 15 DE LA CONVENTION ET DES ARTICLES XXII A XXV DU RÈGLEMENT.

17 Marts.

TABL

Des Taxes du Régime Euro

Taxes par mot de pays à pays, arrêtées en exécution

De \ Pour	Autriche-Hongrie.	Belgique.	Bosnie-Herzégovine.	Bulgarie.	Danemark.	Espagne.	Canaries.	France.	Algérie.	Sénégal.	Grande-Bretagne et îles de la Manche.	Gibraltar.	Grèce et îles de Poros et d'Eubée.	Iles de la Grèce.
Allemagne	20.0	16.5	24.5	25.0	16.5	25.0	85.0	20.0	25.0	171.0	30.0	32.5	36.0	39.5
Autriche-Hongrie		24.5	16.5	20.5	24.5	32.0	92.0	20.0	30.0	175.0	30.0	36.5	44.5	48.0
Belgique			29.0	33.0	21.0	24.5	84.5	16.5	26.5	167.5	22.5	29.0	57.0	60.5
Bosnie-Herzégovine				17.0	29.0	36.5	96.5	28.5	38.5	179.5	42.5	41.0	37.0	40.5
Bulgarie					33.0	40.5	100.5	32.5	42.5	183.5	46.5	45.0	37.0	40.5
Danemark						32.5	92.5	24.5	34.5	175.5	35.0	37.0	57.0	60.5
Espagne							—	20.0	30.0	155.0	35.0	16.5	61.5	65.0
Canaries								80.0	90.0	95.0	95.0	76.5	121.5	125.0
France									—	150.0	26.0	24.5	53.5	57.0
Algérie										160.0	36.0	34.5	63.5	67.0
Sénégal											177.0	159.5	204.5	208.0
Grande-Bretagne et îles de la Manche												35.0	67.5	71.0
Gibraltar													66.0	69.5
Grèce et îles de Poros et d'Eubée														10.0
Iles de la Grèce														

Observations.

Ce tableau ne porte pas atteinte aux arrangements particuliers conclus ou à conclure entre les Etats.

[1]) Taxe réduite à 32 centimes pour les correspondances entre l'Autriche-Hongrie et la Turquie d'Europe.

[2]) Taxe réduite à 25 centimes pour les correspondances entre la Roumanie et la Turquie d'Europe.

EAU A.

17 Marts.

péen (Taxes en centimes).

du paragraphe 2 de l'article XXV du Règlement.

	Italie.	Luxembourg.	Malte.	Montenegro.	Norvège.	Pays-Bas.	Portugal.	Roumanie.	Russie.	Serbie.	Suède.	Suisse.	Tunisie.	Turquie.	Tripolitaine.	Tanger.	Açores.
	20.0	16.5	44.5	24.5	28.0	16.5	25.0	24.5	40.0	24.5	20.0	16.5	25.0	52.0	76.0	45 0	85.0
	20.0	24.5	40.5	16.5	36.0	24.5	36.5	16.5	40.0	16.5	28.0	16.5	30.0	44.0[1])	72.0	49.0	96.5
	24.5	13.0	45.0	29.0	32.5	13.0	29.0	29.0	44.5	29.0	24.5	21.0	26.5	56.5	74.0	41.5	89.0
	24.5	29 0	45.0	21.0	40.5	29.0	41.0	17.0	44.5	13.0	32.5	21.0	38.5	36.5	77.0	53.5	101.0
	28.5	33.0	49.0	25.0	44.5	33.0	45.0	13.0	40.5	13.0	36.5	25.0	42.5	36.5	81.0	57.5	105.0
	28.5	21.0	49.0	29.0	23.0	21.0	37.0	29.0	39.5	29.0	16.5	21.0	34.5	56.5	80.0	49.5	97.0
	28.0	24.5	48.5	36.5	44.0	28.5	16.5	34.0	56.0	36.5	36.0	24.5	30.0	61.0	78.0	29.0	76.5
	88.0	84.5	108.5	96.5	104.0	88.5	76 5	96.5	116.0	96.5	96.0	84.5	90.0	121.0	138.0	89.0	136.5
	20.0	16 5	40.5	28.5	36.0	16.0	20.0	28.5	40.0	28.5	28.0	16.5	—	53.0	70.0	37.0	80.0
	30.0	26.5	32.5	38.5	46.0	26.0	30.0	38.5	50.0	38.5	38.0	26.5	—	63.0	70.0	47.0	90.0
	171.0	167.5	191.5	179.5	187.0	171.5	159.5	179.5	199.0	179.5	179.0	167.5	160.0	204.0	221.0	172.0	219.5
	32.0	26.5	59.5	42 5	35.0	26.5	35.0	42.5	58.0	42.5	40.0	30.5	36.0	67.0	86.0	50.0	95.0
	32.5	29.0	34.5	41.0	48.5	33.0	21.0	41.0	60.5	41.0	40.5	29.0	34.5	65.5	82.0	20.0	81.0
	40.0	57.0	66.0	37.0	68.5	57.0	66.0	41.0	68.5	37.0	60.5	49.0	63.5	36.5	98.0	78.5	126.0
	43.5	60.5	69.5	40.5	72.0	60.5	69.5	44.5	72.0	40.5	64.0	52.5	67.0	40.0	101.5	82.0	129.5
Italie		24.5	30.0	24.5	40.0	28.5	32.5	23.0	48.0	24.5	32.0	16.5	30.0	45.0	54.0	45.0	92.5
Luxembourg			45.0	29.0	32.5	13.0	29.0	29.0	44.5	29.0	24.5	21.0	26.5	56.5	74.0	41.5	89.0
Malte				45.0	60.5	49.0	41.0	45.0	68.5	45.0	52.5	37.0	40.5	65.5	40.0	49.5	101.0
Montenegro					40.5	29.0	41.0	21.0	44.5	21.0	32.5	21.0	38.5	36.5	77.0	53.5	101.0
Norvège						32.5	48.5	40.5	48.0	40.5	20.0	32.5	46.0	68.0	92.0	61.0	108.5
Pays-Bas							33.0	29.0	44.5	29.0	24.5	21.0	26.0	56.5	78.0	45.5	93.0
Portugal								41.0	60.5	41.0	40.5	29.0	30.0	65.5	76.0	33.5	—
Roumanie									36.5	13.0	32.5	21.0	38.5	40.5[2])	77.0	53.5	101.0
Russie										40.5	45.0	44.5	50.0	68.0	100.0	73.0	120.5
Serbie											32.5	21.0	38.5	36.5	77.0	53.5	101.0
Suède												24.5	38.0	65.0	84.0	53.0	100.5
Suisse													26.5	48.5	69 0	41.5	89.0
Tunisie														63.0	70.0	47.0	90.0
Turquie															83.0	78.0	125.5
Tripolitaine																95.0	136.0
Tanger																	93.5

TABLEAU B.

Régime Extra-Européen.

(Taxes fixées pour servir à la formation des tarifs extra-européens, en exécution du paragraphe 3 de l'article XXV du Règlement.)

Taxes terminales et de transit par mot.

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Allemagne	1° Pour les correspondances échangées par le câble de Trieste entre la Grande-Bretagne, la Belgique et le Luxembourg, d'une part, et Aden, l'île de Perim, l'Arabie, l'Afrique orientale, l'Afrique méridionale (voie d'Aden-Zanzibar) et l'Égypte, d'autre part .	—	0. 15	
	2° Pour toutes les autres correspondances	0. 20*	0. 20*	* Les mêmes taxes sont applicables aux correspondances avec le territoire allemand de l'Afrique orientale, ainsi qu'avec Kamerun et le territoire allemand de Togo dans l'Afrique occidentale. Les taxes de transit des câbles Zanzibar-Bagamoyo-Dar-Es-Salaam et Bonny-Kamerun sont comprises,
	3° *Taxes de transit du câble direct allemand-norvégien:* Pour toutes les correspondances	—	0. 15	

Argentine (République)		[1])	[1])	[1]) Ces taxes ne sont pas encore notifiées.
	Taxes de transit:			
Australie méridionale	Pour les télégrammes ordinaires	—	0. 35	
	Pour les télégrammes de presse	—	0. 20	
Australie occidentale	Pour les télégrammes ordinaires	0. 70	0. 35	
	Pour les télégrammes de presse	0. 40	0. 20	
	Taxe terminale:			
Autriche-Hongrie .	Pour toutes les correspondances	0. 20	—	
	Taxes de transit:			
	1° Entre le point d'atterrissement du câble de Trieste-Corfou et toutes les frontières autrichiennes, pour les correspondances échangées entre Aden, l'île de Perim, l'Arabie, l'Afrique orientale, l'Afrique méridionale (voie d'Aden-Zanzibar) et l'Egypte, d'une part, et d'autre part:			
	a. L'Algérie et la Tunisie, l'Allemagne, la Belgique, la Bulgarie, le Danemark, l'Espagne, la France, Gibraltar, la Grande-Bretagne, le Luxembourg, la Norvège, les Pays-Bas, le Portugal, la Suède et la Suisse	—	0. 075	
	b. La Bosnie-Herzégovine, le Montenegro et la Serbie	—	0. 10	
	c. La Roumanie	—	0. 175	Cette taxe est réduite à fr. 0.075 pour les correspondances échangées par le câble de Trieste entre la Grande-Bretagne, d'une part, et les Indes et les pays au delà, d'autre part, réduction qui ne modifie pas, d'ailleurs, la taxe uniforme par mot pour les Indes.
	2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 20	

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Belgique	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 10*	* Réduite à fr. 0.075 pour les télégrammes échangés entre les Pays-Bas et les câbles transatlantiques du Nord atterrissant en Irlande.
Bosnie-Herzégovine	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 10	
Brésil	*Taxes terminales:*			
	1° Pour toutes les correspondances de la zône Nord (entre les frontières des Amazones à Para et Rio de Janeiro inclusivement)	1. —	—	
	2° Pour toutes les correspondances de la zône Sud (entre les frontières des Etats de Matto Grosso, Parana et Rio Grande do Sul et de Rio de Janeiro inclusivement)	1. —	—	
	3° Pour toutes les correspondances qui parcourent en tout ou partie les deux zônes	1. 50	—	
	Taxes de transit:			
	Pour les correspondances échangées entre Recife (Pernambouc) et:			
	1° l'Uruguay	—	1. 25	
	2° la République Argentine	—	1. 75	
	Pour toutes les autres correspondances	—	1. —	
Bulgarie	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 10	

Cap de Bonne-Espérance	Pour toutes les correspondances	0. 20	0. 20	La taxe terminale est commune avec Natal pour les correspondances échangées par le câble de Durban.
Colonies espagnoles	*Cuba:*			
	Pour toutes les correspondances	0. 20	0. 20	
	Porto-Rico:			
	Pour toutes les correspondances	0. 20	0. 20	
	Philippines (îles):			
	Pour toutes les correspondances	0. 25	—	
Colonies portugaises. . . .	*Afrique orientale:*			
	I. Mozambique.			
	1° Pour les télégrammes qui empruntent le câble français de Mozambique à Majunga	0. 10	0. 15	Ces taxes sont réduites de 50% pour les télégrammes d'Etat français et pour les télégrammes de presse.
	2° Pour toutes les autres correspondances	0. 05	— *	* La taxe applicable aux télégrammes échangés entre les câbles sous-marins de la Cie Eastern & South African Telegraph et la frontière du Transvaal n'est pas encore fixée.
	II. Lourenço-Marques.			
	a. Lourenço-Marques	0. 05	— *	
	b. Autres bureaux	0. 15	—	
	Afrique occidentale:			
	I. Province du Cap Vert.			
	a. Ile Saint Vincent	0. 075	0. 125	Ces taxes s'ajoutent aux taxes de la Compagnie Brazilian submarine.
	b. Ile San Thiago	0. 075*	0. 10	* Cette taxe ne s'applique pas aux télégrammes échangés entre le Portugal et l'île de San Thiago.

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Colonies portugaises (suite) . .	*II. District militaire autonome de la Guinée et province de San Thome et Principe*	0. 10	0. 10**	** Cette taxe n'est pas perçue pour les télégrammes échangés avec les stations portugaises de la côte occidentale. Pour les autres télégrammes, on ne l'applique qu'une fois, même lorsqu'ils passent par plus d'une station de cette côte.
	III. Province d'Angola.			
	a. Loanda	0. 10	—	
	b. Autres bureaux, sauf Benguela et Mossamedes .	0. 20	—	
	c. Benguela et Mossamedes	[1])	[1])	[1]) N'est pas encore fixée.
	Asie:			
	I. Etat de l'Inde, y compris Damao et Din (Goa) .	—*	—*	* Ces taxes sont perçues en bloc par l'Administration des Indes britanniques.
	II. Ile de Macao	—[1])	—[1])	
Danemark	1° Pour les correspondances qui n'empruntent que les lignes d'Etat	0. 10	0. 10	
	2° Pour les correspondances transmises par les câbles de la Grande Compagnie des télégraphes du Nord, sauf les câbles avec l'Angleterre (voir Grande-Bretagne ci-dessous), mais y compris les lignes de l'Etat	0. 25	0. 25	

	Taxes terminales:			
Egypte	Pour toutes les correspondances échangées avec:			
	1° La 1re région	0. 25	—	
	2° La 2e „	0. 50	—	
	3° La 3e „	0. 75	—	
	Taxes de transit:			
	1° Dans les limites de la 1re région	—	0. 25	
	2° Entre Souakim et les autres frontières	—	0. 75	
Espagne	Pour toutes les correspondances	0. 20	0. 20	La taxe de transit est réduite, par la voie de Bilbao ou de Vigo, à fr. 0.145 pour les correspondances de la Grande-Bretagne ou transitant par la Grande-Bretagne, avec le câble brésilien. La taxe de transit espagnole des correspondances entre l'Europe et l'Amérique du Nord, d'une part, et les bureaux desservis par les câbles entre Saint-Paul de Loanda et le Cap de Bonne-Espérance, d'autre part, est réduite à 8 centimes pour les télégrammes qui, sans emprunter les lignes terrestres espagnoles, s'échangent à Cadix entre les bureaux des Compagnies Eastern Telegraph et Spanish National Submarine Telegraph.

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Espagne (suite) . .	*Taxe de transit du câble entre Cadix et les Canaries:*			
	Pour toutes les correspondances	—	0. 60	Cette taxe de transit est réduite à 20 centimes pour les correspondances de ou pour l'Amérique du Sud.
France (y compris l'Algérie)	Pour toutes les correspondances	0. 20	0. 20	La taxe de transit terrestre se confond avec la taxe (0.20) du transit sous-marin pour tout télégramme qui, originaire ou à destination de l'Algérie, est acheminé par les câbles franco-algériens. Si le télégramme est acheminé par toute autre voie, les taxes terminales et de transit indiquées pour la France, sont applicables à l'Algérie.
	Entre le point d'atterrissement à Brest des deux câbles transatlantiques directs (Anglo et P. Q.) et au Hâvre, du câble de la Compagnie Commercial Cable, d'une part, et toutes les frontières françaises, d'autre part, pour les correspondances transatlantiques de toute catégorie	0. 15	0. 15	
	Transit des câbles franco-algériens:			
	Pour toutes les correspondances	—	0. 20	
France (Cochinchine)	*Taxes terminales:*			
	1° Pour les correspondances échangées avec les Indes britanniques et les pays au delà par voie de Moulmein	0. 50	—	
	2° Pour les correspondances échangées avec le royaume de Siam	0. 35	—	
	3° Pour les correspondances échangées par la voie des câbles	0. 15	—	

	4° Pour les correspondances échangées avec la Chine et les pays au delà par la frontière du Tonkin . .	0. 15	—	
	Taxes de transit:			
	1° Pour les correspondances échangées avec les Indes britanniques et les pays au delà par la voie de Moulmein, prolongée par les divers câbles à partir du Cap Saint-Jacques (sauf le cas prévu au paragraphe 3° ci-après)	—	0. 50	
	2° Pour les correspondances échangées avec le royaume de Siam par la voie des câbles	—	0. 35	
	3° Pour les correspondances échangées par la voie de la frontière de la Chine et du Tonkin	—	0. 20	
	4° Pour les correspondances échangées avec l'Annam et le Tonkin par voie terrestre: Entre la frontière du Siam et la frontière de l'Annam	—	0. 50	
	5° Pour toutes les autres correspondances*	—	0. 15	* Sous réserve expresse de tous droits, il n'y a pas, quant à présent, de taxe de transit en Cochinchine pour les correspondances transitant par le câble de Singapore au Cap Saint-Jacques et le câble direct de ce Cap à Hong-Kong.
France (Annam et Tonkin)	*Taxes terminales:*			
	Pour toutes les correspondances échangées avec l'Annam:			
	Par câble atterrissant à Hué	0. 15	—	
	Par la frontière de Chine	0. 30	—	
	Pour toutes les correspondances échangées avec le Tonkin:			
	Par la frontière de Chine	0. 15	—	
	Par le câble atterrissant à Haïphong	0. 15	—	

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
France (Annam et Tonkin) (suite) . .	Pour les correspondances échangées par voie terrestre de Cochinchine:			
	Avec l'Annam	0. 90	—	
	Avec le Tonkin	1. 40	—	
	Taxes de transit:			
	Pour toutes les correspondances échangées par la voie terrestre:			
	Entre la frontière chinoise et la frontière de Cochinchine	—	0. 30	En cas d'interruption des lignes terrestres, les télégrammes sont transmis par le câble français sans changement de taxe.
	Entre la frontière chinoise et les câbles atterrissant à Haïphong	—	0. 20	
	Entre la frontière chinoise et les câbles atterrissant à Hué	—	0. 30	
	Pour toutes les correspondances échangées:			En cas d'interruption des câbles français, les télégrammes sont transmis par les câbles de la Compagnie Eastern Extension du Cap Saint-Jacques à Hong-Kong et de Hong-Kong à Haïphong, sans changement de taxe et réciproquement.
	Par la voie des câbles entre:			
	le cap Saint-Jacques et Hué	—	0. 75	
	le cap Saint-Jacques et Haïphong	—	1. 25	
	Hué et Haïphong	—	0. 50	

France (Sénégal) . .	Taxe du câble entre les Canaries et le Sénégal . .	—	0. 75*	*Cette taxe est réduite à fr. 0.30, y compris la taxe terminale ou de transit du Sénégal, pour la correspondance avec l'Amérique du Sud par la voie Ténériffe-Bathurst-St-Vincent. Pour les correspondances avec l'Amérique du Sud par la voie Noronha, elle est réduite à 0,30, mais il faut ajouter 0,10 pour le transit du Sénégal.
	Taxes du Sénégal	0. 20	0. 10	
Grande-Bretagne et Irlande	Pour toutes les correspondances	0. 20	0. 15	Cette taxe est réduite à 0.10 pour les télégrammes échangés entre la Belgique et les câbles transatlantiques du Nord atterrissant en Irlande et à 0.115 pour les télégrammes échangés entre les Pays-Bas et les mêmes câbles.
	Taxe de transit des câbles:			
	Anglo-français	—	0. 075	
	„ belges	—	0. 075	Cette taxe est réduite à 0.05 pour les télégrammes échangés entre la Belgique et les câbles transatlantiques du Nord atterrissant en Irlande et à 0.06 pour les télégrammes échangés entre les Pays-Bas et les mêmes câbles.

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Grande-Bretagne et Irlande (suite) . .	Anglo-néerlandais	—	0. 175	Cette taxe est réduite à 0.135 pour les télégrammes échangés entre les Pays-Bas et les câbles transatlantiques du Nord atterrissant en Irlande.
	„ allemands	—	0. 175	
	Taxes de Gibraltar:			
	Pour toutes les correspondances empruntant les lignes espagnoles	0. 10	0. 10	
	Taxes de la Grande Compagnie des télégraphes du Nord:			
	Entre l'Angleterre et le Danemark	—	0. 25	
	„ „ - la Norvège	—	0. 20	
	„ „ - la Suède	—	0. 35	
			Taxes de transit en francs pour la correspondance des pays au delà des Indes britanniques.	
Grande-Bretagne (Indes britanniques)	**A. Taxes des câbles du Golfe persique:**			
	1° De Fao à Bushire	0. 45	0. 30	Pour toutes les autres correspondances cette taxe de transit est élevée à 0.45.

2° De Fao aux autres bureaux du Golfe persique ou du Bélouchistan	1. 905	1. 39	
3° Entre Bushire et les autres bureaux du Golfe persique ou du Bélouchistan	1. 455	1. 09	
B. Taxes des Indes britanniques proprement dites:			
Taxes terminales:			
1° A partir des frontières de Bombay, Kurrachee ou Madras, pour tous les bureaux des Indes britanniques	0. 575	—	
2° A partir des frontières de la Chine voie Bhamo ou de Siam voie Moulmein, pour tous les bureaux des Indes britanniques	0. 825	—	
3° A partir des frontières de Bombay, Kurrachee ou Madras, pour tous les bureaux de la Birmanie . .	0. 825	—	
4° A partir des frontières de la Chine voie Bhamo ou de Siam voie Moulmein, pour tous les bureaux de la Birmanie	0. 575	—	
5° A partir des frontières de Bombay, Kurrachee ou Madras, pour Ceylan	0. 690	—	Taxe commune avec Ceylan.
6° A partir des frontières de la Chine voie Bhamo ou de Siam voie Moulmein, pour Ceylan	0. 940	—	
Taxes de transit:			
a. Entre les frontières de Bombay, Madras ou Kurrachee	—	0. 35	
b. Entre les frontières de Bombay, Kurrachee ou Madras, d'une part, et les frontières de la Chine (voie Bhamo) ou de Siam (voie Moulmein), d'autre part	—	0. 75	
c. Entre les frontières de la Chine voie Bhamo et la frontière de Siam voie Moulmein	—	0. 35	

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Grèce	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 10	
Italie	1° Entre Vallona, d'une part, et les points d'atterrissement d'Otrante-Corfou et d'Otrante-Zante, d'autre part, et entre les points d'atterrissement de ces deux câbles	—	0. 075	
	2° Pour toutes les autres correspondances	0. 20	0. 20	
	Taxes terminales à partir du bureau de Perim pour les bureaux italiens de l'Afrique:			
	Assab	0. 10	—	
	Massaouah	0. 20	—	
Japon	1° Pour les correspondances de l'Europe ou en transit par l'Europe	0. 70	—	Cette taxe s'étend au bureau de Fusan en Corée.
	2° Pour les correspondances de l'Asie, sauf la Russie et la Turquie d'Asie	1. —	—	
	Taxe du câble du Japon (île de Tsushima) à la Corée	—	2. —	
Luxembourg . . .	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 10	
Montenegro . . .	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 10	
Natal	Pour toutes les correspondances	0. 20*	0. 20	La taxe de transit est commune avec le Cap de Bonne-Espérance pour les correspondances échangées avec cette dernière colonie. * Aucune taxe terminale n'est perçue pour les correspondances échangées avec Durban par la voie des câbles de la Compagnie Eastern and South African.

Norvège	Pour toutes les correspondances	0. 15	0. 15	
Nouvelle Calédonie	Pour les télégrammes ordinaires	0. 20	—	
	Pour les télégrammes de presse	0. 10	—	
Nouvelle Galles du Sud	. . . . .	[1])	[1])	[1]) Ces taxes n'ont pas encore été notifiées.
Nouvelle Zélande .	. . . . .	[1])	[1])	
Pays-Bas	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 10	
Pays-Bas (Indes néerlandaises)	**A. Voies de Batavia ou Banjœwangi.**			
	1° Pour les correspondances échangées avec l'île de Java	0. 30	0. 15	
	2° Pour les autres îles de l'archipel indo-néerlandais (c'est-à-dire les îles de Madura, de Sumatra, de Bali et de Célèbes)	0. 80	—	
	B. Voie de Medan (Sumatra).			
	Pour toutes les correspondances	0. 80	0. 80	
Perse	*Taxes terminales:*			
	A partir de toutes les frontières pour toutes les correspondances	0. 60	—	Sauf arrangements spéciaux prévus pour pays limitrophes.
	Sauf les cas suivants:			
	1° A partir des frontières de la Russie pour les correspondances échangées avec Bushire	0. 94	—	
	2° A partir du point d'atterrissement à Bushire des câbles du Golfe persique, pour les correspondances échangées avec les Indes et les pays au-delà des Indes	0. 81	—	

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Perse (suite) . . .	*Taxes de transit:*			
	1° Entre les frontières de Russie et de Turquie . .	—	1. —	Cette taxe s'applique également aux correspondances échangées par les voies Fao-Bushire-Djulfa ou Fao-Bushire-Asterabad, mais dans ce cas il faut ajouter la taxe de transit du câble Fao-Bushire, soit 45 centimes.
	2° Entre les autres frontières pour les correspondances:			
	a. Des Indes britanniques, la Birmanie et Ceylan .	—	0. 94	
	b. Des pays au delà des Indes britanniques . . .	—	0. 705	
Portugal	1° Pour toutes les correspondances échangées avec le Portugal par le câble brésilien, qui ne sont pas en provenance ou à destination des possessions portugaises	0. 15	—	
	2° Pour toutes les correspondances passant d'un câble de la Compagnie Eastern au câble brésilien, ou réciproquement	—	0. 075	
	3° Pour toutes les autres correspondances qui empruntent la voie du câble brésilien, sauf celles en provenance ou à destination de Madère, Saint-Vincent et San Thiago	—	0. 1125	La taxe de transit est réduite par la voie de Bilbao ou de Vigo à 0.09, pour les correspondances de la Grande-Bretagne ou transitant par la Grande-Bretagne avec le câble brésilien.

	4° Pour toutes les autres correspondances	0. 10	0. 15	
	Taxe spéciale pour l'île de Madère:	0. 075	—	Cette taxe s'ajoute aux taxes de la Compagnie Brazilian Submarine.
Queensland . . .	Pour toutes les correspondances	0. 30	0. 30	
Roumanie	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 10	
Russie	*Taxes terminales:*			
	1° Pour les correspondances échangées à partir des frontières de la Russie d'Europe et du Caucase:			
	a. avec les Indes britanniques et les pays au delà:			
	la Russie d'Europe et du Caucase	1. 00	—	
	la Russie d'Asie	1. 50	—	
	b. pour toutes les autres correspondances:			
	la Russie d'Europe et du Caucase	0. 35	—	
	la Russie d'Asie, à l'ouest du méridien de Werkhné-Oudinsk	0. 70	—	
	la Russie d'Asie, à l'est du méridien de Werkhné-Oudinsk	1. 00	—	
	2° Pour toutes les correspondances échangées à partir de Wladiwostock:			
	la Russie d'Asie à l'est du méridien de Werkhné-Oudinsk	0. 70	—	
	la Russie d'Asie à l'ouest du méridien de Werkhné-Oudinsk	1. 00	—	
	la Russie d'Europe et du Caucase	1. 50	—	
	Taxes de transit:			
	1° Entre les frontières européennes pour toutes les correspondances	—	0. 375	
	2° Entre les frontières européennes, d'une part, et les frontières de la Perse et de la Turquie d'Asie, d'autre part, pour les correspondances échangées avec:			

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Russie (suite) . . .	*a.* les Indes britanniques, la Birmanie et Ceylan .	—	1. 505	
	b. les pays au delà des Indes britanniques . . .	—	1. 18	
	3° Entre les mêmes frontières pour toutes les autres correspondances	—	0. 70	
	4° Entre la frontière de la Turquie d'Asie et celle de la Perse, pour les correspondances échangées avec les Indes britanniques et les pays au delà des Indes britanniques	—	1. —	
	5° Entre les mêmes frontières pour les autres correspondances	—	0. 30	
	6° Entre Wladiwostock et toutes les autres frontières	—	2. 25	
	7° Entre la frontière de Bokhara et toutes les autres	—	1. 50	
Serbie	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 10	
Siam	*Taxes terminales:*			
	a. A partir de la frontière des Indes britanniques (Moulmein)	0. 575	—	
	b. A partir de la frontière de Cochinchine (Cambodge)	0. 40	—	
	Taxe de transit:			
	Pour toutes les correspondances	—	0. 575	
Suède	Pour toutes les correspondances	0. 20	0. 20	
Suisse	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 10	

Tunisie	*Taxes terminales:*			
	1° Pour les correspondances échangées par l'intermédiaire des câbles transatlantiques atterrissant en France	0. 15	—	Les télégrammes originaires ou à destination de la Tunisie, s'ils sont acheminés par la voie des câbles franco-algériens, ne donnent lieu à la perception d'aucune taxe de transit pour le parcours terrestre de la France (y compris l'Algérie), cette taxe se confondant avec celle du transit sous-marin. S'ils sont acheminés par toute autre voie, les taxes afférentes au transit terrestre sont applicables.
	2° Pour toutes les autres correspondances	0. 20	—	
Turquie	*Taxes terminales:*			
	1° A partir des frontières européennes:			
	a. Pour la Turquie d'Europe	0. 25	—	
	b. Pour la Turquie d'Asie et l'archipel de la Turquie d'Asie	0. 75	—	Y compris la taxe afférente à la Compagnie Eastern, qui est fixée à fr. 0.17 pour Chio, Lemnos et Tenedos et à fr. 0.35 pour l'île de Candie.
	2° A partir des frontières de la Turquie d'Asie:			
	a. Pour la Turquie d'Asie	0. 75	—	

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Turquie (suite)				
	b. Pour la Turquie d'Europe et l'archipel de la Turquie d'Asie	1. —	—	Y compris la taxe afférente à la Compagnie Eastern, qui est fixée dans ce cas à fr. 0.23 pour Chio, Lemnos et Tenedos et à fr. 0.45 pour l'île de Candie. Cette taxe est réduite à fr. 0.23 pour toutes les correspondances du régime extra-européen échangées avec la Turquie d'Europe par la frontière de Chio-Tenedos et pour les correspondances échangées avec l'île de Rhodes par la voie de Rhodes.
	Taxes de la Tripolitaine:			
	A partir de la côte de Tripoli:			
	a. Pour le bureau de Tripoli	0. 15	—	Cette taxe n'est pas prélevée pour les correspondances ottomanes.
	b. Pour les autres bureaux	0. 30	—	
	Taxes de l'Hedjaz:			
	A partir de la côte de Souakim (y compris la taxe afférente au câble de Souakim à Djedda):			

a. Pour les correspondances ottomanes, y compris Tripoli d'Afrique	1. —	—	Cette taxe est réduite à fr. 0.50 pour les correspondances ottomanes, y compris Tripoli d'Afrique, acheminées par la voie du câble de Suez à Souakim.
b. Pour les correspondances de l'Hedjaz avec l'Yémen, voie Souakim-Perim	0. 50	—	
c. Pour les autres correspondances	1. 10	—	
Taxe de l'île de Candie	0. 15	—	
Taxes de transit:			
1° Entre les frontières européennes	—	0. 25	
2° Entre les frontières de la Turquie d'Asie	—	0. 75	
3° Entre les frontières de la Turquie d'Europe et celles de la Turquie d'Asie, sauf les cas prévus sous 4°:			
a. Pour les correspondances des Indes britanniques, de la Birmanie et de Ceylan	—	1. 195	
b. Pour les correspondances des pays au delà des Indes britanniques	—	1. 035	
c. Pour les correspondances échangées avec la Perse, voie Hannekin ou Bachkale	—	0. 70	
d. Pour toutes les autres correspondances	—	1. —	La taxe de transit du parcours de Constantinople (câble d'Odessa) à Tchesmé est réduite à fr. 0.25 pour les correspondances russo-égyptiennes échangées, voie Candie-Alexandrie ou pour les correspondances échangées par la susdite voie entre la Russie et Aden ou l'Afrique du Sud.

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Turquie (suite) . .	4° Entre la frontière d'El-Arich et:			
	a. Celle de Bosnie:			
	Pour les correspondances échangées entre Alexandrie d'Egypte et la Grande-Bretagne	—	0. 825	
	Pour les correspondances échangées entre Alexandrie d'Egypte et l'Allemagne	—	0. 975	
	b. Celle de Vallona:			
	Pour les correspondances échangées entre Alexandrie d'Egypte, d'une part, et l'Allemagne ou la Grande-Bretagne, d'autre part	—	0. 975	
	Taxes de l'Yémen:			
	A partir de Perim (y compris la taxe afférente au câble de Perim à Cheikh-Saïd):			
	a. Pour les correspondances ottomanes	0. 50	—	
	b. Pour les autres correspondances	0. 75	—	
	Taxe de l'île de Candie	—	0. 075	
	N.-B. La taxe afférente au parcours éventuel des câbles Salonique-Tenedos-les-Dardanelles-Constantinople, de la Compagnie Eastern, est fixée à 20 centimes à percevoir en sus des taxes normales.			
	Les taxes ottomanes par rapport aux différents points d'atterrissement de certains câbles de la Compagnie Eastern, à savoir, par rapport à Tenedos, Salonique, les Dardanelles, Besika et Constantinople (câble de Tenedos), sont les mêmes que celles qui sont applicables par rapport à la frontière asiatique de Tchesmé.			
Victoria	. . . . .	[1])	[1])	[1]) Ces taxes n'ont pas encore été notifiées.

Taxes de la Compagnie „Eastern Telegraph".

Les taxes suivantes comprennent les taxes terminales, appartenant à la Compagnie, de Gibraltar, Tanger, Malte, Souakim, Aden, Perim et l'île de Chio.

Les taxes de transit de la Grèce, de la Turquie (pour la Crète) et de l'Egypte sont aussi comprises dans les taxes suivantes.

Les taxes entre la côte de l'Egypte à Alexandrie, pour les correspondances qui arrivent par les câbles de la Méditerranée (sauf Chypre) de la Compagnie Eastern, comprennent la taxe terminale de l'Egypte qui appartient à la Compagnie. Pour les autres villes de l'Egypte, y inclus Port-Saïd, il faut ajouter les taxes terminales conventionnelles.

Pour les villes du Caire et de Suez les taxes terminales appartiennent à la Compagnie.

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Entre la côte de la Grande-Bretagne et:			
La côte de l'Espagne (Vigo ou Cadix):			
1° Pour les correspondances échangées avec les câbles de la Compagnie brésilienne, voie de Lisbonne	—	0. 44*	* Ces taxes comprennent la taxe terminale de la Grande-Bretagne, mais la taxe de transit du même pays n'y est pas comprise, sauf les correspondances échangées par les câbles entre la Grande-Bretagne et l'Amérique du Nord.
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 55*	
La côte du Portugal (Caminha, Carcavellos ou Villa Real):			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne	—	0. 475*	
2° Pour les correspondances échangées avec l'Afrique, voie St-Vincent	—	0. 55*	
3° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 60*	
La côte de Gibraltar	0. 90	0. 90*	
La côte du Maroc (Tanger)	—	1. 05*	
La côte de la France (Marseille)	—	1. 35*	
La côte de l'Algérie (Bone)	—	1. 125*	
L'île de Malte	0. 90	—	

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
La côte de l'Italie (Modica ou Otrante):			
1° Pour les correspondances avec l'Italie	0. 90	0. 90*	* Ces taxes comprennent la taxe terminale de la Grande-Bretagne, mais la taxe de transit du même pays n'y est pas comprise, sauf les correspondances échangées par les câbles entre la Grande-Bretagne et l'Amérique du Nord.
2° Pour toutes les autres correspondances	—	1. 125*	
La côte de Tripoli	—	1. 50	
La côte de l'Autriche (Trieste)	—	1. 175*	
Les côtes de la Grèce	—	0. 875*	
Les côtes de la Turquie	0. 675[1])	0. 675*	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre, voie Alexandrie	1. 90	1. 90*	
La côte de l'Egypte (Souakim)	3. —	3. —*	
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock	4. 50	4. 50*	
Entre la côte de l'Espagne (Vigo) et:			[1]) Y compris les taxes terminales des îles de Chio, Lemnos et Tenedos.
La côte de l'Espagne (Cadix)	—	0. 30	
Entre la côte de l'Espagne (Vigo ou Cadix) et:			
La côte du Portugal (Caminha, Carcavellos ou Villa Real)	—	0. 30	
La côte de Gibraltar:			
1° Pour les correspondances, voie de Vigo	0. 50	0. 50	
2° Pour les autres correspondances, voie de Cadix	0. 10	0. 10	
La côte du Maroc (Tanger):			
1° Pour les correspondances, voie de Vigo	0. 65	—	
2° Pour les correspondances, voie de Cadix	0. 25	—	
La côte de la France (Marseille):			
1° Pour les correspondances avec l'Amérique du Sud	—	0. 825	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 775	
La côte de l'Algérie (Bone)	—	0. 925	

L'île de Malte	0. 70	—
La côte de Tripoli	—	1. 30
La côte de l'Italie (Modica ou Otrante):		
1° Pour les correspondances avec l'Italie	—	0. 70
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 925
La côte de l'Autriche (Trieste)	—	0. 975
Les côtes de la Grèce	—	0. 875
Les côtes de la Turquie	0. 675[1])	0. 675
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd ou l'île de Chypre, voie d'Alexandrie)	1. 625	1. 625
La côte de l'Egypte (Souakim)	2. 725	2. 725
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock	4. 225	4. 225
Entre la côte du Portugal (Carcavellos, Caminha ou Villa Real) et:		
La côte de Gibraltar:		
1° Pour les correspondances échangées avec l'Afrique, voie Saint-Vincent	0. 10	—
2° Pour toutes les autres correspondances	0. 225	0. 225
La côte du Maroc (Tanger):		
1° Pour les correspondances échangées avec l'Afrique, voie Saint-Vincent	0. 25	—
2° Pour toutes les autres correspondances	0. 375	—
La côte de la France (Marseille):		
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne	—	0. 70
2° Pour les correspondances avec la côte occidentale d'Afrique	—	0. 775
3° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 825
La côte de l'Algérie (Bone):		
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne	—	0. 85
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 925
L'île de Malte:		
1° Pour les correspondances avec l'Espagne	—	0. 625
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 70
La côte de Tripoli:		
1° Pour les correspondances avec l'Espagne	—	1. 225

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
2° Pour toutes les autres correspondances	—	1. 30	
La côte de l'Autriche (Trieste):			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne	—	0. 90	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 975	
Les côtes de la Grèce:			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne	—	0. 80	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 875	
La côte de l'Italie (Modica ou Otrante):			
1° Pour les correspondances échangées entre l'Italie et l'Espagne ou transitant par l'Espagne	—	0. 625	
2° Pour toutes les autres correspondances avec l'Italie	—	0. 70	
3° Pour les autres correspondances avec l'Espagne	—	0. 85	
4° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 925	
Les côtes de la Turquie:			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne .	0. 60*	0. 60	* Y compris les taxes terminales des îles de Chio, Lemnos et Tenedos.
2° Pour toutes les autres correspondances.	0. 675	0. 675	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre:			
1° Pour les correspondances axec l'Espagne ou transitant par l'Espagne .	1. 55	1. 55	
2° Pour toutes les autres correspondances	1. 625	1. 625	
La côte de l'Egypte (Souakim):			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne .	2. 65	2. 65	
2° Pour toutes les autres correspondances	2. 725	2. 725	
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock:			
1° Pour les correspondances avce l'Espagne ou transitant par l'Espagne .	4. 15	4. 15	
2° Pour toutes les autres correspondances	4. 225	4. 225	

Entre la côte de Gibraltar et:		
La côte du Maroc (Tanger)	0. 15	—
La côte de la France (Marseille)	1. 075	1. 075
La côte de l'Algérie (Bone)	0. 85	0. 85
L'île de Malte	0. 625	0. 625
La côte de Tripoli	1. 225	1. 225
La côte de l'Italie (Modica ou Otrante):		
1° Pour les correspondances avec l'Italie	0. 625	0. 625
2° Pour toutes les autres correspondances	0. 85	0. 85
La côte de l'Autriche (Trieste)	0. 90	0. 90
Les côtes de la Grèce	0. 825	0. 825
Les cotes de la Turquie	0. 60*	0. 60
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre, voie d'Alexandrie	1. 625	1. 625
La côte de l'Egypte (Souakim)	2. 725	2. 725
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock	4. 225	4. 225
Entre la côte du Maroc (Tanger) et:		
La côte de la France (Marseille)	1. 225	—
La côte de l'Algérie (Bone)	1. —	—
L'île de Malte	0. 775	—
La côte de Tripoli	1. 375	—
La côte de l'Italie (Modica ou Otrante)	1. —	—
La côte de l'Autriche (Trieste)	1. 05	—
Les côtes de la Grèce	0. 975	—
Les cotes de la Turquie	0. 75*	—
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre, voie d'Alexandrie	1. 775	—
La côte de l'Egypte (Souakim)	2. 875	—
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock	4. 375	4. 375

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Entre la côte de la France (Marseille) et:			
La côte de l'Algérie (Bone) pour toutes les correspondances	—	0. 20	
L'île de Malte	0. 425	—	
La côte de Tripoli	—	1. 025	
La côte de l'Italie (Modica ou Otrante):			
1° Pour les correspondances avec l'Italie	—	0. 425	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 65	
La côte de l'Autriche (Trieste)	—	0. 725	
Les côtes de la Grèce	—	0. 40	
Les côtes de la Turquie:			
1° Pour les correspondances ottomanes	0. 20*	0. 20	* Y compris les taxes terminales des îles de Chio, Lemnos et Tenedos.
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 45	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre:			
1° Pour les correspondances avec la Grande-Bretagne, l'Espagne, le Portugal, Gibraltar, Tanger et les Pays-Bas	1. 425	1. 425	
2° Pour toutes les autres correspondances	1. 45	1. 45	
La côte de l'Egypte (Souakim):			
1° Pour les correspondances avec la Grande-Bretagne, l'Espagne, le Portugal, Gibraltar, Tanger et les Pays-Bas	2. 525	2. 525	
2° Pour toutes les autres correspondances	2. 55	2. 55	
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock:			
1° Pour les correspondances avec la Grande-Bretagne, l'Espagne, le Portugal, Gibraltar, Tanger et les Pays-Bas	4. 025	4. 025	
2° Pour toutes les autres correspondances	4. 05	4. 05	

Entre la côte de l'Algérie (Bone) et:			
L'île de Malte	0. 225	—	
La côte de Tripoli	—	0. 825	
La côte de l'Italie (Modica ou Otrante)	—	0. 45	
La côte de l'Autriche (Trieste)	—	0. 50	
Les côtes de la Grèce	—	0. 40	
Les côtes de la Turquie	0. 20*	0. 20	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre par voie d'Alexandrie	1. 225	1. 225	
La côte de l'Egypte (Souakim)	2. 325	2. 325	
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock	3. 825	3. 825	
Entre l'île de Malte et:			
La côte de Tripoli	0. 60	—	
La côte de l'Italie (Otrante ou Modica)	0. 225	—	
La côte de l'Autriche (Trieste)	0. 275	—	
Les côtes de la Grèce:			
Voie du câble Malte-Zante	0. 20	—	
Voie d'Alexandrie:			
1° Pour les correspondances avec Malte	1. 55	—	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	1. 25	
Les côtes de la Turquie:			
Voie du câble Malte-Zante	0. 275*	—	
Voie d'Alexandrie:			
1° Pour les correspondances avec Malte	1. 55	—	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	1. 25	Y compris les taxes terminales des îles de Crète, Chio, Tenedos et Lemnos.
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre par la voie d'Alexandrie	1. 30	—	
La côte de l'Egypte (Souakim)	2. 40	—	
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock	3. 90	—	

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Entre la côte de Tripoli et:			
La côte de l'Italie (Modica ou Otrante)	—	0. 825	
La côte de l'Autriche (Trieste)	—	0. 75	
Les côtes de la Grèce	—	0. 80	
Les côtes de la Turquie	0. 875*	0. 875	* Y compris les taxes terminales des îles de Chio, Lemnos et Tenedos.
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre par la voie d'Alexandrie	1. 60	1. 60	
La côte de l'Egypte (Souakim)	2. 70	2. 70	
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock	4. 20	4. 20	
La côte de l'Arabie (Yemen)	—	3. 85[1])	[1]) Cette taxe est réduite à fr. 2. 05 pour les correspondances officielles du Gouvernement ottoman.
Entre la côte de l'Italie (Modica) et:			
La côte de l'Italie (Otrante)	—	0. 175	
Entre la côte de l'Italie (Modica ou Otrante) et:			
La côte de l'Autriche (Trieste)	—	0. 275	
Les côtes de la Grèce	—	0. 20	
Les côtes de la Turquie	0. 275*	0. 275	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) et l'île de Chypre par la voie d'Alexandrie:			
1° Pour les correspondances avec la France, l'Autriche-Hongrie, la Belgique, la Russie, l'Amérique du Nord et le Luxembourg	1. 25	1. 25	
2° Pour toutes les autres correspondances	1. 225	1. 225	
La côte de l'Egypte (Souakim):			

1° Pour les correspondances avec la France, l'Autriche-Hongrie, la Belgique, la Russie, l'Amérique du Nord et le Luxembourg	2. 35	2. 35	
2° Pour toutes les autres correspondances	2. 325	2. 325	
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock:			
1° Pour les correspondances avec la France, l'Autriche-Hongrie, la Belgique, la Russie, l'Amérique du Nord et le Luxembourg	3. 85	3. 85	
2° Pour toutes les autres correspondances	3. 825	3. 825[2])	[2]) Cette taxe est réduite à fr. 1. 90 pour les correspondances échangées entre l'Italie, d'une part, et Massaouah ou Assab, d'autre part.
Entre la côte de l'Autriche (Trieste) et:			
Les côtes de la Grèce	—	0. 20	
Les côtes de la Turquie	0. 275*	0. 275	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre par la voie d'Alexandrie:			
1° Pour les correspondances avec l'Algérie, la Tunisie, l'Espagne, Tanger, Gibraltar, le Portugal, les Canaries et le Sénégal	1. 25	1. 25	
2° Pour les correspondances avec la France	1. 275	1. 275	
3° Pour les correspondances avec la Grande-Bretagne et la Bulgarie	1. 30	1. 30	
4° Pour les correspondances avec la Suisse	1. 35	1. 35	
5° Pour les correspondances avec la Bosnie-Herzégovine, le Montenegro et la Serbie	1. 375	1. 375	
6° Pour les correspondances avec le Luxembourg et la Belgique	1. 425	1. 425	
7° Pour les correspondances avec la Roumanie	1. 40	1. 40	
8° Pour toutes les autres correspondances	1. 45	1. 45	
La côte de l'Egypte (Souakim):			
1° Pour les correspondances avec l'Algérie, la Tunisie, l'Espagne, Tanger, Gibraltar, le Portugal, les Canaries et le Sénégal	2. 35	2. 35	
2° Pour les correspondances avec la France	2. 375	2. 375	
3° Pour les correspondances avec la Grande-Bretagne et la Bulgarie	2. 40	2. 40	
4° Pour les correspondances avec la Suisse	2. 45	2. 45	
5° Pour les correspondances avec la Bosnie-Herzégovine, le Montenegro et la Serbie	2. 475	2. 475	
6° Pour les correspondances avec le Luxembourg et la Belgique	2. 525	2. 525	

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
7° Pour les correspondances avec la Roumanie	2. 50	2. 50	
8° Pour toutes les autres correspondances	2. 55	2. 55	
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock:			
1° Pour les correspondances avec l'Algérie, la Tunisie, l'Espagne, Tanger, Gibraltar, le Portugal, les Canaries et le Sénégal	3. 85	3. 85	
2° Pour les correspondances avec la France	3. 875	3. 875	
3° Pour les correspondances avec la Grande-Bretagne et la Bulgarie . . .	3. 90	3. 90	
4° Pour les correspondances avec la Suisse	3. 95	3. 95	
5° Pour les correspondances avec la Bosnie-Herzégovine, le Montenegro et la Serbie	3. 975	3. 975	
6° Pour les correspondances avec la Belgique et le Luxembourg	4. 025	4. 025	
7° Pour les correspondances avec la Roumanie	4. —	4. —	
8° Pour toutes les autres correspondances	4. 05	4. 05	
Entre les côtes de la Grèce et:			
Les côtes de la Turquie:			
1° Pour les correspondances échangées par la voie de Larisse-Katerina . .	—	0. 275	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 20	
Les îles de la Grèce (sauf Poros et Eubée):			
Pour les correspondances échangées par la voie de Larisse-Katerina . . .	—	0. 20	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre par la voie d'Alexandrie	1. 25[1])	1. 225	[1]) Y compris la taxe terminale de la Grèce.
La côte de l'Egypte (Souakim):			
1° Pour les correspondances entre la Turquie ou Tripoli de Barbarie et l'Arabie	—	2. —	

2° Pour toutes les autres correspondances	2. 35[1])	2. 325	
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock	3. 85[1])	3. 825	
Entre la côte de la Turquie (Constantinople) et:			
La côte de la Turquie à Salonique, Dardanelles ou Tchesmé	—	0. 20	
Entre la côte de la Turquie (Salonique) et:			
La côte de la Turquie (Dardanelles ou Tchesmé)	—	0. 20	
Entre la côte de la Turquie (Dardanelles) et:			
La côte de la Turquie à Tchesmé	—	0. 20	
Entre les côtes de la Turquie (Constantinople, Dardanelles, Salonique, Lemnos, Tenedos, Chio ou Tchesmé) et:			
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre par la voie d'Alexandrie	1. 15	1. 15	
La côte de l'Egypte (Souakim):			
1° Pour les correspondances échangées entre la Turquie et l'Arabie . . .	—	2. —	
2° Pour toutes les autres correspondances	2. 25	2. 25	
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock	3. 75	3. 75	
La côte de l'Arabie (Yémen):			
1° Pour les correspondances avec la Turquie d'Europe	—	3. —[2])	[2]) Ces taxes sont réduites de fr. 1. — pour les correspondances officielles du Gouvernement ottoman.
2° Pour les correspondances avec Chio et Tenedos	—	3. 25[2])	
Entre la côte de la Turquie (Rhodes) et:			
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre par la voie d'Alexandrie	1. 05	1. 05	
La côte de l'Egypte (Souakim)	2. 15	2. 15	
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock	3. 75	3. 75	

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
La côte de l'Arabie (Yémen):			
1° Pour les correspondances avec l'île de Rhodes	—	3. —[1])	[1]) Ces taxes sont réduites de fr. 1.— pour les correspondances officielles du Gouvernement ottoman.
2° Pour les correspondances avec la Turquie d'Asie	—	2. 25[1])	
3° Pour les correspondances avec Samos et Mitylène	—	2. 50[1])	
Entre l'île de Crête et:			
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre par la voie d'Alexandrie	0. 80	0. 80	
La côte de l'Egypte (Souakim)	1. 90	1. 90	
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock	3. 50	3. 50	
La côte de l'Arabie (Yémen)	—	3. 10[1])	
Entre l'île de Chypre et:			
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd)	0. 90*	0. 90	* Y compris la taxe terminale de l'Egypte pour tous les endroits.
La côte de l'Egypte (Souakim)	1. 35	1. 35	
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock	3. 25	3. 25	
La côte de l'Arabie (Yémen)	2. 25[1])	—	
La côte des Indes britanniques	3. 75	3. 75	
Entre la côte de l'Egypte (Alexandrie) et:			
La côte de l'Egypte (Port-Saïd)	0. 25	0. 25	

Entre la côte de l'Egypte „voie Suez" et:			
La côte de l'Egypte (Souakim):			
1° Pour les correspondances entre la Turquie et l'Arabie échangées par la voie El-Arich	—	1. —[2])	[2]) Cette taxe est réduite de moitié pour les correspondances officielles du Gouvernement ottoman.
2° Pour toutes les autres correspondances échangées par la voie El-Arich	1. 60	1. 60	
3° Pour toutes les autres correspondances	1. 35*	1. 35*	
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock:			
1° Pour les correspondances échangées avec la Turquie d'Europe et l'île de Rhodes par la voie El-Arich	2. 75	2. 75	
2° Pour toutes les autres correspondances échangées par la voie El-Arich	3. 50	3. 50	
3° Pour toutes les autres correspondances	3. 25*	3. 25*	
La côte de l'Arabie (Yémen):			
1° Pour les correspondances échangées avec la Turquie ou la Tripolitaine, voie El-Arich	—	2. —[2])	
2° Pour les autres correspondances échangées par la voie El-Arich	—	3. 50	
3° Pour toutes les autres correspondances	2. 25	2. 25[1])	
La côte des Indes britanniques:			
1° Pour les correspondances échangées par la voie El-Arich	—	4. —	
2° Pour les correspondances échangées avec l'Australie méridionale ou occidentale, Victoria, Nouvelle Galles du Sud, Tasmanie et Nouvelle Zélande	3. 50*	3. 50	
3° Pour toutes les autres correspondances	3. 75*	3. 75	
Entre la côte de l'Egypte (Souakim) et:			
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock	1. 90	1. 90	
La côte de l'Arabie (Yémen)	—	1. —[2])	
La côte des Indes britanniques (Bombay)	3. —	3. —	
Entre l'île de Perim et:			
La côte de l'Arabie (Aden)	0. 60	0. 60	
La côte d'Obock	0. 20	0. 20	

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Entre la côte de l'Arabie (Aden) et:			
La côte d'Obock	0. 60	—	
Entre la côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock et:			
La côte des Indes britanniques (Bombay)	2. 85	2. 85	

Taxes de la Compagnie „Black Sea Telegraph".

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Entre la côte de la Russie (Odessa) et:			
La côte de la Turquie (Constantinople):			
1° Pour les correspondances entre l'Egypte, Aden, Perim, l'Afrique du Sud, d'une part, et la Russie, d'autre part	—	0. 375	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 45	

Taxes de la Compagnie „Direct Spanish Telegraph".

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Entre la côte de la Grande-Bretagne et:			
La côte d'Espagne (Bilbao):			
1° Pour les correspondances échangées avec les câbles brésiliens	—	0. 44*	* Ces taxes comprennent la taxe terminale de la Grande-Bretagne, mais la taxe de transit du même pays n'y est pas comprise.
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 55*	
Entre la côte de la France (Marseille) et:			
La côte d'Espagne (Barcelone)	—	0. 30	

Taxe uniforme pour la correspondance entre l'Europe et les Indes britanniques.

Les taxes des correspondances entre l'Europe, y compris l'Algérie, la Tunisie, Tanger et Tripoli (la Turquie et la Russie exceptées) et les Indes britanniques sont fixées uniformément aux chiffres ci-après:

	Indes britanniques.	Birmanie.	Ceylan.
	fr. c.	fr. c.	fr. c.
a. Par la voie de Turquie	4. 50	4. 75	4. 615
b. Par la voie de Russie	5. —	5. 25	5. 115
c. Par la voie de la Compagnie Eastern (y inclus la Russie et la Turquie d'Europe)	5. —	5. 25	5. 115

Ces taxes sont réparties comme suit:

	Pour les correspondances avec:		
	Les Indes britanniques.	Les pays au delà des Indes britanniques par voie de Birmanie.	Les pays au delà des Indes britanniques par câble.
Voie de Turquie.	fr. c.	fr. c.	fr. c.
Europe	0. 825	0. 825	0. 825
Turquie	1. 195	1. 035	1. 035
Golfe persique	1. 905	1. 39	1. 39
Indes britanniques	0. 575	0. 75	0. 35
	4. 50	4. —	3. 60
Voie de Russie.			
Europe	0. 525	0. 525	0. 525
Russie	1. 505	1. 180	1. 180
Perse	0. 940	0. 705	0. 705
Golfe persique	1. 455	1. 090	1. 090
Indes britanniques	0. 575	0. 75	0. 350
	5. —	4. 25	3. 85
Voie de la Compagnie „Eastern“.			
Europe et la Compagnie „Eastern“	4. 425	3. 50	3. 50
Indes britanniques	0. 575	0. 75	0. 35
	5. —	4. 25	3. 85

Dans les décomptes avec les Offices limitrophes, les Etats européens prélèvent ou reçoivent exactement les taxes qui leur sont attribuées par le tableau B, Régime extra-européen. La différence en plus ou en moins qui existerait entre la somme affectée à cette répartition et le chiffre indiqué ci-dessus comme formant la taxe générale de l'Europe est mise au compte des Offices extra-européens.

Ainsi arrêté à *Budapest* le 22 Juillet 1896, par les Délégués soussignés, conformément aux articles 15 et 16 de la Convention de Saint-Pétersbourg, pour entrer en vigueur le 1er Juillet 1897.

(Underskrifter).

5 Mai. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Kristiania Biskop, der i Lighed med flere af de øvrige Biskoper havde indberettet, at der i nogle Menigheder i Stiftet findes det Forhold, at Forældre, der høre til Statskirken, lader sine Børn døbe udenfor Kirken af Lægfolk, men er uvillige til at lade denne Handling stadfæste i Kirken ved Præsten, medens de undertiden paa den anden Side kræver, at Børnene af Præsten skal indføres i vedkommende Kirkebog som døbte.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at ligesom det i Almindelighed er foreskrevet ved Lov, at ethvert til Statskirken hørende Barn skal døbes, saaledes bestemmer ogsaa vor kirkelige Lovgivning, at en udenfor Kirken udført Daabshandling skal stadfæstes i Kirken, forat det derigjennem kan blive konstateret, at den hjemmedøbte har faaet „den rette kristne Daab efter Guds Ord og Befaling" (Alterbogen Side 71). Nogen anden Maade, hvorved saadan Stadfæstelse i Almindelighed kan ske, kjender vor kirkelige Lovgivning ikke. I Henhold hertil antager Departementet, at hjemmedøbte ikke bør indføres i Kirkebogens Fortegnelse over „døbte", førend Hjemmedaaben har faaet sin Stadfæstelse i Kirken. Indførelsen i Kirkebogen maa nemlig ansees som Udtryk for at Kirkesamfundet overtager Garantien for, at vedkommende Daab er udført i de Former, som vor Kirke kræver. Men en saadan Garanti kan ikke Kirkesamfundet overtage, førend det ved Stadfæstelsen i Kirken er godtgjort, at Hjemmedaaben er udført overensstemmende med vor Kirkes Forskrifter. Herunder ser man bort fra Undtagelsestilfælde, hvori der ved Vedkommende utilregnelige Omstændigheder ikke har været muligt at faa den kirkelige Stadfæstelse udført, og hvor Indførelse i Kirkebogen bør finde Sted, naar det paa anden betryggende Maade godtgjøres, at Hjemmedaaben er udført paa indstiftelsesmæssig Maade.

Departementet har tidligere i lignende Tilfælde, idet man har gjort opmærksom paa den bestaaende Adgang til Anvendelse af Tiltale og Straf for Forældre, der er forsømmelige eller modvillige i denne Henseende, udtalt, at det af flere Grunde maa ansees mindre heldigt at anvende retslig Tvang i et saadant Anliggende, og derfor bedet henstillet til vedkommende Præster at forsøge Forestillinger og Formaninger til Modarbeidelse af den omhandlede Utilbørlighed og, om saadanne viser sig unyttige, da at stille Sagen i Bero ved at indføre den foretagne Hjemmedaab i Kirkebogen, men med Forklaring om, naar og af hvem den er forrettet og om, at den ikke er stadfæstet i Kirken. Idet man fremdeles henholder sig til Departementets ovennævnte Udtalelse om det uheldige i ved Anliggende som dette, at anvende retslig Tvang, maa man dog nu efter de i den senere Tid modtagne Oplysninger af Hensyn til Opretholdelse af lovlig Orden anse det utilraadeligt, at Indførsler af Hjemmedøbte i Kirkebogen herefter finder

Sted, forend Vedkommende er fremstillet i Kirken til Hjemmedaabens Stadfæstelse. 5 Mai.

Forøvrigt vil Departementet have sin Opmærksomhed henvendt paa Muligheden af ved andre Foranstaltninger at søge forebygget denne og andre lignende Uordener inden Kirken.

Kongelig Resolution, afgiven i sammensat Statsraad, hvorved er bestemt, at der til Supplering af den i Henhold til Kongelig Resolution af 30te December 1893 iværksatte Rydning af Grændsen mellem de forenede Riger langs med Kristiania og Hamar Stifter skal i Aaret 1897 til saadan Tid, som af de vordende Konduktører nærmere bestemmes, afholdes en Forretning til Oprydning m. V. af Grændselinien ved Gaarden Posaasen mellem Rigsrøsene No. 98 og 99 og ved Gaarden Braaten mellem Rigsrøsene No. 82 og 83, samt at denne Forretning skal udføres af en svensk og en norsk Officer i Egenskab af Konduktører. 16 Juli.

Skrivelse fra det internationale Bureau i Bern til Poststyrelsen, hvorved meddeles, at den almindelige Postkonventions Taxter fra 1ste Oktober 1897 i Japan vil blive opkrævet efter følgende Forhold: 23 Juli.

25 centimes = 10 sen.
10 — = 4 —
5 — = 2 —

Skrivelse fra Udenrigsministeren til Departementet for de offentlige Arbeider, hvorved meddeles, at Republiken Peru har tiltraadt den internationale Konvention om Udvexling af Postpakker, og at nævnte Land har erholdt Bemyndigelse til at opkræve den i Postpakkekonventionens Art. 5,5 omhandlede Tillægsporto med et Beløb af 75 centimes for Pakker, udgaaede fra eller bestemte til Postanstalter i Peru. 24 Juli.

Déclaration

interprétant certaines dispositions de la Convention de Berne du 9 septembre 1886 et de l'Acte additionnel signé à Paris le 4 mai 1896.*)

Les Plénipotentiaires soussignés de la Norvège, de Al-

(Oversættelse.)

Deklaration 9 Septbr.

indeholdende Fortolkning af visse Bestemmelser i Bernerkonventionen af 9de September 1886 og af den i Paris den 4de Mai 1896 undertegnede Tillægsakt.*)

Undertegnede Befuldmægtigede for Norge, Tydskland, Belgien,

*) Deklarationen er ratificeret for Norges Vedk. ifølge Kgl. Resol. af 10 Decbr. 1896, og Ratifikationerne er udvexlede i Paris den 9 Septbr. 1897. Deklarationen er tiltraadt af alle Unionens Stater undtagen Storbritannien og Irland. Den nævnte Tillægsakt er tiltraadt af alle undtagen Norge.

9 Septbr. lemagne, de la Belgique, de l'Espagne, de la France, de l'Italie, du Luxembourg, de Monaco, du Monténégro, de la Suisse et de la Tunisie, dûment autorisés à cet effet par leurs Gouvernements respectifs, sont convenus de ce qui suit, en ce qui concerne l'interprétation de la Convention de Berne du 9 septembre 1886 et de l'Acte additionnel de ce jour:

1° Aux termes de l'article 2, alinéa 2 de la Convention, la protection assurée par les actes précités dépend uniquement de l'accomplissement, dans le pays d'origine de l'œuvre, des conditions et formalités qui peuvent être prescrites par la législation de ce pays. Il en sera de même pour la protection des œuvres photographiques mentionnées dans le n° 1, lettre B, du Protocole de clôture modifié.

2° Par œuvres *publiées*, il faut entendre les œuvres *éditées* dans un des pays de l'Union. En conséquence, la représentation d'une œuvre dramatique ou dramatico-musicale, l'exécution d'une œuvre musicale, l'exposition d'une œuvre d'art, ne constituent pas une *publication* dans le sens des actes précités.

3° La transformation d'un roman en pièce de théâtre, ou d'une pièce de théâtre en roman, rentre dans les stipulations de l'article 10.

Les pays de l'Union qui n'ont point participé à la présente Déclaration seront

Spanien, Frankrige, Italien, Luxemburg, Monaco, Montenegro, Schweiz og Tunis, dertil behørigen bemyndigede af sine respektive Regjeringer, er blevne enige om Følgende med Hensyn til Fortolkningen af Berneerkonventionen af 9de September 1886 og Tillægsakten af Dags Dato:

1. Ifølge Bestemmelserne i Artikel 2, andet Afsnit, i Konventionen afhænger den i de foran nævnte Akter tilsikrede Beskyttelse udelukkende af Opfyldelsen inden Værkets Hjemland af de Betingelser og Formaliteter, som maatte være foreskrevne i dette Lands Lovgivning. Det samme skal gjælde med Hensyn til Beskyttelsen af de i No. 1, Litr. B i den ændrede Slutningsprotokol omhandlede fotografiske Værker.

2. Ved offentliggjorte Værker forstaaes Værker udgivne i et af Unionens Lande. Som Følge heraf er Opførelse af et dramatisk eller dramatisk-musikalsk Værk, Udførelse af et musikalsk Værk, Udstilling af et Kunstværk ikke at betragte som Offentliggjørelse, saaledes som den er ment i de foran citerede Akter.

3. Omdannelse af en Roman i dramatisk Form, eller af et dramatisk Arbeide i Romanform gaar ind under Bestemmelserne i Art. 10.

De af Unionens Lande, som ikke har deltaget i nærværende Deklaration, kan til enhver Tid

admis à y accéder en tout temps, sur leur demande. Il en sera de même pour les Pays qui accéderont, soit à la Convention du 9 septembre 1886, soit à cette Convention et à l'Acte additionnel du 4 mai 1896. Il suffira, à cet effet, d'une notification adressée par écrit au Conseil fédéral Suisse, qui notifiera à son tour cette accession aux autres Gouvernements.

La présente Déclaration aura même valeur et durée que les actes auxquels elle se rapporte.

Elle sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Paris dans la forme adoptée pour ces actes, aussitôt que faire se pourra, et au plus tard dans le délai d'une année.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait en un seul exemplaire, à Paris, le 4 mai 1896.

(L. S.) Signé: **F. Bætzmann.**

(L. S.) Signé: **Reichardt.**

(L. S.) Signé: **Otto Dambach.**
(L. S.) Signé: **Franz Herman Dungs.**
(L. S.) Signé: **Von Müller.**

(L. S.) Signé: **Bon D'Anethan.**

(L. S.) Signé: **Jules de Borchgrave.**
(L. S.) Signé: **Cher Descamps.**

(L. S.) Signé: **Marquis De Novallas.**

(L. S.) Signé: **C. de Freycinet.**

(L. S.) Signé: **H. Marcel.**
(L. S.) Signé: **Ch. Lyon-Caen.**
(L. S.) Signé: **Eug. Pouillet.**
(L. S.) Signé: **L. Renault.**

(L. S.) Signé: **Luigi Roux.**

(L. S.) Signé: **G. Polacco.**

forlange at tiltræde den. Det samme gjælder de Stater, som senere maatte tiltræde Konventionen af 9de September 1886 eller denne Konvention og Tillægsakten af 4de Mai 1896. Det skal være tilstrækkeligt desangaaende at give skriftlig Meddelelse til det schweizisfe Forbundsraad, som derefter underretter de øvrige Regjeringer om Tiltrædelsen. 9 Septbr.

Denne Deklaration skal have samme Gyldighed og Varighed, som de Akter, til hvilke den knytter sig.

Den skal ratificeres, og Ratifikationerne skal udvexles i Paris i den Form, der er vedtaget for disse Akter, saa snart som muligt og senest inden eet Aar.

Til Bekræftelse heraf har de respektive Befuldmægtigede undertegnet den og vedheftet sine Segl.

Udfærdiget i 1 Exemplar i Paris den 4de Mai 1896.

9 Septbr. (L. S.) Signé: **Vannerus.**

(L. S.) Signé: **H. de Rolland.** (L. S.) Signé: **Louis Mayer.**

(L. S.) Signé: **H. Marcel.**

(L. S.) Signé: **Lardy.**

(L. S.) Signé: **L. Renault.**

11 Septbr.

Deklaration

angaaende Udstrækning af de med Frankrig bestaaende Traktater og Konventioner til at gjælde Tunis.*)

En vue de déterminer les rapports entre les Royaumes Unis de Suède et de Norvège et la France en Tunisie, et de bien préciser la situation conventionelle de la Suède et de la Norvège dans la Régence, les soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, font d'un commun accord la déclaration suivante:

Les traités et conventions de toute nature en vigueur entre les Royaumes Unis de Suède et de Norvège et la France sont étendus á la Tunisie.

Les Royaumes Unis de Suède et de Norvège s'abstiendront de réclamer pour leurs consuls, leurs ressortissants et leurs établissements en Tunisie d'autres droits et privilèges que ceux qui leur sont acquis en France.

Il est bien entendu, au surplus, que le traitement de

(Oversættelse).

I Henseende at fastsætte Forholdet mellem Frankrige og de forenede Kongeriger Sverige og Norge i Tunis samt nøie at bestemme Sveriges og Norges traktatmæssige Stilling i Regentskabet, er Undertegnede, der hertil er bleven behørig bemyndiget af sine respektive Regjeringer, kommet overens om at afgive følgende Deklaration:

De mellem Frankrige og de forenede Kongeriger Sverige og Norge bestaaende Traktater og Konventioner af hvilketsomhelst Indhold skal udstrækkes til at gjælde Tunis.

De forenede Kongeriger Sverige og Norge skal afholde sig fra at fordre for sine Konsuler, Undersaatter og deres Etablissementer i Tunis andre Rettigheder og Fordele end dem, som tilkommer dem i Frankrige.

Man er derhos kommet overens om, at Behandlingen som

*) Deklarationen er afsluttet i Paris 5te Mai 1897, bifaldt ved Storthingets Beslutning af 7de August 1897, ratificeret for de forenede Rigers Vedkommende i Marstrand 18de August 1897, Ratifikationerne udvexlet i Stockholm 11te September 1897.

la nation la plus favorisée en Tunisie ne comprend pas le traitement français.

La présente déclaration sera soumise à l'approbation des Représentations Nationales en Suède et en Norvège, elle sera ratifiée et les ratifications en seront échangées aussitôt que possible.

Fait en double à Paris, le 5 Mai 1897.

(signé) **Due.**
(L. S.)

(signé) **G. Hanotaux.**
(L. S.)

mest begunstiget Nation i Tunis ikke indbefatter den Frankrige tilkommende Behandling. 11 Septbr.

Nærværende Deklaration skal forelægges Nationalforsamlingerne i Sverige og i Norge til Stadfæstelse, den skal ratificeres, og Ratifikationerne paa samme udvexles saa snart som muligt.

Givet in duplo i Paris den 5te Mai 1897.

(undertegnet) **Due.**
(L. S.)

(undertegnet) **G. Hanotaux.**
(L. S.)

Alfabetisk Register

til

Norsk Lovtidende, 2den Afdeling

for

1897.

Alphabetisch Register

zu

Herrn Forstbeamte, Jagen Abtheilung

für

1897.

Oversigt

over Registrets Afdelinger.

Arv og Skifte, Umyndige og Værger.
Assurancevæsen.
Auktioner.
Bank- og Pengevæsen, Gjældsbreve.
Brand- og Bygningsvæsen, den almindelige Brandkasse.
Brændevin, Øl m. m.
Fattigvæsen, offentlige Stiftelser og Legater.
Fiskeri og Jagt.
Forbrydelser, Straffe og Strafanstalter.
Handel, Haandværk, Fabriker, Bergværker.
Jurisdiktions- og Grændseforandringer, Delinger, Navneforandringer for Distrikter.
Kirker og Kirkegaarde.
Kjøb- og Ladesteder.
Kommune- og Valgvæsen.
Landvæsen.
Love og Grundlovsbestemmelser.
Medicinal- og Sundhedsvæsen.
Militærvæsen, Værnepligt.
Pensionsvæsen, Pensions- og Enkekasser.
Politivæsen.
Post- og Telegrafvæsen.
Regjeringen, Embeds-, Bestillings- og Ombudsmænd i Almindelighed.
Religion, Gudstjeneste, Geistlighed.
Retten.

Skatter og Afgifter.
Skole- og Undervisningsvæsen.
Skovvæsen, Almenninger, Flødning, Kanalvæsen.
Sparebanker.
Sportelvæsen.
Statskassen.
Stempelvæsen.
Storthinget, Stemmeret.
Sverige.
Søvæsen, Havne-, Lods-, Fyr- og Redningsvæsen.
Toldvæsen, Ind- og Udførsel.
Traktater, Forhold til Udlandet, Konsulatvæsen.
Tyende.
Veivæsen, Jernbaner, Skyds.
Ægteskab, Forældre og Børn.

Arv og Skifte, Umyndige og Værger.

1897.			Side.
29 Jan.	Skr.	om, at en gift Kvinde, selv om hun lever i Formuesfællesskab med sin Mand, kan undergives Værgemaal	34
22 Febr.	Skr.	om, hvorvidt der er lovlig Adgang til at ophæve meddelt Konfirmation paa et i Henhold til Arvelovens § 37 oprettet Testament	50
16 Marts	Skr.	ang. Skiftebehandling af en afdød svensk født Inderst's Efterladenskaber	68
20 April	Skr.	ang. Beregningen af stemplet Papir, naar en Arvelader, der efterlader sig Livsarvinger, borttestamenterer fast Eiendom til andre end disse	135
24 Aug.	Skr.	ang. Behandlingen af en i Amerika afdød Persons her i Riget efterladte Midler	449
30 Septbr.	Skr.	om, hvorledes der skal forholdes med Efterladenskaberne efter en paa et Sygehus her i Landet afdød amerikansk Maskinist	482
8 Oktbr.	Skr.	ang. Behandlingen af nogle Arvebeløb tilfaldne gifte Kvinder, hvis Mænd var fraværende eller forsvundne	494
1 Novbr.	Skr.	ang. Behandlingen af kontante Midler tilhørende Boer, der henstaar under Skifteforvalterens Bestyrelse	516
3 —	Skr.	ang. Bestemmelsen i Lov af 28de September 1857 om, at Umyndiges Eiendele, bestaaende i andet end Jordegods, skal sælges	518
18 Decbr.	Res.	ang. Ikrafttræden af Lov af 28de Septbr. 1857 for Tromsø og Finmarkens Landdistrikter samt ang. Regler om Forelse af de ved samme Lov foreskrevne Overformynderregnskaber m. v.	637
20 —	Skr.	ang. Tilfælde, hvor der ved et Bos Overgivelse til Skifte- eller Konkursbehandling er Tvivl, om Midlerne dækker Skifteomkostningerne	671

Assurancevæsen.

1897.			Side.
5 Jan.	Res.	om Forandringer i Planen for „Trondhjems Brandforsikringsselskab“	3
12 April	Res.	om Forandringer i og Tillæg til Planen for Vangs og Furnes' Brandkasse	111

1897			Side.
11 Mai	Res.	om Plan for Sulens Brandforsikringsselskab . . .	156
18 —	Res.	om Tillæg til Planen for Aure Herreds frivillige Brandassuranceforening	163
18 —	Res.	om Plan for Nes gjensidige Brandforsikringsforening for Bygninger og Løsøre	163
18 —	Res.	om ny Plan for Søndre og Nordre Frons gjensidige Brandforsikringsselskab	163
21 —	Res.	om Plan for Hetlands gjensidige Brandforsikringsforening for Løsøre, Besætning og Avling . . .	164
5 Juni	Res.	om Forandringer i Love for Livsforsikringsselskabet „Brage“	184
28 —	Res.	om Love og Forsikringsbetingelser for det gjensidige Forsikringssamfund „Minerva“	211
28 —	Res.	ang. Bevilgning til Rigsforsikringsanstalten . . .	214
3 Aug.	Res.	om Plan for Edø Herreds gjensidige Brandforsikringsforening for Bygninger	366
6 —	Lov	indeholdende Forandringer i Lov om Ulykkesforsikring for Arbeidere m. v. af 23de Juli 1894 . .	383
24 —	Res.	om nye Love for Søndre-Aurdals Brandforsikringsforening	449
24 —	Res.	om Forandringer i Planen for Fuse Herreds Brandforsikringsindretning	449
27 —	Res.	om Do. i Do. for Akershus Brandassuranceforening for Bygninger	451
31 —	Res.	om ny Plan for Voss Brandforsikringsselskab for Husebygninger og Løsøre	453
1 Oktbr.	Res.	om Do. for Veo Præstegjælds Brandforsikringsselskab for Bygninger, Indbo og Løsøre	492
8 —	Res.	om Planer for 2 gjensidige Brandforsikringsforeninger for Bygninger og for Løsøre i Vestre Slidre Herred	493
8 —	Res.	om ny Plan for Tveit Herreds Brandforsikringsselskab for Bygninger og Løsøre	493
15 —	Res.	om Do. for Vestre Søndmørs Brandforsikringsforening for Huse og Løsøre	496
16 —	Res.	om Afsætning af et Beløb af Statskassens Overskud til et Fond for Invalide- og Alderdomsforsikring	504
30 —	Res.	om Love og Forsikringsbetingelser for Livsforsikrings-Aktieselskabet „Norrona“	515
11 Decbr.	Res.	ang. Skyds- og Kostgodtgjørelse for Rigsforsikringsanstaltens Direktør, Sekretær og øvrige Afdelingschefer samt Kontoristers m. v.	632

Auktioner.

1897			
9 Jan.	Skr.	om, hvorvidt Underkjendelse af en Auktion medfører Krav paa erlagte Sportlers Tilbagebetaling . . .	4

1897 Side
6 Novbr. Skr. ang. Betaling af Sportlerne for en paaanket Tvangsauktion 527

Bank- og Pengevæsen, Gjældsbreve.

1897
11 Jan. Kundgj. ang. Anmeldelse til Forebyggelse af Forældelse af Fordringer i Henhold til Lov af 27de Juli 1896 § 17 4
8 Marts Skr. ang. Andragende fra et Aktieselskab om Bevilling til ved offentligt Proklama at indkalde sine Aktieeiere . 61
5 Juni Lov angaaende Udfærdigelse af et Præmieobligationslaan 182
3 Aug. Lov om visse Anvisninger (Checks) 349
3 — Res. om Udvidelse af den Hypothekbankens Direktion meddelte Bemyndigelse til Udlaan mod Pant i Skov . 362
6 — Lov om Adgang for visse Aktieselskaber og Bankindretninger til at udstede Obligationer, lydende paa Jhændehaveren 427
6 — Res. om Lønningsregulativ for Tjenestemænd ved Hypothekbankens Laanekontorer m. m. 431
21 Septbr. Cirk ang. Indsendelse af beskadiget Skillemynt til Finantsdepartementet eller nærmeste Afdeling af Norges Bank 465
28 — Res. ang. Love for Skiensfjordens Kreditbank 480
28 — Res. om Forøgelse af Hypothekbankens Grundfond . . 481
15 Novbr. Skr. ang. Fremgangsmaaden m. H. t. den i § 2 b i Lov af 6te August 1897 omhandlede Værdsættelse af de til en Bank pantstillede Eiendomme 598
27 — Res. om Approbation af Christiania Realkreditbanks Love i Henh. til § 2 i Lov af 6te August 1897 . . . 617

Brand- og Bygningsvæsen, den almindelige Brandkasse.

1897
7 Jan. Skr. ang et Spørgsmaal om Nødvendigheden af at anskaffe Redningsapparat i en Bygning 4
12 Febr. Res. om Forandring i Reglement og Taxt for Feievæsenet i Arendal 39
13 — Res. ang. Forskrifter vedkommende elektriske Anlæg . . 41
13 — Res. om Bemyndigelse for Arbeids-Departementet til at meddele specielle Dispensationer i Henhold til Lov af 27de Juli 1896 42
20 — Res. om, at der som Medlem af Aasgaardstrands Bygningskommission i Sundhedskommissionens Ordførers Sted kan fungere en anden Læge 49
20 — Skr. ang. Adgang for et Kommunestyre til at ophæve en af samme tidligere vedtagen Reguleringsbeslutning . 49
12 Marts Res. om Reglement for Brandvæsenets Ordning i Nøstedstrandens Brandkommissionsdistrikt i Lier Herred . 65

1897			Side
13	Marts	Ref. ang. den alm. Bygningslovs Anvendelse i Halskjelsviks Brandkommissionsdistrikt i Voldens Herred . .	66
24	—	Ref. om Nedsættelse i Brandkontingenten for Sandefjord, Fredrikstad, Lillehammer, Vadsø, Veblungsnes og Halkjelsvik	73
27	—	Ref. ang. Bestyrelsen af den alm. Brandforsikrings-Indretning	99
30	—	Telegr. ang. Bygning bestaaende af Sjøbod og Vaaningshus	104
2	April	Telegr. om, at Sjøbod, der opføres Nabogrund nærmere end 1,50 Meter, maa forsynes med Brandvæg mod samme	105
2	—	Cirk. ang. Fortegnelse over de i den almind. Brandforsikrings-Indretnings Landafdeling stemmeberettigede Interessenter (indtaget som Note)	99
6	—	Telegr. ang. Benyttelse af de i Bygningslovens § 48 for Sjøboders Vedkommende foreskrevne Mellemrum .	105
7	—	Skr. ang. Forstaaelsen af „Nabogrund" i § 28 i Bygningsloven af 27de Juli 1896	105
22	—	Skr. om, hvorvidt der er Adgang til paa Mørkloft og Tag at benytte brændte Lerrør istedetfor almindelige Lodpiber	136
22	—	Skr. ang. ildfast Tagtækningsmateriale i Bygningslovens Forstand	136
22	—	Skr. om, hvorvidt en Reguleringskommission uden Expropriation kan fordre udstukne, men endnu ikke udlagte Gadetomter ryddiggjorte til fri Afbenyttelse . . .	136
23	—	Ref. ang. Brandvisitationerne i Kristiansand	139
27	—	Ref. om Forandringer i Reglement med Taxt for Feievæsenet i Larvik	141
28	—	Skr. ang. Lovligheden af et fotografisk Atelier, der agtedes indrettet i en Bygnings Loftetage i Kristiansund . .	141
30	—	Skr. om, at Regler for Levanger By m. H. t. Indretning af Lokumer og Kreaturstalde ikke er gjældende for det Byen omgivende Belte af 200 m	147
8	Mai	Ref. om Forandring i Reglement for Hamars Brandkorps	155
8	—	Ref. om, at Lensmanden i Sogndal indtræder som Medlem og Formand i Ladestedets Bygningskommission	155
8	—	Ref. ang. Instrux for Statskonduktøren i Larvik . . .	156
22	—	Ref. ang. Undtagelse fra Bygningslovgivningens Forskrifter af visse Dele af Fredrikstad	170
24	—	Skr. om, hvorvidt den ved Ref. af 23de September 1865 givne Tilladelse til i Aalesund at opføre Bygninger med 3 Etager, naar 1ste Etage er af Mur, forbliver gjældende efter 1ste Januar 1897	171
19	Juni	Ref. ang. Bebyggelsen i Sandviken i Bergen	194

1897 Side

23 Juni Skr. ang. Forstaaelsen af § 6, Post 3 i Byggeforskrifterne for Hamar 196
28 — Res. ang. Sportelregulativ for Bygningsinspektøren og Bygningskommissionen i Aalesund 215
14 Juli Res. ang. Sportelregulativ for Tilsyn med Bygningsarbeiders Udførelse m. v. i Stavanger 294
3 Aug. Res. ang. Sammensætningen af Bygnings- og Reguleringskommissionen i Namsos 366
6 — Res. om, at Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 skal være gjældende for Strandstedet Veblungsnæs i Gryttens Herred 430
24 — Res. om Forbud mod Anv. af krum Tagsten i Sandefjord 448
9 Septbr. Res. om Udvidelse af den i § 62 i Bygningsloven for Kristiania indeholdte Fortegnelse over Anlæg, som ikke maa sættes iværk uden Sundhedskommissionens Tilladelse 455
9 — Res. ang. Stavanger Reguleringskommissions Sammensætning 458
9 — Res. om Regulativ for Betaling til Bygningskommissionen og Brandinspektøren i Stavanger 458
25 — Res. om Forandring i Brandreglement for Vikersund . . 467
25 — Res. om Brandkommission for Hommelviken i Malvik Herred 468
28 — Res. om Forbud mod Anv. af krum Tagsten i Hønefos. . 474
28 — Res. om Do. i Kongsberg . 475
28 — Res. om Do. i Tønsberg . 475
28 — Skr. om, at en ved en meddelt Dispensation fra Bygningsloven betinget alm. Erklæring om ikke at bebygge en Tomt udover en bestemt Grænse ikke er stempelpligtig 482
1 Oktbr. Res. om Reglement for Brandvæsenets Ordning i Græsvig og Hauge Bygnings- og Brandkommune i Onsø Herred 483
7 — Skr. ang. Forstaaelsen af Bestemmelsen i § 8, 2det Passus, i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 . . 493
16 — Res. om Forbud mod Anv. af krum Tagsten i Kongsvinger 498
16 — Res. om Do. i Hamar . . 498
16 — Res. om Do. i Holmestrand . 499
16 — Res. om Do. i Brevik . . 499
16 — Res. om Do. i Tvedestrand . 499
16 — Res. om Do. i Lillesand . . 499
16 — Res. om Betalingsregulativ for Behandling af Byggeanmeldelser m. v. i Larvik 504
23 — Res. om Do. for Tilsyn med anmeldte Byggearbeider m. v. i Hamar 509
13 Novbr. Forskrifter for elektriske Anlæg 530
13 — Telegram om, at Bygningslovens Reguleringsbestemmelser er gjældende for Beltet uden særskilt derom fattet Beslutning 543

1897				Side
19	Novbr.	Cirk.	om, at Gjenpart af den efter Ildebrand afgivne Rapport fra Brandvæsenet til Magistraten skal indsendes direkte til den alm. Brandforsikrings-Indretning	606
20	—	Res.	om Forbud mod Anv. af krum Tagsten i Lillehammer	607
20	—	Res.	om Do. i Gjøvik . .	607
20	—	Res.	om Do. i Egersund .	607
20	—	Res.	om Do. i Aalesund .	607
20	—	Res.	om Do. i Molde . .	608
20	—	Res.	om Do. i Stenkjær .	608
7	Decbr.	Res.	ang. Brandvisitationerne i Skien	626
8	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 28, 2det Passus i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896	626
18	—	Res.	om Forbud mod Anvendelse af krum Tagsten i Drøbak	663
18	—	Res.	om Anvendelse af Bygningsloven for Landets Byer i Forstaden „Krabben" ved Moss	663
18	—	Res.	om Instrux for Statskonduktøren i Haugesund, om den Bygningsmyndighederne sammesteds tilkommende Betaling samt om Forpligtelse for Grundeierne sammesteds til at lade Tomter eller Grunde opmaale eller kartlægge	664
18	—	Res.	om Betaling for Tilsyn med Byggearbeider m. v. i Østre Aakers Bygningskommune	667
30	—	Res.	om Forbud mod Anvendelse af krum Tagsten i Risør	683
30	—	Res.	om Nedsættelse af Brandkontingenten i forskj. Byer	683

Brændevin, Øl m. m.

1897.				
18	Jan.	Cirk.	om, at det er stridende mod Lov af 28de Juni 1890 at blande tørret Byg i Malt ved Øltilvirkning . .	21
8	Febr.	Skr.	ang. Lovligheden af Fællesindkjøb af Brændevin med paafølgende Fordeling mellem Deltagerne	38
3	Marts	Skr.	ang. Anvendeligheden af § 12 i Lov om Brændevins Salg og Udskjænkning af 24de Juli 1894 ligeoverfor Passagerdampskibe fra Udlandet . . .	59
8	—	Skr.	ang. Fremgangsmaaden ved Realisation af konfiskeret Brændevin	61
9	—	Res.	ang. Smaasalg af Vin m. v. i Moss	61
9	—	Skr.	om, hvorvidt en Kommunebestyrelse kan ilægge Afgift for ulovlig foretaget Salg og Udskjænkning af Øl	64
18	—	Skr.	om, at Seminarister og andre Skolesøgende, der opholder sig i en By i flere Aar, er stemmeberettigede i Henh. til Brændevinslovens § 6	68
24	—	Res.	ang. Lønningsregulativ for Kontrolpersonalet ved Tilvirkning af Brændevin og Malt	73
20	April	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 2 i Lov om Brændevins Salg og Udskjænkning af 24de Juli 1894 . . .	134

1897			Side
26 April	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 22 i samme Lov	140
4 Mai	Skr.	om, hvorvidt §§ 10 og 7 i Lovene af 18de Juni 1884 om Udskjænkning og Udsalg af Øl, Vin m. v. i Kjøb- og Ladesteder samt paa Landet kommer til Anvendelse paa Lastedampskibe m. m.	149
8 —	Lov	indeholdende Forandringer i Lov af 28de Juni 1887 med Tillægslov af 30te April 1892 om Brændevins Tilvirkning og Omdestillation	153
29 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af Lov om Tilvirkning af Malt af 12te Oktober 1857	172
28 Juni	Kundgj.	ang. de Afgifter af Brændevins- og Malttilvirkningen, som ud over den 30te Juni skal erlægges til Statskassen	203
29 —	Res.	ang. Smaasalg af Vin, Mjød og Cider i Kristiansand	216
14 Juli	Res.	ang. Do. i Holmestrand	293
16 —	Skr.	ang. Destillatørers Ret til at sælge Sprit til Denaturering i Partier under 250 Liter	298
31 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af Bestemmelsen i Lov af 9de Mai 1874 om Minimumstilvirkningen i et til et Brænderi hørende Malteri	309
6 August	Lov	indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov af 24de Juli 1894 om Brændevins Salg og Udskjænkning	385
7 —	Res.	ang. Afgifter til Statskassen af Malt- og Brændevinstilvirkning fra 7de August 1897	432
16 —	Cirk.	ang. Skattegodtgjørelse for udført Øl	433
31 —	Res.	om Regler for den i Henh. til § 6 i Lov af 1894 om Brændevins Salg og Udskjænkning anordnede Afstemning for Høien	453
9 Septbr.	Kundgj.	ang. Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning	454
15 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af Lov til Forebyggelse af Smughandel med spirituøse Drikke i Tromsø Stift af 27de Juli 1896	462
28 —	Res.	ang. Smaasalg af Øl, Vin, Mjød og Cider i Fredrikshald	473
28 —	Res.	ang. Do. i Larvik	473
13 Oktbr.	Skr.	ang. Anvendelse i Bryggerierne af den sædvanlige af Sukker tilberedte Ølkulør	496
15 —	Res.	ang. Smaasalg af Øl, Vin, Mjød og Cider i Sandnes	496
15 —	Res.	om Forhøielse af Afgiften for Udskjænkning af Øl, Vin m. v. i Haugesund	496
15 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af Lov til Forebyggelse af Smughandel med spirituøse Drikke i Tromsø Stift af 27de Juli 1896	496
16 —	Res.	ang. Smaasalg af Vin, Mjød og Cider i Farsund	497

1897			Side
22 Oktbr.	Res.	om Forhøielse af Afgiften for Udskjænkning af Øl, Vin m. v. i Lillehammer	508
26 —	Res.	ang. Smaasalg af Vin, Mjød og Cider i Trondhjem	510
11 Decbr.	Res.	ang. Do. af Øl og af Vin, Mjød og Cider i Tønsberg	632
20 —	Telegr.	om, at en Konditor ikke kan tildeles indskrænket Ølret	671
31 —	Res.	om Indbetaling i Statskassen af en Del af Afgiften for Udskjænkning af Øl m. v. i Kristiania	689

Fattigvæsen, offentlige Stiftelser og Legater.

1897.			
5 Jan.	Res.	om Stadfæstelse paa Skræddermester Johan Kolstad og Hustru Birgitte Kolstads Legat	2
8 —	Res.	om Do. paa „Christiania Brændevinssamlags Legat“	4
8 —	Res.	om Do. paa Inderst Hans Pedersen Egebergs Legat	4
8 —	Res.	om Do. paa det af Fredrikshalds Samlag for Brændevinshandel oprettede „Legat for Fredrikshalds Bys Vel“	4
22 —	Res.	om ny Fundats for Hans Grimelunds Legat	26
28 —	Res.	om Statuter for „Hans Gudes Legat af 13de Marts 1895“	34
9 Febr.	Res.	om Vedtægter for „Fredrikshalds Haandværkeres Aldershjem“	38
9 —	Res.	om Overtagelse af „Ole og Oline Almus' Legat“ som kommunal Stiftelse	38
12 —	Res.	om Stadfæstelse paa Hoffroken Kathinka Marie Falbes Legat til Bedste for værdige Fattige af Kristiania	39
23 —	Res.	om Do. paa „Ole og Maren Pedersens Legat“	51
23 —	Res.	om Do. paa „Lærerinde Inger Fuglbergs Legat for trængende Skolebørn ved Stavangers Folkeskole“	51
23 —	Res.	om Do. paa det af Sarpsborgs Samlag for Brændevinshandel oprettede „Legat til Sarpsborgs Bys Vel“	51
23 —	Res.	om Do. paa det af Kongsbergs Samlag for Brændevinshandel oprettede „Legat til Kongsbergs Bys Vel“	52
1 Marts	Skr.	om, hvorvidt Fattigvæsenet kan kræve Erstatning af en Mands Forældre for Udlæg ved hans og hans ægtefødte Børns Forsørgelse	55
9 —	Res.	om Stadfæstelse paa „Skibsreder Mathias H. Røeds Legat til Bedste for Trængende i Tjømø Præstegjæld“	62
9 —	Res.	om Do paa „Lukkas Balkes Legat“	62
9 —	Cirk.	ang. den ved Tilstaaelse af Statsborgerret fornødne Sikkerhedsstillelse for, at Vedkommende ikke vil tiltrænge Fattigunderstøttelse, inden Hjemstavnsret er erhvervet	62

1897				Side
23	Marts	Res.	om Stadfæstelse paa et af Cand. jur. Henrik Christian Wirring Borch oprettet Legat	71
23	—	Res.	om Do. paa Kjøbmand Peder Hansen og Hustru Pauline Hansens Legat	71
30	April	Res.	om Do. paa Bogbinder J. F. Strands Legat	147
30	—	Res.	om Do. paa „Fru Helene Marie Olsens Legat"	147
21	Mai	Res.	om Do. paa Ole Kristensen Fjeldsgaards Legat	164
24	—	Skr.	ang. Adgang til Fremtvingelse af Erklæring fra en Fattigkommission angaaende Hjemstavnsspørgsmaal	170
28	—	Res.	om Statuter for „Baron Harald Wedel-Jarlsbergs Legat"	172
4	Juni	Res.	om Stadfæstelse paa „Salve Olsen Fuskelands Legat"	175
4	—	Res.	om Do. paa „Hans Thomas Houens og Hustrus Legat for Tjenestepiger"	175
16	—	Res.	om Forandring i Statuter for Enkefru Olava Nickelsens Legat	190
22	—	Res.	om Tillæg til § 2 i Fundats for Stiftelsen til Statsminister Fredrik Stangs Minde	196
22	—	Res.	om Stadfæstelse paa det af Kragerø Brændevinssamlag oprettede „Legat for Kragerø Bys Vel"	196
2	Juli	Res.	om Do. paa Legatet „F. C. Hemsens Minde"	243
27	Aug.	Res.	om Do. paa „Tønsbergs Sparebanks 50 Aars Jubilæums Legat"	450
31	—	Res.	om Do. paa „Fiskeriinspektør Hettings Legat"	452
31	—	Res.	om Do. paa det af Fredrikstad Brændevinssamlag oprettede „Legat for Fredrikstad Bys Vel"	452
9	Septbr.	Res.	ang. Bergens Domkirkes Formue	459
9	—	Res.	om Stadfæstelse paa Sorenskriver Hilmar Martinus Strøms Legat til det norske Missionsselskab i Stavanger	460
10	—	Res.	om Do. paa Halfdan Møllers og Hustru Helvetia Bernhardine Møllers Legat	460
14	—	Res.	om Do. paa Bogtrykker O. Steens, Hustrus og Søns Legat	462
21	—	Res.	om ny Fundats for „Grevinde Margrethe Trampes Legat"	465
25	—	Res.	om Stadfæstelse paa „H. C. W. Holdts og Hustru Margarette Holdts Legat"	468
25	—	Res.	om Do. paa „Rudolph og Mathilde Hartmanns Legat"	468
25	—	Res.	om Statuter for „Sognepræst Odlands Legat"	468
16	Oktbr.	Res.	ang. Sikkerhedsfondet for Semsfidens Brugs Fattigdistrikt paa Eker	504
16	—	Res.	om Afsætning af et Beløb af Statskassens Overskud til et Fond for Invalide- og Alderdomsforsikring	504
18	—	Res.	om Stadfæstelse paa Thomas Olsen Torstads Legat	505

1897				Side
18	Oktbr.	Res.	om Stadfæst. paa „Hans Bendixen Wilmanns Legat“	505
2	Novbr.	Res.	om Do. paa Doktor Nils Burggraf Tausan Nicolls Legat“	517
11	—	Res.	om Tillæg til Statuter for Henrik Christian Wirring Borchs Legat	529
11	—	Res.	om ny Fundats for Stiftelsen til Understøttelse af Trængende blandt Provst og Konsistorialraad Aschehougs Efterkommere og eventuelt Rakkestad Præstegjælds Fattigkasse	529
16	—	Res.	om Stadfæstelse paa „Bernt Solberg og Hustrus Legat“	601
26	—	Res.	om Do. paa „Gustav Conrad Hansens og Hustrus Legat“	612
30	—	Res.	om Do. paa „Gartner Anton Bernhard Colbjørnsens Legat“	617
30	—	Res.	om Do. paa „Moss Samlags Legat for Moss Bys Vel“	617
7	Decbr.	Res.	om Statuter for „En gammel Militærs Legat“	626
10	—	Res.	om Forandring i Do. for „Fondet til Understøttelse for enlige Kvinder af Embeds- og Borgerstanden i Porsgrund“	628
14	—	Res.	om Stadfæstelse paa „Jørgen Young Bruuns Legat“	635
14	—	Res.	om Do. paa Skibsreder Johan Thorsen og Hustrus Understøttelsesfond for enslige ugifte Kvinder i Skaare Sogn	635
18	—	Res.	ang. Bestyrelsen af Reknæs Hospitalstiftelse og Anvendelsen af dens Midler	670
20	—	Skr.	ang. det Tilfælde, at et uægte født Barns Moder, der med Barnet er antaget til Forsørgelse af Fattigvæsenet, vægrer sig ved at opgive Barnefader	671
28	—	Res.	om Stadfæstelse paa Legatet „Lensmand Aalbergs Minde“	679

Fiskeri og Jagt.

1897.				
19	Febr.	Res.	om Regler for Fiskeriet inden Modums Herred	46
9	Marts	Res.	ang. Forbud mod Brug af Snarer til Fangst af Fuglevildt i Søndre Bergenhus Amt	62
24	—	Res.	om Tilladelse til at udlægge Selvskud for Bjørn i Kandalsfjeldet i Breims Herred	73
12	April.	Telegr.	ang. Fortsættelse af Lofotopsynets Virksomhed	109
20	—	Res.	ang. Fredningstiden for Lax og Sørret i Bolstadfjorden og Bolstadstrømmen i Søndre Bergenhus Amt	112
22	—	Res.	om extraordinært Opsyn m. v. under Fiskerierne ved	

			Finmarkens Kyst i Vaaren 1897	135
23	—	Res.	ang. Fiskerierne i Ytre og Øvre Rendalens Herreder	137
23	—	Res.	ang. Maskevidden i Kilenøter i Lister og Mandals Amt	138
27	—	Res.	ang. Fiskeriet i Aamots, Elverums og Storelvedalens Herreder	140
27	—	Res.	ang. Fredningstiden for Fuglevildt i Aasgaard, Stangvik, Valsøfjorden, Surendal og Halse Herreder	141
5	Juni.	Res.	om Tilladelse til at udlægge Selvskud i Udmarken i Flaa Herred til Udryddelse af Ulv og Gaupe . .	184
11	—	Res.	ang. Laxefisket i Namsenelven	187
25	—	Meddelelse om, at det extraordinære Opsyn under Fiskerierne ved Finmarkens Kyst er hævet . . , . .		200
28	—	Res.	om Forbud mod Brug af visse Redskaber til Fangst af Fisk paa en Strækning ved Udløbet af Fustelven i Søndre Helgelands Fogderi	210
29	—	Res.	ang. Regler for Fiskeri af Ferskvandsfisk i Sundals Herred	216
22	Juli.	Res.	om forandret Fredningstid for Hare i Kristians Amt	298
22	—	Res.	om Fredning af Tiur og Røi i Skodje og Ørskog Herreder	298
27	—	Res.	ang. Fredning af Lax og Søørret i Sogndalsfjorden	308
3	Aug.	Lov	ang. Fiskerier i Nordlands og Tromsø Amter . .	325
3	—	Lov	ang. Saltvandsfisket i Finmarken	335
3	—	Res.	ang. Fredningstiden for Hummer i Glemminge Herred	361
3	—	Res.	ang. Fredningstiden for Rype og Aarfugl i Nordre Bergenhus Amt	361
6	—	Lov	ang. Skreifiskerierne i Lofoten	369
6	—	Res.	om Fredning af Hjort i Ørstens Herred	430
17	—	Res.	om Fredning af Elgkjør i Leksvikens samt Mosvikens og Værrans Herreder	434
19	—	Res.	ang. Fredning af Lax og Søørret ved Udløbet af Vikselven i Viks Herred	435
19	—	Res.	ang. Fredning af Lax og Søørret ved Udløbet af Sundalselven og Lilledalselven i Nordmøre Fogderi	435
24	—	Res.	ang. Fredningstiden for Elgsdyr i Akershus Amt .	448
24	—	Res.	om Tilladelse til at drive Stangfiske efter Lax og Søørret i den til Gaarden Skjæveland hørende Del af Figgenelven	448
24	—	Res.	om Tilladelse til at drive Stangfiske efter Lax og Søørret for Leieren af den Gaarden Øxnevad tilliggende Fiskeret paa søndre Side af Figgenelven .	448
24	—	Res.	ang. Fredningstiden for Hjort i Frei og Bremsnæs Herreder	448
31	—	Res.	om Fredning af Ederfugl i Søndre Trondhjems Amt	452

14 Septbr. Res. om Fredningsbestemmelser for endel Vildtsorter i Nordlands Amt 461
12 Oktbr. Res. ang. Fredning af Ferskvandsfisk inden Hurdals Herred 495
12 — Res. om Dispensation fra § 2 i Lov om Fredning af Lax og Sørret for Gravenselvens Vasdrag . . . 495
12 — Res. ang. Fiskeriet paa en Strækning i Søen udenfor Stordalselven i Romsdals Amt 495
5 Novbr. Res. ang. Fredning af Elgsdyr og Hjort i Lister og Mandals Amt 518
9 — Res. ang. Fiskeriet i Jesaassjøen i Aasnes Herred . . 528
23 — Res. ang. Fredning af Ederfugl i Nordre Bergenhus Amt 609
1 Decbr. Skr. om, hvilken Kasse Bøder for Drab af Ederfugl tilfalder 618
7 — Res. ang. Fiskeriopsynsdistrikter i Bergs Herred i Tromsø Amt 625
10 — Res. om særskilt Opsyn under Skreifiskeriet paa visse Strækninger i Lofoten 627
11 — Res. om Do. under Torskefiskerierne i Finmarken . . . 631
17 — Res. om Do. under Do. i Herrederne Øksnes og Værø i Nordland 637
29 — Telegr. om Ikrafttræden af Opsynet ved Lofotfisket . . . 679

Forbrydelser, Straffe og Strafanstalter.

1896.
7 Febr. Res. om Plan for Falstad Opdragelsesanstalt (indtaget som Note) 22
1897.
20 Jan. Cirk. ang. Falstad Opdragelsesanstalt 22
24 Febr. Skr. ang. Salær for en Sagfører som Forsvarer under Bevisoptagelse til Brug under en i Sverige anlagt Straffesag 52
10 Marts. Skr. om Forandring i Reglerne for Fangers Indsættelse i Bodsfængslet 64
27 — Cirk. ang. Protokollation af Forklaringer for Retten i Straffesager 102
7 Mai. Skr. om, hvorvidt en Læge ved Dødsfald, som antagelig vil foranledige retslig Forfølgning mod nogen, bør foretage Undersøgelse uden at oppebie Begjæring fra Paatalemyndigheden 152
18 — Skr. ang. Reisegodtgjørelse for Vidner i Straffesager . . 163
1 Juli. Skr. ang. Udgifterne ved Forkyndelsen af fældende Domme i private Straffesager 243
8 — Decision ang. Godtgjørelse til et vanført Vidne for tabt

			Arbeidsfortjeneste i Henh. til Straffeprocesslovens § 488	248
3	Aug.	Lov	om særlige Straffebestemmelser m. v. for Personer, som i Henhold til Grundlovens § 75 h indkaldes til at møde for Storthinget	324
3	—	Res.	om Instrux for Expeditionschefen for Fængselsvæsenet	362
6	—	Lov	om Æresopreisning	367
10	Septbr.	Cirk.	om Godtgjørelse til Sigtede for Udgifter paa Retsstedet	460
21	—	Skr.	ang. Afholdelse af Udlægsforretninger for Bøder og Justitssagsomkostninger	466
20	Novbr.	Res.	ang. Kvinder som faste Sagkyndige m. H. t. medicinsk- og kemisk-retslige Spørgsmaal under strafferetslige Undersøgelser	608
26	—	Cirk.	ang. Forelsen af Domsbøger for Straffesager	612
29		Cirk.	ang. Beregningen af Godtgjørelse til Vidner, hvis Reise til Retsstedet udgjør over 20 Km.	617

Handel, Haandværk, Fabriker, Bergværker.

1897.				
24	Febr.	Skr.	ang. et Spørgsmaal om Nødvendigheden af Svendeprøve som Betingelse for Haandværksborgerskab	52
8	Marts.	Skr.	ang. et Spørgsmaal om Forpligtelse til at løse Handelspas i Henhold til Lov af 27 Juli 1896	61
15	Mai.	Skr.	om, hvorvidt det er nødvendigt at løse Handelsborgerskab for at drive et Meieri m. v.	160
17	—	Lov	om Søndagslukning af Barber- og Frisørforretninger	161
5	Juni.	Res.	om Anvendelse af den for Kjøbstederne gjældende Lovgivning om Haandværksdriften i Ladestedet Stenkjær	184
28	—	Res.	om Tilladelse til at anvende Børn og unge Mennesker til „Haandvaskningsarbeide" ved Killingdal Grube	212
13	Juli.	Skr.	ang. et Spørgsmaal om Forpligtelse til at løse Handelspas	253
22	—	Skr.	om, hvorvidt en Handelsberettiget i Finmarken kan flytte sit Udsalg til et andet Sted inden samme Herred	299
3	Aug.	Res.	ang. Kostgodtgjørelsen for Assistenterne hos Fabrikinspektørerne	366
6	—	Lov	om Indskrænkning af Arbeidstiden i Bagerier m. v.	381
6	—	Lov	indeholdende Forandringer i Lov om Ulykkesforsikring for Arbeidere m. v. af 23 Juli 1894	383
7	—	Skr.	ang. Andragende fra en Grosserer i Kjøbenhavn om	

at erholde Borgerskab som Bundtmager i Kristiania 451
19 Oktbr. Skr. ang. Lovligheden af det af Slagtere uden Borgerskab og Andre foretagne Salg af opstykket Kjød paa Torvet i Drammen 505
6 Novbr. Cirk. om skarpere Kontrol med Guld- og Sølvarbeiders Finhed og Stempling 528
20 — Res. om Anvendelse af den for Kjøbstæderne gjældende Lovgivning om Haandværksdriften i Ladestedet Namsos 607
20 — Telegr. om, hvorvidt en Polimester kan dispensere fra Bagerlovens Forbud mod Natarbeide m. v. for Lille-Juleaften og Juleaften 672

Jurisdiktions- og Grændseforandringer, Delinger, Navneforandringer for Distrikter.

1897.

2 Jan. Res. om Deling af Grans Prestegjæld 1
5 — Res. om Omregulering af Modum Herreds Jordemoderdistrikter 2
23 — Res. om Deling af Aure Thinglag 29
5 Marts. Res. om Omregulering af Hitterens og Fillans Jordemoderdistrikter 60
16 — Res. om Omregulering af Jordemoderdistrikter i Tanen . 67
17 Mai. Res. ang. Grændsen mellem Østre og Vestre Akers Lensmandsdistrikter 162
17 — Res. om, at Værnes Herred og Sogn bliver at benævne Agdenes Herred og Agdenes Sogn 163
19 Aug. Res. om Deling af Grans Thinglag og Lensmandsdistrikt 444
14 Septbr. Res. om Deling af Trondenes Herred i 4 Jordemoderdistrikter 462
21 — Res. om, at nogle Øer i Borgund Prestegjæld skal overgaa til et eget Annexsogn under Navn af Giske Sogn 465
28 — Res. ang. Menighederne i Kristiania og deres Grændser m. m. 476
16 Oktbr. Res. om Deling af Øksendalen Herred 504
16 — Res. om Henlæggelse af nogle Gaarde fra Svanø til Eikefjord Sogn af Kinn Prestegjæld 504
13 Novbr. Res. om Deling af Ørlandets Thinglag m. v. 541
20 — Res. om Do. af Søndre Undals Herred 608
20 — Res. om Do. af Vestnes Herred 609
27 — Res. om Do. af Skjold Herred 613
27 — Res. om Do. af Klæbu Herred 616
11 Decbr. Res. om Henlæggelse af endel Brug fra Fjelberg til Stord Prestegjæld m. v. 633
11 — Res. ang. Forandring af Sandefjords Grændser i kirkelig Henseende 633

Kirker og Kirkegaarde.

1897
22 Mai Res. ang. Opførelse af et Kapel ved Arne Fabriker i Arne Annexsogn af Haus Præstegjæld 170
7 Juli Res. om Fordeling af den for Vadsø Kirke fastsatte Fiske-tiendeerstatning 247
3 Aug. Lov om Kirker og Kirkegaarde 309
3 — Res. om Opførelse af et Kapel til Brug for Beboerne af Distriktet Indre-Snildfjorden af Hevne Præstegjæld 362
9 Septbr. Res. ang. Bergens Domkirkes Formue 459
30 Oktbr. Res. om Ikrafttræden af Lov om Kirker og Kirkegaarde 512
11 Decbr. Res. om Opførelse af en ny Hovedkirke i Lade Hovedsogn af Strinden Præstegjæld 633
11 — Res. om Fordeling af Fisketiendeerstatning mellem Kirken i Orlandets Hovedsogn og Kirken i Agdenes Annexsogn 633
20 — Res. ang. Kirker og Kirkegaarde, navnlig om Brug af Kirkerne 680

Kjøb- og Ladesteder.

1897.
28 Septbr. Res. om Indskrænkning i Anvendelse af Pigtraad til Gjærde inden Hamar By 471
28 — Res. om Forbud mod Do. inden Ladestedet Mandal . . 473

Kommune- og Valgvæsen.

1897.
11 Jan. Skr. ang. Procesomkostninger, der forvoldes kommunal Tjenestemand paa Grund af det kommunale Hvervs Udførelse 5
23 — Res. ang. Valg paa Formænd og Repræsentanter for Grip Herred 29
20 Febr. Skr. ang. Adgang for et Kommunestyre til at ophæve en af samme tidligere vedtagen Reguleringsbeslutning 49
27 — Res. ang. Valg paa Formænd og Repræsentanter for Frogn Herred 55
19 Marts Skr. om, hvorvidt det er hvert Sogns Formænd og Repræsentanter, der har at decidere Regnskaber, der udelukkende angaar Sognet 68
27 — Res. ang. Valg paa Formænd og Repræsentanter for Skatval og Laanke Sogne af Nedre Stjørdalens Herred 99
5 April Skr. om, hvorledes der bør forholdes i Tilfælde af Stemmelighed ved Forligelseskommissærvalg . . . 105
8 Mai Res. ang. Valg paa Formænd og Repræsentanter for

1897			Side
		Børseskogen Herred	155
21 Juni	Skr.	om, hvorvidt en Amtsfuldmægtig kan vælges som Repræsentant	196
13 Septbr.	Skr.	ang. et Formandskabs Ret til at afskedige en Kommunekasserer	461
25 —	Res.	om nærmere Forholdsregler i Anledning af Afgift til Kommunekassen af Hunde i Stavanger	467
22 Oktbr.	Res.	ang. Valg paa Formænd og Repræsentanter for Norderhov Herred	508
19 Novbr.	Res.	ang. Do. for Hovin Annexsogn af Ullensaker Herred	605
30 —	Skr.	ang. Bekjendtgjørelsesudgifter ved Valgmandsvalg for et Herred	618
27 Decbr.	Skr.	om, hvorvidt der er Adgang til i Medhold af Formandskabslovens § 38 at forlange Beslutninger om Forandring i Ligningsregler undergivet Regjeringens Approbation	679

Landvæsen.

1897			
6 Febr.	Res.	om Forbud mod Anvendelse af Pigtraad til Gjærde i Gjerstad Herred	37
6 —	Res.	om Indskrænkning i Do. i Kjelvik Herred	37
13 —	Res.	om Forbud mod Do. i Frostens Herred	40
13 —	Res.	om Indskrænkning i Do. i Fjære Herred	40
24 Marts	Res.	om Forbud mod Do. i Høvaag Herred	73
24 —	Res.	om Forbud mod Do. i Bjugns Herred	73
6 April	Skr.	om, at den en Eiendom tilliggende Ret til Landslod ikke kan særskilt matrikuleres og derfor rammes af Forbudet i Frdn. af 18de Decbr. 1764	105
12 —	Res.	om Forbud mod Anvendelse af Pigtraad til Gjærde i Vik Herred	108
12 —	Res.	om Do. mod Do. i Hjørundfjord Herred	108
12 —	Res.	om Indskrænkning i Do. i Sundals Herred	108
12 —	Res.	om Forbud mod Do. i Rissen Herred	109
3 Mai	Skr.	ang. Lovligheden af ikke særskilt matrikulerede Eiendomsparcellers Sammenføining i Kassebogen og Panteregistret med andre, særskilt matrikulerede Brug	149
4 —	Cirk.	ang. Forebyggelse af Udbredelse af Miltbrand	149
11 —	Cirk.	ang. Ansøgning om Tuberkulinunderøgelse af Kvægbesætninger paa offentlig Bekostning	157
22 —	Lov	om Norges Landbrugshøiskole	165
28 —	Cirk.	ang. Mærkning af Kvæg, der ved de paa offentlig Bekostning foretagne Undersøgelser findes lidende af Tuberkulose	172

1897				Side
19	Juni.	Ref.	ang. Bevilgning til Norges Landbrugshøiskole m. v.	193
28	—	Ref.	om Forbud mod Anvendelse af Pigtraad til Gjærde i Øislebø og Laudals Herred	210
28	—	Ref.	om Forbud mod Do. i Bjellands og Grindems Herred	210
28	—	Ref.	om Forbud mod Do. i Øvrebø Herred	211
28	—	Ref.	om Indskrænkning i Do. i Voss Herred	211
28	—	Ref.	om Forbud mod Do. i Naustdal Herred	211
25	Juli.	Lov	indeholdende Tillægsbestemmelser angaaende Lapperne og Rensdyrdriften inden de søndenfor Finmarkens Amt liggende Landsdele	299
3	Aug.	Lov	om Torvskur paa Statens Grund i Finmarken	347
19	—	Ref.	om Regler for Optagelse af Elever m. v. ved Norges Landbrugshøiskole	436
9	Septbr.	Ref.	om Forbud mod Anvendelse af Pigtraad til Gjærde inden Værnæs Herred	455
9	—	Ref.	om Do. inden Mo Herred	455
21	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 4 i Skyldbelingsloven af 4de Juli 1884	466
28	—	Ref.	om Forbud mod Anvendelse af Pigtraad til Gjærde inden Vestre Moland Herred	472
28	—	Ref.	om Do. inden Hornnes Herred	472
28	—	Ref.	om Do. inden Vennesla Herred	472
28	—	Ref.	om Do. inden Hægelands Herred	472
28	—	Ref.	om Do. inden Halsaa og Hartmarks Herred	472
28	—	Ref.	om Do. inden Holme Herred	472
28	—	Ref.	om Do. inden Aaserals Herred	473
28	—	Ref.	om Do. inden Nordre Undals Herred	473
16	Oktbr.	Ref.	om Do. inden Finslands Herred	498
16	—	Ref.	om Do. inden Randøsunds Herred	498
16	—	Ref.	om Do. inden Søndre Undals Herred	498

Love og Grundlovsbestemmelser.

1897.				
12	April.	Lov	angaaende Forandring i Forordning af 27de Marts 1686 om en extraordinær Bededag	107
8	Mai.	Lov	indeholdende Forandringer i Lov af 28de Juni 1887 med Tillægslov af 30te April 1892 om Brændevins Tilvirkning og Omdestillation	153
17	—	Lov	om Søndagslukning af Barber- og Frisørforretninger	161
22	—	Lov	om Norges Landbrugshøiskole	165
5	Juni.	Lov	om udenfor Riget værende Stemmeberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene	175
5	—	Lov	angaaende Udfærdigelse af et Præmieobligationslaan	182
5	—	Lov	angaaende Tillæg til Lov af 22de Mai 1869 om	

1897.			Side
		Kontrol med Befordring af Udvandrere til fremmede Verdensdele, dens §§ 1 og 6	183
28 Juni	Lov	angaaende Retsanmodninger i borgerlige Sager	203
28 —	Lov	om Udligning af Indtægts- og Formuesskat i Kristiania	205
28 —	Lov	angaaende Værnepligtens Udvidelse til Rigets nordlige Landsdele	207
7 Juli.	Lov	angaaende Expropriation af Statsjernbaner	245
10 —	Lov	angaaende Vareførselen landværts mellem Norge og Sverige	248
14 —	Lov	om geistlige Embedsmænds og Kirkesangeres Lønning	253
14 —	Lov	indeholdende nærmere Bestemmelser om geistlige Embedsgaarde	273
14 —	Lov	om Indløsning og Fordeling af Jordafgift, løs Landskyld, Kornrente m. v.	283
14 —	Lov	om Jordafgift af beneficeret eller andet offentligt Gods i Stavanger Amt	287
14 —	Lov	om Ophævelse af Konge- og Kirketiende samt om Dannelse af Kirkefond	287
14 —	Lov	om Helligdagsanordningernes Udvidelse til Julaften	292
25 —	Lov	indeholdende Tillægsbestemmelser angaaende Lapperne og Rensdyrdriften inden de søndenfor Finmarkens Amt liggende Landsdele	299
3 Aug.	Grundlovsbestemmelse	angaaende Forandring i Grundlovens § 2	309
3 —	Lov	om Kirker og Kirkegaarde	309
3 —	Lov	om særlige Straffebestemmelser m. v. for Personer, som i Henhold til Grundlovens § 75 h indkaldes til at møde for Storthinget	324
3 —	Lov	om Adgang til at benytte Kvinder som Retsvidner	324
3 —	Lov	angaaende Fiskerier i Nordlands og Tromsø Amter	325
3 —	Lov	angaaende Saltvandsfisket i Finmarken	335
3 —	Lov	om Torvskur paa Statens Grund i Finmarken	347
3 —	Lov	om Valg af Bestyrelser for Bygdealmenninger og Statsalmenninger	348
3 —	Lov	om visse Anvisninger (Checks)	349
3 —	Lov	indeholdende Forandringer i Lov om Værnepligt og Udskrivning af 12te Mai 1866	352
3 —	Lov	om Anlæg af Skydebaner med Statsbidrag	356
6 —	Lov	indeholdende Endringer i Lov af 27de Juli 1896 om høiere Almenskoler	366
6 —	Lov	om Veresopreisning	367
6 —	Lov	indeholdende Forandringer i Lovgivningen om Forligelsesvæsenet	368
6 —	Lov	angaaende Skreifiskerierne i Lofoten	369

1897.			Side
6 Aug.	Lov	om Forandring i og Tillæg til Lov af 27de Juni 1892 om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v.	379
6 —	Lov	om Indskrænkning i Arbeidstiden i Bagerier m. v.	381
6 —	Lov	indeholdende Forandringer i Lov om Ulykkesforsikring for Arbeidere m. v. af 23de Juli 1894	383
6 —	Lov	indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov af 24de Juli 1894 om Brændevins Salg og Udskjænkning	385
6 —	Lov	om Betaling for offentlige Forretninger	386
6 —	Lov	om Adgang for visse Aktieselskaber og Bankindretninger til at udstede Obligationer, lydende paa Ihændehaveren	427
6 —	Lov	indeholdende Forandringer i Lovgivningen om stemplet Papir og Stempelmærker	428

Medicinal- og Sundhedsvæsen.

1897			
12 Jan.	Skr.	ang. Apothekeres Perkolatorer til Fremstilling af Extrakter m. v.	5
14 —	Cirk.	ang. Uddannelse af Medhjælpere ved Apotheker . .	6
1 Febr.	Kundgj.	om, at Havnene i Arabien, Persien og Forindien samt Formosa og Pescadorerne i Østasien er smittede af den orientalske Pest	35
27 —	Plak.	ang. Tuberkulinundersøgelse og Mærkning af Hornkvæg, der indføres fra Sverige	54
4 Marts.	Cirk.	om, at Kvinder, for at kunne optages som Lærlinge paa Apothek, maa have underkastet sig Middelskoleexamens Fagprøver i samme Udstrækning som for Gutter bestemt	60
27 —	Forskrifter	om Medicinforsyning paa Fartøier, der fra Tromsø og Finmarkens Amt udrustes til Fangst paa Ishavet m. v.	93
9 April.	Skr.	om, hvorvidt der paa Grund af indtruffen Barselfeber i en Jordemoders Praxis er lovlig Adgang til at formene hende at praktisere	106
12 —	Res.	om Sundhedsforskrifter for Sveen Herred	107
12 —	Res.	om Do. for Frøien Herred	107
12 —	Res.	om Do. for Alten Herred	107
12 —	Res.	om Forandring i Do. for Hammerfest	108
12 —	Res.	om Oprettelse af 3 nye Apotheker i Kristiania . .	110
26 —	Skr.	ang. Apothekernes Forsyning med Disteriserum . .	140
30 —	Skr.	om, at Reglerne for Levanger By m. H. t. Indretning af Lokumer og Kreaturstalde ikke er gjældende for det Byen omgivende Belte	147
1 Mai.	Res.	om nye Sundhedsforskrifter for Lillehammer . . .	147
1 —	Res.	om Sundhedsforskrifter for Søndre Undals Herred .	148

1897			Side
1	Mai.	Res.	om nye Sundhedsforskrifter for Ørlandet Herred . . 148
1	—	Res.	om Do. for Bjugn Herred 148
1	—	Res.	om Do. for Vardø 148
4	—	Cirk.	ang. Forebyggelse af Udbredelse af Miltbrand . . 149
5	—	Cirk.	ang. praktiserende Dyrlægers Udlevering af Karbolsyre 151
7	—	Skr.	om hvorvidt en Læge ved Dødsfald, som antagelig vil foranledige retslig Forfølgning mod nogen, bør foretage Undersøgelse uden at oppebie Begjæring fra Paatalemyndigheden 152
11	—	Cirk.	ang. Ansøgning om Tuberkulinundersøgelse af Kvægbesætninger paa offentlig Bekostning 157
17	—	Res.	ang. Bevillinger til Rigshospitalet m. v. 162
28	—	Cirk.	ang. Mærkning af Kvæg, der ved de paa offentlig Bekostning foretagne Undersøgelser findes lidende af Tuberkulose 172
2	Juni.	Skr.	ang. Forstaaelsen af §§ 15 og 21 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 . . . 174
5	—	Res.	ang. Bevilninger til Sindssygevæsenet 184
24	—	Cirk.	ang. praktiserende Dyrlægers Indsendelse af Skydsregninger og Skyds- og Kostregninger i Anledning af Tuberkulinundersøgelser 197
28	—	Res.	om Tillæg til Sundhedsforskrifter for Eidskogen Herred 210
28	—	Res.	om Oprettelse af et Stadsfysikusembede i Drammen 214
28	—	Res.	ang. Posten som Ordfører i Sundhedskommissionen for Vaage Herred 215
28	—	Skr.	ang. Godtgjørelse til en Distriktslæge for efter Politiets Anmodning at have afgivet Betænkning om en Persons mentale Tilstand 215
14	Juli.	Res.	om nye Sundhedsforskrifter for Skoger Herred . . 293
3	Aug.	Plak.	indeholdende Forandring i Plak. af 5te November 1895, jfr. Plak. af 2den November 1896, ang. Regler om Kjødkontrol 360
6	—	Lov	om Forandring i og Tillæg til Lov af 27de Juni 1892 om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. m. 379
19	—	Res.	om, at Kjød, der er undersøgt og stemplet i Stavanger og derfra udført til Kristiania, er fritaget for Kontrol paa sidstnævnte Sted 434
23	—	Skr.	ang. en Læges Tilkommende for efter Politiets Begjæring at have ydet tvende under et Slagsmaal tilskadekomne Personer Lægehjælp og Tilsyn . . . 447
23	—	Skr.	ang. Distriktslægers Forpligtelse til uden Godtgjørelse at afgive embedsmæssige Erklæringer til Brug for det Offentlige 448
9	Septbr.	Res.	om Sundhedsforskrifter for Stavanger 455
9	—	Res.	ang. Posten som Ordfører i Sundhedskommissionerne for Gran og Brandbu Herreder 457

1897			Side
22	Septbr.	Skr. ang. en Dyrlæges Tilkommende for efter Rekvisition af Paatalemyndigheden at undersøge Husdyr paa Grund af opstaaet Mistanke om Dyrplageri . . .	466
28	—	Res. om Sundhedsforskrifter for Sundalens Herred og det inden Herredet beliggende Strandsted Sundalsøren .	470
28	—	Res. om Do. for Talvik Herred	471
28	—	Res. om Forandring i Forskrifter om Medicinforsyning og Kosthold paa norske Skibe	471
1	Oktbr.	Res. om Sundhedsforskrifter for Kristiania	483
7	—	Skr. ang. Regninger for Observation af og Afgivelse af Lægeerklæring ang. to Personer, der var begjæret modtagne til Observation i Kristiania kommunale Sindssygeasyl	492
30	—	Bekjendtgj. om, at Lægemidlet Tinctura digitalis skal medhaves ombord i visse Fartøier	513
6	Novbr.	Res. om Regulativ for Reknæs Tæringshospital . . .	519
6	—	Res. ang. Posten som Ordfører i Sundhedskommissionen for Bindalen Herred	520
11	Decbr.	Res. om Autorisation af Mollendals Sindssygeasyl . .	633
18	—	Res. ang. Bestyrelsen af Reknæs Hospitalsstiftelse og Anvendelsen af dens Midler	670

Militærvæsen, Værnepligt.

1897			
6	Febr.	Res. ang. Bestikkelse af værnepligtige Kapteiner i Marinen	37
27	—	Res. ang. Reglement for Jernbaners Benyttelse i Krigstid	55
27	—	Parolbefaling ang. Søofficerer, der i private Anliggender permitteres til Udlandet	55
24	Marts.	Res. ang. Opsætning af Landstormens Opbud	73
24	—	Res. om nyt Reglement for Sokrigsskolen	74
27	—	Res. ang. Ansættelse af 2 Maskinmestre af Haandværkskorpset som Overmaskinmestre	101
12	April.	Res. ang. Lønnings- og Kvarterreglement for Marinen .	111
27	—	Res. ang. Indskjærpning af Plakat af 7de Marts 1864 angaaende visse Forskrifter om Søfart i Krigstid .	141
7	Mai	Skr. ang. Indredningen m. v. af ensomme Fængsler for Militære	152
8	—	Res. om Regulativ for Aflønning af Officerer af Sjoetaten under Tjenstgjøring tilsjøs	156
8	—	Res. ang. Uniform for Overmaskinmestre	156
15	—	Foreløbig Instrux for Marineingeniører	159
5	Juni	Res. ang. Standkvarteret for Fæstnings- og Bjergartillerikorpset	185
5	—	Res. ang. Rigets Kystsignalstationer	185
19	—	Res. om Forandring i Reglement for Landtjenesten ved den norske Marine	195

1897			Side
28 Juni.	Lov	angaaende Værnepligtens Udvidelse til Rigets nordlige Landsdele	207
25 Juli	Res.	om Tilladelse for Underofficerer, der erholder Afsked, til fremdeles at bære Uniform	307
3 Aug.	Lov	indeholdende Forandringer i Lov om Værnepligt og Udskrivning af 12te Mai 1866	352
3 —	Lov	om Anlæg af Skydebaner med Statsbidrag	356
3 —	Res.	om Embedsrang for Skibsbygningsinspektøren i Marinen	362
3 —	Res.	om, at Chefen for den Infanteribataljon af Landværnet, der rekruteres fra vedk. Udskrivningsdistrikt, bliver Medlem af Sessionsbestyrelsen	366
19 —	Res.	ang. Regulativ for Armeens Aflønning under Tjenstgjøring	444
19 —	Res.	ang. Kvartergodtgjørelsen i Garnisonsstederne	444
19 —	Res.	ang. Hesteholdsgodtgjørelsen	444
19 —	Res.	ang. Udgifts- og Indtægtsbudget for de Armeen vedrørende Administrationsgrene	445
9 Septbr.	Res.	om Salgsauktion over den for Chefen for 2det Kompagni af Smaalenenes Linjebataljon udlagte Chefsgaard	458
28 —	Res.	ang. Rodeinddeling og Lodtrækningsdistrikter m. m. i de nordlige Landsdele	475
16 Oktbr.	Res.	om Salg af den for Chefen for Stangeske Eskadron udlagte Chefsgaard	504
16 —	Res.	ang. Minimumshøide for Armeens Sygebærere	505
20 —	Cirk.	ang. Gjennemførelsen af Lov af 3die August 1897 om Forandringer i Værnepligtsloven af 1866	506
27 —	Skr.	ang. Fritagelse for Udkommando til Orlogstjeneste	511
30 —	Res.	ang. Standkvarter for 2det Feltartillerikorps	515
15 Novbr.	Res.	om Reglement for Tjenstgjøringen ombord i Marinens Orlogsfartøier med Tillæg om Flag og Kommandotegn samt om Salutter fra Rigets Orlogsfartøier	543

Pensionsvæsen, Pensions- og Enkekasser.

1897			
13 Febr.	Res.	ang. Reglement for Pensionering af Enker og Børn efter Funktionærer ved Hovedjernbanen	41
13 Marts.	Res.	om Forpligtelse for Marineingeniører til Enkepensionsindskud	67
7 Mai.	Skr.	ang. Berettigelse til Andel i Enkesæderente af Pensionsfondet for Geistliges Enker	151
17 —	Res.	om Tillæg til Planen for Bergens Pensionsindretning	162
18 —	Res.	om Forandringer i Love for Understøttelsesforeningen for norske Sagførere og deres Enker	163
28 Juni.	Res.	om forandrede Bestemmelser for Lensmænds Indskud i Pensionskassen for Statens Tjenestemænd	212

1897			Side
14 Juli.	Res.	om Forandringer i Love for Folkepensionskassen „Glitne"	296
3 Aug.	Res.	om Indlemmelse af Betjentene ved Kristiania Byrets Justitskontor i Pensionskassen for Statens Tjenestemænd	365
27 Novbr.	Res.	om Statuter for Satsbanernes Enke- og Understøttelseskasse m. v.	613
27 —	Res.	om Do. for Hovedbanens Enke- og Understøttelseskasse	615
15 Decbr.	Cirk.	om, at de af Krigshospitalskassen bevilgede Pensioner skal udbetales direkte af nævnte Kasse	636

Politivæsen.

1897			
23 Jan.	Res.	om Forandring i Politidistrikterne for Asker Herred	26
23 —	Res.	om Politidistrikter for Trogstad Herred	26
23 —	Res.	om Do. for Ladestedet Aasgaardstrand	26
23 —	Res.	om Do. for Herø Herred	27
6 Febr.	Res.	om Tillæg til Do. for Aasnes Herred	36
6 —	Res.	om Politidistrikter for Vaale Herred	37
6 —	Res.	om Do. for Skaatø Herred	37
13 —	Res.	om Do. for Laardals Herred	39
13 —	Res.	om Do. for Aakre Herred	40
20 —	Res.	om Do. for Kvædfjords Herred	47
27 —	Res.	om Do. for Flatanger Herred	54
13 Marts.	Res.	om Do. for Hisø Herred	65
13 —	Res.	om Do. for Lund Herred	65
13 —	Res.	om Tillæg til Do. for Ladestedet Namsos	66
24 —	Res.	om nye Politidistrikter for Jevnaker Herred	72
24 —	Res.	om Politidistrikter for Mo Herred	72
17 Mai.	Res.	om, at Bøder for Overtrædelse af Politidistrikterne i Flekkefjord skal tilfalde Bykassen	162
5 Juni.	Res.	om Politidistrikter for Skudenes Herred	183
12 —	Res.	om Do. for Rennesø Herred	187
12 —	Res.	om Do. for Øre Herred	188
12 —	Res.	om Do. for Hadsel Herred	188
19 —	Res.	om Do. for Ladestedet Sogndal	193
19 —	Res.	om Do. for Avaldsnes Herred	193
19 —	Res.	om Do. for Støren Herred	194
28 —	Res.	om Do. for Brudvik Herred	209
14 Juli.	Res.	om Do. for Aurlands Herred	292
14 —	Res.	om Do. for Melø Herred	293
3 Aug.	Res.	om Do. for Tromø Herred	361
9 Septbr.	Res.	om Do. for Kjøbstaden Levanger	454
28 —	Res.	om Do. for Bergs Herred i Smaalenene	469
28 —	Res.	om Do. for Nes Herred i Hedemarken	470

1897			Side
28	Septbr.	Res. om Politivedtægter for Hillesø Herred	470
28	—	Res. om Do. for Talvik Herred	470
16	Oktbr.	Res. om Do. for Kjøbstaden Honefos	497
16	—	Res. om Do. for Sveens Herred	497
16	—	Res. om Do. for Malviks Herred	497
23	—	Res. om Do. for Selje Herred	508
6	Novbr.	Res. om Vedtægter ang. Adgang til at give offentlige Foreſtillinger m. v. i Arendal	519
6	—	Res. om Politivedtægter for Thime Herred	519
6	—	Res. om aarlig Indberetning til Juſtitsdepartementet ang. Kriſtiania Politis Virkſomhed	520
13	—	Res. om Politivedtægter for Vardø Herred	530
11	Decbr.	Res. om Do. for Øvre Ekers Herred	630
11	—	Res. om Do. for Skjold Herred	630
11	—	Res. om Do. for Jøſſunds Herred	630
11	—	Res. om Forandring i Do. for Ladeſtedet Stenkjær	630
11	—	Res. om Politivedtægter for Mo Herred	631
18	—	Res. om Tillæg til Do. for Hurums Herred	662
18	—	Res. om Politivedtægter for Veſſens Herred	662
30	—	Res. om Do. for Eidanger Herred	683

Poſt- og Telegrafvæſen*).

1897			
6	Febr.	Cirk. om, hvorvidt Beſtyrelſer af de ved Stats- og Kommunebidrag beſtaaende Folkebiblioteker har Ret til at beſtille ſine Bøger og faa diſſe fremſendt ſom portofri Sag	37
6	—	Cirk. om, hvorvidt Skoleſtyrer kan rekvirere eller faa ſig tilſendt Skolebøger, Salmebøger etc. ſom portofri Sag	38
19	—	Skr. om, at Modtagelſesbeviſer for portofrie Forſendelſer ikke erhverves portofrit	47
3	Marts.	Res. ang. Koncesſionsvilkaar ved Telefonanlæg	57
15	—	Cirk. ang. Tilføielſe til Poſtreglementet	67
25	—	Skr. om, at der ikke gjælder nogen Portofrihed for Lokalpoſtforſendelſer angaaende Straffeſager	93
29	—	Cirk. om Underholdelſe af nye Poſtaabnerier m. v.	103
13	—	Cirk. om forandret Navn paa et Poſtaabneri	112
21	April.	Skr. om, at Overlodſers og Lodsoldermænds Forſendelſe af Lodſers Laan af Lodsunderſtøttelſeskaſſen er portofri	135
24	—	Cirk. ang. Forandring i Poſtreglementet	139
12	Mai.	Cirk. om Underholdelſe af Poſtaabneri i Advent Bay paa Spitsbergen	159
19	—	Skr. ang. Adgang til portofrit at indſende Pengeſedler til Norges Bank til Ombytning	164

*) Se ogſaa under Traktater.

1897			Side
24 Mai.	Skr.	om, at private Kontraktører ved Statens Jernbaneanlæg ikke kan korrespondere portofrit	171
31 —	Cirk.	om, at Ullensaker Postaabneri vil blive benævnt Jessum	173
1 Juni.	Res.	om Portofrihedsattestationsret for nogle Funktionærer	173
12 —	Res.	ang. Telegrafvæsenets Driftsbudget	188
30 —	Cirk.	ang. Underholdelse af nye Postaabnerier	240
23 Juli.	Skr.	ang. Forholdet for Opkrævning af den alm. Postkonventions Taxter i Japan	855
26 —	Cirk.	ang. Forandring i Postreglementet m. m.	307
13 Septbr.	Cirk.	ang. Do.	461
18 —	Skr.	om, at Skrivelser fra Private til Rigsforsikringsanstaltens Tilsynsmænd ikke er portofrie	464
25 —	Cirk.	om Underholdelse af nye Postaabnerier m. m.	469
23 Oktbr.	Cirk.	om forandret Navn paa nogle Postaabnerier	509
23 —	Cirk.	om, hvorvidt Brevvexling vedrørende Umyndiges Midler er portopligtig	509
10 Decbr.	Res.	om Portofrihedsattestationsret for forskjellige Funktionærer	628
13 —		Reglement for den indenlandske Telegramvexling	635
23 —	Cirk.	om Underholdelse af nye Postaabnerier	678

Regjeringen, Embeds-, Bestillings- og Ombudsmænd i Almindelighed.

1897.			
30 Jan.	Res.	ang. Magistratsforretningerne i Ladestedet Mosjøen	34
5 Marts.	Skr.	om, at en Byfoged ikke, blot fordi han tillige er Magistrat i Byen, er inhabil til at paadomme en Sag, hvori denne er Part	60
11 —	Skr.	om, at der ikke er Adgang til at tilstaa en Dame Autorisation som Overretssagfører	65
13 —	Res.	om Tillæg til Kontorholdsgodtgjørelsen for Fogden i Søndre Helgeland	66
24 —	Res.	ang. Lønningsregulativ for Kontrolpersonalet ved Tilvirkning af Brændevin og Malt	73
27 —	Res.	ang. Translatørbevillinger	99
27 —	Res.	om, at de for to Statsadvokatembeder midlertidig opførte Gager bevilges som faste	99
20 April.	Res.	ang. Gager og Kontorudgifter for to Byfriverembeder i Kristiania	131
3 Mai.	Skr.	ang. Udstrækningen af en Notarius's Funktioner	148
28 Juni.	Res.	ang. Kontorholdsgodtgjørelse for Politimester- og Magistratsembedet i Bodø	211
28 —	Res.	om Henlæggelse af Sager vedk. tekniske Skoler og Undervisningsanstalter m. m. fra Arbeids- til Kirke-	

1797			Side
		Departementet	215
14 Juli.	Res.	om Løn af Statskassen til Lensmændene i Jevnaker og Lunner	296
25 —	Res.	ang. Gage for et Borgermesterembede i Bergens Magistrat	306
3 Aug.	Res.	om Embedsrang for Skibsbygningsinspektøren i Marinen	362
3 —	Res.	om Instrux for Expeditionschefen for Fængselsvæsenet	362
3 —	Res.	ang. Gage for Amtmanden i Finmarkens Amt	365
9 Septbr.	Res.	ang. Gebyr for Translatørbevillinger m. v.	457
9 —	Res.	om Tillæg til Gage og Kontorholdsgodtgjørelse for Larviks Politimesterembede	457
9 —	Res.	ang. Gage for en 3die Sekretær i det statistiske Centralbureau	458
28 —	Res.	om Tillæg til Kontorholdsgodtgjørelsen for Fogderne i Nordre og Søndre Helgeland	481
6 Novbr.	Res.	om Plan for delvis Omordning af det civile Embedsvæsk	521
20 —	Res.	om, at Værftsskriveren ved Karl-Johansværns Værft bliver at benævne Værftssekretær m. v.	609
20 —	Res.	om, at ledigværende eller ledigblivende Fogedembeder skal bestyres ved dertil efter Finantsdepartementets Bestemmelse Konstituerede	609

Religion, Gudstjeneste, Geistlighed.

1897			
13 Jan.	Skr.	om, hvorvidt en Hjemmedaab maatte stadfæstes, forinden Vedkommende kunde konfirmeres	6
30 —	Res.	ang. det Sognepræsten i Rakkestad Præstegjæld paahvilende Lønsbidrag til den residerende Kapellan	34
20 Febr.	Res.	ang. Gudstjenesterne i Ullensaker Præstegjæld m. v.	48
23 —	Res.	ang. Do. i Søndre og Nordre Aurdal og Etnedalen	51
9 Marts.	Cirk.	ang. Meddelelse om ministerielle Forretninger, der skal indføres uden Løbenummer i andre Præstegjælds Kirkebøger	62
13 —	Res.	ang. Fordeling mellem Gran og Brandbu Sognepræstembeder af Erstatningen af Præstegaardsfondet for fraskilte Dele af Gran Præstegaard	67
12 April.	Lov	angaaende Forandring i Forordning af 27de Marts 1686 om en extraordinær Bededag	107
12 —	Res.	ang. Gudstjenesterne i Solliens Kirke	109
12 —	Skr.	ang. Reglerne om Meddelelse af Reisetilladelse for de under de geistlige Overøvrigheder sorterende Embedsmænd	111
23 —	Skr.	om, hvorvidt en Dissentermenigheds Forstander er pligtig eller berettiget til at fremsende til Øvrigheden	

1897 Side

til Eftersyn de Protokoller, som det paaligger ham at føre 139

5 Mai. Skr. om, hvorvidt Hjemmedøbte bør indføres i Kirkebøgerne 854

12 — Skr. ang. Ordningen af den midlertidige Betjening af et Sognekald 159

22 — Res. ang. Gudstjenesterne i Tromsø 170

1 Juni. Skr. ang. Forstaaelsen af Skr. af 12te Mai 1897 . . 173

5 — Res. om Godkjendelse af en Form for Ægteskabsstiftelse inden det unitariske Samfund „Broderskabets Kirke" 185

9 — Skr. om, at en Menigheds Præst kan udføre Ægteskabslysning for Medlemmer af andre Menigheder inden Statskirken 187

2 Juli. Res. ang. Husleiegodtgjørelsen for geistlige Embedsmænd i Trondhjem 243

2 — Res. om Gudstjeneste i Spjerøens Kapel i Hvaler Præstegjæld 244

7 — Res. ang. Gudstjenesterne i Dovre Præstegjælds Kirke . 247

7 — Res. om Fordeling af den for Vadsø Kirke fastsatte Fisketiendeerstatning 247

12 — Skr. ang. Skattepligt af en Præstegaard ved Afløsning i Embedet 252

14 — Lov om geistlige Embedsmænds og Kirkesangeres Lønning 253

14 — Lov indeholdende nærmere Bestemmelser om geistlige Embedsgaarde 273

14 — Lov om Ophævelse af Konge- og Kirketiende samt om Dannelse af Kirkefond 287

14 — Lov om Helligdagsanordningernes Udvidelse til Julaften 292

14 — Res. om Salg af Klokkergaarden i Nedre Stjørdalens Præstegjæld 295

3 Aug. Grundlosbestemmelse angaaende Forandring i Grundlovens § 2 309

3 — Res. ang. Konfirmandundervisningen for Oddevald og Mæren Skolekredse i Lier Præstegjæld 362

31 — Skr. om, at Mormoners Daab ikke kan ansees for at være en kristelig Daab 453

1 Septbr. Cirk. ang. Kirkebøgernes Førelse, forsaavidt angaar Indførelse i samme af Personers Efternavne 453

9 — Cirk. ang. religiøse Friluftsmøder m. v. 459

21 — Res. ang. Afholdelsen af Konfirmation i Tromsø Præstegjæld 465

28 — Res. ang. Menighederne i Kristiania og deres Grænser m. m. 476

30 — Skr. om, hvorvidt en Præst skal meddele Attester, der rekvireres af en Tilsynsmand ved Rigsforsikringsanstalten i Anledn. af Dødsfald blandt de Forsikrede, uden Betaling 482

1897			Side
30 Oktbr.	Res.	om Indhentning af Erklæring fra samtlige Biskoper og fra det theologiske Fakultet ang. Lærebøger i Kristendomskundskab	515
30 —	Skr.	ang. Konfirmander, som ikke gjentager sit Daabsløfte	515
13 Novbr.	Res.	ang. Offerdag for Kaldskapellanen i Bamle Prestegjæld	541
16/20 —		Kapitulstaxter for Aaret 1897	602
9 Decbr.	Skr.	ang. Forstaaelsen af Lov om Forandring i de om Ægteskabslysning gjældende Bestemmelser	627
30 —	Anordn.	om Adgang til Brudevielse og Velsignelse af Ægteskab for Statskirkens Medlemmer udenfor Kirken	679
31 —	Skr.	om, hvorledes fra 1ste Januar 1898 Attestgebyr bliver at beregne af de Præster, der ikke gaar over til Lønning efter den nye Lønningslov	689

Retten.

1897.			
2 Jan.	Res.	om, at der over Forhandlingerne ved Forhørsretterne og Meddomsretterne skal føres særskilt Retsbog for hver enkelt Sag	2
16 —	Res.	ang. Sage- og Skattethinge i Hedemarkens Fogderi	20
23 —	Res.	ang. Formularer for Edsaflæggelse	27
25 —	Cirk.	ang. Retsbøger ved Forhørs- og Meddomsretter	30
13 Febr.	Skr.	ang. de ved Forkyndelse og Iværksættelse af Domme i beneficerede Sager paaløbende Udgifter	42
5 Marts.	Skr.	om, at en Byfoged ikke, blot fordi han tillige er Magistrat i Byen, er inhabil til at paadømme en Sag, hvori denne er Part	60
10 —	Skr.	ang. Møder af Forligelseskommissioner i Retsferierne	64
27 —	Cirk.	ang. Protokollationen af Forklaringer for Retten i Straffesager	102
27 —	Skr.	om, at meddelt Bevilling til fri Sagførsel til Anlæg af Sagsmaal angaaende Rettighed til Fiske ikke kan benyttes til Forelse af en privat Straffesag	103
24 April.	Skr.	om, hvorvidt en beneficeret Sag burde forfølges videre, uagtet Citantinden var afgaaet ved Døden	139
28 —	Skr.	ang. Forsendelse in originali af Retsbøger over Forhandlingerne ved Forhørs- og Meddomsretterne ved Akers Kriminaldommerembede	141
30 —	Skr.	om, at Kumulationsbevilling ikke er nødvendig til Paaanke underet af, hvad der i Underinstansen er gjort til én Sag	147
26 Juni.	Skr.	ang. Adgangen til at forlige eller hæve en beneficeret Sag	201
28 —	Lov	angaaende Retsanmodninger i borgerlige Sager	203

1897.			Side
8	Juli.	Decision ang. Godtgjørelse for tabt Arbeidsfortjeneste i Henh. til Straffeprocesslovens § 488 til et Vidne, der som vanført har faaet Skydsgodtgjørelse . . .	248
13	—	Skr. ang. Udslettelse af Pantebøgerne uden Mortifikation af en thinglyst Udhugstkontrakt	253
3	Aug.	Lov om Adgang til at benytte Kvinder som Retsvidner .	324
6	—	Lov indeholdende Forandringer i Lovgivningen om Forligelsesvæsenet	368
17	—	Skr. om, hvorvidt en Beneficium for Overretten hjemler Adgang til gratis Aktudskrift af en Auktion til Benyttelse under Overretssagen	434
21	—	Skr. ang. Adgang til uden Hinder af Bestemmelsen om summa appelabilis for Høiesteret at indbringe et under en Politisag afgjort Erstatningsspørgsmaal, efterat Høiesterets Kjæremaalsudvalg havde samtykket i Sagens Indbringelse for Retten	447
28	—	Skr. ang. Udtrækning af Domsmænd til en Meddomsretssag i visse Tilfælde	452
2	Septbr.	Skr. om, at Statskassen ikke mere i Sætterdommersager end i andre Sager kan paaføres særlige Udgifter i Anledn. af Protokolførselen	454
21	—	Skr. ang. Afholdelse af Udlægsforretninger for Bøder og Justitssagsomkostninger	466
28	—	Res. om Tilladelse til at afholde Maanedsthingene for Idde og Markers Sorenskriveri i Fredrikshald . .	480
13	Novbr.	Skr. ang. en konst. Sorenskrivers Habilitet i Sager, hvori Embedets tidligere Indehaver, hos hvem den kst. Sorenskriver har været edsv. Fuldmægtig, har været inhabil	543
26	—	Cirk. ang. Førelsen af Domsbøger for Straffesager . .	612
29	—	Cirk. ang. Beregningen af Godtgjørelse til Vidner, hvis Reise til Retsstedet udgjør over 20 Km.	617
6	Decbr.	Cirk. ang. Godtgjørelse til Sættedommere m. fl. . . .	623
30	—	Cirk. ang. Godtgjørelsen for Udførelse af beneficerede Sager	685

Skatter og Afgifter.

1897.			
7	Jan.	Skr. ang. Forstaaelsen af Landskattelovens § 25 Litr. f .	3
16	—	Skr. ang. Forstaaelsen af Litr. a i Landskattelovens § 25 og i Byskattelovens § 17	20
19	—	Res. om Forandring i Regler for Skatteligningen i Farsund	22
19	Febr.	Res. om Do. i Do. for Skatteligningen i Tromsø . .	47
20	—	Res. om Fritagelse for Skatter og Afgifter af Grund til	

1897.			Side
		Jernbaneanlæggene Voss—Taugevand, Kristiania—Gjøvik og Ekersund—Flekkefjord	48
8 Marts.	Skr.	ang. et Spørgsmaal om Forpligtelse til at løse Handelspas i Henhold til Lov af 27de Juli 1896	61
19 —	Skr.	om, at en Kommune er fritagen for at svare Skat til Statskassen af nogle Kommunen tilhørende, i andre Skattedistrikter beliggende Eiendomme	69
20 —	Skr.	ang. Bestemmelsen i Lov af 23 Juli 1894 § 10, 1ste Passus, om Udlæggelse af en Forklaring ang. Udfaldet af Klagebehandlingen	70
23 —	Skr.	ang. Udpantningsforretninger, hvorved der for skyldig Herredsskat var taget Udlæg i Skatteyderes i Sparebanken indestaaende Penge	72
27 —	Cirk.	om, at Extraktudskrifter af Ligningsforretningerne af Fogderne bør indsendes for samtlige Skattedistrikter samlet eller i Forbindelse med Kontributionsregnskaberne	103
14 April.	Skr.	ang. en Ligningskommissions Forpligtelse til at medregne som Forsørget en Skatyders i Sverige bosatte Fader	112
8 Mai.	Kundgj.	ang. Afgift til Statskassen af Stempelpapir og Stempelmærker samt stemplede Spillekort	154
28 —	Skr.	ang. Indkaldelse af Suppleant, naar et Medlem af en Lignings- eller Overligningskommission vides at være forhindret fra at deltage i et Møde	172
16 Juni.	Skr.	ang. Forlangende om en Klages Behandling af Overskattekommissionen	191
17 —	Skr.	ang. Ligning af urettelig forbigaaede Skattepligtige	192
17 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af den kommunale Landskattelovs § 53	192
19 —	Kundgj.	ang. forskjellige mindre Skatter og Afgifter til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste Juli 1897 til 30te Juni 1898	194
28 —	Kundgj.	ang. de Toldafgifter, som indtil videre skal erlægges til Statskassen	201
28 —	Kundgj.	ang. de Afgifter af Brændevins- og Malttilvirkningen, som ud over den 30te Juni skal erlægges til Statskassen	203
28 —	Lov	om Udligning af Indtægts- og Formuesskat i Kristiania	205
12 Juli.	Skr.	ang. Skattepligt af en Præstegaard ved Afløsning i Embedet	252
14 —	Lov	om Indløsning og Fordeling af Jordafgift, løs Landskyld, Kornrente m. v.	283
14 —	Lov	om Jordafgift af beneficeret eller andet offentligt Gods i Stavanger Amt	287

1897.			Side
14 Juli.	Lov	om Ophævelse af Konge- og Kirketiende samt om Dannelse af Kirkefond	287
29 —	Skr.	ang. en Beslutning om Udligning af Bidrag til et Veianlæg med Halvparten paa Formue og Indtægt og den anden Halvpart paa Matrikulskylden	308
3 Aug.	Kundgj.	ang. Indkomstskat til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste Juli 1897 til 30te Juni 1898	357
6 —	Res.	ang. Toldafgifter fra 7de August 1897	430
7 —	Res.	ang. Afgifter til Statskassen af Malt- og Brændevinstilvirkning fra 7de August 1897	432
16 —	Cirk.	ang. Skattegodtgjørelse for udført Øl	433
9 Septbr.	Kundgj.	ang. Toldafgifter	454
9 —	Kundgj.	ang. Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning	454
23 —	Skr.	ang. Bestemmelsen i Landsskatteloven om, at der paa Formuen ikke maa lignes mere end $^1/_{30}$ og ikke mindre end $^1/_{70}$ af den Skat, der lignes paa et lige stort Beløb af Indtægt	467
25 —	Res.	om nærmere Forholdsregler i Anledn. af Afgift til Kommunekassen af Hunde i Stavanger	467
11 Oktbr.	Skr.	om, at Herredsstyrelsen fastsætter den Godtgjørelse, der i Henh. til Landsskattelovens § 40 skal udredes til lønnet Medhjælp for Ligningskommissionen	495
16 —	Res.	om Vedtægt angaaende Ligningsvæsenet i Kristiania	500
20 —	Skr.	ang. Personers Skattepligt, der paa Grund af Ildebrand fraflytter en By og tager Ophold i det tilstødende Landdistrikt	506
12 Novbr.	Skr.	om, at Kredsskat i Henh. til Landsskolelovens § 40 alene skal svares af de i Kredsen boende Skattepligtige	529
16 —	Res.	om Vedtægter ang. Skattetaxter m. v. for Lillesand	598
16 —	Skr.	ang. Forpligtelsen for Eiere af matrikuleret Jord til at deltage i Kredsudgifter	601
$\frac{16}{20}$ —		Kapitulstaxter for Aaret 1897	602
19 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af Landsskattelovens § 17 sidste Passus	606
6 Decbr.	Skr.	om, hvorvidt der ved Værdsættelse af en Bys faste Eiendomme i Henh. til Vedtægterne ang. Skattetaxter m. v. skal tages Hensyn til Grundleie	625
10 —	Res.	om Forandringer i Regler for Skatteligningen i Kristianssand	629
10 —	Skr.	ang. Fremgangsmaaden ved Beskatningen i et Par nærmere angivne Tilfælde	629

Skole- og Undervisningsvæsen.

1896			Side
7 Febr.	Res.	om Plan for Falstad Opdragelsesanstalt (indtaget som Note)	22
1897			
13 Jan.	Skr.	ang. Adgangen til at erholde Statsbidrag til Aflønning af Folkeskolens Lærerpersonale	6
13 —	Skr.	ang. den i den nye Skolelovs § 35 indeholdte Forpligtelse til at give 2 Maaneders Opsigelse	6
20 —	Cirk.	ang. Falstad Opdragelsesanstalt	22
28 —	Skr.	ang. Optagelse af et Laan til videre Opdyrkning af Skolejord	34
30 —	Skr.	om, hvorvidt den nye Skolelov indeholder Forbud mod ogsaa at optage Elever, som ikke tilhører noget Kirkesamfund	35
6 Febr.	Res.	om Ikrafttræden af Lov om høiere Almenskoler	36
23 —	Skr.	om, at en Lærer ikke har lovlig Adgang til samtidig at oppebære Alderstillæg paa to Steder	52
25 —	Cirk.	om, at et Skolestyre kan beslutte, at en af Aarets lovbefalede Skoledage skal anvendes til Undervisning i Træplantning	53
26 —	Skr.	om, at der ikke er Adgang til i en til fast Ansættelse bestemt Post at ansætte paa Prøve Personer, der ikke ved Ansættelsen er i Besiddelse af de for fast Ansættelse fornødne Betingelser	53
26 —	Skr.	om, at Vanse Skolekommune er forpligtet til at skaffe de i „Lister Provstis Børnehjem" optagne skolepligtige Børn fra andre Skolekommuner inden Provstiet Undervisning i sin Folkeskole	53
2 Marts.	Skr.	ang. Benyttelse af en Kommunes Skolehuse til offentlige Møder	56
16 —	Skr.	ang, Adgang for fremmede Kommuners Børn til en Bys Folkeskole	68
20 —	Skr.	om, hvorvidt en Kommune maa udstyre sin Folkeskoles anden Afdeling med frivillig Undervisning	69
25 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af Byskolelovens § 4	93
27 —	Res.	ang. Universitetets Indtægter og Udgifter	98
27 —	Res.	ang. Bevilgninger til Abnormskolevæsenet	98
27 —	Res.	ang. Skyds- og Kostgodtgjørelse for Inspektøren for de statsunderstøttede Industri- og Husflidsskoler	98
27 —	Res.	om Godkjendelse som Lærebog af J. R. Sverdrups Katekismeforklaring	99
30 —	Skr.	ang. Afskedigelse af en Lærerinde, som slutter sig til Sekterer, der nyder Nadveren i private Huse administreret af Lægmænd	104
6 April	Skr.	om, hvorvidt en Mand, der havde betalt Skat for	

1897			Side
		1896 men ikke var opført som skattepligtig i Ligningen for 1897, var berettiget til at stemme ved Afgjørelsen af Sager, der medførte Kredsudgifter . .	105
12	April	Res.	ang. Skydsgodtgjørelse for Direktøren for Abnormskolevæsenet	109
20	—	Res.	om Reglement for de høiere Almenskoler	112
21	—	Skr.	om, hvorvidt Gaardmandskoner, hvis Mænd er fraværende, er stemmeberettigede i Kredsmøde ved Afgjørelsen af Sager, der medfører Kredsudgifter . .	135
22	—	Skr.	ang. Afgjørelsen af, hvorvidt Skolens Læse- og Læreboger skal være affattede paa Landsmaal eller i det almindelige Bogmaal	135
30	—	Skr.	ang. den i Byskolelovens § 65 indeholdte Bestemmelse om Anvendelse af legemlig Straf	147
10	Mai.	Skr.	ang. Retten og Forpligtelsen til at holde Brugsskole	156
2	Juni.	Skr.	om, at et Skolestyre kan forelægge Bøder ogsaa for Udeblivelse fra den i Landsskolelovens § 7 omhandlede særskilte Undervisning	174
3	—	Skr.	ang. Forelæggelse af Mulkt for Akkordtageren, naar han ved at antage skolepligtige Børn i sin Tjeneste foranlediger, at de forsømmer Skolen	175
5	—	Skr.	om, hvorvidt Lærere ved Folkeskolen paa Landet kan forpliktes til at afgive nogen Del af sin Løn til Erhvervelse af Pension	187
19	—	Res.	vedk. Prøven i Græsk ved Latinartium i Aarene 1900, 1901 og 1902	195
21	—	Skr.	ang. en fratrædende Lærers Ret til Afkastningen af Skolejorden	195
24	—	Skr.	ang. Udjevning af det Misforhold i Fordelingen af Byrderne mellem et Herreds Kredse, der er en Følge af, at Kredsene har paataget sig at bære Udgifterne ved sine Skolehuses Opførelse	197
28	—	Res.	om Henlæggelse af Sager vedk. tekniske Skoler og Undervisningsanstalter fra Arbeids- til Kirke-Departementet	215
28	—	Skr.	om, at en Sløidskole for den hele Skolekommune ikke fyldestgjør Skolelovens Bestemmelser	215
31	Juli.	Skr.	om, at de Dage, Folkeskolens Lærere fremmøder ved Provste- eller Bispevisitats, ikke kan regnes som Skoledage	309
6	Aug.	Lov	indeholdende Ændringer i Lov af 27de Juli 1896 om høiere Almenskoler.	366
6	—	Res.	ang. Bevilgning til Skoler for den høiere Almendannelse	431
6	—	Skr.	ang. Folkeskolelæreres Berettigelse til fuld Løn og	

1897				Side
			Kostgodtgjørelse ved de to aarlige Møder i Skolestyret, naar disse afholdes udenfor Skoletiden . .	432
25	—	Telegram ang. Indtægten af bortforpagtet Lærerjord m. m.		450
27	—	Skr.	ang. en Lærers Ret til Alderstillæg af Amtsskolekassen for et Skoleaar, i hvilket han af Skolestyret var meddelt Tilladelse til at lade sin Post bestyre ved Vikar	451
28	—	Skr.	ang. Spørgsmaal om Forpligtelse for to Lærere til at refundere Herredet et Beløb, der under de i et Skolehus afholdte Sage- og Skattething var medgaaet til Afpaneling af et Værelse . . . . . ,	451
9	Septbr.	Res.	om Forandring i Reglementet for sprøglig-historisk Lærereksamen	456
20	—	Skr.	ang. en Lærers Berettigelse til Løn og Kosthold for Skoletid, der af Læreren utilregnelige Aarsager er gaaet tabt	464
26	Oktbr.	Cirk.	ang. Beregningen af Undervisningstiden i de høiere Almenskoler	510
27	—	Skr.	om, at en Sløidskole fælles alene for 2 à 3 Kredse ikke fyldestgjør Skolelovens Bestemmelser	511
30	—	Res.	om Indhentning af Erklæring fra samtlige Biskoper og fra det theologiske Fakultet ang. Lærebøger i Kristendomskundskab	515
3	Novbr.	Skr.	ang. Deltagelse i et Seminars Skoleraad m. v. . .	517
12	—	Skr.	om, at Kredsskat i Henh. til Landsskolelovens § 40 alene skal svares af de i Kredsen boende Skattepligtige	529
13	—	Skr.	ang. en nyvalgt Herredsstyrelses Valg paa nye Medlemmer af Skolestyret	542
16	—	Skr.	ang. Forpligtelsen for Eiere af matrikuleret Jord til at deltage i Kredsudgifter	601
17	—	Skr.	ang. bekræftede Udskrifter af Skolestyrets Forhandlinger til Medlemmer af Skolestyret	605
19	—	Skr.	ang. Anvendelsen af Byskolelovens § 55	606
30	—	Skr.	ang. Adgangen til at aflønne en i fuldstændig Lærerpost med 24 Ugers Storskole ansat Lærer med Smaaskoleløn for hans Undervisning i Smaaskolen .	618
4	Decbr.	Skr.	ang. Pigers Adgang til de statsunderstøttede høiere Skoler	620
11	—	Skr.	om Forandringer i Schemaet til Opgave over optjent Lærerløn for den i Henh. til Lov af 26de Juni 1889 meddelte Undervisning	634
13	—	Skr.	om, at Andragender om Indløsning af Jordafgift m. v. kan indvilges og Obligationer disponeres af de offentlige Skolers Forstanderskab	635

1897 Side

Skovvæsen, Almenninger, Flødning, Kanalvæsen.

1897.

13 Marts Reſ. om, at Henaaens Vasdrag i Modums og Hole Herreder overlades til almindelig Benyttelſe 66

12 April Reſ. om Bemyndigelſe for Arbeidsdepartementet til at afgjøre Tviſtemaal m. H. t. Gjennemgang eller Forbigang for Trævirke i Vasdrag 111

20 — Brugsregler for Skiaaker Bygdealmenning 134

28 — Regler for Benyttelſen af den Del af Dragaas Statsalmenning, ſom er beliggende indenfor Holtaalens Herred. 142

30 — Reſ. om Regler angaaende Forebyggelſe og Slukning af Skogbrand inden Elverums Herred 142

30 — Reſ. om Do. inden Aamots Herred 146

30 — Reſ. om Do. inden Storelvedalens Herred 146

28 Mai Reſ. om Do. inden Vinger Herred 171

18 Juni Reſ. om Do. inden Eidſkogens Herred 192

25 — Reſ. om Do. inden Eidsvolds Herred. 197

28 — Reſ. om Taxtregulativ for Benyttelſe af Kanalværkerne i det Fredrikshaldſke Vasdrag 215

13 Juli Skr. ang. Spørgsm. om Nødvendigheden af Mortifikation af en thinglyſt Udhugſtkontrakt 253

22 — Reſ. om Regler ang. Forebyggelſe og Slukning af Skogbrand inden Næs Herred 298

3 Aug. Lov om Torvſkur paa Statens Grund i Finmarken . . 347

3 — Lov om Valg af Beſtyrelſer for Bygdealmenninger og Statsalmenninger 348

3 — Reſ. om Taxter for Benyttelſen af Kanalen „Stenen“ . 362

6 — Reſ. om Regler ang. Forebyggelſe og Slukning af Skogbrand inden Borge Herred 430

6 — Reſ. om Do. inden Nordre Odalens Herred. 430

9 Septbr. Reſ. om, at Høvernelvens Vasdrag i Hurdalens og øſtre Totens Herreder overlades til almindelig Benyttelſe. 456

28 — Reſ. om Regler ang. Forebyggelſe og Slukning af Skogbrand inden Næsoddens Herred 474

28 — Reſ. om Do. inden Drangedals Herred 474

28 — Reſ. om Do. inden Bamble Herred 474

28 — Reſ. ang. Oplægning af Tømmer paa Iſen i nogle inden Kriſtians Amt beliggende Vasdrag 474

23 Oktbr. Reſ. om Regler for Fællesflødningen i Hisaaens Vasdrag 508

30 — Reſ. om Regler mod Skogenes Ødelæggelſe inden Grongs Herred 512

20 Novbr. Reſ. om Regler ang. Forebyggelſe og Slukning af Skogbrand inden Rakkeſtad Herred 607

27 — Reſ. om Do. inden Ytre Rendalens Herred 612

1897				Side
18	Decbr.	Res.	om Regler ang. Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Akers Herred	662
18	—	Res.	om Do. inden Søndre Aurdals Herred	662
18	—	Res.	om Do. inden Hurums Herred	662
18	—	Res.	om Do. inden Dybvaag Herred	663
18	—	Res.	om Do. inden Landvigs Herred	663
30	—	Res.	om Tilladelse til at opføre en Dæmning i Glommen ved Trøsken i Tune Herred	684

Sparebanker.

1897.				
2	Jan.	Res.	om Plan for en Sparebank i Næro Herred	2
19	—	Res.	om ny Plan for Maalselvens Sparebank	22
5	—	Res.	om Forandringer i Planen for Solum Præstegjælds Sparebank	36
9	Febr.	Res.	om Plan for Bolsø Sparekasse	39
9	—	Res.	om Forandring i Do. for Stadsbygdens Herreds Sparebank	39
9	Marts	Res.	om Plan for „Fenstad Kommunesparebank“	62
23	—	Res.	om Do. for „Dverberg Sparebank“	71
23	—	Res.	om Do. for en Sparebank i Holandets Herred	71
23	—	Skr.	ang. Udpantningsforretninger, hvorved der for skyldig Herredsskat var taget Udlæg i to Skatteyderes i Sparebanken indestaaende Penge	72
27	—	Res.	om Forandringer i Planen for Bærums Sparebank.	101
27	—	Res.	om Plan for en Sparebank i Aamli Herred	101
12	April	Res.	om Do. for „Jesund Sparebank“	111
23	—	Res.	om Do. for „Stordalens Sparebank“	139
21	Mai	Res.	om Forandring i Do. for Bø Sparebank	165
29	Juni	Res.	om Do. i Do. for Næsne Sparebank	217
7	Juli	Res.	om Do. i Do. for Kristiania Sparebank	247
22	—	Res.	om Plan for en Sparebank i Andenes Sogn	298
27	—	Res.	om Tillæg til Planen for Volden og Ørstens Sparebank	308
3	Aug.	Res.	om Plan for „Fede Sogns Sparebank“	366
6	—	Res.	om Forandring i Planen for Lødingens Sparebank.	432
14	Septbr.	Res.	om Forandringer i Do. for Lands Sparebank	462
21	—	Res.	om Plan for „Bremanger Sparebank“	465
21	—	Res.	om Forandring i Planen for Molde Sparebank	466
25	—	Res.	om Plan for „Hegre Sparebank“	468
25	—	Res.	om Forandringer i Planen for Stjørdalens Sparebank	468
18	Oktbr.	Res.	om Forandring i Do. for Kristiansands Sparebank.	505
26	—	Res.	om Do. i Do. for Aamli Herreds Sparebank	510
26	—	Res.	om ny Plan for Tvedestrands Sparebank	510
7	Decbr.	Res.	om Plan for „Lardals Sparebank“	626
14	—	Res.	om Do. for en Sparebank i Laardal	636

Sportelvæsen.

1897.

5 Jan. Skr. ang. Gebyr for Thinglæsning af et Skjøde, hvorved var overdraget flere Eiendomme, beliggende dels inden og dels udenfor et Sorenskriveri 3

9 — Skr. om, hvorvidt Underkjendelse af en Auktion medfører Krav paa Tilbagebetaling af erlagte Sportler. . . 4

25 Febr. Skr. om, at Godtgjørelse for Udfærdigelse af Gjenpart af Vidneførelse i en beneficeret Sag ikke bør udredes af Statskassen 53

27 — Res. om Erlæggelse af Gebyr for Ministerpas 55

19 Marts Skr. ang. Afskrivningsgebyr til Lensmanden for Modtagelse af Tillæg til tidligere erlagt Statsskat 68

15 Mai Skr. ang. Gebyret for Thinglæsning af et Skjøde, hvorved overdrages saavel fast Gods som Løsøre . . . 160

2 Juni Skr. ang. en Sorenskrivers Forpligtelse til uden Gebyr at afgive en i Anledning af en afskediget Folkeskolelærers Pensionsandragende af vedk. Skolestyre begjæret Aktudskrift af en Paternitetssag 174

3 Skr. ang. de opnævnte Skjøns- og Meddommænds Godtgjørelse i en Aastedssag mellem Bodsfængslets Inspektion og Eierne af tre Matr.-No. i Kristiania. . 175

16 — Skr. ang. den Lensmanden tilkommende Betaling for Tilkjendegivelse af Udskiftningsforretningers Berammelse 190

25 — Skr. om, hvorvidt der skal erlægges Sportler for de af en Reguleringskommission i Henh. til Lov om Eiendomsrettens Begrændsning i Naboforhold afgivne Skjøn. 200

1 Juli Skr. ang. Udgifterne ved Forkyndelsen af fældende Domme i private Straffesager 243

6 Aug. Lov om Betaling for offentlige Forretninger 386

21 — Skr. ang. Læsnings- og Anmærkningsgebyrer for en af et Amts offentlige Veivæsen afsluttet thinglæst Kontrakt 447

9 Septbr. Res. ang. Gebyr for Translatørbevillinger m. v. . . . 457

23 — Skr. om, at der ikke tilkommer Lensmænd Godtgjørelse for det ved Lov af 1896 om Forandring i Formandskabsloven for Landet paalagte Arbeide m. m. . . 467

25 — Skr. ang. en Lensmands Godtgjørelse for Forkyndelse af en i en Paternitetssag afsagt Edsdom 469

20 Oktbr. Skr. ang. Forstaaelsen af den nye Sportellovs § 174 . 507

2 Novbr. Skr. ang. de Gebyrer, der af den alm. Brandforsikringsindretning betales for Afskrifter af Politirapporter ang. Ildebrande 517

6 — Res. ang. Berigtigelse af Gebyrer for Notarialforretninger m. v. ved Anvendelse af tilsvarende Stempelpapir eller Stempelmærke m. v. 521

1897			Side
6 Novbr.	Skr.	ang. Betaling af Sportlerne for en paaanket Tvangsauktion	527
20 —	Skr.	ang. en af en Notarius publicus foretagen Beregning af Sportler for Udtrækning af Nummere paa Kommuneobligationer	609
26 —	Cirk.	ang. Forstaaelsen af den nye Sportellovs § 117, 5te Passus	612
2 Decbr.	Cirk.	ang. Berigtigelse af Gebyrer for Notarialforretninger m. v. ved Stempelpapir eller Stempelmærke	619
11 —	Skr.	ang. Sportler til Statskassen for en for et Dødsbo afholdt Skiftetaxtforretning over en Eiendom, der bestod af to Dele, som blev særskilt taxerede	635
15 —	Skr.	ang. Beregning af Thinglæsningsgebyret for endel Fæstesedler paa Hustomter efter den nye Sportellov	636
18 —	Res.	om, at Betaling for Udskrifter og Attester ved Kristiania Byrets Justitssekretærembede skal tilfalde Statskassen	664
18 —	Res.	ang. Regnskab for de af Sætteembedsmænd paa Statskassens Vegne oppebaarne Gebyrer, for Skyds- og Kostgodtgjørelse til offentlige Tjenestemænd m. v.	670
20 —	Cirk.	ang. Regler m. H. t. Oppebørselen af og Regnskabsaflæggelsen for de Statskassen i Henhold til Sportelloven tilfaldende Gebyrer	672
24 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af den nye Sportellovs §§ 158 og 160	679
30 —	Res.	om, at Bestemmelser om forhøiet Betaling for Lensmænd i forsk. Distrikter af Nordlands og Tromsø Amter for Afholdelse af Udlægs- m. fl. Forretninger fremdeles forbliver gjældende	683
30 —	Res.	om, at de Justitssekretæren ved Trondhjems Overret tilliggende Sportler skal tilfalde Statskassen	685
30 —	Cirk.	ang. Anvendelsen af Forskriften i Res. af 6te Novbr. 1897 ligeoverfor visse Arter af Notarialforretninger	688
31 —	Skr.	om, hvorledes fra 1ste Jan. 1898 Attestgebyrer bliver at beregne af de Præster, der ikke gaar over til Lønning efter den nye Lønningslov	689

Statskassen, Statens Eiendomme.

1897			
28 Septbr.	Res.	om Konvertering af Restgjælden efter Statslaanet af 1886	481
30 Decbr.	Res.	ang. Anbringelse af Jordafgiftsfondets Kapitaler samt ang. Betalingsvilkaarene for Kjøbesummerne for beneficeret Gods	684
31 —	Res.	om Indbetaling i Statskassen af en Del af Afgiften for Udskjænkning af Øl m. v. i Kristiania	689

1897 Side

Stempelvæsen.

1897

20 April. Skr. ang. Beregningen af stemplet Papir, naar en Arvelader, der efterlader sig Livsarvinger, bortteſtamenterer faſt Eiendom til andre end disse 135

8 Mai. Kundgjør. ang. Afgift til Statskassen af Stempelpapir og Stempelmærker samt stemplede Spillekort 154

14 Juli. Skr. ang. et paa uſtemplet Papir skrevet Dokument, indeholdende Forpligtelse til ikke at nedrive Ruinerne af et fordums Kapel 297

14 — Skr. ang. Forſtaaelsen af Stempelpapirlovens § 2 sidſte Passus 297

6 Aug. Lov indeholdende Forandringer i Lovgivningen om stemplet Papir og Stempelmærker 428

28 Septbr. Skr. om, at en ved en meddelt Dispenſation fra Bygningsloven betinget alm. Erklæring om ikke at bebygge en Tomt udover en beſtemt Grænſe ikke er stempelpligtig 482

1 Oktbr. Skr. ang. en til Stempling indsendt Forpagtningskontrakt 492

1 — Skr. om, at Borgerne i Finmarken ikke er fritagne for Stempelafgift af Dokumenter vedrørende faſte Eiendomme udenfor Finmarken 492

4 — Skr. om, at Kjøbekontrakt om en Del af erhvervede og erhvervendes Metalanvisnigger ikke er stempelpligtig 492

6 Novbr. Reſ. ang. Berigtigelse af Gebyrer for Notarialforretninger m. v. ved Anvendelse af tilsvarende Stempelpapir eller Stempelmærke 521

2 Decbr. Cirk. ang. Do. 619

30 — Cirk. ang. Do. ved visse Arter af Notarialforretninger . 688

Storthinget, Stemmeret.

1897

5 Juni. Lov om udenfor Riget værende Stemmeberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene 175

30 — Cirk. fra Juſtitsdepartementet til Amtmændene i Anledn. af ovennævnte Lov 218

30 — Cirk. fra Do. til Toldkamrene i Anledn. af samme Lov 227

30 — Cirk. fra Do. til Indrulleringscheferne i Anledning af samme Lov 232

30 — Cirk. fra Indredepartementet til de norske og svenske Konſulater i Anledn. af samme Lov 233

19 Juli. Skr. ang. Anſkaffelse af den i samme Lovs § 14 paabudne Bog for Forfaldsanmeldelser til Valgſtyret m. m. 298

3 Aug. Lov om særlige Straffebeſtemmelser m. v. for Perſoner, som i Henhold til Grundlovens § 75 h indkaldes

1897			Side
		til at møde for Storthinget	324
26 Aug.	Cirk.	om, at der maa meddeles den, der afhenter eller ombringer Posten til en Valgbestyrelse, Bemyndigelse til ogsaa at medtage rekommanderede Breve . . .	450
26 —	Skr.	om, at Lov af 5te Juni 1897 alene angaar udenfor Riget værende Stemmeberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene m. v.	450
15 Septbr.	Skr.	om, at den ved Rekvisitioner om Mandtalspas foranledigede Korrespondance for Magistraten er portofri inden Riget og til Sverige	462
17 —	Cirk.	ang. Indsendelse af Forfaldsanmeldelse og Stemmeseddel i Henh. til Lov af 5te Juni 1897 . . .	463
11 Oktbr.	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 11, sidste Passus, i samme Lov	494
30 —	Skr.	ang. Kontrollen med, at ikke dertil uberettigede Vælgere afgiver Stemmesedler, lydende paa bestemt Parti eller Partiliste uden Angivelse af Personer . . .	516

Sverige.

1897			
9 Febr.	Cirk.	ang. Indførsel af Hornkvæg m. v. fra Sverige . .	39
24 —	Skr.	ang. Salær for en Sagfører som Forsvarer under en Bevisoptagelse til Brug under en i Sverige anlagt Straffesag	52
27 —	Plak.	ang. Tuberkulinundersøgelse og Mærkning af Hornkvæg, der indføres fra Sverige	54
19 Juni.	Res.	ang. Vareindførselen fra Sverige	192
30 —	Cirk.	ang. Fortoldningsstationer for Varer, der landværts indføres til Sverige	242
10 Juli.	Lov	angaaende Vareførselen landværts mellem Norge og Sverige	248
10 —	Kundgj.	ang. ovennævnte Lovs Ikrafttræden.	252
16 —	Res.	ang. Oprydning af en Del af Grænselinien mod Sverige	855
22 —	Bekjendtgj.	i Henhold til § 1 i Lov ang. Vareførselen landværts mellem Norge og Sverige	299
14 Aug.	Skr.	ang. den tilstaaede Toldfrihed for visse mindre Kvanta, der indføres fra Sverige	433
17 Septbr.	Cirk.	ang. svenske Grænse-Toldstationer	463
23 Oktbr.	Skr.	ang. Toldfrihed for Varer, der landværts indføres til Bodø Tolddistrikt	509
23 —	Telegram	ang. Do. til Tromsø Tolddistrikt	509
23 —	Telegram	ang. Do. til Vardø og Vadsø Tolddistrikt . .	509
5 Novbr.	Skr.	om Tilladelse til at indføre fra Sverige til Lierne toldbare Varer, der ikke er ledsagede af Pasfærseddel	518
1 Decbr.	Skr.	ang. Indførsel af Renkjød fra Sverige til Søndre	

1897			Side
		Trondhjems Amt og Nordre Østerdalens Fogderi	619
3	Decbr.	Plak. om Indskrænkning i den ved Plak. af 6te Juni 1894 og 26de Novbr. 1895 givne Tilladelse til Indførsel af Hornkvæg m. v. fra Sverige	620
31	—	Plak. om Forandring i Plakat ang. Indførsel af Hornkvæg m. v. fra Sverige	688
31	—	Skr. om, at svenske Lapper, der har Beitesret til visse Tider af Aaret paa den norske Side af Grænsen, kan indføre toldfrit Kjød af dem tilhørende Rener	689

Søvæsen, Havne-, Lods-, Fyr- og Redningsvæsen.

1897			
5	Jan.	Res. om Taxter og Regler for Benyttelsen af Kommunens Brygger i Haugesund	3
15	—	Res. om Opkrævning af Isbrydningsafgift paa Frierfjorden	7
16	—	Plak. om Regler til Forebyggelse af Sammenstød mellem Fartøier samt Signaler for Havsnød	8
16	—	Res. om Ansættelse af Havnelods for Egersund samt Taxtregulativ for Benyttelse af Lodsen	20
21	—	Skr. ang. Paamønstring for fremmede i Udlandet værende Skibe	26
30	—	Skr. om, hvorvidt de ved en Sjøforklaring tilkaldte sagkyndige Bisiddere er berettigede til at lade tilføre Protokollen en Udtalelse eller Bedømmelse af, hvad der har foraarsaget en indtruffen Sjøulykke	35
18	Febr.	Skr. ang. Beregningen af Havnefogedpenge af Fartøier, der anløber Havn paa Grund af Storm, Maskinskade, Lastens Forskyvning eller lignende Aarsager	46
20	—	Res. om Havneafgifter i Porsgrund	48
2	Marts	Regler og Taxter for Forhyrings-, Fæste- og Engagementskontorer i Trondhjem	56
4	—	Skr. ang. Forstaaelsen af Sjøfartslovens § 82, jfr. § 84	59
13	—	Res. ang. Skipperexamens Afholdelse i Kristiansand	67
20	—	Skr. ang. Spørgsmaal om Adgang til at paamønstre en Kvinde som Steward paa et norsk Skib	70
22	—	Skr. ang. Omkostningerne ved Sjøforklaring i Anledn. af en Ombordværendes Drukning	70
24	—	Skr. om, hvorvidt Sjøforklaring, naar nogen af de Ombordværende er omkommen, kan afgives for de forenede Rigers Konsuler, uden at Edsaflæggelse finder Sted	92
27	—	Forskrifter om Medicinforsyning paa Fartøier, der fra Tromsø og Finmarkens Amter udrustes til Fangst paa Ishavet m. v.	93
27	—	Res. om Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Stavanger Havn	98

1897			Side
30 Marts	Skr.	ang. en Sømands Berettigelse til Hyre indtil Afmønstringsdagen	104
20 April	Res.	om, at Redningsmedaljen skal ledsages af Diplom	131
27 —	Res.	ang. Indskjærpning af Plakat af 7de Marts 1864 angaaende visse Forskrifter om Søfart i Krigstid	141
3 Mai	Skr.	ang. Forstaaelsen af Sjøfartslovens § 40, sidste Passus	148
4 —	Skr.	om, hvorvidt §§ 10 og 7 i Lovene af 18de Juni 1884 om Udskjænkning og Udsalg af Øl, Vin m. v. i Kjøb- og Ladesteder samt paa Landet kommer til Anvendelse paa Lastedampskibe m. m.	149
8 —	Res.	om Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Namsos Havn	155
8 —	Res.	ang. Havnefogedpenge i de inden Drøbaks Lodsoldermandskab beliggende Udhavne	155
11 —	Res.	ang. Taxtreglement for Benyttelsen af Bryggerne i Sandnes	157
17 —	Plak.	om norske Skibes Forpligtelse til at have ombord Anvisning til Benyttelse af Redningsapparater	161
20 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af Sjøfartslovens § 90	164
31 —	Skr.	ang. Udgifterne ved Anskaffelse af de til forliste Søfolks Hjemsendelse fornødne Klædningsstykker	173
5 Juni	Res.	ang. Ventilapparat paa Dampfartøier med indelukket Maskinrum	184
19 —	Res.	om Nedsættelse af Tonnageafgiften af Lystfartøier i Hammerfest	194
23 —	Skr.	om, hvorvidt Turistskibe, der ankrer op umiddelbart udenfor en Havns Grænser, er forpligtede til at betale Havnefogedpenge og Tonnageafgift	196
25 —	Skr.	om, at Bestemmelsen i Mønstringslovens § 16 gjælder ikke blot, naar Fartøiet udklareres direkte til Udlandet, men ogsaa naar det udklareres via et andet Toldsted	200
28 —	Res.	ang. Bevilgning af Lønninger ved Fyrvæsenet	212
14 Juli	Res.	om Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Trondhjems Havn	293
14 —	Res.	om Do. i Vadsø Havn	294
14 —	Res.	om Forandringer i Instruktionsbestemmelser ang. Fartøiers Maaling	294
15 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af Sjøfartslovens § 76, jfr. § 69	297
3 Aug.	Res.	om Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Aasgaardstrands Havn	361
3 —	Res.	om Do i Risør Havn	361
3 —	Res.	om Henlæggelse af Navigationsexamensstedet Kragerø fra Larviks til Arendals Examensdistrikt	366
9 —	Skr.	ang. Legitimationen for Fartstid for Dampskibsmaskinister af 2den Klasse	432

1897			Side
19 Aug.	Res.	om Taxter og Regler for Benyttelsen af Kommunens Brygger i Farsund m. m.	435
9 Septbr.	Res.	om Havneafgifter i Brevik	456
9 —	Res.	om Do. i Stathelle	456
9 —	Res.	om Erlæggelse af Havnefogedpenge i Udhavnene ved Kranefjorden inden Østerrisør Lodsoldermandskab	456
9 —	Res.	om Do. i nogle Udhavne inden Mandals Lodsoldermandskab	456
9 —	Res.	om Taxtregulativ for Benyttelsen af Langesunds Havnevæsens offentlige Brygger	458
23 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af Sjøfartslovens § 93	467
28 —	Res.	om Forandring i Forskrifter om Medicinforsyning og Kosthold paa norske Skibe	471
28 —	Res.	om Ansættelse af Havnebetjent for Udhavnene i Søgne og Greipstad Herred m. m.	475
28 —	Res.	om Fritagelse for Stavanger Magistrat for at være Medlem af Stavanger Havnestyre	480
28 —	Skr.	om, af der ikke er noget til Hinder for, at Bilbrev fremdeles erhverves for at tjene som Adkomstdokument for Skibet	482
15 Oktbr.	Skr.	ang. Forstaaelsen af Lov af 1889 om Maskinister paa Dampfartøier af Handelsmarinen	497
16 —	Res.	om Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Breviks Havn	500
16 —	Res.	om Do. i Sandnes Havn	500
23 —	Res.	om Erlæggelse af Havnefogedpenge i Udhavnen Sandøsund	508
10 Novbr.	Skr.	ang. Sjømænds Ret til Hjemforskafning efter Sjøfartslovens § 88 m. v.	529
13 —	Res.,	hvorved det paalægges Toldkassereren i Farsund at opkræve Havneafgift	542
23 —	Res.	om Reglement for Benyttelsen af de offentlige Brygger i Sandefjord	610
23 —	Res.	om Taxtregulativ for Benyttelse af Dampskibsbryggen i Egersund	610
23 —	Res.	ang. Forstaaelsen af Sjøfartslovens § 95	610
11 Decbr.	Res.	om Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Tromsø Havn	632
29 —	Telegram	ang. Forpligtelse til at modtage Gjenvalg som Formand i et Havnestyre	679

Toldvæsen, Ind- og Udførsel.

1897.			
9 Febr.	Cirk.	ang. Indførsel af Hornkvæg m. v. fra Sverige	39
27 —	Plak.	ang. Tuberkulinunderøgelse og Mærkning af Hornkvæg, der indføres fra Sverige	54

1897			Side
20	April	Ref. ang. Lønninger og Lønstillæg vedkommende Toldvæsenet m. v.	134
20	—	Ref. ang. Inddragning af Vadsø Toldkassererembede	134
19	Juni	Ref. ang. Vareindførselen fra Sverige	192
28	—	Kundgj. ang. de Toldafgifter, som indtil videre skal erlægges til Statskassen	201
30	—	Cirk. ang. svenske Fortoldningsstationer	242
6	Juli	Skr. om, hvorvidt Spitsbergen ligeoverfor Toldvæsenet skal betragtes som Indland eller Udland	244
6	—	Skr. ang. Kontortiden ved Svolvær og Kabelvaag Toldsteder	244
10	—	Lov angaaende Vareførselen landværts mellem Norge og Sverige	248
10	—	Kundgj. ang. ovennævnte Lovs Ikrafttræden	252
22	—	Bekjendtgj. om Toldsteder i Norge, hvortil udenlandske ufortoldede Varer samt Varer, for hvilke Tilbagebetaling af erlagt Told eller Tilvirkningsafgift skal finde Sted, kan forpasses	299
3	Aug.	Ref. ang. Indførselstolden paa Dyr og Madvarer af Dyr	361
6	—	Ref. ang. Toldafgifter fra 7de August 1897	430
9	—	Cirk. ang. Fortoldning af Arbeider af Marmor m. m.	432
14	—	Skr. ang. den tilstaaede Toldfrihed for visse mindre Kvanta, der indføres fra Sverige	433
16	—	Cirk. ang. Skattegodtgjørelse for udført Øl	433
9	Septbr.	Kundgj. ang. Toldafgifter	454
9	—	Cirk. ang. Kreditoplagsret for Seildug m. m.	460
17	—	Cirk. ang. svenske Grænse-Toldstationer	463
28	—	Ref. ang. Toldoppebørselsforretningerne ved Toldexpeditionen paa Kristiania Østbanestation	481
23	Oktbr.	Skr. ang. Toldfrihed for Varer, der landværts indføres til Bodø Tolddistrikt	509
23	—	Telegram ang. Do. til Tromsø Tolddistrikt	509
23	—	Telegram ang. Do. til Vardø og Vadsø Tolddistrikt	509
5	Novbr.	Skr. om Tilladelse til at indføre fra Sverige til Lierne toldbare Varer, der ikke er ledsagede af Passerseddel	518
29	—	Telegram ang. Toldfrihed for Varer, der indføres landværts fra Finland og Rusland m. v.	617
1	Decbr.	Skr. ang. toldfri Indførsel af Renkjød fra Sverige til Søndre Trondhjems Amt og Nordre Østerdalens Fogderi	619
3	—	Plak. om Indskrænkning i den ved Plak. af 6 Juni 1894 og 26 Novbr. 1895 givne Tilladelse til Indførsel af Hornkvæg m. v. fra Sverige	620
31	—	Plak. om Forandring i Plakat ang. Indførsel af Hornkvæg m. v. fra Sverige	688
31	—	Skr. om, at svenske Lapper, der har Beitesret til visse	

1897 Side

Tider af Aaret paa den norske Side af Grændsen, kan indføre toldfrit Kjød af dem tilhørende Rener . 689

Traktater, Forhold til Udlandet, Konsulatvæsen.

1896.
9 Oktbr. Res. om Forhøielse af det Generalkonsulatet i Hamburg tillagte Kontorbidrag 690
23 Decbr. Overensk. om Fornyelse af Telegrafoverenskomsten mellem Norge og Tyskland 690
1897.
15 Jan. Skr. om Perus Tiltræden af den internationale Overenskomst ang. Udveksling af Postanvisninger. 8
29 — Res. om Inddragning af Konsulatet i Nantes 692
5 Febr. Res. ang. Lønnen for Vicekonsuls- og Konsulatsekretærposten ved Generalkonsulatet i Havre 36
5 — Res. om Oprettelse af et ulønnet svensk og norsk Konsulat i Johannesburg 36
15/3 — Tillægsreglement til Konventionen af 16/4 Mai 1895 angaaende Postforbindelsen mellem Norge og Rusland. 42
9 Marts Cirk. ang. den ved Tilstaaelse af Statsborgerret fornødne Sikkerhedsstillelse for, at Vedkommende ikke vil tiltrænge Fattigunderstøttelse, inden Hjemstavnsret er erhvervet 62
12 — Res. om, at Konsulatet i Algier skal ophøre at benævnes Generalkonsulat, og om Oprettelse af et lønnet Konsulat i Tunis 692
17 — Reglement for den internationale Telegrafkorrespondance . 693
27 — Skr. ang. det britiske Protektorat Sarawaks Tiltrædelse af den universelle Postkonvention 101
20 April Skr. ang. den britiske Koloni Ceylons Tiltrædelse af den internationale Telegrafkonvention. 135
21 Mai Skr. om, at „Deutsche See-Telegraphen-Gesellschaft" har tiltraadt den internationale Telegrafkonvention . . 165
5 Juni Lov angaaende Tillæg til Lov af 22de Mai 1869 om Kontrol med Befordring af Udvandrere til fremmede Verdensdele, dens §§ 1 og 6. 183
5 — Special-Overenskomst ang. Telegrafkorrespondancen mellem Norge og Nederlandene over Tyskland 185
16 — Cirk. ang. Forandring i Expeditionsreglementet til Hovedpostkonventionen og til den internationale Postanvisningsoverenskomst 190
25 — Special-Overenskomst ang. Telegrafkorrespondancen mellem Norge og Rusland 197
30 — Tillægsprotokol No. 2 til Konvention af 27de Juni 1892 til Ordning af Handelsforholdene mellem Norge og Spanien 217

1897		Side
14 Juli	Skr. om, hvorvidt der udkræves kgl. Tilladelse i Henh. til Statsborgerretslovens § 9 for et udenlandsk Grubeselskab til at erhverve Grund til Anlæg af en Tougbane	296
24 —	Skr. ang. Perus Tiltrædelse af den internationale Konvention om Udveksling af Postpakker	855
9 Septbr.	Deklar. indeholdende Fortolkning af visse Bestemmelser i Bernerkonventionen og i Tillægsakt til samme	855
11 —	Deklar. ang. Udstrækning af de med Frankrig bestaaende Traktater og Konventioner til at gjælde Tunis	858
27 Novbr.	Res. om Maximumstaxten for Kabeltelegrammer mellem Norge og Storbritannien samt inden Storbritannien	616
17 Decbr.	Res. om Inddragning af Konsulatet i Brisbane	636
17 —	Res. om Oprettelse af et ulønnet svensk og norsk Konsulat i Astrakan	636
17 —	Res. om Bidrag til Vicekonsulen i Santander	636
23 —	Skr. om, at Bestemmelserne i Konventionen om Beskyttelse af undersøiske Telegrafkabler er udstrakt til Formosa.	678

Tyende.

1897		
2 Marts.	Regler og Taxter for Forhyrings-, Fæste- og Engagementskontorer i Trondhjem	56

Veivæsen, Jernbaner, Skyds.

1896		
17. Juni.	Skr. ang. Adgang til Anlæg af en Tougbane over en Jernbanes Grund (indt. som Note)	297
1897		
15 Jan.	Skr. ang. Skydsregning fra en prakt. Læge for Møde som Vidne ved Behandlingen af en Paternitetssag	8
20 Febr.	Res. om Fritagelse for Skatter og Afgifter af Grund til Jernbaneanlæggene Voss—Taugevand, Kristiania—Gjøvik og Ekersund—Flekkefjord	48
27 —	Res. ang. Reglement for Jernbaners Benyttelse i Krigstid	55
27 Marts.	Res. om Vedtægt til Beskyttelse af Broer i offentlige Veie inden Nedenæs Amt	98
27 —	Res. ang. Skyds- og Kostgodtgjørelse for Inspektøren for de statsunderstøttede Industri- og Husflidsskoler	98
12 April.	Res. ang. Skydsgodtgjørelse for Direktøren for Abnormskolevæsenet	109
20 —	Res. ang. Kostgodtgjørelsen for Brokontrolløren ved Jernbaneanlæggene og Skinnekontrolløren ved Statsbanerne	131
20 —	Res. om Statuter for Lillesand—Flaksvand Jernbanen	132
30 —	Driftsreglement for Person- og Godsbefordringen ved Nestun—Osbanen	146

1897			Side
18 Mai.	Skr.	ang. Reisegodtgjørelse for Vidner i Straffesager . .	163
24 Juni.	Cirk.	ang. praktiserende Dyrlægers Indsendelse af Skydsregning og Skyds- og Kostregning i Anledning af Tuberkulinunderſøgelserne	197
7 Juli.	Lov	angaaende Expropriation af Statsjernbaner . . .	245
12 —	Skr.	ang. en Lensmands Skyds- og Kostgodtgjørelse paa Reiſer i Veivæsenets Anliggender	253
14 —	Reſ.	ang. Budgetopgjør for de i Drift værende Statsbaner	296
14 —	Skr.	om, hvorvidt der udkræves kgl. Tilladelse i Henh. til Statsborgerretslovens § 9 for et udenlandsk Grubeſelskab til at erhverve Grund til Anlæg af en Taugbane	296
17 Aug.	Skr.	ang. offentlige Tjeneſtemænds Skydsgodtgjørelse paa Reiſer med ikke rutegaaende Dampſkibe	434
9 Septbr.	Reſ.	om Lønningsregler for de ved Statsbanernes Værkſteder faſt anſatte Arbeidere	458
18 —	Reſ.	ang. Taxter og Regler for Lilleſand—Flaksvandbanen	464
30 Oktbr.	Reſ.	ang. Tilſynet med Jernvei, der er beſtemt til alm. Benyttelſe, men ikke drives under Statens Beſtyrelſe	515
5 Novbr.	Skr.	ang. en Lensmands Koſtgodtgjørelſe for en kombineret Efterforſknings- og Forkyndelsesreiſe	518
6 —	Reſ.	ang. Anlæg af en Jernbane fra Bjerkelangen Station paa Urſkogbanen til Skullerud i Høland	521
6 —	Skr.	ang. Regning fra en Lensmand over Skyds- og Koſtgodtgjørelſe for at have mødt ſom Vidne i en Lagmandsretsſag	528
13 —	Reſ.	ang. Koſtgodtgjørelſen for den tekniſke Aſſiſtent ved Baneafdelingen i 4de Diſtrikt og for Telegrafmeſterne i 3die og 4de Diſtrikt	542
13 —	Skr.	ang. Skyds- og Koſtgodtgjørelſe til en Jordemoder i Anledn. Underſøgelſe af Kvinder, der befrygtedes at ville begaa Forbrydelſe med ſit Foſter	542
20 —	Reſ.	ang. Anvendelſen af Skydslovens § 25 paa Skydsbefordringen i flere Ruter i Søndre Bergenhus Amt	608
20 —	Reſ.	ang. Reiſegodtgjørelſe for Konſtruktøren ved Jernbaneſtyrelſens Maſkinafdeling	609
24 —	Skr.	ang. Beregning af Skydsgodtgjørelſe for Reiſer med „leiet Dampſkib“	610
11 Decbr.	Reſ.	ang. Skyds- og Koſtgodtgjørelſe for Rigsforſikringsanſtaltens Direktør, Sekretær og øvrige Afdelingschefer ſamt Kontoriſter m. v.	632
30 —	Reſ.	om Koncesſion paa Anlæg af en Jernbane fra Majorſtuen ved Kriſtiania til Holmenkollen i Veſtre Aker	684

Ægteskab, Forældre og Børn.

1897			Side
18 Jan.	Skr.	ang. den processuelle Fremgangsmaade med Hensyn til Paternitetens Afgjørelse, naar Faderen ikke længere er ilive	21
29 —	Skr.	om, at en gift Kvinde, selv om hun lever i Formuesfællesskab med sin Mand, kan undergives Værgemaal	34
2 Febr.	Skr.	ang. Underholdningsbidrag til et udenfor Ægteskab født Barn, hvis angivelige Fader ved den antagelige Konceptionstid var 13¼ Aar gammel	35
1 Marts.	Skr.	om, hvorvidt Fattigvæsenet kan kræve Erstatning af en Mands Forældre for Udlæg ved hans ægtefødte Børns Forsørgelse	55
22 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 10 i Lov om Underholdningsbidrag m. v. til uægte Børn af 6te Juli 1892	71
23 —	Skr.	ang. et Spørgsmaal om Ophævelse af Formuesfællesskab	71
5 Juni.	Res.	om Godkjendelse af Form for Ægteskabsstiftelse inden det unitariske Samfund „Broderskabets Kirke“	185
8 —	Skr.	ang. et nedlagt Forbud mod, at en som Fader til et uægteføbt Barn udlagt Person skulde udvandre	187
9 —	Skr.	om, at en Menigheds Præst kan udføre Ægteskabslysning for Medlemmer af andre Menigheder inden Statskirken	187
9 Decbr.	Skr.	ang. Forstaaelsen af Lov om Forandring i de om Ægteskabslysning gjældende Bestemmelser	627
20 —	Skr.	ang. det Tilfælde, at et uægte født Barns Moder, der med Barnet er antaget til Forsørgelse af Fattigvæsenet, vægrer sig ved at opgive Barnefader	671
30 —	Anordn.	om Adgang til Brudevielse og Velsignelse af Ægteskab for Statskirkens Medlemmer udenfor Kirken	679

Rettelser.

Vedk. Aargangen 1887:

Side 601, 14de og 15de Linie fra oven staar „lønnende“ istedetfor „lønnede“.
— 629, 1ste Linie fra oven, staar „Septbr.“ istedetfor „Juni“.
— 639, 1ste — — — „Aug.“ — „Septbr.“
— 645, 16de, 17de og 19de Linie fra oven og 6te Linie fra neden, mangler Paginatallet 601.
— — 8de Linie fra neden, mangler Paginatallet 603.

Vedk. Aargangen 1888:

Side 481, øverst, mangler Paginatallet 277.
— 491, 7de Linie fra neden, staar „25“ istedetfor „26“ og „Ref.“ istedetfor „Skr.“.

Vedk. Aargangen 1889:

Side 624, 22de Linie fra neden, staar „paa“ istedetfor „af“.
— 630, 20de — = oven, staar „Embedsmands“ istedetfor „Enkemands“.

Vedk. Aargangen 1890:

Side 440, 1ste Linie fra neden, er sidste Ziffer af Paginatallet 187 udfaldt.
— 441, 21de — = oven, staar „=arbeidsanstalter“ istedetfor „Arbeidsanstalter“.
— 469, 21de — = — staar „7“ istedetfor „2“.

Vedk. Aargangen 1892:

Side 866, 9de Linie fra oven, staar „om Love“ istedetfor „om Tillæg til Love“.
— 876, 8de — = neden, staar „af“ istedetfor „for“.

Vedk. Aargangen 1893:

Side 684, 16de Linie fra oven, staar „om Love“ istedetfor „om Forandr. i Love“.
— 706, 8de — — = „15“ istedetfor „25“.
— 710, 11te — — = „ved Tømmerlændsen“ istedetfor „for Tømmerlændsen“.

Vedk. Aargangen 1894:

Side 737, 11te Linie fra neden, staar „20“ istedetfor „10“.
— 739, 13de — — = „21—“ istedetfor „21 Mai“.

Vedk. Aargangen 1895:

Side 445, 9de Linie fra oven, er efter „§“ udfaldt „4“.
— — 10de — — er udfaldt de 2 første Bogstaver af Ordet „Lov“.
— 448, 2den — fra neden, skal „m. m.“ efter „Gjøvik“ udgaa.
I Rettelser vedk. Aargangen 1894 staar i 3die Linie „584“ istedetfor „585“.

Vedk. Aargangen 1896:

Side 39, 1ste Linie fra oven, staar „Amtspatentkommissionen" istedetfor „Amtsskattekommissionen".
— 133, 16de — — = i Margen „15 Mai" istedetfor „16 Mai".
— 577 skal nederste Datum i Margen være „10 Decbr." istedetfor „8 Decbr."
— 578 = øverste — — — — — —
— 690, staar øverst i Margen „1869" istedetfor „1896".
— 707, 10de Linie fra oven, staar „fastsat" istedetfor „fattet".
— 720, 16de — — staar i Margen „15" istedetfor „16".
— 728, 3die — fra neden, staar „8" istedetfor „10".
— 730, staar øverst i Margen „1897" istedetfor „1896".

Vedk. Aargangen 1897:

Side 36 i Kolumnetitelen staar „Ref." istedetfor „Skr."
— 38 — = „Skr." — „Cirk."
— 107 — skal Ordet „der" udgaa.
— 171, 3die Linie fra oven, staar „Frembringelse" istedetfor „Fremtvingelse".
— 203, 17de — — staar „6" istedetfor „7".
— 467 nederst i Margen staar „23 Septbr." istedetfor „25 Septbr."
— 482, 6te Linie fra oven, staar „1897" istedetfor „1896".
— 515 udgaar Kgl. Res. 30 Oktbr. ang. Valg i Norderhov. Se høieste Res. 22 Oktbr., Side 508.
— 631, 4de Linie fra oven, staar „Stentjær" istedetfor „Stenkjær".

Depotbiblioteket
h050 34 353

Norsk
Lovtidende.

1897.